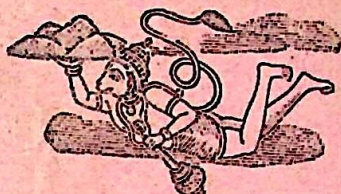

3460

శ్రీరస్తు

శ్రీ పరమహంతుల లింగమూర్తి గురుమూర్తి కృతము

సీతారామాంజనేయసంవాదము.

టీకాతాత్పర్యవివరణసహితము.

035,1AL:9,1
G4P

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్

వారిచే బ్రకటితము.

1934

All Rights Reserved.

23
A

035,1A1:9,1 7411
G4P

Parshu Rampantula
Lingamurti Gurumurti.

Seelāramanjanaya
samvadamu.

G4P

7411

[illegible]

శ్రీరస్తు

శ్రీ పరశురామసంతుల లింగమూర్తి గురుమూర్తి కృతము.

సీతారామాంజనేయసంవాదము.

టీకాతాత్పర్యవివరణసహితము.

ప్రొ. మా. బి. కృ. డి. పో.
బి. కృ. డి. పో. అండ్ సర్టిఫైడ్
జి. కె. ట్రా. వా. డి. (చక్కెర)

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్

వారిచే బ్రకటితము.

1934

All Rights Reserved.

035,1A1:9,1
G4P

PRINTED BY V. VENKATESWARA SASTRULU
OF V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS, MADRAS—1934.

SRI JAGADGU · U VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JYANAMANDIR
LIBRARY

Jagannwadi Math, VARANASI

Acc. No. ~~3741~~ 7411

పీఠిక.

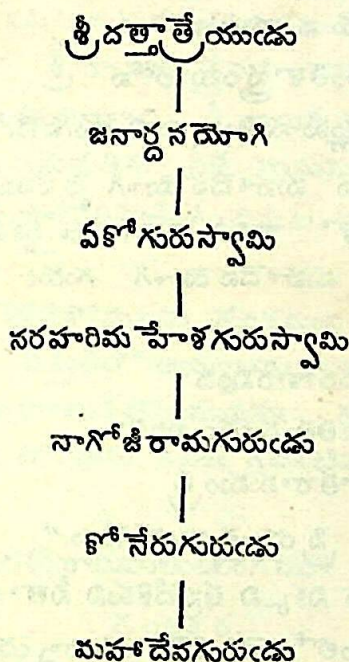
సీతారామాంజనేయ మనుసీప్రబంధము రచించినకవి పరశురామపంతులలింగమూర్తి. ఇతఁడు నియోగిబ్రాహ్మణుఁడు. రామమంత్రితిమ్మమాంబలకుమారుఁడు. ఇతనినివాసస్థలము నిజామురాష్ట్రములోని వరంగల్లునకుఁ జేరిన మట్టివాడ. నేటివఱ కీకవివంశీయులు లింగమూర్తి కవిపాదరజముచేఁ బవిత్రీకృతమైన ప్రాచీనగృహముననే వసించుచున్నారు. ఈవంశమున నీయనకుఁ బూర్వము కవులున్నటులఁ దెలియదు. ఆంధ్రమున నీకవిపర్యుఁడు రచించిన గ్రంథములఁ జేర్కొందుము.

- 1 రతిమన్తధవిలాసము
- 2 జీవన్ముక్తిప్రకరణము
- 3 బ్రహ్మనారదసంవాదము
- 4 తారకయోగము
- 5 మానసశతకము (కందములు)
- 6 సీతారామాంజనేయము

ఇందు సీతారామాంజనేయము, రతిమన్తధవిలాసము అను రెండు గ్రంథములే యిండుక పెద్దవి. మిగిలినకబ్బములు శతకప్రాయములు. రతిమన్తధవిలాసము మూఁడాశ్వాసములప్రబంధము. ఈ గ్రంథము కవి బాల్యమున రచించినటుల నందలిభావలోపములు వ్యాకరణలోపములు సాక్ష్యము లగుచున్నవి. గద్యములో “శ్రీమదాంజనేయచరణకమల నేవావిధేయ శృంగారకవితాచమత్కార ధౌరేయ పరశురామపంతుల లింగమూర్తినామధేయప్రణీతం బైనరతిమన్తధవిలాస మను శృంగార ప్రబంధమందు” అని వ్రాసికొనియున్నాఁడు. దీనింబట్టి యశావనమున నీగ్రంథము కవి రచియించియుండునని తేలుచున్నది. సీతారామాంజనేయము లిఖించునప్పుడికి కవిస్థితిగతులు మాత్రము ఈతనిమానసము

శృంగారరసమునుండి విముఖమై వేదాంతరసమున నోలలాడఁ దొడఁ
గెను. కవితయు నిగ్గుతేటి వశంపదయై భావబింబముల నిర్జీవకథాంశ
ములలో నైతము చిత్రించుశక్తి కల దయ్యెను. రతిమన్తభవలాసము
హనుమంతునకుఁ గృతి యీయఁబడినది. గద్యమున హనుమద్భక్తుడ
నని కవి చెప్పికొనెను. గ్రంథమున గురుప్రశంస లేదు. తుదకు స్వపంశ
విషయమేని చెప్పికొనియుండ లేదు. సీతారామాంజనేయ మీకవి తన
యుత్తరవయస్సున రచించియుండును. ఇందులకుఁ గవితాధారయు
వేదాంతపాండిత్యము మనకు దృష్టాంతములు కాఁగలవు. ఈకవి బాల్య
మున సామాన్యునివలె విద్యాజ్ఞానశూన్యుడై తన గ్రామమగు మట్టి
వాడకు సమీపముననున్న “ఈదులవాయ” యను గ్రామమున సంఘ
రించుచుండ సమీపశైలమున వసించు మహాదేవయోగి యను నొక
మహాత్ముడు రామమంత్రోపదేశ మొనరించె ననియు, నాగిరియందె
యామంత్ర రాజముసిద్ధించువఱకువసించి యోగివలనిసెలవంది యాయన
దయచేసిన షట్పక్రసీతారామస్వరూపము నిజగ్రహమునఁ బ్రతిష్ఠించె
ననియుఁ జెప్పటయే కాక నేటివఱకు నాసీతారామమూర్తిస్వరూపము
వంశీయులు భక్తితాత్పర్యములతోఁ బూజించుచున్నారు. కవి,
తాను మహాదేవగురుశిష్యుడ ననియు, షట్పక్రసీతారామోపాసకుడ
ననియు సీతారామాంజనేయగద్యమున నిటుల “శ్రీమన్నారాయణ
మహాదేవగురుకరుణాకటాక్ష వీక్షణవిమలీకృత నిజహృదయకమలకర్ణి
కాంతస్సందర్శితాఖండ సచ్చిదానందరసైకస్ఫూర్తిషట్పక్రసీతారామ
మూర్తి పరశురామపంతుల లింగమూర్తి గురుమూర్తి ప్రణీతము”
అని వ్రాసికొనియున్నాడు. మఱియు నీకవివర్మణుఁ డార్జించిన శ్రీరా
ముమాడయు స్ఫటికవినాయకవిగ్రహము మరకతలింగము సాలగ్రామ
ములు నైతము వంశీయులు శ్రద్ధాభక్తులతోఁ బూజించుచున్నారు.
ఎట్టివిపత్కాలమున నేని తాఁ గడించినవిగ్రహముల మట్టివాడయం
దుంచియే పూజింపవలయునని కవి యాజ్ఞయొసంగెనట. నేటికి
పంశజు లటులే సల్పుచున్నారు. కవికి గురుమూర్తిపదము బిరుద
నామము. ఇది యిక్కవి రామమంత్రోపదేశకుఁ డై నిజామురాష్ట్ర
మున నఖిలదిశలఁ బల్లకి నెక్కి తిరిగి వెక్కండు శిష్యుల గడించి
వారివలనఁ బొందెనట.

కవి తనగురుపరంపర నిటులఁ జెప్పికొన్నాఁడు.

ఇందు కడపటివాఁ డగుమహాదేవగురుఁడే ప్రకృతకవి కుపదేశ మొనరించినదేశికుఁడు. ఈదేశికనామము రతిమన్తభవిలాసమునఁ గాన రామిచే నప్పటి కీకవి భక్తియోగాభ్యాస మొనరించి యుండఁ డని తెలియుచున్నది. సీతారామాంజనేయమునఁ దనదేశికు నిటుల స్తోత్ర మొనరించి యున్నాఁడు.

సీ. “అఖిలభూతంబుల నాడించుమాయను

సొంపుగా నెవ్వఁ డాడింపుచుండు

గురుజనంబుల కెల్ల గురువులై తగుహరి

హరుల కెవ్వఁడు గురు వగుచునుండు

విబుధలోకంబుల వెలిగించి వెలుగుల

మించి యెవ్వఁడు వెలిగించుచుండు

ప్రభువుల కెల్ల సత్ప్రభు వైనబ్రహ్మకుఁ

బ్రభు వౌచు నెవ్వఁడు పరఁగుచుండు

తే. సగుణనిర్గుణరూపుఁడై నెగడుచుండు

నమ్రహఁదేవగురువరు నభినుతింప

సకలనిగమాగమాంతశాస్త్రంబు లోప

వనఁగ మముబోంట్లను నుతింప నలవి యగునె."

ఈపద్యమువలన మహాదేవయోగి దైవసముఁడని తోచుచున్నది. ఎంతవాఁడో కానిది లింగమూర్తికవికి గురువు కాఁగలఁడా! కవి తాను, మహాదేవయోగి గురుఁడని యిట్లు చెప్పి కొనెను.

తే. "అమ్రహఁదేవగురుచరణారవింద

వరపరాగాంశభజనతత్పరుఁడఁ బరశు

రామపంతులకులజాతరామమంత్రి

మాళితిష్ఠాంబికా ప్రియాత్మజుఁడ నేను."

కొండాకచోట నిక్కవి తనదేశికుని సీతారామస్వామికి సమానునిగ నీక్రిందిపద్యములోఁ జెప్పికొని యున్నాఁడు.

క. "ప్రణవాత్మకసదసత్కా

రణసంపూర్ణప్రభాభిరామసగుణని

ర్గుణనిర్వికారనారా

యణసీతారామగురుమహాదేవశివా."

కవి తానీగ్రంథమున బ్రహ్మాండపురాణాంతర్గతమగు అథ్యాత్మరామాయణమునందలి శ్రీరామహృదయమును విస్తరించి వ్రాసితి ననియు శ్రీరాముఁడు స్వప్నమునఁ బ్రత్యక్షమై కృతి రచింపు మనె ననియు వ్రాసికొనియున్నాఁడు.

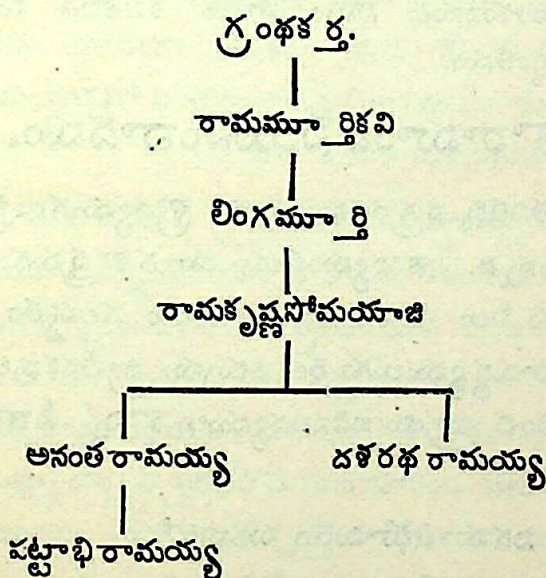
ఈకవి యీగ్రంథమును మూఁడాశ్వాసములుగ విభజించి క్రమముగఁ దారకయోగము సాంఖ్యయోగము అమనస్కయోగము అని పేరులఁ బెట్టియున్నాఁడు.

రజతగిరియందు శంకరుఁడు వేరోలగముఁ దీర్చియుండుతఱిఁ దనపరిచర్యలందు ద్రవ్యమత్తులగు పాద్యలింగములు శంకరుఁడు

సంతసించి నీ యభీష్టంబుఁ దీర్తు నెద్దియేని వరము కోరు మనె నట. అందులకుఁ బార్వతి పవిత్రమగుమంత్ర రాజ ముపదేశింపుమనికోర శంకరుఁడు నీకుఁదగినది శ్రీరామమంత్రమని దాని నుపదేశించెనట. పిమ్మట పార్వతి శంకరునిఁజూచి శ్రీరామతత్త్వస్వరూప మెట్టిదని ప్రశ్నింప, శ్రీరాము ననుమతిచే నీత హనుమంతున కెఱింగించిన యంశము శంకరుఁడు పార్వతికెఱింగించెనట. ఇదియే యీ గ్రంథావతారిక.

కవికాలము తెలిసికొనుటకు గ్రంథమున నాధారములు లేవు. రతిమన్తధరిలాసము కవిస్తుతిలో అయ్యలరాజు రామభద్రుని పేర్కొని యుండుటచే పదునాఱవశతాబ్దమునకుఁ గడపటివాఁ డనువిషయము స్థూలదృష్టికిఁ దోచును. కవికిఁ గడపటివంశవృక్ష మీక్రింది విధముగ నున్నది.

పరశురామపంతులలింగమూర్తి.

ఈవంశవృక్షమునందలి పట్టాభిరామయ్య గ్రంథకర్తయగు లింగమూర్తికవి కై దవతరమువాఁడు. ఈపట్టాభిరామయ్యకు వయస్సు 40 సంవత్సరము లుండును. ఈయనవద్దనుండి తరమునకు ముప్పదియేండ్ల చొప్పున లెక్కించినచో ప్రస్తుతకవి యిప్పటికి రమారమి 150 సంవ

త్సరముల పై కాలమువాఁడగును. అథ్యాత్మ రామాయణము, శుకచరిత్రము లోనగు గ్రంథముల విరచించిన మహాకవియు లింగమూర్తికవి కుమారుఁడు శిష్యుఁడు నగురామమూర్తి తనతండ్రి లిఖించిన రతిమన్తధవిలాసమునకు శుద్ధప్రతి వ్రాయుచుఁ గ్రింద, “ప్లవంగసంవత్సర జ్యేష్ఠ బ ౧౩ గురువారమువఱకు పరశురామపంతులురామన్న గారు రతిమన్తధవిలాసము పూర్వప్రతిలోనున్న క్రమాన వ్రాసిరి.” అని వ్రాసికొనెను జిల్లామయమై యున్న గ్రంథమువలనను, ప్రకృత వంశీయులకు రామమూర్తికవి యైదవపురుషుఁడగుటవలనను ప్లవంగ సంవత్సర మిప్పటికిఁ బదియేండ్లక్రిందను డెబ్బదియేండ్లక్రిందను గతించినది కాక నూటముప్పదిసంవత్సరములక్రింద గతించినదై యుండును. అంతకు ముందు లింగమూర్తిగారు రమారమి యిరువదిసంవత్సరములక్రింద నుండె ననుకొనినను సీతారామాంజనేయ మిప్పటికి నూటయేబది సంవత్సరములక్రిందః—అనఁగా క్రీ. శ. 1760 ప్రాంతములో విరచింపఁబడి యుండుననుట నిస్సందేహము. కవిజీవిత మింక విడిచి కావ్యము విమర్శింతుము.

సీతారామాంజనేయసంవాదము.

ఇది యితనితక్కిన గ్రంథములకంటె శ్రావ్యముగఁ బ్రాధముగ నిర్దుష్టముగా నున్నది. కావ్యమంతయు యోగశాస్త్రమగుటచేఁ గవి తావిమర్శమునకు వీలు కానరాదు. అందందుఁ గలస్వతంత్రపద్యములచేఁ గవిశక్తిసామర్థ్యములుగుర్తింపవచ్చును. ప్రాచీనకవులపద్యముల పోలికల ననుసరించి వ్రాయఁబడినపద్యములు కొన్ని సీతారామాంజనేయమున కలవు.

సీ. “స్వామియై నిగమాతిభూమియై సురపురో

గామియై యభిజాకామి యుండ

హరియై హలహలాహరి యై భవదంశు

ధారియై ప్రసవాయుధారి యుండ.....”

సీ. “ఏకమై పరమై విశోకమై సత్య మ
 లోకమై వ్యాపకాలోక మగుచు
 సారమై చిదచిదాకారమై యతినిర్వి
 కారమై విగతసంసార మగుచు.....”

సీతారామాంజనేయము ఆ-2 ప-6.

ఉ. “హః యను గాధినందనమఖారినిశాటమదాపహరిభా
 హః యను గ్రావజీవదపదాంబురుహః యను రాజలోకసిం
 హః యనుఁ బోషితార్థనివహః యనుఁ గానల కేఁగి తే నిరీ
 హః యను నిర్వహింపఁగలనా? నిను బాసి రఘూద్వహః యనున్.”
 రామాభ్యుదయము. ఆ-5. ప-10.

ఉ. “మాయను మిథ్యగాఁ దెలియుమా యను దత్తత్రయ మెల్లఁ గల్గును
 మ్మా యను మేను నే ననకుమా యను సాక్షిని నీవు చూచుకొ
 మ్మా యనుఁ జూడఁగా నితరమా యను నే నని నిశ్చయించుకొ
 మ్మా యనుఁగాకపో నితరమా యనుమానముమానుమాయనున్.”
 సీతారామాంజనేయము ఆ-3. ప-143.

ఇట్టిపోలికలచే నీకవి ప్రాచీనకవులకవిత్వముపై గౌరవభావము
 కలవాఁ డనియు రసార్థియనియుఁ బాఠకులు తెలుతురుగాక. కఠినతమ
 మగు వేదాంతశాస్త్రమును, కవితాప్రపంచమున వెలయుచుట సామా
 న్యకార్యము కాదు. అందును నీకవి వర్ణనాంశములలో నిరోఢ్యపద్య
 ములు, సర్వతఃప్రాసపద్యములు, చతుఃప్రాసపద్యములు, ప్రాసితసశక్తిని
 వెల్లడించుచున్నాఁడు. విస్తరభీతిచే నుదాహరింప మానితిమి. ఈలింగ
 మూర్తికవిమొదలు కడకు వంశవృక్షములోనివారందఱును కవులు
 గను పండితులుగను రామమంత్రోపాసకులుగ నున్నారు. ఈ పవిత్ర
 మగువంశమునఁ బట్టాభిరామయ్యగారును వారిపుత్రులును గవితాపరి
 చయములేనివారుగ నున్నారు. ఈ సీతారామాంజనేయమునకు సర్వం
 కమముగ మొదట వ్యాఖ్యానమొనరించిన శ్రీపాలప రి నాగేశ్వర

శాస్త్రినిగూర్చిన విశేషాంశములు తెలియరావు. సీతారామాంజనేయమువలెనే యీకవి రచించిన రతిమన్తధవిలాసముకూడ ముద్రించి భాషాలోకమున కుపకృతి యొనరింప శ్రీవావిళ్లవారి నడిగికొనుచు బ్రకృతాంశమును ముగించుచున్నారము.

ఇట్లు భాషాసేవకులు,

శేషాద్రిరమణకవులు, శతావధానులు.

మొదటికూర్పు పీఠిక.

మాతృభాషయందుఁ బ్రాథమము లై పండితైక వేద్యము లై వాదానువాద ప్రతివాదభూయిష్ఠములై శాస్త్రజ్ఞానము లేనివారలకు దురవగాహము లైన ద్వైతాద్వైతవిశిష్టాద్వైతసంబంధము లగు వేదాంతగ్రంథము లనేకములు గలవు; గాని యందఱకుఁ దేట తెల్ల మగుదేశభాషయందు సామాన్యము లగు వేదాంతజిజ్ఞాసువులకు సులభముగ సిద్ధాంతస్వరూపమును దెలుపు వేదాంతగ్రంథములు మాత్రము మిక్కిలి తక్కువగ నున్నవి. ఇట్టికొఱఁత యన్ని మతములవారికిఁ గలదని చెప్పట సాహసముగాదు గాని చాలవఱకు విశిష్టాద్వైతులకుమాత్రమిఁకొఱఁత దీర్ఘబడినది. ఏలయనః సుమారు 5000 సంవత్సరములకు ముందునుండియే భూతయోగి మహాయోగి సరోయోగి శతకోపాదు లగువిశిష్టాద్వైతులు తమసిద్ధాంతమును ద్రావిడభాషలోనికిఁ బద్యరూపముగ మార్ప నారంభించిరి. తరువాతను వారిమతము ననుసరించియే లోకాచార్యాదులు తత్త్వత్రయతత్త్వశేఖరాదిగ్రంథములఁ బెక్కింటిని వచనరూపముగ నెల్లరకుఁ దేట తెల్లమగునట్లు రచించిరి. ఇంతియ కాక, క్రీ. శ. 16 శతాబ్దములో నుండు కృష్ణదేవరాయలు, సంకుసాలనరసింహకవి మున్నగువారు తమవిష్ణుచిత్తీయకవి కర్ణరసాయనాదిగ్రంథములయందు దీమతస్వరూపమును జక్కగ వివరించి యాంధ్రభాషయందును విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతమును వెలయించిరి. తరువాతివారును ముముక్షుజనకల్పకము మున్నగు కొన్ని పద్య కావ్యములను రచించిరి. పిదప నూఱుసంవత్సరములనుండి యఱవమునుండి తెలుఁగున కెల్లగ్రంథములు మార్పుకొనఁబడుచున్నవి గదా!

ఇట్లే కొంతవఱకు ద్వైతగ్రంథములు గూడఁ గర్ణాటభాషలోనికి మార్పుకొనఁబడినవఱ! కాని యల్పవ్యాప్తి గల యామతగ్రంథము లంతగాఁ బ్రసిద్ధి నొందినవి గావు.

ఇక ననాదియై లోకమునం దత్యంతవ్యాప్తి గలయదైవతమతమును దెలుపు దేశభాషాగ్రంథములు సుమారు 400 సంవత్సరముల క్రిందటివఱకు లేనట్లు కనబడుచున్నది. అఱవభాషలోఁ గొన్ని గల వందురు గాని యవియు నంతప్రసిద్ధములుగా లేవు. తెనుఁగునందు నిటీవల వాసుదేవమననము మున్నగు కొన్ని వచనగ్రంథములు బయలు వెడలినవి గాని యందు సర్వవిషయములను సోదాహరణముగఁ జర్చింపఁ బడకుండుటయే కాక యాశ్చర్యము సహృదయహృదయరంజకముగా నుండ లేదనియుఁ జెప్పవచ్చును.

ఇకఁ బద్యకావ్యమై సరసకవితావిలసితమై యదైవతమతము నకు సుజీవిని యనందగి విలసిల్లు వేదాంతగ్రంథరత్నము—

సీతారామాంజనేయసంవాదము.

ఇయ్యది మూఁడాశ్వాసముల ప్రబంధము. దీనిని బరశురామ పంతుల లింగమూర్తి గురుమూర్తి యనుకవి రచించెను. ఇతఁడు నియోగిబ్రాహ్మణుఁడు. రామమంత్రికిని దిష్టాంబకును బుత్తుఁడు. శ్రీరామభక్తుఁడు. మహాదేవయోగికి శిష్యుఁడు. ఇతని కాలాదులను గూర్చి యాధారములేవియు దొరకనందున సుమారు 100-150 సంవత్సరములక్రింద నుండియుండెనని యూహింపవలసియున్నది. ఇతఁడదైవతమతమును వివరింపఁబూనియుఁ దాను యోగాభ్యాసపరుఁడగుటవలన రాజయోగమును, బాలలోఁ జక్కెరను గలిపినట్లు, అదైవతమతమునందుఁ గలిపి యేకముగ సమన్వయించియున్నాఁడు.

ఈ వేదాంతమును బార్వతీదేవి శివుని బ్రశ్న నేయఁగా నతఁడు పూర్వకాలమున రామపట్టాభిషేకానంతరము జరిగిన సీతారామాంజనేయసంవాదమును బార్వతికిఁ దెలిపినట్లు గ్రంథకర్త గ్రంథాదియందుఁ బొందుపఱచియున్నాఁడు.

ఇందు మొదటఁ బ్రథమాశ్వాసమునందుఁ దారకయోగమును నిరూపించుచు, తొలుత యోగాభ్యాసమువలనఁ బ్రాణవాయువు స్వాధీన మగుననియు, వాయువునకు మనసునకును సంబంధముండుట వలన వాయుజయముతోఁగూడ మనోజయము గలుగుననియు, నింద్రియముల కన్నిటికి మననే ప్రభువుగాన వెంటనే యింద్రియజయము గూడఁ జేకూరుననియు, నిట్లన్నియు జయింపఁబడెనేని సంసారమునకు ముఖ్య కారణములగు కామక్రోధాదులు నశించి జీవునకు బ్రహ్మానంద సుఖము గలుగుననియు, సహేతుకముగ సయ్యక్తిముగ యోగఫలమును నిరూపించి పిదప యోగాభ్యాసము నేయువా రనుసరింపఁదగిన యాహారాది నియమములు మొదలుకొని—యోగమతలక్షణము, పంచముద్రాలక్షణము, సూర్యచంద్రమండలకళానిర్ణయము, హంస తత్త్వోపదేశము మున్నగువానిని విపులముగ వివరించి తారకయోగమును ముగించెను.

రెండవయాశ్వాసమునందుఁ బరబ్రహ్మస్వరూపము, భావాభావ పదార్థస్వరూపము, మాయాస్వరూపము, ప్రపంచకారణస్వరూపము, సూక్ష్మశరీరసృష్టిప్రకారము, జీవబ్రహ్మైక్యవిచారము, ఓంకారస్వరూప నిరూపణము, పంచకోశవివేచనము, దృగ్దృశ్యవివేకము, ఆరుదుఁజ్వాది లక్షణము, సద్రూపలక్షణము, ప్రళయవివరణము, చిద్రూపలక్షణా ఖండలక్షణాదులను సహేతుకముగ నిరూపించి సాంఖ్యయోగమును బూర్తిచేసెను.

ఇక మూడవయాశ్వాసమున, అమనస్కుయోగలక్షణము, తద్వర్తనము, వైరాగ్యబోధోపరతుల తారతమ్యము, వైరాగ్యశబ్ద విమర్శనము, గురుశుశ్రూషావిచారము, మహావాక్యార్థవివరణము, సుస్థితప్రజ్ఞలక్షణము, పంచదశయోగాంగవిభాగము, యోగిలక్షణము మున్నగువానిని సాంగముగ వివరించి యమనస్కుయోగమును ముగించెను. ఈమూడుయోగములును రాజయోగ భేదములే కావున సీగ్రంథము రాజయోగ నిరూపక మనందగియున్నది.

ఈకావ్యమునందు విషయమువలెనే కవిత్వమును జాల సమంజసముగ నే యున్నది. దురవగాహ మగువేదాంతమును సులభశైలిలోఁ గ్లిష్టపదసందర్భము గలుగకుండఁ బద్యములో నిముడ్చుట సామాన్యమగుపని కాదు కదా ! వేదాంతములో నెంతయో యనుభవముకలిగి వశ్యవాక్కులు గలకవికిఁ గాని యిట్టిసామర్థ్యము గలుగనేరదని చెప్పవచ్చును. ఇంతియ కాక యీకవి తన గ్రంథమునం దచ్చుటచ్చుట నేకాక్షర ద్వ్యక్షర ముక్తపదగ్రస్తాదిశబ్దచిత్రములు గలపద్యములఁ బెక్కింటిఁ జొప్పించి నిజసాండిత్యప్రకర్షను వెల్లడించుచున్నాఁడు. ఇట్టి యుత్తమగ్రంథ మెంతయో శ్రమపడి పూర్వము ద్రితగ్రంథముల కన్న మిన్నయగునట్లు సులభశైలిలో నద్వైతవిషయములనెల్లఁ జక్కఁగఁ జర్చించు టీకాతాత్పర్యములతో ముద్రింపఁబడినది. విచారించి చూచినఁ బెక్కువిషయములఁబట్టి యీగ్రంథ మద్వైతులకుఁ బరమోపకారకమగునని నొక్కి వక్కాణింపవలసియున్నది. ఇఁక మన దేశమునందు నూటికిఁ దొంబదిమంది యద్వైతజిజ్ఞాసువు లీగ్రంథమును దప్పక చదువుచుండుటంబట్టియే యీగ్రంథప్రాశస్త్యము వెల్లడియగుచుండ వేటుగ వ్రాయ నక్కఱలేదు గదా ! కాఁబట్టి రాజయోగజిజ్ఞాసువులందఱు నీగ్రంథమును జదివి తత్స్వరూపమును జక్కగ నెఱింగి బ్రహ్మానందము నొందుదురుగాక !

ఉత్పల వేంకటాచారసింహాచార్యులు.

శ్రీ ర స్తు.

వి ష య సూ చి క.

విషయము.	పుట.	విషయము.	పుట.
పీఠిక.		షడ్విధసమాధులవివరణములు.	60
ఇష్ట దేవతాస్తోత్రము.	1	పంచమహాపాపములవివరణము.	62
వ్యాఖ్యాతృకృతస్తుతి.	"	1 శ్రీ విభపాపవివరణము.	"
సంస్కృతకవిస్తోత్రము.	11	" శ్రీ రామనామార్థము శివుండు	
సుకవివర్ణనము.	12	పార్వతికిఁ దెలుపుట.	64
అంస్త్ర కవినుతి.	14	శ్రీ రామనామప్రభావము.	67
కుకవినిందనము.	"	శ్రీ రామనామమంత్రాధికారివివరణము.	73
కృతిక ర్మభాగ్యప్రశంస.	21	అష్టభోగములవివరణము.	76
గురుపరంపరాభివర్ణనము	23	శ్రీ రామనామమంత్రోపాసనాఫలము.	77
షడ్విధములవివరణము.	30	అస్మిక్షకావ్యదిచతుర్విద్యావివరణము.	79
చతుష్షష్టికలావివరణము.	33	పంచక్షేత్రవివరణము.	81
చతుర్దశవిద్యలు.	34	అష్టపాశవివరణము.	"
అజ్ఞానభూమికావివరణము.	37	అష్టకష్టములవివరణము.	"
మహాత్యాగిలక్షణము.	38	పార్వతీసంతయ వివరణము.	85
జ్ఞానభూమికావివరణము.	39	రామాయణకథాసంగ్రహము.	86
ప్రథమాశ్వాసము.		శ్రీ రామవట్టాభిషేకము.	88
కథాప్రారంభము.	42	సీత హనుమంతునకుఁ దారకయోగంబు	
కైలాసపర్వతవర్ణనము.	"	బోధించుట.	93
బ్రహ్మపరమైనయర్థము.	43	అభ్యాసాదియోగనిర్ణయము.	105
ప్రమాణవివరణము.	59	అహింసాలక్షణము.	111
చతుర్విధశుశ్రావణవివరణము.	"	సత్యలక్షణము.	112
షట్శాస్త్రములు.	60	అస్తేయలక్షణము.	"
అష్టాదశపురాణములు.	"	బ్రహ్మచ్యలక్షణము.	"
	"	అపరిగ్రహలక్షణము.	118

విషయము.	పుట.	విషయము.	పుట.
శౌచలక్షణము.	113	అష్టైశ్వర్యములవివరణము.	127
త్రివిధతపోలక్షణము.	„	యోగాభ్యాసఫలనిరూపణము.	133
సంతోషలక్షణము.	114	యోగాభ్యాసులకు ముఖ్యము లగునాహు	
స్వాధ్యాయలక్షణము.	„	రాధినియమములు.	134
ఈశ్వరప్రణిధానలక్షణము.	115	యోగమతలక్షణము.	135
యోగాసనములలక్షణము, పీఠాసనము	115	పంచముద్రలక్షణము.	138
స్వస్తికాసనము	116	సూర్యచంద్రమండలకళానిర్ణయము.	142
పద్మాసనము	„	చిత్తశాసాక్షాత్కారము.	162
మతాంతరపద్మాసనము.	„	జ్ఞానసూర్యోదయవర్ణనము.	168
యోగాసనము.	117	మానసికస్నానవిధి.	171
కూర్మాసనము.	„	జ్ఞానచంద్రోదయవర్ణనము.	174
ఉత్తానకూర్మాసనము.	„	ముక్తికాంతాసనమాగమము.	176
భద్రాసనము.	118	మహాభోగిలక్షణము.	179
సిద్ధాసనము.	„	హంసతత్త్వోపదేశము.	193
మతాంతరసిద్ధాసనము.	„	శరీరగతములగు నిడాపింగళాదుల	
సింహాసనము.	119	వివేచనము.	195
కుక్కుటాసనము.	„	నాదబిందుకళావివరణము.	207
గోముఖాసనము.	„	హంసశబ్దార్థవిచారము.	211
ధనురాసనము.	„	అష్టదశపద్మమున హంస తిరుగునప్పుడు	
మయూరాసనము.	120	గలిగెడుగుణావిశేషములవివరణము.	213
కపాలాసనము.	„	హంసాచిలయస్థానసూచనము.	217
మూత్తాసనము.	121	రేచక పూరక కుంభకముల వివరణము.	219
టిట్టిభాసనము.	„	షట్కమలములనిర్ణయము.	221
పశ్చిమతానాసనము.	„	హంసస్థానసూచనము.	225
పూర్వతానాసనము.	„	బిందునాదకళా ప్రకారాంతరసూచ	
అర్భకాసనము.	„	నము.	228
కామదహనాసనము.	122	అమనస్కనిరూపణము.	230
ప్రాణాయామలక్షణము.	„	అధికారి తారతమ్యమున యోగసిద్ధి యగు	
బంధత్రయవివరణము.	123	టకుఁ గాలనిర్ణయముఁ దెలుపుట.	233
సమాధిలక్షణము.	124	ద్వితీయాభ్యాసము.	
ప్రత్యాహారలక్షణము.	125	పరబ్రహ్మస్వరూపనిర్ణయము.	241
ధ్యానలక్షణము.	„	భావాభివ్యక్తినిర్ణయము.	250
ధారణలక్షణము.	126	మాయాస్వరూపనిర్ణయము.	258

నీతిశతకసంపుటము—౧

ఇందు 1 సుమతి, 2 భాస్కర, 3 వేంకటేశ, 4 గువ్వలచెన్ను, 5 చంద్రశేఖర, 6 వేమన(పద్యములు), 7 శరభాంకలింగ, 8 కుమార, 9 కుమారీ, 10 కోలంక శ్రీమదనగోపాల, 11 నీతి, 12 జగన్నాయక, 13 కుక్కుటేశ్వర, 14 రామలింగేశ, 15 నమశ్శివాయ, 16 బాలనీతి, 17 రామచంద్ర, 18 శ్రీకృష్ణనీతి, 19 మానసి, 20 రఘురామశుభోదయశతకములు గలవు. వెల రూ. 2-0-0

నీతిశతకసంపుటము—౨

(అచ్చగుచున్నది.)

భక్తిరసశతకసంపుటము—౧

భక్తిరసశతకముల మొదటిసంపుటములలో భక్తిరసోద్బోధకములగు ఈక్రింది శతకములను చేర్చి ముద్రింపించితిమి. శతకములన్నియు నిర్దుష్టముగ మనోహరముగ ముద్రింపబడి విపులములగు పీఠికలతో నలరారుచున్నవి. 1 వృషాధిప, 2 చెన్నమల్లు (సీసములు), 3 సర్వేశ్వర, 4 ఒంటిపిట్ట రఘువీర, 5 దేవకీసందన, 6 నారాయణ, 7 దాశరథి, 8 సింహాద్రినారసింహ, 9 కృష్ణ, 10 మాతృ, 11 ఉన్నవరాజగోపాల, 12 మానసబోధ, 13 చిత్తబోధ, 14 ఆంధ్రనాయక, 15 ప్రసన్నరాఘవ, 16 రామతారక, 17 రామరాఘవ, 18 రామప్రభు, 19 భద్రాద్రిరామ, 20 మారుతిశతకములు గలవు. వెల రూ. 2-0-0

భక్తిరసశతకసంపుటము—౨

ఇందు 1 సూర్యనారాయణ, 2 రాజలింగ, 3 రఘుకులతలక, 4 మహిషాసురమర్దని, 5 ఉద్దండరాయ, 6 గొట్టుముక్కలరాజగోపాల, 7 రుక్మిణీవతి, 8 జ్ఞానప్రసూనాంబికా, 9 ముకుంద, 10 శివ, 11 రమాధీశ్వర, 12 భక్తచింతామణి, 13 సీతాపతి, 14 మహిషాసురహర, 15 పార్థసారథి, 16 రాజశేఖర, 17 రంగేశ్వర, 18 మాధవ, 19 కామేశ్వరీ, 20 విశ్వనాథశతకములు గలవు. వెల రూ. 2-0-0

భక్తిరసశతకసంపుటము—౩

ఇందు 1 నారాయణ (పోతనకవి), 2 కాళహస్తీశ్వర, 3 రమణీమనోహర, 4 భద్రాద్రిరామ(వేదాంతము), 5 యాదగిరీంద్ర, 6 నృకేశరి, 7 నృసింహ, 8 భద్రాద్రి, 9 వసుదేవసందన, 10 వీరనారాయణ, 11 సదానందయోగి, 12 శివముకుంద, 13 రామరామ, 14 సంపంగిమన్న, 15 శ్రీకృష్ణ, 16 లక్ష్మీ, 17 రంగశాయి, 18 కాళహస్తీ, 19 ముకుందరాఘవ, 20 సర్వలోకేశ్వరశతకములు గలవు. వెల రూ. 2-0-0

ఈశతకసంపుటములు చిన్న నైజులలో పెద్దక్షరములతో ముద్రింపబడి ముద్దులు గలుకు చక్కని కాలిగోలైందుతో నలరారుచున్నవి.

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

292, ఎన్స్ ప్ల నేడ్, మదరాసు.

శ్రీ హయగ్రీవాయనమః.

శ్రీ సీతారామాంజనేయ సంవాదము

టీకాతాత్పర్యవిశేషార్థము.

పీ రి క.

—ॐ ఇష్ట దేవతాస్తోత్రము. ॐ—

అవతారిక. పరశురామపంతుల లింగమూర్తి గురుమూర్తి యను గ్రంథకర్త శిష్టుల యాచారము ననుసరించి మంగళము నాచరించుచు గ్రంథార్థమును గూడ సూచించుచున్నాడు.—

శా. శ్రీమద్దివ్యనిజాంఘ్రిపద్మములు సంసేవించుచున్ భక్తిచే
ధీమంతుం డగునాంజనేయుని నసద్దేహేంద్రియాతీతచి
ద్భూమానందుడ వీవ నే నని కృప నోబ్ధించుశ్రీజానకీ
రామబ్రహ్మము సంతరంగమున నారాధింతు నశ్రాంతమున్. 1

—ॐ వ్యాఖ్యాతృకృతస్తుతి. ॐ—

శా. శ్రీలొకేశుఁ డెవండు సర్వమున దా జెల్వొందియున్ సర్వమున్
ఆలొకించుట నన్యుఁ డయ్యును సమస్తాధారతన్ సర్వమై
లీలన్ వెల్లు విచారదృష్టి సరయన్ లే దన్య మెవ్వనికీ
జాలం గొల్చెద నయ్యనాదినిధను నుచ్చితప్రమోదాత్మునిన్.

ఉ. సుందరమాంబకున్ ప్రధికసువ్రతకున్ పరదేశమంత్రికిన్
నందనుడన్ రమేశకరుణాపరిలబ్ధకవిత్వశక్తిని
స్పందుడ రామదాసబుధపౌత్రుడ వెన్నెలకంటివంశ్యుడన్
సుందరరామనామకుడ సూరిజనైకవిధేయచిత్తుడన్.

తే. శంకరాచార్యుపదముల సాగి మ్రొక్కి-
యస్తదీయగురుశ్రేణి నభినుతించి
యెనఁగ వివరింతు శ్రీరామహృదయ మేను

ఘనులకరుణచే విన్నంత గనినయంత.

చ. అనిశము పాముజేరి విషమై చెడుపాలునుబోలె నద్గుణం
బును గుణహీనుఁ జేరి చెడుఁ బొల్పుగఁ దోయపుబిందువైన శు
క్తినిఁ బడి ముత్య మైనగతిఁ గిల్చిపహీనునిఁ జేరి దోషమై
నను మహనీయమై తగుఁ గనక జగతీస్థలి నిట్టితత్త్వమున్.

క. కని నిశ్చయించి సాహసమును బూనితి నప్రబుద్ధముద్ధాత్ముడ న
య్యును నిది యార్యుల యాదృతిఁ గని వర్ధిలు నాపయోధిగగనార్కముగాన్.

టీక. శ్రీమ...ముల-శ్రీమత్ = శోభాయుక్తములైన, దివ్య = శ్రేష్ఠములైన
(లేక, లోకాతీతములైన), నిజ = తన, అంశైప్రద్యములు = పాదకమలములను (ఇచ్చట
ద్వితీయార్థమునందు ప్రథమ), భక్తిచే = అపరోక్షజ్ఞానమునకు సాధనమగు అనన్య
భక్తిచే (బాహ్యభక్తి, అనన్యభక్తి, ఏకాంతభక్తి అని భక్తి మూడు విధములు.
అందు బాహ్యభక్తి పరోక్షజ్ఞానమును (అనఁగా: తనకంటె నధికుఁ డగువరమేశ్వరుఁడు
ఒకఁడున్నాఁ డనుజ్ఞానమును) కలిగించును. అనన్యభక్తి అపరోక్షజ్ఞానమును (అనఁగా:
తనకును ఈశ్వరునకును భేదము లే దనుజ్ఞానమును) కలుగఁజేయును. ఏకాంతభక్తి పర
మానందానుభవమును గలిగించును), సంసేవించుచున్, ధీమంతుఁడు = వివేకముగలవాఁడు
(పరబ్రహ్మము నిత్యమనియు ప్రపంచ మనిత్యమనియు జ్ఞానము గలవాఁడు), అగునాంజ
నేయునిన్ = వినహనుమంతుని, అన...డవు-అనత్ = లేని (అనత్యములైన), దేహ =
(స్థూలము సూక్ష్మము కారణము మహాకారణము అను) దేహములును, ఇంద్రియ =
ఇంద్రియములను, అతీత = అతిక్రమించిన (దేహేంద్రియాదులకంటె వేఱైన), సత్ =
సత్యస్వరూపుఁడవును, చిత్ = జ్ఞానస్వరూపుఁడవును, భూమానందుఁడవు = పరమానంద
స్వరూపుఁడవును అగు, ఈవ = నీవే, నేను (జీవుఁడే బ్రహ్మమనుట), అని, కృపన్ = పర
మానుగ్రహముచే, బోధించు = తెలిసికొనునట్లుచేయు, శ్రీ...బ్రహ్మమున్-శ్రీ = అట్లే
శ్వర్యయుక్తమగు, జానకీరామబ్రహ్మమున్ = సీతాసహితరామబ్రహ్మమును (ఇచ్చట
సీతను మాయఁగాను, రాముని పరబ్రహ్మముఁగాను జెప్పియున్నాఁడు), అంతరంగ
మున్ = మనసునందు, అశ్రాంతమున్ = సర్వకాలములయందును, ఆరాధింతున్ = సేవిం
తును (ధ్యానింతు ననుట).

తాత్పర్యము. అనన్యభక్తిచే దనపాదముల నెప్పుడును సేవించుచు దత్ప్ర
భావమువలన దృఢమగు వివేకవైరాగ్యములు గలిగి యుక్తమాధికారియై యున్న హను
మంతునకు “తత్త్వమసి” = “అబ్రహ్మమే నీవు” అను మహావాక్యముయొక్క యర్థ
మును గరుణవెలయ నుపదేశించు నాసీతారామబ్రహ్మమును సర్వకాలములయందును
ధ్యానించెదను.

అవ. ఇట్లు తన యిష్టదైవ మగు శ్రీరాముని పరబ్రహ్మరూపునిగా వర్ణించి యీ పద్యమున సీతాదేవిని మూలప్రకృతిరూపముతో నభివర్ణించుచున్నాడు.—

సీ. తనరజోగుణముచేఁ దనరంగ నేదేవి

గల్పించు నఖిలలోకములనెల్లఁ
దనసత్త్వగుణముచే నొనరంగ నేకొమ్మ
పోషించు నీనర్వభూతములను
దనతమోగుణముచేఁ దగ నేవధూమణి

జగములనెల్ల సంక్షయముఁజేయుఁ
దాశుద్ధసత్త్వప్రధానయై యేరామ
రామాంకమున నజస్రము వసించు

తే. నట్టిభువనైకమాత దయాసమేత, సద్గుణవ్రాత నిర్మలస్వాంతపూత
భక్తజనమానసోద్యానపారిజాత, సీత కరుణించి నన్ను రక్షించుఁగాత.

టీ. ఏదేవి = మూలప్రకృతియగు నేసీతాదేవి, తనరజోగుణముచేఁ = తనకుఁ
గలరజోగుణముచేత, తనరంగ = ఒప్పునట్లుగా, అఖిలలోకములనెల్లఁ = నాశావిధము
లగు భేదములగుల యాబ్రహ్మాండములనెల్లను, కల్పించు = సృష్టించునో (ఇచ్చట
కల్పించు ననుటచే వాస్తవముగ సీత్రపంచము బ్రహ్మమునకంటె వేఱు కాకున్నను
వేఱుగానున్నట్లు తోఁపఁజేయుచున్నది యని భావము.) ఏకొమ్మ = ఏస్త్రీ, తనసత్త్వ
గుణముచే = తనకుఁగల సత్త్వగుణముచేత (శుద్ధసత్త్వమనియు, మలినసత్త్వమనియు
సత్త్వగుణము రెండువిధములు. అందు రజస్తమోగుణములతోఁ గొంచె మైనను సంబంధ
పడనిది శుద్ధసత్త్వము; అట్లుకానిది మలినసత్త్వము. ప్రకృతమున ఆమలినసత్త్వమును
గూర్చియే చెప్పఁబడియున్నది యని తెలిసికొనవలయును.) ఒనరంగ = ఒప్పునట్లుగా,
ఈనర్వభూతములను, పోషించు = వివధూమణి = వినారీరత్నము, తనతమోగుణముచేఁ =
తనకుఁగల తమోగుణముచేత, తగ = ఒప్పునట్లుగా, జగములనెల్లఁ = లోకముల
నంతయు, సంక్షయముచేయు = నశింపఁజేయునో, ఏరామ = నియువతి, తా = తాను,
శుద్ధసత్త్వప్రధాన + వి = శుద్ధసత్త్వమే ప్రధానముగాఁ గలదియై (శుద్ధసత్త్వస్వరూ
పిణి యై యనుట.) రామాంకమున = పరబ్రహ్మస్వరూపుఁడగు శ్రీరామునితోడవై,
అజస్రము = సర్వకాలములయందును, వసించు = నివసించునో (మాయాశక్తి
పరబ్రహ్మమునకు నిత్యానపాయని. అనఁగా: అగ్నియందున్న యుష్ణశక్తియును బోలె
నెప్పుడును పరబ్రహ్మమును విడువకుండునది యని భావము.) అట్టిభువనైకమాత = ఆ
లోకజననియు, దయాసమేత = దయగలదియు, సదుణ్ణవ్రాత = శ్రేష్ఠము లగుగుణసమూ

హములు గలదియు, నిర్తలస్వాంత = పవిత్ర మగుహృదయము గలదియు, పూత=నిర్వి
కారస్వరూపము గలదియు (బ్రహ్మము మాయయు నొక్కటియే కావున నిట్లు చెప్పఁ
బడెను.) భక్త...పారిజాత-భక్తజన = భక్తజనులయొక్క, మానస = మనస్సులనియెడు,
ఉద్యాన = ఉద్యానవనమునందు, పారిజాత = పారిజాతవృక్షమువంటిదియు (తనను
ధ్యానించినవారికి కోరినకోర్కూల నొసంగునది యనుట), అగు, సీత, నన్ను, కరు
ణించి = దయఁజూచి, రక్షించుకొనకాతక = రక్షించునుగాక (అపదలనుండి తొల
గించును గాక.)

తా. గుణసామ్యము (సత్త్వరజస్తమోగుణములు ఎక్కువతక్కువలు లేక
సమానములుగా నుండుట.) స్వరూపముగాఁ గలది యగుటచే దనరజస్వత్త్వతమో
గుణములమూలమున సృష్టిస్థితిసంహరములను జేయుచు శుద్ధసత్త్వస్వరూపముతోఁ
బరబ్రహ్మమునందు భేదముగా నిలిచియుండు నాలాకజనని మూలప్రకృతి (మూల
ప్రకృతి యగు సీతాదేవి) కోరినకోర్కూల నొసంగి నన్ను రక్షించు గాక (ఓంకా
రమునందు ఆకార ఉకార మకారము లను మూడువర్ణములు కలవు. ఇవి మూడును
క్రమముగ సత్త్వరజస్తమోగుణము లనియు, మకారము వైనున్న యర్థమాత్ర గుణ
సామ్యస్థితి యనియు, ఇవియన్నియుఁ గలిసి యేర్పడిన “ఓమ్” అనుఆక్షరము ప్రకృతి
యనియు, ఆ యక్షరముయొక్కయర్థము పరబ్రహ్మమనియు నుపాసించవలయు నని
చెప్పఁబడి యున్నది. దీనిచే బ్రకృతికిని బ్రహ్మమునకును గలసంబంధమును బాతకు
లూహింతురు గాక.)

అవ. ఇట్లు ప్రకృతిపురుషుల వినుతించి, బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రు లనుపేళ్లతో
సత్త్వరజస్తమోగుణములు ఉపాధులు (అవరణములు)గాఁ గలిగి విలసిల్లుపరమాత్మ ప్రతి
బింబముల వినుతించుచున్నాఁడు.—

సీ. తతశుద్ధసత్త్వప్రధానవిగ్రహుల నిమ్ముల రజస్సత్త్వతమోగుణకుల
స్వసుధర్మ శృంగార వైరాగ్యవేషుల విశోద్భవస్థితివిలయకరులఁ
దప్తకాంచనర సీధర చంద్రనర్జుల శుభకమండలుచక్రశూలధరుల
ఘనసత్య వైకుంఠ కైలాసవాసుల వరహాంశఖగవృషవాహనులను

తే. పద్మజైశ్వర్యయుతుల భాషావధూప్ర
సన్నమంగళదేవతా సర్వమంగ
ళాధిపతుల సాక్షాత్పరమాత్మ మయుల
బ్రహ్మవిష్ణుమహేశుల బ్రన్వితంతు.

టీ. తత...విగ్రహాలక్ - తత = వ్యాపించిన, లేక, ప్రసిద్ధ యైన, శుద్ధసత్త్వ ప్రధాన = శుద్ధసత్త్వరూప యగుమాయయే, లేక, త్రిగుణములను లయము నొందు స్థానమైనచిత్తకృతియే, విగ్రహాలక్ = శరీరములుగాఁ గలిగినట్టియు (మాయామయము లగుశరీరములు గలవారు, లేక, సర్వమునకు నధిష్ఠాన మైనప్రకృతితో నభిన్ను లై యుండువారు అని భావము.) రజస్సత్త్వతమోగుణములక్ = రజోగుణము సత్త్వగుణము తమోగుణము (ఈగుణములకు కార్యము లగుఘోరవృత్తి, శాంతవృత్తి, మూఢవృత్తి) కలిగినట్టియు (అవృత్తులవలన క్రమముగా సృష్టిస్థితిసంహారములు జరుగు నని భావము), స్వ...వేషులక్-స్వ = స్వకీయ మైన, సుధర్మ = శ్రేష్ఠ మగుధర్మము (వర్ణధర్మములు, ఆశ్రమధర్మములు మొదలగునవి.) శృంగార = వస్త్రభూషణాద్యలంకారములు, లేక శృంగారరసము, వైరాగ్య = విరక్తి, ఇవియే, వేషులక్ = వేషములుగాఁ గలిగినట్టియు (బ్రహ్మ ధర్మపరుఁడనియు, విష్ణువు శృంగారపరుఁడనియు, ఈశ్వరుఁడు వైరాగ్యపరుఁ డనియు భావము.), విశ్వ...కరులక్-విశ్వ = ప్రపంచముయొక్క, ఉద్భవ = సృష్టిని, స్థితి=రక్షణమును, విలయకరులక్ = ప్రళయమును ఆచరించునట్టియు, తప్త...వర్ణులక్ - తప్త=పుటము వేయఁబడిన, కాంచన=సువర్ణముయొక్కయు (కాంతియొక్క యాధి క్యమును జెప్పటకై ఇచ్చట “తప్త” అనువిశేషణము వేయఁబడినది.), నీరధర = మేఘము యొక్కయు (నీటితోఁగూడియున్న మేఘము మిగులఁ గాంతి గలదై యుండును గావున నీట “నీర” పదము ప్రయోగింపఁబడినది.), చంద్ర = చంద్రునియొక్కయు, వర్ణులక్ = వర్ణమువంటి వర్ణముగలిగినట్టియు (ఇవి క్రమముగా రజ స్తమస్సత్త్వగుణముల వర్ణములు కావున త్రిమూర్తులకును ఇవి బాహ్యోపాధులని తెలిసికొనవలయును. బ్రహ్మకు లోపలను వెలుపలను గూడ రజోగుణమే; విష్ణువునకు లోపల సత్త్వము, వెలుపల తమస్సు; రుద్రునకు లోపలఁ దమస్సు, వెలుపల సత్త్వము ఆపరణము లని యెఱుంగు నది.), శుభకమండలు చక్ర శూలధరులక్ = శుభకరము లగు కమండలువు చక్రము శూలము ధరించినట్టియు, ఘనసత్త్వవైకుంఠ కైలాసవాసులక్ = శ్రేష్ఠములగు సత్త్వలోక వైకుంఠ కైలాసములయందు నివసించువారును, వరహంసభగవృషవాహనులను = శ్రేష్ఠ ములగు హంస గరుడ నందికేశ్వరులు వాహనములుగాఁ గలిగి నట్టియు, షడ్గుణైశ్వర్య యుతులక్ = షడ్గుణములనమృద్ధి గలిగినట్టియు (అధికమగుప్రభావము, ధైర్యము, కీర్తి, సంపద, జ్ఞానము, వైరాగ్యము, అనునివి షడ్గుణములు), భాషా...పతులక్ - భాషావధూ = సరస్వతీదేవికిని, ప్రసన్నమంగళదేవతా = ప్రసన్నురాలగు, లేక, దయయే న్నవభావముగాఁగల లక్ష్మీదేవికిని, సర్వమంగళా = పార్వతీదేవికిని, అధిపతులక్ = ప్రభువు లయినట్టియు (గుణత్రయశక్తులను స్యాధీనముగాఁ జేసికొనియుండువా

రనుట.), సాక్షాత్...మయులక్ - సాక్షాత్ = ప్రత్యక్షమైన, పరమాత్మమయులక్ = నిర్వికారపరబ్రహ్మమే స్వరూపముగాఁ గలిగినట్టియు ('పరమాత్మవిభాగస్థాః' అను శాస్త్రమును. అనునరించి యీ బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు పరమాత్మరూపులే. సృష్ట్యాదియందు గుణములు మూఁడును విజృంభింప నారంభించినపుడు వానిలొ ప్రతిబింబించి సర్వవ్యాపకమగు నాపరబ్రహ్మము మూఁడువిధములుగాఁ జెప్పబడుచున్నది. అని తెలిసికొనవలయును.), బ్రహ్మవిష్ణుమహేశులక్, ఇమ్ములక్ = అధికముగా, ప్రస్తుతింతుక్ = స్తోత్రముచేయుచున్నాను.

తా. సత్త్వరజస్తమోగుణములు లయము నొందుటకు (ఉత్పత్తిస్థితిలయములం జెందుటకు అని కూడ గ్రహింపవలయును. వస్తువైనను తా నుత్పత్తి జేందిన స్థలము నందె, అనఁగా ఉపాదానకారణమునందె, లయమునొందును గదా!), స్థానమగు చిత్తకృతియే, లేక, మాయయే, దేహములుగాఁ గలిగి రజస్సత్త్వతమోగుణవృత్తుల నాశ్రయించుచు వర్ణాశ్రమధర్మములు, శృంగారము, వైరాగ్యము అనునవియే వేషములుగాఁ గలిగి నామరూపాత్మక మగుసకలప్రపంచమును (ఈ ప్రపంచమునందు పేర్లును రూపములును దప్పఁ బరబ్రహ్మమునకంటె నన్యమగుపదార్థ మేదియును లేదు.) బుట్టించుచు రక్షించుచు సంహరించుచు, ఎఱుపు నలుపు తెలుపు అనుశరీరచ్ఛాయ గలిగి, కమండలు చక్రశూలముల ధరించుచు, సత్యలోక వైకుంఠ కైలాసములయందు విలసిల్లువారును, హంసగరుడవృషభవాహనులును, ప్రభావము ధైర్యము మొదలగు వద్ధుణములచే నొప్పువారును, సరస్వతీ లక్ష్మీ పార్వతీనాయకులును, బరబ్రహ్మరూపులును అగుబ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరుల వినుతించెదను.

ఆవ. ఇట్లు బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరుల నుతించి, వారలయధీనతలోనుండి వారికి సృష్ట్యాదికార్యములు చేయఁ గల సామర్థ్యముల నిచ్చు త్రిగుణశక్తులఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడు.—

శా. బ్రహ్మాండంబు సృజింపఁ బెంప సమయింపం జాలుసామర్థ్యముల్
బ్రహ్మోపేంద్రనగేంద్రచాపులకు సంపాదించుచు న్నారికిఁ
బ్రహ్మలైక్యవివేక మిచ్చుచును సంభావించుచుం బ్రోచునా
బ్రాహ్మీమంగళదేవతాగిరిజలం బ్రార్థింతు నశ్రాంతమున్.

4

టీ. బ్రహ్మాండంబుక్ = ప్రపంచమును, సృజింపఁ = సృష్టించేయుటకును, పెంపఁ = వృద్ధి జేందించుటకును, సమయింపఁ = సజింపఁజేయుటకును, చాలు...ముల్ - చాలు = తగిన, సామర్థ్యముల్ = శక్తులను, బ్రహ్మ...చాపులకుక్ - బ్రహ్మ = చతుర్ముఖునకును, ఉపేంద్ర = విష్ణువునకును, నగేంద్రచాపులకుక్ = శివునకును (త్రిపురసంహార

మున రుద్రుడు మేరుపర్వతమును ధనుస్సుగా ధరించె నని పురాణగాథ కలదు. దానింబట్టి, నగేంద్రచావుడు=పర్వతము ధనుస్సు గాఁగలవాఁడు, అనుపదము ప్రయోగింపఁబడెను.), సంపాదించుచుఁ = కలుగఁజేయుచు (ఈత్రిమూర్తులు నిర్వికారులే కావున వీరలకు సృష్ట్యాది కార్యములు చేయుసామర్థ్యము స్వయముగా లేదు. వీరి సాన్నిధ్యమువలన త్రిగుణశక్తులే యీకార్యములను జేయును. అవి శక్తియుక్తులగు నీ త్రిమూర్తులయం దాఁగింపఁబడును. అని తెలిసికొనవలయును.), వారికిఁ=ఆత్రిమూర్తులకు, బ్రహ్మతైక్కవివేకముఁ = నిర్గుణపరబ్రహ్మజ్ఞానమును (తామును ఒక్కటియే అనుజ్ఞానమును), ఇచ్చుచును సంభావించుచుఁ = ఇచ్చి గౌరవించుచు (ఆవిద్య జేవులకు స్యాదీనముకాక వారిని లోఁబఱుచుకొని వారికి బంధములు గలిగించును. ఈగుణశక్తులట్లుగాక బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరలకు లోఁబడి వారలకు బంధమును గలిగింపకున్నవి యనియు, అట్లగుటచే వారలకు బ్రహ్మతైక్కజ్ఞానము దృఢముగా నున్నదనియు భావము.), ప్రోచుచాబ్రహ్మామంగళదేవతాగిరిజలఁ = రక్షించునట్టియా సరస్వతీలక్ష్మీపార్వతులను (ఇచ్చట రక్షించుటకు ననఁగా బంధము గలుగఁజేయకుండుటయే యని తెలిసికొనవలయును.) అక్రాంతముఁ=ఎల్లప్పుడును, ప్రార్థింతుఁ.

తా. చతుర్ముఖునకు సృష్టిజేయుటయందును, విష్ణువునకు రక్షించుటయందును, రుద్రునకు సంహరించుటయందును సామర్థ్యమును గలుగఁజేయుచు, తమవికారములచే బంధమును గలిగింపక వారికి “అహం బ్రహ్మాస్మి”=“నేనే బ్రహ్మమును” అనుజ్ఞానమును దృఢము చేయుచు నుండు త్రిగుణశక్తులగు వాణీలక్ష్మీపార్వతుల ధ్యానించెదను.

అవ. గణేశుని బరబ్రహ్మరూపునిగా స్తోత్రముఁ జేయుచున్నాఁడు:—

క. వరవిశ్వాద్ధతిహేతువు

పరముఁడు పురుషుండు ప్రకృతిబ్రహ్మముపరమే

శ్వరుఁ డంచుఁ దజ్ఞు లెవ్వనిఁ

బరికింపుదు రగ్గణాధిపతి నర్చింతున్.

5

టీ. ఎవ్వనిఁ = ఏమహాత్ముని, వరవిశ్వాద్ధతిహేతువు = ప్రపంచోత్పత్తికారణభూతుఁడు (ఉత్పత్తిస్థితియములకుఁ గారణమనుట.), పరముఁడు = ప్రకృతికిని పురుషునకును అధికుఁడగువాఁడు, పురుషుఁడు=జీవస్వరూపుఁడు, ప్రకృతి = ఉపాదానకారణభూతుఁడు (“వరవిశ్వాద్ధతి” అనుటచే నిమిత్తకారణభూతుఁ డనుటనుగూర్చి చెప్పఁబడెనని తెలియునది. లేక, మాయారూపుఁడును; పరబ్రహ్మమునకును, మాయకును భేదములేదు గావున నిట్లు చెప్పఁబడెను.), బ్రహ్మము=చతుర్ముఖుఁడు, పరమేశ్వరుఁడు = రుద్రుఁడు, అంచుఁ=అని, తజ్ఞజ్ఞాలు=తత్వజ్ఞవేత్తలు, బరికింపుదురు=విచారించుట, లేక, ధ్యానించుట.

తురో (చిత్తశుద్ధికొఱకై యాయూరూపములతో ధ్యానితురో యనుట.), గణాధిపతిఁ = అవిఘ్నేశ్వరుని, అర్చింతుఁ = పూజించెదను.

తా. ఈ ప్రపంచమునకు నిమిత్తకారణముగాను, ఉపాదానకారణముగాను ఉన్న ప్రకృతిపురుషాతీతమగు పరబ్రహ్మమనియు, జీవరూపుఁడనియు, బ్రహ్మరూద్రాదిస్వరూపములతో నున్నాఁడనియు తత్త్వజ్ఞానము గలవారిచే సర్వకాలములయందును ధ్యానింపఁబడుచున్న (లేక, అధికారభేదములచే ననేకవిధములుగా నేవింపఁబడుచున్న) యాగజేశ్వరుని బూజించుచున్నాను.

అవ. ఇట్లు దేవతల ప్రార్థించి, దేవతల నుపాసించునట్లు తత్త్వవేత్తనుగూడ నుపాసించుట చిత్తశుద్ధికరమని ధ్యానించుచున్నాఁడు:—

మ. తనరం గాయముచేత రామచరణద్వంద్వైక్యదాస్యంబు హెచ్చినభక్తిం దగువాక్కుచే ననిశముఁ శ్రీరామనామప్రకీర్తనముం జిత్తముచేత రామపరతత్త్వధ్యానముం జేయుశ్రీహనుమంతుఁ సముపాశ్రయింతు మదభీష్టార్థంబు సిద్ధింపఁగన్. 6

టీ. తనరఁ = బ్రహ్మనట్లుగా, కాయముచేతఁ = శరీరముచే, రామ...దాస్యంబుఁ = రామ = శ్రీరామనియొక్క, చరణద్వంద్వ = పాదయుగ్మముయొక్క, దాస్యంబుఁ = నేవను, తగువాక్కుచేతఁ = యుక్తమైన (వేదాధ్యయనము, సత్యభాషణము మొదలగు వాఙ్మయతపస్సుతో కూడిన దగుటచే నిర్మలమైన) వాక్కుచేత, అనిశముఁ = ఎల్లప్పుడును, శ్రీరామ...కీర్తనముఁ - శ్రీరామ = శ్రీరామనియొక్క, నామ = నామధేయముయొక్క, ప్రకీర్తనముఁ = జపమును, చిత్తముచేతఁ = మనస్సుచేత, తదీయ...ధ్యానముఁ - తదీయ = ఆ శ్రీరామనిసంబంధ మైన, పరతత్త్వ = యథార్థస్వరూపముయొక్క (బ్రహ్మస్వరూపముయొక్క), ధ్యానముఁ = ధ్యానించుటను, హెచ్చినభక్తితో, చేయునాహనుమంతుఁ, మదభీష్టార్థంబు-మల్ = నాచేత, అభీష్ట = కోరఁబడిన, అర్థంబు = విషయము, సిద్ధింపఁగన్ = సిద్ధించునట్లుగా (ఈగ్రంథము నిర్విఘ్నముగాఁ బరిసమాప్తియగుటకై యనుట.) సముపాశ్రయింతుఁ = ఆశ్రయించెదను.

తా. మిగుల భక్తిగలవాడై తనశరీరముచే శ్రీరామపాదసేవయు వాక్కుచే దన్నాచుస్తరణంబును మనస్సుచే బరమార్థస్వరూపధ్యానంబును గావించుచు ద్విరణశుద్ధిగా నాశ్రీరామని నేపించుచున్న యాహనుమంతుని భక్తాగ్రేసరుని నాశ్రయించెదను. అవిఘ్నేడు నాకభిమతార్థముల సమకూర్చును గాక !

అవ. “యస్య దేవే పరా భక్తిః యథా దేవే తథా గురౌ” = “ఎవనికి దేవుని యందు ఆధికముగ భక్తియుండునో గురువునందు గూడ నట్లే యుండునో వానికిని” అనున్యాయము నేనుసరించి కవి గురువుల వినులించుచున్నాఁడు:—

క. ఆరయ మద్బాల్యంబున, గారవమునఁ జిత్తశుద్ధికరముగ నాకుం [న్.
దారక యోగముఁ దెలిపిన, నారాయణగురువులను మనంబునఁగొలుతు

టీ. ఆరయక్ = విచారింపఁగా (లేక, పరతత్త్వస్వరూపమును విచారింతుటకు, విచారింతుశక్తిగలుగుటకు), మద్బాల్యంబునక్-మత్ = నాయొక్క, బాల్యంబునక్ = బాల్యమునందు ('చెప్పిన విషయములను గ్రహించి వానిని మనస్సునందు నిలుపుకొనఁ గలవాఁడు బాలుఁడు' అనువాక్యము ననుసరించి యిచ్చట బాల్యశబ్దమునకు ఆర్థము చెప్పవలయును. లేకున్న బాలుఁడు వేదాంతశాస్త్రోపదేశమునకుఁ దగియుండఁడుగదా!), గారవమునక్ = ప్రేమతో, చిత్తశుద్ధికరముగక్ = మనసును బరిశుద్ధము చేయునట్లుగా, నాకుక్, తారకయోగముక్ = అక్షిపురుషును పాసించువిధమును (యోగస్వరూపము ఈ ప్రథమాశ్వాసమునందు వివరింపఁబడును.) తెల్పిన నారాయణగురువులను = ఉపదేశించిన నారాయణుఁ డనుగురువును, మనంబునక్ = మనస్సునందు, తలఁతుక్ = స్మరించెదను.

తా. నేను బ్రహ్మవిద్యార్థి నై యున్న కాలమున నన్ననుగ్రహించి మనసును బరిశుద్ధము చేయఁజాలుతారకయోగము నుపదేశించి పరమార్థతత్త్వమును దెలిసికొనుట యందు శక్తిని గలిగించిన నారాయణగురువును మదిలోఁ దలంచెదను.

అవ. మఱియొకగురువునకు వందన మాచరించుచున్నాఁడు.—

సీ. ఘనపాపమును మాపఁ దనుతాపమును బాపఁ

దనరూపమును జూపఁ దనరువాని

దను కాయమును ద్రోయఁ బెనుమాయ నొగి మాయ

ముగఁ జేయ గుఱి డాయఁ దగినవాని

మును కారణశరీరమును జీఱ నవికార

వర కారణముఁ జేరఁ బరఁగువానిఁ

దనయందు జగమందుఁ దాఁ బొందుగా నొందు

చెలు వొందువిందుగాఁ దెలియువాని

తే. నిగమనిగదితసుగుణము లగణితముగ

మిగుల నిగుడఁగ సగుణుడై యగుణుఁ డగుచుఁ

బగలు రే యన కొకరీతి నెగడువాని

శ్రీమహాదేవగురుని భజింతు నెపుడు.

8

టీ. ఘనపాపమునక్ = అధికమైనపాపమును (బ్రహ్మజ్ఞానమునకుఁ బ్రతిబంధకములై యుండు వానిని), మాపక్ = పోగొట్టుటకును, తనుతాపమునక్ = శరీరమునందలి సీతారామా—2

సంతాపములను (అధ్యాత్మికము, అధిభౌతికము, అధిదైవికము అనుతాపశ్రయమును; వాతవైత్త్యాదులవలనఁ దనకుఁ గలుగువ్యాధులు అధ్యాత్మికతాపము, ఇతరజంతువులవలనఁ గలుగుబాధ యాధిభౌతికతాపము; ఎండ వాన గాలి మొదలగువానివలనఁ గలుగు తాపము అధిదైవికతాపము అని యెఱుఁగునది.), మాపణ్ = నశింపఁజేయుటకును, తన రూపమును=తనయథార్థస్వరూపమును (బ్రహ్మస్వరూపమును), చూపణ్ =కనఁబఱుచుట కును (అపరోక్షబ్రహ్మసాక్షాత్కారమును గలిగించుటకు), తనరువానిన్ =శక్తిగలవానిని, తనుకాయమునున్ =సూక్ష్మశరీరమును, త్రోయన్ = నశింపఁజేయుటకుఁగా (హృదయ గ్రంథిని ఛేదించుటకు, అనఁగా: తనకంటె బ్రహ్మము వేఱను భ్రాంతిని తొలగించుకొనుటకు), పెనుమాయన్ =గొప్పదియగునట్టి (సకలలోకములను దనకు వశములను గావించుకొని త్రిపునట్టి సామర్థ్యము గల) మాయను, ఒగిన్ =సంపూర్ణముగ, మాయముగన్ = కనుపడనిదానినిగా, చేయన్ =చేయుటకును, గుఱిడాయతగినవానిన్ =లత్యముగా నాశ్రయింప నర్హుం డైనవానిని (ఈయన నాశ్రయించిన హృదయగ్రంథియు, అవిద్యయు నశించుట కేసంశయమును లేదనుట.), మును =మొట్టమొదట, కారణశరీరమును=అవిద్యా స్వరూపమైన కారణశరీరమును, జీఱన్ =నశింపఁజేయఁగాను, అవికారవరకారణమున్ = నిర్వికార మగు సుత్రమమైన పరబ్రహ్మమును, చేరన్ =పొందుటకును, పరఁగువానిన్ = తగినవాని (లేక, సమర్థుఁడగువానిని), పరబ్రహ్మమును అపరోక్షానుభవపూర్వకముగఁ దెలిసికొనినవానిని, తనయందున్ =తనలో, జగము =ప్రపంచము (కలదు), ఆందు=ఆ ప్రపంచమునందు, తాన్ =తాను, పొందుగా నొందుచెలువున్ =బాగుగా చెంచునట్టిసమృద్ధిని (తా నాప్రపంచమునం దుండుటను), ఒందువిందుగాన్ = ఒందుచున్నంతోషముతో, తెలియువానిన్ =తెలిసికొనువానిని (తనయందు ప్రపంచ మున్నదనియు, తా నాప్రపంచమం దున్నాడనియు బాగుగఁ దెలిసికొనియున్నవానిని), నిగమ...ములు-నిగమ= వేదములందు, నిగదిత=చెప్పఁబడిన, సుగుణములు, అగణితముగన్ =లేక క్రమమిక్కిలియై, మిగులన్ =అధికముగ, నిగుడగన్ = నిలచియుండుటచేత, సగుణుండై = గుణవంతుండై, అగుణుండు = నిర్గుణుండు, అగుచున్ (పరబ్రహ్మరూపముతో వర్ణింపఁబడుచుండుటచే నిట్లు చెప్పఁబడినది.), పగలు రే యనకన్ = పగలు రాత్రి అని భేదములేక (కాలపరిచ్ఛేదమునఁగా ఈకాలమునఁ గలఁడు, మఱియొక కాలమున లేఁడు అనుభేదము లేక), ఏకరీతిన్ = ఒకటేవిధముగా, నెగడువానిన్ = విహరించువానిని, శ్రీమహాదేవగురునిన్ = శోభాయుక్తుఁడగు మహాదేవుఁ డనుగురువర్యుని, ఎప్పుడున్, భజింతున్ = సేవించెదను.

తా. బ్రహ్మజ్ఞానమునకు విఘ్నములైయుండు నానావిధము లగుపాపములను నశింపఁ జేయుచు అధ్యాత్మికాదితాపములను బోగొట్టి తనసత్త్వస్వరూపమును బ్రత్యక్షముగ

చూపగలసామర్థ్యము గలవాఁడును, నూత్నశరీరమును ధ్వంసము చేసి అవిద్యను తొలగించి కృతార్థులుగాఁ దలంచువారలకు శరణ్యుఁడును, కారణశరీరమును ధ్వంసము కావించి నిర్వికారపరబ్రహ్మముతో నైక్యముఁ జెంది యుండువాఁడును, “మయ్యేవ నకలం జాతం మయి సర్వం ప్రతిష్ఠితం, మయి సర్వం లయం యాతి తద్భ్రష్టాద్భవ మస్త్వహమ్” “ప్రపంచము నాయందే జనించినది. నాయందే నిలచియున్నది. నాయందే లయమగును. సర్వకారణభూతుఁడగు పరబ్రహ్మము నేనే” అనువిషయమును జక్కఁగ నెఱింగి యున్నవాఁడును, నిర్గుణస్వరూపుఁ డయ్యును కాస్త్రోక్తములగు నకల సద్గుణములును గలవాఁ డగుటచే నగుణుఁడై కూడనుండువాఁడును, కాలపరిచ్ఛేదము లేక నొకరీతిగ నుండువాఁడునగు నామహాదేవగురువును సేవించెదను. (ఈకవికి నారాయణుఁడు అనియు మహాదేవుఁడనియు నిరువురుగురువులు. అందు నారాయణుఁడు పద్యమున వర్ణింపఁబడి యున్నాఁడు. ఈపద్యమున మహాదేవగురువు విజ్ఞానవంతుఁడుగఁ గొన్నిచోట్లను గేవల పరబ్రహ్మరూపుఁడుగ మఱికొన్నిచోట్లను వర్ణింపఁబడి యున్నాఁడని తెలిసికొనవలయును.)

అ సంస్కృతకవిస్తోత్రము. ౪౭

అవ, ఈక్రింద నాలుగుపద్యములచేఁ గవిప్రశంస చేయుచున్నాఁడు.—(ఇది యాంధ్రకవులయాచారము).

శా. లోకాలోకపరిత స్థాచరమహాలోకోపకారంబుగా

శ్రీకల్యాణకరోరు కావ్యచయముల్ సిద్ధంబుఁ గావించి ను
శ్లోకుల్ పుణ్యమఃతుల్ జగద్గురువు లై శోభిల్లుచున్నట్టి వా
త్రికివ్యాసమయూరబాణకవి కాళీదాసులం గొల్చెదన్. ౪

టీ. లోకా...ఉపకారంబుగా - లోకాలోక = చక్రవాళిపర్వతమువలకు (ఇది ‘సప్తసముద్రములకు ఆవల నున్న పర్వతపంక్తి’ అని పౌరాణికులు చెప్పుదురు. ఈ లోకాలోకపర్వతముల కావల భూమి లేదు.) పరిత=వ్యాపించిన, భూ=భూమియందు, చర=సంచరించుచున్న, మహత్=అధిక మైన (లేక్కకు మిక్కిలి యగు), లోక = జనులకు, ఉపకారంబుగా - ఉపకార మగునట్లుగా, శ్రీ...చయముల్ - శ్రీ = శోభా యుక్తము లైనవియు (ప్రసిద్ధిఁజెందిన), కల్యాణకర = శుభమును కలిగించునవియు (జ్ఞానము నొసంగునవి యనుట.) ఉరు = విశాలములయినవియనగు, కావ్య=రామాయణము మొదలగుకావ్యములయొక్క, చయముల్ =సమూహములను, సిద్ధంబుఁగావించి = నిర్మించి, శ్లోకుల్ =చక్కనికీర్తి గలవారును (‘పద్యే యశసి చ శ్లోకః’ శ్లోకమునఁగా బద్యము, కీర్తి’ అని అమరము.) పుణ్యమఃతుల్ = నిరలమైన హృదయములు గల

వారును, జగద్గురువులు = త్రిభువనములకును గురువులును, వి=అగుచు, శోభిల్లుచున్నట్టి, వాల్మీకి వ్యాస మయూర బాణకవి కాళిదాసులక్ = వాల్మీకి వ్యాసుడు మయూరుడు బాణుడు కాళిదాసుడు మొదలగుసంస్కృతకవులను, కొల్చెదన్ = నేవించెదను (కొనియాడెద ననుట.)

తా. నకలజనులకును పరిపూర్ణజ్ఞానము నొసంగుచు బరలోక సౌఖ్యములను గూడఁ గలిగించుచు మిగులఁ బ్రసిద్ధి జెందియున్న విశాలము లగుకావ్యముల నిర్మించి నక్షసముద్రముద్రిత మగుసీఘ్రమండలమునం దున్నవారల కందఱకు మహోపకారమును గావించి చోకగురువులై పరిశుద్ధము లగుచిత్తములతో రాజిల్లుచుఁ దమకీర్తిచే లోకముల నెల్ల బావనముఁజేయుచున్న వాల్మీకి వ్యాస మయూర బాణ కాళిదాసాదుల నభినవించెదను.

— ౨౭ సుకవివర్ణనము. ౨౭ —

తే. మహితగురులఘువర్ణధర్మములు నియమములుఁ గలితకర్తృక్రియలను దెలిసి నామరూపావ్యయవిలక్షణంబు లాత్మ నెఱిగినకవీశ్వరుండె కవీశ్వరుండు.

10

టీ. మహిత...ములు-మహిత=ఽప్యచున్న (లేక, గౌరవార్హములైన), గురు = గురువులును, లఘు=లఘువులైనట్టియఁ, వర్ణ=అక్షరములయొక్క (“దీర్ఘస్సంయుక్తాద్యః పూర్ణానుస్వారపూర్వవర్ణశ్చ” దీర్ఘమును, విసర్గలన్నయక్షరమును, సంయుక్తాక్షరము నకును బూర్ణానుస్వారమునకును ముందున్నయక్షరమును గురువు లనఁబడును. మిగిలినవి లఘువులు.) ధర్మములు=స్థితులును, నియమములు=యతిప్రాసనియమములును, కలిత... క్రియలను=కలిత=ఽప్యచున్న, కర్తృ=కర్తలను, కర్త=కర్తలను, క్రియలను = ధాతువులను, తెలిసి=తెలిసికొని, నామ...లక్షణంబులు - నామ = ప్రాతిపదికములయొక్కయు (ప్రాతిపదిక మనఁగా విభక్తిప్రత్యయములుగాని, వానికి సంబంధించిన వికారములుగాని కలుగక ముందున్న శబ్దరూపము; రామ, కృష్ణ మొ.) రూప=విభక్తిరూపములయొక్కయు, అవ్యయ = అవ్యయములయొక్కయు, విలక్షణములక్ =చక్కనిలక్షణములను (అనఁగా: స్వరూపములను), ఆత్మక్ = తనలో, ఎఱిగిన కవీశ్వరుండె = తెలిసికొనిన కవీశ్వరుండె, కవీశ్వరుండు=కవి యనుటకుఁ దగినవాడు.

ఈపద్యమునందు బ్రహ్మవేత్తపరముగ మఱియొకయర్థము కూడ స్ఫురించుచున్నది:—

టీ. గురు...ధర్మములు-గురు = ఉత్తమములును, లఘు = అధమములైన, వర్ణ = భాతులయొక్క, ధర్మములు = ఆచారనియమములను, నియమములు = యోగాంగము

లగుకొఱము, తపస్సు మొదలగువానిని (నియమము లనుటచే యోగము సమగ్రముగ అని అర్థము. కేవలము నియమములనిమాత్రమే తెలిసికొనినందున సంకప్రయోజనము లేదుగదా.) కలిత కర్తృ క్రియలను - కలిత = ఒప్పుచున్నట్టి (అనఁగా: ప్రసిద్ధము లైన), కర్తృ=చేయువాఁడు, కర్త=చేయఁబడునది, క్రియ = చేయుట అనువానిని (వీనియధార్థస్వరూపము ననుట. ఇచ్చట 'క్రియ' అనఁగా ఫల మని కొందఱు. అది విచారింపవలసియున్నది.), తెలిసి, నామరూపా...ముల - నామరూప = నామ రూపములయొక్కయు (అనఁగా: నామరూపాత్మక మగు సీప్రపంచముయొక్కయు), అవ్యయ = ఈ నామరూపములవలన వికారముఁజెందని పరబ్రహ్మముయొక్కయు, విలక్షణములకై = చక్కనిలక్షణములను, అత్తకై = తనలో, ఎఱిగిన కపి శ్వరుండు = తెలిసిన పండితోత్తముఁడై (ప్రపంచము మిథ్య యగుటచేత అది సర్వ కాలములయందును గనఁబడుచునే యుండును గావునను, పరబ్రహ్మము తనకంటె వేఱైనవాఁడు గావున నచ్చటఁ జేయవలసినకార్య మేదియును లేకపోవుటచేతను, ఈప్రపంచ బ్రహ్మములక్షణములఁ జక్కఁగ నెఱుఁగుటయే పురుషార్థమని భావము.), కపిశ్వరుండు=పండితశ్రేష్ఠుఁడు (బ్రహ్మజ్ఞుని యనఁదగినవాఁ డనుట).

తా. గురువులు, లఘువులు, యతిప్రాసములు, కర్తృ కర్త క్రియలు, ప్రాతి పదికములు, విభక్తిరూపములు, అవ్యయములు మొదలగువానిధర్మముల బాగుగ నెఱింగి చక్కఁగఁ బ్రయోగింపఁ గలకవియై కవి. (బ్రహ్మవేత్తృపరమునందు) మాయాకల్పిత మగు ప్రపంచముయొక్కయు నిర్వికారుఁడగు పరమాత్మయొక్కయు లక్షణముల బాగుగ నెఱింగి భ్రాంతిరహితుఁడై, చేయువాఁడు, చేయుట, చేయఁబడునది అను త్రిపుటియొక్క యధార్థత తత్వమును (అనఁగా: ఈత్రిపుటి పరబ్రహ్మమునకంటె వేఱు కాదనువిషయమును, లేక, దీనివలనఁ గలుగుఫలము లనిత్యములు గావున ఈకర్తృత్వాదు లను బరిత్యజింపవలయు ననుటను) బాగుగ నెఱింగి చిత్తము స్థిరమగుటకై (లేక, పరమా నందానుభవ మెప్పుడు జరుగుచుండుటకై) ధ్యానియోగము నాచరించుచు "నైవ తస్య కృతే నార్థో నాకృతే నేహ కశ్చన" "జ్ఞాని కర్తను జేసినను జేయకున్నను సమానమే" అను గీతావాక్యము ననుసరించి తన కెట్లున్నను బాధ లేదు గాన లోకసంగ్రహము కొఱకై (అనఁగా: లోకులను జక్కనిమార్గమునందు నడిపించునిమిత్తముగ తనకులమున కుచిత మగు ధర్మముల బాగుగ తెలిసి యాచరించుచు నుండు బ్రహ్మజ్ఞునియై బ్రహ్మ జ్ఞాని. ఇతరులు లోకవంచకులు.

వ. అట్లు గావున.

—ॐ ఆంధ్రకవినుతి. ॐ—

ఉ. నన్నయభట్టు నాంధ్రకవినాథునిఁ దిక్కనసోమయాజిని
బన్నుగ సోమసత్కవిని భాస్కరబమ్మెరపోతరాజులక
మున్ను ప్రసిద్ధి గాంచుకవిముఖ్యుల నందఱ నెమ్మనంబులో
నెన్ని నమస్కరించెద నభీష్టఫలాప్తి దనర్చునట్లుగాన్.

12

టీ. ఆంధ్రకవినాథునికొ = ఆంధ్రకవులలో నుత్తముఁడగు, నన్నయభట్టు, తిక్కన
సోమయాజిని, బన్నుగకొ = బమ్మనట్లుగా, సోమసత్కవిని = చక్కనికవి యగు నాచన
సోమన యనువానిని, భాస్కరబమ్మెరపోతరాజులకొ = హుళేశ్వరి భాస్కరుని (భాస్కర
రామాయణకవి), బమ్మెరపోతరాజును, మున్ను = పూర్వమున, ప్రసిద్ధిగాంచు కవి
ముఖ్యులకొ = ప్రసిద్ధిజెందిన కవిశ్రేష్ఠులను, అందఱకొ = అందఱిని (వైజెప్పినవారిఁ గాక
తిక్కనవారలఁ గూడ నందఱిని), నెమ్మనంబులో = మనసులో, ఎన్ని = పొగడి, అభీష్ట
ఫలాప్తి = కోరినఫల (గ్రంథనిర్మాణసామర్థ్యము) లాభము, తనర్చునట్లుగాకొ = కలుగు
నట్లుగా, నమస్కరించెదకొ.

తా. ఆంధ్రకవులలో ముఖ్యుఁ డగు నన్నయభట్టును, తిక్కనసోమయాజిని,
ఉత్తమకవి యగు నాచనసోముని, హుళేశ్వరి భాస్కరుని, బమ్మెరపోతరాజును,
మఱియుఁ బూర్వకాలమందుఁ బ్రసిద్ధిగాంచినకవిశ్రేష్ఠుల నందఱను వినుతించి నమస్క
రించెదను. వారియనుగ్రహమువలన నా కీగ్రంథరచనయందుఁ దగినసామర్థ్యము కలు
గను గాక!

—ॐ కుకవినిందినము. ॐ—

క. శుద్ధపదయుక్తి దోహది య, బద్ధమును నిబద్ధిగా నిబద్ధినోగి మహా
బద్ధముగాఁ గనుకుకవుల, నొద్ధత్యముమానుకొఁటనునభినందింతున్.

టీ. శుద్ధపదయుక్తికొ = చక్కనిపదములను బ్రయోగించుటను, దోహది = విడిచి,
అబద్ధముకొ = వ్యాకరణనిబంధము లేనియపకబ్ధమును, నిబద్ధిగాకొ = పరిశుద్ధ మైనదాని
నిగా, నిబద్ధి = పరిశుద్ధమైనదానిని, ఒగికొ = పరుసగా, మహాబద్ధముగాకొ = మిగుల నపరి
శుద్ధముగాను, కుకవులకొ = (భ్రమించు) కుకవులను (భాషాజ్ఞానము లేనికవులను),
నొద్ధత్యముకొ = గర్వమును (పరులకావ్యములను దిరస్కరించుటను), మానుకొఁటను =
విడుచుటకై, అభినందింతుకొ = నొసయూడెదను.

తా. సుశబ్దములఁ బ్రయోగించుట మాని యపకబ్ధముల సుశబ్దములఁగను, సుశబ్ద
ముల నపకబ్ధములఁగను భ్రమించుచుఁ బరు లొనరించినగ్రంథములఁ దిరస్కరించుటయే
పనిగా సంపరించుచుండు కుకవులఁ గొనియూడెదను. వారు నాగ్రంథమువైపునకు
రాకుండెదరుగాక!

అవివేకిపరమైన యార్థము:—

టీ. శుద్ధవదయుక్తిః = పరిశుద్ధముగు మోక్షమును జెందుటను (మోక్షమనఁగా: తనరూపమును దా దెలిసికొనుటవలన కలుగు, భ్రాంతినివృత్తి కావున మోక్షము సర్వకాల ములయందును తనకు సిద్ధించియే యున్నది. ఇట్లున్నను, ఆమోక్షమును జెందుటకు ప్రయత్నింపక ఆజ్ఞానులు చెడుచున్నారని యభిప్రాయము.), తొఱఁగి, అబద్ధము = అసత్యముగుదానిని (ప్రపంచమును), నిబద్ధిగా = సత్యముగాను, నిబద్ధి = సత్యమును (పరబ్రహ్మమును), ఒగి, మహాబద్ధముగా = మిగుల ససత్యమైనదానినిగాను, కను కుకవుల = (తమభ్రాంతివలన) చూచుచున్న (లేక, భావింపుచున్న) దుష్పండితులను (యథార్థజ్ఞానము లేకున్నను, పండితులమని యభిమానించుకొనుచుండు నజ్ఞానులను), ఔద్ధత్యము = కుతర్కవిజృంభణములను, మానుకొనుటకు, అభినందింతు.

తా. నిర్మలమై స్వభావసిద్ధమై యున్న మోక్షమువైపునకు పోక యసత్యముగు ప్రపంచమునే సత్యముగాను, పరబ్రహ్మము ససత్యముగాను తలంచుచు నీవిషయముఖ ములే సత్యము లనియు, నింతకంటె నితరములగు సౌఖ్యములు లేవనియు భ్రాంతిజెంది పరమానందరూప మగుమోక్షమును గూడ ధిక్కరించుచు దమ కేమియుఁ దెలియ కున్నను సర్వమును దెలిసితిమని విజ్ఞప్తిగుచు గుతర్కముల నాచరించుచుండు నవివేకులకు నమస్కారము. వారీ దెసకు రాకుండుదురు గాక!

అవ. ఈకవి యిష్టదేవతాస్థానము ముగించువాఁడై యాక్రిందిపద్యమున నకల భూతములకును నమస్కారము నాచరించుచున్నాఁడు:—

మ. గరిమన్ స్వర్ణ మనేకభూషణము లై కన్నట్టుచందంబునం
బరమాత్మం డఖిలప్రపంచమయుఁ డై భాసిల్లు నట్లాటచే
సురసిద్ధిరగయక్షిన్నరసరస్తోమాదిశశ్వచ్చరా
చరరూపోజ్జ్వలసర్వభూతములకుఁ సద్భక్తితో మ్రొక్కెదన్. 14

టీ. గరిమన్ = గౌరవముచేత, స్వర్ణము = బంగారు (ఒక్కటియైనను), అనేక భూషణములు వి = నానావిధములగు (నామములును రూపములును గల) భూషణములుగా నేర్పడి, కన్నట్టుచందంబునన్ = కనఁబడునట్లు, పరమాత్ముండు = నిర్గుణ నిర్వికార పర బ్రహ్మము, అఖిలప్రపంచమయుండు వి = అనేకవిధములగు భేదములగుల యీప్రపంచ మంతయును దానేయై, భాసిల్లున్ = ప్రకాశించుచున్నాఁడు. అట్లుకొంటచే = కాఁబట్టి, సుర... భూతములకున్ - సుర, సిద్ధ, ఉరగ = నాగకుమారులు, యక్ష, కిన్నర, నర (వీరియొక్క), స్తోమ = సమూహములే, ఆది = మొదలుగాఁగల, శశ్వత్ = పలుమాఱు తిరుగు (జన్మపరంపరల నొందు), చర = జంగమములును (సంచరింపఁగలిగినవి), అచర = స్థావరములును (కదలనైనవి) అగు, రూప = రూపములు, స్వరూపములు, పక్షులు కొండలు

వృక్షములు మొదలగురూపములతో, ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్న, సర్వ=సమస్తములైన, భూతములకుఁ=జంతుజాలమునకు, సద్భక్తితో=మిగులభక్తితో, మ్రొక్కెదఁ=నమస్కరింతును.

తా. సువర్ణ మొక్కటి యయ్యును అనేకభేదములు గల భూషణములై యున్నట్లు పరబ్రహ్మ మొక్క డయ్యును, నానాభేదములు గల ప్రపంచమై తోచుచున్నాడు. కావున సీప్రపంచములో నెదియు నాబ్రహ్మమునకంటె నితరము కాదు. కాబట్టి దేవసిద్ధనాగయత్యిన్నరమనుష్యసమూహములకును, మఱియు ననేకవిధములై జంగమస్థావరరూపములగు సకలభూతసంఘంబులకును నమస్కారము చేసెదను. (ఈ భూతములు బ్రహ్మరూపము లగుటచే సత్యములయ్యునుగల్గితమగు కర్తృసంబంధముచే పలుమాటు జన్మించుచు, మృతినొందుచు, ఒకదేహమును బరిత్యజించుచు, మఱియొక దేహమును గైకొనుచు తిరుగుచుండును. కావున భూతభవిష్యద్వర్తమాన కాలములయందలి సకలప్రపంచమునకును నేను మిగుల భక్తితో వందనముల నాచరించెదననుట.)

అవ. తా సీప్రబంధము నొనర్చుటకుఁ గల కారణము సీక్రింద వివరించుచున్నాడు.—

వ. అని యిష్టదేవతాప్రార్థనంబును సద్గురుకీర్తనంబును సంస్కృతాంధ్ర సత్కవిస్తోత్రంబును గావించి యేను ముముక్షుజన హితంబును సంసారసాగరోత్తారకంబును దారకసాంఖ్యమనస్కాత్మకంబును జీవబ్రహ్మైక్యాసాక్షాత్కారసాధారణకారణంబునైన రాజయోగంబంతయు నొక్కప్రబంధంబుగా రచియింప నిశ్చయించి పరమైకాంతంబు శ్రీగురుమంత్రదేవతాతత్వానుసంధానంబు నేయుచున్న సమయంబున.

15

టీ. అని = ఇట్లు, ఇష్టదేవతాప్రార్థనంబును = ఇష్టదేవతలను వేడుటయును, సద్గురుకీర్తనంబును = సద్గురువులనుతించుటయు, సంస్కృతాంధ్ర సత్కవిస్తోత్రంబును = సంస్కృతకవుల నాంధ్రకవుల నుతించుటయును, గావించి=చేసి, ఏను=నేను, ముముక్షు...హితంబును - ముముక్షు = మోక్షమునుగోరు, జన = మనుష్యులకు, హితంబును = మేలునేయునదియును, సంసార...బును-సంసార = సంసారమనియెడు, సాగర = సముద్రమునుండి, ఉత్తారకంబును = తరింపఁజేయునదియు, తారక...కంబును-తారక = తారకయోగము, సాంఖ్య=సాంఖ్యయోగము, అమనస్క=అమనస్కయోగము, ఆత్మకంబును=స్వరూపముగాఁ గలదియును, జీవ...కారణంబును-జీవ=జీవునకును, బ్రహ్మ=పరబ్రహ్మమునకునుగల, ఏక్య = అభేదమును, సాక్షాత్కార = ప్రత్యక్షముగాఁ దెలిసికొనుటయందు, సాధారణ = సుఖమైన, కారణంబును, సాంఖ్యసంబును, ఐన, రాజ

యోగంబు అంతయు = రాజయోగమును సంపూర్ణముగా, ఒక్కప్రబంధంబుగా = ఒక్కకావ్యముగా, రచియింపజేయుటకు, నిశ్చయించి, పరమై...బున - పరమ = శ్రేష్ఠమైన, ఏకాంశంబున = విజనస్థలమునందు, శ్రీ...అనుసంధానంబు - శ్రీ = శోభాయుక్తుడైన, గురు = గురువగుమహాదేవాచార్యుడైన స్వరూపముగాగల, మంత్ర దేవతా = తారకమంత్రాధిదేవత (యగు శ్రీరామమూర్తి) యొక్క, తత్త్వ = పరమార్థ పరబ్రహ్మస్వరూపముయొక్క, అనుసంధానంబు = ధ్యానమును, చేయుచు, ఉన్న సమయంబున.

తా. ఇట్లు ఇష్టదేవతల బ్రార్థించి సద్గురువుల గొనియాడి సంస్కృతాంధ్ర కవులకు నమస్కరించి సంసార మనునముద్రమును దరింపజేయుటకును, జీవునకును బ్రహ్మమునకును భేదము లేదనువిషయము ప్రత్యక్షముగఁ దెలియజేయుటకును, సుఖమగుసాధనమై, మోక్షాపేక్ష గలవారలకు మిగుల మేలుచేయు రాజయోగమును దారకసాంఖ్యామనస్కాము లగు మూడు భేదములు గలదానిని సమగ్రముగాఁ గావ్యముచే వర్ణింపఁ బూని నే నేకాంతస్థలమునందుండి మహాదేవగురురూపుఁ డగు శ్రీరామనిపరమార్థరూపమును (నామను బ్రహ్మమునకును భేదములేదు; అను విషయమును) ధ్యానించుచుండఁగా (వైపర్యముతో నన్వయించుకొనవలయును.)

నీ. కమనీయవరదివ్య కాంచన చేలంబుఁ గాషాయవస్త్రంబుగా ధరించి చాపబాణంబులుచంచత్కమండలు దండముల్లాఁగహస్తములఁబూని రమణీయరత్న హారంబురుద్రాక్షమాలిక గా గళంబున లీలఁ దాల్చి సీతావధూతిని శ్రీరాజయోగావ్వాయాధ్యాత్మ విద్యగా నవధరించి తే. ప్రేమ మీఱంగ శ్రీరామ రామ రామ యనుచుఁ దనవేరు నుడువుచు నద్భుతముగ శ్రీమహాదేవగురుఁ డైనరామవిభుఁడు గరుణతోడుత నెదుర సాక్షాత్కరించె.

16

టీ. కమనీయ...చేలంబు-కమనీయ = రమ్యమైన, పర=శ్రేష్ఠమైన, దివ్య=దేవ లోకసంబంధమైన, కాంచనచేలంబు = సువర్ణవస్త్రమును, కాషాయవస్త్రంబుగా = కాషాయవస్త్రమగునట్లుగా (కాషాయవస్త్రమువలె) ధరించి, చాపబాణంబులు = ధనుస్సుబాణంబులును, చంచల్...దండముల్ - చంచల్ = ప్రకాశించుచున్న, కమండలు = కమండలములు, దండముల్ = దండము, ఇవి, కాఁగ = అగునట్లుగా, హస్తముల = చేతులయందు, పూని=ధరించి, రమణీయరత్నహారంబు = మనోహర మగురత్నాలహారము, రుద్రాక్షమాలికగా, గళంబున = కంఠమునందు, లీల = విలాసముగా, తాల్చి, సీతావధూతిని శ్రీరాజయోగావ్వాయాధ్యాత్మ విద్యగా - సీతారామా—3

శ్రీ=ఓవ్వుచున్న, రాజయోగ = రాజయోగమనియెడు, ఆఖ్య = పేరుగల, అధ్యాత్మ విద్యగాఁ = ఆత్మవిద్యగా, అవధరించి = స్వీకరించి (పార్వమునందుంచుకొని), ప్రేమ మిఱుంగఁ = ప్రీతి యధికమగుచుండఁగా (నన్నునుగ్రహించి), శ్రీరామరామరామ, అనుచుఁ, తనదుపేరుఁ = తనవివ్యనామమును, నుడువుచుఁ = చెప్పుచు, అద్భుత ముగఁ=అశ్చర్యము గలుగునట్లుగా, శ్రీమహాదేవ గురుఁడు అయిన=శ్రీమహాదేవ గురు స్వరూపుఁడైన, రామవిభుఁడు=శ్రీరామమూర్తి, కరుణతోడుతఁ=దయతో, ఎదురఁ, సాక్షాత్కరించెఁ = ప్రత్యక్షమయ్యెను.

తా. మనోహర మగుసీతాంబరము కాషాయవస్త్రముగ, ధనుర్బాణంబులు కమండలు దండములుగ, రత్నహారంబులు రుద్రాక్షమాలికలుగ, సీతామహాదేవిరూపమును దాల్చిన వేదాంతవిద్యగా, తననామధేయము నెఱిగించుట తారకజపముగ నాశ్రీరామమూర్తి మహాదేవగురుస్వరూపముతో నామై గరుణ వెలయఁ బ్రత్యక్షమయ్యెను.

(ఇచ్చట శ్రీరామమూర్తికిని, మహాదేవాచార్యునకును అభేదము చెప్పబడియున్నది. శ్రీరామునకుఁ గలసీతాంబరము మొదలగునవి అన్నియు మహాదేవయతీం ద్రునకుఁ గలకాషాయవస్త్రము మొదలగునవిగా వర్ణింపఁబడియున్నవి. కావున ప్రత్యక్షమైనవాఁడు రామమూర్తియే యనియు, ఆయనను గురుస్వరూపునిగా నీ కవి భావించెననియు పాఠకులు తెలిసికొందురు గాత.)

వ. ఇట్లు శిష్యవాత్సల్యంబున సాక్షాత్కరించి మదీయదీర్ఘదండనమ స్కారంబులు చతుర్విధపురుషార్థప్రద చతురక్షరసమన్విత నారాయణస్తరణపూర్వకంబుగా నంగీకరించి కలకల నవ్వుచు శరీరత్రయ విలక్షణావస్థాత్రయసాక్షి పంచకోశవ్యతిరిక్త సచ్చిదానందస్వరూప ప్రత్యగాత్తుండవైననీవ సత్యజ్ఞానానందస్వరూపపరమాత్తుండనైన నేను; సత్యజ్ఞానానందస్వరూపపరమాత్తుండ నైన నేన సచ్చిదానందస్వరూప ప్రత్యగాత్తుండవైననీ వని సర్వోపనిషత్సారభూతార్థంబైన పరమతత్త్వరహస్యార్థంబుపదేశించి యీయభేదవిజ్ఞానదృష్టిచేత నిరంతరంబు నన్నవలోకించు చుజీవన్ముక్తిసుఖం బనుభవించుము. ప్రారబ్ధభోగావసానసమయంబున ఘటాకాశంబు మహాకాశంబునం గలసినవిధంబున నాయందు విదేహకైవల్యంబు నొందెదు సందేహంబు లేదని యాజ్ఞాపించి యిప్పుడీపు బ్రహ్మాండపురాణంబునం దధ్యాత్మ రామాయణం బుమామహేశ్వర సంవాదరూపంబై యొప్పునందు శ్రీరామహృదయంబును నితిహాసంబు సీతారామాంజ

నేయ సంవాదంబునఁ బ్రవర్తిల్లు నది సంక్షేపరూపంబు గావున నయ్యర్థంబు విస్తరించి యొక్క ప్రబంధంబుగా రచియించి నాపేర నంకితంబు నేయుము సర్వపాపవినిర్ముక్తుండవై కృతార్థుండ వయ్యెడ వని యానతిచ్చి తిరోహితుండయ్యె నంతట మేల్కని పరమానంద భరితాంతఃకరణుండనై.

17

టీ. ఇట్లు = ఈ ప్రకారముగ, శిష్యవాత్సల్యంబునఁ = శిష్యునియందలి ప్రీతి చేత, (గురుజనులయందున్న ప్రేమకు భక్తి అనియు, స్త్రీలయందున్న ప్రీతి కనురాగ మనియు, సోదరి సోదర పుత్ర శిష్యాదులయందుఁగల ప్రీతికి వాత్సల్యమనియు పేరు.) సాక్షాత్కరించి = ప్రత్యక్షమై, మదీయదీర్ఘదండనమస్కారంబులు = నా సాష్టాంగ నమస్కారములను, చతు...గాఁ - చతుర్విధ = నాలుగువిధములైన, పురుషార్థ = ధర్మార్థకామమోక్షము లనుపురుషార్థముల (పురుషార్థము లనఁగా: పురుషునిచే నవ శ్యము సాధింపఁబడవలయునవి. వీనిలో దేనినైనను సాధింపకుండైన జన్మము నిర్ధకము. అందు ధర్మ మోక్షములు ప్రధానములు; అర్థకామము లప్రధానములు అనఁగా: అర్థ కామముల విడిచియైనను ధర్మ మోక్షముల నార్జింపవలయును. ధర్మ మోక్షములకు విరుద్ధకామములు పనికిరావనుట.) ప్రద=ఇచ్చునట్టి, చతురక్షర=నాలుగుఆక్షరములతో, సమన్విత = కూడిన, నారాయణ = నారాయణ అనెడు పేరుయొక్క, (ఈనారాయణ పదమునందలి నాలుగు ఆక్షరములును, క్రమముగ నాలుగుపురుషార్థములను గలుగఁ జేయు నని భావము.) స్వరణపూర్వకంబుగాఁ=స్మరించుటయే (లేక, ఉచ్చరించుటయే) మొదలగునట్లుగా ఉచ్చరించుచు, అంగీకరించి, కలకలనవ్వుచు, శరీర... ఆత్మఁడవు - శరీరత్రయ = స్థూలసూక్ష్మకారణము లనుమూఁడు శరీరములకును, విలక్షణ = లేనట్టియు, అవస్థాత్రయ = జాగ్రత్త స్వప్నము సుషుప్తి అనియెడు మూఁడు అవస్థలకును, సాక్షి = చూచునట్టి, పంచకోశ = ఆన్నమయము, ప్రాణమయము, మనోమయము, విజ్ఞాన మయము, ఆనందమయము అనునైదుకోశములకంటెను, (కోశ మనఁగా: అవరించు నది. పరమాత్మ స్వరూపము తెలియకుండునట్లు అవరించుచున్నవి గావున ఈ ఆన్నమయాదులకుఁగూడఁ గోశములని పేరు గలిగెను.) వ్యతిరిక్త = వేఱైనట్టియు, సత్ = సత్తా మాత్ర స్వరూపుఁడైనట్టియు, (సత్త అనఁగా: ఉనికి. ఇదియే పరబ్రహ్మమునకును జీవు నకును స్వరూపము. చిత్ = చైతన్యము, ఆనంద = ఆనందము, స్వరూప=స్వరూపము గాఁగల, ప్రత్యగాత్మండవు అయిన = జీవుఁడవైన, (సర్వదేశములయందును, సర్వకాల ములయందును, సర్వవస్తువులయందును ఉండుట అనునొక స్వరూపముతో నిలిచి యుండుట.) చైతన్యము = (జ్ఞానము) ఆనందము (ఇదియే జీవునియొకారము.), నీవ =

నీవే, సత్యజ్ఞానానందస్వరూప పరమాత్మండను = సచ్చిదానంద స్వరూపముగాఁగల పర
 బ్రహ్మస్వరూపుండను, అయిన, నేన = నేనే, సచ్చిదానందస్వరూప ప్రత్యగాత్మండపు,
 అయిన, నీవు, అని, సర్వ... అర్థంబు-సర్వ=సారాంశమగు, ఉపనిషత్సారభూత=ఉప
 నిషత్తులయొక్క పరమాభిప్రాయము, అర్థంబు అయిన = విషయమైన, పరమత త్వరహ
 సార్థార్థంబు=పరతత్త్వమనియెడు రహస్యవిషయమును, ఉపదేశించి, ఈ... దృష్టిచే
 ఈ=వైసవిపరింపఁబడిన, అభేదవిజ్ఞానదృష్టిచే=జీవబ్రహ్మైక్యము నెఱుంగుట యనెడు
 దృష్టిచేత, నిరంతరంబు = సర్వకాలములయందును, నన్ను = పరబ్రహ్మస్వరూపు
 డగు నన్ను, అవలోకించుచు=చూచుచు (నేను పరబ్రహ్మమును ఒక్కటియే యని
 నిదిధ్యాసనముచేయుచు), జీవన్ముక్తిసుఖంబు=బ్రతికియుండియే మోక్షమునుజెందుట
 (భ్రాంతినివిడుచుట) వలనఁ గలుగునానందమును, ('నేను మనుష్యుండను బ్రహ్మణుండను'
 అను మొదలగు నభిమానము లున్నంతకాలము బహువిధము లగుదుఃఖములు కలుగును.
 'నాకీప్రపంచమునందలి వికారము లంటవు. నాకును పరబ్రహ్మమునకును భేదములేదు'
 అనుజ్ఞానము దృఢముగఁ గలిగెనేని యీ దుఃఖములు వానిని బాధింపవు. ఇదియే జీవ
 న్ముక్తి) అనుభవింపుము, ప్రా... సమయంబున-ప్రార్థన=ప్రస్తుతశరీరమునందు సుఖదుఃఖ
 ఫలముల నొసంగుట కారంభించిన కర్మమయొక్క, భోగ=అనుభవముయొక్క, అవసా
 నంబున = అంతమునందు (మరణసమయమునందు ప్రార్థకర్త మనుభవించిననే
 యీశరీరము తొలగిపోవును. ఇదియే మరణము.) ఘటాకాశంబు = కుండలోని
 యాకాశము, మహాకాశంబున = సర్వవ్యాపక మగునాకాశమందు, కలసినవిధంబున =
 అప్రయత్నముగనే వికృతమును జెందినట్లు, (ప్రతిస్థలమునందును ఆకాశముకలదు
 గదా! కుండలోపల నున్న యాకాశము, లేక, కుండలోపల జలములోఁ బ్రతిబింబించిన
 యాకాశము ఆకుండపగిలిపోవఁగానే మహాకాశములో నప్రయత్నముగఁ గలసి పోవుట
 ప్రత్యక్షము.) నాయందు = పరబ్రహ్మస్వరూపుండ నగునాలోన, విదేహాక్షైవల్యంబు
 = దేహోపాధి లేకపోవుటచేతఁ బరిపూర్ణ మగునైక్యమును (మోక్షమును), ఒందెడు =
 పొందఁగలవు. సందేహంబు లేదు, అని, ఆజ్ఞాపించి, ఇప్పుడు, ఈవు=నీవు, బ్రహ్మాండ
 పురాణంబునందు, అధ్యాత్మరామాయణంబు, ఉమామహేశ్వరసంవాదరూపంబై =
 పార్వతీపరమేశ్వరుల ప్రశ్నోత్తరరూపంబుగ, ఒప్పు = కలదు, అందు = ఆ ఆధ్యాత్మ
 రామాయణంబునందు, శ్రీరామహృదయంబు, ఇతిహాసంబు=కథ, సీతారామాంజనేయ
 సంవాదంబు=సీతారామహనుమంతులసంవాదముతో, ప్రవర్తిల్లి = ఉన్నది. (సీతా
 రామాంజనేయలసంవాదమే ఆశ్రీరామహృదయమునందలివృత్తాంతము అనుట.) అది =
 ఆకథ, సంక్షేపరూపంబు = మిగులసంగ్రహంబుగా నున్నది, కావున = అయ్యిర్థంబు =
 ఆకథయందలివిషయంబును, విస్తరించి, ఒక్కప్రబంధంబుగా = ఒకకావ్యముగా, రచి

యించి=చేసి, నాపేరక=నాపేరుతో, అంకితంబునేయుము=నాకు కృతి యిప్పు, సర్వ పాపవినిర్మ క్షండపు వి=పాపరహితుడవై, కృతార్థుండవు అయ్యెదవు, అని, ఆనతిచ్చి= ఆజ్ఞాపించి, తిరోహితుండు = అంతర్ధానముఁ జెందినవాఁడు, అయ్యెన్, అంతటక = తర్వాత, మేల్గుని = ధ్యానమును జాలించి, పరమ...నై-పరమ = అధికమగు, ఆనంద = సంతోషముతో, భరిత=నిండిన, అంతఃకరణుండను వి=మనస్సుకలవాఁడ నై, (ఉత్తర పద్యముతో నన్వయము.)

తా. ఇట్లామహాదేవగురురూపుఁ డగు శ్రీరామమూర్తి శిష్యునియందలి ప్రేమా తిశయముచే బ్రత్యక్ష మై, ధర్మార్థకామమోక్షముల నొనంగఁజాలునక్షరములు గల నారాయణనామము నుచ్చరించుచు నేనొనర్చు సాష్టాంగనమస్కారముల నంగీక రించి పకపక నవ్వుచు, “నాకంటె నీవు గాని నీకంటె నేను గాని వేఱు కాము. నీవు స్థూలసూక్ష్మకారణశరీరములకంటె వేఱై జాగ్రదాదు లగునవస్థలఁ జూచుచుఁ బంచ కోశముల సతిక్రమించి సచ్చిదానందస్వరూపుఁడవై యున్నావు. నేనును అట్లై యున్నాను. కావున మన కిరువురకును భేద మించుకైనను లేదు. ఈఅభేదదృష్టిని మనసునందు స్థిరముగ నిలిపికొని జీవన్ముక్తి ననుభవింపుము. ప్రార్థనాభవము ముగి సినపిదప ఘటాకాశము మహాకాశమునం దైక్యముఁ జెందునట్లు నాయం దైక్యము నొందెదవు” అని సర్వోపనిషత్సార మగువిషయము నుపదేశించి, మరల “ప్రస్తుతము నీవు చేయవలసినకార్య మొకటి కలదు. బ్రహ్మాండపురాణంబునఁ బార్వతీపరమేశ్వర సంవాదరూపముగ నధ్యాత్మరామాయణము కలదు. దానియందు సీతారామాంజనేయ సంవాదరూప మగు శ్రీరామహృదయ మను నిలిహాసము మిగుల సంక్షేపముగ నున్నది. దాని విస్తరించి యొకకావ్య మొనరించి నాకుం గృతి యిప్పు. దీనిచే సకలపాపరహి తుడవై, కృతకృత్యుండ వగుదువు.” అని యాజ్ఞాపించి యంతర్ధానమును జెందెను. తర్వాత నేనును సమాధిని విడిచి యాచార్యుని పరమానుగ్రహమువలన నుల్లాసముఁ జెందుమనస్సుతో.

— శ్రుతికర్తృభాగ్యప్రశంస. —

శా. శ్రీవిశ్వేశ్వరపార్వతీప్రియదముక్ శ్రీజానకీరామవా
క్యావిరూప్యతము మారుతాత్మజసుబోధ్యం బెత్తగ్ శ్రీమహా
దేవాచార్యవరాంకితంబుగను ధాత్రి న్రాజయోగంబు సం
భావింపక రచియింపఁ గల్గె నీక నాభాగ్యంబు సామాన్యమే! 18

టీ. శ్రీ...దముక్ - శ్రీ = సంపద్యుత్తర, విశ్వేశ్వర = ఈశ్వరనకును,
పార్వతీ = పార్వతీదేవికి, ప్రియదముక్ = సంతోషము గలిగించునట్టియ, శ్రీ...

భూతము-శ్రీజానకీ = సీతాదేవియొక్కయు, రామ=శ్రీరామనియొక్కయు, వాక్యములనుండి, అవిర్భూతము = పుట్టినట్టియు, మారుతాత్మజనుబోధ్యంబు = అంజనేయునకు బాగుగఁ దెలుపఁ దగినది. (అంజనేయున కుపదేశించినది.) వి=అయిన, రాజయోగంబు = తారకసాంఖ్యమునస్కరూప మగురాజయోగమును, తగ = ఒప్పునట్లుగా, శ్రీ...గను-శ్రీమహాదేవాచార్యవర=మహాదేవయతి యను నాచార్యశ్రేష్ఠునకు, అంకితంబుగను=సమర్పితంబుగ, ధాత్రి = భూమియందు, సంభావింపఁ = సర్వజనులును గౌరవించునట్లుగా, రచియింపఁ కల్గె = చేయుటకుఁ దటస్థమయ్యెను. (కావ్యముగ రచించుట తటస్థ మయ్యె ననుట.) ఇక = ఇప్పుడు (లేక ఇట్లుగుట చేత), నాభాగ్యంబు = నాయదృష్టము, సామాన్యమే = స్వల్పమైనదా?

తా. పార్వతీపరమేశ్వరులకు సంతోషకరమై, మహాసుభావుఁ డగు హనుమంతునకు సీతారాములు చేసినయువదేశమే స్వరూపముగాఁ గలిగిన యీ రాజయోగమును, ఒక ప్రబంధముగా రచియింప నమకూరెను. అందును సదాచార్యులలో నుత్తమోత్తముఁ డగుమహాదేవాచార్యుఁడు కృతిపతి యయ్యెను. ఇక నాభాగ్యమునకు మితి గలదా?

క. దివ్యము భవ్యంబగు, మత్కావ్యము సంతతముమోక్ష కాములచే శ్రీ తవ్యము వక్తవ్యముమంతవ్యముభావ్యమునుగీర్తితవ్యముగాదే!

టీ. దివ్యము = శ్రేష్ఠమయినదియు, భవ్యంబు = ఔమకరమైనదియు, అగు మత్కావ్యము = అయిన నాకావ్యము, సంతతము = ఎల్లప్పుడును, మోక్షకాములచే = మోక్షేచ్ఛగలవారిచే, శ్రీతవ్యము=వినఁదగినదియు, వక్తవ్యము = పఠింపఁదగినదియు, మంతవ్యము = మననము, (లేక విచారణము చేయఁ దగినదియు), భావ్యమును = అన్నిటిలో నుత్తమమని తలఁపఁదగినదియు, గీర్తితవ్యము = కొనియాడఁదగినదియు, కాదే=కాకుండునా? (అగుననుట.)

తా. వైవద్యమునందు వర్ణింపఁబడినవిధముగ నుపదేశ మొనర్చినవారు, దాని గ్రహించినవారును, ఆచరిత్రమును మిగుల నాదరముతో గ్రహించినవారును, గృతి పతియను, ఉత్తమోత్తములై యుండుటచే నేను రచింపఁబోవుకావ్యము పరమ పవిత్రమైనదియు లోకులకు ఔమము కలిగింపఁ జాలినదియుఁ గాఁగలదు. మోక్షేచ్ఛగల ప్రతిమనుజుఁడును సదా దీని నాకర్షించుచుఁ బఠించుచు దీని యర్థమును మననము నేయుచు దీనికంటె నుత్తమమైనది మఱియొకటి లేదని ప్రశంసింపఁగలరు. దీనికి సంశయములేదు.

వ. అని విచారించి సంతోషభరితచిత్తుండ నై మదీయాచార్యపరంపరావతారంబు నభివర్ణించెద.

టీ. అని = వైనఁ జెప్పినవిధముగ, విచారించి, సంతోషభరితచిత్తుండనువి = సంతోషముచే బూర్ణ మగుమనస్సు గలవాడనై, మదీయ...అవతారంబు - మదీయ = నాసంబంధముగల, ఆచార్య = గురువులయొక్క, పరంపరా=పరుసయొక్క, అవతారంబు = క్రమమును, అభివర్ణించిలి =వర్ణించితిని. (గ్రంథారంభమునకు ఉపక్రమించితి నని భావము.)

తా. వైన వర్ణించినవిధముగా నామహాభాగ్యమును గూర్చియుఁ గావ్యము యొక్క మాహాత్మ్యమును గూర్చియు విచారించి మిగుల సంతోషముతోఁ దత్క్షణమే కావ్యము నుపక్రమించి దానిసొండుట నలంకారంబుగ నాగురుపరంపరను వర్ణింప నారంభించినాడను.

—ॐ గురుపరంపరాభివర్ణనము. ॐ—

అవ. వంశము రెండువిధములు:—విద్యావంశము, జన్మచేఁగలుగువంశము. అందు శరీరమును మాత్ర మొసంగఁగలజన్మవంశముకంటె సర్వవ్యవహారసాధన మగుజ్ఞాన మొసంగిన విద్యావంశ ముత్తమ మను నభిప్రాయమును సూచించుచు కవి మొట్టమొదట గురుపరంపర నభివర్ణించుచున్నాడు:—

శా.సత్తామాత్రుఁడు నిర్విశేషుఁడు తనూసర్వేంద్రియప్రాణహృచ్చిత్తాహంకృతిధీప్రకాశకుఁడు సచ్చిత్తోషకాయుండు విద్వత్తాపాంధతమఃప్రదీపమయుఁ డాత్మస్వామి భాసిల్లె శ్రీదత్తాత్రేయగురుం డనంగ జగదంతర్యామి యై మున్నిలన్. 21

టీ. సత్తామాత్రుఁడు=సత్తయే, (ఉనికియే, లేక దేశకాలవస్తువులవలనఁగలుగు మార్పులు లేక పోవుటయే), స్వరూపముగాఁ గలవాఁడును, నిర్విశేషుఁడు=భేదములు, విచారములు, ధర్మములు లేక నేకస్వరూపుఁడై యుండువాఁడును, తను...ప్రకాశకుఁడు-తను=స్థూలసూక్ష్మకారణశరీరములను, సర్వేంద్రియ=సమస్తములగు నింద్రియములను, ప్రాణ=ప్రాణములను, హృత్=మనస్సును (సంకల్పముఁజేయునంతఃకరణము), చిత్త, (సంఘోషించునట్టియంతఃకరణము) అహంకృతి=అహంకారమును, 'ఇది. "ఈపని నెట్లైననుజేయుదును" అని యుక్తాయుక్తవిచారణముకూడఁ జేయక త్వరపడు నంతఃకరణము), ధీ=బుద్ధిని (ఇది యుక్తాయుక్తవిచారపూర్వకముగఁ గార్యములను నిశ్చయించు నంతఃకరణము. అంతఃకరణ మొక్కటియేయైనను, ఆయావృత్తులచే, అనఁగా: ఆయావృత్తులు గలిగినసమయములయందు ఆయాపేర్లచే వ్యవహరింపఁబడుచున్నది. అని తెలిసికొనవలయు), ప్రకాశకుఁడు=ప్రకాశింపఁజేయువాఁడును, సత్...కాయుండు=సత్కృమును, చిత్=జ్ఞానము, తోష=ఆనందమును, కాయుండు=స్వరూపముగాఁ గలవాఁడును,

విద్యల్...మయుఁడు-విద్యల్=జ్ఞానులయొక్క, తాప=తాపత్రయ మనియెడు, అంశ
తమః=గాఢాంధకారమునకు, ప్రదీపమయుఁడు=దీపముతో సమానుఁడు (ప్రాగ్బు
వాఁడు) అగు, ఆత్మస్వామి=పరబ్రహ్మరూపుఁడు, శ్రీదత్తాత్రేయగురుండు అనంగ్=
శ్రీదత్తాత్రేయాచార్యుఁ డనుపేర, జగదంతర్యామి యై = సర్వజగత్తులను నియమించు
వాడై, ఇలక్=ఈభూమియందు, మున్ను=పూర్వకాలమున, భాసిల్లెక్=ప్రకాశించెను,
(కలఁ డనుట.)

తా. దేశ కాల వస్తువులచే గల్గుభేదములు లేక (సర్వదేశములయందును, సర్వ
కాలములయందును సర్వవస్తువులయందును ఒక్కరూపముగ నుండుచు) మనోబుద్ధి
చిత్తాహంకారములకు సాక్షియై సచ్చిదానందరూపుఁడై యాశ్రితు లగువారి తాప
త్రయముల నడంచుచు, నొక్కకూటస్థపరబ్రహ్మము (భ్రాంతి లేనిజీవుఁడు) నకల
జగంబుల నియమించుచు, దత్తాత్రేయాచార్యుం డనుపేర భూమిపై వెలుంగొందు
చుండెను.

క. ఆదత్తాత్రేయగురు, శ్రీదివ్యపదారవిందసేవాదిశ్రీ
మోదుఁడు ప్రత్యక్షప్రస్థోదుం డన శ్రీజనార్దనాహ్వయుఁ డొప్పన్.

టీ. ఆదత్తా...దుఁడు - ఆ దత్తాత్రేయగురు = దత్తాత్రేయాచార్యునియొక్క,
శ్రీ=మంగళకరము లైనట్టియు, దివ్య=ఉత్తమోత్తమము లైనట్టియు, పదారవింద=పాద
కమలములయొక్క, సేవాది=సేవ మొదలగునవియే (లేక, సేవ మొదలగువానివలనఁ
గలిన), శ్రీమోదుఁడు=సంపదచే సంతోషించువాఁడు, (లేక, సంపదయే సంతోష
ముగాఁ గలవాఁడు) అగు, శ్రీజనార్దనాహ్వయుఁడు=జనార్దనుఁడనుయోగి, ప్రత్యక్ష
ప్రస్థోదుండు అనక్ = ప్రత్యక్షముగాఁ గానవచ్చుచున్న ప్రస్థోదుఁడో యనునట్లు,
ఒప్పన్=ప్రకాశించుచుండెను.

తా. ఆదత్తాత్రేయగురువునకు శిష్యుడై యమృతహానిభావుని పాదసేవయే తనకు
మహోన్నతపదవిగ నానందించుచుఁ బ్రత్యక్షముగాఁ గానవచ్చుప్రస్థోదుఁడో యన
జనార్దనయోగి జగత్ప్రసిద్ధుడై యుండెను.

మ. తనసౌశీల్యము శాస్త్రచింతనము నాత్మజ్ఞానముంజూచి హే
చ్చినకూర్చిన్ని జదివ్యరూపములతో శ్రీభారతీమోక్షకా
మిను లేతెంచి యహర్నిశంబు దను నెమ్మి గొల్వఁగా శ్రీజనా
ర్దనయోగీశ్వరుఁ డొప్పె నెల్లెడ నవిద్యాధ్వాంతమూర్తాండుడై 28

టీ. తనసౌశీల్యము=తనసత్ప్రవర్తనము, శాస్త్రచింతనముక్ = శాస్త్రవిచారము,
అత్మజ్ఞానముక్=అత్మజ్ఞానమును, చూచి, హేచ్చినకూర్చి=ఆశించి, మొనరేమచేత, నిజ

దివ్యరూపములతో = తమలోతో త్తరము లగునాకారములతో, శ్రీ భారతీమోక్షకామి
నులు = లక్ష్మీ-సరస్వతీ-పార్వతులు. (సదాచారమును జూచి లక్ష్మీయు, శాస్త్రజ్ఞానమును
జూచి సరస్వతియు, బ్రహ్మజ్ఞానమును చూచి పార్వతియు చెంతఁజేరి రనియు, ఈజనా
ర్దనయోగి విష్ణుబ్రహ్మమహేశ్వరరూపుండనియు భావము.) విలెంచి = వచ్చి, అహర్ని
శంబుక్ = రేయుం బవలు, తనుక్ = తనను, నెమ్మిక్ = ప్రేమతో, కొల్వఁగాఁ = నేపించు
చుండఁగా, శ్రీ జనార్దనయోగీశ్వరుండు, ఎల్లెడఁ = అంతటను, అవిద్యాధాన్వంతమార్తాం
డుడై = అవిద్య యనెడి (లేక, అజ్ఞాన మనెడి) చీకటికి నూర్చునిపంటివాడై, (జీవులకు
అవిద్య యనునది ఆవరణము కావున దానినిఁ దొలగించి వారిని ముక్తలను జేయుచు
అనుట.) ఒప్పెక్ = ప్రకాశించెను.

తా. ఆజనార్దనయోగీశ్వరునిధర్మప్రవర్తనమును జూచి లక్ష్మీయు, విద్యావమ్బుద్ధిని
జూచి సరస్వతియు, బ్రహ్మజ్ఞానమును జూచి పార్వతియు నాయన నాశ్రయించి స్త్రీ
స్వరూపములతో మిగుల ననురాగపతులై, నేపించుచుండిరి. ఇట్లపరిమిత మగు ప్రభావ
ముతోఁగూడి త్రిమూర్తులస్వరూపము గలవాడై యాశ్రితులయజ్ఞానమును ధ్వంసము
గావించి, మోక్షము నొసంగుచు నాఘుఁడు ప్రకాశించుచుండెను.

తే. ఆజనార్దనగురున కత్యద్భుతముగ
శ్రీమదేకోగురుస్వామి శిష్యుండయ్యె
మును వసిష్ఠమహామునీంద్రునకునర్థి
దాశరథి. భక్తుఁ డైనచందంబు దనర.

24

టీ. ఆజనార్దనగురునకుఁ, అత్యద్భుతముగఁ = మిగుల నాశ్చర్యముగ,
శ్రీమదేకోగురుస్వామి = బ్రహ్మజ్ఞానము గలయేకోగురుస్వామి యుచువాడు, మును =
పూర్వకాలమున, వసిష్ఠమహామునీంద్రునకుఁ = వసిష్ఠమహర్షికి, అర్థిక్ = ఆదరముతో,
దాశరథి = శ్రీరాముండు, శిష్యుఁ డైనచందంబు = శిష్యుడైనవిధము, తనరక్ =
ఒప్పునట్లుగా, శిష్యుఁడు, అయ్యెక్.

తా. మున్నారామభద్రుండు వసిష్ఠమహామునికి శిష్యుఁ డైనట్లు బ్రహ్మవేత్తలలో
నగ్రేసరుం డగు నేకోగురుస్వామి యాజనార్దనయోగీంద్రునకు శిష్యుండయ్యెను.

నీ. తనదువై రాగ్యంబుఁగనుఁగొనిసిగ్గుచే
సనకాదిమునులజువెనుకనొదుగఁ

దనదునద్భుక్తిచేఁ దగఁగట్టువడియింట

శ్రీకృష్ణుఁడాత్మీయసేవఁజేయఁ

దనదువిజ్ఞానతీర్థమునందుఁ గ్రుంకుచు

గంగాదినదులెల గంతు లిడఁగఁ

దనదుపూర్ణాత్మ సంతతసమాధినిజూచి
 ప్రహ్లాదుఁడాశ్చర్యపరతనొంద
 తే స్వకృతగీతాదిశాస్త్రభాష్యంబు లెల్ల
 వేదతుల్యంబు లై ధాత్రి వెలయుచుండ
 వామదేవశుకార్జునవ్యాసభీష్మ
 సదృశుఁ డేకోజనార్దనస్వామి వెలసె.

25

టీ. తనదువైరాగ్యంబు = తనకుఁగలవైరాగ్యానిశయమును, కనుఁగొని = చూచి, సిగ్గుచే = తమకట్టివైరాగ్యము లేదనునవమానముచేత, సనకాదిమునులు = బ్రహ్మ యొక్క మానసపుత్రులగు (సంకల్పముచేతనే జనించినవారలగు) సనకసనందనాది ఋషులు, అజువెనుక = బ్రహ్మదేవునివెనుకభాగమున, డాఁగ = దాఁగుచుండగా, (ఇచ్చట బ్రహ్మామానసపుత్రులవారు బ్రహ్మకు సమీపమునందుండుట స్వభావమేయైనను, ఏకోగురుస్వామియొక్క వైరాగ్యమును చూచి, సిగ్గుజెందుటచే గలిగినదిగా నున్నట్లే యేర్పడినది.) తనదుసద్భక్తిచే = తనయొక్క అత్యుత్తమమైనభక్తిచేత, తగ = ఒప్పునట్లుగా, కట్టువడి, ఇంట = తనగృహమునందు, నిలిచి, శ్రీకృష్ణుఁడు, ఆత్మీయ సేవ = తనయొక్క సేవ, చేయ = చేయుచుండగా, తనదువిజ్ఞానతీర్థమునందు = తనయొక్క బ్రహ్మజ్ఞాన మనియెడుతీర్థమునందు, త్రుంకుచు = స్నానముచేయుచు, గంగాదినదు లెల్ల = గంగమొదలగు లోకపావనములైననదులన్నియు, గంతులిడఁగ = విజ్ఞువీగుచుండగా, (గంగాదినదులు లోకమును బావనము సేయుట స్వాభావికమే యైనను అది ఏకోగురుస్వామియొక్క జ్ఞానతీర్థమునందు మునుంగుటవలన గలిగినదిగా నిచట నున్నట్లే యేర్పడినది.) తన...సమాధిని - తనదు = తనయొక్క, పూర్ణ = సర్వవ్యాపకుడైన, ఆత్మ = పరబ్రహ్మమునకు సంబంధించిన, సంతత = అధికమగు (లేక, సర్వకాలసర్వావస్థలయందు నొక్కటేరీతిగానున్న), సమాధిని = ధ్యానమును, చూచి, (పరమాత్మ సర్వవ్యాపకుఁడు గావున ఆయన నెఱింగినయోగి వియేవిషయముల సంకల్పించినను సర్వము సమాధి నాచరించినట్లే యగునని తెలిసికొనవలయును) ప్రహ్లాదుఁడు, ఆశ్చర్యపరత = మిగుల నాశ్చర్యము గలిగియుండుటను, ఒంద = పొందుచుండగా, స్వకృతగీతాదిశాస్త్రభాష్యంబులు ఎల్ల = తనచే రచియింపబడిన భగవద్గీతా భాష్యము మొదలగునవి యన్నియు, (ఏకోగురుస్వామిచే రచియింపబడినవ్యాఖ్యానము లేవియును గానరావు. కావున బ్రకృతమున నీకవి శంకరభగవత్పాదులకును ఏకోగురు స్వామికిని అభేదము చెప్పినాడని తోచుచున్నది.) ధాత్రి = భూమియందు, వేదతుల్యంబులు ఐ = వేదములతో సమానములై, వెలయుచు = ప్రకాశించుచు (లేక, ప్రసిద్ధి జెందుచు), ఉండ = ఉండగా, వామదేవ-శుక-అర్జున-వ్యాస-భీష్మ-సదృశుఁడు = వామ

దేవాదులతో సమానుఁడు అగు, ఏకోజనార్దనస్వామి=జనార్దనయోగీంద్రుని శిష్యుఁడగు ఏకోగురుస్వామి, (కుమారుని పేరుతోఁగూడ తండ్రి పేరును, శిష్యుని పేరుతోఁగూడ గురువు పేరును కలిపి చెప్పట కొన్ని దేశములలో నాచారము. ఆంధ్ర కావ్యములలోఁ బలుచోట్ల నిట్టి ప్రయోగములను జూడవచ్చును.) వెలనె = ప్రసిద్ధుడై యుండెను.

తా. తనవైరాగ్యమును జూచి సిగ్గుపడి ననకసనందనాదులు సశ్యలోకమును విడిచివచ్చుటకు సందేహించుచుండ తనభక్తిచే గట్టువడి భక్తపరాధీనుఁడగు శ్రీకృష్ణుఁడు తనగృహమునందే వసియించి సర్వవిధముల తోడ్పడుచుండ ద్రిభువనపావనము లని ప్రఖ్యాతిఁ జెందియున్న గంగాదిపుణ్యనదు లన్నియుఁ దన బ్రహ్మజ్ఞానతీర్థమున నోలకాడి మిగుల బ్రభావమును సంపాదించుకొనుచుండ దా రచించిన గీతా భాష్యాదులు వేదములట్లు పరమప్రమాణములై తనరారుచుండ నజ్ఞనార్దనయోగీంద్ర శిష్యుఁడగు ఏకోగురుస్వామి వామదేవుఁడు, శుకుఁడు, అర్జునుఁడు, వ్యాసుఁడు భీష్ముఁడు మొదలగువారితో సమానుడై ప్రసిద్ధి గాంచెను. (ఆత్మహత్యని పరబ్రహ్మ నిష్ఠను జూచి ప్రహ్లాదుఁడు నైతము ఆశ్చర్యపడుచుండెననుట.)

క. ధరలో నారాయణునకు, నరుగతి నేకోజనార్దనస్వామికి శ్రీ
నరహరిమహేశగురుఁడ, చెప్పువుగనదృక్ష్ట మెఱయశిష్యుండయ్యెన్.

టీ. ధరలో = భూమిపై, నారాయణునకు = శ్రీకృష్ణునకు, నరుగతి = అర్జునుని యట్లు, ఏకోజనార్దనస్వామికి = జనార్దనయోగీంద్రుని శిష్యుఁడగు ఏకోగురుస్వామికి, నరహరిమహేశగురుఁడు = నరహరి మహేశ్వరుఁడను మహాత్ముఁడు, (ఇచ్చట మహేశ్వరుఁ డనునది నరహరి యనునాతని తండ్రి పేరుగా నుండునని యూహింపవలసియున్నది. అట్లు గాకున్నను యతులకు శివవాచకములును విష్ణువాచకములును అగుపదములును ఉపపదములుగ చేర్చుట కలదు. ఉదా:—శివనారాయణ తీర్థుఁడు; మొదలగునవి.) అచ్చెరువుగ = ఆశ్చర్యము కలిగించునట్లుగ, సదృశి మెఱయ = మిగులభక్తితో, శిష్యుండు అయ్యెన్, (భక్తితో నాయేకోగురుస్వామి నాశ్రయించె ననుట.)

తా. శ్రీకృష్ణునికి అర్జునుఁడు శిష్యుడైనట్లు ఆయేకోగురుస్వామికి నరహరి మహేశ్వరుఁ డనుమహాత్ముఁడు మిగుల భక్తియుక్తుడై శిష్యుడయ్యెను. (ఈగురు శిష్యులు లోకమున కాశ్చర్యము గలిగించుచుండిననుట.)

చ. అతఁడు సమస్తభూతబహిరంతరనావృతబోధమూర్తియై
వితతసమాధి నుండునెడ వేల్పులు సూచి యితం డయారె యా
శతధృతియో రమావరుఁడో శంకరుఁడో శుకుఁడో యటంచు న
దృఢమును బొందుచుండఁ బరిపూర్ణత నొప్పె ధరాతలంబునన్,

టీ. అతడు = ఆనరహరిగురువు, నమస్త...మూర్తి-నమస్తభూత = ఆకాశాది పంచభూతములయొక్కయు, లేక, పంచభూతవికారము లగు సకల ప్రాణులయొక్కయు, బహిరంతః=లోపల వెలుపల, అనావృత=అవరింపబడని (అజ్ఞానావరణములేని), బోధ = అపరోక్షజ్ఞానమే (బ్రహ్మమే తానని యెఱుంగుటయె), మూర్తి వి=స్వరూపముగాఁగలవాడై (స్వప్రకాశస్వరూపుడై యనుట.), విశతసమాధి = ఎక్కువైన దానమునందు (ధ్యాననిష్ఠుడై యనుట.), ఉండునెడ = ఉన్నప్పుడు, వేల్పులు = దేవతలు, చూచి, ఇతండు=ఈయోగి, అయారే=ఆహా! ఆశతధృతియో=ఆ బ్రహ్మయో, రమావరుడో = విష్ణువో, శంకరుడో = రుద్రుడో, శుకుడో = శుకమహర్షియో, (అగునుగాని సామాన్యుండు కాఁడు; అని అధ్యాహరము.) అటంచు=ఆనుచు, అద్భుతమును=ఆశ్చర్యమును, పొందుచు=ఉండఁగా, పరిపూర్ణత = సంపూర్ణుడై, (సర్వగుణములచేత సంపూర్ణుడై, లేక, పరబ్రహ్మరూపుడై యనుట.) ధరాతలంబున=భూమియందు, ఒప్పె=ప్రసిద్ధిగాంచెను.

తా. సర్వప్రపంచమునకును లోపల వెలుపల నిండియున్నట్టియు, అజ్ఞానావరణము లేనట్టియు, స్వప్రకాశస్వరూపముగలిగి నిర్వికల్పసమాధియందు (ధ్యానించువాడు; ధ్యానము, ధ్యానింపఁదగినది అనుభేదములు లేనిసమాధియందు) ఉండునప్పుడు నరహరియోగిని చూచి దేవత లందఱు, 'ఆహా! యీతడు బ్రహ్మయో, విష్ణువో, రుద్రుడో, శుకమహర్షియో కాని సామాన్యుండు కాఁడు' అని యాశ్చర్యపడుచుందురు. ఇట్లు సర్వభూతములకు నాశ్చర్యకరము లగు సద్గుణసమృద్ధితో ప్రత్యక్ష పరబ్రహ్మమో యన నాతడు భూమియందు ప్రసిద్ధి జెందియుండెను.

క. ఆనరహరిసద్గురునకు, శ్రీనాగోరామగురుండు శిష్యుండై విజ్ఞానంబున బ్రత్యక్ష, శ్రీనారాయణుఁడనం బ్రసిద్ధి వహించెన్. 28

టీ. ఆనరహరి సద్గురునకు = నరహరి యనుగురువునకు, శ్రీనాగోరామగురుండు = బ్రహ్మజ్ఞానవంతుఁడగునాగోరాముఁడనువాడు, శిష్యుండు వి, విజ్ఞానంబున = పరబ్రహ్మమే తానని తెలిసికొనుటయందు, శ్రీనారాయణుండు లోకోత్తమ మగునారాయణమహర్షి, (ధర్మము నశించినప్పుడు దానినుద్ధరించుటకు నారాయణమహర్షి యను పేర నవతరించిన విష్ణువు), అన = అనఁగా, ప్రసిద్ధి = విఖ్యాతిని, వహించె = పొందెను.

తా. నాగోరామగురువనువాడు ఆనరహరిగురునకు శిష్యుడై బ్రహ్మజ్ఞానప్రభావముచే నారాయణమహర్షియొక్క యపరావతారమో యన ప్రసిద్ధి జెందెను. శా. రాజస్తూర్తులతోడఁ బెంపెనగువై రాగోర్యపరత్యాభిలక్షితం బోప్ప సహాయులై మెఱయ సద్విప్రబోధస్ఫుర

ద్రాజాస్య స్వరియించి మోక్షసుఖసామ్రాజ్యంబుతో నొప్పె నా
గోజీరామగురుండు పండితులు కోర్కు లీర సేవింపగన్. 29

టీ. రాజన్మార్తలతోడక = ప్రకాశించుచున్న యాకారములతో (మనుష్య
రూపమును దాల్చియనుట.), పెంపు ఎసంగు=వృద్ధిపొందుచున్న, వై...ఆశులు=వైరాగ్య
= ఇహపరలోకములయందు ఇచ్చలేకపోవుట (చిత్తవిక్రంతి) అనెడు, ఆశులు =
చెలులు, ఉత్తేజంబు = అధిక మగు తేజస్సు, ఒప్పక = ప్రకాశింపగా (సకలలోకముల
యందును ప్రసిద్ధికలుగునట్లు), సహాయులు వి=సహాయభూతురాండ్రై, మెఱయక =
ప్రకాశింపగా (వైరాగ్యము, ఉచరతి యనియెడు చెలికత్తెలతోఁగూడిన అనుట.),
అద్ది...స్యక-అద్దివ్య=ఆయు త్తమమైన, ప్రబోధ = బ్రహ్మజ్ఞాన మనియెడు, స్ఫురత్ =
ప్రకాశించుచున్న (సౌందర్యముగల), రాజాస్యక = స్త్రీని, వరియించి = వివాహమాడి,
నాగోరామగురుండు = నాగోరామగురువు, పండితులు = విద్వాంసులు (లేక, బ్రహ్మ
జ్ఞానులు), కోర్కుల్ దీర్క = కోరిన కోర్కులు సిద్ధించుటకై, సేవింపగక = సేవించు
చుండగా, మోక్ష...తోక - మోక్షసుఖ = బ్రహ్మానంద మనియెడు, సామ్రాజ్యంబు
తోక = చక్రవర్తిత్వముతో (పరమానందమే రాజ్యమనుట.), ఒప్పెక = ప్రకాశించు
చుండెను.

తా. ఆనాగోరామగురువు వైరాగ్యపరతులు చెలికత్తియలుగాఁ గలిగి, జగ
త్ప్రసిద్ధిఁ జెందియున్న బ్రహ్మజ్ఞాన మను నుత్తమకాంతను వివాహమై, మోక్షసుఖ
మనియెడు సామ్రాజ్యమునకుఁ బ్రభు వై బ్రహ్మవేత్త లగువారలకోర్కుల నెఱవే
ర్చుచు తత్త్వార్థమును బలుమాటు వివరించి, సంశయములనెల్లఁ దొలగించి జ్ఞానమును
దృఢము చేయుచు నుప్రసిద్ధుడై యుండెను.

క. ఆనాగోరామునకుక, శ్రీనారాయణున కజానిచెలువున భక్తుం
డై నెగడె నెల్లదిక్కులక, గోనేరుగురుండు తత్త్వకోవిదుఁ డగుచున్.

టీ. ఆనాగోరామునకుక = ఆనాగోరామగురువునకు, శ్రీనారాయణునకుక =
శ్రీవిష్ణునకు, అజానిచెలువునక = బ్రహ్మవలె ("నారాయణం పద్మభవం వసిష్ఠం" అని
వేదాంతవిద్యాసంప్రదాయమునకు మొదటిగురువు విష్ణువు; ఆయనకు శిష్యుఁడు బ్రహ్మ
దేవుఁడు; ఆయనకు వసిష్ఠుఁడు అని చెప్పఁబడి యున్నది. దాని ననుసరించి ఇచ్చట
సీయుపమానము ప్రయోగింపఁబడిన దని తెలిసికొనునది.) గోనేరుగురుండు = గోనేరుఁ
డనుగురువుభక్తుండు వి (శిష్యుడై యనుట.), తత్త్వకోవిదుఁడు అగుచుక = తత్త్వ
జ్ఞానముకలవాడై, ఎల్లదిక్కులక = అన్నిదిక్కులయందును, నెగడెక = ప్రసిద్ధి
నొందెను.

తా. శ్రీమన్నారాయణమూర్తికి బ్రహ్మదేవుడు శిష్యుఁడైనట్లు అనాగోళి రామగురువునకుఁ గోనేరుగురువు శిష్యుఁడయ్యెను. బ్రహ్మవేత్తలలో నుత్తముఁడై త్రిలోకములయందుఁ బ్రసిద్ధిఁ గాంచెను.

శా. ఆకాశీతల నేతుమధ్యకలితజ్యాధీశ్వరోద్వచ్చిర

శ్రీకోటిరమణి ప్రభార్చితనిజాంఘ్రిద్వంద్వపంకేరుహుం

డాకాశాదిసమస్తతత్త్వసముదాయాతీతవిశ్వేశుఁడై

శ్రీకోనేరుగురుండు మోక్షవరలక్ష్మీకాంతుఁడై రంజిలెన్.

31

టీ. ఆ...పంకేరుహుండు - ఆకాశీతల నేతుమధ్య = కాశీక్షేత్రము మొదలు నేతువువఱకుఁ గల మధ్యదేశమునం దంతటను, కలిత = ప్రకాశించుచున్న, జ్యా అధీశ్వర = ప్రభువులయొక్క, ఉద్యత్ = ప్రకాశించుచున్న, శిరః = శిరస్సులయందలి, శ్రీకోటిర = కాంతిగల కిరీటములయందలి, మణి = రత్నములయొక్క, ప్రభా = కాంతులచేత, అర్చిత = పూజింపఁబడిన (అలంకరింపఁబడినది అనుట.), నిజ = స్వకీయ మైన, అంఘ్రిద్వంద్వ పంకేరుహుండు = కమలములవంటి పాదములు గలవాఁడును (సకల ప్రభువులచేతను నమస్కరింపఁబడువాఁడును), ఆకాశ...విశ్వేశుండు - ఆకాశాది = ఆకాశము మొదలగు, సమస్త=సకలములైన, భూతసముదాయ = పంచభూతములయొక్కయు వానివలనఁ బుట్టిన సకల ప్రాణులయొక్కయు సమూహమును, అతీత = అతిక్రమించినవాఁడును, విశ్వేశుండు = ప్రపంచమును నియమించువాఁడును ఐ, మోక్ష...కాంతుండు - మోక్ష = మోక్షమునియెడు, పద = స్థానమనెడి, లక్ష్మీ = లక్ష్మీ (మోక్షలక్ష్మీకి), కాంతుండు=ప్రియుండు-భర్త ఐ, ఆకోనేరు గురుండు = ఆకోనేరుఁడను గురువు, రంజిలెన్ = ప్రకాశించుచుండెను.

తా. ఆకోనేరుగురువు కాశీరామేశ్వరమధ్యదేశమునం దున్న సకల ప్రభువులచేతను సాష్టాంగముగా నమస్కరింపఁబడుచు ఆకాశాదిసమస్త ప్రపంచమునకును అతీతుఁడై శుద్ధపరబ్రహ్మరూపుఁడై సర్వదా మోక్షనుభము ననుభవించుచుఁ దేజరిల్లుచుండెను.

పరబ్రహ్మము పడఁధ్వతీతుఁ డయినను తత్త్వాధ్వతీతుఁడనిమాత్రము ఈపద్యమునఁ జెప్పటకు హేతువేమన; తత్త్వాధ్వము కడపటి యైదధ్వముల యుత్పత్తికిని గారణమగుటచే నిట్లు చెప్పఁబడెను.

❧ పడఁధ్వములవివరణము. ❧

మంత్రాధ్వము పదాధ్వము వర్ణాధ్వము తత్త్వాధ్వము భువనాధ్వము కళాధ్వము అని అధ్వములు ఆఱువిధములు. అందు—

౧. మంత్రాధ్యము:—సద్యోజాతము, వామదేవము, ఆఘోరము, తత్పురుషము, ఈకానము, హృదయము, శిరస్సు, శిఖ, కవచము, నేత్రము, అస్త్రము అని పదునొకండు విధములు.

౨. పదార్థము:—మహాదేవ సద్భావేశ్వర మహాలేజ యోగాధిపతి మూలముంచ ప్రథమప్రథమ సర్వసర్వ భవభవ భవోద్భవ సర్వభూత సుఖప్రద సర్వసాన్నిధ్యకత బ్రహ్మ విష్ణురుద్ర పర అనార్పితానార్పిత అస్తుతాస్తుత పూర్వస్థితి సాక్షి సాక్షి తురుతురు వతంగ వతంగ సింగ సింగ జ్ఞాన జ్ఞాన శబ్ద శబ్ద నూత్న నూత్న శివ సర్వసర్వ ఓం నమశ్శివ ఓం నమోనమ నమశ్శివ ఓం నమరూపి అరూపి ప్రథమ ప్రథమ తేజస్తేజ జ్యోతిర్జ్యోతి అరూప జగన్ని అధూమ అభస్మ అనాది నా బానా ధూధూధూ ఓంభూః ఓం భువః ఓంఁనుమః అనిధన నిధన నిధనోద్భవ శివసర్వ పరా పరాత్త భువనేశ్వర ధ్యానహార ఓంనమశ్శివ సర్వ ప్రభు శివ ఈకానమూర్ధ్ని తత్పురుషవక్త్ర అఘోరహృదయ వామదేవగుహ్య సద్యోజాతపాద ఓంనమః గుహ్యైతి గుహ్య గోప్త అనిధన సర్వయోగాధీకృత సర్వవిద్యాధిప జ్యోతిరూప పరమేశ్వర పరమేశ్వర అచేతనాచేతనా వ్యోమ్నిక్ వ్యోమ్నిక్ వ్యోమ్ని వ్యాపిక్ వ్యాపిని వ్యోమవ్యాపిని వ్యోమరూప సర్వవ్యాపిని శివానంత అనాధ అనాశ్రిత ద్రువ కాశ్వతయోగ పీఠ సంస్థిత నిత్యయోగి ధ్యానహార ఆద్యోంకారములని ఎనుబదియొకటి.

౩. వర్ణాధ్యము:—అం ఆం ఇం ఈం ఊం ఋం ౠం ఌం ౡం ఏం ఐం ఔం అం ఆః కం ఖం గం ఘం జం చం ఛం జం ఝం ఞం టం తం డం ఢం ణం తం థం దం ధం నం పం ఫం బం భం మం యం రం లం వం శం మం సం హం శం ఊం అని ఏడబది యొకవిధము.

౪. తత్త్వాధ్యము:—పృథివి ప్రకృతి బుద్ధి అహంకార మన శ్లోత్ర త్వక్ చక్షు ర్జిహ్వఘ్రాణి వాక్ పాణి పాద పాయు గుహ్య శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధ ఆకాశ వాయు వహ్ని జల మాయ కాల నియతి కాలా విద్యా రాగ పురుష సదాశివ ఈశ్వర శుద్ధవిద్య శివశక్తు లనుతత్త్వములు ముప్పదియాలు. లేక, భూతపంచక జ్ఞానేంద్రియపంచక కర్తేంద్రియపంచక ప్రాణపంచక శబ్దాదిపంచకములును నాది చతుష్టయమును శరీరత్రయమును అవస్థాత్రయమును అజ్ఞానమును, ఇవియే ముప్పదియాలు తత్త్వములు. జ్ఞానేంద్రియ కర్తేంద్రియ ప్రాణశబ్దాదివిషయపంచకములు మానసాది చతుష్టయమునుగూడి యిరువది నాలుగు తత్త్వములు. వైఃశిష్ఠిన ముప్పదియాలుతత్త్వములును షడ్భావవికార షడ్కృశికషడూర్తి అరిషడ్వర్గములును, జీవత్రయ గుణత్రయ కరత్రయములును, పంచనాదానగమనవిసర్గానందములును, సంకల్పార్థవసాయాభిమానావధారంబులును, వైచిత్ర్యాదిచతుష్టయమును, దిగ్వాగార్కాదిచతుర్దశేంద్రియాధిష్ఠానదేవతలును, అనునవి యన్నియుఁగూడి తొంబదియాలు తత్త్వములు.

౧. భువనాధ్యము:—భద్ర కాళి వీరభద్ర త్రిలోచననభ లిప్పువివాహసంవాహ
 త్రిదశేశ్వర త్ర్యక్ష విభుశంభుదంష్ట్ర వజ్రపణింద్ర ఉదుంబరగ్రనన మారుతాననక్రొధ
 అనంత వృషధర వృషబలి ప్రియ భూతపాల జ్యేష్ఠ శర్వసురేశ్వర వేదపారగజ్ఞానభూ
 నర్వజ్ఞ ఈశానవిద్యాధిప ప్రకామదప్రసాద శ్రీధర రత్నధర లక్ష్మీధర జటాధర సౌమ్య
 ధర ధన్యురూప నిధీశ మేఘవాహన కవర్దిపంచభిఖ పంచాంతక త్తయాంతకతీక్షణ సూక్ష్మ
 వాయువేగ లఘు శీఘ్ర సునాదమేఘనాదజలాంతక దీర్ఘ బాహు జయభద్ర శ్వేత మహా
 బల పాశహస్త అతిబల బలదంష్ట్ర లోహిత ధూమ్రవిరూపాక్ష ఊర్ధ్వకేక భయాంతక
 కూరదంష్ట్రదంష్ట్ర మారణ నిర్మతి ధర్మపతి అధర్మపతి వియోక్తసంయోక్తకర్త విభాశ
 ధాతపార మృత్యు ధర్మ అక్షయాంతక భస్మాంతక వజ్రబాహు దహనజ్వలనహరఘాతుక
 సింగళహుతాశన అగ్నిరుద్ర త్రిదశాధిప పినాకిశాస్త్ర అవ్యయ విభూతి వివర్ధన వజ్ర
 దేహబుధఅజకపాలీశ రుద్ర విష్ణు బ్రహ్మ హటకేశ్వర కూర్మాండ కాలాగ్నిరుద్ర శ్రీకర్ణ
 ఔమకామారవైష్ణవ బ్రహ్మ్యైభైరవకృత అకృతశ్శలేశ్వర సుబ్రహ్మ్య పాజేశసామ్య
 ఇంద్రగాంధర్వ యక్షరాక్షసవైశాచ సుష్మలేశ్వర శంఖకర్ణ కాలాంజన మండలేశ్వర
 మహాండ ద్వీరండ నకలాండస్థాణు స్వరాక్ష భద్రకర్ణగోకర్ణ మహాలయ అవిముక్త రుద్ర
 కోటివస్త్రాపద భీమేశ్వర మహేంద్ర అట్టహాస విమలేశ్వర నఖిల నాఖిల కురుక్షేత్ర
 గయాక్ష మహాచైరవ కేదార శ్రీశైల మహాకాళ మధ్యమేశ్వర అమ్రానికేశ్వర జలేశ్వర
 హరిశ్చంద్ర ఆకలేశ్వర డుడిముండి భారభూతి ఔషధిపుష్కరనైమిశ అమరేశ్వర
 అంగస్తమాత్రార్క ఈశాన ఏకక్షేణ ఏకసింగళ ఉద్భవ అభవ వామదేవ మహాద్యుతి
 శిఖేద ఏకవీర క్రోధ చండ శూర పంచాంతక సంవర్తజ్యోతిష మహాక్రోధ మహాదండ
 ఏకశివ అనంత అజ ఉమాపతి ప్రచండ ఏకపాద ఈశాన భవ ఉగ్ర భీమ అనంత
 సూక్ష్మ శివోత్తమ ఏకనేత్ర ఏకరుద్ర త్రిమూర్తీశ్రీకంఠ శిఖండి వామజేష్ఠరాద్రి
 కాళ కలవికర్ణ బలవికర్ణ బలప్రమథవ సర్వభూతదమన మనోన్తని అనాశ్రిత అనాధహ
 అనంత వ్యోమరూపవ్యాపి ఊర్ధ్వగామిని రోచిద మోచిక దీపిక ఇందిర శాంత్యతీ
 శాంతి విద్యాప్రతిష్ఠనివృత్తి అని భువనములు ఇన్నుటయిరువదినాలుగు.

౬. కళాధ్యము:—నివృత్తి, ప్రతిష్ఠ, విద్య, శాంతి, శాంత్యతీతమని కళలువిద్య
 ఈ పంచ కళలలో మంత్ర పద వర్ణ తత్త్వభువనములును, ఈత తత్త్వములలో భువనములు
 చేరియున్నవి. వీనివిశేషవివరణము కైవల్యనవనీత ప్రథమప్రకరణమున అఱువదియొక
 పద్యమునం జూడవలెను.

మఱియు సర్వసమయమంత్రములును సప్తకోటిభేదములు కలవై ఉండగా
 మంత్రాధ్యమందు పదునొకండు మంత్రములుమాత్రము చెప్పటకు సేతువేమనిన:—
 పరమశివుని పంచముఖములయందే సకలాగమమంత్రములును పుట్టుటచేత సద్యోజాతా:

పంచమం త్రములును ఆమం త్రములకు ముఖ్యములయిన షడంగ దేవతామృతములును చేరి పదునొకండుమం త్రము లని చెప్పబడినను.

మఱియు—శ్లో. 'మకారం మననం వైవ త్రకారం త్రాణముచ్యతే, మననత్రాణ మిత్యాహు ర్మం త్రమిత్యభిధీయతే.' అనున్యాయముచేత పరబ్రహ్మము మననమునకును రక్షణమునకును విలక్షణమగుటవలన మంత్రాధ్యాతీతమును సర్వదేశవ్యాపకత్వము గలుగుటవలన పదాధ్యాతీతమును అవర్ణమగుటవలన వర్ణాధ్యాతీతమును సర్వతత్త్వవిలక్షణమగుటవలన తత్వాధ్యాతీతమును సర్వస్వామి యగుటవలన భువనాధ్యాతీతమును నిష్కళ మగుటవలన కళాధ్యాతీతమును అగును.

శా ఆశోనేరుగురూత్తముం గొలిచి దివ్యాధ్యాత్మయోగంబు దా శ్రీకల్యాణగుణప్రసిద్ధుఁ డగుచు శ్రీమన్మహాదేవలోకై కాచార్యుఁడు సంగ్రహించె నతిసౌఖ్యం బొప్ప సాందీపని శ్రీకృష్ణుండు భజించి విద్య నొనరం జేకొన్న చందంబునన్. 32

టీ. శ్రీకృష్ణుండు, సాందీపని = సాందీపనియను గురువును, భజించి = సేవించి, విద్యలు = అఱువదినాలుగువిద్యలను, ఒనర = ఒప్పునట్లుగా, చేకొన్నచందంబున = గ్రహించిన విధమున, శ్రీమన్మహాదేవలోకై కాచార్యుఁడు = బ్రహ్మవేత్త యగుమహాదేవుఁ డగు లోకగురువు, ఆశోనేరుగురూత్తము = ఆశోనేరుగురుశ్రేష్ఠుని, కొలిచి = సేవించి, తా = తాను, శ్రీ...ప్రసిద్ధుఁడు-శ్రీ = మోక్షనమ్మధిగల, కల్యాణగుణ = శాంతి, ఇంద్రియ నిగ్రహము మొదలగు నద్వణములతో, ప్రసిద్ధుఁడు అగుచు = ప్రసిద్ధి జెందుచు, అతిసౌఖ్యంబు = అధికమగునానందము (లేక, మోక్షసుఖము), ఒప్పు = కలుగునట్లుగా, దివ్యాధ్యాత్మయోగంబు = ఉత్తమమగు జీవబ్రహ్మైక్యమును (లేక దానికి సాధన మగురాజయోగమును), సంగ్రహించె = తెలిసికొనెను.

తా. శ్రీకృష్ణమూర్తి సాందీపని సేవించి అఱువదినాలుగువిద్యలను గ్రహించినట్లు బ్రహ్మవేత్తయగు మహాదేవుండునుగురువరుండు మనోనిగ్రహము, ఇంద్రియనిగ్రహము మొదలగు నమస్త నద్వణములకు నిధియైన యాశోనేరుగురువు నాశ్రయించి జీవబ్రహ్మైక్యమును దెలిసికొనుటకు ముఖ్యసాధన (సుఖసాధన) మగురాజయోగమును గ్రహించి బ్రహ్మనందమును గైకొనియెను.

— చతుష్పత్తికలావివరణము. —

అఱువదినాలుగు విద్యలు:—శ్లో. ఇతిహాసాగమా వైవ కావ్యాలంకార నాటకమ్, గాయకత్వం కవిత్వం చ కామకాస్త్రం దురోదరం. దేశభాషాలిప్తిజ్ఞానం లిపికర్తృచ వాచకం, సర్వాణి చావధానాని స్మరకాస్త్రం చ కాకునం. సాముద్రికం రత్నకాస్త్రం, సీతారామ—

రథాశ్వగజకాశలం, మల్లకాస్త్రం సూదకర్త భూరుహాణాం చ దోహదం. గంధ
వాదో ధాతువాదః భనివాదో రసస్యచ, జాలవాదోఽగ్నిసంస్తంభో భిదస్తంభో జలస్య
చ. వాచస్తంభో వయస్తంభో వశ్యాకర్షణమోహనం, విద్యోషణోచ్ఛాటనం చ మారణం
కాలవంచనం. పరకాయప్రవేశశ్చ పాదుకాసిద్ధి రేవ చ, వాక్సిద్ధి ర్ఘటికాసిద్ధి రైంద్ర
జాలిక మేవ చ. అంజనం పరదృష్టే స్తు వంచనం స్వరవంచనం, మణిమంత్రేనప
దీనాం సిద్ధయ శ్చోరకర్త చ. చిత్రలోహశ్చమృద్దారువేణు చర్మాంబరక్రియాః,
అదృశ్యకరణం దండకరణం మృగయానిధిః. వాణిజ్యం పాశుపాల్యం చ కృషి రాసన
కర్తచ, లావకుక్కుటమేషాదియుద్ధకారక కాశలం, చతుష్పాటికలా స్త్రేవతాః కలావిద్భిః
ప్రక్షుర్తతాః.

—ॐ చతుర్దశవిద్యలు. ॐ—

పదునాలుగువిద్యలు:—శ్లో. 'అంగాని వేదా శ్చత్వారో మీమాంసాన్యాయ
విస్తరః, పురాణం ధర్మకాస్త్రం చ విద్యా హ్యేతా శ్చతుర్దశ.'

—ॐ అష్టాదశవిద్యలు. ॐ—

పదునెనిమిదివిద్యలు:—శ్లో. 'అయుర్వేదో ధనుర్వేదో నీలికాస్త్రార్థకాస్త్రయోః,
వేదాంగాని చ వేదాని మీమాంసా న్యాయవిస్తరః, ధర్మకాస్త్రపురాణం చ విద్యా
హ్యష్టాదశకాయితీ.'

సీ. అఖిలభూతంబుల నాడించుమాయను

సొంపుగా నెవ్వఁ డాడింపుచుండు

గురుజనంబుల కెల్ల గురువులై తగుహరి

హరుల కెవ్వఁడు గురు వగుచు నుండు

వివిధలోకంబుల వెలిగించువెలుగుల

మించి యెవ్వఁడు వెలిగించు చుండు

బ్రభువుల కెల్ల సత్ప్రభు వైన బ్రహ్మకుఁ

బ్రభుఁ డౌచు నెవ్వఁడు పరఁగుచుండు

తే. సగుణనిర్గుణరూపుఁ డై నెగడుచుండు

నమ్రహా దేవగురువరు నభినుతింప

సకలనిగమాగమాంతశాస్త్రంబు లోప

వనఁగ మముఁబోంట్లకు నులింప నలవి యగునె?

33

టీ. ఎవ్వఁడు = సమహానుభావుఁడు, అఖిలభూతంబులకు = సమస్తజీవులను,
అడించుమాయను = శరీరాదులయందు ఆత్మ యనుబుద్ధిని గలిగించి భ్రమింపజేయు

నట్టిమాయను, సొంపుగాఁ = అందముగ, అడించుచుఁ ఁండుఁ = నటించుజేయు
 చుండునో (సర్వకార్యములయందు ప్రవర్తించు జేయుచుండునో), ఎవ్వఁడు, గురు
 జనంబుల కెల్లఁ = గురువు లగువారలకందఱకును, గురువులు వి = ఆచార్యులై (లేక
 జనకులై), తగుహరిహరులకుఁ = ఒప్పునట్టి విష్ణురుద్రులకు, గురువు అగుచుఁ =
 ఆచార్యుడై (లేక జనకుడై), ఁండుఁ = ఁండునో, ఎవ్వఁడు, వివిధలోకంబులఁ =
 సకలవిధము లగుప్రపంచములను, వెలిగించువెలుగులఁ = ప్రకాశింపజేయు సూర్య
 చంద్రాగ్నులను, మించి = అతిశయించి (సూర్యాదులకంటె సధిక మగుప్రకాశముగల
 వాడై యనుట.), వెలిగించుచుఁ ఁండుఁ = ప్రకాశింపజేయుచుండునో (పర
 బ్రహ్మముయొక్క ప్రకాశమువలననే చంద్రుఁడు సూర్యుఁడు అగ్ని మొదలగు లేజ
 స్సులు ప్రకాశించుచున్నవి యని భావము.), ఎవ్వఁడు = ఏమహావిభావుఁడు, ప్రభు
 వులకుఁ ఎల్లఁ = ఇంద్రుఁడు మొదలగు లోకపాలకులకందఱకింఁగూడ, సత్, ప్రభువు =
 అధిపతి. అయిన బ్రహ్మకుఁ = అగునట్టిహిరణ్యగర్భునకు, ప్రభుఁడు అగుచుఁ = నియా
 మకుడై (అధికారియై), పరఁగుచుఁ ఁండుఁ = ప్రకాశించుచుండునో (ఇట్లు చెప్పు
 టచే, బ్రహ్మ విష్ణువు రుద్రుఁడు ఈశ్వరుఁడు సదాశివుఁడు అనునట్టి పంచభూతస్పృష్టి
 కర్తలందఱకును నియామకుఁడు అనినట్లయ్యెనని తెలిసికొనునది.), ఎవ్వఁడు, సగుణ...
 డై-సగుణఁకాంతి మొదలగుసద్గుణములతోఁ గూడి (ఉపాసనచేయుటకుఁ దగినదియై,
 చిత్తశుద్ధిని గలిగింప సాధనమైనట్టియు), నిర్గుణ = గుణము లేనియెను లేనిదై (నిర్వి
 కల్పముగ ధ్యానించుటకుఁ దగినదియై యుండునట్టియు), రూపుఁడు వి = రూపములు
 గలవాడై, నెగడుచుండుఁ, ప్రకాశించుచుండునో, అమృతదేవ గురువరుఁ = అట్టి
 మహాదేవాచార్యుని, అభినుతంపఁస్తోత్రముచేయుటకు, సకల...బులు-సకలఁసమస్తము
 లైన, నిగమఁ = వేదములయొక్కయు, అగమఁ = కామికము మొదలగు నిరుపదియెనిమిది
 యాగమములయొక్కయు, అంతఁ = తుదలు, (వేదములకు అంతములగు నుపనిషత్తులును,
 అగమముల కంతము లగుచరా, క్రియా, యోగ, జ్ఞాన పాదము లనునాల్గింటియందుఁ
 జెప్పఁబడు షడధ్యములతోఁ గూడిన కర్మసాదాఖ్య కర్తృసాదాఖ్య అమూర్తిసాదాఖ్య
 మూర్తిసాదాఖ్య శివసాదాఖ్య మహాసాదాఖ్యములును), కాస్త్రంబులు = బ్రహ్మసూత్ర
 ములు మొదలగు వేదాంతశాస్త్రములును, ఓపవు = సమర్థములుకావు (ఈసద్భ్యమున మహా
 దేవాచార్యునకును పరబ్రహ్మమునకును అభేదమునుజెప్పెను). అనినఁ = అని చెప్పఁగా,
 మముబోంట్లకుఁ = మాయట్టి యల్పజ్ఞులకు, సులింపఁ = స్తోత్రము చేయుటకు, అలవి
 అగు నె = శక్యమగునా?

శ్రా. అమహాదేవాచార్యుఁడు సకలజీవులను సంసారభ్రాంతిలోఁ జిక్కించి త్రిపు
 నట్టి మాయను దనచేఁ జిక్కించుకొని త్రిపుచున్నాఁడు. గురువు లని చెప్పఁదగువారల
 CC-0. Angamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

కందఱకు నాచార్యులై సకలజగత్తులకును గారణభూతులై యుండు హరిహరులకుఁ గూడ జ్ఞానోపదేశకుడై కారణభూతుడై యున్నాఁడు. నానావిధములగు ప్రపంచములను గూడ నపరిమిత మగుశక్తితోఁ బ్రకాశింపఁజేయు సూర్యాదులకుఁగూడఁ గాంతి నొసంగుచున్నాఁడు. ఇంద్రుఁడు యముఁడు మొదలగు నమస్తలోకపాలకులకునుగూడ నాజ్ఞాపించుచు వారల కధిపతియై యున్న చతుర్ముఖునకుఁ గూడ ప్రభువై యున్నాఁడు. ఆయాచార్యుని రూపము సగుణ మై ఉపాసకుల ననుగ్రహించుచుండును. నిర్గుణమై నిర్వికల్పముగ ధ్యానింపఁబడుచు, నపరోక్షజ్ఞానమునకు విషయమై మోక్షమును గోరువాఁడయఁ జూచుచుండును. ఇట్టి మహాప్రభావసంపన్నుడగు నాగురుశ్రేష్ఠుని వేదాంతములనుపనిషత్తులు గాని ఆగమాంతము లగు షడధ్యసహితములైన కర్మసాదాభ్యుక్తు మొదలగు నవిగాని బ్రహ్మసూత్రము మొదలగు శాస్త్రములు గాని వర్ణింపనేరవు. ఇట్లుండ నమృతాత్ముని వర్ణింప నే నెంతవాఁడను?

ఆవ. ఇట్లు విద్యావంశమును వర్ణించి మిగుల సంక్షేపముగ జన్మవంశమును వర్ణించుచున్నాఁడు.—

తే. అమృతాదేవగురుచరణారవింద

నరపరాగాంశభజనతత్పరుడఁ బరశు

రామపంతులకులజాత రామమంత్రి

మాళిలిష్ఠాంబికాప్రియాత్మజుడఁ నేను.

34

టీ. అ...రుడఁ—ఆమృతాదేవగురు = కోనేరుగురునకు శిష్యుఁడైన యామహాదేవాచార్యునియొక్క, చరణారవింద=పాదపద్మముయొక్క, వర=శ్రేష్ఠమైన, పరాగ=రేణువుయొక్క, అంశ=అల్పభాగమును (స్వల్ప మగుపాదధూళిని), భజన=సేవించుట యందు, తత్పరుడఁ=ఆసక్తి గలవాఁడను (ఆమహాదేవాచార్యుని శిష్యుడను అనుట.), పరశు...జుడఁ=పరశురామపంతులకులమందుఁ బుట్టిన (ఈకవి యింటిపేరు పరశురామపంతులవారు), రామమంత్రి మాళి=మంత్రులలో నుత్తముడగు రామయ్య అనువానికిని, లిష్ఠాంబికా=లిష్ఠాంబ యనునామెకును, ప్రియాత్మజుడఁ=ప్రియపుత్రుడను (ఈకవిపేరు లింగమూర్తి, గురుమూర్తి), అయిన నేను.

తా. కోనేరుగురుశిష్యుడగునామహాదేవాచార్యునకు శిష్యుడనై పరశురామపంతుల రామయ్యకును లిష్ఠాంబికకును పుత్రుడనై యున్న నేను. (ఈపద్యము షష్ఠ్యంతములతోను వాసికావలయుండు పంచమంతోను జేర్చి యేకవాక్యముగా నన్వయించుకొనవలయును.)

క. శ్రీరామనామమంత్రా, కారునకు నసంగనిర్వికారునకు మహా

కారునకు నిర్వికారునకు, కారున కజ్ఞానభూమియందు నున్నాఁడు.

35

టీ. శ్రీరా...నకు - శ్రీరామ=రామనియొక్క, నామ=పేరు గలిగినట్టియు, మంత్ర=తారకమంత్రమే, ఆకారునకు=స్వరూపముగాఁ గలిగినట్టియు (రామదేవతా స్వరూపుడైనట్టియు, తారకమంత్రరూపుడైనట్టియు), అ...నకు - అనంగ=ప్రపంచ వికారములతో సంబంధము లేనట్టియు, నిర్వికారునకు=వడ్డవికారములు లేనట్టియు, (అస్త్రీ=కలఁడు, జాయ లే=పుట్టుచున్నాఁడు, వర్ధ లే=వృద్ధిజెందుచున్నాఁడు, వివరిణ మలే=మార్పునొందుచున్నాఁడు, అపక్షియ లే=క్షీణించుచున్నాఁడు. నశ్యతి=నాశనమును జెందుచున్నాఁడు. అని చెప్పటకు వీలైనస్థితులు అటును వికారము లనఁబడును.) మహా కారునకు=సర్వవ్యాపక మైన (లేక విరాట్పురుషరూపమైన) ఆకారము గలిగినట్టియు, (ఇచ్చట మహాంకారునకు అని పాఠాంతరము గలదు. అప్పుడు “పూజనీయమైన హింకారమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడు” అని యర్థము.) ని...నకు - నిర్జిత=జయింపఁ బడిన, అహంకారునకు=అహంకారము గలిగినట్టియు, అ...నకు - అజ్ఞాన భూమికా= విడువిధము లగు అజ్ఞానభూమికలకు, దూరునకు=దూర మైనట్టియు (అజ్ఞాన భూమి కలు లేనట్టియు).

తా. శ్రీరామస్వరూపుఁడును, తారకమంత్రమే యాకారముగాఁ గలవాఁడును, ప్రపంచముతోఁ గాని, యందలివికారముతోఁ గాని సంబంధము లేనివాఁడును, గర్భస్థుఁ డగుట పుట్టుట వృద్ధిజెందుట మార్పునొందుట (లేక, ముసలితనమునొందుట) క్షీణించుట చచ్చుట యనియెడునాఱువికారములు లేనివాఁడును, విరాట్పురుషరూపుఁ డును, అహంకారమును జయించినవాఁడును, అజ్ఞానభూమికలయందుఁ బెక్కుబడని వాఁడును.

అజ్ఞానభూమికావివరణము. ౧౧

బీజాగ్రము, జాగ్రము, మహాజాగ్రము, జాగ్రత్సృష్టము, స్వప్నము, స్వప్న జాగ్రము, సుషుప్తి అని అజ్ఞానభూమిక లేడు. 1 అందు నామరూపరహితాఖండ పరి పూర్ణ సచ్చిదానందపరబ్రహ్మమందు జగత్సృష్టికి కారణముగాఁ గలిగిన తెలివియే బీజ జాగ్రము; 2 ఆవిభక్తమగునా తెలివికి ముందులేని భేదము సూక్ష్మముగాఁ గలిగి ప్రపంచాభిముఖమగుట జాగ్రము; 3 ఆలోకవాసన ప్రబలుట మహాజాగ్రము; 4 జాగ్రద్దశ యందు చూడనివి సంకల్పించి, నిష్ప్రయోజకముగ మనోరాజ్యమేలుట జాగ్రత్సృష్టము; 5 ఆజాగ్రమందు కల్పితస్వరూపములఁ జూచుట స్వప్నము; 6 మఱచి దానిఁ దలఁచుట స్వప్నజాగ్రము; 7 ఆత్మ ప్రతిబింబముగాఁ దోచుచున్న జగద్విషయము సుఖమని దాన మునుఁగుట సుషుప్తి.

క. ధీరునకు భక్తజనమందారునకు నిరంతరాత్మ్యదారునకు నిరా

ధారునకు నిఖిలజగదాధారునకు సనాత్యఖిలదేశధీరునకున్: 36

టీ. ధీరునకు = అత్తనాత్మజ్ఞానముగలిగినట్టియు, భక్త...నకు = భక్తజ్ఞ = భక్తులగువారికి (శిష్యులగువారికి) మందారునకు = కల్పవృక్షమువంటివాఁ డగునట్టియు (తత్సార్థమును జక్కగ నుపదేశించి బ్రహ్మసందానుభవము నొనఁగొనట్టియు అనుట.) నిరం...నకు = నిరంతరం = ఎప్పుడును, అత్యుదారునకు = మిగుల దానము చేయునట్టియు (మహాత్మాగియైనట్టియు), నిరాధారునకు = జేటొకపదార్థము తన కాధారముగ లేనట్టియు, సకల జగదాధారునకు = సమస్త ప్రపంచమునకు ఆధారభూతుఁడైనట్టియు, అనా...నకు = అనాది = పుట్టుక లేనట్టియు, అఖండిత = నాశనము లేనట్టియు, శరీరునకు = శరీరముగలవాఁడును.

తా. స్వయముగ సఁపూర్ణముగు పరబ్రహ్మజ్ఞానము గలిగి కల్పవృక్షమువలె నాశ్రితు లగుశిష్యులఁ గృతార్థులఁజేయుచు, మహాత్మాగి యై యుండువాఁడును, తాను మఱియుకయాధారము నపేక్షింపక స్వతంత్రు ఁడై నిలిచి తనయందు సకల ప్రపంచమును స్థిరముగ నిలుపుకొని యుండువాఁడును, ఉత్పత్తినినాశములు లేనివాఁడును.

ॐ మహాత్మాగిలక్షణము. ॐ

క. జనియును మృతియును ధర్మంబు నధర్మము సౌఖ్యదుఃఖములు లేవని నె వ్వునమునఁ దలంచు నెవ్వఁ, డనఘమతీ యతఁడప్రా మహాత్మాగి ధర్మ.

క. వ్యాపకునకుఁ ద్రిశరీరా, లేపకునకు నిర్జితావ లేపకునకు ధీ దీపకునకు సచ్చిత్సుఖి, రూపకున కనంతవిశ్వరూపాత్మనకున్. 37

టీ. వ్యాపకునకు = సర్వమును వ్యాపించియున్నవాఁడును, త్రి...నకు = త్రిశరీర = స్థూలసూక్ష్మ కారణశరీరములను (లేక, శరీరములయందు), అలేపకునకు = సంబంధము లేనివాఁడును, నిర్జిత అవలేపకునకు = జయింపఁబడిన గర్వము గలవాఁడును (ఇచ్చట గర్వ మని చెప్పటచే, సర్వవిధము లగుదుర్గుణములను గూర్చియుఁ జెప్పనట్లే యని యూహించునది.), ధీ దీపకునకు = తనజ్ఞానశక్తిచే బుద్ధిని బ్రకాశింపఁజేయు వాఁడును, సత్ చిత్ సుఖరూపకునకు = సచ్చిదానంద స్వరూపుఁడును, అ...నకు = అనంత = తుది లేని, విశ్వ = ప్రపంచమే, రూప = స్వరూపముగాఁగల పరబ్రహ్మమే, అత్తు నకు = శరీరముగాఁగలవాఁడును, (పరబ్రహ్మరూపుఁడును అనుట.)

తా. సకలలోకములను వ్యాపించి, స్థూలసూక్ష్మ కారణశరీరములతో (వానివికారములతో) సంబంధపడక గర్వము మొదలగు సకల దుర్గుణములను జయించి యుండు వాఁడును, తనజ్ఞానశక్తిచే బుద్ధిని బ్రకాశింపఁజేయువాఁడును, సచ్చిదానంద స్వరూపుఁడును, సకల ప్రపంచమయ్యుండును అయినపరబ్రహ్మమే తానై యుండువాఁడును.

క. శ్రీమద్దత్తాత్రేయమహామునిసదృశునకు శ్రీమహాదేవగురు స్వామికీ దతసర్వాంత, రామిక్ విజ్ఞానసూక్తికాథామునకున్. 38

టీ. శ్రీమ...నకు-శ్రీమత్ = సంపద్యుక్తుడైన, దత్తాత్రేయమహాముని = దత్తాత్రేయుడను యోగీశ్వరుతోడ, (వైదికసంప్రదాయము నశించినకాలమున దానిని మరల నుద్ధరించుటకై యత్రిమహామునికి దత్తాత్రేయుడను పేర విష్ణువు జన్మించెనని యొక గాథ కలదు) నదృశునకు = సమాను డైనవాడును, తత...కి-తత = విస్తారమైన, సర్వ = సమస్తమునకును (నానావిధము లగు నకలప్రపంచమునకును అనుట.) అంతర్యామికి = లోపల నుండి నియమించినవాడును (అనగా: ప్రతిభూతములను వాని వాని కార్యములయందుఁ బ్రవర్తించఁజేయువాడును), వి...కు-విజ్ఞానభూమికా = విదుజ్ఞానభూమికలే, అరామునకు = విహారస్థానములుగాఁ గలవాడును (జ్ఞాననిష్ఠుడు ననుట), అగు, శ్రీమ...కి-శ్రీ = శోభాయుక్తుడైన (లేక బ్రహ్మజ్ఞానవంతుడైన), మహాదేవగురుస్వామికి = ఆచార్యస్వామి యగు మహాదేవునకు.

తా. అత్రిమహాముని దత్తాత్రేయరూపముతో నవతరించిన శ్రీమన్నారాయణునితో సమానుఁడును, నకలలోకములకు నంతర్యామిస్వరూపుఁడును, జీవబ్రహ్మైక్య సమాధినిష్ఠుఁడును ఆచార్యులలో నుత్తముఁడు నగుమహాదేవాచార్యునకు.

జ్ఞానభూమి కావినరణము. ౧౦

శుభేచ్ఛ, విచారణ, తనుమానస, సత్త్వావృత్తి, సంసక్తిసామిక, పదార్థభావని, తుర్యగ అని జ్ఞానభూమిక లేదు. అందు శుభేచ్ఛయనగా: బహుజన్మార్జిత సుకృత పరిపాకమువలనఁ గాక తాళియన్యాయముగ దైవికముచేత జ్ఞానముగలవాడై, “అయ్యో నేనేల నూఁడుడ నయితిని? ఈయపార సంసారసాగర మెట్లు దాటఁగల”నని పరితపించి సజ్జనులచేరువఁ జేరి వారి యపారకరుణాపూరితసేవనంబున దురాపంబు లగుతాపంబులు దీటి పిమ్మట వారల యుపదేశబలంబున సత్కర్మాచరణమును వేదాంతశాస్త్రపరిజ్ఞానమును ఇహపరలోకభోగవిరక్తియుఁ గలిగి మోక్షము నపేక్షించుట. విచారణ యనగా: అద్వైతశాస్త్రపరిజ్ఞానంబును సత్సంగమంబును వైరాగ్యంబును గలిగి బ్రహ్మమెయ్యది యని విచారించుట. తనుమానసయనగా: ఈరెండు భూమికలసాధన పూర్ణముగఁ గలిగి దారుణము లగు విషయేంద్రియముల త్రిప్వలాఁ దగులక, మనసును తీణింపఁజేయుట. దీనికి ఆసంగమమని మఱియొకపేరు గలదు. ఆయసంగమము సామాన్యమని విశేషమని ద్వివిధము. మఱియు నది సామాన్యవిశేష భేదములచేత నాల్గు విధములు. అందు సామాన్యసంగమమనగా: శబ్దాదివిషయములయందు నేను కర్తను భోక్తను గురువును శిష్యుడను బాధ్యుడను బాధకుడనుగాను. సుఖదుఃఖము లీశ్వరాధీనములు. యోగవియోగభోగరాగాదులు కాలవశములని యెంచి దేనియం దాశలేక యుండుట. సామాన్యసామాన్యసంగమమనగా: సంనితకర్తయులచేత బ్రహ్మములైన సుఖ

దుఃఖములయందు ప్రియాప్రియములు లేక, వాని నంటకముందు విచారించిన వేదాంశ
మహావాక్యార్థనిష్పయమందుఁ జేరుట. విశేషాసంగమమనఁగా: సత్సహవాసమువలనను,
అపరోక్షజ్ఞానమువలనను, పురుషప్రయత్నమువలనను, జ్ఞానకాస్త్రములసంగతాభ్యాసము
వలనను, పరమవస్తువు కరతలామలకమై కనఁబడుచుండఁగా, సంసారసాగరోత్తారక మై
పరతత్త్వస్థితిఁజెంది, సకలమునీశ్వరాధీనమనుటను, కర్తృమే సుఖదుఃఖములకుఁ గారణమగు
టును మాని నూనియై పరమశాంతి గలిగియుండుట. విశేషవిశేషాసంగమమనఁగా: బాహ్య
భృంతరములను ఊర్ధ్వాధః ప్రదేశములను దిక్కులను ఆకాశమును స్థావరజంగమజంతువు
లను చీకటి వెలుతురులను చిజ్జడములను సకలవస్తువులను అవస్థానుభవములను వేఱుగా
జూడక అఖండాకారముగఁ జూచుచు చిత్తవిక్రాంతి గలిగి నిస్సంకల్పుండై ముందు
దర్శించిన యాత్మయందు మనస్సుకరుగుట. ఈమూఁడు భూమికలలో దేనినైన నభ్యా
సముచేయుతఁడని మృతులైనయోగులు దేవవిమానములయందు దేవతా స్త్రీలతో కూడి
స్వర్గవైకుంఠకైలాసాది పుణ్యలోకములయందు సకలదివ్యభోగములు చిరకాల మనుభవిం
చినవెనుక, శ్లో: “శుచీనాం శ్రీమతాం గేహే యోగధ్రువో హి జాయతే, అథవా
యోగినా మేవ కులే భవతి ధీమతాం.” అను గీతావచనప్రకారముగ భూలోకంబున
శ్రీమంతులయింట్లఁ బుట్టి పూర్వము తాను విడిచిన సెలవునఁ జేరి క్రమముగా నావ్ల
భూమిక నెక్కును. మూఁడు భూమికలవఱకు జన్మము గలదు. తక్కిన భూమికలయందు
జన్మము లేదు. సత్త్వావస్థియనఁగా: ఈ మూఁడుభూమికల నభ్యసించి యింద్రియార్థ
ములయం దాశ మాని శుద్ధాంతరంగుడయి యితరసంకల్పములు లేక బ్రహ్మనిష్ఠ గలిగి
యుండుట. సంసక్తిసామికయనఁగా: ఈనాల్గుభూమికల యభ్యాసమువలన విషయ
సంగమ గుణత్రయసంగమంబులు లేక బ్రహ్మనిష్ఠయందు పట్టుదవృత్త యుండుట. పదార్థ
భావనయనఁగా: ఈయొద్దుభూమికల యభ్యాసవిశేషముచేత అంతర్బహిర్భద్రదృశ్యములు
లేక స్వాత్మారాముడయి బ్రహ్మము నేననుట. తుర్యగ యనఁగా: ఈయాణుభూమికల
మార్గముల నెఱింగి యేమిట భేదములేమిఁ దెలిసి పరబ్రహ్మమాత్రముగా నుండుట.
దీనిలో మొదటి మూఁడుభూమికలు జగద్వ్యాపారముగలవి గనుక జాగ్రదవస్థయగును.
నాల్గవభూమికయందు నామరూపములుగల జగత్తు స్వప్నమువలె తోఁచును గాన అది
స్వప్నావస్థయగును. ఇట్టి యనుభవముగలవాఁడే బ్రహ్మవిదుఁడు. విదవభూమిక నిర్వి
కల్పమై సుషుప్తివలె సుఖముగా జగము తోఁచుటవలన అది సుషుప్త్యవస్థయగును. అట్టి
యనుభవముగలయోగియే బ్రహ్మవిద్వరుఁడు. ఆఱవభూమిక సర్వవాసనాక్షయమైనది
గనుక గగనమున మునిగిన ఘటమువలె బాహ్యభృంతరములు లేనిదై సముద్రమున ముని
గినకుండవలె లోపల వెలుపల పరిపూర్ణమై జగము పరమాత్మ ప్రకాశముగాఁ దోఁచుట
వలన, అదియే తురీయావస్థ. ఇట్టి అనుభవము గలవాఁడే బ్రహ్మనిష్ఠరియుండు. ఇదియే

జీవన్ముక్తి. సత్తమభూమిక అవాఙ్మాననగోచరము. దానిని బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర జీవ శూన్య కాల ప్రధానాదినామములచే పెక్కుండు పెక్కుగతులఁ జేర్కొందురు. అది నామ రూపములు లేనిదైనను కల్పితనామరూపములచేఁ జెప్పఁబడును. అట్టి యనుభవముగల యోగియే బ్రహ్మవిద్యరిష్ఠుఁడు; అదియే విదేహముక్తి.

వ. సమర్పితంబుగా నాయొనర్పం బూనిన శ్రీసీతారామాంజనేయసంవాదంబును వేదాంతగ్రంథమునకుఁ గథాప్రారంభం బెట్టి దనిన. ౩9

టీ. సమర్పితంబుగాఁ=సమర్పణము చేసి (కృతియిచ్చి), నాయొనర్పంబూనిన=నేను రచించుటకుఁ బూనుకొన్న, శ్రీసీతారామాంజనేయసంవాదం బను వేదాంతగ్రంథమునకుఁ=శోభాయుక్త మగుసీతారామాంజనేయసంవాద మనుపేరు గలయద్వైతగ్రంథమునకు, కథాప్రారంభంబు=కథయొక్క యారంభము (లేక, క్రమము=గ్రంథము నందలి విషయములు విచారించుట), ఎట్టిది అనినక=నివిధమైన దనఁగా.

తా. ఇట్లు గురుపరంపర నభివర్ణించి, పరశురామపంతుల రామమామాత్యపుత్రుఁడగునేను (లింగమూర్తి గురుమూర్తి యనువాఁడను) నాగురువగు మహాదేవాచార్యునకుఁ గృతి యిచ్చి సీతారామాంజనేయసంవాద మను పేరు గల యొక యద్వైతగ్రంథమును రచియింప నుపక్రమించితిని. దానియందలి విషయముల నీక్రిందఁ గ్రమక్రమముగా వివరించెదను.

శ్రీసీతారామాంజనేయసంవాదము

ప్రథమాశ్వాసము.

క థా ప్రా రం భ ము.

❧ కైలాసపర్వతవర్ణనము. ❧

అవ. ఈ గ్రంథమున వర్ణింపఁబడుచరిత్ర బ్రహ్మాండపురాణములూని గౌరీ శంకర సంవాదము గావున నావిషయమును మొట్టమొదట వర్ణించుటకై యీ శ్రిందఁ బైలాసపర్వతమును వర్ణించుచున్నాఁడు.—

సుఖదశుద్ధసత్త్వా

వాసము శివపార్వతీనివాసము సుమహా

భాస మనాభాసము కె

లాసము తనరారుఁ జిద్దిలాసం బగుచున్.

40

టీ. శ్రీ సు...సము - శ్రీ = సమృద్ధిగల, సుఖ = ధర్మార్థకామమోక్షములనియెడ
పురుషార్థములవలనఁ గలుగుసుఖమును (లేక ఇహలోకమునందును, పరలోకమునందును,
పరిపూర్ణ మగునానందమును), ద = ఇచ్చునట్టి, శుద్ధసత్త్వ = పరిశుద్ధ మగుసత్త్వగుణముగల
(రజోగుణమును తమోగుణమును విడిచి పరిశుద్ధమగు సత్త్వగుణము నాశ్రయించి
యున్న అనుట) మునులకు, ఆవాసము = నివాస మైనదియు, శివ...సము-శివ = శంకరు
నకును, పార్వతీ = పార్వతీదేవికిని, నివాసము = ఉనికిపట్టు అయినదియు, సు...సము -
సుమహత్ = మిక్కిలి యధిక మైన, భాసము (లేక ఆభాసము) = కాంతిగలదియు, అనా
భాసము = తనవై నివసించువారలకుఁ గలమధురగుణములను నశింపఁజేయునట్టిదియు, (అగు)
తైలాసము = తైలాససమృద్ధము, నిర్విలాసము = నిర్విలాసము, సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁ

డగు పరబ్రహ్మముయొక్క విలాసములవంటి విలాసములు గలదియై (పరబ్రహ్మమువలె ననుట), తనరారుక్ = ఒప్పుచుండును. శే (శివయో)లాసః యస్యసః = శిరస్సునందు (పార్వతీపరమేశ్వరుల) విలాసము గలది శేలాసము. శేలాస ఏవ కైలాసః = శేలాసమే కైలాసము, 'కీలయో ఆననం యస్యసః కీలాసః' = భూమియందును జలమునందును నివసించునది కీలాసము. అనఁగా: స్ఫటికము. (తస్య అయం కైలాసః = ఆస్ఫటికమునకు సంబంధించినది కైలాసము, స్ఫటికమయమైనది యనుట.)

తా. ధర్మార్థకామమోక్షంబుల నొసంగఁ జాలు సత్త్వగుణము నాశ్రయించి, పరమకాంతులై యున్నమునులకు నివాసమై తన్నాశ్రయించినవారలకుఁ గల ఆహంకారము మమకారము డంబము మొదలగు నకలదుర్గుణముల నడంచుచు, పరబ్రహ్మమునుంబోలె కైలాస మనునొకపర్వతము మిగుల ప్రకాశించుచుండును. దానిపై పరమానందముతో పార్వతీపరమేశ్వరులు నివసించుచుందురు. (వైపద్యమునందు చిద్విలాసము అనుటచేత కైలాసపర్వతమును పరబ్రహ్మముతో పోల్చి యున్నాఁడు. కావున నీ పద్యమునందుఁ బరబ్రహ్మపరముగ రెండవయర్థముకూడఁ గలదు. 'కేళీనాం సమూహః కైలం' కేళీయనఁగా నానందము. వానియొక్క సమూహము కైల మనఁబడును. "కైలేన ఆస్యత ఇతి కైలాసః, కైలం ఆసో యస్య సః కైలాసః" కైలముచే నిలుచు వాఁడు, కైలము ఊనికి గాఁ గలవాఁడు, ఆనందరూపుఁ డనుట. ఈవ్యుత్పత్తిచే కైలాస పదము పరబ్రహ్మమునందు కూడ వర్తించును.)

—౭౭ బ్రహ్మపరమైన యర్థము. —

టీ. శ్రీ=ధర్మార్థకామము లను సంపత్తును, సుఖ = పరమానందరూపమగు మోక్షమును, ద = (కర్మమార్గముచేతను, జ్ఞానమార్గముచేతను, తనను సేవించువారలకు) ఇచ్చునట్టి, శుద్ధసత్త్వ = రజోగుణములతోఁ గాని తమోగుణములతోఁ గాని కొంచెమైనను సంబంధములేని (లేక తిరస్కరింపఁబడని పరిశుద్ధ మగుసత్త్వగుణమే స్వరూపముగాఁ గలమాయకు), ఆవాసము = నివాసమైనట్టియు (మాయకంటె వేఱుగాక తనను కర్మయోగముచే సేవించువారలకు ధర్మార్థకామములను, జ్ఞానయోగముచే సేవించువారలకు మోక్షమును ఇచ్చునట్టి అని భావము.), శివ = ఆనందస్వరూపుఁడగు (లేక మంగళకరుఁడగు) పురుషునకును (జీవునకును), పార్వతి = మలినసత్త్వప్రధాన యగు నవిద్యకును, (జీవుఁడు బ్రహ్మమునకంటె వేఱుకాఁడు. అవిద్యయు మాయకంటె వేఱుకాదు. అగ్నికంటె దానియందున్న యుష్ణశక్తియు, యుష్ణశక్తికంటె నగ్నియు వేఱు కానట్లు పరబ్రహ్మమునకంటె మాయయు మాయకంటె పరబ్రహ్మంబును వేఱుకాదు. కావున నిచ్చుట "జీవుఁడును అవిద్యయును బ్రహ్మయం దున్నవి" అని చెప్పఁ

బడియున్నది. పార్వతీశబ్దమునకు అవిద్యయని యర్థము చెప్పుట ఔపచారిక మని తెలిసికొనవలయును.) నివాసము, సుమహాభాసము = సూర్యుడు చంద్రుడు అగు మొదలగువానిని ప్రకాశింపజేయఁజాలు లేజన్ముగలదియు, అనాభాసము = ఈశ్వరుడు జీవుడు ప్రపంచము అను మొదలగువికారము లేనియును లేనిదియు, అగు కైలాసము=పరబ్రహ్మము (లేక పర్వతము. ఇది యుపమాలంకారము కావున విశేషములయందు మాత్రము శ్లేష యుండినఁజాలును. విశేష్యమగు కైలాసపదమునందుకూడ అర్థద్వయము నంగీకరించినచో శ్లేషాలంకారమగును.) చిద్విలాసంబుఅగుచున్, అపరోక్షజ్ఞానమే రూపముగాఁ గలదియై, తనరారున్.

తా. శుద్ధసత్త్వప్రధానమగుమాయకు నాశ్రయమై తనను కర్తయోగముచే నుపాసించువారలకు (బ్రహ్మమువేఱు; తాను వేఱు అను భేదదృష్టి కలిగి సుఖములు కావలయునని పరబ్రహ్మమును సగుణరూపముతో నేమించువారలకు అనుట.) ధర్మార్థకామముల నొసంగుచు, జ్ఞానయోగముచే నుపాసించువారలకు, (జీవబ్రహ్మైక్యమును తెలిసికొనిన వారలకు (మోక్షము నిచ్చుచు, జీవావిద్యలు తానే యై, నిర్వికారుడై సూర్యచంద్రాగ్నుల సహితము ప్రకాశింపఁ జేయఁజాలుదివ్య లేజన్ముతో జ్ఞానరూపుడగు నాపరబ్రహ్మము ప్రకాశించుచున్నది.

వ. అది మఱియు నాదిమధ్యాంతవిహీనంబును స్వజాతీయవిజాతీయ స్వగత భేదశూన్యంబును నిత్యాపరోక్షస్వప్రకాశాపహసితానంత కోటిసూర్యచంద్రానలాలోకంబును వేదశాస్త్రపురాణేతిహాసా గమాగమ్యంబును బహువిధవర్ణధర్మకర్మగుణనామరూపవికారశక్తి విరహితంబును బ్రహ్మాండ్రాద్యమరాసురోరగగరుడగంధర్వకిన్నర కింపురుష సిద్ధసాధ్య విద్యాధర చారణాప్సరోయక్షగుహ్యకభూత భేచర దేవర్షి బ్రహ్మబుషీశ్వర యోగీశ్వర మునీశ్వర యతీశ్వర కవీశ్వరాద్యుపాస్యంబును నిత్యనిర్గుణ నిర్వికల్ప నిర్వికార నిరంజన నిర్విషయాతీంద్రియావాఙ్మానసగోచరాప్రమేయ శుద్ధ బుద్ధ ముక్త కేవలాఖండ సచ్చిదానందమయంబునైన తురీయాతీత పరతత్త్వ కైలాసంబున నవ్యక్తమహదాది సప్తావరణపరివేష్టితంబును జతుర్థశ్లోక కందర మందరంబును సార్వభౌమాది హిరణ్యగర్భాంతానంద గండశైలభాసురంబును భానుసోమనక్షత్ర తారాగ్రహ పావక సౌదామన్యాది వివిధ తేజోరత్న శర్కరిలంబును బ్రవిమల వైరాగ్యోపరత్యేకాంతాత్యంత ముముక్షుతాధిత్య కాథ్యాత్మానంద జీవనాభిషి క్షనిరల నిశ్చలతాకలితా కలితభరిత నిష్కామకర్మ

పాసనా యాగయోగ జపతప స్సత్యశౌచదయాశీల వ్రతదానాది
నానావిధానోకహోద్యానవిరాజితంబును శాస్త్రపుష్పవేత నిగ
మాగమాంత కల్పలతావిలసితంబును షడ్విధసమాధి సౌధవిభ్రా
జితంబును బరమాధ్యాత్మ విద్యానంద జలాభిషిక్త నిర్మల చిత్త
వృత్త్యంగణ శమదమోహరతితితిశ్శాస్త్రధానమాధానామానిత్వా
దంభిత్యాది కల్యాణగుణ మణిగుణ రంగవల్లిప్రకాశితంబును నిరతి
శయకైవల్యభాండాగారశోభితంబును ఫలకామనాభావస్వభావ
నియతకర్తాచరణ చిత్తశుద్ధి సర్వకిర్తపరిత్యాగ గురుభక్తి వేదాంత
శ్రవణ మనన నిదిధ్యాసనజ్ఞానాది సోపానసమన్విత విజ్ఞానరాజ
మూర్ధలలితంబును బంచాక్షరీ మహామంత్ర మాణిక్యతోరణాలం
కృతంబును బ్రణవనాద మంగళవాద్యరవ పూరితంబును నగు
తురీయ మహాస్థాన మంటపాంతరంబున సర్వోపనిషత్సారభూత
బ్రహ్మైకత్వదర్శనరూపాంకారసింహాసనాసీనుండై శుద్ధసత్త్వప్ర
ధానమాయామయదివ్యశోభన విగ్రహుండును సర్వజ్ఞత్వ సర్వే
శ్వరత్వసర్వాంతర్యామిత్యసర్వసప్తత్వసర్వరక్షకత్వసర్వసంహారక
త్వాద్యగణితసమగ్రసుగుణపరిగ్రహుండును సత్యజ్ఞానానందస్వరూ
పుండును సర్వవ్యాపకుండును దేవదేవుండునగు శ్రీమహాదేవుండు
మూర్తిమంతంబు లైనచతుర్వింశతి తత్త్వంబులును నిచ్చాజ్ఞాన
క్రియాదిశక్తులును హృషీకేశ్వరవాణీశ్వర సురేశ్వర నందికేశ్వర
భృంగీశ్వర విఘ్నేశ్వరకుమారాది ప్రమథగణాధీశ్వరులును బ్రాహ్మీ
మాహేశ్వరాదిన పుమాత్మకలును స్వసాన్నిధ్యంబున నిజకరుణా
కటాక్షపీఠాణంబు నవేక్షించి కొలువ స్వస్వరూపావలోకనంబు
సేయుచు నాత్మారాముండై యున్న సమయంబునఁ దదీయవామార్గశరీ
రిణియుఁ బరాపర ప్రకృతిస్వరూపిణియు నిఖిలజగదుపాదానకారణ
భూతయు నఖిలలోకైకమాతయుఁ ద్రిభువన గోపినియు విశ్వమోహి
నియు ధీముఖయు జ్ఞానవిజ్ఞానలోచనయు విషయవిరక్త్యధరయు
విచారమందస్థితయు నిర్మమతానిరహంతాహస్తయుయోగబోధస్త
నియు సందేహమధ్యయుసంసారచక్రనాభియురాగద్వేషజఘనయుఁ
గామలోభోరుయుగళయు సంకల్పవికల్పచరణయుఁ గాలానుగత
కర్తయనయుఁ దేవాదుభిమాన్యమనవననోపరతికంఠాధారిణియు

రజస్సత్వతమోగుణగ్రంథినీవీబంధకంచుకబంధ వేణీబంధ సురు
రయు ఫలత్యాగపూర్వవర్ణాశ్రమోచితధర్మానుష్ఠానేశ్వరప్రణిధా
నాచార్యోపాసనేంద్రియాత్మవినిగ్రహస్థితప్రజ్ఞత్వాది సాత్త్విక
గుణభూషణాలంకారిణీయు శుద్ధవాసనావాసితయు నిత్యానపాయ
నియు దేవదేవియు నగుశ్రీమహాదేవి యతిప్రీతిపూర్వకంబుగా
జతుర్విధశుశ్రూషలు గావించుచు నేవించుచు బూజించుచు భావి
చుచు నమస్కరించుచు నారాధించినం బ్రసన్నుండై మెచ్చి నీకు
నెయ్యది యిష్టం బిచ్చెద నడుగు మనిన సంతోషభరితచిత్తయై
యమృతకాశిని చిటునవ్వు నగుచు నిట్లనియె.

41

టీ. అది=అమహాకైలాసపర్వతము, (పరబ్రహ్మమనియు రెండవయర్థముకలదు.
ఈవచనమునందు పరబ్రహ్మమునకును, కైలాసమునకును అభేదమును వర్ణించుచున్నాడు.)
మఱియుఁ, అది...నంబును-అది=మొదలు, మధ్య=నడుమ, అంత=తుదియు, విహీను
బును = లేనిదియు (పర్వతపక్షమునందు మిగుల విశాల మైన దనియు, బ్రహ్మపక్షము
నందు ఉత్పత్తిస్థితివిశాసములు లేనిదనియు నర్థము.), స్వజా...బును-స్వజాతీయ =
తనజాతికి సంబంధించినవానివలన గాని, విజాతీయ = మఱియొకజాతికి సంబంధించిన
వస్తువులవలన గాని, స్వగత=తనయందేయున్న యనేకపదార్థములవల్ల గాని కలుగు
భేద=భేదముతో, శూన్యంబును=లేనిదియును, ('ఏక మే వాద్వితీయం బ్రహ్మ' అను
శ్రుతిప్రకారము ఆ పరబ్రహ్మమునకు తనజాతిలోఁ జేరిన మఱియొక బ్రహ్మవలన
గాని యితరజాతిలోఁ జేరిన మాయాప్రపంచము మొదలగువానివలన గాని, తమలోప
లనే యుండు నింద్రియములు మనస్సు మొదలగువానివల్ల గాని భేదము లేదు.
అనఁగా: ఆయనయొక్కడే యనుట. ఈవిశేషణమునకు పర్వతపక్షమున సంతచక్ర
యర్థము దొరకుట లేదు. అయినను అనేకపర్వతములును, పృథ్విములును, భేద
మేర్పడుచుటకు వీలులేకుండ చుట్టు నావరించియున్న వనియు, ఆపర్వతములై
మొలచియున్న తీరగెలు మొదలగునవి కూడ నట్లే దాని నావరించి యున్నవని కాని;
లేక, ప్రపంచమునందున్న నకల పర్వతములును, పృథ్విములు రాళ్లు మొదలగునవి
యును, ఆపర్వతమునందు మొలచియున్న తీరగెలు మొదలగునవియును అనఁగా: ప్రపంచ
మంతయు, ఆకైలాసపర్వతముయొక్క కాంతిచే తెల్లనై యేది కైలాసమో యేది
యితరపదార్థమో అనుభేదమును కనిపెట్టుటకు వీలులేక; యున్నది అని కాని చెప్ప
వచ్చును.) నిత్య...లోకంబును - నిత్య = శాశ్వతమైన, అపరోక్ష = నకల జనులకు
ప్రత్యక్షమైన (బ్రహ్మపక్షమునందు జ్ఞానులకు ప్రత్యక్షమైన), స్వప్రకాశ=తనయొక్క

కాంతిచే, అపహసిత = తిరస్కరింపబడిన, అనంతకోటి = లెక్కలేనికోట్ల సంఖ్యగల,
సూర్య = సూర్యులయొక్కయు, చంద్ర = చంద్రులయొక్కయు, ఆనల = అగ్ని
హోత్రములయొక్కయు, ఆశోకంబును = కాంతి గలదియు (రెండుపక్షములయం
దును 'అపహోక్ష' అను స్థలమునకప్పు తక్కినచోట్ల సమానమే. అచ్చటివిశేషమును
అచ్చటనే చూపియున్నాను.) వేద...బురు-వేద=చతుర్వేదములచేతను, శాస్త్ర=అటు
శాస్త్రములచేతను, పురాణ=పను నెనిమిది పురాణములచేతను, ఇతిహాస=భారతరామా
యాదాదీతిహాసములచేతను, అగమ=కామికము మొదలగు నిరుపదియైనిమిది అగమముల
చేతను, అగమ్యంబును = చక్కఁగాఁ దెలియఁదగినదియును (పరబ్రహ్మపరమున, అగ
మ్యంబును = తెలియ నలగినానిదియును అనియర్థము), బహు...బురు-బహువిధ=అనేక
విధములగు, వర్ణ=నలుపు పసుపు మొదలగువర్ణములు, ధర్మ=(పాడుగగుట పాట్టియగుట
మొదలగు) ధర్మములును, కర్మ=(కడలుట, నడచుట మొదలగు) పనులును, గుణ =
(స్వభావసిద్ధములైన గుణములకంటె వేఱైన) గుణములును, నామ = (కైలాసము
లనుపేరుకంటె వేఱగు) పేర్లును, రూప = (సహజమై యుండు తెలుపుకంటె
వేఱైన) రూపంబును, వికార = (సిద్ధముగా నుండుట అనుదానికంటె వేఱగు) వికా
రములును, శక్తి = (కఠినముగానుండుట అనుదానికంటె నితరములగు) శక్తులును,
(శీలయొక్కకఠినత్వము, అగ్నియొక్కవేడిమి, మంచయొక్క చల్లదనము, ఇవి
యన్నియు వానివానిశక్తు లనఁబడును.) విరహితంబు=లేనిదియు, (బ్రహ్మజాదివర్ణ
ములును, ఆవర్ణములకుఁ దగిన ధర్మములు, ఆచారములు, సత్త్వరజస్తమోగుణములు,
సకలవిధము లగునామరూపములు, ఉండట పుట్టుట మొదలగువికారములు, సర్వస్వతం
త్రుఁడును, దేనితోను సంబంధపడకయుండుట, నాశరహితం డగుట, అనాది
యగువిజ్ఞానమే స్వరూపముగాఁ గలిగి యుండుట, సర్వమును దెలిసికొనుట, సర్వ
కాలములయందును తృప్తి గలిగి యుండుట అనునట్టి యాఱుశక్తులును, లేనివాఁడు అని
పరబ్రహ్మపక్షమునం దర్థము.) బ్రహ్మే...బురు-బ్రహ్మ = చతుర్ముఖుండును, ఇంద్ర =
దేవేంద్రుఁడును, అది=మొదలుగాఁగల, అమర = దేవతలును, అసుర = రాక్షసులును,
ఉరగ=అనంతఁడు (వాసుకి మొదలగుసర్పములు)ను, గరుడ = గరుడులును, గంధర్వ =
గంధర్వులును, కిన్నర = అశ్వముఖు (మనుష్యశరీరము గలకిన్నరు)లును, కింపురుష =
(నరముఖము అశ్వశరీరము గల విశ్వవసు పరావసు ప్రభృతు లగు) కింపురుషులును,
సిద్ధ, సాధ్య, విద్యాధర, చారణ (దేవేంద్రునిచారులు లోకవృత్తాంతమును దెలిసి
కొనివచ్చి, యాయనకుఁ జెప్పవారు.) అప్పరి = అప్పరసలు (రంభ ఊర్వశి మొదలగు
వారు), యక్ష = (కుబేరుఁడు మొదలగు) యక్షులును, గుహ్యక = (మాణిభద్రుఁడు
మొదలైన) గుహ్యకులును, భూత = (చంద్రునివలన) భూతములును, అపర =

వఱకుః జెప్పఁబడినవారందఱును దేవతలేయైనను, వేఱువేఱుకాదులు గలవారుగావున
 ప్రత్యేకముగాఁ జెప్పఁబడిరి.), ఖేచర = సూర్యాదులు, దేవర్షి = నారదాదులును,
 (వీరు దేవతలలోఁబుట్టి మునులైరి గావున దేవర్షులననఁబడుచున్నారు) బ్రహ్మబుష్మీశ్వర
 ననకాదులును, (భక్తి యోగాదుల నవలంబించక కేవలజ్ఞానస్థిమై పరబ్రహ్మస్థిమై
 యున్నమునులు గావున వీరలకు బ్రహ్మబుష్మ లని పేరు. బ్రహ్మణులై జన్మించి బుష్మ
 లైనవారికిఁ గూడ నీపేరు గలదు గాని యీవిశేషణమునందు మునీశ్వర అని సామా
 న్యమునివాచికమగు పదము కలదు. గావున నిచ్చట నాయర్థముఁ జెప్పుటకు వీలులేదు.
 ఈపదము మొదలు విశేషణాంతరమువఱకు ప్రతిపదమునందును గానవచ్చు ఈశ్వరశబ్దము
 శ్రేష్ఠవాచకమని తెలిసికొనవలయును) యోగీశ్వర = కపిలఁడు దత్తాత్రేయుఁడు మొద
 లగునుహోయాగులును, మునీశ్వర=అగస్త్యాదులును, యతీశ్వర = గోవిందభగవత్పాదులు
 శంకరాచార్యులు మొదలగు యతులును, కవీశ్వర = వాల్మీకిలోనగుకవులును, ఆది =
 మొదలగువారిచేత, ఉపాస్యంబును = సేవింపఁదగినదియును (ఈవిశేషణమునకు పర
 బ్రహ్మపక్షమునందును, పర్వతపక్షమునందును అర్థ మొక్కటియే.), నిత్య...బును -
 నిత్య = భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములందు నాశనమును జెందక సర్వకాలములందును
 స్థిరమై యుండునట్టియు, నిర్గుణ = సత్త్వము రజస్సు మొదలగు గుణములు లేనిదియు,
 నిర్వికల్ప = చిత్తము లేనిది యగుటచే, సంకల్పించుట, సంశయించుట మొదలగునవి
 లేనిదియు, నిర్వికార=వికారములు లేనిదియు, నిరాకార = రూపము లేనిదియు, నిరం
 జన = ఇతరసాధనములతో పనిలేక తనను తానే యెఱుఁగునదియు (స్వప్రకాశ
 మైనది అనుట), నిర్విషయ = శబ్దము స్పర్శము మొదలగువిషయములు లేనిదియు
 (విషయములతో సంబంధపడనిదియు, లేక విషయములు కూడ తనకంటె వేఱుగాక
 పోవుటచే, “విషయములను దెలిసికొనుట” అనుమాట లేనిదియు), అతీంద్రియ=ఇంద్రి
 యములకు గోచరము గానిదియు, అవాఙ్మానసగోచర = నాక్కుచే చెప్పుటకును, మన
 స్సుచే భావించుటకును గూడ వీలు కానిదియు, అప్రమేయ=ఇంతయని పరిమితఁజెప్పు
 టకు వీలు లేనిదియు (క ప్రత్యక్షము మొదలగు నేప్రమాణములకును గోచరము
 కానిదియు), శుద్ధ=నిర్మల మైనదియు, బుద్ధ=జ్ఞానముచే తెలియఁదగినదియు, ముక్త =
 ఇతరపదార్థములతో సంబంధము లేక స్వతంత్రమై యుండునదియు, (ఇచ్చట స్వతంత్ర
 మనఁగా: “విపదార్థముతోఁ గాని, యేగుణముతోఁ గాని సంబంధము లేక యున్నది”
 అని యర్థము. మైన నొకవిశేషణములా “పరబ్రహ్మమునకు స్వతంత్ర శక్తిలేదు”
 అని చెప్పఁబడియున్నది. దానికి “తన్ను ప్రేరేపించువాఁడు లేక తాను యథేచ్ఛముగా
 ప్రసంచమును ఆజ్ఞాపించుట అనుశక్తిలేదు” అని యర్థము.) కేవల = తనకంటె
 రెండవపదార్థము లేనివాఁడును, అఖండ = నిర్మాతమును లేనవాఁడును వీలు లేనిదియును

నచ్చిదానందమయంబును=నత్యక్తానానందస్వరూపంబును, ఐన, తురీ...బునక్ - తురీ
య = సుషుప్త్యవస్థకంటె నావలనుండు తురీయావస్థను (జాగ్రత్సృష్ట సుషుప్త్య
వస్థలు క్రమముగ నత్తవ్రజస్తమోగుణస్వరూపము లనియు, ఆయవస్థలకావలనుండు
తురీయావస్థ శుద్ధస్త్వస్వరూపమైనదనియు తెలిసికొనవలయును.), అతీత = అతిక్ర
మించిన, విదవయవస్థకంటె, (ఈయయిదవ యవస్థ, మైన జూఁబబడిన నాల్గవయవస్థలాని
కడభాగమేకాని క్రొత్తదికాదు.) పర = మిగిలిన, తత్త్వ=పరబ్రహ్మ మనెడు, కైలా
సంబునక్=కైలాసమునందు, అవ్య...బును-అవ్యక్త=మూలప్రకృతియును, మహాత్ =
ప్రపంచోత్పత్తికి ప్రథమావస్థ యగు మహత్తత్త్వము, ఆది = మొదలుగాఁ గల,
సప్తావరణ = ఏడుప్రాకారములచేత, పరివేష్టితంబును = ఆవరింపబడినదియును
మూలప్రకృతి, మహత్తత్త్వము, శబ్దస్పర్శరూపరసగంధము లనియెడు నేడును
పరబ్రహ్మమునకు ఆవరణములు అనఁగా: పరబ్రహ్మమును దెలిసికొనకుండునట్లు చేయు
నది. ఈయేడింటిని ఆస్థానమంటవముయొక్క ప్రాకారములుగా చెప్పియున్నాఁడు.
ఇట్లే యావిశేషణములయం దంకటను, నేదాంతమునకు సంబంధించిన విషయముల
నన్నిటని, వృక్షములు గుహలు మొదలగుదానినిగాఁ జెప్పియున్నాఁడు.) చతు...బును-
చతుర్థశలోక = పదునాలుగుశలోకములనియెడు, కందర = గుహలచే, సుందరంబును =
మనోహర మైనదియు, సార్వ...బును - సార్వభౌమాది = చక్రవర్తిమొదలు, హిరణ్య
గర్భాంత=చతుర్భుజబ్రహ్మవక్షకు నుండునారియొక్క, ఆనంద = సుఖము లనెడు (అనేక
తారతమ్యములతో నున్న ఆనందము లనియెడు), గండకైల = జాటుడురాళ్లచేత, భాసు
రంబును=ప్రకాశించు చున్నవియును (అనఁగా: చక్రవర్తి, మనుష్యగంధర్వులు, అదేవతల
లాని గంధర్వులు, పితృదేవతలు, ఆశానజానులను దేవతలు, కర్మదేవతలు, దేవతలు,
ఇంద్రుఁడు, బృహస్పతి, నవబ్రహ్మలు, చతుర్భుజబ్రహ్మ. వీరియానందములు క్రమముగా,
నొకరి యానందముకంటె నొకరియానందము నూఱురె ట్లధికము.) భాను...రిలంబును-
భాను=సూర్యుఁడు, సోమ=చంద్రుఁడు, నక్షత్ర=నక్షత్రములు, తార=అశ్విని మొదలగు
నిరువదియేడునక్షత్రములు. (అశ్విని మొదలగు నిరువదియేడునక్షత్రములు తప్ప మిగిలి
నవి నక్షత్రములని సామాన్యముగాఁ జెప్పబడును. అశ్విన్యాదులకు తారలు అనిపేరు.)
గ్రహ=అంగారకాదిగ్రహములును (చంద్రసూర్యులనుగూఁచించి యివివక్షకే చెప్పబడి
యున్నది.) పావక=అగ్నియును, సాదామని = మెఱపులును, ఆది = మొదలుగాఁగల,
వివిధ=నానావిధములైన, లేజి=దీప్తులనెడు, రత్న=మణులచే, శర్కరిలంబును=గండిమక
గలదియును, ప్రవి...బును-ప్రవిమల=నిర్మలమైన, వైరాగ్య, ఉపరతి = చిక్షవిక్రాంతి
యును, ఏకాంత = నిశ్చలచిక్షమును, అత్యంతముముక్షుతా = క్షీణముగ మోక్షము
కావలయు ననుదృఢనిశ్చయమును (లేక స్థిరముగ కార్మియును), అనెడు, అధిత్యకా=
నీతారామా—7

పర్వతము వైభాగమునందలి (పర్వతము వైభాగమునందు మొలచియున్న అనుట.)
 అధ్యాత్మనంద=బ్రహ్మనంద మనియెడు, జీవన=జలముచేత, అభిషిక్త=తడుపబడినట్టియు,
 నిర్మల నిశ్చలత్వ కలికా=చాంచల్యము లేక యుండుట అనియెడు మొగ్గలచేత (లేక
 పిండలచేత), కలిత=ఓప్పుచున్నట్టియు, ఫలిత=ఫలితములైనట్టియు, నిష్కామ=కోరిక
 లేని, కర్త=కర్తలును, (కర్తము ఇష్టమనియును, అపూర్త మనియును రెండువిధములు. అం
 దిష్టములనగా శ్లో. 'అగ్నిహోత్రం తపఃసత్యం వేదానాం చానుపాలనం, ఆతిథ్యం
 వైశ్వదేవం చ ఇష్టమి త్యభిధీయతే' = 'అగ్నిహోత్రము చేయుట, జపము నాచరించుట,
 సత్యము పలుకుటఁ జేదాధ్యయనము చేయుట, అతిథిపూజ, వైశ్వదేవము అనునవి
 ఇష్టకర్తలు. శ్లో. 'వాసీకూపతటాకాదిదేవతాయతనాని చ, అన్నప్రదాన మారామః
 పూర్త మిత్యభిధీయతే.' = 'చెఱువులు బావులు మొదలగువానిని ద్రవ్వించుట, దేవా
 లయంబులు కట్టుట, అన్నదానము, తోటలు వేయించుట అనునవి అపూర్తకర్తలు)
 (ఉపాసన=మంత్రజపపూర్వకముగా దేవతలను ధ్యానించుటయు, యాగ=యజ్ఞములును,
 యోగ = అష్టాంగములతోఁగూడిన రాజయోగము మొదలగు యోగములును, జప =
 గాయత్రి మొదలగుమంత్రముల జపించుటయును, తపః=శరీరమును శోషింపఁజేయునట్టి
 కృత్యము చాంద్రాయణము మొదలగువ్రతంబును, సత్య యధార్థముఁ జెప్పటయును,
 శౌచ = లోపల వెలుపల పరిశుద్ధముగా నుండుటయును, దయ = భూతములయందు
 ప్రేమతోనుండి వానికష్టముల నోర్వలేక పోవుటయును, శీల = సత్స్వభావంబును,
 వ్రత = బ్రహ్మచర్యాదివ్రతంబులును, దాన = ఈవియు, ఆది=మొదలైనవి యనియెడు,
 నానావిధ = అనేకవిధములైన, అనోకహ = వృక్షములతోఁగూడిన, ఉద్యాన = ఉపవన
 ములచేత, విరాజితంబును = ప్రకాశించుచున్నదియును, శాస్త్ర...బును - శాస్త్ర =
 తర్కము మొదలగుశాస్త్రము లనియెడు, పుష్ప = పూవులతోడ, ఉపేత = కూడిన,
 నిగమ = వేదములయొక్కయు, ఆగమ=కామికము మొదలగునాగమములయొక్కయు,
 అంత = కొన లనియెడు (వేదముయొక్క కొనలు ఉపనిషత్తులు. ఆగమముల యొక్క
 కొనలు చర్య, క్రియ, యోగ, జ్ఞానపాదములయందుఁ జెప్పబడు కర్మసాదాఖ్య
 కర్తృసాదాఖ్య మొదలగునవి అని తెలిసికొనవలయును.), కల్పలత = కల్పవృక్షముల
 చేత విలసితంబును, షడ్వి...బును - షడ్విధ = ఆఱువిధములైన, సమాధి = సమాధులని
 యెడు (మనసు నొకవస్తువునం దేకాగ్రముఁజేసి యావస్తువును రూపసహితముగాఁ
 గాని రహితముగాఁ గాని ధ్యానించుట సమాధి యనబడును.), సాధ = రాజగృహ
 ములచేత, విభ్రాజితంబును = మిగుల ప్రకాశించుచున్నదియును, పరమ...బును -
 పరమ=నిరతిశయమైన (దీనికంటె నధికమగునని లేదనుట.), అధ్యాత్మవిద్య = బ్రహ్మ
 జ్ఞానమువలనఁగలిగిన, ఆనంద = బ్రహ్మనంద మనియెడు, జల = నీటిచేత, అభిషిక్త=తడు

పఠజిన, నిర్మల = పరిశుద్ధమైన, చిత్తవృత్తి = మనోవృత్తి యనియెడు (మనస్సు అనుట.)
 అంగణ = ముంగిటియందున్న, శమ = మనోనిగ్రహము, దమ = ఇంద్రియములజయించుట, ఉపరతి = చిత్తవిక్రాంతి (లేక సన్యాసము), తితిక్షా = శీతోష్ణాదుల సహించుట,
 శ్రద్ధా = శ్రద్ధ, సమాధాన = గురువుపదేశించిన విషయములను శాస్త్రములఁ జూచియు
 తనబుద్ధిచే విచారించియు నిశ్చయించుకొనుట, ఆమానిత్వ = నిరభిమానము, అదంభి
 త్వ = డంబము లేకపోవుట, అది = మొదలైన, కల్యాణగుణ = సద్గుణములనియెడు, మణి
 గణ = రత్నములతో నమర్చియున్న, రంగవల్లీ = ముగ్గులచేత ప్రకాశితంబును, నిరతి...
 బును-సిరతిశయ = మహాత్మరమైన, కైవల్య = మోక్షమనెడు, భాండాగార = భాక్త-
 సముచేత, శోభితంబును = ప్రకాశించునదియును, ఫలకామ...లలితంబును - ఫలకామ
 నాభావ = ఫలములనుగోరని, స్వభావనియత = ఆయాగుణస్వభావములనుబట్టి శాస్త్ర
 ములయందు విధింపఁబడిన, కర్మ = తమతమకులములకుఁ గలకర్మలను, ఆచరణ = ఆచ-
 రించుటవలనఁగలిగిన, చిత్తశుద్ధి = మనశ్శుద్ధియును, సర్వకర్తృపరిత్యాగ = సకలములగు
 దుష్కర్మములను విడచిపెట్టుటయును, గురుభక్తి, వేదాంత = వేదాంతవాక్యములను,
 శ్రవణ = వినుట, మనన = మనసునందు విచారణ సేయుట, నిదిధ్యాన = నిశ్చయించిన
 విషయమును ఏకాగ్రచిత్తముతో ధ్యానించుట, జ్ఞాన = స్వస్వరూపజ్ఞానంబును, అది =
 మొదలైనదనెడు, సోపాన = మెట్లతోడ, సమన్విత = కూడిన, విజ్ఞాన = బ్రహ్మసభవ
 మనెడు, రాజమార్గ = రాజసద్గుణలలో, లలితంబును = మనోహరమైనదియును, పంచ...
 బును-పంచాక్షరీ = 'సమశ్చివాయ' అను ఆయిదక్షరములు గల, మహామంత్ర = గొప్ప
 మంత్రమనెడు, మాణిక్య = మాణిక్యమైన, తోరణ = వెలుపులవాకిండ్లచేత, ఆలంకృతం
 బును = ఆలంకరింపఁబడినదియును, ప్రణవ...తంబును - ప్రణవనాద = పదివిధములగు
 హింకారనాదము లనియెడు (ఈదశవిధనాదములను గూర్చి ముందు గ్రంథకర్తయే
 సవిస్తరముగ వివరింపఁ గలఁడు.), మంగళవాద్య = శుభకరములైనవాద్యముల, రవ =
 ధ్వనిచేత, పూరితంబును = నిండింపఁబడినదియు, అగు = అయినట్టి, తురీయ...బున-
 తురీయ = ఉన్నత్యవస్థయనియెడు (బ్రాగ్మదాది మూఁడవస్థలవలె సహజముగా వచ్చు
 నది గాక యపరోక్ష బ్రహ్మజ్ఞానమువలనఁ గలుగునట్టి యాయున్నత్యవస్థయే బ్రహ్మ
 నందానుభవ మనియును నిర్వికల్పసమాధి యనియును జెప్పఁబడినది.), మహాస్థాన
 మంటప = గొప్పకొలుపుపూటముయొక్క, అంతరంబున = లోపల, (ఇచ్చట ఈ యున్న
 త్యవస్థకును, పరబ్రహ్మమునకును నామములందుఁ దప్ప రూపములందు భేదములేదు.
 కావునఁ బరబ్రహ్మమునకు ఆపరణములగు మూలప్రకృతి మొదలగువానిని ఈ ఆస్థాన
 మంటపమునకు ప్రాకారములు గాను మఱియు నాయావస్తవులను సోపానాదులు
 గాను వర్ణించి యున్నాడు.) "కందరసందరంబును, కందరైట భాతరంబును" అనుచో

రమణీయం బగునొకానొక కైలాసగుహలో నున్నదనియు, ఒకానొకవిశాలమగు బండపై నమర్చబడినదనియు “అధిష్ఠక...ఉద్యాన” అను విశేషణబలమువలన నా గుహయు బండయు పర్వతముయొక్క వైభాగమునందు (శిఖరమునకంటె కొంచెము క్రింద) నున్న వనియు, అర్థముచెప్పట యుక్తమని తోచుచున్నది. లేకున్న నాస్థాన మంటపమందు గుహలు గండశైలములుండుటకు వీలులేదు గదా. “అగుహ శిఖరమున కంటె గొంత క్రిందనున్నది.” అని చెప్పకున్నయెడల నచ్చట గండశైల ముండుటకు వీలుండదని తెలియవలయును.) సర్వో...నుండై-సర్వ = అశేషములైన, ఉపనిషత్ = పేదాంతములయొక్క, సారభూత = సారాంశమైన, బ్రహ్మతత్త్వ = జీవుడును బ్రహ్మ యును ఒక్కటియే అనువిషయమును, దర్శక = చూపునట్టి, రూప = స్వరూపముగల, హింకార = ప్రణవ మనియెడు, హింకారమును ధ్యానించినవారు శీఘ్రముగ జీవబ్రహ్మై క్యమును చెలిసికొందురనిభావము. హింకారమునకు అర్థ మావరబ్రహ్మయే కావునను “తజ్జ పస్తదర్థభావనం” = “దానిని జపించుట దానియర్థమును మనసున ధ్యానించుట” సాక్షాత్కారమునకు సాధనములు “అది యనగా హింకారము” అను యోగసూత్ర మునుబట్టి జపకాలమునందు ఆవరబ్రహ్మమును (అనగా: ఆయన యధార్థస్వరూపమును) స్మరించుచుండుట యత్యావశ్యక మగుటచేతను, దీనికి శ్రవణాదులుగూడ సాహాయ్య మయ్యేనేని జీవబ్రహ్మైక్యజ్ఞాన మతిశీఘ్రములొక గలుగు ననుటకు సంశయమే లేదని తెలిసికొనవలయును. సింహాసన = సింహాసనమునందు, ఆసీనుండై = కూర్చున్నవాడై, శుద్ధ...డును - శుద్ధసత్త్వ = శుద్ధసత్త్వమే, (లేక గుణసామ్యవస్థయే) గుణసామ్య మనగా: మూడుగుణములను ఎక్కువ తక్కువలులేక యుండుట; లేక గుణసామ్య సత్త్వరజస్తమములను భేదములు లేక, వాని కన్నిటికి నాధారమైయుండు గుణత్వ జాతి) ప్రధాన = ముఖ్యముగాగల (అదియే స్వరూపముగాగల యనుట.) మాయామయ - మాయ = మాయయే ఆకారముగాగలగినట్టియు, దివ్య = శ్రేష్ఠమైనట్టియు (ఆమాయ ఆవరణము కాగలది అయినను, దానివికారములతో గొంతె మైనను సంబంధపడ కుండునట్టి అనుట.) శోభన = ఉపాసకులకు శుభముల నొసంగు నట్టియు, విగ్రహండును = శరీరము గలవాడును, (“మాయాం తు ప్రకృతిం విద్యాన్తాయినం తు మహేశ్వరమ్” = “మాయయే ప్రకృతి. ఆమాయ ఉపాధిగాగల వాడు ఈశ్వరుడు” అను శ్రుతి ననుసరించి, యిచ్చట ఈశ్వరస్వరూపము వర్ణింపబడె నని చెప్పవలయు.) సర్వ...డును - సర్వజ్ఞత్వ = సమస్తమును చెలిసికొనుట, సర్వేశ్వరత్వ = సమస్తమునకును ప్రభు వగుట (లేక సమస్తప్రపంచమును ఆజ్ఞాపించుట.) సర్వాంతర్యామిత్వ = సమస్తప్రపంచమునందును వ్యాపించి తనమాయాశక్తిచే దానిని స్వకర్తానుగుణముగా నడపుట (ఈశ్వరకర్తృత్వమునానింకా వృద్ధిచేయునవివృత్తి

భ్రామయన్ సర్వభూతాని యంత్రారూఢాని మాయయా” = “శరీర మనుయంత్రమువై నెక్కియున్న యాసకలజీవులను, దనమాయాశక్తిచే తత్త త్కర్తానుగుణముగఁ దిష్ఠించు, నాపరమేశ్వరుఁడు సర్వభూతములహృదయములయందును ఉన్నాఁడు” అను గీతావాక్య మీవ్యాఖ్యానమునకుఁ బ్రమాణము.) సర్వసృష్టిత్వ = సకలమును సృష్టిచేయుట, సర్వరక్షకత్వ = సమస్తమును బాలించుట, సర్వసంహారకత్వ = సర్వమును లయింపఁ జేయుట, అది = మొదలగు, అగణిత = లెక్కపెట్టఁగూడని, సమగ్ర = సంపూర్ణములైన, సుగుణభరిత హృందును = సద్గుణములు గలవాఁడును, సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁడును, సర్వవ్యాపకుండును, దేవదేవుండును - దేవ = ఇంద్రియాదిదేవతలకు, (లేక ఇంద్రాదిదేవతలకు), దేవుండును = దేవత యగువాఁడును (అనఁగా: నియామకుఁ డగువాఁడును, లేక తనప్రకాశముచే నింద్రియములఁ బ్రకాశింపఁజేయువాఁడును), అగు శ్రీమహాదేవుఁడు = అయినశోభాయుక్తుఁడగు సాంబమూర్తి, మూర్తిమంతంబులు = ఆకారములను ధరించినవి, అయిన చతుర్వింశతితత్త్వంబులును = స్థూలశరీరమునందుండు నిరుపది నాలుగుతత్త్వములును (ఆకాశాదిభూతము లైదు, జ్ఞానేంద్రియములు ఆయిదు, కర్మేంద్రియములు ఆయిదు, ప్రాణము లయిదు, మనోబుద్ధి చిత్రాహంకారములు నాలుగు, యివి యిరుపది నాలుగుతత్త్వములు), ఇచ్ఛా...లను-ఇచ్ఛా = సృష్టిచేయవలయునని తలంచుట అనుశక్తియును, జ్ఞాన = జీవరూపమును ప్రవేశించి సమస్తమును దెలిసికొనుచుండుశక్తియును, క్రియా = ప్రాణరూపముతో శరీరమునందుండి సమస్తము లగుకర్మేంద్రియములచేతను పనులఁజేయుచున్నతత్త్వియును, అదిశక్తులును = మొదలగు నానావిధము లగుశక్తులును (సత్త్వశక్తి, రజశ్శక్తి, తమశ్శక్తి మొదలగునవి యనుట.), హృషీ...లను-హృషీకేశ్వర = విష్ణువు, వాణీశ్వర = బ్రహ్మ, సురేశ్వర = ఇంద్రుఁడు, నందికేశ్వర = నంది, భృంగీశ్వర = భృంగి, విఘ్నేశ్వర = వినాయకుఁడు, కుమార = కుమారస్వామి, అది = మొదలైన, ప్రమథగణ = ప్రమథులసమూహము యొక్క (ప్రమథులు శివునిసభయందు సభ్యులు), ఆధీశ్వరులును = ప్రభువులును, బ్రాహ్మీ...లను - బ్రాహ్మీమహేశ్వర్యాది = బ్రాహ్మీ మహేశ్వరి మొదలగు సప్తమాతృకలును, (బ్రాహ్మీ, మహేశ్వరి, కామారి, వైష్ణవి, వారాహి, ఇంద్రాణి, చాముండి అనువా రెడుగురు మాతృక లనఁబడుదురు.) స్వసాన్నిధ్యంబున = తనసమీపమున, నిజ...బుక్-నిజ = తన (రుద్రుని) యొక్క, కరుణా = దయతోఁగూడిన, కటాక్షవీక్షణంబుక్ = కడంగటిచూపును, అపేక్షించి = కోరి (దయారసపూర్ణముగ నారుద్రుఁడు తమవైపుఁ జూచునా యని కొరుచు అనుట.), కొలువక్ = నెలించుచుండఁగా, స్వస్వరూపావలोकనంబు = తనస్వరూపమును (అనఁగా: పరబ్రహ్మస్వరూపమును) చూచుటను (లేక అనుభవించుటను), చేయుచుక్ = బ్రహ్మసభావము చేయుచు (పరమానంద

సముద్రమున మునిగి అని భావము.), అత్తారాముండు విఠనలోఁ దాను ఆనందించుచున్నవాడై, ఉన్న సమయంబునఁ = ఉన్నప్పుడు, తదీ...యఁ = తదీయఁ = అయాశ్చరునియొక్క, వామార్థ = ఎడమదగునగభాగమే, శరీరిణియఁ = శరీరముగాఁ గలదియు, పరాపరప్రకృతి స్వరూపిణియఁ = పరాప్రకృతి అపరాప్రకృతి పరాపరప్రకృతి అను మూఁడుప్రకృతులును స్వరూపముగాఁ గలదియు (ఈప్రకృతులను గూర్చి మూలమునందే స్పష్టము చేయఁబడును.) నిఖిలజగదుపాదానకారణభూతయఁ = సమస్తజగత్తునకును ఉపాదానకారణమైనట్టియు, నిఖిల...యఁ - నిఖిల = సమస్తమైన, లోక = లోకములకు, ఏక = ముఖ్యమైన, మాతయఁ = తల్లియును, త్రిభువనగేహినియఁ = మూఁడులోకములును దనకుఁ గుటుంబముగాఁ గలదియు, విశ్వమోహినియఁ = ప్రపంచమును మోహింపఁ జేయుచదియు, ధీముఖయఁ = పరిశుద్ధముగ బుద్ధియే ముఖముగాఁగలదియు, జ్ఞాన...యఁ - జ్ఞాన = పదపదార్థవిజ్ఞానము (మహావాక్యములయందలి పదములయొక్క వాక్యార్థము. అనఁగా: ప్రైతిక దోఁచునర్థముయొక్కయు లక్ష్యార్థము. అనఁగా: వాక్యార్థములయందున్న విరోధములను బోఁగొట్టుటకై యూహింపవలసిన యర్థముయొక్క జ్ఞానము.), విజ్ఞానము = అనుభవపూర్వకమైన జ్ఞానమును, లోచనయఁ = కన్నులుగాఁగలదియును, విషయ...యఁ - విషయ = శబ్దస్పర్శాదివిషయములందలి, విరక్తి = వైరాగ్యమే, ఆధరయఁ = పెదవిగాఁ గలదియును (వైరాగ్యమునకంటె నధికమగునానందము లేదు గావునను ఆధరామృతము నాస్వాదించుట పరమానందకరము గావునను ఇట్టియొపమానము చెప్పఁబడినది. ఇట్లే తక్కినచోట్లను అచ్చటసందర్భముల కనుకూలముగ పోలిక గల దని యూహింపవలయును.), విచారమంద...యఁ - విచార = బ్రహ్మవిద్యవిచార మనునదియే, మందస్మితయఁ = చిఱునవ్వుగా గలదియును (పరిశుద్ధముగా నుండుటయే ఇచ్చట బ్రహ్మవికారమునకును చిఱునగవునకును పోలిక.), నిర్మ...యఁ - నిర్మమతా = ఇది నాది యను నభిమానము లేకుండుట, నిరహంతా = నేను అను అభిమానము లేకుండుట (అనునవియే), హస్తయఁ = హస్తములుగాఁ గలదియును (నర్వకార్యములును జేయుటకు హస్తములే ముఖ్యసాధనములైనట్లు ముక్తినిజెందుటకు ఆహంకారమమకారముల విడుచుటయే ప్రధానసాధనము గావున నిట్లు పోల్పఁబడినది.) యోగబోధస్తసియఁ = రాజయోగంబును (లేక కర్మయోగంబును) జ్ఞానంబును స్తనములుగాఁ గలదియు, (క్షీరమును అమృతమును వర్షించు స్తనములలో బ్రహ్మనందామృతమును వర్షించు యోగజ్ఞానములకుఁ దగినపోలిక గలదని యెఱుంగనది.) సందేహమధ్యయఁ = నేను జేవుడనో, బ్రహ్మంబునో అనునట్టిసందేహమే నడుముగాఁగలదియును (ఇచ్చట “కలదా లేదా అను సందేహమునకు ఆశ్రయ మగు మిగుల సన్న నగు నడుము గలది” అని రెండవయర్థము గలదు.) శరణారచక్రనాభియఁ

= సంసార చక్రమే జొడ్డుగాఁ గలదియును (సంసార మనఁగా: పురుషుని బహువిధములగు కార్యములనుండు ప్రవర్తింపఁజేయు అహంకారము. అది చక్రమువలె ఆద్యంతములు లేనిది కావున ఆద్యంతములు లేకుండుట అనునది అహంకారచక్రములకును, గుండ్రముగా నుండుట అనునది చక్రనాథులకును క్రమముగా పోలిక లని యెఱుంగునది.), రాగ...య్యుక్-రాగ = తనకుఁ గావలసిన వస్తువులయందుఁ ద్రేను, అవస్తువును సంపాదించవలయునని త్వర, ద్వేష=తన కక్కఱలేనివస్తువుల వైరము, వానిని బరిత్యజించుట, జఘనయ్యుక్=కటిపురోభాగముగాఁ గలదియు ("క్షిణే తు జఘనం పురః" "జఘన మనునది కటిపురోభాగమునకు పేరు. అది నపుంసకలింగము" అని అమరము.), కామ...య్యుక్ = ఐరస్త్రి పరధనాదులను గోరుటయు, లోభ = తనధనమును బరుల కీయక తానైనను అనుభవించకయుండుటయు, అను నవియే, ఊరుయ్యుక్= తోడలుగాఁ గలదియును, సంకల్పవికల్పచరణయ్యుక్ = సంకల్ప వికల్పములే పాదములుగాఁ గలదియును (సంకల్పవికల్పములే సకలవిధములగు ప్రవర్తనములకును సాధనములు గావునఁ జరణములతోఁ బోల్చఁబడినవి. దుర్లభములన్నియును బరిత్యజింపవలసినవని నూచించుటకై యధః కాయరూపముగ వర్ణింపఁబడియున్నవి.), కాలా...య్యుక్-కాల = కాలములచేత, అవగత=వచ్చిన, పుణ్యపాప మిత్రకర్మములే, యానయ్యుక్ = నడకలుగాఁ గలదియును, వేదాం...య్యుక్-వేదాంత విద్యావనన = బ్రహ్మవిద్య యని యెడు వస్త్రమును, ఉపరతికంచుక = చిత్తశ్రాంతి యనియెడు అవికను, ధారిణియ్యుక్ = ధరించినదియు, రజస్సత్త్వ...సురుచిరయ్యుక్ - రజః = రజోగుణము యొక్కయు, సత్త్వ = సత్త్వగుణముయొక్కయు, తమః = తమోగుణముయొక్కయు, గ్రంథి=ముడులను, (సత్త్వగుణము జాగ్రదవస్థ, దానికిని రజోగుణ మగు స్వప్నావస్థకును మధ్యనుండు సంధియును, ఇట్లే తమోగుణరూపమగు సుషుప్త్యవస్థకును స్వప్నావస్థకును మధ్యనుండు సంధియును, ఇట్లే జాగ్రదవస్థకును సుషుప్తికిని మధ్యనుండు సంధియును అను నీ మూడు సంధులును; అనఁగా: ముట్టను.) నీవీబంధ = పోకముడియు కంచుకాబంధ = అవికముడియు, వేణీబంధ=జడముడియు, కొప్పును, అగునట్లుగా, సురుచిరయ్యుక్ = ప్రకాశించుచున్నదియును (వైన వర్ణించియున్న మూడుముడులును, ఈ పార్వతీదేవికిఁ గలపోకముడి మొదలగు మూడుముడులుగా నున్నవి యనుట.), ఫలత్యా...కారిణియ్యుక్-ఫలత్యాగపూర్వక = ఫలమును గోరకుండుటయై ప్రధానముగాఁగల, వర్ణ = బ్రహ్మణాదివర్ణములకును, ఆశ్రమ=బ్రహ్మచర్యము మొదలగు ఆశ్రమములకును, ఉచిత=తగిన (అనఁగా: వేదమునందు విధింపఁబడిన), ధర్మ = స్నానము సంధ్య మొదలగు నిత్యకర్మములతోను, శ్రాద్ధము మొదలగు నైమిత్తికకర్మములతోను గూడిన సకలవిధముల ధర్మములు, అనుష్ఠాన=వాని గాచరించుటయు (లేక ఫలత్యాగపూర్వక

ముగ నర్వధర్మములను ఆచరించుటయు), ఈశ్వరప్రణిదాన = భగవద్భాగ్యమునకు, ఆచార్యోపాసన = సద్గురు సేవ, ఇంద్రియ = జ్ఞానేంద్రియములయొక్కయు కర్తేంద్రియములయొక్కయు, ఆత్మ = మనస్సుయొక్కయు, వినిగ్రహ = జయించుట, స్థితప్రజ్ఞత్వ = దృఢమగు ధర్మార్థజ్ఞానము కలిగియుండుట, ఆది = మొదలైన, సాత్త్వికగుణ = సత్త్వగుణమును సంపాదించుకొనుటవలన గలిగిన చక్కని మనోవృత్తులు (దీనికే దైవసంపదయని పేరు.) అనియెడు, భూషణ = నగలు, అలంకారియుక్ = అలంకారముగా గలదియును, శుద్ధవాస...యుక్ - శుద్ధ = సత్త్వరజస్తమోగుణములులేని (అనగా శుద్ధసత్త్వమయమైన), నాసనా = మనోవృత్తులచేతను, పందనము పుష్పములు మొదలగు సుగంధములచేతను, ఈరెంటికిని శుద్ధసత్త్వము సమానమే. వాసితయుక్ = పరిశుశించు చున్నదియును, (నివసించబడినదియును అనగా : పరిశుద్ధము లగు మనోవృత్తుల కాధారమైనదియును అని రెండవయర్థము. “వాసనా ద్వివిధా ప్రోక్తా శుద్ధాచ మలినా తథా, మలినా జన్తకృత్ప్రోక్తా శుద్ధా జన్తవిశాశినీ” “శుద్ధవాసన యనియు మలినవాసన యనియు, వాసన మనోవృత్తి, లేక మనస్సునం దున్నసంస్కారము రెండువిధములు. అందు శుద్ధవాసన పునర్జన్మమును నశింపఁ జేయును. మలినవాసన దానిని గలిగించును” అని తెలిసికొనవలయును.) నిత్యానపాయనియుక్ = శివుని నెప్పుడు నెడఁబాయనిదియు, దేవదేవియుక్ = స్వప్రకాశరూపుఁ డగు పరమశివునకు భార్యయును అగు, శ్రీమహాదేవి = బ్రహ్మవిద్యాస్వరూపిణి యగుపార్వతీదేవి, అతిప్రియపూర్వకంబుగా = మిగుల ప్రీతితో, చతుర్విధశుశ్రూషలు = నాలుగువిధములగు సేవలను (శిష్యులు గురువులకు సేయు సేవకు శుశ్రూష యనిపేరు.), కావించుచుక్ = చేయుచు, సేవించుచుక్ = పూజించుచు, భావించుచుక్ = భాగ్యము చేయుచు, నమస్కరించుచుక్, ఆరాధించినక్ = ఆపరమేశ్వరునిమనసునకు సంతసమును గలిగింపఁగా, ప్రసన్నుండు వి = అనుగ్రహదృష్టిచే జూచుచు, సుముఖుడై, మెచ్చి, నీకుక్ ఎయ్యది ఇష్టంబు = నీకేమి కావలయును?, ఇచ్చెదక్, అడుగుము, అనినక్ = అని చెప్పఁగా, సంతో... వి-సంతోష = ఆనందముచేత, భరిత = నిండింపబడిన, చిత్తయై = మనస్సుగలదై, అమృతకాశిని = ఆపార్వతీదేవి, చిఱునవ్వు నగుచుక్, ఇట్లు అనియెక్ = ఈక్రింద రాఁబోవువిధముగా చెప్పెను.

తా. మొదలు నడుమ తుని యనునవి లేక యేవిధ మగునితరవస్తువులవలనఁగూడ భేదములు చెందక, స్థిరమై ప్రత్యక్షమై యున్న తనకాంతిచే ననేకకోట్ల సూర్యచంద్రగుల్లల దిరస్కరించుచు వేదకాస్త్రాగమాదులయందు సుప్రసిద్ధమైన బహువిధములగు వర్ణములచేతఁగాని, తనకు విరుద్ధములగు పొట్టికనము మొదలైన ధర్మములచేతఁగాని నడక మొదలగు పనులచేతఁగాని, యితరగుణములచేతఁగాని, కైలాస మను ప్రసిద్ధమై యొకపేరు తప్ప యితరములగు శేర్మచేతఁగాని, తెలుపుఁగాని యితరరూపములచేతఁగాని

వికారములచేత గాని, కఠినత్వము అనునదితప్ప తక్కినశక్తులచేత గాని ఆశ్రయింపఁ
బడక (కైలాస మని మిగుల ప్రసిద్ధిజెందిన తెల్లనివర్ణము గలదియై అనుట) బ్రహ్మ,
దేవేంద్రుఁడు మొదలగుదేవతలును, సిద్ధ సాధ్య విద్యాధర చారణ గంధర్వాదులును,
శారదాదులగు దేవమునులును, దత్తాత్రేయుఁడు మొదలగు యోగీశ్వరులును, అగస్త్యాది
మహర్షులును, సనకసనందనాదులును, సర్వకాలములయందును నేలించుచుండ నాకైలాస
పర్వతము నాశరహితంబును రూపము గుణములు వికారములు సంకల్పములు మొదలగు
నవి లేనిదియు, విసాధనముచేతనైనను తెలిసికొనుటకు వీలుకానిదియు, శబ్దాదివిషయ
ములతోఁగూడ సంబంధపడనిదియు, ఇంద్రియములకుఁ గాని మనస్సునకుఁ గాని గోచరము
గాక, ప్రత్యక్షాది ప్రమాణములచేతఁ దెలియ రానిదియు, ఇది యంతయని పరిమితి చెప్ప
టకు వీలులేనిదియు, పరిశుద్ధమై సకలప్రపంచమునకంటె వేఱై అనుభవనహిత మగు
జ్ఞానమునకుం దక్క మఱి దేనికిని గోచరముగాక సచ్చిదానందరూపమైయుండు నా
తురీయాతీతపరబ్రహ్మమో యనఁ బ్రకాశించుచుండును. పరబ్రహ్మరూపమగు నాకైలాస
పర్వతమున ఆవృక్షము మొదలగు నేడు ప్రాకారములచేత నలంకరింపఁబడినదియు,
పదునాల్గు లోకములను గుహయందు నిర్మింపఁబడినదియు చక్రవర్తిమొదలు చతుర్భు
ఖునివఱకు ననేకతారతమ్యములతో నున్నయానందము లనియెడురాళ్లపైఁ గట్టఁబడి
నదియు, సూర్యుఁడు చంద్రుఁడు అగ్ని నక్షత్రములు మెఱపులు మొదలగు జ్యోతులే
రత్నములుగా, నారత్నములయొక్క చూర్ణమే యిసుకగాఁ గలదియునై, బ్రహ్మసభవ
మనియెడు నొకకొలువుకూటమున రాజిల్లుచుండెను. దానిసమీపమున పరిశుద్ధమగు
వైరాగ్యమే యేకాగ్రచిత్తముతో ధ్యానము చిత్తవిత్రాంతి, మిగుల త్వరగా మోక్షము
కావలయునని ఇచ్చ అను పర్వతాగ్రభాగమున మొలచి బ్రహ్మసందమను నీరు పోయు
టచే వెరిగి నిష్కామకర్మము యాగములు యోగములు జపములు కృచ్ఛము చాం
ద్రాయణము మొదలగు తపస్సులు ఉపాసనలు సత్యమువలుకుట పరిశుద్ధత్వము దయ
మంచిన్యభావము దానము వ్రతము మొదలగు ఫలవృక్షములు మనసు నిశ్చలముగా నుం
డుట యనియెడు సింధెలతో నొప్పి ఫలించుచునుండును. వేదాంతములును, ఆగమాంత
ములును అనియెడు కల్పవృక్షపుతీఁగెలును శాస్త్రములనియెడి పుష్పములచే నొప్పుచుం
డును. ఇట్లాఫలవృక్షములతోడను, పూఁదీఁగెలతోడను రాజిల్లునుపవనంబులు లేక్కకు
మిక్కిలియై యాకొలువుకూటమునకుఁ జాట్టును గ్రమ్ముకొని యుండును. షడ్విధసమాధు
లనియెడుమేడలు, దానిపార్శ్వములయందుఁగలవు. మఱియు, పరిశుద్ధమగు చిత్తవృత్తి
యనియెడు దానిముంగిలి, బ్రహ్మసందమనియెడు జలముచే దడుపఁబడి మనోనిగ్రహము
ఇంద్రియనిగ్రహము చిత్తకాంతి ఓర్పు శ్రద్ధ తృప్తి గిర్వము లేకపోవుట డంబము లేక
పోవుట మొదలగు సద్గుణములే రత్నములుగా, నారత్నములచే నున్నట్లు వెట్టి యలంక

రింపఁబడి యుండును. అచ్చట సర్వాధిక మగుమోక్ష మనియెడుబొక్కన మొకటి గలదు. ఫలమును గోరక వేవోక్తకర్తల నాచరించుటయు, మనశ్శుద్ధియు, సర్వకర్మల కాస్త్రోక్తవిధానంబున విడుచుటయు, గురుభక్తియు, వేదాంతవాక్యములవినుటయు, విచారింపుటయు, వానియర్థమును ధ్యానించుటయు, బ్రహ్మనెఱుంగుటయు ననుసోపానములచే నలంకరింపఁబడి, అనుభవజ్ఞాన మనియెడు రాజవీధియొకటి దానిసమీపమునకుఁ బోవుచుండును. పంచాక్షరీమంత్ర మనియెడు మాణిక్యములచే జెక్కఁబడి ద్వారములు మిగులఁ బ్రకాశించుచుండును. పదివిధములగు ఓంకారధ్వనులు మంగళవాద్యములై యెప్పుడును అచ్చట మ్రోయుచుండును. ఇట్టికొలుపుమాటమున, ఉపనిషదర్థమగు జీవబ్రహ్మైక్యమును ప్రత్యక్షముగఁ జూపఁజాలు ఓంకార మనియెడు సింహాసనముపై శుద్ధసత్త్వప్రధాన యగుమాయయే యాకారముగాఁ గలిగి సర్వజ్ఞత్వ సర్వేశ్వరత్వ సర్వాంతర్యామిత్వ స్పృష్టిస్థితి సంహారకత్వములు మొదలగు సకలకల్యాణగుణములచే నొప్పుచు, సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుడై, దేవతలకు దేవతయై యుండు నా మహాదేవుఁడు కొలువు దీఱి యుండెను. అమృతహస్తాని దయారసపూర్ణము లగు కటాక్షములఁ గోరుచు, స్వరూపములఁ దాల్చిన యిరువది నాలుగుతత్త్వములును, ఇచ్ఛాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి అను శక్తులును, విష్ణువు బ్రహ్మ ఇంద్రుఁడు మొదలగుదేవతలును, సందికేశ్వరుఁడు భృంగీశ్వరుఁడు విఘ్నేశ్వరుఁడు మొదలగు ప్రమథులును, బ్రాహ్మి మొదలగు సప్తమాతృకలును, కుమారస్వామియును నేవించు చుండిరి. అప్పరమశివుఁడు బ్రహ్మసంభవము నేయుచు పరమానందపరవశుఁడై యుండెను. అట్లున్న సమయంబున, నమృతహస్తాని శరీరమునందలి వామభాగమే తనశరీరముగాఁ గలదియై, పరాప్రకృతి అపరాప్రకృతి పరాపరాప్రకృతి అనియెడు మూడు ప్రకృతులును స్వరూపముగాఁగలదియు, సకలప్రపంచమునకు ఉపాదానకారణ మైనదియు (కార్యరూపముగాఁ బరిణామములు చెందుకారణము ఉపాదానకారణ మనఁబడును. కుండకు మట్టి ఉపాదానకారణము; గుడ్డకు నూలు ఉపాదానకారణము), సకలలోకమునకుఁ దల్లియు, మూడులోకములు తనకుఁ గుటుంబముగాఁ గలదియు, సకలప్రపంచమును మోహింపఁ చేయునదియు, బ్రహ్మజ్ఞానముచేఁ బ్రకాశించుబుద్ధియే ముఖముగా జ్ఞానమును అనుభవసహితజ్ఞానమును నేత్రంబులుగ వైరాగ్యము పెదవిగ వేదాంతవిచారము చిటునగవుగు మమకారములు లేకుండుట అహంకారములు లేకుండుట అనునవి హస్తములుగ రాజయోగము జ్ఞానము అనునవి స్తనములుగ సంశయము నడుముగ సంసారచక్రము బొడ్డుగ అభిలాష వైరము అనునవి కటిపురోభాగముగ కామము లోభము అనునవి తొడలుగ సంకల్ప వికల్పంబులు పాదములుగ కాలము ననుసరించి వచ్చుపారభికర్మములు నడకలుగఁ బ్రకాశించుచు, బ్రహ్మజ్ఞాన మనియెడు చీరెయు, చిత్రవిశాంతి యనియెడుఁ జిత్తమును, బ్రాత్యక్షమును సుషుప్త్యవస్థానందు

లనియెడు కోకముడి అవికముడి కొప్పు అనునవియు, ఫలాపేక్ష లేకుండ తనవర్ణమునకును ఆశ్రమమునకును దగినకర్మల నాచరించుట పరమేశ్వరభ్యాసము గురుసేవ ఇంద్రియములను మనస్సును జయించుట దృఢమగు విజ్ఞానము అను మొదలగు సద్గుణములు అనియెడు భూషణములును, తనసౌందర్యమునకు సొంపు గూర్చుచుండఁ బరిశుద్ధ మగు మనోవృత్తులనియెడు సువాసనలచే గలుగు పరిమళము వ్యాపించుచుండ నప్పార్వతి సర్వకాలముల యందును ఆపరమశివుని విడువక యాశ్రయించియే యుండునది యైనను అధిక మగు భక్తిని అనురాగమును జూపుచు నాలుగువిధము లగు (అనఁగా: స్థానశుక్రావ మొదలగు) శుక్రావలంబేసి సేవించుచుఁ బూజ లానర్చుచు, మనసున తదేకనిష్ఠతో భ్యాసము చేయుచు మ్రొక్కుచు, నామహాత్మ్యనకు మిగుల సంతోషమును గలిగించెను. అప్పుడనుగ్రహదృష్టితో నాశంకరుండు పరమేశ్వరిం జూచి “నీకెవ్వ మేమి? ఇచ్చెదను అడుగుము” అనుటయు నట్లేని యానందభరితాంతరంగయై చిటునగ వొప్ప నీక్రిందఁ జెప్పఁబోవువిధంబునఁ బ్రశ్న చేసెను.

—ॐ ప్రమాణవివరము. ॐ—

ప్రత్యక్షము, అనుమానము, ఉపమానము, శబ్దము, ఆర్థాపత్తి, అనువలబ్ధి అని ఐదాంతు లంగీకరించు ప్రమాణములు అటు. ప్రమాణమనఁగా: ఒకవస్తువు కల దని నిర్ధారణ చేయుటకుఁ దగినయుపాయము. ఇందు ప్రత్యక్ష మనఁగా: చెవి కన్ను మొదలగు సింద్రియములతో నేవస్తువునైనను తెలుసుకొనుట; అనుమాన మనఁగా: ఏది యైన గుఱుతునుబట్టి యిచ్చట నేవస్తువు కలదని నిర్ణయించుట. పొగను జూచి యిచ్చట యగ్ని యున్నదని చెప్పట; చల్లదనమును జూచి యావస్తువు పచ్చిది యని నిర్ణయించుట; ఉపమానమనఁగా: తానొకమాటు చూచి యున్నవస్తువును బట్టి, దానిని పోలియున్న మఱియొక వస్తువును గ్రహించుట; శబ్దమనఁగా: ఆవు లగు వారు, లేక సర్పజ్ఞులగువారు చెప్పిన దానినిబట్టి వస్తుతత్త్వమును నిర్ణయించుకొనుట; ఆర్థాపత్తి అనఁగా: కారణమునకు విరుద్ధ మగు కార్యమును జూచి దానికే దగినకారణము నూహించుట; దేవదత్తుండు బలిసియున్నాఁడుగాని వాఁడు వగలు భోజనము సేయఁడు అను మొదలగు సందర్భములయందు భోజనము బొత్తిగా లేకయుండిన బలియంట సంభవింపదు గావున వాఁడు రాత్రిభోజనము చేసి తీరవలయును అని నిర్ణయించుకొనుట; అనువలబ్ధి అనఁగా: ఈవస్తువు లేదు గనుక కానరాలేదు. కావున నిచ్చట దాని యభావ మున్నది యని యభావముల నిర్ణయించుట.

—ॐ చతుర్విధశుక్రావవివరణము. ॐ—

౧. గురుని గృహారామక్షేప వస్తువునానాదులు రక్షించుట స్థానశుక్రావ.

౨. దేశికునకు అభ్యంగనన్నానపాదసంవాహనాదులఁ జేయుట అంగశుక్రావ.

౩. గురుఁడే తల్లి దండ్రీ చుట్టము స్నేహితుఁడు విద్య ధనము దాత దైవము రక్షకుఁ డని తలఁచుట భావశుక్రావ.

౪. గురువున కిష్టములగు వదార్థము లడుగక మునుపే తుష్టిగఁ దెచ్చియిచ్చుట యాత్మశుక్రావ.

షట్పాస్త్రములు.

“తర్కో వ్యాకరణం ధర్మశాస్త్రం మీమాంస మిత్యపి, వైద్యశాస్త్రం జ్యోతిషం చ షట్పాస్త్రాణీతి కథ్యతే.”

అష్టాదశపురాణములు.

“బ్రహ్మం పాద్యం వైష్ణవం చ శైవం భాగవతం తథా, తథాన్యం నారదీయం చ మార్కండేయం చ సత్త్వము. ఆగ్నేయ మప్తమం చైవ భవిష్య న్నవము స్మృతం, దశమం బ్రహ్మకైవర్తం లైంగ మేకాదశం స్మృతం. వారాహం ద్వాదశం చైవ స్కాందం చాత్ర త్రయోదశం, చతుర్దశం వామనం చ కౌర్మం పంచదశం తథా. మాత్స్యం చ గారుడం చైవ బ్రహ్మాండం చ తతఃపరమ్.”

షడ్విధసమూఘల వివరణములు.

శ్లో. “సవికల్పా నిర్వికల్ప సమాధి ర్ద్వివిధా భవేత్,

దృశ్యశబ్దానువిధోఽయం సవికల్పః పునర్ద్విధా.”

“సమాధి సవికల్పమని నిర్వికల్పమని ద్వివిధము. అందు సవికల్పము దృశ్యానువిధసవికల్పమని శబ్దానువిధసవికల్పమని యిరు తెఱఁగులు గలదియగును.” ఈరెండును నిర్వికల్ప మొక్కటియునుగూడి మూఁడువిధములయ్యెను. ఈ మూఁడును బాహ్యం తర భేదములచేత 1 బాహ్యదృశ్యానువిధసవికల్పకసమాధియని, 2 బాహ్యశబ్దానువిధసవికల్పకసమాధియని, 3 బాహ్యనిర్వికల్పకసమాధియని, 4 అంతరదృశ్యానువిధసవికల్పకసమాధియని, 5 అంతరశబ్దానువిధసవికల్పకసమాధియని, 6 అంతరనిర్వికల్పకసమాధియని అఱువిధములు. అందు 1 తనకంటె అన్యములుగ తోచెడు బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేశ్వరసదాశివాదిపీఠికాంతమగుసమస్తచేతనములును తృణాదిమేరువర్యంతమైన అచేతనములును తన తెలివయందే పుట్టిగట్టినవి కాబట్టి అవి తనప్రజ్ఞానకల్పితములని, ఆప్రజ్ఞానమే పరబ్రహ్మమని, ఆపరబ్రహ్మమే తానని చూచుట బాహ్యదృశ్యానువిధసవికల్పకసమాధి. 2 శివరామగోవిందనారాయణవాసుదేవమహాదేవాది సకలనామములలో తనచెవి వినఁబడిన నామము తాను గానని విడిచి సర్వనామవిలక్షణమయిన పరబ్రహ్మ వస్తువు తానని యోచించుటే బాహ్యశబ్దానువిధసవికల్పక సమాధి. 3 శామగ్రస్వప్నాది వలకు ౪౪

వృత్తులు తనయందుఁ గలిగినప్పుడు వానినన్నిటిని అప్పుడప్పుడు ఒక్కటొక్కటిని క్రమముగా నేను గానని నిగ్రహించి వీనికన్నిటికిని విలక్షణమైన పరబ్రహ్మము తానని భావించుటే అంతర్వ్యక్తమనిధనవికల్పకసమాధి. ౪ రాగద్వేషకామక్రోధలోభ మోహమదమత్సరేర్హ్యదర్పహంకారాది స్వజ్ఞప్తిపర్యంతమైన సకలాంతర వస్తునామ ములను నేను గానని విడిచి సర్వవిలక్షణమైనపరమాత్మ తానని యూహించుటే అంతర శబ్దానువిధనవికల్పకసమాధి. ౫ ఈచతుర్విధసవికల్పకసమాధులయందు సుస్థిరత గలిగి అంతరబాహ్యములయందు తనకు నన్యమేమియు తోచక, తోచినను సముద్రము నందు ముంచినకుండ లోపల వెలుపల పరిపూర్ణమై ఆకాశమందుంచిన కుండ లోపల వెలుపల శూన్యమైయుండుటే బాహ్యనిర్వికల్పకసమాధి. 6 మైనఁ జెప్పినవృత్తులేవియు లేక అఖండపరిపూర్ణసచ్చిదానందపరబ్రహ్మస్వరూపముు ఉండుటే అంతరనిర్వికల్పక సమాధి.

ఆ. ప్రాణనాథ తనదుపతిని గొల్చుటకంటె, వేటుపనులుగలవెచారుమతికి గాననీదు సేవఁగావించుటయే కాని, యుండుకోర్కి లేదఖండమూర్తి.

టీ. ప్రాణనాథ = ఓప్రాణేశ్వరా! చారుమతికి = మంచిమనస్సుగలస్త్రీకి, తనదుపతిని = తనభర్తను, గొల్చుటకంటె = సేవించుటకంటెను, వేటుపనులు, కలవె=ఉన్నవా! (లేవు అనుట), కాన = కావున, అఖండమూర్తి = ఓసర్వవ్యాపకా! నీదు సేవకా కావించుట ఎ కాని=నీకు సేవ చేయుటయే తప్ప (నాసేవను ప్రేమతో స్వీకరింపవలయు ననుటయే తప్ప), యుండుకోర్కి = మఱియొకయిచ్ఛ, లేదు.

తా. ఓసర్వవ్యాపకా! ప్రాణనాయకా! పతివ్రత లగుస్త్రీలకుఁ బతిని సేవించుటకంటె కావలసినది వేటేమియు లేదుగదా? కావున నాకును మిమ్ము సేవించుచుండవలయు ననుటకంటె వేటొకకోర్కి లేదు.

ఆ. అయిననీ కభీష్టమడుగుమిచ్చెదనని, యానతిచ్చితిరిమహాత్మయిపుడు గాననాకు నెల్లమానవులకు మెలుగులుగ నొకటియడుగవలసినసఖు.

టీ. ఐన = అట్లు అయినప్పటికిని, మహాత్మ, ఇపుడు, నీకు, అభీష్టము = కావలసినదానిని, అడుగుము, ఇచ్చెదను, అని, అనతిచ్చితిరి = అజ్ఞచేసితిరి. కాన, అనఘా=పాపరహితుడ వైనయోమహాత్మా!, ఎల్లమానవులకు = సకల జనులకును, మేలు కలుగక = మేలగునట్లుగా, ఒకటి = ఒకదానిని, నాకు అడుగక, వలనె.

తా. ఓపాపరహితా! మహానుభావా! భర్త సేవకంటె నితరమైనది పతివ్రతల కక్కఱ లేకపోయినను పతియాజ్ఞను పరిపాలించుట ముఖ్యధర్మము కావున నాకు లోకహితార్థముగా, నొక్కదాని నడుగవలసివచ్చినది. "నీకిష్టమైనదాని నడు

గుము ఇచ్చెదను" అని మీరు నన్ను అజ్ఞాపించియుంటిరి గదా! దాని మీఱుట న్యాయగునా?

అవతారిక. ఇట్లు గౌరీప్రశ్నమునకుఁ గారణమును వర్ణించి యాక్రింద ప్రశ్న స్వరూపమును వర్ణించుచున్నాఁడు.—

క. నిఖిలకలుషసంక్షయకర, మఖిలాభీష్టప్రదం బనంతావ్యయచి మా.

త్సుఖదముజగదధిపత్యభి,ముఖకరమగుమంత్ర రాజముంగృహ జెప్ప

టీ. నిఖిల...ముఖ-నిఖిల = సమస్తమైన, కలుష = పాపములయొక్క (పంచ మహాపాపములయొక్క, లేక అంహము మొదలగు త్రివిధపాపములయొక్క), సంక్షయ=నాశనమును, కరముఖ=చేయునట్టిదియు, అఖిల...దంబుఖ-అఖిల = సమస్తములగు, అభీష్ట=కోరినపదార్థములను, ప్రదంబుఖ = ఇచ్చునట్టిదియు, అనంత...దముఖ-అనంత=మిలిలేనిదియు, అవ్యయ = నాశనము లేనిదియు (ఎంత అనుభవించినను తరుగనిదియు), చిత్=జ్ఞానస్వరూపమువలన (బ్రహ్మస్వరూపమును వెలుసుకొనుటవలన)గలిగిన, సుఖ=మోక్షసుఖమును, దముఖ=ఇచ్చునట్టిదియు, జగ...రముఖ-జగల్ = ముల్లగాములకును, అధిపతి=ప్రభు వైనవరబ్రహ్మమును, అభిముఖకరముఖ=ఎదురునుండునట్లుగా జేయునదియును, అగుమంత్ర రాజముఖ=అయిన మహామంత్రమును, కృప=దయతో, చెప్పమా=ఉపదేశింపుము.

తా. సకలపాపములను నశింపజేసి యైహికాముష్మికములగు సకలభోగముల నిచ్చుటయేకాక శాశ్వతమగు బ్రహ్మనంద సుఖమును గూడ నొసఁగి వరబ్రహ్మసాక్షాత్కారమునుగూడఁ గలిగించుచు నుపాసకుల నుద్ధరింపఁజాలు నొకమహామంత్రమును నాకు దయతో నుపదేశింపవలయును.

— పంచమహాపాపములవివరణము —

కల్లుద్రావుట, గురుపత్నిఁ గవయుట, విప్రుఁ జంపుట, బ్రహ్మస్వనిషయమైన మ్రచ్చిమియు; ఇవి గలిగినతూరజనులఁ బ్రీతిఁ బొందుటయును మహాపాపములు. (బ్రహ్మస్వనిషయము=బ్రహ్మణ్యధనమునకు సంబంధించిన, మ్రచ్చిమి=దొంగతనము.)

— త్రివిధపాపవివరణము —

జ్ఞో. "విహిత స్యాననుష్ఠానా స్మిషిద్ధస్య చ సేవనాత్, అనిగ్రహః చేంద్రియాణాం నరః పతన మృచ్ఛ్యతి."

తా. "నిధింపఁబడిన కర్మల నాచరింప కుండుట, నిషేధింపఁ బడిన వాని నాచరించుట, ఇంద్రియముల నిగ్రహింప కుండుట (అనఁగా: ధర్మమునకు విరుద్ధమని కలంపక యేయింద్రియ మెట్లు పోయిన నట్లు పోనిచ్చుట) అను విషయాటివలనను పురుషుడు

పతితుఁ డగును.” (పతితుఁడనఁగా: బహిష్కారము జెందినవారికంటె నెక్కువగా, నెవ్వరితోడను నీవిధముగా నైనను సంబంధపడనివాఁడు. వైవర్ణింపఁబడిన మూటిలా మొదటి పాపమునకు అంహమనియు, రెండవదానికి అగము అనియు మూఁడవదానికి వినము అనియు సంకేతనామములు.)

లే. అనిన విని నవ్వి గిరిజ కీర్తనియై శంభుఁ

డడుగ రానిరహస్యార్థ మడిగిలీవు

దగ నిది మదీయనితేప మగుపదార్థ

మైన నెఱింగింతు నీకు నెయ్యంబువలన.

45

టీ. అనిన = అని-పార్వతి ప్రశ్నింపఁగా, విని, నవ్వి, శంభుఁడు, ఇట్లు, అనియె, ఈవు=నీవు, అడుగరానిరహస్యార్థంబు = అడుగకూడని మిగుల రహస్య మగు విషయమును (సంపూర్ణ మగుసాధికారము గలవానికిఁ గాని చెప్పకూడదు. అని దాచియుంచిన విషయమును), అడిగితివి, తగ = ఒప్పునట్లుగా, ఇది = నీకు జెప్పఁబోవు విషయము, మదీ...పము-మదీయ = నాసంబంధమైన, నితేపము = నిధి, అగుపదార్థము = అయినవస్తువు (ఒకనిధివలె నాచే మిగుల ప్రేమింపఁబడువస్తువు), విన = అయినప్పటికిని, నెయ్యంబువలన = నీయందున్న ప్రేమాతిశయమువలన, నీకు, ఎఱింగింతు = ఊహించెదను.

తా. మైన చూపఁబడినవిధముగాఁ బార్వతీదేవి ప్రశ్నచేయఁగా, దానిని విని “నిదియో అడుగు నని తలంచు చుంటిని. అట్లుగాక చక్కనిప్రశ్న చేసినది” అని నవ్వి, యా యాశ్చర్యఁ డిట్లని చెప్పెను. ఓపార్వతీ! అడుగఁ గూడనివిషయమును అడిగితివి. నీప్రశ్నమునకు జెప్పవలసినయుక్తరము అతిరహస్యమైనది. సర్వసాధారణముగ బయలు పఱుఁ దగినదికాదు. ముఖ్యముగ నాచే వెన్నిధివలె ప్రేమింపఁబడుచుండునది. అట్లయినను, నీయందు ప్రేమ యధికము గావున నీకు సవిస్తరముగా నెఱింగించెదను వినుము.

అవ. ప్రశ్నమునకు శివుఁ డిచ్చినయుక్తరమును వర్ణించుచున్నాఁడు.—

లే శ్రీమనోరామ శ్రీరామరామరామ

యనుచు రమియింతు రామునియంద రామ

నామము వరానన సహస్రనామతుల్య

మట్లు గావున దీని నీ వవధరింపు.

46

టీ. వరానన = సుందరమగుముఖము గలిగినట్టియు, శ్రీ...రామ-శ్రీ = బ్రహ్మజ్ఞాన మను సంపదతోఁ గూడిన, మనః = (నా) మనస్సును. రామ = రమింపఁజేయునట్టి (అనఁగా: ఆనందపఱుచునట్టి), ఓపార్వతీ, శ్రీరామరామరామ అనుచు = శ్రీరామ రామరామ అని జపము చేయుచు, రామునియంద = పరమానందయాపుండగు నాపర

బ్రహ్మమునందే (లేక రామకదముచే జెప్పబడు మహావిష్ణువునందే), నేను, రమ్యంతుక్ = క్రీడించుచుండును. (అనగా: ఆనందము నొందుచుండును.) నామము = ఈరామనామము, సహస్రనామ తుల్యము = కృష్ణ విష్ణు మొదలగు పేర్లు వేయిటికి (లేక ప్రసిద్ధములగు విష్ణుసహస్రనామములతో) సమానము. అట్లు కావునక, దీనిక, నీవు అపధరింపు = తెలిసికొనుము. (ఈపద్యమున మొదటిపాదమందు, రామనామమును నూఁడుమాటులు చెప్పట స్థల నూత్న కారణములను నూఁడుశరీరములకును దానినభిమానించు మువ్వరు జీవులకును, జాగ్రత్త మొదలగుమూఁడవస్థలకును, పవిత్రతకలిగించుటకును, ఆధ్యాత్మికము మొదలగు మూఁడుతాపములను శాంతి నొందించుటకును, శక్తిగలదై యుండుననియు నీవిషయమును సూచించుటకే అట్లు చేయబడిన దనియు తెలిసికొనవలయును.)

తా. ఓసుందరాననా! మనోహరిణీ! పార్వతీ! నేను శ్రీరామరామరామయని జపముచేయుచు, సర్వకాలములయందు నారామునియందే నిలచి చూసించించు చుండెదను. ఈరామనామ మితరనామములు వేయిటికంటె నధికమై జపించినవారలకు భోగమోక్షముల నొసంగును. కావున దీనిని గ్రహింపుము. రామనామమంత్రమే సకలమంత్రములలో నుత్తమము.

ॐ శ్రీరామనామార్థము శివుండు పార్వతికిఁ దెలుపుట. ॐ

అవ. ఈరామనామమంత్రముయొక్క యర్థమును వివరించి, 'ఈమంత్రమె యన్నిటిలో నుత్తమము' అనువిషయమును ఈక్రింద నూఁడుపద్యములచే నిరూపించుచున్నాఁడు:—

క. ఆదిపరబ్రహ్మప్రతి, పాదక మత్యంతపరమపావనము సుమీ

యీదివ్యమంత్రరాజము, మోదితధర్తార్థకామమోక్షప్రదమున్. 47

టీ. ఈ...జము-ఈదివ్య=శ్రేష్ఠమైన, మంత్రరాజము = మంత్రములలోనుత్తమమగు రామమంత్రము, ఆ...కము-అది=ప్రపంచమునకు నాదికారణమగు, లేక "అహమాదిశ్చ నుద్భవం చ భూతానా మంత యేవ చ" నేను (పరబ్రహ్మమును) సమస్తభూతములకును, ఆది మధ్య అంత స్వరూపుఁడను" (అనగా: ఈభూతములు పుట్టుటకును, నిలుచుటకును స్థానభూతుఁడను) అనుగీతావాక్యమునుబట్టి ఉత్పత్తిస్థితిప్రళయకారణభూతుఁడగు (ఇచ్చట ఆదిశబ్దముచే మధ్యాంతములుకూడ చెప్పబడినవని తెలిసికొనునది) పరబ్రహ్మ=పరబ్రహ్మమును, ప్రతిపాదకము = తెలియఁజేయునది (రామనామము పరబ్రహ్మనాచక మనుట), అత్యంతపరమపావనము=మిక్కిలి పవిత్రములని చెప్పఁదగిన పస్తవులలోనెల్ల బలిత మెనది. మోది. ధర్మార్థమోక్షప్రదమునామమంత్రరాజముచే సంతసించు

వారికి (అనఁగా: సర్వకాలములయందును రామనామధ్యానమును జేయుటయే యానందముగాఁ గలవారికి), ధర్మార్థకామమోక్ష=ధర్మము మొదలగు సాలుగు పురుషార్థములును, ప్రదముక్=ఇచ్చునది.

తా. ఓపార్వతీ! ఈరామనామమంత్రము సకలమంత్రములలోను శ్రేష్ఠమైనది. ఏల యనఁగా: ఇతరమంత్రము లన్నియును ఉపాధివశమున ననేకవికారములు చెందినట్లు తలఁపఁబడుచున్న పరబ్రహ్మమునుగూర్చి (అనఁగా: బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాదిదేవతలను గూర్చి) చెప్పును. ఈమంత్రమట్లుగాక పరమానందస్వరూపుడై జ్ఞానయోగుల కందఱుకును, విశ్రమస్థాన మైనవా రందఱును (క్రీడించుస్థాన మైన) శుద్ధపరబ్రహ్మమును గూర్చి చెప్పును. ఈకారణమువలన సర్వకాలములయందును మిగుల ప్రీతితో నీమంత్ర ముపాసన చేయువారలకు ధర్మార్థకామమోక్షము లనియెడునాలుగుపురుషార్థములును గలుగును.

అవ. ఇట్లు సామాన్యముగా మంత్రార్థమును జెప్పి దానిని వివరించువాడై రామశబ్దము పరబ్రహ్మను జెప్పువిధమును నిరూపించుచున్నాఁడు:—

క సత్యజ్ఞానానంద, ప్రత్యగ్భిన్నాత్మనందు బ్రహ్మాదిబుధుల్ బ్రరునకున్.
నిత్యము రమించుచుండఁగఁ, గాత్యాయని! రామపదము గలిగెఁ

టీ. ఓగాత్యాయనీ=ఓపార్వతీ! సత్య...నందుక్=సత్య = కాలమువలనఁగాని, దేశమువలనఁగాని, వస్తువులవలనఁగాని భేదముఁ జెందక (అనఁగా: సర్వకాల సర్వదేశ సర్వావస్థలయందు నొక్కరీతిగ నిలిచి) సత్యమై యుండునట్టియు, జ్ఞాన = ఒకదానిచే తెలిసికొనఁబడక తానన్నిటిని జూచుచు స్వయంప్రకాశస్వరూపముతో నుండునట్టియు, ఆనంద=ఏడుగుములతోను సంబంధము లేక పరమానందరూపుఁ డైనట్టియు, ప్రత్యక్ష హుటస్థానికంటె (అనఁగా: ఘటాకాశమువలె శరీరోపాధియం దున్నఅభిన్నబ్రహ్మమున కంటె) జీవునికంటె వెఱుకాని, ఆత్మనందుక్=పరమాత్మనియందు, బ్రహ్మాదిబుధుల్=బ్రహ్మ మొదలగుదేవతలు (లేక జ్ఞానయోగులు), నిత్యముక్=సర్వకాలములయందును, రమించుచుండఁగఁ=క్రీడించుచుండఁగఁ (అనఁగా: జీవబ్రహ్మైక్యజ్ఞానము కలిగి యాజ్ఞానముచే మోక్షరూప మగు పరమానందము ననుభవించుచుండుటచేత), పరునకుక్ = ఆపరబ్రహ్మమునకు, రామపదము = రామనామము, (“రమయతీతి రామః, రమంలే ఆస్మిక్ ఇతి రామః=రమింపఁజేయువాఁడు గాన రాముఁడు, లేక యాతనియందు రమింతురు కావున రాముఁడు” అనువుత్పత్తిచే, రామశబ్దము పరబ్రహ్మవాచక మగునని తెలిసికొనవలయును.) కలిగెఁ. (రామశబ్దముచే పరబ్రహ్మమును చెప్పుచున్నా రనుట.)

తా. ఓపార్వతీ! చతుర్ముఖుఁడు మొదలగుజ్ఞానయోగులందఱును జీవాభిన్నుండగు నాపరమాత్మనియందే సర్వావస్థలయందును క్రీడించుచుండురుగదా! ఇట్లు సకలయోగులకును క్రీడాస్థాన మగుటవలన నాపరబ్రహ్మమునకు రామనామము కలిగెను. సీతారామ—9

కావున రామనామమంత్రము శుద్ధపరబ్రహ్మమును బోధించునదియే యని నిశ్చయించుకొనవలయును.

అవ. రామనామము విష్ణువుయొక్క యవతారములలో నొక్కటి యగురామావతారమునుగూర్చి చెప్పవని లోకమునఁ బ్రసిద్ధి కలదు గదా! ఇది పరబ్రహ్మవాచకము యని నిర్ణయించుట యెట్లు? అను సంశయము సీక్రిందిపద్యముతో నివారించున్నాడు:—

తే. రామపదవాచ్యుఁడాదినారాయణుండే
యతనికిని నాకు భేద మింతైనఁ గలుగ
దద్యయ బ్రహ్మమయుల మట్లగుటవలన
నింతి నాయంద నేను రమింతు నెపుడు.

49

టీ. రామపదవాచ్యుఁడు=రామపదముచే చెప్పఁతగినవాఁడు, ఆదినారాయణుండు ఎ=ఆదిపురుషుఁడగువిష్ణువే, అగును. (విష్ణుమూర్తియవతారములలో నొక్కదానిని చెప్పనది యగుటచే నారామనామము విష్ణువాచక మగు ననుటలో సంశయము లేదనుట.) అతనికిని=ఆవిష్ణువునకును, నాకుఁ, భేదము, ఇంత వినఁ = కొంచెమైనను, కలుగదు=లేదు. అద్యయ బ్రహ్మమయులము = మే మిరువురము కేవలపరబ్రహ్మస్వరూపులము (అనఁగా: ఉపాధు లగుశరీరములు వేరువేరుగా నున్నను, ఆశరీరములయందున్న పరమాత్మనకు భేదము లేదు కావున మే మిరువురము నొక్కటియే. మఱియు ఈరామనామము విష్ణువును చెప్పవనియే యనినను విష్ణుశరీరోపాధియందున్న పరబ్రహ్మమును గూర్చియే చెప్పను గాని దేహమునుగూర్చి చెప్పదుగదా! ఈరామనామముచూత్రమే కాదు. పేరైనను కేవలశరీరమును గూర్చి చెప్ప ననుట సంభవించదు. నేను అనుశబ్దమునకు అర్థ మగుపట్టిజీవస్వరూపమే నీవు వాఁడు అను మొదలగుపదములకుఁగూడ నర్థమగునని విచారణచే స్పష్ట మగుచుండుటచేత, లోకమునందలి యేపేరు గాని శరీరమును గూర్చి చెప్పుటయే సంభవించదు. “ఇది శరీరము” అను మొదలగు స్థలములయందు వ్యవహరింపబడుశరీరాదినామములు కూడ ఆయాభూతముల స్వరూపములతోనున్న పరబ్రహ్మమునే చెప్పవలయును. పరబ్రహ్మభిన్న మగువస్తువే లేదుగదా! కావున వాచ్యార్థము (వైఠోత్యోచనపట్టియర్థము.) విష్ణువే యైనను లత్యార్థము (ఊహించఁతగినయర్థము, లేక విచారణచే నిర్ణయింపఁదగినయర్థము) పరబ్రహ్మమే యగును. అట్లు అగుటవలనఁ, ఇంతి=ఓపార్వతీ! నేను, నాయంద = ఆత్మస్వరూపమునందే, (నలువదియారవపద్యమున “రమింతు రామునియందు” అని చెప్పఁబడియున్నది. దాని కిది వ్యాఖ్యాన మని తెలుసుకొనవలయును.) ఎపుడు, రమింతుఁ=క్రిందిచెదను.

తా. ఓపార్వతీ! ఈరామనామము రామావతారమును గూర్చి చెప్పనది యగుటచే విష్ణువాచక మనుటలా సంశయము లేదు. అట్లే నను ఇది విష్ణుశరీరోపాధియందున్న పరబ్రహ్మమునుగూర్చియే చెప్పను గాని శరీరమును గూర్చి యెన్నటికిని జెప్పదు. ఆపరబ్రహ్మమునకు స్వభావముగ నేయుపాధులును లేవు కావున రుద్రనామముగల నేనును, విష్ణునామము గలయాహరియను నొక్కటియే. కావున నీరామనామము విష్ణువాచక మైనట్లే రుద్రవాచక మగును. ఇంత యేల? భ్రాంతివలన గనుగొన నేరక పోవుటయే కాని చక్కగ విచారించిన లోకమున వ్యవహారమునందున్న సర్వనామములు నిట్టివేకదా! అనఁగా: పరబ్రహ్మము నెఱింగించునవియేకదా! ఇట్లుగటచేత నేను సర్వకాలములయందును రామపదవాఙ్మయ డగునాపరబ్రహ్మమునందే, అనఁగా: నాయందే క్రీడించుచుందు నని తెలిసికొనుము. “రమియింతు రామునియందు” అని చెప్పట “రామునకును నాకును భేదము కలదు” అని నిరూపించుటకు గాదనియు, “పరబ్రహ్మమును దెలిసికొనవలయును” అను మొదలగువాక్యములయందువలెనే ఆరామపదము పరబ్రహ్మవాచకముగా మాత్రమే యుపయోగింపఁబడినదనియుఁ దెలిసికొనుము. మైనిరూపించినయుక్తివలన “రామనామము పరబ్రహ్మమును జెప్పను” అనువిషయములొక గొంచెమైనను సంశయింపవలసినపని లేదు.

శ్రీ రామనామ ప్రభావము.

అవ. ఇట్లు రామనామమంత్రార్థమును వివరించి, సాధకులకు దానియం దభిరుచిని గలిగించుటకై యర్థవాద ముపక్రమించుచున్నాఁడు:—

తే. రామ తారకపావనరామనామ

మెంతపాపంబు నడగించు సంతయఘము

శ్వపచుఁ డైనను జేయఁగాఁ జాలఁ డనఁగఁ

దత్ప్రభావంబు నెన్నంగఁ దరమె నాకు.

50

టీ. రామ=పార్వతీ! తారకపావనరామనామము = సంసారమును దరింపఁజేయుఁ గల (లేక, ఓంకారార్థమైనపవిత్రమగు రామనామము.) ఎంతపాపంబున, అడగించుకొంటునో, అంతయఘమున=అంతపాపమును, శ్వపచుఁడు వినను=కుక్కుమాంసము తినుచండాలుఁడైనను, (ఈజాతి మిక్కిలి యధిక మగుతమోగుణముగలది యగుటచేత నిట్లు చెప్పఁబడినది.) చేయఁగా చాలఁడు=చేయలేదు, అనంగఁ=అని చెప్పఁచుండఁగ, తత్ప్రభావంబున=అమంత్రముయొక్క సామర్థ్యమును, నాకున వర్ణింపఁకరము ఎ = నేను వర్ణింపఁగలనా?

తా. ఓపార్వతీ! ఈరామనామ మెంతపాపమును బోగొట్టెగలదో అంతపాపమును జండాలుండు కూడ జేయలే దని చెప్పుదురు. ఇట్లుండ దీనిప్రభావమునుగూర్చి నే నేమని వర్ణించగలను? అయినను నాశక్తికొలది కొంత వర్ణించి చెప్పెదను.

క. ఈ రేడుజగములందును, నారీమణి విమలరామనామముచేతం

జీరఁబడనిఘనదుర్భరః, ఘోరమహాఘంబు లేదు కోరి వెదకినన్. 51

టీ. నారీమణి = స్త్రీరత్న మగు ఓపార్వతీ! ఈరేడుజగములందున్ = ఈపదునాలుగు లోకములయందును, విమల...చేతన్ - విమల = పవిత్రమైన, రామనామము చేతన్ = రామనామమంత్రముచేత, జీర...ఘంబు - జీరఁబడని = నశింపఁజేయఁబడని, ఘన=అధికమైన, దుర్భర=ఓర్వరాని, ఘోర = భయంకరమైన, మహత్ = గొప్పదైన, అఘంబు=పాపము, కోరివెదకినన్=కావలయునని వెదకినప్పటికిని, లేదు=దొరకదు.

తా. ఓపార్వతీ! ఈపదునాలుగులోకములయందు నెచ్చట వెదకినను, ఎంత శ్రద్ధతో విమర్శించినను, రామనామజపము నశింపఁజేయలేని పాపమేలేదు. (అనగా: ఎంతగొప్ప దైనను, ఎంతభయంకరమైన దైనను, ఎన్నిమాణులు మనఃపూర్వకముగా జేయఁబడిన దైనను పాపము రామనామజపముచే దత్క్షణమే ధ్వంస మగును.)

తే. బ్రహ్మహత్యా యతము మద్యపానదశశ

తమును గుర్వంగనాకోటిగమనదురిత

మపరిమిత హేమచార్యంబు లనవరతము

రామనామాభిహతము లోరాజవదన.

52

టీ. ఓరాజవదన = చంద్రునివంటి ముఖము గల యోపార్వతీ! బ్రహ్మహత్యా యతము = పదివేలబ్రహ్మహత్యలును, మద్యపానదశశతంబు = వేయిమద్యపానదోషములును, గుర్వంగనాకోటిగమనదురితము=కోటిసంఖ్య గలగురుపత్నులఁ గవయుదోషంబును (ఇచ్చట ఆయుతాదిశబ్దములకు “తెక్కకు మిక్కిలి యైనవి” అనియే యర్థముగాని, ఆయాసంఖ్యలుమాత్రమే యర్థములుగావని దెలిసికొనవలయును.) అపరిమిత హేమచార్యంబులు=తెక్కకు మిక్కిలియగుస్వర్ణ స్త్రీయమహాపాపములును (స్వర్ణ స్త్రీయమనఁగా: బంగారమును దొంగిలించుట (పరులధనము నపహరించుట,) ఈవిధముగ పంచమహాపాపములలోని నాలుగుపాపములను గూర్చియు చెప్పఁబడియుండుటచే మైనాలుగుపాపములలో దేనినైనను చేసినవారితో స్నేహముచేయుట యనునైదవపాపమును గూర్చి కూడ చెప్పఁబడియెను.) అనవరతమున్ = ఎల్లప్పుడును, రామ...ములు-రామనామ = రామమంత్రముచేత, అభిహతములు=పోగొట్టఁబడినవి, (ఈపాపము లన్నిటిని రామమంత్రము పోగొట్టు ననుట.)

తా. ఓపార్వతీ! పదివేల బ్రహ్మహత్యలు గాని, లెక్కకు మిక్కిలి యగు మద్యపానదోషములు గాని, గురువధూగమదోషములు గాని, సువర్ణస్త్రీయములు గాని, ఇట్టిపాపులతో సహవాసము చేయుటవలనఁ గలుగుదోషములుకాని (అనఁగా: మహాపాపములు అని చెప్పఁబడు అయిదును), రామమంత్రజపముచే నిమిషమాత్రమున తొలగిపోవును. ఈపాపములన్నియు, రామమంత్రమును జూచిన నెప్పుడును భయపడుచుండును.

సీ. బ్రహ్మహత్యాఖ్యపాపతమోర్కబింబంబు
మధుపానదోషాభ్రమూరుతంబు
తపనీయచౌర్యపాతకశైలభిదురంబు
గురువధూగమనాఘకుంజరహరి
జననీపితృభ్రాతృవనితార్థకాచార్య
గోవధారణ్యోరుదావవహ్ని
పరసతీసంగమపరధనహరణాది
ఘోరపంకోరగక్రూరబర్హి

తే. యన్మతభాషణవల్లమహాలవిత్ర
మార్యదూషణపంకేరుహద్విపేంద్ర
మఖిలకలుషాంబునిధిబడబానలంబు
రామనామంబు హిమశైలరాజతనయ.

పేరి

టీ. హిమశైలరాజతనయ = పర్వతరాజగు హిమవంతునకుఁ బుత్రిక వగు నో పార్వతీ! రామనామంబు = రామమంత్రము, బ్రహ్మ...ంబు - బ్రహ్మహత్యాఖ్య = బ్రహ్మహత్య యనియెడుపేరుగల, పాప = పంచమహాపాతకములలో మొదటిదగు పాపమును, తమః = ఛీకటికి, అర్కబింబంబు = సూర్యబింబమువంటిది. (సూర్యుఁ డుడయింపఁగానే, యెంతగాఢమగు ఛీకటియు విచ్చిపోవునట్లు ఈ రామనామము స్మరింపఁబడినతోడనే బ్రహ్మహత్య తొలగిపోవునుట.) మధు...తంబు - మధుపాన దోష = మద్యపానమనియెడు, అభ్ర = మేఘమునకు, మూరుతంబు = ప్రబలమగువాయు వువంటిది. తప...రంబు - తపనీయచౌర్యపాతక = స్వర్ణస్త్రీయపాప మనియెడు, శైల = పర్వతమునకు, భిదురంబు = వజ్రాయుధమువంటిది. గురు...హరి - గురువధూగమ నాఘుగురువధూగమనపాప మనియెడు, కుంజర = నినుఁగునకు, హరి = సింహమువం టిది, జననీ...వహ్ని-జననీ = తల్లియొక్కయు, పితృ = తండ్రియొక్కయు, భ్రాతృ = అన్నదమ్మలయొక్కయు, వనితా = స్త్రీలయొక్కయు, అర్థక = శిశువులయొక్కయు

ఆచార్య=గురువులయొక్కయు, గో = గోవులయొక్కయు, వధ = సంహారమనియెడు, అరణ్య=అరణ్యమునకు, ఉరుదావపహ్ని = గొప్ప (అరణ్యమునంతయును దహింపఁగల) దావానలమువంటిది. పర...బర్హి - పరసతీసంగమ = పరస్త్రీ సమాగమము, పరధన హరణ=ఇతరులధనముల నవహరించుట, ఆది = మొదలుఁగఁగల, ఘోర = భయంకరము లైన, పంక = పాపములనియెడు, ఉరగ = సర్పములకు, క్రూరబర్హి = క్రూరమైన నెమలివంటిది. (నెమలి సర్పముల కెంతశత్రు వైనను గొంతకాంతగుణముగలదియయ్యె నేని యొకానొకసర్పము నొకానొకప్పుడు చంపక విడిచినను విడువవచ్చును గావున నట్టిశంక కవకాశము లేకుండుటకై ఇచ్చట క్రూరపదము ప్రయోగింపఁబడినది.) అన్య...త్రము-అన్యతభాషణ=అసత్యమాడుట యనియెడు, వల్లీ=తీరగెను, మహా లవిత్రము=గొప్ప (మిగులపడునుగల) కొడవలివంటిది. ఆర్య...ద్రము - ఆర్యదూషణ= పెద్దలఁదిరస్కరించుట యనియెడు, పంకేరుహ = పద్మములకు, ద్విపేంద్రము = గజ శ్రేష్ఠమువంటిది. అఖ...లంబు-అఖల = సమస్తమైన, కలుష = పాపములనియెడు, అంబునిధి=సముద్రమునకు, బడబానలంబు=బడబాగ్నివంటిది.

తా. ఓపర్వతరాజపుత్రీ! ఈరామనామము సూర్యుండు చీకటిని పోగొట్టు నట్లు బ్రహ్మహత్యను బోగొట్టును. గాలి మేఘముల చెదరఁగొట్టునట్లు మద్యపాన మహాపాపమును చెదరఁగొట్టును. వజ్రాయుధము కొండల నురుమాడునట్లు స్వర్ణస్త్రేయ మహాపాపమును ధ్వంసము చేయును. సింహము మదగజమును బరిమార్చునట్లు గురు వధూసంగమమహాపాపమును రూపుమాపును. దావానలము మహారణ్యములఁ గాల్పు నట్లు తల్లి తండ్రి యన్న తమ్ములు శిశువులు స్త్రీలు గురువులు మొదలగువారినివధించు పాపములఁ గాల్పువేయును. క్రూరస్వభావము గల నెమలి తాఁ జూచినపాములనెల్ల వధించునట్లు పరస్త్రీసంగమ పరధనాపహారాదిమహాపాపములఁ దలలెత్తకుండునట్లు చేయును. మిక్కిలి పదను గలకొడవలి మృదువగుతీరగెను అతిసులభముగ ఛేదించు నట్లు అసత్యభాషణదోషమును ఛేదించును. మదపుటేనుఁగు తామరతీరగెల నున్తూలించు నట్లు సజ్జనదూషణ మనియెడు పాపము నున్తూలించును. ఇంత యేల? బడబానలము మహాసముద్రముల నింకించునట్లు సకలవిధము లగుపాపముల నింకించును. దీనితో సమానమగునది మఱియొకటి లేదు.

తే. రమణి యవశముచేనై న రామనామ
మమర వర్తింపఁ బడుచుండ నఖిలపాత
కముల చే విడ్వేబడుసుమ్ము సుమతి యపుడె
సింహ మలిభీతమృగముల చేతఁ బోలె.

టీ. రమణి = ఓపార్వతీ ! అవశముచేఁ ఐనఁ = మనఃపూర్వకముగాఁ గాక నేదియో యొకకారణముచేత నైనను, రామనామము, అమరఁ = ఒప్పునట్లుగా, కీర్తింపఁబడుచుండఁ = ఉచ్చరింపఁబడఁగా, సుమతి = ఆరామనామము నుచ్చరించిన మహాత్ముఁడు, సింహము, అలిభీతమృగములచేత పోలఁ = తనను చూచినతోడనే మిగుల భయముఁజెందునట్లుభావము గలలేళ్లచేతవలె, అపుడె = రామనామోచ్చారణఁ జేసినమయమునందే, అఖిలపాతకములచేఁ = సమస్తము లైనపాతకములచేతను, విశ్వఁబడుఁ నుష్టు=విడిచిపెట్టఁబడును నుమా !

తా. ఓపార్వతీ ! రామనామమును జపింపవలయు ననియు అట్లు జపించిన సకలపాపములును దొలగి పోవు ననియుఁ దెలియక పోయినను, ఆజపమునందు శ్రద్ధ లేక పోయినను, విడియైన నొకకారణమువలనఁ బ్రమాదమువలన నైనను రామనామము నొక్కమాత్రానను స్మరించినఁ జాలును. సింహ మనినపేరు వినినతోడనే భయముఁజెంది పరుగిడులేళ్లు ఆసింహమును బ్రత్యక్షముగాఁ జూచిన నచ్చట బొత్తిగనే నిలవనియట్లు, రామనామమనినతోడనే భయము నొందుపాపములు ఆనామము నుచ్చరించినక్షణము ననే సంపూర్ణముగ తొలగిపోవును.

లే. అనవరతరామనామకీర్తనపదుండు

వెనుకటియఘంబులఁ దలంచి వెఱవవలదు

ఘనత నేనుఁగు నెక్కి కుక్కలను గాంచి

భయపడఁగ నేల మనుజుఁ డోపకఁజాక్షి.

55

టీ. ఓపకఁజాక్షి = పద్మములవంటినేత్రములు గలపార్వతీ ! ఆన...రుండు-ఆన వరత=ఎల్లప్పుడును, రామనామ = రామనామముయొక్క, కీర్తన = జపించుటయందు, పరుండు = ఆసక్తిగలవాఁడు. (లేక, రామనామకీర్తనమే ముఖ్యముగాఁగలవాఁడు; అనఁగా: మనఃపూర్వకముగా నాజపము నాచరించువాఁడు) వెనుకటియఘంబులఁ = తానంతకు పూర్వము చేసిన పాపంబులను, తలంచి, వెఱవఁ వలదు=భయపడనక్కఱి లేదు. (ప్రమాదముగా రామనామమును జపించినను, సకలపాపములు పోవుచుండ సర్వకాలములయందును భక్తియుక్తుడై యాజపము నాచరించువానికి పాపభయము గల్గినా యని భావము.) మనుజుఁడు = మనుష్యుఁడు, ఘనతఁ=గొప్పగా, ఏనుఁగును, ఎక్కి, కుక్కలను, కాంచి=చూచి, భయపడఁగఁ నిల=నిల భయపడవలయును.

తా. ఓకమలలోచనా! రామనామమును జపింపవలయు ననుసంకల్పమే లేక ప్రమాదమువలన నొక్కమాఱు “రామ” యనినను, సకలపాపములు తొలగిపోవు చుండ సర్వకాలములయందును భక్తియుక్తుడై రామమంత్రజపము నాచరించువాఁడు

“ఇంతకుముందు నే ననేక పాపముల నాచరించితినే” అని వీల భయపడవలయును! వీనుగదై నెక్కినవాడు క్రిందున్నకుక్కలు తన్ను కఱచునని భయపడనా? ఎప్పు టికిని భయపడఁడు.

క. ఇలలోన రామనామము, సులభంబై వెలుఁగుచుండఁజాలకఁగఁబలుకఁ గలనాలుక కలుగఁగన, ల్పులుమిన్నక నరకములను బొందెదరకటా.

టీ. ఇలలోన = భూమియందు, రామనామము, సులభంబు వి = సుఖముగ దొరకునదియై, వెలుఁగుచుఁ డిందఁ = ప్రకాశించుచుండఁగా, చులకఁగఁ, పలుకఁ గల నాలుక = ఉచ్చరించు శక్తి గలనాలుక, కలుగఁగఁ = ఉండఁగ, అల్పులు = జ్ఞాన హీనులు, మిన్నక = నిరర్థకముగ, నరకములను, పొందెదరు, అకటా = అయ్యో?

తా. ఇట్లు రామనామము సర్వజనులకును అనాయాసముగనె దొరకునదియై యున్నను, దానిని సుఖముగ నుచ్చరింపఁగలవారలయి యుండినను (అనఁగా: దాని ననాయాసముగనే యుచ్చరింపఁ గలిగి యున్నను.) జ్ఞానహీను లగువారు అమంత్ర జపమును జేయక పాపములకు లోబడి నరకములఁ జెందు చున్నారు. అహ! ఇంక కంటె వేతాశ్చర్య మేమి గలదు!

ఉ. ప్రాపుగ రామనామము నిరంతరమున్ భజించువారికిం బాపము లేదటంచుఁ బెనుపాముచు బట్టఁగవచ్చు నగ్ని సం దీపితలోహఖండము నతిత్వరితంబుగ మ్రింగవచ్చు బ లోకపముఁ బెంచు పెద్దపులితోఁజలుఁ దీయఁగవచ్చు నిద్ధరన్. 57

టీ. ఇద్ధరన్ = భూమియందు, ప్రాపుగన్ = అశ్రయ మగునట్లుగ, (అనఁగా: ఆరామునే శరణుచుగా నమ్మి) రామనామమున్, నిరంతరమున్ = ఎల్లప్పుడును, భజి యింపువారికిన్ = సేవచేయువారికి (అనఁగా: జపము సేయుచు, దానియర్థమును, పర బ్రహ్మమును, మనసున ధ్యానము చేయువారికి పాపము లేదు.), అటంచున్ = అని చెప్పెను, పెనుపామునున్ = పెద్దపామును, కట్టఁగఁవచ్చున్ = (శవభము చేయుటకై) పట్టుకొనవచ్చును. అగ్ని...డమున్ - అగ్ని = అగ్నిహోత్రముచే, సందీపిత = బాగుగఁ గాల్పఁబడిన, లోహఖండమున్ = ఇనుపతుకుకను, అతిత్వరితంబుగన్ = మిగుల త్వరితో మ్రింగఁ, వచ్చున్, బల్...జలు - బల్కోపము = విశేష మగుకోపమును, పెంచు = వృద్ధిఁజేందించు, పెద్దపులితోఁజలు, తీయఁగఁ వచ్చున్.

తా. రామనామమే శరణ మని నమ్మి దానిని సర్వదా జపించుచు దానియర్థ మగు పరబ్రహ్మమును సర్వదా ధ్యానించుచు నుండువారలకుఁ బాప మేమాత్రము నంట దని చెప్పెను పెట్టినుగఁ బ్రతిష్ఠించునదియగు నగ్నియగుచును. అయ్యగ మగుసర్పమును

జేతితో పట్టుకొనవచ్చును. బాగుగఁ గాలినియునుపట్టునక నైనను మ్రింగవచ్చును. మిగులఁ గోపము కలిగియున్న పెద్దపులిని సమీపించి దానికోరలను గూడ బలాత్కారముగ నూడఁబెరుకవచ్చును. ఇట్లెన్నిసాహసములు చేసినను సత్యప్రభావమువలన నాపురుషున శేమియును బాధ కలుగనేరదు.

క. ఏపాపమునైనఁ దగం, బాపఁగలదు రామనామభజనపరునకుఁ బాపము గలదనిపలుకుము, హాపాతకియై యున్న నడఁపనది యోపదిలన్.

టీ. అది = ఆరామనామము, ఏపాపమును ఐనఁ = ఎట్టిమహాపాపమునైనను, తగఁ = పిచ్చనట్లుగా, పాపఁగలదు = పోగొట్టఁగలదు. (అయినను) ఇలఁ = ఈ భూమి యందు, రామ...నకుఁ - రామనామ = రామనామమును, భజన = సేవించుటయే, పరునకుఁ = ప్రధానముగాఁగల పురుషునకు (ఎప్పుడును రామనామజపము సేయుపురుషునకు కూడ) పాపము, కలదు, అని, పలుకు...అఘముఁ - పలుకు = చెప్పనట్టి, మహాపాతకి = మహాపాపాత్మునియొక్క, అఘముఁ = పాపమును, అడఁచఁ = పోగొట్టుటకు, ఓపదు = సమర్థముకాదు.

తా. ఇట్టిప్రభావము కలదియైనను ఆరామనామము సకల పాపములను హరింపఁ గలదే కాని “రామనామజపము చేయువానికిఁ గూడఁ బాపము కలదు” అని చెప్ప పాపాత్ముని పాపమును మాత్రము పోగొట్టనేరదు.

— శ్రీ రామనామమంత్రాధికారివివరణము —

అవ. ఈరామమంత్రము సకలమంత్రములలో శ్రేష్ఠమునటకు మఱియొకకారణమునుగూడఁ జూపుచు తజ్జపమున సధికారుల నిరూపించుచున్నాఁడు.

సీ. ద్విజవ రేణ్యులకును విప్రోత్తములకు యో

గీశ్వరులకును యతీశ్వరులకు

భక్తివై రాగ్యసంపద్విశిష్టులకు నే

కాంతవాసులకు వేదాంతులకును

జండాలుపులకు సర్వపచకంకకిరాత

శబరహళాణాంగనాసంగతులకు

బ్రహ్మహత్యాసురాపానపేమస్తేయ

గురువధూసంగమకరవదులకు

తే. సుందరీక్షత్రియోరవ్యశూద్రులకును

మఱియు నానావిధానేకమానవులకు

బరమపాపన మై శుభప్రదము నైన

రామనామంబు శరణంబు రాజవదన!

టీ. ఓరాజవదన = చంద్రనివంటిముఖము గలయోపార్వతీ ! ద్విజవరేణ్యుల
కును = ('జన్మనా జాయతే శూద్రః కర్మణా జాయతే ద్విజః' పుట్టినప్పుడు కేవల
బ్రాహ్మణుఁడనునామ మొక్కటియే యుండును గావున నప్పుడు ఆశిశువు శూద్ర
ప్రాయుఁడగును. పిదప నుపనయనసంస్కారము జరుగఁగానే ద్విజుఁడని చెప్పబడును.
అనువాక్యముల ననుసరించి ఉపనయనసంస్కారసంస్కృతు లగు) బ్రాహ్మణోత్తములకును,
విప్రోత్తములకు ("వేదపాఠేన విప్రః స్యాత్" "వేదాధ్యయనమువలన విప్రుఁడగును"
"విశేషేణ పరోః పాతీతి విప్రః" "విశేషముగఁ బరులఁ గడలేర్చువాఁడు." ఇది సర్వ
పురుషార్థసాధన మగు వేదాధ్యయనము వలనం గాని కలుగదుగదా? అను మొదలగు
వాక్యములం బట్టి) విప్రు లనఁదగినవారిలో శ్రేష్ఠులగువారికిని, యోగీశ్వరులకును =
యోగము చేయువారిలో (అనఁగా జీవబ్రహ్మము లొక్కటియే యని తెలుసుకొనువార
లలో, లేక, తారకాచియోగముల నభ్యసించువారలలో) శ్రేష్ఠులగువారలకును, యతీశ్వ
రులకు = బ్రహ్మజ్ఞానమునకై యత్నించు సన్యాసిశ్రేష్ఠులకును, భక్తి = గురువేదాంతవాక్య
ములయందు శ్రద్ధయనునట్టియు (లేక, వైవభక్తియనునట్టియు,) వైరాగ్య ఇహలౌక
భోగములయం దిచ్చలేకపోవుట యనునట్టియు, సంపత్ = సంపదలచేత, విశిష్టులకు = కూడి
కొనినవారికిని, ఏకాంతవాసులకు = ఏకాంతస్థలము లగునరణ్యము మొదలగువానియం
దుండి పరమేశ్వరసాక్షాత్కారము కొఱుకుఁగాని చిత్తవిశ్రాంతికొఱుకుఁగాని ప్రయత్నించు
వారికిని, వేదాంతులకు = వేదాంత శాస్త్రజ్ఞానము కలిగి (అనఁగా: పరోక్షజ్ఞానము
కలిగి) యున్నవారికి, చండాల...కు = చండాల = మాలవాండు, పుల్కన = ఉరియల
యందలి మాంసమును దినువారు, శ్వపచ = కుక్కమాంసమును తినువారు, కంక = పక్షులను
తినువారు, కిరాత = బోయలు, శబర = ఎఱుకులు, హూణ = హూణులు, (అనఁగా అండ్ల
యులు = ఇంగ్లీషువారు) వీరియొక్క, అంగనా = స్త్రీలతో, సంగతులకు = సమాగమముఁ
జేసినవారికిని (అనఁగా: అనాచారపరులై యుండువారికిని,) బ్రహ్మ...కు, బ్రహ్మ
హత్యా = బ్రహ్మహత్య, సురాపాన = కల్లుద్రాగుట, హేమస్త్రీయ = సువర్ణమును దొంగిలిం
చుట, గురువధూసంగమ, (ఈమహాపాపములను) కర = చేసినవారిలో, వరులకు = శ్రేష్ఠ
లైనవారికిని, (అనఁగా: కేవలమనాచారపరులగుటయే కాక, పంచమహాపాపములనఁబడు
బ్రహ్మహత్యాదులఁ బలుమాఱు లాసరించిన వారికిని,) సుంద...కు = సుందరీ = స్త్రీలు,
క్షత్రియ = క్షత్రియులు, ఊరవ్య = వైశ్యులు, శూద్రులకును, (సర్వవర్ణములవారికిని
అనుట, ఇతరమంత్రములకు అన్నివర్ణములవారు నధికారులు కారు. అని తెలుసుకొనవల
యును) మఱియు, నానా...లకు = నానావిధ = అనేకవిధములైన, (అనఁగా: ఆచార
ములయం దనేక భేదములుగల,) అనేక = లెక్కకు మిక్కిలియగు (అనఁగా: అనేకజాతి
భేదములుగల) ముగ్ధులకు = ముగ్ధులకును, పరమపావనము వి = పవిత్రము లగు

పదార్థములలో నెల్లఁ బవిత్రమై, శుభప్రదమును ఐన రామనామంబు = సకలశుభముల నిచ్చునట్టిదియు నైన ఆరామనామమే, శరణంబు=రక్షకము.

తా. ఓపార్వతీ! ఉపనయన సంస్కారమును మాత్రముఁ జెంది నిష్ఠాపరులై ద్విజశ్రేష్ఠు లనిపించుకొనువార లైనను, సకలవిధము లగుజ్ఞానములకు నాధారమగువేదమును బాగుగ నభ్యసించి దానియందుఁ జెప్పఁబడిన స్నానసంధ్యాది కర్మల నాచరించుచుఁ దాము కడలేరి పరులం గడలేర్చుసామర్థ్యము గల విప్రులైనను, తారకసాంఖ్య మనస్కరూప మగుయోగము నభ్యసించుచు, నిశ్చలచిత్తు లగుమహాత్ములైనను, బ్రహ్మజ్ఞానమునకై ప్రయత్నించుచు శాస్త్రోక్తప్రకారముగ సకలకర్మలఁ బరిత్యజించిన నన్నాస్యములైనను, గురువులయందును, దైవమునందును మిగుల భక్తిగలిగి యుపాసనలఁ జేయువారైనను, పరిపూర్ణ మగువైరాగ్యము గలిగి మోక్షమును గోరువారైనను, వనములు మొదలగునేకాంతస్థలములయందుండి చిత్తవిక్రాంతికై ప్రయత్నించుచుఁ గాని తనకత్యధిక మగుస్థితి గలుగవలయునని పరమేశ్వరసాక్షాత్కారముఁ గోఱుచుగాని యుండువారైనను పరోక్షజ్ఞానము (పరబ్రహ్మమొక్కఁడున్నాఁడు అనుజ్ఞానము లేక, పరబ్రహ్మమే నేను అనుజ్ఞానము) కలిగి యది యనుభవపూర్వకముగ దృఢము కావలయు నని ప్రయత్నించువారు అయినను, యీరామనామమునే ఆశ్రయింపవలయును. పరబ్రహ్మము నెఱింగించు నీరామమంత్రమునకంటె శ్రేష్ఠమగునది వైఁ జూపఁబడిన యధికారులస్థితి నభివృద్ధి నేయఁగలది వేఱొక్కటిలేదుగదా. వీరేకాదు. మిగుల ననాచారపరులైనమూలవారు, ఉరియలలోని మాంసము తినువారు, కుక్కలఁ దినువారు, పక్షులఁ దినువారు, బోయలు, ఎఱుకులు, హఠాణులు, మొదలగు (తాఁకుటకు నైతము వీలులేని) జాతులవారి స్త్రీలతో సంబంధముకలవారైనను, కేవల మనాచారమాత్రమేకాదు. బ్రహ్మహత్య, మద్యపానము, సువర్ణమును దొంగలించుట, గురువధూనుగమము అనుమహాపాపములను నైతము పలుమాతాచరించినవారైనను, తమపరిశుద్ధికై రామనామమునే యాశ్రయింపవలయును. స్త్రీలు గాని క్షత్రియాదిజాతులవారు గాని, యీమంత్రజపమునం దధికారులే! ఇంత యేల? పరమపవిత్రమై సకలశుభములఁ గలిగించునది యై యున్న ఈరామనామ మెట్టిమనోవైకల్యము కలవారి నైనను, విజాతికలవారి నైనను బ్రోవఁగలదు. వారి నభివృద్ధిజేయఁ గలదు. ఇట్లు అధికారి భేదము లేక సకలవిధము లగువారును, సకల జాతులవారును ఈమంత్రజపమున (లేక, నామజపమున) నధికారులై యుండుటయే దీనికిని ఇతరమంత్రములకును గల భేదము. ఇతరమంత్రములకు నధికారినియమము కలదు. దీని కెనియమములేదు. వీఁడు వాఁడు అనక నిది సర్వజనుల నుద్ధరించును కావున నిది సర్వమంత్రములలో ను తమ మనుటకు సరియము లేదు.

చ. కనదురు రామనామమునకంటె ఘనం బగుపాపనాశ సా
ధనము నిరంతరేష్టఫలదాయక మైనవిశేష కారణం
బును మఱి లేదు లోకమున మూఢులెఱుంగరు దాని నాశ్రయిం
చిన సకలార్థసంపదలు చేకులు సిద్ధము కైలనందనా. 60

టీ. కైలనందనా = పార్వతీ! కన...కంటె - కనల్ = ప్రకాశించుచున్న; ఉరు=గొప్పది యైన, రామనామమునకంటె, ఘనంబు = శ్రేష్ఠమైనది. అగుపాపనాశ సాధనము = వినట్టిపాపముల నశింపఁ జేయఁగలయుపాయము; నిరం...కము-నిరంతరం నర్వకాలములయందును, (లేక, అటంక మేమియును లేకుండ) ఇష్ట = కోరిన, ఫల = ఫలములు, దాయకము=ఇచ్చునట్టిదియు, వినవిశేష కారణంబును = అగునట్టిముఖ్యమైన కారణంబును, (అనఁగా: యుపాయంబును,) లోకమునక, మఱి=మఱియొక్కటి, లేదు, మూఢులు-ఎఱుంగరు = ఈవిషయమును తెలిసికొనలేరు. దానిక = ఆరామనామమును, ఆశ్రయించినక, సకలార్థసంపదలు = సకలవిధము లగునిష్టఫలసమృద్ధులు, చేకురు = కలుగును, సిద్ధము=యథార్థము.

తా. ఓ పార్వతీ! ఈలోకమున సకలపాపముల నశింపఁజేయుటకుఁ గానీ, కోరిన కోర్కెల నొసంగుటకుఁగానీ, రామనామమునకంటె శక్తిగలపదార్థము వేరొకటి లేదు. అయినను, ఈవిషయమును మూఢులు తెలిసికొననేరరు. వివేకవంతులై యారామనామము నాశ్రయించిరేని వారు పొందరాని చెడ్డియును లేదు. ఇది యథార్థము.

అష్టభోగములవివరణము.

శ్లో. దాసో భృత్యస్సతో బంధుర్వస్తు వాహనమేవ చ,

ధనధాన్యసమృద్ధికౌఞ్చప్యప్తభోగాః ప్రకీర్తితాః."

ఇచ్చట దాసుఁ డనఁగా, తనవలన జీతము తీసుకొనుచు సేవచేయువాఁడు, భృత్య డనఁగా తనయనుగ్రహమును కోరి కాని, లేక తనయం దున్న గౌరవమువలనఁగాని తనకు లోబడి తనకార్యములఁ జక్కఁబెట్టువాఁడు; ఈఅష్టభోగములకంటె కోరతగినది మఱి యేదియుండదు కావున వీని నిచ్చట వివరించియున్నాము.

తే. అబల శ్రీ రామరామనామాఖ్యమంత్ర

మీప్సితంబుల నర్థుల కీచ్చుచుండఁ

గాంచి నెఱి సిగ్గుపడుచుండుఁ గల్పతరువు

కామధేనువు నలఘుచింతామణియును.

టీ. అబల=పార్వతీ! శ్రీ...త్రము-శ్రీ = బ్రహ్మవిద్యారూపముగలచిత్త)కృతి, (లేక, లక్ష్మీకృతి) రామ = రామనియొక్క, రామ = రామనియొక్క, (లేక, విష్ణు

యొక్క, లేక, పరబ్రహ్మముయొక్క) నామ = పేరని, అఖ్య = ప్రసిద్ధిజెందియున్న (రామనామమనియెడు) మంత్రము. (మంతారం త్రాయత ఇతి మంత్రః = ధ్యానించువానిని రక్షించునది), అర్థులకు = యాచకులకు, ఈష్టితంబులకు = కోర్కులను, ఇచ్చుచుండక = ఇచ్చుచుండకగా, కాంచి = చూచి, కల్పతరువు = కల్పవృక్షంబును, కామధేనువు = కోరినకోర్కుల సీయః బాలుకామధేనువును, ఆలఘు = గొప్పది యగు (అనఁగా: కోరిన కోర్కుల నిచ్చువానిలో నుత్తమమగు) చింతామణియును, నెలకే = మిగుల, సిగ్గు పడుచుండు.

తా. ఓపార్వతీ! మూలప్రకృతికి మనోహరుం డగు, (లేక, లక్ష్మీనాయకుండగు) నా రామునినామమంత్రము తన్ను సేవించువారలకు కోరినకోర్కుల నెల్ల—(మోక్షమునుసహితము) నిచ్చుచుండుటను జూచి, “మన కట్లన్నికోర్కులిచ్చుటకు శక్తి లేదు కదా! నిరర్థకముగా కల్పవృక్షము కామధేనువు చింతామణి అను ప్రసిద్ధినిమాత్రము జెంది యున్నాము. ఈ ప్రసిద్ధి హస్త్యకారణ మగుచున్నది” అని కల్పవృక్షాదులు మితి లేని లజ్జచే బాధించబడుచుండును. (అనఁగా: కల్పవృక్షమునకంటెను, కామధేనువున కంటెను, చింతామణికంటెను అధికముగా ఈరామనామము భక్తులయభీష్టముల నొసంగు ననుట.)

— శ్రీ రామనామమంత్రోపాసనాఫలము. —

సీ. ధర్మార్థులకు సర్వధర్మంబులొనగూర్చు
 నర్థార్థులకుఁ జేయు నర్థములను
 గామార్థులకు నెల్ల కామంబుల నొసంగు
 నాత్మజార్థుల కిచ్చు నాత్మజులను
 శ్రీధృతిస్త్వతియశశ్రేయస్సుఖక్షమా
 విద్యార్థులకు వాని వెలయ నిచ్చు
 ఛత్రచామరగజాశ్వప్రభుత్వాదుల
 కవియు సంపాదించు ననవరతముఁ

తే. జంద్రసూర్యాలయంబుల స్వర్గలోక
 సత్యవైకుంఠ కైలాససదనములను
 గోరువారల కవియుఁ జేకూఱఁ జేయు
 రామనామంబు విలసిల్లి రాజవదన.

62

టీ. రాజవదన = పార్వతీ! రామనామంబు, విలసిల్లి = ప్రకాశించి, అనవరతము = ఎల్లప్పుడును, నర్థార్థులకు = ధర్మమును కోర్కులకీ (అనఁగా: స్వకులా

చారధర్మముల నేకాగ్రచిత్తముతో నాచరించి దానిచే కృతార్థులు కాదలంపు
వారికి), సర్వధర్మములు = సమస్తమైన ధర్మములను, ఒనగూర్చుకొను = కలిగించును
(అనగా: వారికలంపు ప్రకారము ధర్మముల చక్కగ నాచరించుసామర్థ్యమొనరి
దానిమూలమున వారి నుద్ధరించును). అర్థార్థలకు = ధనము గోరువారికి, అర్థ
ములను = ధనములను, చేయుకొను = కలిగించును. కామార్థలకు = సకలవిధము లగుభోగ
ముల ననుభవించుదలంచువారికి, ఎల్లకామములనుకొను = కోర్కుల నెల్లను (అనగా:
భోగసాధనములను), ఒనంగుకొను = ఇచ్చును, ఆత్మజార్థలకు = సంతానమును గోరు
వారికి, (లేక, సత్పుత్రులను గోరువారికి), ఆత్మజాలకు = పుత్రులను, ఇచ్చుకొను, శ్రీ...
లకు - శ్రీ = సంపత్తు, ధృతి = ధైర్యము, (అనగా: ఆపదలు కలిగినను జరింపకుండుట)
స్మృతి = సర్వవిషయములను బాగుగ జ్ఞప్తియందుంచుకొని సమయోచితముగ స్మరింపగల
సామర్థ్యము. యశః = కీర్తి, శ్రేయః = సర్వకాలములయందును, శుభవరంపరలు, సుఖ =
శరీరమునకును మనస్సునకును, సుఖము, ఊహ = ఓర్పు, (అనగా: క్రోధము లేకుండుట)
ఇట్లు చెప్పటవలన కామాదిశత్రువుల జయించుసామర్థ్యము. అని కూడ నర్థము.)
విద్యా = సకలవిద్యలు (అనగా: వేదాదిచతుర్దశవిద్యలు లేక, అస్వీక్షకి మొదలగు రాజ
విద్యలు) వీనిని, అర్థలకు = కోరువారికి, వానికొను = వైశిష్ట్యనధనాదుల, వెలయుకొను = ఒప్పు
నట్లుగా, (లేక, యభివృద్ధియగునట్లుగా) ఇచ్చుకొను, ఛత్ర...లకు = ఛత్ర = శ్వేతచ్ఛత్ర
ము, చామర = వింజామరములు, గజ = వీనుగులు, అశ్వ = గుఱ్ఱములు, ప్రభుత్వ = రాజ్యాధి
పత్యము (వీనిని అర్థలకు = కోరినవారికి,) అవియుకొను = ఆచారాదులనుగూడ, సంపాదిం
చుకొను = కలిగించును, (ఇచ్చట ఛత్రాదులు ప్రభుత్వమునకు అంగములే అయినను, మరల
ప్రత్యేకముగా జెప్పబడి యున్నవి కావున ప్రభుత్వమునకు “స్వల్పరాజ్యాధి
పత్యము” అనియును, ఛత్రాదిపదములకు “ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యము” అనియును అర్థము)
చంద్రసూర్యాలయంబులకు = చంద్రులొక సూర్యులొకములను, స్వర్గ...లను = స్వర్గ
లొక, సత్య = బ్రహ్మలొకము, వైకుంఠ, కైలాస, సదనములనుకొను = స్థానములను,
కోరువారలకుకొను, అవియుకొను, చేకూర్చుకొను = ఇచ్చును.

తా. ఓపార్వతీ! ఈరామనామమంత్రము సర్వకాలములయందును, ఇతరసాధ
నములతోఁ బనిలేకయే ధర్మములఁ గోరువారికి ధర్మముల నొసంగును. (అనగా: మన
సును నిర్మలము చేసి ధర్మమునందు స్థిరతఁజేయును.) ధనములనుగాని సకలవిధములగు
భోగములనుగాని సత్పుత్రులనుగాని, గోరువారలకు అవియెల్ల నొసంగును. సకలవిధము
లగు సమృద్ధులును గావలయునని గాని, చిత్తము స్థిరముగ నుండవలయు నని కాని,
చక్కని ధారణాశక్తి కావలయు నని కాని, కీర్తి కావలయు నని కాని, సర్వకాల
ములయందును శుభములు కలుగుచుండవలయు నని కాని, శక్తియును కాని, శక్తియును

మనమునకు విశ్రాంతిసుఖము కలుగవలయునని కాని, కామక్రోధాదులబాధ తొలంగవలయు నని కాని, విద్యాభివృద్ధి కావలయు నని కాని, తన్నాశ్రయించినవారి కెల్లవాని నొసంగును. ఇంతమాత్రమే కాదు. రాజ్యము కావలయునన్నను, ఆశ్వసమృద్ధిగజనమృద్ధి కావలయు నన్నను, కట్టకడకు ఏకచ్ఛత్రము వింజామరములు (అనగా: చక్రవర్తిత్వము) కావలయునన్నను, వాని నొసంగును. ఇంతయే కాదు. విప్రుణ్యముల నాచరింపకయే, చంద్రసూర్యలోకములను గాని, స్వర్గ సత్య వైకుంఠ కైలాసలోకములను గాని కావలయునని కోరినను నన్నిటిని ఒసంగును.

అస్వీక్ష్య క్యాదిచతుర్విద్యావివరణము

“అస్వీక్ష్యకీత్రయా వార్తా దండనీతిశ్చ శాశ్వతీ,

విద్యా హ్యేతా చతస్రస్సుర్లోకసంస్థితీహేతవః.”

అస్వీక్ష్యకీ, త్రయి, వార్త, దండనీతి, అని లోకాధారములగు విద్యలు నాలుగు. ఇవి శాశ్వతములైనవి.

“అస్వీక్ష్యక్యాంతు విజ్ఞానం దండనీత్యాం నయానయా,

అర్థానర్థౌ చ వార్తాయాం ధర్మాధర్మైశ్చ త్రయాస్థితౌ.”

అస్వీక్ష్యకీయందు సకలవిధములగు (తర్కవేదాంతాదిసంబంధములైన) జ్ఞానములు, దండనీతి (అర్థకాస్త్రము) యందు నీతి దుర్నీతులు, వార్త (అర్థికవిషయములని వ్యవహరింపఁబడుచున్నది.) అందు మనుష్యులకు సీతములును అహితములును అనువిషయములు త్రయి (వేదములు) యందు ధర్మాధర్మములు విమర్శింపఁబడియుండును. ఈనాలుగింటిని సమకూర్చుకొని పురుషుఁడు తనజీవయాత్ర నడుపవలయును.

వ. అదియునుంగాక.

63

టీ. అదియునుకాక కాక=ఇట్లు కోరినకోర్కెల నిచ్చుటయే కాక.

సీ నిఖిలరోగంబుల నిర్మూలముగఁ జేయు

భవభయంబులనెల్లఁ బాఱఁదోలు

బంధనంబులఁ బటాపంచలు గావించి

నొలయునాపదలను నులిమివైచు

శాస్త్రవవిజయంబు సతతంబు సమకూర్చు

దూలించు బహువిధదుఃఖములను

దలఁ జూప కుండ దుర్దశలను దొలఁగించు

సకలకుఠంబులను సుప్రహేళించు

తే. బరమపాపనమంగళ ప్రదము గాన
గలితధర్తార్థ కామమోక్షములలోన
నెనగుభక్తుల కొనగని దెద్ది లేదు
ఏమి చెప్పదు శ్రీ రామనామమహిమ.

64

టీ. నిఖిలరోగంబులకే = సమస్తమైనవ్యాధులను, నిర్మూలముగకే = నిశ్శేషము
లగునట్లుగా చేయుకే (పోగొట్టిననుట) భవభయంబులకే = జన్మములవలన (అనగా,
జననమరణములవలన, లేక, సంసారమువలన) కలుగుభయములను, ఎల్ల = అన్నిటిని,
పాఱకే, తోలుకే = పోగొట్టును. బంధనంబులకే = సకలవిధములగు నిర్బంధములను
(అనగా: అష్టపాశములవలన దనకు గలిగినట్లు తోచుచున్న నిర్బంధములను,) ఘట
పంచలు గావించుకే = చెదరి పోవునట్లు చేయును. ఒలయునాపదలనుకే = పచ్చు
చున్న యష్టకష్టములను, నులిమివైచుకే = నశింపజేయును. సతతంబుకే = ఎల్లప్పుడును,
కాత్రవవిజయంబుకే = శత్రుజయమును, సమకూర్చుకే, బహువిధదుఃఖములను = అనేక
విధములైనదుఃఖములను, (లేక, నర్వదుఃఖములకును కారణములైన పంచక్షేపములను)
తూలించుకే = ధ్వంసముచేయును. దుర్దశలనుకే = హింసములైనస్థితులను, తలఁజూప
కుండకే = కొంచమైనను పుట్టకుండ, తొలఁగించుకే = అణచివేయును. సకలశుభంబులకే
= సమస్తవిధములగు శుభములను, సంగ్రహించుకే = సంపాదించును. పర...దము - పరమ
పాపన = పవిత్రము లగునానిలో నెల్ల పవిత్రంబును, మంగళప్రదము = సకలము లగుశుభ
ముల నిచ్చునదియు, కానకే = కావున, కలి...లోనకే - కలిత = ప్రసిద్ధములైన, ధర్మ
కామమోక్షములలోనకే, ఎనగుభక్తులకుకే = ఒప్పుచున్న (లేక, మిగుల శ్రద్ధగల)
భక్తులకు (అనగా: తన్ను సేవించువారలకు) ఒనగనిది = ఇయ్యకుండునది, ఎద్ది = విదియును
లేదు, (అనగా: నాలుగుపురుషార్థములలో దేనిని కోరినను దానినిచ్చుననుట) శ్రీరామ
నామమహిమకే = రామనామప్రభావమునుగూర్చి, ఏమి చెప్పదుకే = ఏమనిచెప్పగలను.

తా. అట్లు అన్నికోర్కెలనిచ్చుటయే కాక సాధకునకుఁ (అనగా : జపము
చేయువానికి) గల సకలవిధవ్యాధులను నిశ్శేషముగ ధ్వంసముజేయును. జన్మమరణ
రూప మగుసంసారమువలన జనించిన భయమును నివృత్తిచేయును, (అనగా: ముక్తినిగలి
గించును. సకలవిధనిర్బంధములను జెదరఁగొట్టును. అష్టకష్టములను దొలఁగించును. సకల
శత్రువుల జయింపఁగల సామర్థ్యము నిచ్చును. ఇంతయేకాక యేవిధములగు దుఃఖము
లున్నను నర్వదుఃఖములకు మూలకారణములగు పంచక్షేపములతోఁగూడఁదొలఁగించును.
(అనగా: మఱియొప్పటికిఁగూడఁ గలుగుకుండునట్లుచేయును.) సకలదుర్దశలను పోగొట్టి
శుభములగలిగించును. శ్రీరామనామమహిమకే అని ప్రముఖముగా నిలఁగినట్లు పవిత్ర మైనదియు.

సకలవిధములగు మంగళముల సంపాదించుసామర్థ్యము గలదియనగుటచే దన్నాశ్రయించిన భక్తులు భర్తార్థకామమోక్షములలా దేనిని గోరినను దాని నొసంగును. భర్తార్థకామమోక్షములకంటె వేరై కోరదగినవస్తువేదీయును లోకమున లేదు కదా! కావున ఓపార్వతీ! ఈదామనామప్రభావము నెంత యని వర్ణించుగలను? సాక్షివర్ణన ములఖిగాదు.

పంచక్షేపవివరణము.

అవిద్యాక్షేపము, అభినవక్షేపము, అస్థిగతక్షేపము, రాగక్షేపము, ద్వేషక్షేపము అని ఖ్యేపము లైదువిధములు. అందు నేను బీవుఁడనని నిర్ణయించుట అవిద్యాక్షేపము, సంసారమును, దానికి కారణమయిన మనస్సును పరిత్యజింపకుండుట అభినవక్షేపము. విషయాభిలాష కలిగి విజ్ఞప్తిఁగుచుండుట అస్థిగతక్షేపము. అర్థములయందు అధికానురక్తి కలిగియుండుట రాగక్షేపము. ఉదరపోషణార్థము పరుల నాశ్రయించి వారివలన తనయభిమతము గొనసాగనందున వారల దూషించుట ద్వేషక్షేపము.

అష్టపాశవివరణము.

క. దయయు జుగుప్సయు మోహము, భయమును సంశయము గులము బలశీలము లన్నియుఁ గూడ నష్ట పాశము, లయి వెలయును వాని నాత్మఁ డంటకయుండున్.

(శుకచరిత్రము.)

అష్టకష్టములవివరణము.

శ్లో. “ఋణం యా చ్ఛాచ వృద్ధత్వం జారచోరదరిద్రతాః,
రోగశ్చ భుక్తశేషశ్చాప్యప్తకష్టాః ప్రక్షీర్తితాః.”

క. అచ్చటనె సరస్వతియును, నచ్చటభాగీరథియును యమునానదియున్
నచ్చట సమస్తతీర్థము, లేచ్చట శ్రీరామనామ మెప్పుడు కలుగున్.

టీ. శ్రీరామనామము, అచ్చటన్ = విష్ణులమునందు, ఎప్పుడున్, కలుగున్ = జపించఁ బడుచుండునో, అచ్చటనే=ఆస్థలమునందే, సరస్వతియున్=సరస్వతీనదియును, అచ్చటన్=ఆస్థలమునందే, భాగీరథియున్ = గంగానదియును, అచ్చటన్, సమస్తతీర్థములు, (కలుగున్) యమునానదియున్, (కలుగున్ అని అధ్యాహార్యము.)

తా. విష్ణులమునందురామనామజపము సర్వకాలములయందును జరుగుచుండునో ఆస్థలమునందే సర్వతీర్థోత్తమములని చెప్పఁదగిన గంగాయమునాసరస్వతులు, మఱియు లోకమునఁగల సకలతీర్థములును ఎప్పుడును నివసించుచుండును. కావున నాస్థలము సర్వతీర్థమయమై చూచువారలకును గూడ మోక్షమును గలిగించుచుండును.

తే తవిలి శ్రీ రామనామసుధారసంబు

నమృతులై గ్రోలుభక్తుల కమృత మేల?

నమర నమృతాంధసులచేత నదియె మిగులఁ

గోరఁబడుచుండుఁ గావున వారిజాక్షి.

66

టీ. వారిజాక్షి = కమలములపంటి నేత్రములుగల యోపార్వతీ !, అమర్క = ఒప్పునట్లుగా, అమృతాంధసులచేత = అమృతమును పానముచేయునట్టి దేవతలచేత కూడ, అదియె = ఆరామనామమే, మిగుల = అధికముగ, కోరఁబడుచుండు, కావున, (దేవతలు అమృతమును పానము చేసినవా రయ్యెను, ఆరామనామమును మిగుల శ్రద్ధతోఁ గోరుచుందురు కావున) తవిలి = తత్పరులై (అనఁగా : రెండవపనిలేకుండ అమృతులై రామనామమంత్రప్రభావమువలన మరణము లేనివారై, అనఁగా : జనమరణరూపమగు సంసారమునుండి ముక్తులై) శ్రీ రామనామసుధారసంబు = శ్రీ రామనామామృతమును, గ్రోలు భక్తులకు = పానముచేయు నుపాసకులకు, అమృతము = తీరసముద్రమునుండి చిలికి సంపాదించియున్న యమృతము, వీల = ఎందుకు ?

తా. కమలమువలె వికాలనేత్రములుగల యోపార్వతీ ! సంసారబంధ విముక్తులై (అనఁగా: అహంకార మమకారముల బాధవలన బహుముఖములుగఁ దిరుగుచుండు మనుషును నిలిపి పరమకాంతిని బూని) సర్వకాల సర్వావస్థలయందును రెండవపని లేక యీ శ్రీ రామనామామృతమును పానముచేయుచుండు భక్తులకు, ప్రసిద్ధమగు నమృతముతో పనియే లేదనుట నిశ్చయము. వీలయనఁగా : మిగుల శ్రమపడి యమృతమును సంపాదించి, దానిని బానము చేయుటవలన జరామరణ భయంబులనుండి తొలఁగినవారై నను, దేవతలు ఆయమృతము మోక్షప్రదము కాకపోవుటచే నీ శ్రీ రామనామామృతమునే సర్వకాలములయందును గోరుచుందురు. ఇట్లుండ రామనామమంత్రసాధనకు, తీరసముద్రమునాఁ బుట్టిన యాయమృతముతో పనియే లేదుకదా !

తే. కోరి మును గాననిమసుష్యుఁ బేరు వాడి

చీరిన నతం డతనిచెంతఁ జేరినట్లు

త న్నైఱుంగక తనపేరుఁ దలఁచినంతఁ

గరుణచే రాముఁ డపుడె సాక్షాత్కరించు.

67

టీ. కోరి = ఇష్టపడి, మును = ఇంతకుపూర్వము, కానని మనుష్యుని = చూడని మనుష్యుని, పేరువాడి చీరిన = పేరుపెట్టి పిలువఁగానే, అతండు = ఆమనుష్యుఁడు, అతనిచెంత = పిలిచినవానిసమీపమునకు, చేరునట్లు, తను, (రాముని) ఎఱుంగక = తెలిసికొనకయున్నను, తనపేరు, తలఁచినంత = స్మరింపఁగానే, అపుడె = అక్షణముననే, రాముఁడు, కరుణతో = దయతో, సాక్షాత్కరించు = ప్రత్యక్షమగును.

తా. ఒక మనుష్యుని, మన మెఱుంగకున్నను బేరుపెట్టి పిలిచినచో వాడు మన దగ్గరకు వచ్చునట్లు, ఆరాముని మన మెఱుంగకున్నను, (అనగా నారాముని రూపము లేక యారాముని తత్త్వము మన కింతకుముందు ప్రత్యక్షము కాకున్నను) అమృతాత్మని నామమును జపించినయెడల నాదయామయుడు తలఁపఁజూపె ప్రత్యక్షమగును.

సుగంధివృత్తము. రామ రామ రామ రామ రామ రామ యంచు శ్రీ

రామ రామ రామ రామ రామ రామ యంచు శ్రీ

రామ రామ రామ రామ రామ రామ యంచుఁ ద

న్నామకీర్తనంబుఁ జేసినం గలుంగు మోక్షమున్.

68

టీ. తన్నామకీర్తనంబు = ఆ రామనామముయొక్క స్మరణను, (తక్కిన యర్థము సులభము.)

తా. “త్రిషట్కూని చ నామాని పశేద్రామస్య యో నరః, స త్రయోపాధి రహితో మోక్షం నమధిగచ్ఛతి” “ఏమనుష్యుడు రామనామమును పదు నెనిమిదిమాటలు (అనగా: ఓక్కొక్కపర్యాయమునకు ఆఱునామములుగా మూడుమాటలు) జపించునో వాడు క్రమముగా స్థూలనూత్న కారణశరీరములను మూడు ఉపాధుల నతిక్రమించి మోక్షమును జెందును” అను వాక్యము ననుసరించి, రామనామజపమువలన మోక్ష మవశ్యముగ సిద్ధించును.

క. నిరతంబు రామనామ, స్మరణంబునకంటె మోక్షసాధన మితరం

బరయంగ లేదు ధరలోఁ, బరమసులభ మైనలనదుపాయం బబలా.

టీ. అబలా = ఓపార్వతీ!, నిరతంబు = ఎల్లప్పుడును, రామనామస్మరణంబున కంటె = రామనామజపము సేయుటకంటె, ఇతరంబు = వేఱైన, మోక్షసాధనము = మోక్షమును సాధింపఁగలిగినట్టియు, పరమసులభము = మిగుల సులభమైనదియు, ఐన లన దుపాయము = ఐనట్టి శ్రేష్ఠమైనయూపాయము, ధరలో = ఈభూమిలో, అరయంగ = విచారింపఁగా, లేదు.

తా. పార్వతీ! మనస్సునకును, శరీరమునకును శ్రమ కలిగించు మోక్షసాధనము లనేకములున్నను ఈ రామ నామ జప మంతసులభమైనవి, ఇంత దృఢముగా మోక్ష ఫలము నిచ్చునవి ఎవ్వయును లేవు. కావున నీ రామనామము నకల మనుష్యులచేతను ఉపాసంపఁదగినది.

వ. అని యిట్లు శ్రీ రామమంత్రంబును దత్పభావంబు నుపదేశించిన నాకర్ణించి పరమానందభరితస్వాంత యై యక్కంతామణి యత్యంత భక్తిపూర్వకంబుగా ననేక ప్రణామంబు లాచరించి విను

తించి స్వామీ తన్మంత్రాధిష్ఠానదేవతా శ్రీ రామతత్త్వస్వరూప
బట్టిది యెఱిగింపుమనిన నొక్కంత విచారించి శ్రీ రామహృదయం
బను పరమేతిహాసంబు గల దందు శ్రీ రామతత్త్వం బతివిస్పష్టంబుగా
విలసిల్లునది యతిరహస్యంబు గావున నెవ్వరికి గోచరంబు గాకుండు
దాని నేఁ దెలియం జెప్పెద వినుమని శ్రీ మహాదేవుం డప్పార్వతీ
దేవి కి ట్లనియె.

70

టీ. అని, ఇట్లు, శ్రీ రామమంత్రంబును, తత్ప్రభావంబు = ఆరామమంత్రము
యొక్క సామర్థ్యమును, ఉపదేశించిన = తెలియఁజేయఁగా, ఆకర్ణించి = విని, పర...
యై-పరమ = అధికమగు, ఆనంద = సంతోషము చేత (అనఁగా : లోకుల నుద్ధరించుటకు
చక్కనియుపాయము దొరకెను గదా యను సంతసము చేత,) భరిత = సంపూర్ణమైన,
స్వాంతయై = మనస్సు కలదియై, ఆకాంతామణి = ఆస్త్రి రత్నమగు పార్వతీదేవి, అత్యంత
భక్తిపూర్వకంబుగా = అధికమగు భక్తితో, అనేక ప్రణామంబులు = అనేక నమస్కార
ములను, ఆచరించి = చేసి, వినుతించి = స్తోత్రము చేసి, “స్వామీ = ఓ ప్రభువా ! త... పంబు-
తన్మంత్ర = ఆ శ్రీ రామనామ మంత్రమునకు, అధిష్ఠానదేవతా = దేవతయగు (అనఁగా :
మంత్ర మెవ్వనినిఁగూర్చి జపింపవలయునో ఆదేవతయగు,) శ్రీ రామ = శ్రీ రాముని
యొక్క, తత్త్వస్వరూపంబు = యథార్థస్వరూపము, ఎట్టిది (రాముని యథార్థస్వరూప
మేమి ?) ఎఱిగింపుము = తెలియఁజేయుము” అనిన = అని చెప్పఁగా, ఒక్కంత =
కొంచెము, విచారించి = ఆలోచన చేసి, (అనఁగా : అతిరహస్యమగు నీ శ్రీ రామతత్త్వ
స్వరూపము నీయమకుఁ జెప్పవచ్చునా కూడదా ?), అది చెప్పట కీయమ తగినయధి
కారిణి యగునా కాదా ? అని కొంత విచారించి) “శ్రీ రామ హృదయంబును = శ్రీ రామ
హృదయమును పేరుగల, పరమ... ఇతిహాసంబు = శ్రేష్ఠమగు నొక్క పూర్వకథ గలదు,
అందు = ఆకథయందు, శ్రీ రామతత్త్వంబు = శ్రీ రాముని యథార్థస్వరూపము, (అనఁగా :
ఆ యథార్థస్వరూపమును, గూర్చిన వివరము), అతివిస్పష్టంబుగా = మిగుల స్పష్టముగ,
విలసిల్లు = ప్రకాశించుచుండును, అది = ఆకథ, (లేక, ఆ తత్త్వస్వరూపము) అతి
రహస్యంబు = మిక్కిలి రహస్యమైనది. (అనఁగా : మిగుల నుత్తములగు నధికారులకు
గాని, చెప్పరానిది) కావున = కాబట్టి, ఎవ్వరికి, గోచరంబు కాక ఉండు =
తెలియకుండును. (అనఁగా : దాని నెవ్వరు నెఱుంగరు.) దాని = ఆ తత్త్వస్వరూపమును
(లేక, కథను,) ఏ = నేను, తెలియఁ జెప్పెద = బాగుగ బోధపడునట్లుగా నీకు
చెప్పెదను, వినుము” అని, శ్రీ మహాదేవుండు = శోభాయుక్తుడగు నా యీశ్వరుడు,
పార్వతీదేవికి, ఇట్లు = ఈ క్రిందరాఁబోవు విధముగ, అనియె = అని చెప్పెను.

తా. పై జెప్పినవిధముగ నాపరమేశ్వరుడు రామమంత్రము నుపదేశించి దాని సామర్థ్యము తెలుపఁగానే “లాకుల నుద్ధరించుటకు చక్కని యుపాయము దొరకెను గదా” అని మిగుల సంకసించి యాపార్వతీదేవి తనప్రియుని గొనియాడి పలుమాటు నమస్కరించి యిట్లనియె. “ఓ స్వామీ! మీరు మంత్రమును దాని ఫలమును దెలియఁ జేసితిరి;” గాని ఆమంత్రమునకు అధిదేవతయగు శ్రీరాముని తత్త్వస్వరూపమునుగూర్చి వివరింపలేదు. కావున దానిని వివరించి యనుగ్రహింపవలయును” అని వేడుకొనఁగానే, ఆపరమేశ్వరుడు మొదట కొంత సంశయించియు పార్వతీదేవి మిగుల జ్ఞానవతి యగుట చేత శ్రీరామతత్త్వస్వరూపమును ప్రకటింప నిశ్చయించి ఇట్లనియె. “ఓపార్వతీ! రామహృదయమును నొక కథ గలదు. అది సాధారణముగ నందఱకును తెలియునది కాదు. అట్లయినను నీవు జ్ఞానవతి వగుటచే, నీకు దాని వివరించి చెప్పెదను. అందు నీ వడిగిన విషయమంతయు స్పష్టము కాఁగలదు.” అని చెప్పి క్రింద రాఁబోవువిధముగ శ్రీరామహృదయమును జెప్పట కారంభించెను.

—ॐ పార్వతీసంశయవివరణము. ॐ—

శ్రీరాముని యథార్థస్వరూపమును గూర్చి పార్వతికి సంశయము కలదని యథార్థత్వరామాయణమునం దున్నది.

“వదంతి రామం పరమేశ మాద్యం నిరస్తమాయాగుణసంప్రసారమ్,

భజంతి చాహర్నిశమప్రమత్తాః పరం పదం యాంతి తతైవ సిద్ధాః”

“ఓపరమేశ్వరా! ఈరాముడు అద్వితీయుడగు పరబ్రహ్మమనియు, సకల జగత్తులకును కారణభూతుడనియు, మాయతోఁగాని దానిగుణములగు సత్త్వరజస్తమ స్ఫులతోఁగాని, సంబంధ మేమియును లేని పరిశుద్ధుడనియు చెప్పుచున్నారు. ఇంత మాత్రమేకాక నారామునిపై వర్ణింపఁబడిన స్వరూపముతోనే రేయుంబవ లొక్కరీతిగ మనసును రెండవదానిపైకి బోసేయక నేవించుచున్నారు. ఆసేవయందు సిద్ధిజెందిన వారు పునరావృత్తి రహితమగు మోక్షమును గూడఁ జెందుచున్నారు. ఇది భక్తజనులలో ప్రత్యక్షమయ్యెను యున్నది.

“వదంతి కేచిత్పరమోఽసిరామః స్వావిద్యయా సంవృతమాత్మసంజ్ఞమ్,

జానాతి నాత్మాన మతః పరేణ స బోధితో వేద పరాత్పతత్త్వమ్.

యది స్త జానాతి కుతో విలాపః సీతాశృతే లేన కృతః పరేణ,

జానాతి నైనం యది శేన దేవః సమోఽసి సర్వైరసి తేవజాతైః.”

“ఇట్లున్నను మఱికొందఱు మఱియొక విధముగఁ జెప్పుచున్నారు. ఈ రాముడు పరబ్రహ్మస్వరూపుడగుటలో సంశయములేదు; కాని అట్లయినను ఆయన

తన యథార్థస్వరూపము నెఱుంగలేడు. అజ్ఞానము ఆవరించి యుండుటచేత తాను సామాన్యుఁ డనియే తలంచెను గాని, పరమాత్మరూపుఁ డని యెఱుంగఁడు. ఈకారణము వలననే ప్రతిష్ఠలమునందుండును, రామునకు యథార్థస్వరూపము దెలియుటకై ఇతడు లగు అగస్త్యుఁడు మొదలగువారే బోధించుచుండినట్లు ఆరామాయణమువలనఁ దెలియుచున్నది. మఱియు ఆరామునకు స్వయముగానే తనయథార్థస్వరూపము తెలిసియుండి యెడల నిర్వికారుడైనతాను-సీతానిమిత్తమై దుఃఖించునా! ఆయనకు తనస్వరూపమే ఎప్పటికిని తెలియదనిన సకలజీవులతో సమానుఁడే యగును గదా! అప్పు డాయన పరబ్రహ్మ మగుట ఎట్లు? కావున రాముఁడు పరబ్రహ్మమే యైనను అజ్ఞానావరణము కలిగి యున్నాడనవలయును.”

(“ఓపరమేశ్వరా! ఈరెంటియందును ఏది సత్యమో యని (అనఁగా: రామునకు మాయాగుణములతో సంబంధము కలదా లేదా? యని) నాకు సంశయము కలుగుచున్నది. ఈసంశయమును పోగొట్టుఁడు” అని పార్వతీదేవి ప్రశ్నచేసెనని తెలుసుకొనవలయును.

— రామాయణకథాసంగ్రహము. ౭౭ —

అవ. మైన వర్ణించినవిధముగ శ్రీరామహృదయమును జెప్పెదనని ప్రతిజ్ఞ చేసి దానికుపోద్ఘాతముగ రామాయణకథను సంక్షేపముగా వర్ణించుచున్నాఁడు.—

సీ. ఆదినా రాయణుం డార్థరక్షణపరా

యణుఁడు లోకోపకారార్థముగను

శ్రీరామచంద్రుఁ డై క్షీతిపై సవతరంచి

ప్రేమతో సీతను బెండ్లియాడి

సాకేతపురమున సంభ్రమించుచు నుండి

జగముల రక్షింప జననివరము

జనకునివాక్యంబు సమహర్చి చెల్లింపఁ

దమ్ముఁడు భార్యయుఁ దాను గూడి

తే. తాపసుల వేషములు దాల్చి తాల్చిమీఱ

దండ కారణ్యభూములఁ దగఁ జరించి

సకలరాక్షసగణముల సంహరించి

యరిగి సీతానిమిత్తమై యంతమీఁద.

టీ. ఆర్థ...నుఁడు-ఆర్థ=ఆధ్యాత్మికాది తాపత్రయమువలన బాధపడువారిని,

రక్షణ=రక్షించుటయే, పర=శ్రేష్ఠమగు, అయనుఁడు=గతిగా (క్షణిగా) గల, ఆదినారాయ

ఋండు=సకలజగత్తులకు నాదికారణభూతుడగు మహావిష్ణువు, లోకోపకారార్థముగను=
దుష్టుల శిక్షించి శిష్టుల రక్షించి లోకమున కుపకారము చేయుటకై, శ్రీరామచంద్రుడు
వి=రాముడను పేర దశరథునకుఁ బుత్రుడై, తీతివై=భూమియందు, అవతరించి=పుట్టి,
ప్రేమతో=అనురాగముతో, సీతను, పెండ్లియాడి, సాకేతపురమున=అయోధ్యాపట్ట
ణమునందు, సంభ్రమించుచు=సంతసించుచు, ఉండి=పండ్రెండుసంవత్సరములుండి,
(వివాహమైనపిదప రాముడు పండ్రెండుసంవత్సరములకు అరణ్యమునకు పోయె ననుట
రామాయణమున ప్రసిద్ధము.) జగముల=ప్రపంచములను, రక్షింప=రావణబాధ
లేకుండ రక్షించుటకును, జననివరము=కైకకు దశరథుఁ డంతకు పూర్వమిచ్చియున్న
వరములను, జనకునివాక్యము=దశరథునిమాటను, (లేక, ప్రతిజ్ఞను) సమకూర్చి
చెల్లించ=సిగ్ధించునట్లుచేయుటకును, తమ్ముడు=లక్ష్మణుడు, భార్యయు=సీతాదేవి
యును, తాను, కూడి, తావసుల వేషములు=ఋషుల వేషములను (అనఁగా: నారచీరలు
మొదలగువానిని), తాల్చి=ధరించి, తాల్చి=ఓర్చు, మిర=అతియించునట్లుగా, (అనఁగా:
ఈవనవాసము చేయవలసినదెని యని కొంచెమైనను విసిగొనక) దండకారణ్య
భూముల=దండకారణ్యమునందు, తగ=ఒప్పునట్లుగా, చరించి=తిరిగి, సకలరాక్షస
గణముల=సమస్తరాక్షసులను, (అనఁగా: విరాధభరదూషణాదులను,) సంహరించి,
(ఈరాక్షసవధయే రావణునకు రామునిపై క్రోధముకలిగించినది కావున సీతను చెప్పటచే
రావణసంహారమునకుఁ గారణము సీతాపహారాదులను గూర్చి చెప్పినట్లే యని యూహిం
చునది.) అంతమీద=అటుతర్వాత (అనఁగా: సీత రావణుని యంతకపురమున నున్న
దని అంజనేయువలన నెఱింగినపిదప) సీతానిమిత్తమై=సీతను గొనివచ్చుటకై, అరిగి=
లంకకుఁ జని.

తా. భక్తులతాపత్రయమును జ్వలార్చుటయే ముఖ్యమగు కార్యముగాఁ గలిగి
సంచరించు నామహావిష్ణువు దేవతలప్రార్థనమువలన రావణసంహారముచేసి లోకమున కుప
కారము చేయుటకై రాముఁ డను పేర దశరథపుత్రుడై భూలోకమున జన్మించి, భూమికి
పుత్రికయై సీత యనుపేర జనకునియింట బెరుగుచున్న లక్ష్మీదేవిని వివాహమయ్యెను.
అవివాహమున కనంతరము పండ్రెండు సంవత్సరములు సకలభోగముల ననుభవించుచు
నయోధ్యయందుండి తాను వచ్చిన పనిని (రావణసంహారమును) శీఘ్రముగ నిర్వహించు
తలంపునఁ దనతండ్రియగు దశరథుని ప్రతిజ్ఞను బరిపాలింపవలయుననియొక దల్లికిచ్చిన
వరములఁ జెల్లించవలయు ననియు మిషచే సీతాలక్ష్మణులతోఁగూడి ఋషివేషము ధరించి
దండకారణ్యమును బ్రవేశించెను. అచ్చట విరాధుఁడు భరదూషణాదులు మొదలగు
రాక్షసుల ననేకుల సంహరించి చూపుతొంతమువలనఁ గోపించి, రావణాసురుడు
మాయచే సీతాదేవిని లంకకుఁ గొనిపోవ నుగ్రవనహాయమువలన వాయువును వెదకించి

హనుమంతునివలన లంకలో నాయను యుండుట నెఱింగి యాలంకకు వానరస్థైర్య నుపేక్షించి చనియెను.

మ. రణభూమిం దగ రావణాసురునిఁ బుత్రభ్రాతృబంధూరువా
రణగంధర్వశతాంగయుక్తముగ నస్త్రశ్రేణిచేద్రుంచి ల
క్ష్మణసుగ్రీవహనూమదాదియుతుండై కాంక్షించి సీతావధూ
మణితో వచ్చె నయోధ్యకావ్యలు నుతింపం బుష్పకారూఢుండై.

టీ. రణభూమి = ముద్ధభూమియందు, తగ = ఒప్పునట్లుగా, పుత్ర...ముగ = పుత్ర = పుత్రులతో, భ్రాతృ = సోదరులతో, బంధు = బంధువులతో, ఉరు = గొప్పవియగు, వారణ = నినుఁగులతో, గంధర్వ = గుఱ్ఱములతో, శతాంగ = రథములతో, యుక్తముగ = కూడినట్లు, రావణాసురుని, అస్త్రశ్రేణి = బాణసమూహముచేత, త్రుంచి = నంపిరించి, లక్ష్మణ...తుండై - లక్ష్మణ, సుగ్రీవ, హనూమత్ = హనుమంతుడు, ఆది = మొదలగు వారితో (ఇచ్చట ఆదిశబ్దమువలన విభీషణుండు మొదలగురాక్షసులుకూడ జెప్పఁబడిరి), యుతుండై = కూడినవాడై, కాంక్షించి = కోరి, పుష్పకారూఢుండై = పుష్పకమనువిమానము నెక్కి (ఇది కుచేరునిగలిచి రావణుండు సంపాదించిన విమానము), సీతావధూమణితో = స్త్రీరత్నమగు సీతాదేవితో, ఆర్యులు = మహాత్ములు, నుతింప = స్తోత్రముల జేయుచుండ, అయోధ్యకు = (తనరాజధానియగు) నయోధ్యాపట్టణమునకు, వచ్చె.

తా. ఇట్లు సీతను గొనితెచ్చుటకై లంకాపట్టణమునకుఁ జని, అచ్చట రావణాసురుని పుత్రమిత్రబంధుసహితముగాఁ జతురంగనైర్యసమేకముగా రూపుమాపి లోకముల భయముఁ బాపెను. తప్పుడగు లక్ష్మణునితోను, సుగ్రీవుఁడు, హనుమంతుఁడు మొదలగు వానరులతోను, విభీషణాదిరాక్షసులతోను, దనకు ప్రాణసమానయగు సీతాదేవితోను గూడి పరమానందభరితస్వాంతుఁడగుచు పుష్పకవిమానము నధిష్ఠించి యయోధ్యాపట్టణమును జేరెను. మహాత్ములందఱు తన కౌర్యధైర్యాదుల వినుతించుచుండఁ జిరవిశ్రాంతి వలన నాకురులైయున్న పురజనుల పరమానందభరితులఁ గావించెను.

తే. ఇట్లుగుదెంచి రాముండు హితపురోహి

తార్యబాంధవసచివభృత్యప్రభృతులు

ననుజులును గొల్వ నక్తుండై జనకజాభి

యుక్తుండై యంతఁ బట్టాభిషిక్తుండయ్యె.

79

టీ. అంతః = సింహుట, రాముండు, ఇట్లు = వైజెప్పినట్లు, ఆరుగురెంచి = అయోధ్యా పట్టణమునకు వచ్చి, హిత...లును-హిత = మిత్రులును, పురోహిత = పురోహితులును (తే. గురువులును), తార్య = పెద్దలును, బాంధవ = బంధువులును, జనకజానుండులును, భృత్య =

సేవకులును, ప్రభృతులును=మొదలగునందఱును, అనుజులును=కమ్ములగు లక్షణ, భరత, శత్రుఘ్నులును, కొల్వొ=సేవించుచుండగా, నక్షత్రై=ప్రీతిగలవాడై (లోకము ననుగ్రహించు నిచ్చగలవాడై అనుట.) జనకబాభియుత్తరై=సీతాదేవితోఁగూడినవాడై, పట్టాభిషిక్తుడయ్యె=పట్టాభిషేకముఁ జేసికొనియెను.

తా. వైనవర్ణించినవిధముగా నయోధ్యాపురముఁ జేరినపిమ్మట మంత్రిపురోహిత బంధుగురుమిత్ర సేవకాదిజనంబులును దమ్ములును కాలోచితమగురీతి సేవించుచుండిరి. రామ భద్రుండును ప్రజల ననుగ్రహింపవలయు ననుతలంపున సీతానమస్వితుడై పట్టాభిషేక మహోత్సవము ననుభవించి కులక్రమాగతమగు రాజ్యభారము వహించెను.

— శ్రీ రామపట్టాభిషేకము: ౧ —

సీ. శృంగార మేపార్క సీతాంగనామణి

మును నిజవామాంకమున వసింపఁ

దనపాదుకలు శిరంబున మోచి ముందఱ

హనుమంతుఁ డతిభక్తి ననుసరింప

ధవళాతపత్ర మాతతధనుర్బాణముల్

దాల్చి లక్ష్మణుండు కైదండ నలర

సరి నిరుగడల వింజామరంబులు పూని

భరతశత్రుఘ్నులు పరిధవింప

తే. ననుపమోజ్జ్వలరత్న సింహాసనమున

నమరఁ గూర్చుండి కోటిసూర్యప్రకాశుఁ

డై వసిష్ఠాదిమునిసమూహములచేతఁ

జెలఁగి రాముండు పట్టాభిషిక్తుడయ్యె.

74

టీ. సీతాంగనామణి = సీతాదేవి, శృంగారమేపార్క-శృంగారము = శృంగార రసము, (లేక సౌందర్యము,) విపార్క=అభివృద్ధియగుచుండగా, మును=ముందు, నిజ వామాంకమునఁ, నిజ = తనయొక్క, వామాంకమునఁ=ఎడమతోడవై, వసింపఁ= ఉండఁగా, హనుమంతుండు, అతిభక్తి=మిగులభక్తితో, తనపాదుకలు=తనపాపుకొల్లను శిరంబున మోచి=తల వైనుంచుకొని, ముందఱ=ఎదుట, అనుసరింపఁ=నిలచియుండఁగా (లేక, సేవించుచుండఁగా) లక్ష్మణుండు, ధవళాతపత్రము=తెల్లనిగొడుగును, ఆత... ములు-ఆతత=గొప్పవియగు, ధనుః=ధనువును, బాణములు=బాణములును, తాల్చి=ధరించి, కైదండఁ=చేతి ప్రక్కన, అలరఁ=ఉండఁగా భరతశత్రుఘ్నులు, సరిఁ=సమముగా, ఇరుగడలఁ=రెండుపార్శ్వములయందును, వింజామరంబులు=చురటిలను, పూని=ధరించి,

పరిధనింపక = ఒప్పుచుండగా, అను... మునక = అనుచును సరిలేని, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించుచున్న, రత్న = నవరత్న భుజితమైన, సింహాసనమునక = సింహాసనముపై, అమరక = బాగుగూర్చుండి, కోటిసూర్యప్రకాశుడై = కోటిసూర్యులకు సమానమైన కాంతిగలవాడై, వసిష్ఠాదిముని సమూహములచేతక = వసిష్ఠుడు మొదలగుముఖుల సమూహములచేత (అనగా బెక్కండ్రమునులచేత), చెలగి = ప్రకాశించి, రాముండు, పట్టాభిషిక్తుడయ్యె = పట్టాభిషేకము జేయబడియెను. (వసిష్ఠాదిమునులందఱు నారాముని నభిషేకించిరిని భావము.)

తా. అపట్టాభిషేకసమయమున సౌందర్యరాశి యగుసీతాదేవి రాముని యెడను తొడపై గూర్చుండి యుండెను. అగ్రభాగమున పరమభక్తుడగునాంజనేయుడప్పుడు త్వునిపాదుకల శిరమున దాల్చి నేవించుచుండెను. శ్వేతచ్ఛత్రంబును ధనుర్బాణంబును గూడ ధరించి లక్ష్మణుండు చేతి ప్రక్క నిలచి యుండెను. భరతశత్రుఘ్నులును నురటిల పీచుచు నుభయపార్శ్వముల నలంకరించు చుండిరి. ఇట్టి మహావైభవముతోడ దురారుచు కోటి సూర్యప్రకాశుడై యొప్పుచున్న యారాజచంద్రుని నవరత్నభుజికి సింహాసనముపై నిలిపి వసిష్ఠాదిమహామునులు అభిషేకము నొనర్చిరి.

ఆవ. ఇట్లు పట్టాభిషేకమును వర్ణించి యామహాత్మ్యమును ఉపసంహరము చేయుచు రామహృదయము నుపక్రమించుచున్నాడు.—

వ. ఇట్లు పట్టాభిషిక్తుడై శ్రీరామచంద్రుండు హితపురోహితా మాత్యసుహృద్విద్వద్భ్రాహ్మణదాసదాసీజసంబులకును నానాదేశాధీశ్వరులకును విభీషణ సుగ్రీవ జాంబవత్సుషేణ నలనీలగజగవయ గవాక్షగంధమాదనాదులకును వందిమాగధపాతకలోకంబునకును దక్కినవారలకందఱకును మనోరథంబులు దీరం దగినరథతురగ వారణగోభూహిరణ్యాగ్రహారరత్నదివ్యవస్త్రాభరణ గంధమాల్యాదు లొసంగి సత్కరించి యంతట దనపురోభాగవర్తియుఁ బుణ్యకీర్తియు నిటలతటఘటితాంజలియును గృతకార్యుండును నిరాకాంక్షుండును నిత్యానిత్యవస్తువివేకయుక్తుండును సకలవిధైహికాముష్మికభోగవిరక్తుండును శమాదిషట్కసంపత్తియుతుండును ముముక్షుతాసమన్వితుండును మహాబుద్ధిమంతుండు నైనహనుమంతుం గనుంగొని కరుణారసంబు పొంగార జనకజాంగనామణి నెమ్మొగంబుఁ జూచి మనకు నిత్యభక్తుండును మదీయజ్ఞానాసక్తుండును బరమభాగవతశిఖామణియు నైన యితనికి మద్దివ్యతత్త్వ

స్వరూపం బుపదేశింపు మనిన బంగారంబునకుఁ బరిమళంబుగలిగిన
తేటంగున నుప్పొంగి మందస్తితముఖారవిందయై విశ్వమోహిని
యైనసీతామహాదేవి యాంజనేయుని కభిముఖయై యిట్లనియె. 75

టీ. ఇట్లు = వైనఁజెప్పినవిధముగా, శ్రీరామచంద్రుఁడు, పట్టాభిషిక్తుడై =
పట్టాభిషేకము నొనర్చుకొని, హిత...లకుఁ - హిత = ఇష్టులకు, పురోహిత = పురోహితు
లకు, అమాత్యు = మంత్రులకు, సుహృత్ = స్నేహితులకు (మొట్టమొదటఁ గొంచె మనిష్ట
ముగాఁ దోచునట్లున్నను శంకింపక యుత్తరకాలమున శుభముఁ గూర్చుగల బోధనేయు
వారు హితులు; ఇతరులు సుహృత్తులు), విద్వత్ = విద్వాంసులకు, బ్రాహ్మణ = బ్రాహ్మణు
లకు, దాస = సేవకులకు, దాసీజనంబులకుఁ = దాసీజనులకును, నానాదేశాధీశ్వరులకుఁ =
సకలదేశముల ప్రభువులకును, విభీషణసుగ్రీవజాంబవత్పుష్యేణనలనీలగజగవయగవాక్ష
గంధమాదనాదులకుఁ = విభీషణుఁడు మొదలగు రాక్షసులకును సుగ్రీవుఁడు జాంబ
వంతుఁడు సుషేణుఁడు నలుఁడు నీలుఁడు గజుఁడు గవయుఁడు గవాక్షుఁడు గంధమాద
నుఁడు మొదలగు వానరభట్టాకశ్రేష్ఠులకును, వంది...నకుఁ - వంది = స్తుతిపాఠకుల
యొక్కయు, మాగధ = రాజవంశవళినిఁ గొనియాడువారియొక్కయు, పాఠక = గాయ
కులయొక్కయు, లోకంబునకుఁ = సమూహమునకును, తక్కినవారలకందఱకుఁ =
మిగిలిన సకలవిధము లగుజనులకును, మనోరథంబులుదీరక = శోకులు దీరునట్లు (సమృ
ద్ధిగా), తగి...దులు-తగిన = వారివారియోగ్యతకు నుచితములగు, రథ = రథములు, తురగ =
గుఱ్ఱములు, వారణ = ఏనుగులు, గో = గోవులు, భూ = భూమి, హిరణ్య = సువర్ణము, అగ్ర
హార = అగ్రహారములు, రత్న = నవరత్నములు, దివ్య = శ్రేష్ఠములైన, వస్త్ర = వస్త్రములు,
ఆభరణ = సోమములు, గంధ = గంధము, మాల్య = పుష్పమాలికలు, ఆదులు = మొదలగువానిని,
ఓసఁగి = ఇచ్చి, సత్కరించి = గౌరవించి, ఆంతట = తర్వాత (వారలనందఱును స్వస్థాన
ములకుఁ బంపిన పిదప), తనపురోభాగవర్తియుఁ = తనయగ్రభాగమున నుండునట్టి
వాఁడును, పుణ్యకీర్తియుఁ = పవిత్ర మగుకీర్తి గలిగినట్టివాఁడును (ధర్మవరుఁడగుటచే
లోకమున మిగులఁ బ్రశంసించఁబడుచున్నట్టియు), నిట...లియుఁ - నిటలటట = భాల
భాగమున, ఘటిత = కదియింపఁబడిన, అంజలియుఁ = చేమొడ్చుఁ గలిగినవాఁడును, కృత
కార్యుండును = తనకార్యమును సాధించినవాఁడును, నిరాకాంక్షుండును = ఆశయేమియు
లేనివాఁడును (సువర్ణ అగ్రహారాదులలోఁ దేనినిఁ గోరనట్టియు), నిత్యానిత్యవస్తువివేక
యుక్తుండును = బ్రహ్మము నిత్యము ప్రపంచ మనిత్యము ఆను వివేకము గలిగినట్టి
వాఁడును, సకల...మును-సకలవిధ = సమస్తవిధములగు, విహిక = పూర్వజన్మ కర్మమువలనఁ
గలిగి ఆనిత్యములై యిహలోకమున ననుభవించఁబడుచున్నవియు, ఆముష్మికభాగ = యజ్ఞా
దులవలనఁ బుట్టి స్వర్గాదులయం దనుభవించఁ బడుచున్నవియు నగుభాగములయందు,

విరక్తుండును = వైరాగ్యముకలవాఁడును, శమా...డును-శమాది = శమము మొదలగు
 (శమ, దమ, ఉపరతి, తితిత్త, శ్రద్ధ, సమాధానము లను), పట్క = ఆటుగుణములు
 యొక్క, సంపత్తి = సంపదతో, యుతుండును = కూడియున్నవాఁడును, ముము...
 డును - ముముక్షుతా = మోక్షేచ్ఛచే, సమన్వితుండును = కూడియున్నవాఁడును
 (సాధనచతుష్టయ సంపత్తి గలవాఁడును), మహాబుద్ధిమంతుండును = అధిక మగు నూత్న
 బుద్ధి గలవాఁడును, విన హనుమంతుఁ = అయిన యాంజనేయుని, కనుంగొని=చూచి,
 కరుణారసంబు = దయారసము, పొంగారఁ = అభివృద్ధి యగుచుండ, జనకజాంగవా
 మణిమొగంబుఁ=సీతాదేవిముఖమును, చూచి, మసకుఁ, నిత్యభక్తుండును = ఎప్పుడును
 మిగులభక్తితో నేవయొనర్చువాఁడును, మదీ...ను - మదీయ = నాదగు (నానంబంధ
 మైన), జ్ఞాన = యథార్థజ్ఞానమునందు (నాస్వరూపమును యథార్థముగాఁ దెలిసికొనుట
 యందు), ఆసక్తుండును=ఇచ్చ గలవాఁడును, పర...యుఁ-పరమ = శ్రేష్ఠులగు, భాగ
 వత=భగవద్భక్తులలో, శిఖామణియుఁ = శిరోరత్నమువంటివాఁడును, వినయికినికొ =
 అగు సీహనుమంతునికి, మద్ది... పంబుఁ-మల్ = నాయొక్క, దివ్య=శ్రేష్ఠమగు (లేక,
 లోకోత్తరమైన), తత్త్వస్వరూపంబుఁ=యథార్థస్వరూపమును (బ్రహ్మస్వరూపమును),
 ఉపదేశింపుమనినఁ = ఉపదేశింపవలయునని చెప్పఁగానె, బంగారంబునకుఁ=సువర్ణము
 నకు, పరిమళంబు = సువాసన, కలిగినతెఱంగునఁ = కలిగినవిధంబును, ఉప్పొంగి =
 సంతోషించి, మంద...దయ-మందస్థిత = చిటునగవుతోఁ గూడిన, ముఖారవిందయై =
 ముఖపద్మము కలదియై (సర్వసాక్షి, సర్వవ్యాపకుడై, “జీవునికంటె నభిన్నుడై యున్న
 బ్రహ్మమును తెలిసికొనుట కింతప్రయత్నము కావలయునా” అను నభిప్రాయముచే
 సీతాదేవి నవ్వె నని తెలిసికొనవలయును), విశ్వ = సకలప్రపంచమును, మోహినియై =
 మోహింపఁజేయునది యైన (మాయాస్వరూపిణి యైన) సీతామహాదేవి, ఆంజనేయు
 నికొ, అభిముఖయై = ఎదురై, ఇట్లనియె = ఈక్రింద రాఁజోవు విధముగా నుపదేశిం
 శించెను.

తా. రామభద్రుఁడు పట్టాభిషేకోత్సవము పైన వర్ణించినవిధముగా మహావైభ
 వముతో ముగియఁగానే హితపురోహితమంత్రమిత్రదానదాసీజనులకును అభిషేకోత్సవ
 మును జూడవచ్చిన రాజులకును విభీషణాదిరాక్షసులకును సుగ్రీవాదివానరులకును జాంబ
 వదాదిభల్లూకవరులకును వందిమాగధాదులకును మఱయు సకలవిధము లగు వారికిని,
 వారివారిమనస్సులు తృప్తి జెందునట్లు రథగజతురగసువర్ణాగ్రహారాదిబహువిధ బహు
 మానములనొసంగి వీడ్కొల్పెను. హనుమంతుఁడు మాత్రము నిత్యానిత్యవస్తువివేకము
 వైరాగ్యము శమాదిపట్కసంపత్తి మోక్షేచ్ఛ యనుజ్ఞానసాధనములచే బ్రకాశించుచు
 రామునియొక్క యథార్థస్వరూపము తెలిసికొని, అతని నుండువాఁడగుటచేత

నవ్వుహాత్తుఁ డిచ్చు బహుమానముల నపేక్షింపక ఫాలభాగంబునఁ జేమోడ్చుఁ గదియించి యెదుట నిలచియుండెను. ఇట్లు తన కంతటి మహాకార్యమును సాధించియు నేమియుఁ గోరకున్న సత్స్వభావుఁడగు నాహనుమంతుని మహాబుద్ధిమంతుని నవలోకించి యాతని మనోరథము నూహించి దయారసము మఱియు నుపొంగ నీతాదేవితో నిట్లనియె. “దేవీ ! ఈతఁడు మనయెడల మిగుల భక్తికలవాఁడు. పరమభాగవతులలో శిరోరత్నముంబోలువాఁడు, నాయథార్థస్వరూపము నెఱుంగఁ దలంచుచున్నాఁడు. కావున నీతనికి లాశోత్తరముగు నాయథార్థస్వరూపము నెఱింగింపుము” అని యిట్లు రామచంద్రుఁ డాజ్ఞాపింపఁగానే జగన్మోహిని యగు నానీతాదేవియు బంగారమునకు నుగంధముఁ గలిగినట్లు సంతసించి యాయాంజనేయుని కెదురై ముఖకమలంబున చిఱునగవు తళుకొత్త నిట్లని యుపదేశింప నారంభించెను.

— సీత హనుమంతునకుఁ దారక యోగంబు బోధించుట. —

మ. సుమతీ ! రాముఁడు నిర్వికారము సదా శుద్ధంబు బుద్ధం బచింత్య మవాచ్యం బతులం బతీంద్రియము సత్తామాత్రముక్ స్వప్రకాశము నిర్ద్వంద్వము నిర్వికల్ప మజముక్ సత్సంవిదానందరూప మమూర్తం బజరంబు కేవలపరబ్రహ్మంబు చింతింపఁగన్. 76

టీ. సుమతీ = ఓ మాత్మబుద్ధిగల హనుమంతుడా !, చింతింపఁగన్ = బాగుగ విచారించినయెడల, రాముఁడు, నిర్వికారము = షడ్వికారములు లేనట్టియు, సదా = ఎల్లప్పుడు, శుద్ధంబు = దేవితోను సంబంధము లేక స్వచ్ఛమై యుండునట్టియు, బుద్ధంబు = జ్ఞానస్వరూపమైనదియు, అచింత్యము = మనసుచే తలంపరానిదియు, అవాచ్యంబు = నోటిచే వచింపరానిదియు, అతులంబు = తనతో సమానముగు మఱియొకవస్తువు లేనిదియు (లాశోత్తర మైనదియు), అతీంద్రియము = ఇంద్రియములకు గోచరము కానిదియు, సత్తామాత్రముక్ = సర్వకాలములందును సర్వదేశములందును సర్వవస్తువులయందును ఒక్కటే విధముగ నుండుటయే స్వరూపముగాఁ గలదియును (నిత్యమైనదియును), స్వప్రకాశము = పరునిసహాయము లేక స్వతంత్రమై ప్రకాశించునదియు (అనఁగాః తెలిసికొనఁబడునదియు, పరబ్రహ్మమును తెలిసికొనువాఁడు మఱియొకఁడు లేడని భావము), నిర్ద్వంద్వము = నుభయభేదములు శీతోష్ణములు మొదలగుద్వంద్వములు (ఒకటి విడచిన మఱియొకటి పురుషుని సాశ్రయించియే యుండుస్వభావము గలగుణములు) లేనిదియు, (వానిచే బాధింపఁబడనిదియు), నిర్వికల్పము = సంకల్ప వికల్పములు లేనిదియును, అజముక్ = ఉత్పత్తి లేనిదియు, సత్సం...పము-సత్ = సత్యము, సంవిత్ = జ్ఞానము, ఆనంద = ఆనందము, రూపము = స్వరూపముగాఁ గలదియు, అమూర్తంబు = ఇంద్రియము

లకు గోచర మగునాకారము లేనిదియు, అజరంబు=ముదిమి లేనిదియునగు, కేవల...
బు-కేవల = అద్వితీయమైన (తనకంటె నన్య మగు వస్తువు లేని), పరబ్రహ్మంబు = పర
బ్రహ్మస్వరూపుడే.

తా. అంజనేయా ! రాముని సామాన్యమనుష్యునిగా భావింపుచున్నా వేమె
అనునని యథార్థస్వరూపమును చెల్పెద వినుము. ఉండుట పుట్టుట అభివృద్ధి యగుట
పరిణామముఁ జెందుట ఊఁగించుట నశించుట యనురూపములతో ప్రత్యక్షములై యున్న
వికారములతో సంబంధముఁ జెందనిదనియు, నిర్మలమైయుండునదనియు, జ్ఞానరూప
మనియు, లేక, వివేక లగుమహాత్ముల కెఱుంగవచ్చున దనియు, 'ఇది యిట్లు'
యూహింపరానిదనియు, వాక్కుల కగోచర మైనదనియు, దృష్టాంతములఁ జెప్పి నిరూ
పింప నశక్యమైనదనియు, ఇంద్రియములకు గోచరముకానిదనియు, ఉనికియే స్వరూప
ముగాఁ గలదనియు, పరులచే నెఱుంగఁబడకఁ దన్నుతానే యెఱుంగునది (అనఁగా
తనంతఁదానే ప్రకాశించునది) యనియు, సుఖదుఃఖాదిద్వంద్వములతోఁ గాని లేక భేద
వాదు లొనర్చు నానావిధములగు వికల్పములతోఁగాని (అనఁగా: "చైతన్యరూపునియందు
జీవబ్రహ్మ భేదముకలదు. జ్ఞాన మాత్మకు గుణమేకాని స్వరూపముకాదు." అను మొదలగు
విరుద్ధకల్పనలతోఁగాని) పుట్టుక ముదిమి మొదలగువానితోఁగాని సంబంధములేనిదనియు,
నత్యజ్ఞానానందరూపమైనదనియు, వేదము లేపరబ్రహ్మమునుగూర్చి యుద్ఘోషించు
చున్నవో అట్టిబ్రహ్మమే యారాముఁడని తెలిసికొనుము.

అవ. ఇట్టిరాముండు నిర్వికారుఁ డగునేని యాతనివలనఁ బ్రపంచము పుట్టుననుట
సంభవింపదుకదా. అట్లైన రాముని (పరబ్రహ్మమును) జగత్కర్తనుగాఁ జెప్పఁతుమి
లప్రమాణములు కావచ్చును. శ్రుతి యప్రమాణ మగుట సమ్మతముగాదు కదాయని
సమాధానము జెప్పఁచున్నాఁడు.—

క. అవి కారుఁడయ్యుఁ గనకము, వివిధాభరణంబులైనవిధమున నితఁడే
దివియై భువియై రవియై, కవియై సర్వాత్ముడై ప్రకాశించుఁడగన్.

టీ. అవికారుఁడయ్యుఁ = స్వయముగ నెట్టిమార్పును జెందనివాఁడయ్యును,
కనకము=సువర్ణము, వివిధాభరణములైనవిధమున = అనేక విధము లగు నాభరణము
లైనట్లు, ఇతఁడే = ఈపరబ్రహ్మ మగురాముఁడే, దివియై = ఆకాశరూపుఁడై, భువియై=
భూస్వరూపుఁడై, రవియై=సూర్యస్వరూపుఁడై, కవియై=బ్రహ్మస్వరూపియైన చంద్రుఁడై
(లేక, శుక్రగ్రహస్వరూపుఁడై), సర్వాత్ముడై = సర్వప్రపంచరూపుఁడై, తగన్ =
ఓప్పునట్లుగా, ప్రకాశించున్ = ప్రకాశించుచున్నాఁడు.

తా. పరబ్రహ్మము నిర్వికారుఁ డని చెప్పట కాక్షేపమేమియులేదు. ప్రపంచ
మాబ్రహ్మమునకంటె వేఱగునేని యప్పుడు ఆ ప్రపంచముయొక్క యంతృత్వవలనఁగాని

వినాశమువలనఁ గాని ఆపరబ్రహ్మమునకు వికారములు కలుగు నని చెప్పవచ్చును గాని ప్రకృతవిషయముమాత్ర ముట్టిదికాదు. ప్రపంచమునకును పరబ్రహ్మమునకును భేదము కొంచె మైనను లేదు. ఎంత విచారించి చూచినను ఈ ప్రపంచమున నామరూపములకంటె నితర మగుపదార్థ మేదియును గానవచ్చుట లేదుగదా! కావున, సువర్ణముచే జేయఁ జూడిన భూషణములు ఎన్నిరూపభేదములు కలవి యైనను వానికిఁ గారణమగుసువర్ణమున కంటె వేఱుకానట్లు ఈ ప్రపంచము ఎన్ని నామరూపభేదములు కలవియైనను కారణభూత మగుపరబ్రహ్మమునకంటె వేఱుగనది కానేరదు. ఆభూషణములయందలి వికారములవలన సువర్ణమున కేమియు వికారముఁ గలుగునట్లు ప్రపంచమునందలి వికారములవలనఁగూడ నాపరబ్రహ్మమునకు వికారములు గలుగ నేరవు. కావున నోయాంజనేయ! మనకెన్ని భేదములతోఁ గానవచ్చుచున్నను ఈభూమి ఆకాశము మొదలగు భూతములుగాని, సూర్య చంద్రాదిగ్రహములు గాని, జంగమస్థావరములు గాని యీరామునికంటె బ్రహ్మము వేఱు కా వని తెలిసికొనుము!

అవ. ఇట్లు చెప్పినచో 'పరమాత్మ కర్త' అని చెప్పు శ్రుతులకేకాదు. 'పరబ్రహ్మమునందు సత్త్వరజస్తమోగుణరూప యగు నొకశక్తి గలదు. ఆశక్తి ప్రపంచమునుఁ బుట్టించును.' అని చెప్పు శ్రుతులకుఁ గూడ సప్రామాణ్యము వచ్చును. అనిన సమాధానమును జెప్పచున్నాఁడు. —

క. త్రిగుణాత్మికయై యనిశము, జగములఁబుట్టింపఁ బెంపసమయింపఁగాఁ దగుమూలప్రకృతియ నే, నగుదుఁజామీ సత్యముగ మహాగుణశాలీ.

టీ. మహాగుణశాలీ=సద్గుణవంతుఁడ వగు నోయాంజనేయా! త్రిగుణాత్మికయై=సత్త్వరజస్తమోగుణములే స్వరూపముగాఁ గలిగి, అనిశముఁ = ఎల్లప్పుడును, జగములఁ = లోకములను, పుట్టించఁ, పెంపఁ, సమయింపఁగాఁ = సళింపఁజేయుటకును, (అనఁగా: సృష్టిస్థితిసంహరములఁ జేయుటకు), తగు...ప్రకృతియ-తగు = సామర్థ్యము గల, మూలప్రకృతియ=మూలప్రకృతియే. (మాయాశక్తియే), సత్యముగఁ=నిజముగా, నేవగుదుఁజామీ=నేను అయి యున్నాను సుమా!

తా. మూలప్రకృతి యనుశక్తి పరబ్రహ్మమునందు కల దనియు ఆశక్తియే ప్రపంచమును సృజించుచు సంహరించుచు నున్నదనియు వేదములు చెప్పుచున్నవనుట సత్యము. మూలప్రకృతియనినను, అవిద్యయనినను, అజ్ఞానమనినను, మాయ యనిన నొక్కటియే. ఆశక్తిని నేనే యని తెలిసికొనుము. వేద మిట్లు చెప్పినను పరబ్రహ్మమునకు మాత్రము వికారము కలుగ నక్కఱలేదు. యథార్థస్థితిలో నీమూలప్రకృతి కూడ నాబ్రహ్మమునకంటె వేఱుకా నేరదు. వేఱైయుండిననే కాని యాయనకు వికారమును గలిగింపనేరదుగదా. ఆపరబ్రహ్మ మొక్కఁడే సతాస్వరూపుఁ డగుటచేతను (ఉనికియే

స్వరూపముగాఁ గలవాఁ డగుటచేతను) మఱియొకసత్త (ఊనికి) యున్నదనిన రెండున్నట్లకుఁ గల భేదమును నిరూపించుటకు వీలులేకపోవుటచేతను పరబ్రహ్మమునకంటె నికరమగుపదార్థముండుటకే వీలులేదు.

మఱియుఁ ఊత్పత్తి వివాశము అనుపదములయర్థమునుగూర్చి విచారణీయాశము కొంత గలదు. ఎట్లనినః ఊత్పత్తి యనఁగా నింతకుఁ బూర్వము లేనిపదార్థము క్రొత్తగా పుట్టుటయా? లేక అంతర్ధానమైయుండునది ప్రకాశించుటయా? క్రొత్తగా బుట్టుట యుత్పత్తి శబ్దార్థమనిన నది యుక్తియుక్తము కానేరదు. అభావమునుండి భావముత్పత్తి యగుననుట ప్రత్యక్షవిరుద్ధముగదా! కావున నీవిషయమున నవశ్యముగ రెండవ పక్షమునే యంగీకరింపవలయును. (అనఁగాః ఏదియో యొకకారణమునఁ గొంతకాలము నుండియుఁ బ్రకాశింపకున్న పదార్థము ప్రకాశించుటయే యుత్పత్తి శబ్దార్థమనవలయును.) ఈయుక్తి ననుసరించియే విచారించిన, అంతర్ధానమునుఁ జెందుటయే వివాశ శబ్దార్థమని చెప్పవలసివచ్చును. కొంతకాల మవిచ్ఛిన్నముగఁ బ్రకాశించుచుండుటయే స్థితశబ్దమునకుఁ గూడ నర్థమని యేర్పడును.

ఇప్పు డాలోచించి చూడుము. మూల ప్రకృతిచే ప్రపంచము సృష్టింపఁబడును (అనఁగాః మూలప్రకృతిచే ప్రపంచముతోఁచునట్లు చేయఁబడును.) అని యర్థమేర్పడును. మూలప్రకృతి యనినను అజ్ఞానమనినను ఒక్కటియే యని యిదివఱకే చెప్పియున్నాను. కావున “మూలప్రకృతి ప్రపంచమును సృష్టించును.” అనిన “అజ్ఞానముచే ప్రపంచ మున్నట్లు తోఁచును” అనియే యర్థము. అజ్ఞానులకుఁ గూడ ప్రార్థనశమునఁ గొంతకాలమువఱకు (అనఁగాః బ్రశయమగునంతవఱకు) ఇహపరలోకరూప మగుప్రపంచము తోఁచుచు మఱికొంతకాలము (అనఁగాః వారివారికర్తలు ఫలముల నిచ్చుట కభిముఖము లగునంతవఱకు) దోఁచదు. కావున ప్రపంచాంతర్ధానరూపమగు వివాశముగూడ మూలప్రకృతిచేతనే చేయఁబడుచున్న దని శ్రుతులు చెప్పుచున్నవి. ఈప్రపంచమంతయు నజ్ఞానకల్పితమే యని యెఱింగినవారలగుటచేత, వారికది బ్రహ్మభిన్నముగా నెప్పటికిని తోఁచదు. కావున నెట్లు చూచినను పరబ్రహ్మమునకు వికారములు కలుగనక్కఱలేదని తెలిసికొనుము. ఆమూలప్రకృతియు నేనే యని నిశ్చయించుకొనుము.

అవ. ఇట్లు చెప్పినను పరబ్రహ్మము కర్తయగుటకు వీలులేకపోవుటచే శ్రుతి విరోధము వచ్చియే తీరును. సృష్టియనఁగా నుత్పత్తి యైనను, వికాస మైనను, దానికొకర్త యవశ్య ముండితీరవలయును గదా. అజ్ఞానమే దానికి కర్త యనిన పరబ్రహ్మము జగత్కారణమని చెప్పుశ్రుతులకు విరోధము వచ్చును. కావున మూలప్రకృతి పరబ్రహ్మమునకంటె వేఱనియు, ఆపరబ్రహ్మము దానిమూలమున ప్రపంచమును సృజించుచున్నాడనియు, ఇట్టివాఁ డగుటచే నా బ్రహ్మము వికారముననియు, కర్త యనియు.

జెప్పి తీరవలయును. పరబ్రహ్మమునకుఁ గలశక్తియే ప్రకృతి యని శ్రుతులు చెప్పుచున్నవిగాదా! అనిన సమాధానముఁ జెప్పుచున్నాఁడు:—

క. అమలుఁ డగునితనిసాన్ని

ధ్యమువలన సృజింతు జగ మతంద్రితనై యి

ట్లమర జడులచేఁ దత్సృ

ష్టము కల్పింపఁబడు నీయసంగునియందున్.

79

టీ. అమలుఁడు=నిత్యసిద్ధుఁడు (నిర్వికారుఁడు), అగునితనిసాన్నిధ్యమువలన = అయినయీపరబ్రహ్మముయొక్క సామీప్యమువలన (అనగా: ఈరాముఁడు నాసమీపమున నుండుటచేత), అతంద్రితనై = నిమణుపాటులేనిదాననై, జగము = లోకము, సృజింతు = సృష్టి చేయుచున్నాను, ఇట్లమర = ఈవిధముగా నుండఁగా, జడులచేఁ = అజ్ఞానులచేత, తత్సృష్టము=నాచేజేయఁబడిన సృష్టి, ఈయసంగునియందున్ = నిర్వికారుఁ డగు (లేక, దేనితో సంబంధము లేని) యీరామునియందు, కల్పింపఁబడున్ = ఆరోపింపఁబడును.

తా. ఇట్లాత్మ నిర్వికారుఁడైనను శ్రుతులయందుఁ గొన్నిచోట్ల నాయనయే జగత్కర్తయని చెప్పఁ బడి యున్నది. మూలప్రకృతికిని ఆబ్రహ్మమునకును భేదము లేదని యిదివఱకే నిరూపించి యున్నాను. పారమార్థికస్థితి యిదియే యైనను, వేదము జనుల గ్రమగ్రమముగ నుద్ధరించుతలంపుచే నారంభమున నిట్లు చెప్పుచున్నది. తిమిరరోగము గలవాఁ డొకచంద్రబింబమును రెండుగాను మూడుగాను చూచినట్లు లోకులును తమభ్రాంతివలనఁ బరబ్రహ్మమునందు భేదమున్నట్లు తలంచుచున్నారు. వేదముకూడ తత్త్వస్వరూపము వానికి సుఖముగ గోచరమగుటకై మొట్టమొదట వారవలంబించియున్న భేదమునే యాధారము చేసికొని యుపదేశించుచు గ్రమగ్రమముగ యుక్తులచే దానిని నిరూపించి పరమార్థతత్వమును మనసున నాటించు బ్రయత్నించుచున్నది. ఇంతియేకాని ఆశ్రుతికి భేదమును జెప్పటయందుఁ దాత్పర్యములేదు. ఒకని కొకగొప్పవిషయము బోధింపవలయు ననిన మొట్టమొదట వారికిఁ గలజ్ఞానమును తలంపులను గమనించి వానికిఁదగినట్లు బోధయొనర్చుచు గ్రమగ్రమముగఁ జిత్తమును బరివర్తముఁ జేసియే కదా యావిషయము నుపదేశింపవలయును. ఇట్లు చేయక యొక్కమాఁటిట్టివిషయముల నుపదేశించిన వారిమనసు (శిష్టులమనసు) దానిని సంపూర్ణముగ గ్రహింపలేక, నాకు సర్వముఁ దెలిసె నని యభిమానించుచు ముందున్నస్థితియందు నిలువకొల్లక యుభయభ్రష్టమై చెడిపోవు ననుటయు ప్రత్యక్షసిద్ధమే కదా. కావున మూలప్రకృతి పరబ్రహ్మమునకంటె వేఱనియు, అది పరబ్రహ్మశక్తియనియు, ఆశక్తి

మూలముననే పరబ్రహ్మము సృజించుచున్నాడనియుఁ జెప్పటవలన దోష మేమియును లేదు.

యథార్థస్థితిలో నిట్లు చెప్పినను పరబ్రహ్మముమాత్రము సవికారుఁడుకా నక్కఱలేదు. నిలయనినః లోకమునందు కర్తృత్వము రెండు తెఱఁగులై యున్నది. ౧. దలు స్వయముగఁ గొన్ని సాధనములఁ గైకొని కార్యముల సాధించు చున్నారు. మఱి కొందఱు తామేమియుఁ జేయకయే పరులచే సర్వకార్యములఁ జేయించుచున్నారఁ ఈరెండు తెఱఁగులవారిని కూడ లోకమునఁ గర్తలనియే చెప్పుచున్నారు. ఇందు మొదటిది సాధనసాధ్యక ర్తృత్వము (సాధనములఁ గైకొనియే కార్యముల సాధించుట వలనఁ గలుగు కర్తృత్వము), రెండవది సాన్నిధ్యమాత్రసాధ్యక ర్తృత్వము (స్వయముగ సాధనములఁ గైకొన కున్నను తనసామీప్యమువలనఁ బరులచేఁ గార్యముల సాధింపఁజేయుటవలనఁ గలుగుక ర్తృత్వము) ఈరెండవక ర్తృత్వము పరబ్రహ్మమునకుఁ గలదు ఆయనయుఁ దనకంటె వేఱుగా నున్నప్రకృతిచేఁ బ్రపంచసృష్టినిఁ జేయించుచున్న పచ్చును గదా!

ఈప్రకృతి పరబ్రహ్మమునకు శక్తియే యైననుకూడ నీక ర్తృత్వమునకు భంగమ రాదు. పురుషునికంటె వానియం దున్నశక్తి వేఱుటలో నంశయ మేమియును లేదు. శక్తికిని శక్తిగలవానికిని సమవాయసంబంధము (అనఁగాః నిత్యసంబంధము) కలదని తార్కికు లందురు గాని అది వేదాంతులకు సమ్మతము కాదు గదా. యథార్థ స్థితిలో పదార్థములు రెండైనప్పుడు అవి యొక్కటిగానే యున్నట్లు భ్రాంతివలన దోష వచ్చునేకాని అట్టినిత్యసంబంధము కూడ నొకటి కలదనుట యుక్తిశూన్యముకదా! ఇట్లు సర్వమును విమర్శించిన భ్రాంతిసిద్ధ మగుభేదము నాశ్రయించి పరబ్రహ్మము నందు కర్తృత్వ మారోపింపబడుచున్నను ఆపరబ్రహ్మమునకు మాత్రము వికారములు కలుగ నక్కఱలేదు.

ఈతత్త్వము నెఱుంగలేక యజ్ఞానులగువారు నాచే (మూలప్రకృతిచే) జేయఁబడుచున్న సకలకార్యములను నిర్వికారుఁ డగునాపరబ్రహ్మమునం దారోపించుచున్నారు. అప్తుహత్తునకు దేనితోను సంబంధము లేకుండినను, ఆకాశమువలె సర్వవ్యాపకుడై యుండుటచేత నాప్రకృతియందుఁగూడ వ్యాపించియే యున్నాఁడు. కావున నట్లు కల్పించుచున్నారు. మాయ ఆబ్రహ్మమున కుపాధి యనియు, పరబ్రహ్మము తనయందుండుటచే నామాయయే సర్వమును సృజించుచున్న దనియు, బ్రహ్మమునకు నీసృష్టితో నేమియు సంబంధము లేదనియుఁ బలికింపఁ లేకున్నారు. కావుననే యాయనకుఁ గల సాన్నిధ్యమాత్రసాధ్యక ర్తృత్వమును, సాధనసాధ్యక ర్తృత్వమునుగా భావించి పరబ్రహ్మముకూడ సవికారమే యనిచుచున్నారు. బ్రహ్మమునకు సాన్నిధ్యమాత్ర సాధ్య

కర్తృత్వము గలదని చెప్పినను, ఆయన నిర్వికారుడగుటకు వీలులేదు. పరులచే గార్యముల జేయింపవలయునన్నను, గర్తయగువారికి సంకల్పము మొదలగునవి యుండియే తీరవలయును గదా! అనుటయు యుక్తియుక్తముగాదు. అయస్కాంతశిలయనుము నాకర్ణించుచున్నది కదా! అశిలకు సంకల్పము గల దనుట కవకాశము గలదా? కావున సాన్నిధ్యమాత్రసాధ్యకర్తృత్వము గలవాడు సంకల్పము మొదలగు వికారములు కలిగియుండవలయు ననుట నియమము గాదు. కావున నీవేదాంతసిద్ధాంతమే శ్రుతికిఁ గూడ విరుద్ధము కాదని తెలిసికొనవలయును.

అవ. మైనిరూపించినవిషయమును అనుభవసిద్ధముగ నిరూపించి చూపుచున్నాడు.—
వ. అదియెట్లనిన నాకర్ణింపు మయోధ్యానగరంబున నతినిర్మలం బయిన రఘువంశంబునం దితనిజన్మంబును విశ్వామిత్రసహాయత్వంబును దన్తఖరక్షణంబు నహల్యశాసనమనంబును హరధనుర్భంగంబును మత్పాణిగ్రహణంబును పరశురామపరాక్రమభంజనంబును బురప్రవేశంబును దండకారణ్యగమనంబును విరాధవధంబును శూర్పణఖాకర్ణ నాసికాచ్ఛేదనంబును ఖరదూషణత్రిశిరః ప్రముఖ రాక్షస ఖండనంబును మాయామూరీచహరణంబును ఘాయాసీతాపహరణంబును జటాయుకబంధమోక్షలాభంబును శబరీపూజనంబును సుగ్రీవసమాగమంబును వాలివధంబును సీతా నేషణంబును సముద్ర నేతుబంధనంబును లంకానిరోధంబును భీమసంగ్రామంబున భ్రాతృపుత్రపౌత్రబాంధవహితజనాదినహితంబుగా రావణహరణంబును విభీషణరాజ్యప్రదానంబును బుష్పకారోహణంబును మత్స్యమేతంబుగా సాకేతపురగమనంబును రాజ్యాభిషేకంబును మొదలుగాఁ గలకార్యంబులన్నియు నాచేత నాచరితంబులయ్యె నట్లగుచుండ నిర్వికారుండఖిలాత్మకుం దైనయీరామునియం దజ్ఞానులచే నారోపింపఁబడుం గావున.

80

టీ. అది యెట్లనిన = అయోధ్య యెట్లనగా, ఆకర్ణింపుము = వినుము, అయోధ్యానగరంబున = అయోధ్యాపట్టణమునందు, అతినిర్మలంబైన = మిగులపరిశుద్ధ మగు, రఘువంశంబునందు = రఘుమహారాజుయొక్క వంశమునందు, ఇతని జన్మంబు = ఈరాముడు పుట్టుటయు, విశ్వామిత్రసహాయత్వంబును = విశ్వామిత్రునికి సహాయుండగుటయు, తన్త...బును - తత్ = అవిశ్వామిత్రమహానునియొక్క, మఖ = యజ్ఞమును, రాక్షణంబును = రాక్షింపుటయు, ఆహ...బును - ఆహల్య = అహల్యయొక్క, శాసనంబును = శాసనమునందును, హరధనుర్భంగంబును = హరధనుర్భంగంబును

శివునివిల్లు విఱచుటయు, మత్స్యా...బును-మల్ = నాయొక్క, పాణిగ్రహణంబును =
వివాహంబును (ఆనఁగా: నన్ను వివాహముఁ జేసికొనుటయు), పర...బును - పరశు
రామ=పరశురామనియొక్క, పరాక్రమ=కౌర్యమును (లేక, బలమును), భంజనంబును
=అడంచుటయు, పురప్రవేశంబును=మరల అయోధ్యాపట్టణమునకు వచ్చుటయు, దండ
కారణ్యగమనంబును = దండకారణ్యమునకుఁ బోవుటయు, విరాధవధంబును = విరాధుఁ
డనురక్కనుని సంహరించుటయు, శూర్ప...బును - శూర్పణఖా = రావణాసురుని
చెలియలగు శూర్పణఖయొక్క, కర్ణ = చెవులను, నాసికా = ముక్కును, ఛేదనంబును=
కోయుటయు, భర...బును-భర=భరుండు, దూషణ=దూషణుండు, త్రిశిరః=త్రిశిరుండు,
ప్రముఖ=మొదలుగాఁగల, రాక్షస=రాక్షసులయొక్క, భండనంబును=భండించుటయును,
మాయా మారీచ హరణంబును=మాయలేజియై వచ్చినమారీచుని సంహరించుటయు,
మాయాసీతాహరణంబును=రావణుండు మాయా సీత నెత్తికొని పోవుటయు (రావ
ణుండు మాయాసీతను గొనిపోయెననుట యధ్యాత్మ రామాయణ సంప్రదాయము
వాల్చీకిరామాయణమున నీవిషయము ప్రత్యేకముగ భండింపఁబడియుండకపోవుటచేత
నామునికిహడ నదియే యభిప్రాయమని తోచుచున్నది. ఒకవిషయము సామాన్యముగా
నొకచోటఁ జెప్పఁబడినప్పుడు మఱియొచ్చుట నైనను దానిని గూర్చిన విశేషమున్న
యెడల గ్రహింపవచ్చు ననుట సుప్రసిద్ధము.), జటా...ను-జటాయు=గృధ్ర రాజగు
జటాయువునకును, కబంధ = కబంధుండగు రాక్షసునకును, మోక్షలాభంబును = మోక్షము
నిచ్చుటయు, శబ...బును-శబరీ=శబరి యనుబోయవనిత, పూజనంబును=పూజించుటయు
(లేక, శబరి ననుగ్రహించుటయు), సుగ్రీ...బును-సుగ్రీవ=సుగ్రీవునితో, సమాగ
మంబును=స్నేహముఁ జేయుటయు, వాలివధంబును=వాలినిసంహరించుటయు, సీతాస్వేష
ణంబును-సీతా=సీతయొక్క (ను), ఆస్వేషణంబును=వెదకుటయు (లేక, వెదకించు
టయు), సముద్ర సేతుబంధనమును=సముద్రమున సేతువుం గట్టుటయు, లంకా
సిరోధంబును=లంకను ముట్టడించుటయు, భీమ...బును-భీమ=భయంకరమైన, సంగ్రా
మంబును=యుద్ధమునందు, భ్రాతృ...గాఁ-భ్రాతృ = తమ్ములు, పుత్ర = కుమారులు,
పౌత్ర=మనుమలు, బంధన=బంధువులు, హితజన=ఇష్టజనులు, ఆది=మొదలగువారితో,
సహితంబుగాఁ =కూడునట్లుగా, రావణహరణంబును=రావణునిసంహరించుటయు, విభీషణ
రాజ్యప్రదానంబును = విభీషణునికి లంకారాజ్య మొసంగుటయు, పుష్పకారోహ
ణంబును = పుష్పకవిమానము నెక్కుటయు, మత్స్య మేతంబుగాఁ = నాతో కూడి,
సాకేతపురగమనంబును = అయోధ్యా పట్టణమునకు వచ్చుటయు, రాజ్యాభిషేకంబును =
పట్టాభిషేకముఁ జేసికొనుటయు మొదలుగాఁ గలకార్యంబులన్నియుం, నాచేత
నాచరితంబులయొక్క

నన్నిటిని నేనే చేసియున్నను, నిర్వికారుండు=వివికారములను లేనివాఁడును, అఖలాత్మకుండు = సకలప్రపంచరూపుఁడును, విస, ఈరామునియందుక, అజ్ఞానులచేతక, ఆరోపింపబడుగావునక = ఆరోపణ చేయబడుచున్నది గాన (అనఁగా: ఈకార్యముల నన్నిటిని రాముఁడే చేసి నని జ్ఞానశూన్యు లగువారు తలంచుచున్నారు గావున ననుట.)

తా. నేను (మూలప్రకృతి) చేయుకార్యముల నీరామునియందు (పరబ్రహ్మము నందు) నారోపించునిధమును వివరించెదను వినుము. ఈరామునకు పుట్టుక గాని, కామక్రోధాదులతో సంబంధము గాని లేదు. శత్రువులుగాని, మిత్రులుగాని లేరు. వర్షశోకములు లేవు. ఈవికారములన్నియు నాచే (జ్ఞానముచే) గల్పింపబడినవి. ఇట్లున్నను అజ్ఞానులగువారు ఈరాముఁడే రఘువంశమున జనించి, విశ్వామిత్రునకుఁదోడ్పడి యమ్మ హస్తానియజ్ఞమును గొనసాగించి, అహల్యాకాపమును దీర్చి శత్రుని బిల్లవిఱచి నన్ను బెండ్లియాడెననియు, పరశురామునిభంగపఱచి యయోధ్యకుఁజేరి యచ్చట కొంతకాలముండి లక్ష్మణునితోను నాతోను గూడి దండకారణ్యమును బ్రవేశించెననియుఁ జెప్పుచున్నారు. అచ్చట విరాధుండు మొదలగురాక్షసుల ననేకుల సంహరించి, మనుల కభయమిచ్చి, మాయచే బంగరులేడియై వచ్చినమారీచుని సంహరించె ననియు, మరలి యాశ్రమమునకు వచ్చునప్పటికి, మాయామయమగు రూపముతోనున్న నన్ను రావణుండు గొనిపోవగా నాకై బహునిధముల విలపించెననియు, నన్ను వెదకుచు సరణ్యములఁ దిరిగి తిరిగి జటాయు కబంధులకు మోక్ష మిచ్చి, శబరిచే పూజలగొని, వారు చెప్పినచొప్పున సుగ్రీవునితో మైత్రిఁ జేసెననియు భావించుచున్నారు. సుగ్రీవునకుఁ బ్రియంబుగా వాలినిఁ ద్రుంచి, వానరరాజ్యమును సంపాదించి యిచ్చి వానిసహాయముచే నన్ను వెదకించి తెలిసికొని లంకాపురమును నిరోధించి రావణుని సంహరించి, యారాక్షసరాజ్యమును విభీషణున కిచ్చెననియు, పుష్పకారూఢుడై నాతోఁగూడి యయోధ్యకు వచ్చి పట్టాభిషిక్తుఁడయ్యె ననియుఁ దలంచుచున్నారు. ఈకార్యముల నన్నిటిని నే నాచరించితినిగాని రాముఁ డాచరింపలేదు. ఇట్లైనను భ్రాంతివలన నజ్ఞానులగువారు నిర్వికారుఁడై సర్వమయుఁడై యున్న యీరామునియందే వినినెల్ల నారోపించుచున్నారు. పైన నిరూపింపబడి యున్నట్లు ఈతనిసాన్నిధ్యమువలన నే నీకార్యములనెల్ల నాచరించుచుండుట నెఱుంగలేక యిట్లు భ్రాంతి నొందుచున్నారు. కావున,

అవ. ఈక్రిందిరెండుపద్యములచే రామతత్త్వస్వరూపవ్యాఖ్యానము నుపసంహరించుచున్నాఁడు.—

ఉ. రాముండు నిర్వికారుండు నిరామయుఁ డవ్యయుఁ డక్షరుండు నిష్కాముఁ డతీంద్రియుఁ డజ్ఞుఁ డకర్తయుభో క్తయసంగుఁడంతరా

రాముఁడు నిర్వికల్పుఁడు నిరంజనుఁ డద్వయుఁడైనయాపరం
ధాముఁడు గాని చారుగుణధాముఁడు గాఁడు సమీరనపదనా! 81

టీ. సమీరనందనా = వాయుపుత్రుఁడవగు నాంజనేయా! రాముఁడు, నిర్వి
కారుఁడు=వికారములు లేనివాఁడును, నిరామయుఁడు=శరీరము లేనివాఁడగుటచే రోగ
ములు లేనివాఁడును, అవ్యయుఁడు=నాశములేనివాఁడును (లేక, స్త్రీపురుషాదిలింగభేద
ములు లేనివాఁడును), అక్షరుఁడు=నశించనివాఁడును, నిష్కాముఁడు=కోరఁదగినది లేని
వాఁడును (పరమానందమె ఆయనకు స్వరూప మగుటచేతను జనులచే గోరఁబడునదియు
నానందమే యగుటచేతను, పరబ్రహ్మము కోరవలసినపదార్థ మేదియు నుండదని భావము),
అతీంద్రియుఁడు = ఇంద్రియములకు గోచరముకానివాఁడును, అజాఁడు = ఉత్పత్తిలేని
వాఁడును, అకర్త=యేకార్యమును జేయనివాఁడును, అభోక్త=నిఫలమును అనుభవించని
వాఁడును, ఆనంగుఁడు=దేనితోను సంబంధపడనివాఁడును, అంతరారాముఁడు=నకలభూత
ములయందు అంతర్యామియై విహరించువాఁడును, నిర్వికల్పుఁడు=నంకల్పవికల్పములు
లేనివాఁడును, నిరంజనుఁడు=మఱియొకదాని సహాయములేకయే స్వయముగఁ బ్రకా
శించువాఁడును, అద్వయుఁడు=తనకంటె వేఱగు పదార్థము లేనివాఁడును, ఆయు=అయి
నట్టి, ఆపరంధాముఁడుగాని=ఆపరమాత్ముఁడేకాని, చారు... గాఁడు=చారు=మనోహరము
లైన, గుణ=గుణములకు, ధాముఁడుగాఁడు=ఆధారభూతుఁడు కాఁడు. (అనఁగా: సగుణుఁ
డును శరీరవిశిష్టుఁడును కాఁడనుట.)

తా. ఓ ఆంజనేయా! వికారములు లేనివాఁడును, దేనితోను సంబంధములేనివాఁ
డును, అద్వితీయుఁడును, శరీరము మొదలగునవి లేనివాఁ డగుటచే రోగములు మొదలగు
నవి లేనివాఁడును, కామక్రోధాదులు లేనివాఁడును, ఇంద్రియములకు గోచరము కాని
వాఁడును, ఒకపనిని జేయుటగాని, దానిఫలము ననుభవించుటగాని లేనివాఁడును, అంత
ర్యామి యగువాఁడును, జాతిభేదములు వినాశము లేనివాఁడును, ప్రత్యక్షాదిప్రమాణ
ములతో నక్కఱలేకయే స్వయముగఁ బ్రకాశించువాఁడునగు నాపరబ్రహ్మమీరాముఁడు
లోకు లనుకొనునట్లు శరీరాదియుక్తుఁడు కాఁడు. అని తెలిసికొనుము.

క. మాయాగుణానుగతుఁడై, పాయక నానావిధప్రపంచం బితఁడే
చేయు ననితోచునేమియుఁ, జేయఁడసంగుండక ర్తసిద్ధమువత్సా 82

టీ. వత్స=బిడ్డా! మా...డై-మాయా=మాయయొక్క, గుణ=సత్త్వరజస్తమో
గుణములను, అనుగతుఁడై=అనుసరించువాఁడై, పాయక=విడువక, నానా...చంబు
నానావిధ=అనేకవిధములైన, ప్రపంచంబు=లోకములను, ఇతఁడే=ఈరాముఁడే, చేయు
నని = చేయుచున్నట్లనెడిది (అనఁగా: సత్త్వరజస్తమోగుణాదులతోను, ఏమియుఁ

జేయఁడు=యథార్థస్థితిలో ఈరాముఁ డేకార్యమును జేయఁవాఁడుకాఁడు, ఆసంగుండు= వాస్తవములో నాయనకు దేనితోను సంబంధములేదు. అకర్త = ఇట్లగుటచే నేమియుఁ జేయఁడు, సిద్ధము=ఈవిషయము సిద్ధాంతమైనది.

తా. హిమానుమంతుఁడా! సత్త్వరజస్తమోగుణముల వికారమువలన (అనఁగా: సత్త్వరజస్తమోగుణములే మాయ కావున నదిచేయుచుండుకార్యములవలన (సర్వవ్యాపకుఁడగు నీరాముండు కర్తయైనట్లు లోచించుచుండును. ఆగుణములయందు వ్యాపించియున్న పరమాత్మునిసహాయముచే నాగుణములే యిట్లు సృష్టాద్యులను చేయుచున్నవని తెలిసి కొననేరక జను లిట్లు భ్రాంతి గాంచుచున్నారు. పరబ్రహ్మమాత్ర మేమియును జేయు వాఁడు కాఁడనుట సిద్ధాంతము.

అవ. ఇట్లాపరమేశ్వరుండు సంక్షిప్తముగ నీతాత్మతోపదేశరూపమున రామ తత్త్వము నెఱింగించి పార్వతీదేవికి గలిగినసంశయము నివారించి యాతత్త్వముననే విస్తరించి చెప్ప నుద్దేశముతో నాంజనేయకృత ప్రశ్న మీశ్రింద నభివర్ణించు చున్నాఁడు.—

వ. అనిన విని హనుమంతుండు నీతాదేవి కిట్లనియె. 83

టీ. అనినవిని=అని చెప్పఁగాని, హనుమంతుండు, నీతాదేవికిట్లనియె=నీతాదేవి జూచి యీశ్రిందవిధముగా ప్రశ్నజేసెను.

తా. హిపార్వతీ! ఈవిధముగ నీతాదేవి శ్రీరామతత్త్వము నుపదేశించిన విని హనుమంతుఁ డామెతో నిట్లనియెను.

తే. రామచంద్రుండు తారక బ్రహ్మ మగుట

సత్య మగుఁ గాని యిచ్చహాసర్వమయుని

సులభముగఁ గాంచు పరమసుసూత్ర మెద్ది

నా కెఱింగింపవచ్చు లోకైకజనని! 84

టీ. లోకైకజనని-లోకైక=సకలలోకములకును ముఖ్యమైన, జనని=కల్లీ! (నీతాదేవీ!) రామచంద్రుండు, తారక బ్రహ్మమగుట=సంసారమును తరింపఁజేయఁగల పర బ్రహ్మస్వరూపుఁడై యుండుట, సత్యమగుఁగాని=యథార్థమే యగునుగాని, ఇచ్చహాసర్వ మయుని=సకల ప్రపంచరూపుఁడగు నీసర్వవ్యాపకుని, సులభముగఁ, కాంచు... త్రము-కాంచు=తెలిసికొనుటకు పీలగు, పరమ=శ్రేష్ఠమైన, సుసూత్రము=సుఖముగునుపాయము, ఎద్ది=ఏది, (కలదు) నా కెఱింగింపవచ్చు.

తా. హీనకమాతా నీతా! నీవాక్యములవలన రాముండు పరబ్రహ్మమనువుత్తాంతము బాగుగఁ దెలియవచ్చెనుగాని యనుభవసిద్ధముగ స్పష్టముగాలేదు. కావున దానిని స్పష్టముగాఁ జేసికొనుటకుఁ దగినవిషయములను కల్పదేవి నయచే నానతియ్య. ఆయుతా

యము మిగులఁ గష్టసాధ్యముగాక సులభముగ నుండవలయును. అట్లుండినఁగాని మఱుఁ
బోంట్లకు సాధ్యము కాదు గదా.

అవ. వైప్రశ్నమునకు సీతాదేవి చెప్పినయు త్తరము నభివర్ణించుచు నాత్మతత్త్వ
మును బ్రకటింప నుపక్రమించుచున్నాఁడు.—

వ. అనిన విని నవ్వుచు సీతాదేవి హనుమంతున కిట్లనియె. 85

టీ. అనిన విని, నవ్వుచు, సీతాదేవి, హనుమంతునకు = హనుమంతునితో,
ఇట్లనియె = ఈ క్రిందివిధముగా జెప్పెను.

తా. ఇట్లు హనుమంతుఁడు ప్రశ్నఁజేయఁగా విని ఆతని యజ్ఞానమునకు (అనఁగా:
తనకంటె వేఱుగాని పరబ్రహ్మమును వేఱుగానున్నట్లు భావించుచుండుటకు) నాశ్చర్యపడి
నవి క్రమక్రమముగా నాతని చిత్తమును నిర్మలముఁజేసి జీవబ్రహ్మైక్యము నుపదేశించు
నదియై సీతాదేవి యాతని కిట్లనియె.

తే. ప్రత్యగాత్మస్వరూపుఁడై పరఁగుతనకు

రమణపరమాత్మఁడై నశ్రీరామునకును

నమర నై క్యానుసంధానసరణి యెద్ది

యదియ యోగంబు సదుపాయ మాంజనేయ!

86

టీ. ఆంజనేయ! ప్రత్యగాత్మస్వరూపుఁడై = జీవరూపుఁడై, పరఁగుతనకు = పరఁగు =
ఒప్పుచున్న, తనకు, రమ...త్మఁడు = రమణ = సర్వేశ్వరుండై, పరమాత్మఁడు = పరబ్రహ్మ
రూపుఁడు, విసశ్రీరామునకు, సమ...సరణి = సమరస = వేఱుబలువరాని (అనఁగా:
స్వాభావికమైన), ఐక్య = భేదమును (అనఁగా: 'నేను' అనుపదమున కర్థమైనజీవుఁడును
పరమాత్మయు నొక్కటియే యనువిషయమును), అనుసంధాన = ధ్యానించుటకు (అనఁగా:
శరీరాభిమానము మొదలగుదోషములవలన కలుగు సంశయముల నివారించుకొనుచు జీవ
బ్రహ్మైక్యజ్ఞానమును మనసున దృఢము చేసికొనుటకు), సరణి = తగినమార్గము, ఎద్ది = ఏది,
(కలదో) అదియ = ఆమార్గమే, యోగంబు = యోగమని చెప్పబడును. అదియ = అదే,
సదుపాయము = పరమాత్మని యథార్థరూపము నెఱుంగుటకు జక్కనియంపాయము.

తా. ఓ ఆంజనేయా! వినుము. నీవు, పరబ్రహ్మము నాకంటె వేఱని తలంచు
చుండుటచే, నవ్వుహాత్తునిఁ దెలిసికొనుట కుపాయ మేదియని ప్రశ్నఁజేయుచున్నావు.
యథార్థస్థితిలో నీకంటె (జీవునికంటె) రాముఁడు (బ్రహ్మము) వేఱు కాదు. కావున
అనాదినుండియు వచ్చుచున్న భ్రాంతిచే వేఱువేఱుగాఁ గానవచ్చుచుండు జీవబ్రహ్మము
లిరువురు నొక్కటియే యని కాస్త సిద్ధాంతములచేతను, గురూపదేశముచేతను, యుక్తుల
చేతను నిశ్చయించుకొని యావిషయమును మనసునందు దృఢముఁ జేసికొనుటకై పలు
మాటు ధ్యానము జూరము చేయుటచుండవలయునని కాని మఱి యేమియు నక్క-

లేదు. ఈ ధ్యానమున కనుహలనుగుమార్గ మేదికలవో అది యోగమని చెప్పబడును. ఈయోగ మొక్కటియే పరమాత్ముని యథార్థస్వరూపము నెఱుంగుటకు జక్కని యుపాయ మని తెలిసికొనుము.

— అభ్యాసాదియోగ నిర్ణయము. —

అవ. సీతాదేవి నవ్వుటకు గలకారణమును విశదముచేయుచు నాయమచే జెప్పఁ బడిన యుత్తరమును వివరించుచున్నాడు. —

వ. ఆయోగం బభ్యాసయోగంబు జ్ఞానయోగం బన ద్వివిధం బై యొప్పునం దభ్యాసయోగంబు ప్రాణాయామంబన విలసిల్లు నదియుఁ బ్రాకృతంబు వైకృతంబు గేవలకుంభకంబుననం ద్రివిధంబయ్యె నందుఁ బ్రాకృతంబు మంత్రయోగంబు వైకృతంబు లయయోగంబు గేవలకుంభకంబు హతయోగం బీత్రివిధప్రాణాయామయోగులకు యమనియమాసనప్రాణాయామంబులు పూర్వాంగంబులు ప్రత్యా హారధ్యానధారణాసమాధు లుత్తరాంగంబు లగు నందహాసా సత్యాస్తేయబ్రహ్మచర్యాపరిగ్రహంబులు యమంబులు శౌచతప స్సంతోషస్వాధ్యాయేశ్వరప్రణిధానంబులు నియమంబులు వీరా సన స్వస్తికాసన పద్మాసన యోగాసన కూర్మాసన భద్రాసన సిద్ధాసన సింహాసనాదికంబులు చతురుత్తరాశీత్యాసనంబులగు నీమూఁ డింటి నభ్యసించి యంతటఁ బ్రాణనిరోధంబు నేయం దగు నందు స్వభావ నియతరేచక పూరకకుంభక క్రమంబులచేత నేకవింశతినహస్తషట్పు తాధికసంఖ్యాజపామంత్రానుష్ఠానంబు మంత్రయోగంబు ప్రతిదివసా భ్యస్తరేచకాదిత్రివిధానిలసంయమనపూర్వకంబుగాఁ బ్రాణవృత్తి యం దపానంబు నపానవృత్తియందుఁ బ్రాణాబును లయంబుగావిం చుట లయయోగంబు. మూలబంధోఽద్యాణబంధజాలంధరబంధ పూర్వకంబుగా రేచకపూరకంబుల సుడిగించి ప్రాణాపానంబుల రెంటిని రేయింబగ లొకచందంబునఁ గుంభించుట హతయోగం బివి త్రివిధప్రాణాయామంబులు. విషయంబులవలన నింద్రియంబుల మరలించుట ప్రత్యాహారంబు. సగుణనిర్గుణాత్మకవస్తుచింతనంబు ధ్యానంబు. మూలాధారాదిదేశంబులఁ జిత్తంబు నరికట్టుట ధారణా యోగంబు. నిర్మలనిశ్చలచిత్తవృత్తి నిర్గుణబ్రహ్మత్వంబు సంపాదిం చుట సవికల్పనిర్వికల్పాత్మకసమాధియోగం బిట్లుప్రాంబులు గలిగి

యభ్యాసయోగంబు ప్రకాశించు నదియ పరిపక్వచిత్తులకు యోగ్యంబు
బలిదుర్లభం బిది యణిమాద్యవైశ్వర్యంబుల నొసంగుచు నాత్మజ్ఞానంబు
ప్రకటంబుగాఁ జేయు మఱియుఁ బ్రవిమలచిత్తులకు జీవబ్రహ్మైక
కృష్ణానమాత్రంబు నిచ్చు నలిసులభం బైనవిజ్ఞానయోగంబు రాజ
యోగం బనంబడు నీ రెంటికి శ్రీరామచరణకమలభక్తి కారణంబు
దానికి వైరాగ్యంబు మూలంబు వినుము.

86

టీ. ఆయోగంబు=జీవబ్రహ్మైకకృష్ణానమును మనసున దృఢముఁ జేసికొనుట మార్గ
మని చెప్పఁబడినయోగము, అభ్యాసయోగంబు = అభ్యాసయోగము (మనసునకుఁ దగిన
పరిపాకము లేనప్పుడు దానినిఁ గ్రనుక్రమముగా నభ్యాసమువలన నిగ్రహించి య
పక్వముఁజేయుట మనయోగించుయోగ మభ్యాసయోగము. పరిపక్వమైన పిదప దానిని
జ్ఞానబలమువలనఁ బరమాత్మనితో నేకమునేయ నుపయోగింపఁబడుయోగము జ్ఞాన
యోగము అని తెలిసికొనవలయును.) జ్ఞానయోగంబు = జ్ఞానయోగము, అనన్ = అని,
ద్వివిధంబై = రెండువిధములుగలదై, ఒప్పున్ = ఉన్నది. అందున్ = ఈ అభ్యాసజ్ఞాన
యోగములలో, అభ్యాసయోగంబు = అపరిపక్వచిత్తులకై చెప్పఁబడిన యభ్యాస
యోగము, ప్రాణాయామంబనన్ = ప్రాణాయామ మనుపేర (వాయువునుబంధించుట),
విలిసిల్లన్ = ప్రకాశించుచున్నది. (వాయువును బంధించుటయే మనోనిగ్రహమునకుఁ
బ్రధానోపాయము గావున నభ్యాసయోగమునకు ప్రాణాయామ మనుపేరు కలిగినదని
తెలిసికొనవలయును.) అదియున్ = ఆ ప్రాణాయామము, ప్రాకృతంబున్ = స్వభావసిద్ధ
మైన ప్రాణాయామ మనియు, వైకృతంబు = వైకృతప్రాణాయామ మనియు (స్వభావము
గాక ప్రయత్నమువలనఁ గలిగినప్రాణాయామ మనియు), కేవలకుంభకంబు = కుంభక
ప్రాణాయామ మనియు (బలాత్కారముగా వాయువును స్తంభించుటవలనఁ గలిగిన
ప్రాణాయామ మనియు), అనన్, త్రివిధంబయ్యెన్ = మూడువిధములై యున్నది.
అందున్ = ఆ మూడువిధము లగుప్రాణాయామములలో, ప్రాకృతంబు = ప్రాకృతప్రాణా
యామమనునది, మంత్రయోగంబు = అజపామంత్రము ననుష్ఠానము చేయుటయే స్వరూ
పముగాఁగల మంత్రయోగము. వైకృతంబు = వైకృతప్రాణాయామమనఁగా, లయ
యోగంబు = ప్రాణవాయువులలో ఒకదానిని మఱియొకదానియందు లయము చేయు
టయే స్వరూపముగాఁగల లయయోగము. కేవలకుంభకంబు = కుంభకప్రాణాయామ
మనఁగా, హతయోగంబు = (వాయువును వెలికి రానీక బలాత్కారముగా లోన బంధించి
బంధములచే నాభి మొదలగు బ్రహ్మరంధ్రమువఱకు నచ్చటచ్చట నరికట్టుచునుండుటయే
స్వరూపముగాఁగల హతయోగము, ఉద్యాణబంధము మొదలగు బంధములనుగూర్చి

వెనుక వివరింపబడును.) బంధములచే నాభి మొదలగు బ్రహ్మరంధ్రమువఱకు నచ్చట
 టచ్చట నరికట్టుచునుండుటయే స్వరూపముగాఁ గల హతయోగము. ఈప్రతిబిధప్రాణా
 యామయోగులకుఁ = మూఁడువిధములగు సీప్రాణాయామయోగము నభ్యసించువారికి,
 యమనియమాసనప్రాణాయామంబులు = యమము, నియమము, ఆసనము, ప్రాణాయా
 మము అనునవి, పూర్వార్థంగంబులు = యోగమునకుఁ బూర్వమే యభ్యసించబడవలసినవి.
 ప్రత్యాహరణ్యనాథారణనమాధులు = ప్రత్యాహరణము, ధ్యానము, ధారణ, సమాధి అను
 నవి. ఉత్తరాంగంబులగుఁ = యోగాభ్యాసమునకు ప్రారంభించిన పిదప నభ్యసించబడ
 వలసినవి అగుచున్నవి. అందుఁ = ఆయమనియమాదులలో, ఆహిం...బులు-అహింసా =
 పరుని హింసించకుండుట, సత్యం = సత్యముఁబలుకుట, అస్తేయం = పరధనమును హరింపకుండు
 టయు, బ్రహ్మచర్యం = బ్రహ్మచర్యవ్రతమును, అపరిగ్రహంబులు = ఒకనియొకని గ్రహింప
 కుండుటయు, యమంబులు = అనునవి యమము లనబడును. శౌచం...బులు - శౌచం =
 వెలుపల లోపల పరిశుద్ధముగ నుండుట, తపః = కృచ్ఛ్యము చాంద్రాయణము మొదలగు
 వ్రతముల నాచరించుట, సంతోషం = తనకు భగవంతుఁ డిచ్చినదానికిఁ దృప్తిబడుట,
 స్వాధ్యాయం = వేదాధ్యయనముఁజేయుట, ఈశ్వరప్రణిధానంబులు = ఈశ్వరధ్యానము,
 నియమంబులు = ఇవి నియమము లనబడును. వీరాసన, స్వస్థికాసన, పద్మాసన, యోగా
 సన, కూర్మాసన, భద్రాసన, సిద్ధాసన, సింహాసనాదికంబులు = వీరాసనము, స్వస్థికాసనము,
 పద్మాసనము, యోగాసనము, కూర్మాసనము, భద్రాసనము, సిద్ధాసనము, సింహాసనము
 మొదలగునవి (యోగము చేయునప్పుడు శరీరము నుంచుకొనవలసిన భేదములే యీ
 పేర్లతో వ్యవహరింపబడుచున్నవి), చతుర్ముఖతత్త్వాననంబులు = ఆసనములని
 చెప్పబడును. ఇవి ౮. ఈమూఁడింటఁ = ఈయమనియమాసనముల, ఆభ్యసించి = ఆల
 పరుచుకొని, అంతటఁ = పిదప, ప్రాణనిరోధంబు = ప్రాణవాయువు నాటంకపఱుచుటయే
 స్వరూపముగాఁ గలప్రాణాయామమును (లేక, ప్రాణాయామమని పిలువబడుచున్న
 యోగమును), అందుఁ = ఆయోగమునందు, స్వభా...చేతఁ - స్వభావనియత = మను
 జులకు స్వాభావికముగా దైవముచే నియమింపబడియున్న, రేచకం = వాయువును వెలు
 పలికిపడలుట (నిశ్వాసము), పూరకం = వాయువును లోనికిఁ బిల్చుట (ఉచ్ఛ్వాసము),
 కుంభకం = వాయువును లోపలనిలుపుకొనుట (ఇది యుచ్ఛ్వాస, నిశ్వాసములకు నడుమ
 నుండుస్థితి), ఉద్ధర్ధ్వకుంభకము ఆధఃకుంభకము ఈరెండును కుంభకములలోని భేదములు.)
 పీనియుక్త విక్రమంబులచేతఁ = పరుగులచే, ఏక...నంబు - ఏకవింశతిసంస్కృత
 ధికసంఖ్య = ఇరువదియొక్క వేయనాఱునూఱుసంఖ్యగల, అజపామంత్రానుష్ఠానంబు =
 అజపాగాయత్రీమంత్రమును అనుష్ఠించుట (స్వభావసద్ధములైన రేచక, పూరక, కుంభ
 కములూ, అనఁగాః నిశ్వాసోచ్ఛ్వాసములు. స్వస్థుఁ డగువానికి దినమున కిరువదియొక్క =

వేల నాటునూటుమాటులు తిరుగుచుండును. ఇవి “హంస” అను మంత్రమును జపించుచున్నవి యని యోగి భావింపవలయును. హంసమంత్రమునకు “అహం సః = నేనే బ్రహ్మను” అని యర్థము. ఈమంత్రమునకే అజహమంత్రమనిపేరు. మై జెప్పినవిధముగా భావించుటయే అజహమంత్రానుష్ఠానము. ఇదియే మంత్రయోగ మని తెలిసికొనవలయును.) మంత్రయోగంబు=మంత్రయోగ మనఁబడును. [ఇదియే ప్రాకృత (స్వాభావిక) ప్రాణాయామయోగము.] ప్రతి...బుగాఁ - ప్రతిదివన = ప్రతిదినమునందును, అభ్యస్త=అలవాటు చేయఁబడిన, రేచకాది=రేచకము మొదలగు, త్రివిధ = మూడు విధములైన, అనిలసంయమనపూర్వకంబుగాఁ = వాయునిరోధములే ప్రధానముగా (అనఁగా: వాయువును నిరోధించుటవలన), ప్రాణవృత్తియందుఁ = ప్రాణవాయువు చేయునట్టికార్యమనందు, అపానంబును = అపానవాయువును, అపానవృత్తియందుఁ = అపానవాయువు చేయునట్టి కార్యమందు, ప్రాణంబును = ప్రాణవాయువును, (నాసికయందును గుడమునందును జనించువాయువులు ప్రాణాపానములు. యోగమువలన వాని స్థానములను మార్చుటయే లయయోగము.) లయంబుగావించుట = లీనమగునట్లు చేయుటయే, లయయోగంబు = లయయోగ మని చెప్పఁబడును. [ఇదియే మైకృత (అస్వాభావిక) ప్రాణాయామయోగము] మూలబంధోఽఽఽబంధజాలంధరబంధపూర్వకంబుగాఁ = మూలబంధము, ఉఽఽబంధము, జాలంధరబంధము అను బంధములమూలమున, రేచక పూర్వకంబులఁ = నిశ్చాస్పాచ్ఛాస్పములను, ఉఽఽగించి = నశింపఁజేసి, ప్రాణాపానంబులఁ-ప్రాణ = నిశ్చాస్పసరూపమగు ప్రాణవాయువును, అపానంబులఁ = ఉచ్ఛాస్పసరూప మగునపానవాయువును, రెంటిఁ = ఈరెంటిని, రేయింబగలొక్కచందంబునఁ = రాత్రింబగలు నొక్కటేవిధముగ నే, కుంభించుట = హావలవాయువును స్తంభించుట, హతయోగంబు = హతయోగమని చెప్పఁబడును. (ఇదియే కేవలకుంభక ప్రాణాయామయోగము.) ఇవి త్రివిధప్రాణాయామంబులు = ఈ చెప్పఁబడిన మంత్రలయహతయోగములే కేవలకుంభకము లని చెప్పఁబడిన మూడువిధములగు ప్రాణాయామయోగములు, లేక యోగమునకు పూర్వోంగ మని చెప్పఁబడిన ప్రాణాయామయోగములు, విషయంబులవలనఁ = శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములనియెడువిషయములనుండి (అనఁగా: ఆవిషయములపైకై బోసిక), ఇంద్రియంబులఁ = జ్ఞానేంద్రియములను (జ్ఞానేంద్రియముల నహాయములేనిది కర్తేంద్రియములు సంపరింపపు కావున జ్ఞానేంద్రియములను నిరోధించినచోఁ గర్తేంద్రియములు కూడ విరుద్ధము లగును.), మరలించుట = త్రిష్టుట, ప్రత్యేహారంబు=ప్రత్యేహార మనఁబడును. (ఇది యోగముల కుత్తరాంగము లని చెప్పఁబడిన వానిలో మొదటిది.) సగుణ...నంబు-సగుణ = గుణములతోఁ గూడినట్టిగాని, నిర్గుణత్వక=గుణములేనట్టిగాని స్వరూపముగల, చింతనంబు=చింతనము, చింతనంబు=మనసున

భావించుట. (విష్ణాదిరూపములతోఁ గాని శుద్ధస్వరూపముతోఁ గాని ఆపరమాత్మను
 ధ్యానించుట), ధ్యానింబు=ధ్యాన మనఁబడును. మూలా...బులక్ - మూలాధార =
 మూలాధారచక్రము, ఆది=మొదలగు, దేశంబులక్ = స్థలములయందు, చిత్తంబుక్ =
 మనసును, అరికట్టుట=నిరోధించుట (లేక, నిలుపుట), ధారణయోగంబు=ధారణాయోగ
 మనఁబడును. నిర్మల...వృత్తిక్-నిర్మల = పరిశుద్ధమైనట్టియు, నిశ్చల=చలంపనట్టియు,
 చిత్తవృత్తిక్ = మనోవ్యాపారము చేత, నిర్గుణత్వంబుక్ = త్రిగుణశూన్యమైన పర
 బ్రహ్మభావమును, సంపాదించుట = కలుగఁజేసికొనుట (అనఁగా: ధ్యానించునాడు
 ధ్యానము ధ్యానింపఁబడునది అను భేదములులేక యేకరూపముతో నిలుచుట), సవి...
 గంబు-సవికల్ప = భేదసహిత మైనదియు, నిర్వికల్పాత్మక్=భేదరహితమైనదియు (అను
 రూపములు గల), సమాధియోగంబు=సమాధియోగము అని చెప్పఁబడును. (సగుణపదా
 ర్థమును గాని, నిర్గుణపదార్థమును గాని ధ్యానింప నారంభించినప్పుడు యోగచిత్తము
 నకు ధ్యాతృధ్యానభేదయు భేదములును బాహ్యము లగు మఱికొన్ని భేదములును గూడఁ
 దోచుచుండును. కావున ప్రథమావస్థయందు దీనమాధికి సవికల్పసమాధియనియు పైభేదము
 లన్నియు తోఁపకుండు నట్టి యంత్ర్యావస్థయందు నిర్వికల్పసమాధియనియుఁ జేరని తెలిసి
 కొనవలయును.) ఇట్లు = ఈవిధముగా, అష్టాంగంబులు = శమాదు లగు నెనిమిదియవ
 యవంబులును గలిగి, అభ్యాసయోగంబు = అభ్యాసయోగము, ప్రకాశించుక్ = ఓప్పు
 చుండును. ఆది=ఆ అభ్యాసయోగము, అపరిపక్వచిత్తులకుక్ = పరిశుద్ధము గాని మనసు
 గలవారికి, యోగ్యంబు = తగినది, అతిదుర్లభంబు = సాధించుటకు మిగుల నశక్య
 మైనది. ఇది = ఈ యభ్యాసయోగము, అణిమాద్యష్టైశ్వర్యంబులక్ = అణిమ
 మొదలైన యష్టసిద్ధులను, ఒసంగుక్ = ఇచ్చును. ఆత్మజ్ఞానంబుక్ = బ్రహ్మజ్ఞానమును,
 ప్రకటంబుగాఁజేయుక్ = పిస్తారముగాఁ జేయును (అనఁగా: దృఢముఁ జేయును.)
 మఱియుక్, ప్రవిమలచిత్తులకుక్ = నిర్మలమగు మనసు గలవారలకు, జీవ...బుక్ -
 జీవ = 'నేను' అను పదమునకు అర్థమగుచున్న జీవునకును, బ్రహ్మ = సర్వేశ్వరుడగు పర
 మాత్మకును గల, వికృతజ్ఞానమాత్రంబుక్ = అభేదమును తెలిసికొనుటను మాత్రమే,
 ఇచ్చుక్, అలిసులభించెను=సాధించుటకు మిగుల సులభమగు, విజ్ఞానయోగంబు = జ్ఞాన
 యోగము, రాజయోగంబునంబడుక్ = రాజయోగమని చెప్పఁబడును. (రాజయోగ
 మనఁగా : యోగములలో నుత్తమమైనది.) ఈరెంటికిక్=ఈయభ్యాస జ్ఞానయోగములకు
 రెంటికిని, శ్రీరామచరణకమలభక్తి కారణంబు=రాముని పాదపద్మములయందలి భక్తియే
 హేతువు (అనఁగా : శ్రీరామభక్తివలన సీయోగములు సిద్ధించునుట.) దానికిక్ = ఆ
 రామభక్తికి, వైరాగ్యంబు=ఇహపరలోకభోగములయందు చిచ్చులేకుండుట, మూలంబు =
 కారణము, వినుము.

తా. ఆయోగము అభ్యాసయోగమనియు, జ్ఞానయోగ మనియు రెండువిధములై యున్నది. అభ్యాసయోగమునకు ప్రాణాయామమనికూడ వ్యవహారము గలదు. ప్రాణాయామ మనఁగా వాయునిరోధము. ఈయభ్యాసయోగమునందు వాయునిరోధమే ప్రధానమగుటచే దీని కిపేరు వచ్చినది. ఆఅభ్యాసయోగము, లేక ప్రాణాయామయోగము, ప్రాకృతప్రాణాయామయోగ మనియు, వైకృతప్రాణాయామయోగ మనియు, కేవలకుంభకప్రాణాయామయోగ మనియు మూడువిధములై యున్నది. ఈ మూడిటిలో ప్రాకృతప్రాణాయామము మంత్రయోగమనియు, వైకృతప్రాణాయామము లయయోగ మనియు, కుంభకప్రాణాయామము హతయోగ మనియుఁ జెప్పఁబడుచున్నవి.

ఈమూడువిధము లగుప్రాణాయామయోగములను, లేక అభ్యాసయోగములను అనుష్ఠించువారు యమము, నియమము, ఆసనము, ప్రాణాయామము అనువానిని బూర్వమున నభ్యసించవలయును. ప్రత్యాహారము, ధ్యానము, ధారణ, సమాధి యను వానిని పిదప నాచరింపవలయును. ఈచెప్పిన యష్టాంగములలో పరుల హింసించు కుండుట, సత్యమునే పలుకుట, దొంగలించుకుండుట, ఒకరిధనమును వారిచ్చినను గ్రోస కుండుట అను గుణములు యనుములనఁబడును. లోపల వెలుపల పరిశుద్ధముగ నుండుట, కృచ్ఛము, చాంద్రాయణము మొదలగు క్రమముల నాచరించుట, తనకు భగవంతుఁ డిచ్చినదానితోఁ దృప్తి జెందియుండుట, పేదాధ్యయనము నొనర్చుట, పరమేశ్వరుని యందలిభక్తి, లేక పరమేశ్వరుని ధ్యానించుట అనునవి నియమము లనఁబడును. ప్రాణాయామముఁ జేయునప్పుడు వాయువు నెచ్చటెచ్చట నరికట్టవలయునో, ఎట్లెట్లు విడువవలయునో వానికన్నిటికి ననుకూలముగ నుండునట్లు చేతులు కాళ్లు మొదలగు నవయవముల నమర్చికొనుటయే యాసన మనఁబడును. ఆయాసనములు వీరాసనము, స్వస్తికాసనము, భద్రాసనము మొదలగు ననేక భేదములతో నెనుబడినాలుగు విధములై యున్నవి. ఇట్టియమనియమాసనముల బాగుగ నభ్యసించిన పిదప ప్రాణాయామము నభ్యసించవలయును. ప్రాణాయామ మనఁగా వాయువును నిరోధించుటయే. అదియే యభ్యాసయోగస్వరూపమనికూడ నిదివఱకే చెప్పియున్నాను. ఆప్రాణాయామము మూడువిధము లనికూడఁ దెలియఁజేసియున్నాను. అందు మంత్రయోగమని చెప్పఁబడు ప్రాకృతప్రాణాయామమును వివరించెద వినుము. లోకమునందలి ప్రతిభూతమును సాధారణముగ వెలుపలనుండి లోనికిని లోపలనుండి వెలికిని వాయువు నాకర్షించుచు విడుచుచు నున్నదికదా. వెలికి వచ్చువానిని సిక్వాప్వసమనియు, లోనికిఁ బోవుదానిని యుచ్చాప్వసమనియుఁ జెప్పుచున్నాము. శాస్త్రమునందు వీనికి క్రమముగ రెచక పూరకము లనునామములున్నవి. రెచక పూరకమునందు రెండుకృతములు ముఖ్యమునఁ గొంతకాలము

వాయువు లోన నిలుచుచున్నది. దానికే కుంభకమని పేరు. ఇట్లు స్వాభావికములై యున్న రేచకపూరకకుంభములలో హంస మత్రాంతరముల నిలిపి ధ్యానించుట మంత్రయోగము. ఇదియే ప్రాకృత ప్రాణాయామము. కుంభకములలో నూర్ధ్వకుంభక మనియు, అధః కుంభక మనియుఁ గూడ భేదములు గలవు. ఇంక వైకృతప్రాణాయామ మనఁగా దినదినమును ప్రాణముల నిరోధించుట యభ్యాసముఁ జేసిచేసి ప్రాణమునం దపానమును, అపానమునందు ప్రాణమును (అనఁగాః ఉచ్ఛ్వాసములలో నొకదాని యందు మఱియొకదానిని) లయము గావించుట. ఇదియే లయయోగము. వాయువును బలాత్కారముగ లోపల నిలిపి రేచకపూరకముల సంపూర్ణముగ నశింపజేయుట కేవల కుంభకము. ఇదియే హతయోగము. రేచకపూరకముల నశింపజేసి ప్రాణాపానముల (అనఁగాః నిశ్శ్వాసోచ్ఛ్వాసముల) బంధించుటకు మూలబంధము, ఉడ్యాణ బంధము, జాలంధరబంధము నను నుపాయములు కలవు. ఈ విధముగ అభ్యాసయోగ మునకు పూర్వాంగము లగుయమనియమాసనప్రాణాయామములు వివరింపబడెను. ఇంక నుత్తరాంగంబుల వివరించెద వినుము.

శబ్దస్పర్శాది విషయముల ననుసరింపఁజేసిక శ్రోత్రాదీంద్రియముల నిర్బంధించుట ప్రత్యాహారము. నగణరూపముగాఁగాని, నిర్గుణరూపముగాఁగాని షరమాత్మని ధ్యానించుట ధ్యానమనబడును. మూలాధారము, స్వాధిష్ఠానము మొదలగు స్థలములయందు వాయుసహితముగ మనసును నిర్బంధించుట ధారణయనబడును. ధ్యానింపబడుచున్న వస్తువునందు చిత్తముఁజేర్చుట సమాధి. అది రెండువిధములు. ధ్యానించువాడు ధ్యానము ధ్యానింపఁబడునది అనుభేదము లేనమాధియందుఁ గానఁబడునో, అది సవికల్పకసమాధి. వినమాధియందుఁ గానరాదో అది నిర్వికల్పకసమాధి. ఇట్లభ్యాస యోగమునకుఁ గల యష్టాంగములన్వరూపములను గ్రమముగ వివరించితిని. ఈయభ్యాస యోగము చిత్తపరిపాకము లేనివారికిఁ గావలయును. దీనిని సాధించుట మిగులఁ గష్టము. ఇది సాధింపఁబడియెనేని అజిమామహిమాదులగు నష్టసిద్ధుల నొనంగును. బ్రహ్మజ్ఞానమును బ్రకటించును. పరిశుద్ధమగు మనసుగలవారల కీయోగముతోఁ బనిలేదు. వారలు జ్ఞాన యోగమునే యాశ్రయించిన జాలును. ఆయోగమునకే రాజయోగమనికూడఁ జేరు గలదు. ఇది వారలకు బ్రహ్మజ్ఞానముమాత్ర మొనంగును. ఈ రెండుయోగములలో నేది సిద్ధింపవలయునన్నను శ్రీరామ పాదపద్మములయందు భక్తి యత్యావశ్యకము. ఆ భక్తియు వైరాగ్యము లేక గలుగనేరదు. ఈ జ్ఞానయోగమును వివరించెద వినుము.

అహింసాలక్షణము.

ఉత్సాహ. “ఈరు వేను నల్లి చీమ యీఁగ మొదలుజంతులక

క్రూరసర్పవృత్తి కాదిగురునిషప్రదావర్జిత

ఘోరమృగముల స్వధింపఁ గోర కునికి నాగమో
క్తోరుహింస నేయ రెండు నొప్పు నాయహింసకున్.”

తా. “ఈరు పేను నల్లి ఈగ చీమ లోనగు స్వల్పజంతువులను, క్రూరము
లయిన పాములు తేళ్ళు మండ్రగబ్బలు మొదలగు విషజంతువులను, భయంకరములయిన
శరభములు సింహములు ఏనుఁగులు పులులు చిలుకపులులు అడవిపందులు మొదలగు
మృగములను చంపకయండుటయు, వేదోక్తములగు యజ్ఞములయందు పశువుల జంపుట
యును ఈరెండును అహింసయే.”

సత్యలక్షణము.

క. “ఉన్నది కన్నది విన్నది
యున్నట్లుగఁ బలుకుటయును నొరునకు నత్యా
పన్నత గలుగఁగఁ గల్యా
ణోన్నతి గలకల్లమాటయును సత్యమగున్.”

తా. “ఉన్నసంగతి యున్నట్లుగను, చూచినసంగతి చూచినట్లుగను, విన్నసంగతి
విన్నట్లుగను తప్పక చెప్పుటయును, ఒకనికి సంభవించిన అపద దప్పి మేలుగలుగుటకై
యాచిన కల్లమాటయును సత్యమే యగును.”

అస్తేయలక్షణము.

క. “ప్రస్తుతిగ నెట్టిదశవర
వస్తువులం ద్రికరణముల వర్జించుట తా
నస్తేయ మనుచుఁ జెప్పుదు
రస్తమితాజ్ఞానతంత్రు లయినముసీంద్రుల్.”

తా. “ఎట్టికష్టకాలము దయినను పరులసొమ్ము నపహరింప మనసునఁ దలఁపక ఆప
హరింపుమని నోటఁ జెప్పక చేత ముట్టక యండుటే అస్తేయము.”

బ్రహ్మచర్యలక్షణము.

క. “కాంతల నందఱు నామర
కాంతకముగఁ బరిహరించు టది మే లొండే
నెంతయు నిశ భార్యావ్రత
సంతుష్టిని జెంద బ్రహ్మచర్యంబ యగున్.”

తా. “స్త్రీసంవర్కంబు మరణించుదనుక లేకయైనను, ఋతుకాలములయందు
తనభార్యం గలసి తనివినొందునగు నయిన బ్రహ్మచర్యము.”

అపరిగ్రహలక్షణము.

ఆ. “దానపూర్వకంబుగా నెవ్వ రేమైన
నొసంగ సంగ్రహింప కునికి సత్కృత్యంబు.
తముగ శిష్యు లొసంగుద్రవ్యంబుఁ గొనుట యా
ననఘ! తదపరిగ్రహంబు వత్స.”

తా. “ధనధాన్యాదులను దానపూర్వకంబున నెవ్వరిచ్చినను పుచ్చుకొనక శిష్యు
లిచ్చిన పుచ్చుకొనుట అపరిగ్రహము.”

శౌచలక్షణము.

తే. “శౌచములు రెండు తెఱఁగులై చనుఁ బ్రసిద్ధి
మృత్తికాజలములచేత మెఱయుబాహ్య
మమలి నాభ్యంతరపుశౌచ మనఁగ భావ
శుద్ధి యని కద వచియింతు రిద్దమతులు.”

తా. “బాహ్యపరిశుద్ధియని అంతరపరిశుద్ధియని పరిశుద్ధి రెండువిధములు. వానిలొ
మృత్తికచేతను జలముచేతను చేయఁబడునది బాహ్యపరిశుద్ధి. కామక్రోధలాభ మోహ
మదమత్సరదంభములు మొదలయిన దుర్గుణముల సంఘముతోడను, అణవకార్చిక మాయక
మాయే యతిరోధానము లనెడుపంచమలములతోడను గూడక మనస్సు నిర్మలమైయుం
డుటే అంతరపరిశుద్ధియని విజ్ఞానసంపన్నులగు పండితులు పలుకుదురు.”

త్రివిధతపోలక్షణము.

శ్లో. “దేవ ద్విజ గురు ప్రాజ్ఞపూజనం శౌచమార్హవమ్,
బ్రహ్మచర్య మహింసా చ శారీరం తప ఉచ్యతే.
అనుద్వేగకరం వాక్యం సత్యప్రియహితం చ యత్,
స్వాధ్యాయాభ్యసనం చైవ వాఙ్మయం తప ఉచ్యతే.
మనఃప్రసాదసౌమ్యత్వం మాన మాత్మవినిగ్రహః,
భావసంశుద్ధి రిత్యేత త్తపో మానస ముచ్యతే.”

తా. “దేవతలను బ్రాహ్మణులను గురువులను పండితులను పూజించుట, బాహ్యపరి
శుద్ధి, అణవవయు, బ్రహ్మచర్యవ్రతమును అహింసయుఁ గలిగియుండుట శరీరసంబంధ
మైనతపస్సు; మనోవేదనగలుగఁజేయునవి గాక సత్యమై విశ్వాసంపై మేలుగలుగఁ
జేయునవియై యుండు మాటలాడుటయును, వేదమూలమంత్రములను పఠించుట
యును, వాక్సంబంధమైన శక్తిసంపన్నులను పూజించుటయును ముఖ్యమైనవిగావడియును;

వాఙ్మయమనమును, మనోనిగ్రహమును, మనశ్శుద్ధిగలిగియుండుటయును మనస్సంబంధ మైనతపస్సు.”

క. మనమున వాక్కునఁ గాయం

బునఁ దలఁపులఁ బలుకులను బ్రబుద్ధత నుపవా

సనిరూఢి యిద్ధపూర్వో

క్తనియతిఁ బ్రచరించు టిదియ తప మగుఁ జేర్చిన్.

సంతోషలక్షణము.

క. ఆపదలను శోభనముల

నాఁచక చనఁ జూచుచును స్వయంస్వాగతవి

త్తావత్తిని ముద మందుట

దీపితసంతోష మని కథింతురు ప్రాజ్ఞుల్.

తా. శుభాశుభకార్యములను నిలువక తన కాలములయందే జరిపించుచు పేరాః పడక తనకు లభించిన ద్రవ్యముతోడనే తృప్తిపొందుట సంతోషము.

స్వాధ్యాయలక్షణము.

తే. మఱియు స్వాధ్యాయమన మూలమంత్రపఠన

మది విచారింప వాచిక మని యుపాంశు

వనియు మానసికం బని యనఘ మూఁడు

తెఱఁగు లై యుండుఁ దెలిపెదఁ దెలియ వినుము.

క. బురులు వినఁ గొనుట వాచిక

మొరులు వినక యుండఁ గొనుటయు నుపాంశువు న

క్షరవిరళముఁ గొని మది సం

స్మరియించుట మానసికము స్వాధ్యాయ మగున్.

తే. అందు వాచికజపమున కధికతరము

పాంశుజప మయ్యుపాంశుజపమున కధిక

తరము మానసజప మగు దాని కధిక.

తరము లేదని తెలియు మోధర్చునిరత.

తా. స్వాధ్యాయము వాచికమని ఉపాంశువని మానసికమని మూఁడువిధములు. అందు అన్యునికి వినబడునట్లు పఠించుట వాచికము; అన్యునికి వినబడకుండునట్లు పఠించుట ఉపాంశువు; మనస్సువలన విరళించి మదినుండ జరిగించుట మానసికము.

ఈశ్వరప్రణిధానక్షణము.

సీ. కరణంబు లఖిలోపకరణంబులును గాఁగఁ

బ్రాణంబు లుపచారభటులు గాఁగ

గంగాప్రముఖనాడికలు జలంబులు గాఁగ

షట్కమలములు పుష్పములు గాఁగ

జతరాగ్నిహోత్ర ముజ్జ్వలధూపముం గాఁగఁ

బటుజీవకళలు దీపంబు గాఁగ

నందితానందంబు నై వేద్యముం గాఁగ

రవిశశిజ్యోతు లారతులు గాఁగ

తే. నంగదేవాలయమున సహస్రకమల

వీతమున శాంతిజనకజోవేతుఁ డగుచుఁ

జెలఁగుపరమాత్ము రాము నర్చించుచుండఁ

దత్త్వవిదు లీశ్వరప్రణిధాన మండ్రు.

తా. జ్ఞానేంద్రియములును కర్తేంద్రియములును అంతరింద్రియములును పూజా పాత్రములుగాను, దశవిధప్రాణములు పనివాండ్లుగాను, గంగాయమునానరస్వత్యాది నామములుగల ఇడ పింగళ సుఖమ్ము మొదలగు నాడులు అభిషేకాదిజలములుగాను, ఆధారాదిషట్కమలములు పుష్పములుగాను, జతరాగ్ని ధూపముగాను, చిత్కళలు దీపములుగాను, బ్రహ్మనందము నైవేద్యముగాను, సూర్యచంద్ర మండలజ్యోతు లారతులుగాను, శరీరమనెడు దేవాలయమందలి సహస్రారకమలమనెడి సింహాసనమున శాంతి యను సీతతోఁగూడిన పరబ్రహ్మను శ్రీరాముని నెల్లప్పుడు పూజించుచుండుటయే యీశ్వరప్రణిధానమని బ్రహ్మవాదులయిన పెద్దలు వలుకుదురు.

యోగాసనముల లక్షణములు.

౧. వీరాసనము.

క. ఒకతొడపై నొకపాదము, నొకపాదముమీఁదొడయునునిచిశరీరం
బకుటిలగతి నిల్పినఁద, క్కక యది వీరాసనంబుకై వడి యయ్యెన్.

తా. ఒకతొడమీఁద నొకపాదమును మఱియొకపాదముమీఁదఁ దక్కిన తొడయును చేర్చి శరీరము వంకరలేకుండ నిల్పినేని వీరాసనమగును.

౨. స్వస్తికాసనము.

క. పిక్కలతోడలనడుములం

దొక్కటఁ బడతలము నిడి సమున్నతి నొడలి

నిక్కించిన నీయాసన

మక్కజముగ స్వస్తికాహ్వాయం బగు జగతి.

తా. జంఘూరువులనడుమ పాదములఁ జొనిపి శరీరము చక్కగ నిక్కించె నే
స్వస్తికాసన మనుట.

౩. పద్మాసనము.

శా. వామాంకంబున దక్షిణాంఘ్రియును దద్వామేతరాంకంబున

వామాంఘ్రి ఘటియించి పశ్చిమదిశావ్యాప్తంబులొ చేతుల

సేమం బారంగఁ గాళ్లయంగుళములం జేకొన్నఁ బద్మాసనం

బౌ ముక్కుంగొనఁ జూపునుం జాబుకహృద్వాప్యసంగముం గల్గిన.

తా. ఎడమతోడమీఁద కుడిపాదమును కుడితోడపై ఎడమపాదమును నిలిపి వెనుక
ప్రక్కఁ గుడిచేత నెడమతోడమీఁదనున్న కుడికాలి పెద్దవ్రేలును ఎడమచేత కుడితోడ
మీఁదనున్న ఎడమకాలిపెద్దవ్రేలును పట్టుకొని తొమ్మన గడ్డమంచి భ్రూమధ్యమందు
దృష్టి నిలిపెనేని పద్మాసనమగును.

౪. మతాంతరపద్మాసనము.

సీ. అది పద్మ బంధంబె యగు నైన నుత్తాన

చరణంబు లూచుసంస్థములు గాఁగ

నూరుమధ్యంబున నుత్తానకరతల

ద్వయమును రాజదంతముల మొదట

హత్తియుండెడిరసనాగ్రంబుఁ దొంటిభా

తినయున్న చుబుకంబు దృష్టి గలిగి

మారుతం బల్లనఁ బూరించు చుండిన

నది పద్మ మగు మతాంతరమునందు

తే. మఱియు నిది మత్స్యమతము పద్మమునఁ బూర్వ

మట్ల యుండుచు సంస్ఫుటహస్తయుగ్మ

మున గుదాకుంచనముఁ జలదనిలవూరి

తము విసర్జనవిధియు ద్వాపరమును నలయు

తా. ఎడమతొడవయిన కుడిపాదమును, కుడితొడపై నెడమపాదమును, వెలికిల నుంచి హస్తములు రెండుతొడలవయి వెలికిలనుంచి నాసాగ్రమందు లక్ష్మ్యముంచి దంత మూలమున నాలక హత్తించి వక్షమందు గడ్డంబుంచి మెల్ల మెల్లగ వాయువును పూరించు చుండెనేని మతాంతరపద్ధాననమగును. మఱియు మనుషటివలె పద్ధానమందుండి చుబు కంబు వక్షంబున హత్తించి చిత్తంబునందు ధ్యానంబుచేయుచు అపానమును ఊర్ధ్వముగా రేచించి కుండలీశక్తియు క్తముగ నిలిపి ప్రాణవాయువును విడువగా నధికజ్ఞానబోధ కలుగును. దీనిచేత నాడీద్వారమందు గాలి నిల్చును. మృతులగువారు ముక్తులగుదురు. ఇదే బద్ధపద్ధాననము. ఇదే ముక్తపద్ధాననము.

గీ. యోగాసనము.

క. యోగవటజానుయుగసం

యోగంబునఁ బదతలంబు లుర్వి నిలిపి లో

నీఁగినకరముల నుండిన

యోగాసన మండ్రు దీని యోగవిధిజ్ఞుల్.

తా. హంసదండము మోకాళ్ళక్రిందనుంచుకొని పాదముల నేలవయి నిలిపి తొడలనడుమ, చేతులఁ జొనిసి విక్రమబట్టుకొని ఆత్మావలోకనముఁ జేయుచుండెనేని యోగకాస్త వేదులు దీనిని యోగాసనమందురు.

౬. కూర్మాసనము.

క. వీడఁబడినగుల్బంబులఁ

గూడఁగ సంధించి పట్టి గుడ మలవడఁగాఁ

బీడించినఁ కూర్మాసన

మీడితమతి నెఱుఁగుదురు యమింద్రులు దీనిన్.

తా. ఆధారమునకు ఉభయపార్శ్వములయందు రెండుకాళ్ళమడిమలు హత్తించి నిక్కి చక్రగా గూర్చుండెనేని కూర్మాసనము.

౭. ఉత్తానకూర్మాసనము.

తే. కుక్కుటాసనబంధంబుఁ గూర్చినట్టి

కరయుగంబుల మెల్లనఁ గనుదరంబు

బంధనముఁ జేసి వెలికిలఁబడినకూర్మ

మట్ల పడఁగ నుత్తానకూర్మాసనంబు.

తా. కుక్కుటాసనమందెందుండి రెండుచేతులతో కంఠముపట్టుకొని కూర్మమువలె వెలికిలఁబడియుండెనేని యుత్తానకూర్మాసనము.

౮. భద్రాసనము.

తే. అండములక్రింది నెలపులయందు నుభయ
పార్శ్వములు రాయ రెండుగుల్ఫములఁ బెట్టి
పారిపదములఁ గరములఁ బెట్టి నిశ్చ
లాత్ముడై యుండెనేని భద్రాసనంబు.

తా. అండములకు క్రింది ప్రక్కలయందు చీలమండలనునిచి మడిమల రెంట్లను
రెండుచేతులఁబెట్టి కదలకుండిన భద్రాసనమగును. ఈయాసనస్థుడగువాఁడు సర్వవిష
ములను వ్యాధులను జయించును.

క. భాసురపద్మాసనసిద్ధాసనము గృహస్థవర్తనాతీతులకున్ (?).

తా. గృహస్థాశ్రమస్థులు పద్మాసనస్థులై యుండుట యంతమమైనను గృహస్థ
లకు పద్మాసనమును తక్కినయాశ్రమస్థునకు సిద్ధాసనమును మేలనుట.

౯. సిద్ధాసనము.

శా. యోనిస్థానముఁ బార్శ్వభాగఘటనాముక్తిన్ని బంధించుచు
దాన నైర్ద్రముమీఁద నోజ నొక పాదం బూన సిద్ధాసనం
బొ సం దింద్రియనిగ్రహంబును సుదేవస్థాణుభావంబు యో
గానందైకమనంబు భ్రూయుగళమధ్యాలోకముం గల్గినన్.

తా. ఎడమకాలిమడమ మూలాధారమందు కుడికాలిమడమ లింగస్థానము
దంచి శిరోగ్రీవభుజములఁ జక్కగా నిక్కించి భ్రూమధ్యావలోకనముఁ జేయుచు
డిన సిద్ధాసనమగును. దీనిచే నింద్రియనిగ్రహము శరీరపాటవము నిర్మలచిత్తవృత్తి
గలుగును.

౧౦. మతాంతరసిద్ధాసనము.

క. వెండియును సవ్యగుల్ఫము, దండమువైఁ బెట్టి మీఁద దక్షిణగుల్ఫం
బుండఁగ నవక్రముగఁ గూర్చుండిన సిద్ధాసనంబయ్యాఁబక్షమునన్.

తా. లింగముమీఁద నెడమ మడమనుంచి దానిపై కుడిమడమనుంచి ముందువలె
నాసాగ్రము సీతించుచుండిన నిది మతాంతరసిద్ధాసనమనుట. దీనిని వజ్రాసనమని మత్తా
సనమని గుల్ఫాసనమని బహువిధములఁ జెప్పుదురు. ఇది సకలాసనములలో మేలైనది.
ముక్తిద్వారకనాటపాటపట్టునది.

౧౧ సింహాసనము.

శా. అండాధస్థులి నూరుపార్శ్వముల సవ్యాసవ్యగుల్భద్వయం
జొండొంటిం గ్రమహీనభంగి నిడి దోర్మగ్ధాంగుభుజ్జానుఱు
దుండ నేవ ప్రసరించి నిక్కి వివృతాస్యం దైనసింహాసనం
జొండేమిం గనక బోక నాసికముఁ దా నోలిం బరీక్షింపఁగన్.

తా. అండములక్రింది నెలవులయందు తొడలవెనుక భాగములు సోఁకునట్లు కుడి
యెడమయెడమల మార్చియుంచి కుడియెడమచేతులవ్రేళ్లను మోఁకాళ్లమీఁద సవ్యంబుగ
వెడల్పుగనుంచి నిక్కికూర్చుండి నోరు దెఱచికొని భ్రూమధ్యమందలి చిద్బిందువును
తిలకించుచున్న సింహాసనమునట.

౧౨. కుక్కుటాసనము.

క. జలజాసనంబునం గర,ములు జానూరువులమధ్యమునఁ జొనిపి ధరన్
నిలిపి గగనమున నంగం,బలవడనిలువంగఁగుక్కుటాసనమయ్యెన్.

తా. పద్మాసనముననుండి మోఁకాళ్ల తొడలసంఘల చేతులను దూర్చి హస్తముల
నేలనూని పై నెగసినట్లుండిన కుక్కుటాసనమగును.

౧౩. గోముఖాసనము.

క. వామదిశ పృష్ఠపార్శ్వము, ధామముగా ధక్షిణగుల్భతలమును నట్ల
వ్యామపుగుల్భమువలనిడ, గోముఖమియాసనంబుగోముఖభాతిన్.

తా. ఎడమకాలిమడమ కుడిపీఠుచక్రము కుడికాలిమడమ నెడమపీఠువైపు
గాను మోఁకాలిమీఁద మోఁకాలు గదియనుంచి యెడలు చక్కగ నిక్కించి భ్రూమ
ధ్యావలూకనము చేయుచుండేనేని గోముఖాసనంబగును.

౧౪. ధనురాసనము.

క. మునుపాదాంగుష్ఠంబులు
దనచేతులు చెవులు దాఁక ధనువు దివియున
య్యనువున నెడమఁగుడిఁ దివియ
ధనురాసన ముండు యోగతత్త్వవిధిజ్ఞుల్.

తా. పాదాంగుష్ఠముల రెంటిని రెండుచేతుల ధనురాకృతిగ పీఠు వెనుక చెవులకు,
సరిగాఁ బట్టియుండిన ధనురాసనమగును.

౧౫. మయూరాసనము.

మహా స్రగ్ధర ధరణి స్త స్తస్థలంబుల్లగులనిలుపుచున్దండముంబోలెడత్తు
 ర్పరయుగ్ధన్యస్తనాభీభవనతతియుగోద్భాసియై యున్న తాన్య
 స్థిరుఁడై యాకాశదేశస్థితి నిలిచినఁ దా శ్రీమయూరాసనంబొ
 హరియించున్రోగదోహాయతనవిషసమూహంబుల న్రంహయుక్తి.

తా. చేతుల నేలనూని మోచేతుల నాభియరుప్రక్కలనుంచి ముఖము పైకెత్తి
 కాళ్లు చాచి నెమలితోడవలె పైకెత్తిన మయూరాసనమగును. దీనిచే నుదరగుచ్చాది
 రోగములును సర్వపాపములును వేగముగా నశించును. జతరాన్ని ప్రజ్వరిల్లి విషమునయున
 జీర్ణింపఁజేయును.

౧౬. కపాలాసనము.

సీ. ఊర్ధ్వసంస్థితనాభియును నధస్తాలువు
 నూర్ధ్వభానుఁడు నధోయుక్తిశశియు
 నూర్ధ్వపాదంబులు నొగి నధశ్చిరమును
 గలయది విపరీతకరణసంజ్ఞ
 గలకపాలాసనక్రమ మయ్యె గురువాక్య
 మున నది సిద్ధించు జనుల కెలమి
 నిత్యంబు నభ్యాసనిరతున కీకపా
 లాసనం బఖిలరోగాలఁ జెఱచు

తే. జతరవహ్ని వర్ధిలఁ జేయు జగతి నట్టి
 సాధకునకు నాహారంబు సంగ్రహింప
 జను బహుళముగ నల్పభోజనముచేత
 ననిలవేగంబు విడిపించు సతనితనువు.

తా. ఈయాసనము ప్రతిదినము యామమాత్రమభ్యాసము చేయుచుండే
 మూఁడు నెలలకు పిదప వలీపలితవిరహితాంగుండును మృత్యుంజయుండునగును.

హ్లో. “నాభిస్థానే వసే దగ్ని ర్హృదః స్థానే దివాకరః,
 భ్రూమధ్యే వర్తతే చంద్ర శ్చంద్రాగ్రే చ వసే న్ననః.”

తా. తలక్రిందుగ నిలిచి భ్రూమధ్యమునందలి చిద్బిందువును చూచుచుండెనేని
 కపాలాసనమనుట.

౧౭ ముక్తాసనము.

క. పదగుల్ఫంబున గుదముం, గదియంగా నిల్చి యంకగతమై యుండం
బద మొకటి సంఘటించిన, నది ముక్తాసనమనక్రమగుమే నమరకా.

తా. ఎడమకాలి మడమచే మూలాధారమును గప్పి మడియడుగు నెడమతొడ
మీఁద నుంచిన అది ముక్తాసనమగును.

౧౮ టిట్టిభాసనము.

క వెలికిలఁ జరణతలంబులు, దలమీదం జేర్చి ధరణితలమున నిలుపం
గలిగెడు నట్లుగఁ గరములు, నలపశ్చిమమై త్తఁడిట్టిభాసనమయ్యెన్.

తా. పాదములు వెలికిలనుండ శిరస్సుపైఁ గదియించి చేతులతోఁ బూనికగా
నిలిచి వెనుకటిభాగము వైకేత్తఁగాఁ డిట్టిభాసనమగును.

౧౯. పశ్చిమతానాసనము.

చ పదముల భూమి దండములభాతిగఁ జూచి కరాంగుళంబులకా
బదయుగళాగ్రము ల్బిగియఁబట్టి లలాటము జానుయుగ్మముం
బదిలముగా ఘటంప నిది పశ్చిమతానము దీనరోగము
ల్గదియవు పశ్చిమంబునను గాలియగుక జత రాగ్ని కార్యముల్.

తా. నేలమీఁద రెండుకాళ్లు చక్కగాఁ జూచి రెండుకాళ్లుబొటనవ్రేళ్లు రెండు
చేతులఁ బట్టికొని మోకాళ్లమీఁద లలాట ముంచెనేని పశ్చిమతానాసనము. ఇందున
వాయువు పశ్చిమమార్గముగా నడుచుటవలన జతరాగ్ని ప్రజ్వరిల్లి కడుపువల్పునై రోగ
ములు నశించును.

౨౦. పూర్వతానాసనము.

తే. వరుస మీఁగాళ్లు నేల మోపంగ మడిచి
మడమలును బిటుఁదులు గూర్చి మస్తకంబు
నడుముఁ గరకూర్పరంబుల నదిమి మోపి
నడు మెగయ నున్నఁ బూర్వతానం బటండ్రు.

తా. కాలివ్రేళ్లు మడిచి భూమిమీఁద నిల్చి మడమలును పిటుఁదులును జేర్చి శిర
స్సును జేతులతోడను నడుమును మోచేతులతోడను అదిమిపట్టుకొని నడుమును నిక్కిం
చిన పూర్వతానాసన మగును.

౨౧. అర్భకాసనము.

చ. పదతలము ల్ధరాతలముపైఁ గడుడగ్గఱ నిల్చి లోతొడల్
గదిసిన జంఘలు న్నటి లలాటము మోసినజానుయుగ్మముకా

బ్రదులక యుండుమా స్తపరిపీడితజానువు గల్గియుండెనే
నిది యగు నర్భకాసన మహీనసుఖాస్పదమండ్రు సంయముల్.

తా. పిఱుదులు క్రింద మోపియ్యెను గొంతు గూర్చుండి మోకాళ్లును చేతులతో చుట్టి పట్టుకొనిన అర్భకాసనము. ఇది యత్యంత సుఖాస్పదము.

౨౨. కామదహనాసనము.

చ. అవనితలంబుఁ బొందఁగఁ బదాంగుళిమూలములోన నిల్చి జా
నువులు నభస్థలంబునన నూల్కొనఁ బారి యుగంబు యోనియున్
దవులఁగ యోగదండఘటనాస్థితి హస్తతలంబు లుండెనే
నవిరళ మైన కామదహనాసన మం ద్రిది యోగతత్పరుల్.

తా. మునిచేళ్ల నేలమీద నిల్చి మోకాళ్లక్రింద నూనక పిఱుదులు మడమలు నొరయునట్లుండి హంసదండములమీదఁ జేతుల నూని నిక్కి భ్రూమధ్యాలోకనము చేయుచున్న యోగశాస్త్ర వేదులు కామదహనాసన మని పల్కుదురు.

ప్రాణాయామలక్షణము.

తే. ప్రణవపంచాక్షరాష్టాక్షరాదికముల
మాత్రగాఁ జేసి పూరకమాత్రలకును
రెట్టికుంభకమున నిల్చి రేచకంబు
నాడిశోధన మట్ల చేయంగవలయు.

తే. సోముదెస గాలిఁ గొనుచు సుషుమ్నఁ బట్టి
సూర్యుడెస వీడి క్రమ్మఱ సూర్యువలని
పింగళంబునఁ గొనిపట్టి పిదప నిగుడ
విడువవలయు యథాశక్తి నుడుగ కెపుడు.

తా. ఓంకారము పంచాక్షరము అష్టాక్షరము మొదలగుమంత్రములలో ఒక్క
మంత్రమును ఒక్కమాత్రగాఁజేసి పూరకమందు నిర్ణయములగు మాత్రలకంటె రెట్టిగా
కుంభకమునందు నిలిపి రేచకమునందు పూరకమందలిమాత్రలలో నగము నిర్ణయించి
సుషుమ్న నాడియందలి వింతలఁ జూడవలయును. మఱి యెడమముక్కున ప్రాణవాయు
వును పూరించి సుషుమ్నయందు నిల్చి కుడిముక్కున విడిచి మరల కుడిముక్కున పూరించి
సుషుమ్నయందు నిల్చి యెడమముక్కున విడుచుచు నీతీరున నెల్లప్పుడు యథాశక్తిగ
ప్రాణాయామము చేయుచు నుండవలయును. ఈప్రాణాయామము ప్రాకృతమని వైకృత
మని కుంభకమని త్రివిధము. అందు చేడిదినము మూడోవ్విధము మొదలు రేచక

సూర్యోదయమువఱకు మూలాధార కమలంబున గణపతికి ఆఱునూఱును, స్వాధిష్ఠాన కమలమున బ్రహ్మకు ఆఱువేలును, మణిపూరక కమలంబున విష్ణుదేవునకు ఆఱువేలును, అనాహత కమలంబున రుద్రునకు ఆఱువేలును, విశుద్ధ కమలంబున నీశ్వరునకు సహస్రంబును, ఆగ్నేయ కమలంబున సదాశివునకు సహస్రంబును, సహస్రారంబున గురువునకు సహస్రంబును, అజపాగాయత్రీమృతజవమును సమర్పించుటే ప్రాకృతప్రాణాయామము. రేచక పూరక కుంభక క్రమములచేత తొలుక అధస్సంచారముగల ప్రాణవాయువు నందు ఊర్ధ్వసంచారముగల యపానమును, వెనుక అపానమందు ప్రాణమును చేర్చుట వైకృతప్రాణాయామము. మూలబంధ ఉడ్యాణబంధ జాలంధరబంధముల గావించి రేచక పూరకములను నిలిపి ప్రాణాపానములను రెంటిని రేయింబవ లొక్కఘట్టిగ నిలుపుట కుంభకప్రాణాయామము. రేచకమనఁగా ప్రాణవాయువును మూలాధారమునుండి బ్రహ్మరంధ్ర పర్యంతము సుషుమ్నానాళద్వారముగ నుత్థాపనము చేయుట; పూరకమనఁగా బ్రహ్మరంధ్ర పర్యంతము రేచించిన వాయువును మరల సుషుమ్నానాళద్వారముగ మూలాధారమున జేర్చుట. కుంభకమనఁగా రేచించిన వాయువును బ్రహ్మరంధ్రమందు మాత్రాసంఖ్యగ నిలుపుట. ఇదే యూర్ధ్వకుంభకము. పూరించిన వాయువును మాత్రాసంఖ్యగ మూలాధారమున నిలుపుట అథోకుంభకము.

బంధత్రయవివరణము.

తే. గుహ్యమున వామపాదంబుఁ గూర్చి యితర పాదమూలంబు నాభినిఁ బరగఁ జూకుక మురమునను జేర్చ నివి బంధవరము లందు ఆర్యనుత వీనిఁ దెలియు మీ వాత్తయందు.

క. మడమను యోనిస్థానము, విడువక బంధించి యూర్ధ్వవీధిక పానుక వడి నాకుంచనమునఁ గొని, పడ నాకర్నింప మూలబంధం బయ్యెక.

తే. కృత్రిమము లేక నాభికిఁ గ్రిందు మీఁదు బలిమి మై బంధనము సేయ వలయు దీనిఁ బరమయోగిండు లుడ్యాణబంధ మందు బంధములలోన నుత్తమం బందు దీని.

తే. కంఠ మాకుంచనము చేసి కడు దృఢముగ హృదయమునఁ జూకుకము నిల్ప నిదియ కాదె భవ్యజాలంధరాభిఖ్యబంధ మూర్ధ్వ భాగమున నున్న యమృతనిబంధకంబు.

తా. అంఘ్రిమూలమున మూలాధారచక్రంబుఁ బీడించి బ్రాణంబు బిగియఁబట్టి అని శివయోగసార భాగవతాది గ్రంథములలో చెప్పఁబడియున్నది గనుక గుడగుమ్మ ములయం దపానుని సంచార మగుటవలన నెడమమడమచేత గుడస్థానమును బంధించు టయే మూలబంధము. కుడిమడమచేత నాశిని బంధించుటే ఉడ్యాణబంధము. గడ్డము తొమ్మనందుంచుటే జాలంధరబంధము. ఈబంధత్రయమందు సుస్థిరులై హఠయోగస్థితి గల యోగీంద్రులు వార్ధక్యాది వ్యాధిమృత్యు భయములు లేక మోక్షసామ్రాజ్యపట్ట భద్రులయి యుందురు. సత్యము.

సమాధిలక్షణము.

సమాధి సవికల్పక మని నిర్వికల్పక మని ద్వివిధము. అందు సవికల్పకము దృశ్యానువిధసవికల్పక మని శబ్దానువిధసవికల్పక మని యిటుతెఱంగులు కలది యగును. ఈరెండును నిర్వికల్ప మొక్కటియును గూడి మూఁడువిధము లయ్యెను. ఈమూఁడును బాహ్యంతరభేదములచేత బాహ్యదృశ్యానువిధ సవికల్పకసమాధి యని బాహ్యశబ్దానువిధ సవికల్పకసమాధి యని బాహ్యనిర్వికల్పకసమాధి యని అంతరదృశ్యానువిధ సవికల్పక సమాధి యని అంతరశబ్దానువిధ సవికల్పకసమాధి యని అంతరనిర్వికల్పకసమాధి యని అఱివిధములు.

ఆ. ఎదుటఁ గానుపించు నెల్లచిదాభాస

కళలు తనకు వేటు గా వటంచుఁ

దెలియు తెలివి నెపుడుఁ దెలియుట బాహ్యదృ

శ్యానువిధ మనఁగ నలరు వత్స.

క. అంతర మగు ద్విదశంబున, వింతగఁ జూపట్టుకళల వీక్షించుచుఁ దా సంతసమందుచు నుండుట, యంతర్దృశ్యానువిధ మనఁబడు సుమతీ.

తే. బాహ్యమునఁ బెక్కుగా వినఁబడెడిశబ్ద తతులఁ దెలిసెడు దెలివియె తా నటంచుఁ

దెలిసి యానందరసమునఁ దేలుచుంట

బాహ్యశబ్దానువిధమై పరగు వత్స.

క. అంతర్దృశ్యదయనభంబున, సంతత మొగిమ్రోయు ప్రణవశబ్దంబుల నా ద్యంతమువినుతను దెలియుట, యంతర్దృశ్యానువిధమనఁబడుబుత్ర.

ఆ. బాహ్యదృశ్యశబ్దపటలంబుఁ గనునాత్తుఁ గనుట బాహ్యనిర్వికల్ప మాంత

రస్థద్వ్యశ్వశబ్దరాశిః గన్తోనునాత్మః
గనుట లోనినిర్వికల్ప మనఘ

మఱియొకవిధమగు ప్రాణాయామము. కుడిముక్కు-ఇడ, ఇదే సూర్యనాడి. ఎడమ ముక్కు-పింగళ, యిదే చంద్రనాడి. వీనియందు సంపరించు ప్రాణవాయువును బ్రహ్మ బీజమైన ప్రణవమందలి అకార ఉకార మకారములను మూఁటిని మూఁడుమాత్రలనుగాఁ జేసికొని వానిలో అకారముచేత సూర్యనాడిని పండ్రెండుమాత్రలకాలమును, మకారముచేత చంద్రనాడిని పదియాఱుమాత్రలకాలమును పూరించు ఉపకారముచేత రెండునాడులను చేర్చి పదిమాత్రలకాలము సుషుమ్నయందు కుంభించి పిదప నడి నాళంబుచేత క్రమంబుగా పూరించుట ప్రాణాయామము. ఇట్లు బాలకామారయోగన వృద్ధనిష్కలనెడు పేష్టగలప్రాతఃకాలము మధ్యాహ్నకాలము సాయంకాలము అర్ధ రాత్రకాలము వీనియందు ప్రతిదినమును ప్రతివేళను ఇరుపదిమాఱ్ఱు తప్పక ప్రాణాయామము చేయుచుండెనేని వాయువు స్థిరపడి వెనుక కేవలకుంభకమునకు మార్గమగును. ఈ ప్రాణాయామలక్షణము లనేకవిధములుగ నుండును గావున గురూపదేశమునఁ జెలిసికొనవలయును.

ప్రత్యాహారలక్షణము.

వర్ణరూప ధ్వనిరూపములయిన సకలశబ్దములను వినుట, మృదువు కఠినము ఉష్ణము శీతము మొదలగు స్పర్శములను తెలిసికొనుట, పొట్టి పొడుగు లావు నన్నము నలుపు తెలుపు ఎఱుపు ఆకుపచ్చ మిశ్రములని పదివిధములయిన రూపములఁ జూచుట, ఉప్పు పులుసు కారము తీపు చేదు ఒగరు అనుషడ్రసములును ఎఱుగుట, సుగంధ దుర్గంధ మిశ్రగంధములను మూరుకొనుట, సుశబ్దములను అపశబ్దములను పలుకుట, ఇచ్చుట, పుచ్చుకొనుట, లోనగుపనులను జేయుట, నడుచుట, ఎగురుట, పరుగెత్తుట, మొదలగు పనులను గావించుట, మలవిసర్జనముచేయుట, సురతాదులచేత నానందించుట, సంశయించుట, నిశ్చయించుట, చంచలించుట, అభిమానించుట అనుగుణములనుండి శ్రోత్రము త్వక్కుచర్మపు జిహ్వఃస్పృణము వాక్కు హస్తము పాదము పాయువు గుహ్యము అనెడు పదునాలుగింద్రియములను త్రిప్పుట ప్రత్యాహారము.

ధ్యానలక్షణము.

క. మానసకమలమునందున, శ్రీనారాయణునిమూర్తిఁ జింతించుచు లో
ధ్యానము నేయుట సగుణ, ధ్యానంబనియంద్రు సుజను లమలవివేకా.
సీ. కమలాసనస్థుఁడై కాయంబు నిక్కించి

కరము లూరులఁ జేర్చి కనులు మూసి

దేహేంద్రియప్రాణధీమసాదికమెల్ల
 దృశ్యమే గాను దద్దృక్కు నేను
 దృశ్యమే గాను దద్దృక్కు నేననువృత్తి
 దృశ్యంబ కాన దద్దృక్కు నేన
 యని విజాతిప్రత్యయనివృత్తిగా సజా
 తిప్రత్యయప్రవృత్తిక్రమమున

తే నాత్మ దానై నయందాఁక నయ్య శేష
 దృశ్యదృగ్వృత్తులను నిషేధించుకొనుచు
 సనిశ మాత్మావలోకన మందుచుంట
 నిర్గుణధ్యాన మనఁ జెల్లు నిర్మలాత్మ.

తా. ధ్యానము సగుణధ్యానము నిర్గుణధ్యానము అని రెండువిధములు. అందు హృదయపద్మమందు తటస్థలక్షణస్వరూపుఁడయిన విరాటుర్గురువుని నిలిపి మనస్సుచేత సమస్తవస్తువులను గల్పించి షోడశోపచారములను చేసి ధ్యానించుటయే సగుణధ్యానము. పద్మానందమునుండి శరీరంబు నిక్కించి హస్తంబులను తొడలపై నుంచి శేత్రములు మూసి స్థూల సూక్ష్మ కారణశరీరములును పదునాలు గింద్రియంబులును దోషప్రాణంబులును దృశ్యములు. ఆ దేహేంద్రియప్రాణంబులు నేఁగాను. వీనిని వీక్షించు సాక్షిని. సాక్షిని నేననెడు వృత్తియును దృశ్యమే గనుక ఆవృత్తిని జూచు సాక్షిని అని మాయాకల్పితములై విజాతీయములగు యుష్మత్ప్రతితిప్రత్యయగోచరాదులనెడు బహిర్దృశ్యములను, సజాతీయములగు అస్తత్ప్రతితిప్రత్యయగోచరాదులనెడి యంతర్దృశ్యములను, ఆదృశ్యములకు సాక్షినినెడు వృత్తిని నిషేధించుచు సత్యజ్ఞానానంద నిర్మలాఖండస్వరూపమై సర్వదృక్కుగు పరబ్రహ్మము తా ననెడు ధార్మ్యము గలుగుదాఁక ఎల్లప్పుడు నిర్వికల్ప బ్రహ్మనిష్ఠ గలిగియుండుటే నిర్గుణధ్యానము.

ధారణాలక్షణము.

మూలాధారము స్వాధిష్ఠానము మణిపూరకము అనాహతము విశుద్ధము ఆగ్నేయము సహస్రారము అనెడు కమలములయందు వానికి నధిదేవతలైన గణపతి బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర ఈశ్వర సదాశివ గురుచరణములను అక్కడక్కడ ధ్యానించునపుడు మనస్సును నిలుపుటే ధారణాయోగము. ప్రత్యగాత్మనైన నేనే పరమాత్మను. ఆ పరమాత్మయే ప్రత్యగాత్మ అని నిష్ఠచేయుచుండుటే సమాధి అని ఈవిధముగ ఆభ్యాసయోగము ఎనిమిదంగములు కలిగియుండును. అది చిత్తపరిపాకము లేనివారికి తగినది. మిక్కిలి కష్టతరమైనది. ఈ ఆభ్యాసయోగమును వాడుక వేషిణివారికి అణిమాద్యష్టవిధ

శ్వర్యముల నిచ్చును. బ్రహ్మజ్ఞానమును వృద్ధిజొందించును. చిత్తపరిపాకము గలవారికి జీవేశ్వరైక్యజ్ఞానము నిచ్చును. అతి సులభమైన జ్ఞానయోగమే రాజయోగమని చెప్పఁ జూడును. ఈయభ్యాసయోగ జ్ఞానయోగసిద్ధికి శ్రీరాముని పాదారవిందములయందు భక్తి గలిగియుండుటతో కారణము అని తాత్పర్యము. ఈ తాత్పర్యమంద దాహరింపఁబడిన పద్యములు శుకచరిత్రము శివయోగసారములయందలివని యెఱుంగవలయును.

అమై శ్వర్యములవివరణము.

సీ. అణుజంతువులయందు నణువై చరించుట
యణిమాహ్వయైశ్వర్య మలఘుచరిత
యబ్జజాండాదిమహన్నహుం డై యుండుట
మహిమాఖ్యభూతి నిర్మలవిచార
బ్రహ్మాండమునకంటె భార మై యుండుట
గరిమాఖ్యసంపత్తి కలుషదూర
యమరాద్రిసదృశుడై యతిసూక్ష్మగతి నుండుట
లఘిమావిభూతి సల్లలితహృదయ

తే. వాంఛితార్థావలంబనావాప్తి ప్రాప్తి
గగనగమనాదిసిద్ధి ప్రాకామ్య మర్క
శశిముఖ నియామకత్వ మీశత్వ మఖిల
జీవవశ్యప్రవృత్తివశిత్వ మనఘ.

తా. అణుప్రమాణములైన ప్రాణులయందు పరమాణుప్రమాణుడై యుండుట అణిను. బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర మహేశ్వర సదాశివ విరాట్పురుషాండములకంటె పెద్దవాడైయుండుట మహిమ. బ్రహ్మాద్యండములకంటె భారమైయుండుట గరిమ. మేరు వంతటి బరువు గలిగియుండి దూది లేశమువలె తేలికయై యుండుట లఘిమ. ఇట్టి పదార్థములను లభింపజేసికొనుట ప్రాప్తి. గగనగమనాదిసిద్ధి ప్రాకామ్యము. సూర్య చంద్ర మహేంద్ర ఉపేంద్ర అన్ని ప్రముఖ దేవతలను పసులలో నియమించుట యాశత్వము. సకల జంతువులను వశముచేసికొనుట వశిత్వము.

శా. ప్రత్యక్షాపగమంబు బావనము నభ్యాసంబు గావింపఁగా
నత్యంతోరుసుఖంబు ధర్మ మతిగుహ్యం బుత్తమం బాద్యముక
సత్యం బాగమసిద్ధి మాదిమునిరాట్సంస్తుత్యము నేద్యముక
నిత్యానందము రాజయోగము సుహృనిర్వాణమార్గం బగున్. 87

టీ. ప్రత్యక్షాపగమంబు-ప్రత్యక్ష = ప్రత్యక్షముగాఁ గానవచ్చు ప్రపంచమును (అనగా : ప్రపంచభ్రాంతిని,) అపగమంబు=నశింపఁజేయునదియు, పావనమును = విశుద్ధమైనదియునగు, అభ్యాసంబుఁ గావించఁజగ్గఁ=అభ్యాసము నాచరించినట్లైన, అత్యంత...ఖంబు-అత్యంత=నశింపఁగ, ఊరు = అధికమైన, నుఖంబు = చిత్తశాంతిని గలిగించునదియు, ధర్మము=పుణ్యరూపమైనదియు, అతిగుహ్యంబు = మిగుల రహస్యమైనదియు, ఉత్తమంబు=శ్రేష్ఠమైనదియు, ఆద్యమును = అనాదిసిద్ధమైనదియు, సత్యంబు = కాశ్యపమైనదియు, అగమసిద్ధము-అగమ=కామికము మొదలగు నిరుపదియెనిమిది యోగములందును, సిద్ధము=ప్రసిద్ధమైనదియు, అది మునిరాట్సంస్తుత్యమును-అదిముని = పురాతనలగు ననకాది మహామునులకు, రాట్ = ప్రభువులైన (లేక, గురువులైన) దక్షిణమూర్తి మొదలగువారలచే, సంస్తుత్యమును=స్తోత్రము చేయఁదగినదియు, వేద్యమును= మోక్షేచ్ఛగలవారిచే నవశ్యము తెలియఁబడఁతగినదియు, నిత్యానందము-నిత్య = ఎడతెగని, ఆనందము = బ్రహ్మరూపమగు పరమానందము నొసంగునదియు, విస రాజయోగము = యోగములలో నుత్తమమగు జ్ఞానయోగము అయిన, మహానిర్వాణమార్గంబు=ప్రసిద్ధమగు మోక్షమార్గమై, అగుఁ=సిద్ధించును. (ఈ రాజయోగమే మోక్షమునకు చక్కని త్రోవ.)

తా. ఈజ్ఞానయోగమునకే రాజయోగమని పేరు. ఇది మిగులఁ బరిశుద్ధమైనది. మోక్షేచ్ఛ గలవారిచే నవశ్యముఁ దెలియఁదగినది. అనాదిసిద్ధమై దక్షిణమూర్తి హయగ్రీవుఁడు మొదలగు జగద్గురువులచే స్తోత్రపూర్వకముగా నాదరింపఁబడుచుండినది. వేదములలోను అగమములలోను ప్రసిద్ధమై “ఇదియే సర్వయోగములలో శ్రేష్ఠతమమైనది సత్యమైనది ఆనందస్వరూపమైనది” అని కొనియాడఁబడుచుండునది. రహస్యములలో నెల్ల రహస్యతమమైనది. దీని నభ్యాసముచేయఁగా అవిద్యాప్రభావమువలనఁ దనకంటె వేఱుగాఁ గానవచ్చు నీ ప్రపంచము నశించును. (తనకంటె నన్యముగాఁ గానరాదు.) నిరతిశయమగు బ్రహ్మానందము (తానే బ్రహ్మమని తెలిసికొనుటవలనఁ గలుగు నానందము) కలుగును. ఈ రాజయోగమే మోక్షమునకు మార్గమని తెలిసికొనుము.

ఆ. రాజగుహ్య మైనరాజయోగంబును

శ్రద్ధధాను లగుచు జనము లెల్ల

సంశ్రయింప లేక సంసారపనధిలో

మునుఁగుచుండుదురు విమూఢు లగుచు.

టీ. జనములెల్ల = మనుష్యులందఱును, శ్రద్ధధానులగుచు = శ్రద్ధగలవారై రాజగుహ్యమైనరాజయోగములందును శ్రద్ధగలవారిని, రాజయోగంబు = ఈజ్ఞానయోగము

మును, సంక్రయింపలేక = ఆక్రయింపక, విమూఢులగుచు = అజ్ఞానులై, సంసార వనధిలోక = సంసారసముద్రమున మునుగుచుండుదురు.

తా. ఇట్లు పరమరహస్యమగు నీరాజయోగమును సద్గురువుల యనుగ్రహము వలన నెరింగి శ్రద్ధావంతులై యభ్యాసముచేసి కడలేర నిచ్చయింపక సంసారసముద్రమున మునుగుచుఁ దేలుచు బాధ నొందుచున్నారు. ఈయోగ మెంత గులభమైనదను వారు దాని నాక్రయింప లేకున్నారు. వారి యజ్ఞానమున కేమందము?

క. ఈరాజయోగమార్గం, బిరేడుజగంబులందు నెవ్వ రెఱుంగ రాత్తారామలనదపాంగా, పారకృపాయుక్తులై నభక్తులు దక్కన్. 89

టీ. ఈరాజయోగమార్గంబు = ఈజ్ఞానయోగపద్ధతిని, ఈరేడు జగంబులందు = పదునాలుగు లోకంబులందును, ఆత్మా... క్తులు-ఆత్మారామ = సర్వాంతర్యామియగు శ్రీరామనియొక్క, లనల్ = ప్రకాశించుచున్న, అపాంగ = కడగంటి చాపులయొక్క, (అపాంగశబ్దమునకు నేత్రాంతమనియే యర్థమైనను లక్షణావృత్తిచే కడగంటిచూడని యర్థము చెప్పబడెను.) కృపాయుక్తులు = దయతోఁగూడిన, 'బినభక్తులు, తక్కన్ = తప్ప, ఎవ్వరెఱుంగరు = ఎవ్వరును తెలిసికొనలేరు.

తా. ఈరాజయోగ మెంతరహస్యమైన దైనను అంతర్యామిస్వరూపుఁ డగు నీ రామనియందు భక్తికలిగి యీతని దయారసమునకుఁ బాత్రులై యుండువారలకుఁ గరతలామలకంబుగఁ దెలియును. ఇతరు లెవ్వరు నట్లు ఎఱుంగలేరు. కావున ఈ యోగము సిద్ధించుటకు భక్తి ప్రధానము.

అవ. ఇట్లు రాజయోగమును సామాన్యముగాఁ బ్రశంసించి విశేషముగ వివరించుటకై మొట్టమొదలు దానిని విభాగించుచున్నాఁడు:—

తే. రాజయోగంబు ముక్తికి రాజపథము

రాజగుహ్యంబు పరమంబు రాజవిద్య

యదియు మూఁడువిధంబుల నలరుచుండు

సాంఖ్య తారక సదమనస్కము లనంగ.

90

టీ. రాజయోగంబు = ఈజ్ఞానయోగము, ముక్తికి = మోక్షమునకు, రాజ పథము = రాజమార్గమువంటిది, రాజగుహ్యంబు = మిగులరహస్యమైనది, పరమంబు = శ్రేష్ఠమైనది, రాజవిద్య = సకలవిద్యలలో నుత్తమమైనది. అదియు = ఆ రాజయోగముకూడ, సాంఖ్య... ములు-సాంఖ్య = సాంఖ్యయోగము, తారక = తారకయోగము, సల్ = శ్రేష్ఠమైన, అమనస్కములు = అమనస్కయోగము, అనంగ = అన, మూఁడువిధంబులకై = మూఁడు భేదములగులదియై, సాంఖ్య తారక సదమనస్కములు eGangotri

తా. ఈరాజయోగమే మోక్షమునకు రాజమార్గము. అది రహస్యము. సర్వోత్తమము. విద్యలలో నెల్ల శ్రేష్ఠతమ మైనది. సాంఖ్యము, తారకము, అమనస్కము అను భేదములు కలిగి యారాజయోగము మూడువిధములై యొప్పుచున్నది.

అవ. ఈవైశిష్ట్యము మూడింటిని అభ్యసించుటవలన గలుగు ప్రయోజనము వివరించుచు, నహేతుకముగా తారకయోగమును వివరింప నుపక్రమించుచున్నాడు:—

తే. తారకంబు మనశ్శుద్ధికారకంబు

సాంఖ్య మాత్మ స్వరూపవిచారకంబు

అనుభవజ్ఞాన మమనస్కు మట్లు గాన

నాద్య మెఱిగింతు మొదల నీవపధరింపు.

91

టీ. తారకంబు = తారకయోగమునని, మన...కంబు-మనః = మనస్సుయొక్క శుద్ధి=శుద్ధిని, కారకంబు=చేయునది, సాంఖ్యము = సాంఖ్యయోగము, ఆత్మ స్వరూప విచారకంబు-ఆత్మ స్వరూప=జీవస్వరూపమును (లేక బ్రహ్మస్వరూపమును), విచారకంబు= విచారించునట్టిది, అమనస్కము=అమనస్కయోగము, అనుభవజ్ఞానము=అపరోక్షానుభవ జ్ఞానమును కలిగించునది, అట్లుగావున=అట్లుగుటచేత, మొదల=మొట్ట మొదట, ఆద్యము=మొట్ట మొదటిదైన తారకయోగమును, ఎఱిగింతు=తెల్పెదను, నీవు, అపధ రింపుము=వినుము.

తా. పైన వర్ణింపఁబడిన మూడింటిలోఁ దారకయోగమువలనఁ జిత్తశుద్ధి కలు గును. సాంఖ్యయోగమువలన నాత్మతత్త్వము లేటపడును. అమనస్కయోగమువలన నపరోక్షానుభవము కలుగును. అన్నిటికంటె మొదటఁ జిత్తశుద్ధి కావలయును గావున దానికి సాధన మగుతారకయోగమును మొట్టమొదట వివరించుచున్నాను.

అవ. తారకయోగమునం దభిరుచి గలిగించుటకై యర్థవాదము నుపక్రమించు చున్నాడు:—

ఉ. తారక ముద్భవాంబునిధితారక మంబుజసంభవాదిబృం

దారకసన్నతం బఘవిదారక మంచితరాగరోషసం

హారకముం బ్రధానపరిహారక మాత్మ సుఖానుభూతివి

స్తారక మాగమాంతసువిచారకమై తనరారు మారుతీ.

92

టీ. మారుతీ=అంజనేయా! తారకము=తారకయోగము, ఉద్భ...మును-ఉద్భవ =జన్మమనియెడు (లేక సంసార మనియెడు), అంబునిధి=సముద్రమును, తారకము = తరింపఁజేయునది, అంబు...మును-అంబుజసంభవాది=బ్రహ్మ మొదలగు, బృందారక=దేవ తలచేత, సన్నతంబు=నిత్యముననుభవించునది, అను=అనునది, అగ్ర = పాపమును, విదా

రకమును = ధ్వంసము చేయునది, అంచిత...మును-అంచిత=విప్లవము, రాగ = కామమును, రోష=ద్వేషమును, సంహారకమును=హాగొట్టునది, ప్రధా...మును-ప్రధాన=మాయను, పరిహారకమును = ధ్వంసము చేయునదియు, ఆత్మ...మును-ఆత్మనుభ = బ్రహ్మనందముయొక్క, అనుభూతి = అనుభవమును, విస్తారకమును, = విస్తరింపఁజేయునది, ఆగ...కమై-ఆగమ = వేదములయొక్క, అంతః = కడపటిభాగ మగుజ్ఞానకాండమును (లేక, అచ్చట చెప్పబడు బ్రహ్మమును), సువిచారకమై=బాగుగవిచారించునదియై, తన రామై = విప్లవమును.

తా. ఓఅంజనేయా! ఈతారకయోగము సంసారసముద్రమును తరింపఁజేయునది. సకలపాపములను ధ్వంసముఁ జేయునది. బ్రహ్మ విష్ణువు మొదలగుసకలదేవతల చేతను గొనియోడఁ బడునది. అజ్ఞానము హరించి రాగద్వేషములు నడంచి యాత్మజ్ఞానమును విస్తరింపఁ జేయునది. అతిసూక్ష్మమగు వేదాంతార్థమును కరతలామలకముఁ జేయునది.

క. తారకయోగము దెలియఁగ, నేరక వేదాంతవాక్యనికురుంబముచే నూరక వాదించుచుఁ జెడు, వారికి మోక్షంబుగలదె వాయుకుమారా!

టీ. వాయుకుమారా=అంజనేయా! తారకయోగము=తారకయోగము, తెలియఁగనేరక=తెలిసికొనలేక, వేదాం...ముచే-వేదాంతవాక్య = వేదాంతవాక్యములయొక్క, నికురుంబముచే-సమూహముచేత, ఊరక=నిరర్థకముగా, వాదించుచు=వాదముచేయుచు, చెడువారికి=చెడిపోవుచున్నవారికి, మోక్షంబు గలదె=ముక్తియున్నదా?

తా. ఓవాయుపుత్రా! ఇట్లు తారకయోగము మహోపకారముఁ జేయునదియై యుండ దీనిని తెలిసికొని యభ్యసింపలేక ఊరక కొన్ని వేదాంతవాక్యముల నేర్పుకొని వాదములఁ జేయుచుండిన మోక్షము దొరకునా?

తే. రాజయోగంబుఁ బూని నిరంతరంబు

పట్టుగా నభ్యసింపంగఁ బ్రాటుమాలి

కొన్ని వేదాంతయుక్తులు గూడఁబెట్టి

పలుక నేర్చిన బ్రహ్మనుభవము గలదె?

94

టీ. రాజయోగంబు = రాజయోగమును, పూని = అవలంబించి, నిరంతరంబు = ఎల్లప్పుడును, పట్టుగా = ఉత్సాహముతో, అభ్యసింపంగ = అలవాటుచేయుటకు, ప్రాటుమాలి, కొన్ని వేదాంతయుక్తులు, గూడఁబెట్టి, పలుకనేర్చిన = నిరర్థకముగా వాదము నేయుటకు తెలిసింతమాత్రముననే, బ్రహ్మనుభవము కలదే.

తా. అపరోక్షబ్రహ్మనుభవము (నేనే పరబ్రహ్మ మని యనుభవపూర్వకముగఁ దలసికొనుట.) మోక్షమని చెప్పబడును. పూనికతో సీరాజయోగమును అభ్యాసము జేయుటకు ప్రాణమాలి వేదాంతయుక్తులను మాత్రము కొన్నిటిని గూర్చికొని మాటలాడనేర్చినవారికందఱకును బ్రహ్మనుభవము (మోక్షము) కలుగునా? ఓషికతోఁ బ్రయత్నించి కార్యమును నిర్వహించినయెడల ఫలము కలుగును గాని మాటలతోఁ గలుగునా? కావున సీతారకయోగమును అవశ్యముగా నభ్యసించవలయును.

సీ. దారుణగాఢాంధకారం బడంగునే వసుధపైఁ గృతదీపవార్తవలన నాఁకొన్న మనుజునియాకలి దీటునే ఘనసరసాన్నవృక్షనమువలన నెఱిపేదవాని పేదఱికంబు పోవునే ద్రవ్యప్రభావకీర్తనమువలన రోగపీడితుని బల్రోగంబు దీటునే కలితోషధప్రసంగంబువలన

తే. జండిపడి బుద్ధి లోవెలి నిండి మిగుల
దట్ట మైనట్టియజ్ఞానతమము చెగునె
తర్కితవిచిత్రశబ్దబోధంబువలన
ఫలితయోగానుభవదృష్టివలనఁ గాక.

95

టీ. వసుధపై = భూమిమీఁద, కృత...లన - కృత = చేయఁబడిన, దీప = దీపములనుగూర్చిన, వార్తలవలన = ప్రసంగమువలన (అనఁగా: దీపవృత్తాంతమును చెప్పఁగానే), దారు...బు-దారుణ=భయంకరమైన, గాఢ=దట్టమైన, అంధకారంబు = చీకటి, అడంగునే=పోవునా? ఘన...లన - ఘన = శ్రేష్ఠముగ, సరస=రుచిగల, అన్న = అన్నమును, వృక్షనమువలన = వర్ణించుటవలన, అఁకలి-అఱొన్న = అఁకలిగిన, మనుజుని=మనుష్యునియొక్క, అకలి, తీటునె = పోవునా? ద్రవ్య...లన - ద్రవ్య = ధనముయొక్క, ప్రభావ = సామర్థ్యమును, కీర్తనమువలన = చెప్పబటవలన, నెఱి... కంబు-నెఱిపేదవాని=మిక్కిలి బీదయైనవాని, పేదఱికంబు = బీదతనము, పోవునే = పోవునా? కలి...లన - కలిత=ఒప్పుచున్న, ఔషధ=ఔషధములయొక్క, ప్రసంగంబు వలన = వృత్తాంతమువలన (అనఁగా: ఔషధములను గూర్చి మాట్లాడుటచేత), రోగ...బు-రోగపీడితుని=రోగముచే బాధపడుచున్న వానియొక్క, బల్రోగంబు=అధికమైనరోగము, తీటునే=పోవునా? జండిపడి=మొండియై, బుద్ధి=బుద్ధియందు, లో = లోపలను, వెలి = వెలుపలను, నిండి = మిగులదట్టమై, పినట్టియజ్ఞానతమము = పినయజ్ఞాన మనియెడుచీకటి, ఫలి...గాక-ఫలిత = ఒప్పుచున్న, యోగ = రాజయోగముయొక్క, అనుభవ=అనుభవముయొక్క (లేక, అనుభవమువలనఁ గలిగినదృష్టివలనఁగాక జ్ఞానమువలనదప్పు), తర్కి...లన - తర్కిత = వివాదించుటచేత, వాదించఁబడిన)

విచిత్ర = నానావిధములగు, శబ్ద=శబ్దములయొక్క, బోధంబువలన = జ్ఞానమువలన (అనఁగా: వేదాంతవాక్యములను విచారించుటవలన), తెగునె = నశించునా? (నశింపదనుట.)

తా. విఫలమైనను కార్యమును నిర్వహించినప్పుడే సిద్ధించునుగాని మాటలవలన సిద్ధింపదు. దీపమును వెలిగింపక, “ఈదీపము లిట్టివి. ఆదీపము లట్టివి. వానిప్రకాశము మిగుల నధికమైనది.” అని యూరక మాటలు చెప్పచుండిన చీకటి నశించునా? భోజనముఁబెట్టక “అహారలు మిగుల ధుచి గలవి. ఈసిండివంటలు మిగుల మనోహరములైనవి” అని యాహారపదార్థములను గూర్చి ప్రశంసఁ జేయుచుండిన నాకలి తీఱునా? ధనము నొసంగినచో పేదఱికము బోవునుగాని అట్లుగాక “ధనమున్న యెడల నెన్నియో మహాకార్యముల సాధింపవచ్చును.” అని ధనముయొక్క మహాత్మ్యముఁ గొనియాడినమాత్రమున దరిద్రులు ధనవంతులగుదురా? జ్ఞాపకములను గూర్చియు వానిశక్తులను గూర్చియుఁ బ్రశంసించిన రోగములు కుదురునా? వివియును మాటలవలనఁ గానరవు. శ్రమ కోర్చి కార్యముల సాధింపవలయును. అనాదినుండియు బుద్ధియందు వ్యాపించి స్థిరమై యేయపాయముచేతఁ గూడ నశింపని యాయజ్ఞానాంధకారము గూడ మైఁబెప్పినట్లే మాటలతోఁ దీఱునదికాదు. చిత్రచిత్రము లగువాదములతోఁ దీఱునదికాదు. శ్రమ కోర్వవలయును. తారకయోగము నభ్యసించవలయును. మనసును శబ్దాదివిషయములనుండి మరల్పవలయును. అపరోక్షబ్రహ్మజ్ఞానమును జెందవలయును.

యోగాభ్యాసఫలనిరూపణము.

క. యోగాభ్యాసమువలనన,దాగతిచిత్తేంద్రియములదర్పములడఁగున్
రాగద్వేషాదులుచను,బాగుగ నాత్మకుసుఖానుభవముంగలుగున్.

టీ. యోగాభ్యాసమువలన = ఈరాజయోగము నభ్యసించుటవలన, సదా... మలు-సదాగతి=ప్రాణివాయువు, చిత్త=మనస్సు, ఇంద్రియములు=జ్ఞానేంద్రియకర్తేంద్రియములయొక్క, దర్పములు=గర్వములు (అనఁగా: విశేషమును కలిగించునట్టి స్వభావములు), అడఁగున్ = నశించును. రాగద్వేషాదులు = కామము శ్రోధము మొదలగునవి, చనున్ = పోవును. బాగుగ = చక్కగా, అత్మకున్ = తనకు (లేక బీవునకు), కుసుఖానుభవము = బ్రహ్మసందానుభవము, కలుగున్.

తా. ఈతారకయోగము నభ్యసించినయెడల మొట్టమొదట ప్రాణివాయువు స్వాధీనమగును. వాయువునకును మనస్సునకును సంబంధ ముండుటచేత వాయుజయముతోఁగూడ మనోజయము కలుగును. ఇంద్రియముల నన్నిటికి మనస్ ప్రభువు కావున

వెంటనే యుద్రియజయముకూడఁ జేకూరును. ఇట్లున్నయు జయింపఁబడెనేని సంసారమునకు ముఖ్యకారణము లగుకామక్రోధములు నశించి జీవునకు బ్రహ్మసందసుఖము కలుగును.

అవ. ఇట్లు తారకయోగమును బ్రశంసించి దానివలనఁ గలుగుఫలమును విస్తరించి చెప్పుచు దానిని వివరింప నుపక్రమించుచున్నాఁడు:—

వ. అట్లు గావున యోగాభ్యాసంబు ముముక్షువున కవశ్యకర్తవ్యంబట్లు గుట తత్ప్రకారం బెఱింగించెద సావధానచిత్తుండవై వినుము. 97

టీ. అట్లుగావున = యోగాభ్యాసము మిగుల నుపయోగకారి యగుటచేత, యోగాభ్యాసంబు = రాజయోగాభ్యాసము, ముముక్షువునకు = మోక్షేచ్ఛగలవాని (డు), అవశ్యకర్తవ్యంబు = ముఖ్యముగ చేయవలసినది, అట్లుగుటకే, తత్ప్రకారంబు = ఆరాజయోగాభ్యాసవిధమును (లేక, తారకయోగాభ్యాసవిధమును), ఎఱింగించెద = చెప్పెదను. సావధానచిత్తుండవై = శ్రద్ధగలవాఁడవై (లేక, ఏకాగ్రచిత్తుండవై), వినుము.

తా. ఇట్లు అభివృద్ధికి మిగుల సాధార మగుటచే మోక్షేచ్ఛగలవారందఱు సీతారకయోగము నభ్యసించి తీరవలయును. కావున దీనిస్వరూపమును వివరించె వినుము.

— యోగాభ్యాసులకు ముఖ్యము లగునాహారాదినియమములు. —

అవ. ఈక్రిందిరెండుపద్యములచే యోగాభ్యాసమునకుఁ దగినయధికారుల నిరూపించుచున్నాఁడు:—

చ. వనరుచు నేమియుం దిననివానికి మిక్కిలి వెక్కసంబుగాఁ దిని యెగఁబోయువానికిని దీఱనినిద్దర యెల్లప్రాద్దుఁ బై కొనఁ బడియుండువానికిని గొంకక రేపగ లొక్కరితీ మే లొకని వసియించువానికి నగోచరము ల్వరయోగలక్ష్యముల్. 98

టీ. వర...ములు-వర = శ్రేష్ఠములగు, యోగ = తారకయోగముయొక్క, లక్ష్యములు = గురులు, వనరుచు = కృచ్ఛ్రచాంద్రాయణాదులచే శరీరమును శోషింపజేయుచు, ఏమియుం దిననివానికి = కొంచెమైనను ఆహారమును తీసికొని వానికి, మిక్కిలి వెక్కసంబుగా = అధికముగా, తిని, ఎగఁబోయువానికి = నిట్టూర్పులు నిగుడ్పువానికిని, తీఱనినిద్దర = ఎప్పటికిని ముగియనినిదుర, ఎల్లప్రాద్దు = అన్నికాలములయందును, వైకొన = క్రమ్ముచుండగా, పడియుండువానికి = శయనించుచుండువానికిని, కొంకక గంకలయందు (లేక, అబద్ధము), రేపగ లొక్కరితీ = రాత్రి

ఋగ్ లోకాకృతే విధముగా, మేల్కొని పసియించువానికి = నిదురింపకయే యుండు వానికిని, అగోచరములు = గోచరములు కానేరవు (ఇట్టివా రాయోగమును సాధింపలే తనట),

తా. మితిలేక భోజనము సేయువాఁడును, బొత్తిగ భోజనము సేయక నుపవాస ము చేయువాఁడును, ఎప్పుడు నిదురించుస్వభావముకలవాఁడును, బొత్తిగ నిదురయే లేనివాఁడును ఈయోగము నభ్యసించనేరరు.

క. యుక్తాహారవివోరుఁడు, యుక్తస్వప్నా వబోధుఁడురుకర్తములకై మై.

యుక్తవిచేష్టుం డగుఁడును, యుక్తున కగు బరమరాజయోగము సుఖ

తీ. యుక్త...రుఁడు-యుక్త = మితమగు, ఆహార = ఆహారము, విహారుఁడు = సంచారము గలవాఁడును, యుక్త...ధుఁడు-యుక్త = మితమగు, స్వప్న = నిదురయు, ఆవబోధుఁడు = జాగ్రత్తయొక గలవాఁడును, ఉరు...లక-ఉరు = అధికములగు, కర్త ములకై = పనులయందు, యుక్తవిచేష్టుఁడు = మితమగువృత్తిగలవాఁడు (అనగా: తన పనులను జేయుటలో మితముగ శ్రమపడువాఁడు), అగుఁడును యుక్తునకు = అయిన యోగనిష్ఠునకు, పర...గము-పరమ = శ్రేష్ఠమగు, రాజయోగము = తారకయోగము (లేక, తారకసాంఖ్యామనస్కరూపమగురాజయోగము), సుఖమై = అనందరూపమై, అగు = సిద్ధించును.

తా. మఱియేమనిన, యోగాభ్యాసము సేయువానికి ఆహారము, నిదురయు, విహారింబును పరిమితములై యుండవలయును. అంత యధికములుగా గాని మిగుల స్వల్పములుగాని యుండరాదు. వాఁడేపనిని జేసినను తగినంత శ్రమను తీసికొనవల యును; గాని అధికముగ నాయానపడఁగూడదు. ఇట్లున్న విషయములయందును మితి గలిగి యుండుపురుషునకు యోగము సులభముగ సిద్ధించును.

❧ యోగమతలక్షణము. ❧

అవ. యోగము నాచరించునప్పు డుండవలయునియమముల నీక్రిందిండువడ్లు ములచే జెప్పుచున్నాఁడు:—

సీ. వితతమై విజనమై విమలమై సుఖమై పా

సంగువివిక్తదేశమ్మునందు

సమభూమియందు నిశ్చలముగా మిట్టుప

ల్లములు గాకుండఁ బేలవముగాఁగ

వరుసఁ గుశాజినవస్త్రంబు లనువుగాఁ

బలచి యొప్పుగ వానిపైఁ దిరముగ

బూని పద్మాసనాసీనుడై యామీఁదఁ

గాయమధ్యమమును గళము శిరముఁ

తే. జక్కగా నిక్కి దృక్కులు ముక్కు చక్కిఁ

జిక్క దక్కించి తక్కినదిక్కుఁ గనక

మిక్కిలి దశేంద్రియంబుల స్పృక్ జేసి

ఫలితముగ యోగ మభ్యసంపంగ వలయు.

100

టీ. విశతమై = విశాలమై, విజనమై = నందడిలేనిదై, విమలమై = పరిశుద్ధమై, సుఖమై = ఈగలు దోమలు మొదలగువాని బాధలేక సౌఖ్యము గలుగునట్లు చేయునదియై, పానంగు = ఉన్న, వివిక్త = వికాంతమగు, దేశమృనందుక్ = స్థలమునందు, సమభూమియందు, నిశ్చలముగా = స్థిరముగా, మిష్టుపల్లములుగాకుండ = ఒకపార్శ్వమున ఎత్తుగను మఱియొకపార్శ్వమున తగ్గుగ నుండకుండునట్లును, పేలవముగా = మృదువుగానుండునట్లును, వరున్ = క్రమముగా, కుశా...బులు-కుశ = దర్భాసము, అజిన = కృష్ణాజినము, వస్త్రంబులు = వస్త్రము (వీనిని), అనువుగా = చక్కగా, పఱచి, ఒప్పుగ, వానిపై = అదర్భాసనాదులమీఁద, తిరముగ = స్థిరముగా, పూని = యత్నముతో, పద్మా...నుడై - పద్మాసనా = పద్మాసనమునందు, ఆసీనుడై = కూర్చుండి, అమీద = తరువాత, కాయమధ్యమము = నడుమును, గళము = కంఠమును, శిరము = తలను, చక్కగా నిక్కి = వక్రత లేకుండ నిక్కి, దృక్కులు = చూపులను, ముక్కుచక్కి = ముక్కుపై పునకు, చిక్కి = ప్రసరించునట్లు, తక్కించి = కూర్చి, తక్కినదిక్కు గనక = రెండవదై పునుజుడక, దశేంద్రియంబుల = జ్ఞాన కర్తేంద్రియములఁబరిచి, మిక్కిలి, స్పృక్ జేసి = అడంచి (అనఁగా: వానివిషయములనుగూర్చి ప్రాసీక నిలిపి) ఫలితముగ = సిద్ధియగునటుల, యోగము = రాజయోగమును, అభ్యసంపంగవలయు = అభ్యాసము చేయవలయును.

తా. విశాలముగాను, నిర్మలముగాను, జలశూన్యముగాను, ఈగలు, దోమలు మొదలగు వానిబాధ లేనిదిగాను బ్రకాశించుచుండు రహస్యస్థలము నొకదానిని యోగాభ్యాసస్థలముగా నేర్పఱచుకొనవలయును. ఆప్రదేశము సమభూమియై యుండవలయును. అందుఁ గ్రమముగ దర్భాసనకృష్ణాజినవస్త్రముల నొకదానిపై నొకదాని బఱచి యాయాసనమును సమముగ నమరింపవలయును. దానిపైఁ గూర్చుండి యోగాభ్యాసమున కారంభించునప్పుడు నడుము, మెడ, శిరస్సు అను వానిని జక్కగనిలిపి తన దృష్టులను నానాగ్రమమునందుఁ జేర్చి రెండవదై పునుజుకొని నిలువవలయును.

మ. యతథీచిత్తమరుద్ధశేంద్రియతనువ్యాపారుడై మానియై
హతకామాదివికారుడై గతభయుం డై బ్రహ్మచారివ్రత
స్థితుడై శాంతమనస్కుడై స్వగురుమూర్తిప్రొక్షలక్ష్యార్థసం
గతి యామద్వయ మభ్యసేంపఁ దగుయోగం బంచితోద్యోగుడై.

టీ. యత...రుడై - యత = నియమింపఁబడిన, థీ = బుద్ధి, చిత్త = మనస్సు,
మరుత్ = ప్రాణము, దశేంద్రియ = క్షానేంద్రియకర్తేంద్రియములు తను = శరీరము,
(వీనియొక్క,) వ్యాపారుడై = వృత్తులుగలవాడై, మానియై = మానముగలవాడై.
హత...రుడై-హత=హా=హోగొట్టఁబడిన, కామ=కామము, అది=మొదలగు, వికారుడై=
వికారములుగలవాడై (కామక్రోధాదులను జయించి అనుట.), గతభయుండు=అభ్యా
త్మికము మొదలగు తాపములవలనఁ గలుగు భయములేనివాడై, బ్రహ్మచారివ్రతస్థితుడై,
బ్రహ్మచర్యవ్రతమును బూనినవాడై, శాంతమనస్కుడై=చిత్తశాంతిగలవాడై, స్వగు
...గతిఁ-స్వగురుమూర్తి=తనకు గురువగుమహాత్మునిచే, ప్రొక్షం = ఉపదేశింపఁబడిన,
లక్ష్య=గుఱియొక్క, అర్థ = విషయముతో (అనఁగా: తనగురువు తన్ను ధ్యానింపుమని
చెప్పిన విషయముతో), సంగతిఁ = సంబంధము గలుగునట్లుగా, యోగంబు = ఆతారక
యోగమును, అంచి...గుడై-అంచిత = ఒప్పుచున్న, ఉద్యోగుడై=ప్రయత్నముగల
వాడై, యామద్వయము=రెండుజాములకాలము, అభ్యసేంపఁదగున్.

తా. ఇట్లు మిగులనియమము గలిగి బుద్ధి (నిశ్చయించునంతకరణము), చిత్తము
(సంశయించునంతకరణము), ప్రాణవాయువు, దశేంద్రియములు అనువానివృత్తుల
నడంచి దానిమూలమున శరీరచాంచల్యమును నిలిపి మానవ్రతమును బూని కామక్రోధాది
వికారములఁ దొలఁగించి చిత్తశాంతి గల్గి నిర్భయుండు బ్రహ్మచర్యమును బూని తనకు
గురు పువదేశించినలక్ష్యమువైఁ జిత్తమును నిలిపి రెండుజాములకాలము పూనికతో
యోగాభ్యాసము నాచరింపవలయును.

క. మారుతి యీనియమంబులు

తారకసాంఖ్యామనస్కృతత్పరులకు సా

ధారణము లగుచు వెలయుం

దారకయోగుల కతిప్రధానము లందున్.

102

టీ. మారుతి=అంజనేయ! ఈనియమంబులు = వైఁశేష్ఠ్యబడిన అధికారిదేశము
మొదలగునియమములు, తారకసాంఖ్యామనస్కృతత్పరులకు=తారక, సాంఖ్య, అమ
నస్కము లనుమూఁడువిధములగు రాజయోగము నాచరించువారలకుఁ గూడ, సాధార
ణములగుచు=సమానములై, వెలయున్ = ఒప్పుచున్నవి. (తారక సాంఖ్యామనస్క
ములలో దేని నాచరించినను వైదియమముల ప్రవలంబింపవలసినదే అనుట.) అందున్ =

అమూఁడువిధము లగుయోగముల నాచరించువారలలో, తారకయోగులకుఁ = తాళ్ళ
యోగము నాచరించువారలకు, అతిప్రధానములు=మిగుల నావశ్యకములు (వారీనియను
ముల తప్పక నవలంబింపవలయు ననుట).

తా. ఓఅంజనేమా! పైనఁ జెప్పియున్న ఆహారదేశకాలాదినియమములు తాళ్ళ
యోగము నభ్యసించువారలకుఁ గాని, సాంఖ్యయోగము నభ్యసించువారలకుఁగాని, అహ
నస్కయోగము నభ్యసించువారలకుఁగాని చూవశ్యకములే. ఇతరులవిషయ మెట్లున్నను
తారకయోగము నభ్యసించువారుమాత్రము వీని నవశ్య మాదరింపవలయును.

—ॐ పంచముద్రాలక్షణము. ॐ—

అట. ఇట్లు నియమవిభాగమును జెప్పి తారకయోగమును వర్ణించువాఁడై మొట్ట
మొదట నాదబిందుకళాసాక్షాత్కారమునకు ననుకూలము లగుటచేత యోగాంగములలో
ప్రధానములని చెప్పఁదగినముద్రల నుద్దేశపూర్వకముగా వివరించుచున్నాఁడు.—

క. వరుసఁ జేచరి యన భూచరి యన మధ్యమయనంగ వజ్రాఖయనంగ
వరశాంభవి యనఁ గల వీ, ధరలోపల ముద్రలై దుతారకమునకున్.

టీ. ఈధరలోపలఁ = ఈభూమియందు, తారకమునకుఁ = తారకయోగమునకు,
వరుసఁ = క్రమముగా, చేచరియనఁ = చేచరియనియు, భూచరియనఁ = భూచరి
యనియు, మధ్యమయనంగఁ = మధ్యమయనియు, వజ్రాఖయనంగఁ = వజ్రాఖయనియు,
వరశాంభవి యనఁ-వర=శ్రేష్ఠుడు, శాంభవియనఁ = శాంభవియనియు, ముద్రలైదు =
అందుముద్రలు (కలవు). (చేచరిమొదలగు నైదింటికిని ముద్రలనిపేరు. వీనిలక్షణ
ములు క్రమక్రమముగఁ జెప్పఁబడును.)

తా. తారకయోగ మనఁగా, నాదము బిందువు కళ అనువానిని ప్రత్యక్షముగ
ననుభవించి పిదప వానికి లయస్థానముగు పరబ్రహ్మమునం దైక్యముగుటయే. ఈనాదబిందు
కళలు సాధారణములైనయింద్రియవ్యాపారమునకు గోచరము లగునవి కావు; కావున
వాని ననుభవించుటకై యనుకూలము లగునట్లు యింద్రియమనస్సుల సంతర్పణముల
జేయుటకు ముద్రయనిపేరు. ఈముద్రలైదువిధములు. 1 చేచరి, 2 భూచరి, 3 మధ్యమ,
4 వజ్రాఖ, 5 శాంభవి యనునవి.

ఆ. సద్గురూపదేశసరణిచే నీమైదు

ముద్రలను విశేషముగ నెఱింగి

యభ్యసింపవలయు నటమిఁదఁ దారకం

బొందుఁ బ్రణావనాదబిందుకళల.

104

టీ. సద్గు... చేఁ-సత్=శ్రేష్ఠుఁడగు, గురు=గురువుయొక్క, ఉపదేశసరణిచేఁ =
ఉపదేశమార్గముచేత (గురు వుపదేశించినట్లు), ఈమైదుముద్రలు = పైనఁ జెప్పఁబడిన

యయిదుముద్రలను, విశేషముగఁ = చక్రగా, ఎఱింగి = తెలిసికొని, అభ్యసించవలయున్
= అభ్యాసము చేయవలయును. అటమీదఁ = ఇట్లుభ్యాసము చేసినపిదప, ప్రణ...
శలఁ - ప్రణవఁ = హింకారరూపములైన, నాద = దశవిధనాదముల యొక్కయు, బిందు =
జ్ఞాత (సర్వమును తెలిసికొనుచుండునంతర్వామి), మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము, అహంకారము
(ఈనాలిగింటికిని అంతఃకరణమని పేరు.) వీనియొక్కయు, కళలఁ = సమష్టిజీవుఁడు (సర్వ
ప్రపంచము నభిమానించుచు నవిద్యచే నావరింపఁబడియుండుచైతన్యము.) వ్యష్టిజీవుఁడు
(తానున్నయొక్క శరీరమును మాత్రమే అభిమానించుచుండు జీవుఁడు.) వీరి యథార్థ
స్వరూపములయొక్కయు మూలమున (అనఁగా: ఈనాదబిందుకళలను పరిశోధించుట చేత),
తారకంబు = హింకారమున కర్థమగు శుద్ధపరబ్రహ్మము (లేక, పరబ్రహ్మమును), పొందున్
= చెందును. (సాధకుఁడే బ్రహ్మమగును, లేక బ్రహ్మసాక్షాత్కారము గలుగును అనుట.)

తా. గురూపదేశముచే నీయైదుముద్రలయొక్క స్వరూపమును బాగుగఁ దెలిసి
కొని అభ్యసించవలయును. యోగమున కివియే ముఖ్యాంగములు. ఇట్లు అభ్యాసము
చేసినయెడల మొట్టమొదట నాదబిందుకళలు గోచరములగును. వానిని విమర్శింపఁగా
విమర్శింపఁగా పరబ్రహ్మము కేషించును. తనకును బ్రహ్మమునకును భేదము లేదనువిష
యము స్పష్టమగును. శ్రద్ధాయుక్తుడై యీముద్రలలో నొక్కదానినిభ్యసించినను
ఈఫలము కలుగుటలో సంశయము లేదు.

వ. అది యెట్లుంటేని.

105

టీ. అదియెట్లుంటేని = ఆ బ్రహ్మప్రాప్తి యెట్లు కలుగు ననఁగా.

ఆ. కనులు మూసి యైనఁ గనువిచ్చి యైన భూ

మధ్యమమునఁ జూపు మలఁచి నిలిపి

యూర్ధ్వముఖము గాఁగ నొనరఁ జూచిన నది

భేచరి యనుముద్ర కీశవర్య.

106

టీ. కీశవర్య = వానరశ్రేష్ఠుఁడగు నోయాంజనేయ! కనులు మూసి యైనఁ, కను
విచ్చియైనఁ = బాగుగ కనులఁ దెఱచికొని, భూమధ్యమమునఁ = కనుబొమలనడిమి
భాగమునందు, చూపున్ = దృష్టిని, మలఁచి = మరలించి (సామాన్యముగ నన్నివైపులకును
ప్రసరించుదృష్టిని భూమధ్యవైపునకుఁ ద్రిప్పి), నిలిపి = స్థిరముఁజేసి, ఊర్ధ్వముఖముగఁ
= వైఁగా, ఒనరఁ = లేస్తగా, చూచినఁ = చూచినట్లయిన, అది = ఆమాపు, భేచరియను
ముద్ర = భేచరిముద్ర (అనున్).

తా. కనులను సంపూర్ణముగా మూసికొనికొని బాగుగఁ దెఱచికొనికొని బొమల
నడిమిభాగమున దృష్టినిలిపి వైభాగమునకుఁ జూచుట భేచరిముద్ర యని చెప్పఁబడును.

దృష్టి భ్రామధ్యమునకుఁ బ్రసరించుటయే కష్టము. కనులు తెఱచియున్నప్పు డొకఁడ ప్రసరించినను ప్రసరింపవచ్చునుగాని, మూసియున్నప్పు డెట్లు ప్రసరించును? అని సం యించెదవేమో! బాహ్యదృష్టివిషయమున నిట్టిసంశయము కలుగవచ్చును కాని యంత ర్దృష్టివిషయమునఁ గాదు. కనులు మూసి భ్రామధ్యము జూచుట యనఁగా చూచు చున్నామని సంకల్పించుటయే కాని మఱి యేమియు కాదని తెలిసికొనవలయును.

క. లోచనములు గదలింపక, యాచార్యోక్తస్వనాసికాగ్రం బెపుడుఁ గోచరముగఁజూచిననది, భూచరియనుముద్రయగునుబోధశరణ్యా.

టీ. బోధశరణ్యా-బోధ=జ్ఞానమే, శరణ్యా=రక్షకముగాఁ గలయోయాంజనేయా! (బ్రహ్మజ్ఞానమును గోరుచున్నహనుమంతుఁడా) లోచనములు = కన్నలను, కదలింపక= చలింపఁజేయక (రెప్ప లార్పక దృష్టినిఁ జెదరనీక), ఆచార్య...గ్రంబుఁ-ఆచార్యోక్త= గురువుచే నుపదేశింపఁబడిన, స్వనాసికాగ్రంబుఁ = తనముక్కుకొనను, ఎపుడుఁ = యోగాభ్యాసము చేయునంతకాలము, గోచరముగఁ = కనఁబడునట్లుగా, చూచినఁ = చూచినట్లయిన, అది=ఆచూపు, భూచరియనుముద్ర=భూచరియ నెడుముద్ర, అగున్.

తా. ఓవివేకవంతుఁడా! కనులు కదలనీక ముక్కుకొనపై దృష్టిని నిలిపి చూచ నట్టిముద్ర క్కుభూచరిముద్ర యనిపేరు.

ఆ. కనులు సగము మూసి ఘననాసికామధ్య

సీమయందుఁ జూపుఁ జెదరనీక

నిలిపి మీఁద నున్న నిటలంబు గాంచిన

మధ్యలక్ష్మ్య మగుఁ గుమారతలక !

108

టీ. కుమారతలక=పుత్రరత్నమా! (సీతాదేవిచే హనుమంతుఁడు పుత్రునివలె జేమింపఁబడుచుండుఁ గావున నిట్లు సంబోధింపఁబడియెను.) కనులు సగముమూసి=కన్న లను సగభాగము మూసి సగము తెఱచి, ఘన...దుఁ-ఘన=గొప్పదియగు, నాసికా= ముక్కుయొక్క, మధ్యసీమయందుఁ=నడుమ, చూపుఁ=దృష్టిని, చెదరనీక, నిలిపి, మీఁదనున్న=వైభాగమునందున్న, నిటలంబుఁ=భ్రామధ్యమును, కాంచినఁ=చూచి నట్లయిన, మధ్యలక్ష్మ్యమగుఁ=మధ్యమాముద్ర యగును.

తా. ఓ పుత్రరత్నమా! అట్లే కనులను సగము మూసి సగము తెఱచి ముక్కు యొక్క నడిమిభాగమునందు దృష్టిని నిలుపవలయును. అచ్చటనుండి వైభాగముననున్న భ్రామధ్యమును గాంచవలయును. ఇట్లు చూచుటకు మధ్యమాముద్ర యని పేరు.

తే. కర్ణ లోచననాసాయుగంబు మూసి

మలఁచి భ్రామధ్యమునఁ జూపుటమనవలయును

నిలిపి వరనాదబిందుచిత్కళలఁ గనుట

షణ్ముఖముద్ర యండ్రు సజ్జనులు వత్స!

109

టీ. వత్స=కుమారా! సజ్జనులు = సత్పురుషులు, కర్ణ...గంబుక-కర్ణ = చెవుల యొక్కయు, లోచన = నేత్రములయొక్కయు, నాసా = ముక్కులయొక్కయు, యుగంబుక = జతలను, మూసి, మలఁచి=త్రిప్పి, భూ)మధ్యమమునకే = కనుబొమల నడుమ, చూపులను=దృష్టులను, మనము=మనస్సును, నిలిపి, వరనాదబిందుచిత్కళలకే = శ్రేష్ఠములగు నాదబిందుకళల, కనుట = చూచుట, షణ్ముఖముద్ర యండ్రు=షణ్ముఖముద్రయని చెప్పదురు.

తా. పుత్రకా! చెవులను గన్నులను ముక్కులను మూసి దృష్టిని మనసుతోఁ గూడ భూ)మధ్యమమునందు స్థిరముగ నిలిపి నాదబిందుకళల ననుభవించుటకు షణ్ముఖముద్రయని పేరు. ఈముద్రయందే కాదు. అన్నిముద్రలయందును గూడ దృష్టి యే యేకమునందుండునో మనసుకూడ నాచూష్టలమునందే యుండవలయు ననుట నియమము.

క. అంతర్లక్ష్యము. బహిర,త్యంతవినిశ్చలసుదృష్టి యపగతపవన

స్వాంతవికారముగలయది, వింతయగుచునొప్పుశాంభవీముద్రయనన్.

టీ. అంతర్లక్ష్యము-అంతః=లోపల, లక్ష్యము=గుఱియు (అనఁగా: కనులు సంపూర్ణముగ మూసి మనసును, చూపును, నాదబిందుకళలయందుండుట. మనసు భావించుచున్న లక్ష్యమునందే చూపుకూడ నున్నట్లు తలంచుట, అనఁగా: తా నాలక్ష్యమును చూచుచున్నట్లు తలంచుట.), బహి...దృష్టి-బహిః=వెలుపల, అత్యంత=మిగుల, వినిశ్చల=చలించని, సుదృష్టి=చక్కనిరూపును (బాహ్యమునందున్న పదార్థములలో నేదియో యొకదానిని తెప్పజేయక చూచుచు మనసునుకూడ నచ్చటనే నిలుపుట. ఇది వెలిచూపనఁబడును. ఇంతకుముందు వివరింపఁబడియున్నది లోచూపు), అప...రము-అపగత=నశించిన, పవన=ప్రాణవాయువుయొక్కయు, స్వాంత=మనస్సుయొక్కయు, వికారము=వికారములను (నిశ్చలముగు ప్రాణవాయువు నిశ్చలముగు మనస్సు), కలయది = కలిగియుండునది (లోచూపుగాని వెలిచూపుగాని స్వరూపముగాఁ గలిగి వాయువికారములను వానితోఁగూడ చిత్తవికారములను భ్రంశము చేయునది.), వింతయగుచుకే = ఆశ్చర్యకరమైనదగుచు, శాంభవీముద్రయనకే = శాంభవీముద్రయనుపేరు, ఓష్ఠకే = ప్రకాశించును.

తా. ఒకపదార్థమునందు దృష్టినిలుపుట యనునియమము లేక కేవలము వెలుపలికిఁగాని లోపలికిఁగాని చూచుచు (వెలుపలికి చూచుట యనఁగా కనులు తెఱచి చూచుట, లోపలికి చూచుట ముగ్ధులగుచున్నప్పుడు చూసినట్లు మూసి చూచుట

యనుట కర్థము నిదివఱకే వివరించియున్నాము.) మనసు స్థిరము చేసి ప్రాణాయామ భ్యాసమువలన వాయువును బంధించి నాదబిందుకళల ననుభవించవలయును. ఇట్టిమాత్ర లకు కాంభవీముద్ర యని పేరు. వాయునిరోధము కూడ నీ కాంభవీముద్రయందు మాత్రమేకాక నన్నిముద్రలయందు నావశ్యకమే యని తెలిసికొనవలయును.

— సూర్యచంద్రమండల కళానిర్ణయము. —

అవ. ఇట్లు పంచముద్రలయొక్క స్వరూపమును వివరించి యిదివఱకు సంక్షేప ముగాఁ జెప్పబడియున్న ముద్రాభ్యాసఫలమును వివరించుచున్నాఁడు. —
మ. అమరేంద్రార్చితపూర్వవర్ణితనితాంతాంతర్బహిర్మధ్యల
క్ష్యము లుద్యద్వరమండలత్రయకళాసందర్శనాభ్యాసయో
గము లీ రెండును నాదబిందురుచినాక్షాత్కారసద్భేదభూ
తము లై యొప్పు నిరంతరం బలఘుతక్ ధ్యానంబు గావించినన్.

టీ. అమ...ములు-అమరేంద్రార్చిత = దేవేంద్రునిచే బూజింపబడునట్టియు, పూర్వ = ఇంతకుముందు, వర్ణిత = వర్ణింపబడిన, నితాంత = అధికములైన, అంతః = లోచూపు, బహిః = వెలిచూపు, మధ్యలక్ష్యములు = నడిమిచూపు, ఈయవియు (అంతర్బహిర్మధ్యలక్ష్యరూపములైన పంచముద్రలును), ఉద్య...ములు - ఉద్యత్ = ప్రకాశించుచున్న, వర=శ్రేష్ఠములైన, మండలత్రయ = సూర్యచంద్రాన్నిమండలములయొక్క కళ=చిత్రకళలు, (ఈచిత్రకళలు ౩౮. శ్లో. "ధూమ్రార్చి రుష్ణా (?) జ్వలినీ విస్ఫులింగినీ, సుక్రిస్వరూపా కపిలా హవ్యకవ్యవహా దశ" ఇవి పదియు నగ్నికళలు. శ్లో. "కపి తాపినీ ధూమ్రా మరీచి ర్ద్వాలినీ రుచిః, సుషుమ్నా భోగదా విక్వా బోధినీ ధారుణీ ఊమా" ఇవి ౧౨ ను సూర్యకళలు. శ్లో. "అమృతా మానదా పూషా తుష్టిః పుష్టి రి ర్భృతిః, శశినీ చంద్రికా కాంతి ర్జ్యోతస్త్రిశ్రీః ప్రీతి రంగదా, పూర్ణా పూర్ణామృతా కామదాయన్యః స్వరజాః కలాః" ఈ ౧౬ చంద్రకళలు. వీనిలక్షణములను త్రిపురాష్ట్ర వాదిగ్రంథములలో చూచుకొనవలయును.) సందర్శన = చూచుటకు కారణములైన అభ్యాసయోగములు = ఇంతకుముందు వివరింపబడియున్న యమనియమాదులను, ఈ రెండును=ముద్రలు యమనియమాదులు నను నీరెంటిని, నిరంతరంబు=నర్వకాలము, అలఘుతక్ = అధికముగా, ధ్యానంబు గావించినన్ = ధ్యానించినట్లయిన (అనగాః అభ్యసించిన), నాద...ములై-నాద = దశవిధనాదములయొక్కయు, బిందు = అంతఃకరణముయొక్కయు, రుచి = అంతఃకరణమునుండి ప్రతిఫలించి యున్న యాత్మచైతన్యముయొక్కయు, సాక్షాత్కార=చూపునకు (వానిని బ్రత్యక్షముఁ జేసికొనుటకు), సత్ = చక్కని, తాత్పర్యములై=తార్థ్యములై, విష్ణు = ప్రకాశించును.

తా. దేవతలచేత గూడ వినుతింపఁ దగిన యోయాంజనేయా ! పై వివరింపఁబడిన ముద్రలలో భేదరి, కాంభవి, వజ్రాంబు అనునవి అంతర్లక్ష్యము (లోపలిచూపు కలవి). భూచరియును కాంభవియును బహిర్లక్ష్యములు (వెలుపల చూపుకలవి). మధ్యమ మధ్య లక్ష్యము. (మధ్యలక్ష్య మనఁగా : సంపూర్ణ మగువెలిచూపు గాక సంపూర్ణ మగు లోచూపు గాక నుండుమధ్యస్థమైన చూపు కలది.) ఇంతకుఁ బూర్వమే వివరింపఁబడి యున్న యమ నియమాదులు మనసును శరీరుద్ధము చేయఁగలిగినవి. మనసు పరిశుద్ధ మైనచో కాని స్థిరమై సూర్యచంద్ర అగ్నిమండలములయందలి ముప్పదియెనిమిదిచిత్తశీలను జూడనేరదు. కావున మనశ్శుద్ధికై ప్రయత్నించుతారకయోగికి సూక్ష్మపదార్థములఁ జూచుటకై ముద్ర లెట్లావశ్యకములలో అట్లే సూక్ష్మపదార్థములఁ జూచునప్పుడు మనస్సును నిశ్చలముగఁ జేయుటకై యమనియమాదిరూప మగునభ్యాసయోగము కూడ ముఖ్యమే. ఈరెంటిని శ్రద్ధాయుక్తుడై యలవాటు చేసినయెడల శీఘ్రకాలమున నాద బిందుకళాసాక్షాత్కారము కలుగును.

ఆ. నాదబిందుకళల నయ మొప్పఁ జూచుచు

నింద్రియముల మనము నివృత్తఁ జేసి

సత్కవీశ్వరుండు స్వప్ర కాశాత్మచి

త్సుఖముఁ గాంచుఁ బరమసులభముగను.

112

టీ. సత్క...రుండు-సత్=శ్రేష్ఠుడైన, కవీశ్వరుండు = విద్వాంసుండు (జ్ఞాని), ఇంద్రియముల = దశేంద్రియములను, మనము = మనస్సును, ఇవృత్తఁజేసి=నిశ్చలములుగఁజేసి, నాదబిందుకళల = నాదబిందుకళలను, నయమొప్ప = బాగుగ, చూచుచు, స్వప్ర...ము = స్వప్రకాశ = స్వయంప్రకాశుడైన, అత్మ = జీవుని యొక్క, చిత్సుఖము = బ్రహ్మనందమును (జీవబ్రహ్మము లొక్కటియే యని తెలుసుకొనుటవలనఁ గలుగు నానందము), పరమసులభముగ = మిగులసులభముగా, కాంచు = చూచును.

తా. ఇట్లు నాదబిందుకళాసాక్షాత్కారము కలుగఁగానే మనసు అచ్చటిచిత్రములఁ జూచుచు, చూచుచు నితరవ్యాపారముల మాని యందే లీనమైపోవును. సాధకుడగుజీవుండు వాస్తవముగ పరబ్రహ్మమునకంటె వేఱుకాకపోవుటచేతను అజ్ఞానముచే నావరింపఁబడియున్న మన స్కాక్షియే భేదభ్రాంతికిఁ గారణ మగుటచేతను (అయ్యోగి) అప్రయత్నముగనే పరబ్రహ్మమునందు లీనుడగును.

చ. లలితనినాదబిందుకళల గుఱిఁ జేసిన మానసేంద్రియం

బులు వెలిలోపలం దిరుగఁజోవక వానిని జూచుచుండ ని

శృల మగుదేహ మయ్యెడ విచారముచేఁ బరమాత్మ తత్త్వముఁ
సులభముగా నెఱుంగఁబడు సుష్టిది చక్కనిత్రోవ యారయన్.

టీ. లలిత... శలక్-లలిత = ఒప్పుచున్న, నినాద = దశవిధప్రణవనాదములను,
బిందు = అంతఃకరణమును, కళలక్ = చిత్రశలను, గుఱిఁజేసినక్ = లక్ష్యములుగా
జేసినచో (ముద్రలసహాయమున ఆ నాదబిందుకళలనే చూచుచుండినచో), మాన...
బులు-మానస = మనస్సు, ఇంద్రియములు = దశేంద్రియములు, వెలిలోపలక్ = మొ
పలికెఁగాని లోపలికెఁగాని, తిరుగఁబోవక = సంచారముచేయఁబోక (బాహ్యము లగు
శబ్దాదులనుగాని, అంతరములగు ప్రాణాదులనుగాని చూడక), వానిని = ఆనాదబిందు
కళలనే, చూచుచుండఁ = చూచుచునుండఁగా, అయ్యెడఁ = ఆసమయమున, దేహము,
నిశ్చలమగుక్ = చలింపనేరదు. విచారముచేక్ = బాగుగ విచారించి, పరమాత్మ
తత్త్వముక్ = పరమాత్మయొక్క యథార్థస్వరూపము, సులభముగాక్, ఎఱుంగఁబడు
నుమ్మ = తెలిసికొనఁబడును నుమా!, ఆరయక్ = విచారించఁగా, ఇది = ఈ వర్ణింపఁబడినది,
చక్కనిత్రోవ = మంచిమార్గము.

తా. నాదబిందుకళలను గుఱిఁజేసి చూచినయెడల మనసుగాని ఇంద్రియములు
గాని లోపలను వెలుపలను సంచరింపక నా నాదబిందుకళలనే చూచుచు నిలిచి
యుండును. అప్పుడు శరీర మించుకయైనను చలింపదు. బాహ్యము లగుశీతోష్ణాదులవలన
గలుగు దుఃఖములుగాని అంతరము లగుమనోవ్యాధులు మొదలగువానివలనఁ గలుగు
దుఃఖములుగాని అయోగిని బాధింపనేరవు. కావున మనస్సు నీవిధముగా నిశ్చలముచేసి
శాస్త్రసహాయముచేతను గురూపదేశముచేతను స్వబుద్ధిచేతను పరమాత్మస్వరూపమును
గుర్చి విచారించినయెడల నది స్పష్టమగును. జీవబ్రహ్మము లొక్కటియే యనువిషయము
అనుభవపూర్వకముగ గోచర మగును. ముక్తి కలుగును. కావున నీ రాజయోగమునకంటె
చక్కని ముక్తిమార్గము మఱేమియును లేదు.

అవ. అట్లు ఫలములతోఁగూడ యోగాభ్యాసప్రకారమును నిరూపించి దానియం
దభిరుచి కలిగించుటకై యర్థవాదము నుపక్రమించుచున్నాఁడు:—

ఆ. నాదబిందుకళల నాదరింపనియోగి

యింద్రియములు మనము నిట్లునట్లుఁ

బరువు లిడఁగ వానిఁ బట్టు జాలక కుండు

నిట్టివాఁడు పరము నెట్లు గాంచు.

టీ. నాదబిందుకళలక్ = నాదబిందుకళలను, అదరింపనియోగి = అంగీకరింప
కుండుయోగి (అనఁగా: వాని నభ్యాసము చేయనివాఁడు), ఇంద్రియములు, మనముక్,
ఇట్లు నట్లు పరువులిడఁగక్ = ఇట్లునట్లు పడుగుబెట్టుమఁడ, వానిక్ = ఆ ఇంద్రియమనస్సు

లను, పట్టజాలక = నిలిపివేసినచేత, కుందుక = ఆయాసపడుచుండును. ఇట్టివాడు, పరముక = పరబ్రహ్మమును, ఎట్టుగాంచుక = ఎట్టు చూడగలడు.

తా. ఇట్లు మహావకారములగు నాదబిందుకల నాశ్రయింపకుండినవాడు ఇంద్రియములను మనసును నిగ్రహింపజాలడు. అవి బాహ్యములైన శబ్దాదివిషయముల గూర్చి పరుగులిడుచుండ బట్టికొననేరడు. ఇట్లు చిత్తకాంతియే లేనివాడు అతినూత్న మగుపరమాత్మతత్త్వమునుగూర్చి విచారించుటయు దానిని గ్రహించుటయు అనుభవించుటయు నెట్లు సంభవించును? ఎట్లు చూచినను వాడు నిర్లభుడు కావలసి నదియే.

సీ. గాలంబు లేనిచో జాలకాగ్రణిచేతఁ

బాతీనజాలముల్ పట్టువడునె?

సరియురి లేనిచో శకునాంతకునిచేతఁ

జొక్కంపుఁబట్టులు చిక్కువడునె?

యోదంబు లేనిచో నొగి మావటినిచే

గజరాజములు నరికట్టువడునె?

తగుకోల లేనిచో మృగయావినోదిచే

ఘోరమృగంబులు కొట్టువడునె?

తే. రాజితానందతారక రాజయోగ

పావనసమాధి లేనిచోఁ బరమశుష్క

తర్కవేదాంతవాదతత్పరులచేత

నింద్రియమనంబులు వినిగ్రహింపఁబడునె?

115

టీ. జాల...చేతక = జాలక = పలవేయువారిలో, అగ్రణిచేతక = శ్రేష్ఠుడగు వానిచేత (పలవేయుటలోఁ బురుషున కెంతనేర్పన్నను అనుట), గాలంబులేనిచోక = గాలము లేక పోయిన యెడల, పాతీనజాలములు = మత్స్యసమూహములు, పట్టు వడునె = చిక్కునా? సరియురిలేనిచోక = తగిన ఉచ్చులేనియెడల, చొక్కంపుపట్టులు = అందమైనపట్టులు, శకునాంతకునిచేతక = పక్షుల వేటాడువానిచే, చిక్కువడునె = పట్టుకొనఁబడునా? మావటినిచేక = మావటివానిచేత, ఓదంబు = అంకుశము, లేనిచోక = లేకుండినయెడల, ఒగి = బాగుగ, గజరాజములు = ఏనుగులు, అరికట్టు వడునె = నిర్బంధింపఁబడునా? మృగయావినోదిచేక = వేటయం దాసక్తిగలవానిచే, తగుకోలలేనిచోక = తగినబాణము లేకుండినయెడల, ఘోరమృగంబులు = భయంకరము లగుమృగములు, కొట్టువడునె = సంహరింపఁబడునా? రాజి...సమాధి-రాజిత = ప్రకాశించు చున్న, ఆనంద = ఆనందభక్తులమైన, తారక = తారకాధ్యక్షులమైన, యోగ = శ్రేష్ఠమైన,

యోగ=యోగముయొక్క, పావన=పరిశుద్ధమైన, సమాధి = నిష్ఠ, లేనిచోక్ = లేక పోయినయెడల, పర...చేతక-పరమ = మిగుల, శుష్క = నిరర్థకములైన (లేక, నిస్సారములైన), తర్క=తర్కశాస్త్ర సంబంధ మైనట్టియు, వేదాంత = వేదాంతశాస్త్ర సంబంధమైనట్టియు, వాద = వాదములయందే, తత్పరులచేతక = అనర్థిగలవారిచే, ఇంద్రియమనంబులు, వినిగ్రహింపఁబడునె = లోఁబఱచుకొనఁబడునా?

తా. ఇంద్రియములను మనసును నిగ్రహించుటకు సీతారామయోగముతప్ప వేరొక యుపాయమే లేదు. ఎన్ని వేదాంతయుక్తులను సంపాదించిన నెన్ని వాదములఁ జేసినను ప్రయోజనములేదు. తారకయోగమునే యాశ్రయించి తీరవలయును. అనాదినుండియు బహువిధము లగువానలచే నాశ్రమింపఁబడియున్న చిత్తము మాటలతో స్వాధీనమగునా? చేపలఁ బట్టఁబోయినవాడు చక్కని గాలమును సంపాదించి జలమున వైచక్యము నామత్యములు చిక్కునా? దృఢమైనయూరిని సంపాదించక బోయవాడు పక్షులఁ జిక్కించుకొనఁగలుగునా? మాపటివానియొద్ద వాడియగునంతుశము లేనియెడల మదగఱు బులు మాటలచే స్వాధీనము లగునా? కానేరవు గదా. ఇట్లే యింద్రియములును మనసును గూడ నాదబిందుకళల నాశ్రయింపనివానికి స్వాధీనములు కానేరవు.

క. జన మంజనంబుఁ గైకొని

ఘనమగుధనమును నెఱుంగుకై వడిని నిరం

జనతారకయోగముఁ జే

కొని పరతత్త్వమును దెలియ గుఱివడునంతన్.

116

టీ. జనము=మనుష్యులు, అంజనంబు = కాటుకను, కైకొని = తీసికొని, ఘనమగు=అధికమగు, ధనము = ద్రవ్యమును, ఎఱుంగుకై వడి = తెలిసికొనునట్లు, నిరంజనతా...ము = నిరంజన = రెండవదానితోఁ బనిలేక స్వయముగనే బ్రహ్మసాక్షాత్కారమును గలిగింపఁజాలు, తారకయోగము = తారకయోగమును (లేక, జ్ఞానయోగమును), చేకొని=స్వీకరించి, అంతక=పిమ్మట, పరతత్త్వము = పరబ్రహ్మముయొక్క యథార్థ స్వరూపమును, తెలియ = తెలిసికొనుటకు, గుఱివడు = ఇంద్రియమనంబులు నిశ్చలము లగును. (జ్ఞానయోగప్రభావమువలన నింద్రియములును మనస్సునుగుదిరి, పురుషునకు బ్రహ్మము నెఱుంగఁ గలసామర్థ్యము గలుగఁజేయునని భావము. మోక్షమునకు జ్ఞానమే ప్రధానసాధనము—శ్లో. “బోధోఽన్యసాధనేభ్యో హి సాక్షాన్తోక్షకసాధనమ్, పాకస్య వహ్నివద్ జ్ఞానం వినా మోక్షో న సిద్ధ్యతి.” “కర్తృ మొదలగు నితరసాధనములు జ్ఞానమును కలిగించునే కాని మోక్షము నియ్యవు. మోక్షమునకుఁ బ్రత్యక్షసాధనము జ్ఞానమే. వీని కన్నిటికంటె నన్నియే ప్రధాన మైనట్లు మోక్షమున కీజ్ఞానమే ప్రధానము” అని యాత్మబోధము.)

తా. లోకమున భూమిలో నిక్షేపింపఁబడినధనమును తెలిసికొనఁగోరువారు దానికి సాధన మగుధనాంజనమును సంపాదించునట్లు పరమాత్ముని యథార్థస్వరూపమును ఎఱుంగఁగోరువారు తారకయోగాభ్యాసమును దప్పక చేయవలయును. అట్లు చేసిన యెడలఁ బరమాత్ముని యథార్థరూపమును (అనఁగాః ఆయనకును తనకును భేదములే దను విషయమును) సులభముగఁ దెలిసికొనవచ్చును.

తే. పలలమును జూపి డేగను బట్టురీతి
నమృతసమనాదబిందుకళానుభూతి
సుఖము నొందించి మరిగించి చొక్కజేసి
యింద్రియమనంబుల వినిగ్రహింపవచ్చు.

117

టీ. పలలమున్ = మాంసమును, చూపి, డేగను, పట్టురీతిన్ = పట్టుకొనునట్లు, అమృ...భమున్-అమృతసమ = అమృతముతో సమాన మగు, నాదబిందుకళ = నాద బిందుకళలయొక్క, అనుభూతి=అనుభవ మనియెడు, సుఖమున్=సుఖమును, ఒందించి= పొందించి, మరిగించి=ఆసుఖమునం దాసక్తికలిగించి, చొక్కజేసి=పరవశము లగునట్లు చేసి, ఇంద్రియమనంబులన్, వినిగ్రహింపవచ్చు=జయింపవచ్చును.

తా. మాంసమును జూపి దానిపై నానచే వచ్చినడేగను ఎంతసులభముగాఁబట్టు కొనవచ్చునో ఈనాదబిందుకళలు జూపిపూడ యింద్రియములను మనసును అంతసుల భముగా నిగ్రహింపవచ్చును. ఈనాదబిందుకళలు అమృతసమానములు. అమృతమును బానముఁ జేయఁవాని కెంతకాలమునకైన నెట్లు తృప్తికలుగదో అట్లే నాదముల విను నప్పుడుకాని బిందుకళలను చూచునప్పుడుకాని మనసునకుఁ దృప్తి జనింపదు. కావున నామనస్సునకు వానినిఁజూపి యందు రుచిని కలిగించినయెడల నది (మనస్సు) యచ్చట నుండి చలింపక తన్మయ మగును. కొంతకాలమునకు శూన్యమై కూడ పోవును. అమన సుతోగూడ యింద్రియములను తన్మయత్వమును జెంది శూన్యములగును. ఇంతకంటె చక్కని మనోనిగ్రహోపాయ మేదికలదు.

అ. వేద మట్లు గాన నాదబిందుకళాను
భవముఁ దెలిపె మొదలఁ బండితులకుఁ
దత్ప్రకార మెల్లఁ దగ నెఱిగించెద
విస్తరించి తెలియ వినుము వత్స!

118

టీ. వత్స = బాలుఁడా! వేదము, మొదలన్ = మొట్టమొదట, పండితులకున్ = జ్ఞానులగువారికి (లేక, మోక్షార్థచ్చగలవారికి), నాదబిందుకళానుభవమున్ = నాదబిందు కళలయొక్క యనుభవము, తెలిపెన్=చెప్పెను. కానన్=అట్లుగటచేత, అట్లు=వేదోక్త

ప్రకారముగా, తత్ప్రకారమెట్లై = ఆనాదబిందుకళలవిధము సంతయును, తగ్గ =
=విష్వనట్లుగా, విస్తరించి=వివరించి, ఎఱిగించెదన్ = తెలియజేసెదను, తెలియమినుము
=చక్కగ విని గ్రహింపుము.

తా. ఈకారణమువలన మోక్షేచ్ఛగలవారు మొట్టమొదట నాదబిందుకళల
సభ్యసింపవలయు నని వేదము చెప్పుచున్నది. కావున యానాదబిందుకళల సీక్రింద
వివరించెదను వినుము.

తే. సద్గురుప్రోక్తముద్రచే శ్రవణయుగము
మూసి యాలింపఁ బ్రణవంబు మ్రోయు మొదలఁ
జిణి యనుచు సంతటను జిణిజిణి యటంచు
మించి రెండవమాటు ఘోషించు ననఘ!

119

టీ. అనఘ=పాపరహితుండ వగునోయాంజనేయా ! సద్గురుప్రోక్తముద్రచే =
గురు పుపదేశించినముద్రనాశ్రయించి, శ్రవణయుగము = రెండుచెవులను, మూసి,
అలింప = వినఁగా, మొదల = మొట్టమొదట, ప్రణవంబు = హంకారము, చిణియనుచున్
= చిణియనుచు, మ్రోయు = ధ్వనించును. అంతట = పిదప, మించి = అధికముగ,
రెండవమాటు, చిణిచిణియటంచున్ = చిణిచిణి యనుచు (చిరిగజ్జల మ్రోతవలె),
ఘోషించున్ = ధ్వనించును.

తా. గురు పుపదేశించినమార్గము ననుసరించి చెవుల మూసి వినినచో నోంకార
నాదము 'చిణి' యని యొకమాటును 'చిణి, చిణి' యని చిటుగజ్జల మ్రోతవలె మఱి
యొకమాటును మ్రోగును. శరీరమునందుఁ బ్రాణవాయువుల సంచారమువలనఁ బుట్టు
ధ్వనియే నాదమనియు నిది యోంకారరూపమున నుండుటచే నోంకారనాదమనిచెప్పఁ
బడుననియు అదియే పదివిధములుగా వినవచ్చు ననియు తెలిసికోవలయును.

అప. ఇట్లు నాదబిందుకళలప్రభావమును జెప్పి వానిస్వరూపముల నిరూపించు
వాఁడై మొట్టమొదట దశవిధనాదముల వర్ణించుచున్నాఁడు:—

శా. కంటి న్నెచ్చది గంటి సద్గురుని నింకన్ మేనిలోఁ బువ్వులా
ఱింటన్ బూజ లొనర్తు నంచుఁ గర మర్థిన్ దేహి దామున్నుగా
ఘంటానాదముఁ జేసెనో యనఁగ నోంకారంబు హృద్విధియన్
మింటన్ మ్రోయుఁ దదారవంబుగతి నామిఁదన్ విజృంభించుచున్.

టీ. దేహి=దేవుఁడు, సద్గురునిన్ = సద్గురుస్వరూపుఁ డగువరబ్రహ్మమును, కంటిన్ =
చూచితిని, నెచ్చదిగంటిన్ = చిత్తశాంతినిఁ బొందితిని. ఇంకన్ = ఇంక, మేనిలోపువ్వులా
ఱింటన్ = శరీరము నందున్న యాముఖకములచే (అభ్యంతరకములము, స్వాధిష్ఠానకములము)

మణిపూరకమలము, అనాహతకమలము, విశుద్ధకమలము, అజ్ఞాకమలము ఈతఱును
షడాధారకమలము లనియు షడాధారచక్రము లనియుఁ జెప్పఁబడుచున్నవి.) పూజ
లాసర్వక్=పూజను చేసెదను, అంచుక్=అని, కరము=మిక్కిలి, అర్థిక్ = ప్రీతితో,
తాక్ = తాను, మున్నుగా = పూజనారంభించుటకుముందు, ఘంటానాదముఁజేసెనో
యనఁగఁ=ఘంటానాదము నొసరించెనోయనునట్లు, హృద్వీధి యన్నింటఁ=హృదయ
మనియెడునాకాశమున, ఓంకారంబు = ఓంకారము, తదారవంబుగతిఁ = ఆఘంటా
నాదమువలె, ఆమీఁదఁ=చిలుగజ్జలధ్వని వినఁబడినపిదప, విజృంభించుచుఁ = అభివృద్ధి
యగుచు, మ్రోయుఁ=మ్రోగును.

తా. “నాకు సద్గురురూపుఁ డగుపరమాత్మునిదర్శనమైనది. ఇతఁ నవ్వుహస్తమునకు శరీర
మునం దున్నయాణుకవులములతోను బూజఁజేయవలయును.” అని తలంచుచు జీవుఁడు
మొట్టమొదట “ఆగమార్థం తు దేవానాం గమనార్థం తు రక్షణం, పరు ఘంటారవం
తత్ర దేవతాహ్వనలాంఛనమ్” అని ఘంటను వాయించెనో యనునట్లు హృదయాకాశ
మునం దొంకారధ్వని సూఁడవమాలు మ్రోయును.

సగ్ధర. కామక్రోధాద్యసద్రాక్షిసగణవిజయాకాంతీ యై ప్రత్యగాత్మ
శ్రీమన్నారాయణం డంచితవిమలమహాచిత్రశంఖంబు నిండఁ
సేమం బారంగఁ బూరించినగతి మొఱయుం జిత్కళాదర్శకం బై
భూమానందప్రదంబై స్ఫుటనిగమశిరోభూషణోంకార మంతన్.

టీ. అంతఁ, ప్రత్య...ణుండు - ప్రత్యగాత్మ = జీవుఁడను, శ్రీమన్నారాయ
ణుండు, కామ...క్షియై-కామక్రోధాది = కామము క్రోధము మొదలగు, అసత్ =
దుష్టులైన, రాక్షసగణ = రాక్షససమాహమయొక్క, విజయ = విజయమును (రాక్షసుల
జయించుటకు), ఆకాంతీయై=కోరుచున్నవాడై, అంచి...బుక్-అంచిత = ఒప్పుచున్న,
విమల=పరిశుద్ధమైన, మహా = గొప్పదైన, చిత్ర = మనస్సు అనియెడు, శంఖంబుక్ =
శంఖమును, నిండఁ = నిండునట్లుగా, సేమంబారంగఁ = క్షేమ మభివృద్ధియగునట్లు,
పూరించినగతిఁ = ఊఁచెనో యనునట్లు, చిత్కళాదర్శకంబై-చిత్కళా=చిత్కళలను,
దర్శకంబై = చూపునదియై, భూమానందప్రదంబై = బ్రహ్మానందము నొసంగునదియై,
స్ఫుట...రము-స్ఫుట=ప్రసిద్ధమైనట్టియు, నిగమశిరః = వేదాంతములకు, భూషణ=అలం
కారభూతమైనట్టియు, ఓంకారము, అంతఁ=పిదప, మొఱయుం=ధ్వనించును.

తా. జీవుఁ డనునారాయణమూర్తి కామక్రోధాదులనురాక్షసుల సహరింప
సేంచి వారితో యుద్ధము చేయువాడై మొట్టమొదట మన స్పనియెడుశంఖమును
బూరించెనో యనునట్లు నాల్గవమా జ్ఞాయాంకారము శంఖనాదమువలె మ్రోయును.

అనాదమును వినునప్పుడు చిత్కళలు కానఁబడును. మనసునకు పరమానందము కలుగును. వేదములయందేమి యాగములయందేమి యానాదము (దశవిధస్వాధ్యములు) మిగుల బ్రశంసింపఁబడియున్నవి.

మ. నలువొప్పం దగు బ్రహ్మాదండి నొకవీణాదండముం జేసి షడ్జలజాతంబుల మెట్లుగా నిలిపి పంచప్రాణముల్ తంతులై యలరంగాఁ గొని ముక్తికామిని సహస్రారంబునం దుండి నిచ్చలు వాయించె ననంగ నొప్పు బ్రణవస్వానంబుదానంతటన్.

టీ. అంతః=తర్వాత, ముక్తికామిని = మోక్షమనియెడు స్త్రీ, నలువొప్ప=సాంపుమీఱఁగా, తగు...డిఁ=తగు=యుక్తమైన, బ్రహ్మాదండి=బ్రహ్మాదండి యను పేరుచే వ్యవహరింపఁబడువెన్నెముకను, ఒకవీణాదండము=ఒకవీణగా, చేసి, షడ్జలజాతంబుల=షడాధారకమలములను, మెట్లుగానిలిపి = మెట్లనుగాపొందుపఱచి, పంచప్రాణములు = ప్రాణవాయువు లైదును, తంతులై=తీగలై, అలరంగా=ఒప్పుచుండఁగా, కొని = గ్రహించి, సహస్రారంబునందుండి = సహస్రారచక్రమునఁ దానుగూర్చుండి (ఈచక్రము శరీరమునందు కలదని శాస్త్రము), నిచ్చలు=మిక్కిలి, వాయించె ననంగఁ, తా=తాను, ప్రణవస్వానంబు=ఓంకారధ్వని, ఒప్పు=ప్రకాశించును.

తా. వీపునందు పొడుగై వ్యాపించియున్నయెముకకు బ్రహ్మాదండియని యొక శాస్త్రమునందుఁ జేరు. ఇదా, పింగళ, సుషుమ్న మొదలగు నాడులును మూలాధారము మొదలగు షడాధారచక్రములును (ఈనాడులుగూర్చియు చక్రములను గూర్చియు గ్రంథముననే వివరింపఁబడును.) యీ బ్రహ్మాదండి నాశ్రయించియున్న వనిచెప్పదురు. మోక్ష మనియెడు స్త్రీ సహస్రారకమలమునందుఁ గూర్చుండి యీ బ్రహ్మాదండిని వీణగాను దాని నాశ్రయించియున్న షడాధారకమలములను మెట్లగాను ఇడాపింగళాది తంతులగానుచేసి వాయించెనేమో యన నాప్రణవనాదము వీణానాదరూపమై ధైర్యదహమాణు ప్రాయమును.

తోటకవృత్తము.—

అమృతాంగన బోధమయాత్తుని శు, ధమనఃపవనంబులు తాళముగా నమరం గొని పాడుచునాడినయ, ట్లముల ప్రణవారవమంతఁ దగున్.

టీ. అంతః=అటుపిమ్మట, అమృతాంగన = ముక్తికాంత, బోధ...బులు=బోధమయ=జ్ఞానరూపుడైన, ఆత్మని=జీవునియొక్క, శుద్ధ=నిర్మలముగు, మనఃపవనంబులు=మనస్సును, ప్రాణవాయువులను, తాళముగా, అమరంగొని = బాగుగ గ్రహించి, పాడుచున్, ఆడినయట్లు = ఆడుచున్నదో యగునట్లు, అమృతప్రణవారవము=అమల=

నిర్మలమైన, ప్రణవ = హింకారముయొక్క, ఆరవము = ధ్వని, తగుక్ = చిహ్నము (తాళనాదమువలె వినవచ్చు ననుట).

తా. మఱియు ఆటవమాటు ఆప్రణవనాదము తాళనాదమువలె వినవచ్చును. అప్పుడు, జ్ఞానరూపుఁడగుజీవుని పరిశుద్ధమైనమనస్సును ప్రాణవాయువును తాళములనుగాఁ గైకొని పాడుచు నుక్తికాంత పరమానందముతో బాడుచున్న జేమో యని కలంక పీ లగుచుండును.

సీ. సలలితేంద్రియగోపికలు వరప్రీతిచేఁ

జనుచెంచి తనుఁ బొంది సంతసింప

బ్రహ్మదండిలతావిభాస్వదాధారాది

కపికావళి మహావికాస మొందఁ

బ్రస్ఫుటికృతపటుస్ఫటఁ గుండలీంద్రుఁ డ

త్యానందకరముగా నాడుచుండఁ

బొందుగా భూమధ్యబృందావనమ్మనఁ

బ్రత్యక్షబోధగోపాలమూర్తి

తే. విమలమానసపవనహస్తములచేతఁ

దనసుషున్నామురళి లీలఁ దాల్చి మధుర

గాన మొనరించె ననఁగ నోంకార మలగ్గును

వేణునాదస్వరూపమై వెలయు నంత.

123

టీ. అంతః=పిమ్మట, ప్రత్య...మూర్తి-ప్రత్యక్ష=తనకంటె వేఱుకాని, బోధ=జ్ఞానస్వరూపమగుపరబ్రహ్మమనియెడు, గోపాలమూర్తి = శ్రీకృష్ణుఁడు, భూమ...మ్మనఁ-భూమధ్య=బొమలనడిమిభాగ మనియెడు, బృందావనమ్మనఁ = బృందావనము నందు, సల...గోపికలు-సలలిత=మిగులమనోహరములైన, ఇంద్రియ=ఇంద్రియములను, గోపికలు=గోపికాస్త్రీలు, వరప్రీతిచేఁ=ప్రియుండనుననురాగముచేత (లేక, పరబ్రహ్మమును భక్తిచేత వకారపకారములకు భేదము లేదు కావున వరప్రీతి యనుచోట వరప్రీతి అనికూడ నన్వయింపవచ్చును. ఇచ్చట ఇంద్రియములకు నాయకుఁడు పరబ్రహ్మమని యు గోపికలకు శ్రీకృష్ణమూర్తి యనియు తెలియునది.) చనుచెంచి=వచ్చి, (తనసమీపము నకువచ్చి యనుట.) తనుక్=తనను, పొంది=ఆశ్రయించి, సంతసింపఁ=సంతోషించునట్లు గాను, బ్రహ్మ...వళి-బ్రహ్మదండి=బ్రహ్మదండి యనిచెప్పఁబడు వెన్నెముక యనియెడు, లతా = తీరగయందు (లేక, వృక్షకాభయందు), విభాస్వత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఆధారాదిక=మూలాధారము మొదలగునట్లు క్రమము లనియెడు, పికావళి=కోకిలగుంపు, మహా

వికాసమొండక్ = మిగులసంతోషించుచుండగా, కుండలీంద్రుడు = కుండలియనుకట్టి
 ఆధారభూతుడుగనున్న సర్పరాజు, ప్రస్ఫు...టక్ - ప్రస్ఫుటికృత = విచ్ఛిన్నుడై
 కలు=నృప్తిమైన, స్ఫుటక్ = పడగతో, అత్యానందకరముగాక్ = మిగుల నానందముకల
 నట్లుగా, అడుచుండక్, విమ...చేతక్ - విమల=నిర్మలమగు, మానస=మనస్సు, పవన=ప్రాణ
 వాయువను, హస్తముల చేతక్ = చేతులతో, పొందుగాక్ = చక్కగా, తన...శిక్ - తన
 తనయొక్క, సుషుమ్నా = సుషుమ్నానాడి యనెడు, మురళిక్ = వేణువును, లీలక్ = విలా
 ముగా, తాల్చి = ధరించి, మధు...ముక్ - మధుర=మనోహరమగు, గానముక్ = గానమును
 ఓనరించెనంగక్ = చేసెనోయనునట్లు, ఓంకారము, అల...మై - అలఘు=అధికమగు, వేణు
 నాదస్వరూపమై = వేణునాదమే యాకారముగాగలదై, వెలయుక్ = ప్రకాశించును.

తా. ఇంద్రియము లనియెడుగోపికలకు తన (జ్ఞానస్వరూపుఁ డైనకృష్ణుని
 యొక్క) సాన్నిధ్యముచే పరమానందమును గల్గించుచు బ్రహ్మదండి యనెడు వృష
 కాభి నాశ్రయించి యున్నమూలాధారము మొదలగుపట్టుకముల నెడుకొయిలు
 సంతసముతో మారుపల్కునట్లుచేయుచు మూలాధారచక్రమునందు అధఃకుండలియు
 శిరసునం దూర్ధ్వకుండలియుగలదని యోగులు చెప్పుదురు. వీనిని గూర్చికూడ ముండు
 ముండు వివరింపబడును. ఇచ్చటమాత్రము కుండలిశబ్దమునకు సర్పమని యర్థముకావు
 నను యోగులుకూడ నీకుండలులు సర్పస్వరూపములే యని చెప్పి యుండుట చేత
 కుండలీంద్రుడు సర్పరాజు అని కవి చెప్పియున్నాడు.) ఊర్ధ్వకుండలి యధఃకుం
 డలియు ననునాగేంద్రునకు స్వయముగనే పడగవిప్పి యాడునంతప్ర మోదమును జనింప
 జేయుచు జ్ఞానరూపుఁడైన (అనగా: పరబ్రహ్మమును) శ్రీకృష్ణుడు భూమధ్యభాగ
 మనెడుబృందావనమునజేరి ప్రాణము మనసు అనెడు రెండుచేతులతో సుషుమ్నానా
 డియనువేణువును బట్టికొని గానము చేసెనో యనునట్లు ప్రణవనాదము పిదప వేణునాద
 రూపముతోఁ బ్రకాశించును.

సుగంధివృత్తము. —

క్రూరరాగరోషవైరికోటి నెల్ల ద్రుంపఁగాఁ
 గోరి యాత్మరాముఁ డుండ ఘోరసంగరార్థ మై
 భూరిభేరికారవంబుఁ బోరుకొల్పినట్లు లోం
 కారనాద మొప్పు వింతగాఁ గుచూర! యంతటన్.

124

టీ. కుమార=పుత్ర! అంతటక్ = తదనంతరము, ఆత్మరాముఁడు = అంతర్యామి
 యగు జీవుఁడు (లేక, పరబ్రహ్మము), క్రూర...నెల్లక్ - క్రూర=భయంకరులగు, రాగ=
 కామము, రోష=క్రోధము మొదలగు మైత్రికాత్మభూతులగు, లోటి నెల్లక్ = సమూ

హమునంతయును, త్రుంపఁగాఁగోరి=నంహరింపఁదలంచి, ఘోర...ర్థమై-ఘోర=భయం
కరముగ, సంగరార్థమై = యుద్ధముకొఱకై, ఉండఁ = తగిననన్నాహముతో నుండఁగా,
భూరిభేరికారవంబుఁ-భూరి=అధికముగ, భేరికా = భేరియొక్క, ఆరవంబుఁ=ధ్వనిని,
బోరుకొల్పినట్లులు = కలిగించినట్లు, వింతగాఁ = విచిత్రముగా, ఓంకారనాదము = ఓం
కారధ్వని, ఒప్పుఁ = భేరినాదసమానమై ప్రకాశించును.

తా. ఓపుత్రా! పిచ్చట కామము రాగము (తన కున్నవానిని దానే యనుభ
వింపవలయు ననుచు) ద్వేషము మొదలగు శత్రువుల నంహరింపఁ జ్రయత్నించుచు
యథార్థమై అంతర్యామిరూపుఁ డగుజీవుఁడు మొట్టమొదటఁ బ్రస్థానభేరి (రాజులు
యుద్ధమునకుఁ బోవునప్పుడు మ్రొయింపఁబడు భేరి) గంభీరముగ మ్రొయించునో యను
నట్లు ఎనిమిదవమాటు ప్రణవనాదము భేరిధ్వనిరూపముతో విజృంభించును.

మ. అమరేంద్రాదుల గెల్పుసొంపలరుమాయాకాంత నాడింపఁగా
నమలాత్తుం డగునల్లమాప్రభువరుం డాత్మీయవిద్యామృదం
గము వాయించె ననంగ నొప్పులలితోంకారస్వనం బంత హృ
ద్య మచింత్యం బతులం బవాచ్య మయి నిత్యానందమై మారుతీ!

టీ. మారుతీ=ఓంజనేయా! అంతఁ = పిచ్చట, అమరాత్తుండగు = నిర్మలహృద
యుఁడగు, అల్లమాప్రభువరుండు=అల్లమాప్రభురాయుఁడనఁబడు నీశ్వరుండు (ఈతనిని
గూర్చి ప్రభులింగలీలయందుఁ జెప్పఁబడియున్నది. లేక, లక్ష్మీదేవికి నాయకుఁడగు
నాపురుషోత్తముండు, ఇచ్చట అల్ల, మాప్రభువరుండు అని పదచ్ఛేదము.) అమరేం
ద్రాదులఁ=ఇంద్రుండు మొదలగునమస్తదేవతలను, గెల్పు...కాంతఁ-గెల్పు=గెలు
వఁగలిగిన, సొంపు=సామర్థ్యముచే, అలరు=ప్రకాశించునట్టి, మాయాకాంతఁ=మాయ
యనెడు స్త్రీని, అడింపఁగాఁ = నృత్యముచేయించుటకై, ఆత్మీ...గముకొ-ఆత్మీయ=
తనదగు, విద్యా = జ్ఞానమునెడు, మృదంగముకొ = మృదైలను, వాయించెననంగఁ =
మ్రొయించెనోయనునట్లు, హృద్యము = మనోహరమై, 'అచింత్యంబు = కలఁపనశక్యమై,
అతులంబు = ఉపమానములేనిదై, లలి...నంబు-లలిత = సుందరమైన, ఓంకారస్వ
నంబు = ఓంకారధ్వని, అవాచ్యమై = ఇది యిట్టిదనిచెప్పటకు నశక్యమైనదై, నిత్యా
నందమై-నిత్య = శాశ్వతముగ, ఆనందమై = ఆనందమేరూపముగాఁగలదై, ఒప్పుఁ =
మృదంగనాదస్వరూపముతో ప్రకాశించును.

తా. ఓంజనేయా! వినుము. కైవశాస్త్రములయందు అల్లమాప్రభుఁడని
పేర్కొనఁబడుచున్న పరమేశ్వరమూర్తి యొకఁడు కలఁడు. సర్వమూర్తులను బరబ్రహ్మ
మయములే కావున "అల్లమాప్రభుండు" అనుపదమునకుఁ గూడ 'పరబ్రహ్మము' అనియే
యర్థముగను, ఆపరబ్రహ్మమునేనేంద్రుండు మొదలగుదేవతలనుగలగల సొంపులతోను

సామర్థ్యముగల మాయాశక్తిచే, నృత్యము చేయింపవలయు ననునిచ్చచే జ్ఞానము యొడుమృదంగమును జేబుని వాయించుచున్నాడో యనునట్లు తొమ్మిదవమా తాత్పర్యవనాదము మృదంగనాదరూపముతో శ్రవణగోచరంబగును.

సీ. నిఖిలేంద్రియములను నీలకంఠంబు ల
త్యంతసంతోషనృత్యములు సలుప

ధర్తామృతార్ద్రీకృతమనోవనీస్థలి
శమముఖసుగుణసస్యము లిగుర్ప

సమరసానందనిర్దురము చేఁ దాపదా

వానలం బెల్లఁ జల్లార్పబడఁగ

భూమధ్యదేశనభోవీధిఁ జిత్కళా

విద్యుల్లతాతతుల్ వెలయుచుండఁ

తే. దతచిదాకాశమధ్యసంగతసమగ్ర

రాజయోగసమాధిధారాధరంబు

మోదవర్ణంబు గురియుచు మ్రోసె ననఁగఁ

బ్రణవదశమనినాద మొప్పారు నంత.

126

టీ. అంతః=తదనంతరంబున, తత...రంబు=తత=వికాలమగు, చిదాకాశ=జ్ఞానమనియెడు నాకాశముయొక్క, మధ్య=నడుమ, సంగత=నిలిచియున్న, సమగ్ర=పూర్ణమగు, రాజయోగ=జ్ఞానయోగముయొక్క, సమాధి=నిష్ఠయనియెడు, ధారాధరంబు=మేఘము, నిఖి...ములు=నిఖిల=సమస్తములగు, ఇంద్రియములు, అనునీలకంఠంబులు=అనియెడు నెమళ్లు, అత్యంత సంతోషనృత్యములు=పరమానందమువలన నధికములగు నృత్యములను, సలుపఁ=చేయుచుండఁగా, ధర్తా...స్థలిఁ=ధర్త=ధర్తమనెడు, అమృత=జలముచే, అర్ద్రీకృత=తడువఁబడిన, మనః=మనస్సనియెడు, అవనీస్థలిఁ=భూమియందు, శమ...ములు=శమ=శమము, ముఖ=మొదలగు, సుగుణ=సద్గుణములనియెడు, సస్యములు=పంటలు, ఇగుర్పఁ=చిగిరింపఁగా, సమ...చేఁ=సమరసానంద=జీవబ్రహ్మము తొక్క టియే యనుజ్ఞానమువలన కలిగెడు బ్రహ్మనందమను, నిర్దురముచేఁ=ప్రవాహముచేత, తాపదావానలంబెల్లఁ=తాపత్రయమనుదావాగ్ని యంతయు, చల్లార్పబడఁగఁ=నశించి జేయఁబడుచుండఁగా, భూ...వీధిఁ=భూమధ్యదేశ=బొమలనడిమిభాగమనియెడు, నభోవీధిఁ=అకాశమునందు, చిత్క...తులు=చిత్కళా=చిత్కళలనెడు (ఇవి మొక వివరింపఁబడును), విద్యుల్లతా=మెఱపుతీఁగలయొక్క, తతులు=సమాహమములు 'వెలయుచుండఁ=ప్రకాశించుచుండఁగా, మోదవర్ణంబు=అనందమనియెడు వర్ణమును గురియుచు

కారముయొక్క, దశమ=పదియవదియగు, నినాదము=ధ్వని, ఓప్పార్వక్=మేఘధ్వనివలె ప్రకాశించును.

తా. ఇంద్రియము లనియెడుమయూరముల కవరిమితమగు నానందమునుఁ గలిగించి వానిచే మనోహరములగు నృత్యములఁ జేయించుచు ధర్మ మనియెడు జలముచే నంతకు మున్న తడిసి పడునైయున్న మనఃక్షేత్రమునందు సుగుణము లనియెడువైరు చిగుర్చునట్లు చేయుచు ఆనందమనెడు జలప్రవాహముచే తాపత్రయమనియెడు దావాగ్నిని జల్లార్చుచు రాజయోగనిష్ఠ యనియెడుమేఘము భ్రామధ్యస్థాన మనియెడు నాకాశమున నిల్చి (మేఘము చిదాకాశమునం దున్నదని మూలమునందుఁ జెప్పఁబడియున్నది. మెఱిపులు మాత్రము భ్రామధ్యాకాశమునందు కలవని చెప్పియున్నాఁడు. మేఘ మొకచోటను మెఱిపులు మఱియొకచోట నుండుట సంభవింపదు. కావున "భ్రామధ్యస్థానమనునాకాశమునందు నిలచి" అని చెప్పియున్నాను. వీనివలన మూలమునకు విరోధమురాదు. చిదాకాశ మనఁగా జ్ఞానమే కావున నది యెన్నిచోట్లనుండ వచ్చును కదా! చిత్కళ లనుమెఱిపులతో రాజిల్లుచు బ్రహ్మనంద మనెడు వర్షమును గురియుచు ధ్వనిచేయుచున్నదో యనఁగ మేఘధ్వనిరూపమై ప్రణవనాదము పదియవ మాటు మ్రోగును.

వ. ఇట్లు చిణీనాదంబు చిణీచిణీనాదంబు ఘంటానాదంబు శంఖనాదంబు వీణానాదంబు తాళనాదంబు వేణునాదంబు భేరినాదంబు మృదంగనాదంబు మేఘనాదం బనం బరఁగు దశవిధ ప్రణవనాదంబుల శ్రీగురూపదేశ పూర్వకంబుగా శ్రుతియుక్త్యనుభవంబులచేత నెఱుంగవలయు మఱియును.

12.

టీ. ఇట్లు=ఈవిధముగా, చిణీనాదంబు=చిణీయనుధ్వని, చిణీచిణీనాదంబు=చిరుగజ్జలవంటి మ్రోత, వీణానాదంబు=వీణాధ్వని, ఘంటానాదంబు=ఘంటాధ్వని, శంఖనాదంబు=శంఖధ్వని, తాళనాదంబు=తాళముయొక్కధ్వని, వేణునాదంబు=పిల్లనగ్రోవియొక్కధ్వని, భేరినాదంబు=భేరియొక్కధ్వని, మృదంగనాదంబు=మద్దెలయొక్కధ్వని, మేఘనాదంబు=మేఘధ్వని, అనంబరఁగు=అను పేర్లతోనొప్పు, దశవిధ ప్రణవనాదంబులకే=పదివిధములగు ఓంకారములను, శ్రీగురూపదేశపూర్వకంబుగాకే=గురువుపదేశించినవిధముగా, శ్రుతి...చేతకే-శ్రుతి=పదవాక్యముల చేతను, యుక్తి=(వేదమునందుఁ జెప్పఁబడిన యర్థమును నిరూపించుచు నచట కలుగుసంశయముల నివారించు జాలు) యుక్తులచేతను, అనుభవంబులచేతకే=స్వానుభవంబులచేతను, ఎఱుంగవలయుకే=తెలిసికొనవలయును. మఱియుకే=ఇదియును.

తా. ఓంజనేయా! గురూపదేశకృతమున వేదవాక్యములయొక్కయు యుక్తులయొక్కయు సహాయముచే, 1 చిణీనాదము, 2 చిణీచిణీనాదము (చిరుగజ్జలమ్రాత వంటిది), 3 ఘంటానాదము, 4 శంఖనాదము, 5 వీణానాదము, 6 తాళనాదము, 7 వేణునాదము, 8 భేరినాదము, 9 మృదంగనాదము, 10 మేఘనాదము నను పది తెలుంగుల ప్రణవనాదము రాజిల్లుచున్నదని నిశ్చయించుకొనవలయును. ముద్రాభ్యాసముచే వాని నన్నిటి ననుభవించవలయును. ఇదియునుగాక.

అవ. ఇట్లు నాదభేదముల నిరూపించి యీక్రింద ప్రణవార్థమును వివరించి నాదానుభవఫలమును నిరూపించుచున్నాడు:—

తే. భూరినాదం బకారంబు పుణ్యపురుష!

విమలబిందువు లసదుకారము గపీంద్ర!

కళ మకార మీమూడును గలియఁ గూర్చ

ఘనతరోంకార మగు సదాగతికుమార!

128

టీ. పుణ్యపురుష=పుణ్యాత్మా! భూరినాదంబు=భూరి=గొప్పదగు, నాదంబు=మైన వివరింపఁబడిన పదివిధము లగునాదము, అకారంబు=ఓంకారమునకు అవయవమగు నకారము (అనఁగా: అకారార్థమగుట; అకారము, ఉకారము, మకారము అను మూడును ఓంకారమున కవయవములు.) కపీంద్ర=వానరశ్రేష్ఠా! విమల=నిర్మలమగు, బిందువు (అంతఃకరణము), లసత్=ప్రకాశించుచున్న, ఉకారము=ఓంకారావయవభూతమగు నుకారము (అనఁగా: ఉకారార్థము), సదాగతికుమార=వాయుపుత్రా! కళ=చిత్కళ, మకారము=ఓంకారమునకు అవయవమగు మకారము (అనఁగా: మకారార్థము), ఈ మూడును, కలియఁగూర్చ=చేర్చఁగా, ఘనతరోంకారమగు=ఘనతర=ప్రసిద్ధమగు, ఓంకారమగు=ప్రణవమగును. (అనఁగా: అకారఉకారమకారములుగలసి ప్రణవమగును. నాదబిందుకళలు దానియర్థము. అకారము, ఉకారము, మకారము అను మూడును ఓంకారముల కవయవములు.)

తా. ఓపుణ్యాత్మా! వానరశ్రేష్ఠా! వాయుకుమారా! ఓంకారమునకు అకారము ఉకారము మకారము అను మూడవయవములు కలవు. అందుఁ బైవర్ణింపఁబడియున్న దశవిధనాదములే అకారమున కర్థము. ఉకారమునఁగా బిందువు. చిత్కళలే మకారమున కర్థము. బిందుకళలనుగూర్చి క్రమక్రమముగ వివరింపఁబడును. ఈకారణమువలన ఓంకారమునకు నాదబిందుకళ లని యర్థ మేర్పడుచున్నది.

వనమయూరవృత్తము —

గౌరవయకారము నుకారము మకారం

బారయఁగఁ గూడి యొక యుక్తమునాదోగ్ర

కార మనఁగా నిఖిలకారణము నై ఘం

టారవమురీతి హృదయాబ్జమున మ్రోయున్.

129

టీ. గౌరవ...ముక్-గౌరవ = ఘనమైన, అకారముక్, ఉకారమును, మకారము, అరయఁగఁ = విచారింపఁగా, కూడి = ఈమూఁడువర్ణములు గలసి, ఒకయత్సరము = ఒకవర్ణమును, అనాద్యంకారము-అనాది = అనాదిసిద్ధమైన, ఓంకారము = ప్రణవము, అనఁగాఁ = అయి, నిఖ...మునై-నిఖిల = నమస్తమనకు, 'కారణమునై = కారణభూతమై, ఘంటారవమురీతిఁ = ఘంటాధ్వనివలె, హృదయాబ్జమునఁ = హృదయకమలమునందు, మ్రోయున్ = ధ్వనించును. (దశవిధనాదములను వినఁబడినపిదప చెవులుమూసినను మూయకుండినను గూడ నొకటేరీతిగ ప్రణవము ఘంటానాదమువలె మ్రోగఁచునే యుండునని తెలిసికొనవలయును.)

తా. పైనవివరించినట్లుగా పదివిధములగు ప్రణవనాదముల వినినయోగి తుదకయ్యోంకారము ఘంటానాదమువలె సర్వకాలములయందు నొకటేరీతిగ హృదయకమలమున మ్రోగఁచుండును. ఈఘంటానాదము పైన వర్ణింపఁబడియున్న ఘంటానాదమువలె నశించునది కాదు. శంఖనాదము మొదలగురూపములతో మార్పు జెందునదికాదు. పై వర్ణింపఁబడియున్న ఘంటానాదము ప్రణవావయవమైన అకారమునకు అర్థమగునది; ఇప్పుడు చెప్పఁబడిన ఘంటానాదము అవయవి (అకార, ఉకార, మకారములు చేరఁగా నేర్పడినది) యైన యోంకారమే స్వరూపముగాఁ గలది. కావున దశవిధనాదముల ననుభవించుటవలన, నాదబిందుకళాత్మకమైన యనాదిసిద్ధమగు నోంకారము సర్వకాలములయందును సాక్షాత్కరింపఁ గలయట్టిసామర్థ్యము సాధకునకుఁ గలుగును.

అవ. ఇట్లు నాదానుభవమువలని ప్రయోజనమును నిరూపించి దానియందభిరుచి గలిగించుటకై యర్థవాదము నారంభించుచున్నాఁడు:—

క. హృదయసదనమునఁ బొదలెడి

సదమలనాదామృతంబు చవి గొన కున్నన్

మది గడలుచు గుదురదు గలు

గదు మొదలిటిపదము ముదము గదుర దుదయ మై.

130

టీ. హృదయసదనమునఁ = హృదయ మనెడుగృహమునందు, పొద...న్నన్ = పొదలెడి = ఒప్పుచున్న, సల్ = శ్రేష్ఠమైన, అమల = నిర్మలమైన, నాద = నాదమనియెడు (దశవిధనాదములకును బిదప చెవులుమూసినను తెఱచినను ఘంటానాదమువలె వినఁబడు ప్రణవ మనియెడు) అమృతమును, చవిగొనకున్నన్ = రుచి చూడకపోయినయెడల, మది = మనస్సు, కడలుచున్ = చలించుచు, గుదురదు = స్థిరము కాదు. మొదలిటిపదము =

అనాదిసిద్ధమైన మోక్షము, కలుగదు=లభింపదు. ముదము=బ్రహ్మానందము, ఉదయమై= పుట్టి, కదురదు=అభివృద్ధి జెందదు.

తా. ఓపుత్రకా! పైన వివరింపఁబడినట్టియు అవయవియైనట్టియు నాదమందు కళాస్వరూపమైనట్టియు ఓంకారము తెలిసికొనినను దెలిసికొనకున్ననుగూడ హృదయ కమలమున నెప్పుడును మ్రోగుచునేయున్నది. నాదానుభవమువలనఁగాని దానియునికి తెలియరాదు. ఇట్లు ప్రయత్న పూర్వకముగ దానియునికిని దెలిసికొనకున్న మనసు నిశ్చలముకాదు. అఘంటానాదము అమృతమువలె మనసున కానందమును గలిగించును. అట్టి యానందము ననుభవించుటకును మరగకున్న మనసునకు కాంతి కలుగు టెట్లు? మన శ్యాంతిసాధ్యమైన మోక్షము దొరకు టెట్లు? కావున సర్వవిధములను నాదానుభవము నకై ప్రయత్నింపవలయును.

క. నాదం బంచితపరమా, వ్లాదము చిత్తప్రసాద మపగతగురుసం
వాదము గతభేదం బని, వేదంబులు పలుకు వేదవేదాంతజ్ఞా! 131

టీ. వేదవేదాంతజ్ఞా - వేద = వేదములను, వేదాంత = వేదాంతశాస్త్రమును (ఉపనిషత్తులను), జ్ఞా = తెలిసిన యోహనుమంతుఁడా! వేదంబులు=వేదములు, నాదంబు= ఈ ప్రణవసాదము, అంచి...దంబు-అంచిత = ఒప్పునట్లు చేయఁబడిన, పరమ = శ్రేష్ఠ మగు, అష్టాదము = సంతోషము గలది యనియు (అనఁగా: సంతోషింపఁజేయునది యనియు), చిత్తప్రసాదము - చిత్త = మనసును, ప్రసాదము = నిర్మలముఁ జేయునది యనియు, అప...దము-అపగత=పోయిన, గురు=అధిక మగు, సంవాదము=వివాదములు గలది యనియు (అనఁగా: వివాదములు లేని దనియు, నాదము కల దనువిషయముఁ గూర్చి కాని అది చిత్తమును పరిశుద్ధముఁ జేయు ననువిషయమునుగూర్చి కాని యేమతస్థులకుఁ గూడ వివాదములేదు. అందఱు సీవిషయము నేకవాక్యముగ నంగీకరించి యున్నారని భావము), గతభేదంబు=భేదములు లేని దనియు (పదివిధములుగాఁ గానవచ్చుటయే కాని వాస్తవస్థితిలో నాదమునం దాభేదములు లే వని భావము), అని = ఈవిధముగా పలుకుకొ=చెప్పుచున్నవి.

తా. వేదవేదాంతముల నెఱింగిన యోయాంజనేయా! యీనాదము మిగుల నానందమును గలిగించునది యనియు, మనస్సును నిర్మలముఁ జేయునది యనియు, దీని కిట్టిసామర్థ్యము కల దనువిషయము ఏమతస్థులు కాని యాక్షేపింప రనియు, వైష్ణవజావఁబడియున్న పది భేదములును మనోవైకల్యము ననుసరించి వచ్చినవేకాని యీనాదమునకు (ఘంటానాదమునుగూర్చి 129-వ పద్యమునందుఁ జెప్పఁబడియున్నది.) వాస్తవస్థితిలో నాభేదము లేనియు లేనియు వేదములు చెప్పుచున్నవి.

తే. ప్రణవనాదరసామృతపానరతుని

విమలనయనము లనిమిషత్వము వహింప

మనసుదేవాలయంబున మనికి మరగి

సలలితకళావిభూతిచే వెలయుచుండు.

132

టీ. ప్రణ...ములు-ప్రణవనాద = హింకారనాదమువలనఁ గలిగిన, రస=అనంద మనియెడు, అమృతపాన=అమృతమును పానము చేయుటయందు, రతుని = ఆసక్తి గల పురుషునియొక్క, విమలనయనములు = నిర్మలములగుకనులు, అనిమిషత్వము = రెప్ప పాటులేకుండుటను (దేవతగానుండుటను అనికూడ రెండవయర్థము), వహింప = ధరిం పఁగా, మనసు = ఆశనిమనసు, దేవాలయంబున = దేవగృహమునందు (పురుషుఁడు అమృతపానముచేయువాఁడు కావునను, కన్నులుకూడ ననిమిషత్వము కలవి కావునను ఆపురుషుని శరీరము దేవగృహము అని భావము.) మనికిని మరగి=ఁకండుటయందు రుచి గలిగి, సల...లితే-సలలిత = ఒప్పుచున్న, కళావిభూతిచే = చిత్కళాసంపదచేత (లేజస్పృష్టితో అని రెండవయర్థము. దేవలోకమున నివసించుటచే దేవతలతో సమాన మయ్యె నని భావము.), వెలయుచుండు = ప్రకాశించుచుండును.

తా. ప్రణవనాదామృతమును బానము నేయుపురుషుఁడు అమృతమును పానము చేసిన దేవతవంటివాఁడు అగును. వానికన్నులకుఁ గూడ నిమేషము (రెప్పపాటు) లేకుం డును. ఇట్టినిమిషుఁ డగు నాపురుషునిమనస్సు దేవలోకమున నున్నట్లు పరమానంద మనుభవించుచు నత్యమృతము లగుకళలచే (ఇచ్చట కళలనఁగా విద్యలును చిత్కళలును) బ్రకాశించును. పురుషుఁడు దేవతయైనప్పుడు వానిశరీరము దేవలోక మనుటలో సంశయ మేమి?

సీ. అనిమిషుం డజగుండు నమృతుండు పటుశక్తి

ధరుండు సిద్ధుండు విద్యాధరుండు

యోగీశ్వరుండు సాధ్యుం డింద్రుఁడును శుచి

సమవర్తియును బుణ్యజనుండు భువన

పతియును వరసదాగతియును సుకృతార్థుఁ

డభవుఁ డనంతుండు నఖిలమిత్రుఁ

డతికళాశాలి మహాబుధుండు కవీశ్వ

రుండును సుమనోగురుండు ఘనుండు

ఆ. హంసవాహనుండు నచ్యుతుండు శివుండు

పరమపురుషుఁ డగుచుఁ బరఁగు చుండుఁ

బవనతనయ ! వినుము ప్రణవనాదామృత
పానతృప్తుఁడైనపావనుండు.

183

జీ. బవనతనయ = అంజనేయా ! వినుము, ప్రణ...డైన - ప్రణవనాద =
ఘంకారనాద మనియెడు, అమృతపాన = అమృతమును, పానముచేయుటచేత, తృప్తి
డైన = తృప్తిజేందిన, పావనుండు = పరిశుద్ధుండు, అనిమిషుండు = దేవత యని యర్థము
(రెప్ప పాటులేనివాడని భావము). అజరుండు = మునలితనము లేనిదేవత యని యర్థము
(నశించనిస్వభావము గలవాడని భావము). అమృతుండు = మరణము లేనిదేవత యని
యర్థము (ముక్తుడని భావము). పటుశక్తిధరుండు-పటు = అధికమైన, శక్తి = సర్వశక్తి
త్వము మొదలగు నకలవిధములగు శక్తులను, ధరుండు = ధరించినవాడు (శక్తి యాయుధ
ముగాఁ గలకుమారస్వామి యని యర్థము.) సిద్ధుండు = సిద్ధుఁడనుదేవజాతివాడు (ముక్తి
సిద్ధిని జేందినవాడని భావము). విద్యాధరుండు = విద్యాధరజాతివాడు (జ్ఞానముకల
వాడని భావము). యోగీశ్వరుండు = సత్తబుఘలలోనివాడు (యోగులలో నుత్తముఁ
డని భావము). సాధ్యుండు = సాధ్యజాతిలోనివాడు (బ్రహ్మజ్ఞానము సాధించినవాడని
భావము). ఇంద్రుండు = దేవరాజగునింద్రుండు (పరబ్రహ్మము తానే యని యెఱింగిన
వాడు కావున సాక్షాత్పరమేశ్వరుండే యని భావము. 'ఇది పరమైశ్వర్యే' అనుభావము
నుండి ఇంద్రశబ్దము జనించెను. కావున దానికి పరమేశ్వరుడని యర్థము). శుచి =
అగ్ని (పరిశుద్ధుడని భావము). సమవర్తియును = యముండు (సర్వభూతసముదై
వవర్తించువాడని భావము). పుణ్యజనుండు = నిర్పతి (పుణ్యాత్ముఁడని భావము). భవ
పతియు = జలమునకుఁ బలియగు పరుణుండు (లోకనాయకుఁడని భావము). పరనదా
గతియును-పర = శ్రేష్ఠులగు, సత్ = సత్పురుషులకు, ఆగతియును = ఆశ్రయంఁ డగువాడు
(వాయుదేవుడని యర్థము). నుకృ...డు-నుకృత = బాగుగ నొనరింపబడిన, అర్థుండు =
యోగరూఢుఁడుగు (అనఁగా: మనోనిగ్రహరూప మగు కార్యముగలవాఁడని భావము.)
బాగుగ నంపాదింపబడిన కుదేరుడని యర్థము. అభవుండు = ఈకాన్యదిక్కున కధిపతి
యగు నీశ్వరుండు, జన్మరహితుఁడని భావము. (ఇంద్రాదులనుగూర్చి క్రమముగఁ
జెప్పటవలన జ్ఞానయోగిని దిక్పాలకులకు సామ్యముఁ జూపవలయునని కవికి నభిప్రాయ
మున్నట్లు తోచుచున్నది.) అనంతుండు = శేషుండు (సర్వవ్యాపకుఁడని భావము).
అఖలమిత్రుండు = సూర్యుండు (సర్వభూతములకును హితుడని భావము). అతికళాకాలి =
చంద్రుండు (విద్యావంతుండు, లేక, చిత్కళలఁ జూచువాడని భావము). మహా
బుధుండు = బుధగ్రహము (విద్వాంసుడని భావము). కపిశ్వరుండు = శుక్రగ్రహము
(జ్ఞానియని భావము). సుమ...గుండు = విద్యుత్తుండు = ఆచార్యుండు

బృహస్పతియని యర్థము. (సక్కని మనసుగలవారిలో నుత్తముఁ డని భావము.) హంస వాహనుండు = హంసయే వాహనముగాఁ గలచతుర్ముఖుండు (భ్రాంతిని తొలగించి బ్రహ్మమును ప్రకటింపఁజాలు హంసమంత్రమును నాధారముగాఁ జేసికొనినవాఁడని భావము.), అచ్యుతుండు=విష్ణువు (నాశరహితుఁ డని భావము). శివుండు = త్రిమూర్తుల లోని రుద్రుండు (అనందస్వరూపుఁ డని భావము). పరమపురుషుండు = పరబ్రహ్మము, అగుచుకొ, పరగుచుండుకొ = స్రకాశించుచుండును.

తా. ఓ ఆంజనేయా! వినుము. ప్రణవనాద మనెడుసమృతమును పానముఁజేసి తృప్తిని జెందిన పరిశుద్ధుండు లోకోత్తరం డగుచు. ముద్రాభ్యాసరబలమువలన నాశనికి రెప్పపాటు కలుగదు. శరీరమునకంటె భిన్నుఁ డగుటచే జరామరణములతో నాశనికి సంబంధములేదు. పరబ్రహ్మమునకంటె వేఱుకానివాఁ డగుటచే (అనఁగా: అభేద జ్ఞానము కలవాఁ డగుటచే) సకలవిధము లగుసామర్థ్యములు నాశనియందే యుండును. మఱియు నాశఁడు మోక్షసిద్ధినిొందినవాఁడును బ్రహ్మజ్ఞానము కలవాఁడును రాజయోగ మును జక్కగ నభ్యసించువాఁడును ఆ యోగసిద్ధిని జెందినవాఁడు నై యుండును. పరబ్రహ్మమునకంటె భిన్నుండు కాకపోవుటచే నాశఁడే సర్వేశ్వరుండు. శత్రుమిత్రులు సుఖదుఃఖములు మొదలగువానియందు రాగద్వేషములు లేనివాఁడు. నిర్వలఁడు పుణ్యమయుండు. సకలలోకముల వానివానికార్యములయందుఁ బ్రవర్తింపఁజేయు వాఁడు. సత్పురుషుల కాశ్రయఁజేయుండు. కృతార్థతన చెందినవాఁడు. పుట్టుక లేనివాఁడు. నాశనము లేనివాఁడు. సకలభూతములయందును మైత్రి కలవాఁడు కాంతికాలి. విద్వాంసుండు. జ్ఞానవంతుండు. సద్గుణవంతు లని చెప్పఁతగినవారలలో నెల్ల నుత్తముండు. ప్రపంచమునకంతకును శ్రేష్ఠుండు. ఈశఁడు హంసమంత్రము నాధారముగాఁ జేసికొని మోక్షార్థమై ప్రయత్నించుచుండును. ఇట్లగుటచే వీని కెప్పటి కిని నాశము లేదు. పరమానందస్వరూప మగుమోక్షమే యీతని స్వరూప మగును. కావున ఆ పరబ్రహ్మమే యీ సాధకుండు. (సర్వజీవులును పరబ్రహ్మమునకంటె వేఱుకానివారేయైనను యేజీవుని యజ్ఞానము తొలంగునో వానికిమాత్రమే యీ యభేదజ్ఞానము కలుగును. కావున వాఁడుమాత్రమే బ్రహ్మభిన్నుఁ డయ్యెనని వ్యవహరింపఁబడుచున్నాఁడు.) ఇట్టివాఁ డగుటచేత నాసాధకుండు అనిమిషుండును అజరుండును అచ్యుతుండును (దేవత) శక్తిధరుండును (మమూరస్వామియును) సిద్ధుండును విద్యాధరుండును యోగియు సాధ్యుండును (ఇది దేవతలలోనియొకకాలి) ఇంద్రుండును అగ్నియు యముండు పుణ్యజనుండును (నైర్మలి) వరుణుండును వాయువు కుబేరుండు ఈశానుండు శేషుండు సూర్యుండు చంద్రుండు బుధుండు శుక్రుండు బృహస్పతియు మేఘుండును బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులును పరబ్రహ్మంబునై సకలదేవమయుండుగా నున్నాఁడని చెప్పఁబడుచున్నాఁడు.

— చిత్కళాసాక్షాత్కారము. —

అవ. ఇట్లు నాదానుభవమును ప్రశంసించి కళలనుగూర్చి చెప్పటకై ప్రశ్నించేయుచున్నాడు.—

ఆ. ఆంజనేయ! యింక సంతర్పహిర్నధ్య
దృగ్విలాకితప్రదీప్తచిత్క
ళావిభూతి యెల్ల భావించి చెప్పెద
నాదరించి చూడు మాత్తయందు.

134

టీ. ఆంజనేయా! ఇంక = ఇప్పుడు, అంతః...యెల్ల = అంతః = లోపలి, బహిః = వెలుపలి, మధ్య = నడిమి, దృక్ = దృష్టలచేత (అనగా: పంచముద్రలచేత), విలాకిత = చూడబడిన, ప్రదీప్త = ప్రకాశించుచున్న, చిత్కళావిభూతియెల్ల = చిత్కళలసంపదనంతయును, భావించి = వివరించి, చెప్పెద = అత్తయందు = మనసునందు, ఆదరించి = గౌరవించి, చూడుము = విచారించుము. (లేక అనుభవమునకుఁ జెప్పకొనుము.)

తా. ఓఆంజనేయా! మైన నిరూపింపఁబడియున్న పంచముద్రల నభ్యసించి చూడఁగాఁ గానవచ్చునట్టిచిత్కళలను గూర్చి వివరించెదను. చక్కగఁ జెలిసికొనుము.

అవ. ఆచిత్కళలు పుట్టుస్థానమును చెప్పుచున్నాడు:—

ఆ. కనులు రెండు గురునియనుమతిఁ గొని మూసి
బొమలనడిమిద్విదళకమలమునను
విమలదృష్టినిలిపి శమలలితాత్మఁడై
చూడవలయు లక్ష్మశోభనముల.

135

టీ. కనులరెండు = రెండునేత్రములను, గురునియనుమతి = గురువుయొక్క యాజ్ఞను, కొని = పొంది, మూసి, బొమ...న = బొమలనడిమి = కనుబొమలకు మధ్య భాగమందున్న, ద్విదళకమలమున = రెండుదళములు గలయాజ్ఞాకమలమునందు, విమలదృష్టినిలిపి = పరిశుద్ధమగుచూపును నిలిపి, శమలలితాత్మఁడై = శమ = శాంతిచేత, లలిత = మనోహరమైన, ఆత్మఁడై = మనసుగలవాడై, లక్ష్మ...ముల = లక్ష్మ్య = గురులనియెడు (అనగా: చిత్కళలనియెడు), శోభనముల = శుభకరపదార్థముల, చూడవలయు.

తా. సాధకు డగువాడు చిత్తశాంతి గల్గి గురూపదేశబలమువలన కనులనుమూసి (అనగా: అంతర్లక్ష్మ్యముచే భ్రూమధ్యముననున్న రెండుదళముల కమలమునందు మనసును చూపుచు నిలిపి) మూలములను చిత్కళలనియెడ నెచ్చటఁ గానవచ్చును.

క. మునుపుగ హృదయాకాశము

గనుపట్టుం జూపులగుచుఁ గన్నులవెంటం

జనునది మన మగుఁ గావునఁ

గనఁదగు నాకాశపంచకంబందుఁ దగన్.

136

టీ. మునుపుగ = అట్లు చూచునపుడు మొట్టమొదట, హృదయాకాశము = చిత్తాకాశము, కనుపట్టుం = కనబడును. చూపులగుచుఁ = చూపెడియాకారముగాఁ గలిగి, కన్నులవెంటఁ = నేత్రముల మూలమున, చనునది = పోవునట్టిది. (అనఁగాఁ జూచని చెప్పఁబడుచున్నది). మనమగుఁ = మనస్సేయగును. (అనఁగా: మనము చూచని వ్యవహరించునది మనస్సే కాని వేఱు కాదని భావము. ఈమనస్సునకే హృదయాకాశమని పేరు). కావునఁ = కాఁబట్టి, అందుఁ = ఆచూపునందు (అనఁగా: ఆమనస్సునందు,) తగఁ = ఓప్పునట్లుగా, ఆకాశపంచకంబు = క్రిందఁ జెప్పఁబోవు నైదువిధము లగు నాకాశములను, కనఁదగుఁ = చూడవలయును.

తా. అట్లు చూచునపుడు మొట్టమొదట హృదయాకాశము కానవచ్చును. నేత్రేంద్రియములమూలముగా వెలికిఁ బ్రసరించునట్టి చిత్తవృత్తియే హృదయాకాశమనుపేరు బిలువఁబడుచున్నది. లోకమున దానికే “చూపు” అనువ్యవహారము కలదు. వైవిమర్శ ననునరించి చూచిన హృదయాకాశ మనఁగాఁ జిత్తవృత్తియే కావున దానికిని మనసునకును భేదము కలుగదు. కావున ముద్ర నభ్యసించువానికి మొదటఁ గానఁబడునది మనస్సు. ఆమనసునందు అయిదువిధము లగు నాకాశములు గానవచ్చును.

వ. ఇట్లు తనలోచనంబులకుఁ గనుచూపుమేర గోచరంబైనహృదయాకాశంబునందుఁ గేవలనిరాకారం బైనగుణరహితాకాశంబు నిబిడ నిష్ఠురసీరంధ్ర గాఢాంధకారంబైనపరాకాశంబు ప్రళయకాలప్రజ్వల జ్వాలాభేదావానలాకారం బైనమహాకాశంబు వివిధవిచిత్రవితతాపరిమితద్యుతిభరితం బైనతత్త్వాకాశంబు ప్రచండమార్తాండ మండలశతకోటిప్రభాభాసురం బైనసూర్యాకాశంబు నా పంచాకాశంబుల నవలోకింపవలయును.

137

టీ. ఇట్లు = ఈవిధముగా, కనుచూపుమేరఁ = చూచినంతవఱకును, తనలోచనంబులకుఁ = తనకన్నులకు, గోచరంబైన = కానవచ్చిన, హృదయాకాశంబునందుఁ = మనస్సునియెదు నాకాశమునందు, కేవలనిరాకారంబైన = ఇది యిట్టిదని చెప్పరాని, గుణరహితాకాశంబు = న్యుభావసిద్ధ మగుశబ్దగుణము లేని యాకాశమును, నిబి... బైన - నిబిడ = దట్టమైనట్టియు, నిష్ఠుర = భయంకర మైనట్టియు, సీరంధ్ర = ఎడము లేనట్టియు, గాఢాంధకారంబైన = అఁగిమిత మగుఁచీకటియే స్వరూపముగాఁగల, పరాకాశంబును = పరాకాశ

మనఁబడునాకాశమును, ప్రశ...రంబు-ప్రశయ = ప్రశయకాలమునందు, ప్రజ్వలన్ = మండుచున్న, జ్వాలా=జ్వాలలచే, అభీల=భయంకర మగు, దావానలాకారంబు=దావాగ్ని వంటిరూపముగలది, ఐనమహాకాశంబు = ఐనట్టిమహాకాశం బనునాకాశంబును, విని... తంబు-వివిధ=అనేకవిధములై, విచిత్ర=చిత్రములై, వితత=వ్యాపించునవియై, అపరిమిత= మితిమీరినవి యైయున్న, ద్యుతి=కాంతులచే, భరితంబు=నిండింపఁ బడినది, ఐనతత్త్వా కాశంబు = ఐనట్టితత్త్వాకాశ మనునాకాశంబును, ప్రచం...రంబు-ప్రచండ=తీవ్రము లగునట్టి, శతకోటిమార్తాండమండల = నూఱుకోట్లసంఖ్యగల సూర్యమండలములయొక్క ప్రభా=కాంతులచే భాసురంబు = ప్రకాశించుచున్నది, ఐనసూర్యాకాశంబు = ఐనట్టి సూర్యాకాశ మనియెడు నాకాశంబును, అనుపంచాకాశంబులకు=అను పేరుగలయైదా కాశములను, అవలొకింపవలయున్ = చూడవలయును. (ఇదియే వియన్తండలము) మఱియున్.

తా. అవి యేవనిన శబ్దగుణరహిత మగునాకాశము పరాకాశము మహాకాశము తత్త్వాకాశము సూర్యాకాశము ననునవియే. అందు శబ్దగుణరహిత మగునాకాశమునందు గుణము లేకపోవుట యొక్కటియేకాని యితరము లగురూపము భేదము లేవియును లేవు. పరాకాశ మనునది దట్టమై భయంకరమై యున్నయంధకారముచే వ్యాపించి యుండును. మహాకాశ మనునది ప్రశయకాలమునందలియన్నివలె నతిభయంకరముగా నుండును. తత్త్వాకాశమునందు లేకకు మిక్కిలిగ బహువిధము లగుకాంతులు లేజరిల్లు చుండును. అనేకకోట్లసంఖ్యగలసూర్యు లొక్కమాత్రే యుదయించినట్లు సూర్యాకాశము రాజిల్లుచుండును. ఇట్టిరూపములతో నున్న యిందైదాకాశములను బాగుగఁ జూడ వలయును.

ఆ. ఆంజనేయ! విను తదాకాశపంచక
మధ్యమమున వెలుగుమహితకళల
చంద మెల్ల నీకు ముందుగా వినిపింతు
సందియములు మాని పొందు వాని.

138

టీ. ఆంజనేయ! వినుము. తదా...మునకు-తదాకాశపంచక=వైసఁ జెప్పినయైదు ఆకాశములయొక్క, మధ్యమమునకు = నడుమ (అనగా ఒకయాకాశము కనబడి రెండవయాకాశము కనబడుటకుఁ బూర్వము) వెలుగు...మెల్లకు-వెలుగు = ప్రకాశించునట్టి, మహిత=ఽపూచున్న, కళలచందమెల్లకు=చిత్రకళలయొక్కవిధమునంతయు, నీకున్, ముందుగాన్, వినిపింతున్, వానిన్=ఆకళలను, సందియములుమాని = సంశయముల బోగొట్టుకొని, పొందగ=ఆప్రయోగమున

తా. ఇట్టియైదాకాశములఁ జూచునప్పుడు వానిమధ్యభాగమునందు చిక్కల నేకవిధములఁగఁ గానవచ్చును. ఓ ఆంజనేయా! వానిని వివరించెదను వినుము. ప్రత్యక్షముగఁ గనుఁగొనుము.

అవ. ఇట్లు సర్వచిత్కళలకును ఆధారములైన యాకాశముల నిరూపించి యందుఁ గానవచ్చు కళలను వర్ణించుచున్నాఁడు:—

సీ. మందాకినీసుధాసందోహదుగ్ధాబ్ధి
 సౌందర్యలహరులచందమునను
 మందారమల్లికాకుందారవిందోరు
 చందనపుష్పరుక్ష్పయముపగిది
 నిందిరాసుందరీమందిరాంతర్దశ
 రందనిర్దురరుచిప్రతేతిరీతి
 నిందుభృన్నందిసంక్రందనకరిమృగేం
 ద్రఫణీంద్రదీప్తిబృందములభాతి
 తే. హరిహరిహరిహరిహరిహరిహరిహరి
 హరిహరిహరిహరిహరిహరిహరిహరి
 కరణి నాకాశపంచగాంతరమునందు
 మండితము లగుఁ జిత్రశామండలములు.

139

టీ. చిత్రశామండలములు = చిత్రశాసమూహములు, మందా...మునఁ - మందాకినీ = అకాశగంగయొక్క, సుధాసందోహ = అమృతసమూహముయొక్కయు, దుగ్ధాబ్ధి = తీరముద్రముయొక్కయు, సౌందర్య = సుందరములైన, లహరులచందమునఁ = అలలయట్లును, మందా...గిది = మందార = కల్పవృక్షముయొక్కయు, మల్లికా = మల్లె తీరగయొక్కయు, కుంద = మొల్లతీరగయొక్కయు, అరవింద = తామరయొక్కయు, ఉరుచందన = చందనపుష్పముయొక్కయు, పుష్ప = పువ్వులయొక్క, రుక్ష్పయము పగిది = కాంతిసమూహమువలెను, ఇంది...రీతి - ఇందిరాసుందరీమందిర = లక్ష్మీదేవికి గృహ మగుపద్మముయొక్క (పద్మములలో మిగుల సుత్తమ మైనదనియు, శ్రేష్ఠమగు మకరందము అమితముగాఁ గలదనియు సూచించుటకై యావిశేషణ ముపయోగింపఁ బడెను. మహాత్ము లాదరించుపదార్థము లాఱోత్తరమైయుండు ననిభావము.) అంతః = లోపలనున్న, మకరంద = తేనియయొక్క, నిర్దుర = ప్రవాహముయొక్క, రుచిప్రతేతి రీతి = కాంతిసమూహమువలెను, ఇందు...భాతి - ఇందుభృత్ = ఈశ్వరుని యొక్కయు, నంది = నందిశేఖరునియొక్కయు, సంక్రందనకరి = ఇందు నిగజమగు

నైరావతముయొక్కయు, మృగేంద్ర = సింహముయొక్కయు, ఫణీంద్ర = శర్ప
రాజున శేషునియొక్కయు, దీప్తబృందములభాతి = కాంతినమూహములవలెను,
హర...రణిక్-హర = ముత్యాలహరముయొక్కయు, నీహర = మంచుయొక్కయు,
డిండిర = నురుగుయొక్కయు, కారదాభ్ర = శరత్కాలమేఘముయొక్కయు, హీర =
వజ్రరత్నముయొక్కయు, కర్పూర = పచ్చకర్పూరముయొక్కయు, తారకా = నక్షత్ర
ములయొక్కయు, ఆకార = రూపములయొక్క, కాంతికరణిక్ = లేజస్ఫులవలెను,
ఆకాశపంచకాంతరమునందు = పైఃజెప్పఁబడిన యైదు ఆకాశములనడుమ, మండితము
లగు = ప్రకాశించును, (తెల్లనివై ప్రకాశించుననుట.) (ఇదియే తారకామండలము.)

తా. ఆయాకాశపంచకముయొక్క నడుమఁ గానఁబడుకళలు ఆకాశగంగ
యొక్కయు నమృతముయొక్కయు పాలనముద్రముయొక్కయు తరంగములవలె నలి
న్వచ్ఛము లగుచుఁ బ్రకాశించును. కల్పవృక్షములు మల్లెలు మొల్లలు తామర శ్రీగంధ
మునను వృక్షములయందలి పుష్పములయొక్క కాంతులవలె రాజిల్లును. లక్ష్మీదేవి
నాశ్రయమగుటచే లోకోత్తరమై యున్న కమలమునందలి మకరందధారవలె మిగుల
సానందకరములై స్వచ్ఛములై తనరారును. ఈశ్వరునియట్లు నందికేశ్వరునివలె నైరావ
తమురీతి సింహముక్రియ శేషునిభంగి శోభిల్లును. ముత్యములు మంచు నురుగు శర
త్కాలమేఘములు వజ్రరత్నము కర్పూరము నక్షత్రములు వీనియట్లనేకవిధములగు
సాకారములతో నొప్పుచుండును.

సీ. సద్యస్త మోనాశ ఖిద్యోతమానస

ద్విద్యుల్ల తాప్రభావీధిపగిది

హృద్యక్షిపావేద్యఖిద్యోతసందోహ

విద్యమానద్యుతివితతికరణి

ఘోరాంధకారకృద్భూరినీలసవారి

వారివాహచ్ఛవివ్రజమురీతి

నీలవై డూర్యప్రవాళాబ్జరాగము

క్తాఫలగోమేధికములభాతి

తే. శుద్ధమాణిక్యమరకతశోణరత్న

తత్తతపనీయరుచులచందమున హృదయ

మండితాకాశపంచకమధ్యమమునఁ

గానఁబడుచుండుఁ జిన్నయకళలు వత్స!

టీ. వత్స = పుత్రకా, చిన్నయకళలు = చిక్కళలు, హృద...మున = హృదయ
= హృదయకాశమునందు (మనసునందు), వివిధ = దివివిధము, ఆకాశపంచకమున

కాశములయొక్క, మధ్యమున = నడుమ, సద్య...గిది - సద్యః = తల్ తన మే, తమో
నాశ = చీకటిని బోగొట్టినట్టియు, విద్యోతమాన = ఆ కాశమున బ్రకాశించుచున్న
ట్టియు, సత్ = శ్రేష్ఠమైనట్టియు, విద్యుల్లతా = మెఱపులీలగలయొక్క, ప్రభావీధి
పగిది = కాలినసూహమువలెను, హృ...రణి - హృదయ = మనోహరము లైనట్టియు,
క్షపా = రాత్రులయందే, కేద్య = తెలియఁదగినట్టియు (మిడుగులుఁబురుగులకాలి చగులు
కానరాదు కావున నట్లు చెప్పఁబడెను) విద్యోత = మిడుగులుఁబురుగులయొక్క, సం
దోహ = సమాహమునందు, విద్యమాన = ఉన్న, ద్యుతివికలికరణి = కాలినసూహము
వలెను, ఘోరా...రీతి - ఘోర = భయంకరమైన, అంధకారకృత్ = చీకటినిఁజేయు
చున్న, భూరి = అపరిమితములైన, నీల = నల్లలైన, సవారి = జలముతోఁగూడిన (ఇది హేతు
గర్భవిశేషణము. మేఘమునందు నీరున్నప్పుడు మిగుల నల్లగనుండును.) వారివాహ = మేఘ
ములయొక్క, ఛవి = కాంతులయొక్క, ప్రజమరీతి = సమాహమువలెను (ఈమూఁడు
పాదములచే విద్యున్నండల మేఘముండలములు చెప్పఁబడెను.) నీల...భాతి - నీల = ఇంద్ర
నీలముయొక్కయు (ఇది నల్లనిరత్నము): వైడూర్య = వైడూర్యరత్నముయొక్కయు
(ఇది పిల్లి కన్నులవలె నుండురత్నము), ప్రవాళ = చగదము యొక్కయు, అబ్జరాగ = పద్మ
రాగముయొక్కయు, ముక్తాఫల = ముత్యములయొక్కయు, గోమేధికముల = గోమేధికరత్న
ములయొక్కయు, భాతి = కాలివలెను, శుద్ధ...మున - శుద్ధమాణిక్య = పరిశుద్ధమగు
మాణిక్యముయొక్కయు, మరకత = మరకతరత్నముయొక్కయు, (ఇది ఆకుపచ్చరత్నము)
శోణరత్న = కెంపులయొక్కయు, రుచులచందమున = కాలివలెను (దీనిచే జ్యోతి
ర్పండలము చెప్పఁబడెను). కానఁబడుచుండు.

తా. మఱియు, సంధికారమును బోనాడుచు తీతతీతమునకు మేఘముచే బరి
పూర్ణముగఁ గప్పఁబడిన యాకాశమునందు మెఱయు మెఱపులవలెను, రాత్రులయందే
కాని ప్రకాశింపని మిడుగులుఁబురుగులయొక్క! కాంతులవలెను, చీకటిఁ గ్రమ్ము
నట్లు చేయుచు జలసహితములై యాకాశమంతయు వ్యాపించియున్న మేఘములరీతిగను
ఇంద్రనీలము వైడూర్యము పగడము పద్మరాగము ముత్యము గోమేధికము మొదలగు
రత్నములకైవడి మాణిక్యము మరకతము శ్రేష్ఠమగు సువర్ణము మొదలగువానిపోలికను
ఆచిక్రమముల వైఁ జెప్పఁబడిన యైదాకాశముల మధ్యభాగమునందును సాధకునకుఁ
గానవచ్చును.

కా. చందాంశుప్రభ లుట్టిపడ్డగతి భాస్వచ్చిత్కళాకోటులు
ద్దండస్ఫూర్తులఖండఖండములునై తండోపతండంబులై
నిండారం గనుపట్టువెండియును హృన్నీరేజమధ్యాంచితా
ఖండాకాశపరంపరాంతరమున గమ్యంబులై యంతటన్. 141

టీ. పెడియు = మఱియును, హృన్ని...మున = హృన్ని రేజ = హృదయకమ
లముయొక్క (మనస్సుయొక్క), మధ్య = నడుమ, అంచిత = విప్పచున్న, అఖండ = విచ్ఛే
దములేని, ఆకాశపరంపరా = పైఁజెప్పఁబడిన పంచాకాశములవరుసయొక్క, అంశ
మున = మధ్యభాగమునందు, గమ్యంబులై = తోచుచున్నవియై, చండాంశుప్రభం =
సూర్యకాంతులు, ఉట్టిపడ్డగతి = అకస్మికముగఁ దోచినట్లు, భాస్వ...టులు-భాస్వత్ =
ప్రకాశించుచున్న, చిత్కళాశోటులు = చిత్కళాసమూహములు, ఉద్దండస్ఫూర్తుల =
అమితము లగుకాంతులచే, ఖండఖండములునై = విచ్ఛేదములు గలవి యగుచు (అనగా
ఒకదానికిని మఱియొకదానికిని నడుమ నవకాశ ముండునట్లు), తండోపతండంబులై =
తెక్కకు మిక్కిలియై, నిండార = సంపూర్ణముగ (సర్వవ్యాపకములై అనుట), కమ
పట్టు = కానవచ్చును. (ఈపద్యమునందు కూడ జ్యోతిర్పండలమును గూర్చియే చెప్పఁ
బడె నని తెలిసికొనవలయును.) అంతట = అసిదప.

తా. ఇంతమాత్రమే కాదు, ఆయాకాశపంచకములనడుమ సూర్యకిరణములు
తెక్కకు మిక్కిలియై యాకస్మికముగ నువయించి తమకాంతిచే దృష్టలను జెదరించుచు
తండోపతండములగ తాను జూచుచున్న యాకాశమునం దంతటను వెల్లివిరిసినట్లు
గానఁబడును.

❧ జ్ఞానసూర్యోదయవర్ణనము ❧

సీ. తరుణబోధారుణోదయదీప్తి నజ్ఞాన

గురుతమ వజ్రహృద్గుహల నడఁగ

పుల్లపడ్డలజాతములమీఁద నిక్కి హం

సము త్రి నేణీసంగమమున మెలఁగ

విమలేంద్రియేందీవరములెల్ల ముకులింప

మన మనుశశి సుఖవనధి జాట

సలలితజ్ఞానవిజ్ఞానకోశంబు ల

నోన్యస్యసంగతము లై యనఁగి పెనఁగ

తే. నాతతాజాండపిండాండజాతములను

బూని వెలిఁగించుఁ బటుతరస్ఫూర్తితోడ

ఘనతరాంతర్హదాకాశమున వెలుంగు

మండితాఖండవిజ్ఞానములందలంబు,

టీ. ఘనత...మునకొ-ఘనతర = శ్రేష్ఠమైన, అంతర్హృదాకాశమునకొ-లోపల నుండు హృదయాకాశమునందు, వెలుం...లంబు-వెలుంగు=ప్రకాశించుచున్న, మండిత= ఒప్పుచున్న, అఖండ=సర్వవ్యాపక మైన, చిద్భానుమండలంబు=జ్ఞానమనియెడు సూర్య మండలము, తరు...దీప్తిక-తరుణి=కోమల మైన, బోధ=జ్ఞానమనెడు, అరుణోదయ= అరుణోదయముయొక్క (ఇది సూర్యోదయమునకు ముందు కలుగును. అని సర్వలోక ప్రసిద్ధము), దీప్తి = కాంతిచేత, అజ్ఞానగురుతమము = అజ్ఞానమనియెడుగొప్పయంధ కారము, అజ్ఞాహృద్గుహలక్ = అజ్ఞానులయొక్క హృదయము లనెడుగుహలయందు, అడంగ్ = దాగుచుండగా, ఫుల్ల...మీదకొ-ఫుల్ల = వికసించిన, షడ్జలజాతముల మీదకొ=షడాధారకమలములమీద, నిక్కి=నిలిచి (లేక, కలయెత్తి; అజ్ఞానకమలము నకుం బై నున్ననమాస్థారకమలమునకొ జేరియనుట), హంస = హంసపక్షి, (హంకారము నకు హంస యనునొకయవయవము కలదు. అదియే జీవుడని కూడ జెప్పుదురు. ఆహంస కును హంసపక్షికిని గవి యభేదాధ్యవస్థాయమును జేసినాడు.) త్రివేణీసంగమములకొ- త్రివేణి=ఇడా, సింగళా, సుషుమ్ననాడులకు (ఇదియే గంగాయమునానరస్వకు లని యోగశాస్త్రజ్ఞులు చెప్పుదురు). సంగమమునకొ = చేరిక యగుభ్రూమధ్యమునందు, మెలంగ్ = సంపరించుచుండగా, విమత...ములు-విమత = శత్రువులగు, ఇంద్రియ= ఇంద్రియము లనెడు, ఇందీవరములెల్లకొ=కలువలన్నియు, ముకుళింపకొ, మనసనుశశి= మన స్సనియెడు చంద్రుడు, సుఖవనధికొ = ఆనందమనునముద్రమునందు, జాఱకొ = పడకగా (అస్తమింపకగా), సల...బులు-సలలిత = మనోహరము లగు, జ్ఞాన=జ్ఞానము నట్టియు (ఇది సామాన్య మగు తెలివి), విజ్ఞాన = అనుభవపూర్వకజ్ఞాన మనునట్టియు, శోకంబులు=చక్రవాకపక్షులు, అన్యోన్యసంగతములై=ఒకదానితో నొకటిచేరి, అనంగి= లోపబడి, వెనకకొ = క్రిడింపకగా, ఆత...ములకొ - ఆతత = వ్యాపించియున్న, అజాండ = బ్రహ్మాండములయొక్కయు, సిండాండ = ఆబ్రహ్మాండములయందలి జనుల యొక్కయు, జాతములకొ=సమూహములను, పటు...తోడకొ-పటుతర=మిగుల నధిక మైన, స్ఫూర్తితోడకొ = స్వక్రియమైన ప్రకాశముచే, పూనివెలిగించుకొ = ప్రయత్న పూర్వకముగ బ్రకాశింపజేయును.

తా. ఇట్లు బహువిధములగు కళలు కానఁబడినవిదప బ్రహ్మాండముల నన్నిటి నొక్కమాత్రే వెలిగింపఁజాలు మహాప్రకాశముతో వైపరీతింపఁబడిన హృదయాకాశము యొక్క మధ్యభాగమున జ్ఞానసూర్యుఁ డుదయించును. ఇదియు నొక చిక్కశయే. ఈ సూర్యోదయమునకు కొంచెముఁ బూర్వమున, (అనఁగా : ఆప్రకాశము సంపూర్ణముగ వెలికిరాకమునుపే) అజ్ఞానమనియెడు గాఢాంధకారము విచ్చి బ్రహ్మజ్ఞానకూన్మ్యుల హృదయములనెడు గుహలలో దాగును. ప్రత్యక్షమునఁగూడ సూర్యోదయమునకు

మూర్ఖము అరుణోదయముననే చీకటి విచ్చిపోవుటయు పర్వతగుహలలో దప్ప విశ్రాంతి
స్థలములం దెచట నది కానరాకపోవుటయుఁ గలదు కదా. మఱియు జీవహృదయ
హంస షడాధారకమలముమీఁద నెక్కి హంసపక్షివలె సంచరించుచుండును. కలవలకు
బోలె నింద్రియములన్నియు వానివాని వృత్తుల మాని ముకుళించును. మనస్సునై
చంద్రుఁడును ఆనందసముద్రమున మునిగి య స్తమించును. పరోక్షజ్ఞానము, అపరోక్ష
జ్ఞానము ననెడు చక్రవాకములు (బ్రహ్మము కలఁడని తెలిసికొనుట పరోక్షజ్ఞానము
ఆబ్రహ్మము నేనే యని తెలిసికొనుట యపరోక్షజ్ఞానము) ఒకటితో నొకటి కల
యానందించును. చక్రవాకములు రాత్రులయందెల్ల విరహతాపముచే బాధించుచు
చుండుననియు సూర్యోదయము కాఁగానే ఒకదానితో నొకటి చేరుననియు ప్రత్యక్ష
ముగనే తెలియఁబడుచున్నదికదా. ఇట్లు జ్ఞానసూర్యోదయముకాఁగానే మనస్సునకు
ఇంద్రియములును శాంతినిొందును. అనుభవజ్ఞానము చేహారును. అజ్ఞానము లొలగును
ఆ. సకలకర్మములకు సాక్షియై స్వప్రకా

శతఁ దమోఘ్నుఁ డగుచుఁ జక్షురాది

కప్రవర్తకత్వగరిమ భాసిలునత్స్వ

భావుఁ డగుచుఁ జిద్విభావసుండు.

143

టీ. చిద్విభావసుండు=జ్ఞానసూర్యుఁడు, సత్స్వ...గుచు - సత్=ప్రకారము
యందును నాశములేక నిలుచునట్టి, స్వభావుఁడగుచు - స్వభావముగలవాడగుచు,
సకలకర్మములకు - ఇంద్రియములను మనస్సును జేయు కర్మముల కన్నిటికిని
సాక్షియై = సాక్షిరూపుడై (వాని నన్నిటిని దెలిసికొనుచు), స్వప్రకాశత - పరు
సహాయములేక స్వతంత్రముగఁ బ్రకాశించువాడగుటచే, తమోఘ్నుఁడగుచు =
అజ్ఞానమును బోఁగొట్టువాడగుచు (చీకటిని బోఁగొట్టువాడని యర్థాంతరము. కను
మఱియొకని ప్రకాశముతో నావశ్యకము లేదనుటచే నితర పదార్థములన్నియుఁ దా
ప్రకాశముచేతనే ప్రకాశించుచున్నవని యర్థ మేర్పడుచున్నది. అజ్ఞాన మన్నయెడల
వస్తువులు ప్రకాశించుట సంభవింపదు. కావున 'తమోఘ్నుఁడు' అని చెప్పఁబడి
యున్నది.) చక్షు...గరిమ - చక్షురాదిక = నేత్రములు శ్రోత్రములు మొదలగు
నింద్రియములను, ప్రవర్తకత్వగరిమ - ప్రవర్తింపఁజేయువాడను గౌరవముచే
(కన్నులనుండిగాని చెవులనుండిగాని వెలుపలికిఁ బ్రసరించి విషయములఁ బ్రకాశింప
జేయు జ్ఞానమే పరబ్రహ్మము ఆయనయే జ్ఞానసూర్యుఁడు. వాస్తవస్థితిలో నాయనకంటె
వేఱగు వస్తువే లేదుకదా) భాసిలు - ప్రకాశించును.

తా. అజ్ఞానసూర్యుఁడు సర్వకార్యములకును (అనఁగా : మనసుగాని యింద్రియ
ములుగాని ఏయేకార్యములు చేసినను వానికల్గి) సాక్షి యగుచు స్వయంప్రకా

స్వరూపుడగుటచే నజ్ఞానాంధకారమును దొలగించుచు నేత్రములు మొదలగు
సింద్రియముల నన్నిటిని వాని కార్యములయందుఁ బ్రవర్తించజేయుచుఁ బ్రత్యక్ష
సూర్యునివలెఁ బ్రకాశించును.

క. భూమధోదయశైలము

పై మొదలం దోచి యంతః బ్రవిమలహృదయ

వ్యోమారూఢుం డింద్రియ

తామరసానందకరుండు దానై వెలుగుగ్.

144

టీ. మొదల = మొట్టమొదట, భూ...ముపై-భూమధ్య = భూమధ్య
మనెడు, ఉదయశైలముపై = ఉదయపర్వతముమీఁద, తోచి = ఉదయించి, అంతః =
తర్వాత, ప్రవి...ధుండు-ప్రవిమల = నిర్మలముగు, హృదయ = హృదయాకాశమును,
ఆరూఢుండు = అధిష్ఠించినవాఁడుగాను, (ఆక్రమించినవాఁడుగాను), ఇంద్రి...రుండు-
ఇంద్రియ = ఇంద్రియములనెడు, తామరస = కమలములకు, ఆనందకరుండు = ఆనందమును
కలిగించువాఁడుగాను, తానై = తానే, వెలుగుగ్ = ప్రకాశించును.

తా. అజ్ఞానసూర్యుండు భూమధ్యమనెడు నుదయపర్వతముపై మొట్టమొదట
నుదయించును. ఇంద్రియములను పద్మములకు నానందమును కలిగించుచు నంతకంతకు
హృదయాకాశమధ్యభాగము నధిష్ఠించును.

ॐ మానసికస్సానవిధి. ॐ

సీ. అంతకు మున్నె నీ వపరోక్షవిజ్ఞాన

చతువుల్ దెలిచి యజ్ఞానమోహ

నాంగి తాదాత్మ్యరూపాలింగనము మాని

చయ్యనఁ దనువనుశయ్య డిగ్గి

చారువై రాగ్యవిజ్ఞానోపరతులచే

మానసస్సానకర్తములఁ దీర్చి

యనిశంబు బుద్ధింద్రియప్రేరకుండెవ్వఁ

డాదేవనవిత్తమహాప్రకాశ

తే. మెలమి నేలంచు లోచనాంజలులచేత

ఘనతరానందబాష్పకార్యంబు లిచ్చి

మొదల సందేహమందేహముఖవరప్ర

కాశ మొనరించి యంత నానందమలర.

145

టీ. అంతకుమున్నె=అసూర్యోదయముకంటె కొంచెముముందుగానె, నీవు=జీవుడవైన నీవు, అహ...పులు-అహో! తువిజ్ఞాన = జీవబ్రహ్మములొక్కటియే యను నవహిక్షజ్ఞానమనియెడు, చక్షువులు=నేత్రములను, దెఱచి (మేల్కొని), అజ్ఞా...నము-అజ్ఞాన=అజ్ఞానమనియెడు, మోహనాంగి = స్త్రీయొక్క, (లేక, స్త్రీని), తాదాత్మ్యరూప=తాదాత్మ్యస్వరూపమైన, (ఎఱ్ఱగఁ గాలిన యినుపముద్దయందు అగ్నియొందుటచే కాలబుట మొదలగు నగ్నిగుణము లాయినమునకే యున్నట్లు భ్రాంతిచే భాసింపఁబడుచున్నది. వాస్తవస్థితిలో నాగుణములకును ఇనుమునకును సంబంధమే లేదుకదా. ఇట్లు బొత్తిగ సంబంధము లేని రెండుపదార్థముల నెడతెగని సంబంధమునకే తాదాత్మ్యసంబంధమనిపేరు. ప్రకృతము జీవావిద్యలకుఁగల సంబంధ మిట్టిదేకాని స్వభావసిద్ధమైనది కాదని తెలిసికొనవలయును.) ఆలింగనము=కొంగిలిని, (లేక, కొంగిలించుకొనుటను), మాని=విడిచి, చయ్యన=శీఘ్రముగ, తనువనుశయ్యిడిగి=శరీరమును పొన్నునుదిగి (శరీరాభిమానమును వదిలి అనుట), చారు...లచే-చారు = మనోహరములగు, వైరాగ్య = వైరాగ్యము చేతను, విజ్ఞాన = అనుభవజ్ఞానము చేతను, ఉపరతులచే = చిత్తకాంతిచేతను, మాన...ముల=మానస = మానసికమైన (మనస్సునందుమాత్రమే సంకల్పపూర్వకముగఁ జేయఁదగిన) స్నానకర్మముల=స్నానమును, తీర్చి=ముగించి (వైరాగ్యజ్ఞానకాంతులచే బిశుద్ధుడవై అనుట), అనిశంబు = ఎల్లప్పుడును, బుద్ధి...కుండు-బుద్ధింద్రియ = బుద్ధిని ఇంద్రియములను, ప్రేరకుండు = ప్రేరేపించువాడు, ఎవ్వఁడు = ఎవ్వఁడుగలఁడో, ఆదేవ...శము-ఆదేవ=స్వయంప్రకాశస్వరూపుడైన, సవిత్త = సూర్యునియొక్క (పరమాత్ముడను సూర్యునియొక్క), మహత్=గొప్పదియగు, ప్రకాశము = లేజస్సు (ఇది గాయత్రీమంత్రార్థము సవిత్తశబ్దమునకు సూర్యుడని యర్థముఁజెప్పి ఈమంత్రమును సూర్యపరముగ నన్వయింతురు. ఆశబ్దమునకే “సృష్టికర్త=పరబ్రహ్మము.” అని యర్థముఁజెప్పి దీనినే పరబ్రహ్మవక్షమునందుఁగూడ నన్వయింతురు. ఇచ్చట జ్ఞానసూర్యుడని చెప్పటచేత నీ రెండర్థములను సమన్వయించుకొనవలయును. విష్ణు రుద్రాది దేవపరములగు నర్థములు ఈమంత్రమున కనేకములుగలవు. తఱుచుగా నవియన్నియు సవిత్తశబ్దమునకుఁ జెప్పఁబడు సృష్టికర్తయను నర్థము నాశ్రయించియే వచ్చుచున్నవి. విశేషములు భాష్యమునందు చూచునది.) ఎలమి=సంతోషపూర్వకముగ (ఈపదము కేవలము పాదపూరణార్థముపయోగింపఁబడె ననిన లెన్నగ నుండును.) నేనంచు=నేనే యని తలంచుచు (అజ్ఞానసూర్యుడగు పరబ్రహ్మమునకు నాకును అనఁగా : జీవునకును, భేదము లేదని నిశ్చయించుకొని), లోచనాంజలులచేత = నేత్రములనియెడు దోయిళ్లచే, ఘన...బులు-ఘనతర=అధికములగు, ఆనంద=ఆనందమువలనఁబుట్టిన, బాష్పక=కన్నీరు కల్గిన (కన్నీటితో నింపఁబడిన), అర్చ్యంబులు=అర్చ్యములను, ఇచ్చి, మొదల=మొట్ట

మొదట, సందే...శము-సందేహ=సంశయముల నెడు (పరబ్రహ్మము నెట్లుగుదును? అను మొదలగు సంశయముల నెడు), మందేహముభవర = మందేహుఁడు మొదలగు అటువది యాఱుతోటి రాక్షసువీరులయొక్క, ప్రణాశము=నాశనమును, ఒనరించి=చేసి (అర్హ్య ప్రదానమునఁగా గాయత్రీ మంత్రాభిమంత్రముగు నాయుదకము సూర్యశత్రువులగు మందేహాదిరాక్షసులను ఒకదీర్చివమునఁ బడవేయునని శ్రుతి చెప్పుచున్నది. ఈజ్ఞాన సూర్యునియందును గవి సూర్యధర్మముల నారోపించుచున్నాఁడు గావున నర్హ్యప్రదాన మునుగూర్చి కూడ చెప్పినాఁడు. ఈ అర్హ్యప్రదానమునందానందబాష్పములే యుదక మనియు, అనుభవజ్ఞానమునకు విఘ్నకారకములగు సంశయములే మందేహాది రాక్షసు లనియుఁ జెప్పటచే, జ్ఞానసూర్యోదయమువలన నానంద మనికమగుననియు, సంశయము దీటుననియు తాత్పర్య మేర్పడుచున్నది.) అంతః=పిమ్మట, ఆనందము, అలరణ్ = అభి వృద్ధియగుచుండఁగా.

తా. అట్లాసూర్యుఁ డాకాశమధ్యము నధిష్ఠించుటకుఁ బూర్వమే యపరోక్షజ్ఞాన మనెడు కన్నుల దెఱచి మేల్కొంచి యజ్ఞానమనియెడు భార్యతోఁ గ్రీడించుట మాని శరీరమనెడు శయనమునుండి డిగ్గి వైరాగ్యజ్ఞానము చిత్తకాంతి అను నిర్మలజలములచే మనోమయమగు స్నానము నాచరించి వినూర్నుఁడు బ్రహ్మము బుద్ధి యాద్రియములు మొదలగువాని ప్రేరేపించుచున్నాఁడో అట్టి స్వప్రకాశ స్వరూపుఁడగువాని (జ్ఞాన సూర్యుని) ప్రకాశమునకు నమస్కారము అని పలుకుచు కన్నులను దోయిల్లయందు ఆనందబాష్పములను జలము నింపి యర్హ్యమొనంగుము. అయర్హ్యముచే సందేహము లనియెడు మందేహాదిరాక్షసుల నాశమొనరింపుము (సూర్యునితో నుదయాస్తమయ కాలములయందు, మందేహాదులను పేరుగల అటువదియాఱుతోట్ల రాక్షసులు యుద్ధము సేయుదురనియు, గాయత్రీమంత్రముచే నభిమంత్రముగు నర్హ్యజలము వజ్ర యుధమై వారిదీర్చిపాంతరమున బడవైచి సూర్యునకు కల్గబాధను తప్పించుననియు వేదము చెప్పుచున్నది. ఇట్లు అర్హ్యప్రధానమైన పిమ్మట సంతోషయుక్తుడవై.

క. మహానజపము నిర్వృత్తి

ధ్యానముఁ గావించి యక్రియాత్కార్యనముం

బూని యొనరించి చిదభం

డానందం బనుభవింపవయ్య! మహాత్మా!

146

టీ. మహాత్మా=గొప్పబుద్ధిగల యాంజనేయా, మానజపముక్-మాన=మానమని యెడు, జపముక్, (గాయత్రీజపమును) నిర్వృ...నముక్-నిర్వృత్తి=అంతఃకరణవృత్తులు లేకుండుట యనియెడు, ధ్యానముక్, కావించి = చేసి, అక్రియాత్కార్యనముక్-

అక్రియా = నిష్క్రియఁడగు (అనఁగా : కార్యములను జేయని, లేక, నిష్క్రియత్వ మనియెడు) అత్తార్చనము = అత్తయొక్క (లేక, బ్రహ్మయొక్క) పూజను, పూని = ప్రయత్నముతో (దేవతార్చనను), ఒనరించి = చేసి, చిద...దంబు-చిత్ = జ్ఞానము చేత, (లేక, బ్రహ్మముచేత, లేక, జ్ఞానస్వరూపముగు, లేక, బ్రహ్మమయముగు.) అఖండ = పరిపూర్ణమైన, ఆనందంబు = బ్రహ్మానందమును, అనుభవింపవయ్య. (ఇదియే భోజనము నేయుట.)

తా. ఓ బుద్ధిమంతుఁడా ! పిమ్మట మానమనెడు గాయత్రీజపమును ముగించి మనస్సంతర్పణమగుట యనెడు దేవతార్చనము నాచరించి యింద్రియవ్యాపారములు లేకపోవుట యనెడు దేవతార్చనను దీర్చి బ్రహ్మానందమును నాహారమును భుజింపుము.

లే. అట్లఖండసుఖామృతావాప్తి జెంది

చిత్తవిశ్రాంతితాంబూలసిద్ధి గాంచి

మురిసి యసమానమూర్తివై ముక్తికాంత.

తో వినోదింపవయ్య! వాతూలతనయ!

147

టీ. వాతూలతనయ = వాయుపుత్రుఁడవగు నాంజనేయా, అట్లు = వైజెప్పినవిధ ముగా, అఖం...వాప్తి = అఖండ = పరిపూర్ణముగు, సుఖ = బ్రహ్మానందమనియెడు, అమృతా వాప్తి = అమృతమును పొందుటను (లేక, అమృతలాభమును), చెంది = పొంది, (అనఁగా : భుజించి), చిత్త...సిద్ధి - చిత్తవిశ్రాంతి = చిత్తశాంతియనెడు, తాంబూలసిద్ధి = తాంబూలలాభమును, కాంచి = పొంది, మురిసి = సంతోషించి, అస... ర్తివై - అసమాన = సాటిలేని, మూర్తివై = స్వరూపముగలవాడవై, ముక్తికాంతతో = ముక్తియనెడు స్త్రీతో, వినోదింపవయ్య = క్రీడింపవయ్య !

తా. ఆంజనేయా ! యీవిధముగ బ్రహ్మానంద మనునమృతమును భుజించి చిత్త విశ్రాంతి యనెడుతాంబూలమును స్వీకరించి సాటిలేని యానందముతో ముక్తికాంతతోఁ గూడి విహరింపుము.

ॐ జ్ఞానచంద్రోదయవర్ణనము. ॐ

సీ. కామాదిఖగములగజిబిజులడఁగ దే

హాభిమానాదిత్యుడస్తమింప

సలయవిక్షేపకషాయరసాస్వాద

ధీంద్రియాబ్జములు నిద్రించుచుండ

విలసదాత్మాకారవృత్తికైరవజాత

మింపొంది వికసింప నెటుకమటపు

లనుచక్రయుగమున కతివియోగము గల్గ
ఖండవిజ్ఞాననక్షత్రతతుల

తే. తెలివి వెల్వెలబోవ నిర్మలమనశ్చ
కోరతృష్ణానలంబు చల్లాట నంత
ననితరముగ హృదాకాశమున వెలుంగు
మండితాఖండచిచ్ఛంద్రమండలంబు.

148

టీ. అంతః=తర్వాత, కామా...జులు-కామాది = కామము మొదలగు, ఖగ
ములు=పక్షులయొక్క, గజవిజులు = నందడి, అడఁగఁ = నశింపఁగా, దేహభిమానా
దిత్యుడు=దేహభిమాన మనెడుసూర్యుడు, అస్తమింపఁ = అస్తమానమునుజెందఁగా,
నలయ...ములు-నలయ = అవరణము, (స్వయంప్రకాశ మగు బ్రహ్మస్వరూపమును లేని
దానినిగాఁ దలంచుట), విక్షేప=విక్షేపము, (పరబ్రహ్మవైపునకుఁ బోవుట వదలి ప్రపం
చాభిమానము కలిగియుండుట), కషాయ=పరబ్రహ్మమువైపునకుఁ గాని, ప్రపంచమువైపు
నకుఁ గాని తిరుగక చిత్తము స్తంభితమైయుండుట, రసాన్వాద=చిత్తము భూతరూపము
లతోఁ బరిణామమునుజెంది యాశబ్దదులయనుభవమే పరమానంద మని భావించుట,
ధీం...ములు-ధీ=బుద్ధి, ఇంద్రియ=ఇంద్రియములు అనియెడు, అజ్ఞములు=కమలములు,
నిద్రించుచుండఁ = ముతసింపఁగా, విల...తము-విలసత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఆత్మా
కార=బ్రహ్మకారరూపములగు, వృత్తి = చిత్తవృత్తులనియెడు, సైరవభాతము = కలువల
సమూహము, ఇంపాంధి=అందముగా, వికసింపఁ = వికసింపఁగాను, ఎఱుకముతపులు =
జ్ఞానాజ్ఞానములు, అనుచక్రయుగమునకుఁ = అనియెడు చక్రవాకపక్షులజకకు, అతి
వియోగముగల్గఁ=మిగుల వియోగము గల్గఁగా, ఖండవిజ్ఞాన = భేదజ్ఞానమనెడు, నక్షత్ర
తతుల తెలివి = నక్షత్రములకాంతి, వెల్వెలబోవఁ=నశింపఁగాను, నిర్మల...మ-నిర్మల=
పరిశుద్ధమగు, మనః=మనస్సనెడు, చకోర = చకోరపక్షియొక్క, తృష్ణ = దప్పిక యని
యెడు (ఆశ యనియెడు అని భావము.) అనలంబు = అగ్ని, చల్లాటఁ = కాంతింపఁ
గాను, మండి...లంబు - మండిత = ప్రకాశించుచున్నట్టియు, అఖండ = సర్వవ్యాపక
మైనట్టియు, చిత్=జ్ఞానరూప మైనట్టియు, చంద్రమండలంబు=చంద్రబింబము, హృదా
కాశమునఁ = హృదయాకాశమునందు, అనితరముగఁ=సాటిలేనిదిగా, వెలుంగుఁ =
ప్రకాశించును.

తా. పిదప నాహృదయాకాశమునందే వర్ణింప నశక్య మగుకాంతితో జ్ఞాన
చంద్రమండల ముదయించును. అప్పుడు కామక్రోధాదు లనెడు పక్షులయంద్రేకము
నశించి పోవును. దేహభిమానమనెడు సూర్యుడును నాభ్యుదయించుచున్నప్పుడు నక్షత్రములను. అవర

ణము విక్షేపము కషాయము రసాస్వాదము బుద్ధి యింద్రియములు అనునవి కమలముల
యట్లు ముకుళించును. (అనగా: వ్యాపారరహితములై నిలుచును.) అంతర్బుధము లైన
చిత్తవృత్తులు కలువలవలె బాగుగ వికసించును. జ్ఞానాజ్ఞానము లనెడు చక్రవాకము
లకు సంపూర్ణ మగు వియోగము కలుగును. భేదజ్ఞాన మనెడు నక్షత్రములు కాంతి
శూన్యము లగును. నిర్మలచిత్తము చకోరవక్షియట్లు ఆ చంద్రునికిరణములచే ఆశ్రయ
దాహమును చల్లార్చుకొనును. కావున నీ జ్ఞానచంద్రోదయమువలన దేహభిమానము
సంపూర్ణముగ నశించును. కామక్రోధాదులు బొత్తిగ నశించును. తనకును బ్రహ్మము
నకును భేదము లేదనుజ్ఞానము దృఢమగును. అజ్ఞాన మనునది బొత్తిగనే కానరాదు.
తాపత్రయము నశించును.

—ॐ ముక్తికాంతాసమాగమము. ॐ—

వ. ఆయ్యవసరంబున సుషుమ్నాంతఃపురంబున నప్రమేయతురీయ
శయ్యాతలంబున హంసయానయు దుర్నిరీక్షకళాభాసమానయు
మూలాధారమంజీరయు స్వాధిష్ఠానకింకిణీసమన్వితమేఖలయు మణి
పూరక కాంచీకలాపయు హృదయకీలితానాహతరత్న భూషితయుఁ
గంతవిభ్రాజితవిశుద్ధమంగళసూత్రాలంకృతయు భూమిధ్యప్రకాశ
మానసదమలద్విదళలాలాటి కాశోభితయు సూర్యచంద్రమండలతా
టంకయుగళవిరాజితయు ధగద్ధగాయమానసౌదామనీలతాశరీరిణి
యు శుద్ధసత్త్వదుకూలావృతయు సచ్చిదానందస్వరూపిణియు నైన
ముక్తికాంతను యోగజ్ఞానకరంబుల గాఢాలింగనంబుచేసి నానావిధ
ప్రణవనాదంబులనుకంఠమేఖలమంజీరశింజితగళరవమణితాద్యా
రవంబులు చెలంగ విచారజనితజ్ఞానానందరసమధురాధరామృతం
బనుభవించుచుఁ బరమశ్రమం బనుచిటుచెమట వొడమి నిర్నిద్రా
త్తుద్రముద్రాలక్ష్యద్వగ్వచనమనోభావనాజ్ఞానంబుల నేకరూపం
బులుగావించి వితతాపరిమితానుపమితపరమోపరతిసుఖరసికుండపు
సమాత్తరతుండపు సంస్పృష్టాత్యంతమర్మస్థానుండపు సందర్శితానంత
కలామండలుండపు ప్రగళితబిందుండపు నైయానందింపుము. 149

టీ. ఆయ్యవసరంబున = ఆసమయమునందు, సుషుమ్నాంతఃపురంబున =
సుషుమ్నానాడియనెడు సంతఃపురమునందు, అప్ర...మన = అప్రమేయ = ప్రమాణము
లకు గోచరముగాని (చూచుటకు గాని యూహించుటకు గాని పోల్చుటకు గాని వీలు
లేని; ఎవ్వరిచేతను చెప్పఁబడుటకు వశకృతమైన), భూమి యనెడి

సుషుప్త్యవస్థ మూడవది. దానికి తర్వాత కలుగు నాల్గవయవస్థ కుస్త్యవస్థ యని పేరు. లేక, సంకల్పవికల్పములు లేకుండ మనసు నిశ్చలమై యుండుస్థితికి కుస్త్యవస్థ యని పేరు. శయ్యాతలంబున = శయనమునందు, హంసయానము = హంసవలె మనోహరముగ నడచునది. (ఓంకారమున కవయవ మగుహంసయే యాధారముగాఁ గలది యనుట.) దుర్ని...యు-దుర్నిరీక్ష = చూచుట కశక్యమైన, కళా = చిత్కళలచే, (కాంతిచే,) భాసమానయు = ప్రకాశించుచున్నదియును, మూలా...యు = మూలాధార = మూలాధారకమలమే, మంజీరయు = అందియలుగాఁ గలదియు, స్వాధి...లయు = స్వాధిష్ఠాన = స్వాధిష్ఠానకమల మనెడు, కింకిణీసమన్విత = చిరుగజ్జలతోఁ గూడిన, మేఖలయు = బిడ్డాణము గలదియు, మణి...యు = మణిపూరక = మణిపూరకకమల మని యెడు, కాంబికలాపయు = మెలునూలుగలదియు, హృద...యు = హృదయ = వక్షస్థలమునందు, కీలిత = ఊంచబడిన, అనాహత = అనాహతకమల మనెడు, రత్నభూషితయు = రత్నముచే నలంకరింపబడినదియు, కంఠ...తయు = కంఠమునందు విభ్రాజిత = ప్రకాశించుచున్న, విశుద్ధ = విశుద్ధకమల మనెడి, మంగళసూత్ర = మంగళసూత్రముచే, అలంకృతయు = అలంకరింపబడినదియు, భూచ...తయు = భూమధ్య = బొమలనడిమిభాగమునందు, ప్రకాశమాన = ప్రకాశించుచున్న, సదమల = నిర్మలమైన, ద్విదళ = రెండుదళములు గల యాళ్ళానకమల మనెడి, లహరికా = రావిరేకతో, శోభితయు = ప్రకాశించుచున్నదియు, సూర్య...తయు = సూర్యచంద్రమండల = సూర్యచంద్రబింబముల నెడు, తాటంకయుగళ = కర్ణ భూషణములజతచే, విరాజితయు = ప్రకాశించుచున్నదియు, ధగ...యు = ధగధగాయమాన = మెఱయుచున్న, సౌదామనీలతా = మెఱపుండీఁగెవంటి, శరీరిణియు = శరీరముగలదియు, శుద్ధ...యు = శుద్ధసత్వ = నిర్మల మగుసత్త్వగుణ మనెడి, దుకూల = నన్ననివస్త్రముచే, ఆవృతయు = ఆవరింపబడియున్నదియై, సచ్చి...ణియు = సత్ = త్రికాలములయందు నేకరూపముతో నుండుట, చిత్ = జ్ఞానము, ఆనంద = పరమానందము (ఇదియే), స్వరూపిణియు = స్వరూపముగాఁ గలదియు, విసముక్తికాంతను = విసట్టి మోక్షమనెడు స్త్రీని, యోగ...లక = యోగ = యోగ మనునట్టియు, జ్ఞాన = బ్రహ్మజ్ఞాన మనునట్టియు, కరంబులక = హస్తములచేత, గాఢాలింగనంబుచేసి = బాగుగఁ గొనించుకొని, నానా...బులు = నానావిధ = అనేకవిధములగు, ప్రణవనాదంబులు = ప్రణవధ్వనులు, అను...బులు = అను = అనెడి, కంకణ = కంకణముయొక్కయు, మేఖలా = బిడ్డాణముయొక్కయు, మంజీర = అందియలయొక్కయు, శింజిత = ధ్వనులను (భూషణధ్వనికి శింజితమని పేరు). గళరస = రతిసమయమున కంఠమునందు పుట్టుధ్వనియగు, మణిత = మణితధ్వనియు, ఆది = మొదలగు, ఆరవంబులు = ధ్వనులు, చెలంగ = అభివృద్ధియగుచుండఁగా, విచార...

తంబుకొ-విచార = బ్రహ్మవిచారమువలన, జరిత=పుట్టిక, జ్ఞాన = జ్ఞానముయొక్కయు,
 ఆనందరస=బ్రహ్మనందముయొక్కరసముచేత, మధుర=తియ్య నైన, అధరామృతంబుకొ
 = అధరమునందలి యమృతమును, అనుభవించుచుకొ, పరమశమంబు - పరమ = అధిక
 మగు, శమంబు = శాంతి, అను=అనెడి, చిటుచెమట, పాడమకొ = పుట్టఁగా, నిర్మి...
 బులకొ-నిర్మిద్రా = సర్వకాలములయందును బ్రకాశించుచున్నట్టియు, అక్షుద్ర=అశ్శి
 మైనట్టియు, ముద్రా = సత్యజ్ఞానానందరూపము నిత్యత్వము పరిశుద్ధత్వము అనుచిహ్న
 ములచేత, లక్ష్మ్య = ఊహించఁదగినట్టియు, దృక్ = నేత్రముయొక్కయు, వచన =
 వాక్కుయొక్కయు, మనః = మనస్సుయొక్కయు, భావనా = కార్యములను, జ్ఞానం
 బులకొ = ఆకార్యములయందు ప్రతిఫలించి విషయములకొ బ్రకాశించఁ జేయుచున్న
 జ్ఞానశక్తిని, ఏకరూపముగావించి = ఒక్కటిగాఁ జేసి, (సర్వేంద్రియములును జేయు
 వ్యాపారములు వానియందు ప్రతిఫలించియున్న జ్ఞానమునకంటె వేఱుకావని నిశ్చ
 యించుకొని) వితత = విస్తారమైనట్టియు, అపరిమిత = మితి లేనట్టియు, అనుపమిత =
 సాటిలేనట్టియు, పరమ=శ్రేష్ఠమైనట్టియు, ఉపరతి=చిత్తశాంతి యనియెడు. (రతి యని
 యెడు అని భావము.) సుఖిరసికుండవు = సుఖము ననుభవించువాఁడవును, సమరసాత్మ
 రతుండవు=అధికుఁ డనియు స్వల్పుఁడనియు భేదములేనివాఁడవును, సంస్కృ...డవు -
 సంస్కృప్త = తాఁడఁబడిన (గ్రహింపఁబడిన యని భావము.) అత్యంత = మిగులరహస్య
 మైన, స్థానండువు = స్థానముకలవాఁడవును (పరబ్రహ్మముకలవాఁడవనిభావము.), సంద
 ...డవు - సందర్శిత=చూపఁబడిన, అనంత=అపరిమితమైన, కలా=విద్యయొక్క (లేజ
 స్ఫులయొక్క యని భావము. ఇచ్చట కలాశబ్దమునకు నొకపక్షమున కామశాస్త్రప్రసీ
 ధము లగుబంధములనియు రెండవపక్షమునఁ జిత్రశలనియు నర్థము). మండలుండవు
 =సమాహము కలవాఁడవును, ప్రగ...డవై - ప్రగళిత=జాతిన (అనఁగా: సంకల్పరహిత
 మైన), బిందుండవై=బుద్ధిగలవాఁడవై, ఆనందింపుము=సుఖింపుము.

తా. ఇట్లు చంద్రోదయ మైవప్పుడు నీవు సుఖమును యనెడు సంతకపురమున
 చేరి యచ్చట తురీయావస్థ (మనోలయము) యనుశయనమువై బరుండుము. అప్పుడు
 జీవరూపుఁ డని చెప్పఁబడిన హంసపక్షియే వాహనముగాఁ గలిగి (లేక, హంసపక్షి
 వలె మందగమనము కలదియు), అపరిమితమై చూచుటకుఁగూడ నశక్యమైన దివ్య
 లేజస్సుగలదియు, మూలాధారచక్రము అనెడు నందియలతోను స్వాధిష్ఠాన మనెడు
 ఓడ్డాణముతోను మణిపూరకమును మొలనూలుతోను, హృదయమునం దనాహత
 మనెడుశ్రేష్ఠ మగురత్నముతోను, కంఠమునందు విశుద్ధచక్రమునెడు మంగళసూత్రము
 తోను, భ్రూమధ్యమునందు రెండుదళములుగల యాజ్ఞాచక్రమునెడు రావిరేకతోను
 ప్రకాశించునదియు, ప్రత్యక్షములగు సూర్యచంద్ర మండలములే కర్ణ భూషణములుగా

గలదియు, మిగులఁ బ్రకాశించుచున్న మెఱపుతీవీయవంటి దేహము కలదియు, రజస్తమోగుణసంగ్రహము లేనిశుద్ధసత్త్వ మనెడు శుభ్రవస్త్రమును ధరించినదియు, సత్యజ్ఞానానందములే స్వరూపములుగాఁ గలదియు అగుముక్తికాంత భార్యయై నినుఁ జేరును. నీవు రాజయోగము జ్ఞానము అనుహస్తములచే నాయువతిని గాఢాలింగనముఁ జేసి కొని దశవిధప్రణవనాదములే అందియలు మొదలగు భూషణముల నాదములుగాను కంఠధ్వని మణికము మొదలగు నికరధ్వనులు గాను వెలుంగ బ్రహ్మచారమువలన జనించినయవరోక్షానుభవమువలన కలిగినబ్రహ్మాండ మనెడు సధరామృతమును బానము నేయుచు రతిక్రీడలం దేలుము. అప్పుడు చిత్తకాంతియనెడి చెమ్మట యొడలెల్ల నాశ్రమించును. మఱియు మిగుల జాగరూకుడవై శ్రేష్ఠములగు ముద్రాలక్ష్యములనువానిని జూచుదృష్టిని వాక్కును మనస్సును మనోగతములగువాసనలను జ్ఞానమును వీనినన్నిటి నొక్కటిగాఁ జేసి యాముక్తికాంతయొక్క మనస్సును నీమనస్సును ఒక్కటియై యొప్పార సధికమై సాటిలేనిదై యున్నచిత్తకాంతి యనెడు రతిసుఖము నీకు పరమానందకర మగును. సర్వభూతములయందును పరబ్రహ్మరూపము సమానమయ్యె యున్నదనుట నీకు మిగులసంతసముఁ గలిగించును. విజీవులకుఁ గూడ లేనిసుఖము నీకు దొరకదుగదా! నీ కప్పుడు సకలమర్మములును (రహస్యములలో నెల్ల రహస్యమగుబ్రహ్మము మన్తభకళాస్థానము) గోచరము లగును. బహువిధము లగువిద్యలఁ (మన్తభకళాస్త్రముల) జూప నవకాశము దొరకును. బుద్ధి లయమును జెందును. ఇట్లు చంద్రోదయసమయమున పరమానందము ననుభవింపుము.

— మహాభోగిలక్షణము. ౧౭ —

ఆ. ఆత్మరతిని మరగి యంతంత కుపరతి
సుఖములను జెలంగి సురుచిరాత్మ
సమరతులను బొంగి సంపూర్ణ కామత
రాజభోగి వగుము రాజయోగి!

150

టీ. రాజయోగి=రాజయోగమును ఆచరించుచున్న, యోరింజనేయా!; ఆత్మరతి-ఆత్మ=పరబ్రహ్మమనందు, రతి=ప్రీతిగలిగియుండుటకు, మరగి=అభ్యాసవఱుచుకొని, అంతకంతకు=అప్పుటప్పుటికి, ఉపరతిసుఖముల= చిత్తకాంతియనియెడుపరమానందముచేత, చెలంగి = సంతోషించి, (లేక, అభివృద్ధి నొంది), సురుచిర = మనోహరమగు, ఆత్మ జీవాత్మ పరమాత్మలయొక్క, సమరతుల= అభేదజ్ఞానరూపము లగు క్రీడలచేత, బొంగి=సంతోషించి, సంపూర్ణ కామత=సంపూర్ణ=నిండిన, కామత=కోర్కులు గలవాడ వగుటచేత ఆత యే పరమానందరూపుఁడు కావునను, ఆనందమున

శంభు వేటగు నితరవస్తువేదియుఁ గోరఁబడఁదగినది లేదుకావునను, ఆత్మయే, లేక, బ్రహ్మయే తానని యెఱింగినవానికిఁ గోర్కు లుండుటకే యవకాశము లేదని భావము. (రాజువలె సుఖము ననుభవించువాఁడవు). అగుము.

మహాభోగిలక్షణము:—

“క. సమభావన నెందు విరోధము వడయక కోర్కులెల్లఁ దా వీడ్కొని ప్రాప్తము ననుభవించు నెవ్వఁ, డమలమతీ యతఁడ పో మహాభోక్త ధరణ్.”

(జ్ఞానవాసిష్ఠము.)

తా. కావున నోయాంజనేయ! రాజయోగము నాచరించుచున్న నీవిధముగా చంద్రోదయసమయమునకు జీవబ్రహ్మైక్యజ్ఞానము దృఢపడ నాత్మస్వరూపమునంద తృప్తి జెంది యప్పటప్పటికిఁ జిత్తకాంతి యధిక మగుచుండ సర్వభూతములయందును సమభావముఁ గలిగి కోర్కులేనియును లేనివాఁడవై రాజభోగిని కమ్ము. కోర్కు లేన్ని విధములుగా నున్నను సర్వజనులచేతను గోరఁబడునది యానందమొక్కటియే. ఆయా నందమే నీకు స్వరూపము. ఇట్లుండ నీవు కోరవలసినపదార్థ మేది యుండును.

ఆ. ఫాలమునను దృష్టివై గుండలీంద్రుండు మస్తకమునఁ జంద్రమండలంబు

నమర నమృతమయత హతధర్త కామార్థ

పరుండ వగుము త్రిపురహరుండ వగుచు.

151

టీ. ఫాలమున = భ్రూమధ్యమునందు, దృష్టి = కన్నను (చూపును అనిభావము). వై = ఆదృష్టికి వైఁగా, కుండలీంద్రుండు = శేషుండు (ప్రణవకుండలి యనుపేరు గల సర్పరాజు అని భావము). మస్తకమున = శిరస్సుపై (సహస్రారమందు అని భావము). చంద్రమండలంబును = చంద్రబింబంబును (జ్ఞానచంద్రమండలమును అని భావము). అమర = ప్రకాశించుచుండఁగా, త్రిపురహరుండ వగుచు - త్రిపుర = త్రిపురాసురుల పురములను (బ్రాహ్మత్వస్థునుస్థుల నని భావము), హరుండవగుచు = పోగొట్టిన వాఁడవై, (రుద్రునివంటివాఁడవై యనుట). అమృతమయత = మోక్షస్వరూపము గల వాఁడవనుటచేత, హత...డవు-హత = పోగొట్టబడిన, ధర్త కామార్థ పరుండవు = ధర్త కామార్థదులుకలవాఁడవు, అగుము = కమ్ము.

తా. ఇట్లు చిత్కళల జూచునప్పుడు నీదృష్టి (నేత్రము, చూపు) భ్రూమధ్యము నందుండును. ఊర్ధ్వకుండలి (సర్పము, కుండలియనెడిశక్తి) శిరమునందుండును. భ్రూమధ్యమున నుదయించిన దగుటచే శిరస్సుపై జంద్రమండలముకూడ నిలచియుండును. ఇట్లు మూడవకన్న సర్వభూతములను చంద్రమండలమునందును సర్వభూతములను కాశించువాఁడ వగు

టచే బ్రత్యక్షముగ నీవు రుద్రుడవే యగుదువు. ఇంతయేకాదు, ఆయాశ్వదునివలె నీవును ద్రిపురముల (శరీరత్రయమును, లేక, బాగ్రత్సప్తుసుఖత్వవస్థలను) ధ్వంసము చేసినవాడవే కదా! ఇట్లు రుద్రతుల్యుడవై మోక్షస్వరూపుడవే యగుటచేత ధర్మార్థ కామములఁ దిరస్కరించి వర్తింపుదువు.

చ. తొలుత ననాదికాలకృతదుష్కృతపుణ్యావిమిశ్రకర్మకో
టు లనుసమిచ్చయంబులఁ గడు న్భసితంబుగఁ జేయుచున్ సము
జ్జ్వలనదఖండచిద్వరసువర్ణమయామలదివ్యసహ్నిమం
డలము వెలుంగు నంతట విడంబితహృద్గనాంతరంబులన్. 152

టీ. అంతటన్ = అనంతరము, విడం...బునన్ = విడంబిత = వికాలమైన, హృద్గనాంతరంబునన్ = హృదయాకాశమధ్యమందు, తొలుతన్ = ముందుగా, సము...లము-సముజ్జ్వల=మిక్కిలితేజిల్లుచున్న, సత్ = ప్రసిద్ధమైన, అఖండ = ఆపరిచ్ఛిన్నమైన (అనగా: సర్వవ్యాపకమైన), చిత్ = జ్ఞానస్వరూపమైన, వర=శ్రేష్ఠమైన, సువర్ణమయ = బంగారువియు, అమల=నిర్మలమును, దివ్య = అప్రాకృతమైన, సహ్నిమండలము=అగ్నిమండలము, అనా...టులు-అనాదికాల = ప్రపంచనిర్మాణసంకల్పకాలము నకుఁ బూర్వము, కృత = చేయఁబడిన, దుష్కృత = పాపముల నొసఁగెడు (అనగా దుఃఖమునిచ్చు, పుణ్య=పుణ్యముల నొసఁగెడు (అనగా: సుఖము నిచ్చు). విమిశ్ర = పుణ్యపాపములనొసఁగెడు (అనగా: కేవలము సుఖముగాని దుఃఖముగాని కాని మధ్య ఫలము నిచ్చు.) కర్మకోటులు = కర్మసముదాయములు, అనుసమిచ్చయంబులన్ = అను=అనునట్టి, సమిత్ = ఇంధనములయొక్క (లేక, సమిధలయొక్క), చయంబులన్ = గుంపులను, కడున్ = మిక్కిలి, భసితంబుగఁజేయుచున్ = బూదిచేయుచు, వెలుంగున్ = ప్రకాశించును.

తా. ఇట్లు చంద్రమండలము కానవచ్చినపిదప జ్ఞానరూపమైనసువర్ణముతో సమాన మగుకాంతి కలిగి రాజిల్లనగ్నిమండలము లోచనగోచరం బగును. అది ప్రత్యక్షమైన తోడనే అనాదినుండియుఁ జేయఁబడుచు పలుమాఱు శరీరములఁ దాల్చి యనుభవించఁ బడుచునున్న సుఖదుఃఖమిశ్రఫలముల నిచ్చుపుణ్యపాపమిశ్రకర్మములు అగ్నియందు వేల్చబడిన సమిధలయట్లు భస్మమగును.

మ. ఉరురాగాదిగుణాజసంఘము ననాద్యోంకారమంత్రంబుచే
త రయం బార వధించి యాత్మవిషయేద్భుతేణితోఁ గూడఁ జె
చ్చెర నానావిధవాసనాజ్యములతోఁ జిద్వహ్నిమధ్యంబునఁ
వరుస న్వేలిచి సౌఖ్యసోమరసపానం బంతఁ గావింపవే. 153

టీ. అంతః=పిచ్చుట, ఉరు...ఘముః-ఉరు = అధికములైన, రాగాదిగుణ = కామక్రోధాదిగుణము లనెడు, అజసంఘముః = మేఁకలను (యజ్ఞపశువులను), అనా...బుచేఁ - అనాది=పురాతన మైన, హింకారమంత్రంబుచేఁ = హింకార మనెడు మంత్రముచేత, రయంబారణ = శీఘ్రముగ, వధించి=నంహరించి, అత్త...జితోఁ - అత్త=మనసునకుసంబంధించిన, విషయ = శబ్దాదివిషయము లనెడు, ఇద్ధ = సమిధల యొక్క, శ్రేణితోఁ=సమూహముతో, కూడఁ, చెచ్చెరఁ = శీఘ్రముగ, నానా... లతోఁ-నానావిధ = అనేకవిధములైన, వాసనా = సంస్కారములనెడు, (పుణ్యకర్త ములఁ జేయువానికిఁగాని పాపకర్తములఁ జేయువానికిఁ గాని ఆయావిషయములయం దీవినంకల్పములు మనసునెప్పటికిని విడిచి పోకుండును. ఇట్లు మనసున స్థిరములై యుండి దేశకాలానుగుణముగా కార్యములఁ జేయించువృత్తులకు వాసన లని పేరు. దేహవాసన కాస్త్రవాసన లోకవాసన అనుమాఁడును అందు ముఖ్యములు). అజ్యములతోఁ=నేమ లతో, చిద్వ...బునఁ - చిత్ = జ్ఞానస్వరూపమైన, వహ్ని = అగ్నియొక్క, మధ్యం బునఁ = నడుమ, వరుసఁ = క్రమముగ, ప్రేలిచి = హోమముచేసి, సౌఖ్య=బ్రహ్మ నందమనియెడు, సోమరస = సోమరసముయొక్క, పానంబుఁ = త్రాగుటను, కామి పవే=చేయుమా! (సోమయాజివి కప్పునుట.)

కా. అప్పుడు నీవు చేయవలసినకార్య మొకటి గలదు. కామక్రోధలోభమో హదులైనదద్గుణము లనెడుయజ్ఞపశువుల నోంకారమంత్రముచే వధించి శబ్దస్పర్శాది విషయము లనుసమిధలతోఁ జేర్చి కాస్త్రవాసన లోకవాసన మొదలగువాసనలే పృథ కధారలుగ నాయగ్నిమండలమున. హోమముఁ గావింపుము. బ్రహ్మనంద మనుసోమరస మును బాసముచేసి సోమయాజి పగుము.

తే. అమృహోజ్వలసూర్యసోమాగ్నిమధ్య
సీమయం దంతఁ గనుపట్టు శీతధామ
చండ ధామానలాత్త కాఖండ ధామ
మండలాదిహిరణ్యయమండలంబు.

154

టీ. అంతః = తర్వాత, అమృ...యందుఁ-అమృహోజ్వల=ఆప్ర కాశమానము లైన, సూర్య = సూర్యమండలముయొక్కయు, సోమ = చంద్రమండలముయొక్కయు, అగ్ని=అగ్నిమండలముయొక్కయు, మధ్యసీమయందుఁ=నడుమ, శీతధామ=చంద్రు నియొక్కయు, చండధామ=సూర్యునియొక్కయు, అనల=అగ్నిహోమమయొక్కయు, అత్తక=స్వరూపముగల, అఖండధామ-అఖండ=అచరిమిత మైన, ధామ=కాంతి గలిగినట్టియు, మండలాది=కనుపట్టుచుండునట్టియు, మండలముల కున్నట్టియు, హిరణ్యసముగనట్టియు, హి

శ్వాసమండలంబు = హిరణ్మయమండలమును నొకదివ్యతేజస్సు, కనుపట్టుక = కానవచ్చును.

తా. ఇట్టిసూర్యచంద్రాగ్నిమండలములు కానవచ్చినపిదప నామండలములకెల్ల, సుత్పత్తిస్థాన మగుహిరణ్మయమండలము తోచును. అది సూర్యచంద్రాగ్నులకాంతుల కంటె నధిక మగుకాంతి గలిగి తేజరిల్లును.

సీ. మహనీయవై శాఖమధ్యాహ్న కాండసం
కలితమార్తాండమండలముపగిదిఁ

జారునిర్మలశరత్సమయరాకాసము
జ్వలపూర్ణచంద్రమండలముపగిదిఁ

దప్తహేమాభిదీప్తజ్వాలికాజాల
విలయకాలాగ్నిమండలమురీతి

నీలతోయదమధ్యనిర్గతకమనీయ
వితతసౌదామనీలతికభాతిఁ

తే. బరగి నీవారశూకంబుకరణి సూక్ష్మ
మై విమలమై యవర్ణమై యప్రమేయ
మై యచింత్యప్రకాశ మై యలరు చుండుఁ
జండరుచుల హిరణ్మయమండలంబు.

155

టీ. మహా...గిరికా-మహనీయ = తీవ్రమైన, వై శాఖ = వై శాఖమాసమునందలి, మధ్యాహ్న కాండ = మధ్యాహ్న సమయముతో, సంకలిత = కూడియున్న, మార్తాండమండలముపగిదిక = సూర్యమండలమువలెను, చారు...భంగికా-చారు = మనోహరమై, నిర్మల = పరిశుద్ధమైయున్న, శరత్సమయ = శరత్కాలమునందలి, రాకా = పూర్ణమయందు, సముజ్జ్వల = ప్రకాశించుచున్న, పూర్ణచంద్రమండలముపగిదిక = పోడకలాపరిపూర్ణహాచంద్రబింబమువలెను, తప్త...మండలమురీతిక-తప్తహేమ = పుటమువేయఁబడినబంగారమువలె, అభిదీప్త = బాగుగఁ బ్రకాశించుచున్న, జ్వాలికా = జ్వాలలయొక్క, జాల = సమాహము గల, విలయకాల = ప్రళయకాలమునందలి, అగ్నిమండలమురీతిక = అగ్నిమండలమువలెను, నీల...భాతికా-నీల = నల్లచైన, తోయద = మేఘముయొక్క, మధ్య = నడుమనుండి, నిర్గత = వచ్చిన, కమనీయ = మనోహరమైన, వితత = విస్తారమైన, సౌదామనీలతికభాతికా = మెఱపుతీవియవలెను, పరగి = ఒప్పి, నీవార శూకంబుకరణి = పరిముంటివలె, సూక్ష్మమై = నల్లనిపరిమాణముగలదియై, విమలమై = నిర్మలమైనదై, అవర్ణమై = దీని కీర్ణము కలదు అని చెప్పుటకు నీలులేనిదై, అప్రమేయమై = ప్రమాణములకు

గోచరముకానిదై, అచిత్త్యప్రకాశమై=మనసు చేత నూహించుటకైన నలవికాని కాని కలదియై, చందరుచులకై=తీవ్రములైనకాతులచే, హిరణ్యయమండలంబు = ఆహిరణ్యయమండలము, అలరుచుండుకై=ప్రకాశించుచుండును.

తా. మఱియు వైశాఖమాసమునందలి మధ్యాహ్నకాలమున వెలుగుసూర్యము డలమువలెను నిర్మలమైనశరత్కాలమునందలి పున్నమనాటిపూర్ణచంద్రమండలమురీతిని పుటము వేయఁబడి మిగుల బ్రకాశించునువర్ణమువలె దనరారుజ్వాలలు గలిగి ప్రళయకాలమున నత్కుగ్రమైపెంపొందు నగ్నిమండలముకైవడి నీలవర్ణముకలిగి చీకటులు గ్రమ్మజేయుచు నాకసమున దట్టమైనిలచియున్న మేఘమునుండి నిర్గమించు మెఱపువలె ఆహిరణ్యయమండలము ప్రకాశించును. దానిపరిమాణముమాత్రము వరిముల్లుభాతిని నతిసూక్ష్మము. దాని కీవర్ణముగల దని వర్ణించుటకుఁగాని దానిప్రకాశ మింతయని ఘమాణమును చెప్పటకుఁ గాని ప్రత్యక్షము మొదలగు నేప్రమాణముచేతనైనను గోచరము చేసికొనుటకుఁ గాని శక్యము కాదు. ఈహిరణ్యయమండలము మిగుల నిర్మలమైనది అని మాత్రము చెప్పవచ్చును.

క. అది యాపోజ్యోతి యనం

గదలక ద్విదళమునఁ దనరుకళ యామీఁదఁ

మొదలిటి వెలుఁగు వెలుఁగు న

ల్లదె యాత్తా రామతత్త్వ మగు ననిలసుతా!

156

టీ. అనిలసుతా=ఓంజనేయా ! అది=ఆహిరణ్యయమండలము, ఆపోజ్యోతియన్=అమృతజ్యోతియను పేరుతో, కదలక=చలంపక, ద్విదళమునఁ = రెండుదళములు గలయాజ్ఞాకమలమునందు, తనరుకళ = ఒప్పుచున్నచిత్కళ, (ఈహిరణ్యయమండలము కానవచ్చినచో చిత్కళ ముగియును) ఆమీఁదఁ = ఆహిరణ్యయమండలమున కనంతరమున, మొదలిటివెలుఁగు = సర్వమునకుఁ గారణమగు ననాదిసిద్ధమైన ప్రకాశము, వెలుఁగుకై=ప్రకాశించును. అల్లదె=అప్రకాశమే, ఆత్తా...త్వము-ఆత్మ = తనయందు, (లేక, తాను జీవుఁడు), ఆరామ = క్రీడించునట్టి (లేక, ఉద్యానముగాగల), (అంతర్యామియైయున్న పరబ్రహ్మముయొక్క) తత్త్వము=యథార్థస్వరూపము, అగుక.

తా. ఓ వాయుపుత్రుడా! ఈహిరణ్యయమండలమునకే ఆపోజ్యోతియని పేరున ఇది పూర్వము చెప్పఁబడియున్న వియన్తండల, నక్షత్రమండలాదులవలె శీఘ్రముననె నశింపక చిరకాలము బ్రూమధ్యమున నిలిచియుండును. ఇట్లు నిలిచియున్నంతమాత్రమున దీని బరమాత్మునిగా భావించవలదు. అది కొంతకాలము నిలిచియుండి తుదకు నశించును.

ఇదియును కళయే. దీనినాశమున కావల నేప్రకాశము జ్ఞాననేత్రమునకు గోచరమగునో అదియే శ్రీరామునియథార్థస్వరూప మని (బ్రహ్మమని) తెలిసికొనుము.

అవ. ఇట్లు చిత్రశల వర్ణించి ఆచిత్రశలు లయము నొందినస్థానమే పరమాత్మతత్త్వమని నిరూపించి దాని సీక్రింద వర్ణించుచున్నాఁడు.—

మత్తకోకిల.—

కోటిసూర్యులు కోటిచంద్రులు కోటికోటితట్టితట్ట
లూటిగాఁ బరిపాటిగా నొకచోట నిల్చినరీతి న
మేటివెల్లుఁ దగం ద్రి కూటముమీఁదఁ జూడుము దృశ్యముఁ
దాఁటి మాయను మాటిమాటికిఁదాల్చి చే నటు మీటుచుక. 157

టీ. అమేటివెల్లుఁ = ఆయవరిమితమగునాత్మప్రకాశమును, కోటిసూర్యులు = కోటిసంఖ్య గలసూర్యులబలుమును, కోటిచంద్రులు = కోటి సంఖ్య గలచంద్రులబలుమును, కోటికోటితట్టితట్ట = కోటికోట్లసంఖ్యగలమెఱపులీఁగెలును, మాటిగాఁ = గుటిగా, పరిపాటిగాఁ = క్రమముగా, (లేక, అన్నియుంగలసి) ఒకచోట నిల్చినరీతిఁ = ఒక్కస్థలమునందున్నయట్లు, దృశ్యముఁ = చూడఁబడుచున్నపదార్థమును, దాఁటి = అతిక్రమించి, తాల్చి చేతఁ = భైర్యముచేత, మాటిమాటికిఁ = కలుమాటు, మాయఁ = మాయను (లేక, అజ్ఞానమును), అటమీటుచుక = తొలగించుకొనుచు, త్రికూటముమీఁదఁ = భ్రూమధ్యభాగమున, తగఁ = ఒప్పునట్లుగా, చూడుము—(దానినే యాత్మస్వరూపముగా నెఱుంగు మనుట.)

తా. ఆపరబ్రహ్మముయొక్క కాంతిని వర్ణించుట యశక్యము. ఐనను గొంత వర్ణించెదను వినుము. భ్రూమధ్యమునం దాకాంతి కానవచ్చునప్పుడు సూర్యుఁడును చంద్రుఁడును మెఱపులును అనేకకోట్ల సంఖ్యలు గలవియై తమతమసంపూర్ణకాంతులు వెల్లివిరియ నొక్కచోట నిలిచియున్నట్లు కానవచ్చును. ఇది యంత దివ్యతేజ మైనను మాయావశంకతులై ప్రపంచభ్రాంతిగలిగి యుండువారలకు సంధకారప్రాయమై యుండును. కావున నో యాంజనేయా! నీవు నామరూపాత్మక మగు సీప్రపంచము నందలి యభిమానమును వదలి మాయను గెలిచి జీవాభిన్నమై యుండునాదివ్యతేజమును జ్ఞాననేత్రముచే వీక్షింపుము.

అవ. ఇట్లు పరబ్రహ్మమును గూర్చి సామాన్యముగా వర్ణించి తదీయస్వరూప స్వభావముల వివరించుచున్నాఁడు:—

వ. ఇట్లు భ్రూమధ్యవీధియందలి హృదయా కాశంబునం గనిపించువియ న్నండల తమోమండల మేఘమండల విద్వన్నండల తారామండల

జ్యోతిర్నండల సూర్యమండల చంద్రమండల వహ్నిమండల హిర
ణ్యమండలంబు లనుదశవిధమండలంబులును బూర్వోక్తదశవిధ
నాదంబులును వక్ష్యమాణబిందుకోశాత్తకహంసతత్త్వంబును మహా
కాశమధ్యంబునంగనిపించుజీమూతంబులచందంబున నెవ్వనియందుఁ
దోఁచు ననిలాదిభూతచతుష్టయంబునఁ దత్కార్యంబున నంటని
మింటిపగిదినిన్నింటి నెవ్వండంటకుండునాదిత్యుం డఖిలరూపంబులఁ
బ్రకాశింపంజేయుకై వడి నెవ్వఁడు చింతాత్రుండై యిన్నింటి వేర్వేఱ
విభజించియెఱుంగు నతండ యీబిందునాదకళాతీతస్వప్రకాశనిత్య
శుద్ధబుద్ధము క్తపరిపూర్ణ సచ్చిదానందస్వరూపప్రత్యగభిన్న పరమా
త్తారాముం డగువిశుద్ధసత్త్వప్రధానయుఁబరమవైరాగ్యబోధోపరతి
స్వరూపిణియు బిందునాదకళాత్మకయుఁ గేవలబ్రహ్మైకైకవిద్యామ
యయునైన నన్నాశ్రయించి యద్వితీయాపరోక్షబ్రహ్మచైతన్యస్వ
రూపకుం డైనయీయాత్మారామునియం దాత్మకారాకారితవృత్తి
గతచిదాభాసకుండవైననీవు ప్రచండాతపమధ్యనిక్షిప్తదీపకలికవిధం
బున జ్ఞానకర్తృద్రియపవనమనోవృత్తివిలయపూర్వకంబుగా నేకీభూ
తుండవై నివాతదీపంబుభంగి నిస్తరంగసముద్రంబుపోలిక విగతా
శేషవర్ణపాదపంబుచాడ్చున నీలపీతాదివర్ణశూన్యగగనంబుకరణి
స్వప్నజ్ఞానపునరుత్థానవిరహిత సుషుప్తిరీతి నిశ్చలుండవు నిశ్శేషం
డవు నిశ్చబ్దుండవు నిర్వికల్పనిరాకార సుఖస్వరూపుండవు బాహ్య
భ్యంతరములు మఱచి నిరుపమరాజయోగతురీయసమాధిం బొందు
మని యుపదేశించి వెండియు నిట్లనియె.

153

టీ. ఇట్లు=వైని నిరూపింపఁబడినవిధముగా, భ్రూమధ్యపీఠియందలి హృదయా
కాశంబునఁ = భ్రూమధ్యమునందు కనఁబడుచిత్తాకాశమునందు, కని...బులు=కనిపించు
వియన్నండల=ఆకాశమంచకమండలంబును (మండలశబ్దమునకు సమూహ మని యర్థము.)
తమోమండల = అంధకారమండలంబును, మేఘమండల = మేఘమండలంబును, విద్యు
న్నండల = మెఱపులమండలంబును, తారామండల = నక్షత్రమండలంబును, జ్యోతి
ర్నండల=కాంతిమండలంబును, సూర్యమండల = సూర్యమండలంబును, చంద్రమండల =
చంద్రమండలంబును, వహ్నిమండల = అగ్నిమండలంబును, హిరణ్మయమండలంబులు =
హిరణ్మయమండలంబును, అను దశవిధమండలంబులు=అనెడు పది తెఱంగులైన మండలం
బులును, పూర్వోక్త దశవిధనాదంబులును=అనెడు పదితెఱంగులైన మండలంబులును, విదీ

నాదము మొదలగు దశవిధ ప్రణవనాదములును, వత్స...బును-వత్సమాణ = ఇత
 మీద వివరింపఁబడఁబోవు, బిందుకోశాత్తక = బుద్ధియనెడు నావరణమే స్వరూపము
 గాఁగల, హంసతత్త్వంబును = జీవుని యథార్థస్వరూపమును, మహాకాశమధ్యంబున =
 ప్రసిద్ధమగు నాకాశమునందు, కనిపించు జీమాతంబుల చందంబున = కనఁబడుచున్న
 మేఘమువలె, ఎవ్వనియందు = నివదార్థమునందు, తోఁచు = కనుపించుచుండునో,
 అని...యంబు - అనిల = వాయువు, అది = మొదలగు, భూతచతుష్టయంబు = నాలుగు
 భూతములను, తత్కార్యంబుల = వానివలనఁబుట్టిన సర్వపదార్థములను, అంటని మింటి
 పగిడి = స్పృశించని ఆకాశ మట్లు (అనఁగా : సర్వవ్యాపకమయ్యు నాకాశము ఇతర
 భూతములతోఁగాని వానినుండి పుట్టిన పదార్థములతోఁగాని సంబంధించనట్లు.)
 ఇన్నింటి = ముందుఁజెప్పఁబడిన మండలాదుల నన్నింటిని, ఎవ్వండు = నివస్తువు, అంట
 కుండు = అదిత్యుండు = సూర్యుండు, అఖిలరూపంబుల = నమస్తవిధములగు రూప
 ములను, ప్రకాశింపఁజేయుత్రైవిధ = ప్రకాశింపఁజేయునట్లు, ఎవ్వండు, చిన్మాత్రుడై =
 జ్ఞానమాత్రస్వరూపుడై, ఇన్నింటి = ఈచెప్పఁబడినవానినన్నిటిని, వేర్వేఱ = ప్రత్యేక
 ముగా, విభజించి = విభాగముచేసి (ఇది దీనికంటె వేఱు, ఇది దీనికంటె వేఱు అని)
 ఎఱుంగు = తెలిసికొనుచున్నాడో, ఆతండ = వాడే, ఈబిందు...ముండు-ఈబిందునాద
 కళాతీత = వైః జెప్పఁబడిన నాదబిందు కళల నతిక్రమించి, స్వప్రకాశ = ఇతరులనహా
 యములేక తనంత దానే ప్రకాశించుచు, నిత్య = నాశములేనివాడై, శుద్ధ = నిర్మలంబై,
 బుద్ధ = జ్ఞానరూపుడై (లేక, జ్ఞేయరూపుడై, జ్ఞేయ మనఁగా జ్ఞానముచే నెఱుంగఁబడఁ
 దగినది), ముక్త = సంసారబంధ విరహితుడై, పరిపూర్ణ = సర్వవ్యాపకుడై, సత్ = దేశ
 కాలములవలన భేదములేని యనికీయు, చిత్ = ఇతరసాధనములతోఁ బనిలేకయే
 ప్రకాశించుచు, పరుల బ్రకాశింపఁజేయుచునుండు సామర్థ్యముగల జ్ఞానంబును,
 ఆనంద = సుఖంబును, స్వరూప = స్వరూపముగాఁ గలవాడై, ప్రత్యగభిన్న-ప్రత్యక్ =
 జీవునికంటె, అభిన్న = వేఱకానివాడై, పరమ = శ్రేష్ఠుడైయున్న, ఆత్మారాముండు =
 అంతర్యామి, (పరబ్రహ్మము), అగు = అవును, విశుద్ధ...నయ = విశుద్ధసత్త్వ = నిర్మల
 మగు (అనఁగా : రజస్తమోగుణ సంస్పర్శలేని) సత్త్వగుణమే, (ప్రసిద్ధములగు సత్త్వరజ
 స్తమోగుణములుకాక గుణసామ్యవశ్య యనునది, అనఁగా త్రిగుణములు నెక్కువ తక్కు
 వలులేక సమానముగానుండు స్థితి యనునది, యొకటి కలదనియు అదియే శుద్ధసత్త్వ
 మనియుఁ జెప్పుదురు. మఱి కొందఱు త్రిగుణముల లయస్థానమే శుద్ధ సత్త్వమందురు.
 ఎట్లన్నను “రజస్తమోగుణముల సంస్పర్శలేని సత్త్వగుణమునకు శుద్ధ సత్త్వమనిపేరు.”
 అను సిద్ధాంతమునకు భంగములేదు. అన్నియును సమానములుగా నున్నప్పు డొకదాని
 నొకటి యేమియుఁ జేయఁజాలవు. అయ సమయమున రజస్తమోగుణములు వికారము

లగుటచే, లేక, మాలిన్యములగుటచే, శుద్ధమగు తత్త్వమే కేషించును.) ప్రథా
 నయోక్ = ముఖ్యస్వరూపముగాఁగలదియు, పర...ణియోక్ - పరమ = శ్రేష్ఠముగ,
 వైరాగ్య = వైరాగ్యము, బోధ = జ్ఞానము, ఉపరతి = చిత్తకాంతి (అనునవియే),
 స్వరూపిణియోక్ = స్వరూపములు గాఁగలదియు, బిందునాదకళాత్మికయోక్ =
 నాదబిందుకళలే దేహముగాఁ గలదియు, కేవల...యయోక్ - కేవల = ఐ
 పూర్ణమైన (లేక, అద్వితీయమైన) బ్రహ్మ = పరబ్రహ్మమునకును, ఆత్మ = శీ
 నకునుగల, వికళ = అభేదము, విద్యామయయోక్ = తెలిసికొనుట యను స్వరూ
 పముగల బ్రహ్మజ్ఞానమే యాకారముగాఁగలదియు (మూలప్రకృతికిఁ జిచ్చ)కృతి
 యనియుఁ జిచ్చక్తియనియుఁ బేర్లుగలవు. ఈశక్తికి జ్ఞానమే యాకారము. వైరాగ్యము
 లాకికజ్ఞానము చిత్తకాంతి అనునవికూడ జ్ఞానాకారములొని భేదములే యగుటచేక,
 లేక జ్ఞానమునకు సాధనములుగాను దానిచే సాధింపబడ తగినవిగాను ఉన్నవియే
 కావున, నవికూడ యాశక్తికి స్వరూపములేయగును. వాస్తవస్థితిలో సీ ప్రపంచమంతయు
 జ్ఞానముకంటె వేఱుకాదు. కావునను, ప్రపంచమే మాయ కావునను వైవర్ణ్యంపబడిన
 నాదబిందుకళ లన్నియునుగూడ ఆశక్తికి స్వరూపములే యగునని భావము.) ఐన =
 ఐనట్టి, నన్నాశ్రయించి (సీతాదేవి తానే మూలప్రకృతియని చెప్పిన విషయమును
 జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చికొనవలయును), అద్వి...కుండు-అద్వితీయ = తనకంటె నితరముగ వదా
 ర్థములేనట్టియు, అపరోక్ష = ప్రత్యక్షమైనట్టియు, బ్రహ్మచైతన్య = సర్వవ్యాపకమైన
 జ్ఞానమే, స్వరూపకుండు = స్వరూపముగాఁ గలవాఁడు, ఐన యీ యాత్మారాముని
 యందుక్ = అగు సీ రామునియందు, ఆత్మా...డవు - ఆత్మకారకారిత = పరబ్రహ్మ
 రూపముతో సేర్పఱుపబడిన (మనోవృత్తి యేయేపదార్థమును గ్రహించునో ఆయా
 రూపము గలది యగును. కావున పరబ్రహ్మసాక్షాత్కారమునకై ప్రసరించుచున్న చిత్త
 వృత్తి పరబ్రహ్మకారము గలదియే యగు నని భావము.) వృత్తి = మనోవృత్తిని, గత =
 పొందియున్న, చిత్ = జ్ఞానముయొక్క, ఆభానకుండవు = ప్రతిబింబస్వరూపుడవు
 (మనస్సు) జడము. దానివృత్తులు నట్టివే. ఆత్మజ్ఞానస్వరూపుఁడు, సర్వవ్యాపకుఁడు,
 కావున యీచిత్తవృత్తులయందుఁగూడ వ్యాపించి వానికి పదార్థములఁ బ్రకాశింపఁ
 జేయుశక్తి నొనంగుచున్నాఁడు. వెలుపలనున్న ఘటాదిపదార్థములను గాని స్వస్వరూప
 మగుబ్రహ్మమును గాని గ్రహింపవలయు ననిన, పైన నిరూపింపబడినవిధముగా పరబ్రహ్మ
 ప్రకాశమే ఆచిత్తవృత్తిని ప్రకాశింపజేయవలయును. ఈకారణమువలన బ్రహ్మసాక్షా
 త్కారసమయమునందు “నేను బ్రహ్మము నెఱింగితిని.” అని తలంచుట భ్రాంతి.
 బ్రహ్మము నెఱుంగువాఁడు (అనఁగా: నప్పటిచిత్తవృత్తినిఁ బ్రకాశింపజేయువాఁడు)
 కూడ బ్రహ్మమే యగును కదా. కావున భేద సేవించును లేదని భావము.) ఐన సీప్ర

విసట్టి జీవస్వరూపుడవు నీవు, ప్ర...బునక్ - ప్రచండ = తీవ్రమైన, అతప = ఎండ
యొక్క, మధ్య = నడుమ, నిక్షిప్త = ఉంచబడిన, దీపకళికవిధంబునక్ = దీపమువలె,
జ్ఞాన...బుగ్ - జ్ఞాన = జ్ఞానరూపములైన, (లేక, జ్ఞానాశ్రయములైన), కర్తేంద్రియ =
క్రొత్తాదులైనట్టియు, కార్యములజేయు వాగాదిరూపములైనట్టియు, దశేంద్రియముల
యొక్కయు, పవన = ప్రాణములయొక్కయు, మనః = మనస్సుయొక్కయు, వృత్తి =
వ్యాపారములయొక్క, విలయపూర్వకంబుగాక్ = నాశముతోగూడ, ఏకీభూతుడవై =
ఏక్యమునుజెంది, నివాతదీపంబుభంగిక్ - నివాత = గాలిలేని స్థలమునందలి, దీపంబు
భంగిక్ = దీపమువలెను, నిస్త...కక్ - నిస్తరంగ = అలలులేని, సముద్రంబుపోలికక్ =
సముద్రమువలెను, విగ...ద్బునక్ - విగత = పోయిన, అశేష = సమస్తమైన, ఘర్జ = ఆకులు
గల, పాదపంబుచాడ్బునక్ = చెట్టువలెను, నీల...రణిక్ - నీల = నలుపు, పీత = పసుపు,
ఆది = మొదలగు, వర్ణశూన్య = వర్ణములులేని, గగనంబుకరణిక్ = ఆకాశమువలెను,
స్వపాన...రీతిక్ - స్వప్న = కలయు, అజ్ఞాన = విమియఁ దెలియకుండుటయు, పున
రుత్థాన = మరల మేల్కనుటయు, విరహిత = లేని, సుఖక్షీరితిక్ = సుఖప్రియవస్థయట్లును,
నిశ్చలుడవు = చలనము లేనివాడవును, నిశ్శేషుండవు = రెండవపదార్థము లేనివా
డవును, నిశ్శబ్దుండవు = శబ్దగుణము లేనివాడవును (పంచభూతములకంటె వేరుగువాడవు
ననుట.) నిర్వి...పునై - నిర్వికల్ప = సంకల్పవికల్పములేక, నిరాకార = ఆకారములేక,
సుఖస్వరూపమండవు నై = కేవలము ఆనందమే స్వరూపముగాగలవాడవును నై,
బాహ్య...లు - బాహ్య = వెలుపలనున్న పదార్థములను, ఆభ్యంతరంబులు = లోపలనున్న
పదార్థములను, మఱచి, నిరు...మాధిక్ - నిరుపమ = సాటిలేని, రాజయోగ = తారక
యోగరూపమైన, తురీయసమాధిక్ = ఉన్నతస్థితి యనెడునిష్ఠను (ఉన్నతస్థితియనగా
మనోలయము,) పొందుము, అని, ఉపదేశించి = చెప్పి, వెండియుక్ = మఱియు,
ఇట్లనియెక్ = ఇట్లు చెప్పెను.

తా. పదివిధములైన ప్రణవనాదములనుగూర్చియు వియన్తండల, తమోమండల,
మేఘమండల, విద్యుత్తండల, తారామండల, జ్యోతిర్తండల, సూర్యమండల, చంద్ర
మండల, వహ్నిమండల, హిరణ్మయమండలము లను పదివిధముల (ఈ మండలములను
గూర్చి యాయాస్థలములందే వివరింపబడియున్నది.) విలసిల్లు కళలునుగూర్చియు నిది
వఱకే చెప్పియున్నాము. వీని కన్నిటికి నాధార మగుపదార్థ మొక్కటి యుండవలయు
ననియు, నది వీనికంటె వేఱుగా నుండవలయుననియు నెట్టివానికైన దోచకమానదు.
ఈ నాదములును, గళలును వచ్చుచు బోవుచుండినను వాని కాధారభూత మగుపదా
ర్థము చంచలము కానక్కఱ లే దనుటయుఁ బ్రత్యక్షసిద్ధమే. మనుష్యులు పశువులు
మొదలగుపదార్థములు వచ్చుచు బోవుచుండినను పుట్టుచు నశించుచుండినను వాని

కాధార మగుభూమికి మార్చేమియుం గలుగ దనుట సర్వజనవిదితమేకదా. కావున
 నీ నాదబిందుకళ లుత్పత్తివివాశములు కలవి యైనను వీని కాధారభూత మగుపదార్థము
 నకు చలనము లేదు. మేఘములు వచ్చుచు బోవుచుండినను వాని కాధారమయ్యి
 నేమార్చును జెందకుండు నాకసమువలె నేపదార్థము ఈ నాదబిందుకళల యుత్పత్తి
 వివాశములవల్ల మార్పుజెందక వీని కాధారభూతమగుచు నున్నదో అనియే పరబ్రహ్మము.
 మఱియు ఆకాశము సకలభూతభౌతికములయందును వ్యాపించియు, వానితో
 సంబంధపడకుండునట్లు యీ బ్రహ్మముకూడ నీ నాదబిందుకళలయందు వ్యాపించియు వీని
 వికారములతో సంబంధపడదు. ఆధార మగుపదార్థమునకు నాధేయపదార్థ (ఆధేయ
 మనగా ఒకవస్తువు నాధారముచేసికొనియుండునది. గృహమాధారము, దానియందు
 నివసించియున్న పురుషుడు ఆధేయుండు) గతవికారములతో సంబంధము కలుగుటకే
 పీలులేదు. పురుషుడంగహీనుడైన వాని కాధార మగుగృహముకూడ నంగహీనమగు
 ననుట ప్రత్యక్షవిరుద్ధముకదా. ఈవత్తుము నంగీకరింపక నాధేయపదార్థమునకుఁ గల
 యుత్పత్తివివాశాదివికారము లన్నియు నాధారమునకుఁ గూడ కలవనిన నట్టియాధార
 మాధారమే కానేరదు. తాను పుట్టుటకంటెఁ బూర్వమునను వివాశమునకంటె నావలను
 గూడ స్థిరమై యొకపదార్థ ముండునేని తాను ఆపదార్థము నాశ్రయించి పుట్టవచ్చును,
 నశింపవచ్చును; గాని తనతోకూడ నుత్పత్తి నొందుచు నశించుచు నున్నపదార్థము
 నాశ్రయించియే తానుండుట సంభవింపనేరదు కదా! ఉత్పత్తివివాశము లనగా
 ఆవిర్భావ (కనఁబడుట) తిరోభావ (కనఁబడకుండుట) ములై యని యారంభముననే
 యుక్తియుక్తముగ నిరూపించియున్నాము. కావున నేయాధేయపదార్థమైనను పుట్ట
 వలయు నన్ను నశింపవలయు నన్ను దానియాధారము మాత్రము స్థిరముగానుండవల
 యును. త్రాటియందు సర్పభ్రాంతి కలిగినను తొలగినను త్రాడుమాత్రము వికారములు
 లేక స్థిరముగ నుండుటయు, అందు తోచినసర్పమునకు మాత్రమే యుత్పత్తివివాశము
 లతో సంబంధముండుటయుఁ బ్రత్యక్షముగఁ జూచుచునే యున్నాముకదా! కావున
 నీనాదాదుల కెన్నివికారము లున్నను వానియాధార మగుపరబ్రహ్మమునకు దేనిలోను
 సంబంధము లేదు. ఇదియును గాక నాపరబ్రహ్మము జ్ఞానరూపమగుటచే నీనాదబిందు
 కళల నన్నిటిని బ్రత్యేకముగాఁ దెలిసికొనుచున్నాఁడు. సూర్యప్రకాశముచే సర్వపదార్థ
 ములును బ్రకాశించునట్లు ఈపరమేశ్వరునిశక్తిచేతనే యన్నియు వెలుగుచున్నవి.
 చూచువారికిఁ జూడఁబడుపదార్థములయందలి వికారములు కలుగుననుట సంపూర్ణముగనే
 సంభవింపదుకదా. రోగినిఁ జూచుపురుషునికి రోగము కలుగునా? కావున సర్వసాక్షి
 యగుటచే నుత్పత్తివివాశములు కూడ నీయనకు గోచరములు కావలసినవియే. కావున
 నీయన నిత్యుండు. నిర్వికారుండు. సకలప్రసంగమునకు నాధారభూతుండు ముద్రా

భాగ్యసంపాదమువలన గోచరములైన నాదబిందుకళ లెట్టివో ప్రత్యక్షాదులవలన గోచరములగునీ బాహ్యపదార్థములు కూడ నట్టివే. కావున నాదబిందుకళల కాధారభూతుఁడును వానివికారములతో సంబంధములేనివాఁడును వానికి సాక్షియు నగునీపరబ్రహ్మమే సర్వప్రపంచమున కాధారభూతుఁడును సర్వప్రపంచకలవికారములతో సంబంధింపనివాఁడును సర్వప్రపంచసాక్షియునై యున్నాఁడని తెలిసికొనవలయును. సర్వాధారుఁ డగుటచే సర్వవ్యాపియు, నిర్వికారుఁ డగుటచే పరిశుద్ధుఁడును, సకలబంధవిముక్తుఁడును, సర్వసాక్షి యగుటచే స్వప్రకాశస్వరూపుఁడును నాదబిందుకళలు మొదలగు సకలప్రపంచమున కంటె వేరైనవాఁడునై యాచరమేశ్వరుఁడు తనరారు చున్నాఁడు. ఈ బ్రహ్మమే శ్రీరాముఁడు. సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁడును, అంతర్యామియు నగు నీకుమఁ డిట్టివాఁడైనను సర్వజనులకును గోచరుఁడు కాఁడు. ఈమహాత్మునిస్వరూపము జీవునికంటె వేరుగనది కాదు. ఇట్లే నను ఈజ్ఞానమును సంపాదించుకొనుటకు నన్నాశ్రయింపవలయును. వైరాగ్యము జ్ఞానము చిత్తశాంతి అనునవియే నాయాకారము. నాదేహ మంతటను జీవ బ్రహ్మైక్యజ్ఞానమునకంటె వేరుగపదార్థమే లేదు. రజస్తమోగుణములలో సంబంధములేని నిర్మలత త్వగుణమే నాకు ముఖ్యమైనది. ఇట్టి నన్నాశ్రయించిన (వైరాగ్యములనాశ్రయించిన) తత్త్వము సుఖముగ గోచరమగును. అది యెట్లనిన వినుము. ఈరామునికంటె నితర మగుపదార్థమేదియు లేదు. నీకంటె నాకునునిరూపము వేరుకాకపోవుటచే నీవు ఆయనను బ్రత్యక్షముఁ జేసికొనుట యనునదియే సంభవింపదు. తనరూపము తనకు ప్రత్యక్షము కాదనుటయు కలదా? కావున నీవిషయమునందు జ్ఞానమొక్కటియే కావలయు. “నేను వేఱు, రాముఁడు (బ్రహ్మము) వేఱు” అని భ్రాంతిచే భావించుచున్నావు; దానిని విడచి “మాకిరువురకును భేదము లేదు.” అని తెలిసికొనుట మాత్రమే చాలును. అప్పు డంతర్బుధ మొనచి త్వవృత్తియందుఁ బ్రతిబింబించియున్న బ్రహ్మప్రతిబింబ మగునీవు ఆపరబ్రహ్మమునందే యైక్యమగుదువు. అది యెట్లనిన వినుము. ఏవస్తువునైనను చూచునప్పుడు గాని వినునప్పుడుకాని చిత్తవృత్తి యాయాంబద్ధియములమూలమున వెలికిపచ్చి యాయాపదార్థములతోఁ బరిణామమునుజెందును. అది పంచభూతముల వలనఁ బుట్టినది కావున జడపదార్థము. స్వయముగాఁ బ్రకాశించుశక్తిగాని యితరపదార్థములంబ్రకాశింపఁజేయుశక్తిగాని దానికిలేదు. పరమాత్మజ్ఞానస్వరూపుఁడును సర్వవ్యాపకుఁడును గావున నాచిత్తవృత్తులయందుఁగూడఁ బ్రతిబింబించి వానిమూలమున బాహ్యపదార్థములను ప్రకాశింపఁ జేయును. ‘ఇది ఘటము’ అని బాహ్యపదార్థమును గూర్చినజ్ఞానము కలిగినప్పుడు చిత్తవృత్తియు దానియందలి యాత్మప్రతిబింబమును ఎట్లు నియతముగ నుండునో అట్లే ‘ఇది బ్రహ్మము.’ అని బ్రహ్మమును గూర్చినజ్ఞానము కలిగినప్పుడు కూడ చిత్తవృత్తియు నందలి బ్రహ్మప్రతిబింబమును అవశ్యముగ నుండును. జ్ఞాన మనగా

బ్రహ్మప్రతిబింబసహితచిత్తవృత్తియేకాని వేటొకటి గాదు. ఓహనుమంతుడా! ఇప్పుడు గ్రహింపుము. బ్రహ్మజ్ఞానరూపమై బ్రహ్మవతికును వ్యాపించి బ్రహ్మకారముతోఁ బరిణమించినచిత్తవృత్తియందలి బ్రహ్మప్రతిబింబమే సీవు. (జీవుఁడు). నీకును ఆపరబ్రహ్మమునకును భేదమేమికలుగును? పరబ్రహ్మము సర్వాధార మనియుఁ బ్రపంచమంతయు నాభేయ మనియు భేదమును జెప్పితివి గదా యనెద వేమో! వినుము. సూక్ష్మమగుపరమాత్మ తత్త్వము సుఖముగఁ దెలియుటకై లోకదృష్టి ననుసరించి మొట్టమొదట భేదము నంగీకరించితిని గాని వేఱేమియులేదు. మైన నిరూపింపఁబడినవిధముగా జ్ఞానము నాశ్రయించియే నామ రూపాత్మక మగుసీతప్రపంచమంతయు నావిర్భావలిరోభావములఁ జెందుచున్నది. కావున నిదియంతయు నాజ్ఞానమునకంటె వేఱు కానేరదు. స్వప్నమునందుఁ దోఁచుపదార్థములు జ్ఞానము నాశ్రయించి జనించుచు నశించుచు నుండుటచే నెట్లనత్యము లని చెప్పఁబడుచున్న వో అట్లే జాగ్రదవస్థయందలిపదార్థములు కూడ నసత్యములే కావున బ్రహ్మమునకంటె నితరమగుపదార్థము లేదనుట నిశ్చయము. ఇట్లు బ్రహ్మప్రతిబింబభూతుఁడవగుసీవు ఎండయందలి దీపమువలె నాపరబ్రహ్మమునం దైక్యమగుదువు. అప్పుడు నీకుఁ గర్తేంద్రియములవలనఁగాని జ్ఞానేంద్రియములవలనఁగాని ప్రాణమనోవృత్తులవలనఁగాని చాంచల్యము కలుగదు. అవి యన్నియు నీకంటె ముందుగానే యాపరబ్రహ్మమునందు లీనమలగును. కావున సీవు గాలి లేనిచోట నున్న దీపమువలె, తరంగములేని సమద్రముభంగి, ఆకులు లేనివృక్షమట్లు, నలుపు పసుపు మొదలగువర్ణములు లేనియాకాసమురీతి, స్వప్నములుగాని జాగ్రతగాని యజ్ఞానము గాని లేనిసుషుప్త్యవస్థపోలిక, చలనము లేనివాడవును రెండవపదార్థము లేనివాడవును శబ్దిగుణారహితుఁడవును ఇదియిట్టిది అని తలంచుట కశక్యమైనదియు రూపమేమియులేనిదియు నగుపరమానందమే స్వస్వరూపముగల వాడవు నగుదువు. అట్లు బ్రహ్మైక్యముఁ జెంది వెలుపల లోపల యనుభేదములేక సర్వమును సీవయై తురీయమును పేరుగలరాజయోగనిష్ఠం బొంది సుఖంపుము. అని యిట్లు సీతాదేవి తత్త్వార్థము నుపదేశించి బిందుస్వరూపము నింతవఱకుఁ జెప్పకుండుటచే దానిని గూర్చి వివరించునది యై యిట్లనియె.

అవ. ఇట్లు రాజయోగనిష్ఠ నభివర్ణించి యీక్రింద బిందుస్వరూపమును వివరించుచు దానికిఁ గల హేతువును జెప్పుచున్నాఁడు:—

తే. అట్టిపూర్ణసమాధి మనోనిలముల

చలన ముడుగక కాని గోచరము గాదు

అవియు బిందువుచాంచల్య మడఁగ కున్న

నిశ్చలంబులు గావు నిశ్చితాత్మ!

టీ. వినిశ్చితాత్త = మనోనిగ్రహము గలయోయాంజనేయా, అట్టి...మాధి-
అట్టి=పూర్వోక్తమైన, పూర్ణసమాధి = సంపూర్ణ మగుయోగనిష్ఠ, మనః = మనస్సు
యొక్కయు, అనిలముల = ప్రాణవాాయువులయొక్కయు, చలనము = చాంచల్యము,
ఉడుగక కాని=నశించిననేకాని, గోచరముకాదు, అనియంక్ష = ఆమనఃప్రాణములును,
బిందు...ల్య-బిందువు = బుద్ధియొక్క, చాంచల్యము = కదలిక, అడఁగకున్న = విడు
వకపోయేనేని, నిశ్చలంబులుగావు=చలనము లేకయుండవు.

తా. ఆత్మజ్ఞానము గలయోయాంజనేయా ! మనస్సు ప్రాణవాాయువు అనునవి
కదలక నిలిచిననే కాని యాసంపూర్ణ యోగనిష్ఠ సిద్ధింపదు. ఆమనఃప్రాణంబులును
బిందువునకుఁ గలచాంచల్యము నశింపకుండినచో నిశ్చలంబులు కావు. కావున యోగి
యగువాఁడు మొట్ట మొదట బిందురూపమును తెలిసికొని దానిని స్థిరముఁజేయఁబ్రయ
త్నింపవలయును. ఇట్లు చేసిన మనఃప్రాణములు స్థిరము లగును. యోగనిష్ఠవలనఁ గలుగు
పరమానందము కూడ చేకూరును.

హంసతత్త్వోపదేశము. ౧౭

అవ. ఇట్లు బిందుస్వరూపము నెఱుంగుట యావశ్యక మని చెప్పి దానికంటె
బూర్జము హంసస్వరూపము నెఱింగించువాడై దానికి హేతువును నిరూపించు
చున్నాఁడు:—

తే. అట్టిబిందువుచాంచల్య మడఁగ దెందు
హంసతత్త్వంబు నెఱుంగక యట్లు గాన
దాని వివరింతు విను మది గానఁబడిన
గాలి బిందువు మనమును గదల కుండు.

160

టీ. అట్టి = పూర్వోక్తమైన, బిందువుచాంచల్యము = బుద్ధియొక్కచలత్వము,
హంసతత్త్వంబు = జీవునియథార్థస్వరూపమును, ఎఱుంగక = తెలిసికొనక పోయిన,
ఎందుక = ఎప్పటికిని, అడఁగదు = నశింపదు, అట్లుగాన = కావున, దానిక = ఆజీవ
తత్త్వమును, వివరింతు = తెలియఁజేయుదును వినుము, అదిగానఁబడిన = అస్వరూప
ము తెలిసినచో, గాలి=ప్రాణవాాయువు, బిందువు = బుద్ధి, మనమును = మనస్సును కదల
కుండు = చలంపవు.

తా. వైన వివరింపఁబడిన కారణమువలన బిందుస్వరూపము నెఱుంగుటయు
దానిని స్థిరముఁ జేయుటయు మిగుల నావశ్యము. అయినను హంసతత్త్వమును తెలిసి
కొనకపోయినయెడల నాబిందువు స్థిరము కానేరదు. కావున నాహంసతత్త్వము నెఱిం
గించెద వినుము.

తే. కంజపుంజానుగతసౌఖ్యగతుల మెఱసి

యాతతబ్రహ్మసంస్థాన మగుచు లలిత

మానసానందకరమై సమత్వ మమర

సత్యరతి నొప్పు నీహంసచక్ర మనఘ!

161

టీ. అనఘ = పావరహితుడా, ఈహంసచక్రము = ఈక్రింద వివరింపబడబోవుహంసచక్రము, కంజ...తునక్-కంజపుంజ = షడాధారకమలములను, అనుగత = అనుసరించుటచేత గలిగిన, సౌఖ్యగతులక్ = సుఖములచే, మెఱసి = ప్రకాశించి, ఆ...నము-ఆతత-సర్వవ్యాపకమైన, బ్రహ్మ = పరబ్రహ్మమే, సంస్థానము = ఉనికిపట్టుగా గలది, అగుచుక్, లలి...మై-లలిత = మనోహరమై, మానస = మనస్సునకు, ఆనందకరమై = ఆనందమును గలిగించునదియై, సమత్వము = భేదములు లేకుండుట (త్రికాలముల యందు నొకటేరీతిగ నుండుట), అమరక్ = ఒప్పుచుండఁగా, సత్యరతిక్-సత్య = పరబ్రహ్మముయొక్క, రతిక్ = సంబంధముచే, ఒప్పుక్ = ప్రకాశించును.

తా. పావరహితుడా! పరబ్రహ్మమున కాధారమై షడాధారచక్రముల ననుసరించి బహువిధములగు సుఖముల గలిగించుచు మనసునకు లోకసంబంధమైనట్టియు బ్రహ్మసంబంధమైనట్టియు నానందము నిచ్చుచు హంసకు విహారస్థానమగు నొక యష్టదశకర్తవ్యము హృదయస్థానమున గలదు. ఆచక్రము హంసమునకంటె వేఱుకాదు. శిష్యులకు సుఖముగఁ దెలియుటకై హంసముకంటె నది వేఱనియు దీనియందు హంస విహరించుచున్నదనియు చెప్పఁబడుచున్నది గాని వేఱేమియు లేదు.

అవ. ఇట్లు హంసతత్త్వజ్ఞాన మానశ్శక్తిమని చెప్పి దానివలన బ్రయోజనమును నిరూపించుచున్నాడు:—

ఆ. వినుము పాలు నీళ్లు విభజింప నేర్చిన

పరమహంసపగిది బ్రవిది తాద్య

పరమహంసుడైన పరమహంసుడ సార

సారములను బంపఁ జాలు ననఘ.

162

టీ. అనఘ = పావరహితుడా! వినుము, పాలునీళ్లు = పాలను-నీళ్లను, విభజింపక్ = వేరుచేయుటకు, నేర్చిన = సమర్థమైన, పరమహంసపగిదిక్ = శ్రేష్ఠమగు హంస పక్షివలె, ప్రవి...నుడు-ప్రవిదిత = తెలియఁబడిన, తాద్య = అనాదిసిద్ధమగు, పరమ = శ్రేష్ఠమైన, హంసుడు = పరబ్రహ్మస్వరూపము గలవాడు (జీవస్వరూపముగలవాడు), విసపరమహంసుడు = విసట్టి బ్రహ్మవేత్త (ఇచ్చట పరమహంసశబ్దముచే పరమహంసాశ్రమమును స్మృతికర్తవ్యముగా చెప్పఁబడినది), అసారసారములక్-అసార = నిస్సారమగు

ప్రపంచమును, సారములకొనసారభూతుడగు పరబ్రహ్మమును, పంపజాలుకొనవేటుపలుప నమర్చుడగును.

తా. పరిశుద్ధహృదయముగల యోయాంజనేయా! లోకమునందు హంస నీటి నుండి పాల నెట్లు వేటు చేయఁగలదో, అట్లే పరబ్రహ్మరూపముగు నీహంస నెఱింగిన మహాత్ముఁడు నిస్సారముగు ప్రపంచమునుండి సారభూతుడగు పరమాత్ముని వేటుచేసి యెఱుంగఁగలఁడు.

తే. చటులసంసారదుఃఖనాశనకరంబు

హంసతత్త్వార్థవిజ్ఞాన మతిరహస్య
మట్లు గావునఁ జెప్పెద నవధరింపు
పరమభాగవతోత్తమ భక్తవరద.

163

టీ. పరమ... తమ-పరమ=శ్రేష్ఠులగు, భాగవత = భగవద్భక్తులలో, ఉత్తమ = ముఖ్యుడవగు నాంజనేయా! భక్తవరద-భక్త=భక్తులకు, వరద=వరముల నిచ్చువాఁడా! ఆతిరహస్యము=మిక్కిలి రహస్యమైన, హంస...నము-హంస=జీవన్మరూపముగు హంస యొక్క, తత్త్వ=యథార్థస్వరూపమును, అర్థ=విషయముయొక్క, విజ్ఞానము=తెలివి, చటు...రంబు-చటుల=దుస్సహమైన, సంసార=సంసారరూపముగు, దుఃఖ=దుఃఖమును, నాశనకరంబు=నశింపఁజేయునది, అట్లుగావునకొకాబట్టి, చెప్పెదకొ, అవధరింపుము= వినుము.

తా. భగవద్భక్తులలో శ్రేష్ఠుఁ డగునట్టియు శరణన్నవారిఁ గరుణించునట్టియు నోహనుమంతుఁడా! యీహంసతత్త్వము నెఱుంగుటవలన ఊహామత్రముననే యతి తీవ్రముగు సంసారదుఃఖము నశించును. కావున నాహంసతత్త్వమును వివరించెద వినుము.

— శరీరగతములగు నిదాపింగళాదుల వివేచనము. —

అవ. ఇట్లు సహేతుకముగాను స్తోత్రపూర్వకముగాను ఉపక్షేప (వస్తునిరూపణ కారంభించుట) సహితముగాను ప్రతిజ్ఞఁజేసి దానిని విస్తరించువాడై ఉపాధ్దాతరూప ముగా దేహాన్ని వేశము నభివర్ణించుచున్నాఁడు:—

వ. మాతృపితృభుక్తాన్న సంభూతరక్తశుక్లబిందుజనితంబై త్వగ్నాంసరుధిర మజ్జాస్థిస్నాయువు లనుషటోశంబులు గలిగి యొప్పునీస్థూలశరీ రంబునందు డెబ్బదిరెండువేలనాడులు గల వందు గుదంబునకంటె రెండంగుళంబులమీఁదట లింగంబునకంటె రెండంగుళంబుల క్రిందట నథోముఖాగ్రంబై మూఁడుకోణంబులు దనర దేహమధ్య

మస్థానం బున మూలాధారచక్రంబలరు నది మొదలు సహస్రారంబు
తుదగాఁ బృష్ఠభాగంబున వీణాదండంబుభంగిసమస్తనాడికామూల
కందంబై మూలోర్ధ్వచ్ఛిన్నవంశాభంబై షడాధారసమన్వితంబై
యుండు దీర్ఘాస్థిబ్రహ్మాదండి యనం బరఁగు. నా బ్రహ్మాదండి మూలా
ధారాగ్ర కోణస్థయై కుండలీనామపరాశక్తియు క్తయై ప్రాణాగ్ని
బిందునాదనిలయయై సావిత్రిసరస్వతీనామికయై బ్రహ్మరంధ్రగతయై
సుఖమ్నానాడి ప్రవర్తిల్లు దద్వామదక్షిణపార్శ్వంబులయందాధా
రంబు మొదలుకొని నాసికాగ్రవర్యంతంబు వ్యాపించి నాడీచక్రసు
స్యూత లైపితృయాన దేవయాన సంజ్ఞకలై చంద్రసూర్యమండలం
బులంబొంది యిడాపింగళ లనునాడులొప్పుచుండు; నాడీమండలంబు
నాశ్రయించి కుక్కుటాండంబువిధంబున నాడీచక్రం బమరు నా
నాడిక లన్నాడీచక్రసముదితలట్లుగావునగాంధారిహస్తిజిహ్వాయను
నాడులు నేత్రాంతవ్యాపినులు పూషాలంపూషానాడులు కర్ణద్వ
యానుగతులు శుక్లాఖ్యనాడిభూమిధ్యంబునొందుఘ్రాణరంధ్రయు
గ్ధంబు శ్రోత్రరంధ్రయుగ్ధంబు భూమిధ్యంబు దిగువం గలసి యుండు
నచ్చొట శృంగాటకంబు చతుష్పథం బని విలసిల్లు గంగాయమునా
సరస్వతు లను వేళ్లు గలయిడాపింగళాసుఖమ్నులు గూడినభూమి
ధ్యస్థానంబు ద్రికూటంబనఁ ద్రివేణీసంగమం బనఁ దగు వాక్ప్రసారిణి
యైన సరస్వతీనాడి జిహ్వంతగామిని యగు విశ్వోదరీనాడి చతు
ర్విధాన్నంబుల భక్షించుచుఁ గంతస్థయైనపయస్వినీనాడి తుత్తృష్ణల
నొదవించుచు జలపానం బాచరించి మఱియు నాడీచక్రసముద్భూత
లైనమూఁడునాడు లధోముఖలై యుండు నందు రక్తావ్వాయనాడి
శుక్లంబును సినీవాలీనాడి మూత్రంబును గుహానాడి మలంబును
బహిర్గతంబుగఁజేయు శంఖినీదామినీనాడులు భక్షితాన్నరసంబుల
గ్రహించి కపాలకుహరంబు నొంది శిరంబున నమృతంబు గావించు
నదియునుంగాకహృదయంబున నేకోత్తరశతనాడులు దనర్చునందో
క్కనాడి యూర్ధ్వగామిని యగు నన్నాడిమార్గంబు మోక్షమార్గం
బని వేదాంతంబులు పలుకు నిట్లు వివరించి చెప్పినవెల్ల ముఖ్యనాడులు
వీనిలోనిడాపింగళాసుఖమ్నులు శ్రేష్ఠనాడు లందు బ్రహ్మనాడిసకల
నాడి కాశిరోమణి యగుని లైఱంగునం దిర్వక్తాధ్యక్షప్రసృతలై

పరమసుషిరప్రధానలైన ద్విసప్తతిసహస్రనాడులయందుఁ జలనభా
వనకంపనాకుంచనశోషణధర్మంబు లైనదశవిధప్రాణంబులు మెలంగు
నందు హృదయస్థానంబున వసియించి ప్రాణుం డిడాపింగళాఖ్య
నాడికారంధ్రద్వయంబువలన నుచ్ఛ్వాసరూపంబుచేత బాహ్యంబు
నకు నిర్గమించి ద్వాదశాంగుళపర్యంతం బరుదెంచి యచ్చట నడంగు
గుదస్థానంబునందుండి యపానుండు నిశ్శ్వాసరూపంబుచేతఁ బ్రాణు
నకునధోముఖంబుగా నెదురు నడుచుచు నధోముఖనాడీ త్రితయంబు
వలన మలమూత్ర శుక్లంబుల వెడలించుచుండుఁ గంతదేశంబున
వసించి యుదానుండు మనంబునందలి సంకల్పవికల్పంబుల జిహ్వ
ద్వప్తస్థానంబులవలన శబ్దరూపంబుగాఁ బలికించుచు సుషుప్త్యవసరం
బున సకలేంద్రియంబుల సంగ్రహించి, యుపశమింపఁజేయుచుఁ
బ్రబోధసమయంబున వానినెల్ల నెప్పటిచోట్ల నుంచుచు మఱియు
లోకాంతరగమనాగమనంబుల సమర్థుండై యొప్పుచు నగ్నిష్టామమ
యుండై సుషుమ్నారంధ్రంబు నాశ్రయించి బ్రహ్మారంధ్రంబున కుద్గ
మించుచుండు సర్వశరీరంబున వ్యాపించి వ్యానుండు బాహ్యశీతోష్ణం
బుల నభ్యంతరంబునకు నాంతరశీతోష్ణంబుల బాహ్యంబున కిచ్చుచు
భక్షితాన్నరసంబు నంతటఁ బ్రసరింపఁ జేయుచుండు నాభిస్థానస్థితుఁ
డగు సమానుండు జతరానలంబుఁ బ్రజ్వలింపఁజేసి ప్రాణ్యుపభుక్త
చతుర్విధాన్నంబులం బచనంబుచేసి యెల్లనాడులకుం బంచిపెట్టు నా
గుండుద్ధారంబుఁ గూర్తుం డున్నీలనంబుఁ గృకరుండు తుతంబు దేవ
దత్తుండు విజృంభణంబు సర్వవ్యాపి యైనధనంజయుండు మృతంబైన
విడువక దేహస్థాల్యంబుఁబుట్టించుచుండు నిటులదశ వాయువులతోఁ
గూడి దళేంద్రియాన్నితంబై కామరాగద్వేషాదివికారసహితంబై
విషయసుఖగ్రహణంబుకొఱకు నధోముఖంబై శ్రవణేంద్రియంబు
వలనఁ ద్వివిధశబ్దంబులఁ ద్వగింద్రియంబువలనఁ బంచవిధస్పర్శంబుల
నేత్రేంద్రియంబువలన షడ్వర్ణంబుల జిహ్వేంద్రియంబువలన షడ్విధ
రసంబుల స్పృశేంద్రియంబువలనఁ ద్రివిధగంధంబుల ననుభవించుచు
వెండియు వాక్పాణిపాదపాయూపస్థలతోడం గూడి వచనాదాన
గమనవిసర్గానంతకర్తృంబుల నొనర్చుచుఁ మనంబు ప్రవర్తించుచుండు
నమనంబుఁ గరణంబుగాఁ గైకొని తత్పవనమనోగ్రస్థితయుఁ గర్తృ

త్వభో కృత్వాదిధర్మ సమేతయునై నబుద్ధి విలసిల్లునదియె బిందువనం
 బరఁగు నది సర్వకార్యకారణాశ్రయయు నిఖిలవాసనావాసితయు
 నగుంగావున నమ్మానసమారు తేంద్రియశరీరంబులతోఁ గూడి విష
 యాభిముఖయై తచ్చాంచల్యంబువలనఁ దానుం జలించుచు బహిరం
 తర్విషయానుభవంబు చేయుచు సుషుప్తియం దజ్ఞానాకారం బగుచు
 జాగ్రత్స్వప్నంబులయందు బుధ్యాద్యాకారంబై తోచుచు ననాది
 కాలంబుననుండి ముక్తిపర్యంతం బనంతకర్తంబు లాచరించుచు
 దత్ఫలంబులగు సుఖదుఃఖంబుల భుజించుచు నవిచారరూపిణియై
 నిరంతరపర్యటనశీలయై యుండు మఱియును. 163

టీ. మాతృ...తంబై-మాతృపితృ=శల్లిదండ్రులచేత, భుక్త=భుజింపఁబడిన, అన్న
 సంభూత=ఆహారమువలనఁబుట్టిన, రక్త=శోణితముయొక్కయు, శుక్ల=పీర్వముయొక్కయు,
 బిందు=బిందువులచేత, జనితంబైన = పుట్టినదియు, త్వష్టాం...పులు-త్వక్ = చర్మము,
 మాంస=మాంసము, రుధిర=రక్తము, మజ్జా=కొవ్వు (ఇది యెముకలలోఁపల నుండునది),
 అస్థి=ఎముకలు, స్నాయువులు=నరసులు, అనువటొక్కశంబులుకలిగి=అనెడు ఆఱుకోశ
 ములున్న గలిగినట్టిదియునై, ఒప్పు నీష్ఠులశరీరంబునందుఁ=ప్రకాశించుచున్న యీష్ఠుల
 శరీరమున, దెబ్బదిరెండువేలనాడులు గలవు. అందుఁ = ఆశరీరమునందు, గుదంబున
 కంటెఁ=గుదస్థానమునకంటె, రెండంగుళంబులమీఁదటఁ=రెండంగుళములపైఁగా, లింగం
 బునకంటె, రెండంగుళములక్రిందుగాను, అఘోముఖాగ్రంబై=క్రిందవైపునకుదిరిగి,
 మూడుకోణంబులుతనరఁ=మూడుకోణములుకలిగి, దేహమధ్యమస్థానంబునఁ=దేహ
 మధ్యభాగమునందు (ఆత్రికోణాకారమగు స్థానమునకే దేహమధ్యమని పేరు.), మూలా
 ధారచక్రంబు=మూలాధారమును పేరుగల చక్రము, అలరుఁ=ప్రకాశించుచుండును.
 అది మొదలుకొని, సహస్రారంబుతుదగాఁ=సహస్రారమువఱకు, పృష్ఠభాగంబునఁ=
 వెనుకభాగమునందు, వీణాదండంబుభంగిఁ = వీణవలె, సమస్తనాడికామూలకందంబై=
 అన్ని నాడులకును ఆధారమై, మూలా...భంబై-మూల=మొదటను, ఊర్ధ్వ=పైభాగము
 నందును, చిన్న=తెగఁగొట్టఁబడిన, వంశాభంబై=వెదురుబొంగుతో సమానమై, పడా
 ధారసమన్వితంబై-పడాధార=పడాధారచక్రములతో, సమన్వితంబై=కూడినదై, ఉండు
 దీర్ఘాస్థి=ఉన్నట్టిగొప్పయెముక (వెన్నెముక), బ్రహ్మాదండియనంబరఁగుఁ = బ్రహ్మాదండి
 యనుపేరుతో నొప్పుచుండును. ఆబ్ర...స్థయై-ఆబ్రహ్మాదండి = ఆవెన్నెముకయొక్క,
 మూల=మొదటనున్న, ఆధార=మూలాధారచక్రముయొక్క, అగ్రకోణ=వైకొనయందు,
 స్థయై=ఉన్నదియై, కుండ...యై-కుండలీనామ=కుండలి యనుపేరుగల, పరాశక్తియుక్తయై
 =శక్తితోఁగూడినదియై (ఒకసర్పము మూలాధారమునందు పడకగుండుకొని శిరసునందు

తోచనంచుకొని యున్నదని ప్రసిద్ధిగలదు. వెన్నెముకయొక్క సన్నివేశము చూచుట కట్లే యుండునుగదా. మూలాధారమున కధఃకుండలియనియు శిరమున కూర్చుండలి యనియుఁ బేరు). ప్రాణా...యై-ప్రాణ=ప్రాణవాయువులకును, అగ్ని=జలరాగ్ని కిని, బిందు=బుద్ధికిని, నాద=ప్రణవనాదములకును, నిలయమై = ఆధారమైనదియై, సాన్నిత్రీ సరస్వతీనామికయై = సాన్నిత్రీ, సరస్వతి అనుపేర్లుగలవియై, బ్రహ్మరంధ్రగతయై=బ్రహ్మ రంధ్రము నాశ్రయించినదియై, సుషుమ్నానాడి=సుషుమ్నాయను నొకనాడి, ప్రవర్తిల్లు= ఉండును. తద్వైపు దక్షిణపార్శ్వంబులయందుఁ = ఆనాడికి యెడమకుడిభాగముల యందు, ఆధారంబుమొదలుకొని=మూలాధారచక్రముమొదలు, నాసికాగ్రపర్యంతంబు= ముక్కుకొనవఱకు, వ్యాపించి, నాడిచక్రసంస్కృతయై=నాడిచక్రమునకు సంబంధించినవై, పితృయాన దేవయానలనెడు=పితృయానము దేవయానము అను (ఎడమ ముక్కునందలి యూసిరికి ఇడానాడి యనిపేరు. ఆనాడిమూలమున యజ్ఞాదికర్మల నాచరించువారు నిర్గమింతురు. స్వర్గాదులయందు ఫలముల ననుభవించి భూలోకమునకు మఱివనత్తురు. కుడి ముక్కునందలి శ్వాసకు పింగళినాడి యనిపేరు. ఉపాసకు లగువారు ఆనాడిమార్గమున నిర్గమించి చతుర్థాక్షుని లోకముఁజేరి యచ్చట నపరోక్షజ్ఞానమును సంపాదించి యా చతుర్థాక్షునితోఁగూడ ముక్తలగుదురు. భూలోకమునకు మఱివరారు. ఈరెండు నాడుల కును క్రమముగా పితృయాన మనియు దేవయాన మనియు పేర్లుగలవు. వీనినే ధూమాది మార్గ మనియు నర్చిరాదిమార్గ మనియుఁగూడఁ జెప్పుదురు.) సంజ్ఞికయై=పేర్లుగలవియై, చంద్రసూర్యమండలంబులంబొంది=చంద్రసూర్యమండలముల నాశ్రయించి, ఇడాపింగళ లను నాడు లొప్పుచుండుఁ, నాభిమండలంబునాశ్రయించి=నాభినాశ్రయించి, కుక్కుటాండంబువిధంబునఁ=శోడిగుడ్డువలె, నాడిచక్రంబుమరుఁ = సకలనాడులకు నాధార మగు నాడిచక్రముకలదు. ఆనాడికలు = ఆఇడాపింగళనాడులు, అన్నాడిచక్రసముది తలు=ఆనాడిచక్రమునుండిపుట్టినవి. అట్లుగావునఁ=కాబట్టి, గాంధారి=గాంధారి, హస్తీ జిహ్వ, అనునాడులు = అనుపేర్లుగల రెండునాడులు, నేత్రాంతవ్యాపినులు=కండ్లకొన వరకు వ్యాపించియుండునవి (ఎడమకంటియందు గాంధారి కుడికంటియందు హస్తీజిహ్వ), పూహలంపూహనాడులు=పూహలంపూహలను పేర్లుగలనాడులు, కర్ణద్వయానుగతలు= చెవుల నాశ్రయించియుండును. శుక్లాభ్యానాడి=శుక్లయను పేరుగలనాడి, భ్రూమధ్యంబు నొందుఁ=భ్రూమధ్యము నాశ్రయించియుండును. భ్రూజరంధ్రయుగ్గంబు=భ్రూజరంధ్ర ములురెండును, శ్రోత్రరంధ్రయుగ్గంబు = శ్రోత్రరంధ్రంబులురెండును భ్రూమధ్యంబు దిగునఁ=బొమలక్రింది ప్రదేశమున, కలసియుండుఁ=చేరియుండును, అచోచ్ఛటు=ఆకలసి యున్నస్థలము, శృంగాటకంబు=శృంగాటకము, చతుష్పథంబు=చతుష్పథము (నాలుగు త్రోవలు కలయుచోటు), అనఁ = అనుపేరు, విలసిల్లు = ప్రకాశించును. గంగా

యమునా సరస్వతులు అనుపేష్ట, కల యిడాసింగళసుషుమ్నలు = కలిగిన (పూర్వోక్త
యిడాసింగళా సుషుమ్నానాడులు, కూడిన భ్రూచుధ్యస్థానంబు = కలయునట్టిబొమ్మల
నడిమిప్రదేశము, త్రికూటంబున = త్రికూటమనియు, త్రివేణీసంగమంబున = త్రివేణీ
సంగమ మనియు, తగున్ = చెప్పబడుచున్నది. వాక్ప్రసారిణి = మాట లాడుటకు
శక్తిని గలిగించునది, విససరస్వతీనాడి = విసట్టిసరస్వతి యనునాడి, జిహ్వంతగామిని
యగున్ = నాలుకయొక్క కొనను జెందియుండును. విశ్వోదరీనాడి = విశ్వోదరి యను
పేరు గలనాడి, చతుర్విధాన్నంబులన్ - చతుర్విధ = నాలుగువిధములగు (భౌజ్య,
శేహ్య, చోష్య, పానీయములు చతుర్విధాహారములు) అన్నంబులన్ = ఆహారములను,
భక్షించున్. కంఠస్థ = కంఠమునందుండునది, విసపయస్వినీనాడి = విసపయస్విని యను
పేరు గలనాడి, ఊత్తృష్ణలన్ = ఆకలిదప్పలను, ఒదవించుచున్ = కలుగజేయుచు,
జలపానం బాచరించున్ = నీరు ద్రావును, మఱియున్, నాడిచక్రముదూర్భుతలు =
నాడిచక్రమునుండిపుట్టినవి, విసమూడునాడులు, అధోముఖలైయుండున్ = క్రిందికి
వ్యాపించి యుండును. అందున్ = ఆమూఁటిలో, రక్తాహ్వయనాడి = రక్తాహ్వయమును
పేరుగలనాడి, శుక్లంబున్ = వీర్యంబును, సినివాలినాడి = సినివాలి యనుపేరుగలనాడి,
మూత్రంబున్ = మూత్రమును, కుహూనాడి = కుహూయనుపేరుగలనాడి, మలంబున్
= మలమును, బహిర్గతంబుగజేయున్ = వెలికిఁగొట్టును. శంఖునీ దామినీనాడులు
= శంఖుని, దామిని యనుపేరుగలనాడులు, భక్షి...రసంబున్ - భక్షిత = భుజింపబడిన,
అన్న = ఆహారముయొక్క, రసంబున్ = రసమును (శరీరమునం దన్నము పరిపాకమును
జెందినదిద్రవ ద్రవరూప మగును. దానికే యన్నరసమని పేరు), గ్రహించి = తీసికొని,
కపాల కుహారంబున్ - కపాల = కపాలముయొక్క, కుహారంబున్ = రంధ్రమును, ఒంది
= పొంది, శిరంబున్ = శిరస్సునందు, అమృతంబున్ = అమృతమును, కావించున్ =
చేయుచుండును. అదియునుంగాక, హృదయంబునన్ = తొమ్మునందు, ఏకోక్షరశత
నాడులు = చూటకనాడులు, తనర్చున్ = ఉన్నవి. అందున్ = ఆనాడులలో, ఒక్క
నాడి, ఊర్ధ్వగామినియగున్ - ఊర్ధ్వ = వైకి, గామినియగున్ = వ్యాపించునదియగును.
అన్నాడీమార్గంబు = ఆనాడియొక్కమార్గము, మోక్షమార్గంబని = మోక్షములకు మార్గ
మని (ఆనాడిమార్గముగ నిర్గమించిన జీవుడు మోక్షమును జెందునని; ఇచ్చట మోక్ష
మనగా దేవయానమార్గము నాశ్రయించి చతుర్ముఖునిలోకమునకుఁ బోయి కల్పం
తమునందు నాయనతోఁగూడ ముక్తినిజెందుటయే.) వేదాంతంబులు పలుకున్ = వేదాం
తశాస్త్రములు చెప్పును. ఇట్లు వివరించి చెప్పినవల్లెన్, ముఖ్యనాడులు = నాడులలో
ముఖ్యములగునవి. వీనిలోన్ = ఈముఖ్యనాడులలోఁగూడ, ఇడాసింగళాసుషుమ్నలు,
శ్రేష్ఠనాడులు = శ్రేష్ఠతములైనవి. అందున్ = ఆనాడులలో, అమృతనాడి = హృదయము

సం దున్న నూటయొక్కనాడులలోఁ బైకి ప్రసరించియున్నదని చెప్పబడియున్న
 మోక్షమార్గమగునాడి, సకలవాడికాశిరోముడియగున్ = అన్ని నాడులలోను శిరోరత్నము
 వంటిదై యున్నది. ఇతైఃకగున్ = ఈవిధముగా, తిర్య...లై = తిర్యక్ = అడ్డము
 గాను, ఊర్ధ్వ = పైగాను, అధః = క్రిందుగాను, ప్రసృతలై = వ్యాపించినవై,
 పరమ...నలు - పరమ = సూక్ష్మములైన, సుషిర = రంధ్రములే. ప్రధానలు = రూప
 ములుగాఁగలవి, ఐన ద్విసప్తతినహస్రనాడులయందున్ = ఐనట్టి డెబ్బదిరెండువేల
 నాడులలో, చలన...బులు-చలన=కదలుట, ధావన = పరుగెత్తుట (లేక వ్యాపించుట),
 కంపన=వణకుట, ఆకుంచన = ముడుచుకొనుట, శోషణ=ఎందునట్లుచేయుట (అనగాః
 బడలికను చెందించుట, లేక చెందుట), ధర్తకంబులు = అనుధర్తములుగల, ఐనదశవిధ
 ప్రాణంబులు = ఐనట్టి పదిప్రాణవావులలో, మెలగున్ = సంచరించు చుండును. అం
 దున్ = ఆదశవిధప్రాణవాయువులలో, ప్రాణుండు=ప్రాణ మనియెడువాయువు, హృద
 యస్థానంబున వసియుంచినవక్షస్థలమునందుండి, ఇడా...లనక్ - ఇడాపింగళాఖ్య=ఇడా
 పింగళాలను పేర్లుగల, నాడికా = నాడులయొక్క, రంధ్రద్వయంబువలనక్ = రంధ్ర
 ములమార్గమున, ఉచ్ఛ్వాసరూపంబుచేతక్ = శ్వాసగా (ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసశబ్దములను
 యథేచ్ఛముగా వాడుకొనుటగూడఁగలదు. నిశ్వాసశబ్దమునకు “వెలికివచ్చుగాలి”
 యనియు సుచ్ఛ్వాసశబ్దమునకు “లోనికిపోవుగాలి” యనియు నర్థమైనను ఇచ్చట
 సుచ్ఛ్వాసపదము నిశ్వాసార్థమున నుపయోగింపబడియున్నది కదా), నిర్గమించి=వెలు
 పలకువచ్చి, ద్వాదశాంగుళపర్యంతంబు=పన్నెండు అంగుళముల దూరమువఱకు, అరుదెంచి
 = వచ్చి, అచ్చటక్ = ఆస్థలమునందు, అడంగున్ = నశించిపోవును. గుదస్థానంబునం
 దుండి, అపానుండు = అపానవాయువు, నిశ్వాసరూపంబుచేతక్ = నిశ్వాసరూపముతో,
 ప్రాణునకున్ = ప్రాణవాయువునకు, అధోముఖంబుగాన్ = క్రిందిభాగముగా, ఎదురు
 నడుచున్, అధోముఖనాడీత్రితయంబువలనక్ = నాడీచక్రమునుండి అధోముఖముగఁ
 బ్రసరించియున్నమూఁడునాడులమార్గమున, మలమూత్రశుక్లంబులక్, వెడలించుచుం
 డక్, కంఠదేశంబునక్ = కంఠమునందు, వసియించి=నిలిచి యుండి, ఉదానుండు=
 ఉదానవాయువు, మనంబునందలిసంకల్పవికల్పంబులక్, జిహ్వద్వైష్ణానంబువలనక్ =
 జిహ్వమొదలగు నెనిమిదిస్థానంబులమూలమున (జిహ్వ కంఠము దంతములు దపుడలు
 శిరస్సు నాసిక కొండనాలుక పెదవులు ఇవియే శబ్దములు పుట్టునట్టియష్టస్థానములు.),
 శబ్దరూపంబుగాన్ = పదరూపములుగా, పలికించుచు = చెప్పనట్లుచేయుచు, సుషుప్త్య
 వసరంబులక్ = సుషుప్తినమయములయందు, సకలేంద్రియంబులక్ = సమస్తేంద్రియ
 ములను, సంగ్రహించి=తనలోనికిఁ దెచ్చుకొని, ఉపశమింపఁజేయుచున్ = విశ్రమించు
 నట్లుచేయుచు, ప్రబోధసమయంబునక్ = మరలమేల్కొంచినప్పుడు, వానిశ్లక్ =

అయ్యుద్రియములన్నిటిని, ఎప్పటిచోట్లనుంచుకొ, మఱియుకొ, లోకాంతరగమనా
 గమనములకొ=పరలోకమునకుఁబోవుట అచ్చటనుండి మరలినచ్చుట అనువానియందు,
 సమర్థుండై = శక్తిగలివాడై, ఒప్పుచుకొ, అగ్నిష్టోమమయ్యుండై = అగ్నిష్టోమయజ్ఞ
 రూపుడై, సుఖమూర్ధంధ్రంబుకొ=సుఖమూర్తినాడియొక్క రంధ్రమును, ఆశ్రయించి,
 బ్రహ్మరంధ్రంబునకొ = సహస్రారచక్రమువఱకు, ఉద్ధమించుచుండుకొ = వైకిరపు
 చుండును, వ్యాసుండు = వ్యాసవాయువు, సర్వశరీరంబునకొ = శరీరమునందంతయు,
 వ్యాపించి, బాహ్యశీతోష్ణంబులకొ-బాహ్య = వెలుపలనుండు, శీత=చలి, ఉష్ణంబులకొ =
 వేడి (వీరిని), అన్యంతరంబునకుకొ = లోనికిని, అంతరశీతోష్ణంబులకొ=లోపల నుండు
 శీతోష్ణములను, బాహ్యంబునకుకొ = వెలుపలికిని, ఇచ్చుచుకొ, భక్షితాన్నరసంబుకొ =
 భుజింపఁబడిన యన్నరసమును, అంతటకొ = శరీరమునందంతటను, ప్రసరింపఁజేయు
 చుండుకొ = వ్యాపించునట్లు చేయుచు నుండును. నాభిస్థానస్థితుండగు సమానుండు =
 నాభియందున్న సమానవాయువు, జఠరానలంబుకొ = జఠరాగ్నిని, ప్రజ్వలించఁజేసి
 ప్రాణ్య...బులకొ-ప్రాణి=జీవుల చేత, ఉపభుక్త=భుజింపఁబడిన, చతుర్విధాన్నంబులకొ =
 నాలుగువిధములైన యాహారములను, వచనంబుచేసి = పఠ్యములఁజేసి, ఎల్లనాడులకుకొ =
 సమస్తములగు నాడులకును, పంచిపెట్టు=పంచియిచ్చును. నాగుండు = నాగవాయువు,
 ఉద్ధారంబుచు=లేనువును, కూర్చుండు=కూర్చు వాయువు, ఉన్నీలసంబును = కనులు తెఱచు
 టను, కృకరుండు = కృకరవాయువు, తులకంబు = తుమ్ముటను, దేవదత్తుండు = దేవదత్త
 వాయువు, విజృంభణము=అపులింపను, సర్వవ్యాపియైన ధనంజయుండు=శరీరమునందంత
 యును వ్యాపించియున్న ధనంజయవాయువు, మృతంబైనకొ = మరణమును జెందినను,
 విడువక=ఈ శరీరమును విడువక, దేహస్థాయింబుకొ = శరీరమునకు వాపును, పుట్టించు
 చుండుకొ, ఇటులకొ=ఈవిధముగా, దశవాయువులతోకొ = పదివాయువులతో, కూడి-
 దశేంద్రియాన్వితంబై = జ్ఞానేంద్రియములైదు కర్మేంద్రియములైదును గలసి పది
 యింద్రియములతోఁ గూడినదియై, కామ...తంబై-కామరాగద్వేషాదివికార=కామము
 రాగము ద్వేషము మొదలగువికారములతో (కామమనఁగా తనకు లేనిదానిని కావలయు
 నని కోరుట; రాగ మనఁగా తన కున్న దానినే సర్వకాలములయందు ననుభవించవలయు
 నని కోరుచుండుట; ద్వేష మనఁగా తన కనిష్టమగు విషయమునందుండు ననూయ),
 సహితంబై=కూడినదియై, విషయ...కుకొ-విషయ = శబ్దాదివిషయములవలనఁ గలిగిన,
 సుఖ = ఆనందముయొక్క, గ్రహణంబుకొఱకుకొ = గ్రహించుటకై, అధోముఖంబై,
 శ్రవణేంద్రియంబువలనకొ = చెవులవలన, ద్వివిధశబ్దాంబులకొ=రెండువిధము లగు శబ్దము
 లను, (శబ్దము ధ్వనిరూపమనియు అక్షరరూపమనియు రెండువిధములై యున్నది),
 త్వగింద్రియంబువలనకొ=చర్మమువలన, తలఁపఁగల్గినవిషయములకొ=అనుభవములగు స్పర్శ

ములను (చల్లదనము వేడిమి సమత్వము కాఠిన్యము మృదుత్వము అను నివి పంచవిధ స్పర్శములు), నేత్రేంద్రియంబువలనఁ = నేత్రమువలన, వడ్వర్ణంబులఁ = ఆఱురూపములను (నలుపు పసుపు ఆకుపసుపు తెలుపు చెంగుని లేక, ఊదా చిత్రము అను నివి షడ్విధరూపములు), జిహ్వేంద్రియంబువలనఁ = నాలుకవలన, షడ్విధరసంబులఁ = ఆఱువిధము లగు రుచులను, ఘ్రాణేంద్రియంబువలనఁ = నాసికవలన, త్రివిధగంధంబులఁ = మూఁడువిధము లగు వాసనలను (సుగంధము దుర్గంధము మిశ్రగంధము ఇవి త్రివిధగంధములు), అనుభవించుచుకొ, మోడియుకొ = మఱియు, వాక్ష్ప...డకొ - వాకొ = వాక్కుతోను, పాణి = హస్తములతోను, పాద = పాదములతోను, పాయు = పాయువుతోను, ఉపస్థలతోడకొ, కూడి, వచ...బులకొ - వచన = మాటలాడుట, ఆదాన = ఒకదానిని స్వీకరించుట, గమన = నడచుట, విసర్జ = మలవిసర్జనము చేయుట, ఆనంద = ఆనందించుట, కర్తంబులకొ = అను కార్యముల, ఒనర్పుచుకొ = చేయుచు, మనంబు = మనస్సు, ప్రవర్తించుచుండుకొ = సంచరించుచుండును. అమృతంబుకొ = ఆమృతమును, కరణంబుగాకొ = సాధనముగా, కైకొని = అంగీకరించి, తప్ప...తయుకొ - తల్ = ఆ, పవన = ప్రాణమునకు, మనః = మనస్సునకును, అగ్రస్థితయుకొ = ప్రైభాగమునందు ఉన్నదియు, కర్తృత్వభోక్తృత్వాది ధర్మసమేతయుకొ = ఒకకార్యమును జేయుట దానిఫలము ననుభవించుట అను ధర్మములు గలదియు, విసబుద్ధి = విసత్తిబుద్ధి, విలసిల్లుకొ = ప్రకాశించుచున్నది. ఆదియే = ఆబుద్ధియే, బిందు వనం బరగుకొ = బిందువని చెప్పబడుచున్నది. ఆది = ఆబిందువు, సర్వ...యుకొ - సర్వ = సమస్తములైన, కార్య = కార్యములకును, కారణ = కారణములకును, ఆశ్రయయుకొ = ఆధారమైనదియు, నిఖ...యుకొ - నిఖల = సమస్తమైన, వాసనా = సంస్కారములచేత, వాసికయుకొ = ఆశ్రయింపబడినదియు, అగుకొ = అగుచున్నది. కావునకొ = కాబట్టి, అమృ...తోకొ - అమృతానన = ఆమృతముతోను, మారుక = వాఱువులతోను, ఇంద్రియ = దశేంద్రియములతోను, శరీరంబులతోకొ = శరీరముతోను, విషయ = శబ్దాదివిషయములకు, అభిముఖయై = ఎదురై (అనగా: విషయముల గ్రహించునదియై), తచ్ఛాంచల్యంబువలనకొ = ఆవిషయములు, లేక విషయముల గ్రహించునట్టి యింద్రియములు, లేక మనోవృత్తులు చలించుచుండుటచేత, తానును = ఆబిందురూపమైన బుద్ధియును, చలించుచుకొ = కదలుచు, బహి...చుకొ - బహిః = వెలుపలనుండునట్టియు, ఆంతః = బాహ్యపలనుండునట్టియు, విషయ = విషయములయొక్క(ను), అనుభవంబు = అనుభవించుట చేయుచుకొ, సుఖప్తియందుకొ = సుఖప్తవస్థలో, అజ్ఞానాకారంబగుచుకొ = అజ్ఞానస్వరూపము గలదియై, జాగ్రత్స్వప్నంబులయందుకొ = జాగ్రత్స్వప్నావస్థలయందు, బుద్ధ్యాద్యాకారంబై తోచుచును = బుద్ధి మొదలగు రూపములతో కనబడుచును, అనాదికాలంబుననుండి, ముక్తివర్ధంతంబుకొ = మోక్షము కలుగునంతవఱకు, ఆనంత

కర్తంబు లాచరించుచుకొనుచును = మితిలేనికర్తల జేయుచు, తత్ఫలంబులను = వానియొక్క ఫలములను, భుజించుచుకొనుచును = అనుభవించుచు, అవిచారరూపిణియై = బ్రహ్మవిచారము లేకపోవుట అనునదియే స్వరూపముగాఁ గలదియై, నిరంతరపర్యటనశీలయై = నిరంతర = సర్వకాలములయందును, పర్యటన = సంచరించుచుండుటయై (అనఁగా: చరించుచుండుటయై), శీలయై = స్వభావముగాఁ గలదియై, ఉండుకొనుచు, మఱియుకొనుచు.

తా. తలదండ్రులు భుజించిన యాహారసమువలన నేర్పడు శోణితశుక్రబిందువులవలన నీదేహము జనించును. చర్మము మాంసము రక్తము మజ్జ (ఎముకలలోపలనుండు "మూలగ" యని వ్యవహరింపబడుచున్న శొష్ణు) యెముకలు నరములు అను నాఱు శోశములతో నిది యొప్పుచుండును. ఇట్టి యీడ్మాలశరీరమునందు దెబ్బదిరెండుపేల నాడు లున్నవి. వానిస్థితి యెట్లనిన: గుదస్థానమునకంటె రెండంగుళములమీఁద లింగస్థానమునకంటె రెండంగుళములక్రిందనుండు ప్రదేశమునకు దేహమధ్యమని పేరు. అచట మూలాధార మనుపేరుగల యొకచక్రము గలదు. అది త్రికోణాకారమై యుండును. దానియగ్రము క్రిందివైపునకు దిరిగియుండును. అచ్చటనుండి బ్రహ్మరంధ్రమువఱకు వెనుకభాగమున వీణాదండ మనుపేర నొకయెముక వ్యాపించియున్నది. అది మూలమునందును అగ్రమునందునుకూడ ఛేదించబడిన వెదురుగొట్టమువలె నుండును. అదియే యీ చెప్పిననాడులకు నాధారము. దాని నాశ్రయించియే యీనాడు లన్నివైపులకును వ్యాపించుచున్నవి. షడాధారచక్రములును నిలచియున్నవి.

ఇక నాడులనుగూర్చి వినుము. అన్నిటిలోను ముఖ్యతమమగు సుషుమ్న యను నాడి వైష్ణంబుబడియున్న మూలాధారమునందలియంచు నాశ్రయించి బ్రహ్మదండి మూలమున నాసికాగ్రమువఱకు వ్యాపించియున్నది. ఆనాడినే సావిత్రియనియు, సరస్వతియనియుఁ జెప్పుదురు. ఊర్ధ్వకుండలియు నధఃకుండలియు ననుశక్తులును (సర్వాకారముతో కుండలి యను పేరుగల యొకశక్తి కలదనియు దాని కధోభాగమున పడగయు సూర్ధ్వభాగంబున పుచ్చంబునుం గలదనియు వానికిఁ గ్రమముగా నధఃకుండలి యూర్ధ్వకుండలి యని పేర్లు గలవనియు యోగులు చెప్పుదురు.) ప్రాణవాయువులును జతరాగ్నియు బిందునాదములును ఆ నాడియందే కలవు. ఈ సుషుమ్న నాడికి నెడమ భాగమునం దిడ యనునాడియు కుడిభాగమునఁ బింగళ యనునాడియుం గలవు. ఇవియు మూలాధారము మొదలు నాసికాగ్రమువఱకు వ్యాపించియుండును. వీనినుండియే సిక్వాసము వచ్చును. ఎడమముక్కునుండి వచ్చునిక్వాసము ఇడానాడినుండి వచ్చును. కుడిముక్కునుండి వచ్చునది పింగళానాడినుండి వచ్చును. ఈనాడులకు గ్రమముగా పితృయానమనియు దేవయానమనియుఁ జెప్పుదురు. పితృగలవు శ్రీశివభూమాదిమార్గమనియు

అర్చిరాదిమార్గమనియుఁ గూడ నందురు. యజ్ఞాదికర్తనిష్ఠులు ధూమాదిమార్గమునఁ బరలోకమునకుఁ బోవుదురు. కర్తృఫలము ననుభవించి భూలోకమునకు మఱివవత్తురు. ఉపాసనలఁజేసినవారు అర్చిరాదిమార్గమున (అనఁగాః : బింగళానాడిమూలమునఁ బరలోకమునకుఁ బోవుదురు. అచ్చటఁ జతుర్ముఖునితోడ ముక్తలగుదురు. కావున నీ రెండునాడులును బ్రధానములైనవి. ఇందు మొదటిది చంద్రమండలము నాశ్రయించియున్నది. రెండవది సూర్యమండలము నాశ్రయించియున్నది. కావుననే వీనికిఁ గ్రమమున చంద్రనాడియనియు సూర్యనాడియనియుఁ బేర్లు. ఈ నాడులుకూడ మూలాధారమునుండియే యూర్ధ్వముగా వ్యాపించియున్నను సుషుమ్ననాడివలె నచ్చటనే జనించినవి కావు. నాభినాశ్రయించి కోడిగుడ్డువంటియాకారముతో నాడిచక్రమును పేర నొకచక్రము కలదు. డెబ్బదిరెండువేలనాడులును అచక్రమునుండియే జనించుచున్నవి. వైఃజేశ్విన ఇడాసింగళానాడులు కూడ నిట్టివే.

మఱికిన్నినాడులనుగూర్చి చెప్పెద వినుము. గాంధారి హస్తీజిహ్వ యను రెండు నాడులును నాడిచక్రమునుండి నేత్రమువఱకు వ్యాపించి దృష్టిగి గలిగించుచున్నవి. పూష, యలంపూష యనునాడులు కర్ణములవఱకు వ్యాపించి వినునట్టిశక్తిని గలిగించును. శుక్లయనునాడి భ్రూమధ్యము నాశ్రయించియుండును. ఆభ్రుమధ్యమునకు క్రింది భాగము నాసికారంధ్రములు రెండును శ్రోతరంధ్రములు రెండును కలసి యొక్కటియై యుండును. ఆస్థలమునకు శృంగాటక మనియుఁ జతుష్పథ మనియుపేరు. ఇడాసింగళానాడులకు గంగాయమునలని పేర్లుగలవు. సుషుమ్ననాడికి నరస్వతి యనిపేరుగల దని యిదివఱకే చెప్పియున్నాము. ఈమూడునాడులును భ్రూమధ్యమునఁగలయును. కావున నాస్థానమునకుఁ ద్రికూట మనియుఁ ద్రివేణీసంగమ మనియుఁ బేరు; మఱియు నరస్వతి యనునాడి నాడిచక్రమునుండి నాలుకకొనవఱకు వ్యాపించి మాటలాడించును. విశ్వాదరి యనునాడి యాహారమును భుజించును. పయస్విని యనునాడి కంఠమునం దుండి యక్షకలి దప్పలఁ గలిగించుచు జలపానము నాచరించును. ఇదియునుఁగాక యానాడిచక్రమునుండి క్రిందికి వ్యాపించునాడులు కొన్నిగలవు. అందు మూడుప్రధానములు. వానిలో రక్తాహ్వయ మనునాడి శుక్రశోణితములను సీసీవాలినాడి మూత్రమును కుహానాడి మలమును వదలించును. శంఖునీ దామినీ యనురెండునాడులు అన్నరసమును గొనిపోయి శిరసునందుఁ జేర్చి యచ్చట దాని నమృతముగాఁ జేయుచుండును. లంబికాయోగము నాచరించువారు ఆయమృతము జీహ్వకు సోకుటచేతనే జరామరణములు లేనివారలగుచున్నారు.

ఇవి యన్నియును గాక హృదయస్థానమునందు నూఱునొక్కనాడులు గలవు. అం దొక్కనాడిమూత్రము బ్రహ్మరంధ్రమువఱకు వ్యాపించియుండును. దానికి అష్ట

నాడి యని పేరు. దానిమూలమునఁ బ్రాణత్యాగముఁ జేసినవారు మోక్షము నొందు రని వేదాంతశాస్త్రములయందుఁ బ్రసిద్ధమై యున్నది. ఈవిధముగా వర్జింపఁబడియున్న నాడులు డెబ్బదిరెండువేలనాడులయందును బ్రధానములై యున్నవని తెలిసికొనవలయును. ఇవి గాక సూర్యముఖముగాను అధోముఖముగాను దిర్యఙ్ముఖముగాను ప్రసరించి యుండునాడు లెన్నియో గలవు. వైవివరింపఁబడి యున్న నాడులలోఁగూడ నిడాసింగళాసుషుమ్నలు ముఖ్యములు. మోక్షమార్గ మనిచెప్పఁబడియున్న బ్రహ్మనాడి యన్నినాడులకును శిరోరక్షమువంటిదని తెలిసికొనవలయును.

ఈవిధముగాఁ బైకిని క్రిందికిని ప్రక్కకును వ్యాపించి సూక్ష్మమగురంధ్రములే స్వరూపముగాఁ గల డెబ్బదిరెండువేల నాడులయందును ప్రాణాదిదశవిధవాయువులను సంచరించుచు కదలఁట కదలించుట వరుగెత్తుట ముడుచుట చూచుట ఎండుగట్లుచేయుట అనుకార్యముల నాచరించుచున్నవి. ఆవాయువులలోఁ బ్రాణ మనువాయువు హృదయ స్థానమునందుండి యిడాసింగళానాడులమూలమున పండ్రెండంగులములవఱకు వెలికిఁ బోవుచు వచ్చుచుండును (ఇదియే నిశ్వాసము). ఆపానవాయువు గుదస్థానమునందుండి యధోముఖముగ సంచరించుచు నచటనుండు నాడులమూలమున మలమూత్ర శుక్లశోణితముల వెలిపడఁజేయుచుండును. ఉదాన మనువాయువు కంఠదేశమునందుండి సుషుమ్న నాడి నాశ్రయించి బ్రహ్మరంధ్రమువఱకు సూర్యముఖముగా వ్యాపించుచుండును. మనసునందు పుట్టినసంకల్పవికల్పముల నాలుక దవుడలు మొదలగునవయవములచేఁ బలికించును. సుషుప్త్యవస్థయందు ఇంద్రియముల నన్నిటిని తనకడకుఁజేర్చి భద్రముగనుంచి మరల జాగ్రదవస్థరాగానే వానినన్నిటిని స్వస్థానములయందునిలుపును. జీవుఁడు దేహమును విడచిపోవునప్పుడును మరల శరీరమునందుఁ బ్రవేశించునప్పుడు నీవాయువే యాధారము. దీని కగ్నిప్రోమమే స్వరూపము. వ్యాన మనువాయువు సర్వశరీరమును వ్యాపించి వెలుపలి శీతోష్ణముల లోనికి నీడ్చుచు లోపలి శీతోష్ణముల వెలికిఁ దరుముచుండును. అన్నరసమును శరీరమున కంతకుఁ బంచించియుచ్చుచుండును. సమాన మనువాయువు నాళిస్థానముననుండి జఠరాగ్నికి జ్వాలఁగలిగించి భుజించినయాహారమును బక్వముఁ జేసి దానిరసమును నాడుల కన్నిటికిని బంచి యిచ్చును. నాగ మనువాయువు త్రేనువును గలిగించును. కూర్మ మనువాయువు కన్నులమూయుగట్లుఁ దెఱచుగట్లుఁజేయును. కృకర వాయువు తుమ్మగట్లుచేయును. దేవదత్తవాయు వాపులింతను గలిగించును. ధనంజయ మనువాయువు మృతమైనశరీరమును సహితము విడువక యుబ్బుగట్లుఁ జేయును.

ఈచెప్పఁబడినదశవిధవాయువులతోను పదియింద్రియములతోను గూడి మనస్సు శ్రోత్రేంద్రియములన శబ్దమును రుచినియు వేద్రేంద్రియములన సకలవిధములను

రూపులను జూచుచు త్వగింద్రియమువలన స్పర్శలను గ్రహించుచు స్పృశేంద్రియము వలన గంధము నాస్మాణించుచు జీహ్వేంద్రియమువలన రుచుల నాస్వాదించుచు నుండును. అదియే హృదయకమలము. విషయసుఖముల గ్రహించుటకై యది యశో ముఖముగానున్నది. కర్తేంద్రియములనహాయమువలన మాటలాడుట యిచ్చుట నడచుట వివర్జించుట యానందించుట యనుకార్యములనుకూడ నదియే చేయును. హృదయకమల మును స్థానముగాఁగైకొని బుద్ధిసంచరించుచుండును. అది ప్రాణవాయువునకును మనసు నకు నగ్రభాగమునందుండును. దానికే బిందు వని పేరు. సకలవిధములగువాసవలకును కార్యకారణములకును అదియే యాశ్రయము. సుషుప్త్యవస్థయందు దివి యజ్ఞానరూప మునుఁ జెందును. జాగ్రదవస్థయందు అంతఃకరణరూపమును జెందును; దానికి స్వభావ ముగఁ జలనములేదు. అయినను ప్రాణవాయువులయొక్కయు మనసుయొక్కయు కదలికచే నదియుఁ గదలినట్లుండును. అనాదికాలమునుండియు మోక్షము గలుగువఱకు బహువిధము లగుకర్మలనాచరించునదియు వానిఫలముల ననుభవించునదియు నాబిందువే. కర్తృత్వ, భోక్తృత్వములు ఆబిందువునకేకాని యాత్మకు లేవు. ఇదియునుఁగాక.

—ॐ నాదబిందుకళావివరణము. ॐ—

అవ. ఇట్లు బిందువును వర్ణించి నాదబిందుకళలయధార్థస్వరూపమును జెప్పు చున్నాఁడు:—

క. ప్రతనుప్రాణమనోగ్ర, స్థితబుద్ధియే బిందు వందుఁ జెలఁగెడియాత్మ ప్రతిబింబమెకళ పవనోన్నతఘోషమెసుమ్ము ప్రణవనాదమువత్సా.

టీ. వత్సా=బిడ్డా! ప్రత...ద్ధియే-ప్రతను=స్థూల సూక్ష్మకారణము లనుభేదములు గల శరీరములయొక్కయు, ప్రాణ=దశవిధప్రాణవాయువులయొక్క, మనః = మనస్సు యొక్కయు, అగ్ర=వైభాగమునందు, స్థిత=ఉన్న, బుద్ధియే, బిందువు=బిందువనఁబడును. అందుఁ=దానియందు (ఆబుద్ధియందు), చెల...బింబమే-చెలఁగెడి = ప్రకాశించుచుట్టి, ఆత్మ=పరబ్రహ్మముయొక్క, ప్రతిబింబమే=బింబమే, కళ=చిత్రశయనఁబడును. పవనో...మే-పవన = ప్రాణవాయువులయొక్క, ఉన్నత-అధికమైన, ఘోషమే = సంచార ధ్వనియే (అనఁగా: వాయువు నాడులయందు సంచరించుధ్వనియే), ప్రణవనాదము నుమ్ము=దశవిధప్రణవనాదము లనఁబడును సుమా! (వాయువు ధ్వనియే అన్ని తెఱుగుల వివచ్యునని భావము.)

తా. ఓపుతా! అతిసూక్ష్మము లగుప్రాణవాయువులయొక్కయు మనసు యొక్కయు నగ్రముననుండుబుద్ధియే (జాగ్రదవస్థయందు బుద్ధియనియు సుషుప్త్యవస్థ యందు సర్వేంద్రియ లయస్థానమగుజ్ఞానమనియు వ్యవహరింపఁబడుచున్న పదార్థమే) బిందువనఁబడును. దానియందు ప్రతివర్తించియున్న పరమాత్మప్రతిబింబమే చిత్రశ.

వైవిధ్యమును బడియున్న నాడులయందు ప్రాణవాయువులు సంచరించుటవలనఁ గలుగు శబ్దమే ప్రణవనాదము. ఇట్లు వీనిస్వరూపముల బాగుగ నెఱుఁగము.

క. ఆనాదబిందుకళలం, గానంబడుచుండువానిఁ గనుపురుషుడై ప్రజ్ఞానఘనుడైన రాముఁడు, నానావిధతత్త్వములకు నాథుఁడు పుత్రా.

టీ. పుత్రా=పుత్రుఁడా! ఆనాదబిందుకళలఁ = వైవిధ్యమును బడిన నాదబిందుకళలయందు, కానంబడుచుండువానిఁ = కనఁబడుచుండుపదార్థముల నన్నిటిని, కనుపురుషుడై=సర్వసాక్షియై చూచుచున్నవాడే, ప్రజ్ఞా...డు-ప్రజ్ఞాన=జ్ఞానమే (లేక జ్ఞానము యొక్క), ఘనుడైన = ఘనీభావముఁ జేరినట్లున్న (లేక మద్దయైన, ఉష్ణరాతియందు ఎచ్చటఁ జూచినను లవణావసమునకంటె నితర మేదియు లేనట్లు, ఆపరబ్రహ్మమునం చెచట జూచినను జ్ఞానముకంటె వేఱగు పదార్థము లేదని భావము), రాముఁడు = పరబ్రహ్మస్వరూపుడైన శ్రీరాముఁడు, నానా...ములకు - నానావిధ = అనేక విధములైన, తత్త్వములకుఁ = ప్రాణములు ఇంద్రియములు మొదలగు నకలపదార్థములకును, నాథుఁడు=ప్రభువైనవాఁడు.

తా. ఓశుమారా! ఈనాదబిందుకళలయందు నేవేమి కానవచ్చునో వాని నన్నిటిని చూచుచుండు సాక్షియే శ్రీరాముఁడు. జ్ఞానమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడు. స్థూలములును సూక్ష్మములు నగుభూతభౌతికముల కన్నిటికిని ప్రభు వగువాఁడు.

అవ. ఇట్లు ప్రసంగమువలన నాదబిందుకళలపరమార్థస్వరూపమునుగూర్చియుఁ బరమాత్మనిస్వభావమును గూర్చియుఁ జెప్పి తదుపసంహరపూర్వకముగాఁ బ్రకృతమునుపక్రమించుచున్నాఁడు:—

సీ. అట్టిశ్రీరామతత్త్వాభాసకళతోడ

నెనసినయాబిందు వెల్లప్రాద్దు

మార్తాండచంద్రాగ్నిమండలాన్వితసూక్ష్మ

చక్షురగ్రమునకు సరి నధోము

ఖంబుగా నున్నహృత్కమలంబుతో బహి

ర్భుఖమై స్వవిషయానుభూతిఁ దగిలి

మానక పవమానమానసేంద్రియదేహ

సంగతి నూరక సంచరించు

తే. నట్లు గావున దశనాడికాంతరస్థ

దశవిధేంద్రియపవనచిత్తముల నెల్ల

హంసతత్త్వానుభవమున నడచి నిలిపి

యఁచలముగఁ జేయు మంతట నాంజనేయ.

టీ. అంజనేయ, అట్టి...తోడఁ-అట్టి = పూర్వోక్తమైన, శ్రీరామతత్త్వ = రాముని యథార్థస్వరూపమును పరబ్రహ్మముయొక్క, ఆభాస=ప్రతిబింబమైన, కళతోడఁ = చిత్రకళతో, ఎనసినయాబిందువు-ఎనసిన=కూడియున్న, అబిందువు=అబుద్ధి, ఎల్లప్రాధు = సర్వకాలమునందును, మార్తా...నకుఁ-మార్తాండ = సూర్యునియొక్కయు, చంద్ర = చంద్రునియొక్కయు, అగ్నిమాడల = అగ్నియొక్కయు మండలముతో, అన్నిత = కూడుకొనియున్న, సూక్ష్మచక్షుః=జ్ఞాననేత్రముయొక్క, అగ్రమునకుఁ=విపరకుఁ(భ్రూ మధ్యమునకు), సరిఁ=సూటిగా, అధోముఖంబుగానున్న = క్రిందివైపునకు దిరిగియున్న, హృత్కమలబుతోఁ = హృదయకమలముతోఁ గూడ (మనస్సుతో హృదయకమల మనుపేరఁ గమలాకారమై యధోముఖమగుమాంసపిండ మొకటి హృదయమునకు బ్రత్యక్షముగనున్నది. అదియే మనసున కాధారమని యోగులు చెప్పుదురు), బహిర్బుధమై = వెలుపలికివచ్చి (బాహ్యవృత్తి కలదియై యనుట), స్వవి...గిలి-స్వవిషయ = తనకు విషయము లగుశబ్దాదులను, అనుభూతిఁదగిలి=అనుభవించుటయందు మరగి, మానక = విడువక, పవ...పలిఁ-పవమాన=ప్రాణవాయువులతోను, మానస=మనస్సుతోను, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములతోను, దేహ = స్థూలసూక్ష్మశరీరములతోను (కారణశరీరము సర్వవృత్తులకును లయస్థానము గావున యీబిందువునకు (అనఁగా బుద్ధికి) ఆశరీరముతో సంబంధమున్నను చలనము గల్గుటకు వీలులేదు కావున నాశరీరమునుగూర్చి యిచట చెప్పఁబడలేదు.) సంగతిఁ=సంబంధించి, ఊరకసంచరించుఁ=నిష్కారణముగ లోపలికిని వెలుపలికిని దిరుగుచుండును. కావునఁ, దశ...నెల్లఁ-దశనాడికా=ముఖము లైనపదినాడులయొక్కయు, అంతర=లోపల, స్థ=ఉన్న, దశవిధ = పదివిధము లగు, ఇంద్రియ=ఇంద్రియములు, పవన=ప్రాణవాయువులు, చిత్తములనెల్లఁ=మనసు వీని నన్నింటిని, హంస తత్త్వానుభవమునఁ = అనుభవపూర్వకముగ జీవుని యథార్థస్వరూపమును దెలిసికొనుటచే, అడఁచి = నశింపఁజేసి, నిలిపి=నిశ్చలనమునుచేసి, అచలముగఁ = కొంచె మైనను కదలకుండునట్లుగ, చేయుము. అంతటఁ=పిదప.

తా. ఓఅంజనేయా! పరమాత్మప్రతిబింబమని చెప్పఁబడి యున్నకళతోఁ గూడి, యాబిందువు సర్వకాలములయందు భ్రూమధ్యమునకుఁ జక్కఁగఁ గ్రింద వక్షస్థలమునం దధోముఖముగా నున్నహృదయకమలముయొక్కయగ్రమున నిలచియుండును. ఆహృదయకమలమూలమున వెలికి వచ్చుచు సకలవిధము లగువిషయసుఖముల ననుభవించుచుఁ బ్రాణవాయువులతోను మనసుతోను ఇంద్రియములతోను గూడి సర్వదా సంచరించుచుండునే కాని యొక్కచో నిలువదు. అది నిలువకున్న మనఃప్రాణములు శరీరము లగుటయూ దారకయోగనిష్ఠ కుసురుటయూ సంభవింపదు కదా! కావున హంస తత్త్వస్వరూపము వెట్టిగి న్నమామిడువును శరీరముగఁ జేయుచు మనః వర్ణింపఁబడి

యున్న పదినాడులలోను విహరించునిందియప్రాణమనంబుల నిశ్చలములఁ జేయుము.

అవ. హంసతత్త్వానుభవము నభివర్ణించుచున్నాఁడు:—

ఆ. ఇందియముల నిగ్రహించి ప్రాణములతో

మానసమును గూర్చి వానితోడ

హంస యనఁగ నొప్పు నక్షరద్వయము. యో

జించి సంతతము భజింపవలయు.

168

టీ. ఇందియములతో, నిగ్రహించి=జయించి, ప్రాణములతో=ప్రాణవాయువులతో, మానసము=మనస్సును, కూర్చి=చేర్చి, వానితోడ=ఆప్రాణములతోను, మనస్సోను, హంసయనఁగ=హంసయ నెడు, ఒప్పునక్షరద్వయంబు=ఒప్పుచున్న రెండక్షరములను, యోజించి=చేర్చి, సంతతము=ఎల్లప్పుడును, భజింపవలయు=జపింపవలయును. అది ఎట్లంటేని=అజపించుట యెట్లునఁగా.

తా. మొట్టమొదట నిందియముల వానివానివృత్తులనుండి మరలించి వానితోఁ బ్రాణములఁ జేర్చి యందు మనస్సును సంధించి (అనఁగా: నన్నిటి నేకాగ్రముగఁ జేసి) యాప్రాణమనస్సులతోఁగూడ హం, స అను రెండక్షరములనుజేర్చి సర్వకాలములయందును నేమింపవలయును. (ధ్యానింపవలయును అనుట. ఇదియే హంసతత్త్వానుభవము. ఇదియే అజపాగాయత్రి.)

అవ. సంక్షేపముగాఁ జెప్పబడిన హంసతత్త్వానుభవమును (లేక హంసమంత్ర జపప్రకారమును) విస్తరించుచున్నాఁడు:—

సీ. అనిశంబు పద్మాసనాసీనుడై చూపు

లమరంగ నాసికాగ్రమున నిలిపి

యిందియంబుల నెల్ల నిట్టట్టు వోసీక

మది చేతఁ దిరముగాఁ గుదియఁబట్టి

ప్రాణాదిదశవిధపవనంబులను వికా

రము లంటకుండఁ జొక్కముగ నునిచి

కామరాగాదిసంకల్పవర్జనము గా

స్వాంతంబు నరసి నిశ్చలముఁ జేసి

తే. యనిలమానసములతోడ హంసమంత్ర

మమరఁ గూర్చి జపించుచు సంతమీఁద

హృదయనభమున బిందువు గదల కుండఁ

బెంపుగా నాదకళల నీక్రిందవలయు

169

టీ. అనిశంబు=ఎల్లప్పుడు, పద్మాసనాసీనుడై=పద్మాసనమునఁగూర్చుండి, మాపులు, అమరంగ్=చక్క, నాసికాగ్రమునకే=ముక్కునకునుండు, నిలిపి=ఉంచి, ఇంద్రియంబుల నెల్లక, ఇట్టట్టుపోసిక=చలింపనీక, మదిచేతకే=మనోబలముచేత, తిరముగాక=నిశ్చలముగా (లేక దృఢముగా), కుదియఁబట్టి=నిర్బంధించి, ప్రాణా...లకే-ప్రాణాది=ప్రాణము మొదలగు, దశవిధపవనంబులకే=పదివిధములగు వాయువులను, వికారములు=మార్పులు, అంటకుండకే=కలుగకుండ, చొక్కముగనునిచి=బాగుగనిలికి, కామ...ముగాక-కామరాగాది=కామము రాగము మొదలగు, సంకల్పవర్జనముగాక=సంకల్పములు లేకుండునట్లుగా, స్వాంతంబుకే=మనసును, అరసి=విమర్శించి, నిశ్చలముచేసి=చలనము లేకుండజేసి, అనిలమానసములతోడకే-అనిల=ప్రాణవాాయువులతోను, మానస=మనస్సుతోను, హంసమంత్రము=హంసయ నెడు మంత్రమును, అమరకే=ఓప్పునట్లుగా, కూర్చి=చేసి, జపించుచుకే=జపముచేయుచు, అంతమీదకే=తర్వాత, హృదయనభమునకే=హృదయాకాశమునందు, బిందువు కదలకుండకే=బుద్ధి చలింపకుండజేసి, పెంపుగాక=దినిదిసమున కభివృద్ధి యగునట్లుగా, నాదకళలకే-నాద=దశవిధప్రాణవనాదములను, కళలకే=చిత్రకళలను, వీక్షింపవలయుకే=చూడవలయును.

తా. సాధకుఁ డగువాఁడు పద్మాసనస్థితుడై కూర్చుండి దృష్టిని నాసికాగ్రముపై నిలిపి (లేక నాసికాగ్రమును జూచువానివలె దృష్టినిఁగదలక నిలిపి) ఇటునటు వీక్షింపక దశవిధేంద్రియములఁ జలింపనీక మనశ్చక్తిచే స్థిరములఁ గావించి యామనస్సునుగూడ కామము రాగము మొదలగు సంకల్పవికల్పములచే జెదరకుండునట్లు ఏకాగ్రభావము నొందించి ప్రాణవాాయువులకు వికారములు లేకుండునట్లుచేసి అమనఃప్రాణములతో హంసమంత్రమును గూర్చి జపింపవలయును. (అనఁగా: ప్రాణముతో జేర్చి హంసమంత్రమును జపించుచు మనసు నామంత్రాది దేవతయందే నిలువవలయును.) ఇదియే హంసతత్త్వానుభవము. ఇట్లు సర్వకాలములయందు నాచరించుచు హృదయాకాశమునందున్న బిందువు చలంపకుండునట్లు జేయవలయును. హంసతత్త్వానుభవము కలుగఁగానే బిందువు తనంతఁదానే నిలుచును. అచట సాధకుఁ డాచరింపవలసిన ప్రయత్న మేదియును లేదు. ఇట్లాబిందువు స్థిరముకాఁగానే నాదకళలు గోచరము లగును: కావున సహంసతత్త్వానుభవము రాజయోగికి ప్రథమకర్తవ్యము.

— హంసశబ్దార్థవిచారము. —

అవ. ఇట్లు మంత్రము నెఱింగించి దానియర్థమును వివరించుచున్నాఁడు:—

ఆ. నాదబిందుకళల కాదియై ద్రష్టయై
సర్వదృశ్యములకు సాక్షి యగుచు

జత్స్వరూప మైన శ్రీ రామతత్త్వమా
నమల మగుహాకార మాంజనేయ !

170

టీ. ఆంజనేయ ! నాదబిందుకళలకుఁ - నాద = ప్రణవనాదములకు, బిందు = బుద్ధికి, కళకుఁ = చిత్కళకు, అదియై = కారణభూతుడై, ద్రవ్యయై = అనాదబిందుకళలను జూచువాడై, సర్వ...లకుఁ - సర్వ = సమస్తములైన, దృశ్యములకుఁ = ఈకనబడుపదార్థముల కన్నిటికిని, సాక్షియగుచుఁ = ప్రకాశకుడగుచు, చిత్స్వరూపము = జ్ఞానస్వరూపము, ఐన శ్రీ రామతత్త్వము - ఐన = ఐనట్టి, శ్రీ = శోభాయుక్తుడైన, రామతత్త్వము = శ్రీ రామునియొక్క యథార్థస్వరూపము (అనఁగా: బ్రహ్మము), అమలము = పరిశుద్ధము, అగుహాకారమాఁ - అగు = ఐన, హాకారమాఁ = హాకారమగును. (అనఁగా: పరబ్రహ్మస్వరూపము హాకారార్థ మనుట.)

తా. ఓ ఆంజనేయా! ఆమాంసమంత్రమును జపించునప్పుడు దానికర్థమగు పదార్థమును భావించుచుండవలయును గావున దాని నెరింగించెద వినుము. ఆమంత్రమునందు హాకారము, సకారము, అనుస్వారము అనునివి కలవు. అందు నాదబిందుకళల కుత్పత్తి స్థానమైనట్టియు వానిని వేరువేరు జెలిసికొనునట్టియు, వానినే యననేల? సకలప్రపంచమునుఁ దనజ్ఞానశక్తిచే బ్రకాశింపఁ జేయునట్టియు నాశ్రీ రాముఁడే (బ్రహ్మమే) హాకారమున కర్థమైయున్నాడు.

లే. మహితదేహేంద్రియప్రాణమానసాది

దృశ్యరూపిణియును జడాత్మికయుఁ ద్రిగుణ

కలితయు ననాదియు మహావికారి యైన

ప్రకృతి యగును సకారంబు పరమపురుష.

171

టీ. పరమపురుష = పురుషశ్రేష్ఠ ! ఆంజనేయా, మహి...ణియును - మహిత = విష్ణుచున్న, దేహ = దేహము, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములు, ప్రాణ = ప్రాణములు, మానసాది = మనస్సు మొదలైన, దృశ్య = దృశ్యములే (కనబడు ప్రపంచమే), రూపిణియును = స్వరూపముగాఁ గలదియు, జడాత్మికయుఁ = చైతన్యశక్తిలేనిదియు, త్రిగుణకలితయుఁ = సత్త్వరజస్తమోగుణములతోఁ గూడినదియు, అనాదియుఁ = అనాదిసిద్ధమైనదియు, మహావికారి = లెక్కకుమిక్కిలియగు మార్పులకలదియు, ఐన ప్రకృతి = ఐనమాయాశక్తి, సకారంబు = సకారము, అగుఁ = అవును. (ప్రకృతియే సకారార్థమనుట.)

తా. పురుషరత్నమా! దేహము ఇంద్రియములు మనసు మొదలగుదృశ్యపదార్థములే స్వరూపముగాఁ గలిగినట్టియు, ఆచేతనమైనట్టియు, సత్త్వరజస్తమోగుణమయమైనట్టియు, నానావిధములగు వికారముల కాశ్రయమైనట్టియు మూలప్రకృతియే యీమాంసమంత్రమునందలి సకారమున కర్థము.

అవ. ఈక్రిందిపద్యమున ననుస్వారార్థనిర్ణయపూర్వకముగ పదార్థవివరణమును ముగించి వాక్యార్థమును వివరించుచున్నాడు:—

క. వినుమా పురుషప్రకృతుల

ఘనతాదాత్మ్యంబు మధ్యగతబిందువు గా

పున హంస యనఁగ జీవుం

డనిలమనోయుక్తుఁ డగుచు నతఁడు వెలుంగున్.

172

టీ. వినుము. అపు...బు - అపురుషప్రకృతుల = అమాయాబ్రహ్మములయొక్క, ఘన=అధికమైన, తాదాత్మ్యంబు=తాదాత్మ్యసంబంధము, మధ్యగతబిందువు=హకార సకారములకు నడుమనున్న యనుస్వారము. (అనఁగా: హంసమంత్రమునందలి హకార సకారములకు నడుమనున్న యనుస్వారమునకు మాయాబ్రహ్మలసంబంధమే యర్థమనుట.) కావున, హంసయనఁగజీ = హంసయనఁగా, జీవుండు = (హంసపదమునకు జీవుఁ డర్థమనుట) మాయయనిన నవిద్యయనిన నొకప్రకృతియే కావునను దానిచే నావరింపఁ బడియున్న బ్రహ్మమే జీవుండు కావునను ఇట్లుఁ జెప్పఁబడెను.) అతఁడు = అజీవుండు, అనిలమనోయుక్తుఁడగుచున్=ప్రాణములతోను మనసుతోను గూడినవాడై, వెలుంగున్= ప్రకాశించును.

తా. అజీవబ్రహ్మల కనాదినుండియుఁ గలయ భేదసంబంధమే యనుస్వారమున కర్థము. కావున హంసయను మంత్రమునకు జీవుఁడని నముదాయార్థము. మాయచే నావ రింపఁబడియున్న బ్రహ్మమునే కదా జీవుఁడనుచున్నాము. అజీవుడే ప్రాణవాయువులతోను మనసుతోను గూడి విహరించుచుండును.

— { అష్టదశపద్యమున హంస తిరుగునప్పుడు గలిగెడు } —
గుణవిశేషముల వివరము.

అవ. ఈహంసను షష్ఠీరూపముగా వర్ణించుచున్నాడు:—

వ. ఇట్లు నిర్వికారుం డైనపురుషునకుఁ గేవలజడాత్మిక యైనప్రకృతి కిం బ్రత్యేకంబు గాఁ గర్తృత్వభోక్తృత్వాదిరూపసర్వసంసారంబు ఘటంప దట్లు గావున హకారస్వరూపకుం డైనయాత్మం డాత్తశక్తి యైనసకారంబుతో నన్యోన్యతాదాత్మ్యధ్యానరూపంబునఁ గూడి హంసస్వరూపకుం డైనజీవుం డైనవద్వారపురంబునం బ్రవేశించి వివిధేంద్రియ ప్రాణమనోయుక్తుం డై పంజరాంతరంబున మెలంగు పులుంగులెఱంగునం జిక్కి వెడల నుపాయంబు గానక నానావిధ భోగంబు లనుభవించుచుం గ్రీడించునట్టిహంసకు నగ్నిసోములు

పక్షంబు లోంకారంబు శిరంబు ద్రినేత్రంబు ముఖంబు రుద్రరుద్రా
ణులు చరణంబులై యొప్పార భానుకోటి ప్రతీకాశంబై కాష్ఠంబుల
యందు వహ్నియుఁ దిలలయందుఁ దైలంబు క్షీరంబులయం
దాజ్యంబు వ్యాపించి యున్న చందంబున బ్రహ్మాది స్తంబపర్యంత సర్వ
భూతంబులయందు హృదయకమలం బధిష్ఠించియుండు నందుఁ
బూర్వదళంబునఁ బుణ్యమతియు నాగ్నేయదళంబునఁ నిద్రాల
స్యాదులు యామ్యదళంబునఁ గ్రౌర్య శేముషియు వైరృతిదళంబునఁ
బాహుద్ధియుఁ బశ్చిమదళంబునఁ గ్రీడయు వాయవ్యదళంబున గమ
నాదిమనీషయు సౌమ్యదళంబున రతిప్రీతియు నీశాన్యదళంబున
ద్రవ్యాదానంబు మధ్యంబున వైరాగ్యంబుఁ గేసరంబుల జాగ్రదవ
స్థయుఁ గర్ణికయందు స్వప్నంబు లింగంబున సుషుప్తియుఁ బొందుచుండు
మఱియు నెప్పుడు పద్మత్యాగి యగు నప్పడు నాదంబున విలీనం
బగునది తురీయం బన్నాదం బాధారాది బ్రహ్మరంధ్రపర్యంతంబు
శుద్ధస్ఫటికసంకాశం బై నిండియుండు నదియే పరమార్థతత్త్వ
రహస్యం బని యోగీశ్వరులచేతఁ జెప్పంబడు నట్లగుటంజేసి. 173

టీ. ఇట్లు=ఈవిధముగా, నిర్వికారుండు = మార్పులు లేనివాడు, వినపురుష
నకుఁ=వినట్టి బ్రహ్మమునకును, కేవలజడాత్మిక - కేవల = సంపూర్ణముగా, జడాత్మిక =
చైతన్యము లేనిది, వినప్రకృతికిఁ=వినట్టి మాయకును, ప్రత్యేకంబుగాఁ=వేవేషణుగా,
కర్తృత్వ...రంబు-కర్తృత్వ = ఒకదాని నాచరించుట, భోక్తృత్వ=దానిఫలము ననుభ
వించుట, అదిరూప=మొదలైన యాకారముగల, సర్వ = సమస్తమైన, సంసారంబు,
ఘటించడు=కలుగ నేరదు. అటుగావునఁ=కాబట్టి, హాకారస్వరూపకుండు = హాకారమే
స్వరూపముగాఁ గల (హాకారమున కర్థమైన), వినయాత్మకుండు = వినట్టి బ్రహ్మము, అత్త
శక్తి = తనశక్తి (పరబ్రహ్మయొక్క శక్తియే ప్రకృతి యని మునుపే నిరూపించి
యున్నాము.) వినసకారంబుతోఁ=వినట్టి సకారముతో, అన్యో...బునఁ-అన్యోన్య=
ఒకదానితో నొకదానికిఁగల, తాదాత్మ్య=తాదాత్మ్యమును (తాదాత్మ్య మనగా భ్రాంతి
సిద్ధసంబంధమని మునుపే నిరూపించియున్నాము), ధ్యానంబునఁ=ధ్యానించుట యను
స్వరూపముతో, కూడి=చేరి (సంబంధపడి), (అనగా: పురుషునితో ప్రకృతియుఁ బ్రకృ
తితోఁ బురుషుండును చేరినట్లుతోచి) హంసస్వరూపకుండు = హంసమంత్రరూపుడు,
వినబేవుండై=వినట్టి బేవుండుగా (మాయతో సంబంధించుటవలన బ్రహ్మమునకు బేవత్వము
కలిగె నని భావము), నవద్వారపురంబునఁ=తొమ్మిదిద్వారములుగల యీ దేహమందు,

ప్రవేశించి, వివి...భక్తుండు-వివిధ = అనేకములైన, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములతోను,
 ప్రాణ=ప్రాణవాయువులతోను, మనః=మనస్సుతోను, యుక్తుడై = కూడినవాడై, పంజ
 రాంతరంబునకొ = పంజరములోపల, మెలఁ...గునకొ - మెలఁగు=ఉన్న, పులుగులెఱుగునకొ
 = పక్షివలె, చిక్కి, వెడలకొ = వెలికిఁజొవుటకు, ఉపాయంబు, కానక = తెలిసికొనలేక,
 నానావిధభోగంబులు-నానావిధ = అనేకవిధములైన, భోగంబులు = పుణ్యపాపమిశ్ర
 కర్మములవలనకొ బుట్టిన సుఖదుఃఖ మిశ్రఫలముల యనుభవములను, అనుభవించుచుకొ,
 క్రిడించునట్టి హంసకుకొ = క్రిడించుచున్న హంసకు (జీవునకు), అగ్నిసోములు = అగ్ని
 యును, జుండుడును, పక్షంబులు = తొక్కలు (ఈ జీవుని హంసపక్షిగా వర్ణించు
 చున్నాఁడు.), ఓంకారంబు=ప్రణవము, శిరంబు=శిరస్సు, త్రినేత్రంబు=జ్ఞాననేత్రమును,
 ముఖంబు=మొగము, రుద్రరుద్రాణులు-రుద్ర = ఈశ్వరుండును, రుద్రాణులు = పార్వతి
 యును, చరణంబులై=పాదంబులై, ఒప్పారకొ = ఒప్పుచుండఁగా, భానుశోటి = శోటి
 సూర్యులతో, స్రుతీకాశంబై=సమానుడై, కాష్ఠంబులయందుకొ, పన్నీయుకొ=అగ్ని
 యును, తిలయందుకొ=నువ్వులయందు, తైలంబు=నూనెయు, తీరంబులయందుకొ =
 పాలయందు, ఆజ్యంబు = ఘృతంబును, వ్యాపించియున్న చందంబునకొ = వ్యాపించి
 యున్నట్లు, బ్రహ్మాది...యందుకొ-బ్రహ్మాది = చతుర్ముఖుండు మొదలు, స్తంబభర్తృంకొ=
 గణికాపాఠచపటకుఁగల, సర్వభూతంబులయందుకొ = నకలజంతువులయందును, హృదయ
 కమలంబు=హృదయపద్మమును, అధిష్ఠించియుండుకొ = ఆశ్రయించియుండును (జీవుఁ
 డగు నీహంస లేనిచోటే లేదనుట). అందుకొ = ఆ హృదయకమలమునందు, పూర్వ
 దశంబునకొ = తూర్పుదిక్కునందున్న రేకుపై నాహంస సంచరించునప్పుడు, పుణ్య
 మతియుకొ=పుణ్యములఁ జేయవలయు నను నిచ్చయు, ఆగ్నేయదశంబునకొ = అగ్ని
 దిక్కున నుండుదశమున సంచరించునప్పుడు, నిద్రాస్యాదులు-నిద్ర = నిదురయును,
 ఆలస్య = సోమరితనమును, ఆదులు = ఆకలి దప్పి మొదలగునవియును, యామ్యదశం
 బునకొ=దక్షిణపువ్వుననున్న రేకునందు, క్రూర్యశేముషియుకొ=క్రూరబుద్ధియు, నైర్వృతి
 దశంబునకొ = నైర్వృతిపార్శ్వముననున్న రేకునందు, పాపబుద్ధియుకొ = పాపముచేయ
 వలయునను తలంపును, పశ్చిమదశంబునకొ = పడమటిరేకునందు, క్రీడయుకొ = ఆట
 యందలి యిచ్చయు, వాయువ్యదశంబునకొ = వాయువుదిక్కుననున్న రేకునందు హంస
 తిరుగునప్పుడు, గమ...షయుకొ-గమన=నడచుట, ఆది=మొదలగువానియందలి, మసీ
 షయుకొ=బుద్ధియును, సౌమ్యదశంబునకొ = కుబేరునిదిక్కునం దున్న రేకునందు, రతి
 ప్రితియుకొ=రతియందలి యిచ్చయు, ఈశాన్యదశంబునకొ = ఈశాన్యదిక్కునం దున్న
 రేకునందు, ద్రవ్యాదానంబుకొ-ద్రవ్య=ద్రవ్యమును, ఆదానంబుకొ = ఇయ్యవలయునని
 (లేక తీసికొనవలయునని), మధ్యంబునకొ=పద ముయొక్క నడిమిభాగమునందు హంస

నిలిచియున్నప్పుడు, వైరాగ్యంబు = వైరాగ్యమును. కేశరంబుల = పద్మకేశరముల
యందు, జాగ్రదవస్థయు, కణ్ణికయందు = మిద్దెలయందు, స్వప్నంబు = స్వప్నావస్థయు,
లింగంబున = తామరదుంపయందు, హంసయున్నప్పుడు, సుషుప్తియు = సుషుప్తివస్థ
యును, పొందుచుండు = కలుగుచుండును. మతియు = ఎప్పుడు = ఏ సమయము
నందు, పద్మత్యాగియగు = ఆ హంసపద్మమును విడుచునో, అప్పుడు = ఆ సమయమున,
నాచంబు = ప్రణవనాదమునందు (ప్రణవమునకు పరబ్రహ్మయర్థము కావునను సాక్షి
యగుజీవునకు నాదమునందు నిలయముసంభవింపదు కావునను ఇచ్చటి నాదశబ్దముచే పర
బ్రహ్మమే చెప్పబడెనని యూహించునది.), విలీనంబుల = లయమునొందును. అది =
అయొకకృమ, తురీయంబు = తురీయావస్థ, అన్నాదంబు = ప్రణవార్థమగునాపరబ్రహ్మము,
ఆధారాదిబ్రహ్మరంధ్రపర్యంతంబు = ఆధారముమొదలు బ్రహ్మరంధ్రమువరకు, శుద్ధ...
శంభై - శుద్ధ = నిర్మలమైన, స్ఫటిక = స్ఫటికరత్నముతో, సంకాశంబై = సమానమైనదై,
నిండియుండు = వ్యాపించియుండును. అదియే = ఆ బ్రహ్మమే, పర... బని - పరమార్థ =
సత్యమైన, తత్త్వ = స్వరూపముయొక్క (జీవస్వరూపముయొక్క), రహస్యంబని = గోప్య
విషయమని (అనగా: సందతకును తెలియశక్యమగుజీవయథార్థస్వరూపమని), యోగీశ్వ
రులచేత = శ్రేష్ఠు లగుయోగులచే, చెప్పంబడు = వలకుబడుచున్నది (బ్రహ్మ స్వర్గ
వ్యాపకుడే యైనను యొకదేశమునందే యున్నాడని చెప్పట శిష్టులకు సుఖముగా
దెలియుకొఱ కనియెఱుంగునది). అట్లుగుటంజేసి, కావున.

తా. పరబ్రహ్మము నిర్వికారుడగుటచేతను మాయయు చేతన మగుటచేతను
కర్తృత్వ భోక్తృత్వాదిరూప మగునీనంసార మిం దెవ్వరికిని సంభవింపదు. సంసార
మన్నో యనుభవసిద్ధముగనున్నది. కావున నీమాయాబ్రహ్మల కేదియో సంబంధ మొకటి
యుండితీరవలయును. అసంబంధముకూడ సత్యమైనచో నెప్పటికిని నశింపదు. కావున
ముక్తి యనునదియే లేకపోవలసివచ్చును. కావున నాసంబంధము తాదాత్మ్యసంబంధ
ముగా నుండవలయును. సంయోగసంబంధ మనినయెడల పరమాత్మ నవికారుడు కావలసి
వచ్చుటచేత నది యుక్తము కా నేరదు. (సమవాయసంబంధము వేదాంత మతములాలేదు.)
కావున నధ్యాసరూపమగుతాదాత్మ్యసంబంధమే యిచ్చటఁ జెప్పనొప్పియున్నది. మాయా
బ్రహ్మలనాదు లగుటచే వారలకుఁ గలసంబంధముకూడ ననాదియే కావలసివచ్చుచున్నది.
ఇట్టితాదాత్మ్యసంబంధముచే నాపరబ్రహ్మము మాయాసహితుడై శరీరమునఁ బ్రవేశించి
సకలసంసారము ననుభవించుచు హంస (జీవుడు) యని పేర్కొనఁబడు చున్నాడు.
అహంస పంజరమునందుఁ జిక్కినహంసకుఁజీవలె వెలికిఁ బోనేరక శరీరమునందే విహరించు
చున్నది. అహంసకు చంద్రాక్షులు రెక్కలు. హింకారము శిరస్సు, జ్ఞాననేత్రము ముఖము.
ఈశ్వరుడును పార్శ్వలియుఁ బార్శ్వములు ఇట్టిరూపముతో నాహంస తలలయందు తైలం

ఋణు ధీరమునందు ఘృతంబును వ్యాపించియున్నట్లు చతుర్ముఖబ్రహ్మముమొదలు గణిక
 పోచవఱకుఁగలసర్వపదార్థములయందును వ్యాపించియున్నది. హృదయకమలము నాశ్ర
 యించి కోటిసూర్యులవలె వెలుగుచున్నది. ఆహృదయకమలమున నెనిమిదిదళములుగలవు.
 అందుఁ దూర్పున నున్నదళమువై నీహంస విహరించు చుండునేని మనసునందు పుణ్య
 కార్యవిషయములగు సంకల్పములు జనించును. ఆగ్నేయదిశయందలి దళమున నిద్రయు
 నాలస్యము మొదలగునవి కలుగును. దక్షిణదళంబున శ్రూరబుద్ధియు నైర్మలికతయందలి
 దళమున పాపవృత్తులు నుద్భవించును. పశ్చిమదళమున నాహంస విహరించునప్పుడు క్రీడ
 యందలి యభిరుచియు వాయవ్యదళమున నిలచి యున్నప్పుడు నడువవలయు ననుకలం
 పును ఉత్తరదళమున నున్నప్పుడు రతియందలి యిచ్ఛయు ఈశాన్యదళమున ధనధాన్యము
 నందలి సంకల్పమును సంభవించును. కమలమధ్యమునందున్నప్పుడు వైరాగ్యము పుట్టును.
 కేసరములందునుఁ గర్ణికయందును తొడిమెయందును క్రమముగ జాగ్రత్తస్వప్నుసుషు
 త్త్యవస్థ లనుభవింపఁబడును. ఇదియునుఁగాక నాహంస పద్మము నెప్పుడు విడుచునో
 యప్పుడు ప్రణవార్థమని యివివఱకుఁ జెప్పఁబడియున్న ఘంటానాదమునందు లయము
 నొందును. ఆనాదము మూలాధారముమొదలు బ్రహ్మరంధ్రమువఱకు నేకవిధముగ
 వ్యాపించియున్నది. అదియే ధరబ్రహ్మతత్త్వరహస్యమని యోగులు చెప్పుదురు. కావున.

— హంసాదిలయస్థానసూచనము. —

క. దేశికనాథునిమహాదుప, దేశమువలనఁ వివేకదృష్టివలనఁ ద
 న్నాశస్థలము సుషుమ్నా, దేశంబని దానికీలుఁదెలియఁగవలయున్.
 టి. దేశ...నఁ-దేశికనాథుని = సద్గురునియొక్క, మహత్ = గొప్పదియగు,
 ఉపదేశమువలనఁ=బోధవలనను, వివేకదృష్టివలనఁ=జ్ఞానదృష్టివలనను, తన్నాశస్థలము
 =ఆజీవరూప మగుహంసయొక్క లయమునకు (అనఁగా: ఆహంస పరబ్రహ్మమునందు లీన
 మగుటకు) స్థానము. సుషుమ్నా దేశం బని=సుషుమ్నానాడిమధ్యభాగమని (హృదయకమ
 లమునందు దహరాకాశమున పేర నొకయాకాశముకలదని శ్రుతులయందు చెప్పఁబడి
 యున్నది. యోగకాస్త్రమునందు సుషుమ్నానాడిమధ్యభాగమే దహరమని చెప్పఁబడి
 యున్నది. ఆసుషుమ్నానాడిహృద మూలాధారముమొదలు బ్రహ్మరంధ్రమువఱకునున్నది
 కావున నెట్లుచెప్పినను విరోధము కలుగదని తెలిసికొనవలయును.), దానికీలు = దాని
 రహస్యమును, తెలియఁగ వలయున్ = తెలిసికొనవలయును.

తా. ఆచార్యునియుపదేశము ననుసరించియు బహువిధము లగుయత్తుల ననుస
 రించియుఁ జూచిన నాహంస లయము నొందునట్టిస్థానము సుషుమ్నానాడిమధ్యప్రదేశ
 మని తెలిసికొనవలయును.

ఆ. సర్వభూతహృదయజలజాతములయందు

సమతః బవనమానసములతోడ

హంస యనుచుఁ బలుకునతఁడె నే నను కీలుఁ

దెలిసి తలఁచ నదియుఁ బొలియు నంత.

175

టీ. అంతః = పిదప, సర్వ...యందుఁ - సర్వభూత = సమస్తప్రాణుల యొక్క, హృదయజలజాతములయందుఁ = హృదయకమలములయందు, లేక సుషుమ్నానాడిమధ్యభాగములయందు, సమతః = భేదములేకుండ, పవనమానసములతోడ - పవన = ప్రాణములతోను, మానసములతోడఁ = మనస్సుతోను కూడి, హంస యనుచుఁ = హంసయని, పలుకునతఁడె = జపము సేయువాడె (బ్రహ్మభిన్నుఁ డగు పురుషుడె), నేననుకీలుదెలిసి = నేను (జీవుఁడు) అనునట్టివర్తమును గ్రహించి (అనగా బ్రహ్మమునకు జీవునకును భేదములేదని గ్రహించి), తలఁచఁ = ధ్యానింపఁగా, అది యుక్ = 'జీవుఁడు సుషుమ్నానాడిమధ్యమున పరబ్రహ్మముతో నైక్యమగుచున్నాడు. కొంతకాల మాయనతో వేటుగనుండెను' అను మొదలగుభావనలు, పొలియుఁ = నశించి పోవును.

తా. సమస్తభూతములయొక్కయు హృదయకమలముల నాశ్రయించి 'హంస' యని పలుకుచు సంచరించువాడనీ నేను. వానికిని నాకును భేదములేదు. అని వర్తమును దెలిసికొని ధ్యానము చేసి నేని తాను వేటు, హంసమంత్రాధిదేవత యగుజీవుఁడు వేటు, తా నాజీవుని ధ్యానము చేయుచున్నాఁడు అను భేదము లన్నియు నశించును. జీవుఁడు బ్రహ్మమునందు లయ మగుచున్నాఁడు. సుషుమ్నానాడిమధ్యమునఁ దేలుచున్నాఁడు అనునట్టిభావనయే నశించును.

అవ. ఈవిధముగా మంత్రమును మంత్రార్థమును ప్రత్యక్షముగ నామంత్రార్థమును భావింపలేనివారికి నుపకారముగ నాహంసను షష్టిరూపముగ భావనచేయవచ్చుననియు నుపదేశించి యాధ్యానము తుద కెట్టిఫలము నొసంగునో దానినిఁ గూడ వివరించి యీక్రింద నుపసంహరించుచున్నాఁడు:—

ఆ. ఈరహస్య మెఱింగి యేకాగ్రచిత్తుడై
సంతతము భజింపఁ జాలునేని

యనిలమానసములు హంసంబుతోఁగూడ

విలయ మొందు మొదలివెలుగునందు.

176

టీ. ఈరహస్య మెఱింగి = ఈవివరింపఁబడిన రహస్యవిషయమును దెలిసికొని, ఏకాగ్రచిత్తుడై = స్థిరమగుచునన్సుకలవాడై, సంతతముఁ = సర్వకాలమునందును, భజింపఁ జాలునేని = ప్రాణాపానసమయములందును, అనిలమానసములు = ప్రాణాపానసమయములందును మనస్సును

హంసంబుతోఁగూడఁ = హంసపక్షివలె వర్ణింపఁబడియున్న జీవునితోఁగూడ, మొదలి వెలుఁగునందుఁ = ఆనాదిసిద్ధ మగుపరబ్రహ్మప్రకాశమునందు, విలయమొందుఁ = నశించును.

తా. ఈరహస్యవిషయమును గ్రహించి ఏకాగ్రమగుమనస్సుతో నెప్పుడును ధ్యానించు నేని వానిమనఃప్రాణములు జీవరూప మగుహంసతోఁ గూడ ఆనాదిసిద్ధమగు పరబ్రహ్మమునందు లీనము లగును. (అనఁగా మోక్షము కలుగును.)

— రేచక పూరక కుంభకముల వివరణము. —

అవ. హంసమంత్రము ప్రాణవాయువుతోఁగూర్చి జసింపఁబడవలయునని చెప్పఁ బడియున్నదికదా. దానివిధానము నీక్రింద వివరించువాడై మొట్టమొదట రేచక పూరక కుంభక స్వరూపములను జెప్పుచున్నాఁడు:—

నీ. హృదయగతప్రాణుఁ డేతెంచునాసికా

వివరంబువలనను వెలికి ద్వాద

శాంగుళపర్యంత మది రేచకం బగు

నరుదెంచునంతలో నర్థసమయ

మచ్చోట లయ మగు నది బహిఃకుంభకం

బారీతి లోపలి కరుగునదియె

పూరకం బననొప్పు బూరించునంతలో

నర్థకాలంబు దా నడఁగు నచట

తే. నదియె యాంతరకుంభకం బనఁగఁ దనరుఁ

బొనఁగ నిబ్బంగి రేచకపూరకాది

గతులచే విహరించు నీగాలి వానిఁ

గలసి మదితోడ హంసంబు మెలఁగునపుడు.

177

టీ. హృదయగతప్రాణుఁడు = హృదయస్థానమునం దున్నప్రాణవాయువు, నాసి...వలన-నాసికా = ముక్కుయొక్క, వివరంబువలన = ద్వాదశమునుండి, వెలికి = వెలుపలికి, ద్వాదశాంగుళపర్యంతము = పండ్రెండంగుళములదూరమువఱకు, ఏతెంచు = వచ్చును, అది = ఆవచ్చుట, రేచకంబగు = రేచక మని చెప్పఁబడును. ఆరు దెంచునంతలో = వచ్చినంతసమయములో, అర్థసమయము = సగముకాలము (అనఁగా వచ్చుట కెంతకాలము పట్టునో దానిలో సగముకాలము.), అచ్చోట = బయట, లయ మగు = లీనుడై యుండును (అనఁగా: లోనికిఁ బోక నిలిచి యుండు ననుట). అది = ఆనిలిచియుండుట, బహిఃకుంభకంబు = బహిఃకుంభకము (వెలుపల కుంభకము)

ఆరితి = ఆవిధముగా, లోపలికరుగునదియే = లోపలికి జోవుటయే, పూరకంబునోప్పు = పూరకమని చెప్పబడును. పూరించునంతలో = పూరించుటకు పట్టినంత కాలములో, అర్థకాలంబు = సగముసమయము, అచట = ఆస్థలమునందు (లోపల), తానడగడ = కదలక నిలిచి యుండును, అదియే = ఆలోపల నిలుచుటయే, అంతర కుంభకం బనగడనరు = అంతరకుంభక (లోపలజరుగు కుంభకము) మని చెప్పబడును. పొసగ = అందముగా, ఇబ్బంగి = ఈవిధముగా, రేచకపూరకాదిగతులచే = రేచకము పూరకము మొదలగువానిచే, ఈగాలి = ఈ ప్రాణవాయువు, విహరించు = తిరుగుచున్న, వాని = ఆ రేచక పూరక కుంభకములను, కలసి, మదితోడ = మనసుతోఁ గూడి, హంసంబు = హంసమంత్రము (లేక హంస), మెలగునపుడు = సంపరించుచున్నప్పుడు (అనగా ఆ రేచక పూరక కుంభకములతోఁ గలసి మనసు తిరుగుచుంటయు, దానితోఁ గూడి హంసము సంపరించుటయు స్వాభావిక మనుట. ఉత్తరపద్యముతో నన్వయము).

తా. హృదయమునం దున్న ప్రాణవాయువు నాసికనుండి పండ్రెండంగుళములు వెలికివచ్చును. అదియే రేచక మనబడును. వచ్చినకాలములో నర్థభాగము వెలుపల నిలుచును. దానికి బహిఃకుంభక మని పేరు. ఇట్లే లోపలికి జనుటకు పూరక మనియు నర్థ సమయములో నడంగియుండుటకు నాంతరకుంభక మనియుఁ బేరు. ఈవిధముగా సంపరించుచున్న గాలి నాశ్రయించి మనసు సంపరించును. దానితోఁగూడి హంసయు విహరించుచుండును.

తే. పూరకము నహంకారంబు పొందుపఱచి

కుంభకంబున బిందువుఁ గూర్చి యంత

రేచకమున సకారంబుఁ జూచి వానిఁ

దెలియు తెలివియె నే నని తెలియవలయు.

178

టీ. పూరకమున = పై వివరింపఁబడిన పూరకమునందు, హకారంబు = హంస మంత్రమునందలి “హ” యను నక్షరమును, పొందుపఱచి = చేర్చి (ఉన్నట్లు సంకల్పించి యుండుట), కుంభకంబున = కుంభకమునందు, బిందువు = హకారమునకు పార్శ్వముననున్న అనుస్వారమును, కూర్చి = చేర్చి, అంత = పిదప, రేచకమున = పై న వివరింపఁబడియున్న రేచకమునందు (నిశ్వాసమునందు), సకారంబు = హంస మంత్రమునందలి “స” యను వర్ణమును, చూచి = ఉన్నట్లు భావించి, వాని = ఆ రేచక పూరక కుంభకము లనువానితోఁ గూడి విహరించుమనస్సును ఆ రేచకాదులతోఁ జేర్చబడి హంసమంత్రమును, తెలియు తెలివియె = తెలిసికొనునట్టిజ్ఞానమేను (ఏని నన్నిటిని) నే నని తెలియవలయు.

తా. హంసమంత్రము నీ ప్రాణవాయువుతోఁగూర్చి జపింపవలయును. ఎట్లనినః పూరకమునందు హకారము కలదనియు అంతరకుంభకమునందు అనుస్వారము కలదనియు రేచకమునందు సకారము కలదనియు భావింపవలయును. ఇట్లు భావించి జపించునప్పుడు “అ జపమును తెలిసికొనుజ్ఞానమే నా యథార్థస్వరూపము” అని తెలిసికొనుచుండవలయును.

❧ షట్కమలములనిర్ణయము. ❧

అవ. ఇట్లు మంత్రానుష్ఠానప్రకారమును వివరించి సాధకులకు సుపకారముగ నుండుటకై దానిసంఖ్యను వివరించుచున్నాఁడు:—

తే. ఇట్లనిలమానసములతో నెనసి హంస
యాటుకమలంబులందు నహర్నిశంబు
లీలచే నిరువదియొక్కవేలయాటు
నూలుమాటులు విహరించు మేరతోడ.

179

టీ. ఇట్లు=ఈవిధముగా, హంస=హంసపక్షి, అనిలమానసములతో=వాయువుతోను, మనసుతోను, ఎనసి=కూడి, ఆటుకమలంబులందు=మూలాధారము మొదలగు నాటుకమలములయందును, అహర్నిశంబు = రేయంబవలు, లీలచే = విలాసముతో, ఇరువదియొక్కవేల యాటునూలుమాటులు, మేరతోడ=మితితో, విహరించు=తిరుగును. (మనుష్యునకు, లేక జంతువునకు, ఒకసూర్యోదయము మొదలు రెండవసూర్యోదయము లోపల ఇరువదియొక్కవేల యాటునూలుమాటులు క్వాసతిరుగును. ఇది స్వస్థుని విషయము. జాడ్యగ్రస్తుడై కాని పరుగెత్తుట మొదలగునానివలన నలసటఁగాని యున్నప్పుడు ఈవరిమితిని క్వాససంచారము మించును. తగ్గుటమాత్రమెప్పటికిని లేదు.)

తా. ఇట్టిహంస వాయువుతోఁగూడి యన్నికమలములయందును విహరించుచుండును. సూర్యోదయము మొదలు మరల సూర్యోదయమువఱకు నావిహారములసంఖ్య యిరువదియొక్కవేలు నాటునూలులై యున్నది. పురుషునకు దినమున కిరువదియొక్కవేల యాటునూలుమారులు క్వాస తిరుగుచుండు ననియు దానితోఁగూర్చి హంసమంత్రమును జపింపవలసినచట్టుచే నదియు నన్నిమాటులు జపింపఁబడునదియే యగుననియు తెలిసికొనవలయును.

వ. అట్లు గావున గుడస్థానంబున వశపసవర్ణగంబై, చతుర్దశయు క్తంబై
తప్తకాంచనపుష్పకసన్నిభంబై, మహీనిలయంబై, ప్రాణకారణంబై,
మూలాధారచక్రంబు విలసిల్లు నందు వినాయకున కాటునూలు

లును లింగస్థానంబున బభమయరలవర్ణగంబై, షడ్వశసమన్వితంబై, రక్తవర్ణంబై, జలాలయంబై, రసనాకారణంబై, స్వాధిష్ఠానచక్రంబు రంజిల్లు, నందుఁ జతుర్ముఖున కాటువేలును, నాభిస్థానంబున డడణ తథదధనపఫవర్ణగంబై, దశదళోపేతంబై, తేజోనివాసంబై, పీతవర్ణంబై, నేత్రకారణంబై, మణిపూరచక్రంబు ప్రకాశించు; నందు శ్రీమహావిష్ణున కాటువేలును; హృదయస్థానంబున కఖగఘజ చఛజఝఞ టతవర్ణగంబై, ద్వాదశదళోపేతంబై, శ్వేతవర్ణంబై, మరుత్తందిరంబై, త్వగింద్రియకారణంబై, యనాహతచక్రంబుదనరు; నందు రుద్రున కాటువేలును; గంఠస్థానంబునం దకారాదిషోడశ స్వరగంబై, షోడశదళయుతంబై, నీలవర్ణంబై, గగనసదనంబై, శ్రోత్రకారణంబై, విశుద్ధచక్రంబలరు; నందు జీవాత్మనకు సహస్రంబును, భూమధ్యస్థానంబున హంక్షుమ్మనువర్ణంబులుగలిగి, ద్విదళలలితంబై; మాణిక్యవర్ణంబై, యంతఃకరణభవనంబై యాజ్ఞాచక్రంబొప్పు; నందుఁబరమాత్మనకు సహస్రంబును; బ్రహ్మరంధ్రస్థానంబున నోంకార వర్ణగంబై, సహస్రదళశోభితంబై, కోటిసూర్యప్రకాశమానంబై, ధీవిలయస్థలంబై, సహస్రారచక్రంబలరారు; నందు శ్రీగురుస్వామికి సహస్రంబును, శ్రీమద్దేశికోక్తాసనముద్రాలక్ష్యమంత్రధ్యానక్రమ పూర్వకంబుగా సమర్పించుసద్గురుభక్తుండు జీవన్ముక్తుం డగునట్లొప్పించు నప్పడు.

1180

టీ. ఆట్లుగావునఁ = కాఁబట్టి, గుదస్థానంబునఁ, వశషసవర్ణగంబై = వ, శ, ష, స అనువర్ణములు గలదియై, చతుర్దళయుక్తంబై = నాలుగుదళములతోఁగూడి, తప్త... భంబై = తప్తకాంచన = పుటమువేయఁబడిన బంగారుయొక్క, పుష్ప = కమలముతో, నన్నిభంబై = సమానమై, మహీనిలయంబై = భూమి కాధారస్థానమై, పూజాకారంబై = నాసికకు కారణమై, మూలాధారచక్రంబు = మూలాధారమనుచక్రము, విలసిల్లుఁ = ప్రకాశించుచుండుచు, అందుఁ = ఆమూలాధారచక్రమునందు, వినాయకునకు = విఘ్నేశ్వరునకు (విఘ్నేశ్వరుండు మూలాధారచక్రమునకు నధిష్ఠానదేవత యని యర్థము.) ఆఱునూలును = పైన వర్ణింపఁబడినహంస మంత్రజపములూ ఆఱునూలునూలు లొనర్చిన జపమును, లింగస్థానంబునఁ, బభమయ రలవర్ణగంబై = బ, భ, మ, య, ర, ల, అనువక్షరములతోఁ గూడినట్టియు, షడ్వశసమన్వితంబై = ఆఱురేకులతోఁ గూడి నట్టియు, రక్తవర్ణంబై = ఎఱునిచ్చ, జలాలయంబై = జలభూతములకాశ్రయమై, రసనా

కారణంబై = జీవోద్రియమునకుఁ గారణమై, స్వాధిష్ఠానచక్రంబు = స్వాధిష్ఠాన మను
 పేరుగలచక్రము, రంజిల్లఁ = ప్రకాశించును. అందుఁ = ఆస్వాధిష్ఠానచక్రమందు,
 చతుర్ముఖునకుఁ = దానియధిదేవతయైన బ్రహ్మకు, ఆఱువేలును = ఆఱువేలజపంబును, నాభి
 స్థానంబుఁ = నాభియందు, డడణతథదధనపపవర్ణగంబై = ధ, ధ, ణ, త, ధ, ద, ధ, న,
 ప, ఫ అనునక్షరములు గలదియై, దశదశోపేతంబై = పదిరేకులతోఁ గూడి, లేజో
 నివాసంబై = అగ్నిభూతమున కాశ్రయమై, పీతవర్ణంబై = పచ్చనివర్ణము గలదియై,
 నేత్రకారణంబై = నేత్రోద్రియమునకు హేతువై, మణిపూరకచక్రంబు = మణిపూరక
 మనుపేరు గలచక్రము, ప్రకాశించుఁ = ప్రకాశించును. అందుఁ = ఆమణిపూరక
 చక్రమునందు, శ్రీమహావిష్ణునకుఁ = అధిదేవతయై యున్న విష్ణువునకు, ఆఱువేలును
 = ఆఱువేలజపంబును, హృదయస్థానంబునఁ = వక్షస్థలమునందు, క ఖ గ ఘ ఙ చ ఛ
 జ ఝ ఞ ట ఠ డ ఢ ణ త వర్ణగంబై = క, ఖ, గ, ఘ, ఙ, చ, ఛ, జ, ఝ, ఞ, ట, ఠ, అను నక్షరములుగలది
 యై, ద్వాదశదశోపేతంబై = పండ్రెండుదశములతోఁ గూడినదియై, శ్వేతవర్ణంబై =
 తెల్లనివర్ణము గలదియై, మరున్దంఱిరంబై = వాయుభూతమునకు ఆధారమై, త్వగింద్రియ
 కారణంబై = త్వగింద్రియమునకుఁ గారణమై, అనాహతచక్రంబు = అనాహత మను
 పేరుగలచక్రము, తనరుఁ = ఒప్పును. అందుఁ = ఆచక్రమునందు, రుద్రునకుఁ = అధి
 దేవతయైన యాశ్వరునకు, ఆఱువేలును = ఆఱువేలజపంబును, కంఠస్థానమందుఁ = కంఠ
 మునందు, అకారాదిహోడశశస్వర్గకంబయి = అకారము మొదలు పదియూఱువర్ణములు
 గలదియై, షోడశదశయంతంబై = పదియూఱుదశములతోఁ గూడినదియై, నీలవర్ణంబయి =
 నల్లనివర్ణముగలదియై, గగనసదనంబయి = ఆకాశభూతములకు నాధారమై, శ్రోత్రకా
 రణంబయి = శ్రోత్రోద్రియమునకుఁ గారణమై, విశుద్ధచక్రంబు = విశుద్ధ మనుపేరు
 గలచక్రము, అలరుఁ = ఒప్పుచున్నది. అందుఁ = ఆవిశుద్ధచక్రమునందు, జీవాత్మ
 నకుఁ = అధిష్ఠానదేవతయై యున్న జీవునకు, సహస్రంబును = పదినూఱులును, భ్రూ
 మధ్యస్థానంబునఁ = బొమల నడిమిభాగమున, హంతుమ్మను వర్ణంబులు గలిగి = హం,
 క్షం అను రెండక్షరములతోఁ గూడి, ద్విదశలలితంబై = రెండు దశములతోఁ బ్రకా
 శించు, మాణిక్యవర్ణంబై = మాణిక్యమువంటి వర్ణముగలదియై, అంతఃకరణభవం
 బయి = అంతఃకరణమునకు నివాసస్థానమై, ఆఙ్గాచక్రంబు = ఆఙ్గా యనుపేరు గల
 చక్రము, ఒప్పుఁ = ప్రకాశించును. అందుఁ = ఆయాఙ్గాచక్రమునందు, పర
 మాత్మనకుఁ = అధిష్ఠానదేవత యైన పరబ్రహ్మమునకు, సహస్రంబును = పదినూఱుల
 జపమును, బ్రహ్మరంధ్రస్థానంబునఁ = శిరస్సునందు, హింకారవర్ణగంబయి = హిం
 కారమనువర్ణముగలదియై, సహస్రదశశోభితంబయి = సహస్రదశములతోఁ గూడి,
 శోటిమూర్త్యుప్రకాశమానంబయి = శోటిమూర్తులవలెఁ బ్రకాశించునట్లు, క్షిప్రియస్థలంబై =

బుద్ధిలయమునొందుటకు స్థానమై, సహస్రారచక్రంబు = సహస్రారమనుచక్రము, ఆల
 రారుక్ = ఒప్పుచుండును. అందుక్ = అసహస్రారచక్రమునందు, శ్రీగురుస్వామికిఁ
 గురువునకు (నిత్యసిద్ధఁ డగుపరబ్రహ్మమే గురుశబ్దముతోఁ జెప్పఁబడును.), సహస్ర
 జపంబును, శ్రీమ...గాక్-శ్రీమత్ = బ్రహ్మవిద్యాసంపన్నుడైన, దేశిక=సద్గురువుచేత,
 ఉక్త=చెప్పఁబడిన, ఆసన = యోగాసనముమొదలగునాసనములు, ముద్రాలక్ష్యము=ముద్ర,
 మంత్ర = మంత్రము, ధ్యానక్రమపూర్వకంబుగాఁ = వీనిని ధ్యానించుటయే ప్రధాన
 ముగా (అనఁగా: తన కుపదేశ మిచ్చినగురువు ఏయాసనమును చెప్పినో దాని నభ్యసించి,
 యేముద్రను చెప్పినో దానిని జూచుచు, ఏమంత్రమును జెప్పినో దాని నుపాసిం
 చుచు, సము...డు-సమర్పించు = ఇచ్చునట్టి (అనఁగా: అట్లు సంకల్పించునట్టి), సత్ =
 శ్రేష్ఠుడైన, గురు = గురువుయొక్క, భక్తుఁడు, జీవన్ముక్తుడు = బ్రతికియే మోక్షముఁ
 జెందువాఁడు, అగుక్ = అవును. అట్లు = ఆవిధముగా, ఒప్పించునప్పుడు = జపమును
 ఆయాదేవతలకు సమర్పించునప్పుడు.

తా. ఈశ్వాన షడాధారచక్రములయందు విహరించుచుండును గావున నేయే
 చక్రము నాశ్రయించి యెంతెంతజపము జరుగునో దానినిగూర్చి చెప్పెద వినుము.
 గుడస్థానమునందు వ,శ,మ,న అను నాల్గక్షరములతోఁ గూడిన నాలుగుదళములు కల
 దియు పుటము వేసినబంగారముతో సమాన మగుకాంతి గలదియు పృథ్వీభూతమున
 కాధారమైనదియు పూర్ణేంద్రియమునకుఁ గారణ మైనదియు సగుమాలాధార మను
 నొక చక్రము కలదు. దాని కధిదేవత విఘ్నేశ్వరుఁడు. ఆచక్రమునందు ఆఱునాఱు
 మాఱులు జపము జరుగును. ఆవినాయకున కది యర్పింపఁబడును; ఇట్లే లింగస్థానమున
 స్వాధిష్ఠాన మనుమఱియొక చక్రము కలదు. బ,భ,మ,య,ర,ల, అను వర్ణములతోఁ
 గూడినయాఱుదళములు కలిగి రక్తవర్ణముతో నాచక్రము రంజిల్లుచుండును. అది జల
 భూతమున కాధారము. జిహ్వేంద్రియమునకుఁ గారణము. దానికధిదేవత బ్రహ్మ. ఆ
 చక్రమునందు జరుగునాఱుపేలజపము ఆబ్రహ్మకు సమర్పింపఁబడును. నాభియందు
 మణిపూరకచక్రము కలదు. అది పచ్చనివర్ణము కలిగి అగ్ని భూతమునకు నివాసస్థానమై
 నేత్రేంద్రియమునకుఁ గారణమై డ, ఢ, ణ, త, థ, ద, ధ, న, ప, ఫ అనుబీజక్షర
 ములతోఁగూడినపదిదళములు గలదియై యొప్పుచుండును. దాని కధిదేవత విష్ణువు.
 ఆయన కాఱుపేలజపము సమర్పింపఁబడును. హృదయస్థానమునందు దనాహత మనుచక్రము
 కలదు. అది తెల్లనిది. వాయుభూతమునకు నివాసమైనది. త్వగింద్రియమునకుఁ గారణ
 మైనది. క, ఖ, గ, ఘ, ఙ, చ, ఛ, జ, ఝ, ఞ, ట, ఠ అనుపండ్రెండక్షరము
 లతోఁ గూడినపండ్రెండుదళములు దానికి గలవు. దానికి రుద్రుఁ డధిదేవత. ఆయనకుఁ
 గూడ జపములూ నాఱుపేలు సమర్పింపఁబడును. కంఠస్థానమునందు విశుద్ధమను

చక్రముఁ బ్రకాశించుచున్నది. ఆకారము మొదలగు పదియాఱుచ్చులతోఁ గూడిన పది యాఱుదశములతోను నీలవర్ణముతోను అది రాజిల్లును. ఆకాశమునకు నివాసస్థానమై శ్రోత్రమునకుఁ గారణభూతమై యున్న యాచక్రమునకు జీవుఁ డధిదేవత. యాతని కొక సహస్ర మచట నర్పింపఁబడును. పూర్వమధ్యస్థానమునందు హం, ఊం అనునక్షరము లతోఁగూడినరెండుదశములతో నొప్పునాళ్ళాచక్రము గలదు. అది మనసునకు నివాస స్థానము. మాణిక్యవర్ణము. దానియధిదేవత పరబ్రహ్మము. ఆయనకు నొక్కసహస్ర మర్పిం పఁబడును. బ్రహ్మరంధ్రమునందు కొటిసూర్యప్రకాశమై ఓంకార మనుబీజముతోఁ గూడినసహస్రదశములతో నొప్పుచు సహస్రార మనుపేరుగలకమలము కలదు. సుషు త్తీయందు బుద్ధి మొదలగునవి లయ మగుస్థాన మదియే. దానికి గురు పధిదేవత. ఆయన కొకసహస్ర మర్పింపఁబడును. (అనఁగా: సర్వకాలములయందును వాయుసంచార మును గమనించుచు నాయాసంఖ్యలు ముగియఁగానే యాయాదేవతల కర్పించినటుగా భావించవలయు నని తెలిసికొనుము. ఈవిధముగా నద్ధరు పుటదేశించిన ముద్రలు లక్ష్యము జపము వీనిని ధ్యానించుచు నీహంసమంత్రము ననుష్ఠింపవలయును. ఈవిధ ముగా నర్చణ సేయునప్పుడు నింకొకవిశేషము గావచ్చును.

క. కుడియొడమనాడులందుఁ

నడుచు న్వాయువులు వాని నడవడి వెలి లోఁ

బొడగనుచు నెపుడు మెలఁగున్

నడిమినడక నంటి నెప్పునంబు కుమారా.

181

టీ. కుమారా = పుత్రా! వాయువులు = ప్రాణవాయువులు, కుడియొడమనాడు లందున్ = కుడిభాగమునందును ఎడమభాగమునందును నున్నసింగేశేడానాడులయందు, నడుచున్ = సంచరించుచుండును. నెప్పునంబు = మనస్సు, వానినడవడిన్ = వానిసంచార మును, వెలిన్ = వెలువలను, లోన్ = లోపలను, పొడగనుచున్ = చూచుచు, ఎపుడు = ఎల్ల ప్పుడు, నడిమినడకనంటి = ఆరెండునాడులకు మధ్యనున్న సుషుమ్నానాడి నాశ్రయించి, మెలఁగున్ = సంచరించుచుండును.

తా. ఓపుత్రా! నీవు హంసమంత్రానుష్ఠానము చేయునప్పుడును ఆజపము నాయాదేవతలకు నమర్పించునప్పుడును ప్రాణవాయువు కుడి, యెడమభాగములయం దున్నయిడా, సింగేశానాడులమూలమున సంచరించుచుండును. మనస్సుమాత్రము నడుమ నున్న సుషుమ్నానాడియందు నిలచి వానినిఁ జూచుచుండును.

హంసస్థానసూచనము.

క. ఆరెంటికిని విలక్షణ, మై రాజిల్లెడుసుషుమ్నయం దమలాళ్లాం

భోరుహమున హంసుం డా, తారాముఁడు సర్వసాక్షియై వెల్లు సుతా!

సీతారామా—29

టీ. సుతా = పుత్రా! ఆరెంటికి = ఆమనః ప్రాణములరెంటికిని, విలక్షణమై = వేరై, రాజిల్లెడు = ప్రకాశించుచున్న, సుషుమ్నయందు = సుషుమ్నయందున్నట్టి, అమ... మునక - అమల = నిర్మలమైన, ఆజ్ఞాంభోరుహమునక = ఆజ్ఞాచక్రమునందు, హంసుండు = జీవుండు (లేక పరబ్రహ్మము), ఆత్మారాముండు = అంతర్యామిస్వరూపుడై, సర్వసాక్షియై = సకల ప్రపంచమునకును సాక్షియై (అనఁగా: తన స్వరూపభూతమగు జ్ఞానముచే సర్వము నెఱుంగువాడై), వెల్గుక = ప్రకాశించును.

తా. ఓపుత్రా! ఆప్రాణమనస్సులకంటె వేరై సుషుమ్న నాడియందున్న యాజ్ఞాచక్రమునందు పరమాత్మ సర్వమును గనుగొనుచుండును. ప్రాణవాయువులు సంచరించుచుండుటయు, సుషుమ్న నాశ్రయించి మనస్సు వానిం జూచుచుండుటయుఁగూడ నాబ్రహ్మమునకు గోచర మగుచుండును.

ఆ. అచలహంసరూప మెచట సంభవ మగు

నెచట సంచరించు నెచట నడఁగు

నదియె సూ సుషుమ్న యదియె పో ద్విదళాబ్జ

మదియ సూక్ష్మదృష్టి నరయు మనఘ!

163

టీ. అనఘ = పాపరహితుఁడా, అచ...వము - అచల = నిశ్చలమైన, హంస = వైన వర్ణింపఁబడినహంసపక్షియొక్క, రూపము = స్వరూపము, ఎచటక = నిష్ఠలమునందు, సంభవ మగుక = పుట్టునో, ఎచటక = నిష్ఠలమునందు, సంచరించుక = తిరుగునో, ఎచటనడఁగుక = ఎచ్చట నశించునో, సుషుమ్న = సుషుమ్న నాడి, అదియె సూ = అస్థల మేనుమా, ద్విదళాబ్జము = రెండుదళములుగల యాజ్ఞాచక్రముకూడ, అదియె పో = అస్థల మేనుమా, సూక్ష్మదృష్టిక = జ్ఞానశక్తముచే, అది యరయుము = దానిని విచారింపుము. (ఇట్లు చెప్పటవలన సీతారాజ్ఞాచక్రంబును దీనితోఁగూడఁ జెప్పఁబడియుండుటచే మూలాధారాది సమస్తచక్రములు సుషుమ్న నాడియు అనునవి యన్నియు కల్పితములని తోచుచున్నది. శారీరకములే (అనఁగా: నాయారూపముతో శరీరమునందున్న వే) యైనచో నిట్లు చెప్పట సంభవింపదు గదా.)

తా. హంసయును బరబ్రహ్మమే యనియు మాయవలనఁదక్క నాహంసమునకును బ్రహ్మమునకును భేదమేమియు లేదనియు నిదివఱకే చెప్పియున్నాము. కావున బాగుగ విచారించిన వైవర్ణ్యంపఁబడినసర్వసాక్షియగు పరబ్రహ్మమే హంస. ఆహంస జీవరూపముతో నెచటఁ గానవచ్చునో బ్రహ్మస్వరూపసాక్షాత్కారము గలిగినపిదప నెచట నశించునో సాశమునకుఁ బూర్వమెచట విహరించునో అదియే సుషుమ్న నాడి. అదియే యాజ్ఞాచక్రము. ఈవిషయము నలినూత్నమగు దృష్టిచేఁ దెలిసికొనుము. (అదియే బ్రహ్మమని తోచుచున్నది.)

అవ. ఇట్లు సూక్ష్మతమమగు పరబ్రహ్మతత్త్వము సుపదేశించి దీనిని దెలిసికొనఁ గోరు ముముక్షువులకుఁ దారకయోగ మవశ్యకర్తవ్యమను విషయమును సయంక్షికముగా నిరూపించుచున్నాఁడు:—

చ. అది యతిసూక్ష్మదృష్టియు దృగాద్యనసానపదంబు భీమన
స్వదనము స్వప్రకాశము నసంగము నిర్విషయంబు గాన న
స్వదమున హంసనాదములభంగుల గూర్చు దదంతరంబునం
దుదయము నొంది చిత్కళ మహోన్నతి వాని నడంచునెంతయున్.

టీ. అది=అస్థానము, అతిసూక్ష్మదృష్టియొక్క=మిగులసూక్ష్మమైన జ్ఞానమే స్వరూప ముగాఁగలదియు, దృగా...బును-దృగాది=నేత్రము మొదలగు నింద్రియములయొక్క (లేక ద్రష్టృత్వము మొదలగుధర్మములయొక్క), అవసానపదంబును=లయస్థానమును (ఇంద్రియము లన్నియు నచట లీనమగుటచే దానిని కనుఁగొననేరవనియు అపదార్థము మఱియొకదానినిఁ జూచుటయుఁగూడ సంభవింపదు), భీ...మును-భీ=బుద్ధికిని, మనః= మనస్సునకును, నదనమును=స్థానమును (అనఁగా: దాని నాశ్రయించియే బుద్ధి మొదలగు నవి ప్రవర్తించుచున్నవనుట), స్వప్రకాశమును = మఱియొకదాని సహాయములేకయే స్వయముగ ప్రకాశించునదియు, అసంగమును=దేనితో సంబంధపడనిదియు, నిర్విషయం బును=గోచరముకాదగిన రెండవపదార్థములేనిదియు, కానక=వి యున్నది కావున, అప్పదమునక=అస్థలమునందు, హంస...లక=హంసనాదముల=పూర్వము వర్ణింపఁబడిన దశవిధప్రణవనాదములయొక్కయు హంసపక్షియొక్కయు, భంగులక=రీతులను (ఇచట హంసము కలదు నాదములు కలవు అనిభావించి), గూర్చు = చేర్చుగా (నిర్మలమగు ప్రేవర్ణింపఁబడిన బ్రహ్మపదార్థము నెఱుంగలేనప్పుడు బ్రహ్మభిన్నములుగాఁ గానవచ్చు చున్న సీనాదహంసలనే ధ్యానించుచున్నప్పుడు), తదంతరంబునక=అహంసనాదముల నడుమ, చిత్కళ=పూర్వము వర్ణింపఁబడిన చిత్కళ (అనఁగా: బ్రహ్మకు స్వరూపభూత మైన జ్ఞానము, బుద్ధియందున్న బ్రహ్మప్రతిబింబమే కళయని చెప్పఁబడియున్నది), ఉదయమునొంది=పుట్టి, మహోన్నతిక=అధికమగునభివృద్ధిచే, వానిక=అహంసనాదములను, ఎంతయుక=సంపూర్ణముగా, అడంచుక=పరబ్రహ్మమునందు లీన మగునట్లు చేయును. (పిదపఁ దానును స్వస్వరూపముతో నిలుచునని గ్రహింపవలయును.)

తా. అనుభుమ్ము, లేక పరబ్రహ్మము మిగులసూక్ష్మమైనది. జ్ఞానరూపమైనది. చూచువాఁడు జూడఁబడునది చూపు అను భేదములు నశించినఁగాని తెలియవచ్చునది కాదు. మనస్సు బుద్ధి మొదలగువానికెల్ల నాధారమైనది. (అనఁగా: వానినిఁగూడ దన కాంతిచే బ్రకాశింపఁజేయునది.) ఇతరసహాయముతోఁ బనిలేక స్వయముగఁ బ్రకాశించు నది. దేనితోను సంబంధపడనిది. అదంతరంబునక=అహంసనాదముల నడుమ, చిత్కళ=పూర్వము వర్ణింపఁబడిన చిత్కళ (అనఁగా: బ్రహ్మకు స్వరూపభూత మైన జ్ఞానము, బుద్ధియందున్న బ్రహ్మప్రతిబింబమే కళయని చెప్పఁబడియున్నది), ఉదయమునొంది=పుట్టి, మహోన్నతిక=అధికమగునభివృద్ధిచే, వానిక=అహంసనాదములను, ఎంతయుక=సంపూర్ణముగా, అడంచుక=పరబ్రహ్మమునందు లీన మగునట్లు చేయును.

చేత దానికి గోచరమగు విషయమే లేదు. ఇట్టి యాబ్రహ్మతత్త్వము నెఱుగుట యశ క్యము. గావున నచ్చట నాదబిందువుల నారోపించి ముద్రాభ్యాసపాటవమువలనఁ జూడ నారంభించినచో వానికి నడుమఁ జిత్కళ యుదయించును. చిత్కళ యనఁగా బిందువునందుఁ బ్రతిబింబించియున్న బ్రహ్మప్రతిబింబమే యని యిదివఱకే చెప్పి యున్నాము కదా! ఆబ్రహ్మలేజన్ము కానరాఁగానే నాదబిందువు లడఁగిపోవును.

ఆ భూరిహంసనాదపూర్వోత్తరారణి

జనితచిత్కళాగ్ని ఘనత మెఱసి

స్వాదివస్తువులను స్వస్వరూపంబుగాఁ

జేయకున్నె పైని జేరునపుడు.

185

టీ. భూరి... శాగ్ని-భూరి=అధికమైన, హంస=హంసమనునట్టియు, నాద=నాద మనునట్టియు, పూర్వోత్తరారణి=రెండుఅరణులనుండియు (అరణి యనఁగా యజ్ఞాదుల యందు అగ్నిని మఱించుదారువు, పూర్వారణి యనఁగా క్రిందనుండుబడునది), జనిత= పుట్టిన, చిత్కళ=చిత్కళయ నెడు, అగ్ని, ఘనత మెఱసి=అధికమై, స్వాదివస్తువుల- స్వ=తాను, ఆది=మొదలైన, వస్తువుల=నకలవదార్థములను, పైని=మీఁద, చేరు నపుడు, స్వస్వరూపంబుగాఁ జేయకున్నె=తనస్వరూపము గలవిగాఁ జేయదా? (అనఁగా అరణులయందుఁ బుట్టునగ్ని తానాక్రమించియున్న అరణులనుగూడ తనయట్లే అగ్ని మయములనుగాఁ జేసి తనయందు లయము నొందించునట్లు ఈచిత్కళగూడ హంస నాదమువలనఁబుట్టి తుదకు వానిని తనలాఁ జేర్చుకొని స్వస్వరూపముతో (బ్రహ్మస్వరూప ముతో) నిలుచు నని భావము.)

తా. అరణులయందుఁ బుట్టినయగ్ని తా నభివృద్ధియైనప్పుడు నకలవదార్థములను స్వస్వరూపముగాఁ జేయునట్లు ఈచిత్కళయను నగ్నిగూడ నాదబిందువులను నరణుల యందుఁ బుట్టి యభివృద్ధిజెంది సర్వపదార్థములను స్వస్వరూపముగాఁ జేయును. ఆపర బ్రహ్మలేజన్మునందే తుదకు నాదబిందువులు కలయును. ఇందు సందియములేదు.

— బిందునాదకళాప్రకారంతరసూచనము. —

అవ. శైవమతానుసారముగ నాదబిందుకళాస్వరూపము నభివర్ణించుచున్నాడు:—
క. అంగము నిర్మలబిందువు, లింగము నాదబిందువు పరమలింగాంగమహా సంగ మేమంగళకళయని, లింగాంగులు దెలియుదురుచలింపనియుక్తిన్.

టీ. అంగము=ప్రణవాంగమైనదేవుడు, (ప్రణవము ప్రపంచస్వరూపమే కావున ప్రపంచాంతర్భూతుడగుదేవుడు గూడ దానియవయవమేయని భావము.) నిర్మల=పరి శుద్ధమైన, బిందువు=బిందువని చెప్పబడును, లింగము=అబిందువునందు ప్రతిబింబించి యున్న పరమేశ్వరుని ప్రకారము, నాదము=నాదము అని చెప్పబడును. పర...

గమ-పరమ=శ్రేష్ఠమైన, లింగ = మైవర్ణింపఁబడిన పరమేశ్వరుని ప్రకాశముయొక్కయు,
అంగ=అంగస్వరూపుఁడైన జీవునియొక్కయు, మహాసంగమ=పరిపూర్ణమగు నైక్యమే,
మంగళకళయని = శుభకరమైనకళయని, లింగాంగులు=పైః జెప్పినలింగాంగజ్ఞానము గల
వారు (అనఁగా: బ్రహ్మవేత్తలు; శ్రైవమతస్థుఁ డనికూడ నొకయర్థము స్ఫురించుచున్నది.
వారిమతమునందు స్థూలసూక్ష్మకారణశరీరములఁ గ్రమముగ నభిమానించుచున్న విశ్వ
తైజసప్రాజ్ఞులకు నిష్ఠలింగ ప్రాణలింగ భావలింగములకు వ్యవహారములకలవు. సర్వశరీర
ముల నభిమానించుజీవున కాత్మలింగ మనియు శుద్ధపరబ్రహ్మమునకు మహాలింగమనియు
పేర్లు. ఆత్మలింగమునందు ఇష్టలింగ ప్రాణలింగ భావలింగముల నేకముజేసి (అనఁగా:
ఆత్మలింగమునకంటె వారు మువ్వురును వేరుకారని తెలిసికొని) అయాత్మలింగమునుగూడ
మహాలింగమునందు (అనఁగా: శుద్ధపరబ్రహ్మమునందు) జేర్పవలయు ననియు (అనఁగా:
నాత్మలింగమహాలింగములకు భేద మెప్పటికిని లేదని తెలిసికొనవలయుననియు) వారి
సిద్ధాంతము. ఈరహస్యము నెఱుంగలేనివారికి నుపకారమొనర్చుటకై యుపాసనార్థము
లింగధారణము వారిమతమున నేర్పడినది.) చలింపనియుక్తి = స్థిరమగుజ్ఞానముచే,
తెలియుదురు= తెలిసికొనుచున్నారు.

తా. శ్రేవులు (లేక బ్రహ్మజ్ఞానులు) జీవుఁడు బిందువనియు బ్రహ్మము నాదమనియు
స్వతస్సిద్ధమగు జీవబ్రహ్మైక్యమే కళ యనియుఁ జెప్పదురు. శరీరము బిందువనియు
ధరింపఁబడుప్రాణలింగము (లేక జీవరూపుఁడగు నాత్మలింగమున కభిన్నుఁడగు మహాలి
ంగము) (పరమాత్మ) నాదమనియు యాయాత్మలింగమహాలింగములకుఁ గలయభేదమే
కళ యనియు శ్రేవులు చెప్పదురు. (అని మఱియొక యర్థము.)

ఆ. అట్లు గావునఁ గళహంసనాదాబుల

రూప మడఁచి తనదురూపుఁడేసి

తాను తాన యైన తత్త్వంబునం దైక్య

మొందు బయలు బయల నొందినట్లు.

187

టీ. అట్లుగావున=పైరిరూపించినహేతువువలన (బిందువని చెప్పఁబడియున్న
బుద్ధియందు ప్రతిబింబించియున్న పరబ్రహ్మమే కళ యగుటవలన), కళ=చిత్కళ, హంస
నాదంబులరూపము = హంసపక్షిరూపముగవర్ణింపఁబడియున్న జీవునియొక్కయు దశ
విధములగు ప్రణవనాదములయొక్కయురూపము, అడఁచి=నశింపఁజేసి, తనదురూపుఁడేసి=
తనస్వరూపమునందైక్యము చేసికొని, తానుతానయైనతత్త్వంబునందు=తాను (అచిత్కళ)
తనరూపమునకంటె వేరుకాని పరబ్రహ్మమునందు, బయలుబయలనొందినట్లు = ఘటా
కాశము మహాకాశమునన లీనమైనట్లు, ఐక్యమొందు=అభేదముగఁ గలసిపోవును.
(బ్రహ్మమై నిలుచుండుట)

తా. ఇట్లనాదిసిద్ధ మగుజీవబ్రహ్మైక్యమే కళ గావున నది నాదబిందువుల నశింపజేసి తనయందు జేర్చికొని ఘటాకాశము మహాకాశమున లీనమైనట్లు తనకంటె నభిన్నుడగుపరమాత్మనియం దైక్యమగును.

మ. కలహంసాన్నితనాదబిందు కళలై క్యంబెప్పు డౌ నప్పు డు జ్వలకర్పూరశిఖిప్రణాశముగతిక సర్వేంద్రియోపేతకా నిలచి త్తంబులు శూన్యమై చనఁగఁ దా నిర్వాతదీపోపమా చలనచ్చిత్సుఖవిగ్రహాత్మక డలరుక సంపూర్ణుడై యంతటన్. 183

టీ. కల...ళలు - మనోహర మైన, హంస = హంసపక్షి యని జెప్పఁబడిన జీవునితో, అన్నిత = కూడిన, నాదబిందుకళలు = ప్రణవనాదములును బుద్ధియు జిహ్వ శయు, ఐక్యంబెప్పుడౌ = వినమయమునఁ దనతో (బ్రహ్మతో), నేకీభవించునో, అప్పుడు = ఆనమయమున, ఉజ్వల...గతిక - ఉజ్వల = ప్రకాశించుచున్న, కర్పూరశిఖి = కర్పూరదీపముయొక్క, ప్రణాశముగతిక = నాశనమువలె (అనఁగా: కర్పూరదీపమును గర్పూరమును గూడ నొకమాత్రె నశించినట్లు, సర్వే...బులు - సర్వేంద్రియ = సమస్తేంద్రియములతో, ఉపేతక = కూడిన, (ఇచ్చట స్వార్థమందు కప్రత్యయము.) అనిల = వాయువులును, చిత్తంబులు = మనస్సును, శూన్యమైచనఁగఁ = స్వరూపసహితము లై పోఁగా, తాక = తాను, నిర్వా...త్మక - నిర్వాత = గాలి లేనిచోటనున్న, దీపోపమా = దీపముతో సమానమైనట్టియు, అచల = నిశ్చలమైనట్టియు, సత్ = సత్తామాత్రమైనట్టియు, చిత్ = జ్ఞానరూపమైనట్టియు, సుఖ = ఆనందమైనట్టియు, విగ్రహాత్మక = రూపముగల (అనఁగా: ప్రపంచవిలక్షణుడైనవరబ్రహ్మము. (ఈప్రపంచము ఆసత్య, అజ్ఞాన దుఃఖ రూపమైనది. బ్రహ్మము సత్యజ్ఞానసుఖరూపుడైనవాఁడు. కావున బ్రపంచమునకంటె బ్రహ్మవేఱు. విలక్షణపదమునకు వే అనియే యర్థమని తెలిసికొనవలయును) అంతట = సర్వదేశములయందును, సంపూర్ణుడవఁగొఱుత లేక వ్యాపించియున్నవాడై (అనఁగా: నద్వితీయుడై), అలరుక = ప్రకాశించును.

తా. ఈవిధముగా హంసయు నాదబిందుకళలును దనలో నైక్యముఁ జెందు గానే యాపరబ్రహ్మము ఇంద్రియప్రాణమనస్సులు అగ్నియందుఁ గలసినకర్పూరము వలె రూపరహితములు కాఁగానే యాసత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁ డగుపరమాత్మఁడు గాలిలేనిచోట నున్నదీపముకైవడి నిశ్చలఁడై యద్వితీయుడై ప్రకాశించును.

అమనస్కనిరూపణము. ౧౯

వ. ఇట్లు హంసనాదబిందుకళలతో సకలేంద్రియసమన్నితమనఃప్రాణంబు లెప్పుడు విలయుం బగిన నప్పు డిద్వితీయ తురియ బనియు నున్నది

యనియు సహజామనస్కం బనియుఁ జెప్పనొప్పు నట్టిపూర్ణ నిర్వికల్ప సమాధియం దద్వితీయాపరోక్షస్వయంప్రకాశమానాఖండ సచ్చిదానందస్వరూపపరమాత్మారామ వైతన్యమాత్మండవై యుండు మని యుపదేశించి వెండియు నిట్లనియె.

189

టీ. ఇట్లు = ఈవిధముగా, హంస...తోఁ-హంస = హంసపక్షిగా వర్ణింపఁబడి యున్న జీవునితోడను, నాదబిందుకళలతోఁ = ప్రణవనాదబుద్ధిచిక్కలతోడను, సక...లు-సకలేంద్రియం=సర్వేంద్రియములతోడను, సమన్వితం=కూడిన, మనః=మనస్సును, ప్రాణంబులు=ప్రాణమును, ఎప్పుడువిలయంబగున్ = ఎప్పుడు పరబ్రహ్మమునందు లీనము లగునో, అప్పుడయ్యవస్థ = అప్పుడు ఆచిత్తాదిలయావస్థ, తురీయం బనియున్ = తురీయావస్థయనియు (ఈతురీయావస్థ రెండువిధములు. అందు స్వభావసిద్ధముగానే ప్రతి దినమును ప్రతిజీవునకును నుభవ్యవస్థకుఁ బిదప నంతకంటె మిగుల నుభకర్మమై లభించు చుండు నది యొకటి. తారకయోగవిచారమునందుఁ జెప్పఁబడినరీతిగ మనసు మొదలగునవి పరబ్రహ్మమునందు లీనమైనపుడు కాశ్యతసుఖములు గలిగించుచు జీవ బ్రహ్మైక్యానుసంధానాభ్యాసపాటవమువలనఁ గలుగునది మఱియొకటి), ఉన్ననియ నియున్=ఉన్నస్వవస్థయనియు, సహజామనస్కంబనియున్ = స్వభావసిద్ధమైన యమ నస్కమనియు, చెప్పనొప్పున్ = చెప్పఁబడుచున్నది. అట్టి...దున్-అట్టి = అటువంటి, పూర్ణ = కొఱతలేనట్టియు, నిర్వికల్ప = ధ్యానించువాఁడు, ధ్యానింపఁబడునది, ధ్యానము అను మొదలగు భేదములు లేనట్టియు, సమాధియందున్ = నిష్ఠయందు, అద్వి...వై-అద్వితీయం=రెండవవాఁడు లేనట్టియు, అపరోక్ష=ప్రత్యక్షమైనట్టియు, స్వయం ప్రకాశమాన = మఱియొకదానిసహాయము లేక తనంతఁ దానే ప్రకాశించునట్టియు (ఇచ్చట ప్రకాశమనఁగా జ్ఞానమే ప్రకాశించుట అనఁగా తెలిసికొనుటయే), అఖండ = విభాగములు లేనట్టియు, సచ్చిదానందస్వరూప = సత్యజ్ఞానానందస్వరూపమైన, పరమ=శ్రేష్ఠమైన, అత్తారామ = అంతర్యామియైన, వైతన్యమాత్మండవై=జ్ఞానమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడవై, ఉండుము అని ఉపదేశించి=ఉండుము అని బోధించి, వెండియున్=మఱియు, ఇట్లనియెన్=ఈక్రిందివిధముగాఁ జెప్పెను.

తా. ఈవిధముగా ప్రాణేంద్రియసహితముగ మనస్సెప్పుడు పరబ్రహ్మమునందు లీనమగునో అస్థితికిఁ తురీయావస్థయనియు, నుత్తస్వవస్థయనియు, సహజామనస్కమనియుఁ జేర్చు. ఇదియే నిర్వికల్పసమాధి యనఁబడును. ఇట్టి సమాధియందు నిలిచి సర్వ పరిపూర్ణుండును అద్వితీయుండును జీవునికంటె నభిన్నుండును స్వప్రకాశస్వరూపుండును అంతర్యామియు నగుశ్రీరామునితో నభిన్నుడ వై యుండుము. మోక్షమును జెందుము. అని యుపదేశించి యాసీతాదేవి మఱియు నిట్లనియె.

అవ. ఇట్లు సవిస్తరముగ రాజయోగము నెఱిగించి మరల దానినే సంక్షేపించి చెప్పుచున్నాడు:—

సీ. హంసంబు రే పగలు చింతింపంగ

బిందు విందందుఁ గంపింపకుండు

దశవిధప్రణవనాదము లాలకింపంగఁ

దుదను ఘంటానాద మొనవి మ్రోయు

బహులక్షలక్ష్యముల్ పరికించి చూడంగ

సురుచిరంబై స్వయంజ్యోతి యొప్పు

యామద్వయంబు యోగారూఢుడై వాని

ధ్యానింపఁ దన్తయత్వంబు గలుగు

తే. నట్టియున్ననియందు మనోనిలములు

వివిధవిషయేంద్రియములతో విలయ మొందు

నిదియె సూ సన్యవేదాంతవిదితపరమ

రాజయోగంబు దేవతారాజి వినుత!

190

టీ. దేవతారాజవినుత = దేవతాసమూహములచే స్తోత్రములు చేయబడుచున్న సద్గుణములు గలయాంజనేయా, పర...సంబుక్-పరమ = శ్రేష్ఠమైన, హంసంబుక్ = హంసపక్షి యని చెప్పబడి యున్న జీవునిఁగూర్చి, రేపగలు = రేయింబవలు, చింతింపంగ = ఆలోచన సేయఁగా (ఈజీవునకును బ్రహ్మమునకును భేదములేదని ధ్యానింపఁగా), బిందువు=బుద్ధి, ఇందందుక్=ఇంద్రునటు, కంపింపకుండుక్ = కదల నేరదు, దశ...ములు-దశవిధ=పదివిధము లగు, ప్రణవనాదములు = ఓంకారనాదములు, ఆలకింపంగక్=విమచుండఁగా, తుదక్ = అంతమునందు, ఘంటానాదము = ఘంటానాదరూప మగునోంకారధ్వని; ఒదవి మ్రోయుక్=పుట్టి మ్రోగును, బహులక్షలక్ష్యములు-బహు = అనేకములైన, లక్ష = లక్షసంఖ్యలు గల, లక్ష్యములు=గుఱులు (చిత్కళలు), పరికించి = విమర్శ పూర్వకముగా, చూడంగక్=చూచుచుండఁగ, సురుచిరంబై=మిగులఁ బ్రకాశించుచు, స్వయంజ్యోతి=స్వప్రకాశస్వరూపమగు పరబ్రహ్మము, ఒప్పుక్=ప్రకాశించును. (కానవచ్చుననుట. ఇచ్చట కానబడుట యనఁగా నేత్రములకు గోచరమగుట కాదు. పరబ్రహ్మ ఇంద్రియములకు గోచర మగువాఁడు కాఁడుగదా. మఱియు, హంసనాద బిందుకళలు నశించినప్పుడుగాని పరబ్రహ్మము కానరాఁడని చెప్పబడియుండుటచే పరబ్రహ్మము కానవచ్చునప్పటికి దానిని చూచుటకు మనస్సే యుండదుకదా! నాదాదులతోపాటు మనసు కూడ నీవస్తువునని యుగింపబడినదిగాని యొప్పుదికదా! కావున పర

బ్రహ్మము కానవచ్చుననుట యనగా స్వస్వరూపముతో నిలుచుటయే కాని మఱి మియుంగాదు. అని తెలిసికొనవలయును. వాస్తవస్థితిలో సర్వసాక్షి యగుబ్రహ్మమును తెలిసికొనునది మఱియొకటి కలదనుటయే సంభవించదు. సర్వసాక్షికి మఱియొకసాక్షి కలడనిన వానికి మఱియొకసాక్షి వానికి మఱియొకసాక్షి యని రెక్కను మిక్కిలిగ సాక్షుల సంగీకరింపవలసివచ్చుటచే ననవస్థాదోషమువచ్చును.) యామద్వయంబు=రెండు జాములకాలము, యోగారూఢుడై-యోగ = తారకయోగమును, ఆరూఢుడై=ఆరంభించినవాడై, వానిక్ = అనాదబిందుకళలను (వానికి ఫలము లగునిశ్చలబుద్ధిఫలంబు నాదపరబ్రహ్మములను), ధ్యానింపక్ = ధ్యానించినచో, తన్మయత్వంబు = ఆబ్రహ్మమే తానగుట, కలుగుక్. అట్టియున్ననియందుక్ = ఇట్లువివరింపబడినయున్నన్యవస్థయందు, మనోనిలములు = మనఃప్రాణములు, వివి...తోక్-వివిధ = బహువిధములైన, విషయ = శబ్దాదివిషయములతోను, ఇంద్రియములతోక్ = ఇంద్రియములతోను, విలయమొందుక్ = నశించుచు, సర్వ...గంబు-సర్వ = సమస్తమైన, వేదాంత = వేదాంతములయందు, విదిత=తెలియఁజేయఁబడిన, పరమ=శ్రేష్ఠమైన, రాజయోగంబు = రాజయోగము, ఇది యనూ=ఇదియే నుమా!

తా. దేవతలచేఁగూడ స్తోత్రము చేయఁబడఁదగిన గుణములుగలయోయాంశనేయా! యీరాజయోగమును సంక్షేపముగాఁ జెప్పెద వినుము. రేయిపగలు పైన వర్ణించినవిధముగా నజపాగాయత్రి ననుష్ఠించిన బిందువు చలింపక నిలుచును. పలువిధములగునాదముల వినుచుంి నఁ దుదకుఁగ్గుంటానాదము మ్రోగును. బహువిధము లగుకళలపీఠించిన సంతమునకు పరబ్రహ్మము నెఱుంగును. ఇట్లు యోగసిద్ధిని గాంచి నిష్ఠతో రెండు జాము లభ్యసించినయెడల సాధకుఁడు తన్మయఁ డగును. ఆతన్మయత్వమునకే యున్న న్యవస్థ యనిపేరు. ఆయనవస్థయందు యింద్రియప్రాణవిషయములతోఁగూడి మనస్సు లయమునొందును. అప్పు డప్రయత్నముగనే సర్వపరిపూర్ణ మగుస్వస్వరూపము కేషించును. ఇదియే రాజయోగము సర్వవేదాంతశాస్త్రములును దీనినే వినులించుచున్నవి.

అధికారి తారతమ్యమున యోగసిద్ధియగుటకుఁ గాలనిర్ణయముఁ దెలుపుట.

అవ. ఈవిధముగా తారకయోగస్వరూపమును దానివలన ననాయాసముగ మోక్షము సిద్ధించుటయును నిరూపించి యుపసంహరించుచు తత్ప్రీతికి కాలనియమమును జెప్పుచున్నాఁడు:—

వ. ఇవ్విధంబునఁ బ్రతిదివసంబు యామద్వయనియమంబు దప్పక యభ్యసించిన నిరలనిశ్చలచి తన్మత్రి గలపురుషునకు పక్షాసంబులకు సీతారామా—30

మంద ప్రజ్ఞానకు సంవత్సరంబునకుఁ గేవలమూఢాత్మనకు ద్వాదశ
వర్షంబులకుఁ బరమసూక్ష్మతారకయోగసిద్ధియగునని యోగశాస్త్రం
బుల వినంబడు దివ్యజ్ఞాన విజ్ఞానసంపన్నుండైన యాచార్యునిసాన్ని
ధ్యంబున వసియించి స్థానాంగభావాత్మశుశ్రూషలు గావించుచు
నిరంతరంబు నేవించు మహానుభావునకు నిరంతరాయంబుగా శీఘ్ర
కాలంబున నిర్గుణ బ్రహ్మసాక్షాత్కారం బగు సందేహింపవలదు. 191

టీ. ఇవిధంబునఁ = ఈవిధముగా, ప్రతిదివసంబు = ప్రతిదినము, యా...బుఁ.
యామద్వయ = రెండుజాములకాలము, నియమంబుఁ = నిష్కర్షణ, తప్పక = విడువక,
అభ్యసించినఁ = ఈ తారకయోగము నలవాటు చేసినయెడల, నిర్మ...నకుఁ - నిర్మల =
పరిశుద్ధమైన, నిశ్చల = కదలని, చిత్తవృత్తిగల = మనోవ్యాపారముగల, పురుషునకుఁ,
షడ్జానంబులకుఁ = ఆఱునెలలకును, మందప్రజ్ఞానకుఁ = అల్పబుద్ధిగలవానికి, సంవత్స
రంబునకుఁ = పండ్రెండుమాసములకును, కేవలమూఢాత్మనకుఁ = మిగులఁ మూఢుడైన
వానికిని, ద్వాదశవర్షంబులకుఁ = పండ్రెండుసంవత్సరములకును, పరమ...నని - పరమ
సూక్ష్మ = మిగుల సూక్ష్మమగు, తారకయోగ = తారకయోగము, సిద్ధియగునని = సిద్ధించునని,
యోగశాస్త్రంబులఁ = యోగశాస్త్రములయందు, వినంబడుఁ, దివ్య...డు - దివ్య = శ్రేష్ఠ
మైన, జ్ఞాన = బ్రహ్మ మొకటి కలదను పరోక్షజ్ఞానముతోను, విజ్ఞాన = బ్రహ్మమే నేనని
యనుభవపూర్వకమగు నపరోక్షజ్ఞానముతోను, సంపన్నుండు = కూడినవాడు, విస
యాచార్యునిసాన్నిధ్యంబునఁ = ఐనట్టి సద్గురువునొద్ద, వసియించి = ఉండి, స్థానాంగ
భావాత్మశుశ్రూషలు = అంగశుశ్రూష భావశుశ్రూష ఆత్మశుశ్రూష అనియెడు చతు
ర్విధశుశ్రూషలును (స్థానశుశ్రూష యనఁగా : గురువునకుఁ గల గృహక్షేత్రాదులను
విచారించుట; అంగశుశ్రూష యనఁగా : నా గురువునకు అభ్యంజనము అలంకారము
మొదలగునవి చేయుట; భావశుశ్రూష యనఁగా : ఆ గురువునే పరబ్రహ్మముగా
భావించి ధ్యానించుట; ఆత్మశుశ్రూష యనఁగా గురువు కోరినదానిని, లేక గురువునకు
నావశ్యక మగుదానిని తనశక్తిగలయంతవఱకు సంపాదించి తెచ్చియిచ్చుట.) కాని
చుచుఁ = చేయుచు, నిరంతరంబు = సర్వకాలములయందును, నేవి...నకుఁ - నేవించు =
నేవ చేయునట్టి, మహానుభావునకుఁ = మహాత్మునకు, నిరంతరాయంబుగాఁ = విఘ్నము
లేకుండ, శీఘ్ర కాలంబునఁ = త్వరలో, నిర్గు...గుఁ - నిర్గుణ = సత్త్వరజస్తమోగుణములు
లేనట్టి, బ్రహ్మ = పరబ్రహ్మముయొక్క, సాక్షాత్కారంబు = ప్రత్యక్షానుభవము (అనఁగా
బ్రహ్మమే తా నను ననుభవము.) అగుఁ = అగును, సందేహంబువలదు = సందేహములేదు.

చుండిన పరిశుద్ధ మగుమనస్సుగలవానికి నాఱుమానములకు యోగసిద్ధి గలుగును. కొంత మందబుద్ధిగలవానికి సంవత్సరమునకును మిగులమూఢుఁ డగువానికి పండ్రెండుసంవత్సరములకును యోగసిద్ధి గలుగును. ఇది యోగశాస్త్ర సమ్మతము. అనుభవపూర్వక మగు బ్రహ్మజ్ఞానము గలగురువు నాశ్రయించి యష్టహోత్తుని నేవించుచు స్థాన, భావ, అంగ, శుశ్రూషలు చేయుచు భక్తియుక్తుడైయుండు మహాత్మునికి వజ్రాసములకంటెఁ బూర్వముననే యోగసిద్ధి కలుగుటకూడ కలదు. గురుభక్తులకు సిద్ధిస్తుముగఁ దల్పిద్ధి కలుగును.

అవ. తారకయోగవ్యాఖ్యానమును ముగించి సాంఖ్యయోగవ్యాఖ్యానమునకు పోద్ధాతముగాఁ గవి పార్వతి ప్రశ్నము నభివర్ణించుచున్నాఁడు:—

మ. అని బోధించిన నాంజనేయుఁడు తురీయానందముంబొంది చ
య్యన సీతాలలనాశిరోమణికి సాష్టాంగ ప్రణామంబుచే
నె నటంచుఁ బరమేశ్వరుండు కృపచే శ్రీపార్వతీదేవికిఁ
వినుపింప నిన్ని రాముఁ డేమనియె నావృత్తాంతముం జెప్పవే. 192

టీ. అని బోధించినఁ = ఇట్లు బోధింపఁగా, అంజనేయుఁడు, తురీయానందముఁ
= తురీయావస్థయందు గలుగు బ్రహ్మనందమును, పొంది, చయ్యనఁ = తక్షణమే, సీతా
లనాశిరోమణికిఁ = నారీరత్నమగు సీతాదేవికి, సాష్టాంగ...బు-సాష్టాంగ = అష్టాంగ
యుక్తమగు, శ్లో. 'ఉరసా శిరసా దృప్త్యా మనసా వచసా తథా, పద్భ్యాం కరాభ్యాం
కర్ణాభ్యాం ప్రణామోఽష్టాంగఁ ఉచ్యతే.' 1 వక్షస్థలము, 2 లలాటము, 3 హస్తములు,
4 పాదములు, 5 చెవులు ఈ అవయవములు నేలకుసోకునట్లు నమస్కరించుటయు,
6 నేత్రములతో భక్తియుక్తముగఁ జూచుటయు, 7 మనసుతోఁ జక్కగ ధ్యానించు
టయు, 8 వాక్కుతో "నమస్కారము" అని చెప్పటయు, సీ వ్యాపారములతోఁ
గూడి చేయఁబడు నమస్కారము సాష్టాంగనమస్కార మనఁబడును. ప్రణామంబు =
నమస్కారము, చేనెఁ, అటంచుఁ = అని, కృపచేఁ = దయతో, పరమేశ్వరుండు =
ఈశ్వరుండు, శ్రీ పార్వతీదేవికిఁ, వినుపింపఁ = చెప్పఁగా, విని, రాముఁ డేమనియెఁ =
పిదప రాముఁ డేమని చెప్పెను? అవృత్తాంతముఁ = అవిషయమును, చెప్పవే = ఓ పర
మేశ్వరా! నాపై దయచే నానలిమ్ము, అని యడుగుటయుఁ = అని పార్వతీదేవి ప్రశ్న
చేయఁగానే (ఈశ్వరుండు రెండవయాశ్వాసమునందలివిషయమును సమాధానముగాఁ
జెప్పుచున్నాఁడని శేషము.)

తా. ఈవిధముగా సీతాదేవి హనుమంతునకుఁ దారకయోగము నుపదేశింపఁగానే
యామహోత్తుఁడును బరమనిష్ఠతో దాని నభ్యసించి తురీయావస్థయందలి బ్రహ్మనందము
ననుభవించి యత్యంతభక్తితో సీతాదేవికి నమస్కరించెను. అని పరమేశ్వరుండు సర్వ

మును బోధింపఁగానే యప్పార్వతియుఁ బిదప రాముఁ డేమి చెప్పెను? దానిఁ గట్టి
ణతో నానతీయవలయునని ప్రశ్నించెను.

అవ. 193, 194, 195 పద్యములు మహాదేవాచార్యుని సంబోధనలు, ఆశ్వా
సాంతమునం దిట్టిపద్యముల వ్రాసి కృతిపతిని సంబోధించుట యాంధ్రకవుల సంప్ర
దాయము.

చ. పరమదయాసముద్ర! గుణభద్ర! కరాంచితబోధముద్ర! భా
స్కరశతకోటిభామ! జితకామ! బుధాంబుధిసోమ! విస్ఫుర
న్నిరతిశయప్రభావ! ఘననిర్మలభావ! మహార్ద్రభావ! శం
కరహరిధాతృరూప! చిదఖండకలాప! జగత్ప్రదీపకా!

193

టీ. పరమ...ద్ర-పరమ = అధికమైన, దయా=దయకు, సముద్ర = సముద్రము
వంటివాడా, గుణభద్ర = నద్గుణములచే మనోహరుడగువాడా, కరాంచిత=
హస్తమునందు, అంచిత=ఓప్పుచున్న, బోధముద్ర = జ్ఞానముద్ర కలవాడా, (అంగుష్ఠ
తర్జనసంయోగమునకు జ్ఞానముద్ర యని పేరు), భాస్క...భామ-భాస్కరశతకోటి =
శతకోటిసంఖ్య గల సూర్యులతో సమానమగు, భామ = కాంతికలవాడా, జితకామ =
జయించిన కామక్రోధాదులు గలవాడా, బుధాం...సోమ - బుధ = విద్వాంసు లని
యెడు, అంబుధి=సముద్రమునకు, సోమ = చంద్రునివంటివాడా, (విద్వాంసు లితనిని
జూచి సంతోషింతురనుట.) విస్ఫు...భావ - విస్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, నిరతి
శయ = తనకంటె నధిక మైనది మఱి యొకటి లేని (అనఁగా: సర్వాధికమైన),
ప్రభావ=సామర్థ్యము కలవాడా, ఘన నిర్మలభావ-ఘన = శ్రేష్ఠమైనట్టియు, నిర్మల=
పరిశుద్ధ మైనట్టియు, భావ = మనస్సుగలవాడా, మ...వ-మహా = మిగుల, అర్ద్ర=
మృదువగు, భావ = మనస్సుగలవాడా, శంకరహరిధాతృరూప = రుద్రబ్రహ్మవిష్ణు
రూపా! చిదఖండకలాప-చిత్=జ్ఞానమే (బ్రహ్మమే), అఖండ = అధికమైన, కలాప=
భూషణముగాఁ గలవాడా! జగత్ప్రదీపకా-జగత్ = లోకమును, ప్రదీపకా=ప్రకా
శింపఁజేయువాడా!

క. జగదింద్రజాలకల్పక! సగుణాగుణరూప! పరమ సత్యాలాపా!

నిగమాగమాంతవినుతా! త్రిగుణాతీతస్వభావ! ధీనుతభావా! 194

టీ. జగ...క-జగత్ = ప్రపంచ మనియెడు, ఇంద్రజాల = ఇంద్రజాలమును,
కల్పక=విర్పఱచినవాడా, సగుణాగుణరూప = సగుణనిర్గుణస్వరూపా, పర...లాపా -
పరమ=శ్రేష్ఠమైన, సత్య = యథార్థమైన, ఆలాపా = సంభాషణము గలవాడా! నిగ
...నుతా-నిగమ = వేదములయొక్కయు, ఆగమ = ఆగమములయొక్కయు, అంశ=

అంతములయందు, వినుతా = స్తోత్రములు చేయఁబడుచున్నవాఁడా! త్రిగు...వ - త్రిగుణ=సత్త్వరజస్తమోగుణములను, అతీత = అతిక్రమించిన, స్వభావ = స్వభావము కలవాఁడా! ధీనుతభావా-ధీ=జ్ఞానముచేత, నుత=స్తోత్రము చేయఁదగిన, భావా=మనస్సు గలవాఁడా.

మూలిని:—

కలుషచయవిరామా! ఖండితాశేషకామా!

సులభసుఖవిచారా! సూరిచేతోవిహారా!

విలయజననదూరా! విశ్వరూపావికారా!

సలలితశుభకీర్తి! సచ్చిదానందమూర్తి!

195

టీ. కలు...రామా - కలుష = పాపముయొక్క, చయ = సమూహమునకు, విరామా=నశించఁజేయువాఁడా! ఖండితాశేషకామా - ఖండిత = జయింపఁబడిన, అశేష కామా=నకలవిధంబులగు కామములను గలవాఁడా! సులభసుఖవిచారా-సులభ = అనాయాసముగా లభించిన, సుఖవిచారా = బ్రహ్మనందవిచారము గలవాఁడా! సూరిచేతో విహారా - సూరి=విద్వాంసులయొక్క, చేతః=మనస్సులందు, విహారా = విహరించునట్టి వాఁడా! విలయజననదూరా-విలయ = నాశమును, జనన = పుట్టుకయు, దూర = లేని వాఁడా! విశ్వరూప = నకలప్రపంచరూపుడ వైనవాఁడా! అవికార=నిర్వికారుఁడా! సలలితశుభకీర్తి-సలలిత = మనోహరమగు, శుభ=మంగళకరమగు, కీర్తి=కీర్తి గలవాఁడా! సచ్చిదానందమూర్తి = సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁడా! (ఇవి యన్నియును గృతిపతి యగు మహాదేవగురువర్యుని సంజ్ఞాధనములు. ఇట్టివాడ వగు నో మహాదేవాచార్యా, యీ సీతారామాంజనేయసంవాదము నాకర్ణింపుమని శేషము.)

గద్య. ఇది శ్రీమన్నారాయణమహాదేవ గురుకరుణాకటాక్షపీక్షణవిమలీ కృతనిజహృదయకమలకర్ణి కాంతస్సందర్శితాఖండ సచ్చిదానందర నైకస్ఫూర్తిషట్పక్ర సీతారామమూర్తి పరశురామపంతుల లింగ మూర్తిగురుమూర్తిప్రణీతంబైన శ్రీసీతారామాంజనేయసంవాదం బను యోగశాస్త్రంబునందుఁ దారకయోగానుభవవిచారం బను నది ప్రథమాశ్వాసము.

టీ. ఇది, శ్రీ...మూర్తి-శ్రీమతో = బ్రహ్మజ్ఞానయుక్తులగు, నారాయణ=నారాయణు డనుపేరు గలిగినట్టియు, మహాదేవగురు = మహాదేవుఁ డనుపేరు గల గురువుల యొక్క, కరుణ = దయాయుక్తమైన, కటాక్షపీక్షణ = కడగంటిచూపుచేత, విమలీ కృత=శుభ్రము చేయఁబడిన, నిజ=స్వకీయమైన, హృదయకమల = హృదయకమలము

యొక్క, కర్ణికాంత=లోపల, సందర్శిత=చూపబడిన, అఖండ=పరిపూర్ణమైన, సచ్చిదానందరస = సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁ డగు పరమాత్మయొక్క, రస=ఆనందముయొక్క, ఏక=ముఖ్యమైన, స్ఫూర్తి = ప్రకాశము గలిగినట్టి, షట్చక్ర = షడాధారచక్రముల యందు విహరించుచున్న, సీతా = సీతాదేవితోఁ గూడిన (మాయాసహితుఁడగు), రామమూర్తి = రాముఁడే స్వరూపముగాఁగల, పర...మైన - పరశురామపంతుల = పరశురామపంతులు అను గృహనామముగల, లింగమూర్తి గురుమూర్తి = లింగమూర్తి గురుమూర్తి యను పేరుగల కవిచే, ప్రణీతంబైన = రచియింపబడిన, శ్రీ...దంబు - శ్రీ = శోభాయుక్తయైన, సీతా=సీతాదేవియొక్కయు, రామ = రామునియొక్కయు, ఆంజనేయ = హనుమంతునియొక్కయు, సంవాదంబు = సంవాదరూపముగు (లేక సీతారామాంజనేయసంవాద మను పేరుగలది.) అనుయోగశాస్త్రంబునందు = ఐన యోగశాస్త్రమందు, తార...నది-తారకయోగ = అక్షిపురుషునిగూర్చిన (లేక ప్రణవమును గూర్చిన) యోగముయొక్క, అనుభవ=అనుభవముయొక్క, విచారంబునది = విచారమును పేరుగల, ప్రథమాశ్వాసము.

తా. ఈ గ్రంథమును రచించిన కవీంద్రుఁడు లింగమూర్తి గురుమూర్తి యను పేరు గలవాఁడు, పరశురామపంతులకులమునందుఁ బుట్టివవాఁడు, అజిమాద్యవైశ్వర్యములతో నొప్పుమహాత్ములు, నారాయణ మహాదేవాచార్యులను నిరువురు నీయనకు గురువులు. వారి యనుగ్రహముచే స్వానుభవపూర్వకముగ జీవబ్రహ్మైక్యజ్ఞానము గలవాఁడై యీకవి సీతారామాంజనేయసంవాదరూప మగు (యోగమాయ, పరబ్రహ్మ, జీవసంవాదరూపముగు) సీ గ్రంథమును రచించెను. ఇందు ప్రణవార్థధ్యానరూప మైన తారకయోగమును వర్ణించునట్టి ప్రథమాశ్వాసము ముగిసెను.

ఇట్లు వెన్నెలకంటి సుందరరామశర్త్తచే వివరింపబడిన సీతారామాంజనేయసంవాద తాత్పర్యమునందు ప్రథమాశ్వాసము ముగిసెను.

ప్రథమాశ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రీ ర స్త్ర.

శ్రీ సీతారామాంజనేయసంవాదము

ద్వితీయాశ్వాసము.

— 4 —

అవ. రెండవయాశ్వాసమును బ్రారంభింపఁబోవుచు కవి యాంధ్ర కవుల యాచారము ననుసరించి కృతిపతిని సంబోధించుచున్నాఁడు:—

దత్తాత్రేయగురు
ప్రాదుర్భూతాపరోక్షపరమజ్ఞాన
శ్రీదయిత! మహాదేవ ! మ
హాదేవాచార్య! వినమితామరవర్యా!

1

టీ. శ్రీద...దయిత-శ్రీ=శోభాయుక్తుడైన, దత్తాత్రేయ=దత్తాత్రేయుడనెడు పేరుగల, గురు = ఆచార్యునివలన, ప్రాదుర్భూత = పుట్టిన, అపరోక్ష = ప్రత్యక్షమైన (అనఁగా: జీవునకును బ్రహ్మమునకును భేదము.), పరమ = అత్యుక్తమైన, జ్ఞాన=జ్ఞాన మనెడు (బ్రహ్మజ్ఞానమనెడు), శ్రీ=సంపదకు, దయిత=ప్రియుడా! (ఆశ్రయభూతుడైనవాడా!) మహాదేవ=అధికమగుకాంతిగలవాడా! (దివ్ జగీషావ్యవహారద్యుతిస్తుతి మోదమద స్వస్థ కాంతిగలిగి అనుభూతుపాతమువలన దివ్ భాతువునకు కాంతి యని యర్థము కలదు.) మహాదేవాచార్య=నాకు గురువగు నోమహాదేవయతీంద్రా! వినమిత=నమ్రులైన, అమరవర్యా = దేవతాశ్రేష్ఠులుకలవాడా!

తా. దత్తాత్రేయుఁ డనుపేరుగల యాచార్యుని యనుగ్రహమువలన నపరోక్ష బ్రహ్మజ్ఞానమును సంపాదించి ప్రత్యక్షపరబ్రహ్మరూపుడవై వెలుఁగొందు చున్నట్టియు దేవతలచే నమస్కరింపఁబడునట్టియు నో మహాదేవాచార్య!

అవ. ప్రథమాశ్వాసాంతమునఁ జేయఁబడినపార్వతీప్రశ్నమునకు నుత్తర ముపక్రమించుచున్నాఁడు:—

వ. అవధరింపుము శ్రీమహాదేవుం డప్తుమాదేవి కి ట్లనియె.

2

టీ. అవధరింపుము = వినుము. మహాదేవుడు = ఈశ్వరుడు, అప్తుమాదేవికి = ప్రథమాశ్వాసాంతమునందుఁ జూపఁబడిన విధముగా ప్రశ్నజేసినపార్వతీదేవికి, ఇట్లనియె = ఈ క్రింది విధముగా ప్రశ్నము చేయెను.

తా. ఈరెండవయాశ్వాసమునందుఁ జెప్పఁబోవువిషయమును దయతో నాశ్చర్యము. అట్లు తారకయోగమును దెల్పఁగనె పార్వతీదేవి పరమేశ్వరుని రాముఁడుపదేశించిన విషయ మేమని ప్రశ్నఁజేసి యుండెనుగదా? దాని కీశ్వరుఁడు త్తర మిట్లుచెప్పెను.

అవ. ఈయుత్తరమును వివరించుచున్నాఁడు:—

క. శ్రీరాముఁ డపుడు శ్రీసీ

తారామముఖంబుఁ జూచి తలయూచి మహా

కారుణ్యకటాక్షముచే

మారుతపరసుతునిఁ గాంచి మందస్థితుఁ డై.

3

టీ. అపుడు=సీతయువదేశించినపిదప, శ్రీరాముఁడు=శ్రీరాముఁడు, శ్రీ...బు-శ్రీ=శోభాయుక్తురాలైన, సీతారామ=నారీరత్న మగుసీతాదేవియొక్క, ముఖంబు=చూచి, తలయూచి=సీపు చెప్పినది మేలుగ నున్నది. అని యంగీకరించి, మహా...చే=మహాకారుణ్య = అధికమగుదయతోఁ గూడిన, కటాక్షముచే=క్రీగంటిచూపుతో, మారుతపరసుతుని=వాయుదేవునిపుత్రుఁ డగుసాంజనేయుని, కాంచి = చూచి, మందస్థితుఁడై = చిఱునగవు నగుచు.

తా. ఓపార్వతీ! అట్లు తనయాజ్ఞచే హనుమంతునకు తారకయోగము నుపదేశించిన సీతాదేవిని జూచి మెచ్చుకొని యాశ్రీరాముఁడు హనుమంతుని దెస దృష్టి సారించి చిఱునగవుతో.

అవ. సాంఖ్యయోగంబుఁ జెప్పటకుఁ బ్రతిజ్ఞఁ జేయుచున్నాఁడు:—

తే. తెలిసెనయ్య! సీతాదేవి దెలియఁజెప్పఁ

గలితతారకయోగ ప్రకార మెల్ల

నింక నీపయిఁ గరుణచే నెఱుకపఱుతు

సాంఖ్యయోగంబు విను మాప్రసంగ మనఘ!

4

టీ. అనఘ = పాపరహితుఁడా! సీతాదేవి, తెలియఁజెప్ప = బాగుగ బోధింపఁగా, కలి...ల్ల = కలిత = ఒప్పుచున్న, తారకయోగ = తారకయోగముయొక్క, ప్రకారమెల్ల = విధాన మంతయును, తెలిసెనయ్య = చక్కగ బోధపడెను. ఇంక = తరువాత, నీపయిఁగరుణచే = నీవైనెదయచేత, సాంఖ్యయోగంబు = సాంఖ్యయోగమును, ఎఱుకపఱుతు = తెలియఁజేయుదును, ఆప్రసంగము = ఆవివరమును, వినుము.

తా. సీతాదేవి వివరముగఁ జెప్పిన తారకయోగ మంతయును జక్కగ నీకు దెలిసెను గదా? నీవై దయచే నిప్పుడు నేను సాంఖ్యయోగమును వివరింపఁబోవుచున్నాను. వినుము.

ప. సాంఖ్యమనస్కంబు లుపనిషదర్థప్రతిపాదకంబు లందుఁ దొలుత సాంఖ్యంబు తేటపడ వివరించెద నిశ్చలచిత్తుండ వై విను మని యిట్లనియె.

5

టీ. సాంఖ్యమనస్కంబులు = ఆత్మస్వరూపమును విచారము నేయనది యని చెప్పఁబడిన సాంఖ్యయోగమును; అనుభవజ్ఞానమని చెప్పఁబడిన యమనస్కయోగమును ఈరెండును, ఉప...బులు-ఉపనిషదర్థ = ఉపనిషత్తులయొక్క యర్థమును, ప్రతిపాదకంబులు = తెలియఁజేయునవి, అందుఁ, తొలుతఁ = మొట్టమొదట, సాంఖ్యంబు = సాంఖ్యయోగమును, తేటపడఁ = స్పష్ట మగునట్లుగా, వివరించెదఁ, నిశ్చలచిత్తుండవై = వికాగ్రచిత్తముతో, వినుమని, ఇట్లనియె.

తా. ఓహనుమంతుడా! సాంఖ్యమనస్కయోగములు రెండును ఉపనిషత్ తాత్పర్యమును వివరించునవి. అందు సాంఖ్యయోగమును మొట్టమొదట వివరించెదను. సావధానచిత్తుండవై వినుము అని చెప్పి ఈక్రిందివిధముగా వివరింప నుపక్రమించుచున్నాఁడు.

— పరబ్రహ్మ స్వరూపనిర్ణయము. —

అప. ఈయోగమునందు బ్రహ్మస్వరూపమును వివరించుటయే ప్రధానము గావున నధ్యారోపాపవాదన్యాయము ననుసరించి దాని ప్రకటించువాడై మొట్టమొదట శుద్ధ బ్రహ్మస్వరూపమును తెలియఁజేయుచున్నాఁడు:—

నీ. ఏకమై పరమై విశోకమై సత్యమలోకమై వ్యాపకాలోక మగుచు జ్ఞానమై జగదధిష్ఠానమై ముక్తినిదానమై మాయావిహీన మగుచు నందమై కేవలానందమై సంతతాస్పందమై శ్రుతిపద్మకంద మగుచు సారమై చిదచిదాకారమై యతినిర్వికారమై విగతసంసార మగుచు తే. జిలుగుమెలనులకలకలు గలిగికొనుచు

మెలగు ప్రకృతినిఁ దగులక మిగిలి వెలుగు

వెలుగు వెలుంగంగఁ జేయుచుఁ గలయవెలుగుఁ

బరమపరిపూర్ణ నిర్గుణ బ్రహ్మ మనఘ!

6

టీ. అనఘ = పరిశుద్ధుండ పగునాంజనేయా! పర...హ్మము-పరమ = శ్రేష్ఠమైన, పరిపూర్ణ = సర్వవ్యాపకమైన, నిర్గుణ = సత్త్వాదిగుణములులేని, బ్రహ్మము = పరబ్రహ్మము, ఏకమై = తనకంటె రెండవపదార్థము లేనిదై [అనఁగా : సజాతీయవిజాతీయస్వగతభేదములులేనిదై: ఒకవృక్షమునకు మఱియొకవృక్షముతోఁ గలుగు భేదము సజాతీయ భేదము. వృక్షత్వ మనుజాతి రెంటియందును సమానమే కదా. ఆవృక్షమునకే రాతితోఁ గలభేదము విజాతీయ భేదము. వృక్షమునం దున్న వృక్షత్వజాతికంటె పాషాణ

మునం దున్న పాపాణత్వజాతి వేటుకదా. అవృక్షమునందే యున్న పత్రపుష్పదులలాఁ బరస్పరము గల భేదము స్వగత భేదము. పత్రత్వజాతికంటె పుష్పత్వజాతివేటు కావున వానికి పరస్పరము భేదముకలదు. అయినను వృక్ష మనుపదము కివి యన్నియు నర్థమే కావున సీ భేదము స్వగత (తనయందేయున్న) భేదము] పరమై = ప్రపంచమున కంటె వేటై, విశోకమై = దుఃఖము లేనిదై (పరమానందరూపమై), సత్యము=నాశము లేనిదై, అలోకమై = చూచువాఁడు చూడఁబడునది చూపు అను మొదలగు త్రిపు టులు లేనిదై (కర్త కారణము కార్యము; జ్ఞాత జ్ఞేయము జ్ఞానము; ద్రష్ట దృశ్యము దర్శనము; చేయువాఁడు చేయుసాధనము సేత ; తెలిసికొనువాఁడు తెలిసికొనఁబడు నది తెలివి; చూచువాఁడు చూడఁబడునది చూపు అను సీతోమ్మిదియు కలసి ప్రపంచ మగు నని కొందఱు చెప్పుదురు. మఱికొందఱు 1. ప్రపంచప్రాణములు, 2. పంచ కర్తేంద్రియములు, 3. పంచజ్ఞానేంద్రియములు, 4. మనోబుద్ధ్యహంకారచిత్తము లనెడు నాలుగువిధములగు సంతకరణములు, 5. పుణ్య, పాప, మిశ్రరూపము లైన (లేక అగామిసంచితప్రారబ్ధిరూపము లైన) మూఁడువిధము లగుకర్మములు, 6. జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్త్యవస్థలు, 7. పంచభూతములు, 8. స్థూలశరీరము, 9. పిసి కన్నిటి కివి కారణమైనయజ్ఞానము. ఈతోమ్మిదియుఁ గలసి ప్రపంచ మగునందురు. ఎట్లన్నను : ఈసర్వప్రపంచముతోను ఆపరబ్రహ్మమునకు సంబంధము లేదనుట ముఖ్యాంశము) వ్యాపకా...చుక్-వ్యాపక=అంతట నిండిన, అలోకమగుచుక్ = (జ్ఞానము) ప్రకాశమే స్వరూపముగాఁ గలదై, జ్ఞానమై = చేతస్వరూపమై, జగదధిష్ఠానమై = ఈప్రపంచమునకంతయు నాధారమై (ప్రపంచము కలదనితోచుట భ్రాంతి. రజ్జుసర్పభ్రాంతి యందు రజ్జువాధారమైనట్లు జగద్భ్రాంతియందుకూడ బ్రహ్మయాధారము), ముక్తి నిదానమై = మోక్షమునకు నాదికారణమై (బ్రహ్మజ్ఞానమువలననే కాని మోక్షము కలుగదు. కావున నిట్లు చెప్పఁబడెను,) మాయావిహీనమగుచుక్ = మాయాసంబంధము లేనిదై, అందమై=పరమానందరూప మగుటచే మనోహరమై, కేవలానందమై=కేవల = దుఃఖస్వరూప లేక నిర్మల మగు, ఆనందమై = సర్వాధిక మగునానందమే రూపముగాఁ గలదియై, సంతతాస్పందమై - సంతత = సర్వకాలమందును, అస్పందమై = నిశ్చలమై, శ్రుతిపద్ధకందమగుచుక్-శ్రుతి=వేదమనెడు, పద్ధ = కమలమునకు, కందమగుచుక్ = ఉత్పత్తిస్థాన మగుగడ్డయై (ఈబ్రహ్మము నాధారము చేసికొనియే వేదములు ప్రవర్తించుచున్నవని భావము.), సారమై = విచారింపఁగా సర్వజంతువులయందును సారాంశముగ నిలుచునదియై (విచారించిన బ్రహ్మమునకంటె వేఱగువస్తువు లేదనుట) చిదాకారమై=చేతనాచేతనరూపమై, అతినిర్వికారమై=పుట్టుక మొదలగు సమస్తవిధము లగువికారములును లేనిదై, వికారముచుక్ = వికారముగ నుండునది, సంసారమగుచుక్ =

సంసారముగలదియై (సంసారమనగా నహంకారము - అది లేనిదై యనుట.), జిలు... ననుచు - జిలుగు = ఇవి యిట్టి వనిచెప్పటకు వీలులేని, మెలనుల = సంబంధములుగల, కల కలు = బహువిధము లగువికారములు, కలుగుకొనుచు = పొందుచు, మెలగుప్రకృతి - మెలగు = సంపరించునట్టి, ప్రకృతి = మాయను, తగులక = ఆశ్రయింపక, మిగిలి...గు - మిగిలి = ఆమాయకంటె వేఱి, వెలుగు = ప్రకాశించునట్టి, వెలుగు = చిచ్చుకొని (ఇది బ్రహ్మకు స్వస్వరూపమే), వెలుగుగఁజేయుచు = ప్రకాశించునట్లు చేయుచును (అనగా స్వప్రకాశుడగుచును), కలయవెలుగు = సంపూర్ణముగ ప్రకాశించును.

తా. అంజనేయా! వినుము. సృష్టికర్తృత్వము పరబ్రహ్మమొక్కటియే కలదు. సృష్టియనిన నామరూపములు ప్రకాశించుటయే యనియు బ్రహ్మమొక్కడే బహు విధములుగ (అనగా : బహునామరూపములతో నున్నట్లు) తోచుచున్నాడనియు నిదివఱకే చెప్పియున్నాను. ఈవిషయమునే వివరించెదను. జగత్ కారణ మగునాపర బ్రహ్మము సజాతీయ విజాతీయ స్వగత భేదములు లేనిది, ఎట్లుచూచినను త్రికాలముల యందును దానికంటె వేఱగురెండవదార్ధము లేదు. మఱియు అసత్యజడదుఃఖరూప మగు ప్రపంచమునకంటె నది భిన్నము సత్యస్వరూపమైనది, దుఃఖము లేనిది, ఆవయవ ములు లేని దగుటచేత సంకోచవికాసములు లేనిది. ఇట్లు చెప్పటచే బ్రహ్మమునకంటె వేఱగు బ్రపంచమున్నదని తలంపవలదు. “ప్రపంచమునకంటె వేఱు” అనగా “బ్రహ్మ మునకుఁగల ధర్మములు ప్రపంచధర్మములకంటె వేఱు” అనుట. ఈగుణతుల్యత బ్రహ్మ మును నిర్ణయింపవచ్చునని ఇట్లు చెప్పితిమి. ఆపరబ్రహ్మముయొక్క ప్రకాశమే యంత టను వ్యాపించియున్నది. ఆ బ్రహ్మము జ్ఞానరూపము. ప్రపంచమును సృజించును. పెంచును. నశింపఁజేయును. సృష్టిప్రళయములు నామరూపముల యావిర్భావతీరోభావములే యనియు ప్రపంచమునది బ్రహ్మభిన్నముగాఁదోచుట భ్రాంతియే యనియు మొట్ట మొదటనే నిరూపింపఁబడినది. ఆధారములేక భ్రాంతి పుట్టదు గావున ఈ ప్రపంచ భ్రాంతికి నధిష్ఠానము బ్రహ్మ. (అనగా : బ్రహ్మనుజూచి ప్రపంచముని తలచుచున్నారని తెలిసికొనవలయును). ఈభ్రాంతి తొలగుటయే ముక్తి కావున దానికి నీబ్రహ్మమే (అనగా : బ్రహ్మజ్ఞానమే) ముఖ్యసాధనము. కొందఱీబ్రహ్మమునందు మాయకలదు అందురు. అదియు యుక్తముకాదు. బ్రహ్మము ప్రకాశస్వరూపుఁడు. మాయ తమో రూపిణి. సూర్యునికిని చీకటికిని సంబంధములేనట్లు బ్రహ్మ మాయలకు సంబంధములేదు. ఆయన మిగుల మనోహరుఁడు. పరమానందరూపుఁడు. నిశ్చలఁడు. శ్రుతునిరీయ నాయననుగూర్చియే బోధించును. కర్మలు మొదలగు ననేకవిషయములనుగూర్చి వేదము చెప్పుచున్న ను దాని తాత్పర్యమును విచారించిన పరబ్రహ్మమును గూర్చియే చెప్పవలసి

యగును. బ్రహ్మము నెఱుంగలేనివారలకుఁ జిత్తశుద్ధి గలుగుటకై కర్మాదులు చెప్పబడి యున్నవి. కాని వేఱుకాదు. సర్వప్రపంచములందును సారభూతమైన దిదియే. సర్వ వ్యాపకమగుటచే జ్ఞానాజ్ఞానములు (అనఁగా : చేతనాచేతనములు రెండును బ్రహ్మము యొక్క స్వరూపములే) సాక్షియగుటచే నీయనకుఁ బ్రపంచవికారము లేనియునంటవు. ఈకారణములవల్ల నే సంసారసంబంధములగు సుఖదుఃఖములతో నీయనకు సంబంధము లేదు. ప్రకృతము మనము తలంచునట్లు ఈయన సుఖకాఁడు, దుఃఖకాఁడు. మఱియు బహువిధములగు నట్టికల నట్లొకని ప్రపంచరూపముతోనున్న మాయతో సంబంధింపక దానినిఁ బ్రకాశింపఁజేయుచున్న చిచ్ఛక్తిని (అనఁగా : జీవుని బ్రకాశింపఁజేయుచు సర్వపరిపూర్ణుండై యాబ్రహ్మమే ప్రకాశించుచున్నాఁడు.)

క. నిష్కారణము నిరీహము

నిష్కంపము నిష్క్రియంబు నిష్కల్తషము

నిష్కలము నిష్కలకము

నైష్కర్మ్యప్రాప్యనిర్గుణబ్రహ్మ మగున్.

7

టీ. నైష్క...బ్రహ్మ-నైష్కర్మ్య = ఫలేచ్ఛలేక కర్మలఁ జేయునట్టి నిష్ఠచేత (లేక కాస్త్రోక్తముగాఁ జేయఁబడిన సన్నాహము చేత), ప్రాప్య = పొందఁదగిన, నిర్గుణ = సత్త్వాదిగుణరహితుడైన, బ్రహ్మము, నిష్కారణము = కారణములేనిదియు (అనఁగా : బ్రహ్మ మొకదానినుండి పుట్టలేదనుట), నిరీహము = మనస్సులేనందున కోర్కెలులేనిదియు, నిష్కంపము = సర్వవ్యాపియగుటచే జలనములేనిదియు, నిష్క్రియంబు = ఇంద్రియాదులు లేనిదగుటచే గార్యములఁ జేయనిదియు, నిష్కల్తషము = (సర్వసాక్షియగుటచే నెట్టి మాలిన్యములతోను, అనఁగా పరమాణ్వాదిపరిమాణములతో నుండుట కర్మ సంబంధముచే సుఖదుఃఖాదుల ననుభవించుట మాయాసంబంధముఁ గలిగియుండుట. అను మొదలగు) మాలిన్యములతో సంబంధములేనిదియు, నిష్కలము = చిత్కలకంటె వేఱైనదియు (లేక 'కలాతు షోడశో భాగః' అను నిఘంటువువలన కలాశబ్దమునకు పది యాఱవపాలు అని యర్థము. కావున లక్షణావృత్తిచే నిష్కల మనఁగా విభాగములు లేని యఖండస్వరూపమైనదియు అని కూడ నర్థము చెప్పవచ్చును), నిష్కలకము = మాయ లేనిదియు, అగున్ = అగుచున్నది.

తా. మఱియు నాపరబ్రహ్మమునకు సత్త్వరజస్తమోగుణములుగాని చేష్టలుగాని కామక్రోధాదులుగాని, మఱియు నేవిధమగు దోషములుగాని విభాగములుకాని మాయగాని యేవిధమగు చాంచల్యముగాని లేవు. అది యొకదానివలని నొకప్పుడు పుట్టినది కాదు. భూతభవిష్యద్గుర్వహస్వములందు నొకడే విధమున వుండునది. కర్మాభిమాన

మును వదలి జ్ఞానమును సంపాదించినచో నట్టిపురుషున కది దొరకును. భేదబుద్ధి యున్నంత కాలము దాని నెఱుంగుట యశక్యము.

క. హానాదానవిహీన, జ్ఞానాజ్ఞానాతిరి క్తసత్యానంద

జ్ఞానప్రధానతజ్జని, దానాధిష్ఠాన మానిధాన మదీనా.

8

టీ. అదీనా=భైర్యకాలిషు నోయాంజనేయా, అనిధానము = బ్రహ్మరూపమైన యానిక్షేపము, హా...నుష్ఠానము-హాన = విడచుటగాని, ఆదాన = స్వీకరించుటగాని, విహీన = లేనిదియు (ఆ బ్రహ్మము సర్వప్రపంచమయము కావున పరిత్యజించుటకుఁగాని యంగీకరించుటకుఁగాని దానికంటె రెండవదియగు పదార్థమే లేదనిభావము.) జ్ఞానాజ్ఞాన=జ్ఞానమునకంటెను అజ్ఞానమునకంటెను (ఇచ్చట జ్ఞానాజ్ఞాన శబ్దములచే బ్రహ్మ ప్రతిబింబసహితములై వెలికివచ్చి విషయములఁ బ్రకాశింపఁజేయునట్టియు అట్లు చేయు నట్టియు చిత్తవృత్తులు చెప్పబడినవి తెలిసికొనవలయును.) అతిరిక్త = వేఱైనట్టిదియు, సత్య = సర్వకాలములయందును సర్వదేశములందు నొకటేరీతిగ నుండుట, ఆనంద = ఆనందము, జ్ఞాన=చైతన్యము, ప్రధాన=ముఖ్యముగాఁగలదియు, తజ్జ = ఆమూలప్రకృతి వలనఁబుట్టిన అవ్యక్త మహదహంకారాది సర్వప్రపంచమునకును, నిదాన=మూలకారణమైన జ్ఞానశక్తికి, అధిష్ఠానము = ఆధారమైనదియునై యున్నది. (ఈ ప్రపంచమునందు నామరూపములకంటె నితరమగు పదార్థములేదు కావునను, ఆ నామరూపములకు తత్తద్విషయకమైన జ్ఞానమునకంటె నితరమగు స్వరూపము లేకపోవుటచేతను, సర్వప్రపంచమునకును జ్ఞానమే మూలకారణమని చెప్పఁబడినది. తాటియందుఁ జూచు పాము యొక్క నామరూపములకు నప్పటి భ్రాంతిజ్ఞానమునకంటె భిన్నమగుస్వరూపములేనట్లు బ్రహ్మయందు తోచు జగమునకుఁగూడ జ్ఞానమునకంటె నన్యమగు స్వరూపములేదని తెలిసికొనవలయును. భ్రాంతి జ్ఞానముకూడ జ్ఞానమే. భ్రాంతి యనునది మనోవికారము. కావున దానివలన జ్ఞానమునకు మార్పుగలుగదు.)

తా. ఓ భైర్యకాలీ ! ఆపరబ్రహ్మము సర్వమయమగుటచే “ప్రపంచములా నీ పదార్థము బ్రహ్మముకాదు, ఈపదార్థము బ్రహ్మము” అని తిరస్కారమునకుఁగాని యంగీకారమునకుఁగాని విషయ మగునదికాదు. లోకమున వ్యవహారమునందున్న జ్ఞానాజ్ఞానములకంటె నదివేఱు. నిత్యవిజ్ఞానస్వరూపుఁడగు నా బ్రహ్మముయొక్క ప్రకాశముచేఁ బ్రకాశించుచుఁ జిత్తవృత్తులు బాహ్యంతరవిషయములఁ బ్రకాశింపఁజేయుచుండును. అప్పు డాచిత్తవృత్తులను మనము జ్ఞానము లనుచున్నాము. ఆచిత్తవృత్తులు జనింప నప్పుడు నిత్యవిజ్ఞానరూపుఁ డట్లేయున్నను విషయములు బ్రకాశించుట లేదని మనకు దోచుచున్నది. అస్థిలిని యజ్ఞానమునుచున్నాము. ఇవి రెండును బ్రహ్మముకాదు. అయిన

నిత్యవిజ్ఞానరూపుడు ఆనందరూపుడు సత్యస్వరూపుడు. ప్రకృతివలనఁ బుట్టినదని చెప్పఁబడుచున్న ప్రపంచమునకు చిచ్ఛక్తియే మూలకారణము. సమస్త ప్రపంచమును భ్రాంతివలననే తోచుచున్నది కావున దానికి జ్ఞానమే స్వరూపము. ఎండమావులయందు తోచునీటికి భ్రాంతిజ్ఞానమున కంటె నితరమగు స్వరూపము లేదను ప్రత్యక్షసిద్ధమేకదా. ఇట్లు ప్రపంచమూలకారణమని సిద్ధాంతమైన జ్ఞానశక్తికిఁగూడ నిత్య విజ్ఞానస్వరూపుఁడగుటచే నాబ్రహ్మమే యాధారభూతుఁడు.

క. ప్రస్థానత్రయవేద్యుఁడ, ప్రస్థానత్రయసాక్షి సర్వవస్తుస్తోమాం తస్థుం డస్థిరవిశ్వభ, సస్థిత్యంతాదిమూర్తి వాయుకుమారా! 9

టీ. వాయుకుమారా=అంజనేయా! ప్రస్థా...ద్యుఁడు-ప్రస్థానత్రయ=ఉపనిషద్గీతా బ్రహ్మసూత్రములవలన, వేద్యుఁడు = తెలియఁదగినవాఁడును, అవస్థాత్రయసాక్షి-అవస్థాత్రయ=జాగ్రత్సృష్టుసుషుప్తవివస్థలకు, సాక్షి = సాక్షియును (ఆయవస్థలయందున్న విషయములఁ బ్రకాశింపఁజేయువాఁడును), సర్వ...స్థుండు-సర్వ=సమస్తమైన, వస్తు=వస్తువులయొక్క, స్తోమ=సమూహముయొక్క, అంతస్థుండు = లోపల నున్నవాఁడును, అస్థి...మూర్తి-అస్థిర = (యథార్థమును విచారించిన) శూన్యమగు, విశ్వ = ప్రపంచముయొక్క, భవ=ఉత్పత్తికిని, స్థితి=ఉనికికిని, అంత = నాశనమునకును, ఆదిమూర్తి=కారణమైన స్వరూపముగలవాఁడును, (ప్రక్కవద్యముతో సంబంధము).

తా. వాయుపుత్రా! ఉపనిషత్తులు గీతలు బ్రహ్మసూత్రములు మఱియు నితరములగు శాస్త్రములన్నియు నాబ్రహ్మమునుగూర్చియే చెప్పును. జాగ్రత్త స్వప్నము సుషుప్తీయనుమూఁడవస్థలను ఆపరబ్రహ్మముచేతనే (అనఁగా: నిత్యజ్ఞానముచేతనే) మనము తెలిసికొనుచున్నాము. అమహాత్ముఁడే ప్రపంచమునందలి సర్వవదార్థములయందు నేకరూపముతో నున్నాఁడు. యథార్థస్థితిలో శూన్యమైనను ఈప్రపంచము పుట్టినట్లును నిలిచి యున్నట్లును నశించినట్లును తోచుటకు నాబ్రహ్మమే కారణము (అనఁగా: శూన్యమయ్యును సర్వము త్రాటియందు ఉత్పత్తిస్థితి వినాశములతోఁ దోచిన ట్టిప్రపంచము బ్రహ్మమునందుఁ దోచుచున్నదనుట.)

పంచచామరము. ఇలాజలానలానిలాంబరేందుభానుమండలో

జ్వలాఖలావిలామలాత్త జాలకాంతరస్థచం

చలాచలావిలాసశూన్యసంతతాపరోక్షచి

త్కళాకలాపలాలితప్రకాశకుం డతం డగున్.

10

టీ. ఆతండు=అయినఆబ్రహ్మము, ఇలా...కుండు-ఇలా = భూమియొక్కయు, జల=ఉదకముయొక్కయు, అనిల=అగ్నియొక్కయు, అనిల = వాయువుయొక్కయు,

అంబర = ఆకాశముయొక్కయు, ఇందు = చంద్రునియొక్కయు, భాను = సూర్యుని
యొక్కయు, మండల = మండలమనునట్టియు, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించుచున్న, అఖిల = సమస్త
మైన, ఆషిల = అపరిశుద్ధ (పాప) జీవులయొక్కయు, అమల = నిర్మలమైన (పరిశుద్ధ)
జీవులయొక్కయు, ఆత్మ = అంతర్యామియగునట్టియు (ఇచ్చట సంతర్యామియనఁగాః
ప్రత్యగాత్మ. మైనవ్రాయఁబడిన జీవదమునకు జంతువనియర్థము. ఇదివఱకు చెప్పఁబడిన
పంచభూతములును చంద్రసూర్యులును ఇప్పుడు చెప్పఁబడినజీవుఁడును కలిసి యేనిమిదియు
పరమేశ్వరుని మూర్తులు), జాలక = సోరణగండ్లయొక్క, అంతరస్థ = లోపలనున్నట్టియు,
చంచల = చలించునట్లు గానవచ్చునట్టియు, అచల = స్వభావముగా చంచలము కానట్టియు,
అవిలాస = ప్రకాశింపకుండుట యనుధర్మముతో, శూన్య = రహితమైన (అనఁగాః చిత్త
వృత్తులు జ్ఞానసహాయము చేతనే బాహ్యవస్తువులను ప్రకాశింపజేయుచున్నవి గావున
ఆజ్ఞానము ప్రతివానికిని స్పష్టముగనే తెలియుచున్నదని భావము.), సంకత = సర్వవ్యాపక
మైన, అపరోక్షచిత్ = అపరోక్షజ్ఞానమనెడు, (అపరోక్ష మనఁగాః ప్రత్యక్షము 'అహం
బ్రహ్మస్మి' అనుజ్ఞాన మపరోక్షజ్ఞానము.) (కళా = కళలయొక్క లేక కాంతులయొక్క,
కలాప = సమూహముయొక్క (జ్ఞానమునందు భేదము లేకపోయినను చిత్తవృత్తుల భేదము
ననుసరించి మూఢులచే భేదములు కల్పింపఁబడుచున్నవి. బాహ్యవస్తువులఁ దెలిసికొను
సమయమునందువలెనే "అహంబ్రహ్మస్మి" అని స్వస్వరూపము నెఱుంగునప్పుడుకూడ భేద
ములకల్పింపఁబడుచున్నవి. కావున "కలాకలాప" అని కవిప్రయోగించియున్నాడు),
లాలిత = మనోహరమైన, ప్రకాశకుడు = ప్రకాశముగలిగించువాఁడు (అనఁగాః కాంతి
సమూహమును ప్రకాశింపజేయువాఁడు; "అహంబ్రహ్మస్మి" అని చిత్తవృత్తికలిగినప్పుడు
సాధకునకు "చిత్తవృత్తి బాహ్యవస్తువులను ప్రకాశింపజేసినట్లు పరబ్రహ్మమును ప్రకా
శింపజేయునా? లేక ఆపరబ్రహ్మమే చిత్తవృత్తిని ప్రకాశింపజేయునా? సర్వసాక్షి
యగుపరబ్రహ్మమును చిత్తవృత్తి ప్రకాశింపజేయుట సంభవింపదు; ప్రకాశింపజేయ
దని చెప్పినయెడల "అహంబ్రహ్మస్మి" అని చిత్తవృత్తి జనించుటకే వీలులేదు. కావున
నిందలనిశ్చయ మెట్లు? అని సంశయము కలుగును. చిత్తవృత్తికి రెండవదానిని ప్రకా
శింపజేయగలసామర్థ్యము నిచ్చినదికూడ పరబ్రహ్మప్రకాశమే. కావున "పరబ్రహ్మము
చిత్తవృత్తిని ప్రకాశింపజేయునేకాని చిత్తవృత్తి పరబ్రహ్మమును ప్రకాశింపజేయ
నేరదు. అనుటయే సిద్ధాంత మనిభావము.) అగును.

తా. పృథివ్యావస్తేజో వాయ్వాకాశములు పుణ్యపావమిశ్రకర్తృవశగతులై దేవ
స్థాపరమనుష్యదేహములం దున్నజీవులను సోరణగండ్లయం దాబ్రహ్మమే యున్నాడు.
"భూమియను మొదలగు వ్యవహారము లన్నియు పరబ్రహ్మకుఁగల యాయా యుపాధు
లను బట్టి వచ్చినవే కాని వేఱుకాదు. ఘటియు నాయన నిత్యప్రకాశస్వరూపుఁడై

యున్నను చిత్తవృత్తులయందుఁ బ్రతిఫలించి జ్ఞానమని సర్వభాకప్రసిద్ధముగ వ్యవహరింపఁబడు చున్నను చంచలుఁడుగాఁ గానవచ్చుచున్నాఁడు. అది మనభ్రాంతియే కాని యాయనస్వరూపము కాదు. ఆమహాత్ముఁడు నిశ్చలుఁడు “అహం బ్రహ్మస్మి” అను జ్ఞానముఁ బరబ్రహ్మముఁ బ్రకాశింపఁజేయుచున్నట్లు కానవచ్చుచున్నది. కావున మనము వ్యవహరించుచుండు జ్ఞానము పరబ్రహ్మము కాదు అని సంశయింపవలదు. “అహంబ్రహ్మస్మి” యనునదికూడఁ బితృవృత్తియే. దానియందును పరబ్రహ్మప్రకాశము కలదు. అప్పుడును నాకు ‘అహం బ్రహ్మస్మి’ అనుజ్ఞానము కలిగినది అను తెలివికూడఁ గలుగుచున్నది. ఇది సాక్షిలేకున్న సంభవింపదు కదా! జ్ఞానములు రెండు కలవనుటకు వీలులేదు. కావునను సాక్షికూడ జ్ఞానస్వరూపుఁడే కావునను “అహం బ్రహ్మస్మి” యను చిత్తవృత్తియందలి జ్ఞానమునకును సాక్షిభూతముగానున్న జ్ఞానమునకును భేదముకలుగదు. కావున సర్వప్రకాశక మగుజ్ఞానమే పరబ్రహ్మ మని తెలిసికొనుము.

క. ఆద్యుం డపరిచ్ఛేద్యుం డ, విద్యాధ్వాంతద్యుమణిసువిద్యాసద్యో
వేద్యుఁడు గర్తృశతర్కా, భేద్యుం డనవద్యుం డగునభేదాత్ముం డబా!

టీ. అబా = జన్మరహితుఁ డగుపరబ్రహ్మమే స్వరూపముగాఁ గలయోయాంజనేయా! బ్రహ్మభేదము సర్వభేదాలకు సాధారణమైనను ప్రస్తుత సందర్భము ననుసరించి యాంజనేయుని సంబోధించిరేకాని యాంజనేయనకుఁ దప్ప మఱియొవ్వరికిని యాయ భేదములేదను నభిప్రాయమువలన కాదు. ఆద్యుండు=(ఆబ్రహ్మము) సృష్టి, స్థితి, సంహారము, తిరోధానము (కనఁబడకుండునట్లు చేయుట, లేక కనఁబడకపోవుట), అనుగ్రహము (సర్వభూతములును నిలుచుటకు నాధారమొసంగుట) అను నీయైదుకార్యములకును కారణభూతుఁడును బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్ర, ఈశ్వరసదాశివులను సృష్టికర్తలే స్వరూపముగాగలిగి వారలకుఁగూడ కారణభూతుఁడై యున్నవాఁడును.) అపరిచ్ఛేద్యుండు = ఇంతయనిపరిమాణమునుగల్పించుటకు శక్యముకానివాఁడును, అవిద్యాధ్వాంతద్యుమణి = అవిద్యా = అజ్ఞానమనెడు, ధ్వాంత = చీకటికి, ద్యుమణి = సూర్యునివంటివాఁడును (ఈయనను దెలిసికొనిన నజ్ఞానమునశించుననుట), సువిద్యా = చక్కనిజ్ఞానముచేత, సద్యః = తక్షణమే (స్వస్వరూపముకంటె వేఱుకానివాఁడు అగుటచే “నాకు సంసారముతో సంబంధము లేదు.” అనుజ్ఞానము కలిగినవేటనే), వేద్యుండు = తెలియఁదగినవాఁడును, కర్మ... డు = కర్మశాసనములైన, తర్క = తర్కములచే, అభేద్యుండు = భేదింపరానివాఁడును, (గ్లో. “యత్నే నానుమితోఽప్యర్థః కుశలై రనుమాత్పభిః, అభియుక్తతలై కాన్యై రన్యతై వోపపాద్యతే. నైషాతర్కేణ మతిరపరేయా - తర్కప్రతిష్ఠానాత్” = “ఎంతసమర్థులైనవారు అనుమానముచేసినను ఈపరమాత తత్త్వమును యథార్థముగా తెలిసికొననేరరు,

బ్రహ్మనుగుఱించిన విరుద్ధాభిప్రాయములు తర్కముచే దొలంగును. బ్రహ్మవిషయమున తర్కము ప్రవర్తింపదు" అను మొదలగు ప్రమాణముల ననుసరించుచూచిన కేవల తర్కవాదములచే పరబ్రహ్మము తెలియబడ దనుటయే సిద్ధాంతమని భావము.) అనవద్యుఁడు = వీ విధములగు దోషములును లేనివాఁడును, అభేదాత్ముఁడు = జీవునితో అభేదము లేక పోవుటయే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడును (లేక సాధ్యము సాధనము సాధకుఁడు మొదలగు భేదములు లేకపోవుటయే అనఁగా, సర్వపరిపూర్ణుఁ డగుటయే, యాకారముగాఁ గలవాఁడును), అగున్.

తా. ఉత్పత్తివివాశములు లేనిపరబ్రహ్మస్వరూపుఁడ వగు నోయాంజనేయ! ఆ బ్రహ్మమున కాద్యంతములు లేవు. ఆయన "ఇచ్చట నున్నాఁడు ఇచ్చట లేఁడు" అని చెప్పుటకు వీలు లేనివాఁడు (అనఁగా: సర్వపదార్థములయందు నొకటేవిధముగా సర్వకాలములయందు సర్వదేశములయందు నొకటే రీతిగా వ్యాపించియున్నాఁడు.) ఆయన నెఱిగిన నజ్ఞానము సూర్యసాన్నిధ్యమునఁ జీఁకటివలె ధ్వంసమగును. జ్ఞానముకలిగిన యుక్తరక్షణంబుననే యాయన గోచరం డగును. అజ్ఞానమును సంపాదించకముం దెన్ని తర్కములచే నెంతయత్నముతో విచారించినను ఆయన తెలియంబడువాఁడు కాఁడు. అద్వితీయస్వరూపుఁడు.

క. భూతానుభూతమిథ్యా, భూతదైన్వితమయపంచభూతోత్థజగ

జ్ఞాతానుస్యూతాజ్ఞాదైన్వితాత్ముఁ డతండువాయుతనయ! మహాత్మా!

టీ. మహాత్మా-మహత్ = గొప్పది యైన, అత్మా = బుద్ధిగలవాఁడా, వాయుతనయ = వాయువు త్రుండ వగునాంజనేయా, అతండు = ఆపరబ్రహ్మము, భూ...త్ముఁడు-భూత = సకలజంతువులచేతను, అనుభూత = అనుభవించబడుచుండియు, మిథ్యాభూత = యథార్థములుకాకుండియు నజ్ఞానమువలనఁజొచ్చుచుండుటచే త్రికాలములయందుననత్యములని చెప్పఁదగిన, దైన్వితమయ = భేదరూపములైన (లేక పంచీకృత, అపంచీకృతములనెడు రెండువిధములగు భేదములుగలిగిన), పంచభూత = పంచభూతములనుండి, ఉత్థ = పుట్టిన, జగత్ = ప్రపంచములయొక్క, జాత = సమూహములయందు, అనుస్యూత = వ్యాపించి యున్న వాఁడును, శ్లో. "అస్తి భాతి ప్రియం రూపం నామచే త్యంశుపంచగం, అద్యత్రయం బ్రహ్మరూపం జగద్రూపం తతోద్వయం" "ఉండుట, ప్రకాశించుట, ప్రేమింపఁబడుట, రూపము, నామము అనునీయైదంశములును ఎల్లవారికి ననుభవములొ నున్నవి. ("అందు మొదటిమూడంశములును సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁ డగుపరమాత్మనిరూపములు. తక్కిన రెండంశములును ప్రపంచముయొక్కరూపములు" (అనుప్రమాణమును బట్టి పరబ్రహ్మము తన సత్య (ఉండుట) జ్ఞాన (ప్రకాశించుట; జ్ఞానమునకంటె నితరముగుప్రకాశము లేనేలేదు)) అనఁగ, (ప్రేమింపఁబడుట, సర్వజనులచేతను ప్రేమింపఁ

బడునది యానందమేకాని మఱేమియు కాదు. రూపములతో ప్రపంచమునందు వ్యాపించియున్నాడని తెలియపచ్చుచున్నది యని భావము.) అజ=పుట్టుకలేనట్టియు, (లేక ప్రపంచరూపిణియైయున్నతనశక్తితో, “అజామేకాం” అనుశ్రుతి మాయకు నజయని పేరుగలదని చెప్పుచున్నది.) అద్వైత=భేదములేనట్టియు, ఆత్మ=స్వరూపముగలవాడు, (రెండవయర్థమున బ్రహ్మమునకును దచ్చక్తియగు మాయకును భేదము లేదని భావము) అగును.

తా. పివాయుపుత్రా! సూక్ష్మబుద్ధిగలవాడా! వినుము. ఈప్రపంచమునందు సూక్ష్మస్థూల భేదములు లేక పరస్పరభేదములుగల పంచభూతములును మన కనుభవముగా నున్నవికదా! అవి యజ్ఞానమున్నప్పుడే తోచును. గావున ద్రికాలములయందు ననత్యములే యగును. అజ్ఞానము (అనగా: నజ్ఞానకార్యములగు నహంకారంబులు) విజృంభింప నుండునైయుండు నివికానకుండుటయే దీనికి (భూతములు త్రికాలములయందు ననత్యములు అనుటకు) ప్రత్యక్షదృష్టాంతము. శుక్తియందు రజతమువలె నజ్ఞాన మున్నప్పుడు మాత్రము తోచుచు నాయజ్ఞానము లేనప్పుడు తోచకనుండునట్టివస్తువులు ఆభాస మాత్రము తోచుటయేకప్ప యథార్థముగా లేనివేయని చెప్పటలో సంశయమేమికలదు? అట్టిపంచభూతములవలన బుట్టినదియగుటచే బ్రపంచముకూడ మిథ్యయే. ఈప్రపంచమునందు నామరూపములకంటె ఇతరముగుపదార్థములేదని ఇదివఱకె చెప్పియున్నానుగదా! అట్టిప్రపంచమునందుగూడ సీపరబ్రహ్మము వ్యాపించియున్నాడు. అదియుఁ బ్రత్యక్షమే. మన కనుభవముగానున్న ఉనికి ప్రకాశము ఆనందము “ఈప్రపంచమున్నది. ప్రకాశించుచున్నది. దీనివలన మనకాసుఖము గలుగుచున్నది.” అనువ్యవహారము బ్రహ్మరూపములే. సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుడగుటచేతను భ్రాంతిచే బ్రపంచరూపుడై తోచుచుండుటచేతను ఆబ్రహ్మముయొక్కరూపములు ప్రపంచమునకేయున్నట్లుతోచుచున్నవి. ఆయన ఉత్పత్తిస్థితిప్రళయములు లేనివాడు. ప్రపంచకారణమని చెప్పబడు మాయకంటె వేఱు కాడు.

—ॐ భావాభావపదార్థనిర్ణయము. ॐ—

క. భావాభావమయావి, ర్భావతిరోభావరహితభావుం డన్యా
భావస్వభావుం డతులని, భావసుపావకసుధాంశుభాప్రదుఁ డరయన్.

టీ. అరయన్=విచారింపఁగా (ఆబ్రహ్మము), భావా...వుండు-భావ=ప్రవ్యాది భావపదార్థము లనునట్టియు (లేక ఉండుట యనునట్టియు), అభావ=ప్రాగభావము మొదలగు నభావము లనునట్టియు (లేక లేమి యనునట్టియు), మయ=స్వరూపముగల, అవిర్భావ=ఉత్పత్తియు (లేక ప్రకాశించుటయు), తిరోభావ=నశమునగు (లేక ప్రకాశించుటకుండు

టయు), రహిత = లేని, భావుండు = ఉనికిగలవాడును, (న్యాయశాస్త్రప్రసిద్ధములగు ద్రవ్యములు గుణములు కర్తలు జాతిభేదము నిత్యసంబంధము అనునవి భావములు.) వస్తువుపుట్టుటకు పూర్వమునందును నశించుటకు పిదపను గలుగు నభావములు రెండు. ఒక వస్తువు మఱియొకవస్తువు కాదను నభావంబును, ఒకవస్తువు బొత్తుగనే లేదనుభావంబును— ఈనాలుగు నభావపదార్థములు. వీనికి గ్రమముగ ప్రాగభావ ప్రధ్వంసాభావ అత్యంతా భావ అన్యోన్య్యాభావములని పేరు. ఇవియన్నియు నభావములే కావున నభావరూపముగు పదార్థ మొక్కటియేయని యెన్నఁబడుచున్నది. ప్రపంచమునం దంతటను ఈద్రవ్యాని సత్తకమునకంటె భిన్నమగుపదార్థము లేదని వారి (వైశేషికుల) సిద్ధాంతము. వేదాంత మతమునందు సర్వదేశ, సర్వకాల, సర్వవస్తువులయందుండుట భావమనియు, అట్లు లేకుండుట యభావమనియు చెప్పఁబడియున్నది. మొదటిపక్షమున నీబ్రహ్మము భావ రూపముగాఁగాని యభావరూపముగాఁగాని యుండువాడు కాఁడనిభావము. రెండవపక్ష మున ఉండుట భావములేకుండుట యభావము. ఈరెంటికిని ప్రకాశించుట ప్రకాశింప కుండుట యనియే యర్థము. కావున నీబ్రహ్మమున కట్టి యావిర్భావ తిరోభావములు లేవనుట (అనఁగా: సర్వకాలములయందు నొకటివిధముగ ప్రకాశించుచు సత్తనికాని అసత్తనికాని (అనఁగా: కలదనిగాని లేదనిగాని) చెప్పుటకు వీలులేనివాడై యున్నాఁడు. బుద్ధికి గోచరమగు దానిని కలదనియు కానిదాని లేదనియు చెప్పుచున్నాము. ఈపర బ్రహ్మము బుద్ధికిఁగూడ సాక్షిగావున దానికి గోచరుఁడుకాఁడు. బుద్ధివృత్తి కంతర్ముఖమగు శక్తికలదు గావున గోచరుఁడు కాకను పోఁడు. కావున నాయన నేతబ్రహ్మతోఁగూడ చెప్పుటకు వీలులేదనిభావము.) అన్య్యాభావస్వభావుండు=తనకంటె రెండవదిలేకుండుటయే స్వభావముగాఁగలవాడు (అద్వితీయుఁడు), అతు...డు-అతుల=లాభోత్తరలేజోరూపు లైన, విభావను=సూర్యునకును, పావక = అగ్నికిని, సుధాంశు = చంద్రునకును, భా= కాంతిని, ప్రదుండు=ఇచ్చువాఁడు.

తా. బాగుగఁ బ్రయత్న పూర్వకముగ విచారించినచో “ఉన్నవి” అని చెప్పఁ బడు పదార్థములను “లేవు” అని చెప్పఁబడు పదార్థములనుగూడ నాబ్రహ్మమే. మన యింద్రియములకు గోచరమగువానిని “గలవి” అనియు నట్లుకానివానిని “లేవు” అనియుఁ జెప్పుచున్నాము. ఇంద్రియములకు సాక్షియగు బ్రహ్మవిషయమున నిం దేవిధ ముగాఁ గూడఁ జెప్పుటకు వీలు లేదు కదా! మఱియు, నావిర్భావ తిరోభావరూపము లైన యంతస్పృతివినాశములు (అనఁగా: “పుట్టుక” యనిన యావిర్భావము; “నాశము” అనినఁ దిరోభావము. ఇవివఱకు లేనివస్తువు క్రొత్తగాఁ బుట్టుటకాని నశించుటకాని యెన్నటికిని గలుగదు) ఆయనకు లేవు. ఆయనకంటె నికరమగునది యెద్దియను లేదు. ఏకత్వమే యాయనకు స్వభావము. ప్రకాశరూపుఁడగుటచే నాయన నాశ్రయిం

చియే సూర్యచంద్రాగ్నులు ప్రకాశించుచున్నారు. లోకమును బ్రకాశింపఁ జేయుచున్నారు.

క. ఆప్తసుఖప్తవిలుప్తా, లిప్తవ్యాప్తప్రదీప్తలింగరహితసం

ప్రాప్తప్రాప్తవిహీన, జ్ఞప్తియై సర్వప్రపంచసాక్షి మహాత్మా.

14

టీ. మహాత్మా = గొప్పబుద్ధిగలయోమాంజనేయా ! ఆప్త... జ్ఞప్తియై = ఆప్త = పొందఁబడిన (అనఁగా: అందఱికి ననుభవములోనున్న), సుఖప్తి = సుఖప్త్యవస్థయందు, అని లిప్త = నశింపనిదియు, (మనస్సే సర్వవిషయములను గ్రహించుచున్నది యనియు అంకకంటె నితరమగు పదార్థ మేదియును ఆమనస్సునకు మననశక్తిని గలిగించుటలేదనియు) దలంచుచున్నారు. సంకల్పవికల్పములే మనస్సునకు స్వరూపమునుట నిర్వివాదాంశము. సుఖప్తియందు సంకల్పవికల్పములేవు గావున మనస్సులేదు. అయినను, నిదురనుండి మేల్కొంచినవాడు “నేనింతవఱకు సుఖముగనిదురించితిని” అని స్మరించుచున్నాడు. ఈస్మృతికి ననుభవసంస్కారము కారణమై యుండవలయునుకదా, కావున మనస్సు మొదలగునవి నశించినప్పు డేజ్ఞానము సుఖప్తిసుఖమును దెలిసికొనియెనో అదియే బ్రహ్మము అనిభావము.) ఆలిప్త = దేనితోను సంబంధపడనిదియు (తెలిసికొనునట్టి పదార్థము తెలియఁబడువానితో సంబంధించునటు విరుద్ధముకదా, యని భావము), వ్యాప్త = సర్వవ్యాప్త మైనదియు, ప్రదీప్త = మిగులఁ బ్రకాశించునదియు, లింగరహిత = సూక్ష్మశరీరము; లేక గుణులు లేనిదియు (అనఁగా: సూక్ష్మశరీరమునకు ఆవస్థయగు స్వప్నావస్థలేనిదియు, లేక తనకుసాధించుటకు తగినగుణులు లేనిదియు అనుట), సంప్రాప్త = వచ్చుట (లేక పుట్టుట), అప్రాప్త = రాకుండుట (లేక నశించుట), విహీన = లేనట్టియు (లేక కర్తవశగతమై పలు మాటువచ్చుచు బోవుచుండు స్వభావముగల స్థూలశరీరము; అనఁగా: దానికి సంబంధించిన జాగ్రదవస్థ లేనిదియు. వైనిరూపింపఁబడిన మనోవ్యతిరిక్తజ్ఞానము సుఖప్త్యవస్థయందు దెట్లు సర్వోద్రియ లయమైనను స్వతంత్రముగ నాయవస్థయందలి యజ్ఞానమును దెలిసికొనియెనో అట్లే సర్వోద్రియవ్యాపారములుగల జాగ్రదవస్థయందును మనోవ్యాపారములు మాత్రమేకల స్వప్నావస్థయందును నకలవిషయముల స్వతంత్రముగానే గ్రహించుచున్నది. ఇంద్రియములు మొదలగునవి ఆసర్వవ్యాప్తకమగు జ్ఞానముయొక్క సహాయము వలననే విషయముల గ్రహించునుగాని వేతేమియుకాదు. కావున జాగ్రదాద్యవస్థ లెట్లు మాతీనను ఆజ్ఞానమునకు మాత్రము మార్పుకలుగదని భావము.), జ్ఞప్తియై = అయినట్టి జ్ఞానమే, సర్వప్రపంచసాక్షి = భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములయందలి ప్రపంచమున కంతయును సాక్షియైనపరబ్రహ్మము (జాగ్రదాదులవలన జ్ఞానమునకు మార్పేమియులేదు గావునను జ్ఞానమనిన ప్రపంచముయొక్కస్థితిని దెలిసికొనుచుండినట్లే యుత్పత్తినివాశములనుకూడ తెలిసికొనవలసివచ్చును అనియును) నిత్యమైయుండి

తీరవలయు నని భావము. “ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ” అను శ్రుతిజ్ఞానమే బ్రహ్మయని చెప్పుచున్నది. “మాసాబ్దయుగకల్పేషు గతాగమ్యే వ్యవేకథా, నోదేతి నాస్తమే త్యేకానంవి దేహి స్వయంప్రభా” “ఒకదివసమునందలి జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యవస్థలయందు జ్ఞాన మెట్లైకరూపమైయుండునో అట్లే మానవునందును సంవత్సరయుగకల్పములయందునుకూడ నది [జ్ఞానము] యేకరూపముతో నుండును. భవిష్యత్సాధులయందువలెనే భూతమాసాదులయందు కూడ నుండును. కావున నీజ్ఞానము నిత్యము. జ్ఞానమును దెలిసికొనుటకు మఱియొకజ్ఞానము కలదనుట విరుద్ధము కావున నది స్వప్రకాశము” అని పంచదశి చెప్పుచున్నది.

తా. ఓనూత్నబుద్ధిగల యాంజనేయా! సర్వానుభవసిద్ధమైన నుషుప్త్యవస్థయందు సర్వేంద్రియములును మనసుతోఁగూడ లయమునొందినప్పుడు గలసర్వాభావము నొకజ్ఞానము తెలిసికొనుచుండునట్లు మన యనుభవములొననున్నది. దీనికి నిదురనుండి మెల్కనినవాఁడు నిద్రయందలి చిత్రాభావమును స్మరించుటయే దృష్టాంతము. అనుభవము లేక స్మృతికలుగదు కదా! కావున నయ్యనుభవమునకుఁ గారణమగుజ్ఞాన మెద్దియో యదియే బ్రహ్మము. అది సర్వసాక్షి యగుటచే దృశ్యములగు పదార్థములతో సంబంధించదు. చూచునది చూడఁబడువానికంటె వేఱుగా నుండితీరవలయుననుట నియమముకదా! ఈ విధముగ నే యాబ్రహ్మమునకు స్వప్నజాగ్రదవస్థలతోఁగూడ సంబంధములేదు. ఇంద్రియాదులు లేనప్పుడుకూడ సర్వమును గ్రహించగలజ్ఞాన మొకటియున్నదని సిద్ధాంతమయ్యెను. కావున నింద్రియాదు లున్నపుడుకూడ నాజ్ఞానమే సర్వమును గ్రహించుచున్నదని సిద్ధాంతముచేయుట మిగుల యుక్తియుక్తమై యుండును. వేఱువేఱు లక్షణముల నిరూపించుటకు వీలు లేనప్పుడు “జ్ఞానములు రెండు లేక ననేకములు కలవు” అని చెప్పుటకంటె విరోధము వేఱొకటి యుండునా? కావున జ్ఞానమొక్కటయే తనశక్తిచే నింద్రియచిత్తంబులఁ బ్రకాశింపఁజేయుచు నితర సహాయములేక స్వయముగా ప్రకాశించుచున్నది. ఆజ్ఞానమే బ్రహ్మము. దానికి సుతస్పృత్తియు వినాశంబునులేవు. స్థూలనూత్న కారణశరీరంబులతో సంబంధములేదు. అది నిర్గుణమగుటచేతను యద్వితీయ మగుట చేతను దాని ననుమానప్రమాణముచే నూహించుటకు గుఱుట లేవియును లేవు.

అవ. బ్రహ్మమునకంటె నితరమగుపదార్థము లేదంటి కదా! మన యనుభవములొసంసారి యగుజీవుఁడు బ్రహ్మమునకంటె విరుద్ధలక్షణములు గలవాఁడుగాను ఈ కారణము వలననే యాయనకంటె వేఱుగాను కానపచ్చుచున్నాఁడు. మాయకును ఆబ్రహ్మమునకును భేదములేదంటి కి కావున మీతో జన్యమగుప్రపంచము ఆయనకంటె వేఱుకాక పోవచ్చునుగాని జీవుఁడుమాత్ర మట్లగుటకు వీలులేదు. ఇతఁడు చేతనస్వరూపుఁడు కావున మాయాకార్యము కానేరడు. పరబ్రహ్మమయొక్క రూపలేకనే మాయకడనుట సంభ

వింపదు. ఇతఁడు, సంసారి, సుఖి, దుఃఖి ఆ బ్రహ్మము నిర్వికారుండు కదా! వీరిరువురికి నైక్య మెట్లు వుదురును? అనినఁ జెప్పుచున్నాఁడు:—

క. వ్యక్తం బవ్యక్తాది, వ్యక్తావ్యక్తాతిరిక్తమగు బ్రహ్మముదాఁ
బ్రాక్తనుకృతభాక్తనుయుత, భోక్తనుసతతంబుసాక్షి పోలికఁజూచున్.

టీ. అవ్య...ము-అవ్యక్తాది=అవ్యక్తమను ప్రకృతియేకారణముగాఁగల, వ్యక్త= స్థూల మగుటచే స్పష్టమైనట్టియు, అవ్యక్త = సూక్ష్మ మగుటచే నస్పష్టమైనట్టియు పంచ భూతమహదహంకారాదులకంటె, అతిరిక్త=వేఱు, ఆగుబ్రహ్మము = అయినట్టి బ్రహ్మము, వ్యక్తంబు = స్పష్టముగనున్నది. (జ్ఞానలకు సుఖముగఁ దెలియవచ్చుననుట) తాక్ = ఆ బ్రహ్మము స్వయముగా, ప్రాక్త... క్తను-ప్రాక్ = మునుపటి, తను = శరీరమునందు, కృత = చేయఁబడినకర్తలను, భాక్ = పొందిన, తను = ప్రస్తుతశరీరముతో, యుత = కూడిన, భోక్తను = సుఖదుఃఖములను అనుభవించు (అనఁగా “నాకు సుఖదుఃఖములు కలవు” అని యభిమానించు) జీవుని, సతతంబు = ఎల్లప్పుడును, సాక్షిపోలికఁ = సాక్షి యట్లు (ఆత్మవుడు యథార్థస్థితిలో తనకంటె వేఱుకాకున్నను కల్పిత భేదము కలదు కావున నా భేదము నాశ్రయించి జీవోపాధియగునంతఃకరణములకుఁ గలుగుసుఖదుఃఖానుభవములను చూచు ననియు “ఈసుఖాదు లంతఃకరణములకుఁ గలుగుచున్నవి.” అనియుఁ దెలిసికొనలేకపోవుటచే జీవుఁడు తాను సుఖయనియు బ్రహ్మసాక్షియనియు తలంచు ననియును భావము) చూచున్.

తా. ఈ ప్రపంచము మాయవలనఁ బుట్టినది. సూక్ష్మ స్థూల భేదములతో నున్నది. కావున నొకయంశమున నిద్రియములకు గోచరమగుచు మఱియొక యంశమున నట్లుగాకయున్నది. బ్రహ్మమునకంటెఁ బ్రపంచము వేఱుకాదు కాని బ్రహ్మము మాత్రము ఆభాసమాత్ర మగుప్రపంచమునకంటె వేఱు. భ్రాంతివలన త్రాటియందుఁ బాము తోచినప్పడు ఆత్రాడుకంటె దానియందుఁ దోచినపాము వేఱుకాదు; కాని భ్రాంతిసిద్ధమగు పాములకంటె త్రాడు వేఱునుటకు సంశయము లేదు కదా! మఱియు బ్రహ్మము సాక్షియగుటచేఁ బ్రపంచముకంటె వేఱుగానుండియే తీరవలయును. ద్రష్టయు దృశ్యంబు నొక్కటి యగుట సంభవింపదుకదా! ఈవిషయము (అనఁగా: “బ్రహ్మము ప్రపంచమునకంటె వేఱుగా నున్నాఁడు” అనువిషయము) మనకుఁ బ్రత్యక్షానుభవమనందే యున్నది. ఈసర్వప్రపంచమును మనము తెలిసికొనుచుండుటయే దీనికి దృష్టాంతము. జీవుఁడును బ్రహ్మముయొక్క రూపభేదమే. అయినను అవిద్యావిజృంభణమునకు (అనఁగా: అవిద్యావరణమునకు) లోఁబడినవాఁడు కావున శరీరాదులయందు “నేను” అను నభిమానము గలిగియున్నాఁడు. అంతఃకరణాదులకుఁ గలుగుసుఖదుఃఖములను దనకానినీగా భ్రాంతియనుచున్నాఁడు. ఈ

కారణమువలన శరీరాభిమానయుక్తుడై కర్మలను జేయుచు సుఖముఖాభిమాన యుక్తుడై యాకర్మఫలముల ననుభవించుచు (అనగా “నేనే కర్మల జేయుచున్నాను. వానిఫలముల ననుభవించుచున్నాను” అని యభిమానించుచు) శుద్ధ బ్రహ్మమును దన కంటె వేఱుగాను తనను సాక్షియై చూచుచుండువానినిగాను తలంచుచున్నాడు. ఇట్లు అవిద్యాకల్పిత భేదమువలన జేవబ్రహ్మములు భిన్నులుగాఁ దోచుచున్నారే కాని యథార్థస్థితిలో వారిరువురు నొక్కటియే.

అవ. పై జెప్పినవిషయము ననుభవసిద్ధముగ నిరూపించుచున్నాడు:—

తే. జాగ్రదాదివినిగ్రహానుగ్రహప్ర
తిగ్రహసమగ్రజాగరూకాగ్రహాగ్ర
విగ్రహాత్యగ్రసాభాసవిశ్వహేతు
ధీప్రకాశకుఁ డతఁడె సందేహ మేల.

16

టీ. జాగ్రదా...కుఁడు - జాగ్రదాది = జాగ్రత మొదలగు మూఁడవస్థల యొక్క, వినిగ్రహ=నాశమునందును, అనుగ్రహ = ఉత్పత్తియందును, ప్రతిగ్రహ = స్థితియందును, సమగ్రజాగరూక = మిగులజాగ్రతగలిగి (అనగా: సత్వమయమైన), ఆగ్రహ = శ్రోధరూపరజోగుణమయ మైన, ఉగ్ర = భయంకరమగు తమోగుణమయ మైన, విగ్రహ=స్వరూపముగలిగి (నట్టియు), అత్యగ్ర=సర్వాధికమై (నట్టియు), సాభాస=మూలప్రకృతియొక్క (హంసమంత్రార్థమును వివరించునప్పుడు సకారమునకు ప్రకృతి యని యర్థము చెప్పఁబడియున్నది.) ఆభాస=ప్రతిబింబమైన [లేక పరిణామ మైన, లేక, సాభాస=స్వ (బ్రహ్మ) ప్రతిబింబముతోఁగూడిన,] విశ్వ=ప్రపంచమునకు (అనగా: ప్రపంచసృష్టిస్థితిలయములకు, లేక ప్రపంచరూపిణియగు మాయకు అనగా: మాయాకార్యమునకు), హేతు=కారణమైన, ధీ=బుద్ధిని (అనగా మహత్త్వమును “బుద్ధేర్జాగరణం స్వప్నం సుషుప్తిరితి వృత్తయః” అను ప్రమాణముచే నవస్థాత్రయరూప మగు ప్రపంచమునకు బుద్ధియే కారణము. లేక సృష్టిసౌకల్య మని చెప్పఁబడు చిచ్ఛక్తిని), ప్రకాశకుఁడు=ప్రకాశించుజేయువాఁడు, అతఁడె = ఆబ్రహ్మమే, సందేహ మేల.

తా. జాగ్రదాద్యవస్థల మూఁటిని దెలియనివార లేవ్వరును లేరు. ఆయవస్థల పుట్టుటకును నిలుచుటకును నశించుటకును బుద్ధియే కారణము. మఱియు జ్ఞానరూప మగుటచే జాగ్రదవస్థ సత్త్వమయము. మనోమాత్రమువలనఁ బుట్టునది యగుటచే స్వప్నావస్థ రజోగుణమయము. అజ్ఞానరూపమగుటచే సుషుప్త్యవస్థ తమోగుణమయము. బుద్ధియుఁ ద్రిగుణరూపిణి కావున సీయవస్థలకు నదియే కారణము. మనయనుభవ ములో నున్నంతవఱకు మాయ. (అనగా: బుద్ధియని చెప్పవచ్చును.) ప్రపంచమునకుఁ గూడ వైనిరూపింపఁబడిన యవస్థలకంటె నితరమగురూపము లేనందున నీబుద్ధియే ప్రపంచ

కారణ మని కూడ ననవచ్చును. దీనియందు ప్రతిబింబించిన (అనఁగా: బాహ్య విషయముల నాంతరవిషయములఁ బ్రకాశింపఁజేయుచున్న; దీని వృత్తులయందుఁ బ్రతిబింబించిన బ్రహ్మమే కీవుఁ డనఁబడుచున్నాఁడు. అట్టి బ్రహ్మప్రతిబింబముతోఁ గూడిన) చిత్తవృత్తిని మనము జ్ఞానమునుచున్నాము. ఆజ్ఞానముచే విషయములు గ్రహింపఁబడుచున్న పనువిషయముకూడ మనసునకు గోచరమగుచునే యున్నదనుట యనుభవసిద్ధము. “నేనా గానమును వింటిని” అను మొదలగు వ్యవహారము లీవిషయమున దృష్టాంతములు. “గానమును వింటిని” అనఁగా: శ్రోతరూప మగు బుద్ధివృత్తిచే (శ్రోత్రేంద్రియములమునఁ బ్రసరించినజ్ఞానముచే) గానము ప్రకాశింపఁజేయఁబడినది. అటులయే కదా! కావున నేపదార్థమునకు నీబుద్ధి వృత్తులు (జ్ఞానములు) గోచరమలగుచున్నవో ఆపదార్థములు పరబ్రహ్మము అని నిశ్చయించుకొనుము. ఇంతయనుభవసిద్ధమగువిషయమున సంశయ మేటికి?

అవ. పై నిరూపింపఁబడిన యనుభవమునే వివరించుచున్నాఁడను:—

ఆ. ఇదియు నదియు నట్టి దిట్టి దింతంతని

పలుకరాని దెద్ది బ్రహ్మ మదియె

యిదియు నదియు నట్టి దిట్టి దింతంతని

యరయు తెలివి యదియె యవియు నదియె.

17

టీ. ఇదియున్ = ఎదుట ప్రత్యక్ష మగుచున్నది యనికాని, అదియున్ = పరోక్షమని (అనఁగా ప్రపంచ మని కాని ప్రపంచమున కతీత మని) కాని, అట్టిది = గుణరహితమైన దని కాని (లేక నిరూపించుట శక్యమైన దనికాని), ఇట్టిది = గుణరహిత మైనదని కాని (లేక నిరూపించుటకు నశక్యమైన దనికాని), ఇంత = మనచే పరిమితి చెప్పఁదగినదనికాని, అంత = పరిమితి చెప్పఁదగదనికాని, అని, పలుకరానిదెద్ది = దేనినిఁగూర్చి చెప్పటకు వీలులేదో, అదియె = అదే, బ్రహ్మము = పరబ్రహ్మము (అనఁగా: పరబ్రహ్మ మింద్రియములకుఁ గాని మనస్సునకుఁ గాని గోచరము కాని దగుటచే నాయననుగూర్చి యేమియు చెప్పటకు వీలు లేదని భావము.), ఇదియున్ = ఈ ప్రపంచము కానవచ్చుచున్నది. అదియున్ = ఆ బ్రహ్మము కానవచ్చుటలేదు, అట్టిది = ఆ పరబ్రహ్మము నిర్వికారమైనది, ఇట్టిది = ఈ ప్రపంచము నవికారమైనది, ఇంత = ఈ ప్రపంచమునకు పరిమితి చెప్పఁగలము, అంత = ఆ బ్రహ్మమునకు పరిమితి చెప్ప నేరము. అని, అరయు = విచారించునట్టి, తెలివి = జ్ఞానముకూడ, అదియె = ఆ పరబ్రహ్మమే, అవియున్ = ప్రత్యక్షమని చెప్పఁబడుచున్న ప్రపంచమును ప్రత్యక్షము కాదని చెప్పఁబడుచున్న పరాత్పరుఁడును కూడ, అదియె = ఆ పరబ్రహ్మమే.

తా. ఇట్లు చెప్పినను “అబ్రహ్మ మెట్టిది” అని నిరూపించుటకు వీలు లేకున్నది యని యనియెడవేమో వినుము. నీకంటె నది భిన్నమై సర్వవ్యాపకముగాక యేదియో యొక ప్రదేశమున మాత్ర ముండునదియై యుండునేని యప్పుడు కనబడుచున్నదని కాని కనబడుట లేదనికాని ఇంక పరిమాణముగలదియనికాని చెప్పబడవచ్చును. గుణ ములుకాని పనులుకాని జాతికాని కలదైనచో నేదియైన నొకవిశేషము నాశ్రయించి “అది ఇట్టిది, ఇట్టిది కాదు” అని చెప్పవచ్చును. లోకమునజరుగు వ్యవహారములన్నియు గుణ క్రియాజాతుల నాశ్రయించినవే కదా. ఈబ్రహ్మ మెట్టిది కాదు. దానికంటె భిన్న మగు వస్తువేలేదు. కావున దానిని నిరూపించువారెవ్వరు? దాని నెట్లును నిరూపించు టకు వీలులేకున్నను నొకవిధముగాఁ చెలిసికొనవచ్చును. అది యాత్మయే యగుట యొక ప్రబలసాధనము. ఈ ప్రపంచమునందలి పదార్థముల నన్నింటిని మనము ప్రత్యేకముగా విభాగించి “ఇది ఇట్టిది. అది యట్టిది. ఇది కానవచ్చుచున్నది. అది కానవచ్చులేదు. దీనిప్రమాణ మింత దానిప్రమాణ మంత” అని తెలిసికొనుచున్నాము. ఈకార్య మింద్రియములచేతఁగాని మనసుచేతఁగాని కాదనియు సుషుప్త్యవస్థయందు నెవ్వఁడు సర్వాభావము నెఱుంగుచున్నాఁడో వాఁడే బాగ్రత్సవ్యములయందుఁగూడఁ జిత్తేంద్రియములమూలమున సర్వముఁ బ్రకాశింపఁజేయుచున్నాఁడనియు నింతకుముందే నిరూపించియున్నాను. కావున నేజ్ఞానరూపుఁడు సర్వప్రపంచమును విభాగించి యెఱుంగుచున్నాఁడో వాఁడే బ్రహ్మము. వాఁడే నీవు. “నేను” అనుపదమున కర్థమును విచారించిన “జ్ఞానము” అనియె యేర్పడును. జ్ఞానభిన్నములగు సర్వపదార్థములను జడములె కావున “నేను” అను పదమునకు నాపదార్థములలో నేదియైన నర్థమైనచో మనకుఁ బ్రత్యక్షానుభవములొనున్న చేతనత్వమే యభావము కావలసివచ్చును. ఇట్లు చెప్పటవలన బ్రహ్మమునకంటెఁ బ్రపంచముకూడా వేఱు కావలయునందువేమో వినుము. పైన (15-వ పద్యమునందు) నిరూపింపఁబడినట్లు ప్రపంచబ్రహ్మలకు కల్పితభేదంబును వాస్తవ మగు నభేదంబును కలదు. కావున జ్ఞాన జ్ఞేయరూపముగు భేదము కానవచ్చినను పరమార్థస్థితిలో బ్రహ్మమునకంటెఁ బ్రపంచము వేఱుకాదు. త్రాటియందుఁ దోచు పాము నకు భ్రాంతిజ్ఞానమునకంటె భిన్నమగుస్వరూపము లేనట్లు ప్రపంచమునకుఁగూడ (భ్రాంతి) జ్ఞానమునకంటె భిన్నమగుస్వరూపము లేదు.

అవ. ఇట్లు బ్రహ్మస్వరూపమును నిర్ణయించి సృష్టిక్రమమును జెప్పుచున్నాఁడు:—

తే. అట్టిపరిపూర్ణత త్వమైనట్టి నేను

బూర్వకల్పాంతమున నీయపూర్వవిశ్వ

జననమునకంటె మును నిరంజనుఁడ నగుచు

నద్వయుఁడనె వెలుంగుదు నాంజనేయ!

టీ. అంజనేయ ! అట్టి... నేను-అట్టి=వైన వర్ణింపబడినట్టి, పరిపూర్ణ = సర్వ వ్యాపకమైన, తత్త్వమైనట్టి నేను = పరమార్థమైన నేను (రాముడు), పూ...న-పూర్వ=మునుపటి, కల్ప=ప్రళయముయొక్క, అంతమున = కడపట, ఈ...టె-ఈ=ప్రస్తుతమునందున్న, అపూర్వ=నూతనమగు, విశ్వ=ప్రపంచముయొక్క, జనమున కంటె=పుట్టుటకంటె (అనగా : ఇంతకుముందున్న ప్రపంచము నశించినపిదప ప్రస్తుత ప్రపంచము జనింపకముందు), మును=ముందు, నిరంజనుండగుచు = వివిధమగు కల్పము లేనివాడనగుచు(లేక స్వప్రకాశుడనగుచు), అద్వయఁడనై=ఏకస్వరూపుఁడనై, వెలుంగుదు = ప్రకాశించుచుండును.

తా. ఓ యాంజనేయా ! యిట్లు నిర్వికారుఁడనైయున్న నాయందుఁ బ్రపంచము జనించినవిధమును వినుము. ఈప్రపంచ మనాది కావున “మొట్టమొదటిసృష్టి” యని యొక్కటిలేదు. ప్రతికల్పమునకును దుదియందు ఈజగము నశించుటయు మరలఁ బుట్టుటయుఁ గలదు. కావున వర్తమానకల్పమునందలి ప్రపంచముయొక్క యంతృత్తిని గూర్చి చెప్పెదను. దీనివలననే సర్వము నూహించుకొనుము. సృష్టికిఁ బూర్వమున నేను (శ్రీరాముడు) శుద్ధస్వరూపముతోఁ బ్రకాశించుచుండును.

—ॐ మాయాస్వరూపనిర్ణయము. ॐ—

లే. అట్టి నాయం దనాదిగా నాత్మశక్తి
యలరు నవ్యక్తమయి జగదాది యగుచుఁ
గలితమృత్తికయం దున్న కలశశక్తి
యేర్పడక కుంభహేతు వై యెనసినట్లు.

19

టీ. అట్టి నాయందు = అటువంటి నాయందు, కలి...యందు = కలిత = ఒప్పుచున్న, మృత్తికయందు = మట్టియందు, ఉన్న...శక్తి-ఉన్న = ఉండునట్టి, కలశశక్తి = కుండయగునట్టిశక్తి, ఏర్పడక = ప్రత్యేకముగా తెలిసికొనుటకు శక్త్యముగాక, కుంభ హేతువై = కుండకు కారణమై, ఎనసినట్లు = ఉన్నట్లు, అనాదిగా = మొదలులేకుండ, అవ్యక్తమై = విభజించుటకు నీలుగానిదై, జగదాదియగుచు = ప్రపంచమునకు (అనగాఁ బ్రపంచోత్పత్తికి) కారణమగుచు, అత్తశక్తి-అత్త = నాయొక్క, శక్తి, అలరు = ప్రకాశించుచున్నది.

తా. నే నెప్పటికిని నిర్వికారుండనే యైనను భ్రాంతివలన నాకుఁ బ్రపంచసంబంధము కలదని తలంచుచున్నావు. కావున నీకు స్పష్టముగాఁ దెలియఁజేయుటకై ‘సృష్టికిఁ బూర్వమున నిర్వికారుండనై యుండును’ అని చెప్పితిని. దీనివలన తోభము నొందకుము. సృష్టికమునును వినుము. ఈసృష్టికి మాయయే కారణము. అదియు ననాదియే, కుండగా

నేర్పడునట్టి సామర్థ్యము మట్టియందేయుండి మట్టికంటె వేఱుగాకయున్నట్లదియును నాకంటె వేఱుగాక నాయందేయున్నది.

సీ. వటబీజమున మహావటమహీరుహశక్తి
 యుజ్జ్వలవహ్నియం దుష్ణశక్తి
 యింద్రజాలకునియం దెపుడు మాయాశక్తి
 కలితోపలములందుఁ గఠినశక్తి
 సలిలజాతమునందు సలిలతద్రవశక్తి
 పవనంబునం దతిస్పందశక్తి
 పారిశుక్లశోణితంబులయందుఁదనుశక్తి
 తగుశరీరములఁ జైతన్యశక్తి

తే. దనరి యవ్యక్తమగుచుఁ దత్తన్నిదాన
 మై యధిష్ఠానమునకంటె ననితరంబు
 నగుపగిది నొప్పు నాయందు నాత్మశక్తి
 యేర్పడక యన్య మై విశ్వహేతు వగుచు.

20

టీ. వటబీజమున^క=మట్టిని తనమందు, మహా...శక్తి-మహత్=గొప్పదైన, వట
 మహీరుహ=మట్టిచెట్టును కలుగచేయు, శక్తి=సామర్థ్యమును, ఉజ్జ్వల...యందు^క-
 ఉజ్జ్వల=జ్వలించుచుండు, వహ్నియందు^క=అగ్నియందు, ఉష్ణ=వేడిగానుండు, శక్తి=
 సామర్థ్యమును, ఇంద్రజాలకునియందు^క=ఇంద్రజాలముఁ జేయువానియందు, ఎపుడు=
 సర్వకాలములయందును, మాయాశక్తి-మాయా=ఒకపదార్థమును మఱియుకపదార్థముగాఁ
 గనుపఱువఁగల, శక్తి=సామర్థ్యమును, కలి...లందు^క-కలిత = ఒప్పుచున్న, ఉపలము
 లందు^క=రాళ్లయందు, కఠినశక్తి=కఠినముగా నుండునట్టి సామర్థ్యమును, సలిలజాతము
 నందు^క=నీటియందు, సలిలతద్రవశక్తి-సలిలత = స్వభావసిద్ధమైన (సాంసిద్ధికమైన),
 ద్రవశక్తి=పలుచగానుండు సామర్థ్యమును, పవనంబునందు^క=వాయువునందు, అతి...
 శక్తి-అతి=మిగుల, స్పంద=చలించు, శక్తి=సామర్థ్యమును, పారి^క=మిగుల, శుక్లశోణి
 తంబులయందు^క=శుక్లశోణితములందు, తనుశక్తి=శరీరమును కలిగించు సామర్థ్యమును,
 తగు...ల^క-తగు=ఒప్పిదములైన, శరీరముల^క=శరీరములయందు, చైతన్యశక్తి=చేష్టలు
 చేయునట్టి సామర్థ్యమును, తనరి=ఒప్పి, అవ్యక్తమగుచు^క=విభాగించుటకు వీలులేక,
 తత్తన్నిదానమై=అయాకార్యములకు కారణమై, అధిష్ఠానమునకంటె^క=తన కాధారము
 లైన వటబీజాదులకంటె, అనితరంబగుపగిది^క=వేఱుగానట్లు, నాయందు^క, అత్మశక్తి=
 ప్రపంచనిర్వాణహేతువగు యూలప్రకృతి, ఏర్పడక = నాకంటె వేఱని నిరూపించు

టకు శక్యముకానిదై, అన్యమై = వేఱుగాతోచుచు, విశ్వహేతువగుచుకొ = ప్రపంచమునకుఁ గారణమై (ప్రపంచసృష్టిచే బ్రహ్మమునకంటె వేఱుగా నున్నట్లు కానవచ్చునదియై యనుట), ఒప్పకొ = అలరారుచున్నది.

తా. మట్టివిత్తనమునందు మిగుల గొప్పదియగు మట్టిచెట్టును గలిగించు శక్తి కలదు. అగ్నియందు వేడిగానుండునట్టి సామర్థ్యముకలదు. ఇంద్రజాలము సేయువానియందు సభికుల మోసగించునట్టి శక్తికలదు. రాజ్యయందు కఠినముగానుండు శక్తికలదు. నీటియందు పలుచగానుండు సామర్థ్యముకలదు. వాయువునందుఁ జలించునట్టి శక్తికలదు. శుక్రకోశితములయందు శరీరమునుఁ గలిగించు శక్తియున్నది. శరీరములందు చేష్టల జేయు సామర్థ్యముకలదు. ఈ శక్తులన్నియు నీ స్థలములయందుండుట యనుభవ సిద్ధమేకదా. ఇవి తమకాశ్రయభూతములగు వటవీజాదులకంటె వేఱుగాఁ గానవచ్చుట లేదు. అట్లున్న న వటవృక్షమును బుట్టించుట మొదలగు కార్యములను జేయుచునే యున్నవికదా! వటవీజాదులకంటె వేఱుగాఁ గానరాకుండుటచే వీనికిని వటవీజాదులకును భేదము లేదనవలయును. కార్యములవలన భేదము కల దనవలయును కదా! ఇట్లు ఆ మాయాశక్తియు నాయందున్నది. నాకంటె వేఱినికాని వేఱు కాదనికాని చెప్పబడుటకు వీలులేకున్నది. ప్రపంచమును బుట్టించుచున్నది.

అవ. పరబ్రహ్మమునందు మాయ యొకటి కలదనుట విరుద్ధముకదా! ఆయన యద్వితీయుఁ డని చెప్పియున్నాడు. దానికి విరోధము వచ్చును కదా? యనిన సమాధానముఁ జెప్పచున్నాఁడు:—

సీ. సత్తుగా దాత్తవిజ్ఞానంబుచే నెం దభావమై బాధింపఁ బడుటవలన నెలమి నసత్తుగా దేనజ్ఞాఁడ నటంచు నజ్ఞానభూతమైయలరు చునికి సదసత్తుగాదు విచారింపలే దట్టి ద్రవ్యంబు గడు విరుద్ధంబు గాన నిరవయవముగాదునిఖిలజగత్స్వరూపముచేతమిగుల నేర్పడుటవలన తే. సావయవమును గాదు దృశ్యము సుషుప్తి యం దడంగినఁ దాను శూన్యంబు గామి నొనర నుభయాత్మకముగా దయుక్తమగుట నాంజనేయ మదీయమాయాతమంబు.

21

టీ. ఆంజనేయ, మదీయమాయాతమంబు-మదీయ = నానంబుంధమైన, మాయా = 'మాయ' యనెడు, తమంబు = చీకటి (చీకటివలె ఆవరించునది కావున), ఆత్మవిజ్ఞానంబుచేకొ = బ్రహ్మనుభవముచేత, ఎందుకొ = ఎచ్చటను, అభావమయి = లేనిదై, బాధింపఁ బడుటవలనకొ = నశింపఁ జేయఁబడుటవలన [వివాశము రెండువిధములు, ప్రత్యక్షములగు పదార్థముల విటిచి కాని కాలి కాని మట్టియు, వేకాశ్రయముచేత నైన గాని నశింపఁ

జేయుట మొదటిది. దీనికి 'ధ్వంస' మని పేరు. భ్రాంతిచే నొకవస్తువును మఱియొక వస్తువుగా గ్రహించి పిదప జ్ఞానముచే నిజస్వభావమును గ్రహించుటచే భ్రాంతి సిద్ధమైన వస్తువునకు కలుగునాశనము రెండవది. దీనికి 'బాధ' యని పేరు. బ్రహ్మజ్ఞానమువలన మాయకుఁ గలుగునాశన మిట్టిదియే (అనఁగా 'బాధయే') అని తెలిసికొనవలెను.] సత్తు గాదు=యథార్థముగా నున్నదనుటకు వీలు లేదు. (యథార్థ మగు వస్తువుకు 'బాధ' లేదు గదా), ఎలమిక్=ప్రీతితో, వినజ్ఞానదనటంచుక్ = నేను 'అజ్ఞాని'ని అను వ్యవహారము లొకమున నుంచుటచే, అజ్ఞానభూతమై=అజ్ఞానస్వరూపముతో, అలరుచునికిక్=ఉండుట వలన, అసత్తుగాదు=లేదని చెప్పుటకును వీలులేదు [శూన్యమునకు భావ (కలదను) వ్యవహారము లేదుకదా], విచారింపక్=నదనత్తుగాదు-సత్=ఉన్నదనియు (లేక ఉండియు), అసత్=లేనిదియు (లేక, లేదు), కాదు=అని చెప్పుటకు వీలు లేదు, అట్టిద్రవ్యంబు = ఉండియు లేనట్టిపదార్థము, కడువిరుద్ధంబుగానన్ = ప్రపంచమునకు మిగుల విరుద్ధ మగుటచే, లేదు=ఎచ్చటనుండదు, నిఖిల...చేతక్-నిఖిల = నమస్తమైన, జగత్ = ప్రపంచముయొక్క, స్వరూపముచేతక్ = ఆకారముతో, మిగుల నేర్పడుటవలనక్ = విశేషముగా నుండుటచేత (నానావిధము లగుప్రపంచమే స్వరూపముగా గలిగియుండుట చేత), నిరవయవముగాదు=అవయవములు లేనిదని చెప్పుటకును శక్యముకాదు, దృశ్యము = కనఁబడునట్టి యీ సకలపదార్థము, సుషుప్తియందడఁగినక్ = సుషుప్త్యవస్థయందు నశింపఁగా, తాను శూన్యంబుగామిక్ = ప్రపంచరూపమగుటచే తానును నశింపవలసి యుండినను ఆట్లు నశింపకపోవుటచేత, సావయవమును గాదు = అవయవనహిత మైనదనియు చెప్పుటకు వీలులేదు, ఒసర్క్=ప్రత్యక్షము ననుసరించి, అయుక్తమగుటక్ = యుక్తిశూన్య మగుటచేత, ఉభయాత్మకము = అవయవములతోఁ గూడియుఁ గూడక, కాదు=ఉన్నదని చెప్పుటకును వీలులేదు.

తా. ఓ యాంజనేయా ! పరబ్రహ్మ మద్వితీయుడే. మాయవలన నాయనకు ద్వైత మేర్పడదు. మాయ బ్రహ్మమునకంటె వేఱుగా నున్నట్లు తోచుటయే కాని వాస్తవ స్థితిలో నట్లు లేదని ఇదివఱకే చెప్పియున్నారు. ఇదియునుగాక రెండువస్తువులు వేఱు వేఱుగా నున్నవనిన రెండును స్వతంత్రములై యుండవలయును. "ఉనికి" యనునది యొక్కటియే కాని భిన్నము కాదు. ఉనికిలు రెండు కల వనుట యెట్లును యుక్తియుక్తము కానేరదు [దీనినిగూర్చి వివరము బ్రహ్మగీత అధ్యాయము ఆయదు శ్లో. ఒకటి మొ.ముప్పది వ. ఇదియునుగాక భేద మనఁగా నేదియో తెలిసికొనవలసినప్పుడు మొట్టమొదట పదార్థములు 2 కల వనుట తెలియవలయును. పదార్థములు రెండు కల వనుటకు దెలిసికొనుటకంటె ముందుగ "భేద మనఁగా నిది" యని తెలిసికొనవలయును. ఇట్లు భేదము తెలియకమునుపు పదార్థము ద్వైతమును గూర్చియు బద్ధార్థద్వైతము

తెలియకమునుపు భేదమునుగూర్చియు తెలిసికొనుటకు వీలులేదు. కావున నన్యోన్యాశ్రయదోషము (ఒకదాని నొకటి యాశ్రయించియుండుట యను దోషము) వచ్చును. ఈ దోషమువలన భేద మనునది యొకటి కల దనుటయే సిద్ధింపదు. (ఇది యటుండ మాయ స్వతంత్ర కాదనుట స్పష్టమే కదా! జ్ఞానము (బ్రహ్మము) లేనిది మాయ ప్రపంచము ప్రకాశించదు కదా! ఉనికి బ్రహ్మమే కావునను రెండవయునికి యుండదు కావునను మాయ యనునది బ్రహ్మకంటె వేఱనుటకే వీలులేదు. ఇది యిట్లున్నను ప్రపంచమునందలి “నేను అజ్ఞానిని” అను ననుభవమును బట్టి యజ్ఞానులను గ్రమముగ నుద్ధరించుకలంపున మాయ యొకటి కల దని యంగీకరించుటయే కాని వాస్తవములూ మాయయే లేదు. ఎవ్వనినైనను ప్రస్తుత మున్న స్థితినుండి మార్చి మానసిక మగు నున్నత స్థితికిఁ దేవలయునన్నచో మొట్టమొదట వాని ప్రస్తుతస్థితి నవలంబించియే బోధనేయ వలయును. అట్లు సేయకుండిన వానిమనసు వికల మై యెన్నటికిని జక్కపడదు. యథార్థ జ్ఞానము పరిపూర్ణముగాఁ గలిగి మనసు తగినంత యున్నతస్థితికి వచ్చినప్పుడు సర్వమును వానికే తెలియును కావున యజ్ఞానుల (అనఁగా “మాకజ్ఞానము కలదు” అని తలంచు జీవుల) నుద్ధరించుటకై యిట్లు చెప్పుచున్నారు. ఇట్లు కాక వాస్తవముగానే మాయ యనునది కలదనిన ననేకవిరోధములు వచ్చును. మొట్టమొదట దానిని నిరూపించుటకే వీలులేదు. ఎట్లనిన మాయ యనఁగా నజ్ఞానమని చెప్పియే యున్నాను. అజ్ఞానము జ్ఞానము కలిగినతోడనే నశించును. ఇచ్చట మఱియొకవిశేషము కలదు. లోకమున ధ్వంసమనియు బాధయనియు నాశము రెండువిధములు. అందు సత్యములగు (వ్యావహారికసత్యములగు) పదార్థములలో బ్రహ్మ మొక్కటియే తప్ప పారమార్థికసత్యము వేఱొకటిలేదు. పదార్థములకు ధ్వంసనాశంబును త్రికాలములందు నసత్యములై భ్రాంతివలనఁ జొంచుపదార్థములకు బాధయుఁ గలుగుచున్నదనుట ప్రత్యక్షము. ఇం దీమాయకు జ్ఞానమువలనఁ గలుగునాశము బాధయే కాని ధ్వంసముకాదు అనుట స్పష్టమే. కుండను పగులఁగొట్టిన యట్లజ్ఞానమును బగులఁగొట్టవలెఁ గదా! దీనివలన “మాయ కలదు” అనుటకే వీలులేదు. “నాకు అజ్ఞానము కలదు” అని యాబాలగోపాలముగ సర్వప్రపంచమునకు నజ్ఞానానుభవము కలదు. కావున “మాయ లేదు” అనుటకును వీలులేదు. “మాయ యుండియు లేనిది” యని చెప్పుద మనిన నది సంభవింపదు. అట్టి పదార్థము నెచ్చట నైన నెవ్వరైనఁ జూచియున్నారా? ఇదియునుగాక “కలదు” అనఁబడినపదార్థము సావయవముగాఁ (అపయవములతోఁ గూడినదిగా) గాని నిరవయవముగాఁ (అపయవములు లేనిదిగా) గాని యుండవలయు. మాయనుగూర్చి ఈవిషయములఁగా నొక్కదానినైనను నిరూపించుటకు వీలులేదు. సుషుప్త్యవస్థయందు సర్వప్రపంచమును లయము నొందినను మాయ (అజ్ఞానము) నశింపదు. ఒకదినమునందలి సుషుప్త్యవస్థయందు చెట్టో యట్లే

భూతభవిష్య త్పుష్పప్రస్థలయందుఁగూడ నశింపదు. కావున నిత్యము కావలయును. సావయవపదార్థములు నిత్యములు కావనుట ప్రత్యక్షసిద్ధము కావున మాయ సావయవము కాదు" అని చెప్పవలయును. ఈ ప్రపంచమునకు భ్రాంతిజ్ఞానమునకంటె (అజ్ఞానము కంటె నితర మగుస్వరూపము లేదని చెప్పియున్నాను కదా? అజ్ఞానమే మాయ కావునఁ బ్రపంచమునందుఁ గానఁబడుభాగములు (అవయవములు) మాయకే యుండవలయును. కావున "మాయ నిరవయవము" అనుటకుఁగూడ వీలులేదు. ఇదివఱకు చూపిన యుక్తి ననుసరించియే "మాయ సావయవమును నిరవయవమును గూడ నై యున్నది" యను టకు వీలులేదు. కావున నీమాయ యనిర్వచనీయము. "ఇట్టిది" యని నిర్ణయించుటకు శక్యము కాని దయ్యు ననుభవమున మాత్ర ముండునది.] తోచుటయే కాని దీనికిఁ బ్రత్యేకమగు రూపములేదు. కావున దీనివలన బ్రహ్మమునకు భేద మేర్పడదు.

తే. అరయ నాయున్నికంటె వే తైనయున్ని
లేదు గాన మద్భిన్నంబు గా దవిద్య
ప్రకృతి యజ్ఞాన మని పల్క బడుటవలనఁ
గాదు మదభిన్నమును నాయనాదిమాయ.

22

టీ. అవిద్య=అమాయ, అరయన్ = విచారింపఁగా, నాయున్నికంటె = నా సంబంధమైన సత్తకంటె, వేతైనయున్నిలేదు = వేతైనసత్తలేదు, (ఉనికికి స్వరూప మొక్కటియే కావున రెండుసత్తలు కల వని చెప్పుటకుఁ దగిన యాధారము లేదు. అట్లు చెప్పిన నారెంటికినిఁ గల పరస్పరభేదమును జూపవలసివచ్చును. దానిని జూపుట కెట్లును వీలుకాదు. కావున రెండవసత్త లేదనియే సిద్ధాంతమని దెలిసికొనవలయును.) కాన్ = కాబట్టి, మద్భిన్నంబుగాదు = నాకంటె వేఱని చెప్పుటకు వీలులేదు. (బ్రహ్మసత్తకంటె మాయాసత్త వేఱుగా నుండుటకు వీలులేదని భావము.) నాయనాదిమాయ=నా సంబంధ మగు ఆద్యంతములు లేని యామాయ, ప్రకృతి=అసత్యము జడత్వము దుఃఖము ఇవియే స్వరూపముగాఁ గల ప్రపంచమున కుపాదానకారణ మనియు అచేతన మనియు మాయ యనియు, అజ్ఞానమని = జ్ఞానస్వరూపమైనది కాదనియు, పల్కబడుటవలన = వ్యవహారింపఁబడుచుండుటచేత, మదభిన్నమునుగాదు = నేనే యనుటకును వీలులేదు. (నేను జ్ఞానస్వరూపుఁడను, మాయ యజ్ఞానస్వరూపిణి, కావున మా కిరువురకు నైక్యము సంభవింప దని భావము.)

తా. మఱియుఁకవిశేషము నాయునికికంటె వేతైనయునికి లేదు. కావున మాయ నాకంటె వేఱుకాదు. ఇదియును [అనఁగా "బ్రహ్మమాయ లొక్కటియే" అను విష యముకూడ సిద్ధాంతమై నిలువదు. దానిని మాయ యనుచున్నాడు. "యామాసా మాయా" = "ఏది లేదో అది మాయ" అను వ్యుత్పత్తి ననుసరించి చూచిన నది లేనిది.

నేను ఉండువాడను. (బ్రహ్మము ఉండునది.) మఱియు నది యనత్య జడదుఃఖిరూప మగు ప్రపంచమున కుపాదానకారణ మగుటచే ననత్యజడదుఃఖిరూప మైనది. నేను సత్య జ్ఞానానందరూపుడను; అది యజ్ఞానము (లేక అచేతనము). నేను జ్ఞానరూపుడను లేక చేతనుడను) కావున నాకును బ్రహ్మమునకును] మాయకును వికృతము సంభవించదు.

క. భిన్నా భిన్నముగాదని, యెన్నంగా నేల ప్రకృతి యిట్లుగుట సుసంపన్ను లనిర్వాచ్యం బని, మున్ను గణించిరి సమస్తముం దెలిసిసుతా.

టీ. సుతా=పుత్ర! ప్రకృతి=ఈ మాయ, భిన్నా...గాదని - భిన్న = నాకంటె వేరై, అభిన్నముగాదని = వేరుకానిదైకూడ నున్నదని చెప్పటకు వీలుకాదని, ఎన్నంగా నేల = మఱియొకమాటు చెప్పనేటికి (ఇది సిద్ధాంతమే యుట), ఇట్లుగుట = ఈవిధముగా నెట్లు చెప్పటకు వీలు లేని దగుటచేత, సుసంపన్నులు = చక్కని జ్ఞానము కలవారు. సమస్తముందెలిసి = ఈ చెప్పబడిన సర్వవిషయముల నెఱింగి, అనిర్వాచ్యంబని = అనిర్వచనీయమని (ఇది యిట్టిదని చెప్పటకు వీలులేనిదని), మున్ను=పూర్వమున, గణించిరి=సిద్ధాంతముఁ జేసిరి.

తా. పుత్ర! ఆమాయ నాకంటె వేరునుటకును వేరుకాదనుటకును గూడ శక్యము కాదని చెప్పియున్నాను. భిన్నా భిన్నము (వేరియుఁ గాకుండునది) కూడ కానేరదని మఱియొకమాటు చెప్పవలయునా? ఈవిధముగా మాయనుగూర్చి వీనిర్ణయమును గూడఁ జేయుటకు వీలుకాకపోవుటవలన బుద్ధిమంతులగువారు “మాయ యనిర్వచనీయము” అని చెప్పియున్నారు. అనిర్వచనీయ మనఁగా నిరూపించుటకు వీలులేనిది యని కదా యర్థము. యథార్థముగ నున్న పదార్థమును నిరూపించుటకు వీలేల కలుగదు? కావున లోకముననుసరించి చెప్పటయే కాని మాయ యనునది త్రికాలముల యందును లేదు.

అవతారిక. ఇట్లు మామూన్వరూపమును జెప్పి సారాంశమును సంగ్రహించుచున్నాఁడు:—

తే. అనుభవజ్ఞానదృష్టిచే నరయఁ దుచ్చ

మొగి ననిర్వచనీయమాయుక్తిదృష్టి

చేత లోకకమయదృష్టిచే ననంత

మగుఁ దలంప మదీయమాయాతేమంబు.

24

టీ. మనీ...తమంబు-మనీయ = నాసంబంధమైన, మాయా=మాయ యనెడు, తమంబు=అంధకారము, అరయ = విచారింపఁగా, అనుభవజ్ఞానదృష్టిచే = బ్రహ్మసంభవజ్ఞాన మనెడుమాయాపురోః జూచిన (అనఁగా: ప్రతిబంధత్రయములేక స్థిరమగు జ్ఞానముచే విచారింపని), తుచ్చమాయాసంపూర్ణముగ లేని (లేక నీత్రవైచిత్ర్యముగ). ఒగ్గి =

లెస్సగా, యుక్తిదృష్టిచేతక = తర్క మనెడు చూపుతోఁ జూచిన, అనిర్వచనీయమాక
ఇది యిట్టిదని నిర్ణయించుటకు నశక్యమైనదగును. లాకికమయదృష్టిచేత = సామాన్య
మగు లాకదృష్టిచేత జూచిన, తలంపక = భావించుటకు, అనంతమగుక = ఆద్యంతములు
లేక యంతట నిండినదగును. (ఎచ్చటఁ జూచినను మాయకంటె వేఱగు పదార్థమే కనఁ
బడదని భావము.)

తా. “పరబ్రహ్మమే నేను” అను నవరోక్షజ్ఞానముచే జూచునేని ఈ మాయ
బొత్తిగఁ గానరాదు. యుక్తులచేత జూచెనేని “ఇట్టిది” యని నిరూపించుటకు శక్యము
కాదు. అనుభవమునకంటెను యుక్తులకంటెను వేఱుగఁ బదార్థములస్థితిని నిర్ణయించుటకుఁ
దగిన ప్రబలసాధన మేదియును లేదు. పరమార్థస్థితిని తెల్పునది యగుటచే ననుభవ
మనిన నవరోక్షబ్రహ్మనుభవమే కాని వేఱు కాదనుటయు న్నష్టమే. ఇట్టి యనుభవ
యుక్తులచే నీ మాయ సిద్ధాంతము చేయ శక్యముకాదు. ఇక నేమనినః లాకదృష్టిననున
రించి మంత్రము అపరిమితమై కానవచ్చును. ఇంతమాత్రమువలన “మాయ కలదు”
అని చెప్పుటకు పీలులేదుకదా! ఇట్లైనను “నేను ప్రపంచమును జూచుచున్నా నే, ఇది
యభావరూప మనిన నెట్లు?” అనువారలకుఁ జిత్రశుద్ధిని గలిగించి తత్వమును బోధించు
టకై “మాయ యనిర్వచనీయరూపముతో నున్నది” యని చెప్పవలసివచ్చినది.

అవ. ఇట్లు సామాన్యముగా చెప్పి యనుభవపూర్వకముగా నా మాయయొక్క
స్వరూపమును దెలుపుచున్నాఁడు:—

సీ. త్రాడు భుజంగమై స్థాణువు పురుషుండై
రాజిల్లు శుక్తిక రజత మగుచు
మరుమరీచికలు నిర్మలసలిలంబు లై
తొడరి మి న్నసిత మై తోచుపగిది
నద్వయామలసచ్చిదానందమయుండ నై
తగు నేను మిగుల నెద్దానివలనఁ
దొలుత నసజ్జడదుఃఖాత్తకము లైన
జగము లై కనుపింతు జనుల కెల్ల

తే. దృఢతరాదైవవిజ్ఞానదృష్టిచేతఁ
బండితులు పూర్ణనిర్గుణబ్రహ్మమయుండ
నైననను గాంచినంత నెయ్యది యభావ
మగు నదియ సూ మదీయమాయాతమంబు.

25

టీ. త్రాడు, భుజంగమై = సర్పముగాను, స్థాణువు = స్తంభము, పురుషుండై =
మనుష్యుడుగాను, రాజిల్లు శుక్తిక = ప్రకాశించుచున్న ముత్తైపుచిప్ప, రజతమగుచు =
నీతారామంబు.

వెండిగాను, మరుమరిచికలు=ఎండమావులు, నిర్మలసలిలంబులై = పరిశుద్ధజలములుగాను,
 తొడరి=పూనికతో, మిన్ను = అకాశము, అసితమై=నలువై, తోచుపగిది = భ్రాంతి
 వలనఁ గానవచ్చునట్లు, అద్వ...డనై-అద్వయ = రెండవపదార్థము లేక (అనఁగా: నేక
 స్వరూపుడనై), అమల=నిర్మలఁడనై, సత్ = సత్తాస్వరూపుడనై, చిత్ = జ్ఞానస్వరూ
 పుడనై, ఆనందమయుఁడనై=సుఖస్వరూపుడనై, తగునేను=ఓప్పుచున్న నేను, మిగులఁ
 =అధికముగ, ఎద్దానివలనఁ=ఏ పదార్థముయొక్క ప్రభావముచే, తొలుతఁ = మొట్ట
 మొదట (అజ్ఞానదశయందు), జనుల కెల్లఁ=జీవుల కందఱకును, అన...లైన-అనల్ =
 అనత్యము, జడ=అజ్ఞానము, దుఃఖ=దుఃఖము అనునవి, ఆత్మకములైన=స్వరూపములుగా
 గలిగియున్న, జగములై = ప్రపంచరూపముగా, కనిపింతుఁ = కానబడుచున్నానో,
 పండితులు=జ్ఞానవంతులగువారు, దృఢ...చేతఁ-దృఢతర=స్థిరమైన, అద్వైత = అభేద
 రూపమగు, విజ్ఞానదృష్టిచేతఁ=అనుభవజ్ఞాన మనెడుచూపుతో, పూర్ణ...డఁ-పూర్ణ=
 సర్వపరిపూర్ణుడ నైనట్టియు, నిర్గుణ=గుణరహితుడనైనట్టియు, పరబ్రహ్మమయుఁడఁ=
 పరబ్రహ్మరూపుడనైనట్టియు, ఐన, నన్నుఁ=నన్ను, కాంచినంతఁ = చూచినతోడనే
 ("నేనే బ్రహ్మమును" అని తెలిసికొనినతోడనే, ఎయ్యది=ఏపదార్థము, అభావమగుఁ=
 లేని. దగునో, మదీ...తమంబు-మదీయ = నాసంబంధమైన, మాయ = మాయయనెడు,
 తమంబు=అంధకారము, అదియనూ=అపదార్థ మే నుమా.

తా. స్తంభము పురుషుడుగాను తాడు సర్పముగాను ముత్యపుచిప్ప వెండిగాను
 ఎండమావులు జలములుగాను వివర్ణములును లేనియాకాశము నల్లనిది గాను గానవచ్చి
 నట్లు నేను (పరబ్రహ్మము) అద్వితీయుఁడనయ్యని నిర్మలఁడనయ్యని సత్యజ్ఞానానంద
 స్వరూపుడ నయ్యని భేదయుక్తమై అసత్యరూపమై జడమై దుఃఖరూపమైయున్న
 ప్రపంచముగాఁ దోచుచుండుట యనుభవసిద్ధము. ప్రపంచమనఁగా నామరూపములు
 మాత్రమేకాని మతేమియు లేదని ఇదివఱకే చెప్పియున్నాను. ఇట్లొకవిధముగానున్న
 నేను విరుద్ధ మగుమఱియొకవిధముగఁ దోచుటకుఁ గారణమెద్దియో! ఏది అభేదజ్ఞానము
 కలుగఁగానే యభావరూపమై (ప్రకాలములయందును బొత్తిగ లేనిదై) కానరాదో
 అదియే మాయ (అజ్ఞానము) యని తెలిసికొనుము.

వ. అది మఱియు సర్వభూతసుఖప్తిసమష్టిరూపంబు సమస్తప్రపంచవాస
 నామయంబు సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మకంబు స్వాంతర్గుప్తానంతకోటిజీ
 వసంఘాతంబుఁ గేవలజడంబు మోహాత్మకంబు సకలజగదుపాదాన
 కారణంబు నవిద్యావృత్తతమస్సుమస్తప్రకృతిప్రళయప్రదానమా
 యాజ్ఞానాదిశబ్దవాచ్యంబు నై యొప్పుచుండు నని వెండియు. 26

టీ. అది = అపదార్థము (ప్రకృతి), మఱియున్, సర్వ...బును - సర్వభూత= సర్వభూతములకు అనుభవములొనున్న, సుషుప్తిసమప్తి = సుషుప్తిసముదాయమే, (లేక సామాన్యమే. ప్రతిజంతువునకును ప్రత్యేకముగా ననుభవములొనున్న సుషుప్తికి వ్యప్తి సుషుప్తి యని పేరు. సర్వప్రపంచమును ఏకశరీరముగాఁ గైకొని వ్యవహరింతు మేని యప్పటిసుషుప్తికి సమప్తిసుషుప్తి యని పేరు. దీనిని సుషుప్తిసామాన్య మనికూడ వ్యవహరింపవచ్చును. ఇట్లొకసుషుప్తినేకాక జాగ్రత్సృష్టములను ప్రాణాదులను గూడ ప్రత్యేకపదార్థములను గూర్చి మాటలాడునప్పుడు వ్యప్తి యనియు సర్వప్రపంచము నేకశరీరముగాఁ గొని మాటలాడునప్పుడు సమప్తియనియు వ్యవహరించుచున్నారు.) రూపంబును=స్వరూపముగాఁగలదియు (ఇంద్రియములు మనస్సు మొదలగునవన్నియు సుషుప్త్యవస్థయందు లీనమగుచున్నవి. కావున నదియే వీనికి కారణము), సమ...బును- సమస్తప్రపంచ=నానావిధ మగునీ ప్రపంచమేరూపముగాఁగల, వాననా = సంస్కారము లతో (ఒకసృష్టియందున్న ప్రపంచమువలెనే రెండవసృష్టియందున్న ప్రపంచముకూడ జనించునని “ధాతా యథా భూర్వ మకల్పయత్” అనుశ్రుతి చెప్పుచున్నది. దాని ననుసరించి చూచిన మొదటిసృష్టియందున్న ప్రపంచము లయమైనదివలన తత్కారణ మగు ప్రకృతియందు ఆప్రపంచరూప మగుసంస్కారము నిలిచి యుండవలయునని యేర్పడుచున్నది. కార్యములు తమకారణములయందే లయము నొందును గాని మఱి యొకచోట లయమునొంద వని తెలిసికొనవలయును.) మయంబును = నిండినదియును, సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మకంబును = సత్త్వరజస్తమోగుణములే ఆకారముగాఁ గలదియును (సత్త్వరజస్తమోగుణములే ప్రకృతి యనియు దానిని మనము సుషుప్తి యని చెప్పుచు ననుభవించుచున్నామనియు భావము.) స్వాం...బును-స్వాంతః = తనలోపల, గుప్త= దాచబడిన, అనంతకోటి=అపరిమితములైన, జీవ = జంతువులయొక్క, సంఘాతంబును= సమూహముగలదియు, కేవలజడంబును=సంపూర్ణముగ జడమైనదియు (అనఁగా: నచేతన మైనదియు), మోహాత్మకంబును = భ్రమరూపమైనదియు (సుషుప్తియని చెప్పుటవలన సుషుప్త్యవస్థమాత్రమే ప్రకృతియను జాగ్రదాదులు ప్రకృతి కాదనియు తలంతు రేమో యని మరల మోహాత్మకమని చెప్పబడియున్నది.) సక...బును - సకలజగత్ = సర్వప్రపంచమునకును, ఉపాదానకారణంబును=మట్టి కుండకు కారణమైనట్లు ప్రపంచ మున కుపాదానకారణమైనదియును (భ్రాంతియే ప్రకృతి రూపమని చెప్పి “అదియే ప్రపంచమున కుపాదానకారణము, అనఁగా: “ప్రపంచవికారమైనది” అనుటవలన ప్రపంచపదార్థము కాదనియు భ్రాంతిజ్ఞానమే యనియు యేర్పడుచున్నది. ఎండమావులు నీరుగాఁ గనబడినప్పుడు అసీటికి భ్రాంతిజ్ఞానమునకంటె నితరమగురూపము లేదనుట ప్రత్యక్షసిద్ధ మగువిషయము కావున వైసిద్ధాంతమునందు దోషము లేదు. అవిద్యావృత్తి

తమ సుషుప్తి ప్రకృతి ప్రళయ, ప్రధాన మాయాజ్ఞానాదిశబ్దవాచ్యంబు వై=అవిద్య, అవ్యక్తము, తమస్సు, సుషుప్తి, ప్రకృతి, ప్రళయ, ప్రధానము, మాయ, అజ్ఞానము అను మొదలగు శబ్దములచే వ్యవహరించబడుచున్నదై, ఒప్పుచుండునని = ప్రకాశించుచుండునని చెప్పి, వెండియుక్ = మఱియును (ఈక్రిందివిధముగాఁ జెప్పఁబోవుచున్నాఁ డని శేషము).

తా. ప్రతిజంతువునకును సుషుప్త్యవస్థ యనుభవములొనున్నది. మన మొక్క జంతువునుగూర్చి ప్రత్యేకముగాఁ జెప్పునప్పు డాసుషుప్తికి వ్యప్తిసుషుప్తియని పేరు. సర్వ ప్రపంచము నొక్కటిగాఁ గాని వ్యవహరించునప్పుడు దానికి సమప్తిసుషుప్తియని పేరు. ఈసమప్తిసుషుప్తియే వైనఁ జెప్పఁబడియున్నమాయకు స్వరూపము. ఈప్రపంచ మనాది యని యిదివఱకే చెప్పియున్నాను. ఇది పూర్వకల్పంబునం చెట్టుండెనో యుత్తరకల్ప మునందుఁ గూడ నట్లే యుండును. కావున నీప్రపంచసంబంధంబు లైనసంస్కారములు దానికిఁ గారణమగువస్తువునందె యుండును. సుషుప్త్యవస్థయందు నింద్రియములు మనసు మొదలగుప్రపంచమంతయు లీనమగుచున్నది. కార్యములు తమ యుపాదానకారణము నందుఁ దప్ప మఱి యెచ్చటను లయమును జెంద వనుట నియమముకదా! కావున సుషుప్త్యవస్థారూపిణి యగుమాయయే ప్రపంచసంస్కారముల కెల్ల నాశ్రయము. దాని యాకారము సత్త్వరజస్తమోగుణములే. ఈసమస్తజీవులును దానియందే యున్నారు. 'సత్త్వప్రకృతిజైర్ముక్తం యదేభిస్సాన్యత్రిభిర్గుణైః = సత్త్వరజస్తమోగుణములులేని జంతు వొక్కడైననులేదు.' అనువాక్యముననుసరించి చూచిన సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మకయైన ప్రకృతియే యీప్రపంచ మని స్పష్ట మగుచున్నది. బ్రహ్మస్వరూప నిరూపణమువలనఁ బ్రపంచ మజ్ఞానకార్య మని యిదివఱకే స్పష్టము చేయుఁబడి యుండుటచే నాయజ్ఞానమునకు సత్త్వరజస్తమోగుణమువలె యాకారమనుటయును వైవాక్యమువలననే దృఢ మగుచున్నది. మఱియు బ్రహ్మప్రకాశములేక ప్రకాశింపదుకావున నది జడవదార్థము. 'సుషుప్తియే మాయ' యనుటవలన జాగ్రదాద్యవస్థలు మాయకానేర వని భ్రాంతి నొందకుము. సుషుప్తియేమాయ యనఁగా సుషుప్త్యవస్థవలె నుండునది యని మాత్రమె యర్థము. జాగ్రదవస్థయందుఁ గూడఁ దత్త్వము తెలియుటయే లేదు కదా! కావున భ్రాంతియే దాని యథార్థస్వరూపము. నేను (బ్రహ్మము) సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుండను కావునఁ బ్రపంచమునకు నుపాదానకారణమును గానేరదు. కావున నసత్యజడదుఃఖరూపిణి యగు మాయయే దీనికి నుపాదానకారణము. అవిద్య యనినను అవ్యక్త మనినను తమ స్థనినను సుషుప్తి యనినను మాయయనినను ప్రకృతి యనినను ప్రళయ మనినను ప్రధాన మనినను అజ్ఞాన మనినను ఒక్కటియే. ఇదియే కాక నీమాయకు మఱియు ననేకనామ ధేయములతోఁ జ్యవహరము కలుదు. దీనిని శ్రీరామకృష్ణాదుల యాంజనేయ

సకు మాయాస్వరూపమును నిర్ణయించి చెప్పి సృష్టినిగూర్చి ఈ క్రిందివిధముగా నువ దేశించెను.

అవ. సృష్టికి గారణభూత మగుమాయాకార్యమును జెప్పచున్నాడు:—

తే. ఆదిమధ్యాంతశూన్య యైనట్టిప్రకృతి
యాదిమధ్యాంతములు గల్గినట్లు తోచి
యాదిమధ్యాంతరహితాద్వయాత్మనకును
నాదిమధ్యాంతములు గల్గ నావరించె.

27

టీ. ఆది...ప్రకృతి-ఆది = మొదటను, మధ్య=నడుమను, అంత=తుదియందును (అనగా: సృష్టి స్థితి ప్రళయకాలములయందును), శూన్యయైనట్టి=లేనట్టి, (సత్యజ్ఞానా నందస్వరూపుఁ డగుపరబ్రహ్మమునకు అసత్య, జడ, దుఃఖరూపిణి యగు ప్రకృతిలో సంబంధ ముండుటకు వీలు లేదు కావునను, జడపదార్థము స్వతంత్రముగా నుండుటకును వీలు లేదు కావునను, ఆప్రకృతి త్రికాలముల యందును లేని దనియే చెప్పబడు చున్నది.) ప్రకృతి=మాయ, ఆదిమధ్యాంతముల = సృష్టిస్థితి ప్రళయములయందు, కల్గినట్లుతోచి = ఉన్నట్లుకనబడుచు (నిత్యయైనట్లు కనబడుచు), ఆది...కు - ఆది మధ్యాంతరహిత = ఉత్పత్తిస్థితి ప్రళయములు లేక సర్వకాలములయందు నిత్యుఁడగు నట్టియు, అద్వయ=అద్వితీయుఁడగునట్టియు (అనగా: తనకంటె మాయయొకటి వేరుగా నున్నదని చెప్పబడుట వీలు లేనట్టియు), ఆత్మనకు = స్వస్వరూపుఁడగుపరబ్రహ్మమునకు, ఆదిమధ్యాంతములు = ఉత్పత్తిస్థితి ప్రళయములు, కల్గ = కలుగునట్లుగా (అనగా: ఉత్పత్తిస్థితి ప్రళయములుగల ప్రపంచరూపముతోఁ దోచునట్లుగా), అవరించె = కప్పెను. (అనగా: భ్రాంతిచే పాము త్రాఁడై తోచునట్లు తనశక్తిచే తనకు దానే ప్రపంచరూపముతోఁ దోచుచున్నాఁ డనిభావము. ఎట్లైనను దనకంటె దాను వేరు కాఁడు కావునను, వైస జూపిన యుక్తిప్రకారము మాయ శూన్యమని చెప్పబడి యుండుటచేతను “అబ్రహ్మము నిత్యసిద్ధుఁడు, శుద్ధుఁడు, నిత్యముత్తుఁడు” అని చెప్పఁ బడుచున్నాఁడు. మఱియు వై నిరూపించినశక్తి (ఆశక్తి యెన్నిరూపములతో మార్పు నొందినను మనకు గోచర మగునట్టి పరిణామము మనస్సేకావున ఈశక్తిని మనస్సుని వ్యవహరింపవచ్చును.) యందలి (అనగా: మనయనుభవములూ నున్నమనస్సునందలి) రజస్తమోగుణములును సత్త్వంబును గూడ లయించె నేని అనగా నాప్రకృతి విజృంభించుట మానెనేని యప్పుడు తనకు దానే ముత్తుఁడైనట్లు దోచును. శక్తివిజృంభించు చున్న కాలమున తనకు దానే ప్రపంచరూపుఁడై తోచునప్పుడు చిత్తశుద్ధికరము లను నభిప్రాయముతో చేయబడు కర లవలన నాగుణములు నశించును.)

తా. వైనిరూపణమువలన మాయ యనునది మొదటఁగాని నడుమఁ గాని తుది యందుఁ గాని వాస్తవముగా లేదనియు నూరక తోచుచు మాత్రమే యున్నదనియు స్పష్టమైనది కదా! ఇట్లుండియు నది సర్వకాలములయందును వాస్తవముగానే యున్నట్లు తోచి ఆదిమధ్యాంతకూన్యూడ నైనట్టియు నద్వితీయుండ నైనట్టియు నాకు (బ్రహ్మమునకు) నాదిమధ్యాంతములు కల వని తోచునట్లు చేయుచు నిన్నావరించినది.

అవ. ఇట్లు ప్రపంచమున కాదికారణ మగుమాయావరణమును జెప్పి యా మాయను విభాగించుచున్నాఁడు:—

క. కవియన్తూల ప్రకృతియు, ద్వివిధయగునుమాయయననవిద్యయనగనా ద్యవిమలసత్త్వాత్మికయగు, నవిమలసత్త్వప్రధాన యగునన్యతగఁ.

టీ. కవియన్ = ఈవిధముగా ఆవరించువపుడు, మూలప్రకృతియన్ = మైజెష్వఁ బడిన మూలప్రకృతి, మాయయనన్ = మాయ యనియు, అవిద్యయనగఁ = అవిద్య యనియు, ద్వివిధయగన్ = రెండువిధము లై నదిగా నుండును. (ఈమాయావిద్యాశబ్దములు మూలప్రకృతివాచకములే యైనను ప్రధానముగా దాని భేదములనుగూర్చియే చెప్పునని తెలిసికొనవలయును.) ఆద్య = అందు మొదటి దగుమాయ, విమలసత్త్వాత్మికయగన్ = విమల=నిర్మలమైన (అనఁగా రజస్తమోగుణములతో సంబంధములేని, లేక సర్వగుణముల కును లయస్థానమైన), సత్త్వ = సత్త్వగుణమే (లేక చిద్రూపమే), ఆత్మికయగన్ = స్వరూపముగాఁగలదియైయున్నది. అన్య = రెండవది యగునవిద్య, తగఁ = ఒప్పునట్లుగా, అవిమలసత్త్వప్రధాన-అవిమల = ఆపరిశుద్ధ మైన (అనఁగా రజస్తమోగుణసంబంధగల, తే త్రిగుణవిబృంభణరూపమైన), సత్త్వ = సత్త్వగుణమే (లేక స్వభావమే), ప్రధాన = ముఖ్యముగాఁగలది (తదాకారమైనది), అగన్.

తా. ఆప్రకృతియు మాయ యనియు నవిద్య యనియు రెండువిధములై యున్నది. అందు రజస్తమోగుణములసంబంధము లేనిపరిశుద్ధసత్త్వగుణమే (లేక త్రిగుణముల లయస్థాన మగుస్థితియే) ప్రధానస్వరూపముగాఁ గలది మాయ యనఁబడును. రజస్తమోగుణసంబంధము కల యపరిశుద్ధసత్త్వగుణమే ప్రధానస్వరూపముగాఁ గలది యవిద్య యనఁబడును. గావున ప్రకృతి న న్నావరించినప్పుడు నా కీమాయావిద్యల వలన రెండువిధములగు నావరణములను గలిగెను.

— ఈశ్వరవిచారఘట్టము. —

అవ. ఇక సృష్టిని గ్రమముగ వివరించువాఁడై మొట్టమొదట సమష్టిస్థితిమాని యగునీశ్వరుని యత్పత్తిని చెలుపుచున్నాఁడు:—

తే. అమలన త్వప్రధాన యైనట్టిమాయ
యందు దాని కధిష్ఠాన మైననేను
బ్రతిఫలించితి మేఘసంగత జలముల
మించి యాకాశ మమర బింబించినట్లు

29

టీ. అమలన త్వప్రధాన యైనట్టిమాయయందు = శుద్ధన త్వరూపిణి యగు నామాయయందు (అనగా నామాయ నన్నావరించినప్పుడు), దానికీ = ఆమాయకు, అధిష్ఠానమైననేను = ఆధారమైయుండిన నేను (రాముడు, అనగా బ్రహ్మము), ఆకాశము, మేఘసంగతజలముల = తానే (ఆకాశమే) ఆధారముగాఁ గలిగియున్న మేఘోదకములయందు (మేఘమునకును దానియందున్న నీటికిని ఆకాశమే యాధారము. అట్టి మేఘస్థితోదకమునందు), మించి = అధికముగా (లేక అసీరుండినభాగమునకంటె మిగుల విశాలమై యుండియును), అమర = చక్కగా, బింబించినట్లు = ప్రతిఫలించిన విధమున, ప్రతిఫలించితి = (మాయయందు) ప్రతిబింబించితిని. (ఆకాశము తనయందున్న నీటిలో తానే ప్రతిబింబించినట్లు నేనును తనయందున్న మాయలో తానే ప్రతిబింబించితిని.)

తా. ఆరెండావరణములలో మాయావరణమువలన గలిగిన కార్యమును వినుము. ఆకాశము నిర్మల మయ్యును దేనితోను సంబంధపడని దయ్యును దనయందే నిలిచి యున్న మేఘములయందలి నీటిలోఁ బ్రతిబింబించిన విధమున నేనును (బ్రహ్మయును) నాయందే నిలిచి యున్న మాయయందుఁ బ్రతిబింబించితిని.

క. మాయా ప్రతిబింబంబును

మాయాధిష్ఠానపరము మాయయుఁ గూడ

మాయావి యైనయీశుఁ డ

మాయికుఁ డగునతఁడు బ్రహ్మమయుఁ డై యుండన్.

30

టీ. మాయా...బంబును-మాయా = (పైఁజెప్పఁబడినవిధముగా) మాయయందు ప్రతిబింబించిన, ప్రతిబింబంబును = బ్రహ్మప్రతిబింబమును, మాయాధిష్ఠానపరము-మాయా = మాయకు, అధిష్ఠాన = ఆధారభూత మైన, పరము = పరబ్రహ్మము, మాయయు = ఆయాశ్వరు (బ్రహ్మప్రతిబింబము) న కుపాధి యగు శుద్ధన త్వప్రధానయును, కూడ = కలసి, మాయావియైన = మాయకలవా రని వ్యవహరింపఁబడుచున్న, ఈశుఁడు = ఈశ్వరుడు, అగు, ("మాయాం తు ప్రకృతిం వింద్యాన్తాయినం తు మహేశ్వరం" అను శ్రుతి యందుకు ప్రమాణము.) అతఁడు = ఆయాశ్వరుడు, బ్రహ్మమయుఁడై = బ్రహ్మభూతుఁడై, ఉండుట = ఉండుటచేత, అమాయికుఁడగు = (యథార్థమును విచారించిన)

మాయాసంబంధము లేనివాఁ డగును. (మాయ శుద్ధసత్త్వరూపిణి కావున నంశు గుణ విజృంభణము లేకపోవుటచేత నందలిప్రతిబింబమునకు, లేక దాని యాధారమునకు భ్రాంతి లే దని భావము.)

తా. ఇట్లు ప్రతిబింబించుటవలన మాయయు నందలిప్రతిబింబంబును దానికా ధార మగుశుద్ధచైతన్యంబును గలసి యీశ్వరశబ్దముచే వ్యవహరింపఁబడుచున్నవి. ఆయాశ్వరుడే మాయ కథివతి యనియు మాయను బ్రేరేపించువాఁ డనియుఁ జెప్పఁ బడుచున్నాఁడు. ఆమాయ శుద్ధసత్త్వప్రధాన కావున నాయీశ్వరునకు దానివలన నుప ద్రవమేమియు లేదు. జీవునివలె నాయీశ్వరుఁడు మాయకు లోఁబడఁడు. బ్రహ్మరూ పుడైయే యుండును.

క. ఆయాశ్వరుండ నే నా

మాయయే సీతావధూటి మదిఁ దలఁప మహా

మాయుండనయ్యు వశీకృత

మాయుండనై యవతరింతు మహినిట్లనఘా.

31

టీ. అనఘా = పావరహితుఁడా! ఆయాశ్వరుండఁ = మైఁజెప్పినయాశ్వరుండను, నేఁ = నేను, ఆమాయయే = మైఁజెప్పినమాయ, సీతావధూటి = సీతయే, మదిఁ = మన స్సునందు, తలఁపఁ = విచారింపఁగా, మహామాయుండనయ్యుఁ = అపరిమిత మగు మాయ గలవాఁడనయ్యును, వశీకృతమాయుండనై = ఆమాయను లోఁబఱచుకొనిన వాడనై (అనఁగా దానివలన నేవికారమును జెందక), (యథార్థస్థితిలో దానియం చే వికారములు లేవు.) మహిఁ = భూమియందు, ఇట్లు = ప్రస్తుతరామావతారమువలె, అవత రింతుఁ = పుట్టుచుండును.

తా. ఓళ్లనవంతుఁడా ! అంజనేయా ! మైఁజెప్పఁబడినయాశ్వరుండను నేను (శ్రీరాముఁడు) “నన్నావరించెను” అని చెప్పఁబడి యున్నమాయయే యీసీత. నేను మాయావినయ్యును ఆమాయకు లోఁబడక దానిని లోఁబఱచుకొని యీవిధముగా లోకోపకారార్థమై భూలోకమున నవతరించు చుండును.

వ. ఇట్లుశుద్ధసత్త్వప్రధానమాయోపాధికుండునుసర్వేశ్వరుండునైన నేను వశీకృతమాయుండ నగుటం జేసి జగంబులు సృజియించిత ద్రక్షణంబు కొఱకుఁ దొల్లి మత్స్యకూర్తనరామానారసింహవామనపరశురామా వతారంబులు ధరియించి దుష్టనిగ్రహశిష్టానుగ్రహంబులం గావించి యిప్పుడు శ్రీరామగూఢంబుచే నవతరించి రావణకుంభకర్ణాది రాక్షసుల సంహరించి భూభారంబు నివారించితి నింక నీటఘోరదట బల

రామకృష్ణబుద్ధకల్పిరూపంబుల నే నవతరింపఁగలవాఁడ నాచరిత్రం
బులు లోకత్రయపవిత్రంబులు భవలతాలవిత్రంబులై యొప్పునని
చెప్పి వెండియు.

32

టీ. ఇట్లు=ఈవిధముగా, శుద్ధ...కుండు=శుద్ధ=నిర్మలమైన, సత్త్వప్రధాన =
సత్త్వగుణమే ప్రధానముగాఁ గల, మాయ=మాయయే, ఉపాధికుండు= ఉపాధిగాఁ
గలిగినట్టియు, సర్వేశ్వరుండు= సకలప్రపంచమునకును ప్రభువైనట్టియు, ఐన
నేను, వశీకృతమాయుండ= మాయను స్వాధీనపఱచుకొనినవాఁడను, అగుటంజేసి =
అయియుండుటచేత, జగంబులనుసృజించి = జగత్తులనుజేర్చి, తద్రక్షణంబుకొఱకు =
దానిని రక్షించుటకొఱకై, తొల్లి=పూర్వమున, మత్స్యకూర్మవరాహనాగసింహవామన
పరశురామవతారంబులు=మత్స్య, కూర్మ, వరాహ, నాగసింహ, వామన, పరశురామ
రూపములను, ధరించి = తాల్చి, దుష్ట...ల=దుష్టనిగ్రహ=దుష్ట సంహారమును, శిష్టా
నుగ్రహంబుల= శిష్టరక్షణంబును, కావించితి= చేసితిని, ఇప్పుడు, శ్రీరామరూపం
బుచే=శ్రీరామరూపముతో, అవతరించి=పుట్టి, రావణకుంభకర్ణాదిరాక్షసుల=రావ
ణుండు, కుంభకర్ణుండు మొదలగు రాక్షసులను, సంహరించి, భూభారంబు - భూ =
భూమియొక్క, భారంబు=భారమును, నివారించితి= పోగొట్టితిని. ఇక నిటమీ
దట= ఇంకన్నీనై, బలరామకృష్ణబుద్ధకల్పిరూపంబుల= బలరామకృష్ణబుద్ధకల్పి
రూపములతో, వినవతరింపఁగలవాఁడ= నేను అవతరింపఁబోయెదను. నాచరిత్రం
బులు = నానడవడులు, లోకత్రయపవిత్రంబులు - లోకత్రయ = మూడులోకములను
(అనగా వర్ణించువారిని గాని వినువారిని గాని ప్రశ్నజేయువారిని గాని), పవిత్రం
బులు = పవిత్రముజేయు సామర్థ్యముగలవి. భవలతాలవిత్రంబులై-భవ = సంసారము
నెడు, లతా=లేగెడు, లవిత్రంబులై = కొడవలివంటివియునై, ఓష్య=ప్రకాశించును,
అనిచెప్పి, వెండియు=మఱియును.

తా. ఈవిధముగా శుద్ధసత్త్వప్రధానయగుమాయావరణమునకుఁ జిక్కి యాశ్వు
రుండ నైననాకు నామాయ స్వాధీనయైయున్నది. కావున దానిసహాయమువలన నమస్త
లోకమును సృజించితిని. దుష్టులవలన నాప్రపంచమునకుఁ గలుగుబాధను దొలగించి
రక్షించుటకై పూర్వకాలంబున నాయాయవసరముల ననుసరించి మత్స్యకూర్మ వరాహ
నాగసింహ వామన పరశురామరూపముల దాల్చితిని. ప్రస్తుతము రామరూపమున జనించి
దుష్టు లగురావణకుంభకర్ణాదుల వధించి భూభారమును దొలగించితిని. ఇకమీఁద
కృష్ణబలరామబుద్ధకల్పిరూపములఁ దాల్చుబోయెదను. ఆయావతారములయందలి
నాచరిత్ర లు వినినంతమాత్రముచే మూడులోకములఁ బవిత్రములఁ గావించును. సం
సారరామా—గ్రీ

సారబంధమును ద్రంచును. ఓపార్వతీ! రాముఁ డిట్లు తనతత్త్వము నెఱింగించి ప్రకృతానుగుణముగా నిట్లనియె.

చ. గురుఁడు హిరణ్యగర్భుఁ డని కొందఱు గొందఱిలన్తహావి రాట్పురుషుఁడటంచుఁగొందఱు ఋభు ప్రభుఁడంచుముకుందుఁడంచుఁగొందఱు శివుఁడంచుఁగొందఱు వినాయకుఁడంచునుగొందఱుంబరావరవరు నన్నెఱుంగక యుపాస్తి యొనర్చుదు రజ్జులై తగన్. ౩౩

టీ. ఇల = భూమియందు, కొందఱు = కొందఱుజీవులు (అవిద్యయందు ప్రతిబింబించుటచే అచ్చటి గుణవిజృంభణమువలన తనకుఁ దానే సంసారిగాఁ దోచునట్టి బ్రహ్మప్రతిబింబము జీవుఁడు), పరావరవరు = పరాప్రకృతికంటెను (వైశిష్ట్యజీవునికే పరాప్రకృతి యనిపేరు), అపర = అపరాప్రకృతికంటెను (జీవుఁడు తప్పదక్కిన ప్రపంచమంతయు నపరాప్రకృతి), పరు = శ్రేష్ఠుఁడనగు, నన్ను = అజ్ఞులై = అజ్ఞానవంతులై (అజ్ఞానమనఁగా: నవిద్యయే కావున దానికి లోఁబడినవారై), ఎఱుగక = తెలిసికొననేరక, గురుఁడు = బ్రహ్మస్వలియని, కొందఱు = మఱికొందఱు, హిరణ్యగర్భుఁడని = చతుర్ముఖబ్రహ్మయని, కొందఱు = మఱికొందఱు, మహావిరాట్పురుషుఁడటంచు = విరాట్పురుషుఁడని (ప్రపంచమంతయు నేకశరీరముగాఁ గొని మాటలాడు నప్పుడు దానికి విరాట్పురుషుఁడని వ్యవహారము కలదు), కొందఱు = మఱికొందఱు, ఋ...డంచు = ఋభు = దేవతలకు, ప్రభుఁడంచు = అధిపతియగు సింద్రుఁడనియు, ముకుందుఁడంచు = విష్ణువనియు, కొందఱు = మఱికొందఱు, శివుఁడంచు = శివుఁడని, కొందఱు = మఱికొందఱు, వినాయకుఁడంచు = విఘ్నేశ్వరుఁడని, తగన్ = ఒప్పునట్లుగా, ఉపాస్తియొనర్చుదురు = పూజింతురు. [తనకును నాకును (బ్రహ్మకును) భేదము కలదను తలంపుతో పూజను చేయుదురు.]

తా. ఇట్లు నేను (బ్రహ్మము) మాయయందుఁ బ్రతిబింబించిన ఈశ్వరుఁడని పిలువఁబడుచున్నను మాయయనునది వై నిరూపణననుసరించి యథార్థముకాదు. కావున (నేను) నిర్వికారుఁడను. సర్వమయుఁడను. ఇట్టి నన్నుఁ దెలిసికొనలేక యజ్ఞానులగువారు “తాము వేఱు నేను వేఱు” అను నభిప్రాయముతో (నన్ను) నుపాసనఁజేయుచున్నారు. ఒకవిధముగా కాదు. వారియిచ్చ వచ్చినట్లు కొందఱు బ్రహ్మస్వలి యనియు కొందఱు చతుర్ముఖుం డనియు కొందఱు విరాట్పురుషుఁ డనియు మఱికొందఱు సింద్రుఁడనియు వేటొకకొందఱు విష్ణువనియు శివుఁడనియు వినాయకుండునియు నిట్లనేకులనేకవిధములుగా నుపాసన చేయుచున్నారు. నాకంటె వేఱగుపదార్థ మేదియును లేదు. కావున నెవ్వ రెట్లు భావించినను నేనే (బ్రహ్మమే) యగుచున్నాను. వారికలంఘనకన్ని భేదములున్నను సర్వాత్మకుఁడను నే నెవ్వఁడను నే

— విశ్వమునకు నుపాదాననిమిత్తకారణములు. —

అవ. మాయను వర్ణించునప్పుడది ప్రపంచమున కుపాదానకారణమని చెప్పబడియున్నది. ఇట్లు చెప్పటచే నీశ్వరుడు ప్రపంచమునకు నిమిత్తకారణము మాత్రమే కావలసివచ్చుచున్నాడు. ఇదియే సిద్ధాంతమైనచో “అస్తిభౌతిప్రియంరూపం నామ చేత్యంశపంచకం, ఆద్యత్రయం బ్రహ్మరూపం జగద్రూపం తతోద్వయం” అను ప్రమాణము ననుసరించి సిద్ధాంతముచేయబడియున్న “ప్రపంచమునందు బ్రహ్మరూపము లగు నస్తి భౌతి ప్రియములు కానవచ్చుచున్నవి. కావున ప్రపంచబ్రహ్మలకు భేదములేదు” అను విషయమునకు విరోధము వచ్చును. ఉపాదానకారణమునకును కార్యమునకును భేదము లేకుండునుగాని నిమిత్తకారణమునకును కార్యమునకు నట్లుండవలసిన యావశ్యకత లేదు కదా. కావున నీ క్రిందిపద్యముతో నీ సంశయమును నివారించుచున్నాడు:—

ఆ. వినుము నేను విశ్వమునకు నుపాదాన

కారణము నిమిత్తకారణంబు

నగుచు నూర్జనాభివగిది నొప్పుదు నింక

గార్యములును నేన కపివరేణ్య!

34

టీ. కపివరేణ్య=వానరశ్రేష్ఠా! వినుము, నేను, విశ్వమునకు=ప్రపంచమునకు, ఉపాదానకారణమును=(మట్టికుండ కుపాదానకారణమైనట్లు) ఉపాదానకారణముగాను (ప్రపంచము బ్రహ్మమునందు భ్రాంతిచే గానవచ్చును. భ్రాంతిచే దోచు పదార్థములకు భ్రాంతికంటె వేఱగున్వన్వరూపములేదు. భ్రాంతి యనగా నవిద్యయే కావున నది ప్రపంచమున కుపాదానకారణమని యింతకుముందు జెప్పియున్నాము. ఎండమావుల యందు దోచు నీళ్లు ఎండమావులకంటె వేఱుకానట్లు బ్రహ్మమునందు దోచు జగము బ్రహ్మమునకంటె వేఱుకాదు గావున నాబ్రహ్మముకూడ ప్రపంచమున కుపాదానకారణమే యని యిచ్చట చెప్పబడె నని తెలిసికొనవలయును), నిమిత్తకారణంబును = (కుండకు కుమ్మరివాడు కారణమైనట్లు) నిమిత్తకారణముగాను (మాయ జడము గావున దానిని ప్రేరేపించుబ్రహ్మ నిమిత్తకారణమగును), అగుచు=ఐ, ఉర్జనాభివగిది=సాలెపురుగు వలె, ఒప్పుదు=ఉన్నాను. (అపురుగు తననుండి వచ్చు దారమును తానే యల్లును గాన నాయల్లక కుపాదానకారణము నిమిత్తకారణముకూడ నగును.) ఇంక= మఱియు, కార్యములును = మాయవలన బుట్టిన ప్రపంచముకూడ, నేనే-(ఉపాదాన కారణ మగు మట్టికంటె కుండ వేఱుకానట్లు నాకంటె ప్రపంచము వేఱు కాదనుట.)

తా. ఓ వానరశ్రేష్ఠా! యీశ్వరుడు ప్రపంచమునకు నుపాదానకారణము కాకపోవు ననుసంశయము నీకు వలదు. మాయకును నాకును బ్రహ్మమునకును భేదము

కలదని చెప్పటకే యవకాశము లేదని యిదివఱకే చెప్పియున్నాను కదా. ఎండమావులందుఁ దోచు జలముతో శుద్ధజలమునకు భేదము కలుగనివిధమున త్రికాలములయందు నశత్యమై నాయం దూరక తోచుచున్న మాయతో నాకు భేదము కలుగదు. కావున నేనే ప్రపంచమున కుపాదానకారణభూతుఁడను. ఉపాదానకారణ మచేతనమైన యెడల దానినుండి కార్యము నుత్పత్తిచేయుటకై చేతనమగు నిమిత్తకారణము మఱి యొకటి కావలసివచ్చును. నేను (బ్రహ్మము) చేతనస్వరూపుఁడనే యగుటచేత నీ ప్రపంచమునకు వేటొక నిమిత్తకారణముతోఁ బని లేదు. కావున నీ ప్రపంచమునకు నిమిత్తకారణభూతుఁడను కూడ నేనే ఉపాదానకారణ మగుటచే కార్యరూపమగు నీ ప్రపంచముగూడ నేనే. ఉపాదానకారణమునకును గార్యమునకును భేద మెచ్చటను లేదు కదా.

వ. ఇట్లు సర్వేశ్వరుండ నైననాకు నవ్యాకృతంబు మహానందమయతో శంబు నగు, సమస్తభూతసమష్టజ్ఞానంబు కారణశరీరంబు, మహాసుఖప్రియవస్థ, బ్రహ్మాది స్తంబపర్యంతంబు లైనసకలభూతంబు లవయవంబులు, జగదుత్పత్తిస్థితిలయంబులు వ్యాపారంబులు, వేదశాస్త్రంబులు నిశ్శాస్త్రంబు లై యొప్పునని చెప్పి వెండియు నిట్లనియె. 37

టీ. ఇట్లు=ఈవిధముగా, సర్వేశ్వరుండనైన నాకు = సర్వమునకు ప్రభువునైన నాకు, అవ్యాకృతంబు = నామరూపములు లేనట్టియు, మహానందమయతోశంబును = సమష్టానందమయతోశంబును (సుఖప్రియందుఁ దోచు నానంద మానందమయతోశము ఒకజీవునకు తోచునది వ్యష్టానందమయతోశము. సర్వప్రపంచము నేకశరీరముగాఁ గొనినప్పుడు చెప్పఁదగిన యానందమయతోశము సమష్టానందమయతోశము), అగు... నంబు-అగు = ఐనట్టి, సమస్తభూత = సర్వభూతములయొక్క, (ప్రపంచముయొక్క), సమష్టజ్ఞానంబు = సర్వజీవులకుఁగల యజ్ఞానము, కారణశరీరంబు = (నాకు) కారణ శరీరము. (జీవభ్రాంతి కజ్ఞానము కారణ మగుటచేతను జ్ఞానముచే నశించుచు గావునను కారణశరీరమని చెప్పఁబడును. శీర్షలే ఇతి శరీరం = నశించును గావున శరీరము. అని యుత్పత్తి) మహాసుఖప్రి = సమప్తిసుఖప్రి (ఇది యిదివఱకే వివరింపఁబడియున్నది), అవస్థ = కాగ్రత్స్వప్నసుఖత్వవస్థలు (క్రమముగ స్థూలసూక్ష్మశరీర కారణములకు సంబంధించినవి కావున నీ యీశ్వరునకుఁగల సమప్తి యజ్ఞాన కారణ శరీరరూపమునకు సంబంధించిన యవస్థ సమప్తిసుఖప్రియని తెలిసికొనవలయును) బ్రహ్మ...బులు-బ్రహ్మాది=బ్రహ్మము మొదలు, స్తంబపర్యంతంబులు = గడ్డిపోచవఱకుఁ గలవి, ఐన సకల భూతంబులు = ఐనట్టి సర్వజంతువులను, అవయవంబులు = అవయవములవంటివి (సకల ప్రపంచము నొక శరీరముగాఁ గొనిననా సందర్భ ప్రాణాంశము లగుటలా సరి

యములేదని భావము.) జగదుత్పత్తి స్థితిలయంబులు = ప్రపంచసృష్టి స్థితి లయములే, వ్యాపారంబులు = పనులు, వేదకాస్త్రంబులు-వేద = చతుర్వేదములును, కాస్త్రంబులు = వ్యాకరణాది సర్వకాస్త్రములును, నిశ్వాసంబులై=నిట్టూర్పులవంటివై, ఒప్పుకొంటున్నవి, అని చెప్పి పెండియు నిట్లనియె = మఱియు నీ క్రిందివిధముగా చెప్పబోవుచున్నాఁడు.

తా. ఈవిధముగా సర్వమయుండనై సర్వనిరూపమగుడనైయున్న నాకు నామ రూపములు లేనట్టియు సమష్ట్యానందమయకోశరూప మైనట్టియు (సుషుప్త్యవస్థయందనుభవించబడు నానంద మానందమయకోశమనబడును. అది యొక్కజంతువునుగూర్చి మాటలాడునప్పుడు వ్యష్ట్యానందమయకోశమనియుఁ బ్రపంచమునంతయు నేక శరీరముగాఁగొని మాటలాడునప్పుడు సమష్ట్యానందమయకోశమనియుఁ జెప్పబడును. ఇట్లే వ్యష్టిసమష్టిపదములఁ బ్రయోగించిన స్థలములందంతట నూహించుకొనునది), సమష్ట్యజ్ఞానమే కారణశరీరము. సమష్టిసుషుప్తియే యవస్థ. సర్వభూతములు నవయవములు. సర్వవేదములును నిశ్వాసములునై యున్నవి. ఓ పార్వతీ ! ఇట్లు సంక్షేపముగా నీశ్వరరూపమును జెప్పి దానినే వివరించుచున్నాఁడు.

జీ వ ని ర్ణ య ము.

అథ. ఇట్లు మాయావరణమువలనఁ గలిగిన కార్యమును నిరూపించి రెండవదియగు నవిద్యచేతఁ గలిగిన యావరణమువలన నైనకార్యమును నిరూపించుచున్నాఁడు:—

తే. మలినసత్త్వప్రధాన యో నలయవిద్య

దానియందు నధిష్ఠాన మైన నేను

బ్రతిఫలించితిఁ గలశసంగతజలముల

సాశ్రనక్షత్రఖచ్చాయచందమునను.

35

టీ. అలయవిద్య = మై జెప్పబడినయవిద్య (మాయయనియు నవిద్యయనియు ప్రకృతి రెండువిధములని యిదివఱకే నిరూపించబడియున్నది.) మలినసత్త్వప్రధాన = అపరిశుద్ధమగు (అనఁగా : రజోగుణసంసర్గ గల) సత్త్వగుణమే స్వరూపముగాఁగలది, డోక్ = అగును, దానియందుకొ = అయవిద్యయందు, అధిష్ఠానమైననేను = దాని కాధారభూతుండ నైనట్టి నేను (మాయావిద్యలు రెండును ప్రకృతియే కావున దాని కాధార మగుపరబ్రహ్మమే అవిద్యకుకూడ నాధార మని తెలిసికొనవలయును.), కలశ సంగతజలములకొ = కుండయందున్న నీటిలో, సాశ్రనక్షత్రఖచ్చాయచందమునకొ = మేఘములలోను నక్షత్రములలోను గూడినయాకాశము ప్రతిబింబించినట్లు, ప్రతిఫలించితికొ = ప్రతిబింబించితిని, “కారోపాధి రయం జీవః కారణోపాధి రీశ్వరః” అనువాక్యమును బట్టి యచ్చటఁ జూపబడినదృష్టాంతము నన్వయించుకొనవలయును. (ఇట్లునఁగా మేఘము

లందున్న జలములు కలశమునం దున్న జలములకు కారణ మనుట స్పష్టముకదా. మేఘాదకమందును కలశోదకమందును గూడ నాకాశము ప్రతిబింబించును. ఈకారణకార్యరూపము లగురెండుదకములకును ఆకాశమే యాధారము. అవకాశ మిచ్చునదియే యాకాశము కదా. ఇట్లే బ్రహ్మము కూడ కార్యకారణరూపిణు లగునవిద్యామాయలకు నాధారమై యుండియును వానియందుఁ ప్రతిబింబించి క్రమముగ జీవేశ్వరసంజ్ఞలను బొందుచున్నాఁ డని భావము.)

తా. ఆకాశము సర్వాధార మనుట స్పష్టము. అది యనంగ మయ్యు మేఘగతజలములందుఁ బ్రతిబింబించి యుండియు మరల మేఘజలమునండియే యుత్పన్నమై ఘటమం దునుపబడి యున్న జలమునందు మేఘసత్త్వాదులతోఁ గూడఁ బ్రతిబింబించును. ఇట్లే నేనును కారణభూత మగుమాయకును గూడ నాధారభూతుండ నయ్యు మాయయందుఁ బ్రతిబింబించి యుండియు మరల నవిద్యయందుఁ గూడఁ బ్రతిబింబించి తిని. ఆకాశ మెన్ని మాటులు ప్రతిబింబించినను ఆనంగమె యగునట్లు నేనును (బ్రహ్మ యను) ఎన్నిమాటులు ప్రతిబింబించినను ఆనంగుండనే. అవిద్య యనిన సత్త్వప్రధాన యని యిదివఱకే చెప్పియున్నాను. నామరూపములే ప్రపంచము కావున నామరూపాత్మకములగు త్రిగుణములు ప్రకాశింపక లీనమై యుండునవస్థ మాయయనియు ప్రకాశింప నారంభించినస్థితి యవిద్యయనియు నీ కారణమువలన మాయ యవిద్యకుఁ గారణ మగుననియుఁ దెలిసికొనవలయును.

క. జీవుం డగునాతఁ డవి, ద్యావశుఁ డై స్థూలసూక్ష్మతనువాసనలక
భావించుచు నేవించుచు, గేవలమూఢప్రవృత్తిగ్రీడించుమెయిన్.

టీ. అతఁడు = ఆబ్రహ్మప్రతిబింబము, జీవుండగు = జీవుండనిచెప్పబడుచున్నాఁడు. అవిద్యావశుఁడై=తనకుపాధియగు నవిద్యకు లాఁబడి (అనఁగా: గుణముల యొక్క వికారములవలన తనకు దానే ప్రపంచరూపముగఁ దోచును ; గుణముల విజృంభణమే యవిద్య యనియు వికారశూన్యములై యవి సమముగ శుద్ధములగ నొకదానితో నొకటి చేరనివిగ నుండుటయే మాయ యనియు తెలిసికొనవలయును. మూఁడుగుణములును సమానముగా నున్నప్పుడు అం దత్యుత్తమ మగుసత్త్వగుణమే మిగులఁ బ్రకాశించును. కావున “మాయ శుద్ధసత్త్వప్రధాన” అని చెప్పఁబడినది), స్థూలసూక్ష్మతనువాసనలక = స్థూలసూక్ష్మశరీరజన్య సంస్కారములచేత (అనఁగా: ననాది యగు దేహభిమానముచేత), భావించుచు = ఆశరీరములే తానుగాఁ దలంచుచు, నేవించుచు = ఇంద్రియాదులచే బాహ్యవిషయముల గ్రహించి శరీరమనుబులకు సౌఖ్యముఁ గలిగించి అది తనకే కలిగెనని తలంపుతో సంతృప్తిపడుచు దుఃఖము కలుగు

నట్లున్న నది తనకే కలుగునని భయముతో (దానిని) నివారింపజూచుచు (ఇదియే జీవుడు దేహమునకు జేయు నేవ), కేవల మూఢప్రవృత్తిమెయి = సంపూర్ణముగ మూఢునివలె కార్యములజేయుచు, క్రిడించు = విహరించుచుండును. (అజీవుడు పరమాత్మయే యగుటచేత నిది యాతనికిఁ గ్రీడయగునే కాని బంధము కానేర దని భావము. “న నిరోధో న చోత్పత్తిః న వంద్యో న చ శాసనం, న ముముక్షుః న ముక్తి శ్చ ఇత్యేషా పరమార్థతా” “ప్రశయము, సృష్టి, ప్రభువు, ఆజ్ఞాపించుట, మోక్షేచ్ఛ, ముక్తి అనునవి యన్నియు పరమార్థస్థితిలా లేవు.” అను నుపనిషద్వాక్యముచే నుత్పత్తి ప్రశయాదులవలెనే బంధముకూడ వ్యావహారికమేకాని పారమార్థికము కాదని తెలియఁజేయఁబడుచున్నది. ముక్తి పారమార్థికము కాకున్న బంధ మెట్లు పారమార్థిక మగును.)

తా. అట్లు ప్రతిబింబించి నేనే జీవుడ నని చెప్పఁబడుచున్నాను. ఆయవిద్య మలినసత్త్వప్రధానము కావున దానిచే నాకు వికారములు గలిగినట్లు తోచుచున్నది. (అనఁగా: స్వయముగనే తోచుచున్నది.) దానికి నేను వశగతుఁడనైతిని. ఇట్లా యవి ద్యకుఁ జిక్కి నూత్నమూలసంస్కారముల నొంది యామూలసూక్ష్మదేహములయందలి మానము గలిగి యవియే యాత్మగాఁ దలంచుచు వానిచే నేమిచుచు నజ్ఞానివలె సంచ రించుచున్నాను.

ఆ. అతఁడు ప్రాజ్ఞుఁ డనఁగ నానందమయుఁ డనఁ బారమార్థికుఁ డనఁ బరఁగు చుండు వ్యష్టి కారణాంగవశుఁ డై సుషుప్తి సుఖానుభూతి మరగి యనిలతనయ! 39

టీ. అనిలతనయ = వాయుపుత్రా ! అతఁడు=అజీవుడు, వ్యష్టికారణాంగవశుఁ డై=వ్యష్టికారణశరీరములగు (జీవులకు ప్రత్యేకముగ కారణశరీరమగు) నవిద్యకు స్వాధీ నుఁడై, సుషుప్తి సుఖానుభూతి - సుషుప్తి = సుషుప్త్యవస్థయందలి, సుఖ = సౌఖ్యము యొక్క, అనుభూతిఁ = అనుభవమునందు, మరగి = ప్రీతిగలవాఁడై, (ఈశ్వరుని కారణశరీరమునకు సమష్టి సుషుప్తియే రూప మని చెప్పబడెను. కావున జీవకారణ శరీరమునకు వ్యష్టి సుషుప్తియే రూప మని తెలిసికొనవలయును.) ప్రాజ్ఞుఁడనఁగ = ప్రాజ్ఞుఁడను పేరుతోను (స్వప్రకాశుఁ డగుటచే నీపేరు వచ్చినది), ఆనందమయుఁ డనఁ = ఆనందమయుఁడను పేరుతోను (అకారణశరీరముయొక్క యవస్థయు సుషు ప్తియే కావున నందలి యానందము ననుభవించువాఁడగుటచే నీపేరు గలిగినది.), పార మార్థికుఁడనఁ = పారమార్థికుఁ డను పేరుతోను (పారమార్థికుఁ డనఁగా నిత్యుఁడు, సుషుప్త్యవస్థయందెట్లో అజ్ఞే జాగృత్సృష్టుములయందు కూడ నుండి ఆయవస్థలకు

మార్పు కలిగినపుడు స్వస్వరూపమునకు మార్పు లేక యుండువాఁ డగుటచే నీ పేరు వచ్చినది), పరగుచుండున్ = వ్యవహరింపబడుచున్నాఁడు.

తా. ఓ అంజనేయా ! ఆజీవునకు వ్యవస్థిజ్ఞానము (అనఁగా నవిద్య) కారణశరీరము. వ్యవస్థినుషుక్తియై యవస్థ. ఆసుషుక్తియందలి యానందము ననుభవించువాఁడు కావున నానందమయుఁ డనియు, స్వప్రకాశమున కెప్పటికిని హాని లేకపోవుటచే బ్రాహ్మణుడనియు నాతఁడు పిలువబడుచున్నాఁడు. సుషుక్తివస్థయందలి యానందమే యానందమయాకాశమనియు నమష్ట్యానందమయాకాశమే యాశ్వరుని యానందమయాకాశమనియు నావటకే చెప్పియున్నాను. కావున వ్యవస్థ్యానందమయాకాశము జీవుని యానందమయాకాశ మని ఇచ్చట తెలిసికొనవలయును. మఱియు నాతఁడు సుషుక్తివస్థయందువలెనే జాగ్రత్సృష్టములయందుఁ గూడ సాక్షియై యున్నాఁడు. కావునను అవస్థలకు మార్పులు (అనఁగా: సుత్పత్తివినాశములు) కలిగినను స్వయముగ మార్పులం జెందఁడు. కావునను బాఠమార్గికుఁ డనునామధేయముతోఁ గూడ వ్యవహరింపబడుచున్నాఁడు.

వ. ఇ ట్లవిద్యయు నవిద్యాప్రతిబింబంబుఁ దదధిష్ఠానచైతన్యంబుం గూడి జీవుం డనం బరఁగు నాజీవున కానందమయతోశసంజ్ఞికంబైన వ్యవస్థిజ్ఞానంబు కారణశరీరంబు సుషుక్తి యవస్థ యగు నారెంటి యందు నభిమానంబు గలయతండు ప్రాజ్ఞుం డన నొప్పునతని కింత మాత్రంబుచేత జీవత్వంబు పర్యాప్తంబు గామింజేసి తదీయాదృష్ట సహాయపూర్వకసూక్ష్మశరీరసృష్టిప్రకారంబు చెప్పెద విను మని యి ట్లనియె.

39

టీ. ఇట్లు = వైఁ జెప్పఁబడినరీతిగా, అవిద్యయున్ = మఱిననత్వప్రధాన యగు నాకార్యోపాధియు, అవిద్యాప్రతిబింబంబును = అందలి బ్రహ్మప్రతిబింబమును, తదధిష్ఠానచైతన్యంబును = దాని కాధారభూత మగుబ్రహ్మమును, కూడి = కలసి, జీవుండనం బరఁగున్ = జీవుండని చెప్పఁబడును. ఆజీవునకున్, ఆనందమయతోశసంజ్ఞికంబైన = ఆనందమయతోశ మనుపేరుగల (సుషుక్తియందు ఇంద్రియాదులు నశింపఁగా నిలచియుండి సౌఖ్య మొనంగునది యజ్ఞానమే కావుననే దాని కానందమయతోశ మని పేరు. తోశ మనఁగా నాచ్ఛాదనము ఆయజ్ఞానము ఆనందరూపముతో జీవేశ్వరుల నాచ్ఛాదించును కావున వారల కది యానందమయతోశము). వ్యవస్థిజ్ఞానంబు = ప్రత్యేకాజ్ఞానము, కారణ శరీరంబు = కారణశరీర మగును, సుషుక్తివస్థయగున్ = వ్యవస్థినుషుక్తియై యాశరీరమునకు సంబంధించినయవస్థ, ఆరెంటియందున్ = వైఁ చెప్పినశరీరమందును, అవస్థయందును, అభిమానంబుగలయతండు = "నేన" అను నభిమానముగలవాఁడు (జీవుఁడు),

ప్రాజ్ఞాండననోష్ఠ్యై = ప్రాజ్ఞా దనుపేర ప్రకాశించుచున్నాడు. అతనికే = అప్రాజ్ఞానకు, ఇంతమాత్రంబుచేత = ఒక కారణశరీరము కలిగినంతమాత్రమున, జీవత్వంబు = జీవధర్మము, (“ప్రాణానాం ధారణా జ్ఞేవః” అను వాక్యముచే బ్రాణవాయువుల ధరించుటయే జీవధర్మము. కారణశరీరమునందు ప్రాణములు లేవు. కావున నింతమాత్రముతో జీవత్వము పరిపూర్ణము కాదు.) పర్యాప్తంబు = సంపూర్ణము, కామింజేసి = కాకపోవుటచేత, తదీ...రంబు - తదీయ = ఆజీవసంబంధమైన, అదృష్ట = కర్మయొక్క, (కర్మమును ప్రపంచమునకును అది యివ్వడనియు నంత మివ్వడనియు చెప్పుటకు వీలు లేదు. కావున సృష్టినిగుఱించి విచారించవలసినవచ్చినప్పుడు “మొట్టమొదటి సృష్టి యెట్లు జరిగెను” అని విచారించుటకు వీలు లేదు. “ప్రస్తుతప్రపంచము పూర్వకల్పాంతరమున మరల నెట్లుత్పన్నమయ్యెను.” అని మాత్రమే విచారించవలయును. ఈ విషయము కూడ ప్రకరణారంభమున గ్రంథకర్తచే వివరింపబడెను. కావున ప్రస్తుతమున నున్నజీవులకుఁ గలసూక్ష్మ, స్థూలశరీరములు మొదలగునవి పూర్వసృష్టియందు వాహనర్పియున్నకర్మలను బట్టియే జనించును. అని భావము.) సహాయపూర్వక = సహాయముతోఁగూడిన, సూక్ష్మశరీరసృష్టిప్రకారంబు = సూక్ష్మశరీరోత్పత్తియొక్క విధమును, చెప్పెదక = వినుము. అని, ఇట్లు, అనియె = ఈక్రిందివిధముగా చెప్ప నారంభించెను.

తా. ఈవిధముగా మలినసత్త్వప్రధాన యగునవిద్యయు దానియందలి నా (బ్రహ్మ) ప్రతిబింబంబును వాని కన్నింటికి నాధారభూత మైన శుద్ధచైతన్యంబును గలసి జీవుఁడని వ్యవహరింపఁబడుచున్నవి. ఆజీవునికి నానందమయకోశ మనఁబడుచున్న వ్యష్టిజ్ఞానమే కారణశరీరము. వ్యష్టిసుషుప్తియే యవస్థ. ఈరెంటియందును సఖిమానము గలయాతనికి (లేక గలిగినప్పుడు) ప్రాజ్ఞాండని పేరు. “ప్రాణానాం ధారణా జ్ఞేవః” అను మొదలగు ప్రమాణములవలనఁ బ్రాణముల కధికారి యగునంత వఱకు నాజీవునిజీవత్వంబు పరిపూర్ణము కాదు. కావున పిదప సూక్ష్మప్రపంచసృష్టి కలిగెను. ప్రపంచ మనాది యని చెప్పిని కదా ! ఆకారణమునకు నీసూక్ష్మసృష్టి కలుగుటకు నాజీవుల యదృష్టమే. (అనఁగా పూర్వకర్తలె) సహాయములు. ఈజీవత్త్వ మనాది కావున దేహభిమానమువలనఁ బూర్వకల్పమున (వారిచే) నొనర్పఁబడి సంచితములై యున్నకర్మముల ఫలముల నొసంగుస్థితికి రాఁగానే యుత్తరకల్ప మారంభమై క్రమక్రమముగ సూక్ష్మస్థూలసృష్టులు కలుగుచుండును. ఓగారి ! ఇట్లు సూక్ష్మసృష్టికిఁ గారణము నిరూపించి దత్ప్రకారము నెఱింగించువాఁడై రామచంద్రు డాంజనేయునితో ని ట్లనియె.

— సూక్ష్మశరీరసృష్టిప్రకారము. —

అవ. సూక్ష్మసృష్టిప్రకారమును సవిమర్శముగ వివరించుచున్నాడు:—
 తే. అమలసత్త్వప్రధానమాయాసమన్వి
 తేశ్వరుడనగునేను సృష్టిచ్ఛచేతఁ
 బూని వీక్షించితిఁ దమఃప్రధానమాయ
 నఖిలచేతనకర్త సహాయముగను.

40

టీ. అమల...డక్ - అమలసత్త్వప్రధానమాయా = అమలసత్త్వప్రధానయైన
 మాయతో, సమన్వితః = కూడిన, తేశ్వరుడక్ = తేశ్వరుడను, అగునేను = ఆయినట్టి
 నేను (బ్రహ్మము), సృష్టిచ్ఛచేతక్ = ప్రపంచమును సృజింపవలయు ననుతలంపుచే
 (మాయయందు ప్రతిబింబించుటయే సంకల్ప మని తెలిసికొనవలయును), తమఃప్ర
 ధానమాయక్ = తమోగుణమే ముఖ్యముగాఁ గలిగినమాయను, (అనఁగా: అవిద్యను,
 మలినసత్త్వ మనినను తమ స్వనినను కొంచెమించుమించుగా నొక్కటియే. పేనఁబడిన
 దారమువలె సత్త్వాదిగుణము లొకదాని నొకటి యెప్పటికిని విడువవు. మాయయందున్న
 గుణము లొకదాని నొకటి తిరస్కరింపనేరవు. అవిద్యయందున్నవి తిరస్కరించును.
 అని తెలిసికొనవలయును.) అఖి...గక్ - అఖిలచేతన = సమస్తజీవులయొక్క, కర్త =
 (పూర్వసృష్టినుండి వచ్చి మాయయందు వాసనారూపముతో నున్న) కర్తలకు, సహాయ
 ముగక్ = సహాయముఁ జేయుటకై (అనఁగా : కర్తానురూపము లగుబహువిధ భోగ
 పదార్థములను నిర్మించుటకై తోచునట్లుఁజేయుటకై), పూనివీక్షించితిక్ = ప్రయత్న
 పూర్వకముగఁ జూచితిని.

తా. ఇక నాసూక్ష్మసృష్టి యైనరీతిం దెల్పెద వినుము. పూర్వకల్పమున జీవులచే
 సంచితము లైయున్నకర్మలు ఫలాన్తుభములు కాఁగానే మాయావరణమునందుఁ బ్రతి
 బింబించి స్వతంత్రుడనై యాశ్వరశబ్దవాచ్యుడనై యున్న నాకు సృజింపవలయు నను
 సంకల్పము కలిగెను. సృజించుట యనఁగా నామరూపములఁ బ్రకాశింపఁజేయుట
 యనియే యర్థము కాని నాకంటె వేఱుగా నొక్కదానిని గల్పించుటయని యర్థము
 కాదని యిదివఱకె చెప్పియున్నాము. కావున నేను స్వయముగానే యనేకనామరూప
 ముల కలవాడను కావలయు ననుచిచ్చ నాకు జనించెను. ఆయిచ్చ పరిపూర్ణమగుటకు
 మలినసత్త్వప్రధాన యగుమాయను (అవిద్యను) జేరేపించితిని. దానిసహాయములేక
 కర్మలుమాత్ర మేకార్యమును (అనఁగాఁ బ్రపంచసృష్టిని) సాధింపనేరవుకదా.

వ. ఇట్లు చూచిననాతమఃప్రధానసమన్వ్యజ్ఞానావచ్చిన్నచైతన్యంబువలన
 శబ్దగుణాకాశంబు సయ్యాకాశావచ్చిన్నచైతన్యంబువలన స్ఫుర

గుణకానిలంబు నయ్యనిలావచ్చిన్నచైతన్యంబువలన రూపగుణకాన
లంబు నయ్యనిలావచ్చిన్నచైతన్యంబువలన రసగుణకజలంబు నజ్జలా
వచ్చిన్నచైతన్యంబువలన గంధగుణకపృథివియుం బుట్టెనివి యపంచీ
కృతసూక్ష్మభూతంబు లనియుం బంచతన్మాత్ర లనియుం జెప్పబడు
నీభూతపంచక ప్రత్యేకసత్త్వగుణార్థంబులవలన గ్రమంబున దిగ్వా
తార్కప్రచేతోశ్వినిదేవతాసమన్విత శ్రోతత్వకృతుర్జిహ్వమూఢాం
బులు జనియించె మిగిలినసత్త్వార్థసమష్టివలన జంద్రవాచస్పతియద్ర
క్షేత్రజ్ఞదేవతాయుక్తమనోబుద్ధ్యహంకారచిత్తంబులునుసంభవించె
నవ్వియదాదిపంచకరజోగుణార్థంబువలన వరుసందోడన వహ్నింద్రో
పేంద్రమృత్యుప్రజాపతి దేవతాసమేతవాక్పాణిపాదపాయూపస్థలు
జన్తించె దక్కినరజోగుణార్థసమష్టివలన విశిష్టవిశ్వకర్తృవిశ్వయో
న్యజజయదేవతాకప్రాణాపానవ్యానోదానసమానంబు లుద్భవించె
నివ్విధంబున సుత్పన్నంబు లైనజ్ఞానేంద్రియపంచకంబు నంతఃకరణ
చతుష్టయంబుఁగర్తేంద్రియపంచకంబుఁబ్రాణాదిపంచకంబుఁగూడియే
కోనవింశత్యవయవంబుల లింగశరీరంబు గలిగె నీసూక్ష్మదేహంబు
వృక్ష వనంబులభంగి నొక్కటి వ్యష్టియనియు సర్వంబు సమష్టి
యనియుంజెప్పనొప్పు. వీనికి వ్యష్టినమష్టిస్వప్నంబు లవస్థలగు నీవ్యష్టి
సూక్ష్మాంగస్వప్నంబులయం దాప్రాజ్ఞాం డభిమాని యై ప్రాతిభాసి
కుండు స్వప్నకల్పితుండుఁ దై జనుండనం బ్రనర్తిల్లు నాసమష్టి సూక్ష్మ
కాయస్వప్నవిశిష్టుండ నై యీశ్వరుండ నయిన నేను హిరణ్య
గర్భుండు సూత్రాత్తకుండుఁ బ్రాణుం డన సర్వజీవోపాస్యుండనై
యుండుదు నిది సూక్ష్మసృష్టితెఱుం గింక స్థూలప్రపంచప్రకారంబు
వినుపించెద విను మని యిట్లనియె.

41

టీ. ఇట్లుమాచినన్ = ఈవిధముగానే నవిద్యను వీక్షింపఁగానే, అత...లనన్ -
అతముఃప్రధానంబైన జెప్పఁబడిన తమోగుణప్రధాన యగు (అనఁగా మలినసత్త్వప్రధాన
యగు), సమవ్యర్థజ్ఞాన = సమవ్యర్థజ్ఞానరూపిణి యగునవిద్యచే (సమష్టివ్యవస్థలనుగూర్చి
బాగుగ నిదివఱకే వివరింపఁబడియున్నది.), అవచ్చిన్న = అవరింపఁబడిన (అనఁగా దాని
యందు ప్రతిబింబించియున్న), చైతన్యంబువలనన్ = బ్రహ్మమువలన, శబ్దగుణాకాశం
బును = శబ్దమే గుణముగాఁగల యాకాశభూతంబును, అయ్యా...లనన్ - అయ్యాకాశ =
అట్లు జనించినయాకాశభూతముచే, అవచ్చిన్న = అవరింపఁబడియున్న (పరబ్రహ్మ
సర్వవ్యాపకుండుకావున నాకాశమువలె క్రొత్తగా సుత్పత్తి యగుపదార్థములయందు

కూడ వ్యాపించుచుండును. మనము శ్రాత్తగా నొకబావి త్రవ్వినచో దానియందు కూడ నీయాకాశము నిండియే యుండునుకదా ! (ఇదియే ఇట్లు వ్యాపించు చుండుటయే) యచ్చట నవచ్చిన్న పదముచే వ్యవహరింపఁబడుచున్నది), చైతన్యంబువలనఁ = పరబ్రహ్మమునుండి, స్వర్ణగుణకానిలంబును = స్వర్ణయే గుణముగాఁ గలవాయుభూతంబును, అయ్య...నఁ - అయ్యనిల = ఆవాయుభూతముచేత, అవచ్చిన్న = ఆవరింపఁబడిన (అనఁగా దానియందు వ్యాపించిన), చైతన్యంబువలనఁ = పరమాత్మనుండి, రూప... బును-రూపగుణక = రూపమేగుణముగాఁగల, అనలంబును = అగ్ని భూతంబును, అయ్య నలావచ్చిన్నచైతన్యంబువలనఁ = అయ్యి చేనావరింపఁబడినపరబ్రహ్మమువలన, రసగు... జలంబును-రసగుణక = రుచియే గుణముగాఁగల (మధురరసముగల జలమునందుఁ గాన వచ్చునితరరసములు పృథ్వీసంబంధమువలన వచ్చెనుని తెలిసికొనవలయును), జలంబును = జలభూతంబును, అజ్ఞ...లనఁ - అజ్ఞల = అజలభూతముచే, అవచ్చిన్న = ఆవరింపఁబడిన, చైతన్యంబువలనఁ = పరబ్రహ్మమువలన, గంధ...యఁ - గంధగుణక = గంధమే గుణముగాఁ గల (ఈచెప్పఁబడిన గుణములు ఆయాభూతములకుఁ గలవికేవలగుణములే యనియు నాకాశాదిగ క్రమమున శబ్దము శబ్దస్వర్ణములను శబ్దస్వర్ణరూపములను శబ్దస్వర్ణరూపరసములను శబ్దస్వర్ణరూపరసగంధములను భూతగుణము లని గ్రహింపవలయును.), పృథ్వియఁ = పృథ్వీభూతంబును, పుట్టెఁ = సృష్టియయ్యెను. ఇవి = ఈపంచభూతములును, అప...బులు - అపంచీకృత = పంచీకరణముచేయఁబడని (పంచీకరణ ప్రకారము దిగువ గ్రంథమునందే వివరింపఁబడును), సూక్ష్మభూతములు = ఇంద్రియములకు గోచరము కానిభూతములు (ఆకాశాదులకు భూతములని సంకేతనామము), అనియఁ, పంచతన్మాత్ర లనియఁ = పంచతన్మాత్ర లని (తన్మాత్ర = అదియే); అనఁగా: రెండవపదార్థముతో సంసర్గ లేనిది, చెప్పంబడుఁ = చెప్పఁబడుచున్నది. ఈ...వలనఁ - ఈభూతపంచక = పైఁ జెప్పినపంచసూక్ష్మభూతములయొక్క, ప్రత్యేక = వ్యష్టియైన, సత్త్వగుణార్థంబువలనఁ = సత్త్వగుణముతోఁ గూడినయర్థభాగమువలన (ఈభూతములు మలినసత్త్వప్రధానావచ్చిన్నచైతన్యమునుండి పుట్టినవి కావున వీనియందు సత్త్వరజస్తమోగుణభాగములుండును. ప్రత్యేకముగలసత్త్వగుణము వ్యష్టినత్త్వగుణ మనియు పంచభూతములయందు మొత్తముగానున్న సత్త్వగుణము సమష్టినత్త్వగుణ మనియుఁ జెప్పఁబడును. అందు వ్యష్టినత్త్వగుణము లందలి యర్థభాగములవలన), క్రమంబునఁ = వరుసగా, దిగ్వా...బులు-దిక్ = దిక్కులు, వాత = వాయువు, అర్క = సూర్యుడు, ప్రచేతః = వరుణుడు, ఆశ్వినీదేవతా = ఆశ్వినులు అనునధిదేవతలతో, సమన్విత = కూడిన, శ్రోత = చెవి, త్వక్ = చర్మము, చక్షుః = నేత్రములు, జిహ్వ = నాలుక, ఘ్రాణంబులు = నాసిక అనునింద్రియములు (ఈయింద్రియములు, క్రమముగా శబ్దస్వర్ణరూపరసగంధములను గ్రహించునవి. విభూతమువలనఁ బుట్టినయింద్రియ మాభూతముయొక్క గుణమునే గ్రహించు నని చెలిసికొనవలయును), జనియించెఁ = పుట్టెను. మిగిలిన...వలనఁ - మిగిలిన = తక్కిన, సత్త్వార్థ = సత్త్వగుణయుక్తార్థభాగములయొక్క, సమష్టివలనఁ = సముదాయమునుండి, చంద్ర...చి తంబులు-చంద్ర = చంద్రుఁడు, వాచస్పతి = బృహ

స్వతి, రుద్ర=ఈశ్వరుడు, క్షేత్రజ్ఞ=క్షేత్రజ్ఞాడు (జీవుడు), దేవతాయుక్త=అను నధి
 దేవతలతోఁగూడిన, మనః=మనస్సు, బుద్ధి, అహంకార=అహంకారము, చిత్తంబులును=
 చిత్తము అనునవి (ఈనాల్గింటికి అంతఃకరణ మనిపేరు. సంకల్పించుట నిశ్చయించుట
 అభిమానించుట సందేహించుట అను ప్యాపారభేదములవలన పదార్థ మొక్కటియైయైనను
 దానికి మనస్సు మొదలగుపేర్లతో వ్యవహారము గలుగుచున్నది.), సంభవించె=పుట్టి
 నవి, అద్వి...వలన=అద్వియదాదిపంచక = ఆకాశాదిపంచభూతములయొక్క, రజో
 గుణార్థంబువలన= రజోగుణసంబంధ మగునర్థభాగమువలన, వరున=క్రమముగా,
 తోడన=వెంటనే, వహ్నిం...లు - వహ్ని=ఆగ్ని, ఇంద్ర = ఇంద్రుడు, ఉపేంద్ర=
 విష్ణువు, మృత్యు=మృత్యుదేవత, ప్రజాపతి=చతుర్ముఖుడు; దేవతాసమేత = అనునధిదేవ
 తలతోఁగూడిన, వాక్=వాక్కు, పాణి = హస్తములు, పాద=పాదములు, పాయు=
 గుదము, ఉపస్థలు=గుహ్యము అను కర్తేంద్రియములు, జన్మించె = పుట్టెను. (నియే
 భూతమువలన నేయే యింద్రియము జన్మించెనో ఆయాభూతమువలననే దానిదాని యధి
 దేవత కూడ జనించె నని తెలిసికొనవలయును. ప్రతీంద్రియమునకును తనకృత్యము నాచ
 రింపఁగలసామర్థ్య మధిదేవతవలననే కలుగును.) తక్కిన...లన= తక్కిన = మిగిలి
 యున్న, రజోగుణ=రజోగుణమయమగు, అర్థ=అర్థభాగములయొక్క, సమప్తీవలన=
 సముదాయమువలన (ఇట్లు చెప్పటచే కర్తేంద్రియములు వ్యప్తివలన జన్మించెనని తెలిసి
 కొనవలయును) విశిష్ట, విశ్వకర్తృవిశ్వయోగ్యజయదేవతాకప్రాణాపానవ్యానోదాన
 సమానంబులు=విశిష్టాడు విశ్వకర్తృ విశ్వయోని ఆజ్ఞాడు జయుడు అనునధిదేవతలుగల
 (అనఁగా నధిదేవతలతోఁ గూడిన)ప్రాణము, అపానము, వ్యానము, ఉదానము, సమానము
 అనుపంచప్రాణములు(వాయు వాకటియైయైనను వృత్తిభేదమువలన నామ భేదముకలిగెను.
 పంచప్రాణవృత్తులు ప్రథమాశ్వాసములో వివరింపఁబడియున్నవి.), ఉద్భవించె=పుట్టెను.
 ఇద్విధంబున=ఈవిధముగా, ఉత్పన్నంబులైన=పుట్టిన, జ్ఞానేంద్రియపంచకంబును=జ్ఞానా
 దులగు నైదు జ్ఞానేంద్రియములును, అంతఃకరణచతుష్టయంబును=మనస్సు మొదలగు
 నాలుగంతఃకరణములును, కర్తేంద్రియపంచకంబును=వాక్కు మొదలగు నైదుకర్తేం
 ద్రియములును (జ్ఞానేంద్రియములనఁగా తెలుసుకొనునింద్రియములు; కర్తేంద్రియము
 లనఁగా జ్ఞానశూన్యములై పనులనుమాత్రము చేయునవి), ప్రాణాదిపంచకంబునుగూడి
 =ప్రాణాదిపంచవాయువులునుకలిసి, ఏకోన...బుల=ఏకోనవింశతి = యదోమిదియైన,
 అవయవంబుల=అంగములతో నొప్పుచు (వీనినే తత్త్వములని చెప్పుదురు.), లింగ
 శరీరంబు గలిగె=సూక్ష్మశరీరము పుట్టెను. ఈసూక్ష్మదేహంబు = ఈసూక్ష్మశరీరము,
 వృక్షవనములభంగి=ఒకవృక్షము అనేకవృక్షములతోఁ గూడిన యరణ్యము వీనివలె,
 ఒక్కటి వ్యప్తియనియు=ఒక్కపదార్థము వ్యప్తి యనియో, సర్వంబు=ప్రపంచమం
 దున్నపదార్థము లన్నియుఁగలిసి (సూక్ష్మశరీరములన్నియు), సమప్తియనియు=సమప్తి
 యనియు, చెప్పఁబడు=వ్యవహారింపఁబడును. (ఒకవృక్షమునుజూచి “ఇదివృక్షము”
 అనియును అనేకవృక్షములను జూచి “ఇదివనము” అనియును ఎట్లు వ్యవహారము
 కలదో అట్లే ఒక్కపదార్థమునకు వ్యప్తియనియు ననేకపదార్థములనుదాయమునకు

సమష్టియనియు వ్యవహారము కలదు. దీని నెఱింగి తగినస్థలములందెల్ల వ్యవహరించు కొనవలయును.) వీనికే = ఈవ్యష్టి సమష్టి సూక్ష్మశరీరములకుఁ గ్రమముగ, వ్యష్టి సమష్టిస్వప్నములు, అవస్థలగుఁ = అవస్థలగుచున్నవి. (సూక్ష్మశరీరమునకు స్వప్నావస్థ గల దని యిదివఱకే వివరించియున్నాము.) ఈవ్యష్టిసూక్ష్మంగస్వప్నంబులయందుఁ = ఈవ్యష్టిసూక్ష్మశరీరమునందును వ్యష్టిస్వప్నావస్థయందును, ఆప్రాజ్ఞాఁడు (అనఁగా వ్యష్టి కారణశరీరము నభిమానించుచున్న జీవుఁడు) అభిమానియై = అభిమానముగలవాడై, ప్రాతిభాసికుఁడు = ప్రాతిభాసికుఁడనియు [ప్రతిభాన మనఁగా ప్రపంచరూపముతోఁ బరిణమించుచున్న చిత్తవృత్తి; అదియున్నప్పుడు (అనఁగా మనస్సు వ్యవహారము చేయు నట్టి జాగ్రత్స్వప్నావస్థలయందు) మాత్ర ముండువాఁడు కావున నాజీవుఁడు ప్రాతి భాసికుఁ డగును. సూక్ష్మశరీరమునందు అంతఃకరణమే ప్రధానావయవముగావున జీవునకు తదనుగుణముగానే పేరు కలిగినది.] స్వప్న కల్పితుఁడు = (స్వప్న మనఁగా నజ్ఞానము నిద్ర; దానిచే కల్పింపఁబడినవాఁడుకావున) స్వప్న కల్పితుఁడనియు, తైజ సుండు = (తేజోరూప మగునంతఃకరణమున ప్రతిబింబించియుండువాఁడు కావున) తైజసుఁడనియు, అనఁ, ప్రవర్తిల్లఁ = వ్యవహరింపఁబడుచున్నాఁడు. ఆసమష్టిసూక్ష్మ కాయస్వప్నవిశిష్టండనై = వైజ్ఞానిక సూక్ష్మశరీరములయొక్క సమష్టితోను స్వప్నావస్థల యొక్క సమష్టితోను కూడినవాడనై, ఈశ్వరుడైన నేను, హిరణ్య గర్భుండు = (హిరణ్య మనఁగా జ్ఞానము. దానిచే ప్రకాశించువాడను కావున) హిరణ్యగర్భుండననియు, సూత్రాత్మకుండు = (మణులయందు దారమువలె సర్వభూతముల యందును వ్యాపించి యున్నవాడను కావున) సూత్రాత్మకుండననియు, ప్రాణుండు అనఁ = (ప్రాణములకు ప్రేరకుడనై యింద్రియాదులచే సర్వకార్యములఁ జేయించుచు స్థూలశరీరమును చలించజేయుచున్నాను కావున) ప్రాణుండననియు, సర్వజీవోపాస్మ్యుండనై = సర్వజీవ = సమస్తజీవులచే, ఉపాస్మ్యుండనై = నేనింపఁబడువాడనై, ఉండుదుఁ = ఉన్నాను. ఇది = ఈచెప్పినది, సూక్ష్మసృష్టి తెఱఁగు = సూక్ష్మప్రపంచ సృష్టిప్రకారము, ఇంకఁ = ఇంకమీద, స్థూలప్రపంచప్రకారంబు = స్థూలప్రపంచము సృష్టియైనవిధమును, వినుపించెదఁ = చెప్పెదను, వినుము.

తా. ఇట్లు ప్రేరేపింపఁగానే తమోగుణప్రధానయగునామాయచే నావరింపఁబడి యున్న బ్రహ్మమునుండి యాకాశము (అనఁగా నాకాశ నామరూపములు) గలిగెను. (అభివ్యక్తము లయ్యెను) ఆయాకాశమునకు శబ్దము గుణము. పిదప నాయాకాశముచే (అనఁగా నాయాకాశనామరూపములచే) నావరింపఁబడిన బ్రహ్మమునుండి స్పర్శగుణము కలవాయువును, దానిచే నావరింపఁబడిన చైతన్యమునుండి రూపగుణము కలయజ్ఞియు, దానినుండి (అనఁగా దానిచే నావరింపఁబడిన బ్రహ్మమునుండి) రసగుణముగల జలంబు లును, వానినుండి గంధగుణముగల పృథివీయు జనించెను. జనించుట యనఁగా నంతకుఁ బూర్వ మప్రకాశములైయున్న నామరూపము లభివ్యక్తము లగుటయే. ఇట్లు జనించిన వైదును భూతములు. ఇవి సూక్ష్మములగుటచే నవంచితకృతభూతములనియు పంచతన్మాత్ర లనియుఁ జెప్పఁబడుచున్నవి. ఆయవిద్యయందు లేక మాయయందు తమోగుణము

మాత్రమే సృష్టిర్థము ప్రధానమైనను సత్త్వాదిగుణములు మూడును కలవు గావున
పైఁజెప్పబడిన పంచభూతములయందును సత్త్వాదిగుణాంశములు మూడును కలవు.
అందు పంచభూతములును గలసిన మొత్తమునకు సమష్టి యనియు ప్రత్యేకభూతము
లకు వ్యష్టియనియుఁ బూర్వమువలెను వ్యవహరముని తెలిసికొనవలయును. దీనివలన
సీభూతములయందు సత్త్వగుణాంశవ్యష్టియు సత్త్వగుణాంశసమష్టియు రజోగుణాంశ
వ్యష్టియు రజోగుణాంశసమష్టియు నేర్పడుచుకదా! ఇందు సత్త్వగుణాంశవ్యష్టివలన
శ్రోత్రత్వకృత్సృష్టివ్యస్తానంబు లను జ్ఞానేంద్రియము లైదును తమయధిదేవతలగు
దిశలు వాయువు సూర్యుఁడు వరుణుఁడు ఆశ్వినులు అనువారలతోఁ గలసి క్రమముగ
(అనగా “ఆకాశమునుండి శ్రోత్రము దిశలు” అను వరుసగ) జనించినవి. సత్త్వాంశ
సమష్టివలన సంతకరణము జనించెను. అది యొక్కటి యయినను మనోబుద్ధి చిత్తాహం
కారములను నాలుగు భేదములు కలిగి యున్నది. కావున జంద్రుఁడు బృహస్పతి బేవుఁడు
రుద్రుఁడు అనువారంతకరణమున కధిదేవతలు. ఈయధిదేవతలకూడ సంతకరణముతోఁ
గలసి సత్త్వాంశసమష్టివలననే జనించిరి. సంకల్పించునప్పుడు మనస్సునియు నిశ్చయించు
నప్పుడు బుద్ధియనియు సంశయించునప్పుడు చిత్తమనియు నభిమానించునప్పు డహంకార
మనియు నొక్క యంతకరణమునే వ్యవహరించుచున్నారని తెలిసికొనుము. ఇక రజో
గుణాంశవ్యష్టివలన వాక్పాణిపాదపాయూపఘ్రలను కర్చేంద్రియములును వానికధిదేవత
లగు అగ్ని యంద్రుఁడు విష్ణువు మృత్యుదేవత చతుర్ముఖుఁ డనువారలను క్రమముగ
జనించిరి. రజోగుణాంశసమష్టివలన ప్రాణవాయువు కలిగెను. అదియు వృత్తిభేదముల
వలన ప్రాణాపానవ్యానోదానసమానములను నైదువిధములైయున్నది. కావున దానికిని
వసిష్ఠుఁడు విశ్వకర్త విశ్వయోని ఆజుఁడు జయుఁడు నను నేవు రధిదేవతలు గలరు.”
ప్రాణమునకు వసిష్ఠుఁడు అను మొదలగునది వారలక్రమము. (ఈయధిదేవతలకూడ
ప్రాణముతోఁగలసి రజోగుణాంశసమష్టివలననే జనించిరి. ఇట్లు జనించిన జ్ఞానేంద్రియము
లైదును గర్చేంద్రియములైదును బ్రాణములైదును అంతకరణములు నాల్గును.గలసి పంచ
దొమ్మిదియు సూక్ష్మశరీరమున కవయవములు. ఈసూక్ష్మశరీరముకూడ వృక్షవనములయట్లు
ప్రత్యేకమై వ్యష్టినూత్మశరీరమనియు సముదాయరూపమై సమష్టినూత్మశరీరమనియుఁ
జెప్పబడును. ఈసూక్ష్మశరీరమునకు స్వప్నమవస్థ. అదియు సమష్టివ్యష్టి భేదములచే రెండు
విధములైయుండును. అందు వ్యష్టినూత్మస్వప్నముల నభిమానించి ప్రాజ్ఞుఁడు ప్రాతి
భాసికుం డనియు స్వప్న కల్పితం డనియుఁ బైజసుం డనియుఁ బిలువబడుచున్నాఁడు.
ఈశ్వరుండు నగు నేనును సమష్టినూత్మస్వప్నముల నభిమానించి హిరణ్యగర్భుం
డనియు ప్రాణుండుడనియు సూత్రాత్త యనియుఁ బిలువబడుచున్నాను. జీవు లందఱు
బ్రహ్మవిష్ణుదిరూపములతో సూక్ష్మశరీరవిశిష్టుండు నగు నన్నే యుపాసించుచున్నారు.
ఓపార్వతీ ఇట్లు రాముండు సూక్ష్మసృష్టిని వివరించి స్థూలసృష్టిని జెప్ప నిట్లని యుప
క్రమించెను.

సూక్ష్మశరీరపంచీకరణచక్రము.

అపంచీకృత పంచసూక్ష్మభూతములు.	అకాశము.	నాయువు.	అగ్ని.	జలము.	వృద్ధి.	సత్త్వరజస్తూన్య భూతములు.
సత్త్వరజస్తూన్య పంచభూతములు.		మనస్సు. చంద్రుడు.	బుద్ధి. బృహస్పతి.	చిత్తము. జీవుడు.	అహంకారము. రుద్రుడు.	అంతశరీరణములు. అధిదేవతలు.
సత్త్వస్వప్తిసూక్ష్మ పంచభూతములు.	శోతము. దిక్కులు.	తన్మత్రా. వాయువు.	చక్షువు. అరుదుడు.	జిహ్వ. వరుణుడు.	స్పృశము. అశ్వినలు.	జ్ఞానేంద్రియములు. అధిదేవతలు.
రజస్తూన్యసూక్ష్మ పంచభూతములు.	సమానము. జయుడు.	వ్యానము. నిశ్వయోని.	ఉదానము. అజుడు.	స్పృశము. విశిష్టుడు.	అపానము. విశ్వకర్ప.	వచనప్రాణములు. అధిదేవతలు.
రజోవ్యప్తిసూక్ష్మ పంచభూతములు.	వాతము. వహిని.	పాచి. ఇంద్రుడు.	పాదము. విష్ణువు.	గుర్యము. బ్రహ్మ.	పాయువు. మృత్యువు.	కర్మేంద్రియములు. అధిదేవతలు.

అపంచీకృత
పంచసూక్ష్మభూతములు

అపంచీకృత
పంచసూక్ష్మభూతములు

—ఐదవసూక్ష్మదేహతత్త్వాదులే యీశ్వరసూక్ష్మదేహతత్త్వములు—

సీ. తతతమోగుణకభూతములనైదింటిని

గ్రమమున రెండుభాగములఁ జేసి

తొలుతఁ బంచార్థాంశములఁ బూని వేర్వేఱఁ

దునియలు నాల్గుగా ననువు పఱచి

ముఖ్యార్థము లశేషభూతఖండచతుష్ట

యముల నొండొంటి నెయ్యమునఁ గూర్చు

బంచీకృతంబులై పటుతరస్థూలంబు

లై యభివ్యక్తంబు లయ్యె నొకట

తే. వాయునందన విను మింక వానివలన

సఖిలజగములు నానాచరాచరములు

బహువిధాన్నంబులును ఘటపటగృహాది

సకలదృశ్యపదార్థము ల్సంభవించె.

42

టీ. వాయునందన=వాయుపుత్రుఁడా! వినుము, తత...లైదింటి-తత=విస్తారములైన, తమోగుణక=మలినన క్తవ్యప్రధానయందలి తమోగుణాంశమువలనఁ బుట్టిన, భూతములనైదింటి=పంచభూతములను (సత్త్వరజోగుణాంశములవలనఁ బుట్టినభూతములనుండి సూక్ష్మసృష్టి యయ్యె నని వైన చెప్పబడినది.) తమోగుణాంశమువలనఁ బుట్టినభూతమువలన స్థూలసృష్టికలిగినవిధము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాఁడు. క్రమమున=వరుసగ, రెండుభాగములుచేసి = ఒక్కదానిని రెండుగా విభాగించి, తొలుత=మొట్టమొదట, పంచార్థాంశముల= అయిదుభూతములయందు నొక్కొక్కయర్థభాగమును, పూని=గ్రహించి, వేర్వేఱ=ప్రత్యేకముగా, తునియలు నాల్గుగా=నాలుగుభాగములుగా (అనఁగా నాకాశభూతమును రెండుగా), విభాగించి యందొకభాగమును అట్లేయుంచి రెండవభాగమును నాల్గుగా నొనర్పవలయును. ఇట్లే సర్వభూతముల గావించవలెను. అనువుపఱచి = చేసి, ముఖ్యార్థముల= అందే నిలుపబడియున్నయర్థభాగములలో, శేషభూ...ముల=శేష = మిగిలిన (అనఁగా మన మేభూతమును పంచీకరణము చేయఁదలంచితిమో దానికంటె నితరములగు), భూత=భూతములయొక్క, ఖండచతుష్టయముల= నాలుగుభాగములను (అనఁగా నొక్కొక్కభూతమునందలియొక్కొక్కయష్టమాంశమును), ఒండొంటి= ఒకదానితో నొకదానిని (అనఁగా ఆభూతమునందు నిలచియున్న సగముభాగము తక్కినభూతములయందలి యష్టమాంశములు నాలుగు...నని నన్నిటిని), నెయ్యమున= చక్కగా, కూర్చ= చేర్చగా

(అనగా ఆకాశమును రెండుభాగములుచేసి యందొకదాని నట్లేయుంచి రెండవదానిని మరల నాలుగుభాగములు చేయవలయును. ఇట్లే తక్కిన నాలుగుభూతములను గూడ గావింపవలయును. అప్పుడు ప్రతిభూతమునకును అర్ధాంశమొక్కటియు అష్టమాంశములు నాలుగును నిర్పడును. ఇట్లు చేసినపిదప నొక్కొక్కభూతముగాఁ గ్రహించి దాని యందిలి యష్టమాంశముల నాల్గింటిని తక్కిననాలుగుభూతములయర్ధాంశములతోడను చేర్చవలయును. ఆకాశభూతమునందలి యష్టమాంశములనాల్గింటిని క్రమముగ వాయుగ్నిజల పృథివీ భూతములయర్ధాంశములతోఁ జేర్చవలయును. ఇట్లే వాయుభూతము లోని యష్టమాంశముల నాకాశగ్నిజలపృథివీభూతముల యర్ధభాగములతోఁ జేర్చవలయును. ఇట్లే సర్వభూతములను విభాగించిన ప్రతిభూతమునందును తన యర్ధభాగ మొక్కటియు తక్కిన నాలుగుభూతములయొక్కయు నాలుగుయష్టమాంశములను జేరును. అప్పు డొక్కొక్కటియు పంచభూతాత్మికమగును; ఇదియే పంచీకరణము) పంచీకృతంబులై = పంచీకరణముచేయఁబడినవై, ఒకటఁ = ఒక్కటిగా (లేక ఒకటితో నొకటి కలియుటచేత), పటుతర...వై - పటుతర = మిక్కిలి, స్థూలంబులై = పెద్దవియై (ఇంద్రియగోచరములై అనుట), అభివ్యక్తంబులయ్యెన్ = ప్రకటములయ్యెను; ఇంకఁ = తర్వాత, వానివలనఁ = ఆపంచీకృతమహాభూతములవలన, అఖిలజగములను = సకల విధము లగు ప్రపంచములను, నానా...లును-నానా = అనేక భేదములు గల, చర = జంగమములును (సంచరించునవి), అచరములును = స్థావరములును (సంచరింపనివృక్షాదులు), బహువిధాన్తంబులును = నానావిధము లగు ఆహారపదార్థములును, ఘట...లును-ఘట = కుండలు, పట = వస్త్రములు, గృహ = ఇండ్లు, ఆది = మొదలగు, సకల = సమస్తములైన, దృశ్య = కనఁబడునట్టి, పదార్థములును = వస్తువులును, సంభవించెన్ = పుట్టెను. (స్థూల సృష్టియయ్యె ననుట.)

తా. ఓఆంజనేయా ! ఆపంచీకృతభూతములలోని సత్త్వరజోగుణాంశముల వలనఁ గలిగిననూత్నసృష్టిని వివరించితిని కదా! ఇంక స్థూలసృష్టిని వినుము. ఆపంచ భూతములలోని తమోగుణాంశములఁ బ్రత్యేకముగ రెండుభాగములఁ జేయవలయును. అందొక్కొక్కభాగము నట్లే యుంచి తక్కినభాగములను బ్రత్యేకముగ నాల్గగా భాగింపవలయును. ఇట్లు చేసినఁ బ్రతిభూతమునందు నొకయర్ధభాగంబును నాల్గష్టమాంశంబులు నేర్పడును. పిదప ప్రతిభూతమునందును గలయర్ధభాగముల నట్లే యుంచి యష్టమాంశములనాల్గింటిని క్రమముగ నితరభూతములలోఁ జేర్చుచుండవలయును. ఇట్లు చేసిననాకాశమునందు తనలోని యర్ధభాగంబును వాయుభూతములోని యష్టమాంశ మొక్కటియుఁ దేజోభూతములోని యష్టమాంశ మొక్కటియు జలభూతములోని యష్ట

మాంశ మొకటియు పృథ్వీభూతములొనియప్తమాంశ మొకటియుఁ గలసి నాల్గవైమాంశంబులును ఉండును. ఇట్లే సర్వభూతములందును దమలొని యర్థభాగంబులును ఇతర భూతములలోని యప్తమాంశంబులు నాల్గున గలయుచుండును. ఇట్లన్నియుఁ గలసియే యున్నను యెచ్చటెచ్చట దేనిదేనిభాగ మధికమైయుండునో యాయాస్థలమున నాయావ్యవహారము (అనఁగా 'ఇదియాకాశము, ఇదిభూమి' అను మొదలగువ్యవహారము) ప్రవర్తించుచున్నది. ఒక్కొక్కభూతము విదేసిభాగములుగాఁ జేయఁబడియుండుటవలన దీనికిఁ బంచీకరణమని పేరు. ఈపంచీకరణమువలననే (అనఁగా నొకదానియం దొకటి కలయుటచేతనే) నూత్నభూతములు స్థూలములై యింద్రియగోచరములైనవి. ఈస్థూల భూతములవలననే సకలవిధములగు స్థావరజంగమములును సమస్తజంతువులును ఘటాది పదార్థములును మొదలగుదృశ్యము లన్నియు (అనఁగా నింద్రియగోచరములగు పదార్థములన్నియు) జనించెను.

ఆత్మ స్థూలశరీరపంచీకరణచక్రము.				
ఆకాశము అంతఃకరణము.	మనస్సు.	బుద్ధి.	చిత్తము.	అహంకారము.
సమానవాయువు	వాయువు. వ్యానవాయువు.	ఉదాస 'వాయువు.	ప్రాణవాయువు.	అపాన వాయువు.
శ్రోత్రేంద్రి యము.	త్వగింద్రియము	తేజస్సు. చక్షురింద్రి యము.	రసనేంద్రి యము.	సూక్ష్మేంద్రి యము.
శబ్దము.	స్పర్శము.	రూపము.	(జలము.) రసము.	గంధము.
వాగింద్రి యము.	పాణింద్రి యము.	పాదేంద్రి యము.	ఉపస్థేంద్రి యము.	పృథివి. పాంశ్వింద్రి యము.

జీవస్థూలదేహతత్త్వాధిదేవతలే యీశ్వరస్థూలదేహతత్త్వములు.

బ్రహ్మపదచక్రము.

అకారక్షకారమకార అర్థమాత్రా నోన్యమేనవిభాగములు.	అకారమునందు అకారము	అకారమునందు క్షకారము	అకారమునందు మకారము	అకారమునందు అర్థమాత్రము
అవిద్యావిద్యానందతురీయపాదా నోన్యమేనవిభాగములు.	అవిద్యాపాదమున అవిద్యాపాదము	అవిద్యాపాదమున విద్యాపాదము	అవిద్యాపాదమున అనందపాదము	అవిద్యాపాదమున తురీయపాదము
స్థూలదేహచతుర్మానోన్య మేనవిభాగములు.	స్థూలదేహమున స్థూలదేహము	స్థూలదేహమున సూక్ష్మదేహము	స్థూలదేహమున కారణదేహము	స్థూలదేహమున మహాకారణదేహము
అపస్థాపచతుర్మానోన్యమేన విభాగములు.	జాగ్రత్తలో జాగ్రత్త	జాగ్రత్తలో నృప్తము	జాగ్రత్తలో నృప్తము	జాగ్రత్తలో తురీయము
జీవచతుర్మానోన్యమేన విభాగములు.	విశ్వునిలో విశ్వము	విశ్వునిలో తైజసుడు	విశ్వునిలో పాక్షుడు	విశ్వునిలో ప్రత్యగాత్మ్యుడు
ఈశ్వరచతుర్మానోన్యమేన విభాగములు.	విరాట్టులో విరాట్టు	విరాట్టులో హిరణ్యగర్భుడు	విరాట్టులో అవ్యాకృతుడు	విరాట్టులో సరమాత్మ
జీవేశ్వరచతుర్మానోన్యమేన యోన్యమేనవిభాగములు.	జీవలో జీవ	జీవలో అనుష్ఠాత	జీవలో అనుష్ఠాత	జీవలో అనికల్పము

అకార ఉకార మకార అర్థమాత్రా నోన్యమేతనవిభాగములు.	మకారమునందు అకారము	మకారమునందు ఉకారము	మకారమునందు ఉకారము	మకారమునందు మకారము	మకారమునందు అర్థమాత్రము
అవిద్యావిద్యానందతురీయపాదా నోన్యమేతనవిభాగములు.	అనందపాదమున అవిద్యాపాదము	అనందపాదమున విద్యాపాదము	అనందపాదమున విద్యాపాదము	అనందపాదమున అనందపాదము	అనందపాదమున తురీయపాదము
స్థూలాదిదేహచతుష్టయానోన్యమేతన మేతనవిభాగములు.	కారణదేహమున స్థూలదేహము	కారణదేహమున సూక్ష్మదేహము	కారణదేహమున సూక్ష్మదేహము	కారణదేహమున కారణదేహము	కారణదేహమున మనోకారణదేహము
అననాచతుష్టయానోన్యమేతన విభాగములు.	సుషుప్తిలో జాగ్రత్తము	సుషుప్తిలో స్వప్నము	సుషుప్తిలో స్వప్నము	సుషుప్తిలో సుషుప్తి	సుషుప్తిలో తురీయము
జీవచతుష్టయానోన్యమేతన విభాగములు.	ప్రాజ్ఞానిలో విశ్వాదు	ప్రాజ్ఞానిలో తైజసుడు	ప్రాజ్ఞానిలో తైజసుడు	ప్రాజ్ఞానిలో ప్రాజ్ఞాదు	ప్రాజ్ఞానిలో కూటస్థుడు
ఈశ్వరచతుష్టయానోన్యమేతన విభాగములు.	అవాక్యతునిలో విరాట్టు	అవాక్యతునిలో హిరణ్యగర్భుడు	అవాక్యతునిలో హిరణ్యగర్భుడు	అవాక్యతునిలో అవాక్యతుడు	అవాక్యతునిలో పరమాత్మ
జీవేశ్వరచతుష్టయైక్యతై తస్యచతుష్ట యానోన్యమేతనవిభాగములు.	అనుజ్ఞైకరసునిలో ఓత	అనుజ్ఞైకరసునిలో అనుజ్ఞా	అనుజ్ఞైకరసునిలో అనుజ్ఞా	అనుజ్ఞైకరసునిలో అనుజ్ఞైకరసునిలో	అనుజ్ఞైకరసునిలో అవికల్పము

అకారకూకారమకారఅర్థమాత్రా నోన్యస్యమేళనవిభాగములు.	అర్థమాత్రమునందు అకారము	అర్థమాత్రమునందు ఉకారము	అర్థమాత్రమునందు మకారము	అర్థమాత్రమునందు అర్థమాత్రము	అర్థమాత్రమునందు అర్థమాత్రము
అవిద్యావిద్యానందతురీయపాదా నోన్యస్యమేళనవిభాగములు.	తురీయపాదమునందు అవిద్యాపాదము	తురీయపాదమునందు విద్యాపాదము	మహాకారణ దేహమున	తురీయపాదమున	తురీయపాదమున
మూలాదిదేహచతుష్టయానోన్యస్య మేళనవిభాగములు.	మహాకారణ దేహమున	మహాకారణ దేహమున	మహాకారణ దేహమున	మహాకారణ దేహమున	మహాకారణ దేహమున
అవస్థాచతుష్టయానోన్యస్యమేళన విభాగములు.	మహాకారణ దేహమున	మహాకారణ దేహమున	మహాకారణ దేహమున	మహాకారణ దేహమున	మహాకారణ దేహమున
జీవచతుష్టయానోన్యస్యమేళన విభాగములు.	తురీయమున	తురీయమున	తురీయమున	తురీయమున	తురీయమున
భూకర్మచతుష్టయానోన్యస్యమేళన విభాగములు.	తురీయమున	తురీయమున	తురీయమున	తురీయమున	తురీయమున
జీవచతుష్టయానోన్యస్యమేళన విభాగములు.	తురీయమున	తురీయమున	తురీయమున	తురీయమున	తురీయమున

ఇది శివతత్త్వము. శివతత్త్వమును శక్తితత్త్వములను మిఱచి నే నిర్గుణపరబ్రహ్మము. అది-నిష్కలము. నిరీహము. నిష్పరిపంచము నిర్మలము. నిరంజనము-నిర్వికారము-నిరాలంబము. నిర్మలము. నిత్యము. బుద్ధము-కేవలము-అఖండము-అప్రమేయము - ఆద్యంతవిహీనము-చరాత్మరము-అచరాత్మము-సర్వయంజోత్తి-సర్వవ్యాపకము-నిరతిశయానందము. ఓమ్.

బ్రహ్మాండ పంచీకరణచక్రమునందు, స్థూలశరీరనిర్ణయము.

అద్వితీయపరబ్రహ్మముచలన అన్యక్షమును, దానిచలన మహా తత్త్వమును, అందున మహాదహంకారమును, దానిచలన పంచతన్మాత్రమును, దానిచలన పంచభూతములును, వానిచలన చతుర్దశభువనములును అది భాగుగఁ దెలియుటకై కలిగినవి. ఈ బ్రహ్మాండపంచీకరణచక్రము తెలుపఁబడుచున్నది. స్థూలజగత్సృష్టికి ముందు పంచభూతములు ప్రకృత్యవచ్ఛిన్నములై యున్నవి.

పంచతన్మాత్రము.

శబ్దము.	స్వరూపము.	రూపము.	రసము.	గంధము.
సత్త్వగుణాకాశము.	సత్త్వగుణవాయువు.	సత్త్వగుణాగ్ని.	సత్త్వగుణజలము.	సత్త్వగుణవృక్షివి.
రజోగుణాకాశము.	రజోగుణవాయువు.	రజోగుణాగ్ని.	రజోగుణజలము.	రజోగుణవృక్షివి.
తమోగుణాకాశము.	తమోగుణవాయువు.	తమోగుణాగ్ని.	తమోగుణజలము.	తమోగుణవృక్షివి.
తమోగుణాకాశార్థభాగములకురణచతుష్టయ గోళముయినది.	తమోగుణాకాశార్థభాగములకురణచతుష్టయము.	తమోగుణాకాశార్థభాగములకురణచతుష్టయము.	తమోగుణాకాశార్థభాగములకురణచతుష్టయము.	తమోగుణాకాశార్థభాగములకురణచతుష్టయము.
శేవార్థము ర శకలము	చతుష్కలములలో ప్రథమ చతుష్కలములలో ద్వితీయ చతుష్కలములలో తామసాగ్నియందుగల తామసజలములందుగల తామసవృక్షిలలోగల	తమోగుణాకాశార్థభాగములకురణచతుష్టయము	తమోగుణాకాశార్థభాగములకురణచతుష్టయము	తమోగుణాకాశార్థభాగములకురణచతుష్టయము
తమోగుణాగ్ని లాగ్ని జల శకలము	తామసవాయువు శకలము	తామసాగ్నియందుగల తామసజలములందుగల తామసవృక్షిలలోగల	తామసజలములందుగల తామసవృక్షిలలోగల	తామసవృక్షిలలోగల
భూతములఁ గలని మానసాది	లోక జేరి మనోగోళకమదుఁగలని బుద్ధగోళకమయ్యెని	బుద్ధగోళకమదుఁగలని బుద్ధగోళకమయ్యెని	బుద్ధగోళకమయ్యెని	బుద్ధగోళకమయ్యెని
స్థానములయినవి.	యొక్కన.	యొక్కన.	యొక్కన.	యొక్కన.

[illegible]

బ్రహ్మాండ పంచీకరణచక్ర మూనందు, సూక్ష్మశరీరనిర్ణయము.

[illegible]

[illegible]

— ఈశ్వరశరీరవివేచనము. —

అవ. ఇట్లు స్థూలస్పృష్టిని సామాన్యముగఁ జెప్పి దానిని వివరించుచు నం దభి
మానము గలజీవేశ్వరులనామముల నెఱింగించుచున్నాఁడు:—

వ. ఇట్లు గగనార్ధంబున వాయు తేజోజలభూభాగంబుల ననిలార్ధంబున
నాకాశానలసలిలేలాంశంబులఁ బానకార్ధంబున నభస్సమీరతోయ
దరణిఖండంబుల సీరార్ధంబున వియన్తర్మత్పూశానుధాత్రీశకలంబుల
ధరార్ధంబున వ్యోమపవనాగ్న్యదకంబుల తునియల జీవాదృష్ట
సహాయంబునం గూర్చిన క్రమంబుచేత శబ్దగుణకంబై నయాకాశంబు
శబ్దస్వర్మగుణకంబై న పవమానంబు శబ్దస్వర్మరూపగుణకంబై న దహ
నంబు శబ్దస్వర్మరూపరసగుణకంబై నయంబువులు శబ్దస్వర్మరూపరస
గంధసమేతంబైన ధరణియుఁ బంచీకృతంబులై మహాస్థూలంబులై
యభివ్యక్తంబులయ్యెన్విస్తృహాతంబులవలన నతలవితలసుతలరసా
తలతలతలమహాతలపాతాళభూలోకభువర్లోకస్వర్లోకజనలోకతపో
లోకసత్యలోకంబు లనుచతుర్దశభువనంబులుఁ దత్తల్లోకోచిత జరా
యుజాండజస్వేదజోద్భిజ్జరూపచతుర్విధభూతగ్రామంబులుఁదత్తత్ప్రా
ణియోగ్యాన్నపానాదికంబులు ఘటపటాది సర్వపదార్థంబులు సంభ
వించె నంతవట్టునుం గూడి స్థూలప్రపంచంబగు దీనికి వ్యప్తిసమ
ప్ర్యాత్నకం బైనజాగరం బవస్థ యగు నం దొక్కొక్కవ్యప్తి స్థూల
శరీరజాగరంబులయందాలింగదేహోపాధికుండై నతై జనుండభిమా
నంబు చేసి చిదాభాసుం డన వ్యావహారికుం డన విశ్వం డననొప్పు
పారణ్యగర్భుండ నయిననేను సమప్తిస్థూలగ్రహజాగ్రద్విశిష్టుండ
నయి వైరాజసుం డన వైశ్వానరుం డన విరాట్పురుషుం డన సకల
జగదారాధ్యుండ నయి ప్రకాశించుచుండుదు మఱియును. 43

టీ. ఇట్లు = ఈవిధముగా, గగనార్ధంబున = ఆకాశమునందు నిలువఁబడి
యున్న యర్ధభాగమున, వాయు తేజోజల భూభాగంబుల = వాయుగ్నిజల
పృథివీభాగంబులను, అనిలార్ధంబున = వాయువునందు నిలిచియున్న యర్ధభాగము
నందు, ఆకాశానలసలిలేలాంశంబుల = ఆకాశాన్ని జల భూముల యష్టమాం
శంబులను, పానకార్ధంబున = అన్ని భూతమునందు విలసిల్లుచున్న యర్ధభాగము

నందు, నభ...బులన్-నభః=ఆకాశముయొక్కయు, నమిర = వాయువుయొక్కయు,
 తోయ=ఉదకముయొక్కయు, ధరణి=భూమియొక్కయు, ఖండంబులన్ = అష్టమాంశ
 ములను, నీరార్థంబునన్ = జలమునందు నిలచియున్న యర్థభాగమునందు, వియ...
 బులన్-వియత్=ఆకాశముయొక్కయు, మరుత్ = వాయువుయొక్కయు, కృశాను =
 అగ్నియొక్కయు, ధాత్రీ = భూమియొక్కయు, శకలంబులన్ = అష్టమాంశములను,
 ధరార్థంబునన్ = భూమియందు నిలచియున్న యర్థభాగమునందు, వ్యోమ...యలన్-
 వ్యోమ=ఆకాశముయొక్కయు, పవన=వాయువుయొక్కయు, అగ్ని=అగ్నియొక్కయు,
 ఉదకంబుల=జలములయొక్కయు, తునియలన్=అష్టమాంశములను, జీవ=జీవులయొక్క,
 అదృష్ట = పూర్వకల్పాంతమున జేయఁబడి ప్రస్తుతకల్పమున ననుభవమునకు రానున్న
 కర్మలయొక్క, సహాయంబునన్=సహాయముచేత, కూర్చిన క్రమంబుచేతన్ = కూర్చిన
 వరుసచే, శబ్దగుణకంటెన=శబ్దగుణముగల, ఆకాశంబును=ఆకాశము, శబ్దస్వర్యగుణకంటెన=
 శబ్దస్వర్యగుణములుగల, పవమానంబును=వాయువు, శబ్దస్వర్యరూపగుణకంటెన=శబ్దస్వర్య
 రూపగుణములుగల, దహనంబును=అగ్నియు, శబ్దస్వర్యరూపరసగుణకంటెన = శబ్దస్వర్య
 రూపరసగుణములుగల, అంబువులును=జలము, శబ్దస్వర్యరూపరసగంధసమేతంబైన = శబ్ద
 స్వర్యరూపరసగంధములతోఁగూడిన, ధరణియుం = భూమియును, పంచీకృతంబులై=
 పంచీకరణముచేయఁబడి, మహాస్థూలంబులై=మిగుల పెద్దవియై, అభివ్యక్తంబులయ్యెన్=
 ఇంద్రియములకు గోచరములయ్యెను, ఇష్టహాభూతంబులవలనన్ = ఈ పంచీకృతభూత
 ములవలన, ఆతల, వితల, సుతల, రసాతల, తలాతల, మహాతల, పాతాళ, భూలోక,
 భువర్లోక, స్వర్లోక, మహర్లోక, జనలోక, తపోలోక, సత్యలోకంబులు, అను చతుర్దశ
 భువనంబులు=అను పదునాలుగు లోకములును (ఇందు పాతాళముపఱకుఁ గల లోకము
 లేడును అధోలోకములనియు తక్కినవి యూర్ధ్వలోకములనియు చెప్పఁబడును).
 తత్త...లును-తత్తల్లాశోచిత=ఆయాలోకములకు తగిన, జరాయజ = మావివలనఁ బుట్టు
 నట్టియు, (నునుష్ఠాదులు జరాయజములు,) అండజ = గ్రుడ్డువలనఁ బుట్టునట్టియు,
 స్వేదజ=చెవుటవలన(బుట్టునట్టియు (పేను మొదలగునవి) ఉద్భిజ్జరూప = భూమిని పెల్ల
 గించుకొని పుట్టునట్టి స్వభావములుగల, చతుర్విధ = నాలుగువిధములైన, భూతగ్రామం
 బులును=జంటసమూహములును, తత్త...లును-తత్తత్ప్రాణియోగ్య = ఆయాజంతువులకు
 తగిన, అన్న పానాదికంబులును=ఆహారము ఉదకము మొదలగునవియు, ఘటపటాది సర్వ
 పదార్థంబులును = ఘటములు పటములు మొదలగు సకలవిధములగు వస్తువులును, సంభ
 వింజె=పుట్టెను. ఇంతవట్టునుంగూడి=ఇదియంతయుఁ గలసి, స్థూలప్రపంచంబునన్ =
 స్థూల ప్రపంచమని చెప్పఁబడును. దీనికిన్=ఈస్థూలప్రపంచమునకు, వృష్టిసమస్తాత్మకం
 బైన=వృష్టిసమస్తాత్మక భేదములుగల, జాగరంబు=జాగ్రత, అవస్థయగున్=అవస్థయైయున్నది.

అందుకే = ఆవృష్టిసమష్టలలో, ఒక్కొక్కవృష్టి స్థూలశరీరజాగరంబులయందుకే = ఒక్కొక్కస్థూలశరీరమునందును దానికి సంబంధించిన వృష్టి జాగ్రదవస్థయందును, ఆ లింగదేహోపాధికుండైన = ఆసూక్ష్మశరీర ముపాధిగాగల, తైజసుం డభిమానంబుచేసి = తైజసుండను జీవుఁ డభిమానించి, చిదాభాసుండనకే = చిత్తుయొక్క (అనఁగా : పర బ్రహ్మయొక్క) లక్షణములు లేకున్నను చిద్రూపముతోఁ దోచువాఁడు గాన, చిదాభాసుండనియు, (ఆభాస మనఁగా : లేనిది యున్నట్లుదోచుట) వ్యావహారికుండనకే = సకల వ్యవహారములను నిర్వహించును గావున వ్యావహారికుండనియు, విశ్వం డనకే = తనశరీరమునందేకాక సకల ప్రపంచమునందుకూడ “మును” యను నభిమానము కలిగియుండువాఁడు గావున) విశ్వండనియు, ఒప్పుకే = ప్రకాశించును. హిరణ్యగర్భుండనైన సేను = సమష్టిసూక్ష్మశరీరముననుండి హిరణ్యగర్భుండను పేరుగల సేను, సమష్టిస్థూల విగ్రహ జాగ్ర ద్విశిష్టండనై = సమష్టిస్థూల శరీరమునందును సమష్టిజాగ్రదవస్థయందును అభిమానము కలిగినవాఁడనై, వైరాజసుండనకే = విశేషముగఁ బ్రకాశించుచున్నాను కావున వైరాజసుండనియు, వైశ్వానరుండనకే = సకలజీవుల నభిమానించుచున్నాను కావున వైశ్వానరుండనియు, (విశ్వేచలే నరాశ్చ విశ్వానరాశి, విశ్వానరాణాం ఆయం వైశ్వానరః) విరాట్పురుషుండనకే = బహువిధములఁ దోచుచున్నాను కావున విరాట్పురుషుండ ననియు, (వివిధంరాజత ఇతి విరాట్, విరాట్సౌపురుషశ్చ) సకల జగదారాధ్యుండనై = సకల ప్రపంచముచేతను పూజింపఁబడుచున్న వాఁడనై, ప్రకాశించు చుండుదుకే, మఱియుకే.

తా. వై. జెప్పినవిధముగా నాకాశమునందలి యర్థభాగమున వాయులేజోజల భూముల యష్టమాంశంబులును వాయువర్ధంబున నాకాశలేజోజల భూముల యష్ట మాంశంబులును నిట్లు ప్రతిభూతమునందును ఒక్క యర్థభాగము తనదియు రెండవ యర్థభాగమునకుఁ దక్కిన నాల్గుభూతములలోని యష్టమాంశంబులును గలియఁగాఁ బంచీకరణమయ్యెను. దీనికిని జీవుల కర్మలు ఫలొస్తుభము లగుటయే కారణము. దీనివల ననే భూతములు (అనఁగా : శబ్దగుణముగల యాకాశము శబ్దస్పర్శగుణములుగల వాయువు శబ్దస్పర్శరూప గుణములుగల యగ్ని శబ్దస్పర్శరూపరస గుణములుగల జలము శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములుగల పృథ్వియును) దృశ్యంబు లయ్యెను. మహాభూతము లయ్యెను. ఈ మహాభూతములవలననే ఆతల, వితల, సుతల, రసాతల, తలాతల, మహా తల, పాతాళములను సథోలోకములును భూలోక, భువర్లోక, స్వర్లోక, మహర్లోక, జనలోక, తపోలోక, సత్యలోకము లనుసూర్ధ్వలోకములును ఆయాలోకములయందలి చతుర్విధ జంతుజాలంబులును వానికిఁదగిన యాహారంబులును ఘటపటాదిప దార్ధంబులును జనించినవి. ఇదియంతయు స్థూల ప్రపంచము. దీనికిని సమష్టి వృష్టి భేదములు కలవు.

ఒక్కని శరీరము వ్యష్టి; ప్రపంచమంతయు సమష్టి. దీనికి జాగ్రతయేయవస్థ. అదియు సమష్టి వ్యష్టి భేదములు కలదియే. అందు సమష్టిష్టాల జాగ్రదవస్థలతోఁగూడిన నేను (ఈశ్వరుఁడు) వైరాజసుఁడనియు వైశ్వానరుఁడనియు విరాట్పురుషుఁడనియుఁ బిలువఁ బడుచున్నాను. వ్యష్టిష్టాలజాగ్రతల నభిమానించి జీవుఁడును జీవాభాసుఁడనియు వ్యావ హారికుఁడనియు విశ్వఁడనియుఁ బిలువఁబడుచు నన్ను దనకంటె వేఱుగా భావించుచు నుపాసన చేయుచున్నాఁడు.

అవ. ఉపాసనార్థమై సమష్టిష్టాలప్రపంచాభిమాని యగు విరాట్పురుషుని యాకారమును జెప్పుచున్నాఁడు:—

చ. ధరణీపదంబులుఁ దివి తతం బగుమస్తక మంతరిక్షముఁ
సురుచిరనాభి చండకరసోములు లోచనము బ్దిశల్ శ్రుతుల్
వరదహనుండు నెమ్మొగము వాయువు ప్రాణములు స్తహవిరా
ట్పురుషుఁడనైన నాకుఁ గపిపుంగవ విశ్వశరీరి నొటచేన్. 44

టీ. కపిపుంగవ=వానరశ్రేష్ఠా ! విశ్వశరీరినొటచేన్ = ప్రపంచమే శరీరముగాఁ గలవాఁడనగుటచేత, మహావిరాట్పురుషుఁడన్ = విరాట్పురుషుఁడను పేరుతో వ్యవహరింపఁబడుచున్న వాఁడను, ఐననాకున్ = ఐనట్టి నాకు, ధరణీపదంబులును = భూమిపాదములును, దివి = ఆకాశము (లేక సత్యలోకము; దీనినే ద్యులోకమనికూడ నందురు.) తతంబు = వికాలము, అగుమస్తకము=అగునట్టిశిరస్సు, సురుచిరనాభి=ప్రకాశమైననాభిస్థానము, అంతరిక్షమును = ఆకాశము, (పంచభూతములలో నొకటి) లోచనములు = నేత్రములు, చండకరసోములు=సూర్యచంద్రులు, దిశల్=దిక్కులు, శ్రుతులు=చెవులు, నెమ్మొగము=నోరు, వరదహనుండు=శ్రేష్ఠమైన యగ్నిహోత్రుఁడు, వాయువు=వాయుదేవుఁడు, ప్రాణములును=పంచప్రాణములు.

తా. ఓవానరశ్రేష్ఠా ! విరాట్పురుషుఁడ నైననేను ప్రపంచరూపుఁడ నగుటచే నాకు భూమిపాదంబులు, ద్యులోకము, శిరస్సు, అంతరిక్షము (అనఁగా : భూమికిని ద్యులోకమునకును నడుమనుండు భాగము), నాభిప్రదేశము, చంద్రసూర్యులు నేత్రములు, దిక్కులు శ్రోత్రములు, అగ్ని ముఖము (లేక నోరు), వాయుదేవుఁడు పంచప్రాణములు. [ఈ మహాభూతములవలన జ్ఞానకర్తైంద్రియములును ప్రాణములు సంతకరణంబులును జనించినవి. ఇచ్చట సూక్ష్మభూతములవలన జనించిన కర్తైంద్రియాదులు ఆ శక్తిగల (అనఁగా : మాటలాడుట మొదలగు శక్తులుగల) సూక్ష్మపదార్థము లనియు స్థూలభూతములవలన జనించిన యింద్రియాదులు ఆసూక్ష్మపదార్థముల కాశ్రయములగు నేత్ర శ్రోతాదిగోళకము లనియు నెఱుంగునది.]

సుగంధివృత్తము.—

ధారుణీసురుల్పఖంబు ధాత్రిపు ల్బుజంబు లో
సూరి వైశ్వ లూరువు ల్సుఖాద్రు లంస్తులున్నహా

భూరుహపాషాణధీలతాళి భూరిరోమము వ్విరా
ట్యూరుపుండ నై ననాకు బోధశుద్ధమానసా.

45

టీ. బోధశుద్ధమానసా-బోధ=జ్ఞానము చేత, శుద్ధ=పవిత్రమైన, మానస = మనస్సు గలవాడా!, ఓహరి=ఓ విద్వాంసుడా! విరాట్యూరుపుండనైననాకు = విరాట్యూరు పుండనై యున్న నాకు, భూరుహీసురులు=బ్రహ్మణులు, ముఖంబు=ముఖము, ధాత్రిపులు=క్షత్రియులు, భుజంబులు=బాహువులు, వైశ్యులు, ఊరువులు=తోడలు, సుశూద్రులు=శ్రేష్ఠులగు కూద్రజాలివారు, అంఘ్రులు = పాదములు, మహా...శి-మహాభూరుహ = గొప్పవృక్షములు, ఓషధి=మూలికలు, లతా = తీగెలు, అళి = వీనిసమూహము, భూరి రోమములు=అధికములగు మెడ్రుకలు.

తా. నిర్మలజ్ఞానము గల యో విద్వాంసుడా! విరాట్యూరుపుండ నైన నాకు ముఖము బ్రహ్మణులు, బాహువులు క్షత్రియులు, ఊరువులు వైశ్యులు, పాదములు శూద్రులు, వృక్షములు నోషధులును తీవియలును రోమములు.

వనమయూరము —

శైలములు శల్యములు సన్నదులు నాడీ
జాలములు వార్ధులు పిచండము త్రిసంధ్యా
కాలములు చేలములు కాలజలదాళు
ల్వాలములు విశ్వతనువర్తి నగునాకు.

46

టీ. విశ్వతనువర్తి నగునాకు = ప్రపంచరూప మగు శరీరమునందున్న (లేక సర్వ శరీరములయందున్న) నాకు, శైలములు=పర్వతములు, శల్యములు=ఎముకలు, సన్నదులు = శ్రేష్ఠములగు నదులు, నాడీజాలములు = నరములు, వార్ధులు = సముద్రములు, పిచండము=గర్భము, త్రిసంధ్యాకాలములు = ప్రాతర్తథ్యాహ్నాసాయంకాలములు, చేలములు = వస్త్రములు, కాలజలదాళులు = నల్లనిమేఘములు, వాలములు=శిరోజములు.

తా. మఱియు నేను ప్రపంచరూపుడ నగుటచే పర్వతములు నాకు ఎముకలు, నదులు నాడులు, (నరములు) సముద్రములు కుక్షి. ప్రాతర్తథ్యాహ్నాసంధ్యాకాలములు వస్త్రములు. మేఘసమూహములు కేశములు. (వృక్షములు మొదలగునవి రోమము లని ఇదివఱకు జెప్పఁబడియున్నవి. ఇప్పుడు మేఘములు కేశములని చెప్పఁబడియున్నవి. మొదట చెప్పినది శరీరమునందలి రోమములనుగూర్చి యనియు, నిప్పుడు చెప్పినది శిరోజములనుగూర్చి యనియుఁ దెలిసికొనునది.)

శా. ఆధారం బిల యై జలంబు మణిపూరాంభోజ మై వహ్ని యై
స్వాధిష్ఠాన మనాహతం బనిల మై చంచద్విశుద్ధంబు ఖం
బై ధీమానసరూపకప్రకృతి యాజ్ఞాబ్జాత మై యొప్పు స
ర్వాధారోన్నత విశ్వమూర్తి నగునాకాదిత్యసంపూజితా.

టీ. ఆదిత్యసంపూజితా - ఆదిత్య = దేవతలచేత, సంపూజిత = పూజించబడిన
వాఁడా! సర్వా...మూర్తిక్-సర్వ=సమస్తమునకు, ఆధార=ఆధారమైనట్టియు, ఉన్నత=
ఉత్తమమైనట్టియు, విశ్వమూర్తినగునాకుక్ = ప్రపంచశరీరముగల, ఆధారంబు=ఆధార
చక్రము, ఇలయై=భూమియై, జలంబు=ఉదకము, మణిపూరాంభోజమై = మణిపూరక
కమలమై, స్వాధిష్ఠానము = స్వాధిష్ఠానకమలము, ఖిన్నయై = అగ్నిహోత్రమై, అనా
హతంబు=అనాహతచక్రము, అనిలమై=నాయుడేవుడై, చంచద్విశుద్ధంబు=ప్రకాశించు
చున్న విశుద్ధచక్రము, ఖంబై=ఆకాశమై, ధీమా...కృతి-ధీ = బుద్ధి, మానస=మనస్సు
అనునట్టి, రూపక = రూపముగల, ప్రకృతి = మాయ, ఆజ్ఞాజ్ఞాతమై = ఆజ్ఞాకమలమై,
ఓష్ఠ్యక్=ప్రకాశించును..

తా. దేవతలచే వినుతించబడుచున్న యాంజనేయా! నకలప్రపంచమున
కాధారభూతుడ నైనట్టియు స్వరూపభూతుడ నైనట్టియు నాకు భూమి మూలా
ధారకమలము. వహ్ని స్వాధిష్ఠానకమలము. జలము మణిపూరకకమలము. వాయు
వనాహతకమలము. ఆకాశము విశుద్ధకమలము. మనోబుద్ధిరూపిణి యగు ప్రకృతి యాజ్ఞా
కమలము.

క. మేరు వగుబ్రహ్మాదండియే
యారయఁగా దక్షిణోత్తరాయణములు సొం
పార నిడాపింగళ లో

సూరి పరమపదము వరసుఖమ్ము కుమారా!

48

టీ. కుమారా = పుత్రా (లేక, కుత్సితు లగు కామక్రోధాద్యభ్యంతరశత్రువు
లను బాహ్యశత్రువులను గూడ జయించిన), ఓసూరి = ఓ బ్రహ్మజ్ఞాని, బ్రహ్మాదండియే=
బ్రహ్మాదండి యనుపేరు గల వెన్నెముకయే, మేరువగుక్ = మేరువర్షతమై యున్నది,
సొంపారక్=అందముగా, ఆరయఁగాక్=విచారింపగా, ఇడాపింగళులు = ఇడాపింగళా
నాడులు, దక్షిణోత్తరాయణములు = క్రమముగా దక్షిణాయనోత్తరాయణములు,
వరసుఖమ్ము = శ్రేష్ఠమగు సుఖమ్మునాడి, పరమపదము = శ్రేష్ఠము, అగుక్=అయి
యున్నది.

తా. ఓ జ్ఞాని! పుత్రా! మేరువు నాకు బ్రహ్మాదండి (వెన్నెముక). దక్షిణాయన
మిడానాడి. ఉత్తరాయణము పింగళానాడి. మోక్షము సుఖమ్మునాడి.

సీ. అతలంబు పదములు వితలంబు గుల్ఫముల్

సుతలంబు జంఘిక లుజననివహ

నుత! రసాతలము జానువులు దారుణమహా

తల మూగువులు తలాతలము కటియు

నాగలోకము మహానాభ్యధోభాగంబు

భూర్భువస్స్వర్లోకములును నాభి

జతరవక్షంబులు సరి మహర్లోకంబు

కంతంబు సుజనలోకంబు ముఖము

లే. మఱి తపోలోక మరయ భ్రామధ్యమంబు

సత్యలోకంబు విపులమస్తకము సుమ్ము

విశ్వరూపధరుండ నై వెలయునాకు

జలనిధిగభీర! వీరకేసరికుమార!

40

టీ. సుజననిహానుత = సత్పురుషసమూహముచే స్తోత్రము చేయఁబడుచున్న ట్టియు, జలనిధిగభీర-జలనిధి = సముద్రమువలె, గభీర=గాంభీర్యముగలవాఁడా! వీరకేసరి కుమార=పరాక్రమవంతుఁ డగుకేసరి యను వానరునకుఁ బుత్రుఁడా, విశ్వరూపధరుండ నై=ప్రపంచమే స్వరూపముగా ధరించి, వెలయునాకు = ప్రకాశించుచున్న నాకు, అతలంబు = అతలలోకము, పదములు = పాదములు, విశలంబు = విశలలోకము, గుల్ఫములు=చీలమండలు, సుశలంబు=సుశలలోకము, జంఘికలు=పిక్కలు, రసాతలము=రసాతలలోకము, జానువులు = మోఁకాళ్లు, దారుణమహాతలము = భూరమైన మహాతల లోకము, ఊరువులు=తొండలు, తలాతలము = తలాతలలోకము, కటియుం = పిఱుదులును, నాగలోకము=పాతాళలోకము, మహానాభ్యధోభాగంబు=నాభికి క్రిందిభాగము, భూర్భువస్స్వర్లోకములును = భూలోకము, భువర్లోకము, సువర్లోకము క్రమముగ, నాభి జతరవక్షంబులు-నాభి = నాభిస్థానము, బతర=కుక్షి, వక్షంబులు = వక్షస్థలము అను నవయవములు, సరి, మహర్లోకంబును = మహర్లోకము, కంతంబు = కంతము, సుజన లోకంబు=శ్రేష్ఠమగు జనలోకము, ముఖము, మఱి=ఇదియునుగాక, అరయన్ = విచారింపఁగా, తపోలోకము, భ్రామధ్యంబు = బొమలనడిమిభాగము, సత్యలోకంబు, విపులమస్తకముసుమ్ము = వికాలమగు శిరస్సునుమీ !

తా. సముద్రునివలె మిగుల గాంభీర్యము గలిగినట్టియుం గేసరి యను వానరునకుఁ బుత్రుండ నైనట్టియు నాంజనేయా! విరాట్పురుషుండనై యున్న నాకు అతలలోకము పాదము. విశలలోకము చీలమండలు. సుశలలోకము పిక్కలు. సత్పురుషులచే నభివర్ణింపఁ బడిన రసాతలలోకము మోఁకాళ్లు. మహాతలలోకము తొండలు. తలాతలలోకము కటి ప్రదేశము. పాతాళలోకము వస్త్రీ (పొత్తికడుపు). భూలోకము నాభి. భువర్లోకము గర్భము. సువర్లోకము వక్షస్థలము. మహర్లోకము కంతము. జనలోకము ముఖము (నోరు). తపోలోకము భ్రామధ్యప్రదేశము. సత్యలోకము శిరస్సు

అవ. ఇట్లు ప్రపంచస్పృష్టిని దెల్పి యథార్థోపమును ముగించి జీవేశ్వరైక్య ప్రతిపాదనపూర్వకంబుగా నవవాదంబు నుపక్రమించుచున్నాడు:—

వ. ఇట్లు సర్వాధిష్ఠానంబు సర్వపరిపూర్ణంబు నామరూపగుణధర్మకర్త వికారరహితాఖండసచ్చిదానందపరబ్రహ్మంబు నైననేను సమష్టి కారణ సూక్ష్మస్థూలశరీరోపాధివిశిష్టత్వంబువలన నవ్యాకృతుం డన హిరణ్యగర్భుం డన విరాట్పురుషుం డన సకలజీవోపాస్యుండ నై ప్రకాశింపుదు. మఱియు వ్యష్టి కారణసూక్ష్మస్థూలదేహోపాధితాదాత్మ్యాభిమానంబువలనఁ బ్రాజ్ఞుండనఁ దైజసుండన విశ్వుండన సుమష్టి స్వప్నజాగ్రదవస్థల ననుభవించుచు నజ్ఞానవశుండనై జీవుండన నీశ్వరోపాసకుండ నై ప్రవర్తించినచందమునం దోపుదు నీజీవేశ్వర తత్త్వంబు లవిద్యాకల్పితంబు లయ్యవిద్య శశవిషాణవన్ధ్యాపుత్ర గగనారవిందంబులభంగి నాయందు నన్నెఱింగిన నభావం బగునట్లు గావున నిక జీవేశ్వరైక్యం బుపదేశించెద సావధానచిత్తుండనై యాకర్ణింపుమని యాత్మారాముం డాంజనేయున కిట్లనియె. 50

టీ. ఇట్లు = ఇవిధముగా, సర్వ = సమస్తమునకును, అధిష్ఠానంబును = ఆధార మైనట్టియు, సర్వపరిపూర్ణంబును=అంతట నిండినట్టియు, నామ...బును-నామ = పేర్లు, రూప=రూపములు, గుణ=గుణములు, ధర్మ = స్వభావములు, కర్త=క్రియలు, వికార = అనువికారములు, రహిత=లేని, అఖండ=విభాగములు లేని, సచ్చిదానంద = సత్యజ్ఞానానందరూపమైనట్టి, పరబ్రహ్మంబును=పరబ్రహ్మమును, విన నేను = వినట్టి నేను, సమ... వలనఁ-సమష్టి=సముదాయరూపములైన, కారణ=కారణశరీర మనునట్టియు, సూక్ష్మ= సూక్ష్మశరీర మనునట్టియు, స్థూలశరీర=స్థూలశరీర మనునట్టియు, ఉపాధి=ఉపాధులతో, విశిష్టత్వంబువలనఁ = కూడియుండుటచేత, అవ్యాకృతుండనఁ = అవ్యాకృతుండ ననియు, హిరణ్యగర్భుండనఁ = హిరణ్యగర్భుండ ననియు, విరాట్పురుషుండ ననియు, సకలజీవోపాస్యుండనై = సర్వజీవులచే నుపాసించబడువాండనై, ప్రకాశింపుదుఁ, మఱియుఁ, వ్యష్టి...లఁ - వ్యష్టి = భిన్న భిన్నరూపములైన, కారణ=కారణశరీరము లనునట్టియు, సూక్ష్మ = సూక్ష్మశరీరము లనునట్టియు, స్థూలదేహ = స్థూలశరీరము లను నట్టియు, ఉపాధి=ఉపాధులయందు, తాదాత్మ్యాభిమానంబువలనఁ = అదియే నేనను నభేదాభిమానమువలన, ప్రాజ్ఞుండనఁ=ప్రాజ్ఞుండ ననియు, తైజసుండనఁ = తైజసుండ ననియు, విశ్వుండనఁ=విశ్వుండ ననియు, సుమష్టిస్వప్నజాగ్రదవస్థలఁ - సుమష్టి =

సుషుప్తి యనునట్టియు, స్వప్న=స్వప్న మనునట్టియు, జాగ్రదవస్థల = జాగ్రత యనునట్టి యవస్థలను, అనుభవించుచు, అజ్ఞానపకుండనై = అజ్ఞానమునకు లోబడి, జీవుడనై = జీవుడను పేరుతో, ఈశ్వరోపాసకుడనై = ఈశ్వరు నుపాసనఁ జేయుచు, ప్రవర్తించినచందంబున = ఉన్నట్లుగా, తోచుచు = తోచుచున్నాను. ఈ జీవితేశ్వర తత్త్వంబులు = ఈ జీవేశ్వరుల రూపములు, అవిద్యాకల్పితంబులు = అవిద్యచే కల్పించబడినవి, ఆయ్యవిద్య = ఆ యవిద్య, శశవి... భంగి = శశ = కుండచీటియొక్క, విహార = కొమ్మ, వంధ్యాపుత్ర = గొడ్డాలకొడుకు, గగనారవిందంబులభంగి = ఆకాశపుష్పము, వీనివలె, నాయందు = పరబ్రహ్మస్వరూపుడ నైన నాయందు, నన్నెఱిగిన = నా స్వరూపమును దెలిసికొనినచో, అభావంబగు = శూన్యమగును, అట్లుగావున = కాబట్టి, ఇంక = ఇంకమీద, జీవేశ్వరైక్యంబు-జీవ = జీవునకును, ఈశ్వర = ఈశ్వరునకును గల, ఏక్యంబు = అభేదమును, ఉపదేశించెద = బోధించెదను, సావధానచిత్తుండవై = జాగరూకతో, ఆకర్షింపుము = వినుము. అని, ఆత్మారాముడు = అంతర్యామిస్వరూపుడగు శ్రీరాముడు, అంజనేయునకు, ఇట్లునియె.

తా. ఇట్లు బాగుగ విమర్శించినచో సర్వమునకు నాధారభూతుడనై సర్వవ్యాపకుడనై నామము రూపము గుణములు ధర్మాధర్మములు (లేక స్వభావములు) పనులు వికారములు మొదలగునవి లేనివాడనై యున్న నేనే ప్రపంచరూపుడనై యున్నాను. అందును సమష్టికారణసూక్ష్మస్థూలదేహో (ప్రపంచము) పాధులతోఁ గూడి యవ్యాకృత హిరణ్యగర్భ విరాట్పురుష నామములతో వ్యవహరింపఁబడుచు జీవులకు నుపాసనాయోగ్యుడనై యున్నాను. జీవులు నన్ను దమకంటె వేఱని తలంచి విష్ణు రుద్రాదిరూపములతో నుపాసించు చున్నారు. జీవు లనిన మాత్ర మెవరు? నేనే. వ్యష్టికారణసూక్ష్మస్థూలదేహో (ప్రపంచో) పాధులతోఁగూడి వానియం దాత్మాభిమానము కలిగి ప్రాజ్ఞతైజసవిశ్వనామములతోఁ బిలువంబడుచు జీవుడనై యాయవస్థల నుపాధించుచున్నట్లు తోచుచున్నాను. నాకు సుషుప్తి స్వప్నజాగ్రతల యనుభవము కూడఁ గల దని లోకమునకుఁ దోచుచున్నది. ఇట్లు నే నొక్కడనయ్యు జీవేశ్వర ప్రపంచరూపములతోఁ దోచునట్లు చెప్పినది. యజ్ఞానము (అవిద్య) కావున నాయజ్ఞానము జ్ఞానము (పరబ్రహ్మతత్త్వము నెఱుంగుట) కలుగఁగానే నశించును. (అనఁగా బాధనొందును. త్రికాలమాలయందును శూన్యములై యున్నవానికే కాని బాధలేదని ఇదివఱకే జెప్పియున్నాను.) కావున నీయవిద్యకాని ప్రపంచజీవేశ్వరరూపములుకాని యెప్పటికిని లేవు. అవిద్యయమును స్పష్టముచేయుటకై ప్రస్తుతస్థితిని నాశ్రయించి ప్రపంచస్పృహని (అనఁగా ప్రపంచజీవేశ్వరులు కల రినియు వారు నాకంటె వేఱుకారనియు) జెప్పితిని. ఇదియే యధ్యాత్మికము (లేనివాని) నన్నయట్లు భావించి

యాగోపించిచెప్పట) అనఁబడును. ఇక నవవాదమును (వాస్తవ ప్రపంచజీవేశ్వరా భావము) ఆశ్రయించి తత్త్వమును వివరించెద. (అజ్ఞానాదు లెప్పటికి లేనివే కావున “ఈ ప్రపంచ మసత్యము” అని వేటొకమాటు చెప్ప నక్కఱలేదు. ఇక నే మనిన: జీవుఁడు బ్రహ్మకంటె వేఱుగాఁ గానవచ్చుచున్నాఁడు. కావున వారి కిరువురకును అనఁగా జీవేశ్వరుల కిరువురకు) గల యైక్యమును వినుము. ఓ పార్వతీ! ఇట్లు ప్రతిజ్ఞఁ జేసి రామచంద్రుఁ డాంజనేయునితో సీక్రిందివిధముగాఁ జెప్పెను.

❧ జీవేశ్వరై క్య విచారఘట్టము. ❧

అన. జీవేశ్వరై క్యమును నిరూపించుటకై మొదట దృష్టాంతమును వివరించు చున్నాఁడు:—

క. కలకాంబుదములఁ దద్గత

జలములఁ గడఁద్రోయ నాకసము ప్రతిబింబం

బులు లేమి నొకటి యై యి

మ్ములనుండ నఖండ మై యమూర్తం బగుటన్.

51

టీ. కలకాంబుదములఁ-కలశఁఘటమును, అంబుదములఁ = మేఘమును, తద్గత జలములఁ = వానియందున్న నీటిని, కడఁద్రోయఁ = తీసివేయఁగా, ప్రతిబింబంబులు లేమిఁ = ప్రతిబింబములు లేకపోవుటచేత, ఆకసము = ఆకాశము, అమూర్తంబగుటఁ = స్వయముగా రూపము లేనిది కావున (లేక శరీరములేనిది కావున), అఖండమై = భేదములులేనిదై (ఏకమైయుండుట), ఒకటియై, ఇమ్ములనుండుటఁ = చక్కగానుండును (కల శోదకమునందు ప్రతిబింబించిన యాకాశమువలె జీవుఁడును మేఘోదకమునందలి యాకాశప్రతిబింబమువలె నీశ్వరుఁడును యున్నాడని చెప్పఁబడియున్నది. రెండును ఆకాశప్రతిబింబములే కావున వానికి పరస్పరభేదము లేట్లు కలుగునో ఉపాధులు లేక పోయిన నాకాశమంతయు నెట్లైకరూపమో అట్లే యుపాధు లున్ననమయమునందు కూడ సర్వము నేకరూపమే. జీవేశ్వరుల విషయమునకూడ నిట్లే యూహింపవలయు నని ఈశ్లోకమున సూచించియున్నాఁడు. ఉపాధుల పరిత్యజించుట యనఁగా లేదని భావించుటయే యని తెలిసికొనవలయును).

తా. మేఘంబులును దానియందలిజలంబును ఘటంబును దానియందలి జలంబులును (కారణకార్యములు) లేనిచో నాకాశ మారెంటియందును ప్రతిబింబింపదు కదా! (అప్పుడు ప్రతిబింబములు లేకపోవుటచే నాయాకాశ మంతయు నొక్కటియే యగును. ఆకాశమునకు భాగములు గాని యాకారము గాని లేదు కదా!)

అవ. వైద్యప్రాంతమును దార్శాంతికమునందు సంయోజనఁ జేయుచున్నాఁడు:—

క. ఆవిధమునఁడనువులమూ, యావిద్యలఁదొలఁగఁద్రోయనంతటిలోనఁ
జీవేశ్వరులు వెలుంగమి, కేవలతత్త్వంబు వెలుంగు గీశాధీశా. 52

టీ. కీశాధీశా=వానరశ్రేష్ఠా! ఆవిధమునఁ = పైనఁజెప్పినవిధముగా, తనువులఁ = (వ్యప్తిసమష్టి భేదములుగల) కారణ, సూక్ష్మ, స్థూలదేహములను, మాయావిద్యలఁ = జీవేశ్వరోపాధులైన మాయావిద్యలను, తొలఁగఁద్రోయఁ = పరిత్యజించిన యెడల (అనఁగా యథార్థముగా నామాయావిద్యలు అభావరూపములే కావున విచారదృష్టిచే వానిని పోఁగొట్టినయెడల), అంతటిలోనఁ = తత్క్షణమే లేక యెచ్చటఁ జూచినను, జీవేశ్వరులఁ = జీవేశ్వరరూపములు, వెలుంగమిఁ = కానరాక పోవుటచేత, కేవల తత్త్వంబు-కేవల=పరిశుద్ధమైన, తత్త్వంబు=బ్రహ్మము, వెలుంగుఁ = ప్రకాశించును.

తా. ఓవానరశ్రేష్ఠా! వైద్యప్రాంతమునందువలెనే దార్శాంతికమునందును సమష్టి వ్యప్తిశరీరమును కార్యకారణరూపము లగు నవిద్యామాయలను సంపూర్ణముగ లేనిదే యగుటచే నందలి జీవేశ్వరప్రతిబింబములు గూడ నెప్పుడును లేవు. ప్రతిబింబకూన్యమగు శుద్ధాకాశమువలెనే పరబ్రహ్మము కూడ నిర్వికారుఁడై సర్వపరిపూర్ణుఁడై యపరిచ్ఛిన్నుఁడై ప్రకాశించుచున్నాఁడు. ప్రపంచము స్పష్టముగాఁ గానవచ్చుచున్నది గదా. దీని నెట్లు త్రోసివేయనగును? ఎట్లాబ్రహ్మమును సాక్షాత్కరింపనగును. అని సంశయింపవలదు. విచారదృష్టిచే భ్రాంతివలనఁ దోచుచున్నసర్వము నభావముగాఁ జూచి త్రాటిని గ్రహించునట్లు భ్రాంతివలనఁ దోచుజగమును (కారణ స్థూల సూక్ష్మవ్యప్తి సమష్టిశరీరమాయావిద్యలను) అభావముగాఁ జూచి జీవేశ్వరప్రతిబింబకూన్యమైన బ్రహ్మమును గ్రహింపవచ్చును.

వ. అది యెట్లంటేని.

53

క. కలశజలప్రతిబింబం, బులకు విలక్షణ మసంగము నమూర్తంబై
యలరుఘటా కాశము తృణ్దులకు మహా కాశమదియై సుమి వివరింపన్.

టీ. కలశజలప్రతిబింబంబులకుఁ - కలశ=కుండకంటెను, జల=అందలినీటికంటెను, ప్రతిబింబములకుఁ = అనీటియందలి యాకాశప్రతిబింబమునకంటెను, విలక్షణము=వేరైనదియు, అసంగము = (ఆఘటముతోఁగాని నీటితోఁగాని ప్రతిబింబముతోఁగాని సంబంధములేనిదియు, అమూర్తంబై=శరీరము లేనిదియు నై, ఘటాకాశము=ఘటమునందున్న యాకాశము (అనఁగా ఘటమునందలి జలమునకు నవకాశమిచ్చుచున్న యాకాశము).)

అలరుక్ = ఒప్పుచున్నది. వివరించుక్ = బాగుగవిచారించినచో, తద్బలకుక్ = జ్ఞానవంతులగువారికి, అదియె = ఆఘటాకాశమే, మహాకాశమునుమీ = సర్వపరిపూర్ణాకాశమైయున్నది. (మహాకాశమునకును దానికిని భేదమేమియును లేదనుట.)

తా. ఈవిషయమును వివరించెదను వినుము. ఘటమునకంటెను దానియందలి జలమునకంటెను అందలి ప్రతిబింబమునకంటెను వేఱుగ ఘటాకాశ మొక్కటి కలదు. ఆకాశము లేనిది ఘటముగాని ఘటమునందు జలముగాని జలమునందుఁ బ్రతిబింబము కాని యుండుటకు వీలులేదు. ఆకాశమే యవకాశమునట ప్రసిద్ధికదా! బాగుగ విచారించినచో నాఘటాకాశమే తత్త్వవేత్తలకు మహాకాశము. ఆ ఘటాకాశ మహాకాశములకు భేదమే లేదు నుమా!

తే. క్రమముతో స్థూలసూక్ష్మకారణములకును
సుకరజాగరణస్వప్నసుప్తలకును
బ్రభువు లగువిశ్వతై జనప్రాజ్ఞులకు వి
లక్షణుం డగు నాత్ముండు సాక్షి యగుచు.

55

టీ. క్రమముతో = వరుసగా, స్థూలసూక్ష్మకారణములక్ = వ్యప్తిస్థూలసూక్ష్మకారణశరీరములకును, సుక...కుక్ = సుకర = సుస్వభావసిద్ధములైన, జాగరణ = వ్యప్తిజాగరదవస్థ, స్వప్న = వ్యప్తిస్వప్నావస్థ, సుప్తలకుక్ = వ్యప్తిసుప్తవ్యవస్థ, వీనికిని, బ్రభువులగు విశ్వతైజసప్రాజ్ఞులకుక్ = ఈశరీరములకును అవస్థలకును యజమానులైన విశ్వతైజసప్రాజ్ఞులను జీవులకును, ఆత్ముండు = పరబ్రహ్మము, సాక్షియగుచుక్ = ద్రవ్యయై వీరలకంటె వేఱుగనుండి వీరలఁ జూచుచు, విలక్షణుండగుక్ = వీనితో సంబంధపడక వేఱుగ నున్నాడు. (చూచువానికిని చూడబడువానికిని సంబంధము కలుగుట విరుద్ధముకదాయని భావము.)

తా. మై దృష్టాంతమునందు నిరూపింపఁబడిన మహాకాశమువలె నిచ్చటను వ్యప్తిస్థూలసూక్ష్మకారణశరీరములకంటెను వానియందున్న జాగత్స్వప్న సుషుప్త్యవస్థానావ మైనట్టియు సత్త్వరజ త్కమోగుణాత్మక యైనట్టియు నవిద్యకంటెను వానియం దభిమానము గలిగియున్న విశ్వతైజసప్రాజ్ఞులను జీవులకంటెను వేఱై, యీ వ్యప్తిప్రపంచమునకంతయు సాక్షియై కూటస్థుఁ డున్నాడు. ఆయనయే యాత్మ.

తే. అతఁడు కూటస్థుండనఁ బ్రత్యగాత్ముండనఁగ
నక్షరుం డనఁ బురుషుం డనఁగ సాక్షి
యనఁగ విలసిల్లు దాఁ బరమాత్మ డగుచు
ప్రకృతిపురుషుల నంటక పరమపురుష!

56

టీ. పురుషపురుష=పురుషశ్రేష్ఠా ! అకడు=పైన వర్ణింపబడినయాత్మ, కూటస్థుడనక = పర్వతశిఖరమువలె నిర్వికారుడై చాంచల్యములేక యుండువాడు కావున కూటస్థుడనియు, ప్రత్యగాత్మ్యుడనగక = అంతర్యామి కావున ప్రత్యగాత్మ్యునియు, అక్షరుండనక = నాశరహితుడు కావున నక్షరుండనియు, పురుషుండనగక = శరీరమునందు (లేక అష్టపురములయందు) సంచరించువాడు కావున పురుషుండనియు, సాక్షియనగక = తనజ్ఞానశక్తిచే సర్వమును బ్రకాశింపజేయువాడు కావున సాక్షియనియు, తాక = తాను, ప్రకృతిపురుషులక = అవిద్యాబీవులను (తో), అంటక = సంబంధపడక, పరమాత్మ్యుడగుచుక = సత్యజ్ఞానానందరూపుడై, విలసిల్లుక = ప్రకాశించును.

తా. పురుషశ్రేష్ఠా ! నిర్వికారుడగుటచే గూటస్థుడనియు నింద్రియములకు గోచరుడగుటక లోపల నుండువాడగుటచే బ్రత్యగాత్మ్యుడనియు నాశరహితుడగుటచే నక్షరుండనియు శరీరములయందు లేక నష్టపురములయందు నుండువాడగుటచే బురుషుడనియు, జ్ఞానరూపుడై సర్వము చెలిసిగొనువాడగుటచే సాక్షియనియు, విలువబడుచున్నాడు. అకడే పరబ్రహ్మము. దృష్టాంతమునందు జూపబడిన ఘటాకాశమహాకాశములకు భేదములేనట్లాతనికిని బరబ్రహ్మమునకును భేదములేదు.

— అష్టపురములవివరణము. —

జ్ఞో. జ్ఞానేంద్రియాణి ఖలు పంచ తథాపరాణి కర్తేంద్రియాణి మనఃప్రచతుష్టయంచ, ప్రాణాదిపంచకమహో వియదాదికం చ కామశ్చ కర్తృచ తమఃపున రష్టభావూః.

తా. 1. (విదు) జ్ఞానేంద్రియములు, 2. (విదు) కర్తేంద్రియములు, 3. (నాలుగు) అంతఃకరణములు, 4. (విదు) ప్రాణములు, 5. (విదు) భూతములు, 6. కామము, 7. కర్మ, 8. అజ్ఞానము. ఇవి యష్టపురములు.

క. జలదజలప్రతిబింబం, బులకు విలక్షణ మసంగము నమూర్తం బై
యలరు మహాకాశము కేవలమై నలమై కవిప్రవరభావజ్ఞా! 57

టీ. కవిప్రవరభావజ్ఞా = కవిప్రవరజ్ఞానులలో శ్రేష్ఠులగువారియొక్క, భావజ్ఞా = అభిప్రాయముల నెఱింగిన హనుమంతుడూ, జలదజలప్రతిబింబబులకు = జలదజల = మేఘమునందున్న నీటికిని, ప్రతిబింబబులకు = అనీటియందలి ప్రతిబింబమునకును, విలక్షణము = వేఱై, అసంగమును = ఆ మేఘముతోఁగాని యందలి జలముతోఁగాని అందలి ప్రతిబింబముతోఁగాని సంబంధపడనిదై, అమూర్తంబై = ఆకారములేనిదై, కేవలమై = ఏకస్వరూపమై, నలమై = సర్వవ్యాపకమై, మహాకాశము = ఆకాశభూతము, అలరుక = ప్రకాశించుచున్నది.

తా. జ్ఞానులలో శ్రేష్ఠుడగువాడా (లేక శ్రేష్ఠులగువారి యభిప్రాయముల నెఱింగినవాడా) కలశమునందువలెనే మేఘమునందునుగూడ నా మేఘమునకంటెను వేఱై వానికన్నిటి కాధారమై యాకాశము వెలుంగుచున్నది కదా. అది మహా కాశమే.

క. జీవసమష్టితను త్రిత, యావస్థా త్రితయములకు సఖలాత్మకమా యావిప్రాణవిరాట్పురు, ఘావలికి న్నాక్షీ యై పరాత్తుం డొప్పున్. 58

టీ. జీవ...లకు - జీవసమష్టి = జీవసముదాయముయొక్క, తనుత్రితయ=స్థూల సూక్ష్మకారణశరీరములకును (అనగా: సమష్టి స్థూలసూక్ష్మ కారణశరీరములకును), ఆవస్థా త్రితయములకు = సమష్టిజాగ్రత్స్వప్న సుషుప్త్యవస్థలకును, అఖ...లికి - అఖలాత్మక=సమష్టిరూపులైన, మాఝావి=సమష్టికారణశరీరాభిమానియగు నవ్యాకృతుడను సీశ్వరునకును, ప్రాణ = సమష్టి సూక్ష్మదేహాభిమానియగు ప్రాణుడను సీశ్వరునకును, విరాట్పురుష=సమష్టి స్థూలశరీరాభిమానియగు విరాట్పురుషునకును, ఆవలికి = వీని సముదాయమునకును, సాక్షీయై = ద్రష్టయై (అనగా వీనికంటె వేఱై వీనిని జూచుచు), పరమాత్ముండు=పరబ్రహ్మము, ఒప్పు = ప్రకాశించుచున్నాడు. (వ్యవస్థ్యవచ్చిన్న బ్రహ్మమునకు నాత్మయనియు సమష్టివచ్చిన్న బ్రహ్మమునకు పరమాత్మయనియు వ్యవహారము.)

తా. వైద్యుష్టాంతమునందు నిరూపించిన మహాకాశమువలెనే సమష్టిస్థూలసూక్ష్మకారణ శరీరములకంటెను అందలి సమష్టి జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తులకంటెను (అనగా సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మకయగు మాయకంటెను అందలి ప్రతిబింబములైన విరాట్పురుష పరబ్రహ్మగర్భ అవ్యాకృతులకంటెను) వేఱై వానికెల్ల సాక్షీయై పరమాత్ముండు ప్రకాశించుచున్నాడు.

లే. అతఁడు పరమాత్మఁ డనఁగ బ్రహ్మంబనఁగ
నలఘుపరిపూర్ణచైతన్య మనఁగ నొప్పు
నిర్వికల్పం డనంగుండు నిర్వికారుఁ
డద్వితీయుఁ డనంతుడై యాంజనేయ!

59

టీ. ఆంజనేయ, అతఁడు = ఆయాశ్వరసాక్షి, నిర్వికల్పండు = సంకల్పవికల్పములులేనివాఁడు (లేక విభాగించుటకు వీలుకానివాడై), అనంగుండు = దేనితోను సంబంధపడనివాడై, నిర్వికారుండు = పుట్టుక మొదలగువికారములు లేనివాడై, అద్వితీయుండు = తనకంటె నికర మగుపదార్థము లేనివాడై, అనంతుడై = నాశము లేనివాడై, పరమాత్ముండనఁగ = సర్వవ్యాపకు డగునాత్మకావున పరమాత్మయనియు,

బ్రహ్మంబనఁగఁ = తనకంటె రెండవపదార్థములేక యుండువాఁడు కావున బ్రహ్మను నియు, అల...నఁగఁ-అలఘు = మిక్కుటముగా, పరిపూర్ణ = నిండిన, చైతన్యమనఁ గఁ = జ్ఞానరూపుఁడనియు, ఒప్పు = చెప్పఁబడుచు ప్రకాశించును.

తా. ఓఅంజనేయా! ఆపరబ్రహ్మమునకంటె వేఱగుపదార్థమేలేదు. ఆయనకు నాదిమధ్యాంతములు లేవు. ఆయనను ఇట్టివాఁడు అని నిరూపించుటకు శక్యముకాదు. ఆయన దేనితోను సంబంధపడువాఁడు కాఁడు. ఆయనకే పరమాత్మఁ డనియు బ్రహ్మమనియు సర్వవ్యాపకశుద్ధచైతన్య మనియుఁ బేర్లు. ఈశ్వరసాక్షి యని చెప్పఁబడినవాఁ డాపరబ్రహ్మమే.

సీ. కలశ మేఘములఁ దద్గతజలంబులఁ దదీ

య ప్రతిబింబద్వయంబు నొకటఁ

గడకుఁ ద్రోచినఘటా కాశమహా కాశ

ములకు నేకత్వంబు గలిగినట్లు

వృష్టిసమష్టి దేహములను ధీమాయ

లను జీవపరమేశులను విచార

దృష్టిచేఁ గని నిషేధించినయెడఁబ్రత్య

గాత్తున కప్పురమాత్తునకును

తే. సమరపై క్వంబు ఘటించు సత్య మనుచు

నిఖిలవేదాంతశాస్త్రము ల్ని శ్చయించు

గురువు లిట్లుపదేశింపుదురు బుధులకు

ననఘ యిదియె మదీయదివ్యాశయంబు.

60

టీ. అనఘ = పాపరహితుఁడ పగు అంజనేయా! కలశమేఘములఁ - కలశ = ఘటమును, మేఘములఁ = మేఘమును, తద్గతజలంబులఁ = వానియందున్న నీటిని, తదీ...యంబుఁ - తదీయ = అనీటియందున్న, ప్రతిబింబ = ప్రతిబింబముయొక్క, ద్వయంబుఁ = రెంటిని, ఒకటఁ = మొత్తముగా, కడకుఁద్రోచినఁ = తొలగించిన యెడల, ఘటాకా...ములకుఁ - ఘటాకాశ = ఘటజలప్రతిబింబములకు మూటికిని సంబంధింపక ఘటమునందున్న యాకాశమునకును, మహాకాశములకుఁ = మేఘజల బింబములకు సంబంధింపక యున్న సర్వవ్యాపకాకాశములకును, ఏకత్వంబుగల్గినట్లు = ఐక్యము సంభవించినవిధమున, వృష్టిసమష్టి దేహములఁ-వృష్టి = ప్రత్యేకములైనట్టియు, సమష్టి = సమదాయరూపములైనట్టియు, దేహములఁ = స్థూలనూత్న కారణశరీరముల కును, ధీమాయలఁ = వాని వాక్రయించి యున్నబుద్ధి (జ్ఞానస్థ) మాయలను, జీవపర

మేళులక్ = అందు ప్రతిబింబించియున్న జీవేశ్వరులను, విచారదృష్టిచే = జ్ఞానము చేత, కని=చూచి (విమర్శించి), నిషేధించినయెడల = త్రోసివేసినయెడల, ప్రత్యగ్భుత్వనకు = జీవసాక్షి యని చెప్పబడియున్న కూటస్థునకును, అప్పరమాత్మనకు = ఈశ్వరసాక్షి యని చెప్పబడియున్న పరబ్రహ్మమునకును, సమరనైక్యంబు = పరిపూర్ణమగు నేకత్వము, ఘటియించు = సంభవించును. (ప్రత్యగ్భుత్వ పరమాత్మలకు భేదము లే దనువిషయము తెలియవచ్చు ననుట.) సత్యమునుచు = ఇది నిశ్చయము అని, నిఖిలవేదాంతకాస్త్రములు=సమస్తము లగువేదాంతకాస్త్రములును, నిశ్చయించు = సిద్ధాంతముఁజేయును. బుధులకు = జ్ఞానులగుశిష్యులకు, గురువులు, ఇట్లు=ఈవిధముగానే, ఉపదేశింపుదురు=బోధింతురు. మదీయదివ్యాశయంబు-మదీయ = నాసంబంధమైన, దివ్య = శుభమైన, ఆశయంబు=అభిప్రాయము, ఇదియే=ఇదే.

తా. ఓదోషరహితుడా! ఇక జీవేశ్వరైక్యమును గూర్చి వివరమును వినుము. కలశంబును మేఘంబును వానియందలి జలంబును అందలి ప్రతిబింబములను త్రోసి వేసిన ఘటాదుల కాధారమగుఘటాకాశమునకును మేఘాదుల కాధారమగు మేఘాకాశమునకును ఎట్లు భేదము సిద్ధించునో (అనగా స్వతస్సిద్ధమగునభేదము స్పష్టముగఁ దెలియవచ్చునో) అట్లే వ్యప్తిసమప్తులను (అనగా వ్యప్తిసమప్తి ప్రపంచములను) ఆవిద్యా మాయలను అందలి బ్రహ్మప్రతిబింబములగు జీవేశ్వరులను దత్త్వజ్ఞానదృష్టిచే నిషేధించినయెడల వ్యప్తిసాక్షి యగుకూటస్థునకును సమప్తిసాక్షి యగుపరబ్రహ్మమునకును గల స్వతస్సిద్ధమగునైక్యము బయలుపడును. వాస్తవస్థితిలో మాయావిద్యలును దత్కార్యములగు వ్యప్తిసమప్తులును దత్ప్రతిబింబము లగునీశ్వరజీవులును ఆసత్యములే కదా! ఇదియే జీవేశ్వరైక్యము. సద్గురువులు తగినయధికారము గలశిష్యులకు దీనినే యుపదేశింతురు. నాకుఁగల పరిపూర్ణాభిప్రాయ మిదియే.

అవ. ఇట్లు సవిమర్శముగ జీవేశ్వరైక్యమును వివరించి యుపసంహరించుచున్నాడు:—

సీ. పరఁగ శ రావకుంభకనామరూపముల

ద్రోచి మన్నొకటిగాఁ జూచుపగిది

ఘటతటాకముల నొక్కట నిషేధించి త

ద్వితీయ మొకటిగాఁ గాంచుకరణి

దీప్తదీప్తవర్తియుగ మ్మడంచి త

త్రేజంబు నొకటిగాఁ దెలియుభాతిఁ

గలశగృహంబులఁ గడ నుంచి వానిలోఁ

గలమింట నొకటిగాఁ దలఁచురీతిఁ

తే. బాధ్యజీవేశ్వర త్రయోపాధియుగముఁ

బ్రాకటవివేకదృష్టి నిరాకరించి

తనరుపరిపూర్ణ శుద్ధచైతన్య మొకటి

గా విలోకింపలయు మేధావి యనఘ.

61

టీ. అనఘ=అంజనేయా! పరఁగఁ=బాగుగా, శరా...ముల్-శరావః=మూలకుడు యొక్కయు, కుంభక = కుండయొక్కయు, నామ=పేరును, రూపముల్ = రూపములును, త్రోచి = తొలగించి, మన్ను = దానియందలిమంటిని, ఒకటిగాఁ = అభిన్నముగా, చూచుపగిదిఁ = చూచునట్లును, ఘట...ములఁ-ఘట = కుండను, తటాకములఁ = చెరువులను, ఒక్కటి నిషేధించి = ఒక్కమాటే తొలగించి, తద్గతజలములఁ=వానియందున్ననీటిని, ఒకటిగాఁ = అభిన్నముగా, కాంచు కరణిఁ = చూచునట్లును, దీప...గము-దీప=దీపముయొక్కయు, ప్రదీప=దానినుండి వెలిగించిన రెండవ దీపముయొక్కయు, వర్తియుగముఁ=రెండువత్తులను, అడంచి=త్రోసివేసి, తత్రేజంబుఁ-తత్ = అదీపప్రదీపములయందలి, తేజంబుఁ = అగ్నిని (లేక కాంతిని), ఒకటిగా, తెలియుభాతిఁ = అభిన్నముగా తెలిసికొనునట్లును, కలశగృహంబులఁ = ఘటమును గృహమును, కడనుంచి = విడచి, వానిలోఁగలమింటిఁ = ఆఘటగృహములలోనున్న యాకాశమును, ఒకటిగాఁ దలఁచురీతిఁ = అభిన్నముగాఁ దలంచునట్లు, బాధ్య...గముఁ-బాధ్య = యథార్థజ్ఞానముచే దొలగింపవలసిన (భ్రాంతిజ్ఞానముచే దోచిన వస్తువును యథార్థజ్ఞానముచే నశింపఁజేయుట బాధయని యిదివఱకేవివరించియున్నాము) జీవ = (విశ్వ, తైజస, ప్రాజ్ఞులను) జీవులయొక్కయు, ఈశ్వర = (అవ్యాకృత, ప్రాణవిరాట్పురుషులను) ఈశ్వరులయొక్కయు, త్రయ = త్రికమను (అనఁగా ముగ్గురు జీవులను ముగ్గురుఈశ్వరులను), ఉపాధి=వారి కుపాధు లగుస్థూలసూక్ష్మకారణశరీరములయొక్క, యుగ్మముఁ = జతను (అనఁగా వ్యప్తిసమప్తిదేహములను), ప్రాకటవివేకదృష్టిఁ-ప్రాకట = అధికమైన, వివేకదృష్టిఁ = బ్రహ్మజ్ఞాన మనెడుచూపుతో, నిరాకరించి = తిరస్కరించి, తన...ము-తనరు = ఒప్పుచున్న, పరిపూర్ణ శుద్ధచైతన్యము = సర్వపరిపూర్ణ మగునిర్మల బ్రహ్మమును, మేధావి=బుద్ధిమంతుఁడు, ఒకటిగాఁ = అభిన్నమైన దానినిగా, విలోకింపవలయుఁ = చూడవలయును (తెలిసికొనవలయు ననుట. ఇట్లు చెప్పుటవలన బ్రహ్మజ్ఞాని యగువానికి జీవేశ్వరప్రపంచాదులు బొత్తిగనే కానరావని యర్థముచేసికొనఁగూడదు. వాని కవి గానవచ్చినను అందు జీవేశ్వరాదిభావన తొలగి నిర్గుణబ్రహ్మభావన కలుగునని మాత్రమే గ్రహించునది. "బాధ్య" అను పదముచే నీవిషయము మూలమున స్పష్టము చేయఁబడియే యున్నది).

తా. కామాదిదోషములు లేని యోయాంజనేయా ! వైశేష్ఠీనవిధముగా వ్యష్టి నమష్ట్యపాథుల వివేకదృష్టిచే నిరాకరించి పిదప నందలిప్రతిబింబములు రెండు నొక్కటియే యని తెలిసికొనవలయును. నామరూపములు వేతైసంతమాత్రమునఁ బదార్థములకు భేదము లేదు. కుండమునంత మూఁకుడు మొదలగువానికి నామరూపములలో భేదమున్నను పదార్థమును బట్టి చూచిన (అనఁగా నవి యన్నియు మృత్తికయే యని చూచిన) భేదమేమియు లేదు కదా! కొంచెము వివేకముతో విచారించిన మృత్తియ పాత్రము లన్నియు మృత్తికయే యని తెలిసికొనవచ్చును. ఇట్లే కుండలయందును చెఱువుయందు నున్న నీటిని ఒకటిగాఁ జెలిసికొనవచ్చును. అనీటికి కుండలో నుండుట చెఱువులో నుండుట యని యుపాధిభేదము మాత్రమే తప్ప స్వరూపభేద మేమియు లేదు కదా! ఇట్లే రెండు దీపము లున్నప్పుడు ఆదీపములకు నుపాధు లగువత్తులను నిరాకరించి యారెండుదీపములను లేజన్నే యనియు ఘటము నందును గృహమునందు నున్న యాకాశమొక్కటియే యనియుఁ జెలిసికొనవచ్చును. లోకమున మన మిట్లే చేయుచున్నాము. ప్రకృతజీవేశ్వరప్రతిబింబముల విషయమునందును వైసందర్భముల యందువలెనే వ్యష్టినమష్ట్యపాథులను జ్ఞానదృష్టిచేఁ దొలగించి (అనఁగా యథార్థ స్థితిలో నవి సంపూర్ణముగ లేనివే కావున జ్ఞానముచే వానిని బాధించి) యప్పుడు ప్రతిబింబములేలేవు కావున బుద్ధిమంతుడగువాఁడు పరబ్రహ్మమునకు వికార మెప్పటి కిని లేదనియు నాయన సర్వపరిపూర్ణుఁ డనియుఁ జెలిసికొనవలయును.

అవ. ఇట్లు సర్వము నుపదేశించి మహావాక్యార్థమును వివరించుచున్నాఁడు:—

—ॐ తత్త్వమసీ యనుసామవేదమహావాక్యార్థనిర్ణయము. ॐ—

వ. ఇట్లు వ్యష్టిశరీరావస్థాత్రితయంబు విశ్వతైజసస్రాజ్జనామకంబు నైన జీవచైతన్యంబుఁ గించిద్ జ్ఞత్వకర్తృత్వభోక్తృత్వాదిగుణంబులుం గూడి త్వంపదవాచ్యార్థంబు దేహాత్రయవిలక్షణంబు నవస్థాత్రయ సాక్షియుఁ బంచకోశవ్యతిరిక్తంబు సచ్చిదానందస్వరూపంబు నైన కూటస్థచైతన్యమాత్రంబు త్వంపదలక్ష్యార్థంబు సమష్టిశరీరావస్థాత్రయాత్మిక యైనమాయయు నైశ్వానరహిరణ్యగర్భావాక్యకృతనామకంబైన మాయాప్రతిబింబేశ్వరచైతన్యంబు సర్వజ్ఞత్వసర్వేశ్వరత్వసర్వాంతర్యామిత్యాదిగుణంబులుం గూడి తత్పదవాచ్యార్థంబు దేశకృతకాలకృతవస్తుకృతపరిచ్ఛేదకూన్యంబు స్వజాతీయవిజాతీయస్వగతభేదరహితంబు సత్యజ్ఞానానందస్వరూపంబు నైనపరిపూర్ణాద్వితీయబ్రహ్మచైతన్యమాత్రంబు తత్పదలక్ష్యార్థం బగు విరుద్ధధర్మ

కంబు లైనవాచ్యార్థంబులతో లక్ష్యార్థంబుల కైక్యంబు సంభ
వింపదు గావున నొక్కదేశంబునన నొక్కకాలంబున నొక్కరూపం
బున నున్న పురుషుని వేటొక్కదేశంబున మఱియొక్కకాలంబున
గొండొకరూపంబుచేనుండం గనుంగొని తద్దేశతత్కాలతదవస్థావి
శేషంబుల నేతద్దేశై తత్కాలై తదవస్థావిశేషంబులగణించి లక్షింపక
లక్ష్యభూతుండైనయతం డితం డని యొక్కనిఁగా నెఱింగినతెఱు
గున జవాదజవల్లక్షణచేత మాయికంబు లైనయుభయవాచ్యార్థం
బుల నిషేధించి ద్వివిధలక్ష్యార్థచైతన్యంబుల కైక్యంబు దెలియు
మిదియ యసిపదార్థం బిదియే జీవేశ్వరైక్యజ్ఞానం బిదియే మహా
వాచ్యార్థం బింక జీవబ్రహ్మైక్యం బుపదేశించెద నాకర్ణింపు మని
మఱియు నిట్లనియె.

62

టీ. ఇట్లు=ఈవిధముగా, వ్యప్తి...బును-వ్యప్తి = ప్రత్యేకములైన, శరీర = స్థూల
సూక్ష్మకారణశరీరములయొక్కయు, అవస్థాత్రితయంబును = బాగ్రత్సవ్యనుషుప్త్య
వస్థలయొక్కయుత్రితయము, విశ్వతైజసప్రాజ్ఞనామకంబైన=విశ్వతైజసప్రాజ్ఞులనుపేర్చు
గల, జీవచైతన్యంబును = జీవుఁడును, కించి...లును-కించిద్జ్ఞత్వ = స్వల్పముగ విషయ
ములను దెలిసికొనుట, కర్తృత్వ=కార్యములఁ జేయుట, భోక్తృత్వ=చాని ఫలము ననుభ
వించుట, ఆది=మొదలగు, గుణంబులును = గుణములును, కూడి=చేరి, త్వం పదవాచ్య
ర్థంబు=త్వం అనుపదమునకు సామాన్యముగఁ జెప్పఁదగిన యర్థము (లోకమున “త్వం =
నీవు అనుపదమునకు కించిద్జ్ఞత్వాదిగుణములు గలిగినట్టియు వ్యప్తిశరీరావస్థలయం
దభిమానముకలిగినట్టియు జీవుఁడు” అని యర్థముచెప్పుచున్నారు). దేహాత్రయవిలక్ష
ణంబునను = స్థూలసూక్ష్మకారణములకంటె వేఱైనదియు, అవస్థాత్రయసాక్షియు =
బాగ్రత్సవ్యనుషుప్త్యవస్థలఁ జూచునదియు, పంచకోశవ్యతిరిక్తంబును = శరీరత్రయ
రూపము లైన అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయము
లనునైదుకోశములకంటె వేఱైనదియు (చర్మమాంసాదులతోఁ గూడినస్థూలశరీర మన్న
మయకోశము; ప్రాణకర్షేంద్రియములు ప్రాణమయకోశము; మనస్సుజ్ఞానేంద్రియము
కలసి మనోమయకోశము; బుద్ధిజ్ఞానేంద్రియములు విజ్ఞానమయకోశము; ఈప్రాణ
మయాదిమూఁడుకోశములు కలసి సూక్ష్మశరీరము. సుషుప్తియందలి యానంద మానంద
మయకోశము. అదియే కారణ శరీరము), సచ్చిదానందస్వరూపంబునైన సత్యజ్ఞానా
నంద స్వరూపమైనదియు నగు, కూటస్థచైతన్యమాత్రంబు=జీవసాక్షి యని చెప్పుటచే
యున్న యాత్మమాత్రమే త్వంపదలక్ష్యార్థంబు=“త్వం” అనుపదమునకు విమర్శభూత

ముగ నిర్ణయింపఁదగిన యర్థము. (బాగుగ విచారించిచూచిన త్వం పదమునకు “కూట స్థుఁడు” అనియే యర్థ మేర్పడును గాని జీవుఁ డని యేర్పడదు. (సమ...త్తిక-సమప్తి= సముదాయరూపములైన, శరీర = దేహములయొక్కయు, అవస్థాత్రయ = అవస్థల యొక్కయు, త్రయమే, ఆత్మిక = స్వరూపముగాఁ గలది, ఐనమాయయుక్ = ఐనట్టి మాయయును, వైశ్వానరహిరణ్యగర్భావ్యాకృతనామకంబు = వైశ్వానరుఁ డనియు హిరణ్యగర్భుఁ డనియు అవ్యాకృతుఁ డనియు పేర్లుగలది, ఐన మాయాప్రతిబింబేశ్వర ...బును-ఐన=ఐనట్టియు, మాయా=మాయయందు, ప్రతిబింబ=ప్రతిబింబించిన, ఈశ్వర =ఈశ్వరుఁడును, చైతన్యంబును = బ్రహ్మప్రతిబింబమును, సర్వ...లును-సర్వజ్ఞత్వ=సకల మును తెలిసికొనఁ గలుగుట, సర్వేశ్వరత్వ=సకలమును నియమింపఁ గలుగుట, సర్వాంత ర్యామిత్య = సర్వప్రపంచమునకును అంతర్యామియై యుండుట, ఆదిగుణంబులును=అను మొదలగు నీశ్వరగుణములును, కూడి=కలసి, తత్పదవాచ్యార్థంబు = “తత్ = ఆది” అను పదమునకు సామాన్యముగాఁ జెప్పఁదగినయర్థము. (లోకమున నుపాసకులు మొదలగు ‘తత్=ఆది’ అనుపదమునకు సర్వజ్ఞత్వాదిగుణయుక్తుఁ డగుపరమేశ్వరుని సర్థముగాఁ జెప్పుచున్నారు.) దేశకృత కాలకృత వస్తుకృత పరిచ్ఛేదశూన్యంబును = దేశముచేతఁగాని కాలముచేఁగాని పదార్థములచేఁగాని యేర్పటుపఁబడు భేదములేనిదియు(అనఁగా సర్వదేశ కాలవస్తువులయందు వ్యాపించియుండునదియు), న్నజాతీయవిజాతీయన్యగత భేదరహితం బును=తనజాతివలనఁగాని యితరజాతివలనఁగాని తనయందే యున్నయవయవములవలనఁ గాని గలుగు భేదములు లేనిదియు, సత్యజ్ఞానానందస్వరూపంబును = సత్యజ్ఞానానందములు స్వరూపముగాఁ గలదియు, ఐన...త్రంబు- ఐనట్టి=ఐన, పరిపూర్ణ=నిండిన, అద్వితీయ= రెండవది లేని, బ్రహ్మచైతన్యమాత్రంబు=పరబ్రహ్మరూప మగువిజ్ఞానము మాత్రమే, తత్ప దలక్ష్యార్థంబగుక్ = “తత్” అను పదమునకు లక్ష్యార్థము. (అనఁగా విచారించి నిర్ణయింపఁదగినయర్థమై యున్నది. బాగుగ విచారించిన తత్పదమునకు పరబ్రహ్మమే యర్థ మగును గాని యీశ్వరుఁడు కానేరఁడు.) విరుద్ధ=వికృతి మగుటకు వీలుకాని, ధర్తంబులైన = కించిద్ జ్ఞత్వసర్వజ్ఞత్వాదిధర్తములుగల, వాచ్యార్థంబులతోక్ = జీవేశ్వరులతో, లక్ష్యార్థంబులకుక్ = కూటస్థపరమాత్మలకు (అనఁగా త్వంపదవాచ్యార్థ మగుజీవునితో. తత్పదలక్ష్యార్థ మగుబ్రహ్మమునకుఁగాని తత్పదవాచ్యార్థ మగునీశ్వరునితో త్వంపద లక్ష్యార్థ మగుకూటస్థునకుఁగాని, (వికృతంబు=అ భేదము, సంభవింపదు=కలుగదు, కావునక్ =కాబట్టి, ఒక్కదేశంబునక్ =ఒక్కచోట, ఒక్కకాలంబునక్ = ఒక్కసమయమున, ఒక్కరూపంబుననున్నపురుషునిక్ =ఒకవిధముగానున్న మనుష్యుని, వేటొక్కదేశంబునక్ =మఱియొక స్థలమున, మఱియొక్కకాలంబునక్ = మఱియొకసమయమున, కొండొక రూపంబుచేక్ = వేటొకరూపముతో, ఉండంగనుంగొని = ఉండఁగాఁ జూచి, తద్దే...

బులక్-తద్దేశ=అప్పటిస్థలమును, తత్కాల=అప్పటిసమయమును, తదవస్థావిశేషంబులక్=అప్పటి స్థితిభేదములను, ఏత...బులక్-ఏతద్దేశ=ప్రస్తుతస్థలముయొక్క, ఏతత్కాల=ప్రస్తుత సమయముయొక్క, ఏతదవస్థా=ప్రస్తుతస్థితులయొక్క, విశేషంబులక్=భేదములను, గణించి=విచారించియు, లక్షింపక = ప్రధానముగాఁ జేసికొనక, లక్ష్యభూతుడైన=ప్రధానఁ డైన, అతండితండని=ఆపురుషుఁడే వీఁడని, ఒకనిగాఁ = అభిన్నునిగా ఎఱిగిన తెఱంగునక్ = తెలిసికొనినట్లు, జహదజహల్లక్షణచేతక్ = జహదజహల్లక్షణావృత్తిచే (వాచ్యార్థంబులు సంబంధించినప్పుడు దాని కనుగుణముగా నొకయర్థము నూహించి వాక్యమును సమన్వయించుటకు లక్షణావృత్తి యని పేరు. అది జహల్లక్షణయనియు సజహల్లక్షణయనియు జహదజహల్లక్షణయనియు మూఁడువిధములు. అందు వాచ్యార్థమును సంపూర్ణముగ వదలి యన్వార్థము నూహించుట జహల్లక్షణ. దానిని కొంచెమైనను వదలక యూహించుట యజహల్లక్షణ. విడిచియు విడువకయూహించుట జహదజహల్లక్షణ. ఈమూఁడవలక్షణ వేదాంతకాస్త్రమునందుతక్కు మఱియొచ్చటఁ గానరాదు), మాయికంబులు = మాయాసంబంధములు, ఏన...బులక్-ఏన = అయినట్టి, ఉభయ=తత్త్వంపదములయొక్క, వాచ్యార్థంబులక్ = వాచ్యార్థములను, నిషేధించి=జ్ఞానదృష్టిచే తొలగించి, ద్వివిధ...కుక్-ద్వివిధ = రెండువిధములైన, లక్ష్యార్థ = త్వం తత్పదలక్ష్యార్థములగు, చైతన్యంబులకుక్=నూటస్థ శుద్ధచైతన్యములకు, ఏకత్వంబు=అభేదమును, తెలియుము=తెలిసికొనుము. ఇదియ=ఇదే, అసివదార్థంబు=అసి, అను మూఁడవ పదముయొక్కయర్థము. ("తత్త్వమసి = ఆశుద్ధచైతన్యము కూటస్థరూపుఁడ పగు నీవే యై యున్నావు". అనుమహావాక్యముయొక్క అర్థము వివరింపఁబడెను.) ఇదియే జీవేశ్వరైక్యజ్ఞానంబు = జీవేశ్వరులయ భేదమును గ్రహించుట యన్న నిదియే. ఇదియే మహావాక్యార్థంబు = మహావాక్యమున కిదియే యర్థము. ఇరక్ = ఇరక, జీవబ్రహ్మైక్యంబు = జీవునకును బ్రహ్మకును గలయభేదమును, ఉపదేశించెదను = బోధించెదను, ఆకర్ణింపుము=వినుము. అని, మఱియుక్, ఇట్లనియె.

తా. వేదములయం దీవిషయము మహావాక్యముల మూలమున వివరింపఁబడి యున్నది. ఆమహావాక్యము నాలుగు అన్నియు సమానార్థములే యగుటచేత ఛాందోగ్యోపనిషత్తునందలి "తత్త్వమసి" = "నీవే ఆకేశ్వరుఁడవై యున్నాడవు" అనునొకమహావాక్యముయొక్క యర్థమును వివరించెదను. ఆమహావాక్యమునందలి "త్వం" = "నీవు" అనుపదముచే సామాన్యముగా వ్యప్తిస్థూలసూక్ష్మకారణశరీరములను వ్యప్తికాగ్రత్వస్వప్రసఫుప్త్యవస్థలను విశ్వతైజసప్రాజ్ఞులును భ్రాంతివలన నున్నట్లు తలంపఁబడు చున్న కిందిజ్ఞానములను (అనుగ్రహవ్యప్తిచేతములే) తానుగాఁ దలం

చుచు జాగ్రదాదుల ననుభవించుచు గించిద్ జ్ఞాడ ననుకొనుచు నుండువిశ్వత్రైజనప్రాజ్ఞ భేదములు గలజీవుడు చెప్పబడుచున్నాడు. ఈయర్థము (అనగా “త్వం” “జీవుడు” అను నర్థము) భ్రాంతులయనుభవమునుబట్టి చెప్పబడునదియేకాని విచారదృష్టిచే జూచిన సిద్ధాంతమగునది కాదు. అట్టి యర్థమునకే వాచ్యార్థమని పేరు. బాగుగ విచారించినచో నీదేహములు కాని యవస్థలు కాని కించిద్ జ్ఞ త్యాదిగుణములుకాని యభార్థములుకాక కేవలము భ్రాంతి సిద్ధములే. కావున నీదేహముల కంటె వేరై యవస్థలకు సాక్షియై పంచకోశములకు (ఈకోశములు క్రమముగ గ్రంథముననే వివరింపబడును) నతీతుడై నత్యుజ్జానానందస్వరూపుడై యున్నకూటస్థుడై యాత్మసంపదమున కర్థము. ఇట్లు నిర్ణయింపబడిన (లేక ఊహింపబడిన) యర్థమునకు లక్ష్యార్థ మని పేరు. త్వంపదమును గూర్చి వివరించిన విధముననే “తత్” = “అఈశ్వరుడు” అనుపదమునకుఁగూడ నమప్టి స్థూలసూక్ష్మకారణ శరీరంబులును సమప్టిజాగ్రత్స్వప్నుసుషుప్తులును వాని నభిమానించువిరాట్పురుషహిరణ్యగర్భావ్యాకృతులును వారికి (లేక అభేదములు గల ఈశ్వరునకు) నున్నవని తలంపబడు చున్న సర్వజ్ఞ త్యాదిగుణంబులును వాచ్యార్థము.

వీనితో సంబంధింపక నిర్గుణమై సర్వదేశసర్వకాలసర్వావస్థలయం దొక్కరిగి వ్యాపించి యద్వితీయమై యున్న పరబ్రహ్మమే లక్ష్యార్థము. అసి=అయియున్నాడవు అనుపదమునకు “వైఁ జెప్పినరెండర్థములు నొక్కటియే” యనుటయే యర్థమని స్పష్టముగనే తెలియుచున్నది.

ఇచ్చట నొకవిశేషము కలదు. ఒకవాక్యము నన్వయింపవలసినప్పుడు శక్తినిగాని లక్షణముగాని యాశ్రయింపవలయును. శక్తియనగా పదములకుఁ గలస్వతస్సిద్ధమైన యర్థము లక్షణ యనగా కేవలము శక్తి నాశ్రయించిన దాత్పర్యమునకు హాని కలుగు నేని యప్పుడు శక్య మగు శక్తిచే బోధింపబడిన పదార్థమునకు సంబంధించిన మఱి యొకదానిని దాత్పర్య మనుకూలముగ దెచ్చి కాని యర్థము చెప్పట. అందును శక్యమును సంపూర్ణముగ పదలంబయు, పదలకుండుటయుఁ గూడ కలదు. ఇట్టిలక్షణాలకుఁ గ్రమముగ జహల్లక్షణ యనియు నజహల్లక్షణ యనియుఁ జేర్చు. ప్రస్తుతవాక్యము నన్వయించుట కీరండులక్షణములును బనికెరావు. ఎట్లనిన: ఇచ్చట శక్యములు (శక్తిచే దెలియఁ జేయఁ బడునవి.) వాచ్యార్థములే! అవి పరస్పరవిరుద్ధములు. కావున ఈపదార్థము (ఏక్యము) అన్వయింపదు. విరుద్ధముల కైక్యము కుదురదుకదా! ఈకారణమువలన ప్రస్తుత వాక్యము నన్వయించునప్పుడు శక్తి నాశ్రయించుటకు పీలులేదు. ఇక లక్షణ నాశ్రయిత మన్నను జహల్లక్షణ పనికెరాదు. వాచ్యార్థముల సంపూర్ణముగ పదలినచో నైక్యము స్వతస్సిద్ధమే కావునను, జీవేశ్వరులే యప్పుడు లేరు. కావునను వాక్యమే నిర

ర్థకమగును. జీవేశ్వరులే లేకున్న “జీవేశ్వరైక్యము” అనునది ఎచ్చటనుండి వచ్చును? అజహల్లక్షణయును పనికిరాదు. వాచ్యార్థముల సంపూర్ణముగ విడువనిచో నైక్యము కుదురదని మొదటనే చెప్పియున్నానుకదా! కావున నీవాక్యమును (మహావాక్యముల సమన్వయించుటకై) వేదాంతకాస్త్రమున “శక్యమును విడిచియు విడువకుండుట” యను నదియే స్వరూపము గాఁగల మూఁడవలక్షణను “జహదజహల్లక్షణ” యనుపేరుతో నంగీకరించి యున్నారు. ఇదియును లోకానుభవమునకు విరుద్ధము కాదు. ఒకపురుషుని నొకకాలమున నొకస్థలమున నొకవేషముతోఁ జూచినవాఁడు మఱియొకకాలమున మఱి యొకదేశమున మఱియొకవేషముతో నాపురుషునే చూచి “వాఁడే వీఁడు” అని గుఱు తించుచున్నాఁడు. ఇది ప్రత్యక్షమే కదా! ఇచ్చట “వాఁడే వీఁడు, వాఁడును వీఁడును ఒక్కటియే” అనువాక్యమును సమన్వయించుట ఎట్లు? “వాఁడు” అనఁగా: మొట్ట మొదటఁ జూడఁబడిన దేశకాలాదులతోఁ గూడినవాఁడు. “వీఁడు” అనఁగా: ప్రస్తుత దేశకాలములతోఁ గూడినవాఁడు, ఇప్పుడు వాచ్యార్థములైన పూర్వప్రస్తుత దేశకాల యుక్తపురుషులకు నైక్యము జహదజహల్లక్షణలచే గాని శక్తిచే గాని కుదురదు. కావున దేశకాలములకు సంపూర్ణముగఁ ద్రోసివేయక వివేకదృష్టితోమాత్రము తొలఁ గించి లక్ష్యార్థమగుపురుషులకు నైక్యము చెప్పచున్నారు. ఇట్లే ప్రస్తుతవాక్యమునందును వాచ్యార్థముల సంపూర్ణముగఁ ద్రోసివేయక వివేకదృష్టిచేమాత్రము తొలఁగించి లక్ష్యార్థము లగుకూటస్థబ్రహ్మలకు జహదజహల్లక్షణచే నైక్యము చెప్పవలయును. ఇదియే మహావాక్యార్థము. ఓయాంజనేయా! జీవేశ్వరైక్యమును గూర్చి వేద మీవిధముగ “అహం బ్రహ్మేతి” = “నేనే (కూటస్థుఁడనే) బ్రహ్మము నైయున్నాను” “అయమాత్మా బ్రహ్మ” = “ఈయాత్మయే (జీవుఁడే కూటస్థుఁడే) బ్రహ్మము” “ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ” = “జ్ఞానరూపుఁడగుజీవుఁడే (కూటస్థుఁడే) బ్రహ్మము” అను మహావాక్యములచేతఁ గూడ జీవేశ్వరైక్యమును బ్రకటించుచున్నదియని తెలిసికొనుము. ఇంకమీఁద జీవబ్రహ్మైక్యమును దెల్పెదను. ఓగౌరీ! శ్రీరాముఁ డీవిధముగ సమస్తమును వివరించి జీవబ్రహ్మైక్యమును గూర్చి యాంజనేయునితో నిట్లనియె.

❧ జీవబ్రహ్మైక్యవిచారము. ❧

సీ. గగనరజ్జిస్థాణుమృగతృప్తికాశుక్తి

తతులాదిమధ్యమాంతములయందు

స్వస్వభావములచే వసియించి యన్నియు

వరుసతో నజ్ఞాననశమువలన

నీలతాపీమనుష్యనీరరావ్యంబులై

కనుపట్టి వివరించి కాంచునెడలఁ

గల్పితరూపముల్ గడుమిథ్యలై పోవఁ

దత్తంబులైనచందమున నాత్తుఁ

తే. డయ్య నతఁడు ననాత్మవిద్యాత్తశక్తి

వలన జీవుఁడై తోచి కేవలనిజస్వ

రూపము నెఱుంగుచోఁ బూర్వరూప ముడిగి

యద్వయానందమూర్తియై యలరు ననఘ!

63

టీ. అనఘ = దోషరహితుఁడ వగునాంజనేయా! గగ...తతులు-గగన = ఆకాశము, రజ్జు=త్రాడు, స్థాణు = స్తంభము, మృగతృష్ణికా=ఎండమావులు, శుక్తి = ముత్యపుచిప్ప, తతులు = వీనినమూహములు, అది...యందుకొ-అది=మొదటను, మధ్యమ = నడుమను, అంతములయందుకొ = తుదను (అనఁగా: ఉత్పత్తిస్థితినాశములయందు), స్వస్వభావములచేకొ = తమస్వరూపములతో, వసియించి = ఉండి, అన్నియుకొ = ఈవై జెప్పినగగనాదు లన్నియును, వరుసతోకొ=క్రమముగా, అజ్ఞానవశమువలనకొ-అజ్ఞాన = భ్రాంతికి, వశమువలనకొ = లోబడియుండుటచేత (అనఁగా: పురుషునికి (ద్రష్టకు) భ్రాంతికలుగుటవలన), నీ...లై-నీలత = నలుపు, అహి=సర్పము, మనుష్య = మనుష్యుఁడు, నీర = నీరు, రావ్యంబులై = వెండియునై (అనఁగా: ఆకాశము నల్లనిదిగాను త్రాడు సర్పముగాను స్తంభము పురుషుఁడుగాను, ఎండమావులు జలముగాను, శుక్తి రజతముగాను), కనుపట్టి = కనఁబడి, వివరించి = బాగుగ విమర్శించి, కాంచునెడలకొ = చూచినట్లైన, కల్పి...ముల్-కల్పిత = అజ్ఞానముచేత గల్పించఁబడిన, రూపముల్ = నలుపు సర్పమువలె అగురూపములు, కడు = మిక్కిలి, మిథ్యలై = అభాసమాత్రములై (అనఁగా: ఉన్నట్లు దోచుచు లేనివై), పోవకొ = పోఁగా, తత్త్వంబులైనచందమునకొ = ఆయాకాకాదులు స్వస్వరూపములతో నిలుచునట్లు, అత్తుఁడు=పరబ్రహ్మము, అత్తుఁడయ్యకొ = ఎల్లప్పుడును స్వభావరూపముతో నుండువాఁడే యైనను, అనా...లనకొ - అనాది = అది లేని, అవిద్యా = అవిద్యయనెడు, అత్త = తనయొక్క, శక్తివలనకొ = శక్తిచేత, జీవుఁడై తోచి=అవిద్యాప్రతిబింబ మగుజీవుఁడు గా తనకుదానే తోచి, కేవలనిజస్వరూపముకొ-కేవల = నిర్మలమైన (లేక ఏక మైన), నిజస్వరూపముకొ = స్వస్వరూపమును, ఎఱుంగుచోకొ = తెలిసికొనినప్పుడు, పూర్వరూపముడిగి = వెనుకటి భ్రాంతిస్థితిరూపమును మాని, అద్వ...యై=అద్వయ = రెండవది లేని, ఆనందమూర్తియై = పరమానందమే రూపముగాఁ గలవాఁడై, ఆలరుకొ = ఒప్పును.

తా. ఓ దోషరహితుడా ! ఇదివఱకు జేసినవివరణమువలననే జీవేశ్వరులవలె జీవబ్రహ్మలకూడ భిన్నలు కారని స్పష్టము చేయఁబడియే యున్నది. అయినను ఆచ్ఛట అవిద్యామాయలను వానివలనఁ గలిగిన వ్యప్తిసమష్టులను కల వనియు వానిని జ్ఞానముచే బాధింపవలయు ననియు నిప్పుడు ప్రతిబింబములు లేవు (అనఁగా: తోఁచుటయే కాని యథార్థస్థితిలో లేవు) కావున జీవేశ్వరు లొక్కటియేయనియుఁ దెలిసికొనవలయు నని చెప్పియున్నాను. ఇప్పుడు ప్రపంచస్పృష్టియే యసత్యము కావున ప్రతిబింబములు కలుగనే లేదని చెప్పుచున్నా నని తెలిసికొనవలయును. అది యెట్లనిన: ఆకాశము త్రాడు స్తంభము ఎండమావులు ముత్యపుచిప్ప అనునవి త్రికాలములయందును స్వస్వరూపముతో నున్నవే కాని యేమార్పులను యథార్థస్థితిలోఁ జెందవు. ఇట్లుండియు నజ్ఞానమువలన (లేక భ్రాంతివలన) నాకాశము నల్లపడిగాను త్రాడు పాముగాను స్తంభము పురుషుడుగాను ఎండమావులు నీరుగాను ముత్యపుచిప్ప వెండిగాను తోఁచును. ఈనలుపు పాము మొదలగునవి యెప్పటికిని లే వనుటయు ఆకాశము త్రాడు మొదలగు నవి ఎప్పటికిని స్వస్వరూపముతోనే యున్నవనుటయు జ్ఞానమువలన నలుపు మొదలగు భ్రాంతి తొలగి యాకాశాదులతత్త్వము తెలియఁబడిన మరల నానలుపు పాము మొదలగునవి గానరా వనుటయు శూన్యములే యగు ననుటయు లోకానుభవమువలన నెల్లరకు స్పష్టమే. ఈవిధముగనే పరబ్రహ్మముకూడ సర్వకాలముల యందు స్వస్వరూపముతోనే యున్నాఁడు. ఆకాశాదులయందు నీలత్వాదులు లేనట్లాయనయందు జీవత్వాదులు లేవు. భ్రాంతివలన (అనఁగా: ననాది యని చెప్పఁబడి యున్న మాయాశక్తివలన, లేక యవిద్యవలన) నాయనయం దిది (జీవత్వము) యాలోపింపఁబడుచున్నది. కావున నాభ్రాంతి తొలగఁగ నె భ్రాంతికల్పిత మగుజీవత్వము శూన్యమగును. అప్పుడు బ్రహ్మమునకంటె వే అగుజీవుఁడె యుండఁడు. సర్వము నొక్కటియే యని తెలిసికొనవలయును.

వ. ఇవిధంబున రజ్జ్వజ్జానంబువలన రజ్జువునందు భుజంగం బారోపితం బయి యాప్తవాక్యములచేతఁ దత్సర్పభ్రాంతినివాశం బగు చుండ రజ్జువు రజ్జు వైన తెఱంగున నఖండసచ్చిదానందస్వయాపుం డాత్మాజ్ఞానంబువలనఁ దనకుఁ దాన జీవుం డయి తోఁచి యనంతరంబున శ్రీగురువాక్యంబుచేత నీవు జీవుండవు గావు. పరిపూర్ణచైతన్యమాత్మండవని యెప్పుడు బోధితుం డగు నప్పు డాతండు దేహేంద్రియ ప్రాణమనోబుద్ధిచిత్రాహంకారాత్మభ్రాంతి నివర్తించుచుండఁ బ్రత్యగభిన్నాద్వితీయబ్రహ్మచైతన్యమాత్మం డగు నిదిజీవబ్రహ్మైక్యం బింకనోంకారస్వరూపం బెఱింగిం చెడ నినుమని యిట్లనియె. 64

టీ. ఇవిధంబున = ఇట్లు, రజ్జుశ్చానంబువలన = రజ్జువన్నుజ్ఞానము లేకపోవుటచే, రజ్జువునందు = ఆ త్రాటియందు, భుజంగంబు = సర్పము, ఆరోపితం బయి = ఆరోపించబడి, ఆప్తవాక్యములచేత = హితులమాటలచే, తత్సర్పభ్రాంతి = సర్పమనెడు భ్రాంతి, వివాశం బగుచుండ = నశించగా, రజ్జువు రజ్జు వైన తెలింగున = త్రాడు త్రాడే యొనట్లు (అనగా: స్వస్వరూపముతో నిలచినట్లు), అఖం...డు-అఖండ = భేదములు లేని, సచ్చిదానందస్వరూపుండు = సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁ డగుపరబ్రహ్మము, ఆత్మాజ్ఞానంబువలన = తనయం దున్నయజ్ఞానమువలన, తనకు, తాన = తానే, జీవుండై తోచి = జీవరూపముతో కానబడి, అనంతరంబున = తరువాత, శ్రీ...చేత = శ్రీ = జ్ఞానసంపన్నుడైన, గురు = సద్గురువుయొక్క, వాక్యంబుచేత = ఉపదేశముచే, నీవు జీవుండవుగావు = ఈజీవస్వరూపము నీకు యథార్థ మైనదికాదు. పరిపూర్ణచైతన్యమాత్రుండవని = సర్వపరిపూర్ణ మగుపరబ్రహ్మరూపమే నీ దని, ఎప్పుడు = ఏనమయమున, బోధితుండగు = బోధింపబడునో, అప్పుడు = ఆనమయమున, అతండు = ఆయాత్మ, దేహం... భ్రాంతి-దేహ = దేహమునందును, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములందును, ప్రాణ = ప్రాణములందును, మనః = మనస్సునందును, బుద్ధి = బుద్ధియందును, చిత్త = చిత్తమునందును, ఆహంకార = అహంకారమునందును గల, అత్త = నే ననెడి (అనగా: శరీరాదులే నేననెడి), భ్రాంతి = భ్రమ (లేక ఆజ్ఞానము), నివర్తించుచుండ = నశించగా, ప్రత్య...డగు = ప్రత్యక్ = కూటస్థునకంటె, అభిన్న = వేరుకాని, అద్వితీయ = రెండవది లేని, బ్రహ్మచైతన్యమాత్రుండగు = జ్ఞానరూపుఁ డగు పరబ్రహ్మమేయగును. ఇది జీవ బ్రహ్మైక్యంబు = ఇదియే జీవునకును బ్రహ్మమునకును గల యభేదము. (అనగా: యిట్లు జీవ బ్రహ్మైక్యమును దెలిసికొనవలయునటుట.) ఇంక = ఇంకమీద, హింకారస్వరూపంబు = ప్రణవముయొక్క తత్త్వమును, ఎఱిగించెద = తెలియజేసెదను. విను మని, ఇట్లు, అనియె.

తా. ఈవిధమున భ్రాంతివలన త్రాడు పామైతోచి యాత్మ డగుపురుషుని వాక్యమువలన (అనగా “ఇది పాముకాదు త్రాడు” అనువాక్యమువలన) భ్రాంతి తొలంగగానే యాత్రాడు త్రాడై స్వస్వరూపముతో నిలుచును. అట్లే ఆనాది యగు నవిద్యవలన నాత్మ తనకుతానే జీవుండై తోచుచున్నాడు. తనకంటె నన్య మగుపదార్థమే లేదు కావున నవిద్యకుఁ గూడఁ దానే యాధారభూతుండు కావలయును. దానిచే దానే తిరిస్కరింపబడవలయును. మరల దానే (బ్రహ్మయే) దానిని జయింపవలయును కదా! ఇట్లుగుటచే “బ్రహ్మము తనకుఁ దానే జీవుండై తోచెను” అనుటవలన దోష మేమియునులేదు. అవిద్య యనునది సత్యబ్రహ్మమునకు వాస్తవ మగుతిరస్కారమును గలిగించునది యగునేని యిట్లు చెప్పుట దోష మగును కాని ఇట్లుచెప్పుట లోకాను

భవము ననుసరించి శిష్యులఁ గ్రమక్రమంబుగా నుద్ధరించుటకై చెప్పఁబడినదేకాని వేఱు కాదు కదా. ప్రకృతము తనకుదానే జీవుడై తోచిన బ్రహ్మము నద్ధరువాక్యముల వలన [అనఁగా “సీవు జీవుడవు కావున సర్వపరిపూర్ణజ్ఞానస్వరూపుడవు (బ్రహ్మస్వరూపుడవు) “అది భ్రాంతివలన నిట్లు తోచుటయే కాని యిందు వాస్తవమేమియు లేదు” అనువాక్యముల వలన] భ్రాంతి తొలంగఁగానే యంతకుమునుపు “దేహేంద్రియప్రాణ బుద్ధిమనోహంకారములె తాను” అని తలంచుచుండుటను మాని స్వస్వరూపమాత్ముడై నిలుచును. అజ్ఞానస్థితి ననుసరించియే గురుశిష్య భేదము చెప్పఁబడినది తెలిసికొనవలయును. “చోద్యం వా పరిహారో వా క్రియతాం ద్వైతభాషయా” “భేదము నాశ్రయించియే పూర్వపక్షములును సిద్ధాంతములును చేయఁబడవలయును” అను మొదలగు ప్రమాణముల వలన భేదము నాశ్రయింపనియెడల మాటలాడుటకే పీలులేదు. కర్తలును జన్తయు చిత్తశుద్ధియు బంధంబును మోక్షంబును సర్వము నవిద్యాకల్పిత మగు నభిమానమువలనఁ గలిగినదియే కాని వేఱుకాదు. కావున జీవబ్రహ్మ లెప్పటికిని భిన్నులు కారు. ఓగోశీ! ఈవిధముగా జీవబ్రహ్మైక్యము నుపదేశించి యుపాసనార్థమై యోగకారస్వరూపమును దెలుపు వాడై రామచంద్రుఁ డాంజనేయున కిట్లనియె.

— ఓంకారస్వరూపనిరూపణము. —

సీ. ఘనతరదేహజాగ్రద్విశ్వవైరాజ

సులకారమాత్రమా సుగుణధుర్య !

తనువిగ్రహస్వప్నత్రైజససూత్రాత్

కులునుకారార్థమా లలితచరిత !

పృథులకారణసుఖప్తిప్రాజ్ఞసర్వేశ్వ

రుల్లకారార్థమా రుచిరవర్ణ !

సంతతపరిపూర్ణసచ్చిదానందాత్

తత్త్వమోంకారమా సత్వమూర్తి!

తే. యట్లుగావున వర్ణత్రయాత్మకం బ

నాత్మరూపకమైనవాచ్యార్థమగుటఁ

గాను బ్రణవస్వరూపుడ నే నటంచుఁ

దెలిసి భావింపవలయు నిర్మలవిచార !

65

టీ. సుగుణధుర్య = సద్గుణవంతులలో శ్రేష్ఠుడా! ఘన... సులు-ఘనతరదేహ=

స్వప్నముగఁ గానవచ్చునట్టివ్యవస్థను సూత్రక మగు మూలచేరూపముగా గ్రహీత = వ్యవస్థ

హ్యైత్త క మగుజాగ్రదవస్థ, విశ్వ = వ్యప్తిస్థూలజాగ్రదభిమాని యగువిశ్వః డనుజీవుఁడు, వైరాజసులు = సమప్తిస్థూలజాగ్రదభిమాని యగువిరాట్సురుషుఁ డను నీశ్వరుఁడు, అను పీఠంఁడు, అకారమాత్రమాణ్ = ప్రణవావయవమైన అకారమునకు అర్థ మగును. తను...లును-తనువిగ్రహ = వ్యప్తినమహ్యైత్తకసూక్ష్మశరీరము, స్వప్న = వ్యప్తినమహ్యైత్త కస్వప్నావస్థ, తైజస = వ్యప్తినూత్నస్వప్నాభిమాని యగుతైజసుఁ డనుజీవుఁడు, సూత్రాత్మకులును = సమప్తినూత్నస్వప్నాభిమాని యగుసూత్రాత్మఁడను నీశ్వరుఁడును గలసి, ఉకారార్థమాణ్ = ప్రణవావయవ మగునుకారమున కర్థమగును. రుచిరవస్థ = మనో హర మగుశరీరకాంతిగలవాఁడా! పృథు...రులు-పృథుల = అధిక మైన, కారణ=వ్యప్తి సమహ్యైత్తక కారణశరీరము, సుషుప్తి = వ్యప్తినమహ్యైత్తకసుషుప్త్యవస్థ, ప్రాజ్ఞసర్వేశ్వరులు = వ్యప్తికారణసుషుప్త్యభిమాని యగుప్రాజ్ఞఁడనుజీవుఁడు, సమప్తికారణసుషుప్త్యభిమాని యగునవ్యాకృతుఁ డనునీశ్వరుఁడును, మకారార్థమాణ్ = ప్రణవావయవ మగుమకారమున కర్థ మగును. సత్యమూర్తీ = సత్యవాది, సంత...ము-సంతత=ఎల్లప్పు డును, పరిపూర్ణ = నిండియున్న, సత్ = సత్యస్వరూపమైనట్టియు, చిత్ = జ్ఞానస్వరూప మైనట్టియు, ఆనంద = పరమానందస్వరూప మైనట్టియు, ఆత్మతత్త్వము=ఆత్మయొక్క యథార్థ స్వరూపము, హింకారమాణ్ = హింకారమున కర్థమగును. (అర్థమాత్రకు పర బ్రహ్మమని యర్థ మనుట. ఈయర్థమాత్ర మకారమువై నున్నదని తెలిసికొనవలయును.) అట్లు కావున, వర్ణత్రయాత్మకంబు = అకార ఉకార మకారరూపమైనట్టి ప్రణ వముయొక్క యర్థము, అనాత్మరూపకమైన=అనాత్మయే (బ్రహ్మమకాని ప్రపంచము) స్వరూపముగాఁగల, వాచ్యార్థ మగుటణ్ = చెప్పఁదగినయర్థము మాత్రమే యై యుండుటచేత, కాను=నే నావాచ్యార్థ రూపుఁడను కానేరను, ప్రణవస్వరూపుఁడణ్ = సర్వ భేదవినిర్ముక్త మగునోంకారమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడనే, నేనటంచుణ్ = నేను అని (ఆ హింకారమునకు లక్ష్యార్థమగుపరబ్రహ్మమునకును నాకును భేదములేదనిరి.) తెలిసి = గ్రహించి, భావింపవలయు = భ్యాసము చేయవలయు. శ్లో. "అష్టాంగం చ చతుష్పాదం త్రిస్థానం పంచదైవతం, ఓమి త్యేవం న జానాతి బ్రాహ్మణో న భవే త్స హి".

తా. చక్కనిజ్ఞానముగలిగి సద్గుణములచేనొప్పుచు శుద్ధసత్త్వమయ్యుండవైనిర్దోష మగుచర్యగల వానరశ్రేష్ఠా! సమప్తివ్యప్తిస్థూలశరీరములును సమప్తివ్యప్తిజాగ్రదవస్థలును విరాట్సురుషవిశ్వలును గలసి యొంకారములొనియకారమున కర్థము. ఇట్లే వ్యప్తి సమప్తి సూక్ష్మదేహస్వప్నావస్థలును వాని సభిమానించుతైజసపీఠాగ్రులును గలసి యొంకారములొని యకారమున కర్థము. సమప్తివ్యప్తికారణశరీరసుషుప్త్యవస్థలును

వాని నభిమానించు సర్వేశ్వరప్రాజ్ఞులును గలసి యొంకారమునందలి మకారమున కర్థము. అ ఊ మ అను మూడక్షరములును గలసి యొంకార మయ్యెను [అ! ఉ! ఓ! (అద్భుతం) ఓ+ఊ=ఓం] ఇప్పుడు చెప్పబడినవి యీ యంకారాదుల వాచ్యార్థములు. సర్వవ్యాపకుడై సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుడై యున్న పరబ్రహ్మమే యొంకారమునకు లక్ష్యార్థము ఈవిషయము నెఱింగి వాచ్యార్థములు భ్రాంతికల్పితము లగుటచే నసత్యములు. కావున “అవాచ్యార్థములు నేనుకాను” అనియు “లక్ష్యార్థమగుబ్రహ్మమే నేను” అనియు నిశ్చయించుకొనవలయును. మనోదార్థ్యము కలుగుటకై పూర్వోక్తనిశ్చయ పూర్వకముగా నాయొంకారమును జపింపవలయును.

అవ. మై జెప్పినయర్థమునే వివరించుచున్నాడు:—

వ. ఇట్లు దేహత్రయవస్థాత్రయతాపత్రయసుఖత్రయకర్తృత్రయకర్తృత్రయబుద్ధిత్రయశ్రద్ధాత్రయధృతిత్రయగుణత్రయశక్తిత్రయకాలత్రయలోకత్రయదేహత్రయమూర్తిత్రయవృత్తిత్రయస్థానత్రయజీవత్రయేశ్వరత్రయవిరక్తిత్రయభక్తిత్రయదీక్షాత్రయనేత్రత్రయలక్ష్యత్రయజ్ఞానత్రయమండలత్రయముక్తిత్రయాత్మకంబయిన వర్ణత్రయం బారోపితం బయినవాచ్యార్థంబు గావున నేతత్సర్వంబుంగ్రమంబున నకారంబున నకారంబు నుకారంబున నుకారంబు మకారంబున మకారంబు నోంకారంబునం బ్రవిలాపంబు నొందించి యంతటఁ దత్ప్రవిలాపంబును విశ్వాధిష్ఠానంబుఁ బరిపూర్ణంబు దురీయంబునక్షరంబు లక్ష్యార్థంబు నయినశబ్దోంకారమాత్రంబుగా నవలోకించి నిరంతరంబు దత్స్వరూపమాత్మ్రండ వై ప్రకాశింపుము.

66

టీ. ఇట్లు = ఈవిధముగా, దేహత్రయ = స్థూలసూక్ష్మకారణము లనుమూడు దేహములును, అవస్థాత్రయ = జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తి లనుమూడవస్థలును, తాపత్రయ = అధ్యాత్మిక ఆధిదైవిక ఆధిభౌతికములను త్రివిధతాపములును, సుఖత్రయ = విషయానందవాసనానందబ్రహ్మనందము లను త్రివిధానందములును, (శబ్దాదులవలనఁ గలుగు నానందము విషయానందము. మనస్సునందలి తలంపువలనఁ గలుగునానందము వాసనానందము. బ్రహ్మజ్ఞానమువలనఁ గలుగునానందము బ్రహ్మనందము.) కర్తృత్రయ = పుణ్యపాప మిశ్రములను త్రివిధకర్తృలును, కర్తృత్రయ = జీవేశ్వరకూటస్థులను త్రివిధకర్తృలును (జీవుఁడు స్వయముగ నాచరించువాఁడు. ఈశ్వరుఁ డట్లాచరింపఁ జేయువాఁడు. కూటస్థుఁడు తన సన్నిధానమాత్రమున సర్వమును బ్రవర్తింపఁ

జేయునట్టివాడు), బుద్ధిత్రయ = సాత్త్వికరాజసతామసబుద్ధులు మూడును, శ్రద్ధా
 త్రయ = సాత్త్వికరాజసతామసశ్రద్ధలు మూడును, భృతిత్రయ = సత్స్వరజస్తమో
 భృతులు (ధైర్యములు) మూడును, గుణత్రయ = సత్స్వరజస్తమోగుణములు మూడును,
 శక్తిత్రయ=ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియాశక్తులు మూడును, కాలత్రయ=భూతభవిష్యద్వర్తమాన
 కాలములు మూడును, లోకత్రయ = స్వర్గమర్త్యపాతాళలోకములును, దేవత్రయ=
 వసురుద్రాదిత్యులును, మూర్తిత్రయ=బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులును, వృత్తిత్రయ=కాంత
 ఘోరమూఢవృత్తులును, (ఇవి క్రమముగా సత్స్వరజస్తమోగుణములవృత్తులు.) స్థాన
 త్రయ=నాభిహృదయభ్రూమధ్యములును, జీవత్రయ = విశ్వతైజసప్రాజ్ఞానమును, ఈశ్వ
 రత్రయ = అవ్యాకృతపిరణ్యగర్భవిరాట్పురుషులును, విరక్తిత్రయ = విహికాముష్మిక
 మిశ్ర వైరాగ్యములును, భక్తిత్రయ = బాహ్యభక్తి, అనన్యభక్తి, ఏకాంతభక్తులును,
 దీక్షాత్రయ=దృగ్వాక్స్పర్శదీక్షలును, (గురువు తనదృష్టిని శిష్యునినేత్రములయందునిచి
 దానిచూలమున వానికల్పవములఁ దొలంగించుట దృష్టిక్ష. ఉపదేశరూపమున వానిమున
 స్సును నిర్మలముఁ జేయుట వాగ్దీక్ష. హస్తస్పర్శమువలన బరిశుద్ధునిఁ జేయుట స్పర్శదీక్ష.
 ఈదీక్షలే యిప్పుడు విరోధార్థముగ నుపయోగింపఁబడు నాకర్షిణీవిద్య.) నేత్రత్రయ=
 జ్ఞాననేత్రముతోఁ గలసి మూడునేత్రములును (లేక భ్రూమధ్యమును మూడవ నేత్ర
 ముగా గ్రహింతురు గావున దానితోఁ గూడ మూడు నేత్రములును), లక్ష్యత్రయ=
 అంతరమధ్యబాహ్యలక్ష్యములును, జ్ఞానత్రయ=సంజ్ఞానిజ్ఞానప్రజ్ఞానములును, (పరోక్షా
 పరోక్షజ్ఞానములకును పరజీవునకు నివి క్రమముగా పేర్లు.) మండలత్రయ = సూర్య
 చంద్రాగ్నిమండలములును, ముక్తిత్రయ = జీవన్ముక్తివిదేహముక్తిక్రమముక్తులును (జీవ
 బ్రహ్మైక్యజ్ఞానము కలవాడు ప్రారబ్ధకర్మము ననుభవించుటకై శరీరమునందు నిలిచి
 నంతకాలము ననుభవించునట్టిస్థితి జీవన్ముక్తి. పిదప కలుగునఖండైక్యము విదేహముక్తి.
 ఉపాసకులు బ్రహ్మలోకమునకుఁ జని యచట కొంతకాల ముండి పరిశుద్ధులై యాబ్రహ్మ
 తోఁకూడ ముక్తినిఁ జెందుదురు. ఇది క్రమముక్తి. ఆత్మకంటెన = స్వరూపముగాఁ గల,
 వర్ణత్రయంబు=అకార ఉకార మకారములు (అనఁగా వాని కర్థమని చెప్పఁబడియున్న
 దేహములు), ఆరోపితంబైన=యథార్థమైనదిగాక కేవల మారోపితము మాత్రమే యైన,
 వాచ్యార్థంబుగావున=వాచ్యార్థము కాబట్టి (అనఁగా నా యర్థము సామాన్యముగఁ
 జెప్పఁదగినదే కాని విచారము చేసిన యథార్థము కాదు గావున), ఏకత్వరంబు =
 ఈవాచ్యార్థము నంతయును, క్రమంబున=వరుసగా, అకారంబున=అకారమునందు,
 అకారంబు=అకారార్థమును, ఉకారంబున=ఉకారమునందు, ఉకారంబు=ఉకా
 రార్థమును, మకారంబున=మకారమునందు, మకారంబు=మకారార్థమును, ఓంకా
 రంబున=ఓంకార మని చెప్పఁబడు నర్థమాత్రయం దీస్వరమును, ప్రవిలాపంబు

నొందించి=చేర్చి, అంతట=పిదప, తత్ప్రవిలాసంబు=ఆచేరికను, విశ్వాధిష్ఠానంబును= సమస్తప్రపంచమున కాధార మైనట్టియు, పరిపూర్ణంబును=సర్వపరిపూర్ణ మైనట్టియు, తురీయంబును=తురీయావస్థాస్వరూప మైనట్టియు (ఉన్నస్వప్నస్థారూప మైనట్టియు, లేక ప్రణవమునకు నాలుగుపాదములు కలవని చెప్పబడియున్నది. కావున శుద్ధబ్రహ్మమయ మగునానాల్గవపాదమే స్వరూపముగాఁ గలిగినట్టియు), అక్షరంబులు=నాశరహిత మైనట్టియు, లక్ష్యార్థంబును=వైచిత్ర్యమున ఓంకారమునకు లక్ష్యార్థ భూత మైనట్టియు, ఐన... బుగా= ఐన, శుద్ధ=నిర్మలమైన, ఓంకారమాత్రంబుగా= అర్థమాత్ర తురీయాను రీయము వికల్పావికల్పము అని చెప్పఁదగిన ప్రణవముగా, అవలొకించి=చూచి, నిరంతరంబు=ఎల్లప్పుడు, తత్స్వరూపమాత్రుండవై=ఆ బ్రహ్మమే యై, ప్రకాశింపుము.

తా. ఇంతమాత్రమే కాదు. లోకమునందుఁ గలత్రిపుట లన్నియు నోంకారము నందలి మూఁడక్షరములకు వాచ్యార్థములగును. ఆయాయుపాధులయందున్న బ్రహ్మమే యాయాయక్షరములకు లక్ష్యార్థ మగును. స్థూలసూక్ష్మకారణశరీరములును జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తులును ఆధ్యాత్మికాధిభౌతికాధిదైవికతాపములును విషయానంద వాసనానంద బ్రహ్మనందములును పుణ్యపాపమిత్రకర్మలును జీవేశ్వరకూటస్థకర్మలును సాత్వికరాజసతామసబుద్ధులును సాత్వికరాజసతామసశ్రద్ధలును సాత్వికరాజసతామసభృతులును సత్త్వరజస్తమోగుణములును ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియాశక్తులును భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలములును స్వర్గమర్త్యపాతాలలోకములును వసుధుద్్రానిత్యులును బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులును శాంతఘోరమూఢవృత్తులును నాభిహృదయ భ్రూమధ్యస్థానములును విశ్వలైజనపాంశులును ఈశ్వరహిరణ్యగర్భవిరాట్పురుషులును విహికాముష్టిక మిశ్రవైరాగ్యములును బాహ్యనైవైకాంతభక్తులును దృగ్వాక్స్పర్శదీక్షలును జ్ఞాననేత్రముతోఁ గూడినమూఁడు నేత్రములును అంతర్మధ్యబాహ్యలక్ష్యములును సంజ్ఞానవిజ్ఞానప్రజ్ఞానములును సూర్యచంద్రాగ్నిమండలంబులును జీవన్ముక్తి విదేహముక్తిక్రమముత్తులును మఱియుఁ గలత్రిపుట లన్నియును నోంకారమునందలియక్షరముల కర్థములే. ఇవిభ్రాంతిచే నూఱక యారోపింపఁబడిన వాచ్యార్థములే కావున వీనిని జ్ఞానదృష్టిచే నిషేధింపవలయును. లక్ష్యార్థమగు బ్రహ్మమును స్వీకరింపవలయును. అప్పుడు మూఁడక్షరములకును అర్థమొకటియే (బ్రహ్మమే) యగును. కావున నుపాసన చేయుకాలమున నకారార్థ మగుసర్వప్రపంచమును (అనఁగా: ఆప్రపంచోపాధియందు బ్రహ్మమును) అకారమునందును ఉకారార్థము నుకారమునందును మకారార్థము మకారమునందును యాయకారోకారమకారముల (అనఁగా వానియర్థముల) నోంకారమునందును జేర్చవలయును. (అనఁగా నాయోంకారము శుద్ధనిర్గుణ బ్రహ్మమే యని తెలిసికొనవలయును) ఇట్లు తెలిసికొని జీవ

బ్రహ్మ లొక్కటియే కావున “అయోంకారమే నేను” అని యుపాసన చేయవలయును. ఇట్లు చేసి చిత్తదార్థ్యమును సంపాదించి యవరోక్షబ్రహ్మజ్ఞానమును జెంది కృతార్థుడవు కమ్ము.

మ. అని బోధించిన నాంజనేయుఁ డవుఁ డాత్మారామునిం జూచి యో యనఘా యేవరయు క్తిచే నొకట వాచ్యార్థంబుఁ బోఁ ద్రోచినం తనె లక్ష్యార్థము చూడఁ గావలయు నందం బొప్పు నాయు క్తి హెచ్చినకూర్చి నివ్వనుపింపు భ క్తవరదా! శ్రీ రామ! సీతాపతీ! 67

టీ. అనిబోధించినఁ = అని చెప్పఁగా, అంజనేయుండు, ఆపుడు, ఆత్మారామునిఁ = అంతర్యామిన్వరూపుఁ డగు శ్రీరాముని, చూచి, ఓ యనఘా = ఓపాప రహితుఁడా! ఏవరయు క్తిచేఁ = శ్రేష్ఠ మగు నేమార్గముచే, ఒకటఁ = ఒక్కమాటే, వాచ్యార్థంబుఁ = సామాన్యముగాఁ జెప్పఁదగినయర్థమును, పోఁద్రోచినంతనే=తొలఁ గింపఁగానే, లక్ష్యార్థము = ఊహచే నిర్ణయింపఁదగిన బ్రహ్మరూప మగువర్థము, చూడఁ గావలయుఁ = చూడవలెనో, అందంబొప్పుఁ = చక్కఁగా, ఆయు క్తి = ఆపద్ధతిని, హెచ్చినకూర్చిఁ = అధికమగుదయతో, భ క్తవరదా = భక్తులకోర్కుల నొసంగు నట్టియు, సీతాపతీ = సీతాదేవికి భర్తయైనట్టియు, శ్రీ రామా! వరబ్రహ్మస్వరూపుఁడవగు నోరామా! వినుపింపుము.

తా. ఓగారి! ఈవిధముగ శ్రీరాముండు సర్వము నుపదేశింపఁగానే యాంజనేయుఁ డిట్లనియె. భక్తులయెడఁ గరుణ గలశ్రీరామా! సీతావల్లభా! వాచ్యార్థములఁ దొలఁగించి లక్ష్యార్థముల నైక్యము నొందించి యభేదజ్ఞానమును సంపాదించుటకుఁ దగినయు క్తి యెయ్యది? ప్రత్యక్షముగఁ గానవచ్చుచున్న వాచ్యార్థముల నూఱక లేదనినంతమాత్రమున నెట్లు పోవును? ఈవిషయమును దయతో నాకు నుపదేశింపవలయును.

క. అని తనపదపద్ధములకు

ఘనభ క్తిని వందనములు గావించుమహా

త్తుని హనుమంతుని గని యి

ట్లనియెఁ శ్రీరామచంద్రుఁ డానందమునన్.

68

టీ. అని యిట్లు ప్రార్థించి, తనపదపద్ధములకుఁ = తనపాదకమలములకు, ఘనభ క్తిఁ=అపరిమిత మగుభ క్తితో, వందనములు = నమస్కారములను, కావించు = చేయుచున్న, మహాత్మునిఁ = మహానుభావుడైన, హనుమంతునిఁ = అంజనేయుని, శ్రీరామచంద్రుండు = రామమూర్తి, కని = చూచి, ఆనందమునఁ=సంతోషముతో, ఇట్లనియెఁ.

తా. అని యిట్లు ప్రార్థించుచు నానూత్నబుద్ధి గలయాంజనేయుఁడు శ్రీరాముని పాదపద్మములకు సాష్టాంగనమస్కారము గావించెను. ఇట్లతివినయకాలి యగునాతనిఁ జూచి ప్రీతితో శ్రీరాముఁ డిట్లనియె.

— పంచకోశములవివేచనము. —

అవ. ఈవిధముగాఁ బ్రశ్నమును జెప్పి ఇదివఱకు నిరూపింపఁబడి యున్న కేవల బ్రహ్మైక్యమునే మఱియొకవిధముగా నిరూపించువాఁడై శ్రీరాముని యుత్తరమును జెప్పుచున్నాఁడు:—

సీ. అన్నజనంభూత మన్నవర్ధిత మగు
తను వన్నమయకోశ మనఁగనొప్పుఁ
బ్రాణకర్తేంద్రియపంచకంబులు గూడి
విను ప్రాణమయకోశ మనఁగఁ దనరుఁ
జ్ఞానేంద్రియోపేతమానసచిత్తంబు
లును మనోమయకోశ మనఁగఁ జెల్లు
శబ్దాదివిషయపంచకసమన్వితబుద్ధి
విజ్ఞానమయ మన వెలయుచుండు

తే. మోహజప్రియమోదప్రమోదవృత్తి
సంయుతోరుసమస్తదృశ్యప్రపంచ
కారణానాద్యవిద్యాంధకారపటల
మంచితానందమయకోశ మనఁగఁ దనరు.

69

టీ. వినుము. అన్న...తము-అన్న = ఆహారపదార్థములనుండి, జ = పుట్టినశుక్ర శోణితములనుండి, సంభూతము=పుట్టినదియు, అన్నవర్ధితము-అన్న=ఆహారపదార్థములచే, వర్ధితము=వృద్ధిఁజెందింపఁబడినదియు, అగు తనువు = విసమ్మలశరీరము, అన్నమయకోశ మనఁగఁ = అన్నమయకోశమనుపేరుతో (అన్నమయకోశ మనఁగా అన్నముచే గలిగింపఁబడిన యావరణము), ఓప్పుక = ప్రకాశించును, ప్రాణ...బులు-ప్రాణ = ప్రాణ వాయువులయొక్కయు, కర్తేంద్రియ = కర్తేంద్రియములయొక్కయు, పంచకంబులు = విదులు, కూడి = కలసి, ప్రాణమయకోశమనఁగఁ = ప్రాణమయకోశ మనుపేరుతో (ప్రాణములచే గల్పింపఁబడిన యావరణము. కర్తేంద్రియములకు ప్రాణములే ప్రేరకములుకావున నీకోశమన నవియే ప్రధానములు. ఇట్లే తక్కినమూఁడుకోశములయొక్కయున్నట్టిని గ్రహించునది), తనరుక = ఓప్పును. జ్ఞానేం...బులు-జ్ఞానేంద్రియ=జ్ఞానేంద్రియములతో, చిత్తవిక = కూడిన, మనస చిత్తంబులు=మనస్సును చిత్తమును (అంకి

కరణము మనోబుద్ధి లనుచెందు భేదములు కలిసి అనుపక్ష మొకటి కలదు. అందు చిత్త మునకు మనస్సునందును అహంకారమునకు బుద్ధియందు నంతర్భావము కావున నిచ్చట నాపక్ష మవలంబించి మనసుతోఁగూడ చిత్తమును జేర్చినాఁడు), మనోమయకోశమనఁ గఁ = మనోమయకోశమును పేరుతో, చెల్లెఁ = వ్యవహరింపఁ బడుచున్నది. శబ్దా ... బుద్ధి-శబ్దాది = శబ్దము మొదలగు, విషయ = విషయములయొక్క (ఇంద్రియగోచ రము లగును కావున వీనికి విషయము లని పేరు), పంచక = విడివిడితో, సమస్వతః = కూడిన, బుద్ధి, విజ్ఞానమయమునఁ = విజ్ఞానమయకోశ మను పేరుతో (విజ్ఞాన మని బుద్ధికి పేరుకలదు.) వెలయుచుండుఁ = వ్యవహరింపఁబడుచుండును, మోహ...లము-మోహజఃఅజ్ఞానమువలనఁ బుట్టినట్టియు, ప్రియఃఇష్టవస్తుదర్శన మాత్రముచేఁ గలగు, సంతోషము, ప్రమోద = అది తనకు దొరకినప్పుడు గలగుసంతోషము, ప్రమోద = దానినిఁ దా ననుభవించునప్పుడు గలగు సంతోషము, వృత్తి=అనువృత్తులతో, సంయుత = కూడినదియు, ఊరు=విస్తారమైనట్టియు, సమస్తః=నిశ్చేషమైనట్టియు, దృశ్యఃఇంద్రియ గోచరమైనట్టియు, ప్రపంచః=ప్రపంచమునకు, కారణ = కారణభూతమైన, అనాది = ఆది లేనట్టియు, అవిద్యఃఅజ్ఞానరూపమైన, అంధకార = పీఠటియొక్క, పటలము = సమూహము, అంచితానందమయకోశము = శ్రేష్ఠ మగునానందమయకోశము (ఇచ్చట ప్రియమోదాదివృత్తులే ప్రధానములు గావున దీని కానందమయకోశ మని పేరు గలి గెను.), అనఁగఁ = అను పేరుతో, తనరుఁ = ఒప్పును.

తా. ఓయాంజనేయ! నీ వడిగిన ప్రశ్నమున కుత్తరమును వివరించి చెప్పెదను వినుము. అన్నమువలనఁబుట్టి అన్నముచే నభివృద్ధిఁజెందుచు నున్న యాష్ఠాలశరీరము అన్నమయకోశ మనఁబడును. పంచప్రాణములును గర్భేంద్రియములునుగూడి ప్రాణ మయకోశ మనఁబడును. మనసు చిత్తము జ్ఞానేంద్రియములును గూడి మనోమయకోశ మనఁబడును. శబ్దాదివిషయములైదును బుద్ధియు (లేక జ్ఞానేంద్రియములును బుద్ధియు) గూడి విజ్ఞానమయకోశ మనఁబడును. అజ్ఞానమువలనఁ బుట్టినదియుఁ బ్రియమోద ప్రమోదరూప మైనట్టియు నీ కనంబడు చున్న సర్వప్రపంచమునకును గారణ మైనట్టియు ననాది యైనట్టియు అజ్ఞానము ఆనందమయకోశ మనఁబడును. ఇందేదియు బ్రహ్మము కాదు.

— పంచకోశాదిక మనాత్మ యని నిరూపించుట. —

అవ. బ్రహ్మము పంచకోశవ్యతిరెక్తుఁ డని నిరూపించుటకై పూర్వపక్షమున నను వాదము చేయుచున్నారు:—

నీ. మహనీయకలితాన్నమయకోశ మగునాత్మఁ

డని పలుకుదురు కొందఁ జిజ్ఞా లగుచు

మహి తేంద్రియప్రాణమయకోశ మగునాత్మః
 డని పల్కుదురు కొంద అజ్ఞు లగుచు
 మంజులతరమనోమయకోశ మగునాత్మః
 డని పల్కుదురు కొంద అజ్ఞు లగుచు
 మానితవిజ్ఞానమయకోశ మగునాత్మః
 డని పల్కుదురు కొంద అజ్ఞు లగుచు
 తే. సుప్తీయం దేమి దోఁపనిశూన్యత త్వ
 మాత్మః డని పల్కుదురు కొంద అజ్ఞు లగుచు
 రూఢి నానందమయకోశరూపుఁ డగుమ
 హాత్మః డని పల్కుదురు కొంద అజ్ఞు లగుచు.

70

టీ. కొందఱు=కొంతమంది (విరోచనసిద్ధాంతమునవలంబించిన లోకాయతులు), అజ్ఞులగుచుఁ = మూఢులై, మహ...శము-మహాసీయ=శ్రేష్ఠ మైనట్టియు, కలిత=ఓష్ఠ చున్నట్టియు, అన్నమయకోశము=స్థూలశరీరమే, ఆత్మఃడగునని=పరమాత్మయని(తానని), పల్కుదురు=చెప్పుదురు. కొందఱు = కొంతమంది (లోకాయతులలో నొకతెగవారు), అజ్ఞులగుచుఁ, మహి...శము-మహిత = ఓష్ఠచున్న, ఇంద్రియ = కర్మేంద్రియముల తోను, ప్రాణమయ=ప్రాణములతోనుగూడిన, కోశము = (ప్రాణమయ) కోశము, ఆత్మః డగునని=పరమాత్మ యని పల్కుదురు. కొందఱు (లోకాయతులలో మఱియొక తెగ వారు), అజ్ఞులగుచుఁ, మంజు...శము-మంజులతర=మనోహరమైన, మచోమయకోశము = మనోమయమను పేరుగలకోశమే, ఆత్మఃడగునని, పల్కుదురు, కొందఱు (శౌద్ధులు), అజ్ఞులగుచుఁ, మాని...శము-మానితవిజ్ఞానమయకోశము = విజ్ఞానమయమను పేరుగల కోశమే, ఆత్మఃడగునని, పల్కుదురు, కొందఱు (శౌద్ధులలో నొకతెగవారు), అజ్ఞు లగుచుఁ, సుప్తీయండుఁ = సుషుప్త్యవస్థయందు, ఏమిదోఁపని శూన్యత త్వము = ఉన్నదనికాని లేదనికాని నిర్ణయించుటకు వీలుకానిశూన్యమే, ఆత్మఃడని పల్కుదురు, కొందఱు, అజ్ఞులగుచుఁ, రూఢిఁ=నిశ్చయముగా, మహాత్మఃడు = సర్వవ్యాపకుడైన యాపరమాత్మ, ఆనందమయకోశరూపుఁ డగునని = ఆనందమయకోశమే స్వరూపముగాఁ గలవాడని, పల్కుదురు.

తా. కొందఱు (చార్వాకమతస్థులు. ఇదియే విరోచనుని మతము) అన్నమయ కోశమే బ్రహ్మము అని చెప్పుదురు. మఱికొందఱు (చార్వాకమతములోఁ గొంత విరుద్ధాభిప్రాయముగలవారు) ఇంద్రియమునే యాత్మయనియు మనస్సే యాత్మ యనియు ప్రాణము లాత్మయనియు ననుచున్నారు. మఱికొందఱు (శౌద్ధులు) విజ్ఞాన మయకోశమే యాత్మయందురు. వేటొకకొందఱు (శౌద్ధులలో మఱియొక తెగవారు)

నమః పుష్కలస్థయం దండటిచేత ననుభవించబడుచున్న శూన్యస్థితియే యాత్మయని పలుకుదురు. మెడియం గొంద అనిద్యయే (లేక ప్రకృతియే) యాత్మ యందురు. (పీరు నిరీశ్వరసాంఖ్యులు కావచ్చును) పీరందలు నజ్జానులే. సర్వద్రష్టయగు నాత్మను సర్వరూపునిగ (ప్రపంచరూపునిగ) భావించుట యజ్ఞానమే కదా!

క. పరమాణు వనుచు మధ్యమ

పరిమాణుం డనుచు విభుండు పరుం డనుచును ని

ద్ధరం గొందలు వాదింతురు

పరిపూర్ణాత్మం డని యెఱుంగుప్రాజ్ఞత లేమిన్.

71

టీ. ఇద్ధరం = ఈభూమియందు, కొందలు = కొన్ని మతములవారు (జైనమతస్థులలా నొక తెగవారు), పరిపూర్ణాత్మం డని = సర్వపరిపూర్ణస్వరూపుండే బ్రహ్మయని, ఎఱుంగు ప్రాజ్ఞత = తెలిసికొనగలవిజ్ఞానము, లేమిన్ = లేకపోవుట చేత, పరమాణువనుచున్ = పరమాణువువలె మిగులసూక్ష్మ మగు ప్రమాణము గలవా డనియు, మధ్యమపరిమాణం డనుచున్ = వియేశరీరమందు నివసించియుండునో ఆయా (ఇట్లు చెప్పవారు జైనులు) శరీరముతో సమానమగు పరిమాణము గలవా డనియు, విభుండు = సర్వశరీరములతో (ఆకారము గల లేక కార్యము చేయగల ప్రతిపదార్థముతో) సంబంధించియున్నా డనియు, (ఇట్లు చెప్పవారు వైశేషికులును నైయామికులును), పరుం డనుచున్ = ఇట్టి వాడని చెప్పటకు పీలుకానివాడనియు (లేక ప్రధానమునకంటె వేఱగుపురుషుం డనియు) (ఇట్లు చెప్పవారు సాంఖ్యులు), వాదింతురు = వాదము చేయుదురు.

తా. కొందలు (జైనమతస్థులలా కొందలు) బ్రహ్మము అణుపరిమాణము కలవాడందురు. మఱికొందలు (జైనులు) శరీరముతో సమాన మగు పరిమాణము కల వాడని యందురు. వేఱొకకొందలు సర్వశరీరములతోను (లేక కార్యము చేయగల ప్రతిపదార్థముతోను) సంబంధించి యాపదార్థమునకంటె వేఱై యున్నాడని చెప్పుదురు (పీరు వై శేషికులు నైయామికులును). మెడియం గొందలు (సాంఖ్యులు) బ్రహ్మమున్నాడనియే నిరూపించుటకు పీలు లేదనియు (లేక ప్రధానమునకంటె వేఱైయున్నపురుషుండే బ్రహ్మమనియు) జెప్పుచున్నారు. ఆ బ్రహ్మయు జీవేశ్వర ప్రపంచరూపముతో నున్నాడనియు సర్వవ్యాపకు డనియు తెలిసికొనలేక నజ్ఞానముచే నందలు నిట్లనుచున్నారు.

తే. మఱియుం జిద్రూపుం డనుచుం గొందలు గణింతు

రలఘు చిదచిత్స్వరూపకుం డంద్రు గొంద

ఱరసి సద్రూపుం డనుచుం గొందలు వచింతు

రాత్త నెఱుంగక నిజవిమోహంధులగుచు.

72

టీ. అత్త = పరబ్రహ్మయొక్క యథార్థస్వరూపమును, ఎఱుగక = తెలిసికొనలేక, నిజవిమోహంధులగుచుకొనిజ = తనకుగల, విమోహ = జ్ఞానముచే, అంధులగుచుకొనుట = గుడ్డివారై, మఱియుకొంకను, కొందఱు = కొన్నిమతములవారు (మిమాంసకులు), చిద్రూపుడనుచుకొనుట = (పరమాత్మ) జ్ఞానమాత్రుడని, లేక, చేతనరూపుడని, గణించుట = చెప్పుదురు. కొందఱు (విశిష్టాద్వైతులు), అల..కుండు-అలము = విస్తారమైన, చిల్ = జ్ఞానము, అచిల్ = అజ్ఞానము, స్వరూపకుండు = స్వరూపముగాగలవాడు, అందు = అని చెప్పుదురు. కొందఱు (వేదాంతులు తప్ప తక్కినయూస్తీకులు), అరసి = విచారించి, సద్రూపుడనుచుకొనుట = ఉత్పత్తిస్థితి ప్రశయావస్థలయందు నశించియునికియే స్వరూపముగాగలవాడని, వచింతురు = చెప్పుదురు.

తా. మఱియు నాపరబ్రహ్మముయొక్క సర్వాత్మకత్వమును తెలిసికొనలేక కొందఱు “అయన జ్ఞానమాత్రరూపుడే” యనియు, మఱికొందఱు “బ్రహ్మము చిదిచిదిశిష్టాడు” అనియు, వేటొకకొందఱు “బ్రహ్మము భావరూపుడు” అనియు జెప్పుదురు. అజ్ఞానాంధకారముచే సత్యమును గనుగొన లేక యున్నారు.

అవ. ఇట్లు పూర్వపక్షముల వివరించి వేదాంతమతముచే సిద్ధాంతము చేయువారై ప్రతిజ్ఞ చేయుచున్నారు:—

క. కావున సచ్చిత్తుఖమయ, భావాతీతాద్వయాత్ పరతత్త్వము సంభావించి తెలియజెప్పెదఁ, కేవలమతిచే గ్రహింపు కీశాధీశా. 73

టీ. కీశాధీశా = వానరశ్రేష్ఠా, కావునకొంకను = ఈవిధముగా ననేకులనేకవిధములుగా నాత్మనుగూర్చిచెప్పుదురు గావున, సచ్చిత్తు... తత్త్వముకొంకను = ఉనికి, చిల్ = జ్ఞానము, సుఖమయ = ఆనందము రూపములుగాగలవాడను, భావ = తలంపులను, అతీత = అతిక్రమించినట్టి (“సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ” “ఆనందో బ్రహ్మ” “ఉనికి జ్ఞానము ఆనందము అనునవి పరబ్రహ్మరూపములు అయినకు నాశము లేదు.” అనుశ్రుతులు లోకమున ననుభవసిద్ధములుగా నున్నసత్యజ్ఞానానందములను బట్టి పరబ్రహ్మరూపము నూహించవలయు ననిమాత్రమే చెప్పుచున్న వని | తెలిసికొనవలయును.), అద్వయాత్మక = తనకంటె రెండవపదార్థములేని, పరతత్త్వముకొంకను = పరబ్రహ్మయొక్క యథార్థతత్త్వమును, సంభావించి = బాగుగ నూహించి, తెలియజెప్పెదఁ = తెలియునట్లు బోధించెదను, కేవలమతిచే = సావధానమగుబుద్ధిచే, గ్రహింపుము = తెలిసికొనుము.

తా. ఓవానరశ్రేష్ఠా! బ్రహ్మస్వరూపస్వభావములను గూర్చి యిన్ని సంశయములుకలవు కావున నిప్పుడు నయొకకముగ నీవిషయమును సిద్ధాంతము చేసెదను. సావధానచిత్తముతో గ్రహింపుము.

అవ. అందు మొట్టమొదట “పంచకోశములును బ్రహ్మము కాదు” అను విషయమును వివరించుచున్నారు:—

మహాస్థగర.—

ఘటము స్వీక్షించువాఁ డేగలిని ఘటముఁ దాఁ గాక వేతైనభంగిం బటుదేహద్రష్టనై చిత్పరమసుఖమయ బ్రహ్మమైనట్టి నే నెన్నటికిఁ దృశ్యంబు మాయానగరసమమనన్నామరూపాత్మకంబు గుటిలావిద్యాకృతం బాకులద మగుతనూకోశముం గాను వత్సా.

టీ. వత్సా=బాబుడా! ఘటము=కుండను, స్వీక్షించువాడు = చూచువాడు, ఏగలి=ఏవిధముగా, ఘటము = కుండ, తాఁగాక= తానుగాక, వేతైనభంగి= వేరుగానున్నాడో, పటుదేహద్రష్టనై=పటు = అధికమైన, దేహ = స్థూలసూక్ష్మకారణదేహములకు, ద్రష్టనై=చూచువాడనై, చిత్స...ము=చిత్=జ్ఞానము, పరమ=అధికమైన, సుఖమయ = ఆనందము స్వరూపముగాఁ గలిగిన, బ్రహ్మము = పరబ్రహ్మస్వరూపుఁడను, ఐనట్టి నేనెన్నటికిఁ = ఐననేనెప్పటికిని, దృశ్యంబును = కనఁబడునదియు, మాయానగరసమమును = ఇంద్రజాలముచే నిర్మింపఁబడిన పట్టణముతో సమానమైనదియు, అనన్నా...బును=అనల్=శూన్యములైన, నామ = పేర్లు, రూప = రూపములు, ఆత్మకంబును = ఆకారముగాఁ గలదియు, కుటిలా...బును=కుటిల=కుత్సితమైన, అవిద్యా=అజ్ఞానముచే, కృతంబును = చేయఁబడినదియు, ఆకులదము = వ్యాకులతను గలిగించు నదియు నగు, తనూకోశమును=స్థూలశరీరమును, కాను = (నేను) కాను.

తా. ఓపుత్రా! లోకమున ఘటమును జూచువాడు ఆఘటమునకంటె వేరుగును గాని యాఘటమే కాదు కదా! ఇట్లే నేనును (ఆత్మయును=తానును) జ్ఞానరూపుఁడనై “ఇది నాస్థూలశరీరము” అని ఈస్థూలశరీరమును దెలిసికొనుచున్నాను. దీనికి “నాకు కాలు నొచ్చుచున్నది. నాచేతిని జూడుము” అనుమొదలగులోకవ్యవహారములే ప్రమాణముకదా. ఇట్లుగుటచేత నీసత్యము లగు నామరూపములే యాకారముగాఁ గలదియు నజ్ఞానముచే గల్పింపఁబడినదియు నాకు (ఆత్మకు = తనకు) దృశ్యమైనదియు నింద్రజాలవిద్యచే గల్పింపఁబడిన పురముతో సమానమైనదియు నగునీ స్థూలదేహము (అన్నమయకోశము) ఎప్పటికిని నేను (ఆత్మ=తాను) కానేరదు.

మ సమతత్వ మేను నెఱుంగుచందమున నీసర్వేంద్రియప్రాణచి

త్తమనోహంకృతులం గనుంగొనుచుఁ జైతన్యంబు నై యొప్పునే

ను మరుత్పుత్ర! తదింద్రియాదికము నెందుం గాను నా కింకల

క్ష్యము లొవానిజనిప్రణాళములు జాగ్రత్సుప్తులందారయన్. 75

టీ. మరుత్పుత్ర=వాయుకుమారా! సమకౌ=సమానముగా, మేను=స్థూల
దేహమును, ఎటుంగుచందమునకొ = తెలిసికొనునట్లే, ఈ...తులక-ఈ = ఈశ్వర
బడు, సర్వ=సమస్తమైన, ఇంద్రియ = జ్ఞానకర్తృత్వములను, ప్రాణ = దశవిధప్రాణ
వాయువులను, చిత్త=చిత్తమును, మనః=మనస్సును, అహంకృతులకొ = అహంకారమును
(సూక్ష్మశరీరమును), కనుగొనుచుకొ=చూచుచు, చైతన్యంబునై = జ్ఞానమాత్రుడనై
ఒప్పునేను=ఉన్న నేను, తదింద్రియాదికమును = ఆయింద్రియాదిరూపములుకలవాడను,
ఎందుకొగాను=ఎట్లుచూచినను కానేరను, నాకుకొ, అరయకొ=విచారింపకగా, ఇంకకొ =
ఇంక, వానిజనిప్రణాళములు = ఆయింద్రియాదులయొక్క యుత్పత్తివివాళములు,
జాగ్రత్తువులయందుకొ = మేలుకొనునప్పుడును నిదురపోవునప్పుడును, లక్ష్మముల్ =
కానవచ్చుచుండును. (అనగా మేలుకొనినప్పు డింద్రియాదులు వ్యవహరించుటయు
నిదురించినప్పు డట్టి వ్యవహారము లేక నశించుటయు నాకుఁ గానవచ్చుచున్నది. (ఆ
యింద్రియాదులు నేనేయైనయెడల వానితో నుత్పత్తివివాళములను జెందవలసినవాడనే
కదా యనుట.)

తా. వాయుపుత్రా! వైఃజ్ఞేయస్థై ఇంద్రియప్రాణమనోహంకారములుకూడ నేను
(అత్త=తాను) కాను. నిలయనఁగా: స్థూలశరీరమెట్లు గోచరమగుచున్నదో అట్లే ఇంద్రి
యాదులుకూడ గోచరము లగుచున్నవి. దీనికి “నామనను స్వస్థముగా లేదు” అనుమొద
లగు వ్యవహారములు ప్రమాణము. ఇదియునుగాక యింద్రియాదులు (జాగ్రదవస్థల
యందుఁ బుట్టును (అనగా నావిర్భావమును జెందును) నుష్ణప్రవృత్తయందు నశించును
(అనగాఁ దిరోభావమును జెందును). నేనే (అత్తయే) ఇంద్రియాదులైనచో వానితోఁ
గూడ నుత్పత్తివివాళముల నొందవలయును గదా. అట్లు చెందుదు ననినచో సాక్షి లేడు.
లోకానుభవమును బట్టి చైతన్యరూపుడ నగు నేను అపస్థాత్రయమునకును సాక్షి నై
యున్నాను కదా? ఇట్లుండుటచే నేనే (అత్తయే) ఇంద్రియాదులు అనుట సంభవించదు.
ద్రష్టృదృశ్యములకు వైకల్య మెన్నటికిని గలుగదు కదా!

సీ. నామందిరం బిది నాసువర్ణం బిది

నాతల్ప మిది యని నరుండు దాను

దన్తందిరసువర్ణ తల్పంబులకు విల

క్షణసాక్షి యై యవి గానిపగిది

నాశరీరం బిది నాయుంద్రియము లివి

నాప్రాణ మిది యిది నామనంబు

నాయహంకృతి యిది నాబుద్ధి యిది యని

తే నాయవి యటంచుఁ దెలిసి నిర్ణయము నేయ

నేను దత్తచ్చరీరాదినిఖిలవస్తు

సంఘమునకు విలక్షణసాక్షి నగుదుఁ

గాని యం దెద్దియును గాను వానరేంద్ర!

76

టీ. వానరేంద్ర = వానరశ్రేష్ఠా! నరుడు = మనుష్యుడు, నామందిరంబిది = ఇది నాయిల్లు, నానువర్ణంబిది = ఇది నాధనము, నాశల్పమిదియని = ఇది నాభార్యయని, తాను = స్వయముగా, తన్మందిరమవర్ణకల్పంబులకుఁ = అగృహధనాదులకంటె, విల..క్షియై-విలక్షణ = వేఱైన, సాక్షియై = ద్రవ్యయై, అవిగానిపగిది = అగృహదులు కానియట్లు, నాశరీరంబిది = ఇది నాస్థూలశరీరము, ఇవి నాయింద్రియములు, ఇది నాప్రాణము, ఇది నామనంబు, ఇది నాయహంకృతి = ఇది నాయహంకారము, నాబుద్ధియని యని = ఇది నాబుద్ధి యని, బహు...స్థలై - బహువిధ=అనేకవిధములైన, దృశ్యరూపములస్థలై = చూడఁబడునట్టియాకారముల నన్నిటిని, నాయవి యటంచుఁ = నావి యనుచు, తెలిసి=జ్ఞానముచే గ్రహించి, నిర్ణయము = నిశ్చయము, చేయునేను = చేయుచున్నట్టినేను, తత్త...నకుఁ - తత్తత్ = అయీ, శరీరాది = స్థూలశరీరము మొదలగు, నిఖిలవస్తు = సకలపదార్థములయొక్క, సంఘమునకుఁ = సమూహమునకు, విలక్షణసాక్షినగుదుఁ గాని = వేఱైనద్రవ్యనే యగుదునుగాని, అందుఁ = ఆసమూహములో, ఎద్దియునుగాను = ఏపదార్థముగాను. (ఈశరీరాదులలో నేదియు నాస్వరూపము కాదనుట.)

తా. ఓవానరశ్రేష్ఠా! లోకమునఁ బ్రతిమనుష్యుఁడును “ఇది నాయిల్లు, ఇది నాధనము, ఇది నాభార్య” అని వ్యవహరించుచున్నాఁడు కదా! ఈవ్యవహారమువలననే ఇంటికంటె వేఱు ధనమునకంటె వేఱు భార్యకంటె వేఱు అనువిషయమును స్పష్టమగుచున్నది. ఇందు వివాద మేమియు లేదు కదా? ఇట్లే నేనును “ఇది నాస్థూలదేహము, ఇది నాయింద్రియములు, ఇది నా మనస్సు, ఇది నాబుద్ధి, ఇది నాయహంకారము” అని తెలిసికొనుచున్నాను. కావున నీశరీరాదులకంటె నేను (అత్త) వేఱు కావలయును గాని వీసిలో నేదియు కానేరదు.

అవ. లోకమునందున్న “నేను” అనువ్యవహారమును బట్టి “పంచకోశము అత్త కాఁడు” (చేతనస్వరూపుఁడు శ్రీరాముఁడు కాఁడు) అని సాధించియున్నారు. అస్తచ్ఛబ్దమునకు నర్థమేది యనిన సమాధానముఁ జెప్పుచున్నాఁడు:—

తే బుద్ధ్యహంకారములతోడిపొందు గలిగి

నేను నే ననువాఁడను నేను జాము

నేను నే ననువాడను నే నటంచు

దెలియబడువృత్తి నెఱిగెడితెలివి నేను.

77

టీ. బుద్ధ్యహంకార...గలిగి - బుద్ధి = బుద్ధితోను, అహంకారములతోడి = అహంకారముతోను, పొందుగలిగి = సంబంధముఁజెంది, నేను నే ననువాడను నేను జాము = "నేను నేను" అని వ్యవహారము చేయువాడను నేనే నుమా!, నేను నేను వాడను నేనటంచు = "నేను నేను" అనువాడను "నేనే" యని, తెలియబడు వృత్తి = తెలిసికొనునట్టి చిత్తవృత్తిని, ఎఱిగెడితెలివి = తెలిసికొనుజ్ఞానముకూడ, నేను.

తా. "నేను" అనుశబ్దమునకు నచేతనము లగుశరీరాదు లర్థములు కావు. దీనికి "నాశరీరము" అనుమొదలగు వ్యవహారములే ప్రమాణములు. ఆస్త్యచ్ఛబ్దమునకు దేహదులే యర్థ మైనచో "నేను దేహము" అను వ్యవహారము కలుగవలయును గాని నా దేహము అనువ్యవహార ముండుటకు విలులేదు కావున "నేను" అను పదమునకు సర్వ ద్రవ్య యగు చైతన్యరూపుఁడే (పరబ్రహ్మయే ఆత్మారాముఁడే) యర్థము. ఆజ్ఞానరూపుఁడ నగు నేనే (శ్రీ రాముఁడనే) బుద్ధితోను అహంకారముతోను సంబంధపడి(ఇదియు నవిద్యామాయలతో సంబంధమువలెనే భ్రాంతికల్పితమే యని తెలిసికొనునది) "నేను నేను" అనుచున్నాను. ఇట్లు కావున స్వచ్ఛబ్ధార్థ మగుచున్నాను. మఱియు బుద్ధ్యహంకారములతో సంబంధపడిన (అనగా "నేను" అను బుద్ధ్యహంకారవృత్తియందుఁ బ్రతిబింబించిన) చైతన్యమునకుఁ గూడ సాక్షి నగుటచే "నేను, నేను అనువాడను నేను" అని తెలిసికొనువాడను (జ్ఞానరూపుఁడను) కూడ నేనే.

సీ. శ్రవణేంద్రియంబుచే వివిధశబ్దంబుల

నేర్పఱించి యెఱుంగు నెఱుక నేను

స్పర్శేంద్రియంబుచే స్పర్శగుణంబుల

నేర్పఱించి యెఱుంగు నెఱుక నేను

నేత్రేంద్రియంబుచే నిఖిలరూపంబుల

నేర్పఱించి యెఱుంగు నెఱుక నేను

రసనేంద్రియంబుచే రసముల నన్నింటి

నేర్పఱించి యెఱుంగు నెఱుక నేను

తే. ఘ్రాణకరణంబుచే సర్వగంధములను

నేర్పఱించి యెఱింగెడియెఱుక నేను

ఘనమనముచేత నఖిలసంకల్పములను

నేర్పఱించి యెఱింగెడియెఱుక నేను.

78

టీ. శ్రవణేంద్రియంబుచేత్ = చెవులచే, వివిధశబ్దంబులక్ = నమస్తవిధములగుశబ్దములను (ధ్వనిరూపమును వర్ణరూపము నగుశబ్దమును), ఏర్పఱించి = విభాగించి, ఎఱుంగునెఱుకనేను = తెలిసికొనునట్టి తెలివిని నేను, స్పర్శేంద్రియంబుచేత్ = స్పర్శమును గ్రహించునట్టి త్వగింద్రియముచే, స్పర్శగుణంబులక్ = శీతోష్ణానుష్ణాశీతములను మూడువిధములగుస్పర్శలను, ఏర్పఱించి, ఎఱుంగునెఱుకనేను, నేత్రేంద్రియంబుచేత్ = నేత్రములచే, నిఖలరూపంబులక్ = శుక్ల కృష్ణాదిసమస్తవిధరూపములను, ఏర్పఱించి, ఎఱుంగునెఱుకనేను, రసనేంద్రియంబులక్ = నాలుకచే, రసములనన్నిటిక్ = ఉప్పు, పులుసు మొదలగుషడ్రసములను, ఏర్పఱించి, ఎఱుంగునెఱుకనేను, ఘ్రాణకరణంబుచేత్ = నాసిక యనెడిసింద్రియముచేత, (“కరణం సాధకతమ తేత్రగాత్రేంద్రియే ష్వపి” అని అమరము.) సర్వగంధములక్ = నురభి అనుభి మిశ్రము అను మూడువిధములగు వాసనలను, ఏర్పఱించి, ఎఱింగెడియెఱుకనేను, ఘనముచేతక్ = మనస్సుచేత, అఖలసంకల్పములక్ = సర్వవిధములగు తలంపులను (చిత్తవృత్తులను), ఏర్పఱించి, ఎఱింగెడియెఱుకనేను.

తా. మఱియు శ్రవణేంద్రియముచే శబ్దముల నన్నిటినిఁ బ్రత్యేకముగాఁ దెలిసికొనుఁవాఁడను నేనే. త్వగింద్రియముచే సర్వస్పర్శలఁ బ్రత్యేకముగాఁ దెలిసికొను జ్ఞానస్వరూపుఁడను నేనే. మఱియు నేత్రేంద్రియముచే సర్వరూపముల నెఱుంగుచు జీహ్వేంద్రియముచే రుచులను ఘ్రాణేంద్రియముచే గంధమును బ్రత్యేకముగాఁ దెలిసికొనుచు శబ్దాదివిషయములను గూర్చి కలుగుసంకల్పముల నెల్లమ మనస్సుచే బ్రత్యేకముగ విభాగించి తెలిసికొనుచు నుండువాఁడను నేనే (బ్రహ్మమే) జ్ఞానరూపుఁడనగు నాయొక్కప్రకాశము నాశ్రయించియే మనసు మొదలగు సర్వపదార్థములను బ్రవర్తించుచున్నది. నన్నాశ్రయించిన ప్రభావమువలననే మనస్సు మనస్సయినది (అనఁగా సంకల్పించు సామర్థ్యముగలదియైనది). జ్ఞానేంద్రియములను జ్ఞానేంద్రియములయినవి (అనఁగా విషయముల గ్రహించుసామర్థ్యముకలవి యైనవి). “శ్రోత్రస్య శ్రోత్రం మనసో మనః” = “అబ్రహ్మము చెవికిఁ జెవి మనసునకు మనసు” అను మొదలగుశ్రుతి యీ విషయమునే స్పష్టము చేయుచున్నది.

క. పలుకుల దానాదానంబుల గమనాగమనములను మూత్రపురీషంబుల రాకడపోకడలను, దెలియు తెలివి నేనుసర్వదృక్కునగుటచేన్.

టీ. సర్వదృక్కునగుటచేత్ = సర్వసాక్షివై యుండుటచేత, పలుకులక్ = మాట్లాడుటను, దానాదానంబులక్ = ఇచ్చి పుచ్చుకొనుటలను, గమనాగమనములక్ = రాకపోకలను, మూత్రపురీషంబుల రాకడపోకడలక్ = మూత్రపురీషములు వచ్చుటను రాకుండుటను, తెలియు తెలివినేను = తెలిసికొనునట్టి జ్ఞానము నేనే.

తా. ఇదియును గాక కర్తేంద్రియములు చేయుపనులగు సంభాషణలు ఇచ్చి పుచ్చుకొనుటలు రాకపోకలు మూత్రపురీషోత్సర్జనములు ఆనందము అనుదానికిఁ గూడ నేనే సాక్షిని. జ్ఞానేంద్రియములవలెఁ గర్తేంద్రియములును నేనే “వాచోహవాక్ = ఆబ్రహ్మము వాక్కునకు వాక్కు” అనుట శ్రుతికర్తేంద్రియములుఁ గూడ బ్రహ్మమే యగుచున్నది.

క. సర్వోపాధిస్థుఁడ నై, సర్వవ్యాపారములు వెసం జేయుచుఁ దత్సర్వము నంటక వెలిఁగెడు, సర్వాత్ముఁడ నేన నుష్టు సజ్జనతలకా.

టీ. సజ్జనతలకా = సత్పురుషులలో శ్రేష్ఠుఁడా, సర్వో... డనై = సర్వ = సమ స్తములగు, ఉపాధి = శరీరేంద్రియప్రాణాద్యుపాధులయందు, స్థుఁడనై = ఉన్న వాఁడనై, సర్వవ్యాపారములు = ఆయా యుపాధులచే నాచరింపఁగలిగినసమస్తకార్యములను, వెసం = బాగుగ, చేయుచున్, తత్సర్వమున్ = ఆయుపాధిసమూహమంతటిని (తోను), అంటక = సంబంధపడక, వెలిఁగెడు సర్వాత్ముఁడన్ = ప్రకాశించుచున్నట్టి సర్వమయుఁడను, నేను నుష్టు = నేనే నుమా.

తా. ఓసత్పురుషశ్రేష్ఠా! ఈజ్ఞానకర్తేంద్రియాదులయందుండి యాయాయంద్రియములు చేయుకార్యములనెల్ల జేయుచు నసంగుఁడ నై ఆయంద్రియములతోఁ గాని వానివ్యాపారములతోఁగాని అట్టివ్యాపారములవలనఁ గలుగు ఫలములతోఁగాని సంబంధింపక యవియన్నియు నేనే యై యున్నాను.

అవ. ఇట్లు పంచకోశము ఆత్మకాఁడనియు పంచకోశములకు సాక్షియుఁ బంచకోశ స్వరూపుఁడునై యున్నాఁ డనియుం జెప్పి యాత్మస్వరూపమును గూర్చినవాదములను నిరాకరించి ఈక్రిందిపద్యముతోఁ బరిమాణమును గూర్చినవాదములను నిరాకరించుచున్నాఁడు:—

క. ఆపరిచ్ఛిన్నావ్యయని, త్యవరంజ్యోతిర్మయుండ నై శశిచలతభుక్తపనాదుల వెలిగించుచు, నెపుడంతటనొక్కరీతి నేను వెలుఁగుదున్.

టీ. అవ... డనై-ఆపరిచ్ఛిన్న = విభాగములు లేనట్టియు, అవ్యయ = నాశరహితమైనట్టియు (లేక తరుగనట్టియు), నిత్య = త్రికాలములయందు నేకరూపముతో నుండునట్టియు, పరంజ్యోతిర్మయుండనై = జ్ఞానరూపమైన పరమప్రకాశమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడనై, శశి... దులక్-శశి = చంద్రుఁడు, హుతభుక్ = అగ్నిహోత్రుఁడు, తపన = సూర్యుఁడు, అదులక్ = మొదలగు తేజోమయపదార్థములను, వెలిగించుచు = ప్రకాశింపజేయుచు (అనఁగా వానికి ప్రకాశము నిచ్చుచు, “య దాదిత్యగతం తేజో జగద్భాసయతేఽఖిలం, యచ్చంద్రమసి యచ్ఛాగ్నౌ తత్రేజో విద్ధి మామకం”); ఎఱ్ఱుడు = ఎల్లప్పుడును, అంతటన్, ఒక్కరీతిన్ = ఒక్కటేవిధముగా, వెలుఁగుదున్ = ప్రకాశించుచున్నాను.

తా. ఇంకమాత్రమే కాదు. పరిమాణమునుగూర్చి యనేకు లనేకవిధములుగాఁ దలంచుచున్నారు. కాని వాస్తవస్థితిలో నాకుఁ (బ్రహ్మకుఁ) బరిమాణములు లేవు. నేను సర్వవ్యాపకుఁడను “ఈదేశమునం దున్నాఁడు. ఆ దేశమునందు లేఁడు. ఈకాలమునందున్నాఁడు. ఆకాలమునందు లేఁడు. ఈ వస్తువునందున్నాఁడు. ఆ వస్తువునందు లేఁడు” అనుభేదములు నాకు లేవు. నేను నాశరహితుఁడను. వృద్ధిక్షయములు లేక యొకరూపముతో నుండువాఁడను. ప్రకాశస్వరూపుఁడను. నాప్రకాశమువలననే సూర్యచంద్రులు దినము ప్రకాశించుచున్నారు. ఇట్లు సర్వప్రపంచమును బ్రకాశింపఁజేయుచు నేను (జ్ఞానము) ప్రకాశించుచున్నాను.

అవ. “నీవు (బ్రహ్మము) సర్వోపాధులయందు నుండివేసి నీకు బహువిధము లగు భేదము లుండవలసివచ్చును కదా” యనిన నట్లు కాదని చెప్పుచున్నాఁడు:—

క. ఔపాధికనామంబులు, రూపంబులు లేవు నాకు రూఢిగ నకల

వ్యాపారముఁ గనుసర్వవ్యాపకచిన్తయుండ నేను వాయుతనూజా!

టీ. వాయుతనూజా=అంజనేయా! ఔ...బులు-ఔపాధిక=ఉపాధిసంబంధములైన (ఉపాధులవలన వచ్చిన), నామంబులు=పేరుగాని, రూపంబులు=రూపములుగాని, నాకు లేవు, నేను, నకలవ్యాపారము = సర్వపదార్థములచేఁ జేయఁబడుపనులను, కను...యండక-కను = చూచునట్టియు, సర్వ=సమస్తప్రపంచమును, వ్యాపక=వ్యాపించినట్టియు, చిన్తయుండక=జ్ఞానమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడను.

తా. సర్వప్రపంచోపాధులయందున్నను నాకు నుపాధిసంబంధము లగు నాశరూపములు లేవు. సర్వవ్యాపక మగునాకాశము సర్వపదార్థములయందు నుండియు వానితో సంబంధింపనట్లు నేనును సర్వవ్యాపకుఁడ నగుటచే నాకాశము ఘటపటాదులయందున్నట్లు సర్వోపాధులయందు నుండుటయే కాని మఱేమియు లేదు. కావున నేను వానితో సంబంధింప నక్కఱలేదు. వాని నామరూపములతో నాకు సంబంధము కలుగ నక్కఱలేదు. ఇదియుచుగాక నేను ఆ యుపాధులకు సాక్షిని గదా! సాక్షియగువానికిని వానిచే (సాక్షిచే) జూడఁబడువానికిని సంబంధము (అనఁగా నైక్యము; సాక్షియు వానిచే, జూడఁబడుపదార్థంబు నొక్కటి యనుట) కలుగ నేరదు కదా.

నీ. ఏను శరీరంబుగా నిందియంబులు

గాను భ్రాణములు గాను మనము

గాను జిత్తంబును గా నహంకారంబు

గాను శూన్యంబును గాను బుద్ధి

గాను దీర్ఘంబును గాను కుబ్జంబును

గాను స్థూలమును సూక్ష్మమును గాను

గానతికృష్ణరక్తశ్వేతపీతవ

గ్రములును బంచభూతములు గాను

తే. గాను గా ననువాడను గాను వినుము

కాను గా ననువానిని గాంచువాడఁ

గాంచువానిని సతతంబుఁ గాంచువాడ

నాను గా ననువికృతులు లేనివాడ.

83

టీ. వినుము, విను=నేను, శరీరంబుగాను = దేహమును గాను, ఇంద్రియంబులు = జ్ఞానేంద్రియ కర్తేంద్రియరూపుడను కాను, ప్రాణమ్ములుగాను = పంచప్రాణరూపుడను కాను, మనముగాను=మనస్సును కాను, చిత్తంబు గాను = సందేహరూప మగుచిత్తమును కాను, అహంకారంబును గాను=అహంకారస్వరూపుడను కాను, శూన్యంబును గాను = శూన్యరూపుడను కాను, బుద్ధి గాను=నిశ్చయాత్మ యగుబుద్ధి కాను, దీర్ఘంబును గాను= దీర్ఘ పరిమాణము కలవాడను (పొడవరి) కాను, కుజ్జంబును గాను = హ్రస్వపరిమాణము కలవాడను (పొట్టివాడను) కాను, స్థూలమును సూక్ష్మమును గాను=లావుగాని సన్నము గాని కాను, అతి...గాను-అతి = మిగుల, కృష్ణ=నలుపు, రక్త=ఎఱుపు, శ్వేత=తెలుపు, పీత=పసుపు, వర్ణములు గాను=ఆనువర్ణములు స్వరూపముగాఁ గలవాడను కాను, పంచ భూతములు గాను = ఆకాశాది పంచభూతస్వరూపుడను కాను, కాను గాననువాడను గాను="కాను కాను" అని చెప్పుచున్నాడని తలంపఁబడువాఁడు నేను కాను. ("నేలి నేలి" "ఈప్రపంచము నేను కాను" అని నిషేధించునది చిత్తవృత్తియేకాని పర బ్రహ్మము కాదనుట స్పష్టమే కదా.) కాను గాననువానిని గాంచువాడఁ=అట్లు "నే నీప్రపంచములో నేపదార్థమును కాను" అని చెప్పవానిని (చిత్తవృత్తిని) సాక్షివై చూచుచుండువాడనే నేను, కాంచువానిని సతతంబు గాంచువాడఁ = నేను దీనినిఁ జూచుచున్నాను? అని యభిమానము గల పురుషుని (చిత్తవృత్తియందు ప్రతిబింబించిన చిదాభాసమునే) గూడ సాక్షివై యెల్లప్పుడును చూచుచుండువాడను నేను, ఔను గా నను వికృతులు లేనివాడఁ=ఇట్లయినను "ఈ పదార్థము నేను, ఇది నేను కాను" అను వికారములు లేని సర్వవ్యాపకుడను, (బ్రహ్మము పరిపూర్ణ మగుటచే నాయనకు భిన్నమగుపదార్థమే లేదనుట స్పష్టము. "నేలి నేలి" అను మొదలగు శ్రుతులచే భేదాభిమానము కలవారి ననుగ్రహించుటకై (అనఁగా శుద్ధపరబ్రహ్మమును వారికి తెలియఁజేయుటకై) మొట్టమొదట సర్వవస్తువిషేషము చెప్పఁబడెననియు, బ్రహ్మతత్త్వ జ్ఞానానంతరమున హేయోపాదేయపరిత్యాగమును (అనఁగా: పరమాత్మ యద్వితీయత్వమునుఁగూర్చి భేదముచెప్పుటయు, తెలికొనవలయును.) eGangotri

తా. మఱియు శరీరము ఇంద్రియంబులు ప్రాణంబులు మనస్సు చిత్తము అహంకారము బుద్ధి యనునవి యుపాధులే కాని నాస్వరూపములు కావు వీనికంటె వేఱగునని యనుభవమునఁ గానవచ్చుట లేదు. కావున నన్ను శూన్యరూపునిగ భావించ వలదు. సాక్షి, లేక సాక్ష్యము (దృశ్యము-ప్రపంచము) ప్రకాశించదు. కావున నేను (బ్రహ్మము) శూన్యరూపుఁడను కానేరను. మఱియు పొడవుగా నుండుట పొట్టిగా నుండుట చావుగా నుండుట నన్నముగా నుండుట మొదలగుధర్మములు (అనఁగాఁ బరిమాణభేదములు) నాకు లేవు. సర్వవ్యాపకుఁడ నగుటచే నాకు నేవరి మాణము నుండుటకు వీలు లేదుకదా. నలుపు ఎఱుపు తెలుపు వసువు వర్ణములు నాకు లేవు. ఇంత యేల? సర్వప్రపంచంబును పంచభూతాత్మకంబు. అది యంతయు నేను కాను. ఇట్లు చెప్పుటవలన “నేను ప్రపంచమును కాను” అని చెప్పవఁడను నేనని (బ్రహ్మమని) తలంపవలదు. ఏవదార్థము నైనను నిషేధించునదియు స్వీకరించు నదియు (అనఁగా కానని చెప్పనదియు ఔనని చెప్పనదియు) సంకల్పమే కాని మఱి యొక్కటి కాదు. ఆసంకల్పము కూడ నాప్రకాశముచేతనే పని చేయునదియు నాకు గోచరమగునదియు కావుననే నది (సంకల్పరూపుఁడను) కాను. సంకల్పము తనకుఁ దెలియుచున్నదనుట యనుభవసిద్ధముకదా. మఱియొకవిశేషము. ఆసంకల్పము మన సునకు (అనఁగా: మనసునందున్న నేప్రకాశమునకు ఆత్మప్రకాశము యొక్క సాహాయ్యము లేక మనసు మొదలగునని దమకార్యములు చేయవని ఇదివఱకే వివరించయు న్నాము) గోచర మగుచుండుట యనుభవసిద్ధము కావున నాసంకల్పసాక్షి యగు మనోవచ్చిన్నచైతన్యము (ఇతఁడే జీవుఁడనఁబడును) నేనే. అని నాయంశమేకదా, మఱియు “నాసంకల్పము మనసునకు లేక నాకు గోచరమగుచున్నది” అను ననుభవముకూడ కలదు. దానినిబట్టి చూచిన నాజీవునకుఁగూడ సాక్షిని నేనే. ఓయాంజ నేమా! అఖండ జ్ఞానస్వరూపుండనై సర్వోపాధులయందును వ్యాపించియుండుటచే శబ్దాదివిషయములయందుండి ఇంద్రియములయందున్న చైతన్యమునకు ఇంద్రియావచ్చిన్న చైతన్యమునకు గోచరుండనగుచు ఇంద్రియములయందుండి సంకల్పమునకును దానియందుండి మనసునకును దానియందుండి శుద్ధచైతన్యమునకును ఇదియే కూటస్థ చైతన్యము) గోచరుఁడ నైనట్లు నాకు తోచుచున్నను వాస్తవస్థితిలో ప్రపంచము భ్రాంతిసిద్ధముకావున దానికి భ్రాంతిజ్ఞానమునకంటె (అనఁగా: జ్ఞానముకంటె భ్రాంతి యనునది తమోగుణయుక్తమగు నంతకరణధర్మమే కాని జ్ఞానధర్మముకాదు కావున శుద్ధజ్ఞానమనినను భ్రాంతిజ్ఞానమనినను ఒక్కటియే.) నితరస్వరూపము లే దనుటయు జ్ఞానమే నాస్వరూపమనుటయు నిదివఱకే స్పష్టమై యున్నది కదా! కావున యథార్థ

ముగ నీయుపాధలు కూడ నాకంటె వేఱుకావున యిట్లుకూడ చెప్పటకు వీలులేదు. నాకంటె రెండవదిగా గానఁబడుప్రపంచము యథార్థమైనదగునేని “ఇది నాకంటె వేఱు” అని కాని “ఇది వేఱుకాదు” అనికాని చెప్పవచ్చును. ఇచ్చట నీప్రపంచము బొత్తుగనే త్రికాలములయందును లేదు. కావున నెట్లు చెప్పటకును వీలులేదు. కావున “అగుదును కాను” అను వికారములు కూడ నాకు లేవు.

చ. అచలచరేంద్ర దీపము ఘటాదిపదార్థముల నెవ్వలుంగఁజేయుచును వెలుంగురీతిని సముజ్జ్వలమానసచక్షురాదిదృశ్యచయము నెల్ల నాత్మ విషయంబులయందుఁ జరించునట్లు చూచుచు మఱి యేను సాక్షి నగుచు నిల్వసిల్లుదు నిర్వికారతన్. 84

టీ. అచలచరేంద్ర-అచల=పరబ్రహ్మమునందు, చల = సంచరించుచున్న బ్రహ్మ విద్వద్విఘ్నలలో (స్వయముగాఁ గాని, పరులమూలమునఁ గాని చలించక నిర్వికల్పసమాధియందుండువాఁడు బ్రహ్మవిద్వద్విఘ్నఁడు), ఇంద్ర=శ్రేష్ఠఁడవగు నాంజనేయ! దీపము, ఘటాదిపదార్థములకు = ఘటము మొదలగు సమస్తవస్తువులను, వెలుంగఁజేయుచున్ = ప్రకాశించునట్లుచేయుచు, వెలుంగురీతిన్ = తానును బ్రకాశించునట్లు, సము... నెల్ల-సముజ్జ్వల=ప్రకాశించునవిగాఁ గనఁబడుచున్న, మానస = మనస్సు, చక్షుః=నేత్రములు, ఆది=మొదలైన, దృశ్య = చూడఁదగిన (సాక్షిచే ప్రకాశింపచేయఁదగిన) పదార్థముల యొక్క, చయము నెల్ల = సమూహమునంతయు, ఆత్మవిషయంబులందున్ = వానివాని విషయములయందు, చరించునట్లు = ప్రవర్తించు నట్లుగా, చూచుచున్ = ప్రకాశింపఁ జేయుచు (లేక చేయుచు), మఱి=మఱియు, ఏను=నేను, సాక్షినగుచున్ = అయిది యాదులకును వాని ప్రవర్తనములకును గూడ సాక్షినగుచు, నిర్వికారతన్ = వికారము లేవియు లేనివాడనై, విలసిల్లుదున్ = ప్రకాశించుచుండును.

తా. బ్రహ్మవిద్వద్విఘ్నలలో శ్రేష్ఠఁడవగు అంజనేయా, లోకమున దీప మెట్లు దీపమునకంటె వేఱైయున్నఘటాదులఁ బ్రకాశింపఁజేయుచుఁ దానును బ్రకాశించుచు నాఘటాదుల వికారములతో సంబంధపడక యున్నదో అట్లే నేనును బ్రహ్మంబును నాకంటె నితరమై యున్నట్లు తోచుచున్నను మనోనేత్రాదులు దమకమవిషయములనుగూర్చి పరువులిడుచుండ వానిని బ్రకాశింపఁజేయుచు (అనఁగాఁ దెలిసికొనుచు) జ్ఞానమే ప్రకాశమని ఇదివఱకే స్పష్టము చేయఁబడియున్నది. అమనోబ్రాదుల వికారములతో సంబంధింపక నిర్వికారుండనై ప్రకాశించుచున్నాను.

మత్తకోకిల. భానుతేజము నాశ్రయించి స్వభావకర్తములందు నీ

మానస్తత్త్వహరించునడిమిత్వక్రికాశము కలది

మానసేంద్రియము ల్స్వకీయసమస్తకార్యములం దొగి
మానకం జరియించు నెం దభిమానపూర్వకవృత్తులన్.

౭5

టీ. ఈ మానవులు=ఈ మనుష్యులు, భానులేజముక్ = సూర్యునిప్రకాశమును, ఆశ్రయించి = ఆధారముగాఁ జేసికొని, స్వభావకర్తములందుక్ = తనకు స్వభావసిద్ధములైన బహువిధకార్యములయందు, విహరించుకైవడిక్ = సంపరించునట్లు (అనఁగా : తమ తమకార్యముల నాచరించుచుండునట్లు), మత్ప్రకాశముక్ - మత్ = నాయొక్క, ప్రకాశముక్ = జ్ఞానరూపమగు ప్రకాశమును, అంటి = ఆశ్రయించి, ధీ...ములు-ధీ = బుద్ధి, మానస=సంకల్పరూపమగు మనస్సు, ఇంద్రియములు=జ్ఞానకర్తేంద్రియములు, స్వకీ...లందుక్-స్వకీయ = తమతమ, సమస్త=సర్వవిధములైన, కార్యములందుక్ = పనులయందు, ఒగిక్ = బాగుగ, మానకక్ = విడువక, ఎందుక్ = ఆయావిషయములయందు, అభిమానపూర్వకవృత్తులక్ = అభిమానసహితము లగు వ్యాపారములతో, చరియించుక్ = సంపరించుచున్నది.

తా. అయిన నొక్కవిశేషము కలదు. నే నెట్లు మనోనేత్రాదులం జూచుచున్నానో అట్లే మనోనేత్రాదులును దమవిషయము లగుశబ్దాదులం జూచుచున్నవి. సూర్యునిలేజస్సు నాశ్రయించి మనుష్యులు తమతమకార్యములయం దెట్లు ప్రవర్తించుచున్నారో అట్లే యవియు నాప్రకాశము నాశ్రయించి ప్రవర్తించుచున్నవి. సూర్యునకు మనుష్యులవికారములతో సంబంధము లేనట్లు నాకును మనోనేత్రాదులవికారములతో సంబంధము లేదు. ఇదియుఁ బూర్వముననే నిరూపింపఁబడియున్నది. ఇక విశేష మేమనినః—సాక్షి నగుటచే దృశ్యములగు మనోనేత్రాదులవికారములు నన్నెట్లంటవో అట్లే సాక్షులగు మనోనేత్రాదులకుఁగూడ ప్రపంచవికారము లంటకూడదు. ఇదియును గాక నా మనోనేత్రాదులమూలమున విషయముల గ్రహించునదికూడ నేనేకదా. ఇట్లయినను ప్రపంచమున 'ఇది పరుష మగుశబ్దము దీనివలనను బాధ కలుగుచున్నది. దీనిని నే నోర్వలేను' అను మొదలగువ్యవహారములు కలవు. ఈ వ్యవహారములవలన శబ్దాదిజనిత వికారములు మనను మొదలగువాని నంటియున్నట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. ఒకసాక్షికి దృశ్యవికారము లంటకుండిన మఱియొకసాక్షికి నవి యంటుట యెట్లు? అనుసంశయ మొకటిపైఁ జూపిన ప్రపంచానుభవమువలన గలుగుచున్నది. దీనికిఁ దగినసమాధాన మిది పఱకే చెప్పఁబడియున్నది. అనాద్యవిద్యావశమున నంతఃకరణోపాధియం దున్నచైతన్యమే తనకుఁ దాను భోక్తయై విషయముల ననుభవించువాడై చీపుడై తోచి తాను పీనికి విషయములను సాక్షియనియు తనకు పీనివికారము లంటవనియు నెఱుంగక ఇవి

నాని యని యభిమానించుచున్నాడు. ఈ యభిమానమువలన వానివికారములతో, దవకు సంబంధమున్నట్లు తలంచుచున్నాడు. ఇదియే మనసు మొదలగువానికి విషయ వికారములతో (లేక ప్రపంచవికారములతో) సంబంధమున్నట్లు లోకమున వ్యవహరింపబడుటకుఁ గారణము. శుద్ధచైతన్యస్వరూపుడ నగుటచే నాకు నట్టి మమకారము ప్రపంచాభిమానములేదు. కావున యథార్థస్థితిలో తద్వికారములతో నాకుఁగాని నా కంటె నభిన్నము లగు మనోనేత్రాద్యవచ్చిన్నచైతన్యములకుఁ గాని సంబంధము లేదు.

తే. ఎఱుకమఱపుల నెఱిగెడియెఱుక నేను

విధినిషేధములను గాంచువిభుడ నేను

దర్శ్యముల నెల్లఁ దర్కించుతత్త్వ మేను

నేను నే నని వివరించునేత నేను.

86

టీ. ఎఱుకమఱపులఁ = జ్ఞానాజ్ఞానములను (ఇచ్చట జ్ఞానమనఁగా ప్రమాణమని వ్యవహరింపబడు ప్రత్యక్షాదిరూపజ్ఞానమనియు ; దాని యభావ మజ్ఞాన మనియు తెలిసికొనవలయును.) ఎఱిగెడిఎఱుకఁ = తెలిసికొనునట్టి నిత్యజ్ఞానస్వరూపుడను, నేను, విధి...ములఁ-విధి = ఈకార్యము చేయవలయును అని నియమింపబడినవిధిని, నిషేధములఁ = “ఇది చేయరాదు” అనికాస్త్రమునందు చేయబడిన నిషేధమును, కాంచు...డఁ-కాంచు = తెలిసికొనునట్టి, విభుఁడఁ = సర్వవ్యాపకుడను (లేక సర్వశక్తుడను), నేను, తర్క్యములనెల్లఁ = విచారింపవలసినవాని నెల్లను, తర్కించుతత్త్వము-తర్కించు = విచారింపునట్టి, తత్త్వము = సూక్ష్మపదార్థము, ఎను = నేను, నేను నేననివివరించునేతఁ = “నేను నేను” అని చెప్పుసర్వాంతర్యామి నేను. (అహం శబ్దమునకు బ్రహ్మమే ముఖ్యార్థమనుట.)

తా. మఱియు తెలివి యనినను మఱపు అనినను జిత్రవృత్తులే కావున వానికి సాక్షియగువాడను నేను. “ఇది చేయఁదగినవని. ఇది చేయరానివని” అని తెలిసికొను సర్వజ్ఞుడను నేనే. విచారింపఁదగినవిషయముల నెల్ల విచారించి నిర్ణయించువాడను నేనే. అస్తచ్ఛబ్దమున కర్థమగుచు బ్రతిపురుషునిచేతను “నేను నేను” అని వ్యవహరింపబడుచుండువాడను నేనే.

అవ. ఇట్లు వర బ్రహ్మముయొక్క స్వరూపస్వభావముల వివరించి లోకవ్యవహార మజ్ఞానకృత మని చెప్పుచున్నాడు:—

క. నేననిన నన్ను మూర్ఖుఁడు, మే నని వీక్షించుఁగాన మేల్కని సత్యజ్ఞానానందమయని, గాఢాజ్ఞానముచే నెఱుగవలయు సద్గుణకాలీ. 87

టీ. సద్గుణకాలీ-సద్గుణ=శ్రేష్ఠములైనజ్ఞానవైరాగాధిగుణములతో, కాలీ = కూడి యున్న హనుమంతుఁడా! మూర్ఖుఁడు=తెలివి లేనివాఁడు, నేననినా = “నేను” అనఁగా, మేనని వీక్షించుగానా = “శరీర” మని తలంచును గావున (అహంశబ్దార్థము శరీరమే యని భావించును కావున), మేల్కొని=జాగ్రత్తతో, నన్ను = నాయథార్థ స్వరూపమును (అనఁగా: అహంశబ్దార్థమును), సత్యజ్ఞానానందమయునిగా = సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁడగు బరబ్రహ్మమునుగా, జ్ఞానముచే = వివేకముచేత, ఎఱుంగవలయున్ = గ్రహింపవలయును.

తా. నేను అనిన శరీరము అని లోకమున వ్యవహార మున్నది. ఇది భ్రాంతిసిద్ధమైనది. జ్ఞానకూన్యలగువారు (అనఁగా: అవిద్యయందుఁ బ్రతిబింబించి యున్నజీవుఁడు) తమయథార్థ స్వరూపమును నెఱుంగలేక యిట్లు వ్యవహరించుచున్నారు కావున వివేక దృష్టిచే సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుడై నిర్వికారుడై యున్ననన్నే [సర్వస్వరూపమునే, అనఁగా: బ్రహ్మమునే (“నేను” అనుపదమునకు) అస్త-చ్ఛబ్దమునకు] సర్థముగాఁ దెలిసికొనవలయును.

N. B. “నేను” అనుపదమునకు శరీరాహంకారబ్రహ్మలర్థము. అందు శరీరాహంకారములు వాచ్యార్థము (లేక గౌణార్థము; అనఁగా కేవలము వ్యవహారిసిద్ధమై విచారించిచూచిన నభావరూపము అగుసర్థము) బ్రహ్మము ముఖ్యార్థము.

క. నే ననినఁడనువునకు నభి, మానమునకు సర్థ మగుఁ బ్రమాదమువలనం గాన నివి రెండసర్థము , తా నేనన నేన కేవలాత్ముడ ననఘా. రిరి

టీ. అనఘా=దోషరహితుఁడా! అంజనేయా ! ప్రమాదమువలనన్ = అవివేకముచేజూచిన (అనఁగా: బాగుగ విచారించకపోయిన), నేననినా = “నేను” అని చెప్పినచో, తనువునకున్ = శరీరమునకును, అభిమానమునకున్ = అహంకారమునకును, అర్థమగున్ = అర్థమగును. (అనఁగా: లోకమున సామాన్యముగ శరీరాహంకారములు రెండే అహంశబ్దార్థములుగాఁ జెప్పఁబడుచున్నవనుట.) కానన్ = కాబట్టి (ప్రమాదముచే సంభవించుటవలన), అవిరెండు = ఈరెండర్థములును, అసర్థములాన్ = యథార్థములు కానేరవు. నేననన్ = “నేను” అనుపదమునకు, కేవలాత్ముడన్ - కేవల = అద్వితీయుఁడనైన, అత్ముడన్ = ప్రత్యగాత్మ స్వరూపుఁడనైన, నేన=నేనే (బ్రహ్మమే).

తా. “నేను” అనుపదమునకు విచారకూన్యముగాఁ జూచిన “శరీరము” అనియు, “అహంకారము” అనియు సర్థ మగును. ఓదోషరహితుఁడా! అవిచారిసిద్ధములగుటచే నీ రెండును అస్త-చ్ఛబ్దమునకు యుక్తములగుసర్థములు కావు. ఆశబ్దమునకు నిర్వికారుడనగు నేనే ముఖ్యార్థము.

క. నానానూనుని నని న, న్నే నే నన నిన్ను నన్ను నే నన ననినా
నే నను నే నన్నానా, నేనను నన్నెన్ని నన్ను నిను నే నననా. 89

టీ. అన్నా=ఓంజనేయా! నన్నే=పరబ్రహ్మమునగు నన్నే, నానానూనుని-
నానా=అంతట, అనూనుని=నిండియుండువానినిగా, అని=నిశ్చయించి, నేను-అనను=
చెప్పియుండలేదా. నిన్ను=ప్రత్యగాత్మస్వరూపుడవుగాఁ దోచుచున్న నిన్ను,
నన్ను=పరబ్రహ్మరూపుడ నైన నన్ను గా నిశ్చయించి (అనఁగా: జీవబ్రహ్మ లాక్కటియే
యని నిశ్చయించి), నేను, అనను, నన్ను=బ్రహ్మస్వరూపుడనగు నన్ను, వినను=అవిద్యా
కల్పితములగు సర్వపదార్థములయందు “ఇది నేనే” అని యభిమానించు వానినిగా
(కూటస్థునిగా, లేక జీవునిగా), నేనన్నానా=చెప్పితివా (అనఁగా: అహంశబ్దార్థమంటివా)
నీవు, నేననునన్ను=“నేను నేను” అని వ్యవహరింపఁబడుచున్నట్టియు పంచకోశాది
విలక్షణుడ నైనట్టియు నాయొక్క యధార్థస్వరూపమును, ఎన్ని=తెలిసికొని, (మను
ష్యుఁడు అనికేషము.) నన్ను, నిన్ను=త్వంపదలక్ష్యార్థమగు జీవసాక్షియైన నిన్నుగా
నేనను=అహంశబ్దార్థమును నిర్ణయించి చెప్పుము.

తా. ఓయాంజనేయా! ఇదివఱకే నేను (పరబ్రహ్మము సర్వవ్యాపకుడ) ననియు
జీవబ్రహ్మ లాక్కటియే యనియు అవిద్యప్రతిబింబరూపుఁ డైనట్టియు భోక్తయని
యభిమానించుచున్నట్టియు (అనఁగా: కించిద్ జ్ఞత్వాదిగుణములతోఁ గూడినట్టియు
జీవుఁడు అన్తచ్ఛబ్దార్థము కాదనియు బ్రహ్మరూపుడగుతటస్థుఁడై యాశబ్దమున కర్థ
మనియు స్పష్టము చేసి యున్నాను.) కావున నీవు వివేకవంతులై యన్తచ్ఛబ్దమునకుఁ
బంచకోశము లర్థము కావనియు వానికంటె వేఱై జీవసాక్షి నైయున్న నేనే
(కూటస్థుఁడే) యర్థమనియు నిశ్చయించుకొనుము. త్వం అనుపదమునకుఁ గూడ
బాగుగ విచారించిన నిదియే (ఈకూటస్థతత్త్వమే) యర్థమగును. ఇట్లు ‘త్వమహం’
శబ్దార్థముల నిర్ణయించి తెలిసికొని యభింధైక్యము ననుభవింపుము.

క. మేనుమనము మానము మును, నే నను మానమ్ముమాని నేమమ్ము నన
న్నే నే నని నమ్మిన నీ, మాన మనూనానుమాన మైమును నెమ్మిన్.

టీ. మును=పూర్వము, మేను = శరీరము (స్థూలశరీరము), మనము = మనస్సు
(సూక్ష్మశరీరమున మనసే ప్రధానము కావున నిట్లు చెప్పఁబడెను. కావున నిచ్చట సూక్ష్మ
శరీర మనియే యర్థము), మానము = అహంకారము (ఇది కారణశరీరము), నేననుమా
నమ్ము=ఇదియే “నేను (అత్మ)” అనునభిప్రాయమును, మాని=పదలి, నేమమ్మున=నియమ
మున, నన్నే=సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుడనగు నన్నే, నెమ్మిన్ = సంతోషముతో నేనని
నమ్మిన=అహంశబ్దార్థమునుగా నిశ్చయించి, నీమానము = నీజ్ఞానము [మానమనఁగా

ప్రమాణము. అపరోక్షబ్రహ్మజ్ఞానము లేక మును పాప్రమాణము (జ్ఞానము) సంశయ యుక్తమై యుండును] అనూనానుమానమై-అనూన = పరిపూర్ణమైన నిర్దోషమై, అను మానమై=అనుమానప్రమాణమై (ఊహయై), మనుక్ = ఆభివృద్ధి జెందును. దేహాభి మాన మున్నంతకాలము పరోక్షజ్ఞానమున్నను అపరోక్షజ్ఞానము దొరకక సంశయము కలుగుచుండును. ఆయభిమానమును వదలినచో నాసంశయములు తీటును. మొట్ట మొదట తనకుఁ గలిగియున్న పరోక్షజ్ఞానరూపముగ ననుమానమున నప్పుడు దోషములు గానరావు.

తా. మఱియు నీహూల సూక్ష్మశరీరములే యస్తచ్చబద్ధార్థమని యభిమానించుట యసర్థదాయకము. బ్రహ్మ మొకఁడున్నాఁడనియు ఆబ్రహ్మమునకు జీవునకు భేదము లే దనియు సామాన్యముగాఁ జెలిసినను దేహాభిమాన మున్నంతకాలము అవిషయమున (బ్రహ్మమే జీవుఁడనువిషయమున) గలుగు సంశయములకు మితియుండదు. కావున నా యభిమానమును వదలి “అస్తచ్చబద్ధార్థము బ్రహ్మయే” అని సంపూర్ణ విశ్వాసముతో నిశ్చయించుకొనుము. అప్పుడు అపరోక్షబ్రహ్మసమభవము కలుగును. సంశయ ములుతీటును. కావున బాగుగ విచారించి యస్తచ్చబద్ధార్థమును నిర్ణయించుకొనుము.

అవ. అట్లైన లోకవ్యవహారమునను గతి యేమి యనిన చెప్పుచున్నాఁడు:—

క. మన మే పనిఁ జేసిననది, మన మే చేసితి మటంచు మదిఁ దోఁచు ననా తనమై ద్యోతన మై చే,తన మై తగుమనకుఁ గల్పితం బిది యనఘా.

టీ. అనఘా = నిర్దోషివగునాంజనేయా! మనము = సర్వరజ స్తమోగుణయుక్త మైనమనస్సు, విపనిక్=వివిధముగ సంకల్పమును, చేసిన్=చేసినప్పటికిని, అని=అపనిని, మనమేచేసితిమటంచుక్=మనమే చేసినామని (అనఁగాః అసం శబ్దార్థముగ కూటస్థుఁడే చేసినని), మదిక్=మనస్సునందు, తోఁచుక్, సనాతనమై=అనాదిసిద్ధమైన (సిద్ధులమై), ద్యోతనమై = సర్వమును బ్రకాశింపఁజేయునదియై (చేయువారమై), చేతనమై=జ్ఞాన స్వరూపమై, తగుమనకుక్=ఒప్పునట్టిమనకు, ఇని=ఈకర్తృత్వము, కల్పితంబు=అవిద్యచే కల్పింపఁబడినది గాని స్వభావసిద్ధమైనది కాదు.

తా. ఓదోషరహితుఁడా ! లోకవ్యవహారమంతయు నజ్ఞాన కల్పితము. “నేను” అనుపదముయొక్క యర్థంబునకుఁగాని “నీవు” అను పదముయొక్క యర్థమునకుఁగాని ఈవ్యవహారముతో (అనఁగాఁ గర్తృత్వభోక్తృత్వములతో) సంబంధములేదు. కర్తయు మనస్సే. భోక్తయు మనస్సే. మనసు చేయుకార్యముల కన్నిటికిని అస్తద్యస్తచ్చబద్ధార్థ ములే [అనఁగాః సమప్తిమనస్సు చేయుకార్యములకు నీశ్వరుఁడును వ్యప్తిమనస్సు చేయు కార్యములకు జీవుఁడును కర్తలుగాఁ దోఁచుచున్నారు. వాస్తవస్థితిలో నిం దొక్క

దును కర్తకాడు. అస్తద్యుష్వచ్ఛద్ధార్థము లొక్కటియే (బ్రహ్మమే) కావున నది యనాది సర్వసాక్షి జ్ఞానస్వరూపము ప్రపంచమునకు భ్రాంతియే (జ్ఞానము) స్వరూపము కావున బ్రహ్మభిన్నముగ ప్రపంచములేదు. ఇట్లుగుటచే నొకపక్షమున మనసుకాని దాని కార్యములు కాని బొత్తుగానే లేవు. మఱియొకపక్షమున కర్తృత్వాదులకు సాక్షియగుటచే నవి (కర్తృత్వాదులు యేవియును బ్రహ్మమునంటవు.) మనసునకే కర్తృత్వభోక్తృత్వములు కలవనుటయు ననుభవసిద్ధమే. కూటస్థునిఁ దెలిసికొనకుండు సమయమునందే కదా “నేను కర్తను, నేను భోక్తను” అనునభిమానము కలుగుచున్నది. దీనిని బట్టిచూచిన బుద్ధియందుఁ బ్రతిబింబించిన చైతన్యమునే కర్తగాఁ దలంచుచున్నారనుట స్పష్టమగుచున్నది కదా. కావున నస్తద్యుష్వచ్ఛద్ధార్థములు (బ్రహ్మము) కర్తయును భోక్తయును గావు.]

అవ. ఇట్లు బ్రహ్మస్వరూపము నుపదేశించి దాని ననుభవసిద్ధముగా నిరూపించుచున్నాడు:—

ఉ. నమ్ము మనమ్ములో ననుదినమ్ము వెలుంగుచిదాత్మసత్త్వభా
సమ్ము నిజమ్ము నేను నిధనమ్మును సంజననమ్ము రూపవ
ర్ణమ్ములు గర్తృకార్యకరణమ్ములు వర్ణగుణాశ్రమాభిమా
నమ్ములు నాకు లేవను ఘనమ్మగునావచనమ్ము నెమ్మదిన్. 92

టి. మనమ్ములో = మనస్సునందు, అనుదినమ్ము = ప్రతిదినమునను (లేక ఎల్లప్పుడును), వెలుంగు...నమ్ము-వెలుంగు = ప్రకాశించుచున్న, చిదాత్మ = జ్ఞానస్వరూపుఁడగు కూటస్థునియొక్క, సత్ = సత్తారూపమైన (లేక శ్రేష్ఠమైన), ప్రభాసమ్ము = లేజస్సు, నేను నిజమ్ము = నిశ్చయము. నమ్ము. (అందఱకు ననుభవసిద్ధమై యున్న జ్ఞానము వర్తబ్రహ్మమనుట, మనస్సు సర్వవిషయముల గ్రహించుచున్నదని సర్వజనులు తలంచుచున్నారకదా. భూతములవలనఁ బుట్టినదగుటచే జడము కావున దానికి విషయముల గ్రహించుసామర్థ్యము నొసంగుటకై యవశ్యముగ చేతనసహాయము కావలయును. అట్లు సహాయము చేయుచున్న చేతనమునే లోకులు జ్ఞానపదముతోఁ జెప్పుచున్నారు. అదియే బ్రహ్మము.) నిధనమ్మును = నాశంబును, సంజననమ్మును = పుట్టుకయును, రూప...మ్ములును-రూప = ఆకారములు, వర్ణమ్ములును = నీలపీతాదివర్ణములును (లేక బ్రహ్మణాదిజాతులును), కర్తృకార్యకరణమ్ములును-కర్తృ = చేయువాఁడై యుండుట (కర్తృత్వ మనువర్ణమున కర్తృపద ముపయోగింపఁబడియున్నది. దీనినిభావప్రధాననిర్దేశమందురు), కార్య = ఒకకర్తచే జేయఁబడుట (లేక నొకదానిని జేయుట), కరణమ్ములును = ఒక కర్తకు సాధనమగుట (లేక ఒక సాధనమును గలిగియుండుటయును), వర్ణ...లును-వర్ణ = జాతులును, గుణ = సత్త్వాదిగుణములును, ఆశ్రమ = బ్రహ్మచర్యాది ఆశ్రమములును, అభిమానమ్ములును =

ఈవర్ణాదులయందలి యభిమానంబును, నాకులేవు, అను = అనునట్టి, ఘనమ్మగునావచ నమ్ముక్ = సర్వోత్తమ మైననామాటను, నెమ్మదిక్ = మనస్సునందు, నమ్ముము = నిజమని నిశ్చయించుకొనుము.

తా. ఇట్లు కర్తయు భోక్తయు గాని బ్రహ్మమే ఇట్లునుభవమునకు వచ్చు ననియెడవేమో వినుము. ఈయనుభవము శ్రొత్తగా రానక్కఱలేదు. సర్వజనులును ఆ బ్రహ్మమును స్వస్వరూపముగా ననుభవించుచున్నారు “నేను తెలిసికొనుచున్నాను” అను ననుభవమే యావిషయమునఁ బ్రమాణము. లోకమున నందఱు “మనస్సే సర్వమునుం దెలిసికొనుచున్నది” యని తలంచుచున్నారు. కాని యామనస్సు పంచభూతాత్మకమైనది యగుటచే జడము. ‘దానియందున్నయాప్రకాశమే సర్వమును దెలిసికొను నని ఇదివఱకే స్పష్టము చేసి యున్నాను కదా! కావున “సర్వప్రకాశక మై నేను దీనిని తెలిసికొనుచున్నాను” అను వ్యవహారములచే నస్తచ్చబౌద్ధములుగ ననుభవించఁ బడుచున్న జ్ఞానమే బ్రహ్మమని నిశ్చయించుకొనుము. ఇంతకంటె నధికముగ ననుభవమేది కావలయును. మఱియు బాగుగ విచారించిన నాబ్రహ్మమునకు (స్వస్వరూపమునకు) పొడుగుగా నుండుట మొదలగు రూపములు కాని నలుపు తెలుపు మొదలగు వర్ణములు కాని బాటిబ్రహ్మచర్యాద్యాశ్రమములు కాని లేవనుటయు నట్లే యనుభవ సిద్ధము. జ్ఞానమునకు నిందేదియు నుండుటకు వీలు లేదు కదా. జ్ఞానము ఈవిషయములను సాక్షి యగుటయు దీనికి (జ్ఞానమున కివి లేవనుటకు) రెండవకారణము “నేను బ్రాహ్మణుడను ఎఱ్ఱనివాడను పొట్టివాడను బ్రహ్మచారిని” అను మొదలగు వ్యవహారముల వలన వైఁ జెప్పినరూపాదు లన్నియు స్వస్వరూపమునకు నున్నట్లే వ్యవహరించఁబడుచున్నవి కదా యనియెడవేమో ఇది భ్రాంతియని ఇదివఱకే చెప్పియున్నాను. “సాక్షియే యాత్మ” యనుటయుం దెట్లు విరోధములేదో అట్లే “సాక్షికి దృశ్యము లగురూపాదులతో సంబంధ ముండదు” అనుటలోఁ గూడ విరోధము లేదు కదా. కావున లేనిరూపాదినంబంధ మున్నట్లు తోచుట భ్రాంతి యగుటలో సంశయమేమి? ఇట్లుగటచేత వాస్తవస్థితిలో నాయాత్మకు వైఁజెప్పినరూపాదులయం దభిమానము లేదు. అచైతన్యము జన్మవినాశములు కలది కాదు. దృశ్యవదార్థములజన్మవినాశములఁ జూచుసాక్షి యగుటచే దానికి జన్మవినాశము లుండు ననుట సంభవింపదుకదా. ఎట్లు విచారించినను ఆశుద్ధచైతన్యమే నీవు (త్వంపదార్థము) అదియే యహంపదార్థము. ఈవాక్యములను దృఢముగ నమ్ముము.

అవ. “జ్ఞానమే బ్రహ్మము” అని సిద్ధాంత మేమి? లోకానుభవమును బట్టి జడపదార్థమే బ్రహ్మము కాకూడదా? చార్వాకాదిమతస్థులు కొందఱు జడము లగు

భూతముల నుండియె చైతన్యశక్తి యుద్భవించు ననుచున్నారు కదా. అనిన నట్లు కాదని సమాధానమును జెప్పుచున్నాడు:—

చ. అరుచి జనింప నిం పగుమహావిషయేచ్ఛలు మాని మానిత
స్ఫురదభిమానమానసవచోఘన కాయనివాసవాసనం
భారయకు మేను నే ననెడిబుద్ధిని దోచుటచేతఁ జేతనే
తరమును గాను గానఁ బరతత్త్వమే విశ్వ మభావభావనన్. 93

టీ. విశ్వము = ప్రపంచము, అభావభావనన్-అభావ=లేదనెడు, భావన్ = తలంపుతో, అరుచి = వైరాగ్యము, జనింపన్ = పుట్టఁగా, ఇంప...చ్ఛలు-ఇంపగు = ఇంతవఱకు నిష్టముగా నున్న, మహత్ = గొప్పవిదైన, విషయేచ్ఛలు = శబ్దాదివిషయ ములయందలి యాసలను, మాని=వదలి, మాని...వాసన్-మానిత = స్తోత్రము చేయఁ దగిన, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, అభిమాన = అహంకారమువలనఁ బుట్టినట్టియు, మానస=మనస్సనకును, వచః=వాక్కునకును, ఘనకాయ = స్థూలశరీరమునకును (స్థూల సూక్ష్మశరీరములకనుట), నివాస = ఉనికిపట్టెన, వాసన్ = ఇచ్ఛను (వాసనయనగా ఇచ్ఛలవలన జనించి మనసున నిలచి యున్న సంస్కారముగాని సామాన్యమగుకామము కాదని తెలిసికొనవలయును), భారయకు=పొందవలదు, ఏను = కూటస్థుడనైననేనీ, నేను పరబ్రహ్మమును, అనెడిబుద్ధి = అనుతెలివితేత, కాన్ = విచారించఁగా, చేత నేతరమునుగాను = చైతన్యమునకంటె నితరమగు జడమును కాను, తోచుటచేత = “నేనునేను” అని జడవినాశకాలమైన సుషుప్త్యవస్థయందుకూడ స్ఫురించుచుండుట చేత (ఆయవస్థయందు నేను అనువ్యవహారము లేకున్నను దానియర్థమగు బ్రహ్మముకలదు గావున నిట్లు చెప్పబడెను), పరతత్త్వమే = పరాత్పరుడని చెప్పబడుచున్న పర బ్రహ్మమే నేను.

తా. ఈవిషయమున నించుక యైనను సంశయింపకుము. స్థూలసూక్ష్మశరీరము లాత్మయని యభిమానింపకుము. అనాద్యవిద్యావశమున ననాదికాలమునుండియు దేహ త్కభ్రాంతివచ్చుచుండెనుకావున, నీకునది (దేహత్కభ్రాంతి) “అహం బ్రహ్మస్మి” యను జ్ఞానమునకు ప్రతిబంధమును గలిగించుచున్నది. ఇది యహంకారమువలన నింత దృఢ ముగా నేర్పడుచున్నది. ఆయహంకారంబును బాంచభౌతికము కావున శబ్దాదుల నభి మానించుచున్నది. ఈయభిమానమే జన్మపరంపరకుఁ గారణ మగుచున్నది. కర్తలం జేయించుచున్నది. నర్వకర్తలను శబ్దాద్యనుభవార్థములే కదా. కావున మొట్టమొదట నాయహంకారమును జయింపుము. దానికి వైరాగ్యము ముఖ్యసాధనము. పైన నిరూ పించినట్లు ప్రపంచము సంపూర్ణముగా నభావమగుచో కావున నీవైరాగ్యము గలుగు

టయు దుర్లుటము కాదు. ప్రపంచయథార్థస్థితినిగూర్చి కొంత విచారించినఁ జాలును. అప్పుడు మొట్టమొదటనుండియు సుఖకరములుగా నున్న శబ్దాదులు దుఃఖకరములగును. ఆశబ్దాదులయందుఁ దోచుచున్నయానంద మంతయు స్వాభావికము కా దనియు బ్రహ్మనందలేకమే యనియుఁ జెప్పితిని కదా. అప్పుడు క్రమక్రమముగ నాశబ్దాదుల యందలి యభిమానము తొలఁగును. దానిచేఁ గర్తలు నశించును. అప్పుడు పునర్జన్మము కలుగదు. లోకమున “ఈధనము నాది” అను మొదలగు వ్యవహారము ప్రైవిషయమున (అనఁగా నహంకారమే జన్మమును కలిగించు ననువిషయమున, అహంకారమే విషయమున నభిమానించునప్పుడు మమకారరూపముతో పరిణమించును కావున నాయహంకారమమ కారములకు భేదములేదు) బ్రమాణము. దేహ మెప్పటికిని ఆత్మ కానేర దనుటలో సంశయము కొంచె మైనను లేదు. “నేను” అనుపదమునకు సర్థమును విచారించిన సమయమున సర్వము స్వప్రము చేయఁబడియే యున్నది. ఆయినను మఱియొక యుక్తిని వినుము. సుషుప్త్యవస్థయందు సర్వము లీనమయ్యెను కదా. అప్పటిసర్వాభావమును జూచునది జ్ఞానమా (చేతనమా) లేక యచేతనమా? అచేతనము చూడనేరదు. చేతన మైన నాఅచేతనములవలనఁ బుట్టిన దైనయెడల వాని లయకాలమున వానితోఁగూడ లయము నొంద వలయును గాని స్వతంత్రమైయుండదు, కావున నాసర్వాభావమును జూచునది స్వతంత్ర చేతనమై యుండకతప్పదు. ఇక సుషుప్త్యవస్థయందే స్వతంత్ర చేతనము సర్వాభావము నెఱుంగుచున్నదో జాగ్రదాదులయందుండుగూడ నదియే సర్వము నెఱుంగుచున్న దనువిషయము నెవ్వండును భంగము చేయఁజాలఁడు. నిదురించి మేల్కొనినపిదప “నేను సుఖముగ నిదురించితిని” అని సర్వాభావమును తాను కనుగొనినట్లు చేయువ్యవహారమే ప్రైవిషయమునఁ జాలినంత ప్రామాణ్యము నొసంగుచున్నది. ఇక విచారింపుము. “నేను” అనఁగా నెవ్వఁడగును. నిస్సంశయముగఁ బైఁజెప్పఁబడినస్వతంత్రమే యగును. కావున నోయాంజనేయ! నేను (ఆత్మ) జడ మని యెన్నఁటికిని దలంపకుము.

చ. ఇరవుగ నెన్న నెన్నఁ డొకయించుక లేకయ యున్న యున్నతిం బొరలువికార కారణ మబోధము దీని తెఱంగు రంగుగా నెఱిఁగి శమించి మించి పరమేశ్వరభావముఁ బొంది బొంది తా మఱచినధీరధీరుచిరమార్గుఁడు మోక్షముఁ జేరుఁ జేరువన్. 94

టీ. ఇరవుగ్ = బాగుగా, ఎన్నె, ఎన్నఁడు = ఎప్పుడు, ఒకయించుక లేకయ = కొంచెమైనను వస్తుస్వరూపములేకయే (అనఁగా కనఁబడకయే), ఉన్నయున్నతిఁ = ఉన్న రీతిగనే, పొరలు...ణము-పొరలు = అభివృద్ధిఁబెందుచున్న, వికార=ఉత్పత్తివినాకాది వికారములయొక్క, కారణము = హేతువు (అనఁగా ఈవికారములు వస్తువులుగాకున్నను

ఉన్నట్లు గానవచ్చుటకు గల హేతువు), అబోధము=అజ్ఞానమే (భ్రాంతివలన నీవికారముల జూచుచున్నారనుట), దీని తెఱంగు = ఈయజ్ఞానముయొక్క లాపమును రంగుగా = చక్కగా, ఎఱింగి = తెలిసికొని, శమించి = కాంతి నొంది, మించి = అభివృద్ధి గాంచి, పరమేశ్వరభావముఁబొంది = పరబ్రహ్మత్వమును జెందిన, (“అనం బ్రహ్మస్యే” అను జ్ఞానముగలిగి), బొంది = శరీరమును, తా = తాను, మఱి... ధృఢుడు-మఱిదిన, ధీరస్థిరమైన, ధీ = జ్ఞానముచే, రుచిర = మనోహరమైన, మార్గుడు = మార్గము కలవాడు, చేరువ = సమీపమున (అనఁగా కరతలామలకముగ, లేక అప్రయత్నముగ), మోక్షము = స్వతస్సిద్ధమై యున్నముక్తిని, చేరు = పొందును.

తా. ఇట్లైనచో లేనివికారము లేల తోఁపవలయు నందువేమో వినుము. దీని కంతయు నజ్ఞానమే కారణ మని ఇదివఱకే చెప్పియున్నాను. కావున నీవిషయమును స్పష్టముగఁ దెలిసికొనుము. ఎండమావులయందు నీరులేని దయ్య నున్నట్లు తోచినవిధమున నద్వితీయుఁడగు బ్రహ్మమునందు ఈ ప్రపంచము తోచుచున్నది. ఈవిషయమును జక్కఁగ నెఱింగి నాకును బ్రహ్మమునకును భేదము లేదు. ప్రపంచము శూన్యము. నేను అద్వితీయుఁడను అనుజ్ఞానమును దృఢముఁ జేసికొనవలయును. అప్పుడు ఈశరీరము వాస్తవస్థితిలా శూన్యరూపమే కావున దీనియం దాత్మాభిమానము కలుగదు. ఇట్లు దేహాభిమానమును బరిపూర్ణముగ వదలి సంశయముల మాని “పరబ్రహ్మమద్వితీయము” అని చూచు మహాత్ముడు సమీపముననే (అనఁగా దానున్నచోటనే) ముక్తిని జెందును. తెలిసికొనలేకపోవుటయేకాని యాత్మ యెప్పుడును ముక్తుఁడే కదా.

ప్రబోధచంద్రోదయమున “శ్లో. కాంతేనంతమహిమ్ని నిర్మలచిదానందే తరంగావళి, నిర్దుక్తేఽమృతసాగరాంభసి మనా జ్ఞగ్నోఽపి నాచామలి, నిస్సారే మృగతృప్తికార్ణవజలే భ్రాన్తోఽపి మూఢః పిబ, త్యాచామ త్యనుమోదతేఽభిరమతే మజ్జత్యథోన్మద్యతి.” “కాంతమై యపరిమితప్రభావముకలదై శుద్ధమై జ్ఞానానందరూపమై నిశ్చలమైయున్న మోక్షమనెడు సముద్రజలమున సంపూర్ణముగ మునిగి యుండియు దానిజలముల నించుకయైన నాస్వాదింపరు. నిస్సారమై యెండమావులయం దూరకకల్పింపఁబడినదై యున్నజలమున (అనఁగా శూన్యమయ్య నున్నట్లు తోచుచున్న సంసారమున నున్నట్లు అజ్ఞానముచే తలంచుచుండియు దానిని ఎండమావులలానినీటిని) బానముఁజేయుచున్నాఁడు. అచఘనము చేయుచున్నాఁడు. దానిరుచికి మెచ్చుకొనుచున్నాఁడు. అంతకంటె నధిక మైనది లేదని దానియం దభిమానముగలిగియున్నాఁడు. దానియందే మునుఁగుచుఁ దేలుచున్నాఁడు. ఇది యేటి చిత్రము?” అను వద్యముచేతై విషయముఁ బ్రశ్నముగఁ గలిగి నర్థించియున్నాఁడు.

అవ. ఇట్లు పరమేశ్వరుడు సర్వమును వివరించి రామోపదిష్టద్వర్గశ్యవివేకము నిట్లని చెప్పుచున్నాడు:—

వ. అని యుపదేశించి వెండియు నాత్మస్వరూపం బతిస్పష్టంబుగా నెఱుంగుకొనుటకు నింక నొక్కపరమరహస్యంబుఁ జెప్పెద సావధాన చిత్తుండ వై యాకర్ణింపు మని యిట్లనియె. 95

టీ. అని యుపదేశించి = ఈవిధముగా బోధించి, వెండియు = మఱియు, అత్మస్వరూపంబు = కూటస్థనియధార్థస్వరూపము, అతిస్పష్టంబుగా = మిగులవిశదముగా, ఎఱుంగుకొనుటకు = తెలిసికొనుటకై, ఇంక = ఇంకవై, ఒక్కపరమరహస్యంబు = అతిరహస్యమగునొకవిషయము, చెప్పెద, సావధానచిత్తుండవై = మిగులశ్రద్ధతో, ఆకర్ణింపుమని = వినుమని, ఇట్లనియె = ఈరీతిగ చెప్పబోవుచున్నాడు.

తా. ఓపార్వతీ! శ్రీరామచంద్రుఁ డీవిధముగాఁ దనయధార్థస్వరూపమును అంజనేయునకు వివరించిచెప్పి మరల సుఖతరముగఁ దెలియఁ జేయువాడై యాక్రిందివిధముగఁ జెప్ప నుపక్రమించుచున్నాడు.

— దృగ్దృశ్యవివేకము. —

సీ. కలితశబ్దశ్రోత్రఘనమనోహంకృతుల్
 దృశ్యముల్ వీనికి దృక్కు నేను
 స్ఫుర్కత్వగింద్రియాంచస్తనోహంకృతుల్
 దృశ్యముల్ వీనికి దృక్కు నేను
 సలలితరూపలోచనమనోహంకృతుల్
 దృశ్యముల్ వీనికి దృక్కు నేను
 గమనీయరసరసజ్ఞామనోహంకృతుల్
 దృశ్యముల్ వీనికి దృక్కు నేను
 తే. అతిసురభినాసికామనోహంకృతులును
 దృశ్యములు గాన వీనికి దృక్కునేను
 బహువిధాంతర్బహిష్టప్రపంచమెల్ల
 దృశ్య మట్లొటఁ బరిపూర్ణదృక్కు నేను.

96

టీ. కలిత...కృతులు=కలిత=విచ్ఛేదము, శబ్ద=శబ్దమనువిషయము, శ్రోత్ర=దాని గ్రహించునట్టి శ్రోత్రేంద్రియము, ఘన=గొప్పదియగు, మనః=అయింద్రియమాలమన ప్రత్యక్షజ్ఞానరూపముతో వెలుపలికి ప్రసరించునట్టిమనస్సును, అహంకృతులు = 'నేను

శబ్దమును వింటిని' అని పలుకు నహంకారమును, దృశ్యముల్ = చూడబడునవి (శబ్దమును శ్రోతము గ్రహించును. మనోవృత్తి యాశోక్తేంద్రియముద్వారా వెలుపలికి ప్రసరించినప్పుడే కాని యాప్రత్యక్షముకలుగదు. మఱియు నప్పు డహంకారము 'నేను శబ్దమును వింటిని' అని యభిమానించును. ఈచెప్పబడినవిషయ మంతయును తనకు గోచరమగుచున్నదనుట సర్వజనులకును ప్రత్యక్షము. "నే నిప్పుడు వినుచున్నాను" అని యొక పురుషుడు భాషించినప్పుడు అది (అనగా ఆస్థితి) స్వయముగా నెఱుంగుచు నేయున్నాడు కదా. ఇట్లే రూపస్వరూపసాదిప్రత్యక్షములయందుకూడ నాయావిషయముల నాయాయుద్రియములు గ్రహించుటయు, వానిమూలమున మనోవృత్తియు వెలికి నిర్గమించుచుండుటయు అవియన్నియు తనకార్యములుగా నహంకారమభిమానించుచుండుటయు నైజము. (ఈవిషయమునంతయును స్వయముగా నెఱుంగుటకూడ నైజమే యని గ్రహించునది.) వీనికిఁ = ఈ శబ్దశ్రోత మనోహంకారములకు, నేను = కూటస్థుడ నైన నేను, దృక్కుఁ = సాక్షి నై యున్నాను. (తా ననగా కూటస్థుడే కాని వేటొకఁడు కాఁడుగదా!) స్వర్క...తులు-స్వర్క=శీతోష్ణాదిరూపముగు స్వర్కము, త్వగింద్రియ = దానిని గ్రహించెడు త్వగింద్రియము, అంచల్ = ఒప్పుచున్న, మనోహంకృతులు=అచ్చట సహాయముచేయు మనోవృత్తి దానిని స్వకార్యముగా నభిమానించు అహంకారము, దృశ్యములు, వీనికిఁ, నేనుఁ, దృక్కుఁ, సలితరూపలోచనమనోహంకృతుల్, దృశ్యము లీనికి దృక్కు నేను, కమనీయ = మనోహరమైన, రస = రుచి, రసజ్ఞ=నాలుక, మనోహంకృతులు = మనస్సు అహంకారము, దృశ్యములు = (స్వయముగా గ్రహించు ననగా కూటస్థుడే గ్రహించుననుటయే), నేను, వీనికిఁ, దృక్కుఁ, అతి...తులు - అతిసురభి = మిక్కిలి సుగంధము, నాసికా = ఘ్రాణేంద్రియము, మనోహంకృతులు = మనోహంకారములును, దృశ్యములు, కానక్ = చూడబడునవియే కావున, వీనికిఁ, నేను, దృక్కుఁ, అట్లగుటఁ = ఈవిధముగా సర్వసాక్షి నై యుండుటచే, బహు...మెల్లక్ - బహువిధ = అనేకవిధములైన (అనగా జ్ఞాతృ, జ్ఞాన, జ్ఞేయ రూపములైన), అంతర్వహిద్ధ = లోపల వెలుపలనున్న, ప్రపంచమెల్లక్ = మనోబుద్ధ్యాదిరూప మైనట్టియు శబ్దస్వరూపమైనట్టి ప్రపంచమంతయును, దృశ్యము, అట్లాటక్ = కావున, నేను, పరిపూర్ణ దృక్కుఁ-పరిపూర్ణ = సర్వపరిపూర్ణుడ నైన, దృక్కుఁ=సాక్షిని.

తా. శబ్దస్వరూపరసగంధములను పంచవిషయములును వానిని గ్రహించుటకు సాధనము లైన జ్ఞానేంద్రియము లైదును ఆ యుద్రియములతో సంబంధించి (అనగా వానిగుండ్ల వెలికి వ్యాపించి నిష్కయములం బ్రకాశింపజేయుచున్న మనంబును ఆ మనము

నందు “నాది” యను నభిమానము గలిగియున్న యహంకారంబును మఱియు లోపల వెలుపలఁ గల సర్వపదార్థములును దృశ్యములు) అనఁగా నాచే బ్రకాశింపఁజేయఁ తెలిసికొనఁబడుచున్నది. నేను (జ్ఞానరూపముగ బ్రహ్మము) వీని కన్నింటికిని సాక్షిని [అనఁగాఁ బ్రకాశింపఁజేయఁ (తెలిసికొను) బడువాఁడు] కావున నాకును వీనికిని సంబంధము లేదు.

అవ. ప్రై జెప్పిన విషయము ననుభవపూర్వకముగా సిద్ధాంతము చేయుచున్నాఁడు:—

సీ. శబ్దాదివిషయపంచకము దృశ్యం బగు
 శ్రవణాదికరణపంచకమునకును
 శ్రవణాదికరణపంచకము దృశ్యం బగుఁ
 దతమనోబుద్ధ్యహంకృతుల కరయఁ
 దతమనోబుద్ధ్యహంకృతులు దృశ్యం బగుఁ
 బరిపూర్ణదృశ్య బ్రహ్మమునకుఁ
 బరిపూర్ణదృశ్య బ్రహ్మంబు నగునాకు
 దృశ్యత్వ మెందుఁ జింతింప లేదు
 తే. గాన నిరతిశయస్వప్రకాశనిర్వి
 కారనిర్విషయావ్యయాకాశకల్ప
 కల్పనాతీతసచ్చిత్సృఖస్వరూప
 సురుచిరాఖండశుద్ధవస్తువును నేను.

97

టీ. అరయఁ = విచారంపఁగా, శ్రవ...నకుఁ - శ్రవణ = చెవి, ఆది = మొదలుగాఁ గల, కరణ = జ్ఞానేంద్రియములయొక్క, పంచకమునకుఁ = విడిచిటికి, శబ్దాదివిషయపంచకము, శబ్ద = శబ్దము, ఆది = మొదలుగాఁగల, విషయపంచకము = విడువిషయములును, దృశ్యంబగుఁ = చూడఁదగిన వగును (అనఁగా జ్ఞానేంద్రియములు శబ్దాదులను జూచుననుట), తత...తులకుఁ - తత = విస్తారములైన, మనోబుద్ధ్యహంకృతులకుఁ = మనోబుద్ధ్యహంకారములకు, శ్రవణాదికరణపంచకము = చెవి మొదలగుజ్ఞానేంద్రియములైదును, దృశ్యంబగుఁ = చూడఁదగిన వగును (అనఁగా సంతకరణము జ్ఞానేంద్రియముంజూచుననుట), పరి...నకుఁ - పరిపూర్ణ = సర్వవ్యాపకుడైన, దృశ్య = సర్వసాక్షియైన, బ్రహ్మమునకుఁ = పరమాత్మకు, తత...తులు - తత = విస్తారమైన, మనోబుద్ధ్యహంకృతులు = మనోబుద్ధ్యహంకారములు, దృశ్యంబగుఁ = చూడఁదగిన వగును (సర్వసాక్షి యాయంతఃకరణమును జూచు ననుట), పరిపూర్ణదృశ్య బ్రహ్మంబునగు నాకుఁ = సర్వవ్యాపకుడను

సర్వసాక్షిని, పరబ్రహ్మస్వరూపుడైన నాకు, ఎందుకొకటి = ఎచ్చటను, చింతించకొకటి = విచారించకగా, దృశ్యత్వము = ఒకదానిచే జూడబడుటయనుస్థితి, లేదు. (అనగా బ్రహ్మమునకు ద్రవ్య యెవ్వఁడును లేఁడనుట. శబ్దాదులకు ద్రవ్య కలఁ డనువిషయము అనుభవసిద్ధము. జ్ఞానస్వరూపుఁ డగు పరమాత్మనకుఁగూడ మఱియొకద్రవ్య కలఁడనుటయన్ననో ప్రత్యక్ష విరుద్ధము. జ్ఞానమును జూచుటకు మఱియొకజ్ఞానము కలదనుట యసంభవము. దృశ్య మగు జ్ఞానమునకును ద్రవ్య యగుజ్ఞానమునకును భేదమును నిరూపించుటయే మొట్టమొదట నశక్యము. రెండును జ్ఞానములే కదా. ఈ యంశమునుగూర్చి వివరణమును గోరువారు నాచే వివరింపబడిన బ్రహ్మగీత 3 అ. 11. శ్లోచూ.) కానకొకటి = కాబట్టి, నేను, నిరతి ... పును-నిరతిశయ = (నాకంటె) సధికమగు వస్తువులేని (అనగా సర్వాధిక మైనట్టియు), స్వప్రకాశం = రెండవసాక్షితో నవసరములేక స్వయముగానే ప్రకాశించునట్టియు, నిర్వికారం = ఉత్పత్తి మొదలగువికారములు లేనట్టియు, నిర్విషయం = నేనే సర్వమయ్యుండ నగుట చేత దృశ్యము లని చెప్పఁబడుచు (నాకంటె) భిన్నములగుపదార్థములు లేనట్టియు, అవ్యయం = నాశరహిత మైనట్టియు, ఆకాశకల్పం = ఆకాశముతో సమాన మైనట్టియు (అనగా భిన్నములని తలంపఁబడుచున్న సర్వపదార్థములతో సంబంధపడియుండియు వాని వికారముల నంటనట్టియు), కల్పనాతీత-కల్పనా = “ఇతఁ డిట్టివాఁడు” అని నిర్ణయించుటను (లేక తర్కములచే వికల్పముచేయుటను), అతీతం = అనుక్రమించినట్టియు (అనగా నిర్ణయించుటకు కాని వికల్పములచేయుటకుఁ గాని వీలులేనట్టియు), సత్ = ఉనికియు, చిత్ = జ్ఞానంబును, సుఖస్వరూపముగాఁ గలిగినట్టియు, సురుచిరం = మనోహర మైనట్టియు, అఖండం = పరిచ్ఛేదములు (విభాగములు) లేనట్టియు, శుద్ధవస్తువును = నిర్మల మగు పరబ్రహ్మవస్తువును, నేను.

తా. అది యెట్లనిన వినుము. శబ్దస్వరూపరసగంధములశ్రోతృత్వకృత్పక్షిపక్ష్య ప్రాణములు క్రమముగ గ్రహించుచున్నవనుట యనుభవసిద్ధ మగుటచే నీవిషయమును గూర్చి ప్రత్యేకముగాఁ జెప్పనక్కఱలేదు. “నేను కంటితో చూచుచున్నాను” అను మొదలగువ్యవహారము లీవిషయమునఁ బ్రబలప్రమాణంబులు కదా. కావున నిందియాదుల ద్రవ్యనుగూర్చి కొంత వివరింపవలయును. స్వానుభవమునుబట్టి కొంచెము జాగ్రత్తతో విచారించిన దనయింద్రియములు చేయు విషయగ్రహణము తనకుఁ దెలియఁచున్నదనుట నెవ్వఁడును నిరాకరింపఁజాలఁడు. “నాకంటికి నెదుటఁ దెలుపు కానవచ్చుచున్నది. కన్ను తెలుపును గ్రహించుచున్నదనుటను నేనెఱుంగుదును” అను వ్యవహారము వైవిషయమునఁ బ్రబలప్రమాణము. ఈ ప్రమాణమువలన నిందియములకు నస్తృచ్ఛబద్ధ వాచ్యుం డైన యొకద్రవ్య కలఁడని స్పష్టమగుచున్నది. లోకమున సామాన్యముగ “నేను” అనుపదమునకు సంకలనరహితస్థానియందుఁ బ్రతిబింబించినట్టివని గాని యా

యంతశకరణముచే నూరక యావరింపఁబడి మాత్ర మె యున్నవైతన్యమునుగాని యర్థ ముగాఁ జెప్పచున్నారు. కావున ఇంద్రియములకు ద్రష్ట యంతశకరణమే. దీనికిని ఈ యంతశకరణమునకును మఱియొక ద్రష్ట కలఁ డనుటయు ననుభవవిరుద్ధము కాదు. ఎవ్వం డైనను తనయందుఁ బుట్టునంకల్పము తనకు తెలియదని చెప్పఁగలఁడా “నా మనసు స్వస్థముగ లేదు. మనసునందు కలఁక కల దనుట నే నెఱుంగుదును” అను మొదలగు వ్యవహారములు నీ విషయమునం బ్రమాణములు. నంకల్పమే కదా మనస్సు. అంతశకరణమంతయు నొక్కటియే కావున మనసునకు సాక్షియున్న నంతశకరణమునకు సాక్షియున్నట్లే కావున మనసునకు నెవ్వఁడు సాక్షియై యున్నాడో వాఁడే నేను (బ్రహ్మము).

నాకు సాక్షి యెవ్వఁడును లేఁడు. ఎట్లు తర్కించినను దాని (నాకు సాక్షి కల దనుటను) నెవ్వఁడును నిర్ణయింపఁజాలఁడు. నేను స్వప్రకాశుఁడను (రెండవసాక్షితోఁ బనిలేకయే స్వయముగఁ బ్రకాశించువాఁడను) నాకంటె నధికమగు పదార్థ మెద్ది యును లేదు. అట్టిపదార్థ ముండిననే కదా నన్నుఁ బ్రకాశింపఁ జేయవలయును. మఱియు దృశ్యము లనుపదార్థము లొకప్పుడు కానవచ్చుచు మఱియొకప్పుడు కాన రాకపోవుచు (అనఁగా నావిర్భావతిరోభావములఁ జెందుచు; ఈ ఆవిర్భావతిరోభావ ములే యుత్పత్తివిनाశము లని యిదివఱకే చెప్పియున్నాము) నుండును. సాక్షికి నవి (ఉత్పత్తివిनाశములు) యెన్నటికిని గలుగఁగూడదుకదా. కావున నాకుం గూడఁ మఱియొకసాక్షి యుండినచో నుత్పత్తివిनाశము లుండి తీరవలయును. మనోహంకారాదు లన్నియు సుషుప్తినమయమున నశించినను నేను (నంకల్పసాక్షి యగుబ్రహ్మము) నశించక వానివిनाశమును జూచుచున్నాను. జాగ్రదవస్థలయందు విమరల నుత్పత్తి యగుచుండ “నే నేకరూపముతో నుండి చూచుచున్నాను. నేను సుఖముగ నిదురించితిని. అప్పుడు నాకేమియుం దెలియకుండెను” అను వ్యవహార మివిషయ మునఁ బ్రమాణమని ఇదివఱకే చెప్పియున్నానుకదా. ఇకఁ జూడుము. ఉత్పత్తివిनाశ సాక్షినగునా కుత్పత్తివిनाశము లెట్లు కలుగును? కావున నేను నాశరహితుఁడ నగుటచే నాకు సాక్షి లేఁడు.

మఱియు కోశము లేకపోవుటచేతనే ఇతరవికాసములు ఉండుట వృద్ధిఁజెందుట నశించుట మొదలగునవియును లేవు. ఆకాశమువలె నీదృశ్యప్రపంచముతోనంబంధపడి యున్నను దీనికి సాక్షి నగుటచే దీనివికారములు నన్ను బాధింపవు. నేను సుఖిని అనుమొదలగు ననుభవములు భ్రాంతిసిద్ధములు కాని వాస్తవములు కావని ఇదివఱకే నిరూపించియున్నాను కదా. ఇట్లయిన నీకు సాక్షి లేకపోయిన నీవు (రాముఁడు బ్రహ్మము)

కలవో లేవో నిశ్చయమెట్లు అనియెదవేమో వినుము. నేను (రాముండు బ్రహ్మము) స్వప్రకాశుండ నగుటచే నాయునికిని నేనే తెలిసికొందును గాని ఇతం డిట్టివాడు అని ఇతరుఁ డెవ్వఁడును నిర్ణయింపలేడు. నేను సత్యజ్ఞానానందరూపుఁడను. ఎప్పుడు నొక్క విధముగాఁ బ్రకాశించువాఁడను. నిర్మలుండను.

మఱియొక్కవిశేషము బాగుగఁ దెలిసికొనుటకై (అనఁగా లోకానుభవానుసారముగా విభాగించి యెఱుంగుటకై) దృశ్యము వేఱు దృక్కు వేఱు అని చెప్పితినిగాని వాస్తవస్థితిలో నాస్వరూపమునకు ఖండములే లేవు. నే నద్వితీయుండను. ఇట్లయిన సిద్ధాంతమునకు విరోధము వచ్చును. నీవు బ్రహ్మము జ్ఞానరూపుండ వగుటచే నీకు విషయములగుపదార్థము లవశ్యముగా నుండి తీరవలయును కదా యనియెదవేమో అది యొక నియమము కాదు. ఇదివఱకు చేసిననిరూపణ ననుసరించి ప్రపంచము నాకంటె వేఱు కాదని తెలిసికొనియున్నావు. ఇదియును గాక జ్ఞేయములు లే కున్నను జ్ఞానము జ్ఞానమే కాని వేఱుకానేరదు. భ్రాంతివలన నిప్పుడు లేనిపదార్థము లున్నట్లు తోచుచున్నవి. కావున నాస్వరూపము (జ్ఞానరూపముగ బ్రహ్మము. ఈమిథ్యాపదార్థములకు సాక్షిగాఁ దోచుచున్నది. ఇంతయేకాని యీ ప్రపంచమునకు జ్ఞానమో స్వరూపమే. కావున నిది నాకంటె వేఱు కానేరదు. వేఱు కాకపోయిన దృశ్యంబును కానేరదు. ఈకారణము వలన నాయందు సాక్షీత్వ ధర్మంబును ఉండనేరదు.

అవ. ఇట్లు తనసర్వపరిపూర్ణత్వమును విషయరహితజ్ఞానమాత్రరూపత్వమును బ్రకటించి మరలఁ బ్రకృతము (అనఁగా దృశ్యము వేఱు దృక్కు వేఱు అనుపద్ధతి ననుసరించి) తన మఱియొకసాక్షి లేడను విషయమును యుక్తిసిద్ధముగ నిరూపించుచున్నాడు:—

వ. అట్టిదృగ్విస్తువు నైననాకు దృశ్యత్వంబు గలుగ దెట్లనిన వినుము. దృక్కును, సంవిత్తును, జిత్తును, జ్ఞప్తియు, జ్ఞానంబును, బోధంబును, చైతన్యంబును ననునివి ఘట కుంభ. కలశశబ్దంబులభంగిఁ బర్యాయనామంబు లట్లగుట దృక్కు నైనన న్నవలోకించునది దృగన్యం బనిన దీపభాస్యంబులై జడంబులై నఘటాదులు భాసకంబై నదీపంబు బ్రకాశింపంజేయ నేరనిపగిది నాచేతఁ బ్రకాశ్యంబులై యచేతనంబులై నయహంకారమనోనేత్రరూపాదికంబులు ప్రకాశకంబై నమత్స్వరూపంబు దెలియనోపవు. దృగంతరంబనిన నాదృగంతరంబు స్వల్పప్రభారూపంబై నప్రదీపంబనల్పతేజోవంతుం డగుభానుమంతుని వెలిగింప లేనిచందంబున నికృష్టంబై యెఱుంగ

సమర్థంబుగాదు. సమానంబై తేజరిల్లం జేయుననిన రత్నంబు స్వస
దృశరత్నంతరంబును భాసిల్లం జేయ తమంబు గానిపోలిక మత్స
మంబై విలసిల్లంజేయ శక్తంబుగా దదియునుంగాక వేదాంతంబుల
యందుఁ జై తన్యద్వయం బను క్తం బది య ట్లండనిమ్ము సముత్క్ర
ష్టం బై కాంచు ననిన నదియు మఱియొక దృగంతరంబునకు దృ
శ్యంబు గావలయు న ట్లయిన దానిం గనుంగొనుదృగంతరాంతరం
బింకొక్కటి యనిన నితైఱంగున నసంఖ్యాతదృగంతరాంగీకారంబు
దోచునందువలన నవస్థాదోషంబు ప్రాప్తం బగు నట్లు గాక కొన్ని
దృగంతరంబుల నూహించి యొక్కటి నిలిపి ఇటమీఁద దీనికిద్రష్ట
లేడనిననన్నింటికిం గలుగ నితని కెట్లు లేకుండు గలం డనిన వానికి
వ్యభిచారంబు వచ్చు నివ్వధంబు గాక మొదటిదృగంతరంబు నిరతి
శయం బనిన నెయ్యది సర్వకారణం బై నిష్కారణం బై తనకంటె
నితరం బై నసర్వంబును సాధనంబు లేకయ తాన వీక్షించు నదియె
నేను గావున స్వప్రకాశపరిపూర్ణ దృజ్జయ బ్రహ్మంబు నగుదు నని
యుపదేశించి మఱియు నిట్లనియె.

98

టీ. అట్టిదృగ్విస్తృతనైననాకుఁ - అట్టి = ప్రెవఁజెప్పిన, దృగ్విస్తృతనైననాకుఁ =
సాక్షిరూపుఁడనైననాకు, దృశ్యత్వంబుగలుగదు=చూడఁబడుట యనుస్థితి సంభవింపదు.
(అనఁగా బ్రహ్మమునకు సాక్షిలే డనుట.) ఎట్లనినఁ, వినుము, దృక్కును = “దృక్”
అనుపదంబును, సంవిత్తును = “సంవిత్” అనుపదంబును, చిత్తును = “చిత్” అను
పదంబును, జ్ఞప్తియుఁ = “జ్ఞప్తి” యను పదంబును, జ్ఞానంబును = “జ్ఞాన” మనుపదం
బును, బోధంబును = “బోధ” మనుపదంబును, చైతన్యంబును = “చైతన్య” మనుపదం
బును, అనునివి=ఈపదములు, ఘట...భంగి-ఘట = “ఘట” మనుపదంబును, కుంభ =
“కుంభ” మనుపదంబును, కలశ = “కలశ” మనుపదంబును, శబ్దంబులభంగి = ఈపద
ములయట్లు, పర్యాయనామంబులు = ఒకపదార్థము నెప్పుడేర్లు, (అనఁగా ఘటాదిపదము
లెట్లొకఘటముచే చెప్పనో దృగాదిపదములు కూడ నట్లే పరబ్రహ్మమును చెప్పననుట.)
అట్లగుటఁ=ఈకారణమువలన, దృక్కునైననన్ను = స్వసాక్షినైననన్ను, అవలొకించు
నది = చూచునని చెప్పఁబడునది, దృగన్యంబనినఁ = దృశ్యమే యనినచో (అనఁగా
దృశ్యము లగు శబ్దాదిపదార్థములే తమకు సాక్షి నగునన్నుఁ జూచు ననినచో) దీప
భాన్యంబులై=దీపముచే ప్రకాశింపఁజేయఁదగియున్నట్టియు, జడంబులై=స్వయముగా
ప్రకాశించునట్టి స్వభావము లేని, ఘటాదులు = ఘటాదిపదార్థములు, భాసకంటెన

దీపంబు = తమ్ముఁ బ్రకాశింపఁజేయుదీపమును, ప్రకాశింపఁజేయనేరనిపగిది =
 (స్వయముగ) ప్రకాశింపఁజేయలేనట్లు, నాచేతంబ్రకాశ్యంబులై = నాచే ప్రకాశింపఁ
 జేయఁదగినవై, అచేతనంబులైన = జడములైన, అహం...బులు-అహంకార = అహంకా
 రము, మనః=మనస్సు, నేత్ర=నేత్రము, రూప = ఆనేత్రముచే గ్రహింపఁబడురూపము,
 (విషయేంద్రియమనోహంకారములకుఁ గలపరస్పరసంబంధము ౯౨-వ పద్యములో వివ
 రింపఁబడియున్నది.) అదికంబులు = మొదలైనవి (అదిపడమువలన సర్వవిషయ సర్వేం
 ద్రియములను వానితో సంబంధము గలమనోహంకారములనుగూడ గ్రహించునది).
 ప్రకాశకంబైన=తమ్ముఁ బ్రకాశింపఁజేయునట్టి, మత్స్వరూపంబు = నారూపమును,
 తెలియనోపవు = తెలిసికొనఁజాలవు (అనఁగా ప్రకాశింపఁజేయలేవు.) (జ్ఞానమే
 ప్రకాశ మని యిదివఱకే చెప్పియున్నాము). దృగంతరంబునన్ = మఱియొకదృక్కు
 నన్ను ప్రకాశింపఁజేయు నని చెప్పినచో, స్వల్పప్రభారూపంబు = స్వల్పమైనకాం
 తియే స్వరూపముగాఁ గలది, విసప్రదీపంబు = విసచిన్నదీపము, అనల్ప లేజోపంతు
 డగు=అపరిమితమగు ప్రకాశముగల, భానుమంతుని వెలిగింపలేనిచందంబునన్ = సూర్యునిఁ
 బ్రకాశింపఁజేయలేనట్లు, నికృష్టంబై = నన్నుఁ బ్రకాశింపఁజేయునని చెప్పఁబడిన
 రెండవదృక్కు నాకంటె నల్పప్రకాశము గలదైనయెడల, ఎఱుంగనమర్థంబుగాదు =
 నన్ను ప్రకాశింపఁజేయఁజాలదు. సమానంబై లేజరిల్లంజేయుననిన్ = రెండవసాక్షి
 నాతో సమానమగు ప్రకాశముగలదై నన్ను ప్రకాశింపఁ జేయుననిన, రత్నంబు, స్వస
 దృశరత్నాంతరంబు = తనతో సమానమగు కాంతిగల రెండవరత్నమును, భాసిల్లం
 జేయన్ = ప్రకాశింపఁ జేయుటకు, త్నమంబుగానిపోలికన్ = సమర్థము కానట్లు, మత్స
 మంబై=నాతో సమానమై (యున్న రెండవసాక్షి), విలసిల్లంజేయఁశక్తంబుగాదు = నన్ను
 ప్రకాశింపఁజేయనేరదు. అదియునుంగాక = ఇంతమాత్రమేకాక, వేదాంతంబులయం
 దున్ = వేదాంతకాస్త్రములలో, చైతన్యద్వయంబు=రెండుచైతన్యములు (కలవని), అను
 క్తంబు=చెప్పఁబడియుండలేదు. అదియటుండనిమ్ము = ఆవిషయ ముండనిమ్ము ("యుక్తి
 ననుసరించియే విచారితము" అని భావము). నముత్కృష్టంబై = నాకంటె నధికమై,
 కాంచుననిన్ = రెండవసాక్షి నన్ను ప్రకాశింపఁజేయునని చెప్పినచో, అదియున్ =
 సాక్షియును, మఱియొక దృగంతరంబునన్ = దానికంటె నధికమగు ప్రకాశముగల
 మఱియొకసాక్షికి, దృశ్యంబుగావలయున్ = గోచరము కావలసివచ్చును, అట్లయిన్ =
 అట్లు చెప్పినచో (రెండవసాక్షికి ద్రవ్యగుఱుఁడవసాక్షి గలఁడనినచో), దానిన్ =
 అఘాడవసాక్షిని, కనుంగొను...రంబు-కనుంగొను=చూచునట్టి, దృగంతరాంతరంబు=
 మఱియొకసాక్షి (కావలసివచ్చును), ఇంకన్ = మఱియు, ఒక్కటియనిన్ = దానిని
 జూచుటకు మఱియొకసాక్షి కావలసివచ్చును అనినచో, ఇట్లెఱుంగునన్ = ఈవిధ

ముగా, అసం...రంబు-అసంఖ్యాత = లెక్కకు మిక్కిలియైన, దృగంతర = సాక్షుల
యొక్క, అంగీకారంబు=ఒప్పుదల, తోచుకొ = కావలసినప్పుడు. (అనగా లెక్కకు
మిక్కిలియగు సాక్షుల నొప్పుకొనవలసి వచ్చుననుట.) అందువలనక = ఆకారణమువలన,
అనవస్థాదోషంబు = "అనవస్థ" (అంతము లేక పోవుట) యనుదోషము, ప్రాప్తంబగుక =
వచ్చును. అట్లుగాక = అట్లు లెక్కకు మిక్కిలి యగుసాక్షుల నంగీకరింపక, కొన్నిదృ
దృగంతరంబులక = కొన్ని సాక్షులను, ఊహించి = కలవని నిర్ణయించి, ఒక్కటి
నిలిపి = ఒకసాక్షియొద్ద నిలచి, ఇటమీదక = ఇకమీద, దీనికిక = ప్రస్తుత
సాక్షికి, ద్రవ్యలేడనినక = మఱియొకసాక్షి లేడని చెప్పినచో, అన్నింటికిగలుగక =
ఇంతవఱకు నున్న సాక్షులకన్నిటికిని సాక్షియుండ, వీనికెట్లులేకుండుక = ప్రస్తుత
సాక్షికిమాత్రము సాక్షి యెటు లేకపోవును, కలండనినక = దీనికిగూడ సాక్షియున్నా
డనినచో, వానికిక = ఆసాక్షికిగూడ (అనగా ప్రస్తుత మేసాక్షికి చెందవసాక్షి
లేడని చెప్పియున్నామో ఆసాక్షికిగూడ), వ్యభిచారంబువచ్చుక = నిషేధము కలు
గును. ఇవిధంబుగాక = ఇట్లుచెప్పక, మొదటిదృగంతరంబు = మొట్ట మొదటిసాక్షి, నిరతి
శయంబనినక = అతిశయములేనివాడు (అనగా తనకంటె నన్యమగుసాక్షి యాత
నికి లేడు) (స్వప్రకాశుడు) అనినచో, ఎయ్యది = నీసాక్షి, సర్వకారణంబై = సమస్తము
నకును కారణభూతుడై, నిష్కారణంబై = తనకు గారణము లేనివాడై, తనకంటె
నితరంబైన సర్వంబుక = తనకంటె వేరుగా గనబడు సమస్తపదార్థములను, సాధనంబు
లేక = చెందవసాధనములతో బనిలేక (అనగా స్వస్వరూపములతో మాత్రమే), తాను
వీక్షించు = స్వయముగా బ్రకాశింపజేయునట్టి, అదియె = ఆ మొదటిసాక్షియే, నేను
గావునక = నేను కాబట్టి, స్వప్ర...ప్రంబు-స్వప్రకాశ = తనంత దానే ప్రకాశించు
నట్టియు, పరిపూర్ణ = సర్వవ్యాపక మైనట్టియు, దృశ్య = జ్ఞానస్వరూప మైనట్టియు,
బ్రహ్మాంబుక = పరబ్రహ్మమును, అగుదుక = ఏయున్నాను, అని యుపదేశించి = అని
బోధించి, మఱియు నిట్లనియెక = మఱియు సీక్రిందివిధముగా జెప్పబోవుచున్నాడు.

తా. ఓ యాంజనేయా ! ఈ ప్రపంచమునకంతయును నేను సాక్షి నగుదును; గాని
నాకు సాక్షి లేడు అని ఇదివఱకు చెప్పియున్నాను. దానిని నిరూపించెదను వినుము.
దృక్కు నవిత్ చిత్ జ్ఞప్తి జ్ఞానము బోధము చైతన్యము అను పదములన్నియు ఖుట
కుంభాదిశబ్దములవలె నాకు బర్యాయనామములు. కావున నీపదములలా దేనిని గ్రహి
వ్యవహరించిన నొక్కటియే. ఇక యుక్తిని వినుము. నాకు (జ్ఞానమునకు) మఱియొక
సాక్షి కలడనిన, వాడు చేతనుడా? యచేతనుడా? అచేతను డైనచో జ్ఞానమును
బ్రకాశింప జేయజాలడు. దీపముచే బ్రకాశింప జేయబడు పదార్థములు (ప్రకాశ

శూన్యములగు పదార్థములు) దీపమును బ్రకాశింపజేయజాలవు కదా. కంటిచే (లేక జ్ఞానేంద్రియములచే) గ్రహింపబడువిషయముల నాజ్ఞానేంద్రియములు గ్రహింపజాలవుకదా. ఇట్లుగాక నాకంటె నితరుం డగుచేతనుఁ డొక్కఁడు కలఁడని చెప్పినచో నది వేదాంతశాస్త్రమునకు విరుద్ధము. యుక్తికింగూడ సరివడదు. ఎట్లనినః ఒకజ్ఞానమును మఱియొకజ్ఞానము ప్రకాశింపజేయు ననిన నా రెండవజ్ఞానము (ద్రష్ట యగు జ్ఞానము) మొదటిజ్ఞానమునకంటె (దృశ్యమగు జ్ఞానమునకంటె) నధికమా? సమమా? లేక యల్పమా? అల్పమే యనినచో దీపము తనకంటె నధికకాంతి గల సూర్యునిం బ్రకాశింపజేయజాలనట్లు ఆద్రష్టజ్ఞానము దృశ్యజ్ఞానమును బ్రకాశింపజేయజాలదు. సమ మనినచో ఒకరత్నము తనతో సమానమైన కాంతిగల మఱియొకరత్నమును బ్రకాశింపజేయునట్లు మొదటిజ్ఞానమును (అనఁగా దృశ్యజ్ఞానమును) బ్రకాశింపజేయజాలదు. అధికమనినచో దానికంటె నధికమగు మఱియొకజ్ఞానము దానికిఁ (ఆ రెండవ జ్ఞానమునకు) గూడ సాక్షియై యుండవలసివచ్చును. ఈ పక్షమును ఖండించుట కవకాశ మేదియును లేదు. ఇట్లు (అనఁగా రెండవజ్ఞానమునకుఁగూడ మఱియొకసాక్షి కలం డని) చెప్పినచో “నామూఁడవజ్ఞానమునకుఁగూడ మఱియొకసాక్షి కలఁడు. ఆ నాల్గవ జ్ఞానమునకుఁగూడ మఱియొకసాక్షి కలఁడు. దానికిని మఱియొకసాక్షి దానికిని మఱియొకసాక్షి” అని లెక్కకు మిక్కిలి యగుసాక్షుల నంగీకరింపవలసివచ్చును. ఇదియే యనవస్థాదోషము (ఎప్పటికిని ముగియకుండుట యనుదోషము). ఇట్లు బహువిధములగు దోషములు కలుగుటచే నీపక్షము జ్ఞానమునకు మఱియొకజ్ఞానము సాక్షి కావలయును. అనుపక్షము సరియైనదికాదు. అనవస్థాదోషము నెట్లును దొలఁగించుటకు వీలులేదు. కాని సాక్షులవఱకు నంగీకరించి యిచ్చట నిలిపి వీనికి సాక్షి లేదు అని చెప్పటకు వీలు లేదు. అట్లు చెప్పిన వ్యభిచారదోషము వచ్చును. వాదముకొఱకై యాశ్రయింపబడిన నియమమునకు భంగముకలిగినేని యది వ్యభిచారదోష మనబడును. ఇచ్చట వాదము కొఱకై సాక్షి ప్రతిపదార్థమునకు నుండితీరవలయును. సాక్షిలేనిది యేపదార్థమైనను నిశ్చయింపబడదు; అనునియమ మాశ్రయింపబడియున్నది. అనవస్థాపరిహారమునకు నై కొన్ని సాక్షుల నంగీకరించి యొక్కనికి మాత్రము సాక్షి లేఁడనినఁ బైనియమమునకు భంగమువచ్చునటుల సృష్టసేకదా. కావున నెట్లును జెప్పటకు వీలులేదు. సంకల్పసాక్షి యగు జ్ఞానమే నిరతిశయ (తనకంటె నధికమగు రెండవపదార్థములు లేనిది) యనియు స్వప్రకాశ (స్వయముగఁ బ్రకాశించునది) యనియుం జెప్పితీరవలయును. ఆజ్ఞానమే నేను (రాముఁడు-బ్రహ్మము) కదా! కావున నేను పరిపూర్ణుఁడను. సర్వసాక్షిని. ఓ పార్వతీ! ఈవిధముగాఁ దనతత్త్వము నెఱిగించి సారాంశమును వివరించువాడై శ్రీరాముఁ డాంజనేయునితో నిటనియె.

అవ. ఇట్లు దృగ్దృశ్యముల నెఱింగించి సర్వము నుపసంహరించుచున్నాఁడు:—

తే. తెలియఁబడుచున్న విశ్వంబు దృశ్య మంచుఁ
దెలివి నై సర్వమును గాంచుదృక్కు నేను
మిగుల నాకంటె నన్య మేమియును లేదు
సత్య మిది సర్వవేదాంతసంగ్రహంబు.

99

టీ. తెలియఁబడుచున్న = జ్ఞానమునకు గోచరమగుచున్న, విశ్వంబు = ప్రపంచము, దృశ్యమంచుఁ = దృశ్యమని ఈ ప్రపంచమునందు తెలిసినభాగము కొంతయు తెలియనిభాగము కొంతయూఁగూడ కలదు. అందఱును సర్వజ్ఞులు కారుగదా. ఇట్లుగట్ల చేత “తెలియఁబడునది దృశ్యము” అనిన తెలియఁబడనిది దృశ్యమునకంటె వేఱు కావచ్చుననియు దానివలన దృక్కుఁ బ్రప్తము సర్వసాక్షియనుట సంభవింపదనియు సంశయముతోఁచును. కాని ఇట్టిసంశయ మక్కఱలేదు. “ఇది తెలియును. ఇది తెలియదు” అను రెండువిషయములను పురుషుఁడు స్వయముగా నెఱుంగుచునే యున్నాఁడు. (అనఁగా పురుషుని యథార్థస్వరూప మగు బ్రహ్మము తెలిసికొనుచున్నాఁడు. చిత్తవృత్తికి గోచరమగుదానిని తెలియఁబడినదానినిగాను, గోచరముకానిదానిని తెలియఁబడనిదానినిగాను మనము వ్యవహరించుచున్నాము. కావున నీయుభయరూపమగు ప్రపంచము పరబ్రహ్మమునకు గోచర మగుచునే యున్నదని నిశ్చయించుకొనవలయును.) తెలివినై=జ్ఞానరూపుడైన నేను, సర్వముఁ = ఈ సమస్తప్రపంచమును (అనఁగా జ్ఞాతాజ్ఞాతరూపమగు నుభయవిధప్రపంచమును), కాంచు = చూచునట్టి, దృక్కు = సాక్షిని, మిగులనాకంటె = నాకంటె నధికమగు, అన్య మేమియును లేదు. (సర్వకారణభూతుఁడనగుటచే యథార్థమును విచారించిన దృశ్యమగు ప్రపంచముకూడ నేనే) ఇది = ఈ విషయము, సత్యము = నిజము, సర్వవేదాంతసంగ్రహంబు = సమస్తవేదాంతసిద్ధాంతసంగ్రహము.

తా. “ఈ ప్రపంచము నాచే నెఱుంగఁబడుచున్నది. ఇది దృశ్యము” అని జ్ఞానరూపుడైన నేను తెలిసికొనుచున్నాను. వైన నిరూపించినయుక్తుల ననుభవముల ననుసరించి ఈవిషయము స్పష్టమైయే యున్నది. మఱియు నీ దృశ్యపదార్థములకూడ నాకంటె వేఱుకావనియుఁ గూడ నిరూపించియున్నాను. కావున నాకంటె వేఱైనదేదీయు లేదు. ఇది యథార్థము. సర్వవేదాంతములును జెప్పువిషయ మిది.

క. జీవత్రితయతనుత్రిత, యావస్థాత్రితయమునకు నతిరిక్తుఁడుఁ ద

ద్భావాభావజ్ఞుఁడు నగు, కేవలచిన్త యుండ నేను కీశాధీశా! 100

టీ. కీశాధీశా = వానరశ్రేష్ఠా ! నేను, జీవ...లకు - జీవత్రితయ = విశ్వతైజస ప్రాజ్ఞులను మువ్వర జీవులకంటెను, తమత్రితయ = వానిచే నభిమానింపఁబడు వ్యష్టిభూల నూత్నకారణశరీరములకంటెను, అవస్థాత్రితయమునకు = జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తవ స్థలకంటెను, అతిరిక్తుడును = వేఱైనవాఁడును, తద్భావా...దును-తల్ = ఆజీవాదుల యొక్క, భావ=ఉనికిని, అభావ=లేమిని (అనఁగా ఆవిర్భావతిరోభావములను), జ్ఞాఁడును = తెలిసికొనువాఁడును, అగు...యుఁడఁ - అగు = అయినట్టి, కేవల = పరిశుద్ధుడైన (లేక స్వతంత్రుడైన), చిన్నయుఁడఁ = జ్ఞానమాత్రరూపుఁడను.

తా. ఓ యాంజనేయా ! నాకంటె నితర మగునది యథార్థస్థితిలో లేవన్న సాంఖ్యయోగావలంబులగువారు ప్రపంచమునుండి నన్ను వేఱుగాఁ జేసి తెలిసికొనువారు కావున వారికి దృఢదృశ్యజ్ఞాన మావశ్యకము. భ్రాంతులై సర్వత్ర భేదమును జూచు చుండువారల కభేదమును మొట్టమొదటనే గ్రహించుట యశక్యముకదా. కావున స్థూలనూత్నకారణశరీరములకును అందలి జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తవస్థలకును వీనియందెల్ల నభిమానముగల విశ్వతైజసప్రాజ్ఞులకును సాక్షియై సర్వము నెవ్వం డెఱుంగుచున్నాడో వాఁడే బ్రహ్మమని మొదట చెలిసికొనవలయును. ఇట్లు జీవసాక్షి నగు నన్నెఱిగిన నీశ్వరసాక్షి యగు బ్రహ్మమునుగూడ నెఱిగినట్లే యగును. నేనే బ్రహ్మమని ఇదివఱకే చెప్పితినిగదా. కావున నా స్వరూపము జ్ఞానమే యని తెలిసికొనుము. మొట్టమొదట విభాగపూర్వకముగ జ్ఞానము కలిగినపిదప నవిభాగముగాను తదనంతరము అది పరిశుద్ధము (అనఁగా నిర్విశేషము భేదము త్రికాలములయందును లేకుండుట)గాను జ్ఞానము కలు గును. ఇదియే చక్కని యుపాయము. “ద్రష్టా త్వమేవ సకలస్య న దృశ్యమేత దిత్యా కలయ్య తదను త్వదనన్యభూతం, వ్యాకృశ్య దృశ్య మపి తాం ధియమ పృపాస్య సంఘ్నభైకరసికా నముపాసలే త్వాం” “బ్రహ్మనందానుభవరసికు లగువారు మొట్టమొదట నిన్ను (కృష్ణుని) ప్రపంచమునకు ద్రష్టగాను ఆప్రపంచమునకంటె భిన్నునిగాను భావించి పిదప నీవును ప్రపంచము నొక్కటియే యని విచారించి తదనంతరము నీవు నిర్విశేషుడ వనియు నెట్లును నిరూపించుటకు వీలులేనివాఁడ వనియుఁ చెలిసికొని నేమింతురు” అని మహాత్ము లీవిషయమునుగూర్చి చెప్పియున్నారు.

అవ. పైనఁ జెప్పినవిషయమునే మఱియొకవిధముగా నిరూపించుచున్నాఁడు:—

సీ. భూతప్రపంచమును బుద్ధ్యహంకారంబు

లవ్యక్తమును నింద్రియములు పదియు

నొక్కటి విషయప్రపంచమును జేతనే

CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection. Digitized by eGangotri

క్షరము క్షేత్రం బన గడు నొప్పు నిది యప
రాప్రకృతి యనఁగఁ బ్రకృతి యనఁగ
నలరు నీప్రకృతితోఁ గలసి వర్తించు చి
దాభాసుఁ డక్షరుఁ డాత్మఁ డనఁగఁ

తే. బరఁగు క్షేత్రజ్ఞఁ డనఁ బరాప్రకృతి నాఁగఁ
బురుషుఁ డనఁగ నీరెంటికిఁ బొందు గలుగ
నొనరఁ గనుఁగొను నేఁ బురుషోత్తముఁ డనఁ
బరుఁ డనఁగ వెల్లుచుండుదుఁ బవనతనయ!

101

టీ. పవనతనయ = అంజనేయా! భూతపంచకమును = ఆకాశాది పంచభూతము
లును, బుద్ధ్యహంకారంబులు = బుద్ధి అహంకారము, అవ్యక్తమును = వీనికి కారణమగు
నవిద్య, పదియుఁజ్ఞానేంద్రియకర్తేంద్రియములుపదియును, ఒక్కటి = అంతఃకరణ
మొక్కటియుఁ గలసి, ఇంద్రియములు = పదునొకం డింద్రియములును, విషయపంచక
మును = శబ్దాదివిషయములైదును, చేత...భృతులు-చేతన=ప్రాణము (లేక, చిత్తవృత్తి),
ఇచ్ఛ=కామము, ద్వేష=క్రోధము, సుఖదుఃఖ = సుఖము దుఃఖము, సంఘ=వీనియొక్క
సముదాయమును, భృతులు=హైర్యంబును, క్షరము=క్షర మనియు (నాశముకలది గావున
క్షరము), క్షేత్రంబునఁ = క్షేత్రమనియు (పరబ్రహ్మ మతీయొకవిధముగాఁ దోచు
విపరీతకల్పనలకు, లేక సృష్టి కాధారము గావున క్షేత్రము; భూమియందు వైరు వండి
నట్లు దీనియందును ప్రపంచరూపసస్యము ఫలించును), కడుఁ = మిక్కిలి, ఒప్పుఁ =
చెప్పుటచును ప్రకాశించును. ఇది = ఈక్షేత్రమే, అపరాప్రకృతియనఁగ = అపరా
ప్రకృతి యని (అపరమనఁగా యల్పదేశమున నుండునది “పాదోఽస్య విశ్వాభూతాని”
అని శ్రుతి; లేక తుచ్ఛమైనది), ప్రకృతియనఁగఁ = మాయ యనియును (లేక ఉపా
దానకారణ మనియు), అలరుఁ = ఒప్పుచుండును. ఈప్రకృతితోఁ = ఈక్షేత్రముతో,
కలసి = కూడి, వర్తించుచిదాభాసుఁడు = ఉన్నట్టిబ్రహ్మప్రతిబింబము, అక్షరుండు =
నాశరహితుండు కావున నక్షరుఁ డనియు, అత్మఁడనఁగఁ = సర్వవ్యాపకుండు కావున
నాత్మయనియు, పరాప్రకృతినాఁగఁ = పరాప్రకృతియనియు (అపరాప్రకృతి
కంటె శ్రేష్ఠుండు గావున జీవుని కీపేరు కలిగెను), పురుషుఁడనఁ = కరీరములయందు
వ్యాపించియుండువాఁడగుటచే పురుషుఁడనియు, క్షేత్రజ్ఞఁడనఁ = క్షేత్రమును దెలిసి
కొనుచుండువాఁడు కావున (అనఁగాఁ ప్రకాశింపఁజేయుచుండువాఁడు కావున క్షేత్రజ్ఞఁ
డనియు), పరగుఁ = ఒప్పుచున్నది. ఈరెంటికిఁ = ఈక్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులకు, పొందు
గలుగఁ = సంబంధముకలుగుచుండఁగా, ఒనరఁగనుఁగొనునేను = బాగుగచూచుచున్న

నేను, పురుషోత్తముడనఁ = ఊరాక్షరపురుషులకంటె శ్రేష్ఠుడగుటచేత పురుషోత్తముడనుపేర, పరుడనఁగఁ = పరమాత్మయనుపేర, వెల్లుచుండుదుఁ = ప్రకాశించుచుండును.

తా. ఓయాంజనేయా! మఱియొకవిషయమును వినుము. నాయథార్థస్వరూపము స్పష్టముగఁ దెలియవచ్చును. పంచభూతములును బుద్ధియు నహంకారంబును జ్ఞానేంద్రియ కర్తేంద్రియములును అవ్యక్తంబును (ఇదియే యవిద్య) అంతఃకరణంబును చేష్టయును (ఇదియే శ్రియాశక్తి) యిచ్చయు ద్వేషంబును నుఖంబును దుఃఖంబును దేహాది సముదాయంబును ధైర్యంబును (లేక శరీరాదులు దృఢములై నిలచుటకుఁ దగిన యాధారశక్తియు) గలసి తేత్రమనఁబడును. ఇది సర్వవికారములకు నాధార మగుటవలన దీని కీపేరు కలిగెను. వివాశము కలది యగుటచేత ఊరమనియుం దుచ్చమైన ప్రకృతి యగుటచేత నపరాప్రకృతి యనియు సర్వవికారములకు నుపాదానకారణ మగు మాయయే స్వరూపముగాఁ గలది కావునఁ బ్రకృతి యనియు దీనినే వ్యవహరించుచున్నాము. ఈతేత్రముతో సంబంధపడి యున్నచిదాభాసుఁడే (జీవుఁడని పిలువఁబడుచున్న బ్రహ్మప్రతిబింబమే) తేత్రజ్ఞుఁడు. మై జెప్పినతేత్రమును దెలిసికొనువాఁ డగుటచే నీతని కీపేరుకలిగినది. మఱియు సర్వవ్యాపకుఁ డగుటచేత నాత్మయనియు శ్రేష్ఠుఁ డగుటచేతఁ బరాప్రకృతి “మాయాభాసేన జీవేశా కరోతీతి శ్రుతౌ శ్రుతం” “మాయ బ్రహ్మప్రతిబింబములచే జీవేశ్వరులఁ గల్పించుచున్నది. అని వేదములు చెప్పుచున్నవి” అను మొదలగు ప్రమాణములవలన జీవుఁడు కూడ మాయాకార్య మగుటచే మాయయే కావున “జీవుఁడు పరాప్రకృతి” యని చెప్పబడుచున్నాఁడు అనియు పురము లని చెప్పబడు శరీరములయం దుండువాఁ డగుటచే బురుషుఁ డనియు వానినే పిలుచుచున్నాము. నేను (బ్రహ్మము) ఈరెంటికంటెను వేఱగువాఁడను. ఈప్రకృతిపురుషులకు నున్న యన్యోన్యసంబంధమును జూచుసాక్షిని ఇట్లు ప్రకృతిపురుషులకంటె వేఱగుటచేఁ బరుడనియుం బురుషోత్తముఁ డనియు (మైనఁ జెప్పఁబడినఊరాక్షరములు పురుషులని చెప్పఁబడుచున్నవి. ఈపురుషులకంటె సధికుఁడు కావున బ్రహ్మము పురుషోత్తముఁడు) చెప్పఁబడుచున్నాను.

అవ. ఇట్లు ఊరాక్షరవిభాగమును జెప్పి దానిఫలమును నిరూపించుచున్నాఁడు:—
క. నే ననుచు నక్షరుం డ, జ్ఞానముచే ఊరము నెఱుంగుచందంబున విజ్ఞానముచే నప్పురుషుని, నే నని వీక్షింతు వేఱు నిజముగ లేమిన్.

టీ. అక్షరుండు=అక్షరుఁ డని చెప్పఁబడినకూటస్థుఁడు (జీవసాక్షి), అజ్ఞానముచే = నిజము నెఱుంగనిచేత, అక్షరుండు = తేత్రమునకు నేవడనుకొని = “నేను” అనుచు

(అనగా: తానే తేత్రమని తలంచుచు), ఎఱుగుచందమునకే = తెలిసికొనుచున్నట్లు (అనగా: నభిమానించుచున్నట్లు), విజ్ఞానముచేకే = అనుభవపూర్వకమగు పరిశుద్ధజ్ఞానముచే, అప్పురుషునికే = ఆహుటస్థుని, వేఱు = భేదము (నాకును మాటస్థునకును భేదము), నిజముగకే = యథార్థముగా, లేమికే = లేకపోవుటచే, నేనని వీక్షించుకే = “నేనే” యని తెలిసికొనుచుండును.

తా. లోకమునకే బ్రతిపురుషుడును శరీరమునే యస్తవృద్ధార్థమునుగా భావించుచున్నాడనుట ప్రత్యక్షసిద్ధము. పురుషుడనుగా వైశిష్ట్యబడిన యక్షరపురుషుడే కాని యన్యుడు కాక డనుటయు శరీరము క్షర మనుటయు స్పష్టమైన విషయమే కదా! కావున “అక్షరుడు క్షరము నాత్మగా భావించుచున్నాడు” అని చెప్పవలయును. ఇట్లు భావించుట భ్రాంతి (అజ్ఞానము) అనుటలో సంశయము లేదు. యథార్థస్థితిలో దాను నాశరహితుడై యుండి సాక్షియై యుండి తనకు దృశ్యమైన నాశముకలదై యున్న పదార్థాంతరము నాత్మగాఁ దలంచుట భ్రాంతి కాక మఱి యేమగును? ఈవిధముగా నజ్ఞానమువలన నక్షరుడగు జీవుడు క్షరమగు శరీరము నెట్లాత్మగా భావించుచున్నాడో అట్లే నేనును (క్షరాక్షరసాక్షియగు బ్రహ్మంబును) ఆయక్షరపురుషుని విజ్ఞానదృష్టిచే నాత్మగా భావించుచున్నాను; వాస్తవస్థితిలో నాకు నాశనిగిని భేదము కలుగదు కదా! నేనును జ్ఞానరూపుడను, క్షరసాక్షియగుటచే నాతఁడును జ్ఞానరూపుడు. జ్ఞానములు రెండు లేవనియు వానికిఁ బరస్పరభేదము సంభవించ దనియు నిదివఱకే నిరూపించియున్నాను. ఇచ్చట నొక యపూర్వవిషయమును గ్రహింపవలయును. మనసు జడమగుటచేతను నాచే బ్రకాశింపఁజేయఁబడునది యగుటచేతను జీవబ్రహ్మైక్యమును గ్రహింపఁజాలదు. కావున దానిని గ్రహించువాడును నేనే. మనోవృత్తి యంతర్ముఖముగాఁ బ్రవర్తించి దానిని (జీవబ్రహ్మైక్యమును) గ్రహించినట్లు తోచినను అది (ఆగ్రహించుట) వృత్త్యవచ్చిన్నచైతన్యముచేతనే చేయఁబడుచున్నది. కావున నాకంటె నన్యమైన దిందేదియు లేదు కదా! కావున “గ్రహించుట” యను కార్యమంతయు నాదియే కాని మఱియొకనిది యెన్నటికిని గాఁజాలదు.

అవ. తనకును అక్షరపురుషునకును భేదము లేదనువిషయమును అనుభవపూర్వకముగా నిరూపించుచున్నాడు:—

తే. పరుడ సగునాకు నక్షరపురుషునకును

భేద మేమియు లేదు కన్నెట్టి చూడఁ

గలదె వేఱిండు కయిన లోకమున ముఖ్య

బింబమునకును దత్ప్రతిబింబమునకు.

టీ. పరుడనగునాకు = త్వరాక్షరపురుషులకంటె వేఱగుట చేత పరమాత్ముడని చెప్పబడునాకును, అక్షరపురుషునకు = అక్షరుడని చెప్పబడియున్న కూటస్థునకును, కస్మెట్టిమాడ = విచారించి చూచినచో, భేదము, ఏమియులేదు = కొంచెమైనను లేదు. (అనగా కూటస్థుడును నేనును ఒక్కటియే యనుట.) లోకమున = జగత్తు నందు, ముఖ్యబింబమునకు = ముఖ్యమైనబింబమునకును (ఏవస్తువు ప్రతిబింబించునో ఆముఖ్యవస్తువు బింబ మనబడును. దర్పణాదులయందుఁ దోచురూపము ప్రతిబింబ మనబడును), తత్ప్రతిబింబమునకు = ఆవస్తువుయొక్క ప్రతిబింబమునకును, వేఱు = భేదము, ఇంతైనఁగలదే = కొంచెమైన నున్నదా! (లేదనుట.)

తా. ఎట్లు చూచినను ఆయక్షరపురుషునకును నాకును (బ్రహ్మమునకును) భేదము కలుగదు. ఎట్లనిన, ఆయక్షరుడు నా ప్రతిబింబమని చెప్పియున్నాను; బింబప్రతిబింబములకు భేదము లేదనుటయు ననుభవసిద్ధ మగుటచే నిర్వివాదాంశము. కావున మాకీరువు రకు భేద మెప్పటికిని లేదు.

తే. ఘటము పొలిసినఁ దద్ధటాకాశ మాక
సమునఁ జెందినకరణి విజ్ఞానదృష్టి
క్షరము నెడఁబాసి నిర్తలాక్షరుఁడు నన్ను
బొంది క్రమృతఁ బొరయండు పూర్వసంజ్ఞ.

104

టీ. ఘటముపొలిసిన = ఘటము నశించినప్పుడు, తద్ధటాకాశము = అఘటము నందున్నయాకాశము, ఆకాశమున = మహాకాశమునందు, చెందినకరణి = చేరినట్లు, విజ్ఞానదృష్టి = జ్ఞానదృష్టిచేత, క్షరము = క్షర మని చెప్పబడినదేహీదులను, ఎడఁ బాసి = విడిచి(అనగా: దేహీదుల నభిమానించుట మాని), నిర్తలాక్షరుఁడు = పరిశుద్ధుఁ డైనకూటస్థుఁడు, నను = పరమాత్మరూపుఁడనైననన్ను, బొంది, క్రమృత = మరల, పూర్వసంజ్ఞ = మునుపటియక్షరనామమును, పొరయండు = చెందఁడు [పరమాత్మయే యగును కాని జీవాది నామములచే వ్యవహారయోగ్యుఁడు కానేరడు. అజ్ఞాన మనాదియై నను జ్ఞానముచే నశించును. నశించినపిదప మఱియొకమాటు పుట్టుననుట యసంభవము. ఏపదార్థవిషయ మెట్లున్నను అజ్ఞానముమాత్ర మొకమాటు నశించిన రెండవ మాటు పుట్టునదికాదు. ఒకవిషయ మెన్నిదినములనుండి తెలియకుండినను ఒకమాటు హితబోధ మొదలగువానివలన చెలిసెనేని మరల నెప్పటికి (ఆవిషయము) తెలియ కుండునది కానేరదు కదా. మఱివనగా జ్ఞప్తిలేకపోవుటయే కాని తెలియకపోవుట కాదు. కావున జ్ఞానమువలన బ్రహ్మైక్యము కలిగినపిదప మరల నజ్ఞానము జనింపదు. అజ్ఞానకార్యమిది. తద్వత్క్షరకూటస్థుఁడగుటండు బ్రహ్మైక్యము.

తా. కావున జ్ఞానదృష్టిచే నాయత్కరపురుషుడు క్షరమును విడచి తనకు బింబ భూతుఁ డగునన్నే యాత్మగాఁ దెలిసికొనవలయును. ఇట్లు తెలిసికొనెనేని ఘటము నశించినప్పుడు ఘటాకాశము మహాకాశమునఁ గలసినవిధమున నద్దమును లేసివేసిన నందలి ముఖప్రతిబింబము బింబభూత మగుముఖమునఁ గలసినవిధంబున నాయత్కరుఁడు నన్నుఁ జెందును. అజ్ఞాన మొక్కమాటు నశించిన రెండవమాటు పుట్టునది కాకపోవుటచే నాయత్కరునకు నాత్మబ్రహ్మైక్యజ్ఞానము కలిగినపిదప జీవత్వాదు (జీవాదివ్యవహారము) లెన్నుటికిని గలుగవు.

వ. ఇట్లు పృథివ్యప్రేజో వాయ్వాకాశంబులును మనోబుద్ధ్యహంకారము లును వీనికిఁగారణంబైనయవ్యక్తంబును శ్రోత్రత్వకృత్పూర్ణిహ్వఘ్రాణ వాక్పాదపాయూపస్థలనుదశేంద్రియములును శబ్దస్పర్శరూప రసగంధంబు లనుపంచవిషయంబులుంగూడి యిరువదినాలుగుతత్త్వంబులగుఁగొందఱువాగాదికర్తేంద్రియపంచకంబును శ్రోత్రాదిజ్ఞానేంద్రియపంచకంబును శబ్దాదివిషయపంచకంబును బ్రాణాదివాయుపంచకంబును మానసాద్యంతఃకరణచతుష్టయంబును గూడియిరువదినాలుగు తత్త్వంబులని చెప్పుదు రీచతుర్వింశతీతత్త్వంబులను శరీరత్రయంబనియుఁ బంచకోశంబులనియుఁ బండితులు గణింతు రిది మదీయాపరాకృతి. యిది క్షేత్రంబు క్షరంబు బ్రకృతి యనాత్మదృశ్యం బనత్మజడంబు దుఃఖాత్మకంబు సంసారం బన నొప్పు దప్తాయఃపిండంబుతోఁ గూడి ప్రకాశించుకృశానునిచందంబున మిథ్యాతాదాత్మధ్యానంబు చేతదీనితో నెనసి ప్రవర్తించుమదంశభూతుండైనజీవుండుపంచవింశకుం డితం డస్తదీయపరాప్రకృతిక్షేత్రజ్ఞాండుక్షరుఁడుపురుషుండాత్మఁడు ద్రష్ట సద్రూపకుఁడు చేతనుం డానందమయుండు సంసారియనందేజరిల్లు చుండు నది యెట్లనినఁ బూర్వోక్తతత్త్వంబులలోఁ బ్రధానావయవంబు సర్వకార్యకారణాశ్రయంబు సకలవాసనామయంబనాద్యనిర్వచనీయాజ్ఞానకల్పితంబు నైనబుద్ధ్యహంకారాత్మకాంతఃకరణవృత్తివిశేషంబునందు జలఘటంబునం దాదిత్యప్రతిబింబంబును దర్పణంబునందు ముఖాభాసంబుం దోచినవిధంబున నస్తచ్చాయప్రతిఫలించి తదుపాధికుండై కరణభోజ్యజ్ఞానప్రమాణశబ్దవాచ్యంబైనస్థూలగోళకోపవీతజ్ఞానకర్తేంద్రియ ప్రాణపంచకసమన్వితమనశ్చిత్తాత్మకాంతఃకరణవృత్తివిశేష సాధనంబుచేతఁ గార్యభోగజ్ఞేయ

మనంబును, బుద్ధి = నిశ్చయాత్మక యైనబుద్ధియును, అహంకారంబులును = గర్వరూప
మైన అహంకారంబును, పీనికికొ = ఈమనోబుద్ధ్యహంకారములకు, కారణంబైన, అవ్యక్తంబు = మాయయును (లేక మలినసత్వప్రధానయును), శ్రోత...ఫలు-శ్రోత = చెవియును, తద్వక్ = తద్వగిందియంబును, చక్షుః = నేత్రంబులును, జిహ్వ = నాలుకయును, గ్రాణము = నాసికయును (ఇవియైదును జ్ఞానేంద్రియములు), వాక్ = వాగిందియంబును, పాణి = హస్తములును, పాదము = పాదములును, పాయు = గుండంబును, ఉపస్థ = గుహ్యంబును (ఇవి యైదును గర్భేంద్రియములు), అనుదళేంద్రియంబులు = అనుఃదియిందియంబులును, శబ్ద...బులు-శబ్ద = శబ్దంబును, స్పర్శ = శీతోష్ణాది భేదములు గలస్పర్శమును, రూప = తెలుపు మొదలగు భేదములు గలరూపంబును, రస = అఱువిధములగురుచులును, గంధంబులు = వాసనలును (ఇవి యైదును విషయములు), అను పంచవిషయంబులుగూడి = ఈ చెప్పబడిన విషయములతోఁ గూడ నన్నియును గలసి, ఇరువదినాలుగుతత్త్వంబులగుకొ, కొందఱు, వాగాదికర్తేంద్రియపంచకంబును = వాక్కు మొదలగుకర్తేంద్రియము లైదును, శ్రోతాది జ్ఞానేంద్రియపంచకంబును = చెవి మొదలగుజ్ఞానేంద్రియము లైదును, శబ్దాదివిషయపంచకంబును = శబ్దము మొదలగువిషయము లైదును, ప్రాణాదివాయుపంచకంబును = ప్రాణము మొదలగువాయువు లైదును, మానసాద్యంతకరణచతుష్టయంబునుగూడి = మనసు మొదలగు నంతకరణములు నాలుగు గూడి, ఇరువదినాలుగు తత్త్వంబులని చెప్పుదురు. ఈచతుర్వింశతి తత్త్వంబులకొ = ఈ యిరువదినాలుగుతత్త్వంబులను, శరీరత్రయంబనియుకొ = స్థూలసూక్ష్మకారణ శరీరములనియు, పంచకోశంబులనియుకొ = అన్నమయము మొదలగు పంచకోశములనియు, పండితులుగణించురు = జ్ఞానులగువారు చెప్పుచున్నారు. ఇది = ఈ చెప్పబడినది, మదీయాపరాప్రకృతి = నానంబంధమైన పరాప్రకృతి, ఇది = ఈ చెప్పబడిన పరాప్రకృతి, క్షేత్రంబును = క్షేత్రమనియును, క్షరంబును = నశించునదిగావున క్షరంబనియును, ప్రకృతి = ప్రపంచమున కుపాదానకారణము కావున ప్రకృతియనియును, అనాత్మ = ఆత్మకంటె వేఱు కావున ననాత్మయనియును, దృశ్యంబు = ద్రవ్యచే జూడఁబడునది కావున దృశ్యమనియును, అసత్త్వ = జ్ఞానముచే నశించునది కావున శూన్యమనియును, జడంబు = స్వయముగాఁ బ్రకాశింపలేదు కావున జడమనియును, దుఃఖాత్మకంబు = దుఃఖమయమైనదనియును, సంసారంబు = జీవునింద్రిప్సనది కావున సంసారమనియును, అనకొ = అని యీ పేర్లతో, ఒప్పుకొ = వ్యవహరింపఁబడుచున్నది. తప్తాయః పిండంబుతోకొ = కాలిన యినుపముద్దతో, కూడి = సంబంధపడి, ప్రకాశించు కృతానుని చందంబునకొ = ప్రకాశించునట్టి యగ్నివలె, మిథ్యా...చేతకొ-మిథ్యా = అసత్యమైన (లేక ఉన్నట్లుతోఁచునట్టి), తాదాత్మ్యధ్యానంబుచేతకొ = అదియే నేను అనెడుశబ్దంబుతో, దీనితోకొ = ఈ పరాప్రకృతితో, ఎనసి = కలసి, ప్రవ...వుండు-ప్రవర్తించు = సంచరించుచున్న,

మత్ = నాయొక్క (బ్రహ్మమయొక్క), అంశ = భాగము చేత, భూతుండైన = పుట్టిన (లేక
భాగమైన), జీవుడు... పంచవింశతుండు = ఇరువదియైదవ తత్త్వము, ఇతండు = ఈజీవుడు,
అస్య... ప్రకృతి అస్యదీయ = నాసంబంధమైన, పరాప్రకృతి = పరాప్రకృతియగును.
(పరాప్రకృతి యనగా నుత్తమమైన ప్రకృతి). తేత్రజ్ఞాండు = తేత్రమును తెలిసికొను
వాడు కావున తేత్రజ్ఞాడు, అక్షరుండు = నశించుడు కావున నక్షరుండు, పురుషుండు =
శరీరములయందు వ్యాపించియున్నాడు కావున పురుషుండు, ఆత్మండు = సర్వమును
ధరించుచున్నాడు కావున నాత్మండు, ద్రష్ట = సర్వమును జూచువాడు, సద్బ్రాహ్మణుండు =
బ్రహ్మాంశమగుటచే నాశరహితుండు, చేతనుండు = జ్ఞానరూపుండు, ఆనందమయుండు =
ఆనందరూపుండు, సంసారి = సంసారముకలవాడు (అవిద్యకు లోబడినవాడు కావున
సంసారి), అనన్ = అనుపేర్లతో, తేజస్వినుండున్ = ప్రకాశించుచుండు, అదియెట్లని
నన్ = అది యేలాగనిన, పూర్వోక్త తత్త్వంబులలోన్ = ఇదివఱకు చెప్పబడియున్న
తత్త్వంబులలో, ప్రధానావయవంబును = ముఖ్యమైనదియు, సర్వ... బును - సర్వ = సమస్త
మైన, కార్య = కార్యములకును, కారణ = కారణములకును, ఆశ్రయంబును = ఆధార
మైనదియును, సకల వాసనామయంబును = అనేకవిధములగు కర్మవాసనలతోఁ గూడి
నదియు, అనా... నైన - అనాది = మొదలులేనట్టియు, అనిర్వచనీయ = ఇట్టిదని చెప్పరా
నట్టియు, అజ్ఞాన = అజ్ఞానము చేత (మాయ చేత), కల్పితంబులైన = వీర్పఱుపబడినట్టియు,
బుద్ధ్య... నందు - బుద్ధి = నిశ్చయంబును, అహంకార = అభిమానంబును, ఆత్మక = స్వరూప
ముగాఁగలిగినట్టియు, అంతఃకరణ = అంతఃకరణమయొక్క, వృత్తివిశేషంబునందున్ =
నిర్మలవృత్తియందు, జలఘటంబునందున్ = నీటికుండయందు, ఆదిత్యప్రతిబింబంబును =
సూర్యునియొక్క ప్రతిబింబంబును, దర్పణంబునందున్ = అద్దమునందు, ముఖాభాసం
బును = ముఖమయొక్క ప్రతిబింబంబును, తోచినవిధంబునన్ = కనబడునట్లు, అస్య
చ్ఛాయ ప్రతిఫలించిన = నాచ్ఛాయ ప్రతిఫలించుగా, తదుపాధికుండై = ఆయంతఃకరణ
వృత్తియే యుపాధిగాఁగలవాడై, కరణ... బైన - కరణ = సాధనమనెడు, భోజ్య = అనుభ
వింపఁజేయు పదార్థమనెడు, జ్ఞాన = జ్ఞానమనెడు (జ్ఞానమనగాఁ దెలిసికొనుసాధనము),
ప్రమాణ = ప్రత్యక్షాది ప్రమాణములనెడు, శబ్ద = శబ్దములతో, వాచ్యంబైన = చెప్పఁదగి
నట్టియు, స్థూల... చేతన్ - స్థూల = బాగుగఁ గానవచ్చుచున్న, గోళక = కన్నులు చెపుట
మొదలగు నింద్రియస్థానంబులయందు, ఉపహిత = నిలచియున్న, జ్ఞానకర్తేంద్రియ =
జ్ఞానేంద్రియకర్తేంద్రియములయొక్క, ప్రాణపంచక = ప్రాణములయొక్క పంచకముతో,
సమన్విత = కూడినట్టియు, మనః = సంకల్పముతో, చిత్త = సంశయము (ఈవృత్తులగల
యంతఃకరణావస్థలకుఁ గ్రమంబుగ మనస్సనియు చిత్తమనియుఁ బేర్లు. ఇచ్చట సుక్తర
సందర్భముననుసరించి మనస్చిత్తపదములకు సంకల్పసంశయములనిపేర్లు చెప్పియున్నాము.)

ఆత్మక = స్వరూపముగాఁగల, అంతఃకరణవృత్తి = అంతఃకరణవృత్తులనెఱుఁగు, విశేషసాధ
 నంబులచేతక = ప్రత్యేకసాధనములతో (జ్ఞానేంద్రియములు విషయముల గ్రహించు
 సామర్థ్యముగలిగియున్నను శబ్దాదిరూపములతో వెలికివచ్చు చిత్తవృత్తిసహాయములేక
 స్వయముగ నవిష్కరణముల గ్రహింపఁజాలవు కావున విషయగ్రహణమునం దింద్రియ
 ములు సామాన్యసాధనములు; చిత్తవృత్తులు విశేషసాధనములు అని తెలిసికొనవలయును.),
 కార్యకార్యములనెఱుఁగు (కార్యమునఁగా నొకదానివలనఁ బుట్టునది), భోగ = సుఖము
 (లేక అనుభవించఁదగినది) అనెడు, జ్ఞేయ = తెలియఁబడఁదగినదియనెడు, ప్రమేయ =
 ప్రమాణములచే నిర్ణయింపఁదగినది యనెడు, శబ్దవాచ్యంబులైన = శబ్దములతోఁ జెప్పఁ
 బడుచున్న, శబ్దాదివిషయంబులక = శబ్దము మొదలగు విషయముల నైదింటిని, అనుభ
 వించుచుకొ, కర్తయుక = చేయువాఁడు, భోక్తయుక = అనుభవించువాఁడు, జ్ఞాత
 యుక = తెలిసికొనువాఁడు, ప్రమాతయుక = ప్రమాణములచే గ్రహించువాఁడు,
 శ్రోతయుక = వినువాఁడు, స్పృష్టయుక = తాఁకువాఁడు, ద్రష్టయుక = చూచువాఁడు,
 రసయితయుక = రుచిఁజూచువాఁడు, స్పృశయుక, మూర్ఛినువాఁడు, వక్తయుక =
 చెప్పువాఁడు, దాతయుక = ఇచ్చువాఁడు, గంతయుక = పోవువాఁడు, విసర్జయితయుక =
 మరలదులను విసర్జించువాఁడు, ఆనందయితయుక = ఆనందించువాఁడు, ప్రాణియుక =
 ప్రాణముగలవాఁడు, మంతయుక = తలంచువాఁడు (లేక సంకల్పించువాఁడు),
 దేహియుక = దేహముకలవాఁడు, జీవుఁడును = జీవుఁడు (అనఁగా : ప్రాణములను బోషించు
 వాఁడు), అనక = అనుపేర్చితో, ప్రసిద్ధంజై = ప్రసిద్ధిచెంది (లేక సర్వజనులకును స్పష్ట
 ముగఁ జెలియుచు), సమ...నియై-సమధికశరీర=స్థూలశరీరమునందును, జాగ్రదవస్థా =
 జాగ్రదవస్థయందును, అభిమానియై = అభిమానము కలవాడై, విత్వంజనక = విత్వం
 జనియు, సూక్ష్మ...నియై-సూక్ష్మదేహ=సూక్ష్మశరీరమునందును, స్వప్నావస్థా=స్వప్నావస్థ
 యందును, అభిమానియై=అభిమానము గలవాడై, తైజసుఁడనక = తైజసుఁడనియును,
 కార...నియై-కారణాంగ=కారణశరీరమునందును, సుషుప్తవస్థా = సుషుప్తవస్థయం
 దును, అభిమానియై="నేను" అనునభిమానము గలవాడై, ప్రాజ్ఞాంజనక = ప్రాజ్ఞాంజనియు,
 విలసిల్లి=ప్రకాశించి, నిఖలవాసనానమేతుంజై = సకలవిధములగుకర్తవాసనలతోఁగూడి,
 ఆయస్కాంతసాన్నిధ్యంబువలనక = ఆయస్కాంతరత్నము సమీపమునందుండుట
 వలన, ఆయస్సుచలింపెడు తెఱంగునక = ఇనుముకదలునట్లు, సూర్యలోకంబు నాశ్రయించి
 = సూర్యునికాంతి నాధారముగాఁజేసికొని, స్వస్వవ్యాపారంబులక = తమతమపనుల
 యందు, ప్రవర్తించుజనంబుభంగిక = ప్రవర్తించు మనుష్యులవలె, సర్వాధిష్ఠానభూతుం
 డును = సమస్తప్రపంచములకును ఆధారమైనవాఁడును, ప్రధానపురుషేశ్వరుండును -
 ప్రధాన=మాయకును, పురుష = జీవునకును, ఈశ్వరుండును = ప్రభువైనవాఁడును (లేక

నియామకుడైనవాడును), పురాణ...డును-పురాణపురుష = త్సరాక్షరుల నెడుననాది
పురుషులకంటె (లేక అనాదిపురుషుడను), ఉత్తమముఖ్యుండును = శ్రేష్ఠుడని
ప్రసిద్ధికలవాడును (లేక శ్రేష్ఠముగు పేరుకలవాడును), తనకు = తనకు (జీవునకు),
ముఖ్య బింబభూతుండును = ముఖ్యముగు బింబమైనవాడును (ఏది ప్రతిబింబించునో అది
బింబమనఁబడును. అద్దమునందు ముఖమును జూచుకొనునప్పుడు మనముఖము బింబము,
అద్దములూఁ గానవచ్చుముఖము ప్రతిబింబము.), వడ్డింశకుండును = ఇరువదియాఱవత్ కత్తు
మైనవాడును, పరుండును = సర్వప్రపంచవిలక్షణుండును, పరమాత్ముండును, విస
నాసన్నిధానంబువలన = పరమాత్మస్వరూపుడ నైననేను సమీపమునందుండుటవలన,
అన్నదీయ లేజంబు = నాసంబంధమైన లేజస్సును, సంక్రయించియు = ఆక్రయించి
యుండియును, నన్నెఱుంగక = నా (శ్రీరామునియొక్క, అనఁగా పరబ్రహ్మయొక్క)
యథార్థస్వరూపమును దెలిసికొనక, తన్ను = తనను (జీవుని), నామరూపాత్మపిని
గా = నామరూపమయముగు ప్రపంచమే స్వరూపముగాఁ గలవానినిగా, తలంచి,
సంస్కృతిచక్రంబునక = సంసారచక్రమునందు, పరిభ్రమించుచుండు = తిరుగుచుండును.
ఇట్లునాద్యంతకాలంబు ప్రవర్తించుచుండి = ఈవిధముగా నపరిమితకాలము నుండియు
సంచరించుచుండి, ఎట్టకేలకు = ఎట్టో యొకట్లు, అనేక...వలనక - అనేక జన్మ = బహు
జన్మలయందు, అర్జిత = సంపాదించఁబడిన, పుణ్యపుంజ = పుణ్యసమూహముయొక్క, పరి
పాక = ఫలముయొక్క, విశేషంబువలనక = అధికమువలనను, మదనుగ్రహంబులవలనక
= నాయొక్క (పరబ్రహ్మయొక్క) కృపవలనను, (భగవత్కృప యనఁగా వేదాంత
వాక్యశ్రవణాదులయందుఁ బూర్వజన్మ కర్మలసహాయమువలనఁ గలుగు శ్రద్ధ. సద్గురు
దర్శనమువలనఁ గలుగు నొకానొకమార్పు. ఈవిషయమున “ప్రసాదో నామ రుద్రస్య
కర్తృసామ్యేన దేహినాం, దేశికాలోకనాజ్ఞాతో విశిష్టాతిశయః సురాః.” అని
నూతనంపిత.) పరిశుద్ధహృదయుండును = నిర్మలచిత్తముకలవాడును, సాధన...
డునై - సాధనచతుష్టయ = నిత్యానిత్యవస్తువివేకము (బ్రహ్మనిత్యము ప్రపంచ మనిత్యము
అని తెలిసికొనుట), వైరాగ్యము = శమాదిషట్కనంపత్తి (బాహ్యేంద్రియములను అంశ
కరణమును జయించి చిత్తశాంతి నొందుట, శీతోష్ణాదులను సహించుట, వేదాంతవాక్య
ములయందు శ్రద్ధ సమృక్తము అనునివి శమాదులు), మోక్షేచ్ఛ అను నీనాలుగు సాధన
ములయొక్కయు, సంపత్ = సమృద్ధితో, విశిష్టుండునై = కూడియున్నవాడు సగుణ,
సద్గురు = సద్గురువుయొక్క, చరణంబు = పాదంబును, శరణంబునొంది = రక్షణంబుగా నాశ్ర
యించి, తత్ప్ర...తుండై - తత్ = ఆచార్యులయొక్క, ప్రసాద = అనుగ్రహముచేత,
లభ్య = పొందఁబడిన, ఆత్మ = బ్రహ్మవిషయమైనట్టియు, అనాత్మ = ప్రపంచవిషయమైనట్టియు,
వివేక = వివేచనతోఁ గూడిన జ్ఞానముతోఁ గల (నేనే బ్రహ్మకావ్యము) జ్ఞానముతో, సహ

తుండై=కూడినవాడై, అక్షరుండు = చీపుండు, కాయాద్యహంకృత్యంతం లైస=మాయ
మొదలు అహంకారము వలకుగల, త్తరంబంతయున్ = తేత్ర మంతయును, తాను
గానని=నేను గానని, నిరాకరించి=జ్ఞానముచే ద్రోచివేసి, కలశజలనాకానంతరంబున్
=కుండయు నీరును నశించినపిదప, ఉపసూర్యకంబు = సూర్యప్రతిబింబము, మార్తాండు
సింజెందినకైవడిన్ = సూర్యునిచొ నైకమైనవిధమున, ముకురవియోగంబగుచున్=అద్ద
మునుదీసి వేసినప్పుడు, వదనాభాసంబు=ముఖముయొక్క ప్రతిబింబము, ప్రధానానంబున్
=ముఖ్య మగు (బింబ మైన) ముఖమును, కలసినరీతిన్=చేరినట్లు, మత...బులన్-మత
=గృహము, ఘట=కుండ, కుడ్య = గోడ, కుమాల=బొట్ట, స్తంభ=స్తంభము, పట=గుడ్డ,
అది=మొదలైన, అఖల=సమస్తమైన, మూర్త=ఆకారముగల, ద్రవ్యంబులన్=పదార్థము
లను, వేర్వేరివిభజించినన్ = ప్రత్యేకముగా జేసినయెడల, అశేష...బును-అశేషవస్తు
=సమస్తపదార్థములను, నిషేధ=నిషేధింపఁగా, అవధిభూతంబును=కేపించినదియు, అమూ
ర్తంబునగు=ఆకారము లేనిదియు నైన, తదవచ్ఛిన్నాకాశంబు=అగృహదులయందలి యా
కాశము, మహాకాశంబై నపగిడిన్=మహాభూతముగానున్న యాకాశమే యైనట్లు, తను
త్రయ విలక్షణంబును = స్థూలము మొదలగు మూడుశరీరములకు వేఱయినవాడును,
అవస్థాత్రయసాక్షియున్=బాగ్రత్త మొదలగు మూడవస్థలకును ద్రవ్యయైనవాడును,
పంచకోశవ్యతిరేక్తుండునై = అన్నమయము మొదలగుకోశము లై దింటికంటె వేఱయిన
వాడు నగుచు, అఖం...డగున్-అఖండ=భేదములు లేనట్టియు, అద్వితీయ=తనకంటె
నితర మగుపదార్థము లేనట్టియు, సచ్చిదానందస్వరూప = సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁ
డైనట్టియు, పరిపూర్ణ=సర్వవ్యాపకుఁ డైనట్టియు, పర=లోకాతీతుఁ డైనట్టియు, బ్రహ్మ
తత్త్వమాత్రుండగున్=బ్రహ్మరూపుడే యగును, అట్టి...త్త్వంబు-అట్టి=చీపుఁ డేరూప
మును జెందునో అటువంటి, త్తర=ప్రకృతికంటెను, అత్తర = చీపునికంటెను, అతీత=వేఱ
యిన, పురుషోత్తమతత్త్వంబు = పురుషోత్తముఁ డని చెప్పఁబడుస్వరూపము. విననిచెప్పి=
నేనే నుమా అని చెప్పి, మఱియు, నిట్లనియెన్.

తా. లోకమున దేహదు లన్నియు నిరుపదినాల్గుతత్త్వములతోఁ గూడియున్నవి
యనుట ప్రత్యక్షము. భూతములైదును, అంతఃకరణములు నాల్గును, జ్ఞానేంద్రియకర్తేం
ద్రియములు కలసి యింద్రియములు పదియును, శబ్దాదివిషయము లైదును గలసి యిరు
పదినాల్గుతత్త్వంబు లగుచున్నవి. మఱికొందఱు పదియింద్రియములను వాయువు
లైదును, మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారములు నాల్గును గలసి యిరుపది నాల్గుతత్త్వము లను
చున్నారు. ఎవ్వ రెట్లు చెప్పినను జ్ఞానవంతు లగువా రీయిరుపదినాల్గు తత్త్వములనే స్థూల
సూక్ష్మకారణశరీరము లనియు అన్నమయాదిపంచకోశములనియుఁ జెప్పుచున్నారు.
ఇదియే నాయపరాప్రకృతి లోకమునఁ బ్రకృతియనియు తేత్రమనియు త్తరమనియు

ననాత్మయనియు జడమనియు దృశ్యమనియు సంసార మనియు అనత్తనియు దుఃఖిరూప మనియు దీనినే పేర్కొనుచున్నారు.

అగ్ని కాలినయినుపముద్దయం దుండుటవలన “ఇనుము కాలుచున్నది. దానిపై చేతినుంచిన కాల్పును” అను మొదలగు వ్యవహారములు కలుగుచున్నవి. ఈవ్యవహారము తాదాత్మ్యమువలన (అనగా నినుపముద్దయే యగ్నియని తలంచుట వలన) గలుగుచున్నది. అట్లుగాకున్న ఇనుమునకు మండు సామర్థ్యము కాని ఇతరపదార్థములఁ గాల్పుసామర్థ్యము కాని స్వయముగఁ గలదా! లేదు. కావున సీతాదాత్మ్యము (అభేదము) ఆనత్యమనుటలో సంశయము లేదు. కాని యా యనత్యతాదాత్మ్యమువలననే లోకవ్యవహారము ప్రవర్తించుచున్నది. ఇట్టే మైన నిరూపింపబడిన తేత్రములకును నాకుఁ బ్రతిబింబమైన తేత్రజ్ఞులకును (ఈతఁడే జీవుఁడు) వాస్తవమగుసంబంధములేదు. ఆతఁడు నిర్వికారుఁడగుటచే నెప్పటికిని కూటస్థుఁడే అగునను తాదాత్మ్యమువలన తేత్రతేత్రజ్ఞులొక్కటియే యని తలంపఁబడుచున్నాఁడు. తలంపఁబడుచున్నాఁడనుట యేల? తానే తలంచుచున్నాఁడు తనకంటె నితరుఁడగుచేతనుఁడు బొత్తిగనే లేఁడు కదా! ఇట్టిమిథ్యా తాదాత్మ్యము కల నాప్రతిబింబ మిరువదియొదవతత్త్వము. ఈతఁడే నావరాప్రకృతి. తేత్రజ్ఞుఁ డనియు నాత్మ యనియుఁ జేతనుఁడనియు, ద్రష్టయనియు, నానందమయుఁ డనియు, నక్షరుఁడనియు, బురుషుఁడనియు, సద్రూపుఁడనియు, సంసారి యనియు సీతఁడే లోకమున వ్యవహరింపఁబడుచున్నాఁడు.

ఈవ్యవహారము కలిగిన తెఱంగు వినుము. అంతఃకరణ మొక్కటియే యనియు వృత్తిభేదమువలన మనోబుద్ధిచిత్తప్రపంచములను పేర్లతో వ్యవహరింపఁబడుచున్నదనియు నిదివఱకే స్పష్టమైయున్నది. ఈయంతఃకరణము తేత్రమని నిరూపింపఁబడియున్న యిరువదినాలుగు తత్త్వములలో మిగుల ప్రధానమైన దనుట నిర్వివాదాంశము. కార్యకారణరూప మగుసర్వప్రపంచము సంకల్పాధీనము (మనసుచేతనే కల్పింపఁబడినది) కావునను, లేక వాసనామయము కావునను, లేక జీవస్మృచ్ఛప్రపంచము కేవలము మనోమయమైనదియే కావునను, దాని (ఈప్రపంచమున) కంతయు మనస్సే (అంతఃకరణమే) యాశ్రయభూతమగును. మఱియు జన్మపరంపరలకుఁ గారణములగుకర్మలు వాసనారూపములై యిందే నిలిచియుండును. కావున సీయంతఃకరణమే ప్రకృతి యనియు, మాయ యనియు, నవిద్య యనియుఁ జెప్ప నొప్పియున్నది. ఇదియు నవిద్యాకల్పితమే యైనను ఇతరములన్నిటికంటె మిగులఁ బ్రభావము కలది. స్థూలాకారమును జెంది యనుభవయోగ్యముగాఁ బరిణమించిన మాయయొక్క స్వరూప మిదియేయని చెప్పవచ్చును. దీని యందున్న నాలుగువృత్తిభేదములలో నిశ్చయరూప మైనవృత్తియు నభిమానరూప మైనవృత్తియుఁ దక్కినవానికంటెఁ బ్రధానములు. నిశ్చయభిమానములు లేక యేకా

ర్యము కాని జరుగ దనుట యనుభవసిద్ధమగువిషయమేకదా. “నే నీ పనిని జేయఁ దలఁచి
తిని” అను నిశ్చయంబును “దీనిని చేయువాఁడను నేనే” అనునభిమానంబును లేక యే
పురుషుఁడు నేకార్యమునందును బ్రవర్తింపఁడుకదా! కావున నంతఃకరణము నీవృత్తులు
రెండును గలబుద్ధ్యహంకారములు ప్రధానములు. విషయానుభవమునందు వీరికి సాధనము
లగుటచే నంకల్పసంకయరూపము లగుశక్తినిరెండువృత్తులును (అనఁగా: నావృత్తులుగల
మనశ్చిత్తములు రెండును) అప్రధానములు. పైన నిరూపింపఁబడినబుద్ధ్యహంకారముల
యందు జలఘటమున సర్వప్రకాశకమగుసూర్యబింబము (లేక, సర్వవ్యాపక మగునాకా
శము) ప్రతిబింబించినట్లు నేను (బ్రహ్మము) ప్రతిబింబించియున్నాను. ఆ ప్రతిబింబమున
కదియే (బుద్ధ్యహంకారరూపాంతఃకరణమే) యుపాధి యయ్యెను. ఇట్లు సోపాధికుండై
యాప్రతిబింబము (జీవుఁడు) పదియొద్రియములతోడను, పంచప్రాణములతోడను
గూడి చరించుచున్న మనశ్చిత్తరూపాప్రధానాంతఃకరణము సాధనముగాఁ గ్రహిని శబ్దాది
విషయముల ననుభవించుచున్నాఁడు. ఇంద్రియాదులకు స్థూలగోళకములతో (అనఁగా:
పైకిఁ గాననచ్చుచున్నకన్నులు చెవులు మొదలగుచర్రమాంసాదిరూపగోళకములతో)
సంబంధముండుటయు మనశ్చిత్తముల కట్టిసంబంధము లేకుండుటయు స్పష్టమే కావున
నింద్రియాదులకంటె నంతఃకరణము వేఱని చెప్పవలయును. అయినను దర్శనస్పర్శనాది
కాలములయం దామనశ్చిత్తములు ఆయానింద్రియములతోఁ గలయుచుండును. అట్లు
కలసిననేకాని విషయగ్రహణము కలుగదు. స్వాభావికముగా చేతనశక్తి దేనినిని లేదు.
కావున బుద్ధ్యహంకారములయందుఁ బ్రతిబింబించిన పరబ్రహ్మచ్ఛాయయే మనశ్చిత్త
రూపము లగు మనోవృత్తులతోఁ గలసి ఇంద్రియములతో సంబంధపడకపోయిన నా
నింద్రియములకు విషయగ్రహణసామర్థ్యముకలుగదు. విషయములతో (విషయముల
యం దున్నచైతన్యముతో) సంబంధపడకున్న (అనఁగా: నింద్రియములద్వారా విషయ
ములతో నేకీభవింపకున్న) నావిషయములును ప్రకాశింపవు. కావున మనశ్చిత్తము
లింద్రియములతోఁ గూడి యున్నవనుట నిస్సంశయము. ఏపదార్థంబును చేతననహం
యములేక యేకార్యంబును జేయఁజాలదు. కావున నేనామముతో వ్యవహరించినను
ఆయాపదార్థముచే నావరింపఁబడి యున్నచైతన్యమునే వ్యవహరించినట్లుని తెలిసికొన
వలయును.

ఈమనశ్చిత్తరూపాంతఃకరణవృత్తులకే సాధనము లగుటచేఁ గరణము లనియు
విషయముల ననుభవింపఁజేయునవి యగుటచే భోజ్యము లనియు, జ్ఞానసాధనము లగుటచే
జ్ఞానములనియు ప్రత్యక్షాదిరూపములచే (విషయముల గ్రహించునవి కావున బ్రమాణము
లనియుఁ బేర్చె. (ఇట్లే విషయములకుఁగూడ సాధింపఁబడఁదగినవి (అనఁగా: తెలిసికొన
బడఁదగినవి) యగుటచేఁ గార్యము లన్నియు ననుభవింపఁబడునవి యగుటచే భోగము

లనియు తెలిసికొనబడఁదగినవి యగుటచే జ్ఞేయములనియు ప్రమాణగమ్యము లైనవి యగుటచే బ్రహ్మేయము లనియుఁ బేర్లు. ఇట్లు ఆజీవుఁడే మనశ్చిత్తములమూలమున సర్వేంద్రియములతో సంబంధపడి సర్వవిషయముల గ్రహించుచున్నాఁడు. కావున కరణకార్యసంబంధముచే గర్తయనియు భోజ్యభోగసంబంధముచే భోక్త (అనుభవించు వాఁడు) యనియు జ్ఞానిజ్ఞేయసంబంధముచే జ్ఞాత (తెలిసికొనువాఁడు) యనియుఁ బ్రమాణ ప్రమేయసంబంధముచే బ్రమాత (ప్రమాణములచే విషయముల నిర్ణయించువాఁడు) యనియు, శ్రోతాదిజ్ఞానేంద్రియసంబంధముచే గ్రమముగ వినువాఁడును, దాఁకువాఁడును, జూచువాఁడును, రుచిజూచువాఁడును, మూర్ఖునువాఁడుననియు, ఈకర్తేంద్రియముల సంబంధముచే గ్రమముగ మాటలాడువాఁడు నిచ్చి పుచ్చుకొనువాఁడు నడచు వాఁడు మలమూత్రములు విసర్జించువాఁడు విషయసుఖము ననుభవించువాఁడు ననియుఁ బ్రాణసంబంధముచే ప్రాణియనియు, మనస్సంబంధముచే మంత (సంకల్పించువాఁడు) యనియు దేహసంబంధముచే దేహియనియు, ప్రాణాదులధరించుచుండుటచే జీవుఁడనియు వ్యవహరింపఁబడుచున్నాఁడు, మఱియు స్థూలశరీరమునందును జాగ్రదవస్థ యందును అభిమానము గలిగియుండుటచేత లేక (కలిగియున్నప్పుడు అనఁగా: జాగ్రదవస్థ విజృంభించుచున్న సమయమున) నాతఁ డొక్కడయ్యును విశ్వఁడనియు సూక్ష్మశరీరము నందును స్వప్నావస్థయందును అభిమానము గలిగియున్నప్పుడు (అనఁగా: స్వప్నావస్థ యనుభవంపఁబడుచున్న సమయమున) తైజసుఁడనియుఁ గారణ శరీరమునందును సుషుప్త్యవస్థయందును అభిమానము గలిగియున్నప్పుడు (అనఁగా: గాఢనిద్రాసమయమున) ప్రాజ్ఞఁడనియుఁ బిలువంబడుచున్నాఁడు.

ఇట్టి ఈ జీవుఁడు మనసునందున్న కర్తృవాసనల నన్నిటిని దనయందే యున్న వానినిగా భావించుచు ప్రపంచమువలె తానును నామరూపమయ్యుండే యని తలంచుచు సంసారచక్రమునఁ బరిభ్రమించుచున్నాఁడు (అనఁగా సంసారము తనకు బాధకమనియుఁ దాను కర్తృవశుఁడనియు జన్మములఁ బొందుచున్నాఁడనియు, నాజన్మములయందలి సుఖదుఃఖములఁ దానే యనుభవించుచున్నాఁడనియుఁ దలంచుచున్నాఁడు.) వాస్తవ స్థితిలో వానికి సంసార మంటనేరదు. ద్రవ్యయగువానిని దృశ్యము బాధింపనేరదు కదా! మఱియు నాతఁడు స్వయముగా నాకుఁ బ్రతిబింబభూతుఁ డయ్యును దా నచేతనమువలె నుండువాఁడగుటచేత నయస్కాంతసాన్నిధ్యమున నినుము చలించునట్లు నాసాన్నిధ్యమునఁ (పరబ్రహ్మముయొక్క సాన్నిధ్యమువలన) జలించువాఁ డయ్యును యథార్థ స్థితిలోఁ దానును స్వతంత్రశక్తి కలవాఁడే కావున సూర్యప్రకాశము నాశ్రయించి జనులు తమతమకార్యములందుఁ బ్రవర్తించునట్లు నాప్రకాశము నాశ్రయించి కనకార్యములందుఁ (అనఁగా: చూడట, వినుట, రుచిపడట, జూచుట, మూర్ఖులగుట, మున్నగు కార్యములందుఁ) ప్రవర్తించు

వాడయ్యును నన్నుఁ దెలిసికొనలేకున్నాఁడు. నేను మాత్రము వానికి దూరముగా లేను. శ్రాక్షరపురుషు లిరువురును నా కభిన్నులై నాయందే నిలిచి యున్నారు. వీరిరువురును భ్రాంతిసిద్ధులే యగుటచేతను ఆధారము లేనిభ్రాంతి కలుగదు కావునను ఆరోపితమగుపదార్థ మసత్యమయినను ఆధారమగుపదార్థము సత్త్వమై యుండి తీర వలయును. కావునను సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁడ నగునేనే ఈ ప్రపంచమునకు నధిష్ఠాన భూతుఁడనై యున్నాను. ఈసర్వమును బ్రేరేపించుచు దీనికి నధిపతి నైయున్నాను. ప్రకృతిపురుషాత్మక మైనప్రపంచమునకు నతిరిక్తుఁడ నై దేనితోను సంబంధపడక యుండియు సర్వవ్యాప్యకుఁడనై సర్వమును స్వరూపముగానే కలిగియున్నాను. ఇదియు తయుఁ గాక యద్దమునందుఁ బ్రతిబింబించియున్నముఖప్రతిబింబమునకు ప్రధానముఖ మెట్లు బింబభూతమై ప్రతిబింబమునకంటె వేఱు కాక యున్నదో అట్లే శ్రరము లందుఁ బ్రతిబింబించి యున్న యశ్రరపురుషునికంటె నేను వేఱు కాక యున్నాను. ఇట్లున్నివిధములఁ దనకంటె వేఱుకాకున్నను అజీవుఁడు నన్ను స్వస్వరూపభూతునిగాఁ దెలిసికొనలేక భ్రాంతిసిద్ధమగుసంసారమునఁ బొరలుచున్నాఁడు. పురుషోత్తముఁడని వ్యవహరింపఁబడుచు శ్రాక్షరపురుషులకంటె నతిరిక్తుఁడ నై యున్ననేను ఇరువది యాఱవతత్త్వము.

ప్రకృత మాజీవుఁడు అనాదికాలమునుండియు వైన వర్ణింపఁబడి యున్నవిధ ముగా భ్రాంతి నొందియే యున్నాఁడు. లెక్కకు మిక్కిలి యగుజన్మముల స్వీకరించు చునేయున్నాఁడు. కొంతకాలమునకు నాయాజన్మములయందుఁ జేయఁబడి పరిపాకము నకువచ్చిన పుణ్యకర్తలప్రభావముచేతను నా (పరమేశునియొక్క) యనుగ్రహముచేతను (గురుపదేశగ్రహణమునకుఁ దగినట్లు చిత్తము పరిపాకమున నుండుటయే పరమేశ్వ రానుగ్రహమునకు రూపము. దృష్టిదీక్షాదివిధానముచే మనసునందలి మాచిన్యము తొలఁ గుటయే భగవదనుగ్రహస్వరూప మని కొందఱు చెప్పుదురు.) అజీవునకు చిత్తశుద్ధి కలుగును. “అతఁ డెప్పుడును సిద్ధుఁడే యైనను భ్రాంతివలన నపరిశుద్ధుఁడుగా తన్ను తానే భావించుచున్నాఁడు కావున నపరిశుద్ధుఁడయ్యును” కావున మనస్సు శుద్ధి జెందఁగానే యాజీవుఁడు తనయథార్థస్థితిని గూర్చి తలంప నారంభించును. మొట్ట మొదట స్వానుభవానుసారముగాఁ బ్రపంచ మనిత్య మనియుఁ బరమేశ్వరుఁడు నిత్యుఁ డనియు నిశ్చయించుకొనును. (ఇదియే నిత్యానిత్యవస్తువివేకము.) పిదప ననిత్యములం దాళ తగ దని ఇహపరలోకభోగములయందు విరక్తుఁడగును. (ఇదియే ఇహముత్రార్థ ఫలభోగవిరాగము.) అనంతరమున వైరాగ్యప్రభావములచే నింద్రియములుకాని మన స్సుకాని బాహ్యవిషయములవైఁ బ్రసరింపవు. కావున బాహ్యేంద్రియనిగ్రహం బును మనోనిగ్రహంబును చిత్తకాంతిని ఓర్పును సంపాదించుకొనును. తర్వాత వేదాంత

వాక్యముల వివరలయు ననియు గురువుల సేవింపవలయు ననియు శ్రద్ధ జనించి వారి యుపదేశమునందుఁ దృప్తిని గలిగించును. (ఇదియే త్నమాదిషట్కనంపత్తి.) ఇట్లు వర్ణమును కుదిరి వేదాంతవాక్యశ్రవణమువలన సామాన్యముగాఁ దనకును నాకును (బ్రహ్మమునకును) భేదములేదని తెలిసికొని తర్వాత నామభేదముననుభవపూర్వకముగా నెఱుగుటకై త్వరపడును. (ఇదియే ముముక్షుత్వము.) ఈవర్ణింపఁబడినదే సాధనచతుష్టయము. ఇట్లు సాధనచతుష్టయసంపత్తి గలిగి పూర్ణాధికారియై సద్గురువు నాశ్రయించును. అనుహితుని యనుగ్రహమువలనఁ దాను శరీరములకంటెను బంచకోశములకంటెను వేఱనియు జాగ్రదావ్యవస్థలకు సాక్షి యనియు నివివఱకు భావించుచుండినట్లు దేహాదు రూపుఁడు కాఁ దనియుఁ దెలిసికొని స్వాభావికమైన నారూపమును జెందును. “నారూపమును జెందుట” యనఁగా “వేఱుగా నుండి నన్ను కలిసికొనుట” కాదు. ఇంక నేమనిన జలఘటము నశించినప్పు డచ్చటిసూర్యప్రతిబింబము స్వాభావికముగాఁ దనకంటె వేఱు కానిసూర్యుని జెందినట్లు అద్దము తొలగింపఁబడఁగానే యందలి ముఖప్రతిబింబము ముఖమునుబొందినట్లు మొదటినుండియు నాకుఁ బ్రతిబింబమై నాకంటె భిన్నుఁడు కాకుండి వివేకదృష్టివలన త్వరము తొలంగఁగానే నాతో నభిన్నుఁడై నిలుచుటయే; లేక తనయధార్థస్వరూపమును దెలిసికొనుటయే. ఇట్లుచెప్పటకును వీలు లేదు. రెండుపదార్థములుండిన నప్పు డొకపదార్థము మఱియొకదానిలోఁ బ్రతిబింబించును. ప్రస్తుత మట్లులేదు. ఈ ప్రపంచమంతయు నాయం దాలోపింపఁబడినదే కావునఁ ద్రాటియం దాలోపింపఁబడినవర్ణము త్రాటికంటె వేఱుకానట్లు యధార్థస్థితిలో నాకంటె వేఱు కాదు కదా! కావున “జీవుఁడు నాకుఁ బ్రతిబింబము” అనుటయే సంభవింపదు. కావున ఘటము గృహము మొదలగువానియందుఁ బ్రవేశించియున్న యాకాశమాకాశ ప్రతిబింబము కాకున్నను ఊపాధిభేదముచే మహాకాశమునకంటె భిన్నముగా వ్యవహరింపఁబడుచు నుండి ఘటాదులు నశించినపిదప మహాకాశమునందే కలసినట్లు నాయందుఁ గలయుటయే జీవబ్రహ్మైక్యము. ఇట్లు జీవుఁడు నాతో నైక్యమునొంది ముక్తుఁడగును.

వ. అని యుపదేశించి యోపార్వతీ రాముఁడు మఱియు నిట్లనియె.

సామాన్యసృష్టి యనియు విశేషసృష్టి యనియు సృష్టి రెండుధములు. ప్రపంచమునఁ గావచ్చు స్త్రీ పురుషపశుపక్ష్యాదుల సృష్టి సామాన్యసృష్టి, స్త్రీత్వము పురుషత్వము మొదలగునవి సమానముగానే యున్నను “ఈ స్త్రీ నాసోదరీ, ఈ స్త్రీ నాశల్లి, ఈపురుషుఁడు నావాఁడు, వీడు నీవాఁడు, ఈపశువు ఈచిలుక నాది, ఇది నీది వానిది” అను మొదలగువ్యవహారములు మన కనుభవములో నున్నవి. వీనికన్నిటికిని గారణము విశేషసృష్టి. సమానగాఁగలయునకవస్త్రము కాశ్రయించియుండుధర్మము సామాన్య

మనియు, ప్రత్యేకవస్తువు, లేక ప్రత్యేకసంఘము నాశ్రయించి యుండుధర్మము విశేష మనియుఁ జెప్పబడును. ఒకనిబంధపు దూరదేశమున మృతిజెందినను ఆవిషయము తనకుఁ దెలియకుండునంతకాలము దుఃఖము కలుగదు. వాస్తవస్థితిలో మృతిజెందకుండి నను శత్రువులు మొదలగువారు “నీబంధపు మృతిజెందెను” అని చెప్పి రేని దుఃఖము కలు గును. ఈఅనుభవమువలన సామాన్యసృష్టి కెట్టిమార్పులు కలిగినను విశేషసృష్టికి మార్పు కలుగకుండుటయు సామాన్యసృష్టికి మార్పు లేకున్నను విశేషసృష్టికి మార్పు కలుగుటయు ననుభవసిద్ధములై యున్నవి. ఈభేదమువలన సామాన్యవిశేషసృష్టలు పరస్పరభిన్నము లయి యుండు. సామాన్యసృష్టి ఈశ్వరకృతమై సమప్తిరూపమై ప్రపంచమున కంతయు సంబంధించియుండును. విశేషసృష్టి జీవకృతమై వ్యప్తిరూపమై మనసు నాశ్రయించి యుండును.

❧ సాక్షాత్ప్రమననము. ❧

ఆ. పంచవిషయములను బంచేంద్రియములచేఁ
గాంచు తెలివి నేను కపివరేణ్య
పంచకోశములను బంచభూతంబుల
నెంచి చూచునట్టి యెఱుక నేను.

107

టీ. కపివరేణ్య=వానరశ్రేష్ఠుఁడ వైనయాంజనేయా! పంచవిషయములక=శబ్దము మొదలగు నైదువిషయములను, పంచేంద్రియములచేఁ = శ్రోత్రము మొదలగు నైదు యింద్రియములమూలమున, కాంచు తెలివి=చూచునట్టి జ్ఞానమును, నేను, (శ్రీరాముఁడు, లేక పరబ్రహ్మము,) పంచకోశములక = అన్నమయము మొదలగునైదుకోశములను, పంచభూతంబులక = ఆకాశము మొదలగు నైదుభూతములను, ఎంచి = విభాగించి, చూచునట్టి=తెలిసికొనునట్టి, ఎఱుక=జ్ఞానమును, నేను.

తా. ఓవానరశ్రేష్ఠా! శబ్దాదివిషయముల శ్రోత్రాదీంద్రియములు గ్రహించు చున్న వసుట యనుభవములూ నున్నది. వాస్తవస్థితిలో నీశ్రోత్రాదు లచేతనములు కావున నేనే (బ్రహ్మమే) వానిమూలముగా విషయముల గ్రహించుచున్నాను. మఱియుఁ బంచకోశములకు పంచభూతములను బ్రత్యేకముగా విభజించి “ఇది యన్నమయకోశము ఇది యానందమయకోశము. ఇది యాకాశము” అని తెలిసికొనునట్టివాఁడను నేనే. లయవిభాతి.—

తెలిసె నిది నాకిపుడు తెలియ దది లెస్సగను

దెలియ వివరింపుదును దెలిసెద నటంచుక

సీతారామ—49

బలికితిని బలుక నికఁ బలికెద నటంచు మది
 దలఁపను దలంచితిని దలఁచెద నటంచు
 వెలుపలను లోపలను దెలియఁ బడువృత్తులను
 దెలియుచు వెలుంగులను వెలుంగు లగుచుండఁ
 గలయ వెలిగించుతోలివెలుంగు నుమి నేను ననుఁ
 దెలియుము వివేకదశఁ గలమనము చేతన్.

108

టీ. తెలిసెనిది నాకిప్పుడు = ఈవిషయము నాకిప్పుడు తెలిసెను, అది = అనిషయము, లెన్పఁగఁ = బాగుగా, తెలియదు, తెలియఁ = తెలియునట్లుగా, వివరింపుదుఁ = వివరించి చెప్పెదను. తెలిసెదనటంచుఁ = తెలిసికొందును అనుచు, పలికితిఁ = చెప్పితిని, ఇకఁ = ఇక మీఁద, పలుకఁ = చెప్పను, పలికెదనటంచుఁ = చెప్పెదను అనుచును, మదిదలఁపఁ = మనసునం దీవిషయము నాలొచింపలేదు, తలంచితిఁ = అలొచించితిని, తలఁచెదఁ = ఇకమీఁద నాలొచించెదను, అటంచుఁ = అనుచును, వెలుపలఁ = మనసునందును (బహిర్ముఖముగానుపుట్టునట్టి,) తెలియఁబడువృత్తులఁ = జ్ఞానగోచరము లగు చిత్తవృత్తులను (మనస్సునందేసంకల్పము జనించినను “మనకిసంకల్పము గలిగెను” అని మనకుఁ దెలియు చుండుట ప్రత్యక్షము,) తెలియుచుఁ = తెలిసికొనుచు, వెలుంగులఁ = సూర్యచంద్రులను (లేక జ్ఞానములనఁబడు చిత్తవృత్తులను,) వెలుంగులగుచుండఁ = ప్రకాశరూపము లగునట్లుగా, కలయఁ = సంపూర్ణముగా, వెలిగించు తోలివెలుంగు = ప్రకాశింపఁజేయునట్టి యనాదిప్రకాశము, నేనునుమి = నేనే నుమి, ననుఁ = నన్ను, వివేకదశగలమనము చేఁ = వివేచనాశక్తి గలమనస్సుతో, తెలిసికొనుము.

తా. “ఇది నాకిప్పుడు తెలిసెను. ఇది నాకు చక్కగా తెలియదు. దీనిని నీకు స్పష్టముగాఁ దెలియఁజేసెదను. నేను దీనిని తెలిసికొనియెదను” అనియును “దీనిని నేను చెప్పితిని. మఱియొకమాటు చెప్పను. ఇకమీఁదఁ జెప్పెదను. నే నిట్లగునని తలంపలేదు. తలంచితిని. ఇకవై దలఁచెదను” అనియు వెలుపల నున్నవిషయములను గూర్చియు లోపలనున్న విషయములనుగూర్చియు చిత్తవృత్తుల నేకవిధములుగానుదయించుచుఁ దనకు గోచరములగుచు నున్నవి. ఇది యనుభవసిద్ధమే కదా. మనసునఁ బుట్టునంకల్పములన్నియు మనకుఁ దెలియుచునే యున్నవనుట నిర్వివాదాంశము. అట్లాసంకల్పములెవ్వనికీఁ దెలియుచున్నవో వాడనే నేను. అచిత్తవృత్తులనే మనము జ్ఞానములని పిలుచుచున్నామనియు నవియే ప్రకాశము లనఁబడు ననియు నిదివఱకే స్పష్టమైయున్నది. జడములగునాచిత్తవృత్తుల కిట్టిస్థితి (అనగా జ్ఞానాదిపదములచే వ్యవహరింప బడఁదగినస్థితి) కలుగుట నావలననె, నాప్రకాశమే అచిత్తవృత్తులయందుఁ బ్రతిఫలించి నానికట్టిసామర్థ్యము గలి

గించుచున్నది. సర్వమును బ్రకాశింపజేయు నాదిప్రకాశము నేనే యని జ్ఞానదృష్టిచేఁ బెరిసికొనుము.

మ. సతదేవా! వెలిలో పదార్థముల నానాచిద్రభాండోదర
స్థితదీపం బెఱిగించుచందమున హృద్ధీప్రాణసర్వేంద్రియా
న్వితదేహస్థుఁడ నై ననే ననిశముక నిర్వైతుకాజ్ఞానక
ల్పితబాహ్యంతరనామరూపతతులఁ లీలన్వేలింగింపుదున్. 109

టీ. సతదేవా = దేవతలకుఁ గూడ నమస్కారయోగ్యుఁడ పగునాంజనేయా !
నానా...పంబు-నానా=అనేకములైన, చిద్ర=రంధ్రములు గల, భాండ=కుండయొక్క,
ఉదర=గర్భమునందు, స్థిత=ఉన్న, దీపంబు = దీపము, వెలిలోపదార్థముల = వెలుపల
లోపలనున్న పదార్థములను, ఎఱిగించుచందమునక=తెలియఁజేయువిధమున, హృద్ధీ...
స్థుఁడక-హృత్ = మనస్సుతోను, ధీ = బుద్ధితోను, ప్రాణ=ప్రాణములతోను, సర్వేంద్రి
య=జ్ఞానకర్తేంద్రియములతోను, అన్విత=కూడిన, దేహస్థుఁడక=శరీరమునం దున్న
వాఁడును, ఐన నేను=ఐనట్టి నేను, అనిశముక=ఎల్లప్పుడును, నిర్వైతు...తులక=నిర్వైతుక=
కారణములేని, అజ్ఞాన=అజ్ఞానముచేత (ప్రస్తుత మనుభవములో నున్నయజ్ఞానము వచ్చు
టకుఁ గారణమే లేదనుట), కల్పిత=కల్పింపఁబడిన, (అనఁగా: ఉన్నట్లు తోపింపఁబడిన)
బాహ్యంతర=వెలుపలను లోపలనున్న, నామరూపతతులక=బహువిధము లగునామరూప
ములను ప్రపంచమును, లీలక = విలాసముతో, వెలింగింపుదుక = ప్రకాశింపజేయు
చున్నాను.

తా. దేవతలచేఁ గూడ స్తోత్రముచేయఁబడు చున్నయాంజనేయా! అన్నివైపు
లను రంధ్రములు గలకుటుమునం దున్న దీపము వెలుపల లోపలనున్న సర్వపదార్థములను
బ్రకాశింపజేయునట్లు నేను ప్రాణబుద్ధింద్రియాదులతోఁ గూడినదేహమునం దుండి
లోపల వెలుపల నున్న విషయములను బ్రకాశింపజేయుచున్నాను.

ఉ. తమ్ము నెఱుంగ లేవు విహితమ్ముగ దేహము ప్రాణపంక్తి చి
త్తమ్ము దశేంద్రియమ్ము లుచితమ్ముగ నన్యముఁ గాన లేమి స
త్యమ్ముగు నోకపీండ్ర! సతతమ్మును వానిఁ దదీయకార్యజా
తమ్మును నేను గాంతు ననృతమ్ముగ నన్ను ఋతమ్ముగాఁ దగన్. 110

టీ. ఓకపీండ్ర=ఓవానరశ్రేష్ఠా! దేహము = శరీరము, ప్రాణపంక్తి=పంచప్రాణ
ములు, చిత్తమ్ము=మనస్సు, దశేంద్రియములు=జ్ఞానకర్తేంద్రియములను, విహితమ్ముగక=
చక్కఁగా, తమ్ము = తమస్వరూపములను, ఎఱుంగలేవు = తెలిసికొనలేవు, (అట్లు వానిని
అవియే తెలిసుకొనలేనప్పుడు), ఉచితమ్ముగక=చక్కఁగా, అన్యముక=తమకంటె వేరుగు
పదార్థములను, కానలేమి=చూడలే వనుట, సత్యము = నిశ్చయము, అగుక = అగును,

సతతమ్ము = ఎల్లప్పుడు, వానిక్ = ఆదేహవిపదార్థములను, తదీయకార్యజాతమ్ము = ఆదేహదులు చేయునట్టి కార్యములను, నేను, అన్యతముగ్ = అసత్యముగాను, (అనగా: ఈదేహాదు లన్నియు నసత్యములనియు) తగ్ = ఒప్పునటుల, నన్ను = పరబ్రహ్మమైన నన్ను, ఋతమ్ముగాక్ = సత్యస్వరూపునిగాను (అనగా: బ్రహ్మ సత్యమనియును), కాంతుక్ = తెలిసికొనుచుందును.

తా. ఓవానరశ్రేష్ఠా! మనస్సుప్రాణములు దేహము మొదలగునవి తమస్వస్వరూపమును తాము తెలిసికొనలేవు. ఇట్టివి ఇతరపదార్థములఁ దెలిసికొనలే వనుట నిర్వివాదాంశమేకదా. కావున నేనే సర్వమును గ్రహించుచున్నాను. ఈదేహాదులును వానికార్యములు నసత్యములనియు నేను సత్త్వస్వరూపుడ ననియు స్వయముగా నెఱుంగుచున్నాను. నేను స్వప్రకాశుడను.

శా. ధీచేతోవిషయాత్మకంబు లగుజ్ఞాత్మజ్ఞానవిజ్ఞేయముల్
సూచించుం దగఁ దల్ల యోదయములక్ సుప్తిప్రబోధంబు లే
నాచిత్రంబుల వానిఁ జేయునిజమాయక్ సాక్షి నై చూచుచుక్
రోచిష్ఠత్వముచే వసింతు సదసద్రూపాతిరిక్తంబుగాన్. 111

టీ. జ్ఞాత్మజ్ఞానవిజ్ఞేయములు-జ్ఞాత్మ = తెలిసికొనువాడు, జ్ఞాన = తెలివి, విజ్ఞేయములు = తెలియఁబడునవి, ఈమూఁడును, ధీచేతో...బులు-ధీ = బుద్ధి, చేతః = మనస్సు, విషయ = శబ్దదులే, ఆత్మకంబులు = స్వరూపముగాఁ గలవి, అగుక్ = వియున్నవి, తగ్ = ఒప్పునట్లుగా, తల్ల యోదయములక్ - తల్ = ఆజ్ఞాత్మజ్ఞానజ్ఞేయములయొక్క, లయ = నాశమును, ఉదయములక్ = పుట్టుకలను, సుషుప్తిప్రబోధంబులు = సుషుప్తి జాగ్రదవస్థలు, సూచించుక్ = తెలియఁజేయుచున్నవి (జ్ఞాత్మజ్ఞానజ్ఞేయంబులు సుషుప్త్యవస్థయందు లేవనుటయు జాగ్రదవస్థయందు మాత్రమే కలవనుటయు ప్రత్యక్షసిద్ధ మయియున్నది. కావున నవి యనిత్యములు) నిను = నేను, అచిత్రంబులక్ = ఆయాశ్చర్యములను, వానిక్ - ఆజ్ఞాత్రాదులను, చేయునిజమాయక్ - చేయు = చేయునట్టి (అనగా: కల్పించునట్టి, నిజఃస్వకీయమైన, మాయన్ = మాయాశక్తిని, సాక్షి నై = ద్రవ్యమై, చూచుచుక్, రోచిష్ఠత్వముచేక్ = ప్రకాశస్వరూపముతో, సద...బుగాక్ - సత్ = ఉన్నవి యనియు, అసత్ = లేని వనియుఁ జెప్పఁబడుచున్న) రూప = రూపములు గలపదార్థములకంటె, అతిరిక్తంబుగాక్ = వేఱుగా, వసింతుక్ = ఉండును.

తా. లోకమున తెలిసికొనువాడు, తెలివి, తెలిసికొనఁబడునది అనునవి యనుభవములొ నున్నవి. ఇవి ప్రమాణములగునట్టియవి. ఇవి త్రుణములగునట్టివి. ఇవి సుషుప్తిప్రబోధంబులు నై యున్నవి.

మఱియు నివి సుఖవృత్తవర్ణయందు లయమునొందుచు బాగ్రదవర్ణయందు మరల సుత్పత్తియగుచు నున్నవి. వీని నన్నిటిని మాయ కల్పించుచున్నది. నేను స్వప్రకాశుండనై వీనిశ్లెలును (అనఁగా: మాయను బాగ్రత్సుభువులను జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయములను ప్రకాశింపఁ జేయుచు సాక్షిని యున్నాను.

క. మత్సాన్నిధ్యమువలనన, చిత్సాహంకారపవనచిత్రేంద్రియముల్
వత్సా! చలియించును రంగత్సదయస్కాంతసూచికలచందమునన్.

టీ. వత్సా! = పీబాలుఁడా! మత్సా...వలనన్ = మల్ = నాయొక్క, సాన్నిధ్యంబు వలనన్ = సన్నిధానమువలన, (అనఁగా: నేను సమీపమున నుండుటవలన) అచిత్సా... ములు-అచిత్ = జ్ఞానము (లేక మాయ), సాహంకార = ఆహంకారముతోఁగూడిన, పవన = పంచప్రాణములు, చిత్ర = మనస్సు, ఇంద్రియములు = జ్ఞానకర్తేంద్రియములు, సురం...మునన్ = సురంగల్ = బిహ్వచున్నట్టియు, సల్ = శ్రేష్ఠమైనట్టియు, ఆయస్కాంత = ఆయస్కాంతముతో సంబంధపడియున్న, సూచికలచందమునన్ = సూదులవలెనే చలియించున్ = కదలును. (అనఁగా: దమతమకార్యములయందు ప్రవర్తించుచుండును.)

తా. ఓపుత్రా! నాసన్నిధానమువలననే (అనఁగా: నేను స్వయముగా నేకార్యమును జేయనివాఁడ నైనను నాసమీపమునం దుండుటవలనమాత్రమే) ఆయస్కాంత సన్నిధానమునఁ జలించుమాదులయట్లు చిదాభాసునితోఁగూడినయహంకారప్రాణచిత్రజ్ఞానకర్తేంద్రియములు వానివానికార్యములందుఁ బ్రవర్తించుచున్నవి; కాని స్వయముగా కాదు. నాప్రకాశము లేక యిది యేమియుఁ జేయనేరవు.

క. తప్తాయఃపిండాంత, ర్వాప్తానలమండలంబువడువున మాయా

గుప్తబ్రహ్మాండసముద్భిప్తచిదాత్మకుండ నేను ధీరవరేణ్యా! 113

టీ. ధీరవరేణ్యా-ధీర = పండితులూ, వరేణ్యా = శ్రేష్ఠుఁడా! తప్తా...వునన్ = తప్త = కాలిన, ఆయఃపిండ = ఇనుపముద్దయొక్క, అంతః = లోపల, వ్యాప్త = వ్యాపించి, యున్న, అనలమండలంబువడువునన్ = అగ్నివలె, నేను, మాయా...కుండన్ = మాయా = మాయచే, గుప్త = రక్షింపఁబడిన, బ్రహ్మాండ = ప్రపంచమునందు, సముద్భిప్త = ప్రకాశించుచున్న, చిదాత్మకుండన్ = జ్ఞానస్వరూపకుండను.

తా. జ్ఞానవంతులూ! శ్రేష్ఠుండ పగునోయాంజనేయా! క్షరరూపమగు నీ ప్రపంచమునకు జ్ఞానమున్నట్లు తోచుచున్నది. ప్రపంచమే జ్ఞానరూపమనియుఁ దోచుచున్నది. కాలినయినుమునుగూర్చి దానియందున్నయగ్నిని దెలిసికొనలేనికారణమువలన "ఇనుము కాలుచున్నది" అను మొదలగువ్యవహారములు కలిగినట్లు జ్ఞానరూపుండనగు నేను సర్వవ్యాపకుండనై యున్నానని తెలిసికొనలేనికారణము "ప్రపంచము జ్ఞాన

రూపమైనది" అనువ్యవహారము కలుగుచున్నది. కావున లోకమున ననుభవములొక నున్న జ్ఞానము నాస్వరూపమే కాని వేటొక్కటి కాదు.

సీ. ధరణీజలానలమరుదంబరాంతరా

విష్టాఖిలాధారద్రష్ట నేను

ఆదిత్యచంద్రగ్రహార్థ తారాతటి

తస్యవ్యాప్తదివ్యతేజంబు నేను

అమరమానవతిర్యగాది చేతనధీప్ర

కాశమానజ్ఞానఘనుడ నేను

బ్రహ్మదిదేవతాప్రార్థనీయానంత

కల్యాణగుణకవిగ్రహుడ నేను

తే. కార్యరూపంబు లై నజగంబులకును

స్ఫురదుపాదానకారణంబును నిమిత్త

కారణము నైననిర్మలాకారసత్త్వ

పరమమాయాసమన్వితేశ్వరుడ నేను.

114

టీ. నేను, ధర...ద్రష్ట-ధరణీ=భూమియొక్కయు, జల = నీటియొక్కయు' అనల = అగ్నిహోత్రునియొక్కయు, మరుత్ = వాయువుయొక్కయు, అంబర = ఆకాశముయొక్కయు, అంతర = లోపల, ఆవిష్ట = ప్రవేశించినట్టియు, ఆఖిలాధార ద్రష్ట=సకలమునకాధారభూతుడైనట్టియు సాక్షినినేను, ఆది...జంబు-ఆదిత్యచంద్ర=సూర్యచంద్రులయందును, గ్రహ = అంగారకాదిసర్వగ్రహములయందును, ఋక్ష = నక్షత్రములయందును, తారా = అశ్విన్యాదు లగునిరుపదియేడుతారలయందును, తటిత్ = మెఱుపులయందును, సంవ్యాప్త = వ్యాపించియున్న, దివ్య = అద్భుతమైన, తేజుర్బు=కాంతిని, నేను, అమర...డ-అమర = దేవతలు, మానవ = మనుష్యులు, తిర్యక్ = పశుపక్షిభాతులు, ఆది=మొదలైన, చేతన=ప్రాణలయొక్క, (లేక, జ్ఞానము గలవారియొక్క), ధీ = బుద్ధియందు, ప్రకాశమాన = ప్రకాశించుచున్న, జ్ఞానఘనుడ-జ్ఞానమయుడనునట్లు చెప్పటచేత, (పరబ్రహ్మము ప్రపంచమునందంతట దనజ్ఞాన రూపముతో వ్యాపించియున్నాడనియు, జేతనములయందుమాత్రము మనసు మొదలగునవి యుండుటచే బ్రకాశించుచున్నదనియు నచేతనములయందవి లేకపోవుటచే బ్రకాశింపడనియు భావము. నేను, బ్రహ్మ...హుడ-బ్రహ్మది = బ్రహ్మమొదలగు, దేవతా=దేవతలచేత, ప్రార్థనీయ=కొనియాడదగినట్టియు, అనంత=అమితము నైనట్టియు, కల్యాణగుణక=అమృతగుణములైనట్టియు గుణములకలి, విగ్రహుడ = శరీరము

కలవాడను, నేను, కార్య...లకు - కార్యరూపంబులైన = కార్యములైన, అనఁగా: మాయవలనఁ బుట్టి తోచుచున్న, జగంబులకు = ప్రపంచములకు, స్ఫుర...బును స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఈపాదానకారణంబును = మట్టి కుండ యైనట్లు కార్యరూపముతోఁ బరిణమించునట్టి కారణము, నిమిత్తకారణంబున = కుమ్మరివాడు కుండకుఁ గారణ మైనట్లు కార్యమునకుఁ గర్త యగునట్టికారణము, ఐన = ఐనట్టి, నిర్మ...రుండక్ - నిర్మలాకారసత్త్వ = రజస్తమోగుణములతో సంబంధము లేక నిర్మలమైయున్న సత్త్వగుణమే, పరమ = ప్రధానముగాఁగలిగిన, మాయానమన్విత = మూలప్రకృతితోఁగూడిన, ఈశ్వరుండక్ = ఈశ్వరుండను.

తా. అది యెట్లనిన; నేను పంచభూతములకు నాధారభూతుడనై వానివలనఁ గలుగు సర్వప్రపంచమును జూచుచున్నాడను. సూర్యుండు చంద్రుండు అంగారకాది గ్రహములు అశ్వినాది నక్షత్రములు ఇతరమగు సామాన్యనక్షత్ర సమూహము మొదలగు జ్యోతిషులయందు నిలిచి సర్వసాక్షియై యున్నప్రకాశము నాయదియే. మఱియు దేవ మనుష్యపశుపక్ష్యాదిప్రాణులబుద్ధులను బ్రకాశింపఁజేయు (అనఁగా: వానిని స్వకార్యములయందుఁ బ్రవర్తింపఁజేయు) వాడను నేనే. నన్ను సమస్తకల్యాణగుణసమన్వితునిగా భావించి బ్రహ్మదేవత లుపాసన చేయుచున్నారు. కార్యములు (అనఁగా సృజింపఁబడినవి) ఐన ఈ ప్రపంచమున కుపాదానకారణంబును నిమిత్తకారణంబునగుచు నమరసత్త్వప్రధానయగు మాయతోఁ గూడి "ఈశ్వరుండు" అని వ్యవహరింపఁబడు వాడను గూడ నేనే.

తే. వేదశాస్త్రాగమములచే వేదితవ్యమైనవస్తువు నేను మహాత్మకులకు జపతపోదానయజ్ఞసంచయముచేత పరసమారాధనీయదైవంబు నేను.

115

టీ. వేదశాస్త్రాగమములచే - వేద = చతుర్వేదములచేతను, శాస్త్ర = షట్ శాస్త్రములచేతను, ఆగమములచేత = వాతూలము మొదలగు నిరుపదియైదిమిదియాగమములచేతను (లేక, శైవవైష్ణవాద్యాగమములచేతను), వేదితవ్యమైన = తెలియఁదగిన, వస్తువు నేను = తాత్పర్యము నేను (అనఁగా వేదాదులన్నియు నన్ను గూర్చియే చెప్పుచున్నవనుట), మహాత్మకులకు = మహానుభావులకు, జప...చేతక్ - జప = మంత్రానుష్ఠానముల యొక్కయు, తపః = కృచ్ఛ్రాంత్రాయణాదివ్రతములయొక్కయు, దాన = దానములయొక్కయు, యజ్ఞ = యజ్ఞములయొక్కయు, సంచయము చేతక్ = సమూహములచేత, పర...వంబుక్ - పర = శ్రేష్ఠముగా, సమారాధనీయ = పూజింపఁదగిన, దైవంబుక్ = దేవతను, నేను.

తా. వేదములును శాస్త్రములును అగమములును నన్ను గూర్చియే చెప్పుచున్నవి. బుద్ధిమంతులగువారు ఆవేదాదుల భేదములను బాటింపక బాగుగా విమర్శించి వాని షు పూర్ణాభిప్రాయము నట్లే గ్రహించుచున్నారు. తపంబులు దానంబులు యజ్ఞంబులు జపంబులు మొదలగునవి యేయే దేవతలనుగూర్చి యాచరింపఁబడినను నన్ను గూర్చి యాచరింపఁ బడినవే యగును. మాయా సహితుఁడనగు నన్నే బహురూపములతో ననేకు లుపాసన చేయుచున్నారని ఇదివఱకే చెప్పియున్నాను కదా.

భ గ వ ద్గీ త.

“యేఽవ్యన్యదేవతా భక్తా యజంతే శ్రద్ధయాఽన్వితాః,
తేఽపి మామేవ కాంతేయ యజంత్యవిధిపూర్వకమ్”.

(భగ ౯-అ. ౨౩-శ్లో.)

తా. “ఓ యద్దనా! ఇతరదేవతలయందు భక్తిగలిగి అనఁగా: సర్వదేవమయఁడ పరబ్రహ్మరూపుఁడ నాత్మాభిన్నుఁడనగునన్ను దెలిసికొనలేక రుద్రవిష్ణ్వాది దేవతలు నాకంటే వేఱని తలంచుచు వారియందు భక్తిగలిగి యెవ్వరు సేవించుచున్నారో వారు నన్ను సేవించువారే అయినను “నన్ను (కృష్ణుని బ్రహ్మమును) సేవించుచున్నాము” అని మాత్రము వారు తెలిసికొనలేరు. “నాస్వరూపము నెఱింగి యుపాసించువారలకును వీరలకు సంతకంటే భేదమేమియు లేదు” అని గీతాచార్యుఁడగు శ్రీకృష్ణుఁ డానతిచ్చి యున్నాఁడు.

తే. అనఘ! సాకారుఁడను గాను విను సమప్తి
ఘనతనుద్వయతాదాత్మ్యమునకుఁ జొరమి
సరినిరాకారుఁడనుగాను సాక్షి నగుచుఁ
గారణశరీర మేననుకలఁక లేమి.

116

టీ. అనఘ=పాపరహితుఁడవగు నాంజనేయ! వినుము. సాక్షినగుచున్ = సకల మునకుద్రష్టనై, సమప్తి...నకుం-సమప్తి = సముదాయరూపంబులైన, ఘనతనుద్వయ = స్థూలసూక్ష్మ దేహములయొక్క, తాదాత్మ్యమునకున్=అభేదమునకు (అనఁగా నాశరీరములు నేను కాకపోవుటవలన), సాకారుఁడనుగాను = రూపముతోఁగూడినవాఁడను కాను, అభివ్యక్తములు కాక నామరూపములు నృప్తికిఁ బూర్వము పరబ్రహ్మమునందు నిలచియుండెను. “అని సూక్ష్మనృప్తియందే మొట్టమొదట నభివ్యక్తము లయ్యెను; కావున సూక్ష్మశరీరము గాని దానికిఁ బిదప జనించినస్థూలశరీరము. కాని యేపురుషునకుండునో వాఁడే సాకారుఁడగును” అని తెలిసికొనవలయును. సరి=ఈస్థూలసూక్ష్మశరీరములతోనమానవుడు కారణశరీరము ఏకమకలఁకలేనిన్-లేవనగుచు లేకపోవుటచేత,

నిరాకారుడనుకాను = రూపములేనివాడనుకాను, (కారణశరీర మనఁగా: మాయయే. అదియే నామరూపముల నభివ్యక్తములఁజేసినది. ఇట్లు చేసినను స్వయముగా నామరూపములుండవలసిన పనియేమియులేదు. గావున బ్రహ్మము మాయయే యైనచో నాయన సాకారుడు కానేరడు. ప్రకృతము బ్రహ్మమాయ కాదు. నామరూపములును ఆయనయందే ఆడఁగియుండినది కావున నాబ్రహ్మము నిరాకారుడు, కూడా గానేరఁడని తెలిసికొనవలయును).

తా. ఓపావరహితుడ! నాకు రూపము కలదనికాని లేదనికాని చెప్పుటకు పీలులేదు. వీలయినన: నేత్రములకు గోచరము లగుచున్నపదార్థములను గూర్చియే “పీనికి రూపము కలదు. పీనికి రూపము లేదు” అనువ్యవహారము కలుగుచున్నది. బ్రహ్మము నేత్రములకు గోచరము కాదు; కావున నిట్టివ్యవహారములు కలుగుటకే పీలులేదు. అది యట్లుండ నామరూపములు సృష్టికి పూర్వము ప్రకాశింపక బ్రహ్మమునందే లీనములై యుండెను. అవి ప్రకాశించుట కారంభము సూక్ష్మసృష్టియే కావున సూక్ష్మస్థూలశరీరము లెవ్వనికుండునో వాడే సాకారుడగును. ఈబ్రహ్మము సూక్ష్మస్థూలశరీరములకు సాక్షియే కావున నాశరీరములకంటే వేఱు కాని ఆశరీరములతో సంబంధము కలవాడు కానేరడు. కావున బ్రహ్మమునకు రూపములేదు. మఱియు నామరూపములు ప్రకాశింపనిసమయమున సర్వము నిరాకారమైయే యుండె నని యిదివఱకే చెప్పియున్నాను. కారణములు కార్యమునకంటెఁ బూర్వమున నుండి తీరవలసియుండుటచేతను ఈ నామరూపములు ప్రకాశించుటకు మాయయే కారణ మగుటచేతను నామరూపములు ప్రకాశింపనిసమయమున మాయకలదు. ఈకారణమువలన నది నిరాకారము పరబ్రహ్మము, అమాయకుఁగూడ సాక్షియగుటచే దానితో సంబంధపడువాడు కానేరడు (అనఁగా: బ్రహ్మము మాయ కానేరడు) ద్రష్టయగువాడు దృశ్యమగునా! కావున నాకు (బ్రహ్మమునకు) నిరాకారత్వంబునులేదు. మాయ ప్రపంచరూపముతోఁ బరిణమించును. కావున దానికి నామరూప ప్రకాశానంతరమున సూక్ష్మస్థూలాకారములు కలుగును. ఈ కారణములవలన దానిగూర్చి సృష్టిప్రసంతరమున సాకారత్వవ్యవహారంబును సృష్టికిఁ బూర్వమున నిరాకారత్వవ్యవహారంబును గలుగుచున్నది. నేను (బ్రహ్మము) ఎప్పటికిని సాక్షి నే (అనఁగా: సాకారత్వవ్యవహారమునకును నిరాకారత్వవ్యవహారమునకును గూడ సాక్షి నే) కావున నన్నుగూర్చి ఈ వ్యవహారములలా నేదియుఁ బ్రవర్తించనేరదు.

తే. అఖిలభూతములందు నే నఖిలభూత

ములును నాయందుఁ గలుగంగ బొరయ నెందు

వాని నివియు న న్నంటవు వానరేంద్ర

సమత నొప్పార్చుగగనంబునందమునను

సీతారామా—50

టీ. వానరేంద్ర=వానరశ్రేష్ఠా! సమతక్=సర్వసామాన్యముగా (లేక, అంతటను) ఒప్పా...మునకొ-ఒప్పారు=ప్రకాశించుచున్న, గగనంబుచందమునకొ=ఆకాశమువలె, అఖిలభూతములందుకొ = సమస్తవస్తువులయందు, ఏను=నేనును, అఖిలభూతములను= సమస్తపదార్థములును, నాయందుకొ=నాలోపలను, కలుగంగకొ=ఉండక, ఎందుకొ= ఎప్పటికిని, వానికొ=అపదార్థములను, పొరయకొ=పొందను (అనఁగా: వానితో నేను సంబంధపడను), అవియొకొ=అపదార్థములును, నన్నంటవు=నాతో సంబంధపడవు.

తా. ఓవానరశ్రేష్ఠా! మఱియొకవిశేషము. నేను సర్వభూతములయందు నున్నాను. నాపై నారోపించబడిన పగుటచే సర్వభూతంబులును నాయందున్నవి. అయినను ఆకాశము సర్వపదార్థములయందు నుండియు వాని నంటనియట్లు నే నాభూతముల నంటను. సర్వపదార్థములును దమయందున్న యాకాశము నంటనట్లు (అనఁగా: నాయాకాశము నకు నేవికారమును గలిగింపలేనట్లు,) ఆభూతములు నన్నంటవు.

అవ. ఇది మిగులఁ జిత్రముగ నున్నది. సీతును (రాములకును బ్రహ్మమునకును) సర్వభూతములకును సంబంధము కలిగియు లేదనుట యెట్లు సంభవించును? అనిన సదృష్టాంశముగా సమాధానమును జెప్పచున్నాఁడు:—

క. మృగతృప్తికల నెఱింగినఁ

దగ జలము లభావ మగువిధమునఁ దెలివిచే

సగుణుఁ డగునన్ను దెలిసిన

జగములు నాయందు లేవు సత్యం బనఘా.

118

టీ. అనఘా=పాపరహితుఁడా! తగకొ=ఒప్పునట్లుగా, మృగతృప్తికలకొ=ఎండమావులను, ఎఱింగినకొ=తెలిసికొనిన, జలములు=అందు భ్రాంతివలనఁ దోచునీరు, అభావమగువిధమునకొ=లేకపోవునట్లు, తెలివిచేకొ=జ్ఞానముచేత, అగుణుఁడగునన్నుకొ=గుణశూన్యుండ నైననన్ను, తెలిసినకొ=తెలిసికొనినయెడల, జగములు=ప్రపంచములు (నామరూపములు), నాయందుకొ, లేవు, సత్యంబు=నిశ్చయము.

తా. ఓదోషరహితుఁడ! వైనఁ జెప్పినవిషయమునం దేమియు సంశయములేదు. ఎండమావులయందు జలభ్రాంతి కలిగినపురుషునకు “ఇది యెండమావులు కాని జలము కాదు” అనుజ్ఞానము కలుగు నేని యచ్చట జలములే త్రికాలములయందు లేని వైనట్లు అవిద్యావశమున నన్నుఁ బ్రపంచరూపునిగాఁ దలంచువానికి “ఇది ప్రపంచము కాదు. పరబ్రహ్మమే మనయజ్ఞానమువలన నిట్లు కానవచ్చుచున్నది” అను యథార్థజ్ఞానము కలుగునేని భ్రాంతిసిద్ధమగు సీప్రపంచము త్రికాలములయందును లేనిదే యగును. కావున వాస్తవస్థితిలో నాయందు భూతములును లేవు. నేను భూతములయందును లేదు. “నాకంటె (బ్రహ్మమునకంటె) భూతములు పలుకు నున్నవి” అనులాకవ్యవహారము

నాశ్రయించి “బ్రహ్మమునకు భూతములతో సంబంధము లేదు” అని తెలియజేయుటకై యాకాశదృష్టాంతముచే బైవిషయమును (114-వ పద్యంబునందు చెప్పబడిన విషయమును) నిరూపించితిని కాని యధార్థస్థితిలో నాకంటే నితర మగునదియే లేదు. ఇది యధార్థము.

అవ. ఇట్లైన ప్రపంచమున కాధారము నీవగుదువోకావో నిశ్చయ మెట్లు ప్రపంచము నిన్ను (బ్రహ్మమును) ఆశ్రయించి యున్నదనుటకు నిదర్శనమేమి? అనినఁ జెప్పుచున్నాడు:—

చ. అన్మత మచేతనం బసుఖ మైనజగంబు ఋతంబుఁ జేతనం
బును సుఖ మై విమూఢులకు భోగముగాఁ గనుపట్టు పెల్ల న
న్నెనయుటచేతఁ జామిది కపీంద్ర ఘృతాన్వితదుగ్ధపూరముల్
ఘనమధురంబు లై వెలయుకై వడి భక్తజనానురంజనా. 119

టీ. భక్తజనానురంజనా-భక్తజన=భక్తులను, అనురంజనా = సంతోషింపఁజేయునట్టి, కపీంద్ర=వానరశ్రేష్ఠా! ఘృత...ములు-ఘృత=నేతితో, అన్విత=కూడిన, దుగ్ధపూరములు = పాలు, ఘనమధురంబులై=మిగుల మాధుర్యము కలవియై, వెలయుకై వడికై = ఉన్నట్లు, ఇది=ఈకనఁబడుచున్న, అన్మతము = అసత్యమైనట్టియు, అచేతనంబు = జ్ఞానశూన్యమైనట్టియు, అసుఖము = దుఃఖభూతమైనట్టియు, వినజగంబు = ప్రపంచము, విమూఢులకు = అజ్ఞానులకు, ఋతంబును=సత్యరూపమై, చేతనంబును = జ్ఞానవంతమై, సుఖమై=అనందరూపమైయున్నట్లు, భోగముగా = అనుభవింపఁ దగినదై (అనందరూపముతో కనఁబడిననే కాని యనుభవించుటకు శక్యము గాను), కనుపట్టుటకై=కనబడుచుండుటయంతయు, నన్ను = పరబ్రహ్మరూపుడ నైన (అనఁగా: సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుడ నైన నన్ను), ఎనయుటచేతంజాము=ఆశ్రయించుటచేతనే సుమా.

తా. భక్తజనులయభీష్టమును సిద్ధిఁజెందించు నోయాంజనేయా! భ్రాంతిపలనఁ బ్రపంచము నాకంటె వేఱని చూచువారలు కూడఁ గొంచెము విచారించినచో “ఈప్రపంచము నన్నే (బ్రహ్మమునే) యాశ్రయించి యున్నది” యనియే గ్రహించుదు. దీనికి ననుమానప్రమాణ మాధారము. ఎట్లనిన: ఈప్రపంచము అసత్యమనియు జ్ఞానశూన్యమనియు దుఃఖభూత మనియు ననుభవకాలుర కందఱుకును దెలియును. దీని యందలిప్రతిపదార్థంబును బ్రత్యక్షముగా నశించుచుండుటయు మనకంటె నధికకాల ముండుపదార్థములకు వాయువు మొదలగువానికిఁ గూడ నవయవము లుండుటచే మనము చూచినపదార్థములవలెనే (అనఁగా: మనము చూడఁగా నశించినపదార్థముల వలెనే యవియు వాయువు మొదలగునవియు) నశించు ననుట సిద్ధాంతమై యుండు

టయు “ప్రపంచము అసత్యము” అని దృఢముగా నిరూపించుచున్నవి. అవయవములు కలపదార్థములకు వృద్ధిక్షయములును సంకోచ వికాసములు నుండుటచే నాశముకూడ కలదనుట సిద్ధాంతము. నూతనావయవములు చేరుట వృద్ధియనియు నున్న అవయవములు విడిచిపోవుట క్షయమనియుఁ జెప్పఁబడును. అవయవములకు నిట్టిస్వభావ (చేరుట విడుచుట యనుస్వభావ) ముండుటచే నవి (అవయవములు) తా మాశ్రయించి యున్న పదార్థము నొకప్పుడు సంపూర్ణముగ వదలినను వదలవచ్చును. ఇదియే నాశమని చెప్పఁబడును. భస్మం మైనను బాధ యైనను అవయవ వినాశమే. ఈరెంటికిని కారణములు వేరువేరు. అయినను స్వరూప మొక్కటి యగుటలో విరోధము లేదు కదా? “ఒక మనుష్యుఁడు మృతిఁజెందును. అప్పుడు వాని అవయవములు వానిని విడిచి పోలేడు. కావున నిది నాశముకాకూడదు కదా” యని యనియెదవేమో వినుము. అవయవ వియోగము లేని దెవ్వనికి? శరీరమునకే కదా? ఆశరీరము దహన మగునంతవఱకు నశింపదనుటయు, అప్పుడు దానియవయవము దానిని సంపూర్ణముగా విడిచిపోవు ననుటయు నిర్వివాదాంశమే. కావున మృతియు వినాశమే. అప్పుడు పంచప్రాణములును మనస్సును నేత్రాదిగోళకములయం దుండి పనిచేయుఇంద్రియములును అనుముఖ్యావయవములు తొలగి పోయినవి. మిగిలిన అవయవము లుండినను లేకున్న నొక్కటియే, కావున సర్వావయవములు నశింపకున్నను ముఖ్యావయవములు నశించుటవలన “మృతినాశము” అని చెప్పఁబడుచున్నది. ఈ కారణమువలన ప్రపంచమంతయు నవయవములు కదలకావున నసత్య మైనది.

దీనిని తెలిసికొనువాఁడు మఱియొక్క డున్నట్లు స్పష్టముగాఁ జెలియవచ్చుచున్నది. కావున నిది పరునిచేఁ బ్రకాశింపఁజేయఁబడవలసినదియే (స్వయముగాజ్ఞానము లేనిదే,) కాని జ్ఞానరూపమైనదియఁ గా దనుట నిర్వివాదాంశము.

ఇది దుఃఖరూప మనుట యనుభవసిద్ధమే, సుఖముగాఁ గానవచ్చుప్రతివిషయమునంతమున దుఃఖమే యగుట నందఱకు ననుభవములలోనే యున్నది.

ఈవిధముగా నీ ప్రపంచ మసత్యజడదుఃఖరూప మైనను సత్యజ్ఞానసుఖరూపముగా నవివేకులకుఁ దోచుచున్నది. వివేకుల యనుభవమున కైనను అవివేకుల యనుభవమున కైనను కారణ మొకటియండియే తీరవలయును. కారణము సత్యమా కాదా? యని కూడ మనము విచారింపనక్కఱలేదు. కార్యము సత్యమైనచోఁ గారణము సత్యమగును అసత్యమైనచో నసత్యమగును. నేను (బ్రహ్మము) సత్యరూపుఁడనయ్య నసత్యరూపమగు ప్రపంచమునకుఁ గారణభూతుండనై యున్నాననుట పరిపూర్ణముగ వేఱగు విషయము. యథార్థస్థితిలో ప్రపంచము త్రికాలములయందును లేదుకదా! కార్యము సద్రూపమైనచోఁ గారణమునుగూర్చి విచారింపనలయును. కాని మొదట గానయేలేనిదైనచో దానికే

గారణమే యుండవలసిన పనిలేదు. కావున నేచిరంబును జేయనక్కరలేదు కదా. అది యట్లుండనిమ్ము. ప్రకృతమున నీప్రపంచము సత్యజ్ఞానానందరూపముతోఁ దోచుటకు నేది యైన నొకకారణముండి తీరవలయును. ఈజగంబునకు సత్యజ్ఞానానంద రూపము విరుద్ధము కావున సట్టిపదార్థముతో (సత్యజ్ఞానానంద రూపమైన పదార్థముతో) దీని కవశ్యము సంబంధ మెవ్విధముగా నైన నుండితీరవలయును. నాకంటె వేఱుగా సత్యజ్ఞానానందరూప మగుపదార్థము లేదని ఇదివఱకే యనేకయుత్తులతో నిరూపించియున్నాను. కావున నీప్రపంచ మేదియో యొకవిధముగా నాతోడనే (బ్రహ్మముతోనే) సంబంధపడియున్నది. ఈకారణమువలననే నారూపములగు నునికి ప్రకాశము అనందము ననునవి భ్రాంతివలన దీనికి స్వయముగానే యున్నట్లుతోచుచున్నవి. రుచి నేతికి సంబంధించినదే యైనను అనెయ్యి పాలయం దున్నప్పు డారుచి పాలకే స్వయముగా నున్నట్లు భ్రాంతివలనఁ దోచును. పచ్చిపాలనుండి వెన్నను దీసిన నాపాలు రుచిలేక యుండుటయే ఇందుకు బ్రబలదృష్టాంతము. ఇట్లే ప్రపంచమునుండి నన్ను విభాగింపలేని యజ్ఞానులకు నారూపములైన సత్యజ్ఞానానందములే ప్రపంచమునకు స్వరూపము లని తోచును. నన్ను బ్రత్యేకముగా విభాగింపఁగల మహాత్ముల కట్లుతోపదు. ఈప్రబలానుమానమువలన “ప్రపంచస్థ సత్యజ్ఞానాదికమస్మిమదీయం స్వకీయత్వే నవసీత రహితస్తుతాదా వివ అనుభవవిరోధాత్” ప్రపంచమునందుండు సత్యత్వాదులు అన్య పదార్థమునకు సంబంధించినవే స్వయముగా కలవియే యనిన వెన్న లేని పాలయందు మాధుర్యము లేనట్లు బ్రహ్మమును దేనినుండి విభాగించిన మహాత్ముల కట్టియనుభవము (ప్రపంచము సత్యాది రూపమే యను ననుభవము) లేదు. కావున ననుభవవిరోధము వచ్చును. “అన్యదీయ సత్యత్వాదిమదన్వత్యబంధి నవసీతయు క్తతీరవత్” మఱియొక పదార్థమునం దున్న సత్యత్వాదులు దేనికిగలవో అది మొదటిపదార్థము సత్యత్వాదులు గలపదార్థము నాశ్రయించియే యుండును. వెన్న నాశ్రయించిన పా లీవిషయమున దృష్టాంతము. “తస్మాత్ జగత్ బ్రహ్మణ స్సంబధ్యతే” కావున ప్రపంచము షరబ్రహ్మముతో సంబంధించియున్నది. అను ననుమానముచే వైవిషయము దృఢముఁ జేయుచున్నారు. కావున భ్రాంతులకు ఈప్రపంచమునందు నే నున్నట్లును ఈప్రపంచము నాయం దున్నట్లును దోచుటలో సంశయము లేదు. ఇట్టి కల్పితసంబంధ ముండుటయే యిట్లు తోచుటకు గారణమని తెలిసికొనవలయును.

అవ. ఇట్లజ్ఞానుల యనుభవమునకుఁ గల్పితకారణము గలదని చెప్పి జ్ఞానుల యనుభవమునుగూర్చి చెప్పుచున్నాఁడు:—

క జ్ఞానుల కఖండసత్య, జ్ఞానానందస్వరూపసాక్షి నగుచు విజ్ఞానముచేఁ దెలియంబడి, నే నె సాక్షాత్కరింతు నిక్కం బనఘా.

టీ. ఓ అనఘ=పాపరహితుడా! జ్ఞానులకుఁ=పరోక్షబ్రహ్మజ్ఞానము గలవారికి, అఖం...గుచుఁ-అఖండ = అపరిచ్ఛిన్నుఁ డైనట్టియు, సత్య=సత్యస్వరూపుడైనట్టియు, జ్ఞాన=జ్ఞానరూపుఁ డైనట్టియు, సాక్షీనగుచుఁ = ద్రష్టనై, విజ్ఞానముచేత=వారు సంపాదించిన యనుభవజ్ఞానముచే, తెలియబడి = తెలిసికొనబడి (అనఁగా: జ్ఞాత జ్ఞానము జ్ఞేయము అను త్రిపుటితో స్వస్వరూపమునకంటె భిన్నుండను గాఁ గనబడి తర్వాత స్వస్వరూపమునకంటె వేరు కాక జ్ఞానియే నేనై, సాక్షాత్కరింతుఁ=ప్రత్యక్ష మయ్యెదను, నిక్కము=సత్యము.

తా. ఓ దోషరహితుడా! భ్రాంతుల యనుభవమునకుఁ గల్పితకారణము కలదని చెప్పితిని గదా! ఇక జ్ఞానవంతు లగువారు విచారదృష్టిచే నన్ను ప్రపంచమునుండి విభాగింతురు. కూటస్థునికంటె నభిర్నురూపునిగాఁ దెలిసికొందురు. వారికి సీప్రపంచ మంతయుఁ బ్రపంచరూపముతోఁ గానరాదు. నాస్వరూపముతోఁ గానవచ్చును. నేనేయై తోఁచును. వాస్తవస్థితిలో నాకంటె నన్యముగాఁ బ్రపంచమే వారికిఁ దోచదు.

తే. అట్లు గావున ననఘ మహాత్ము లెల్ల
సచ్చిదానందమయునిఁ గా సర్వకర్తృ
కరణకార్యములకు సాక్షిగాఁగ నన్ను
దెలిసి యనవరతంబు చింతింపవలయు.

121

టీ. అనఘ = కామక్రోధాదులులేనివాఁడా!, అట్లుగావునఁ=మైఁ జెప్పినరీతిగా సర్వమును నేనే కావున, మహాత్ములెల్లఁ=సూక్ష్మబుద్ధికలవా రందఱు, నన్నుఁ, సచ్చిదానందమయునిగాఁ=సత్యజ్ఞానానందస్వరూపునిగాను, సర్వకర్తృ...ములకుఁ - సర్వ = సమస్తము లైన, కర్తృ=కర్తలకును (అనఁగాఁ జేయువాఁడు తెలిసికొనువాఁడు మొదలగు కార్యకర్తలకును) కరణ = వారికి సాధనములగు చిత్రేంద్రియాదులకును, కార్యములకుఁ=ఆసాధనములచే సాధింపదగిన దర్శనస్పర్శనాది కార్యములకును, సాక్షిగాఁగఁ=ద్రష్టనని(అనఁగా: వీని కన్నిటికంటె వేఱని అహంశబ్ధార్థమువస్తువనఁగాఁ దాను (ఆత్మ) ప్రస్తుతము సర్వప్రసిద్ధముగాఁ గానవచ్చుచున్న కర్తృకరణకార్యములకంటె వేఱు, తెలిసి, అనవరతంబు=ఎల్లప్పుడును, చింతింపవలయుఁ=ధ్యానముచేయవలయును.

తా. ఓ దోషరహితుడా! ఇదియే సిద్ధాంత మగుటవలన జ్ఞాను లందఱును “నేను బ్రహ్మము. సత్యజ్ఞానానందరూపుడను. చేయువాఁడు చేయబడునది నేత అనువానిని సాక్షిని” అని బాగుగాఁ దెలిసికొని నన్ను స్వస్వరూపునిగా నెల్లప్పుడు ధ్యానముచేసి చిత్తదార్ఢ్యము నొందవలయును. దానిచే ననాద్యవిద్య నశించును. ముక్తి కలుగును.

“భిద్యతే హృదయగ్రంథిః ఛిద్యంతే సర్వసంశయాః,
క్షీయంతే చాస్య కర్మాణి తస్మిన్ శుద్ధే హృదయే”

తా. “సర్వప్రపంచరూపుఁ డగు బ్రహ్మమును దెలిసికొనఁగానే యవిద్య (యదియే హృదయగ్రంథి) నశించును. సంశయములు తొలంగును. పునర్జన్మ హేతువులగుకర్మలు క్షయము నొందును” అని వేద మీవిషయమును నొక్కి వక్కాణించుచున్నది.

క. అన విని హనుమంతుఁడు రా

మునిదివ్యపదారవిందములకుఁ ఘనవం

దనమాచరించి పలికెన్

వినయము భక్తియును దృఢవివేకము మెఱయన్.

122

టీ. అనవిని = అని చెప్పఁగా నాలకించి, హనుమంతుఁడు, రాము...లకుఁ - రాముని=శ్రీరామునియొక్క, దివ్య=శ్రేష్ఠములయిన, పదారవిందములకుఁ=పాదకమలములకు, ఘనవందనమాచరించి=సాష్టాంగనమస్కారముఁ జేసి, వినయముఁ = ఆడఁకువయును, భక్తియుఁ, దృఢవివేకముఁ=నిశ్చలమైన జ్ఞానంబును, మెఱయన్ = ప్రకాశించుచుండఁగా, పలికెన్=యిట్లని ప్రశ్న చేసెను.

తా. ఓపార్వతీ! అంత నాంజనేయుఁ డీవిధముగాఁ దనకు సర్వార్థము నుపదేశించిన రాముని జూచి భక్తిజ్ఞానము లుబ్బంగ నీక్రిందివిధముగాఁ బ్రశ్నఁ జేయ నారంభించెను.

అవ. ఇట్లు ప్రతిజ్ఞఁజేసి పరమేశ్వరుఁడు పార్వతికి నాంజనేయప్రశ్నమును వివరించి చెప్పుచున్నాఁడు:—

ఉ. వీనియమంబులుం గలిగి యేసమయంబున నెవ్విధంబున

న్దానముపూనియో యదియు మానియో మంత్రముతంత్రమెద్దియో
సీనయరూప మారయఁగ నిర్గుణమో సగుణంబో నెవ్వుడిన్

ధ్యానము నేయఁ గా వలయు నన్నియుఁ బ్రేమ నెఱుంగఁ జెప్పవే.

టీ. వీనియమంబులంగలిగి = వీయాచారముల నవలంబించి, వీనమయంబునఁ= ఎప్పుడు, ఎవ్విధంబునఁ = వీరూపముగా, మానముపూనియో = మానవ్రతము నవలంబించియో (వాఙ్మనము అక్షమానము కావ్యమాన మని మానము మూఁడువిధములు. మాటలాడకుండుట, ఇంద్రియముల నిర్బంధించుట, చేగాలు కదలింపకఁ గూర్చుండుట, అనునవి క్రమముగా వీనిలక్షణములు), అదియుమానియో = ఆ మానవ్రతమునుఁగూడ విడచియో, మంత్రము, తంత్రము, ఎద్దియో = ఏదికలదో, సీనయరూపమారయఁగఁ= సీ యథార్థస్వరూపము విచారింపఁగా, నిర్గుణమో = సత్స్వరజస్తమోగుణములులేనిదో, సగుణంబో = లేక అగుణములు కలదో, నెవ్వుడిన్ = మనసునందు, ధ్యానము నేయఁగా వలయున్=ఏవిధముగా ధ్యానముచేయఁగావలయునో, అన్నియున్ = సర్వవిషయములను, ప్రేమతో=ప్రీతితో, ఎఱుంగఁజెప్పవే తెలియ నుపదేశింపునని

తా. ఓరామభద్రా! నాపై గరుడకల్లి నాప్రశ్నముల కుత్తరమును జెప్పము. నిన్ను స్వస్వరూపభూతునిగాఁ దలఁచుటకు నియమములేవి? కాల మేది? చేయవలసిన విధమేది? త్రివిధమానములలో దేనినైన నాశ్రయింపవలయునా? లేదా? మంత్రమేది? యమష్టానముఁ జేయునప్పుడ శాశ్రయింపవలసినరీతి యేది? సీరూపమును సగుణముగా ధ్యానింపవలయునా? నిర్గుణముగా ధ్యానింపవలయునా? వీని కన్నిటికిఁ జక్కని యుత్తరములనిచ్చి నన్నుఁ గృతార్థుఁజేయుము.

అవ. పరమేశ్వరుఁడు రామునియుత్తరము నభివర్ణించువాడై యాంజనేయుని యజ్ఞానమును దెలుపుచుఁ బ్రతిజ్ఞ నభివర్ణించుచున్నాఁడు:—

క. అనినఁ జిటునవ్వునవ్వుచు

మనమున దేహాత్మబుద్ధి మల్లడిగొన ని

ట్లనియెడు నాహనుమంతునిఁ

గనుఁగొని రాముండు పలికెఁ శాతుక మలరన్.

124

టీ. అనినఁ=అని యిట్లు ప్రశ్నఁజేయఁగానే, చిటునవ్వునవ్వుచు, మనమున= మనస్సునందు, దేహాత్మబుద్ధి=దేహమే యాత్మయ నెఱుఁగఁగలపు, మల్లడిగొనఁ=అభివృద్ధి యగుచుండుటచేత, ఇట్లనియెడు నాహనుమంతునిఁ=పైని వర్ణించినవిధముగాఁ బ్రశ్నఁ జేసినయా యాంజనేయుని, కనుఁగొని=చూచి, రాముండు, శాతుకమలరన్=సంతోష ముతో, పలికె.

తా. ఈవిధముగా నాంజనేయుండు తా నె ట్లుపదేశించినను దేహభిమానమును విడువలేక వైవిధముగాఁ దన్నుఁ బ్రశ్నింపఁగానే రాముండు నన్ని ఈక్రిందివిధముగా నుత్తరముఁ జెప్పట కారంభించెను.

అవ. ఇట్లు తన్నుఁ బ్రశ్నచేసిన యాంజనేయునకు 'బ్రహ్మము నాత్మగా ధ్యానించువానికి దేశకాలాదినియమము లక్కఱలేదు' అను విషయమును యుక్తి పూర్వకముగా నిరూపించుచున్నాఁడు:—

ఉ. వానరనాథ దేహమును వాయువు లింద్రియపంక్తి చిత్తమున్
మానసబుద్ధి లే ననుచు మానము పూనినమానవాళిక్
మానము దేశకాలనియమంబులు మంత్రము తంత్రముల్విధుల్
వానిని జూచుసాక్షి ననువానికి గల్గునె తద్వికారముల్. 125

టీ. వానరనాథ=వానరశ్రేష్ఠ! దేహమును = స్థూలశరీరంబును, వాయువులు = ప్రాణవాయువులును, ఇంద్రియపంక్తి=జ్ఞానకర్తేంద్రియములును, చిత్తమున్ = చిత్తంబును, (ఇది తంత్రమునకుఁ గలదు) మానము (అర్థమనః) మానసబుద్ధిలు = మనో

బుద్ధులను, విననుచు = “నేను (అనఁగా నస్తచ్చబద్ధార్థము), అని, మానము=అభిమా
మును, పూనినమానవాళికి = పూనిన=అవలంబించియున్న, మానవాళికి = పురుషునకు
మానము=త్రివిధ మానములను, దేశకాలనియమములు = “ఈస్థలమున నాచరింపవల
యును, ఈకాలమున నాచరింపవలయును” అను నిష్కర్షయును, మంత్రము=ధ్యానము
చేయవలసిన మంత్రములు, తంత్రములు=అచరింపవలసిన క్రియా భేదములును, విధులు=
అప్పు డవలంబింపవలసినయాచారములును ఉండును. వాని = అదేశకాలాదులను (లేక
దేశప్రాణాదులను), చూచుసాక్షి ననువానికి = చూచునట్టిద్రవ్యమే నే నని (అనఁగా:
నస్తచ్చబద్ధార్థమని తెలిసికొనినవానికి), తద్వికారములు = అదేశకాలాదివికారములు,
కల్గునే=ఉండునా? (ఉండవనుట.)

తా. ఓయాంజనేయా! నీవిప్పటికిని దత్తమును చెలిసికొనలే కున్నావు. శరీర
ప్రాణమనోబుద్ధిచిత్తాహంకారములే యాత్మ యనియుఁ దనకంటె నీశ్వరుఁడు బ్రహ్మ
విష్ణువిరూపములతో వేఱుగా నున్నాడనియుఁ దా నుపాసకుడనియుఁ దలఁచు
నట్లానికి దేశకాలాదినియమములు కావలయును. అనియమముల నవలంబింపకపోయిన
స్వభ్రాంతి ననుసరించి తానే నరకాదిబాధల ననుభవించువాఁ డని తలంచుచు శ్రమ
నొందును. అట్లుకాక “ఈదేశాదులఁ జూచుసాక్షిని గాని నే నీదేశములు కాదు”
అని వివేకదృష్టిచే విభాగించి యెఱింగినవానికి నీదేశకాలాదినియమము లక్కఱలేదు.
వానివలన (అనఁగా: వాని నాశ్రయింపకుండుటవలనఁ గలుగునరకబాధలు భ్రాంతి
లేకపోవుటచే వానిని బాధింపవు. వాని నాశ్రయించుటవలనఁ గలుగుచిత్తశుద్ధ్యాదులను
జిత్రసాక్షియగుటచే వానికి నుపకరింపవు. సుఖదుఃఖముల ననుభవించునది త్వరమే
గాని యత్యరపురుషుఁడు గాఁడు కదా. ఈసుఖదుఃఖాదులు మాయాకార్యము లగు
నభిమానాదులు విజృంభించుకాగ్రదవస్థయందే కానవచ్చుచు వానివిజృంభణము లేని
సుఖవస్థవస్థయందుఁ గానరాకపోవుటచే నవియు మాయాకార్యము లగుదేశాదుల
నాశ్రయించినవే యుచుటకు సంశయములేదుకదా. కావున బ్రహ్మమును స్వాభిన్నునిఁ
గాఁ జూచువానికి దేనితోను బనిలేదు. సాక్షికి సాక్ష్యవికారము లంటవు. కావునఁ
దన్నివర్తనోపాయముఁ గాని తత్ప్రవర్తనోపాయముగాని చేయ నక్కఱలేదు.

ॐ ఆరూఢునిలక్షణము. ॐ

అవ. ఇట్లు సామాన్యముగా నిరూపించి దానినే విశేషముగా వివరించువాడై
మొట్టమొదట తా నిదివఱకు చేసినబోధను సంగ్రహించి చెప్పుచున్నాఁడు:—
శా. ఆత్మానాత్మలు రెండు వస్తువులు లక్ష్యంబు ల్గదా యం దనా
త్మాభ్రాంతి యనాదినుండి సహజం బై యుండఁగా నిప్పు డీ
నీతారామ—

వాత్సజ్ఞప్తి వటంచుఁ జెప్పితిక నన్యం బేమియు న్లేదు శు
ద్ధాత్మప్రత్యగభిన్నపూర్ణపరమాత్మారామునిం దక్కఁగన్. 126

టీ. ఆత్మనాత్మలు-ఆత్మ = సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుం డగుపరబ్రహ్మ మనునట్టి
యు, అనాత్మలు = అన్యతజడదుఃఖరూపిణి యగుప్రకృతి యనునట్టియు, రెండువస్తు
వులు=రెండుపదార్థములును, లక్ష్యంబుల్లదా=తెలిసికొనఁదగినవిగదా, అందుకొ = ఆరెం
టిలో, అనాత్మాత్మభ్రాంతి-అనాత్మ=ప్రకృతియే, ఆత్మ=ఆత్మయనెడు, భ్రాంతి=భ్రమ,
అనాదినుండి = చాలకాలమునుండియు, సహజంబైయుండఁగాకొ = స్వభావసిద్ధమై
యుండఁగా, ఇవ్వడు, ఈవు = నీవు (త్వంపదార్థము), ఆత్మజ్ఞప్తివి = ఆత్మయని చెప్పఁ
బడుచున్నజ్ఞానమే స్వరూపముగాఁగలవాడవు, అటంచుకొ=అని, చెప్పితికొ, ఇకన్ =
ఇక (ఇట్లు గావున), శుద్ధా...మునికొ-శుద్ధ = నిర్మలమైన, ఆత్మ=కూటస్థునకును (లేక
ఈశ్వరసాక్షియగు బ్రహ్మమునకును), ప్రత్యక్ = జీవునకును (లేక జీవసాక్షి యగుకూట
స్థునకును), అభిన్న = వేరుకాని, పూర్ణ = సర్వపరిపూర్ణుడైన, పరమ = శ్రేష్ఠుడైన, ఆత్మ
రామునికొ = అంతర్యామిస్వరూపుని, తక్కఁగకొ = తప్ప, అన్యంబు = ఇతరపదార్థము,
ఏమియునులేదు=ఏమాత్రములేదు (సర్వము పరబ్రహ్మమే యనుట).

తా. ప్రపంచమంతయు భ్రాంతులదృష్టి ననుసరించి ఆత్మయు ననాత్మయు
నని రెండువిధములుగా విభాగింపఁబడియున్నది. (జ్ఞాన మనఁగా : నీరెంటి యథార్థ
స్వరూపమును దెలిసికొనుటయేకదా. అజ్ఞానమువలన ననాత్మ నాత్మనుగా భ్రాంతిచే
గ్రహించుచుండుట యనాదికాలమునుండి కలదు. నేనిదివఱకే సర్వమును యుక్తి
యుక్తముగా విభాగించి “జ్ఞానరూపుడగు నాత్మయే నీవు” అని చెప్పియున్నాను.
భ్రాంతిసిద్ధమగుటచే నీప్రపంచమునకు త్రాటియందలి పామునకువలె భ్రాంతి) జ్ఞాన
మునకంటె వేఱగురూపము లేకుండుటవలన జ్ఞానరూపుడగు నాత్మకంటె వేఱైనపదార్థము
లేదనియు నిరూపించియున్నాను.

క. అసమానసమగ్రతురీ,యసమాధినిఁ బొందు మింద్రియమనోబుద్ధి
శ్వసనగ్రసనాభ్యసన,వ్యసనము వెన నుడిగి సమరసాత్మకడవగుచున్.

టీ. ఇంద్రి...నము-ఇంద్రియ = ఇంద్రియములయొక్కయు, మనః = మనస్సు
యొక్కయు, బుద్ధి=బుద్ధియొక్కయు, శ్వసన=ప్రాణములయొక్కయు, గ్రసన=నిగ్రహ
మును, అభ్యసన=అభ్యసించుటయనెడు, వ్యసనము = శ్రమను, వెనకొ = శీఘ్రముగా,
ఉడిగి=వదలి, సమరసా...గుచుకొ-సమరస = ఏకమైన (అనఁగా : బ్రహ్మభిన్నుండైన),
ఆత్మకడవగుచుకొ=కూటస్థుడవై, అస...ధికొ-అసమాన=సాటిలేని, సమగ్ర = సంపూర్ణ
మైన, తురీయసమాధికొ=నిరీకల సమాధిని, పొందుము.

తా. ఓ యాంజనేయ ! ఈజ్ఞానమును దృఢముఁజేసికొని పరిపూర్ణనిర్వికల్పసమాధినిజెందుము. మనోబుద్ధీంద్రియప్రాణము నిగ్రహింప శ్రమ నొందవలదు. వాస్తవ స్థితిలో మనోబుద్ధ్యాదులను నీకంటె నన్యములు కానేరవుకదా ! బ్రాంతులదృష్టి ననుసరించి చూచిన మనోబుద్ధ్యాదులకు సాక్షివగుటచే నవి (మనోబుద్ధ్యాదులు) నిగ్రహింపఁబడినను నిగ్రహింపఁబడకున్నను వానివలన హానిలేదు. వివేకులదృష్టి ననుసరించిన నవి (ఆ మనోబుద్ధ్యాదులు) బొత్తుగనే లేవు. “కావున నెట్లు చూచినను మనోబుద్ధ్యాదులు నిగ్రహింపఁబడినను నిగ్రహింపఁబడకున్నను నిర్వికల్పసమాధికి భంగమును గలిగింపఁజాలవు. “నేను సర్వసాక్షిని” అనికాని “నేను సర్వాత్మకుండను” అని కాని ధ్యానముజేయుట నిర్వికల్పసమాధి యనఁబడును. ఈద్వివిధముగు సమాధికిని బాగుగ విచారించినచో మనోబుద్ధ్యాదు లెట్లును భంగమును కలిగింపఁజాలవు.

అవ. వైఁ జెప్పినవిషయమునే వివరించుచు త్వం పదార్థమునుగూర్చి మఱి యొకమాటు వివరించుచున్నాఁడు:—

క. మాయామయజాయాసుత, కాయేంద్రియమానసాధికపరిత్యాగో పాయజ్ఞేయామేయ, ధ్యేయాత్మఁడ వీవు గురువి ధేయాత్మ వరా.

టీ. గురు...వరా-గురు=గురువులకు, విధేయ=అనుకూలమైన, ఆత్మ=మనస్సుగల వారలలో, వరా=శ్రేష్ఠుఁడా ! ఈవు=నీవు, మాయా...డవు-మాయామయ = మాయా స్వరూపులైన, జాయా=భార్య, సుత = పుత్రుఁడు, కాయ = శరీరము, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములు, మానసాధిక=మనస్సు మొదలగువానిని, పరిత్యాగోపాయ = నావియని యభిమానింపక విడుచుట యనునపాయముచే, జ్ఞేయ=తెలియఁదగినట్టియు (నేతి నేతి యను మహావాక్యముననుసరించి సర్వమును నిష్కేధింపఁగా మిగిలి లక్ష్యమగునట్టియు), ఆమేయ=వ్రమాణములకు గోచరము కానట్టియు, ధ్యేయాత్మఁడవు = అభేదముగా ధ్యానింపఁదగినట్టియుఁ బరబ్రహ్మంబవు.

తా. గురుజనులకు విధేయులగువారలలో శ్రేష్ఠుఁడా ! భార్య పుత్రులు దేహము ఇంద్రియములు మనస్సు మొదలగునవి యన్నియును మాయామయములే (అనఁగా : నవిద్యాకల్పితములే) కావున వానియం దాత్మాభిమానము చేయఁజనదు. ఇట్లు వాని నభిమానింపకుండుటయే సీయధార్థస్వరూపమును (అనఁగా : సాక్షియగు కూటస్థుని తత్త్వమును దెలిసికొనుట కుపాయము. “నేతి నేతి = ఇది కాదు ఇది కాదు” అను మహావాక్యమువలన నన్నిటిని (అనఁగా : క్షరము నంతయును ద్రోసివేయఁగా మిగిలిన యభిమాన పరిత్యాగసమయమున సీస్వరూపము (కూటస్థుని యధార్థస్వరూపము) సుస్పష్టమగును. అప్పుడు కూటస్థజీవులకును తన్మూలమున జీవబ్రహ్మలకును భేదము లేదని ధ్యానించుటకు పీలుకలుగును. వాస్తవస్థితిలో నీవు క్షరముతో సంబంధపడువాడవు కావు కదా.

సీ. ఏదేశమున నైన నేకాలమున నైన
 నేమి నేయుచునైన నెట్టులైన.
 నఖిలవికారంబు లావిద్యకంబులు
 నే నవికారుండ నిష్ప్రపంచ
 నిర్వికల్పాఖండనిశ్చలనిర్మలా
 వ్యయసచ్చిదానందమయనిరీహ
 పరిపూర్ణనిర్గుణప్రత్యగాత్మాభిన్న
 పరమాత్ముడ నటంచు బరమనిష్ఠ

తే. సంతతంబును దనుఁ గాంచునజ్జనునకు
 మంత్రతంత్రంబు లేల కర్మంబు లేల
 జపతపోవ్రతదానయజ్ఞంబు లేల
 నామవర్ణాశ్రమాభిమానంబు లేల.

129

టీ. ఏదేశముననైన = ఏస్థలమునందైనను, ఏకాలముననైన = ఏసమయమున
 నైనను, ఏమి నేయుచునైన = ఎట్టులైన = ఏవిధముగానైనను, అఖిలవికారంబులు =
 కనఁబడుచున్న సకలవికారములును, అవిద్యకంబులు = అవిద్యవలనఁ గలిగినవి, నేను,
 అవికారుండ = వికారములేనివాఁడను, నిష్ప్ర...త్తుడ = నిష్ప్రపంచ = లోకాతీతుడ
 నైనట్టియు, నిర్వికల్ప = సంకల్ప వికల్పములు లేనట్టియు (లేక ఇట్టి దట్టి దు
 రానట్టియు), అఖండ = పరిచ్ఛేదములు లేనట్టియు, నిశ్చల = చలించనట్టియు, నిర్మల =
 పరిశుద్ధమైనట్టియు, అవ్యయ = నాశరహితుడనైనట్టియు, సత్ = సత్ స్వరూపుడనై
 నట్టియు, చిత్ = జ్ఞానస్వరూపుడనైనట్టియు, అనందమయ = అనందరూపుడనైనట్టియు,
 నిరీహ = చేష్టలు లేనట్టియు (లేక కోర్కెలు లేనట్టియు), పరిపూర్ణ = సర్వవ్యాపకుడ
 నైనట్టియు, నిర్గుణ = గుణములులేనట్టియు, ప్రత్యగాత్మ = జీవసాక్షియగు కూటస్థునకు,
 అభిన్న = వేరుగానట్టియు, పరమాత్ముడ = పరబ్రహ్మరూపుడను, అటంచు = అని,
 పరమనిష్ఠ = మిగుల నేకాగ్రతతో, సతతంబు = ఎల్లప్పుడును, తనుగాంచునజ్జను
 నకు = తన్నుఁ దాఁ జూచుకొనుచుండు మహాత్మునకు, మంత్రతంత్రంబులు-మంత్ర =
 హింకారము మొదలగు మంత్రములును, తంత్రంబులు = కాస్త్రములును (లేక అనేకవిధము
 లగు విధులును), ఏల = ఎందులకు, కర్మంబులేల = కర్మలెందులకు, జపం...బులు-జప =
 మంత్రానుష్ఠానములును, తపః = కృచ్ఛ్రచాంద్రాయణాదులును, వ్రత = ఏకాదశీ శివరా
 త్రాది వ్రతములును, దాన = బహువిధములగు దానములును, యజ్ఞంబులు = వైశ్వదేవాది
 పాకయజ్ఞములును అన్నిటికూని కూర్చున్నట్లును, ఏల = ఎందులకు, నామం...బులు

నామ=పేరులయందుగాని, వర్ణ=జాతులయందుగాని, ఆశ్రమ=ఆశ్రమములయందుగాని, అభిమానంబును=ఇవి నావి యను నభిమానము, వీల = ఎందులకు (అనగా : ఈ యభిమానముల నవలంబించి చేయఁబడవలసిన కార్యములు వారికేమియు లేవు. ఈ యభిమానములు కలిగియుండిన సాధ్యసాధన సాధకభేదములు గలకర్తృలుచేయఁబడును) ముక్తి (అనగా : స్వతస్సిద్ధమగు జీవబ్రహ్మైక్యము కర్తృసాధ్యముకాదు కావున దానిని సాధించుటకు పర్యాధ్యభిమానములు పనికిరావు.

తా. కావున నిట్టికూటస్థతత్త్వము నెఱిగి యాకూటస్థునికంటె యభిన్నుడై నట్టియు (సర్వపరిపూర్ణుఁ డైనట్టియు సత్యజ్ఞానానందరూపుఁ డైనట్టియు నిశ్చలుడైనట్టియు (నాశరహితుఁడైనట్టియు “ఇట్టివాఁడు” అని నిరూపింపఁబడుటకు వీలులేనట్టియు ప్రపంచమున కతిరక్తుఁడైనట్టియు “వీడువాఁడు” అనుభేదములు లేనట్టియు సాటిలేనట్టియు నాయద్వితీయవర్బ్రహ్మతత్త్వమునే నేను. నాకు వికారము లంటవు. సర్వవికారములును అవిద్యాకల్పితమువలె యగుటచేత వాస్తవములు కావు. అని యావిధమున నేమహాత్ముఁడు సర్వదేశసర్వకాలసర్వావస్థలయందు నాత్మావలొకమును జేయుచుండునో వానికి మంత్రములతో నేమిపని? విధులేల? బహువిధకర్తృమలెందులకు? జపంబులుగాని తపస్సులుగాని దానములుగాని యజ్ఞములుగాని యేమిటికి? “నేను బ్రాహ్మణుఁడను బ్రహ్మచారిని” అని పర్ణాశ్రమాభిమాన మేమిపనిచేయును? వీనితో యోగారూఢుఁడగు మహాత్ముఁడు (అనగా: బ్రహ్మైక్యనిష్ఠకలవాఁడు) సాధింపఁదగినకార్యము లేవియు లేవు. మఱియొకవిశేషము. పర్ణాశ్రమాభిమానము లుండినఁ గాని తత్తదుచితకర్తృలనాచరించుటకు వీలులేదు. కావున నన్నింటికంటె మునుపు పర్ణాశ్రమాభిమానమును విడవ కర్తృలను తర్వాత సకలవిధము లగుమంత్రాదులకు (అనగా: “ఈమంత్రాదుల ననుష్ఠించిననేకాని సిద్ధికలుగదు” అనునభిప్రాయంబును) సంపూర్ణముగ వదలివేయవలయును. ఇట్లు చెప్పి నేటికి పరిపూర్ణజ్ఞానము కలిగినయెడల వానియంత నవియే విడచిపోవును. భ్రాంతిచే నూరకక్షరాక్షరపురుషులకు సంబంధము కలవని తలఁచుటయే కాని వాస్తవస్థితిలా నది (అనంబంధము) యెప్పటికిని లేదుకదా.

లే. వాయుసుత సర్వవాసనావాసితంబు
సూక్ష్మదేహంబు జడ మగు సుష్టు దాని
నంటక వెలుంగు చుండు చిదాత్ముఁ డచ్చి
దాత్ముఁ డగువానివికృతు లెట్లంటు ననఘ.

180

టీ. అనఘ = దోషరహితుఁడ వైన, వాయుసుత = వాయుపుత్రుఁడా, సూక్ష్మదేహంబు=సూక్ష్మ దేహము, సర్వవాసనావాసితంబు=సర్వసమస్తవిధములైన, వాసనా=కర్మవాసనలచేత, ఆవాసితంబు=నివసించు బడియగు నిజదేహము=అనేకసమయమున (అనగా:

బ్రహ్మప్రకాశము లేక ప్రకాశింపనిది), అగునుమ్ము=అయియున్నదినుమా, చిదాత్ముడు= జ్ఞానస్వరూపుడగువరమాత్మ, దానిక్ = అసూక్ష్మశరీరముతో, అంటక = సంబంధపడక, వెలుంగుచుండుక్ = ప్రకాశించుచుండును (దానికి సాక్షియగుటచే దానితో సంబంధ పడకుండును), అచ్చిదాత్ముడగువానిక్ = అట్లు జ్ఞానరూపముతో సాక్షియైయున్న వరబ్రహ్మమును, వికృతులు=వికారములు, ఎట్లంటుక్ = ఎట్లు స్పృశింపఁగలవు (మంత్ర తంత్రములు వర్ణాశ్రమాభిమానములు మొదలగు వికారములు ఆత్మ కెప్పటికిని లేనేలేవని భావము).

తా. ఓదోషరహితుడా! నకలకర్తవాసనలును సూక్ష్మదేహమును (అనఁగా : నందు ప్రధానావయవ మగునంతఃకరణమును) ఆశ్రయించియే యున్నవి. ఆయంతఃకరణము కూడ బ్రహ్మప్రకాశము లేక ప్రకాశింపదు. కావున నచేతనమే అత్తజ్ఞానరూపుడగుటచే నాసూక్ష్మశరీరమునకు (మనసునకు) సాక్షియై మాత్రమే యున్నాడు. చూడఁబడు పదార్థముయొక్క వికారములు చూచువాని నంటు ననుట విరోధము. కావున నీయంతఃకరణమునందలి వాసనలు సాక్షి నేమియు బాధింపఁజాలవు. కావున నాత్మ యెప్పటికిని నిర్వికారుడే.

సీ. ఘటగతనానావికారము ల్తత్ప్రకా

శకసూర్యునంటనిచందమునను

దేహేంద్రియప్రాణధీమనోఽహంకార

తద్ధర్మతత్తులు తద్భాసకుండు

సాక్షియై యొప్పారుసచ్చిదానందమ

యాత్మనిఁ బొరయ వయ్యాత్మఁ డగుచు

వెలుంగుపండితున కెవ్విధమునఁ గల్గు వ

ర్ణాశ్రమాచారాదులరసి చూడఁ

ఆ. గర్త గాఁడు గానఁ గరణకార్యములును

భోక్త గాఁడు గాన భోజ్యభోగ

ములును లేవు సర్వమును గల్గదతనికి

సర్వరూపుఁ డగుట సాధువర్య.

131

టీ. సాధువర్య=సజ్జనులలో శ్రేష్ఠుడా! ఘటగతనానావికారములు=ఘట=కుండను, గత = ఆశ్రయించియున్న, నానా = అనేకవిధములైన, వికారములు = నలుపు వర్త లత్వము మొదలగువికారములు, తత్ప్రకాశకసూర్యుఁ-తత్=ఆఘటమును, ప్రకాశక= ప్రకాశింపఁజేయుచున్న, సూర్యుఁ = సూర్యుని, అంటనిచందమునఁ = చెందకున్

దేహం...తులు - దేహ=స్థూలసూక్ష్మకారణశరీరము, ఇంద్రియ=జ్ఞానకర్తేంద్రియము
లను, ప్రాణ=పంచప్రాణములను, కీ=బుద్ధియును, మనః = మనస్సును, అహంకార=అభి
మానంబును, తత్=ఆదేహోదులయొక్క, ధర్మ=ధర్మము లైన యాకలిదప్పి మొదలగు
వానియొక్క, తతులు = సమాహములు, తద్భావకండు-తత్ = ఆదేహోదులను, భావ
కండు=ప్రకాశింపజేయునట్టివాడును, సాక్షియై = వానినిజూచువాడునై, ఒప్పారు
...త్తునికొ-ఒప్పారు = ప్రకాశించుచున్న, సత్ = సత్స్వరూపుడును, చిత్ = జ్ఞాన
స్వరూపుడును, ఆనందమయ = ఆనందస్వరూపుడును అయిన, అత్తునికొ = కూటస్థుని,
పారయపు = పొందపు. అరసిచూడకొ = విచారింపఁగా, అయ్యాత్తుడగుచుకొ = అట్టి
కూటస్థుడై, వెలుగుపండితునకుకొ = ప్రకాశించుచున్న బ్రహ్మజ్ఞానికి, వర్ణా...దులు-
వర్ణ=బ్రహ్మణాదిజాతులు, ఆశ్రమ = బ్రహ్మచర్యాద్యాశ్రమములు, ఆచార = ఆవర్ణా
శ్రమములకుఁ దగినయాచారములును, ఆదులు = మొదలగునవి, ఎవ్విధమునకొ = ఎట్లు
కల్గకొ, అరసిచూడకొ = ఆలోచింపఁగా, కర్తగాఁడు గానకొ=ఆబ్రహ్మజ్ఞాని బ్రహ్మమే
యగుటచేత నేమియును చేయఁడు కావున, కర...ములును-కరణ = సాధనములుకాని,
కార్యములును = సాధ్యములుకాని, భోక్త గాఁడుగానకొ = అనుభవించువాడు కాఁడు
కావున, భోజ్య...ములును-భోజ్య = అనుభవించఁదగినవికాని, భోగములును = అనుభవ
ములుకాని, లేవు, సర్వరూపుడగుటకొ=సర్వమయ్యుండగుటచేత, అకనికొ = ఆబ్రహ్మ
జ్ఞానికి, సర్వమును=నిదియును, కల్గదు=ఉండదు. (తనకంటె భిన్నమగుపదార్థములేదు.
కావున నాబ్రహ్మజ్ఞానికి నభిమానింపఁదగినవస్తువేదియును లేదు. వికారములు కూడ
నాతనికంటె వేఱు కావు. కావున నవికూడ వాని నంటవు.)

తా. ఓసత్పురుషశ్రేష్ఠా ! సూర్యుఁడు ఘటమును బ్రకాశింపజేయు చున్న
యట్లే ఆయాత్మయు సూక్ష్మదేహమును బ్రకాశింపజేయుచున్నాఁడు. ఘటమునందలి
వికారములు వర్ణము మొదలగునవి ఆసూర్యుని సంక్రమింపనియట్లే యాసూక్ష్మాదిశరీర
ప్రాణాంతఃకరణాదులయందలి వికారములు ఆకలి దప్పి కంటితనము మూఢత్వము
మొదలైనవి యాయాత్మని నంటవు. కావున యథార్థస్థితి నెఱింగి దేహోత్పాభిమానమును
వదలి నిశ్చలపరిపూర్ణబ్రహ్మమే తా నని తెలిసికొనినజ్ఞానికి నీవికారములతో సంబంధ
మెట్లు కలుగఁగలదు. కలుగనేరదు. మఱియు నాపండితుఁడు (బ్రహ్మము) వాస్తవముగఁ
గర్త (దేనినైననుఁ జేయువాడు) కాఁడు. కావున కరణములగు చిత్తేంద్రియాదులు
కాని కార్యములు కాని యాతనికి లేవు. భోక్త (అనుభవించువాడు) కాఁడు. కావున
భోజ్యములు (ఇవియుఁ జిత్తేంద్రియాదులే పనినిజేయుటకు సాధనము లగుటచేఁ గరణము
లనియు, క్రియాఫలము ననుభవించఁజేయునవి యగుటచే భోజ్యము లనియు నీనికి
నేరు.) భోగములు నీతనికిఁ గలుగవు కర్తయైనను భోక్తయైనను గరణకార్యముల

కంటెను భోజ్యభోగములకంటెను వేతై తీరవలయును. ప్రకృత మాత్మ జ్ఞానరూపుఁడగుటచేతను బ్రసంచము భ్రాంతిసిద్ధమగుటచే దానికి (భ్రాంతికి) జ్ఞానమునకంటె నితరమగుస్వరూపము లేకపోవుటచేతను సర్వము నాత్మయే. కావున నీయాత్మ యేవదార్థమునకంటెను భిన్నుఁడైయుండుటకు వీలులేదు. కావున నీయనకు (బ్రహ్మమునకు బ్రహ్మము నాత్మగా నెఱింగిన విద్వాంసునకు) దేనితోను సంబంధ మున్నదనుటకు నవకాశములేదు. తనకంటె భిన్నమైనపదార్థ మొకటి యుండిననేకాని (అనఁగా: రెండుపదార్థము లుండిననేకాని) సంబంధమనునది సిద్ధింపదు కదా.

క. జ్ఞాని యనఁగ వేటొక్కఁడె, నేన సుమీ తెలియనాతనికి నాకును సుజ్ఞానముచేఁ బరికించినఁ, గానఁబడదు భేద మెందుఁ గవినుతచరితా.

టీ. కవినుతచరితా - కవి=బ్రహ్మజ్ఞానులచేత, నుత = స్తోత్రముచేయఁబడుచున్న, చరితా=చరిత్రగలవాఁడా!, జ్ఞానియనఁగఁ = బ్రహ్మజ్ఞానియనిన, వేటొక్కఁడే=మఱి యొక్కఁడా (అనఁగా: నాకంటె భిన్నుఁడా), తెలియఁ = తెలిసినట్లయిన, నేన సుమీ=నేనే సుమా! సుజ్ఞానముచేఁ=చక్కని జ్ఞానముచే, పరికించినఁ=విచారించినచో, ఆతనికిఁ=ఆబ్రహ్మజ్ఞానికిని, నాకుఁ, ఎందుఁ=ఎచ్చటను (అనఁగా: కొంచమైనను భేదము కానఁబడదు).

తా. స్తోత్రము చేయఁదగినసద్గుణములు కలరాంజనేయా! వాస్తవస్థితిని విచారించిన జ్ఞాని యనిన వేఱు నే ననిన వేఱు నగునా? వివేకదృష్టిచే విచారించిన నాకు నాతనికి నించుక యైనను భేదము కానరాదు. జ్ఞానియే యననేల? యజ్ఞానికిని నాకును మాత్రము భేదము కలదు. భ్రాంతిచే నట్లు భావించుటయే కాని వేఱేమియు లేదు కదా.

క. జ్ఞానికి నేను బరోక్షుండఁ, గాను బరోక్షుండు నాకు గాఁడతఁడిది సుజ్ఞానం బజ్ఞాన కిది మదిఁ, గానఁబడదు తన్ను నన్ను గానమి ననఘా!

టీ. అనఘా=దోషరహితుఁడా! నేనుఁ, జ్ఞానికిఁ = బ్రహ్మజ్ఞానికి, పరోక్షుండఁగాను=వేఱుగా నున్న వాడనుకాను, అతఁడు=ఆబ్రహ్మజ్ఞానియు, నాకుఁ, పరోక్షుండుగాఁడు, ఇది=ఈవిషయము, సుజ్ఞానంబు = బ్రహ్మజ్ఞాన మనఁబడుచున్నది. తన్నుఁ=ఆజ్ఞాని యైనతనను (జీవుని), నన్నుఁ=జ్ఞానరూపుడ నైననన్నుఁగా, కానమిఁ = తెలిసికొనక పోవుటచేత, ఇది=ఈబ్రహ్మజ్ఞానము, అజ్ఞానకు = అజ్ఞాని యనువానికి, మదిఁ = మనస్సునందు, కానఁబడదు = గోచరము కాదు. (తెలిసికొనినను తెలిసికొనకున్నను బ్రహ్మ మొకటేవిధముగ నున్నాఁడు. బంధమోక్షములకు అజ్ఞానజ్ఞానంబులు మాత్రమే కారణములు అని భావము)

తా. ఓదోషరహితుడా ! జ్ఞానికి నేను కాని నాకు జ్ఞాని కాని పరోక్షులము (వేఱగువారము) కాము. ఇనియే (ఇట్టియ భేదమే) యనుభవజ్ఞానము. అజ్ఞానికి నిది కలుగదు. యథార్థస్థితిలో నభేదమేయైనను వానికి వివేకహీనతచే గోచరము కాదు. వాడు తనస్వరూపమునుగూర్చియు (జీవునియథార్థస్వరూపమును గూర్చియు) నాస్వరూపమును గూర్చియు (యీశ్వరుని యథార్థస్వరూపమును గూర్చియు) విమర్శింపనేరడుకదా.

అవ. ఈవిధముగ “జ్ఞానికి దేశకాలనియమము లక్కఱలేదు” అని చెప్పి “బ్రహ్మరూపము సగుణమా? నిర్గుణమా?” అను ప్రశ్నమున కుత్తరమును జెప్పుచున్నాడు:—

క. త్రిగుణాత్మిక యగుప్రకృతిం

దగిలినచో సగుణుడండ్రు దాని విడుచుచో

సగుణుడని యండ్రు నన్నతి

సుగుణులు నీరెండు గాను జుప్తువి లేమిన్.

134

టీ. అతిసుగుణులు = మిగుల కాంతశశమదమాదినర్థణములుగలవారలు, నన్ను త్రిగుణాత్మిక = సత్త్వరజస్తమోగుణరూపిణి, అగుప్రకృతి = వివర్ణిమాయను, తగిలినచో = స్పృశించినచో, సగుణుడండ్రు = గుణములతోఁ గూడియున్నవాడనని చెప్పుదురు. దానికే = అమాయను, విడుచుచో = విడచియుంటినేని, అగుణుడనియండ్రు = నిర్గుణుడనని చెప్పుదురు. అవిలేమికే = అగుణములు బొత్తుగనే త్రికాలములయందును లేకపోవుటచేత, ఈరెండు = పైచెప్పినరెండును, కానుజుమ్ము = నేను కానునుమా! (గుణములు మొట్టమొదట యథార్థము లగునేని నేను తత్సంబంధముచేతను, తత్సంబంధము లేకపోవుటచేతను సగుణుడనుగాను, నిర్గుణుడనుగాను కావచ్చును. గుణములే యథార్థములు కావు. కావున నే నిందేదియును గానని భావము.)

తా. ఇక నారూపమును గూర్చినవివరణ మేమి యనిన: బ్రాంతు లగువారు నన్ను ద్రిగుణరూపిణి యగుప్రకృతితోఁ గూడినవానినిగాఁ దలంచి “సగుణుడు” అనియును “అప్రకృతి నాకంటె (బ్రహ్మమునకంటె) వేఱుగా నున్నది” యనియు “అప్రకృతితో నేను సంబంధపడకున్నాను” అనియుఁ దలంచి “నిర్గుణుడు” అనియుఁ జెప్పుచున్నారు. యథార్థస్థితిలో నాకు నీరెండుభర్తములును లేవు. వాస్తవస్థితిలో ప్రకృతి గుణంబులు ననునవి నాకంటె భిన్నముగ లేవు కదా.

లయగ్రాహి.—

భృంగములయందును బతంగములయందును వి

హంగములయందును గురంగములయందున్

సింగములయందును బ్లవంగములయందును దు

రంగములయందును భుజంగములయం దే

సీతారామా—52

కాంగు లగు దేవమునిపుంగవనరాదిఘన
జంగములయందును నజంగములందున్
సంగమును భంగము గలుంగ కొకభంగిని వె
లుంగు నను నే నని కనుంగొనుము వత్సా!

135

టీ. వత్సా=పుత్రా! భృంగములయందున్ = తుష్పైదలయందును, పతంగముల
యందున్ = మిడతలయందును, విహంగములయందున్ = పక్షులయందును, కురంగముల
యందున్ = లేళ్లయందును, సింగములయందున్ = సింహములయందును, ప్లవంగముల
యందున్ = కోతులయందును, తురంగములయందును = గుఱ్ఱములయందును, భుజంగముల
యందున్ = సర్పములయందును, ఏకాంగులు = జ్ఞాననిష్ఠులై ఏకాంతవాసులైన (లేక
ఏకాంతభక్తిగలవారు), ఆగు...లందున్ - ఆగు = ఐనట్టి, దేవ=దేవతలు, మునిపుంగవ =
నారదుఁడు మొదలగు దేవబురుగులు, వసిష్ఠుఁడు మొదలగు బ్రహ్మర్షులు, నర=మనుష్యులు,
ఆది=మొదలగు, ఘన = శ్రేష్ఠులైన, జంగములందు = సంఛరించుభూతములయందును,
అజంగములందు = సంఛరింపని పర్వతాదులయందును, సంగమున్ = సంబంధమును,
భంగమున్ = సంబంధము లేకుండుటయును, కలుంగక = చెందక, ఒకభంగిన్ = ఒకవిధ
ముగా (అనఁగా ఈసర్వపదార్థముల సంతియు నంటక సర్వకాలములయందు నొక్క
విధముగా), వెలుంగుననున్ = ప్రకాశించుచున్న నన్ను (పరబ్రహ్మమును), నేనని=అన్తచ్ఛ
బ్ధార్థమని (జీవుఁ డని), కనుంగొనుము = తెలిసికొనుము.

తా. ఓపుత్రా! నేను సర్వవ్యాపకుఁడను. దేనితోను సంబంధముగాని వియోగ
మును కాని చెందువాఁడనుకాను. ఏకరూపముతోఁ బ్రకాశించువాఁడను. తుష్పైదలు
మిడతలు పక్షులు లేళ్లు సింహములు వానరములు గుఱ్ఱములు సర్పములు వీనియందును
జ్ఞానముగాని భక్తిగాని కలిగియుండుటకుఁ దగినసామర్థ్యము కలదేవమునిమనుష్యాదులు
అను తిర్యగ్రూపము లైనట్టియు నట్లు కానట్టియు ద్వివిధజంగమపదార్థములయందును
స్థావరపదార్థములయందు నొక్కరీతిగ వెలుంగుచున్నాను. అపదార్థములతో సంయోగ
వియోగములు నాకు లేవు. కావున నారూపము నగుణ మని కాని నిర్గుణ మని కాని
నిరూపించుటకు వీలు లేదు.

అవ. “దేహభిమాన మనర్థదాయకము” అను విషయమును నిరూపించు
చున్నాఁడు:—

తే. తనువు తా ననుదృష్టియై ధనువు కర్త
కనిశము గుణత్రయమ్ముతో నెనసి యున్న
యమ్మనమె యమ్ము దానికాయమ్ము లతిన
యమ్ములై తోచు దుర్బుధియమ్ము లనఘ!

136

టీ. అనఘ = దోషరహితుడా! కర్తవ్య = నేను చేయువాడను అని యభిమానించువానికి, తనువు = శరీరము, తాననుదృష్టియే = ఆత్మయనెడునభిమానమే, ధనువు = ధనుస్సు, అనిశము = ఎల్లప్పుడును, గుణత్రయముతో = సత్త్వరజస్తమోగుణములతో, ఎనసియన్న = సంబంధపడియున్న, ఆమృతమే = ఆమనస్సే, అమృత = బాణము, దానికి = ఆబాణమునకు, అతినయమ్మలై = మిగుల రమణీయములై, తోచుదుర్విషయములు = కాన వచ్చుచున్న శబ్దాదులు, ఆయమ్మలు = లక్ష్మములు.

తా. ఓదోషరహితుడా! దేహభిమానయుక్త మైనమనస్సు సర్వాసర్థములకును మూలకారణము “నేను కర్తవ్య భోక్తను” అని యభిమానించువానికి దేహాత్మభావనయే ధనుస్సు. సత్త్వరజస్తమోగుణములతో గూడియున్న మనస్సే బాణము. దుఃఖరూప ములయ్య సుఖమయములై తోచుచున్న శబ్దాదులే లక్ష్మములు. కావున దేహాత్మాభిమానము గలకర్త త్రిగుణములతో సంబంధించు మనస్సునకంటె దాను వేఱని తెలిసికొనలేక భ్రాంతుడై దుఃఖరూపము లగుశబ్దాదుల సుఖరూపముగాఁ దలంచుచు వానిననుభవించుటయందే మరగి ఆదియే సర్వమని తలంచుచు నాత్మయొక్క యధార్థస్వరూపమును గూర్చి విచారించుటకుఁ గొంతె మైనను బ్రయత్నింపఁడు. ఇట్టివానికి బ్రహ్మజ్ఞానమెట్లు కలుగును? కలుగ నేరదు. కావున నన్నిటికంటె మొదలు దేహభిమానమును విడువవలయును.

అవ. శరీరాభిమానత్వాగమున కుపాయముఁ జెప్పుచున్నాడు:—

క. మానస మఖిలంబులకుఁ బ్ర
ధానంబు ప్రధానమే ప్రధానము మదికిఁ
దాని విడిచినను గను మది

తానవముం బొంది యంతఁ దా నవిసి చెడున్.

137

టీ. మానసము = మనస్సు, అఖిలంబునకు = సమస్తమునకును, ప్రధానంబు = ముఖ్యమైనది (అనఁగా మనస్సు వలననే సర్వమును బ్రవర్తించుచున్నది), మదికి = ఆమనస్సునకు, ప్రధానమే = సత్త్వరజస్తమోగుణరూపిణి యగుమాయయే, ప్రధానము = ముఖ్యమైనది (అనఁగాఁ బ్రధానము నాశ్రయించియే మనసు సంచరించుచున్నది). దాని = ఆమాయను, విడిచి, నను = పరబ్రహ్మస్వరూపుడైనగునన్ను, కనుము = ఆత్మగా తెలిసికొనుము. (మనసు సంతర్పభముఁజేయుము) అది = ఆమనస్సు, అంతఁ = విదప, తానవము = సూక్ష్మభావమును, పొంది, తాను, అవిసిచెడున్ = శిథిలమై నశించును. (బ్రహ్మమునందు మాయ లేదు కావున నాధారము లేకపోవుటచే మనసు నశించును.)

తా. సర్వమునకును మనస్సే ప్రధానమైయున్నది. మనోజయంబుచే సర్వజయంబు కలుగును; ఆమనస్సునకు త్రిగుణరూపిణి యగుమాయ ముఖ్యము. త్రిగుణములను విడచి

మనస్సుండదు. మనస్సంతయుఁ ద్రిగుణమయ సంకల్పరూపమే యనుట నిర్వివాదాంశము కదా! కావునఁ ద్రిగుణముల (అనఁగాఁ ద్రిగుణమయసంకల్పముల) జయించిన (అనఁగా “నేను సంకల్పించువాడను కాను. సంకల్పమునకు సాక్షిని” అని దృఢనిశ్చయము చేసికొనినచో) మనోజయము కలుగును. ఈదృఢనిశ్చయము కలుగుట కష్టముకాదు. సీత (త్వంపదార్థము) భ్రాంతిచే మనస్సు మొదలగువానియందాత్మాభిమానము కలిగియుండుటయే కాని వాస్తవస్థితిలో నాకంటె (బ్రహ్మమునకంటె) వేఱు కావు కదా. కావున ఈవిషయము నెఱింగి ధ్యానించిన నామనస్సు లేక, దేహోభిమానము) క్రమక్రమముగా నూత్నమై యభ్యాసపాటవము కలుగుకొలది సంపూర్ణముగా ఊహించును. చక్కని యహోక్షానభవము కలుగును. ముక్తియు హస్తగత మగును.

ఆ. ప్రకృతి వికృతి దానిప్రకృతి యెఱింగి యో
సుకృతి! నన్నుఁ గనుము ప్రకృతమునను
నాత్మ నెఱుంగనప్పు డాప్రకృతియె యప
కృతి యొనర్చు చుండు నెపుడు గడఁగి.

138

టీ. ఓసుకృతి=ఓపుణ్యాత్మకదా! ప్రకృతి = మాయ, వికృతి = వికారమే (ఈ కనఁబడు భేదము లన్నియును మాయయే), దానిప్రకృతి=దానిస్వభావము, ఎఱిఁగి= తెలిసికొని, ప్రకృతమునక = ప్రస్తుతకాలమున (లేక తెలిసికొనవలసిన), నన్ను = మఱి బ్రహ్మస్వరూపుఁడ నైననన్ను, కనుము = తెలిసికొనుము. ఆత్మక = ఆత్మస్వరూపమును, ఎఱుంగునప్పుడు = తెలిసికొనునప్పుడు, ఆప్రకృతియె=ఆమాయయే, ఎపుడు=ఎప్పుడును, కడఁగి=ప్రయత్న పూర్వకముగా, అపకృతి = అపకారమును, ఒనర్చుచుండుక = చేయుచుండును.

తా. ఓ పుణ్యాత్మకదా! మాయ యనఁగా వికారసమూహమే. ఈవిషయము నెఱింగి యామాయను విడుపుము. “నేను మాయకు సాక్షిని కావున నీమాయ నన్నంటదు” అని దృఢనిశ్చయము కలిగి నన్నే (బ్రహ్మమునే) నీయధార్థస్వరూపభూతునిగాఁ జూడుము. ఇట్లు విమర్శపూర్వకముగాఁ దత్త్వమును గ్రహించుటకు నామాయయే సర్వ కాలములయందును భంగము కలిగించుచుండును.

క. ఖంబు సుమీ మది విషయసు

ఖంబు సుమీ త్రిజగదభిముఖంబు సుమీ దుః

ఖంబు సుమీ యది తద్విము

ఖంబు సుమీ నిరతిశయసుఖంబు కపింద్రా!

139

టీ. కపింద్రా = వానరశ్రేష్ఠా! మది=మనస్సు, ఖంబుసుమీ - ఆకాశమువంటిది నుమా! (అనఁగా స్వకల్యాణమైనది) అది=అమనస్సు, విషయసుఖంబుసుమీ = శబ్దాది

విషయముల ననుభవించుటయే స్వరూపముగాఁగలది (అనఁగా బ్రహ్మనందరూపమైనది కాదు), త్రిజగదభిముఖంబునుమీ=మూఁడులోకములకు నెదురై యుండునది (అనఁగా: బహిర్ముఖమైనది), త్రిజగత్, అభిముఖంబునుమీ, దుఃఖంబునుమీ = దుఃఖభరూపమైనది నుమా (సుఖమనఁగా బ్రహ్మనంద మొక్కటియే కావున విషయసుఖరూపమైనమనస్సు దుఃఖభరూపమైనదే), నిరతిశయసుఖంబు = పరిపూర్ణమైన ఆనందము (అనఁగా బ్రహ్మ నందము), తద్విముఖంబునుమీ=అమనస్సునకు వ్యతిరిక్తముగా నున్నదినుమా. (అమనస్సు బహిర్ముఖము కావున సర్వాంతరుఁడైన బ్రహ్మము దానికిఁ గానఁబడఁడు.)

తా. మఱియు నోవాసరశ్రేష్ఠా ! మనోజయము కష్టసాధ్యముకాదు. విలయనిన: మొదట మనస్సుయొక్క స్వరూపమే యభావము. అన్నియు నజ్ఞానకల్పితములే కాని వాస్తవములు కావని ఇదివఱకే చెప్పియున్నాను కదా. “శూన్యమైన ననుభవమునకు వచ్చుటయెట్లు!” అని యనియెదవేమో వినుము. బ్రాంతిచే “నేను విషయముల ననుభవించుచున్నాను”. అని తలంచుచు నానంకల్పమును మనస్సనియు దానికిని దనకును భేదములేదనియుఁ దలంచుచున్నాడు; కాని సర్వము నవిద్యాకల్పితమే యగుటచే నభావరూపమే కదా. మఱియు నీమనస్సు బహిర్ముఖ మైనదియే. కావున నాత్మస్వరూప మును జూడనేరదు. కావున నాత్మను బ్రమాణములచే నెఱుంగుటకు వీలులేదు. తన ప్రకాశముచేత దానే ప్రకాశించును కాని బ్రహ్మము పరప్రకాశముచేఁ బ్రకాశించు వాఁడు కాఁడు. ఈకారణములవలన మనసును సుఖముగా జయింపనగును. “నేను మనసునకు సాక్షిని” అను భావనయైనను “మనసు బొత్తుగనే లేదు” అను భావనయైనను దీనికి (అనఁగా మనోజయమునకుఁ) జాలును. ఈమనోజయ మత్యంతావశ్యకము. అది లేక బ్రహ్మనందము కలుగనేరదు. దుఃఖభరూపములగు విషయములనే సుఖభరూపములుగా భావించుచు నాత్మానాత్మ వివేకము లేనివానికి బ్రహ్మనందము కలుగదు కదా. “అహం బ్రహ్మస్మి” యనునదికూడ చిత్తవృత్తియే యనుటకు సంశయము లేదు. అయినను వాస్తవ స్థితినిబట్టిచూచిన నట్టి చిత్తవృత్తియు భేదము నాశ్రయించి వచ్చినదియే కదా! వేలి కొన తన్నుఁ దాను స్పృశింపనేరనియట్లు చిత్తము తనకంటె వేఱుకాని పరమాత్మను తెలిసికొనలేదనుట నిర్వివాదాంశము.

క. విను వినువీధి లెఱంగున

ఘనఘన మై విభువు సర్వగత మై తగుచే

తనుఁ దనుఁదను తనువునఁ గని

మనుమనుజుని బ్రతుకు బ్రతుకు మూరుతలెనయా!

టీ. మారుతతనయా = వాయుపుత్రా! వినుము. విభువు = పరమాత్మ, వినువీధి తెలింగునక = ఆకాశమువలె, ఘనఘనముయి = దట్టమై, సర్వగతముయి = అన్నిపదార్థముల యందును వ్యాపించినదియై, తగుక = ఒప్పుచున్నది, చేతనుక = అజ్ఞానస్వరూపుడగు పరబ్రహ్మమును, తనుక = తననుగా (జీవునిగా), తనువునక = జ్ఞానమయశరీరమునందు, కని = చూచి, మను... బ్రతుకు-మను = బ్రతుకునట్టి, మనుజుని = మనుష్యునియొక్క, బ్రతుకు = జీవనమే, బ్రతుకు = జీవనము.

తా. ఓవాయుపుత్రా! మఱియొకవిషయమును వినుము. పరబ్రహ్మము ఆకాశమువలె సర్వద్రవ్యములతోఁగూడి మిగుల దట్టమై సర్వవ్యాపకుడై యున్నాడు. అట్టి యాజ్ఞానస్వరూపు నాత్మాభిన్నునిగా జ్ఞానమయశరీరమున (అనఁగా ననుభవజ్ఞానముచే) జూచుచు జీవన్ముక్తుడై బ్రతుకు మనుష్యునిబ్రతుకే బ్రతుకు. తక్కినవారలు నిరర్థకజీవనులు.

క. సారాసారవిచార విశారదుఁ డగుసుకృతి వికృతిజనికృతితీర్తికారదసీరదసారవి, దూరవియ త్తలముభంగిఁ దొలఁగి వెలుంగున్.

టీ. సార... దుఁడు-సార = సారభూతమయినట్టియు, అసార = నిస్సారమైనట్టియు బ్రహ్మప్రపంచములను గూర్చి, విచార = విచారించుటయందు, విశారదుఁడు = నేర్పరి, అగుసుకృతి = అయిన పుణ్యాత్ముఁడు, వికృతి... తీర్తిక - వికృతి = వికారములయొక్కయు (లేక వికృతి యని చెప్పబడుచున్న మాయవలన), జని = పుట్టిన, కృతి = కార్యములయొక్క (అనఁగా మనోబుద్ధ్యాదులయొక్క), తీర్తిక = సమూహమునకు, కారద... భంగి - కారద = శరత్కాల సంబంధపైన, సీరద = మేఘములయొక్క, వార = సమూహమునకంటె, విదూర = దూరమైన (అనఁగా మేఘములులేని), వియ త్తలముభంగి = ఆకాశమువలె, తొలఁగి = ప్రత్యేకమై, వెలుంగుక = ప్రకాశించును (ఇచ్చట “కారద సీరద” అను మొదలగు నుపమానవాక్యముచే, పరబ్రహ్మ మెప్పటికి నాకాశమువలె ననంగుడైయే యున్నాడనియు అజ్ఞానదశయందు బ్రపంచము బ్రహ్మసాక్షాత్కారమును నిరోధించును గాని జ్ఞానదశయందు దట్టు చేయదనియు స్పష్టము చేయఁబడినది).

తా. “ఇది (బ్రహ్మము) సారభూతమైనది, ఇది (ప్రపంచము) నిస్సారమైనది” అని బాగుగ విచారించి తెలిసికొనిన మహాత్ముఁడు శరత్కాలమేఘములతో సహితము సంబంధములేక ప్రకాశించు నాకాశమువలె మాయతోను దానినుండి పుట్టిన మనోబుద్ధి చిత్తాహంకారాదులతోను సంబంధములేక సర్వవ్యతిరేకుడై ప్రకాశించును. పరోక్షజ్ఞానమున్నప్పటికిని అపరోక్షజ్ఞానము దృఢమగునంతవఱకు మాయ కొంత కొంత ప్రతిబంధమును కల్గించుచుచేయుచును కావున పరబ్రహ్మమునందును వలన క్రమ క్రమ

ముగా జ్ఞానమును దృఢము జేసికొనవలయును. అప్పుడు శరత్కాలమునందలి మేఘములు స్వచ్ఛములగుటచే నాకాశము నావరించియు దానికి నప్రత్యక్షత్వమును గలిగింప నట్లు మాయయున్నను బ్రహ్మమున కప్రత్యక్షత్వమును గలిగింపదు. జీవన్ముక్తియందు ప్రారబ్ధకర్మ మనుభవించుటవలన యుండుటచేత నవిద్య (లేక మాయ), సంపూర్ణముగ నశించుటకు వీలులేదు. “నేను కర్తను నేను భోక్తను” అను నభిమాన మెంత లేకున్నను ఫలానుభవము భేదములేక గలుగ నేరదు కదా. కావున “మాయయున్నను జీవన్ముక్తికి ప్రతిబంధములేదు. ఆపరోక్షానుభవమునకు హానిలేదు. వివేకప్రభావమువలన నామాయ బ్రహ్మమున కప్రత్యక్షత్వమును గలిగింపజాలదు” అని మాత్రమే నొక్కి చెప్పవచ్చును. “నేను సర్వసాక్షిని” అనుచుండ మాయయుండిననేమి? తొలగిన నేమి సాక్షికి సాక్ష్యము యొక్కవికారము లంటుట యసంభవము కదా.

క. పరమై సురుచిరమై సుఖ,కరమై తగుమానసాదికరణావళి స
 త్పరమా పరమాదరమా, స్థిరమోదాకరసదాత్మధీరతి గలుగున్. 142

టీ. స్థిర...ధీరతి-స్థిర=కాశ్వతమైన, మోదాకర = బ్రహ్మానందమునకు స్థానమగు, సత్=సత్యస్వరూపుడే (లేక బ్రహ్మమే), ఆత్మ=తాననెడు, ధీ=జ్ఞానమునందు(యొక్క), రతి=అనక్తి (లేక కూడిక), కలుగఁ = జనించెనేని, మాన...వళి-మానస = మనస్సు, ఆది = మొదలగు, కరణావళి = ఇంద్రియసమూహము, పరమై = జ్ఞానవంతమగుటచే గొనియాడఁదగినదియై, సురుచిరమై = పూర్వమువలె బాధించునది కాకుండుటచే మనో హరమై, సుఖకరమై = బ్రహ్మానందము ననుభవించుజేయుచుండుటచే సంపూర్ణసుఖమును గలిగించునదియై, తగుఁ=ఓప్పును. (వలయునఁగా), సత్పరమా-సత్ = బ్రహ్మమునకంటె, పరమా = అయింద్రియపంక్తికేతా (కాదనుట)? ఆ యింద్రియపంక్తి బ్రహ్మమునకంటె వేఱే యనినచో నది యాయనకంటె శ్రేష్ఠమైనదా? పరమాదరమా-పరమా = జ్ఞానరూపముగాఁ గనబడుచుండుటచేతను, అంతర్ముఖమై పరబ్రహ్మమును దెలిసికొనునట్లు తోచుచుండుటచేతను, అయింద్రియపంక్తి బ్రహ్మమునకంటె వేఱేయనినచో నది యాయనకంటె శ్రేష్ఠమయినదా? దరమా = అల్పమైనదా (శ్రేష్ఠమైనదనినచో నది బ్రహ్మమును బ్రకాశించుజేయునని చెప్పవలయును. అట్లు చెప్పిన ననవస్థాదోషము వచ్చు నని ఇది వఱకే చెప్పియున్నాము. అట్లు కాక యింద్రియసమూహము బ్రహ్మమునకంటె తక్కువ (అనఁగా నల్పప్రకాశము కలది) యనినచో నది బ్రహ్మమును బ్రకాశించుజేయుననుట భ్రాంతి యగును. కావున బ్రహ్మప్రకాశమే ఇంద్రియప్రకాశ మనియు ఉపాధివశము వలన నల్పముగాఁ గానవచ్చుచున్నదనియు ఇంద్రియబ్రహ్మ లొక్కటియే యనియు చెప్పవచ్చును.)

తా. “కాశ్వతుఁడును, అనందరూపుఁడును అగు బ్రహ్మమే నేను” అను నహోక్ష
జ్ఞానము దృఢమగు నేని యప్పుడు మనసు మొదలగు ఇంద్రియసమూహము అంశర్థు
మగుటచే బ్రశంసాయోగ్యమై తనయందున్న ప్రకాశము బ్రహ్మప్రకాశమే యను
జ్ఞానము కలదగుటచే బూర్వమునకంటె నధికముగాఁ బ్రకాశించునది బ్రహ్మసందమను
అనుభవించఁజేయునది యగుటచే బూర్వమువలె (అనఁగా విషయాభిముఖమై యున్న
వృత్తివలె గాకఁ బరమానందకరమై) ప్రకాశించును. వాస్తవస్థితిలో నీయింద్రియ
సమూహము బ్రహ్మమునకంటె వేఱు కానేరదు. “ఈయింద్రియసమూహము బ్రహ్మ
మునకంటె వేఱే” యనిన నప్పుడు రెండు ప్రశ్నలు వేయవలసియున్నవి. వీరియనినః
అయింద్రియసమూహము బ్రహ్మమునకంటె నధికమైనదా? యల్పమైనదా? అధికమనినః
ననవస్థాదోషమువచ్చు నని ఇదివఱకే నిరూపించియున్నాను. అల్ప మనినః నాయింద్రి
యములు భౌతికములగుటచే నందుఁ బ్రతిఫలించిన బ్రహ్మప్రకాశము అల్పముగఁ గాన
వచ్చుచున్నదనియు, వాస్తవస్థితిలో నాయింద్రియసమూహమునకును (అనఁగా అందలి
ప్రకాశమునకును) బ్రహ్మమునకును భేదము లేదనియుఁ జెప్పవచ్చును. కావున నింద్రియ
సమూహమునకును బ్రహ్మమునకును భేదము కల దని సాధించుటకు నేయుక్తియును
లేదు. భేదమునుదియే భ్రాంతికల్పితము. భేదమును దెలిసికొనవలయు ననిన మొట్ట
మొదట రెండువస్తువులను గూర్చి తెలియవలెను. రెండువస్తువులును గూర్చి తెలియవలె
ననిన మొట్టమొదట భేదమును తెలిసికొనవలయును. రెండువస్తువు లున్న వని తెలిసిన
కాని “ఈరెంటికి నీ భేదము కలదు” అని తెలియదు. “ఈరెంటికిని భేదము కలదు”
అని తెలిసినదే కాని “ఇవి వేఱువేఱువస్తువులు” అని తెలియదు. ఇది యనుభవసిద్ధిమే
కదా! కావున భేదమును నిర్ణయింపవలయు ననిన నన్యోన్య్యాశ్రయ దోషము (రెండు
వదార్థము లొకదాని నొకటి యాశ్రయించియుండుట యన్యోన్య్యాశ్రయదోషము)
వచ్చుటచే నది (భేదము) భ్రాంతికల్పితమే కాని వాస్తవమైనది కాదని నిర్ణయ
చున్నది. వాస్తవ మైనదానిని నిర్ణయించునప్పుడు ఇట్టిదోషములు రావు కదా. కావున
భేదమునుది యెప్పటికిని లేదని తెలిసికొనవలయును.

క. తరమా పరమానందే, తరమా జగమునుచుఁ జూడ ధర మూఢునకా
పరమార్థము దెలియుటదు, స్మరమాగురుకరుణావడయునర్హజ్ఞునకున్.

టీ. ధర = భూమియందు, మూఢునకు = జ్ఞానశూన్యుడగువానికి, జగము =
ప్రపంచము, పరమానందే తరమా-పరమానంద = పరమానందరూపుఁ డగుపరబ్రహ్మమున
కంటె, ఇతరమా = వేఱుకాదా? అనుచు = అని, చూడ = విచారించుటకు (లేక,
తెలిసికొనుటకు), తరమా = శక్యమా (కాదము)? ధరకరుణావడయునర్హజ్ఞునకున్

మును, వడయు...నకు-వడయు=పొందిన, సర్వజ్ఞానకు = జ్ఞానికి, ఆచరమార్గము= ఆయథార్థస్థిని (అనగా బ్రహ్మప్రపంచము లొక్కటియే యనుయథార్థస్థిని), తెలియుట= తెలిసికొనుట, (దుష్కరమా=కష్టమా?) కాదు.

తా. “ఈజగత్తు పరమానందరూపుఁ డగు బ్రహ్మమునకంటె వేఱు కాదు. అని తెలిసికొనుట యజ్ఞానికి శక్యము కాదు. కావున వాఁడు నదా ప్రపంచబ్రహ్మల వేఱు వేఱుగనే చూచుచుండును. భ్రాంతి నొందుచుండును. గురుకరుణను బడసిన మహాత్ము నకు నాపరమార్థము దెలియుట యతిసులభము. కావున యధికారి యగు వాఁడు పరమార్థజ్ఞానమునకై సద్గురువు నుపాసించవలయును.

వ. అని యివ్విధంబున నుపదేశించి హనుమంతునితో శ్రీరామ చంద్రుండు మఱియును. 144

టీ. అని యివ్విధంబున=అని యీ ప్రకారముగా, ఉపదేశించి=అత్తానుభవము నకు దేశకాలనియమములు లేవని చెప్పి, హనుమంతునితో, శ్రీరామచంద్రుండు, మఱియును.

తా. ఓ గౌరీ! ఆహాధునివిషయమునుగూర్చియు సద్గురువు నుపాసించుట యావశ్యక మనుటయును గూర్చియు శ్రీరామచంద్రుండు ఆంజనేయుల కుపదేశించి శిష్యుని తెఱంగు వివరించువాడై మఱియు నిట్లనియె.

అవ. పరమేశ్వరుండు మఱియు సీక్రిందివిధముగా శ్రీరాముని యుపదేశము (ఆహాధునిగూర్చిన యుపదేశము) నుపసంహరించుచున్నాఁడు:—

ఉ. మాయను మిథ్యగాఁ దెలియుమా యనుఁ దత్కృత మెల్లఁ గల్గు న్మా! యను మేను నే ననకుమా యను సాక్షిని నీవు చూచుకొమ్మా! యను జూడఁగా నితరమా? యను నే నని నిశ్చయించుకొమ్మా! యనుఁగాక పోనితరమా? యనుమానముమానుమా!యనున్.

టీ. మాయ=మాయను, మిథ్యగా=ఉన్నట్లు తోచుచు యథార్థముగా లేని దానిని గా, తెలియుమా = తెలిసికొనుము. అను=అని చెప్పును. తత్కృతమెల్ల=తత్=ఆమాయచేత, కృతమెల్ల=కల్పించఁబడిన యీ ప్రపంచ మంతయు, కల్లనుమ్మా=ఆంత్రమునుమా, అను=అని చెప్పును. మేను నేననకుమా = శరీరము నాత్మగాఁ దలంప వలదు, అను, నీవు, సాక్షిని = శరీరేంద్రియాదులకు ద్రష్ట యగుకూటస్థుని, చూచుకొమ్మా=అంతర్ముఖ మైనచునున్నతో విచారించుకొనుము. అను, చూడఁగా= అట్లు విచారింపఁగా, ఇతరమా=కూటస్థునికంటె నీవు, వేఱా, అను, నేనని నిశ్చయించుకొమ్మా= అట్లగుటచేత అసాక్షి యగుకూటస్థుఁడై అత్త యని నిశ్చయించుకొనుము. అను, సీతారామా—53

కాకపోక=అసాక్షి సీవు కాకపోవుటకు, ఇశరమా=ఆ సాక్షికంటె సీవు వేతా (రెండు జ్ఞానములు కలవనిన వానిలో నొకదానికంటె మీటి యొకదానికి భేదము నిర్ణయించుటకు వీలు లేదు కావున జ్ఞాన మొక్కటియే యని చెప్పట యుక్తియుక్తము. ఈకావ్యములవలన జ్ఞానస్వరూపుఁ డగుసాక్షికంటె జ్ఞానరూపుఁడ వగుసీవు వేటు కానేరవు.) అనుమానము=సంశయమును, మానుమా=విడుపుమా! ఆనుకొ=అని యుపదేశించును.

తా. ఓపార్వతీ! మఱియు నాశ్రీరాముఁడు “ఓ అంజనేయ! మాయ యనశ్శ్యమని తెలిసికొనుము” అనియు “అది చేయుకార్యము లన్నియు నసత్యములే నుమా” యనియు “శరీరము నాత్మఁగ భావింపవలదు” అనియు “సీవు శరీరాదులకు సాక్షివికాని శరీరాదిరూపుఁడవు కావు. ఈవిషయమును అనుభవపూర్వకముగఁ దెలిసికొనుము” అనియు “ఇట్లు సాక్షిని గ్రహించినవానికంటె సీవు వేటుగానున్నావా చూచుకొనుము” అనియు “ఆసాక్షిని ఆత్మఁగా నిశ్చయించుకొనుము” అనియు “సీవు సాక్షివికాకపోవుటకు నేహేతువును లేదు కావున సంశయములను విడుపుము” అనియు నుపదేశించి యాతని సంశయముల నెల్లఁ దీర్చెను.

— ఆరురుత్సునిలక్షణము. ౧ —

వ. అని వెండియు నిట్లనియె నిది యారూఢునిప్రకారం బింక నారురుత్సునిమార్గంబు వివరించెద.

146

టీ. అని=ఇట్లు చెప్పి, వెండియుకొ=మరల, ఇట్లనియెకొ = యీక్రిందివిధముగా చెప్ప నారంభించెను. ఇది = ఇంకనటకు చెప్పినయనుభవము, ఆరూఢునిప్రకారంబు = బ్రహ్మనుభవశుద్ధి కలిగినవానివిధము, ఇంకకొ=ఇంకమీఁద, ఆరురుత్సునిమార్గంబు = క్రమక్రమముగా జ్ఞానభూమికల నవలంబించి బ్రహ్మనుభవసిద్ధినిఁ బొందఁదలఁచినవానియొక్క పద్ధతిని, వివరించెదకొ=చెప్పెదను.

తా. ఓగౌరీ! ఇట్లు యోగారూఢుఁ డగుచుహోత్సునివిధమును వివరించి సంశయములనెల్లఁ దీర్చి యారురుత్సునివిధమును (యోగసిద్ధి నొందవలసిన పురుషుని ప్రకారమును; అనఁగా నెట్టివాఁడు యోగసిద్ధి నొందునో యావిషయమును) జెప్పఁ బ్రతిష్ఠఁ జేసెను.

— తత్వోపదేశార్థం డగునారురుత్సుని లక్షణము. ౧ —

ఆవ. శ్రీరాముఁడు ఆరురుత్సునివిధము యోగసిద్ధిని గోరువా డెట్లుండవలయునో దానిని జెప్పవాఁడై మొదట “ఎట్టివానికి తత్త్వజ్ఞానము నుపదేశింపవలయును” అను విషయమును వివరింపుమునామృతము.

సర్వతః పాసనీసము:—

అస్తోకసద్గురూపా స్తిచే సతతవి
 ధ్వస్తకాముండు నిరస్తమోహుఁ
 డస్తంగతాశుం డపాస్తలోభుండు స
 న్యస్తరోషుండు విస్త్రమదుండు
 గ్రస్తనిస్తుత్యేంద్రియస్తోముఁ డశ్రాంత
 విస్తారితవిధిప్రశస్తుఁ డగుచు
 స్వస్తిస్వమస్తకన్యస్తనిజాచార్య
 హస్తాబ్జవిదితచిద్వస్తుతత్త్వః

తే. డమితశమదమముఖగుణసముదయయుత
 సుముఖసమరసవిమలహృత్కమలుఁ డఖిల
 విషమవిషసమసకలుషవిషయవిముఖుఁ
 డైనమేధావి తత్త్వబోధార్హుఁ డనఘ!

147

టీ. అనఘ = పావరహితుఁడా! అస్తోక... స్తిచేత్ - అస్తోక = అధికమైన, సద్గు
 రూపా స్తిచేత్ = గురుచరణసేవచేత, సతత = ఎల్లప్పుడును, విధ్వస్త=పోగొట్టఁబడిన,
 కాముండు = కామము గలవాఁడును, నిరస్త మోహుండు - నిరస్త = నిరాకరింపఁబడిన,
 మోహుండు = అజ్ఞానము గలవాఁడు, అస్తంగతాశుండు = నశింపఁ జేయఁబడిన
 యాశగలవాఁడును, (కామ మనఁగా సామాన్య మగునెచ్చ; ఆశ యనఁగా నమిత
 మగు నభిలాష. ని. “ఆశాధిగతి తృప్తయోః”) అపాస్తలోభుండు - అపాస్త =
 తొలగింపఁబడిన, లోభుండు = లోభము గలవాఁడు, సన్యస్తరోషుండు = విడువఁ
 బడినశ్రోధము గలవాఁడు, విస్త్రమదుండు - విస్త్రస్త = జాతీన, మదుండు = మదము
 గలవాఁడు, గ్రస్త...ముండు - గ్రస్త = లోఁబఱచుకొనఁబడిన, నిస్తుత్య=నీచమైన,
 ఇంద్రియ = జ్ఞానేంద్రియ కర్తేంద్రియములయొక్క, స్తోముండు = సమూహము గల
 వాడు అశ్రాంత...స్తు:డు-అశ్రాంత=ఎల్లప్పుడును, విస్తారిత=అభివృద్ధిఁ జేయఁబడిన,
 విధి=యజ్ఞదానతపోదాపము లైనకర్మలచేత, ప్రశస్తుండు=కొనియాడఁదగినవాఁడు, అగు
 చుత్=అయి, స్వస్తి...త్తుండు-స్వస్తి=మంగళకరమైనట్టియు, స్వమస్తక=తనశిరమునందు,
 న్యస్త=ఊంచఁబడినట్టియు, నిజాచార్య=సద్గురువుయొక్క, హస్తాబ్జ=కరకమలప్రభావము
 చేత, విదిత=తెలియఁబడిన, చిద్వస్తు=జ్ఞానస్వరూపుఁ డగుపరమాత్మనియొక్క, తత్త్వండు=
 యథార్థస్వరూపముగలవాఁడు, అమిత...లుండు-అమిత=అపరిమితము లైనట్టియు, శమ
 దమముఖ=శమము దమము మొదలుగాఁ గలిగినట్టియు, సుగుణసముదయయుత=సద్గుణ

సమూహములతోఁగూడిన, సుముఖ=ప్రసన్న మైన, సమరస = సమబుద్ధితోఁ గూడిన,
విమల = నిర్మలమైన, హృత్కమలుఁడు = హృదయకమలము గలవాఁడు, ఆఖల...
ముఖుఁడు-ఆఖల = సమస్తము లైన, విషమ=విరుద్ధము లైనట్టియు, విషసమ=విషముతో
సమానములై పరిణామకాలమున దుఃఖమును గలిగించునట్టియు, సకలుష=మాలిన్యముతోఁ
గూడినట్టియు, విషయ=శబ్దాదివిషయములకు, విముఖుఁడు = అభిముఖము కానివాఁడు,
ఐనమేధావి=అయినట్టిబుద్ధిమంతుఁడు, తత్త్వబోధార్హుఁడు=బ్రహ్మోపదేశమునకుఁ దగిన
వాఁడు, అగున్.

తా. ఓదోషరహితుఁడా! సద్గురు సుపాసించుచు ఆయుపాసన బలమువలన
కామాదిశత్రువులను సర్వేంద్రియములనుజయించి వేదోక్తవివిధకర్మల నాచరించి నిర్మల
చిత్తుడై గురుకరుణచే హస్తమస్తకసంయోగమువలన తరమునుండి యతరపురుషుని వేఱ
చేయఁగలసామర్థ్యముకలవాడై కాంతి దాంతి మొదలగుగుణములచేఁ బ్రసన్నమగు
హృదయము గలిగి సర్వసమభావముతో వర్తించుచు నాత్మానుభవవిరుద్ధములును మొదల
నంత దుఃఖకరములు కాకున్నను విషమువలె పరిణామసమయమున మిగుల దుఃఖము గలి
గించునట్టిశబ్దాదులపై నాశలేక పరమవైరాగ్యసంపన్నుఁడై యుండువివేకీ “తత్త్వమసి”
“అబ్రహ్మ సే నీవు” అను యథార్థస్థితి సుపదేశించఁదగును.

— సాధకునిలక్షణము. —

అప. ఇట్లు ఉపదేశమున కర్హుఁడగువాని స్వరూపమును జెప్పి సాధనాప్రకారమును
వివరించుచు సాధకుని స్వరూపము నిరూపించుచున్నాఁడు:—
సర్వతఃప్రాససేసము:—

మేధావి మొదలఁ దా సాధూక్తశాస్త్రాది

సాధనాసాధితబోధుఁడై స

దా కీంద్రియముల నిరోధించి మనములో

శోధించి కామసుక్రోధముఖవి

రోధియూధంబుల వేధించి బాధించి

బాధయోగ్యాఖిలోపాధులను ని

షేధించి సర్వనిషేధావధీభూత

సాధిభూతాధిదై వాధియజ్ఞ

తే. బోధమయనిరుపాధి కాగాధలనద

బాధకానందవిమలపాథోధి యగుచు

వ్యాధుల మహాధుల జయించునట్టిభునస

మాధిసుఖిలోలుఁ డగువాఁడ సాధకుండు.

టీ. మేధావి = బుద్ధిమంతుఁ డగువాఁడగు, మొదలఁ = మొదట, తాఁ = తాను, సాధూ...ధుఁడై-సాధు = సత్పురుషులచేత, ఉక్తఁ=ఉపదేశింపఁబడిన, శాస్త్ర = వేదాంతశాస్త్రము, అది=మొదలైన, సాధన = సాధనములచేత, అసాధిత = పరిపూర్ణముగా సాధింపఁబడిన, బోధుఁడై = బ్రహ్మజ్ఞానముగలవాఁడై, నదాధీం...ముల-నదా = ఎల్లప్పుడును, ధీంద్రియములకఁ = బుద్ధిని ఇంద్రియములను, సరోధించి = నిర్బంధించి (నిశ్చలములఁ జేసి), మనములొకోధించి=మనస్సునందు విమర్శించి, కామ...బులఁ - కామ=కామము, సుక్రోధ=అరిష్టద్వర్గములలో మొదట గణింపఁదగినక్రోధము, ముఖ = మొదలైన, విరోధియూధంబులఁ = అంతరక త్రుసమూహమును, వేధించి = భంజించి, బాధించి = ధ్వంసముఁజేసి, బాధ...ధులఁ - బాధించుటకు (అనఁగా: నున్నట్లు తోచుచుండినను లేనివిగా నిశ్చయించుటకు), యోగ్య = తగిన, అఖల=సమస్తమైన, ఉపాధులఁ=ప్రపంచమునెడు నుపాధులను, నిషేధించి = జ్ఞానదృష్టిచేఁ దొలఁగించి, సర్వ...గుచుఁ-సర్వ = సమస్త మైన (పదార్థములను), నిషేధ = నిషేధించినపిదప, అవధీభూత = మిగిలిన, సాధిభూత = శబ్దస్పర్శరూప రసగంధములతోఁ గూడినట్టియు, అధిదైవ=ఇంద్రియాధిదేవత లగుదిక్కులు వాయువు మొదలగువానితోఁ గూడినట్టియు, అధియజ్ఞ = శరీరముల నాశ్రయించియున్న శ్రోతత్వగాదీంద్రియములతోఁ గూడినట్టియు, బోధమయ = జ్ఞానరూపుఁ డైనట్టియు, నిరుపాధిక = ఉపాధులవలనఁ గలుగుభేద మేమియులేనట్టియు, అగాధ = గంభీరుఁడైనట్టియు, లసత్=ప్రకాశించుచు న్నుట్టియు, అబాధక = బాధ లేనట్టియు, అనన్త=బ్రహ్మానందమనే, విమల = నిర్మలమైన, పాధోధియగుచుఁ = సముద్రమై (అనఁగా బ్రహ్మానందరూపుఁడై), వ్యాధులఁ=శరీర సంబంధము లగుజ్వరాదులను, మహాధులఁ=అంతకంటె: దీప్తములైన మనోవ్యధను, జయించునట్టి = నశింపఁ జేయునట్టి (లేక తిరస్కరించునట్టి), ఘన...వాఁడె-ఘన=అధికమైన, సమాధి = నిర్వికల్పసమాధియందలి, సుఖ = ఆనందానుభవమునందు, లాలఁ డగుఁ=ఆనందక్షిగలవాఁడు (ఓల లాడువాఁడు) అగును. వాఁడె=అట్టివాఁడె, సాధకుండు= బ్రహ్మసంభవమును (లేక సాంఖ్యయోగమును) సాధించువాఁడు.

తా. బుద్ధిమంతుఁ డగువాఁ డీవిధముగా సద్గురుని యనుగ్రహమును బడసి యమృతాన్నిచే నుపదేశింపఁబడినవాక్యములవలనను శాస్త్రసహాయమువలనను చక్కనిజ్ఞానమును సంపాదించి పిదప స్వానుభవమునకునై ప్రయత్నింపవలయును. జ్ఞానము కలిగినను అది దృఢమగుటకై కొంత ప్రయత్న మావశ్యకము. ఆప్రయత్న మెట్లు నేయవలయు ననిన మొట్టమొదట మనస్సును దానిసాహాయ్యముచే నింద్రియములను నిగ్రహింపవలయును. పిదప మనసును వివేకముచే నిర్మలము చేసి కామక్రోధాదివిరోధుల ధ్వంసముచేయవలయును. ఇట్లు సంపూర్ణ మగు చిత్తశాంతిని సంపాదించి క్రమక్రమముగ

సుపాధుల నన్నిటి “నేతి నేతి” = “ఇదికాదు ఇదికాదు” అనుమహావాక్యముచే నిషేధించి యట్లు నిషేధింపఁగా శేషించిన బ్రహ్మము నాత్మఁగాఁ దెలిసికొనవలయును. ప్రపంచ మంతయు బ్రహ్మమున కుపాధి. ఈయుపాధి నాశ్రయించియే, “ప్రపంచమునఁ గలభేదము లాత్మకుఁ గలవు” అని భ్రాంతి నొందుచున్నాఁడు. ఇట్లు కాక మొట్టమొదట “నీయుపాధులు బ్రహ్మము కాదు” అని నిశ్చయించి యానిశ్చయము వలన “బ్రహ్మము వికరూపము. ఉపాధిభేదములతో నాయనకు సంబంధము కలుగదు” అని నిశ్చయించుకొనవలయును. శబ్దాదివిషయములతోను ఇంద్రియాదిదేవతలతోను ఇంద్రియములతోను (అనఁగాఁ: సకలవిధ మగు ఘృలసూక్ష్మప్రపంచములతో) నా బ్రహ్మము కలసియేయున్నది. వాస్తవస్థితిలో సీతప్రపంచ మజ్ఞానకల్పితముకావున జ్ఞానముచే బాధింపఁబడును. ఇట్టిని త్రికాలములయందు నసత్యములే యని ఇదివఱకే చెప్పియున్నాను. ఈకారణమువలన సుపాధుల నాశ్రయించి యున్న వికారములను పర బ్రహ్మము నంటు ననుటయే యసంభవము. మఱియు బ్రహ్మము జ్ఞానరూపుఁ డగుటచే నాయనకు వృశ్యగతవికారము లేవియు బొత్తుగ నంటవు ఇట్లుగుటచే “బ్రహ్మమున కుపాధికలదు. వికారము లాయననుస్పృశింపవు” అనుటకంటెను “బ్రహ్మమున కుపాధియే లేదు. ఆయన యెప్పటికిని నిర్వికారుఁడే” యనుట యుక్తముగ నుండును. ఉపాధులెప్పటికిని యసత్యములే కదా! ఈవిధముగ బ్రహ్మమును నిర్ణయించి యతిగంభీరుఁడైనట్టియు ప్రకాశమానుఁ డైనట్టియు (జ్ఞానరూపుఁ డైనట్టియు) నిత్యుండ గుటచే నెప్పటికిని బాధ నొందనట్టియు నానందరూపుఁ డైనట్టియు నాబ్రహ్మమునకంటె దాను వేఱు కాఁ డని నిశ్చయించుకొనవలయును. ఇట్లు నిశ్చయించుకొని సకలవిధములగుకారీరమానసికతాపముల ధ్వంసము చేయవట్టి, నిర్వికల్పసమాధి నాశ్రయింపవలయును. అదియే స్వానుభవము. ఇట్టియనుభవము కలవాడె సాధకుఁడు. వానికే జీవన్ముక్తి దొరకును. కృతార్థత కలుగును.

సర్వతఃప్రాససీసము.—

శ్రీసదాచార్యనుశాసనాభిజ్ఞఁ డ

బ్రాసనాసీనుఁ డబ్రాసనాది

వాసనారాయణోపాసనామ్నాయంత

వాసనావాసితోల్లాసహృదయుఁ

డై సనాతననిరాభాసనానార్థావ

భాసకానందసత్త్వాసమాన

ధీసాక్షివరచిదాభాసై కృతసంతతా

తే. గానువీసంబుకై సుదతీసుతార్థ
దాసదాసీజనములపై నాసఁ జేసి
మోసపోవక దోసము ల్లోసికొనక
వాసుదేవాత్ముడై చిద్విలాసుఁ డగుచు.

149

టీ. శ్రీసదా...జ్ఞాదు-శ్రీ = శోభాయుక్తుడైన, సదాచార్య = సద్గురువు
యొక్క, అనుకాసన = ఆజ్ఞను (లేక ఉపదేశమును), అభిజ్ఞాదు=బాగుగా గ్రహించిన
పురుషుడు, అబ్బాసనాసీనుడు = పద్మాసనమునఁ గూర్చుండి, అబ్బాస...యుడు-అబ్బా
సన=బ్రహ్మచేవుడు, ఆది=మొదలైనదేవతలకు, వాస=నివాసభూతులైన, నారాయణ=
పరబ్రహ్మయొక్క, ఉపాసనా = ఉపాసనచేతను, ఆమ్నయాంతవాసనా=వేదాంత
శాస్త్రజ్ఞానముచేత గలిగినసంస్కారములచేతను, అవాసిత = నివసించబడిన, ఉల్లాస=
సంతోషముగల, హృదయుండై=మనసుగలవాడై, సనా...నుడు-సనాతన=అనాదియై
నట్టియు, నిరాభాస = ఛాయారహితుఁ డైనట్టియు, నానా = పలువిధములైన, అర్థ=
విషయములను, అవభాసక = ప్రకాశించుజేయునట్టియు, ఆనంద = ఆనందరూపుడై
నట్టియు, సత్య = సత్యస్వరూపుఁ డైనట్టియు, ఆసమాన = సాటిలేనట్టియు, ధీ=బుద్ధికి,
సాక్షి=ద్రష్టయైనట్టియు, కూటస్థునితో, వర=శ్రేష్ఠుడైన, చిదాభాస = తీవ్రనకుఁగల,
విక్ర్య = స్వభావసిద్ధ మగు నేకార్యమును (అనఁగా: నేకత్వధ్యానమును), సంతత=
ఎల్లప్పుడును, అభ్యాస = అభ్యసించుటవలన, వివర్జిత = పోఁగొట్టబడిన, ఆయాసుఁ
డగుచుకే=సంసారదుఃఖముగలవాడై, కానువీసంబుపై=ధనమువైనను, సుదతీ...పైకే-
సుదతీ=స్త్రీలు, సుత = పుత్రులు, అర్థ = స్వలాభము, దాస = దాసులు, దాసీ=దాసీలు,
జనములపైకే = బంధువులు మొదలైనవారిపై, ఆశఁజేసి = అభిలాష నుంచుకొని,
మోసపోవకే = అత్తజ్ఞానకూన్యుడై చెడక, దోసములు = భార్యాపుత్రాదులతోఁబడె
ధనార్జనాదులయందు వివిధము లగుపాపములను, మోసాసీనకే = చేయక, వాసు
దేవాత్ముడై = బ్రహ్మరూపుడై, చిద్విలాసుఁడగుచుకే = జ్ఞానరూపముతోఁ బ్రకా
శించుచు.

సర్వతఃప్రాససీసము:—

శిష్టవ రేణ్యునిద్దిబ్బోపదిష్టార్థదిష్టవిశిష్టసంతుష్టుఁ డగుచు
గట్టమై మూఢసంజుష్టమై త్రిగుణసంగ్లిష్టమైపరమనికృష్ట మగుచు
దుష్టమై పరఁగునీవ్యష్టిసమష్టిరూపాష్టప్రకృతిమయదృష్టజగము
భ్రష్టంబుగాఁ గడునష్టంబుగా నాత్మదృష్టచేఁ గని యివివిష్టుఁ డగుచు

తే. విష్ణుసప్తయై తదస్పృష్టుఁ డగుచు
 ద్రష్టయై నిత్యనిర్మలోత్కృష్టుఁ డై వి
 చేష్టుఁ డగుతన్ను గాంచి, విస్పృష్టముగ న
 భీష్ట ఫలసిద్ధిఁ బొందు సంతుష్టుఁ డగుచు.

150

టీ. శిష్టవ...గుచుక్ - శిష్టవరేణ్యుఁడగుచున్నాననిచే, నిర్దిష్ట = నిర్ణయించబడి,
 ఉపదిష్ట = వివరముగా నుపదేశించబడిన, అర్థ = మోక్షరూప మగువిషయముయొక్క,
 దిష్ట=దర్శనముచేత (అనగాఁ బ్రాప్తిచేత), విశిష్ట = అధికముగా, సంతుష్టుఁ డగుచుక్ =
 సంతోషించినవాఁడై, నష్టమయి = దుఃఖియై, మూఢసంజుష్టమయి = అజ్ఞానులచే
 నాశ్రయించబడినదై (లేక యాత్మరూపముగా నభిమానింపబడినదై), త్రిగుణసంక్లి
 ప్తమై = సత్వరజస్తమోగుణములతోఁ జేరినదియై, పరమ నికృష్ట మగుచుక్ = మిగుల
 నింద్యమై, దుష్టమై=సర్వదోషములకు నాకరమై, పర...ముక్ - పరఁగుఁడగుచున్న,
 ఈ, వ్యష్టి = అనేకము లైనట్టియు, సమష్టి = సముదాయకమైనట్టియు, రూప=రూప
 ములు గలది యైన, అష్టప్రకృతిమయ = పంచభూత మనోబుద్ధ్యహంకారరూపమైన,
 దృష్ట = చూడబడుచున్న, జగముక్ ప్రపంచమును, భ్రష్టంబుగాక్ = నశించు
 దానినిగా, కడునష్టంబుగాక్=మిగుల విధ్వంసముగా, ఆత్మదృష్టిచేక్ = బ్రహ్మజ్ఞానముచేత,
 కని = గ్రహించి, అవశిష్టఁడగుచుక్ = ఈప్రపంచమునకంటెఁ దాను వేరై, విష్ణు
 సప్రష్టయై=త్రైలోకములకును సృష్టికర్తయై, తదస్పృష్టుఁడగుచుక్=ఆప్రపంచములతోఁ
 గాని సృష్టిరూపకార్యముతోఁ గాని సంబంధపడక, ద్రష్టయై=సాక్షియై, నిత్యనిర్మ
 లోత్కృష్టుఁడై=శాశ్వతుఁడై పరిశుద్ధుఁడై సర్వాధికుఁడై, నిత్య, నిర్మల, ఉత్కృష్టుఁడై,
 విచేష్టుఁడై=నిమియుఁజేయనివాఁడై, అగుతన్నుక్=ఉన్నతనను, విస్పృష్టముగక్=బాగుగ,
 కాంచి=తెలిసికొని, సంతుష్టుఁడగుచుక్ = ఆనందించుచు, అభీష్టఫలసిద్ధిక్ = కోఁప
 మోక్షరూపమగుఫలమును, పొందుక్=పొందును.

తా. ఇట్లు సదాచార్యునియుపదేశమువలన సర్వము నెఱింగి పద్మాసమువలన
 గూర్చుండి బ్రహ్మదేవతలకు నివాసభూతుఁడై నారాయణుని (పరబ్రహ్మమును) ఉపాసన
 చేయుచు వేదాంతజ్ఞానమువలన గలిగినసంస్కారముచే సంతకంత కుప్పొంగుచున్న
 హృదయముకలవాఁడై యాసాధకుఁడు అనాదియు ప్రతిబింబరహితుండును సర్వప్రకార
 కుండును బుద్ధిసృష్టలకు సాక్షియు నగుపరబ్రహ్మమే సత్యజ్ఞానానందరూపుఁడే తానిని
 స్వభూషసిద్ధమైన జీవబ్రహ్మైక్యమును నిర్వికల్పసమాధిచే సర్వకాల సర్వావస్థలయందు
 నభ్యసించు చుండుటవలన హృదయమునందలి వికారములనెల్ల ధ్వంసము చేసికొనును.
 అప్పు డాతనికి దానిని విశ్రాంతి ధర్మములు కలగవు. కామక్రొధాదులు విజృంభ

భింపపు. బ్రతికియున్నంతకాల మన్నియు వచ్చుచు పోవుచు నుండినను పూర్వమువలె నాసాధకుని మోసపుచ్చు నేరపు. రాగద్వేషయుక్తము లగుకర్తలఁ జేయింపనేరపు. కావున నేవికారముచేతను బాధింపఁ బడక వాఁడు పరబ్రహ్మరూపుడై జ్ఞానప్రకాశ మాత్మఁడై యుండును. మఱియు “గురువెట్టిమోక్షమును సంపాదించవలయునని యనేక విధములుగా నుపదేశించిరో అట్టిమోక్షము నాకు దొరకెను కృతార్థుండ నైతిని” అని మిగుల సంతోషించును. ఈసంతోషమువలన సమాధియందు మనసు మిగుల స్థిరమై మఱింత యుత్సాహమును కలిగించును. దుఃఖిరూపమై త్రిగుణయుక్తమై ఆకాశాది పంచభూతములను మనోబుద్ధ్యహంకారములను స్వరూపములుగాఁగలిగి మిగుల సీచమై బహువిధదోషదుష్టమై యున్న వ్యప్తిసనుష్టైత్తక ప్రపంచమును అత్తగా నెన్నుకొని భావింపఁడు. ఇది యజ్ఞానుల కాత్మగా తోచునుగాని జ్ఞానికి తోచదుకదా. యథార్థ స్థితి నెఱింగినవాఁడు కావున “ఈ ప్రపంచము అభావరూపమైనది. భ్రాంతివలన నున్నట్లు కావచ్చుటయే కాని దీనికి యథార్థస్వరూప మేదియు లేదు” అని బ్రహ్మజ్ఞానదృష్టిచే నిశ్చయించుకొని యాసాధకుఁడు “నే నీ ప్రపంచమునకు సాక్షిని. వాస్తవస్థితి ననుసరించి నాకంటె నతీతక్రమగుపదార్థము లేదు” అని తెలిసికొనును. “ఈ సర్వప్రపంచమును నేనే సృజించితిని. ఐనను సాక్షిసగుటచే నాకు దీనితో సంబంధము లేదు. నేను నిర్మలఁడను. నాకు నాశములేదు. నేనేమియుఁ జేయువాఁడను కాను అని నిర్ణయించుకొని సంపూర్ణ స్వానుభవము కలిగి జీవన్ముక్తుఁ డగును.

సర్వతఃప్రాససీసము:—

దాంతుఁ డై సకలవేదాంతతాత్పర్యప
ర్యాలోచనై కాశయంబుచేతఁ
జేతనాచేతనవ్రాతసంయుతపంచ
భూతాత్మకద్వైతజాత మెల్ల
మెల్లనఁ దనయంద మిథ్యగా భావించి
నిరుపమానందాంబునిధి మునింగి
నింగిభంగి నెసంగి నిరవయవాత్ముఁ డై
కారణకార్యవికారరహిత

తే. హితనిరీహనిరామయనిర్వికల్ప
కల్పనాతీతసచ్చిత్సుఖస్వభావ
భావనాభావసూన్యచిద్బ్రహ్మగుచు
సంతసించుచు నుండు సజ్జననీయుడు.
సీతారామా—54

టీ. సజ్జనపరుండు = సత్పురుషశ్రేష్ఠుండు, దాంతుండై = ఇంద్రియమనోనిగ్రహములతోఁ గూడినవాడై, సకల...చేతన్ - సకలవేదాంత = సర్వవేదాంతములయొక్క, తాత్పర్య = తాత్పర్యమును, పర్యాలోచన = విచారించుటయందు, నీకాశయంబుచేతన్ = ముఖ్యమైన (అనఁగ అత్యాసక్త మైన) మనస్సుతో, చేతనా...మెల్లన్ - చేతనాచేతన వ్రాతసంయుత = చేతనజడసమూహములతోఁ గూడినట్టియు, పంచభూతాత్మక = పంచభూతమయ మైనట్టియు, దైవతజాతమెల్లన్ = ప్రపంచము నంతయు, మెల్లన్ = క్రమక్రమముగా (అనఁగా జ్ఞానదార్ధ్యము కలగుకొలది), తనయంద = బ్రహ్మరూపమునందే, మిథ్యగా భావించి = అభావముగాఁ జూచి (అనఁగా: శుక్తియందుఁ దోచునట్టి రజతము నభావముగాఁ జూచినట్లు చూచి), నిరు...ధిక్ - నిరుపమ = సాటిలేని, అనంద = బ్రహ్మనంద మనెడు, అంబునిధిక్ = సముద్రమునందు, మునింగి, నింగిభంగి = ఆకాశమువలె, నిరవయవాత్తుండై = అవయవములు లేక సర్వపరిపూర్ణ స్వరూపుడై, ఎనంగి = అభివృద్ధిజెంది, కార...గుచు-కారణ = కారణస్వరూపమైనట్టియు, కార్య = ప్రపంచరూపమైనట్టియు, వికార = వికారములు, రహిత = లేనట్టియు, హిత = సుఖకరుడైనట్టియు, నిరీహ = కామాదులు లేనట్టియు, నిరామయ = వ్యాధులు లేనట్టియు, నిర్వికల్ప = సంకల్పవికల్పములు లేనట్టియు, కల్పనాతీత = ఇట్టివాఁడని చెప్పటకు వీలులేనట్టియు, సత్ = సత్యస్వరూపుడైనట్టియు, చిత్ = జ్ఞానస్వరూపుడైనట్టియును, సుఖ = ఆనందరూపుడైనట్టియు, స్వభావ = స్వభావముగ గలిగినట్టియు, భావనా = తలంపు, భావ్య = తలంపఁదగినది యనువికారములు, శూన్య = లేనట్టియు, చిద్బ్రహ్మమగుచున్ = సంపూర్ణ విజ్ఞానస్వరూపుడగు బ్రహ్మమే, సంతసించుచు నుండున్.

తా. ఇట్లు ప్రపంచము కలదనియుఁ దాను దానికి సాక్షి యనియు నిశ్చయించి సమాధినిష్ఠను నలుపుకొలది క్రమక్రమముగ నాదృష్టి తొలగి మఱియొకవిశేష మేర్పడును. వేదాంతశాస్త్రముయొక్క తాత్పర్యము క్రమక్రమముగ విశదమగును. విచారించుకొలది చేతనజడస్వరూప మగు నీపంచభూతాత్మక ప్రపంచ మంతయు భ్రాంతిసిద్ధమగుటచే నసత్య మని తోచును. ఇట్లుతోచి తానే సర్వమయుండై యుండినట్లు దృఢమగుటచే సర్వపరిపూర్ణ మగుతనయానందరూపము స్పష్టముగా ప్రకాశించును. ఆకాశమువలెఁ దాను సర్వవ్యాపకుఁడగుటయు నవయవములు లేనివాఁడగుటయు స్పష్టమగును. ఇట్లు సర్వము స్పష్టము కాఁగానే “నేను సాక్షిని సృష్టికర్తను. ఈ ప్రపంచము నాకు దృశ్యము, కార్యము” అను వికారములు లేక సంకల్పశూన్యుడై దోషరహితుడై “ఈతఁ డిట్టివాఁడు” అని నిర్ణయించుటకు వీలులేనివాడై చేష్టలు లేక కేవలము సత్యజ్ఞానానందములే స్వభావములుగాఁ గలిగి తలంపు తలంపఁజడఁదగినది యను భేదములు లేక ఏకస్వరూపముతోఁ బ్రకాశించు పరబ్రహ్మమే తానె తానే పరబ్రహ్మమై బ్రహ్మజ్ఞాని ప్రకాశించుచుండును.

సర్వతః ప్రాససీసము:—

డెందంబు నింద్రియబృందంబు నొకటి ని
 వృందంబుఁ గావించి క్రిందుపటిచి
 యందంబుగ మనోరవిందంబునకు మూల
 కందంబు నొచిదానందజలధి
 నందంబు బిందు వమందంబుగా నొందు
 చందంబునం బొంద మందు లెల్ల
 నిందించినను నభినందించినను మేలుఁ
 జెందించినను గీడుఁ జెందునప్పు
 లే. డెందుఁ దగులక విందుగా నందుకొనుచు
 సందియంబులసందడి డిందఁ జేసి
 కందు లేని మనీషి సనందనాది
 వందనీయుండ నైన నాయందుఁ గలదు.

152

టీ. కందులేనిమనీషి = దోషములేని బ్రహ్మజ్ఞాని, డెందంబు = మనస్సును, ఇంద్రియబృందంబులకు = ఇంద్రియసమూహమును, ఒకటి = ఒకమాత్ర, నివృందంబు గావించి = నిశ్చలముఁజేసి, క్రిందుపటిచి = అడఁచి, అందంబుగ = మనోహరముగా, మనోరవిందంబునకు = మనస్సును కమలమునకు, మూలకందంబునా = మూలాధారమైన, చిదానందజలధి = చిత్ = అపరోక్ష బ్రహ్మజ్ఞానమువలనఁ గలిగిన (లేక జ్ఞానరూపుడైన), ఆనంద = ఆనందమనెడు (లేక ఆనందరూపుడైన బ్రహ్మయనెడు), జలధి = జలశయము నందు, అందంబు = సొగసైన, బిందువు = బుద్ధి, అమందంబుగా = దృఢముగా, ఒందు చందంబున = కలియునట్లు, పొంద = చేరియుండఁగా (ఆనఁగా బుద్ధి బ్రహ్మనందమున మునిగి మరల వెలికి రాకుండుటచే), మందుల్లె = మూఢులందఱును (ఆనఁగా బ్రహ్మజ్ఞానములేని సంసారులందఱును), నిందించిన = తననుతిట్టినను, అభినందించిన = స్తోత్రము చేసినను, మేలుఁజెందిన = మేలుచేసినను, కీడుఁ జెందునప్పుడు = కీడు వచ్చినప్పు డును (ఆనఁగా దనకు వారు కీడుచేసినను), ఎందుఁదగులక = దేనియందును రాగ ద్వేష ములు లేక, విందుగా నందుకొనుచు = నిశ్చలత్వముచే (లేక యాదరముచే) ననుభవించుచు, సందియంబుసందడి = సంశయపరంపరను, డిందఁజేసి = నశింపఁజేసి, సనంద నాది వందనీయుండ = సనందనాదిమహామునులచే స్తోత్రము చేయఁదగినవాడను, విన నాయందు = వినట్టి పరబ్రహ్మరూపుడనైన నాయందు, కలయు = కలసిపోవును.

తా. ఈవిధముగ మొదట దృగ్ దృశ్య భేదము నవలంబించి బ్రహ్మరూపమును నిర్ణయించి స్వానుభవముచే దృఢముచేసికొని పదవ శాస్త్రాదులనవాయముచే దృశ్యముకూడ

నాత్తయేయని నిర్ణయించి యంతట నాయభిప్రాయమునుగూడ వదలి సర్వము పు
బ్రహ్మమేయని నిర్ణయించి మనస్సునందుగాని ఇంద్రియములందుగాని కొంచెమైనను
చాంచల్యము లేనివాడైయున్న జ్ఞాని మనస్సునకు నాధారభూతమైన(అనగా సంకల్ప
మునకు సుత్వత్రిస్తానమైన) బ్రహ్మనందనముద్రమునందు (సర్వసంకల్పములను బ్రహ్మ
నుండియే జనించును. మరల నచ్చటనే యడంగును) బుద్ధిని పునరుత్థానములేకుండ
ముంచివేయును. అల్పములగు విషయానందముల మరగియున్నంతమాత్రముననే బుద్ధి
ఇటు నటు చలించక నా యానందములయందే నిలిచియుండును. ఇట్టిబుద్ధి పరమానంద
రూపుడగు పరబ్రహ్మమునందు నిలుచుటకు మరగినచో నిక నీవలకు వచ్చునా? ఈవిధ
ముగ బ్రహ్మజ్ఞాని పరమానందానుభవమున మునిగి సర్వము దానయై “దీనిని విడువ
వలయును. దీనిని స్వీకరింపవలయును” అను భేదము లేనివాడై యుండుటవలన
బరులు మూఢులై తనకు మేలుచేసినను కీడుచేసినను తనను నిందించినను భూషించినను
వానిచే గలుగు హర్షశోకముల నొందఁడు. ఏది ఎట్లు వచ్చినను అందు రాగద్వేష
యుక్తుడు కానేరఁడు. ఇట్లు నిర్దోషియై సిద్ధుడైయున్న బ్రహ్మజ్ఞాని సనకసనందనాది
వినుతుండ నగు నాతో (బ్రహ్మముతో) నైక్యమునొందును. ఇట్టి పరిపూర్ణసమాధి (లేక
జ్ఞానము) దొరకినవానికి గర్తవ్యములేదు.

ఆవ. ఈవిధముగ నారూఢుని విషయంబును ఆరురుక్షుని విషయంబును నిరూపించి
పర్యవసానమును జెప్పచున్నాఁడు:—

క. కావున నీవును పావన

భావనచే నింద్రియముల భంజించి మనీ

షావిల మడంచి యనిశము

భావింపుము నన్ను విజనపదగుండవగుచున్.

155

టీ. కావున = కాబట్టి, నీవును, పావనభావనచే - పావన = పరిశుద్ధమైన
(అనగా బ్రహ్మమే నే నను), భావనచే = తలంపుచేత, ఇంద్రియములన్ = జ్ఞానశ్రేణి
ద్రియములను, భంజించి = జయించి, మనీ...లము-మనీషా = బుద్ధియందలి, అవిలము =
దోషమును, అడంచి = నశింపఁజేసి, అనిశము = ఎల్లప్పుడును, విజనపదగుండవగుచున్ =
ఏకాంతప్రదేశముననుండి, నన్ను = బ్రహ్మస్వరూపుడనైన నన్ను, భావింపుము = నిన్నుగా
(జీవునిగా) ధ్యానింపుము.

తా. ఓరామాంజనేయా! నీవును వైనఁ జెప్పిన యారురుక్షునివలెనే తగిన యభి
కారము గలిగి నన్ను (రాముని) ఆశ్రయించి యుపదేశమును పొందితివికాని యభి
సము (అనగా నిర్వికల్పసమాధ్యభ్యాసము) లేకపోవుటచే దేహాత్మాభిమానమును వదిలి
సేరకున్నావు. మనస్సును ఇంద్రియములను మోసపుచ్చుచున్నవి. కావున చక్కని

వివేకముచే సింద్రియముల జయించి మనసునందలి మాలిన్యము నణచి ఏకాంతవాసుం
డవై నన్ను (బ్రహ్మమును) సర్వకాలములయందును ఆత్మరూపునిగా ధ్యానింపుము.
క్రమముగ దేహభిమానము వదిలిపోవును. అపరోక్షజ్ఞానము దృఢమగును. ముక్తి కరస్థిత
మగును.

అవ. ఇట్లు కర్తవ్యము నుపదేశించి జ్ఞానదార్ధ్యమునకై మఱియొకవిధముగఁ దన
రూపమును నిరూపించుచున్నాఁడు:—

ఆ. ఆంజనేయ ! సచ్చిదానందమయుని గా
నన్ను గాంచు తెఱఁగు విన్న వింతు
నమలమనముచేత నవధరింపుము నీదు
సకలసంశయములు సమసిపోవు.

154

టీ. ఆంజనేయ, నన్ను = పరబ్రహ్మరూపుడైననన్ను, సచ్చిదానందమయు
నిగా = సత్యజ్ఞానానందస్వరూపునిగా, కాంచు తెఱఁగు = తెలిసికొనుపద్ధతిని, విన్న
వింతు = వివరించెదను. అమలమనముచేత = నిర్మల మగుమనస్సుతో, అవధరింపుము =
వినుము. నీదుసకల సంశయములు = నీకుఁ గలసందేహము లన్నియును, సమసిపోవు =
నశించును.

తా. ఓయాంజనేయ! పూర్వమునకంటె విస్పష్టముగ నారూపము నెఱింగించె
దను వినుము. నిర్మల మగు మనస్సు కలవాడవై విమర్శింపుము. అట్లు విమర్శించిన సత్య
జ్ఞానానందరూపముతో సమాధిసమయమున నన్ను వీక్షింప నగును.

సద్రూపలక్షణము. ౧౭

అవ. తనకుఁ గల సత్యజ్ఞానానందరూపములను గ్రమముగ విభాగించి చూపు
వాడై మొట్టమొదట సత్యస్వరూపమును వివరించుచున్నాఁడు:—
పంచచామరము —

అనాదికాల మాదిగా ననంతదేహవర్ణగో
త్రనామరూపసౌఖ్యదుఃఖధర్తపాపకోటులు
వినాశమొందుచుండఁ బూని వీనిఁ జూచుచుందునే
ననాది నౌట సత్స్వరూపుఁ డంద్రు నన్ను మారుతీ!

155

టీ. మారుతీ = ఆంజనేయ, అనాదికాలమాదిగా = అనాదికాలమునుండియు,
అనంత...లును = అనంతదేహ = లెక్కకు మిక్కిలి యగుదేహములయొక్కయు, వర్ణ =
బ్రహ్మణాదిజాతులయొక్కయు, గోత్ర = వాసిష్ఠభారద్వాజాదిగోత్రములయొక్కయు,
నామ = రామకృష్ణాది నామములయొక్కయు, రూప = మనుష్యపశుపక్ష్యాదిరూపములయొ

క్రయం (లేక నీలపీతాదిరూపములయొక్కయు), సౌఖ్యం=సుఖములయొక్కయు, దుఃఖం=దుఃఖములయొక్కయు, ధర్మం=పుణ్యములయొక్కయు, పాపం=పాపములయొక్కయు, కోటులం=సమూహములు, వినాశ మొందుచుండక=నశించుచుండకగా, నేకం=వర్తమామునైననేను, అనాదిసౌఖ్యం=అనాదికాలమునుండియు నొకటి విధముగా బ్రకాశించుచుండువాడనగుటచే, పూని = ప్రయత్నపూర్వకముగా, వీనిజూచుచుండుకొ=ఈదేహదులనన్నిటిని (అనగా వీనియుత్పత్తివిభాగములను సాక్షిని) చూచుచున్నను, నన్నుకొ, సత్స్వరూపుడంద్రు = నశించనివాడనని చెప్పుదురు (చూడక బడునని నశించినను చూపునకు నాశముగలుగుదు. లేదా చూడబడు పదార్థములయొక్క యుత్పత్తి వినాశములకూడ చూపుచే జూడబడుచునే యుండును కావున వానితోబాటు చూపునకుగూడ నాశము గలుగు నని చెప్పుటకు వీలు లేదుకదా! అట్లే జ్ఞానరూపుడగుసాక్షికి గూడ నాశము లేదని భావము).

తా. ఓవాయుపుత్రా! నాకు సత్యము జ్ఞానము ఆనందము అను స్వరూపములు గలవు. అందు సత్యస్వరూపము నాశ్రయించి నన్ను “సత్పదార్థము” అనుచున్నాడు. దీనికి గారణ మేమి యనిన: నాకాద్యంతములు లేవు. వీలయిన: దేహములు పేరులు రూపములు కలములు పాపపుణ్యములు సుఖదుఃఖములు ఎంతకాలమునుండి వచ్చుచున్నవో చెప్పుటకు నవకాశ మేది యైన కలదా? సృష్టి యనాది యగుటచే నేయవకాశమును లేదుకదా. మఱియు సాక్షిలేకపోయిన నీచెప్పబడిన దేహదులలో నేదియు బ్రకాశింపదు కదా. ఇదియును గాక నీదేహదు లుత్పత్తివినాశములు కలవి కావున సాక్షి కట్టియుత్పత్తివినాశము లుండకూడదు. కావున నేను (జ్ఞానస్వరూపుడగు నేను) సర్వసాక్షి నగుటచే నెప్పటికిని నశించను. సాక్షియగువాడు నశింపకూడదని సయోక్తికముగ ఇదివఱకే నిరూపించి యున్నాను కదా. కావున నేను (బ్రహ్మము) సద్రూపుడను. ఈకారణమువలన లోకంబును కాస్త్రంబులును నన్ను సద్రూపుడని చెప్పుచున్నవి.

పంచచామరము.—

ఖగంబులు దురంగపన్న గంబులు వనంబులు
మృగంబులు న్న గంబులు మహిధరాదికంబులు
జగంబులు లయంబు నొండ సాక్షి నై సమస్తము
దగంగఁ జూచు చుండుదుక సదాసదాత్మ కుండనన్.

156

టీ. ఖగంబులు=వక్షులును, తురం...గంబులు=తురంగ = గుఱ్ఱములు, మృగంబులు=నర్పములును, వనంబులు=అరణ్యములును, మృగంబులు=మృగములు

లును, నగంబులు = వృక్షంబులును, మహిధరాదికంబులు = కొండలు మొదలగునవి
యును, జగంబులు = మఱియుఁ గలసర్వలోకంబులకు, లయంబునొందఁ = నశించు
చుండఁగా, సదా...త్వ కుండఁ - సదా = ఎల్లపుడును, సదాత్వ కుండఁ = సదాపు
డనఁబడుచు, సాక్షి నై = ద్రష్ట నై, సమస్తము = వైచెప్పినయన్నిటిని, తగంగఁ = ఒప్పు
నట్లుగా, చూచుచుండుదుఁ.

తా. ఇట్లు అందఱును బ్రశంసింప సద్రాపుడనై జ్ఞానరూపుడ నగుటచే సర్వ
సాక్షి నై పక్షులు మృగములు సర్పములు పర్వతములు వృక్షములు అశ్వములు అరణ్య
ములు మొదలగునవియు, ఇట్లన నేల? సర్వప్రపంచమును నశించుచున్నను ఉత్పత్తి నొందు
చున్నను వానితోఁగూడ నుత్పత్తినివాళముల నొందక నన్నిటిని జూచుచుండును.

అవ. ఈవిషయమున సర్వానుభవసిద్ధ మైనమఱియొకస్థితిని వర్ణించి చెప్పుచు
న్నాడు:—

నీ. దేహేంద్రియప్రాణధీమనోహంకార

చిత్తము ల్మమతమచేష్ట లుడిగి

యలఘుసుషుప్తియం దజ్ఞానమున లయ

మొందినవేళ నే నుంటఁ జేసి

యేమియు లేదని యెఱుఁగుదు వానియ

భావ మంతయును స్వభావమునను

గావున విను తదభావానుభావము

స్తరియింతు మేల్కొన్న సమయమునను

తే. వరుసతో నిట్లు జాగరస్వప్నసుప్తు

లనుదినం బేఁగుదెంచుచు నరుగుచుండ

నేకరూపుడ నై వాని నెపుడుఁ గనుచు

నునికివలనను సద్రాపుడను గపీంద్ర!

157

టీ. కపీంద్ర = వానరశ్రేష్ఠ, వినుము. దేహేంద్రి...ములు - దేహ = శరీరము,
ఇంద్రియ = జ్ఞానకర్తేంద్రియములు, ప్రాణ = పంచప్రాణములు, ధీ = బుద్ధి, మనః = మనస్సు,
అహంకార = అహంకారము, చిత్తములు = చిత్తము (సంశయాత్మక మగునంతకకర
ణము), తమతమచేష్టలుడిగి = తమకార్యములను దెలిసి, అలఘుసుషుప్తియందు = అధిక
మైనసుషుప్త్యవస్థయందు, అజ్ఞానమున = వానికిఁ గారణభూతమగునవిద్యయందు,
లయ మొందువేళ = లీనములైనప్పుడు, నేనుంటఁజేసి = నేను నిలిచియుండుటవలన,
స్వభావమున = స్వభావముగా (లేక యథార్థముగా, లేక యితిరసాధనములతో

పనిలేక స్వయముగా), ఏమియులేదని = ఇంద్రియాదులలో నేదియు నివృద్ధులేదని, వానియభావమంతయు = అయింద్రియాదుల యభావమును, ఎఱుంగుదు = తెలిసికొనుచుండును, కావున = కాబట్టి, మేల్కొన్న సమయమున = మరల జాగ్రదవస్థ గలిగినప్పుడు, తదభావానుభవము = అయింద్రియంబుల యభావము ననుభవించుటను (అనగా: సుషుప్త్యవస్థలయం దనుభవించబడిన శూన్యభావమును), స్మరియింతు = “నాకు నిదురలో నేమియుఁ దెలియలేదు” అని స్మరణకుఁ దెచ్చికొందును, పరుసతో = క్రమముగ, ఇట్లు = ఈవిధముగా, జాగరస్వప్న సుషుప్తులు = జాగ్రత్త స్వప్నము సుషుప్తి అను మూడవస్థలు, అనుదినంబు = ప్రతిదినమును, ఏగు దెంచుచు = వచ్చుచు, అరుగుచుండ = నశించుచుండగా, ఏకరూపుండనై = ఏకస్వరూపుండనై (అనగా భేద మేమియును లేక), వాని = ఆజాగ్రదాద్యవస్థలను, ఎపుడు, కనుచు = చూచుచు, ఉసికివలన = ఉండుటచేత, సద్రూపుండ = నాశముఁ జెందని స్వరూపము కలవాడను.

తా. ఓవానరశ్రేష్ఠా! మఱియొకవిషయమును వినుము. లోకమున నెల్లవారికిని నిదురనుండి మేల్కొనిన పిదప “నాకు నిదురయం దేమియుఁ దెలియలేదు” అని స్మరించుట యనుభవసిద్ధమై యున్నది కదా. పూర్వమున ననుభవించని విషయము స్మరణకు రా దనుటయు లోకమునఁ బ్రత్యక్షసిద్ధమే. కావున నీస్మృతికి ననుభవ మెట్లు కలిగినో కొంచెము విచారించుము. నిదురయందు రెండవస్థ లనుభవించబడుచున్నవి. అందు స్వప్నావస్థయందు బాహ్యేంద్రియములు లేకున్నను మనస్సు కలదు. కావున దానిని గూర్చి మన మంతగా నివృద్ధు విచారింప వలసినదిలేదు. సుషుప్త్యవస్థయం దామనస్సు కూడ నశించుననుటయు సామాన్యముగ నందఱు మనస్సునే సాక్షినిగాఁ దలంచుచున్నారనుటయు స్పష్టమే. కావున నాయవస్థయందున్న సర్వాభావము ననుభవించువాడు (చూచువాడు) ఎవ్వఁడు, అతఁడే సర్వసాక్షి. అతఁడే నేను (బ్రహ్మ). ఈవిధముగా మనస్సు లేనప్పుడుకూడ సాక్షి యొక్కఁడున్నాఁ డనుట సిద్ధాంతమగుటచే మనఃప్రచారము గలజాగ్రదాదులయందుఁగూడ నాతఁడే సాక్షిగ నున్నాఁ డనుట నిస్సంశయ మగుసిద్ధాంతము. ఉత్పత్తివినాశములు కలవానిని (మనస్సు మొదలగు వానిని) సాక్షులనుగాఁ జెప్పట యసంభవము. “ఇది ఇప్పుడు పుట్టుచున్నది. ఇప్పుడు నశించుచున్నది” అని తెలిసికొనువాఁ డొకఁడు లేకున్న “ఈవస్తువున కుత్పత్తి వినాశములు కలవు” అనుట తెలియఁబడదుకదా. కావున నిర్వికారుడ నగు నేనే (బ్రహ్మ) సర్వావస్థలయందును సాక్షి నై యుండును. ఇట్లుండుట నాకు స్వభావమే కాని క్రియ కాదు. నేను జ్ఞానస్వరూపుండను కావున సర్వపదార్థములను నన్నాశ్రయించి ప్రకాశించుచున్నది. కాని నాకు దానిని ప్రకాశించుటకు నను సంకల్పముగాని

దానిని గూర్చిన ప్రయత్నము కాని లేదు. ఏదియైన నొకకార్యము జరుగునప్పుడు ఆ కార్యమునకుఁ బూర్వమున సంకల్పము గాని ప్రయత్నము గాని జనింపవలయును. కావునఁ గర్తృకును కార్యమునకును నడుమ సంకల్పాదులలో నేదియైననొకటి యుండ వలయును. ఇచ్చట నట్లేడియు లేదనుట యనుభవసిద్ధము. భ్రాంతివలన నొకవేళ జాగ్రత్స్వప్నములయందు దాసంకల్పాదు లున్నట్లు తోచినను సుషుప్త్యవస్థయందు దవి లే వనుట నిర్వివాద మైనవిషయమే. కావున నాకుఁ గర్తృత్వములేదు. వైచెప్పిన సంకల్పాదుల కెవ్వఁ డాశ్రయభూతుడగునో వాఁడే కర్తయనుట యనుభవసిద్ధమైన విషయము. ఈవిధముగ నేను స్వభావముచేతనే జాగ్రదాద్యవస్థలు వచ్చుచుఁ బోవుచు నున్నను వానియందలిసర్వపదార్థములను సాక్షి నై గ్రహించుచు నొక్కదినము నందు వలెనే వారములయందును పక్షములయందును మాసములయందును సంవత్సరములయందును ఏకరూపముతో నున్నాను. భవిష్యత్కాలమునందువలెనే భూతకాలమునందు నున్నాను. ఇట్టివాడ నగుటచేత నాకు నాద్యంతములు లేవు. కావున నేను సద్రూపుడ నగుదు నని తెలిసికొనుము.

ఆ. జాగరంబునందు స్వప్న సుషుప్తులు
స్వప్న మున సుషుప్తి జాగరములు
సమసుషుప్తియందు స్వప్న జాగరములు
గలుగ నేను వీనిఁ గాంతు నెపుడు.

158

టీ. జాగరంబునందుక = జాగ్రదవస్థయందు, స్వప్న సుషుప్తులు = స్వప్న సుషుప్త్యవస్థలను, స్వప్న మునక = స్వప్నావస్థలయందు, సుషుప్తి జాగరములు = సుషుప్తి జాగ్రదవస్థలను, సమసుషుప్తియందుక = సరి యగుసుషుప్త్యవస్థయందు, స్వప్న జాగరములు = స్వప్న జాగ్రదవస్థలను, కలుగక = జనించుచుండఁగా, ఎపుడు = ఎల్లప్పుడు, వీనిక = ఈయవస్థాభేదములను, ఏను = సాక్షి నగు నేను, కాంతుక = చూచుచుండును. (సత్స్వరజస్తమోగుణములే జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తులనియు నాసూఁడుగుణములవలెనే యాయవస్థలుపూడ నొకదానితో నొకటి సంబంధపడియే యుండుననియుఁ దెలిసికొనవలయును.)

తా. సత్స్వరజస్తమోగుణములసాంకర్యమువలన సత్స్వరూప మగుజాగ్రదవస్థయందు రజస్తమోరూపములైన స్వప్న సుషుప్తులను రజోరూపమైన స్వప్నావస్థయందు సత్స్వతమోరూపములయిన జాగ్రత్సుషుప్తులను తమోరూపమైన సుషుప్త్యవస్థయందు సత్స్వరజోరూపములైన జాగ్రత్స్వప్నములను గలుగుచుండును. ఈవిధముగా నొక్కొక యవస్థయందె మనోవికాసంబును దానియభావంబును ఇంద్రియ ప్రచారంబును తదభావంబును గలుగుచున్నను నేను నిర్వికారుడ నగుటచే నానాత్మ ప్రకాశింపం నీతారామా—55

జేయుచున్నాను. (అనగాఁ దెలిసికొనుచున్నాను.) ఇట్లు సర్వప్రపంచసాక్షినగుటచే
ప్రపంచోత్పత్తివినాశములతో నాకు మత్స్వత్తివినాశములు కలుగవు. సర్వకాలముల
యందు నేకరూపుడనై యుండును. కావున సద్రూపుఁడను.

సీ. భువి నవస్థాత్రయంబున నేకరూపత
నొకదివసంబునం దున్నయట్లు

వినుమతీతాగామిదినవారపక్షమా

సాబ్దయుగప్రకల్పాంతములను

నొక్కచందంబున నుండుదు గావున

సద్రూపుఁడను వినిశ్చయము సుమ్ము

అది గాక బాధయోగ్యము లైనదేహేంద్రి

యప్రాణధీమనోహంకృతులును

తే. నేను గానని భావింప నిఖిలదృశ్య

చయనిషేధావధీభూతసర్వబాధ

వర్జితాశేషసాక్షి నై వఱులు చునికి

వలన సత్యస్వరూపుఁడ నలఘుచరిత.

159

టీ. అలఘుచరితః=శ్రేష్ఠమగుచారిత్రగల ఆంజనేయ, వినుము, భువి = భూమి
యందు, అవస్థాత్రయంబున=జాగ్రదాద్యవస్థల మూఁడింటియందును, ఏక రూపత
=ఒకటే విధముగా, ఒకదివసంబునందున్నయట్లు=ఒకదినమునందున్నట్లే, అతీ...ములఁ
అతీతః=గడిచినట్టియు, ఆగామి=రాఁబోవునట్టియు, దిన = దినములయందును, వార =
వారములయందును, పక్ష=పక్షములయందును, మాస=మాసములయందును, అబ్ద=సంవత్స
రములయందును, యుగ=యుగములయందును, ప్రకల్పాంతములఁ = బ్రహ్మకల్పముల
యందును, ఒక్క చందంబునఁ=ఒకటే విధముగా, ఉండుదుఁ, కావునఁ=కాబట్టి
సద్రూపుఁడఁ = నేను నాశనము లేనిస్వరూపము గలవాఁడను, వినిశ్చయముసుమ్ము=ఇది
నిశ్చయముసుమ్ము, అదిగాక = మఱియును, బాధయోగ్యములైన = మిథ్యలని త్రోసి
వేయుట కుచితము లైన, దేహేంద్రి...లును-దేహ = దేహములు, ఇంద్రియ=ఇంద్రియ
ములు, ప్రాణ=ప్రాణములు, ధీ = బుద్ధి, మనః=మనస్సు, అహంకృతులును=అహంకారము,
నేను గాననిభావింపఁ = అస్తచ్ఛబ్దార్థములు కా వని తలంపఁగ, నిఖిల...సాక్షిఁ
నిఖిల = సమస్తమైన, దృశ్యచయ = దృశ్యపదార్థములను, నిషేధ = నిషేధింపఁగా
అవధీభూత = మిగిలినట్టియు, సర్వ = సమస్తవిధములైన, బాధ = బాధలచే, వర్జిత =
విడువబడినట్టియు (అనగాఁగ, సర్వవిధములను విడువబడినట్టియు), అశేషసాక్షి నై =

సకలమునకును సాక్షి నైనట్టియు స్వరూపముగలవాడనై, వజ్రముచేత = చిహ్నము, ఈనికి వలన = ఉండుటచేత, సత్యస్వరూపుడనై = నాశములేని స్వరూపముగలవాడను (అనగా: నాకెప్పటికిని నాశము లేదు).

తా. ఓగుణవంతుడా ! జాగ్రత్తస్వప్నసుషుప్తులు ప్రతిదినమునం దొక్కమాటు పోవుచున్నవి. వానికి మూటికిని ఉత్పత్తివిశాళము లున్నను నే నేకరూపుడనై చూచుచున్నాను. ఇట్లే గడచిన దినవారమునసంవత్సరకల్పాదులయందును భవిష్యద్వారాదులయందును జాగ్రదాద్యవస్థలు వచ్చుచునే యుండును. పోవుచునే యుండును. నేనును వానికి సాక్షి నైయే యుండును. ఇట్లు అనాదికాలమునుండియు అనంతకల్పములవఱకును ఏకస్వరూపముతోనుండును. కావున నేను సత్యస్వరూపుడను. ఇదియునుగాక విచారణయందు దేహాదివదార్థముల నన్నిటిని “ఇది వృశ్యము కావున నేను దీనికంటె వేఱు” అని నిషేధింపఁగా కట్టకడకు నాస్వరూప మొక్కటియే మిగులును. కావున దేహదులు బాధితములు. నేను అబాధితుడను. బాధయనగ జ్ఞానముచే రచింపఁబడునాక కావునను బాధితములు భ్రాంతిసిద్ధములే. కావునను నే నట్టివాడను కాకపోవుటచేతను (నేను) నిత్యరూపుడనే. ఈకారణములవలన నన్ను సద్రూపునిగా నెఱింగి యుపాసించుము.

— పంచప్రళయములవివరణము. —

వ. మఱియు లఘ్వక్షరోచ్ఛార్షణమాత్ర కాలంబు నిమేషం, బట్టినిమేషంబులు పదునెనిమిది యైనఁ గాఢ, యవి ముప్పది యైనఁ గళ, యవి యన్నియైనన్ త్తణం, బవి పండ్రెండు ముహూర్తం, బమ్ముహూర్తంబులు ముప్పది యైన నహోరాత్రంబులు గడచు, నయ్యహోరాత్రంబులందు శరీరేంద్రియ ప్రాణాంతఃకరణంబులు స్వస్వవ్యాపారంబులఁ జాలించి తమకుఁ గారణం బైనసుషుప్తిరూపావిద్యాంధకారమునందు లయంబు నొందు, నప్పుడు జాగ్రత్స్వప్నాత్మకం బగునఖిల ప్రపంచంబు వాసనారూపమాత్రం బై పల్లవపత్రపుష్పశలాటుఫలమూలశాఖోపశాఖాత్మకం బయినవటంబు తదీయబీజంబునందు, నానావిధవర్ణరక్తంబయినమయూరంబుతదీయాండాంతర్జలంబునందునున్న చందంబున నుండు, నిది నిత్యప్రళయం బన నొప్పు, నయ్యహోరాత్రపంచదశకంబు పక్షం బయ్యె, శుక్లకృష్ణాఖ్యపక్షద్వయంబు మాసం, బిది నిత్యదీప్తికర కాలంబునందును నిత్యసద్వయంబు

ఋతువు, ఋతుత్రయం బయనంబు, దక్షిణోత్తరసంజ్ఞ కాయవద్య
 యంబు హేయనం, బదివేల్పులకొక్కదినం బగు, దద్దివసవారషష్ఠ
 మాసక్రమంబుచేత ద్వాదశసహస్రవత్సరంబు లైన గృతత్రేతా
 ద్వాపరకలియుగంబులు నాలుగుం జను, నయ్యుగచతుష్టయంబును
 మహాయుగం బనిచెప్పుదు, రవిదెబ్బది యొక్కటియైన మన్వంతరంబు
 చెల్లు, నమన్వంతరంబులు పదునాలుగు చనిన నలువకు నొక్కవగ
 లగు, నదిచతుర్యుగసహస్రపరిమితం, బాపగటిలోఁజతుర్దశమనుప్ర
 శయంబులున నేకయుగాంతరప్రశయంబులుఁ బ్రవర్తించు, నవియు
 నైమిత్తికప్రశయంబు లవాంతరప్రశయంబు లనంబ్రసిద్ధంబులగు,
 నందనంతఃకాలతఃకాలంబులు నశించు, నయ్యహరవసానంబున ద్రుహి
 ణుండునిద్రించు, నతనినిద్రయవ్యక్తంబనందగు, నందుబ్రహ్మాండంబు
 నంగలసర్వప్రాణివ్యవహారం బుపరతంబగు, నత్తఱిమహాభూతంబులు
 మాత్రంబు శేషించు, నది దై నందినప్రశయంబున విలసిల్లు, నయ్య
 జాన కహాపరిమాణం, బంతియ రేయియగు, నట్టిదినసంఖ్యాక్ర
 మంబుచేత శతాబ్దంబులు చనినశతానందుండు నాకంబుఁ జెందు,
 నయ్యెడ మృత్యువు సమస్తజీవుల నొక్కపెట్టుం బరిమార్చు,
 రుద్రుండు చిచ్చుకన్ను దెఱచి చూచు, నాదిత్యుండు పండ్రెండు
 మూర్తులు గైకొని ప్రకాశించు, నవ్వేశప్రజ్జ్వలజ్జ్వలాభీలం బగు
 మహానలంబు జనియించి, విశ్వవిశ్వంబు భస్మీభూతంబుగాఁ జేయు,
 సప్తమారుతంబు లొక్కపెట్టి విసరు, నవమేఘంబు లుప్పతిల్లి
 యమోఘంబులై నూలుదివ్యవర్షంబులు మహావర్షంబు వర్షించు,
 నందువలన సప్తసమద్రంబులుం గలసి యేకార్ణవం బై మహా
 మహిమండలంబు నాక్రమించు, నంతట ధరణీచక్రంబమృతాశీల
 మధ్యంబున మహోదకంబుల స్వల్పలోష్టపిండంబువిధంబున విరిసి
 చెడు, దప్తాయఃపిండంబొకతోయకణంబుం బీల్చినకై వడి బడ
 బాగ్ని విజృంభించి యమృతాంభోరాశిఁ బానంబుసేయు, దీపంబు
 గాలి యార్చినభంగి నమృతాతేజోమండలంబును మహావాయువు
 దెగటార్చు, నమృతాజంఘాసమీరంబు నిరాధేయం బగుటంజేసి
 యంతరిక్షంబునం గలయం దిరిగి యందు సుఖప్రియందుఁ బ్రాణుల
 పోలిక ప్రగల్భతనమున బయనసంగి శ్రుతయంబునసంకల్పంబు

మింగినతెఱంగున నయ్యాకాశంబు మహామనంబు గ్రసించు,
 బంచతన్త్రాత్రసహితం బయిన యమ్మహామానసంబు నిద్రాసమ
 యంబుఁ గబళించుచాడ్పున నహంకారంబుఁ గబళించు, నయ్య
 హంకృతి మహాబుద్ధి మెనంగు, నమ్మహాబుద్ధియే మహత్తత్త్వంబని
 చెప్పనొప్పు, నమ్మహాతత్త్వంబు నవ్యక్తంబు తనయందు విలీనంబు
 గావించి యడంచుకొను, నది మాయావిద్యావ్యక్తతమస్సుషుప్తి
 ప్రకృత్యానందాదిశబ్దవాచ్యం బయినప్రధానం బదియే బ్రహ్మప్ర
 శయంబగు, నయ్యనాద్యనిర్వచనీయాజ్ఞానంబు సద్గురూక్తజీవేశ్వ
 రైక్యజ్ఞానానుభవసమయంబున నభావంబగు, నదియే మహాప్ర
 శయం బగు, నిట్టినిత్యనైమిత్తికదై నందినకల్పాంతమహాప్రశయం
 బులయం దే నొక్కటిచేత బాధింపంబడక సాక్షిని వానినన్నిటిం
 జూచుచు భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలంబులయం దేకరూపం
 బుగా నుండుటం జేసి సద్రూపకుండ నగుదు నని యుపదేశించి
 వెండియు నిట్లనియె.

160

టీ. మఱియుఁ, లఘుక్షరోచ్చారణమాత్రకాలంబు = దీర్ఘాదులు లేనియక్షర
 మును ఉచ్చరించునంతకాలము, నిమేషంబు=నిమనమగును, ఆట్టినిమేషంబులు=అనిముస
 ములు, వడు నెనిమిది యైన్, కావ్య = ఒకకావ్యయగును, అవి = ఆకావ్యలు, ముప్పది
 యైన్, కళ=కళయగును, అవి=ఆకళలు, అన్నియైన్=ముప్పదియైనయెడల, ఊణంబు=
 ఒకఊణమగును, అవి = ఆఊణములు, పండ్రెండు, ముహూర్తంబు = ఒకముహూర్త
 మగును, అష్టమూర్తంబులు, ముప్పదియైన, అహోరాత్రంబులుగడచున్=ఒకఁగలును
 ఒకరాత్రియును (అనగా: నొకదినము గడచిపోవును), అయ్యహోరాత్రంబులందున్=
 ఆదినమలయందు, శరీర...బులు=శరీర=శరీరములు, ఇంద్రియ = జ్ఞానకర్తేంద్రియములు,
 ప్రాణ=పంచప్రాణములు, అంతఃకరణంబులు=మనస్సు, స్వస్వవ్యాపారంబులజాలించి=
 తమకార్యములమాని, తమకున్, కారణంబైన, సుఖ...నందున్-సుఖప్తిరూప = సుఖ
 స్త్రీవర్గయే స్వరూపముగాఁ గల, అవిద్యా=అవిద్యయనెడు, అంధకారంబునన్=చీకటి
 యందు, లయంబునొందున్ = లీనమలగును. అప్పుడు, జాగ్రత్స్వప్నాత్మకంబగు =
 జాగ్రత్స్వప్నావస్థారూపమైన, అఖలప్రపంచంబు=నమస్తప్రపంచము, వాననారూప
 మాత్రంబై = సంస్కారరూపముతో మాత్రమే, చల్లవ...కంబు=చల్లవ = చిగురుటాకు,
 పత్ర=ముదిరినయాకులు, పుష్ప=పువ్వులు, శలాటు=కాయలు, ఫల=పండ్లు, మూల=మేళ్లు,
 కాళి=కోమలు, ఉపకాళి=ఉపకాళి, ఇవియ, ఆత్మకంబు = స్వరూపముగాఁ గలది,

ఐనవటంబు=ఐనమట్టిమాను, తదీయబీజంబునందున్=దానివి తనమునందును, నానా...
 లైన-నానావిధ=అనేకవిధములగు, వర్ణ=నీలపీతాదివర్ణములతో, యుక్తంబైన=కూడి,
 మయూరంబు=నెమలి, తదీయాండాంతర్జలంబునందు-తదీయ=ఆ నెమలియొక్క (అనగా
 నెమలికి జన్మకారణ మైన), అండ = గ్రుడ్డుయొక్క, అంతః = లోపలనున్న, జలంబు
 నందున్=నీటియందును, ఉన్నచందంబునన్ = ఉన్నట్లు, ఉండున్, ఇది నిత్యప్రళయం
 బునోప్పన్=దీనికి నిత్యప్రళయమని పేరు, అయ్య...తంబు-అయ్యహోరాత్ర=అదిన
 ములయొక్క, పంచదశకంబు=పదునేను (దినంబులు), పక్షంబయ్యెన్ = ఒకపక్షమగును,
 శుక్లకృష్ణాభ్యుపక్షద్వయంబు = శుక్లపక్షము కృష్ణపక్షము అని చెప్పబడు రెండుపక్షము
 లును గలసి, మాసంబు = ఒకనెల యగును, ఇది=ఈ నెల, పితృదేవతలకున్, ఒక్కదిన
 బగున్=ఒకదినంబగును, ఆమృతద్వయంబు, ఋతువు=ఆమాసములు రెండు గలసిన నొక్క
 ఋతువగును, ఋతుత్రయంబయనంబు=మూడు ఋతువు లొక్కయయనము, దక్షిణో
 త్తరసంభ్యాకాయనద్వయంబు = దక్షిణాయనము ఉత్తరాయణము అనురెండయనములు,
 హోయనంబు=ఒక్కసంవత్సరం బగును, అది=ఆసంవత్సరము, వేల్పులకున్ = దేవతలకు,
 ఒక్కదినంబగున్ = ఒకదిన మగును, తద్దిన...చేతన్-తత్ = సంవత్సరాత్మక మైన,
 దిన=దినము, వార=నిడుదినములు గలసినవారము, పక్ష = పదునేనుదినములు (అనగా
 పదునేనుదినములు కలసి యొకపక్షము), మాస=అట్టిపక్షములు రెండు (అనగా: ముప్పది
 దినములు కలసి యొకమాసము), క్రమంబుచేతన్=అని యీవరుసగా, ద్వాదశశకమాస్త్ర
 వత్సరంబులైన = పండ్రెండువేలు దేవసంవత్సరంబు లైనచో, కృత...బులు-కృత=కృత
 యుగము, త్రేతా=త్రేతాయుగము, ద్వాపర = ద్వాపరయుగము, కలియుగంబు= కలి
 యుగము, నాలుగున్=ఈనాలుగుయుగములును, చనున్=ఒక్కమాటు గడచిపోవును
 అయ్యగచతుష్టయంబున్ = ఆనాలుగుయుగము లొక్కమాటు తిరుగుకాలము, మహా
 యుగమని చెప్పదురు = మహాయుగమందురు, అవి డెబ్బదియొక్కటియైనన్=ఆమహా
 యుగము డెబ్బదియొక్కమాటులు తిరిగినచో, మన్వంతరంబులుచెల్లున్ = ఒక్కొక్క
 మన్వంతరమగుచు వచ్చును, అమృతమన్వంతరంబులు, పదునాల్గుచనిన్ = పదునాల్గు గడచి
 నచో, నలువకున్=బ్రహ్మదేవునకు, ఒక్కపగలగున్, అది = ఆపగలు, చతు...కంబు-
 చతుర్భుగ=మహాయుగములయొక్క, సమాస్త్ర=వేయిచే, పరిమితంబు=లెక్కింపఁబడినది.
 (అనగా: వేయిమహాయుగములు బ్రహ్మకుఁ బగలు అగును.) ఆపగటిలోన్, చతుర్థశ
 మనుప్రళయంబులును=పదునాలుగుమనుప్రళయములు (అనగా మన్వంతరములు ముగియ
 నప్పుడుకలుగుప్రళయములు పదునాల్గును), అనేకయుగాంతరప్రళయంబును - అనేక=
 లెక్కకు మిక్కిలియగు (లేక నాల్గువేలు), యుగాంతర=ఒక్కొక్కయుగము ముగియ
 నప్పుడుకలుగ, ప్రళయంబులును, ప్రవర్తించున్=సంభవించును. అనియన్ = ఆప్రళ

యము లన్నియును, నైమిత్తిక ప్రళయములు (అనగా: మన్వంతరము ముగియుట యుగము ముగియుట అను మొదలగు కారణములచే గలుగు ప్రళయములు), అవాంతర ప్రళయంబులనక=అవాంతరప్రళయములు (అనగా నడుమవచ్చి పోవు ప్రళయములు), అని, ప్రసిద్ధంబులగుక=వ్యవహరింపఁ బడుచుండును. అందుక=అయవాంతర ప్రళయములయందు, అనంతభూతజాలంబులు = లెక్కకు మిక్కిలియగుజంతువులు, నశించుక, అయ్యహరపసానంబునక=ఆబ్రహ్మదేవునిపగలు ముగిసినపిదప, ద్రుహిణుడు= బ్రహ్మ, నిద్రించుక= నిదురఁబోవును, ఆతనినిద్ర=ఆబ్రహ్మదేవునినిద్ర; అవ్యక్తంబనందగుక=అవ్యక్త మని చెప్పంబడుచున్నది, అందుక= అయవ్యక్తమునందు, సర్వప్రాణి వ్యవహారంబు = సమస్తప్రాణులయొక్క చేష్టలును, ఉపరశంబునక= నశించును. అత్తఱిక=అసమయమునందు, మహాభూతంబులమాత్రంబు=ఆకాశాదిపంచభూతములు మాత్రము, శేషించుక= మిగిలి యుండును. అది దైనందినప్రళయంబన విలసిల్లుక= బ్రహ్మ నిదురించుకప్పుడు గలుగు ప్రళయమునకు దైనందినప్రళయ మని (అనగా: ప్రతిబ్రహ్మదినమందును గలుగు ప్రళయ మని పేరు), అయ్యజ్ఞానకుక= ఆబ్రహ్మదేవునకు, అహః పరిమాణంబంతయు = పగటిపరిమాణ మెంతయో యంతయే, రేయి యగుక=రాత్రిపరిమాణమగును (అనగా: రాత్రియును వేయుమహాయుగములే), అట్టి దినసంఖ్యాక్రమంబుచేతక=ఇట్లు రెండువేలమహాయుగముల పరిమాణము గలదినముల సంఖ్యననుసరించి, శతాబ్దంబులు=నూఱుసంవత్సరములు, చనినక=గడచినయెడల, శతానందుక=బ్రహ్మ, నాకంబుక=స్వర్గమును (లేక మోక్షమును), చెందుక=పొందును. అయ్యోడక=అప్పుడు, మృత్యువు, సమస్తజీవులక= సర్వప్రాణులను, ఒక్కపెట్టక= ఒక్కమాటే, పరిమార్చుక= నశింపజేయును, రుద్రుడు = ఈశ్వరుడు, చిచ్చు కన్నుఁ దెఱచి=మూఁడవకంటిని తెఱచి, చూచుక, అదిత్యుండు=సూర్యుండు, పండ్రెండు మూర్తులుగైకొని=ద్వాదశరూపములతో (అనగా: ద్వాదశాదిత్యులును), ప్రకాశించుక=ప్రకాశింతురు, అవ్వేళ్లక= అసమయమునందు, ప్రజ్వ...లాభీలంబగు-ప్రజ్వలత= మండుచున్న, జ్వాలా=మంటలచే, ఆభీలంబగు=భయంకర మైన, మహాకలంబు=గొప్ప యగ్ని, జనియించి = పుట్టి, విశ్వేశ్వరుంబుక= సకలప్రపంచమును, భస్మీభూతంబుగాఁ జేయును=బూడిదగాఁజేయును, సప్తమారుతంబులు=సప్తవాయువులును, ఒక్కపెట్టక= ఒక్కటై, విసర్జక=వీచును, నవమేఘంబులు=తోడ్పిడి మేఘములును, ఉప్పలిల్లి=ఒకటిగాఁ జేరి, విజృంభించి, అమోఘంబులై=మిగులపూనిక్కితో, నూఱుదివ్యవర్షంబులు = నూఱు దేవసంవత్సరములకాలము, మహావర్షంబువర్షించుక=వాన కురియును, అందువలనక= ఆవానవలన, సప్తమూద్రంబులును=సముద్రము లేడును, కలసి, ఏకార్థవంబై=ఒక్కటై, మహామహిమండలంబుక=జగద్విశ్వమునంతయును, ఆప్రవిణమౌతి, అంశలక=

విదప, ధరణీచక్రంబు=భూమి, అమృతసలిలమధ్యంబునకొక=తనకంటె నెన్నియో ట్లెక్కి
 ముగా నున్న జలములో, బహుదకంబులకొక=అధిక మగునీటిలో, స్వల్పలాప్తపిండంబు
 విధంబునకొక=చిన్న మట్టిపెళ్లవలె, విరిసి చెడుకొక=కరిగినశించిపోవును, తప్తాయపిండంబు
 కాలినఇసుమవద్ద, ఒకతోయకణంబుకొక=ఒకనీటిబొట్టును, పీల్చినకైవడికొక=పీల్చినట్లు,
 బడబాగ్ని = సముద్రమునం దున్న బడబాసలము, నిజృంభించి = అభివృద్ధియై, అమృతస
 ఖోరాశికొక = అమృతసముద్రమును, పానంబునీయుకొక = పీల్చినీయును, దీపంబుకొక
 చిన్నదీపమును, గాలినుచ్చినభంగికొక = పెద్దగాలియార్చి వేసినట్లు, అమృతశ్రేణీమండ
 లంబుకొక=అయధిక మైనయగ్నిని, మహావాయువు దెగటార్చుకొక=వాయుభూతమునశించు
 జేయును, అమృతజంఝాసమీరంబు = అమృతవాయువు, నిరాధేయంబగుటంజేసి =
 ఆధారము లేని దగుటవలన, అంతరిక్షంబుకొక = ఆకాశమునందు, కలయందరిగి = అంత
 టను సంచరించి, అందుకొక = ఆయాకాశమునందే, సుషుప్తియందుకొక = సుషుప్తి
 వస్థయందు, ప్రాణులపోలికకొక = ప్రాణవాయువులు నశించినట్లే, మ్రగ్గుకొక = ఆడ
 పోవును, శబ్దరూపంబైననింగికొక = శబ్దరూపమైనయాకాశమును, శ్రోతరూపం బైన
 సంకల్పంబు=శ్రోత్రేంద్రియరూపంబైనమనోవృత్తి, మ్రంగిన తెఱంగునకొక=నశించజేసిన
 యట్లు, అయ్యాకాశంబుకొక=అయ్యాకాశమును, మహామనంబు=సమష్టిరూపమైనమనస్సు,
 గ్రసిండుకొక=మ్రంగును, పంచతన్మాత్రసహితంబైన=ఆకాశాదిపంచసూక్ష్మ భూతములతో
 గూడిన, అమృతమానసంబు = అమృతమనస్సును, నిద్రాసమయంబు = నిద్రాకాలము,
 కబళించుచాడునకొక = లయము చేసికొనునట్లు, అహంకారంబు = మహాదహంకారము,
 కబళించుకొక=నశించజేయును, అయ్యహంకృతికొక = ఆయహంకారమును, మహాబుద్ధి
 మెనంగుకొక=మహాబుద్ధిమ్రంగును, అమృతాబుద్ధియే, మహత్తత్త్వంబని = మహత్తత్త్వ
 మనుపేరుతో, చెప్పనొప్పకొక=చెప్పబడుచున్నది, అమృతతత్త్వంబుకొక=అమృతాబుద్ధిని,
 అవ్యక్తంబు=మాయ, తనయందుకొక = తనలో, విలీనంబు గావించి = లయమొండేసి,
 అడంచినొక, అది=అఅవ్యక్తము, మాయా...నంబు-మాయా = మాయ, అవిద్య =
 అవిద్య, అవ్యక్త=అవ్యక్తము, తమః = తమస్సు, సుషుప్తి = సుషుప్తి, ప్రకృతి=ప్రకృతి,
 అనంద = అనందము, అది = మొదలైన, శబ్ద=శబ్దముచే, వాచ్యంబైన = చెప్పందగిన,
 ప్రధానంబు=ప్రధానము (జగత్కారణమని చెప్పఁడినమాయ), అదియే = ఇప్పుడు చెప్పఁ
 బడినప్రళయమే, బ్రహ్మప్రళయంబుకొక=బ్రహ్మప్రళయమని చెప్పఁబడును, అయ్య...నంబు
 అయ్యనాది=అయనాదియైనట్టియు, అనిర్వచనీయం=ఇట్టిదని చెప్పరానట్టియు, అజ్ఞానంబు
 =అజ్ఞానము (లేక మాయ), సద్గు...బునకొక=సద్గురు=సద్గురువుచేత, ఉక్త=ఉపదేశించు
 బడిన, జీవ=జీవులకును, ఈశ్వర=పరమేశ్వరునకును, ఏకగ్రాన్త=కలయైకమగును తెలిసికొని,
 అనుభవం=అనుభవించునట్టి, సద్గురునకును, అభావంబుకొక=లేక

పోవును. అదియే మహా ప్రళయంబుగఁ = ఈ చెప్పబడిన యజ్ఞానవిద్యాశాస్త్ర మహాప్రళయ మని చెప్పబడును. ఇట్టి...యందు-ఇట్టి=ఇట్లు నిరూపించబడిన, నిత్య=ప్రళయము నందును, నైమిత్తిక=నైమిత్తిక ప్రళయమునందును, దైనందిన=దైనందిన ప్రళయమునందును, కల్పాంత=బ్రహ్మకల్పము (అనగా బ్రహ్మయొక్క యాయువు ముగిసినపిదపఁ గలుగు బ్రహ్మ ప్రళయమునందును), మహా ప్రళయంబులయందుఁ = బ్రాంతిలో లగిసినపిదపఁ గలుగు మహా ప్రళయమునందును, విన=నేను, ఒక్కటి చేతఁ = ఒక్కొక్క దాని చేత నైనను, బాధించబడక = నాశముఁ జెందక, సాక్షి నై=ద్రష్టృనై, వానినన్నింటిం జూచుచుఁ = ఆ ప్రళయముల నన్నింటిని జూచుచు, భూత...యందుఁ - భూత=గడచినట్టియు, భవిష్యత్=రాబోవు నట్టియు, వర్తమాన=వచ్చియున్నట్టియు, కాలంబులయందుఁ = సమయములయందు, వికరూపంబుగాఁ = ఒకటి విధముగా (అనగా మార్పునొందక), ఉండుటంజేసి=ఉండుట వలన, సద్రూపకుడనగుదుఁ = సద్రూపుండ నై యున్నాను, అనియుపదేశించి=అని చెప్పి, వెండియుఁ = మఱియును, ఇట్లనియెఁ = ఈ క్రిందివిధముగాఁ జెప్పబోవుచున్నాఁడు.

తా. ఇదియునుగాక నిత్యప్రళయము నైమిత్తిక ప్రళయము దైనందిన ప్రళయము బ్రహ్మప్రళయము మహా ప్రళయము అని యైదు ప్రళయములు కలవు. అవి యేని యనిన : దీర్ఘాదులు లేక లఘువగు నక్షరము సుచ్చరించునంతకాలము నిమిషము. అవి పదునెనిమిదియొక్క కాష్ఠ. ముప్పదికాష్ఠ లాకకల. ముప్పదికల లాకక్షణము. పండ్రెండుక్షణము లాకముహూర్తము. ముప్పదిముహూర్తము లాకయహోరాత్రము (అనగా నొకదినము). దినమున నొకమాటు జాగ్రత్సృష్టసుషుప్తులు కలుగుచుండును కదా. అందు సుషుప్త్యవస్థ యజ్ఞానము (అనగా : సర్వకారణముగు మాయ) దాని యందు జాగ్రత్సృష్టరూపమైన ప్రపంచము లయము నొందును; ఇది ప్రతిదినమును వచ్చు ప్రళయము కావున నిత్యప్రళయ మనబడును. మఱియు, పదునైదుదినము లాకపక్షము. రెండుపక్షము లాకమాసము. రెండుమాసము లాకఋతువు. మూడు ఋతువు లాకఅయనము. దక్షిణాయనమనియు ఉత్తరాయణమనియు నయనములు రెండు. ఇవి రెండును గలసి యొక సంవత్సరము. ఇందు మనుష్యమానము పితరుల కొక దినము. మనుష్యుల సంవత్సరము దేవతల కొకదినము. ఈ దినపరిమాణము ననుసరించి పక్షమాసక్రమములచే పండ్రెండువేలసంవత్సరములు గడచిన చతుర్యుగములు నొక్క మాటు కడచును. దీనికి (అనగా చతుర్యుగసమూహమునకు) మహాయుగమని పేరు. ఇట్టి మహాయుగములు డెబ్బదియొక్కటి గడచిన నొక మన్వంతరమగును. ఇట్టి మన్వంతర ములు పదునాలుగు గడచిన బ్రహ్మకు నొక్కపగలు. దానికి వేయి మహాయుగములు ప్రమాణము. ఈపగటియందు పదునాలుగు మన్వంతర ప్రళయములును అనేకములగు యుగ ప్రళయములును గలుగుచుండును. ఆ ప్రళయములయందు లెక్కకు మిక్కిలి

యగు భూతములు నశించుచుండును. ఇవి నైమిత్తిక ప్రళయములనియు నవాంక్ష
ప్రళయములనియుఁ జెప్పఁబడును. ఇట్లు పగలు ముగిసినపిదప బ్రహ్మదేవుఁడు రాత్రి
కాలమున నిదురఁబోవును. అనిదురయే యవ్యక్త మనఁబడును. ఆయవ్యక్తమున సకల
ప్రపంచమును లీనమగును. ఇది బ్రహ్మదేవుని ప్రతిదినమునందును వచ్చునది శాశ్వ
దీనికి దైనందిన ప్రళయమని పేరు. పగటివలె రాత్రియు బ్రహ్మదేవునకు వేయు మహా
యుగముల ప్రమాణముగలదియే. ఈదినప్రమాణము ననుసరించి పక్షమాసాది క్రమ
మున నూఱుసంవత్సరములు గడచిన యాచతుర్వ్యుఁడు ముక్తిఁజెందును. అప్పుడు సర్వ
భూతప్రళయము కలుగును. ఎట్లనిన ద్వాదశాదిత్యులు నొక్కమాటు చెలరేగి ప్రచండా
తపముచే భూమి నెల్లఁ గాల్చురు. పిదప నవమేఘములును నొక్కటై విజృంభించి నూఱు
దివ్యసంవత్సరము లేకధారగా వర్షించును. దానిచే నస్తనముద్రము లుహ్వాంగి యేకమై
భూమినంతయును ముంచును. ఎండగాయునప్పుడే సర్వజంతువులు భంగమగును. పిదప
నాభూమి మహాసముద్రములలో మునిగి బహుదకంబులయం దొక చిన్నమట్టివై
వలె గరగి నాశమగును. ఇట్లు పృథివీభూతము నశింపఁగానే యున్నతస్థితిలోనున్న జల
భూతమును అగ్నిభూతము నశింపఁజేయును. అగ్నిభూతము విజృంభింపఁగానే తత్త
లోహంబున నొక్క నీటిబిందువు నశించినట్లు ఆజలభూతమంతయు నొక్కనిమిషమున
నశించును. అంత వాయుభూతము విజృంభించి గాలిదీపము నార్చిన ట్టాయగ్ని నార్చి
వేయును. తర్వాత నా వాయువుకూడ నిరాధారమగుటచేత నటునిటు తిరిగి నిశ్వాస
వాయు వాకసమున నడంగునట్లు సుప్త్యవస్థయందు ప్రాణవాయువులీనమగునట్లు ఆకాశ
భూతమున లయమునొందును. శబ్దమును మనోవృత్తిరూప (మనోరూప) మగు మే
గ్రహించి తనలో నైక్యముఁ జేసుకొనునట్లు మహామనస్సు (సమష్టి మనస్సు) శబ్దరూప
మగు నాకాశమును తనలోలయముఁజేసికొనును. సుషుప్తియందు మనస్సు (వ్యష్టిమనస్సు)
లయమగునట్లు ఆమహామనస్సు మహాదహంకారమున లయమునొందును. ఆ మహాదహం
కారము మహాబుద్ధియం దడంగును. ఈమహాబుద్ధియే మహత్తత్త్వ మనంబడును. ఇదియే
సమష్టిబుద్ధి. ఈబుద్ధి నజ్ఞానము తనలోనడంచుకొనును. ఇదియే మాయ. జగత్కారణము.
ఇట్లు మాయావిశేషముగా సర్వంబును లయమగుట బ్రహ్మప్రళయ మనఁబడును. సద్గతు
కరుణచే బ్రహ్మజ్ఞానము కలిగినప్పుడు ఆయజ్ఞాన మభావరూపమగును. అదియే మహా
ప్రళయము. ఓనూంజనేయ ! ఇట్లు వర్ణింపఁబడిన ఈఅయిదుప్రళయములచేతను గూడ
నాకు బాధలేదు. నేనెచ్చటను దేనిచేతను నశింపఁజేయఁబడువాఁడను కాను. శాశ్వ
నాశము లేకపోవుటచే నేను సద్రూపుఁడను.

ॐ చిద్రూపలక్షణము. ॐ

అవ. ఈవిధముగా శ్రీరాముఁడు తన సద్రూపలక్షణము యుక్తియుక్తముగా
నిరూపించి చిద్రూపమును నిరూపించుచున్నాఁడు:—

సీ. ఇది ఘటం బిది పటం బిది గృహం బిది కుడ్య
మిది యరణ్యము శైల మిది యటంచు
నిది భూమి యిది జలం బితఁడు వై శ్వానరుం
డిది గాలి యాకసం బిది యటంచు
నితఁడు దివాకరుం డితఁడు నిశాకరుం
డివి తారలు గ్రహంబు లివి యటంచు
నివి యచేతనములౌ నివి చేతనము లంచు
నితఁ డాతఁ డతఁ డీతఁ డే నటంచు

తే. నరయ నాకంటె భిన్నంబులై జడంబు
లైనబాహ్యపదార్థసంహతుల నెల్ల
సాధనములేక యెఱిగెడిసాక్షి నగుట
నేను జిద్రూపకుండ సుమ్ము వానరేంద్ర!

161

టీ. వానరేంద్ర = వానరశ్రేష్ఠా! ఇది ఘటంబు = ఇది కుండ, ఇదిపటంబు=ఇది
గుడ్డ, ఇదిగృహంబు = ఇదియిల్లు, ఇదికుడ్యము=ఇది గోడ, ఇదియరణ్యము=ఇది యడవి,
ఇదిశైలము=ఇది కొండ, అంచుకొ=అనియు, ఇదిభూమి, ఇదిజలంబు = ఇది నీరు, ఇతఁడు
వైశ్వానరుండు = వీఁడు అగ్ని, ఇది గాలి, ఇదియాకసంబు=ఇది యాకాశము, అటం
చుకొ=అనియు, ఇతఁడు దివాకరుండు=వీఁడు సూర్యుండు, ఇతఁడు నిశాకరుండు=వీఁడు
చంద్రుండు, ఇవి తారలు=ఇవి నక్షత్రములు, గ్రహంబు లివి = ఇవి నవగ్రహములు,
అటంచుకొ = అనియును, ఇవి యచేతనములు = ఇవి జ్ఞానశూన్యములు, బొకొ =
అయియున్నవి, ఇవిచేతనములంచుకొ=ఇవిజ్ఞానవంతములు అనియు, ఇతఁడాతఁడు=వీఁడు
వాఁడు, అతఁడితఁడు = ఆపురుషుఁ డీపురుషుండు, వినటంచుకొ = నేను అనియు,
అరయకొ=విచారింపఁగా, నాకంటె భిన్నంబులై = నాకంటె వేఱై, జడంబులైన=జ్ఞాన
శూన్యము లైన, బాహ్యపదార్థసంహతులనెల్లకొ = వెలుపల నుండు సమస్తపదార్థము
లను, సాధనములేక = తెలిసికొనుటకు వేఱొకసాధనముతోఁ బనిలేక, ఎఱిగెడిసాక్షి
నగుటకొ=తెలిసికొనునట్టిస్వతంత్రసాక్షి నగుటచే, నేను చిద్రూపకుండసుమ్ము=చిద్రూపుఁ
డను (అనఁగా జ్ఞానరూపుఁడను సుమా).

తా. ఓవానరశ్రేష్ఠా! మఱియొకవిశేషమును వివరించెదను. దానినిగూడ సావధాన
చిత్తుడవై యాకర్షించి నారూపము నుపాసింపుము. నేను జ్ఞానరూపుఁడను. కావున
జనులు నన్ను చిద్రూపుఁ డందురు. నేనే బాహ్యవిషయముల నన్నిటినిఁ బ్రకాశింపఁ
జేయుచున్నాను. లేజ్ఞోవంతంబు లని చెప్పఁబడు నక్షత్రాదులు కూడ నాప్రకాశము
వలననే ప్రకాశించుచున్నవి. ఇది కుండ, ఇది పటము, ఇది కుడ్య, ఇది గోడ' అని

భౌతికపదార్థములను ప్రతివాడును దనకంటె భిన్నముగ నెఱుంగుచున్నాడు. “ఇవి భూమి, ఇదిసీరు, ఇదియగ్ని, ఇదివాయువు, ఇదియూకాశము” అని భూతములనుగూడ తనకంటె భిన్నములుగ నెఱుంగుచున్నాడు. “వీడు సూర్యుడు, వీడుచంద్రుడు, ఇవి నక్షత్రములు, ఇవి గ్రహములు” అని తేజోమయపదార్థములనుగూడ దనకంటె భిన్నములనుగాఁ దెలిసికొనుచున్నాడు. “ఇవి చేతనములు, ఇవి యచేతనములు” అని చేతనాచేతనముల నన్నిటినిగూడ దనకంటె భిన్నములనుగా గ్రహించుచున్నాడు. “వీడువాడు, వాడువీడు,వీడునేను” అని తచ్ఛబ్దసితచ్ఛబ్దాస్తచ్ఛబ్దములయర్థమును గూడ దనకంటె నన్యములుగ నిరూపించుచున్నాడు. ఈలోకానుభవబలముచే నన్య పదార్థములను నాకంటె భిన్నములు. నాచే బ్రకాశింపఁజేయుబడునవి. అస్తచ్ఛబ్దము నకు ముఖ్యార్థమును నేనెయైనను లోకులు దానికహంకారమునే యర్థమునుగాఁ దలంచుచున్నారు; కావునను ఆయహంకారము నాకు దృశ్యమగుటవలనను “వీడు నేను” అనువ్యవహారముకూడ నాకు గోచరమగుచున్నది. వాస్తవస్థితిలో నాకు వేటొకసాక్షి లేనందున నన్నుఁగూర్చి “వీడు” అనువరోక్షనిర్దేశమే కలుగుటకు వీలు లేదు కదా. మఱియు వీనిని బ్రకాశింపఁజేయుటకై నాకు నితరసాధనములతోఁ బనిలేదు. నాకు గూడ సాధనసంబంధములేక సాధనాంగీకారము కలదనిన ననవస్థాదోషము వచ్చును. ఎట్లనిన: నేను సాధనముల నంగీకరింతునేని అదియు (అనఁగా అసాధనాంగీకారము) నొక్క పనియే. కావున దానిని సాధించుటకుఁగూడ మఱికొన్ని సాధనముల నంగీకరింపవలయును. అదియుఁ బనియే కావున దానిని సాధించుటకుఁ గూడ మఱికొన్నింటి నంగీకరింపవలయును. అదియుఁ బనియే కావున దానికై మఱికొన్ని సాధనంబులను దానికై మఱికొన్నింటిని యిట్లు లెక్కలేనిమాఱులు సాధనాంగీకారముల నొనర్పవలయును. ఈస్థిధాతము (అనఁగా “నాకు బ్రహ్మమునకుఁగూడ నితరపదార్థములఁ బ్రకాశింపఁజేయుటకై ఇతర సాధనములు కావలయును” అనుసిద్ధాంతము)అనవస్థాదోషదుష్టమగుటచే నంగీకరింపఁదగినది కాదు. “ఇట్లైన నీచే బ్రకాశనరూపకార్య మెట్లు చేయబడునో” అనియెడవేమో వినుము. లోకమునఁ గార్యముల సాధించుటకు సాధనాంగీకారము తప్ప వేటొక యుపాయము లేకపోలేదు. ప్రభువుఅగువాడు తననన్నిధానమాత్రము చేతనే సర్వవ్యవహారములను సాధించుట యనుభవసిద్ధ మైయే యున్నది కదా. నేను నట్లే సన్నిధానమాత్రమున సర్వప్రపంచమును బ్రకాశింపఁజేయుచు స్వకార్యముల యందుఁ బ్రవర్తింపఁజేయుచున్నాను. ఈయభిప్రాయముచేతనే పూర్వమున “బ్రహ్మజ్ఞాని (లేక బ్రహ్మము) కర్త కాఁడు” అని చెప్పియున్నాను. ప్రకృతము సాధనాంతరములతోఁ బనిలేక సర్వమును బ్రకాశింపఁజేయుసాక్షి నైయున్నాను. కావున నేను చిద్రూపుఁడను.

అవ. బాహ్యపదార్థముల నీవే (బ్రహ్మమే) ప్రకాశింపజేయుచున్న వనుట ఏల? ఇంద్రియములు మొదలగువానిని బ్రకాశింపజేయవచ్చును. “వీడు నేను” అను వ్యవహారము శరీరమును గూర్చియే ప్రవర్తింపవచ్చును. కావున దానినిఁ గూడ మనస్సు ప్రకాశింపజేయవచ్చును కదా” యనిన నట్లు గాదని సయంతైకముగ ననుభవనిదర్శన పూర్వకముగ సమాధానముఁ జెప్పుచున్నాఁడు:—

సీ. ఇది శరీరం బిది యింద్రియదశకంబు

లివి పంచవిషయంబు లిదియ ప్రాణ

మిది మనం బిది చిత్త మిది యహంకారంబు

నిది బుద్ధి యిది విద్య యిది యవిద్య
యిది కామ మిది క్రోధ మిది లోభ మిది మోహ

మిది మహామత్సర మిది మదంబు

నిది జాగరము స్వప్న మిది సుషుప్తి తురీయ

మిది యిది యనుచు నాయెదురఁ దోచు

తే. నాంతరపదార్థముల నెల్ల ననవరతము

సాధనం బేమియును లేక సాక్షి నగుచు

నే నెఱుంగుదుఁ గావున నిత్యవిమల

చిత్స్వరూపుడ నగుచు రాజితవిచార!

162

టీ. రాజితవిచార-రాజిత = ఒప్పుచున్న, విచార = తత్వవిచారముకల యాంజనేయా ! ఇదిశరీరంబు=ఇది శరీరము, ఇది యింద్రియదశకంబు = ఇది పది యింద్రియములు, ఇది పంచ విషయంబులు = శబ్దాదిపంచవిషయములు, ఇదియ ప్రాణము = ఇది ప్రాణవాయువు (వృత్తి భేదములవలనఁ బ్రాణాపానాది నామభేదములకల ప్రాణ వాయువు), ఇది మనంబు=ఇది మనస్సు, ఇది చిత్తము, ఇది యహంకారము, ఇది బుద్ధి, ఇది విద్య=ఇది జ్ఞానము, ఇది యవిద్య=ఇది యజ్ఞానము, ఇది కామము, ఇది క్రోధము, ఇది లాభము, ఇది మోహము, ఇది మహామత్సరము=ఇది యధికమగు (అనఁగా కామాదులలో నగ్రగణ్యమగు) మాత్సర్యము, ఇది మదంబు, ఇది జాగరము=ఇది జాగ్రదవస్థ, ఇది స్వప్నము=ఇది స్వప్నావస్థ, ఇది సుషుప్తి = ఇది సుషుప్త్యవస్థ, ఇది తురీయము = ఇది తుర్యావస్థ, అనుచుఁ=అని, నాయెదురఁ=నాకు నభిముఖముగా, తోచునాంతరపదార్థములనెల్లఁ=తోచునట్టి లోపలిపదార్థముల నన్నిటిని, అనవరతముఁ = ఎల్లప్పుడును, సాధనం బేమియునులేక=తెలిసికొనుటకు సాధనాంతరముతోఁ బనిలేకయే, సాక్షి నగుచుఁ = ద్రష్టృనై, నెఱుంగుదుఁగావునఁ = నేను తెలిసికొనుటకును కాబట్టి

నిత్య...పుడక్ష-నిత్య = కాశ్వతమైనట్టియు, విమల = పరిశుద్ధమైనట్టియు, చిత్స్వ
రూపుడక్ష = జ్ఞానమే స్వరూపముగాఁ గలవాడను, అగుచుక్ = వి యున్నాను.

తా. చక్రని వివేకముగల యాంజనేయ ! నేను బాహ్యపదార్థముల నెట్లు
ప్రకాశింపఁజేయుచున్నానో అట్లే యాంతరపదార్థములనుగూడ ప్రకాశింపఁజేయు
చున్నాను. లోకమునఁ బ్రతిపురుషుఁడును “ఇది శరీరము. ఇవి ఇంద్రియములు. ఇవి
శబ్దాదులు. ఇవి ప్రాణములు” అని స్థూలసూక్ష్మశరీరములయందలి సామాన్యతత్త్వములు
(లేక బాహ్యతత్త్వముల, అనఁగా : మనోగోచరములగు తత్త్వములఁ) దనకంటె భిన్న
ములనుగాఁ దెలిసికొనుచున్నాఁడు. “ఇది మనస్సు. ఇది చిత్తము. ఇది బుద్ధి. ఇది
యహంకారము” అని యంతఃకరణమునుగూడ తనకంటె నన్యముగ నెఱుంగుచున్నాడు.
“ఇది జ్ఞానము ఇది యజ్ఞానము” అని జ్ఞానాజ్ఞానములనుగూడఁ దనకంటె నన్యములను
గ్రహించుచున్నాఁడు. “ఇది కామము. ఇది క్రోధము. ఇది లోభము. ఇది మోహము.
ఇది మత్సరము. ఇది మదము” అని రజోగుణజన్యములైన కామాదివృత్తులనెల్లఁ దన
కంటె వేరుగ గ్రహించుచున్నాఁడు. “ఇది జాగ్రత్త. ఇది స్వప్నము. ఇది సుషుప్తి
ఇది తురీయము” అని యింద్రియాది ప్రకాశకాలంబును మనోమాత్రప్రకాశకాలం
బును సర్వాభావకాలంబును జీవబ్రహ్మైక్య కాలంబునుఁ దనకంటె భిన్నములనుగా వివే
చన చేయుచున్నాఁడు. ఈయనుభవమువలన సర్వపదార్థములను నాకే (బ్రహ్మమనకే)
గోచరములగుచున్నవనుటయు “ఇంద్రియములు మొదలయినవియే బాహ్యపదార్థములు.
బ్రకాశింపఁజేయును (అనఁగాఁ దెలిసికొనును.) అనుట భ్రాంతియే యనుటయు స్పష్ట
మగుచున్నది. కావున నేనే ఇతర సాధనములతోఁ బనిలేక సర్వము గ్రహించు
చున్నాను. కావునఁ జిద్రూపుడను.

— ఆనందలక్షణము. —

అవ. ఈవిధముగ నచ్చిద్రూపముల వివరించి యానందరూపమును దెలియఁ
జేయుచున్నాఁడు:—

శా. వరుసం బ్రాప్తములై నదుఃఖములఁ బోవం జూచుచు న్భూరిను
స్థిరసౌఖ్యోన్నతిఁ జెంది యుండుటకు నై చింతింపుదుం గాని నే
బరమప్రేమరసాస్పదుండ నగు నన్ భావింప నట్లాటచే
బరమానందమయాత్తుండం జామి జగత్పాత్రజా! నిత్యమున్.

టీ. జగత్పాత్రజా = వాయుపుత్ర ! భావింపఁ = విచారించఁగా, నిత్యమున్ =
ఎల్లప్పుడును, వరుసన్ = క్రమముగా, ప్రాప్తములు = వచ్చినవి, పినదుఃఖములన్ = అయి
నట్టిదుఃఖములను, పోవంజూచుచున్ = నశించుచుండఁగా చూచుచు (లేక ద్వేషించుచు)

భూరి...న్నతి-భూరి = అధికమైనట్టియు, నుస్థిర = శాశ్వతమైనట్టియు, సాభాగ్య
న్నతి = ఆనందాధిక్యమును, చెందియుండుటకునై = కలిగియుండుటకు, చింతింపుదుం
గానక = అలాచించుచుందును గావున, నేక = నేను (ఆత్మ), పరమ...దుండక - పరమ =
అధికమైన, ప్రేమరస = ఆనందమునకు, అన్వదుండక = స్థానమైనవాడను, అగుదుక = వి
యున్నాను. అట్లాటచేక = అట్లుగావున, పరమానందమయాత్మకడంజుమి = ఆనందమే
స్వరూపముగాఁ గలవాడను నుమా.

తా. ఓ వాయుపుత్రా ! ఇంతమాత్రమేకాదు. ఆనందముకూడ నాస్వరూపమే.
అందఱును (అనఁగా వేఱువేఱుగఁ గానవచ్చుచున్న వారందఱును) తన్నే (తమ
యాత్మనే) యన్నిటికంటె నధికముగ భ్రమించుచున్నారు. లోకమునఁ బ్రతివాఁడును
దుఃఖమును ద్వేషించుచుఁ దనకు నెప్పుడును నుభము కావలయు ననియే కోరుచు
నుండుటయే యీవిషయమున ప్రబలప్రమాణము. ఆత్మయందు భ్రమ లేకపోయిన
నాత్మకుఁ గలుగు దుఃఖముల ద్వేషించుట సంభవించదుకదా. ఏది ప్రేమింపఁబడునో
అది యానందమే; లేక యానందమయమే” యనుట యనుభవసిద్ధము. ఎవ్వఁ డేపదార్థ
మును గోరినను దానివలనఁ గలుగునానందము ననుభవించవలయు ననియే కదా. ఈ
యనుభవమువలన “ప్రేమింపఁబడునది యెల్ల నానందమయమే” యనుట సిద్ధాంతమై
నది. ఇట్లుగటచేతఁ బ్రపంచమునందున్న సర్వపదార్థములకంటె నత్యధికముగఁ బ్రేమింపఁ
బడు చుండుటచే నే నానందరూపుఁడను.

తే. వివిధదుఃఖాత్మకము లై నవిషయతతులు
తొడరి యత్యంతసుఖములై తోచుటెల్ల
నతులితానందమయఁడ నై నట్టి నాదు
సలితాభాసమాత్రంబువలనఁ జువ్వె.

164

టీ. వివిధ...ములు-వివిధ = బహువిధములైన, దుఃఖాత్మకములు = దుఃఖములే
స్వరూపముగాఁగలవి (ఇంద్రియముల లేజమునునశించజేయుట, అర్జనరక్షణములయందుఁ
గష్టమును కలిగించుట, యనుభవకాలమున మిగుల స్వల్పములై యుండుట, యెంత
యనుభవించినను దృష్టిని జెందనీక మనసును నిరంతరము బాధించుట మొదలగుదుఃఖ
ములే స్వరూపముగాఁగలవి, విషవిషయతతులు = విసట్టిశబ్దాదులు, తొడరి = అధికమై,
అత్యంతసుఖములై = మిగుల సుఖమును గలిగించునవిగా, తోచుటెల్ల = తోచుట
యంతయు, అత...యఁడక - అతులిత = సాటిలేని, ఆనందమయఁడక = ఆనందమే
స్వరూపముగాఁగలవాడను, విస...వలనక - విసట్టి = వియున్న, నాదు = నాయొక, సలిత.
= మనోహరమైన, అభాసమాత్రంబువలనక = భాసముత్రమువలనకే నువ్వె = నుమా.

తా. మఱియొకనిదర్శనము వినుము. లోకమునందు సుఖము అని భావింజు బడుచు సర్వజనులచే గోరబడుచు నున్న శబ్దాదులు చక్కగా విచారించినచో దుఃఖ రూపములే యగు ననుట విద్వదనుభవసిద్ధంబు. ఇట్లుండియును అవిషయములు సుఖరూప ములై తోచుచుండుట యానందమయుండ నగునానందభమువలననే. ఈవిషయ మున సంశయ మేమియు లేదు. అల్ప మైనను అధిక మైనను ఉపాధిభేదములే కాని యానంద మొక్కటియేకదా? రెండానందములు కలవనిన నావిషయమును నిరూపించు టకు దగినయుక్తి యేదియు లేదు. కావున నేనొక్కడనే యానందరూపుడను నానందభమువలననే దుఃఖరూప మగుప్రపంచము సుఖరూపమై తోచుచున్నది.

తే. దుఃఖ మాగంతుకం బయి తోచుచుండు

సుఖము స్వాభావికము నాకు సూరివర్య

యట్లు గావున నిరతిశయాప్రమేయ

నిరుపమానందమయుండను నేను బుత్ర.

165

టీ. సూరివర్య = జ్ఞానులలో శ్రేష్ఠుడూ, పుత్ర = కుమారా! నాకు = (బేవునకు) దేహికి, దుఃఖము, ఆగంతుకంబై = అప్పుడప్పుడు వచ్చుచు బోవుచు నుండునదిగా తోచుచుండుకొ, సుఖము, స్వాభావికము = స్వభావసిద్ధమైనది. అట్లుగావునకా బట్టి, నేను = ఆత్మస్వరూపుండనైన నేను, నిర...యుండకొ - నిరతిశయ = అన్నిటికంటె నధిక మైనట్టియు, అప్రమేయ = ప్రమాణమునకు గోచరము కానట్టియు, నిరుపమ = సోటి లేనట్టియు, ఆనంద = ఆనందమే, మయుండకొ = స్వరూపముగా గలవాండను.

తా. విద్యచ్ఛేద! పుత్రా! మఱియొకయనుభవమును జూడుము. లోకమున నొక్కొకనికి దుఃఖమువచ్చిన గొంతకాలము మాత్రమే యుండి నశించుచుండుట యను భవములూ నున్నది. ఈయనుభవమువలన “ఆత్మకు సుఖము స్వభావసిద్ధము” అనియు “దుఃఖము ఆగంతుకము” అనియు అనఁగా “నడుమ నడుమ వచ్చుచు బోవుచు దుఃఖము నించుక యావరించు నది” యనియు సిద్ధాంత మగుచున్నది. కావున ప్రమాణ గమ్యము కానట్టియు తనకంటె నధికమైన పదార్థము లేనట్టియు సాటిలేనట్టియు పరి పూర్ణానందమే నాకు (ఆత్మకు) స్వరూపము. స్వరూపభిన్న మగుపదార్థము సహజమై (స్వాభావికమై) యుండుటకు వీలు లేదు. “ఏది దేనికి స్వభావసిద్ధమై యుండునో అది దానికి స్వరూపమై యెడతెగనిసంబంధము కలధర్మమై యుండవలెను” అనుట నియమముకదా? ఈయానందము నాకు ధర్మమగుటకు వీలులేదు. అప్పుడు నాకు పరి ఛేదము (అనఁగా నొకచోట లేకుండుట) కలుగును. ఇది నష్టతముకాదు. నాకంటె రెండవది యగువస్తువుండుటకు వీలులేదని ఇదివఱకే నిరూపించి యున్నాను. “అనంగో

హ్యాయం పురుషో” = “ఈ బ్రహ్మము దేనితోను సంబంధపడువాఁడు కాఁడు” అను శ్రుతియు నీవిషయమునే స్పష్టము చేయుచున్నది. కావున నే నానందరూపుఁడను. ఈవిధముగ నాకు సత్యము జ్ఞానము ఆనందము అను నవియే స్వరూపము లని తెలిసికొని లోకమునఁ బ్రత్యక్ష సిద్ధములైన యుపాధివశమున నల్పములై కావచ్చు సత్యాదులను బట్టి నిరతిశయసత్యాదుల నూహించి వానినే నన్నుఁగా నెఱింగి వివేకబలముచేఁ బ్రపంచము నెల్ల (ఉపాధుల నెల్ల) నిషేధించి యభేదముగ నుపాసింపుము.

అఖండలక్షణము. ౧౭

అవ. ఇట్లు తనసచ్చిదానందరూపమును నయుక్తికముగ వివరించి యుపాసనా మార్గమును (లేక ధ్యానమార్గమును) దెల్పి పర్యవసానమును జేయుచుఁ దనసర్వవ్యాపకత్వము నెఱింగించుచున్నాఁడు:—

వ. ఇట్లు కాలత్రయాబాధ్యత్వంబువలనను స్వారోపితాశేషపదార్థభాసకత్వంబువలనను, బరమప్రేమరసాస్పదత్వంబువలనను, సచ్చిదానందస్వరూపకుండనయిన నేను మణికనకరజతతామ్రలోహకాంస్యమృణ్మయఘటంబులలోపల వెలుపల నంటక నాకాశంబు వ్యాపించియున్న చందంబున వియత్నవన తేజోజల భూదేవమానవతిర్యక్త్వావరాది చరాచరంబులయందు బాహ్యభ్యంతరంబుల నసంగుండనై నిండి యుండుటంజేసి నాకు దేశకృతపరిచ్ఛేదంబు లే దనాద్యనిర్వచనీయ మాయాకల్పిత భూతవర్తమాన భవిష్యత్సమయములయం దేశరూపత్వంబుచేత సాక్షి నై యుండియు వానినెల్ల నెల్లప్పుడు దృశ్యంబుగా నెఱుంగుటవలనఁ గాలకృతపరిచ్ఛేదంబు గలుగదు మఱియు వృక్షంబునకు వృక్షంతరంబు సజాతీయంబయి శిలాదికంబు విజాతీయంబయి పత్రపుష్పఫలాదికంబులు స్వగతంబులై యొప్పిన కైవడి నీయనాత్మప్రపంచంబసద్రూపంబగుటవలన నిరవయవంబు వ్యాపకంబు నసంగంబునై నగగనంబునకు నభావరూపంబ స్వభావంబగుటవలనను శశవిషాణం బెద్దియుం గానిపగిది సజాతీయ విజాతీయ స్వగతంబులుగా నేర వట్లగుట వస్తుకృతపరిచ్ఛేదంబు శూన్యంబగు నిర్విధంబునఁ ద్రివిధపరిచ్ఛేదరహితత్వంబువలన నద్వితీయ పరిపూర్ణ ప్రత్యగభిన్నపరబ్రహ్మచైతన్యంబగుదు నని వెండియు ని ట్లనియె

టీ. ఇట్లు=ఈవిధముగా, కాలత్రయాబాధ్యత్వంబువలనను = భూతభవిష్యద్వర్త
మానకాలములయందు దొక్కరీతిగా నుండుటచేతను, స్వారో...నను-స్వారోపిత=తనయను
వారోపించబడిన, అశేష = సమస్తమైన, పదార్థ = పదార్థములను, భానకత్వంబు
వలనను=ప్రకాశించు జేయుచుండుటవలనను, పరమ...నను-పరమ = అధికమైన, ప్రేత
రస = ఆనందరసమునకు, అస్పదత్వంబువలనను = ఆధారభూతుడై యుండుటచేతను,
సచ్చిదానందస్వరూపకుండనైననేను = సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుడనైనట్టి నేను, మణి...
వలక్-మణి=మణిమయ మైనట్టియు, కనక=సువర్ణమయ మైనట్టియు, రజత=రజతమయ
మైనట్టియు, తామ్ర = తామ్రమయ మైనట్టియు, లోహ = అయోమయ మైనట్టియు,
కాంస్య=కంచుతోఁజేయఁబడినట్టియు, మృత్=మట్టితో, మయ = చేయఁబడినట్టియు,
ఘటంబుల=పాత్రలయొక్క, లోహవలెవలక్, అంటక = సంబంధించక, ఆకాశంబు=
ఆకాశము, వ్యాపించియున్నచందంబునక్=వ్యాపించియున్నట్లు, వియ...యందుక్-
వియత్ = ఆకాశము, పవన = వాయువు, తేజః = అగ్ని, జల = జలము, భూ =
భూమి, దేవ = దేవతలు, మానవ=మనుష్యులు, తిర్యక్ = వశువత్కృదులు, స్థావర=
స్థావరము లైనవర్ణతములు మొదలగునవి, అది=మొదలైన, చరాచరంబులయందుక్ =
ప్రపంచములందు, బాహ్యభ్యంతరంబులక్ = లోహలను వెలువలను, అనంగుండనై =
సంబంధము లేనివాడనై, నిండియుండుటంజేసి = వ్యాపించి యుండుటవలన, నాక్షక్,
దేశ...దంబు-దేశ=స్థలములచేత, కృత=చేయఁబడిన, పరిచ్ఛేదంబు=భేదము ("ఇచ్చట
నున్నాను అచ్చటలేను." అను భేదవ్యవహారము), లేదు. అనా...యందుక్ - అనాది=
ఆద్యంతములు లేనట్టియు, అనిర్వచనీయము='ఇది యిట్టిది' అని నిరూపింపరానట్టియు,
మాయా=మాయచేత, కల్పిత=కల్పించఁబడినట్టి, భూత = గడచినట్టియు, వర్తమాన =
జరుగుచున్నట్టియు, భవిష్యత్ = జరుగఁబోవునట్టియు, సమయంబులయందుక్ =
కాలములయందు, ఏకరూపత్వంబుచేతక్ = ఒకటే రూపముతో, సాక్షీనై = ద్రష్టవై
ఉండియుక్, వానినెల్లక్ = ఆకాలముల నన్నిటిని, ఎల్లప్పుడుక్ = ఎప్పుడును,
దృశ్యంబుగా నెఱుంగుటవలనక్ = దృశ్యముగా చూచుచుండుటవలన, కాలకృత
చ్ఛేదంబుగలుగదు = కాలముచే చేయఁబడిన, భేదముగలుగదు (అనగా: ఈకాలము
నందునున్నాడు, ఆకాలమునందు లేడు అను భేదములేదు), మఱియుక్ = ఇదియును
గాక, వృక్షంబునకుక్=ఒకచెట్టుకు, వృక్షాంతరంబు = మఱియొకచెట్టు, సజాతీయంబై=
సమానజాతి గలదై, శిలాదికంబు = తాయి మొదలగునవి, విజాతీయంబై = విరుద్ధజాతి
గలదై, పత్ర...బులు-పత్ర=ఆకులు, పుష్ప = పువ్వులు, ఫల = పండ్లు, అదికంబులు=
మొదలగునవి, స్వగతంబులై=తనలోనేయుండి, ఒప్పినకై వడిక్=భేదమును కలిగించుచు
నున్నట్లు, ఈఅనాత్మపరంబు = ఈయనాత్మయైనజగత్తు, అనద్రుపంబగుటవలనక్ =

లేని దగుటచేతను, నిరవయవంబును=అవయవంబులు లేనిదియు, వ్యాపకంబును = సర్వ వ్యాపకమైనదియు, అసంగంబు = దేనితోను సంబంధించనిదియు, వివేకగనంబునకుఁ = అయినట్టి ఆకాశమునకు, అభావరూపంబు = శూన్యముగా నుండుటయే, స్వభావంబగుట వలనఁ=స్వరూపము కావునను, శశవిషాణంబు=కుండేటి కొమ్ము, ఎద్దియుంగానిపగిదిఁ = ఉన్నదియు లేనిదియు గానట్లు, సజా...బులు-సజాతీయ = (భూతములు) సమానజాతి కలవి గాని, విజాతీయ=విరుద్ధజాతిగలవి కాని, స్వగతంబులు = తనయందే యున్నవి కాని, కానేరవు=కావు (అనఁగా : సజాతీయ, విజాతీయ, స్వగతభేదములను నాకు (బ్రహ్మకు) గలిగింపనేరవు), అట్లుగుటవలనఁ = అట్లుగావున, వస్తుకృతపరిచ్ఛేదంబు, శూన్యంబుగఁ = వస్తువులచే జేయఁబడిన భేదము (అనఁగా: ఈవస్తువునందున్నాడు, అవస్తువునందు లేడు, అను భేదము లేదు), ఇన్విధంబునఁ = ఈవిధముగా, త్రివిధపరిచ్ఛేదరహితత్వంబువలనఁ = దేశవస్తుకాలపరిచ్ఛేదములు లేకుండుటవలన, అద్వితీ... స్యంబుఁ-అద్వితీయ = రెండవది లేనట్టియు, పరిపూర్ణ = సర్వవ్యాపకుఁ డైనట్టియు, ప్రత్యగభిన్న = కూటస్థునికంటె వేఱు కానట్టియు, పరబ్రహ్మచైతన్యంబుఁ = పరబ్రహ్మమైనరూపమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడను, అగుదునని=అయియున్నానని, వెండియొక్క = మఱియును, ఇట్లనియొక్క=ఈక్రిందివిధముగా చెప్పెను.

తా. ఈవిధముగాఁ ద్రికాలములయందును నాశములేనివాఁడ నగుటచేత సద్రూపుఁడనై సర్వవస్తువులఁ బ్రకాశింపఁజేయుచుండుటచే జిద్రూపుఁడనై యందఱచేతను సర్వాధికముగఁ బ్రేమింపఁబడుచుండుటచేత నానందరూపుఁడనై యుండి పరిచ్ఛేద శూన్యంబగుటచేత సర్వవ్యాపకుఁడను గూడనైయున్నాను. దేశకృతపరిచ్ఛేద మనియుఁ గాలకృతపరిచ్ఛేద మనియు వస్తుకృతపరిచ్ఛేద మనియు పరిచ్ఛేదములు మూఁడు విధములు. అందు ఒకదేశముననుండి మఱియొకదేశమున లేకపోవుట దేశకృతపరిచ్ఛేదము. ఒకకాలముననుండి మఱియొకకాలమున లేకపోవుట కాలకృతపరిచ్ఛేదము. తనకంటె భిన్న మగుపదార్థము వేఱొకటియుండుట వస్తుకృతపరిచ్ఛేదము. ఈమూఁడుపరిచ్ఛేదములలో నొక్కటైన నుండునేని యది సర్వవ్యాపకముకానేరదు. నాకీమూఁడునులేవు. ఎట్లనిన—మణినువర్ణరజితతామ్రలోహమృత్తయాదు లగు సర్వవిధములైన అనఁగా: నెక్కువతక్కువలుగల ఘటాదులయందు లోపల వెలుపల వ్యాపించి వానితో సంబంధ మేమియులేక సర్వవ్యాపకమైయుండునాకాశమువలె బంపభూతములయందును దక్కార్యములగు దేవ మనుష్యవృగ్గాదులయందును (అనఁగా : న్యూనాధికభావములు గల సర్వపదార్థములయందును) నేను వ్యాపించియున్నాను. ఈ చెప్పఁబడినవే ప్రపంచము కావున సర్వదేశములయందు నున్నవాఁడ నగుటచే నాకు దేశకృతపరిచ్ఛేదము లేదు. ఉత్పత్తినినాశములకుఁ గూడ నొక్క నగుటచే నేను సర్వకాలములయందు నున్నాను

కావునఁ గాలకృతపరిచ్ఛేదములేదు. సజాతీయమనియు విజాతీయమనియు స్వగతమనియు వస్తుపరిచ్ఛేదము మూఁడువిధములు. అందు ఒకవృక్షమునకు మఱియొక వృక్షమునుండి గలుగుపరిచ్ఛేదము (అనఁగా: “ఆవృక్షమునకంటె సీవృక్షము వేఱు” అను వ్యవహారమునకుఁ గారణమగుపరిచ్ఛేదము) (భేదము) సజాతీయవస్తుకృతపరిచ్ఛేదము. ఇట్లే వృక్షమునకు తాయిమొదలగువానివలనఁ గలుగుపరిచ్ఛేదము విజాతీయ వస్తుకృతపరిచ్ఛేదము. ఆవృక్షమునకే తనయవయవములైన పత్రపుష్పఫలకాఖాదులవలనఁ గలుగుపరిచ్ఛేదము. స్వగతవస్తుకృతపరిచ్ఛేదము, “సజాతీయ మనఁగా తనజాతి గలరెండవవస్తువు. విజాతీయ మనఁగా విరుద్ధజాతి గలరెండవవస్తువు. స్వగత మనఁగాఁ దనలో నేయుండియు భిన్నముగ వ్యవహరింపఁబడువస్తువు” అని తెలిసికొనవలయును. ఈమూఁడువిధము లగువస్తుపరిచ్ఛేదములలో నొక్కటియైనను నాకుఁ గలుగదు. భ్రాంతివలనఁ బ్రపంచము నాకంటె వేఱుగా నున్నట్లు తోచుచున్నది. కాని వాస్తవముగ విచారించిన నది లేనేలేదు. “ఆకాశ భూతము నిరవయవము (అవయవములులేనిది) దేనితోను సంబంధించునదికాదు. సర్వ వ్యాపకము. ఇట్లుగుటచే నది యసద్రూపము కానేరదు. అవయవములుండుటచే దక్కిన నాల్గుభూతములును సళించునవియైనను దీనికి నాశము కలుగదు. కావున బ్రహ్మమునకుఁ దీనితో విజాతీయపరిచ్ఛేదము రావలయును” అనియందువేమో అది సరికాదు. ఆకాశ మెట్టిదైనను దానికి నభావమే స్వరూపము. ఇది యనుభవసిద్ధమే. కావున పంథ్యా పుత్రునివలె మృగశృష్టికాజలమువలె నిది బ్రహ్మమున కేవిధమగువస్తుపరిచ్ఛేదమును జేయజాలదు. “జలము రెండువిధములు. శుద్ధజల మొక్కటి. మృగశృష్టికాజల మొక్కటి. కమలము రెండువిధములు. సరస్సునందుఁ బుట్టునది యొక్కటి. యాకాశమునందుఁ బుట్టునదియొక్కటి” అని వ్యవహరించుట పరిహాసాస్పద మగుననుటకు సందియము లేదు కదా. ఈవిధముగా నాకుఁ ద్రివిధపరిచ్ఛేదములును లేకుండుటచే నేను అద్వితీయుఁడను. (సర్వవ్యాపకుఁడను. కూటస్థునికంటె వేఱుకాని శుద్ధపరబ్రహ్మంబును.) ఓపార్వతీ! ఈ విధముగాఁ దనయపరిచ్ఛిన్నత్వమును దెల్పి సర్వాత్మకునిగ భ్యానింపు మని ఉపదేశించి శ్రీరాముఁడు హనుమంతునితో సీక్రిందివిధమున జెప్పెను.

అవ. ఇట్లు సర్వము నుపదేశించి సాంఖ్యయోగము నుపసంహరించుచున్నాఁడు:—
 ఆ. ఏ నఖండసచ్చిదానందమయుఁడనై
 యిట్లు వెలుఁగుచునికి నెఱింగి నన్ను
 నేనటంచుఁ దెలియు నిపుణులు మత్స్వరూ
 పాత్మ లగుచు ముక్తు లగుదు రనఘ.

167

టీ. అనఘ = దోషరహితుఁడా, ఏను, అఖండసచ్చిదానందమయుఁడనై = సర్వ పరిపూర్ణ సత్త్విభూతానుభవస్వరూపుఁడనై, ఇట్లు = నీ వివరించినవిధముగా, వెలుఁగుచు =

ప్రకాశించుచు, ఉనికి = ఉండుటను, ఎటిగి = తెలిసికొని, నన్ను = బ్రహ్మ
స్వరూపుడనైననన్ను, నేనటంచు దెలియునిపుణులు = అస్తచ్ఛబ్దార్థమని తెలిసికొను
విద్యార్థులు, మత్స్వ...లగుచు - మత్ = నాయొక్క, స్వరూప = రూపమే, అత్తు
లగుచు = స్వరూపముగాఁ గలవారై (నేనే వారై), ముక్తు లగుదురు = మోక్షము
చెందుదురు.

తా. ఓదోషరహితుడా ! ఈవిధముగా నేను (బ్రహ్మము) సర్వపరిపూర్ణ సచ్చి
దానంద స్వరూపుడ నగుట "దెలిసికొని" నేనే (అబ్రహ్మమే) నేను (అస్తచ్ఛబ్దార్థము)
అని యవరోక్షజ్ఞానప్రభావముచే గ్రహించువారు నన్ను బొందుదురు. ముక్తిని
జెందుదురు.

అవ. ఇట్లు పరమేశ్వరుఁడు పార్వతీదేవికి సర్వము నెఱింగించి శ్రీరాముఁ
డాంజనేయున కొనర్చినపరమోపదేశమును జెప్పుచున్నాఁడు:—

సీ. అని యిట్లు బోధించి యానందమయుఁ డగు

శ్రీరాఘవుఁడు నిజశ్రీపదార

విందంబులకు భక్తి వందనంబులు నేయు

హనుమంతుఁ గనుఁగొని యప్పు డతని

శిర మనుపూర్వాద్రి శిఖరంబుపై స్వక

రార్కమండలము డాయంగ జేర్చి

తనరునీహస్తమస్తకయోగ మిప్పుడే

తెలివి యెఱుంగు నాతెలివి నీవు

తే. తెలివి నీవని దెలుపఁగాఁ దెలియు నెద్ది

యదియె నీ వనువెలుఁగుచే ననిలసుతుని

ధీగతానాద్యవిద్యాంధతిమిర మెల్లఁ

బాపి కేవలతత్త్వరూపంబుఁ జూపె.

168

టీ. అని, ఇట్లు = ఈవిధముగా, బోధించి = ఉపదేశించి, ఆనందమయుఁడు =
ఆనందరూపుఁడు, ఐన శ్రీరామమూర్తి = ఐనట్టిరాముఁడు, నిజశ్రీపదార...లకు -
నిజ=తనయొక్క, శ్రీ = శోభాయొక్కమైన, పదారవిందంబులకు = పాదపద్మములకు,
భక్తి = భక్తితో, వందనంబులు = నమస్కారములు, చేయుహనుమంతుఁ = చేయునట్టి
అంజనేయుని, కనుఁగొని = చూచి, అప్పుడు = ఆసమయమున, అతని...బుపై - అతని =
అహనుమంతునియొక్క, శిరమను = శిరస్సు అనియెడు, పూర్వాద్రి = పూర్వపర్వతము
యొక్క, శిఖరంబుపై = శిఖరముమీఁద, స్వకరార్కమండలము - స్వ=తనయొక్క;

కర=హస్తమనెడు, అర్కమండలము=సూర్యమండలమును, డాయంగజేర్చి = కలుపుకొనునట్లుగా జేర్చి (శిరముపై చేలించి), తన...గము-తనరు = ఒప్పుచున్న, ఈహస్తమస్తకయోగము = ఈహస్తమస్తకసంయోగము, ఏతెలివియెఱుంగు = ఏజ్ఞానముచున్నదో, ఆతెలివినీవు = అజ్ఞానమేనీవు, తెలివినీవని = "జ్ఞానమునీవు" అని తెలుపఁగా = తెలియఁజేయఁగా, తెలియునెద్ది = ఏది తెలిసికొనుచున్నదో, అదియే నీవనువెలుగుచే = "అజ్ఞానమేనీవు" అను ప్రకాశముచే (బ్రహ్మప్రకాశముచే), అని...ల్ల = అనిలమతుని = అంజనేయునియొక్క, ధీ = బుద్ధిని, గత = పొందియున్న, అనా = అనాదియైన, అవిద్య=మాయయనెడు, అంధతిమిర మెల్ల = గాఢాంధకార మంతయు, పాసి = తొలఁగించి, కేవలతత్త్వరూపంబు = కేవల = నిర్మలమైన, తత్త్వ = యథార్థమైన (లేక బ్రహ్మముయొక్క), రూపంబు = రూపమును, చూపె = చూపించెను.

తా. ఓగోరి! ఇట్లు శ్రీరామచంద్రుఁ డతివిశదముగా నాత్మతత్త్వమును దుఃఖపదేశింపఁగానే యంతకంటె నతిస్పష్టముగ నెఱుంగఁగోరి హస్తమస్తకసంయోగము ననుభవించి యాయభిప్రాయమును సూచించుచు నాంజనేయుఁ డారాముని కదములకు సాష్టాంగమాచరించెను. శ్రీరాముఁడు నాయభిప్రాయము నెఱింగి కరుణాద్రిఃః యాతనిశిరమున దనహస్తముజేర్చి "ఓయాంజనేయా! బాగుగ గురులింపుము. ఈ హస్తమస్తక సంయోగమునే తెలివిచే నెఱుంగుచున్నావో, ఆతెలివియే నీయథార్థస్వరూపము అనుమాటను ఏతెలివిచే నెఱుంగుచున్నావో అదియే నీయథార్థస్వరూపము. అదియే నాయథార్థస్వరూపము. మనకేరువురకు భేదము లేదు అని విస్పష్టముగ నుపదేశించి వ్రేలితోఁ జూపినయట్లు కూటస్థునిఁజూపి యాతనియజ్ఞానము నెల్లను భ్వంసముగావించెను. ఇట్లు హనుమంతునిశిరంబను సుదయాచలముపై రామహస్తంబనుసూర్యుఁ డుదయించి యజ్ఞానమును సంధకారమును భ్వంసము చేసెను.

వ. ఆసమయంబున.

169

చ. అటఁ బొడఁగాంచె మారుతిహృదంబురుహాంతరబింబితస్ఫుర
చ్చటులపునః పునశ్చలదసద్విషయస్పృశదింద్రియాన్వితో
త్కటపటుధీప్రవృత్తినిహితజ్ఞకళాగ్రనివేశము విశం
కటనిజభాప్రకాశితజగద్వ్రజకోశము స్వప్రకాశమున్.

170

టీ. అట = అచ్చట, మారుతి = అంజనేయుఁడు, హృదం...శము = హృత్ = హృదయమనెడు, అంబురుహ = కమలముయొక్క, అంతర = లోపల, బింబిత = ప్రతిబింబించినట్టియు, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్నట్టియు, చటుల = అధికమైనట్టియు, పునఃపునః = మఱిమఱి, చలత్ = చలించుచున్న, అసత్ = కూన్యములైన, విషయ = వస్తు

విషయములను, స్పృశత్=స్పృశించుచున్న, ఇంద్రియ=ఇంద్రియములతో, అన్విశ=
 కూడియున్న (అనఁగా: ఇంద్రియములమూలమున వెలికివచ్చుచున్న), ఉక్కుట=లెక్కకు
 మిక్కిలియైన, పటు=స్ఫుటమైన, ధీప్రవృత్తి=బుద్ధి పృథ్వులయందు, నిహిత = ఉంచఁ
 బడిన (ప్రతిబింబించియున్న), జ్ఞకళా=జ్ఞానకళయొక్క చిదాభాసునియొక్క, అగ్ర=
 మొద సాక్షియై, నివేశము=ఉన్నట్టియును, విశంకట...కోశము=విశంకట=విశాల
 మైన, నిజ=స్వకీయమైన, భా=కాంతిచేత, ప్రకాశిత=ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన, జగత్=
 ప్రపంచముయొక్క, వ్రజ = సమూహ మనెడు, కోశము= ఆవరణము (అనఁగా:
 బ్రహ్మాండము, లేక బ్రహ్మాండములు కలిగినట్టియు), స్వప్రకాశము=స్వయంప్రకాశ
 మును (బ్రహ్మమును), పొడఁగాంచె=చూచెను.

తా. ఓ పార్వతీ! పిదప నాకర్ణింపుము. ఈవిధముగా శ్రీరాముఁడు స్వప్ర
 కాశమును జూపఁగనే యది యాంజనేయునకు గోచరమయ్యెను. హృదయకమలమున
 నిలిచి లేక ప్రతిబింబించి సర్వాధికముగఁ బ్రకాశించుచు బాహ్యవిషయములపై
 కులుకుచు నింద్రియములమూలమున మాటిమాటికి సంచరించుచు నున్నమనోపృథ్వుల
 యందు చిదాభాసునకు సాక్షియై త్రిభువనముల నేకరూపముతోఁ బ్రకాశింపఁ
 జేయుచు నున్నపరబ్రహ్మము గోచరుఁ డయ్యెను.

ఆ. అట్టితన్నుఁ గాంచి యానందమూర్తియై

చిత్రరూప మట్లు చేష్ట లుడిగి

తనువు మఱచి కొంతతడ వూరకుండె నా

యాంజనేయుఁ డోహిమాద్రితనయ!

171

టీ. ఓహిమాద్రితనయ = ఓపార్వతీ, ఆంజనేయుఁడు, అట్టితన్నుగాంచి = అట్లు
 పరమానందస్వరూపుఁ డగునాత్మను జూచి, ఆనందమూర్తియై = ఆనందమయ్యుండై,
 చిత్రరూపమట్లు = చిత్రరూపునందు లిఖింపఁబడిన ప్రతిమవలె, చేష్టలుడిగి = ఇంద్రియ
 పాఞ్చపారములను వదలి, తనువుమఱచి = శరీరమును మఱచి, కొంతతడవు = కొంతసేపు,
 ఊరకుండె.

తా. ఓపార్వతీ! ఈవిధముగ నాయాంజనేయుఁడు తన యథార్థస్వరూపమును
 జూచి పరమానందమయ్యుండై శరీరమును మఱచి చిత్రరూపునందు లిఖించినప్రతిమవలె
 నేమియుం జేయక నాయాంజనేయుఁడు కొంతసే పూరకుండెను.

తే. లిప్తమాత్రం బవిద్యావిలిప్తమాత్ర

మైనఘను లెన్న లేరు బ్రహ్మదు లనఁగ

క్షణము సర్వజగద్విలక్షణముఁ బొందు

నాని నుతియింపఁ జరఁకు యీవాత్మయై

172

టీ. విష్ణుశాస్త్రంబు=ఒకనిమిషమైన ("నిమేషాలిష్టమాత్రా" అని విశ్వస్థా శిక), అవి... ఘనుక్-అవిద్యా=అవిద్యచేత, అవిలిష్టమాత్రమైన = స్పృశింప బడకుండు మాత్రమే యున్న (జయించియుండ నక్కఱలేదనుట), ఘనుక్ = మహాత్ముని, బ్రహ్మదులు=బ్రహ్మమొదలగుదేవతలు, ఎన్నలేరు=స్తోత్రము చేయనేరరు, అనఁగా = అచెప్పఁగా, త్షణము = త్షణకాలము (అనఁగా: పదునెనిమిదినిమిషములు కావచ్చు, ముప్పది కావచ్చు కళ, ముప్పదికళలు త్షణము ఇంతకాలము), సర్వ...ణము=సర్వజగత్ = సర్వప్రపంచమునకంటె, విలక్షణముక్ = వేఱగు బ్రహ్మతత్త్వమును, పొందువానిక్=అర్హయించినవానిని (అనఁగా: బ్రహ్మరూపుడై నిర్వికల్పసమాధియందున్నవానిని), వీవాకైనక్=ఎవ్వనికైనను, నులియింపక్=స్తోత్రము చేయుటకు, తరమె=శక్యమా.

తా. అవిద్యాసంబంధములేక నొక్కలిష్టమైన నుండిన మహాత్ముని బ్రహ్మదులు కూడ స్తోత్రము చేయలేరు. ఇట్లుండ రెండుగడియలకాలము బ్రహ్మసంభవము నొంది సర్వమును మఱచిన యాహనుమంతు నెవ్వఁడు వినులింపఁగలఁడు.

లే. అట్టివిజ్ఞానయోగసమాధి నొంది

యనుపమానందమూర్తియై యాంజనేయుఁ

డెట్టకేలకు మేల్కొని యెదుర నున్న

రామచంద్రునిఁ జూచి సంభ్రమముతోడ.

173

టీ. ఆంజనేయుఁడు, అట్టివి...మాధిక్-అట్టి = పూర్వోక్తమైన, విజ్ఞాన=అపభవజ్ఞాన మనియెడు, యోగ = యోగముచేత కలిగిన, సమాధిక్ = నిర్వికల్పసమాధి, ఒంది = పొంది, అనుప...ర్తియై-అనుపమ=సాటిలేని, ఆనందమూర్తియై = ఆనందమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడై, ఎట్టకేలకుక్=అతికష్టముతో, మేల్కొని = బాహ్యవృత్తి మనసునుద్రిప్పి, ఎదురనున్న రామచంద్రునిఁ జూచి, సంభ్రమముతోడక్=తర్జితో.

క. మూఢత్వముడిగి యోగా

రూఢుం డై భక్తి పొదల మ్రొక్కిన నపు డా

ప్రాధమతిఁ జూచి రాముఁడు

గాఢాలింగనము చేసె గారవ మలరన్.

174

టీ. మూఢత్వముడిగి=అజ్ఞానమును విడచి, యోగారూఢుం డై = అపరోక్షానుభవమును ఆశ్రయించి, భక్తి, పొదలక్ = అభివృద్ధి యగుచుండఁగా, మ్రొక్కినక్ = నమస్కరింపఁగా, అపుడు=ఆనమయమందు, రాముఁడు, ఆప్రాధమతిఁజూచి = అజ్ఞాన సంపన్నునింజూచి, గారవమలరక్ = గౌరవముతో, గాఢాలింగనముచేసెక్=అతింగనము చేసికొనిన.

తా. ఈవిధముగఁ గొంతసేపు ఆపరోక్షానుభవము (అనగా: నిర్వికల్పనమాధి
నొంది షరమానందము ననుభవించుచుండి కొంతసేపటి కెట్లొ బాహ్యవృత్తికిఁ దిరిగి
మేల్కొంచి యాంజనేయుఁడు తన ఎదుట నున్న శ్రీరామునకు సాష్టాంగముగ నమ
స్కరించెను. ఈవిధముగ నజ్ఞానమును బాసి యోగసిద్ధినింది తనకు భక్తియుక్తుడై
నమస్కరించుచున్నయాతని నాశ్రీరాముఁడును గౌరవపూర్వకముగ వాత్సల్యయుక్త
ముగ గాఢాలింగనముఁ జేసికొనియెను.

అవ. ఇట్లు పార్వతీవరమేశ్వరసంవాద రూపమున సాంఖ్యయోగమును వివరించి
కవి దాని నుపసంహరించుచున్నాఁడు:—

వ. ఇట్లు గౌరవంబుఁ జేసిన నయ్యాంజనేయుం డప్పరమేశ్వరున కనేక
విధపూజానమస్కారస్తోత్రంబులుం గావించె ననిన విని పార్వతీదేవి
యటమీఁద శ్రీరామస్వామి యేమి యుపదేశించె నని శ్రీమహా
దేవు నడుగుటయును. 175

టీ. ఇట్లు గౌరవంబు చేసినక = ఇట్లు గౌరవింపఁగా, అయ్యాంజనేయుండు,
అప్పరమేశ్వరునకు = ఆశ్రీరామునకు, అనే...బులు-అనేకవిధ = అనేకవిధములైన,
పూజా = పూజలను, నమస్కార = నమస్కారములను, స్తోత్రంబులు = స్తోత్రములను,
కావించె = చేసెను, అనినక = అని చెప్పఁగా, విని, పార్వతీదేవి, అటమీఁద = పిమ్మట,
శ్రీరామస్వామి = రాముఁడు, ఏమి యుపదేశించెనని, శ్రీమహాదేవు = ఈశ్వరుని,
అడుగుటయు = అడుగఁగా.

తా. ఈవిధముగ రామచంద్రుఁడు తన్ను గౌరవింపఁగానే యాంజనేయుఁడును
ఆశ్రీరాముని బహువిధ పూజానమస్కార స్తోత్రాదులచే నభినందించి (అనగా
బార్వతీయు “పిదప శ్రీరాముఁ డేమి యుపదేశించెను” అని) షరమేశ్వరునిఁ బ్రశ్న
చేసెను.

అవ. 176-177-178 పద్యములును గృతిపతి సంబోధనలు:—

చ. కలుషవిదూర! నిర్గతవికార! సురాంబుజసూర! సూరిహృ
జ్జలజవిహార! చారుసుఖసాగర! విశ్వశరీర! భూరిని
ర్మలగుణవార! వారిధిసమానగభీర! సుమేరుధీర! స
న్నలినభవాభవాచ్యుతమనఃకలితాత్మవిచారకారణా! 176

టీ. కలుషవిదూర-కలుష=పాపములకు, విదూర=దూరమైనవాడ, నిర్గతవికార=
వికారములేనివాడ, సురాంబుజసూర-సూర=దేవతలనెడు, అంబుజ=కమలములకు, సూర=
సూర్యునివంటివాడ, చారు...సూరి...సూరి=విద్యంబులతో, విశ్వజలజ = హృదయ
నీతారామా—58

కమలములయందు, విహార=విహరించెడువాడా, చారుసుఖసాగర-చారు=మనోహరమైన
సుఖ=బ్రహ్మానందమునకు, సాగర=సముద్రమువంటివాడా, విశ్వశరీర=ప్రపంచస్వరూపా!
భూరి... తార-భూరి=అధికమైనట్టియు, నిర్మల=ఋరితుడైనట్టియు, గుణ = గుణముల
యొక్క, వార=సమూహముగలవాడా, వారిధిసమానగభీర = సముద్రునితో సమాన
మైనగాంభీర్యము గలవాడా, సుమేరుధీర = మేరుదర్వతముతో సమానమైన ధైర్యముగల
వాడా, నన్నలిన... కారణ - సత్ = శ్రేష్ఠమైనట్టియు, నలినభవ = బ్రహ్మదేవుని
యొక్కయు, అభవ = ఈశ్వరునియొక్కయు, అచ్యుత = విష్ణువుయొక్కయు, ము!
కలిత=మనస్సునందున్న, ఆత్మవిచార=బ్రహ్మవిచారమునకు, కారణ = కారణభూతుడైన
వాడా, (అనగా : బ్రహ్మాదులకు సహితము జ్ఞానప్రదుడా!).

క. సర్వేశ్వర! సర్వోత్తమ, సర్వవ్యాపారసాక్షి! సర్వాధారా!
సర్వజ్ఞ! సర్వతోముఖ, సర్వాధిష్ఠానభూత సర్వాకారా!

177

టీ. సర్వేశ్వర = సమస్తమునకు ప్రభువా, సర్వోత్తమ-సర్వ = సమస్తమునకంటె
ఉత్తమ=శ్రేష్ఠుడా, సర్వవ్యాపారసాక్షి=సర్వకార్యములకును (అనగా : సింద్రియమనో
వ్యాపారములకు), సాక్షియగువాడా! సర్వాధారా = సర్వమునకు నాధారభూతుడా,
సర్వజ్ఞ=సర్వమునుఁ దెలిసికొనువాడా, సర్వతోముఖ = సర్వవ్యాపకుడా, సర్వాధిష్ఠాన
భూత=భ్రాంతిసిద్ధమగు నీనమస్తమునకు నాధారభూతుడా, సర్వప్రపంచమే స్వరూప
ముగాగలవాడా.

మాలినీ.—

ప్రణమితమునిజాలా! భాసురానంతలీలా
ప్రణతనిఖలదేవా! భవ్యదివ్యప్రభావా!
ప్రణవజపనిధానా! బ్రహ్మవిద్యానిధానా!
గుణనిధి! జగదీశా! కోటిసూర్యప్రకాశా!

178

టీ. ప్రణమితమునిజాలా-ప్రణమిత = నమస్కరించుచున్న (లేక నమ్రులుగా
జేయఁబడిన), మునిజాలా = ఋషిసమూహముగలవాడా! ఋషులందఱు నీమహాదేవా
చార్యులకు నమస్కరింతురనుట, భాసురానంతలీలా-భాసుర=ప్రకాశించుచున్న, అనంత=
అపరిమితములైన, లీలా = విలాసములు (లేక చేష్టలుగలవాడా), ప్రణత నిఖలదేవా
ప్రణత=స్తోత్రము చేయఁబడిన, నిఖలదేవా=సమస్తదేవతలను గలవాడా, (అనగా :
భేదబుద్ధిలేక, సర్వదేవతలయందు నేకభావముగలవాడా), భవ్యదివ్యప్రభావా-భవ్య =
శుభకరమైనట్టియు, దివ్య = శ్రేష్ఠమైనట్టియు, ప్రభావా = సామర్థ్యముగలవాడా,
ప్రణవజపనిధానా-ప్రణవజపము = దీర్ఘకరణమునకు, నిధానా = స్థానభూతుడా, బ్రహ్మ

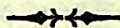
విద్యావిధానా=బ్రహ్మజ్ఞానమునకు నాశ్రయభూతుడా, గుణనిధి=సమస్త కళ్యాణగుణ
కాలీ, జగదీశా=ప్రపంచమునకు ప్రభువైనవాడా, కోటిసూర్యప్రకాశా=కోటిసూర్యుల
వలె ప్రకాశించువాడా.

గద్య. ఇది శ్రీమన్నారాయణమహాదేవగురుకరుణాకటాక్షవీక్షణవిమలీ
కృత నిజహృదయ కమలకర్ణికాంత స్పందర్శితాఖండ సచ్చిదానంద
రసైక స్ఫూర్తిషట్పుత్రసీతారామమూర్తి పరశురామపంతుల లింగ
మూర్తి గురుమూర్తి ప్రణీతంబైన శ్రీసీతారామాంజనేయ
సంవాదం బను యోగశాస్త్రంబునందు సాంఖ్యయోగానుభవ
విచారం బనునది ద్వితీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

ఈగద్యకు అర్థము ప్రథమాశ్వాసాంతమందలి గద్యకువలెను.

ఇట్లు వెన్నెలకంటి సుందరరామశర్మచే వివరింపబడిన శ్రీసీతారామాంజనేయ
సంవాదతాత్పర్యమునందు ద్వితీయాశ్వాసము ముగిసెను.

ద్వితీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రీ ర స్త్ర.

శ్రీసీతారామాంజనేయసంవాదము

తృ తీ యా శ్వా స ము.

అవ, ఇట్లు సాంఖ్యయోగమును వివరించి యమనస్కయోగమును నిరూపించు
వాఁడై కవి మొట్టమొదట నాంధ్రకవులయాచారము ననుసరించి కృత్య
పతిని సంబోధించుచున్నాఁడు:—

యోగీశ్వరదత్తా

త్రేయపదాంబుజవిధేయ ధీరనికాయ

ధ్యేయా ఘనసచ్చిత్సుఖ

కాయ మహాదేవదేశిక ప్రభురాయా.

టీ. శ్రీయోగీశ్వరదత్తాత్రేయపదాంబుజవిధేయ-శ్రీ = అణిమమహిమ మున్ను
న మైశ్వర్యములుగల, యోగి = బ్రహ్మవేత్తలకు, ఈశ్వర = ప్రభువగు, దత్తాత్రేయ =
దత్తాత్రేయమహామునియొక్క, పదాంబుజ = పాదపద్మములకు, విధేయ = విధేయుడ
వైనవాఁడా, ధీరనికాయధ్యేయా-ధీరనికాయ = బ్రహ్మవేత్తలసమూహముచేత, ధ్యేయా
= ధ్యానముచేయఁదగినవాఁడా, ఘనసచ్చిత్సుఖకాయ-ఘన = అఖండమైన, సత్ =
త్రికాలాబాధ్యమైన, చిత్ = జ్ఞానస్వరూపమైన, సుఖ = ఆనందమయమైన, కాయ =
దేహముగలవాఁడా, మహాదేవదేశిక ప్రభురాయా-మహాదేవ = మహాదేవయను పేరుగల
దేశిక ప్రభు=ఆచార్యవర్యులలా, రాయా=శ్రేష్ఠుఁడా.

తా. బ్రహ్మజ్ఞానసంపన్నుఁ డగుదత్తాత్రేయయోగీం ద్రునకు శిష్యుండవును నత్తు
రుప సమూహములచే స్తోత్రముచేయఁదగినవాడవును సచ్చిదానందరూపుడవును ఆగు
మహాదేవ దేశికేంద్రా!

అవ. ఇట్లు సంబోధించి పరమేశ్వరోత్తరరూపవాక్యముతో నమనస్కమును
విస్తరింప నుపక్రమించుచున్నాఁడు:—

వ. అధవరింపుము శ్రీమహాదేవుం డమహాదేవి కి ట్టనియె నట్లాంజనే
యుండు పరమసాంఖ్యరాజయోగసమాధివలన మేల్కొని బ్రహ్మ

నంద భరితాంతకరణుండై తనముందరనున్న శ్రీ సీతారామగురునిం గనుంగొని యనేకసాష్టాంగదండప్రణామంబులాచరించి నిటలతట ఘటితాంజలిపుటుం డై యిట్లని వినుతించె. 2

టీ. అవధరింపుము=వినుము, శ్రీమహాదేవుడు = ఈశ్వరుడు, అమృతహాదేవిక్ = అపార్వతీదేవికి, ఇట్లనియెక్ = ఈవిధముగా జెప్పెను. అట్లు = వైనిఁజెప్పినవిధ ముగా, ఆంజనేయుడు, వర...లనక్-వరమ-శ్రేష్ఠమైన, సాంఖ్య = సాంఖ్య మను పేరుగల, రాజయోగ=రాజయోగముయొక్క, సమాధివలనక్ = నిష్ఠనుండి (అనఁగా: నిర్వికల్పసమాధినుండి), మేల్కొని = జాగ్రత్త వహించి, బ్రహ్మ...ణుండై-బ్రహ్మనంద = బ్రహ్మనందముచేత, భరిత = నిండిన, అంతకరణుండై = మనస్సుకలవాడై, తనముం దరనున్న = తనయెదుటనున్న, శ్రీ సీతా...రునిక్-శ్రీ = శోభాయుక్తుడైన, సీతా = చిచ్ఛక్తిస్వరూపిణియైన సీతాదేవితోఁగూడిన, రామగురునిక్ = శ్రీరాముడను గురువును, కనుంగొని=చూచి, అనేక...బులు-అనేక=లెక్కకు మిక్కిలి యొనట్టియు, సాష్టాంగ= కరచరణాద్యష్టాంగములతోఁగూడినట్టియు, దండప్రణామంబులు = నమస్కారములను; ఆచరించి=చేసి, నిటల...డై-నిటలతట = భూమధ్యప్రదేశమునందు, ఘటిత=ఉంచఁ బడిన, అంజలిపుటుండై = నమస్కారముకలవాడై (అనఁగా: నమస్కరించుచు,) ఇట్లని వినుతించెక్=ఈవిధముగా స్తోత్రము చేసెను.

తా. ఈ మూడవయాశ్వాసమునందలి విషయమును వినుము. “ద్వితీయాశ్వాస మునఁ జూపింపఁబడిన రీతిగా పార్వతీదేవి సాంఖ్యయోగోపదేశ మైనపదవ రాముడు దేని నుపదేశించెను?” అని ప్రశ్నచేయఁగానే వరమేశ్వరుఁ డిట్లు సమాధానమును చెప్పెను. ఓపార్వతీ! వినుము. అట్లు సాంఖ్యయోగోపదేశము కాఁగానే యాంజనే యుడు నిర్వికల్పసమాధిని జెందెను. కొంతసేపటికి మేల్కొని యెదుట నున్న సీతా రామగురువుల భక్తిపూర్వకముగా నమస్కరించెను. నిటలంబున చేమోడ్పుఁ గదియించెను. ఈక్రింద వివరింపఁబోవువిధముగా వినుతించెను.

ఆంజనేయుడు శ్రీ రాముని వినుతించుదండకము.

అవ. ఇట్లు ప్రతిజ్ఞఁ జేసి హనుమంతుఁ డొనర్చిన స్తోత్రమును వివరించుచున్నాడు:—

దం. శ్రీరామరామాత్రిలోకాభిరామా పరంధామ నిష్కామ సంపూర్ణ కామా బుధేంద్రాంతరంగాబ్ధిసోమా లసద్దివ్యనామా విరాజద్గుణ స్తోమ యుషత్పక్వాశస్వరూపంబవాచ్యం బచింత్యం బనంతం బసంగం బఖండం బబాధ్యం బబాధ్యం బసాధ్యం బభాద్యం బవిచ్ఛేద్య

మాద్యంతశూన్యం బజంబ ప్రమేయం బవిజ్ఞేయమధ్యేయ మద్యంత
మవ్యక్త మగ్రహ్య మధ్యాత్మ మేకం బరూపం బనాఖ్యం బరక్తం
బశుక్లం బకృష్ణం బవీతం బవీనం బసూక్ష్మం బదీర్ఘం బప్రస్థం
బబాహ్యంతరం బక్షరం బవ్యయంబింద్రియాగోచరం బప్రతర్క్యం
బనిర్దేశ్య మాద్యం బదృశ్యం బకంపం బలక్ష్యం బలిప్తం బశబ్ద
బసంస్పర్శసూతం బరూపంబ సుస్వాదుగంధం బవాఙ్మనసప్రాప్త్యమై
పూర్ణమై నిత్యమై సత్యమై శుద్ధమై బుద్ధమై ముక్తమై శాంతమై కేవ
లంబై నిరాకారమై సచ్చిదానందరూపాత్మచైతన్యమై సర్వభూత
రుదేహేంద్రియప్రాణహృద్బద్ధహంకారచిత్తాది దృశ్యప్రపంచంబు
నాదిత్యుండివిశ్వ మెల్లఁ వెలింగింపఁగాఁ జేయురీతిం బ్రకాశింపఁగా
జేయఁగా సాక్షువై యాకసం బేకమై సర్వభాండంబులం దంతట
లోపలఁ వెల్పుల న్నిండి యున్నట్టు లాకాశవాయ్వగ్ని వాఝామి
నానావిధాశేషభూతంబులందంతటఁ నిర్విలిప్తుండవై యుండి కర్తృ
త్వభోక్తృత్వ మంతృత్వ భర్తృత్వ హర్తృత్వము ల్నామరూప
క్రియోపాధి వర్ణాశ్రమంబు ల్లుణంబు ల్వివేకావివేకంబులఁ
శోకమోహంబులఁ లేక యీష్ఠులసూక్ష్మాదులఁ జాగరస్వప్నసు
ప్త్యాదులఁ బంచభూతంబులఁ బంచకోశంబులఁ జూచుచుఁ నిర్వి
కారుండవై నిర్వికల్పండవై నిర్విచేష్టుండవై నిష్ప్రపంచండవై
నిర్విశేషండవై నిర్గుణ బ్రహ్మనూత్రుండవై యొప్పనీదివ్యతత్త్వంబు
నీసత్కృపా సంభృతాంచత్కృతాక్షంబుచేతం గనుంగొంటి దేవా
నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః.

టీ. శ్రీరామరామ-శ్రీబ్రహ్మవిద్యారూపిణి యైనలక్ష్మీదేవితో, రామ = శ్రీదేవు
నట్టి, రామ = శ్రీరామ, త్రిలోకాభిరామ = మూడు లోకములకుఁ (అనగా
భూర్భువస్సువర్లోకములకు, విషయములు భూలోకమనియు, సింద్రియములు, భువర్లోక
మనియు, దేవతలు, (ఇంద్రియాధిదేవతలు) సువర్లోకమనియుఁ జెప్పఁబడును) అభిరామ
= మనోహరుండ (సర్వలోకములును, పరబ్రహ్మమును ప్రేమించుచున్నవియని భావము)
పరంధామ-పరం = పరాప్రకృతుల కతిరిక్తమైన, ధామ = స్థానము లేక లేజన్మక
వాఁడా, నిహ-మ = కామము, లేక, కామాదికృతువులు లేనివాఁడా, సంశృ
కామా=కోరఁదగినవిషయము లేనివాఁడా! తానే యానందరూపుఁడు కావున దుఃఖ
గావలసిన దెద్దియు లేదునుట. (ఇది నిహ-మత్వమునకు హేతువు). బుధేంద్ర...

సోమ - బుధేంద్ర = విద్వాంసులయొక్క, అంతరంగ = మనస్సులనెడు, అబ్ధి = సముద్రమునకు, సోమా = చంద్రునివంటివాడా, లబ్ధివ్యసామా - లబ్ధి = ప్రకాశించుచున్న, దివ్య = శ్రేష్ఠమైన, నామ = పేరుకలవాడా, విరాజద్గుణస్తోమ - విరాజిల్లుచున్న, గుణ = శాంతిదాంత్యాదికళ్యాణగుణములయొక్క, స్తోమ = సమూహము గలవాడా ! యుష్మత్ప్రకాశస్వరూపంబు = నీజ్ఞానరూపము, అవాచ్యంబు = చెప్పటకు శక్యము కానిది. అచింత్యంబు = మనసుచే ధ్యానించుటకు నలవి కానిది, అనంతంబు = అంతము (నాశము, లేక, తుది) లేనిది, అనంగంబు = దేనితోను సంబంధించనిది, అఖండంబు = సర్వవ్యాపకమైనది (పరిచ్ఛేదములు లేనిది.) అబాధ్యంబు = కాలాదులచే గాని జ్ఞానముచే గాని నశించనిది. అబోధ్యంబు = బుద్ధిగోచరము కాకుండుటచే తెలిసికొనుట కశక్యమయినది (యథార్థస్థితిలో బ్రహ్మమున కంటె భిన్నమగుపదార్థము లేదు. కావున “బ్రహ్మమును తెలిసికొనుచున్నాను” అనుటయే సంభవింపదు). అసాధ్యంబు = ప్రమాణములచేగాని యుక్తులచేగాని సాధించుటకువీలులేనిది (అనగా నిత్యసిద్ధమైనది), అభేద్యంబు = తనకంటె (ఆత్మకంటె) వేరై యున్నదని భేదించుటకు వీలులేనిది, అవిచ్ఛేదము=పరిచ్ఛేదములు లేనిది, (లేక శస్త్రాదులచేభేదించుటకు వీలులేనిది.) అద్యంతకూన్యంబు=మొదలు తుదయనునది (లేక, యంతట నిండియుండునది), అజంబు=ఉత్పత్తి లేనిది, అప్రమేయంబు = ప్రమాణములకు గోచరముకానిది, అనిర్జేయము=జ్ఞానమునకు గోచరముకానిది, (లేక, “ఇట్టిది యని ఏదియో యొకప్రకారముగ తెలిసికొనుటకు” వీలులేనిది), అభ్యేయము = ధ్యానమున కగమ్యమైనది [వేటొకధ్యాత (ధ్యానముచేయువాడు) లేడు, కావున బ్రహ్మమును ధ్యానించుట సంభవింపదు.] అద్వంద్వము=తనకంటె భిన్నమగునది, లేక, సాటిలేనిది, అవ్యక్తము = ప్రపంచభ్రాంతిచే స్పష్టము కానిది, అగ్రాహ్యము = ఇంద్రియములచే గ్రహించుట కశక్యమైనది. “పరాంచితా నివృత్తతత్త్వయంభూ స్తస్మాపరాజ్ వశ్యతి నాంతరాత్మకై”=“పరమేశ్వరుఁ డింద్రియముల బహిర్భుఖముగఁ గావించెను. కావునఁ బరమేశ్వరుఁ బహిర్భుఖముగా చూచునుగాని యంతరాత్మను జూడనేరడు” అనుశ్రుతి ఈ విషయంబున ప్రమాణము, లేక కర్తాదులచే గ్రహించుట వీలులేనిది [“న కర్తృణా న ప్రజయా న ధనేన”=“కర్తృ సంతానము ధనము మొదలగునవి బ్రహ్మమును (మోక్షమును) సాధింపనేరవు.” అనుశ్రుతి ఇందుకు ప్రమాణము], అధ్యాత్మము = ఆత్మకు సంబంధించినది (అనగా ఆత్మయే యనుట) ఏకంబు = అద్వితీయమైనది (అనగా: స్వజాతీయాది భేదములు లేనిది), అరూపంబు = రూపగుణములేనిది, అనాఖ్యంబు = పేరులేనిది, అరక్తంబు=యెరుపు కానిది, అశుక్తంబు = తెల్లనిదికానిది, అకృష్ణంబు=నల్లనిది కానిది, అపీతంబు=పచ్చనిది కానిది, అపీనంబు=బలిసినది కానిది, అమాత్యంబు=నన్ననిది కానిది,

అదీర్ఘంబు=పాడవైనది కానిది, అహస్వంబు = పొట్టిదికానిది, అబాహ్యంశరంబు
 లోపల వెలుగుల లేనిది, అక్షరంబు=నాశరహితమైనది, లేక తూటస్థరూపమైనది, అన్య
 యంబు=నాశరహితమైనది (లేక, క్షీణించుస్వభావములేనిది,) ఇంద్రియాగోచరంబు =
 ఇంద్రియములకు గోచరముకానిది, అప్రతర్క్యంబు = విచారించుటకువీలులేనిది, అని
 ద్వేశ్యము="ఇట్టిది" అని నిరూపించి చూపుటకు వీలులేనిది, ఆద్యంబు = ఆనాదిసిద్ధమైనది,
 అదృశ్యంబు=సర్వసాక్షి యగుటచే దేనికిని దృశ్యముకానిది, అకంపంబు=చాంచల్యము
 లేనిది, అలక్ష్యంబు = లక్షణావృత్తిచే గుఱులించుట కశక్యమైనది, (లేక అతివ్యాప్తి
 అవ్యాప్తి అసంభవము అనుదోషములు లేకుండునట్లు లక్షణముచెప్పుటకు వీలు లేనిది
 ("ఇది ఈవదార్థము" అని గుఱులించుటకు వీలు గలుగఁజేయుచిహ్నము లక్షణమనియు
 అట్టిచిహ్నముచే నిర్ణయింపఁబడుపదార్థము లక్ష్యమనియుఁ జెప్పఁబడును. లక్ష
 ణము లక్ష్యమందుమాత్రమే యుండక లక్ష్యములు కానివదార్థములయందు కూడా
 నున్నయెడల సతివ్యాప్తి దోషదుష్టమనియు లక్ష్యము లగుపదార్థములయందే కొన్ని
 చోట్ల లేకుండిన అవ్యాప్తి దోషదుష్టమనియు, లక్ష్యములయందంతటను బొత్తుగనే
 లేకుండిన నసంభవదోషదుష్టమనియుఁ జెప్పఁబడును. "కొమ్ములుండుట గోవునకు లక్ష
 ణము" అని చెప్పిన సతివ్యాప్తిదోషము వచ్చును. ఇచ్చట లక్ష్యము లైనగోవులయందు
 "కొమ్ములుండుట" యనులక్షణమున్నను వానికంటె వే అగు మహిషాదులయందు
 కూడా నది కలదుగదా. ఇట్లే ఎఱ్ఱగానుండుట యావునకు లక్షణము అనినయెడల తెల్ల
 యావులయందు దీలక్షణము లేకుండుటచే నవ్యాప్తి "గిట్టలు చీలకుండునది యావు" అని
 నచో నాలక్షణ మ్మావులయందు బొత్తుగనే లేదు, కావున నసంభవదోషము వచ్చునని
 తెలిసికొనవలయును. అలిప్తంబు = దేనితోను సంబంధపడక దేనివికారముల నంటక
 నుండునది, అశబ్దంబు = శబ్దగుణము లేనిది, అసంస్పర్శభూతంబు = స్పర్శగుణము లేనిది
 లేక కానిది, ఆరూపంబు = రూపగుణము, లేక నాకారములేనిది, అనుస్వాదుగంధంబు
 = రసగంధములు లేనిది, అవాఙ్మానసప్రాప్త్యమై = వాక్కునకును మనస్సునకు నగో
 చరమై, పూర్ణమై=అంత టనిండినదై, నిత్యమై=కాశ్వతమై, సత్యమై = సత్యాస్థరూ
 పము గలదియై, శుద్ధమై=నిర్మలమై, బుద్ధమై=జ్ఞానరూపమై, లేక జ్ఞానముచేఁ దెలియఁ
 దగినదై, ముక్తమై = ప్రకృతినబంధము లేనిదై, శాంతమై = సంక్షోభము లేనిదై,
 కేవలంబై=అద్వితీయమై, లేక నిరాకారమై, నిరాకారమై = అవయవములు లేనిదై,
 సచ్చి...నన్యమై సత్=సత్యము, చిత్=జ్ఞానము, ఆనంద = ఆనందము, రూప = రూప
 ములు గల, ఆత్మ=తూటస్థరూప మైన, చైతన్యమై=జ్ఞానమై, సర్వ...చంబుక్ - సర్వ
 భూత=సమస్తభూతములయొక్క, ఉరుదేహ=స్థూలది దేహములు, ఇంద్రియ=ఇంద్రియ
 ములు, ప్రాణ=ప్రాణములు, వ్యూత్ = మనస్సు బుద్ధి, అహంకార = అహంకారము.

చిత్త=చిత్తము, ఆది = మొదలయిన, దృశ్య = దృశ్యమైన, ప్రపంచము = జగత్తును, ఆదిత్యుండు = సూర్యుండు, ఈవిశ్వమెల్ల = ఈ ప్రపంచ మంతయు, వెలిగింపఁగాఁ జేయునీలిక = ప్రకాశింపఁజేయునట్లు, ప్రకాశింపఁగాఁజేయఁగాఁ ప్రకాశింపఁజేయుచుండఁగ, సాక్షివై = ద్రష్టవై, ఆకసంబేకమై = ఆకాశ మొక్కటియై, సర్వ...లందంతటకొ-సర్వ = సమస్తములైన, భాండంబులందంతటకొ = ఘటములయందంతటను, లోపలకొ వెల్పులకొ నిండియున్నట్టులు, ఆకా...లందుకొ-ఆకాశ = ఆకాశమునందును, వాయు=వాయువునందును, అగ్ని=అగ్నియందును, వాః=జలమునందును, భూమి=భూమియందును, నానావిధ=అనేకవిధములైన, ఆశేష=మిగులు లేని, భూతంబులందుకొ = జంతువులయందును, అంతటకొ, నిర్విలిప్తుండవై యుండి = సంబంధము లేనివాడవైయుండి, కర్తృ...ములు-కర్తృత్వ = ఒకదానినిజేయువాడుగానుండుట, భోక్తృత్వ=ఒకదాని ననుభవించువాడుగానుండుట, మంతృత్వ = సంకల్పించువాడుగానుండుట, భర్తృత్వ = పోషించువాడుగానుండుట, హర్తృత్వములు = సంహరించువాడుగా నుండుట యనునవి, నామ...బులు - నామ = పేరు, రూప=ఆకారములు, క్రియ=పనులు, ఉపాధి=ఆవరణములు, వర్ణ = బ్రహ్మాణాదిజాతులు, ఆశ్రమంబులు = బ్రహ్మచర్యాద్యాశ్రమములు, గుణంబులు = సత్త్వరజస్తమోగుణములు, వివేకావివేకంబులు = జ్ఞానాజ్ఞానములు, శోక మోహంబులును = దుఃఖము అజ్ఞానమును, లేక = లేనివాడవై, ఈష్టాలనూత్నాదులకొ = స్థూలసూక్ష్మశరీరములను, జాగరస్వప్న సుప్త్యాదులకొ = జాగృత్స్వప్న సుప్తలను, పంచభూతంబులకొ = ఆకాశాదిభూతములను, పంచశోశంబులకొ = అన్నమయాదిశోశములను, చూచుచుకొ, నిర్వికారుండవై=వికారము లేనివాడవై, నిర్విచేష్టుండవై = కార్యములు లేనివాడవై, నిష్ప్రపంచుండవై=ప్రపంచము లేనివాడవై, నిర్విశేషుండవై = విశేషములు, (అనఁగా: ధర్మములు లేనివాడవై, నిర్గుణబ్రహ్మాత్ముండవై=గుణశూన్యుడగు బ్రహ్మవేత్తయై, ఒప్పునీ...తత్త్వంబుకొ-ఒప్పు = ప్రకాశించుచున్న, నీ = నీయొక్క, దివ్య = శ్రేష్ఠమైన, తత్త్వంబుకొ = యథార్థస్వరూపమును, నీ...చేతకొ-నీ=నీయొక్క, సత్=శ్రేష్ఠమైన, కృపా=కరుణతో, సంభృత = నిండిన, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, కటాక్షంబుచేతకొ = కడగంటిచూపుతో, కనుగొంటికొ=చూచితిని, దేవా=ఓమహాత్మా! తే=నీకు, నమః=నమస్కారము.

తా. బ్రహ్మవిద్యాస్వరూపిణి యగునీతాదేవితో శ్రీడించునట్టియు భూర్భువస్సువర్ణోకములకు (అనఁగా సర్వేంద్రియములకును) సురసరపశుపక్ష్యాదులకును మనోహరుండవై నట్టియు త్పరాక్షరపురుషులకంటె నతిరిక్త మగుస్థానముగలిగినట్టియు (లేకయుత్తమప్రకాశము గలిగినట్టియు) స్వయముగా నానందస్వరూపుడగుటచేతను సర్వజను లానందమున నీ కొరుచుండుటచేతను స్వయముగాఁ గాఁజూడవలసిన యర్థము

లేకపోవుటచేత కోర్కెయే లేనట్టియు జ్ఞానులమనస్సులను చంద్రుడు సముద్రము
 నుప్పొంగంజేయునట్లుబింబం జేయునట్టియు నోశ్రీరామా సీతామృతిపరివ్రాజకము
 నీకుంగల సద్గుణము లత్యధికములు. నీదగు జ్ఞానస్వరూపము వాక్కునకుఁ గాని మనస్సు
 నకుఁగాని గోచరమగుచది (అనఁగా “ఇట్టిది” అని చెప్పటకుఁగాని యూహించుటకుఁ
 గాని వీలు) కానిది. తుద మొదలు విభాగములుగల పదార్థములనుగూర్చి మాత్రమే
 లోకమున వ్యవహారములు జరుగుచున్నవి. నీస్వరూపమునకు నట్లు ఆద్యంతములు గాని
 విభాగములు గాని లేవు. కావున నెట్టివ్యవహారంబును దానినిగూర్చి (నీయథార్థస్వరూపమునుఁగూర్చి)
 ప్రవర్తింపవు. మఱియు నీస్వరూపము దేనితోను యేవిధమున
 ట్టియు సంబంధము కలదికాదు. సత్యస్వరూప మగుటచేఁ బ్రపంచమువలె బాధ్యు
 డునది కాదు. అద్వితీయ మగుటచేఁ దెలియఁబడఁదగినది (తనకంటె నన్యం డగువ
 యనిచే నెఱుంగఁబడునది) కాదు, నిత్యశుద్ధ మగుటచేఁ బ్రమాణములచే నాధిపతి
 నది కాదు. నిరాకార మగుటచే ముద్గరాదులచే భేదింపఁబడుటకుఁ గాని భిక్షాదులచే
 జేల్పంబడుటకుఁ గాని శక్యముకానిది. సర్వవ్యాపకమైనది. ఉత్పత్తిలేనిది. కారణ మక
 రెండవపదార్థ ముండుటకే వీలులేకపోవుటయు అట్లున్నయెడల జడత్వంబును ప్రపంచ
 మునకు సాక్షి లేకపోవలసివచ్చుటయును అనవస్థాదోషంబును గలుగుటయు పోవు
 వులు. ప్రమాణము ప్రమాత ప్రమేయము అను త్రిపుటి భ్రాంతిసిద్ధిమే యగుటవలన
 వాస్తవస్థితిలో విచారించినఁ బ్రమాణములకు గోచరముకానిది. వయిన నిరూపించు
 కారణములవలననే జ్ఞానముచేఁ దెలిసికొనుటకుఁగాని ధ్యానము నాశ్రయించి ధ్యానించు
 టకుఁగాని తరముకానిది. సాటిలేనిది. ప్రపంచభ్రాంతియుండుటచే స్పష్టము కాని
 స్వభావముగా నెట్లున్నను స్పష్టముగాఁ దెలియఁబడనిది. కర్తాదులచే గ్రహింపరానిది.
 స్వస్వరూపభూతమైనది అద్వితీయమైనది. నామరూపములు లేనిది. ఎఱుపు తెఱపు
 నలుపు పసుపు మొదలగు వర్ణములుకాని లావు సన్నము పొడవు కుఱుచఁదనము మొద
 లగు నవయవసంస్థానభేదములు కాని లోపల వెలుపలయను విభాగములు కాని లేనిది.
 సాశముకాని క్రమక్రమముగా ఊఁగించు స్వభావముకాని లేనిది. ఇంద్రియములకుఁ
 గాని యూహకు (అనఁగా చిత్తమునకు, ఇది సంశయాత్మక మగు చిత్తవృత్తి) బుద్ధిః
 గాని గోచరముకానిది. విచారనిర్ణయములకు నశక్త్యమైనది. అనాదియైనది. తా నెద్దాని
 చేతను జూడంబడక నన్నిటినిఁ జూచునది. చాంచల్యము లేనిది “ఇట్టిది బ్రహ్మస్వరూ
 పము” అని లక్షణము చెప్పటకు వీలులేనిది. సర్వప్రపంచమునందును వ్యాపిం
 యున్నను ఏవికారములతోను సంబంధములేనిది. శబ్దస్వరూపరసగంధములను భూత
 గుణములు లేనిది. మఱియు వాక్కునకును మనస్సునకును గోచరము కానిదయ్యును
 లోకాలములయందును నీస్వరూపముతో (సత్యస్వరూపముతో) నుండి ఎట్టికలితయును

లేక నిర్మలమై జ్ఞానమాత్రగమ్యమై ప్రకృతితోఁగలియక నాకారములు లేక సత్యజ్ఞానా
నందమాత్రమై సీ ప్రకాశరూపము సూర్యుఁడు సర్వప్రపంచమును ప్రకాశింపఁజేయు
నట్లు శరీరప్రాణమనోబుద్ధ్యహంకారచిత్తాదు లగుసర్వదృశ్యపదార్థములను ప్రకాశింపఁ
జేయుచున్నది. (తెలిసికొనుచున్నది.) ప్రకాశమే జ్ఞానమని ఇదివఱకే పెక్కుమాటులు
నిరూపించియున్నాము. ఇట్లు సీస్వరూపము సర్వప్రకాశకమయినది యగుటచేత సీవు
సర్వసాక్షివి. సాక్షివగుటయేకాదు. ఆకాశమొక్కటే యయ్యన సర్వపదార్థముల
యొక్కయు లోపలను వెలుపలను వానితో (ఆపదార్థములతో) కొంచెమైనను సంబం
ధింపకయే నిండియున్నట్లు సీవును పంచభూతములయందును వానివలనఁ బుట్టిన సర్వ
పదార్థములయందును సంబంధరహితుఁడవయి నిండియేయున్నావు. వాస్తవస్థితిలో నీకును
జీవులకును భేదమేలేదుకదా. ఇట్లైనను కర్తృత్వాదులును స్రష్టృత్వాదులును జ్ఞానా
జ్ఞానాదులును నామము రూపము కర్తృవర్ణాశ్రమములు మొదలగు నుపాధులును శోక
మోహములును నీకు లేవు. ఇవి యన్నియు జీవునకు నున్నట్లు లోఁచుచున్నను అది
(అట్లు కలంచుట) భ్రాంతియేకదా ! కావున నీకు వికారములుగాని సంకల్పవికల్పములు
లేక కల్పనాభేదములుకాని చేష్టలుకాని ప్రపంచముతో సంబంధములేక సంగోచవికాస
ములుకాని ఇంతయే! నివిధములగు ధర్మములుగాని లేవు. స్థూలాదిశరీరములను జాగ్రదా
దృశ్యస్థలను ఆకాశాది భూతములను అన్నమయాదిశోశములను ఇవి నాకు తెలిసినవి.
ఇవి నాకు తెలియవు. అని జ్ఞానాజ్ఞానరూపములలో నేదియోయొకవిధముగాఁ బ్రకా
శింపఁజేయుచున్నావు. చిత్తవృత్తి దేనివైఁ బ్రసరించునో అది తెలియఁబడిన పదార్థ
మనియు దేనివైఁ బ్రసరింపదో అది తెలియఁబడనిపదార్థమనియు వ్యవహరింపంబడు
చుండుట లోకానుభవసిద్ధము కావున జ్ఞాన (త) రూపముతో పదార్థములు ప్రకాశించి
నను ఆజ్ఞాన (త) రూపముతోఁ బ్రకాశించిన నీదృష్టికి (అనఁగా “సీవు సాక్షివి” అను
టకు) నాటంక మేమియు రాదు. దేశపరిచ్ఛేదముగల (అనఁగా సర్వవ్యాపకముకాని)
చిత్తవృత్తి ప్రసరింపలేకపోయినను సర్వవ్యాపకుఁడ వగునీ కట్టి విఘ్న మేమియు కలుగ
నక్కఱలేదుకదా ! ఇట్లుండినను లోకులు భ్రాంతిచేఁ దమ (చిత్తవృత్తి ప్రసరింపలేక
పోవుటవలనఁ గలిగిన) యజ్ఞానమును నీయందు (ఆత్మయందు) ఆరోపించుచుండురు.
సీప్రకాశము చిత్తవృత్తిమూలముననే యభివ్యక్తము కావలసియుండుటచేత ఆ చిత్త
వృత్తి ప్రసరింపలేనిచోట సీప్రకాశముకూడ ప్రసరింపలే దని భ్రాంతివలనఁ దోచు
చున్నది. ఇది యథార్థము కానేరదు కదా ! ఓ నిర్గుణబ్రహ్మరూపా ! మికరుణాకటా
క్షమువలన నేను నీయథార్థస్వరూపము నెఱుంగఁగలిగిని. ఓ స్వప్రకాశస్వరూపా ! నీకు
ముమ్మాటు నమస్కారము.

ఇంద్రవజ్రము:—

విశ్వాంతరావాసక విశ్వమూర్తి! విశ్వజ్ఞ విశ్వోదర విశ్వపంద్య
విశ్వాక్ష విశ్వాతిగ విశ్వసాక్షి! విశ్వాది విశ్వేశ్వర విశ్వరూపాః 4

టీ. విశ్వాంతరావాసక-విశ్వ = ప్రపంచముయొక్క, అంతర = లోపల, ఆనా
సక = నివసించువాడ, విశ్వమూర్తి = ప్రపంచమే యాకారముగఁ గలవాడ, విశ్వజ్ఞ =
సర్వమును దెలిసికొనువాడ, విశ్వోదర-విశ్వ = ప్రపంచము, ఉదర = గర్భగోళమునందు
గలవాడ, విశ్వపంద్య = ప్రపంచముచే నమస్కరింపఁబడువాడ, విశ్వాక్ష = సర్వ
రూపుడ. వగుటచే ననేకసంఖ్యగలనేత్రములతో (అనఁగా: నేత్రాదిసర్వావయవములతో
నొప్పవాడ) విశ్వాతిగ = ప్రపంచము నతిక్రమించి వెలుంగువాడ, విశ్వసాక్షి =
ప్రపంచమునకు (లేక సర్వమునకు సాక్షిభూతుడవై యుండువాడ), విశ్వాది = ప్రపంచ
మునకు నాదికారణభూతుడ, విశ్వేశ్వర = ప్రపంచమునకు నియామకుడ, విశ్వరూపా =
ప్రపంచమే యాకారముగాఁ గలవాడ (విరాట్పురుషుడ).

తా. మఱియు సీవు ప్రపంచమునం దంతయు ప్రపంచమునకంటె వేఱుగా
నివసించుచున్నావు. అట్లున్నను ప్రపంచము నీకు స్వరూపభూతమయ్యె యున్నది.
ప్రపంచాధ్యానమున కాధారము నీవేకదా. సర్వసాక్షివయ్యును సర్వజనులచే స్తోత్రము
చేయఁబడుచు (అనఁగా ఆత్మరూపుడవని తెలియక) భిన్నుడవనుతలంపుతో నుపాసించు
బడుచునున్నావు. వాస్తవస్థితిలో జీవుఁడుకూడ సాక్షియే కావున వానికంటె భిన్ను
డగుదైవము ప్రత్యేకముగా లేడు కదా. ఈ ప్రపంచమునంతయు కుక్షియందును
కొని ప్రోచుచున్నావు. ఈ ప్రపంచమునకు కారణభూతుడవు. ప్రభువవు. విరాట్పు
రుషుడవు.

ఉపేంద్రవజ్రము:—

నిరీశ నిష్కారణ నిర్వికల్ప, నిరీహ నిర్వాణద నిర్వికారా
నిరామయా నిర్గుణ నిర్విశేష, నిరంతరానంద వినిశ్చితాత్మా. 5

టీ. నిరీశ = మఱియొకనియొజ్ఞకు లోబడనివాడ, నిష్కారణ = ఎప్పటికి (నొకటి
రీతిగా నుండువాడ వగుటచే వేటొకకారణము లేనివాడు) నిర్వికల్ప = సంకల్ప
వికల్పములులేనివాడ, నిరీహ = కామములు లేనివాడ, నిర్వాణద = మోక్షము నొసంగు
వాడ, నిర్వికారా = ఉత్పత్తి మొదలగువికారములులేనివాడ, నిరామయా = వ్యాధులు
(లేక దోషములులేనివాడ), నిర్గుణ = గుణములు లేనివాడ, నిర్విశేష = భేదములు
(లేక భర్తములు లేనివాడ); నిరం... తాత్మా-నిరంతర = న్యూనాధిక భేదములు లేని,
అనంద = ధర్మానందముచే (ధర్మానందమునుబట్టి), వినిశ్చిత = నిశ్చయింపఁబడె,
అత్మా = స్వరూపముగలవాడ.

తా. నీకు మఱియొక ప్రభువు కాని కారణము కాని కల్పనాభేదములు అనగా “ఇతఁ డిట్టివాఁడు ఇట్టివాఁడు కాఁడు” అనువ్యవహారములుకాని చేష్టలుకాని వికారములుకాని వ్యాధులు మొదలయినవికాని గుణములుకాని ఇతఁ డే ల వీవిధములగు ధర్మములు గాని లేవు. నీవే మోక్షము నొసంగువాఁడవు. పరమానందస్వరూపుఁడ వగుటచే మహాత్ములు లాకికానందమునుబట్టి సీస్వరూపమును నిర్ణయింతురు.

పృథ్వీపుత్రము.—

చరాచరకృత ప్రపంచమయసర్వసంసారభృ

తృ రాక్షరవిలక్షణాగతవికారచిల్లక్షణా

పరాపరసనాతనా పరమపావనోద్వ్యోతనా

పురాణపురుషోత్తమాపురుషపూర్ణ విద్వత్తమా.

6

టీ. చరా...క్షణా-చర = జంగమరూపమైనట్టియు, అచర = స్థావరరూపమైనట్టియు, కృత=మాయాకార్యమైనట్టియు, ప్రపంచమయ=ప్రపంచమేస్వరూపముగాఁ గల, సర్వసంసార=సంసారమునంతయు, భృత్=ధరించిన, త్తర=దేహాదిత్తరములకంటెను, అత్తర = కూటస్థునికంటెను (ఈకూటస్థుఁడే సంసారి. త్తరమే సంసారము), విలక్షణా = వేఱగువాఁడు, గతవి...క్షణా-గత=పోయిన, వికార=జన్మాదివికారములుగల (అనగా నిర్వికారమైన), చిత్=జ్ఞానమే, లక్షణా=రూపముగాఁ గలవాఁడ, పరా...తనా-పరా = ప్రకృతికంటె, కూటస్థునికంటె, అపర = అపరా ప్రకృతికంటె శరీరాదులకంటె, లేక మాయకంటె, సనాతన = అనాదియగువాఁడ, పర...తనా-పరమ=మిగుల, పావన = పరిశుద్ధమైనవాఁడ, ఉద్వ్యోతనా = సర్వమును బ్రకాశింపఁజేయువాఁడ, పురాణపురుషోత్తమా-పురాణపురుష = అనాదులగు త్తరాక్షరపురుషులకంటె, ఉత్తమా=శ్రేష్ఠుఁడ, పురుషపూర్ణవిద్వత్తమా-పురుష=కూటస్థునితత్త్వమును, పూర్ణ=సర్వపరిపూర్ణమైన బ్రహ్మతత్త్వమును, విద్వత్తమా=తెలిసినవారలలో శ్రేష్ఠుఁడ (బ్రహ్మ యద్వితీయుండు కావున నాయన తన్నుఁ దానే తెలిసికొనవలయును. కాన మఱియొకనిచేఁ చెలియఁబడదని భావము.)

తా. స్థావరజంగమరూపమైన ప్రపంచమే సంసారము త్తరము. దానిని ధరించు సంసారియే భేదము. ఇతఁడే కూటస్థుండు. శ్రాంతిచే సంసారము కలవాఁడుగా భావింపఁ బడుచున్నాఁడు, వీరిరువురికంటె నీవు భిన్నుఁడవు. నిర్వికారమైనజ్ఞానమే (అనగా సంజ్ఞాచవికాసాదులు లేనిజ్ఞానమే) సీస్వరూపము. ఈత్తరాక్షరములు రెండును నీయందే కల్పింపఁబడినవి; కావున నీవు వీనికంటె ననాదివి నిర్మలుఁడవు. సర్వప్రకాశకుఁడవు. పురాణ పురుషోత్తముఁడవు. సర్వప్రకాశుఁడవు. (అనగా నిన్ను నీవే తెలిసికొందువు. వాస్తవస్థితిలో నీకంటె నన్యుండు లేఁడు కదా).

భుజంగప్రయాతము.—

పరంధామ! దివ్యప్రభావాభి రామా!

పరాకాశ! సంపూర్ణభవ్యప్రకాశా!

పరానంద! దేవాధిపా! విశ్వతుందా!

పరానందసచ్చిత్స్వభావాత్మరూపా!

7

టీ. పరంధామ-పరం = సర్వోత్తమమైన ముక్తియే, ధామా = స్థానముగాఁ గల వాఁడ (లేక సర్వోత్తమమైన ప్రకాశముకలవాఁడ), దివ్య...రామా-దివ్యశ్రేష్ఠమైన, ప్రభావ=సామర్థ్యముచేత, అభిరామ = మనోహరుఁడ, పరాకాశ = చిదాకాశస్వరూపుఁడ, సంపూర్ణ=సర్వవ్యాపకమైన, భవ్య=శ్రేష్ఠమైన, ప్రకాశా = సర్వప్రకాశముగల వాఁడా, పరానంద=పరమానందమున కాశ్రయుఁడ, దేవాధిపా = నకలదేవతలకు (లేక నకలేంద్రియములకు నధీశ్వరా), విశ్వతుందా-విశ్వ=సర్వప్రపంచము, తుందా=గర్భము నందుగలవాఁడా, పరానందసచ్చిత్స్వభావాత్మరూపా=సచ్చిదానందస్వరూప.

తా. సీప్రకాశము (లేక సీస్థానము మోక్షము) సర్వోత్తమమైనది. సీప్రభావమునకు మితిలేదు. సర్వజనమనోహరుఁడవు. చిదాకాశరూపుఁడవు. సర్వవ్యాపకమైన స్వప్రకాశము కలవాఁడవు. పరమానందమున కాధారభూతుఁడవు. సర్వేంద్రియములను బ్రవర్తింపఁజేయుచుండుటచే వాని కధీశ్వరుఁడవు. ప్రపంచమును గర్భమునందుంచుకొనినవాఁడవు. సచ్చిదానందస్వరూపుఁడవు.

క. మాయాప్రతిబింబేశ్వర

మాయామయదివ్యదేహ మాయాతీతా

మాయావి మాయమాయా

మాయారహితాత్మతత్త్వమయ జయరామా.

8

టీ. మాయాప్రతిబింబేశ్వర-మాయాప్రతిబింబ=మాయయందు ప్రతిబింబించిన, ఈశ్వర=ఈశ్వరుఁడ, మాయా...దేహ-మాయామయ=మాయారూపమైన, దివ్యదేహ=శ్రేష్ఠమైన శరీరముగలవాఁడ, మాయాతీతా=మాయ నతిక్రమించినవాఁడ, మాయావి=మాయగలవాఁడ, మాయమాయా=మాయను నశింపఁజేయువాఁడ, మాయా...రామా-మాయా=మాయచే, రహిత=శూన్యమైన, ఆత్మతత్త్వమయ=దేవుని యధార్థస్వరూపమే స్వరూపముగాఁగల, జయరామా=శ్రీరామా!

తా. ఓ శ్రీరామా! మాయయందుఁ బ్రతిబింబించినవాఁడని చెప్పబడు సీశ్వరుడు నీవే. సీశరీరము మాయామయమైనది. నీవు మాయ నతిక్రమించినవాఁడవు, మాయావంతుఁడవు. (అనగా) మాయచే సర్వవ్యాపకముల జరిపించువాఁడవు. మాయను

సశంపఁజేసి జ్ఞానమును బ్రకాశింపఁజేయుదువు. యథార్థస్థితిలో నీయందు మాయ బొత్తుగనే లేదు.

క. భూతకర! భూతభావన, భూతభరణ! భూతహరణ! భూతావాసా!
భూతేశ్వర! భూతాశ్రయ! భూతాత్మక! భూతసాక్షి! భూతాత్మహరి.

టీ. భూతకర=పంచభూతములను సృజించినవాడ, భూతభావన=జీవసమూహములచే ధ్యానింపఁబడువాడ, జీవసమూహములను తనస్వరూపమును ధ్యానించునట్లు చేయువాడ, భూతభరణ = పంచభూతాత్మక ప్రపంచమును రక్షించువాడ, భూతహరణ = తమోగుణము నాశ్రమించి భూతముల సంహరించువాడ, భూతావాసా = భూతములయందు అంతర్యామిరూపుడవై నివసించువాడ, భూతేశ్వర=సమస్తభూతములను స్వకార్యములయందుఁ బ్రేరేపించుచు ప్రభువైయుండువాడ, భూతాశ్రయ=సర్వభూతములకు నధిష్ఠానభూతుడ వైనవాడ, భూతాత్మక=సర్వభూతములే స్వరూపముగాఁగలవాడ, భూతసాక్షి=భూతములకు సాక్షియగువాడ, భూతాత్మ=నీవే భూతములైయున్నవాడ, హరి=నారాయణ (లేక) సంసారనాశక.

తా. ఓనారాయణా! నీవు జీవునిచే స్వస్వరూపములు ధ్యానింపం జేయుదువు. సర్వజంతువులను సృజింతువు. పెంతువు. సంహరింతువు. ఆభూతములయం దాత్మరూపముతో నివసించువు. మఱియు సకలభూతములకు నధిపతివై యాధారభూతుండవై సాక్షివై యున్నాడవు. సర్వభూతములును నీవు, నీవే సర్వభూతములు.

సగ్విణి.—

యోగయోగాంగసంయుక్త! యోగప్రియా!

యోగముద్రాన్వితా! యోగనిద్రాంచితా!

యోగలక్ష్మీవనా! యోగసిద్ధిప్రదా!

యోగమాయాశ్రయా! యోగయోగీశ్వరా!

10

టీ. యోగ...యుక్త-యోగ = మంత్రలయ హత రాజయోగాదియోగములతోను, యోగ = ఆయోగములయొక్క (లేక, అందు ముఖ్యమయినరాజయోగముయొక్క), అంగ=అవయవము లగుయమనియమామలతో, సంయుక్త = కూడుకొనినవాడా, యోగప్రియా = ఆరాజయోగమునందు ఇష్టముఁగలవాడా, యోగముద్రాన్వితా=జీవబ్రహ్మైక్యమును దెలుపుయోగముద్రతో (అంగవృత్తర్జునిసంయోగము యోగముద్ర) గూడినవాడా, యోగనిద్రాంచితా-యోగనిద్ర = నిర్వికల్పసమాధి యనెను నిష్కలపంచస్థితిచే, అంచిత=ఒప్పుచున్నవాడ, యోగ...వనా-యోగ=యోగముచేత, లక్ష్మీ = గుఱులింపందగిన (లేకధ్యానము చేయఁదగిన జీవేశ్వరులను) అవనా=రక్షించు

వాడ, యోగసిద్ధిప్రదా-యోగ = యోగములయొక్క, సిద్ధి = సిద్ధిని, ప్రదా=ఇచ్చు
వాడా, యోగ...శ్రయా-యోగమాయా = సర్వప్రపంచమును సృజించినమాయకు,
ఆశ్రయా=నివాసభూత మైనవాడ, యోగయోగీశ్వరా-యోగ=బ్రహ్మనిష్ఠతోఁ గూడి,
యోగి=సనకాదిమహామునులకు, ఈశ్వరా=ప్రభువైనవాడా.

తా. యోగములును యోగాంగములును నీయందేయున్నవి. యోగముల నా
సక్తితో నీవే యాచరింతువు. యోగముద్రచే జీవబ్రహ్మైక్యమును బ్రకటింతువు. నిర్వికల్ప
సమాధిచే నొప్పించుదువు. నీకంటె నన్యు లెవ్వరును సంపూర్ణముగనే లేరు కదా
మఱియు యోగముచే ధ్యానింపందగిన జీవేశ్వరులను రక్షించువాడవును యోగసిద్ధి
నొనంగువాడవును నీవే. యోగమాయకు నాధారభూతుడవును సర్వయోగులలో
నుత్తముడవును నీవే.

వసంతతిలకము.—

వేదాగమావిషయవిగ్రహ! వేదవేద్యా!

వేదాంగ! వేదమత! వేదవివేకశీలా!

వేదదాది! వేదమయ! వేదగ! వేదజిహ్వ!

వేదాంతతత్త్వసువివేచనవేదితవ్యా!

11

టీ. వేద...విగ్రహ-వేద=వేదములకును, ఆగమ=ఇరువదియైదిమిది యోగమ
ములకును, అవిషయ = విషయముకాని (అనఁగా : ఆ వేదాదులచే నిరూపింపబడుట
కళక్యమయిన, విగ్రహ=స్వరూపముగలవాడ,) వేదవేద్యా-వేద=వేదములచే, వేద్యా=
తెలియఁదగినవాడా (అనఁగా లక్షణావృత్తిచే నెఱుంగఁదగినవాడ, వేదములు లక్షణా
వృత్తిచే నైనను బ్రహ్మమును నిరూపింపఁగలవు. ఇతరకాస్త్రములట్లును నిరూపిం
లేవనుట.) వేదాంగ = వేదములే అవయవములుగా (లేక) విశ్వానముగాఁ గలవాడ,
వేదమత = వేదముచే అనేకవిధములుగా (అనఁగా బ్రహ్మవిష్ణ్వాది రూప భేదములచే)
స్తోత్రము చేయఁబడువాడ, వేదవివేకశీలా-వేద = వేదవిషయమయిన (అనఁగా వేదభే
దిషయమైన, వివేక=జ్ఞానమే, శీలా = స్వభానముగాఁ గలవాడా, వేదాది = వేదముల
కాది కారణభూతుడ (లేక) ప్రణవరూపుడ, వేదమయ=వేదములే యాకారముగా
గలవాడ, వేదగ-వేద=వేదములను, గ = పొందినవాడా “తం త్వేపనిషదం పురుషం
పృచ్ఛామి = ఉపనిషత్తులచేత మాత్రమే ప్రతిపాదింపబడు నాపురుషునిగూర్చి నిన్ను
బ్రశ్న జేసెదను” అను ప్రమాణము ననుసరించి వేద మొక్కటియే బ్రహ్మమును ప్రతి
పాదించినది. కావున “వేదగ” యని చెప్పఁబడినది. వేదజిహ్వ-వేద = వేదములతోఁ
గూడిన, జిహ్వ=నాలుక గలవాడా ! అనఁగా వేదముల లోకహితార్థమై యుపదేశి
చినవాడ, వేదాంతతత్త్వ...దితవ్యా-వేదాంత = వేదాంత కాస్త్రమునందలి, తత్త్వ =

యథార్థరూపముయొక్క, సువివేచన = చక్కని విమర్శచే, వేదితవ్యా = తెలిసికొనం దగినవాడ.

తా. నీ స్వరూపముగూర్చి వేదములుగాని యాగములుగాని విమర్శించి చెప్ప నేరవు. అట్లే నను (అనఁగా అభిధానవృత్తిచే “గౌః=అవు” అని ప్రత్యక్ష పదములతో విషయముల నిర్ణయించుట యభిధానవృత్తి) జెప్పలేకున్నను నిన్ను చెలిసికొనుటకు వేద ములకంటె నితర సాధనములు లేవు. అవి మాత్రమే నిన్ను లక్షణావృత్తిచే వాక్యము లందుఁ బ్రయోగించఁబడిన పదముల యర్థమువలనఁ దాత్పర్యము కుదురనవ్వడు అందలి పదముల ననుసరించి వేటొకయర్థము నూహించుట లక్షణావృత్తి) నైనను గొంతపఱకు జెప్పఁగలవుగాని ఇతరములగు నాగమాదులు బొత్తుగనే చెప్పనేరవుకదా! ఆవేదములు నీకు నవయవభూతములే. బహుదేవతలనుగూర్చి చెప్పనవియైనను ఆయారూపములతో నిన్నే స్తోత్రము చేయునవియే అద్వితీయుండ వగుటచేత వేదముల సహాయమువలన నీ స్వరూపము నెఱుంగువాడవు కూడ నీవే. మఱియు నా వేదములకు నీవే సృష్టికర్తవు. ఆవేదములును నీకంటె వేఱుకావు. వేదములచే బ్రతిపాదింపఁబడువాడవును వాని నుపదేశించి లోకహితము నాచరించువాడవును నీవే. నీస్వరూపము వేదాంతశాస్త్రమును విమర్శించుటవలనంగాని విస్పష్టముకాదు.

క. శాస్త్రాగమపరికల్పక, శాస్త్రాచార్యోపదేశసారార్థజ్ఞా

శాస్త్రాగమార్థతత్పర, శాస్త్రార్థవిచారగమ్య శాస్త్రప్రవరా. 12

టీ. శాస్త్రాగమపరికల్పక-శాస్త్ర = శాస్త్రములను, ఆగమ=శైవాద్యాగమములను; పరికల్పక=కల్పించినవాడ, శాస్త్ర...ర్థజ్ఞా-శాస్త్ర=శాస్త్రములయొక్కయు, ఆచార్య= సద్గురువులయొక్కయు, ఉపదేశ = ఉపదేశవాక్యములయొక్కయు, సార = సారాంశ మయిన, అర్థ=జీవబ్రహ్మైక్యవిషయమును, జ్ఞా=తెలిసినవాడ, శాస్త్రాగ...త్పర-శాస్త్ర= శాస్త్రములయొక్క, ఆగమ=ఆగమములయొక్కయు, అర్థ=విషయమగు జీవబ్రహ్మైక్యము నందే, తత్పర=ఆసక్తిగలవాడ, శాస్త్రార్థవిచారగమ్య-శాస్త్ర=శాస్త్రములయొక్క, అర్థ= అర్థములను, విచార = విచారించుటచేత, గమ్య = తెలియఁదగినవాడ, శాస్త్రప్రవరా- శాస్త్ర=శాస్త్రములయందు, ప్రవరా=శ్రేష్ఠుడా (అనఁగా సమర్థుడా.)

తా. శాస్త్రములను ఆగమములను కల్పించినవాడవును వాని నుపదేశించు నాచార్యులబోధలయందలి సారాంశము నెఱుంగువాడవును వానియర్థము నాసక్తితో విమర్శింపవలయు ననునిచ్చ కలవాడవును అట్లు విమర్శించువాడవును ఆవిమర్శవలన చెలియఁబడువాడవును నీవే. అశ్విశాస్త్రములును నీవే. శాస్త్రాభ్యాసమునందు సిద్ధి నొందిన వాడవును నీవే.

క. విద్యానిధి! విద్యాప్రద, విద్యావిద్యాతిరిక్త! విద్యావేద్యా!
విద్యాపతి! విద్యామయ, విద్యాసందానితాత్త! విద్యాసారా! 13

టీ. విద్యానిధి...విద్యా = విద్యలకు, (లేక జ్ఞానమునకు,) నిధి = ఆధారభూతుడ, విద్యాప్రద-విద్య=జ్ఞానమును, ప్రద=ఇచ్చువాడ, విద్యా...రిక్త-విద్యా=జ్ఞానమునకును, అవిద్యా=అజ్ఞానమునకును, అతిరిక్త = వేదైనవాడ, విద్యావేద్యా-విద్యా=జ్ఞానముచేమాత్రమే, వేద్యా=తెలియందగినవాడ, విద్యాపతి=జ్ఞానమునకు ప్రభువా, విద్యామయ=జ్ఞానరూప, విద్యా...తాత్త-విద్యా=జ్ఞానముచే (లేక వేదవిద్యచే) సందానిత = బద్ధమైన (అనగా: నేర్పఁబడిన) ఆత్మ = దేహము గలవాడ, విద్యాసారా-విద్యా=సర్వవిద్యలకును, సారా=సారభూతమైనవాడ.

తా. నను ప్రవిద్యలకు (లేక జ్ఞానమునకు) నాశ్రయమై దాతవై దానిచే నెఱుంగఁదగినయంశంబవై వానికి ప్రభువవై సారాంశంబవై యున్నావు. అవిద్యయ నీవు నీశరీరము దానిచేతనే నిర్మింపఁబడియున్నది. ఇట్లైనను యథార్థస్థితియే నీవు విద్యావిద్యలకంటె భిన్నుడవు.

మానిని.—

యజ్ఞవిధాయక! యజ్ఞనియామక! యజ్ఞఫలాశ్రయ! యజ్ఞకరా!
యజ్ఞఫలావన! యజ్ఞఫలాశన! యజ్ఞఫలప్రద! యజ్ఞధరా!
యజ్ఞవిధిప్రియ! యజ్ఞసమర్చిత! యజ్ఞసుసాధన! యజ్ఞపతీ!
యజ్ఞశరీరక! యజ్ఞరహస్యక! యజ్ఞపరాయణ! యజ్ఞమయా! 14

టీ. యజ్ఞవిధాయక = “యజ్ఞమును జేయవలయును” అని విధించువాడ, యజ్ఞనియామక=యజ్ఞమును నియమించువాడ, యజ్ఞఫలాశ్రయ = యజ్ఞఫలమునకు (యజ్ఞములకును వాని ఫలభూతము లగుస్వర్గాదులకును) ఆధారమయినవాడ, యజ్ఞకరా=యజ్ఞమును చేయువాడ, యజ్ఞఫలావన = యజ్ఞములను దానిఫలములను రక్షించువాడ, యజ్ఞఫలాశన=యజ్ఞఫలమును అనుభవించువాడ, యజ్ఞఫలప్రద=యజ్ఞఫలముల నొసంగువాడ, యజ్ఞధరా = యజ్ఞమును ధరించువాడ (అగ్నితో యజ్ఞశ్రుతాధార మగువాడ, యజ్ఞవిధిప్రియ = యజ్ఞమును జేయుటవలన సంతసించువాడ, యజ్ఞసమర్చిత=యజ్ఞముచే బూజింపఁబడువాడ, యజ్ఞసుసాధన=యజ్ఞ సాధనములను సుక్ష్మ)వాదులు స్వరూపముగాఁ గలవాడ, యజ్ఞపతీ = యజ్ఞమునకు ప్రభువా, యజ్ఞశరీరక=యజ్ఞ మేశరీరముగాఁగలవాడ, యజ్ఞరహస్యక=యజ్ఞములొని రహస్యభూతమైనవాడ, యజ్ఞపరాయణ-యజ్ఞమే, పర = శ్రేష్ఠమైన, ఆయన = స్థానముగాఁ గలవాడ, యజ్ఞమయా=యజ్ఞస్వరూప.

తా. ఇట్లే యజ్ఞంబును యజ్ఞమును విధించినవాడవును నియమించువాడవును అనగా 'దీని నవశ్యము చేయవలయును. ఇట్టి దేశమున నిట్టికాలమున దీనిని జేయవలయును. ఇట్లు చేయవలయును' అని నిర్ణయించువాడవును అట్ల సేయువాడవును దాని ఫలమునకు నాశ్రయించువాడవును దానిని, దానివలన గలుగుఫలమును సురక్షితముగాఁ జూచువాడవును తత్ఫలము ననుభవించువాడవును ఆయజ్ఞము నొనర్చుటవలన సంతసించుదేవతయును దాని ధరించు అగ్నిహోత్రుడవును దానిచే బూజింపఁ బడువాడవును తత్సాధనములగు స్రుక్ స్రువాదులును నీవే. ఆయజ్ఞము నీకు శరీరభూతమే. అదియే నీకుఁ బరమగతి. దానియందలిరహస్యార్థము గూడ నీవే.

క. మంత్రప్రభావదర్శక, మంత్రప్రియ, సకలమంత్రమంత్రార్థజ్ఞా
మంత్రార్థగమ్య మంత్రీ, మంత్రాధిష్ఠానదేవమయ మంత్రాత్మా. 15

టీ. మంత్ర...దర్శక - మంత్ర=మంత్రములయొక్క, ప్రభావ=శక్తిని, దర్శక=చూపువాడ, మంత్రప్రియ = మంత్రములయందు ఇష్టముగలవాడ, సకలమంత్రమంత్రార్థజ్ఞా = సకలమైనమంత్రములను మంత్రార్థమును తెలిసినవాడ, మంత్రార్థగమ్య=మంత్రార్థముచేఁ దెలియఁదగినవాడ, మంత్రీ=మంత్రానుష్ఠానము చేయువాడ, మంత్రాధిష్ఠానదేవమయ = మంత్రముచే నుపాసించబడు దేవతలే యాకారముగాఁ గలవాడ. మంత్రాత్మా=మంత్రస్వరూప.

తా. మంత్రంబును దాని ననుష్ఠించువాడును తత్ప్రభావము నెఱింగించువాడును తదనుష్ఠానముచే పూజింపఁబడువాడును (దేవతయును) తదర్థము నెఱింగినవిద్వాంసుడును దానిచే నూచింపఁబడు పరమార్థంబును తదధిష్ఠానదేవతలును నీవే.

క. జపకల్పక! జపతల్పక! జపకోట్యారాధనీయ! జపతత్త్వజ్ఞా!
జపజప్యజాపకాత్మక!, జపయజ్ఞఫలస్వరూప! జపలక్ష్యత్మా! 19

టీ. జపకల్పక-జప=జపమును, కల్పక = విర్పఱచినవాడ, జపతల్పక = జపమే పాన్పుగాఁ గలవాడ, జపకోట్యారాధనీయ-జపకోటి = అనేకజపములతో, ఆరాధనీయ=సేవింపందగినవాడ, జపతత్త్వజ్ఞా = జపమునందలి యథార్థతత్త్వమును, తెలిసినవాడ; జప...కాత్మక-జప = జపము, జప్య = జపింపఁ దగినదేవత, జాపక = జపించువాడు, ఆత్మక = స్వరూపముగాఁ గలవాడ, జపయజ్ఞఫలస్వరూప-జపయజ్ఞ = జపయజ్ఞముయొక్క, ఫలస్వరూప = ఫలమే స్వరూపముగాఁగలవాడ, జపలక్ష్యత్మా = సర్వజనులకును లక్ష్యభూతమైనవాడ (నిదేవతనుంగూర్చి జపముచేసినను పరబ్రహ్మమునుగూర్చి చేసినట్లే, యని భావము.

తా. 'జపము చేయవలయును' అని విధించినవాడును దానిచే నారాధింపఁదగినదేవతయును దానియథార్థతత్త్వము నెఱింగినవిద్వాంసుడును నీవే. ఆజపము నీకు

శయనమువంటిది. మఱియు జపము సేయుటయును జపింపదగినమంత్రమును జపింపు
పురుషుండును జపఫలంబును దానికి గుఱిసేయదగిన దేవతలను నీవే.

క. ధ్యానప్రియ! సంతతహృద్ధ్యానధ్యేయాత్మరూపతత్త్వ! ధ్యాత్వ
ధ్యానధ్యేయాధ్యాత్మ, ధ్యానపరాయణ! సమస్తతత్త్వతీతా. 17

టీ. ధ్యానప్రియ = ధ్యానమునం దిష్టముగలవాడ, సంత...వతత్త్వ-సంకత =
ఎల్లప్పుడును, హృత్ = హృదయమునందు, ధ్యాన = నిది ధ్యానము చేయుట చేత, ధ్యేయ =
ధ్యానింపదగిన లేక తెలిసికొనదగిన, ఆత్మరూపతత్త్వ... బ్రహ్మరూపమైన యథార్థ
తత్త్వముకలవాడ, ధ్యాత్వ = ధ్యానము చేయువాడ, ధ్యాన...ధ్యాత్వ - ధ్యాన
= ధ్యానము, ధ్యేయ = ధ్యానము చేయదగినపదార్థము, ఆధ్యాత్మ = శరీరముగాఁగలవాడ,
ధ్యానపరాయణ-ధ్యానపర = ధ్యాన మను శ్రేష్ఠమగు, ఆయన = స్థానముగలవాడ, సమస్త
తత్త్వతీతా - సమస్తతత్త్వ = సర్వతత్త్వములకును అనఁగా దేహేంద్రియాదుల కన్నిటికిఁను
అతీతా = వ్యతిరేకమైనవాడ.

తా. ధ్యానము చే సంతోషించు దేవతయును సర్వకాలములయందును ధ్యానింప
దగినస్వరూపము గలవాడవును ధ్యానించుకర్తయును ధ్యానంబును ధ్యానింపదగిన
పదార్థంబును నీవే. నీకు శ్రేష్ఠమగు నాశ్రయము ధ్యానమే, ఇట్లుండియును నీవు
అన్నితత్త్వముల అతిక్రమించియున్నావు.

క. పూజావిధానదర్శక!, పూజాతద్వస్తుపూజ్యపూజకరూపా!

పూజాఫలప్రదాయక!, పూజాప్రియ! పూజనీయ! పూజావిషయా!

టీ. పూజా...దర్శక - పూజావిధాన = పూజచేయవలసిన క్రమమును, దర్శక =
చూపువాడ, పూజా...రూపా-పూజా = పూజయు, తద్వస్తు = దానికి ఉపయోగించు
పదార్థములును, పూజ్య = పూజింపదగిన దేవతయును, పూజక = పూజచేయువాడును,
రూప = స్వరూపముగాఁగలవాడ, పూజాఫలప్రదాయక-పూజాఫల = పూజకు దగిన
ఫలమును, ప్రదాయక = ఇచ్చువాడ, పూజాప్రియ = పూజయందు (అనఁగా: పూజ
చేయుటయందు లేక చేయించుకొనుటయందు ఇష్టము గలవాడ), పూజనీయ = పూజింప
దగినవాడ, పూజావిషయా-పూజా = పూజకు, అవిషయా = గోచరము కానివాడ, (దేవ
బ్రహ్మలకు భేదము లేకపోవుటచే పూజ్యాపూజాభేదము లేదని తాత్పర్యము.

తా. పూజను చేయవలసినవిధిని జూపునట్టి యార్హుండును పూజయును దానికి
సాధనము లగుపదార్థంబులును దానిచే నారాధింపదగినదైవంబును దానిజేయువా
డును దానిఫలము నిచ్చువాడును దానిచే సంతసించువాడును నీవే. ఎవ్వని పూజి
చినను నిన్నే పూజించినట్లుగును. యథార్థస్థితిలా! నీవు పూజకు విషయ మగువాడవు
కావు.

క. నామప్రియ! నారాయణ, నామక! విశ్వాద్యనంతనామార్థజ్ఞా!
నామప్రభావదర్శక!, నామాదివికారరహిత! నతవిబుధహితా! 19

టీ. నామప్రియ = నామస్మరణయందు, (లేక నామస్మరణ చేయించుకొనుటయందు) ఇష్టముకలవాడ, నారాయణనామక = నారాయణుడనుపేరుకలవాడ, విశ్వాద్యనంతనామార్థజ్ఞా = “విశ్వం విష్ణు ర్వషట్కారో” అనుమొదలగు ననేకనామములయొక్కయర్థమును తెలిసికొనినవాడ, నామప్రభావదర్శక = నామస్మరణమువలన గలుగుశక్తినిజూపువాడ, నామాదివికారరహిత = నామము మొదలయినవికారములు లేనివాడ, నతవిబుధహితా-నత=నమస్కరించిన, విబుధ=దేవతలకు, హిత=క్షేమకరుడా!

తా. శరణాగతు లగు దేవతలకు (లేక విద్వాంసులకు) మేలు సేయునట్టియోక్తిరామా! నామస్మరణ చేయుటయందును జేయించుకొనుటయందును ఇష్టముకలవాడను ‘విశ్వ విష్ణు’ అను మొదలగు నామములయర్థము నెఱింగినవిద్వాంసుడును నామప్రభావమును జూపువాడవును నీవే. నామము మొదలగు వికారము లేవియు లేనివాడనైనను నారాయణనామముచే నీవే లోకమున వ్యవహరింపబడుచున్నావు.

క. గురుశిష్యభావకల్పక!, గురుశిష్యాచారధర్మగుణపరిపాలా!
గురుశిష్యరూపధారీ!, గురుశిష్యైక్యావబోధగుణగురుమూర్తి! 20

టీ. గురుశిష్యభావకల్పక-గురుశిష్య = గురువు అనియు శిష్యుడనియు, భావ = అభిప్రాయమును, కల్పక = కల్పించువాడ, గురు...పాలా-గురుశిష్య = గురుశిష్యులయొక్క, ఆచార = ఆచారములను, ధర్మ=ధర్మములను, గుణ = శాంత్యాదిగుణములను, పరిపాలా=రక్షించువాడ, గురుశిష్యరూపధారీ = గురుశిష్యరూపమును ధరించినవాడా, గురుశిష్య=గురుశిష్యులకుగల, విశ్యావబోధ = వికతత్త్వమును తెలియుటయే, గుణ = స్వభావగుణముగాగలవాడ, గురుమూర్తి = గురుస్వరూపము (లేక, గౌరవనీయమగు ప్రపంచమయశరీరము) గలవాడా.

తా. ‘ఇతడు గురువు ఇతడు శిష్యుడు’ అనుసంకల్పములను కల్పించినవాడవును ఆగురుశిష్యులయాచారములను ధర్మములను గుణములను రక్షించునాయకుడవును నీవే. గురుశిష్యు లిరువురును వానియొక్కము నెఱుంగువాడవును నీవే. నీరూపము మిగుల గౌరవనీయమైనది పూజనీయమయినది.

విద్యున్మాలావృత్తము.—

ధర్మారాధ్యా ధర్మాధ్యక్షా!, ధర్మీ! ధర్మాత్మా! ధర్మజ్ఞా!

ధర్మారా! ధర్మాకారా! ధర్మధర్మాత్మంతాభావా!

21

టీ. ధర్మారాధ్యా-ధర్మ = ధర్మముచే, ఆరాధ్యా = సేవింపఁదగినవాడ, ధర్మాధ్యక్షా-ధర్మ = ధర్మమునకు, అధ్యక్షుడనిన, ధర్మీ = ధర్మ శిలుడా, ధర్మాత్మా = ధర్మమే

అకారముగాఁగలవాఁడ (లేక ధర్మమే మనస్సుగాఁగలవాఁడా), ధర్మజ్ఞా=ధర్మమునెఱింగినవాఁడ, ధర్మాధారా = ధర్మమునకు ఆధారభూతుడైనవాఁడ, ధర్మాకారా = ధర్మమే స్వరూపముగాఁగలవాఁడ, ధర్మాధర్మాత్యంతాభావా - ధర్మ = ధర్మముయొక్కయు, అధర్మ=అధర్మముయొక్కయు, అత్యంతాభావా = లేమికలవాఁడ, (అనఁగా: ధర్మాధర్మములు లేనివాఁడ).

తా. ధర్మముచే బూజింపఁదగిన దేవతయును దానికి ప్రభు వగువరమేశ్వరుఁడును దాని నాచరించుపురుషుండును దానియం దిష్టముగల మహాత్ముఁడును దానియాధార్థ్యము నెఱింగినవిద్వాంసుఁడును దాని కాధార మగువాఁడును నీవే. అధర్మమే నీయాకారము. ఇట్లైనను యథార్థస్థితిలో నీయందు ధర్మాధర్మములు లేవు. నీవు ధర్మాధర్మములలా నొక్కటియుఁ గానేరవు.

సుకాంతివృత్తము:—

ధనార్జునా! ధనప్రియా! ధనాధిపా! ధనంజయా!.

22

టీ. ధనార్జునా=ధనమును సంపాదించువాఁడ! (లేక ధనమును సంపాదించుటయే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడ.) ధనప్రియా = ధనమునం దాసక్తిగలవాఁడ, ధనాధిపా=ధనమున కధీశ్వరుఁడా, ధనంజయ = ధనమును జయించి తెచ్చువాఁడ.

తా. ధనమును సంపాదించుట యనునదియే నీరూపము. మఱియు ధనమునం దిష్టము కలిగినట్టియు దానికి నధిపతియైనట్టియు దానిని సాధించి తెచ్చునట్టియు పురుషుఁడవు నీవే.

ఉపశాంతివృత్తము:—

కామాది! కామాదివికారశూన్యా!

సమస్తకామప్రద! సత్యకామా!

కామఘ్న! కామప్రియ! కామ కామీ!

క్షమారమాకామక! కామరూపీ!

23

టీ. కామాది-కామ = కామములకు, ఆది = కారణభూతుఁడ, కామాదివికారశూన్యా=కామము మొదలగువికారములు లేనివాఁడ, సమస్తకామప్రద=భక్తులకుఁగోరిం కోర్కులనిచ్చువాఁడ, సత్యకామా=కోరినట్లు సర్వకార్యముల సిద్ధింపఁజేయంగల సామర్థ్యముకలవాఁడ, కామఘ్న=కామవేగమును జయించువాఁడ, కామప్రియ=కోరుటయం దిచ్చగలవాఁడ, కామ=కోరికయే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడ, కామీ=కోర్కె గలవాఁడ, క్షమారమాకామక-క్షమా = కాంతియ నెడు, రమా=లక్ష్మికి, కామక=ధర్మయగువాఁడ, కామరూపీ=స్వరూపధీశముగలవాఁడ.

తా. మఱియు కామమునకుఁ గారణభూతమైన మనంబును కామాదివికారములు లేని నిర్గుణవర్జబ్రహ్మంబును కోరినకోర్కుల నొసంగు బహువిధదేవతలును నీవే. నీ కామమునకు (సంకల్పమునకు) నెందును విఘ్నము లేదు. కామమును జయించునట్టి యోగంబును లేకయోగియును దానియందిష్టముగలభోగియును నీవే. కామమే నీస్వరూపము. కాంతి (కామాదులులేకుండుట) యను లక్ష్మికి భర్తవును కామము నాశ్రయించినవాడవును నీవే. యథార్థస్థితిలో నీ కేదియు లేకున్నను భ్రాంతినిబట్టి అన్నియుఁ గలవు కదా. మఱియు నీరూపము స్వేచ్ఛాదీన మైనది, ఎవ్వ రెట్లు ధ్యానించిన వారి కట్లు ప్రకృత మగుదువు.

విభూతివృత్తము:—

మోక్షలక్షణేక్షణా! మోక్షధర్మరక్షణా!

మోక్షసౌఖ్యదాయకా! మోక్షరాజ్యనాయకా!

24

టీ. మోక్షలక్షణేక్షణా-మోక్ష = మోక్షమే, లక్షణ=గుణులుగాఁగల, ఈక్షణా= అనుగ్రహదృష్టిగలవాడ, మోక్షధర్మరక్షణా-మోక్ష=మోక్షమునకు సంబంధించిన, ధర్మ=ధర్మములను, రక్షణా=రక్షించువాడ, మోక్షసౌఖ్యదాయకా=మోక్షసుఖమును ఇచ్చువాఁడా, మోక్షరాజ్యనాయకా=మోక్ష మనురాజ్యమున కధీశ్వరుఁడా.

తా. నీదృష్టి భక్తులకు మోక్షము నొసంగును. లేక నీదృష్టికి మోక్షమే స్వరూపము. మోక్షధర్మమును రక్షించు ప్రభువు నీవే. మోక్షసౌఖ్యము నొసంగువాడవును మోక్షరాజ్యమున కధిపతియును నీవే.

క. లక్ష్మీకర! లక్ష్మీధర!, లక్ష్మీముఖకుముదచంద్ర! లక్ష్మీనాథా !

లక్ష్మీనివాస! విద్యా! లక్ష్మీప్రదసత్కటాక్షలవ ! లక్ష్మీశా!.

25

టీ. లక్ష్మీకర-లక్ష్మీ=సంపత్తును, కర = కలిగించువాడ, లక్ష్మీధర=లక్ష్మిని వక్షస్సలమునఁ దాల్చువాడ, లక్ష్మీముఖకుముదచంద్ర-లక్ష్మీముఖ=లక్ష్మీ దేవియొక్క ముఖమనెడు, కుముద = కలవకు, చంద్ర = చంద్రునివంటివాడ, లక్ష్మీనాథా = లక్ష్మీనాయక, లక్ష్మీనివాస=లక్ష్మికి (లేక కాంతికి నివాసభూతుడగువాడ), విద్యా...లవ-విద్యా = జ్ఞానమనెడు, లక్ష్మీ=సంపదను (లేక జ్ఞానమును సంపదను,) ప్రద = ఇచ్చునట్టి, సత్=శ్రేష్ఠమయిన, కటాక్ష = కడగంటిచూపుయొక్క, లవ = లేశము గలవాడ, (శ్రీరాముని కరుణలేశముచే బ్రహ్మజ్ఞానంబును సంపదయును గలుగునని భావము.) లక్ష్మీశా=లక్ష్మీదేవికి ప్రభువైనవాడ (లేక కాంతికి అధీశ్వరుడ; అనఁగా కోటిసూర్యప్రకాశుడ.)

తా. సంపద నొసంగునట్టియు లక్ష్మిని ధరించినట్టియు లక్ష్మీముఖ మనెడు కలువకు జంద్రునివంటియు (అనఁగా: లక్ష్మీదేవికి నానందమును గలిగించునట్టియు లక్ష్మీనాయకుడవు నీవే) మఱియు నీవు లక్ష్మీధర్మధర్మ లక్ష్మీనివర్ణధర్మ నివసించుచుండును.

నీకరుణాకటాక్షలేశము దొరకిన బ్రహ్మజ్ఞానంబును మహాత్మమృద్ధియు కలుగును. కాని సూర్యప్రకాశుడవు.

మందాక్రాంతవృత్తము:—

సర్వాధారా! సగుణవిగుణా! సర్వభూతాధివాసా!
సర్వాధ్యక్షా! సకలవరదా! సర్వవాగీశ్వరేశా!
సర్వవ్యాపీ! సదయహృదయా! సర్వసర్వాంతరాత్మా!
సర్వాతీతా! సమరసమయా! సచ్చిదానందరూపా!

26

టీ. సర్వాధారా-సర్వ = సమస్తములకును, ఆధారా = ఆధారభూతుడ, సగుణవిగుణా = సత్స్వరజస్తమోగుణములతోఁ గూడియు, వానితో సంబంధింపకపోవుటచేతఁ గూడియుండనివాడ, సర్వ...వాసా-సర్వభూత = సమస్తజంతువులకును (లేక, సమస్త జీవులును), అధివాసా = నివాసస్థానముగాఁగలవాఁడా (లేక, నివాసస్థానమగువాఁడు), సర్వాధ్యక్షా=సర్వమునకు నధీశ్వరా, సకలవరదా=శత్రుమిత్రులను భేదము, (లేక, సర్వ జనులయందు ననుగ్రహదృష్టి కలవాడ,) సర్వ...రేశా-సర్వవాక్ = సర్వశబ్దరూప మగునోంకారమునకు, ఈశ్వర = ప్రభువులైన బ్రహ్మవిష్ణుదులకు, ఈశా = ప్రభువైన వాడ, సర్వవ్యాపీ = సర్వవ్యాపకుడ, సదయహృదయా-సదయ = దయాయుక్తమైన, హృదయ = మనస్సుకలవాడ, సర్వసర్వాంతరాత్మా-సర్వ = సకలవిధములైన, సర్వ = సమస్తప్రపంచములకును, అంతరాత్మా = అంతర్యామిస్వరూపుడ, సర్వాతీతా = సర్వమును అతీతమించినవాడ, సమరసమయా = వికృతమే స్వరూపముగాఁ గలవాడ, సచ్చిదానందరూపా-సత్ = సత్యము, చిత్ = జ్ఞానము, ఆనంద=ఆనందము, రూపా = స్వరూపముగాఁ గలవాడ.

తా. సీవు సకలప్రపంచమునకు నాధారభూతుడవు. యథార్థస్థితిలో గుణములు లేనివాడ వైనను గుణములు కలవానివలెఁ దోచుచుండువు. భ్రాంతిసిద్ధములుకాని స్వాభావికములు కాని యేవియైనను సీస్వరూపములే కదా! సర్వభూతములును సీయందు నివసించును. సీవును సర్వభూతములయందు నివసించువు. సర్వమునకు నధీశ్వరుడవును కోరినకోర్కుల నొసంగువాడవును సీవే. ఓంకారమునకు నధిదేవత లగుబ్రహ్మవిష్ణుదులకు సీవే నాయకుడవు. ఈసర్వపదార్థములయందును సీవేకరూపముతో వ్యాపించి యున్నావు. సీహృదయము మిగుల కరుణావంత మైనది. సీవే సమస్తభూతములందు సంతర్యామిరూపుడనై యున్నావు. భూతములలో నెన్ని భేదములన్నను సీకమాత్రము భేదములేదు. ఇట్లున్నను సీవు సర్వప్రపంచమునకంటె నన్యుడవు. ఏకస్వరూపుడవు సత్యజ్ఞానానందములే సీప్రధానగుణములు.

సీసదశకము:—

ప్రకటపరాపర ప్రకృతిమంతుండవు
మఱియు వశీకృతమాయుండవును
సర్వజ్ఞుండవు సర్వశక్తియు క్తుండవు
సర్వకర్తవు సర్వజనకుండవును
సర్వరక్షకుండవు సర్వసంహర్తవు
సర్వేశ్వరుండవు సర్వగుండవు
సర్వగురుండవు సర్వతోముఖుండవు
సర్వసాక్షివి సర్వసముండవగుచు

తే. నిర్వికల్పనిరంజననిర్వికార

నిర్గుణబ్రహ్మమై యొప్పునిను భజింతు

సంతతంబాత్త మయత సాక్షాత్కరింపు

రామ! రాఘవ! శ్రీరామ! రామ! రామ!

27

టీ. ప్రక...పర-ప్రకట=ప్రసిద్ధమైన, పర=దీవరూపమై పరశబ్దముచే వ్యవహరింపఁబడుచున్నట్టియు, అపర=దేహదిరూపమై తరమైయపరశబ్దముచే వ్యవహరింపఁబడుచున్నట్టియు, ప్రకృతిమంతుండవు = ప్రకృతులుగలవాడవు, మఱియు=ఇదిగాక, వశీకృతమాయుండవును, వశీకృత = స్వాధీనముచేసికొనఁబడిన, మాయుండవును=మాయగలవాడవు, సర్వజ్ఞుండవు = సర్వము నెఱింగినవాడవు, సర్వశక్తియు క్తుండవు=సర్వవిధములగు సామర్థ్యములతోఁ గూడినవాడవు, సర్వకర్తవు = సమస్తమును సృజించువాడవు. సర్వజనకుండవును = నిమిత్తకారణభూతుడవగుటచే సర్వమునకును దండ్రీవంటివాడవు, సర్వరక్షకుండవు = సమస్తమును బోషించువాడవు, సర్వసంహర్తవు = తమోగుణము నాశ్రయించి సర్వమును లయము నొందించువాడవు, సర్వేశ్వరుండవు = సర్వమునకు నియామకుండవు, సర్వగుండవు = అన్నిపదార్థములను బొందియున్నవాడవు, సర్వగురుండవు = సర్వమునకంటె నధికుండవు (లేక కడలేరువారలకందఱకు బ్రహ్మజ్ఞానము లుపదేశించువాడవు), సర్వతోముఖుండవు = అన్నివైపుల నున్నవాడవు, సర్వసాక్షివి=సర్వమునకును ద్రష్టవు, సర్వసముండవగుచు= అందఱియందును సమభావముకలవాడవును, నిర్వి...బ్రహ్మమై-నిర్వికల్ప = సంకల్పవికల్పములు లేనట్టియు, నిరంజన = సాధనాంతరములతోఁ బని లేనట్టియు, నిర్వికార = ఉత్పత్తి మొదలగు వికారములు లేనట్టియు, నిర్గుణ = గుణములు లేనట్టియు, బ్రహ్మమై = బ్రహ్మరూపుడవై, ఒప్పునిను=ప్రకాశించుచున్న నిన్ను, భజింతు = సేవించెదను, సతతంబు = ఎల్లప్పుడు, ఆత్మమయత = తనకంటె నధిన్నముగా, సాక్షాత్కరింపుము = ప్రత్యక్షము కమ్ము. రామ

...రామ-రామ = ఆనందస్వరూపుడవైనట్టియు, రాఘవ=రఘువంశమునం దవతరించి
నట్టియు, శ్రీ రామ=లక్ష్మీనాయకుడవైనట్టియు, రామ=రామశబ్దవాచ్యుడవైనట్టియు,
రామ=ఓ తారకమంత్రాధిపతివమా (బ్రహ్మమా)

తా. రఘువంశమునందు భక్తసంరక్షణార్థమై యవతరించిన శ్రీమన్నారాయణా!
ఆనందరూపా! రామశబ్దవాచ్య మగునో పరబ్రహ్మమా! పరాపరప్రకృతులకు చెట్టిని
నీవే యధీశ్వరుడవు. అయినను జీవునకువలె మాయ నీకు బంధమును కలిగింపనేరదు.
అది నీకే లోబడియుండును. జ్ఞానరూపుడ వగుటచే నీవే సర్వము నెఱుంగుదువు.
నీయందే సర్వవిధము లగుసామర్థ్యములు నున్నవి. సర్వోపాధులయందు నున్నవాడ
వగుటచే నీవే సర్వకార్యముల (అనఁగా: సర్వజీవులను జేయు కార్యముల) నాచరింతువు.
సృష్టిస్థితిసంహరములఁ జేయువాడవు నీవే. సర్వప్రపంచమునకు నధిపతివై సర్వభూత
ములయందు నేకరూపముతో వ్యాపించినవాడవై యున్నావు. మఱియు నీవే సర్వ
మునకు నాచార్యుడవు. సర్వవ్యాపకుడవు (లేక ఏదైపునకుఁ జూచిన నేకరూపముతో
నుండువాడవు). సర్వసాక్షివి. సర్వభూతములయందును సమబుద్ధికలవాడవు. సంకల్ప
వికల్పములు లేనివాడవు. సృష్ట్యాదులయందు నీకు నితరసాధనము లక్కఱలేదు. నీవెన్ని
కార్యముల నాచరించినను అభిమానము లేనివాడ వగుటచే వాని వికారము లేనియు
నిన్నంటవు. సత్త్వాదిగుణములతో నీకు సంబంధము లేదు. ఇట్టినిన్ను నేను సర్వకాల
ములయందును నేమింతును. ఆత్మరూపముతో ప్రత్యక్షము కమ్ము.

నీ. విశ్వంబునం దేను వెలుంగుచు నుండుదు

విశ్వంబు నాయందు వెలయు ననుచు

నరసి యట్లాటయ వ్యతిరేకముగఁ జూచు

యుక్తియే భవదీయయోగమాయ

యీయోగదృష్టిచే నెప్పుడు నిను నీవ

కనుఁగొంచు సంతతాఖండసచ్చి

దానందమయుడవై యలరారునీయున్మిఁ

గంటి భవత్కృతాక్షంబుచేత

తే. నై న నిక నొకవర మిపు డడుగవలనె

గరిమ నీస్థితి నాస్థితి గా భజించు

సలితాభేదదృష్టి నొసంగు మయ్య

రామ! రాఘవ! శ్రీ రామ! రామ! రామ!

టీ. ఏను=నేను, విశ్వంబునందు = ప్రపంచమున, వెలుంగుచునుండుదు =
ప్రకాశించుచుండుదును, విశ్వంబు = ప్రపంచము, నాయందు = నాలొపల, వెలయు

ననుచుఁ = ఉన్నదియని, అట్లాటయి = అవిధముగా తురాక్షరము లొకదానియం దొకటియుండుటను, అరసి = విచారించి, వ్యతిరేకముగఁ = విరుద్ధముగ అనగా వాస్తవస్థితిలోఁ బ్రపంచము తనయందుఁగాని తాను ప్రపంచమునందుఁగాని లేడని (బ్రహ్మమద్వితీయుండుకావున ప్రపంచ మనునదియే లేదు కదా), చూచుచున్నదియే = చూచునట్టివివేకమే, భవ...మాయ-భవదీయ = నీసంబంధ మైన, యోగమాయ = యోగశక్తి, ఈయోగదృష్టిచేత = ఇప్పుడు వివరించిన జ్ఞానదృష్టిచేత, ఎప్పుడు = ఏసమయమున, నినుఁ = నిన్ను (అనగా: బ్రహ్మమును), నీవ = నీవే (స్వయముగా), కనుగొంచుఁ = చూచుకొనుచు (బ్రహ్మమునకంటె వే అగువస్తువులేదు కావున నాయనను జూచుటకు మఱియొకఁడులేదు), సంత...డవై-సంతత=సర్వపరిపూర్ణమైనట్టియు, అఖండ=పరిచ్ఛేదములు (విభాగములు) లేనట్టియు, సత్=సత్యము, చిత్=జ్ఞానము, ఆనంద=ఆనందము, మయుండవై = స్వరూపముగాఁ గలవాఁడవును వి, అలరారు నీయున్నిఁ-అలరారు = ఉన్నట్టి, నీయున్నిఁ = నీస్థితిని, భవత్కూటాక్షంబుచేతఁ = నీయనుగ్రహముచేత, కంటిఁ = చూచితిని, అయినఁ = అట్లే నను, ఇంక = ఇకమీఁద, ఒకవరము, ఇప్పుడడుగవలసెఁ = ఇప్పుడడుగవలసివచ్చినది, గరిమఁ = చక్కఁగా, నీస్థితిఁ = నీయునికిని, నాస్థితిగాఁ = నాయునికినిగా, భజిం...దృష్టిఁ-భజించు = సేవింపగల, సలలిత = మనోహరమగు, ఆభేద=వికారరూపమైన, దృష్టిఁ = అనుభవదృష్టిని, ఒసంగమయ్యు=దయ సేయుమా! రామ రాఘవ=('రామరాఘవ శ్రీరామ రామరామ'అనుపాదమునకు మునుపటివలెనేయర్థము).

తా. రఘువంశమునందు భక్తసంరక్షణార్థమై యవతరించినశ్రీమన్నారాయణా! ఆనందరూపా! రామశబ్దవాచ్యమగునోపరబ్రహ్మమా! "ప్రపంచమువేఱు తాను వేఱు" అని తెలిసికొనువారు సహితము "ప్రపంచము నాయందున్నది. నేను ప్రపంచమునందున్నాను" అనియే తలంతురు. వాస్తవస్థితిలో "ప్రపంచమే లేదు" అనుట నెఱుంగనేరరు కావున నోరామా! శ్రేష్ఠ మగుజ్ఞానము (అనగా: ప్రపంచము లేదనుజ్ఞానము) నీయోగమాయయొక్క స్వరూపము. ఇట్లామాయ జ్ఞానరూపిణి యగుటచేతనే, యజ్ఞానరూపిణి యగునవిద్య జీవు నావరించినయట్లు ని న్నావరింపదు. ఈమాయయే నీదృష్టి. ఇట్టియోగదృష్టిచేత నీవు సర్వకాలములందును స్వస్వరూపావలొకనముఁ జేయుచుండువు. అద్వితీయుండ వగుటచే నిన్నుఁ జూచు నితరుండుండుటకే వీలు లేదుకదా! నీదయచే పంయ వివరించిన నీయథార్థస్వరూపమును తెలిసికొంటిని. అయినను మఱియొకవరము నపేక్షించుచున్నాను. వాస్తవస్థితిలో నీకును నాకును భేదములేదు. కావున నీస్థితిని నాస్థితినిగా భావించుటయే నాకుఁ గర్తవ్యంబు. ఈకార్యమునందు మనస్సు సీరము కాకున్నది. కావున కరుణచే నాహృదయమున కట్టిస్థైర్యమును గలిగింపుము.

సీ. నారాయణియును వైష్ణవియును దేవియుఁ
 ద్రిగుణాత్మికయుఁ బ్రకృతియు ననంగ
 నలరుభవచ్ఛక్తి యపరాప్రకృతి పరా
 ప్రకృతి నా ద్వివిధయై పరఁగు నందుఁ
 దతచతుర్వింశతితత్త్వరూపిణి యైన
 యపరయే దైవియు నాసురియును
 నన రెండు దెఱఁగుల నమరు నాదైవియు
 విద్యయు మాయయా విమల గాన
 తే. నాసురి యవిద్య యారెంటి నంటి యీవ
 యీశజీవాత్మసంజ్ఞల నెఱఁగు దంత
 గలిగి యవికారుడవు వీనిఁ గాంచుకతన
 రామ! రాఘవ! శ్రీరామ! రామ! రామ!.

29

టీ. నారాయణియున్ = నారాయణియనియు, వైష్ణవియును = వైష్ణవియనియు,
 దేవియును = దేవియనియు, త్రిగుణాత్మికయున్ = త్రిగుణమయ త్రిగుణరూపిణియనియు,
 ప్రకృతియుననంగన్ = ప్రకృతి యనియు ప్రసిద్ధయై, అలరుభవచ్ఛక్తి - అలరు = బుద్ధి
 చున్న, భవత్ = నీయుక్క, శక్తి = జగన్నిర్వాణశక్తి, అపరాప్రకృతిపరాప్రకృతిగాన్ =
 అపరాప్రకృతియు పరాప్రకృతియునని, ద్వివిధయై = రెండువిధములు గలదియై, పరా
 గున్ = బుద్ధిచున్నది. అందున్ = ఆరెండుప్రకృతులలో, తత...రూపిణి-తత = వ్యాపి
 చిన, చతుర్వింశతితత్త్వ = ఇరువదినాలుగుతత్త్వములు, స్వరూపిణి = స్వరూపముగా
 గలది, అయినయపరయే = వివరమునవివరపరాప్రకృతియే, దైవియున్ = దైవియనియు,
 అసురియున్ = అసురియనియు, అనన్ = చెప్పనట్లుగా, రెండు దెఱఁగులన్ = రెండువిధము
 లుగా, అమరున్ = ప్రకాశించుచుండును, అదైవియే = అదైవిప్రకృతియే, విమలగానన్
 = నిర్మలయగుటచే, విద్యయున్ = జ్ఞానము, మాయయున్ = మాయ, ఔన్ = అగుచున్నది
 అసురి = అసురియగు, రెండవయపరాప్రకృతి, అవిద్య = అజ్ఞానము, ఆరెంటిన్ = ఆమాయ
 విద్యలరెంటిని, అంటి = రెంటినిసంబంధించి, ఈవ = నీవొక్కడవే, ఈశజీవాత్మసంజ్ఞ
 లన్ - ఈశ = ఈశ్వరుడనియు, జీవాత్మ = జీవుడనియు, సంజ్ఞలన్ = పేర్లతో, ఎవగు
 దువు = అభివృద్ధిచెందుచున్నావు. అంతగలిగి = ఈసర్వము గలిగియుండియు, వీనిన్ = ఈ
 మాయాదులను, కాంచుకతనన్ = చూచుటవలన, అవికారుడవు = వికారములులేని
 వాడవు, రామరాఘవ.

తా. రఘువంశమునందు భక్తసంరక్షణార్థమై యవతరించిన శ్రీమన్నారాయణా!
 అనందరూపా! రామశబ్దవాచ్య మగునోపరబ్రహ్మమా! నీమాయ నారాయణియనియు

వైష్ణవి యనియు దేవియనియు త్రిగుణాత్మిక యనియుఁ బ్రకృతి యనియు వ్యవహరింపఁబడుచున్నది. అపరాప్రకృతి యనియుఁ బరాప్రకృతి యనియు నామాయ రెండు విధములు కలది. అందు నిరుపదినాలుగుతత్త్వములు గలసి యపరాప్రకృతియైయున్నది. వైవి యనియు నాసురి యనియు నదియు రెండువిధములు. అందు వైవి నిర్మలయైనది (అనఁగా: శుద్ధతత్త్వప్రధాన యైనది) యగుటచేత మాయయని వ్యవహరింపఁబడును. ఆసురి యట్టిది కాకపోవుటచే నవిద్య యని చెప్పఁబడును. నీవు ఈరెంటియందును బ్రతిబింబించి ఈశ్వరజీవనామములచే వ్యవహరింపఁబడుచున్నావు. అయినను వానికన్నిటికి సాక్షి వగుటచే నీకు దద్వికారములతో సంబంధము లేదు.

నీ అపరా ప్రకృత్యవిద్యాక్షరక్షేత్రపదాదిశబ్దైకవాచాత్మశక్తి

సన్నిధానజపరస్పరపరచ్ఛాయాప్రసక్తిచే మిథ్యాభియుక్తిచేత నది పరాప్రకృతి విద్యాక్షరక్షేత్రజ్ఞ సత్పురుషాదికసంజ్ఞానొప్పు నేన తద్ద్రష్టనై నిర్వికారాసంగసాక్షినై విలసిల్లుచంద మెఱిగి తే. రమణద్రష్టత్వనిర్వికారత్వసాక్షి

తాదివిద్యోక్తధర్మజాతమును దొంటి పగిదిగ గడఁద్రోచి నీస్వరూపము భజింతు రామ! రాఘవ! శ్రీరామ! రామ! రామ!

50

టీ. అపరా... క్తిచేత్-అపరాప్రకృతి=అపరాప్రకృతి, అవిద్యా=అవిద్య, క్షర=క్షరము, క్షేత్ర=క్షేత్రము, పద=స్థానము, ఆది=మొదలగు, శబ్ద = శబ్దములచేత, ఏక = ముఖ్యముగా, వాచ్య=చెప్పఁదగిన, అత్మశక్తి = బ్రహ్మశక్తి (మాయ), సన్నిధాన = పర బ్రహ్మయొక్క సాన్నిధ్యమువలన, జ = పుట్టిన, పరస్పర = ఒండొరులయొక్క, పర=శ్రేష్ఠమైన, ఛాయా=కాంతియొక్క (లేక నీడయొక్క), ప్రసక్తిచేత్ = సంబంధము చేతను, మిథ్యాభియుక్తిచేత=అసత్యమగుకూడికచేతను, అది = అయపరాప్రకృతియే, పరాప్రకృతి=పరాప్రకృతి, విద్యా=జ్ఞానము, అక్షర=అక్షరపురుషుడు, క్షేత్రజ్ఞ=క్షేత్రజ్ఞుడు, సత్=సద్రూపుడు, పురుష=పురుషుడు, ఆదిక=మొదలైన, సంజ్ఞ=పేర్లతో, ఒప్పు=ప్రకాశించుచున్నది. ఏన=నేనే, తత్=అప్రకృతికి, ద్రష్టనై = సాక్షినై, నిర్వికారాసంగసాక్షినై-నిర్వికార=అప్రకృతివికారములతో సంబంధములేనట్టియు, అసంగ=అచాంకారాదులతో కలయిక లేనట్టియు, సాక్షినై = చూచువాడనై (ప్రకృతిని విభాగించి యెఱుంగువాడనై), విలసిల్లుచందము=విలసిల్లు=ప్రకాశించునట్టి, చందము=ప్రకారమును, ఎఱిగి = తెలిసికొని (మొట్టమొదట "నేను ద్రష్టను, ప్రపంచము దృశ్యము" అను నభిప్రాయమును దృఢముచేసికొని), రమణ...తము=రమణ=యొక్క

మయిన (లేక చక్కగా), ద్రష్టృత్వ = చూచువాడుగానుండుట, నిర్వికారత్వ = వికారములతో సంబంధము లేకుండుట, సాక్షిత్వ = తనకంటె భిన్నమగువదార్థమును బెట్టికొనుట, ఆది = మొదలగునట్టియు, నిద్యా = జ్ఞానమునందు (లేక బ్రహ్మవిద్యయందు), ఉక్త = చెప్పబడినట్టియు, ధర్మ = సర్వధర్మములయొక్క, జాతము = సమూహమున, తొంటిపగిది = పూర్వమువలెనే (అనగా: ప్రపంచసాక్షియగుటచే, ప్రపంచవికారములు, బ్రహ్మమునకంటవని నిర్ణయించినట్లే), కడఁద్రోసి = నిషేధించి (అనగా: బ్రహ్మధర్మములకుఁగూడ సాక్షి యగుటచే ఈధర్మములు, వాని = బ్రహ్మమును అంటవు అని నిషేధింపవలయును), సీస్వరూపము = సీయధార్థస్వరూపమును, భజింతు = ఆభజముగా సేవించెదను. రామరాఘవ.

తా. రఘువంశమునందు భక్తసంరక్షణార్థమై యవతరించిన శ్రీమన్నారాయణ! ఆనందరూపా! రామశబ్దవాచ్యమగు నోపరబ్రహ్మమా! నీమాయ అపరాప్రకృతి అనిష్టక్షరము క్షేత్రము పరము అను మొదలగుశబ్దములచే వ్యవహరింపబడునో అదిగో నీసాన్నిధ్యము. స్వాభావికముగా నుండుటవలనను నీచ్ఛాయ దానియందును దానిచ్ఛాయ నీయందును సంబంధించియుండుటచేతను ఆభాసమాత్రమగు కలయికచేతను, పరాప్రకృతి జ్ఞానము అక్షరపురుషుఁడు కూటస్థుఁడు సద్రూపుఁడు పురుషుఁడు అను మొదలగు పదములచే వ్యవహరింపబడుచుండును. కాని క్రొత్తదేమియులేదు. యథార్థస్థితిలో నావ (జీవునకు) సంబంధములేదు. విలయనిన: నేను ఆప్రకృతికి సాక్షిని దానిని చూచువాడను కావున నిర్వికారుఁడను. మొట్టమొదట నిట్టియథార్థస్వరూపమును బెలిసికొని విదమఱింతసూక్ష్మముగ విచారించి చూచెదను. అప్పుడు “ద్రష్టృత్వము మొదలగుధర్మములకుఁగూడ నేను సాక్షి నే. కావున నా కాధర్మములతోఁ గూడ సంబంధముండుట వీలులేదు” అని స్పష్టమగును. ఇట్టి పరిపూర్ణజ్ఞానము నవలంబించి యభేదభావతో నేను నిన్ను సేవించును.

సీ. పరమవైరాగ్యంబు భాసురాత్తజ్ఞానమతులితైశ్వర్యమంతవీ
మమితయశంబుసమగ్రలక్ష్మీయుగల్గిసంపూర్ణ కారుణ్యశమదమములు
మహనీయ తేజంబు మహితతపస్సత్యశౌచధైర్యక్షమూర్ధవగుణంబు
నొప్పార నిజవివ్యయోగమాయామహాశక్తి సర్వప్రపంచంబుదీర్చు

తే. సచ్చిదానందలక్షణగుణనిర్గు

ణాత్మక బ్రహ్మ మైననీ వాత్సమయత

సంతత మతిస్ఫుటముగ సాక్షాత్కరింపు

రామ! రాఘవ! శ్రీరామ! రామ! రామ!

టీ. వరమవై రాగ్యంబు-వరమ = అత్యధికమైన, వై రాగ్యంబు = వై రాగ్యమును,
 భాను...నము-భానుర=ప్ర కాశించుచున్న, అత్తజ్ఞానము=బ్రహ్మజ్ఞానము, అతులితైశ్వర్యము-
 అతులిత=సాటిలేని, విశ్వర్యము=ప్రభుత్వమును, అనంతవీర్యము = అపరిమితపరాక్రమం
 బును, అమితయశంబు=మితిమీరినకీర్తియును, సమగ్రలక్ష్మీయుఁ=సంపూర్ణమైనకాంతి
 యును, కల్పి, సంపూ...ములు-సంపూర్ణ = సంపూర్ణములైన, కారుణ్య = దయ, శమ=
 శాంతి, దమములు=దాంతి యనఁగా మనోనిగ్రహము, మహాసీయ లేజంబు-మహాసీయ=
 స్తోత్రము చేయనర్హమైన, లేజంబు=కాంతియును, మహిత...ములు-మహిత=శ్రేష్ఠమైన,
 తపః=తపస్సు, సత్య=సత్యము, శౌచ=పారిశుధ్యము, ధైర్య = ధైర్యము, త్నమా=ఓర్పు,
 అర్జవ = నిష్కా-పట్యము, గుణంబులు = అనుగుణములును, ఒప్పారుఁ = ప్రకాశించు
 చుండఁగా, నిజ...శక్తి-నిజ=తనయొక్క, దివ్య=శ్రేష్ఠమైన, యోగ=జీవబ్రహ్మైక్యమును
 గలిగించి, మాయా=మాయయనెడు ఈమాయయే, విద్య = జ్ఞానము అనఁబడును, మహా
 శక్తి=గొప్పసామర్థ్యము, సర్వప్రపంచముఁ = సకలప్రపంచమును, తీర్థ్=నిర్వహిం
 పఁగ, సచ్చిదా...మైన-సత్=సత్యము, చిత్=జ్ఞానము, ఆనందలక్షణ=ఆనందము లక్షణ
 ములుగాఁ గలిగినట్టియు, సగుణ=గుణసహితంబును, నిర్గుణ = గుణరహితంబును, ఆత్మక=
 అగుస్వరూపము గల, బ్రహ్మ మైన=వర బ్రహ్మరూపుఁడవైన, నీవు, సంతతము = ఎల్లపుడు,
 ఆత్మమయతక = జీవరూపముతో, అతిస్ఫుటముగఁ = మిగుల స్పష్టముగా, సాక్షాత్క
 రింపుము=ప్రత్యక్షము గఱుము. రామ రాఘవ.

తా. రఘువంశమందు భక్తసంరక్షణార్థమై యవతరించిన శ్రీమన్నారాయణా!
 ఆనందరూపా! రామతల్లివాచ్య మగు నోవరబ్రహ్మ! శ్రేష్ఠ మగువైరాగ్యము ఆత్మ
 స్వరూపజ్ఞానము మహాదైశ్వర్యము అపరిమితశక్తి చక్కనికీర్తి లేజన్ను అనునవి కల
 వాడవై దయ శమము దమము ప్రతాపము తపస్సు సత్యము శౌచము దయ నిష్కా-
 పట్యము ధైర్యము ఓర్పు అను సకలసద్గుణములును దనరార స్వశక్తి నృప్తిస్థితిసంహారముల
 నిర్వహింప సత్యజ్ఞానానందస్వరూపుఁడవై సగుణ నిర్గుణాకారములతో నీవు ప్రకా
 శించువు. ఓ శ్రీరామా! ఇట్టి నీవు కూటస్థస్వరూపముతో నాకు ప్రత్యక్షము కమ్ము.

సీ. ఘనఘటాకాశ మాకాశాంశ మగుచు నా

కాశంబునకు వేటు గాని పగిది

క్షరమఁతోఁ గూడి యక్షరుఁడ నై విలసిల్లు

నేను నీయంశంబు నిశ్చయంబ

యైన ననాద్యవిద్యాశక్తిగుణరాశి

నాయందు నారోపణముగఁ జేసి

జీవుడ నంచు సంస్కృతిఁ జెంది యుండితి

నిందాఁక నది యిపు డెఱిగిఁకొంటి

తే. గాన వివరింప భేద మింతలై నఁ గలుగ

దిట్టివిజ్ఞానసంపద నెల్లప్రాద్దు

చిత్తమునను బ్రకాశింపఁ జేయుమయ్య

రామ! రాఘవ! శ్రీరామ! రామ! రామ!

32

టీ. ఘనఘటాకాశము-ఘన=స్థైర్యమైన, ఘట = ఘటావరణమునందున్న, ఆకాశము, ఆకాశాంశము-ఆకాశ=మహాకాశముయొక్క, అంశము=భాగము, అగుచుకొని, ఆకాశంబునకుకొని = మహాకాశమునకంటె, వేఱు, కానిపగిదికొని = లేకుండునట్లు, ముత్యముతోకొని = క్షరమనంబుడు పరాప్రకృతితో, కూడి=కలసి, అక్షరుండనై = అక్షరుండనై పేరుతో వ్యవహరింపఁబడుచు, విలసిల్లుచును=ప్రకాశించు నేనుజీవుడు(అంజనేయుడు), నీయంశంబు=రాముని యంశము (బ్రహ్మయంశము), నిశ్చయంబు = సత్యము, వినుకొని = అయినప్పటికిని, అనాద్యవిద్యాశక్తిగుణరాశి-అనాది = ఉత్పత్తిలేని, అవిద్యా = అవిద్య యనెడు, శక్తి=మాయాశక్తికి సంబంధించిన, గుణ = సత్వాదిగుణములయొక్క, రాశి = సమూహమును, నాయందుకొని=(జీవునియందు), ఆరోపణముగఁజేసి=ఆరోపించి, శత్రువంచుకొని="నేను జీవుడను" అని, ఇందాకొని=ఇంతకాలమువఱకు, సంస్కృతికొని=సంసారమును, చెంది=పోంది, ఉండితికొని=ఉండితిని. అది = అందలియథార్థమును, ఇప్పుడు, ఎఱిగిఁకొంటికొని=తెలిసికొంటిని, కానకొని=కాబట్టి, వివరింపకొని=విచారింపకగా, భేదము="నీవు వేఱు నేను వేఱు" అను భేదము, ఇంతైన గలుగదు = కొంచమైనను లేదు, ఇట్టివిజ్ఞానసంపదకొని-ఇట్టి=పూర్వోక్తమైన, విజ్ఞాన=అనుభవజ్ఞానముయొక్క, సంపదకొని=సమృద్ధి, ఎల్లప్రాద్దు=సర్వకాలములయందును, చిత్తమునకొని = మనస్సునందు, ప్రకాశింపఁజేయుమయ్య=ప్రకాశించునట్లు చేయుమయ్య, రామ రాఘవ శ్రీరామ రామ రామా.

తా. రఘువంశమునందు భక్తసంరక్షణార్థమై యవతరించిన శ్రీమన్నారాయణ! ఆనందరూపా! రామశబ్దవాచ్య మగు నోపరబ్రహ్మమా! ఘటమునందున్నయాకాశము మహాకాశములాని భాగ మగుటచేత నామహాకాశమునకంటె భిన్నము కాదనుట లోకానుభవసిద్ధమే కదా! ఇట్లే జ్ఞానరూపుడ నగు నేను క్షరముతోకొని గలసి యక్షరనామముచే వ్యవహరింపఁబడుచున్నాను; కాని నీయంశము కాకపోలేదు. నీయంశముకాక పోయిన జ్ఞానరూపమే సంభవింపదుకదా! కావున నాకును నీకును భేదమే లేదనుట నిశ్చయము. అయినను అనాది యగునవిద్యవలన జేత్రమగుదేహదుల ధర్మముల నాయంధారోపించుకొని నేను జీవుడను అని తలంచుచు సంసారమును జెందుచుంటిని. ఇది

శేవల మజ్జానమువలన మాత్రమే వచ్చినది కావున నిప్పుడు జ్ఞానము కలుగుటతోడనే నివర్తించును. నాకును నీకును భేదము లే దనుట స్పష్ట మయ్యెను. ఓమహాత్మా! కరుణ చే నీజ్ఞానమును నాహృదయమునందు నిశ్చలముగా నిలుపుము.

సీ. నీకంటె నన్యంబు నే నెన్నఁ డెఱుంగ నె

ట్లనిన నాయనుభవ మవధరింపు

వివిధేంద్రియములకు విషయమివిశ్వమూ

విశ్వరూపుఁడవీవు వెదుక నేల

గావున నీవు సాక్షాత్కరించితివి యీ

విశ్వంబు నీ కగు వేఱటంచుఁ

దలఁచు నజ్ఞానమంతయుఁ బోయె నీదయా

మయదృష్టి నానందమయుఁడ నైతి

తే. సంశయము లేదు గాని యీసర్వరూప

సమరసజ్ఞానభావన సంతతంబు

గలుగ వరము ప్రసాదింప వలయు దేవ

రామ! రాఘవ! శ్రీ రామ! రామ! రామ!.

౪౩

టీ. దేవా=ఓస్వప్రకాశస్వరూప, నీకంటె, అన్యంబు=ఇతరుని, వీ=నేను, ఎన్నఁడు=ఎప్పటికిని, ఎఱుంగ=ఎఱుంగను. ఎట్లనిన=అది యెట్లనఁగా, నాయనుభవము, అవధరింపుము=వినుము. వివిధేంద్రియములకు-వివిధ=అనేకవిధములైన, ఇంద్రియములకు, ఈవిశ్వము=ఈ ప్రపంచము, విషయము=గోచర మగునది, ఈవు = నీవు, అవిశ్వరూపుఁడ వీవు = ఆ ప్రపంచస్వరూపుఁడవు, వెదుక నేల = యేల వెదకవలయును? కావున=కాబట్టి, ఈవు=నీవు, సాక్షాత్కరించితివి=నాకు నెప్పటికిని ప్రత్యక్షమయ్యె యున్నావు. ఈవిశ్వంబు=ఈ ప్రపంచము, నీకు= నీకంటె, వేఱగు= భిన్నమైనది, అటంచు=అనెడు, అజ్ఞానమంతయు=భ్రాంతియంతయును, నీదయామయదృష్టి= నీయొక్క కరుణాకటాక్షముచే, పోయె=నశించెను. ఆనందమయుఁడనైతి=ఆనంద రూపుఁడ నైనాను, సంశయంబులేదుగాని = సందేహము లేదుకాని, ఈసర్వ...భావన-ఈసర్వరూప=సమస్తరూపములను, సమరస = ఏకముగా, జ్ఞాన = తెలిసికొనుటయును, భావన=అట్లు ధ్యానించుటయును, సతతంబు = ఎల్లప్పుడు, కలుగ= కలుగునట్లుగా వరము, ప్రసాదింపవలయు=ఇయ్యవలయును.

తా. రఘువంశమునందు భక్తసంరక్షణార్థమై యవతరించిన శ్రీమన్నారాయణా! ఆనందరూపా! రామశబ్దవ్యాచారమునందేమిప్రత్యక్షముగా కనిపించినదికాని లే నీతారామ—62

నప్పుడుకాని సీకంటె నిశర మగుపదార్థ మెద్దియు నాకు గోచరముకానేలేదు. ననుభవపూర్వముగా వివరించెదను వినుము. సర్వేంద్రియములును జ్ఞానికి నజ్ఞానికినిగూడ సేకరూపములు. అవి వానికి విషయములగు శబ్దాదులనుగూర్చి పరువు లిడుచుండునట్లు శబ్దాదులే ప్రపంచము. అది సీకంటె వేఱుకాదు కదా! కావున నాకు నెప్పటికిని (అనగా సంసారదశయందును సంసారాభావదశయందును గూడ) నీవే కానవచ్చుచున్నావని ఇప్పుడు జ్ఞానము కలుగుటచే “నీవు ప్రపంచమునకంటె వేఱుకావు” అని తెలిసికొంటి. పూర్వమున్న యజ్ఞానమంతయు నశించినది. ఇందు సందేహ మేమియు లేదు. అయినఁ జూచునట్లు నమరనజ్ఞానము కాశ్వతముగా నిలుచునట్లు పరము ననుగ్రహింపుము. స్వయః ప్రకాశస్వరూపా! ఇదియే నా ప్రార్థన.

సీ. తతచతుర్వింశతితత్త్వనాయకుండవు

పంచవింశకుండవు ప్రకృతి కంటె

బరుండవు గురుండవు పరమేశ్వరుండవు

పురుషోత్తముండవు నెప్పడుఁ బ్రధాన

పురుషేశ్వరుండవు పూర్ణుండ వనుచు ని

న్నెఱిగితి గాని యీయెఱుక దృఢము

గా నిల్వ దజ్ఞాన కార్యదేహాదికా

త్తధ్యానసంతతాభ్యాసవశత

తే. నట్లు గావునఁ గేవలాత్మాత్మయోగ

దృష్టి మనమున నేప్రొద్దుఁ దేజరిల్ల

భూరికృపచే ననుగ్రహింపుము పాసంగ

రామ! రాఘవ! శ్రీరామ! రామ! రామ!.

టీ. తత...డవు-తత=విస్తారమైన, చతుర్వింశతితత్త్వ=ఇరువదినాలుగుతత్త్వములు, నాయకుండవు=ప్రభువైనవాడవు, పంచవింశకుండవు = ఇరువదియైదవతత్త్వమైనవాడవు, ప్రకృతికంటె=మాయకంటె, బరుండవు = శ్రేష్ఠుండవు, గురుండవు = నష్టమై స్వరూపుండవు, పరమేశ్వరుండవు-పరమ=శ్రేష్ఠమైన, ఈశ్వరుండవు = నియామకుడవు పురుషోత్తముండవు-పురుష=శూరాక్షరపురుషులకంటె, ఉత్తముండవు=శ్రేష్ఠుండవు, ఎప్పుడూ వికాలమునందును, ప్రధానపురుషేశ్వరుండవు-ప్రధాన=మాయకును, పురుష=దీపునకును, ఈశ్వరుండవు=అధిపతిని, పూర్ణుండవు=సర్వవ్యాపకుండవు, అనుచు=అని, నిన్నెఱిగితి గాని=నిన్ను తెలిసికొంటినిగాని, ఈఎఱుక=జ్ఞానము, అజ్ఞా...శతక-అజ్ఞాన=అజ్ఞానమునకు, కార్య=కార్యములైన (అనగా: అజ్ఞానమువలనఁబడిన), దేహాదిక = దేహము మొదలగువానియందు, అత్త=తాననెడు, ధ్యాన=ధ్యానముయొక్క, సంతత=సార్వకాలిక

మయిన, అభ్యాసవశతః=వాడుకవలన, దృఢముగా = నిశ్చలముగా, నిల్వడు = స్థిరము
కాదు, అట్లుగావునః=కాబట్టి, కేవలా...దృష్టి - కేవలాత్మ = పరబ్రహ్మమునకును,
అత్త=కూటాస్థుడైనతనకును, యోగదృష్టి=విశ్వముగలదనుజ్ఞానము, మనమునః=మనస్సు
నందు, విప్రొద్దును=సర్వకాలములయందును, లేజరిల్లః = ప్రకాశించునట్లుగా, భూరి
శృవచేః=పరమదయచేత, పాసంగః=చక్కగా, అనుగ్రహింపుము=కటాక్షింపుము,
శ్రీ.....

తా. రఘువంశమునందు భక్తసంరక్షణార్థమై యవతరించిన శ్రీమన్నారాయణా!
ఆనందరూపా! రామశబ్దవాచ్యమగునో పరబ్రహ్మమా! నీవు యిరువదినాలుగుతత్త్వము
లకు నధీశ్వరుడవు. ఇరువదియైదవవాడవు. ప్రకృతికంటె నన్యుడవు. సర్వాధికుడవు
(లేక త్రిలోకాచార్యుండవు) పరమేశ్వరుడవు. క్షరాక్షరపురుషులకంటె విలక్షణుడవు.
సర్వకాలములందును బ్రకృతిపురుషులకు నియామకుడవు. సర్వవ్యాపకుడవు. ఇట్టి
నీయధార్థస్వరూపమును మీయనుగ్రహమువలనఁ జెలిసికొంటిని. అట్లైనను ఈజ్ఞానము
శాశ్వతముగ నిలుచుట కష్టము. అనాది నుండియు విడువక వచ్చుచున్న దేహాత్మభ్రాంతి
దీనికి భంగమును గలిగించును. కావున నోమహాత్మా! యట్టిభంగము కలుగక ఈజీవ
బ్రహ్మైక్యజ్ఞానము హృదయమున స్థిరమగునట్లునుగ్రహింపుము.

సీ. అజాఁడ వవ్యయుండ వీ వాదినారాయణ

స్వామివి సాక్షివి సర్వమయుండ

వై యొప్పునిన్ను మాయామానుషశరీర

ధరుఁడుఁ గించిట్టుండు నరుఁ డటంచు

నజ్జానవశత మోహంబుచేఁ దలఁచితి

నిందాఁక నది క్షమియించుకొఱకు

సర్వజ్ఞ సర్వేశ! సర్వభూతావాస!

సర్వభూతాత్మక! సర్వమూర్తి!

తే. సర్వకర్త ఫలాధ్యక్ష! సర్వరూప!

యని నుతించుచు మ్రొక్కెద ననవరతము

నెఱయ నామది నీయందు నిల్వఁ జేయు

రామ! రాఘవ! శ్రీరామ రామ! రామ!

35

టీ. ఈవు=నీవు, అజాఁడవు=ఉత్పత్తి లేనివాడవు, అన్యయుండవు=నాశరహితుఁ
డవు, అదినా...మివి-అది=సర్వకారణ మైన, నారాయణస్వామివి=నారాయణస్వరూపుఁ
డవు, సాక్షివి=సర్వము నెఱుంగువాడవు, సర్వమయుండవై = సర్వస్వరూపుడవును, వి

ఓప్పునిన్ను = ప్రకాశించుచున్న నిన్ను, మాయా...డును-మాయా = "మాయామయ మైన, మానుషశరీర=మనుష్యశరీరమును, ధరుడును=ధరించినవాడును, కించిడ్డుండును= స్వల్పజ్ఞానము కలవాడును, నరుడును = మనుష్యుడును" అటంచు = అని, అజ్ఞాన వశత = అజ్ఞానమువలన, మోహంబుచే = భ్రాంతిచేత, ఇందాక = ఇప్పటివఱకు, తలచితి = తలంచుచుంటిని, అది = ఆతలంపు, తమియించుకొంటు = తమించుటకై, సర్వజ్ఞ = "సర్వము నెఱింగినవాడ, సర్వేశ = సర్వమునకు ప్రభువా! సర్వభూతావాస = సర్వభూతములయందును నివసించువాడ (లేక సర్వభూతములకును నివాసస్థాన మైన వాడా), సర్వభూతాత్మక = సర్వభూతస్వరూప, సర్వమూర్తి = సర్వమునకును స్వరూప భూతుడ, సర్వకర్త ఫలాధ్యక్ష-సర్వ=సమస్తమైన, కర్త = కర్తలయొక్క, ఫల=ఫలములకు, అధ్యక్ష=అధికారియైన (అనగా: కర్తఫలముల నిచ్చునట్టి), స్వరూప = స్వరూపము గల వాడ" అని, అనవరతము=ఎల్లప్పుడు, నుతించుచు = స్తోత్రముచేయుచు, మ్రొక్క ద = నమస్కరించెదను. నెఱయ = అధికమగుట్లుగా, నామది = నామనప్పు నీయందు = సీస్వరూపమునందు, నిల్వజేయుము=స్థిరమగునట్లు చేయుము.

తా. రఘువంశమునందు భక్తసంరక్షణార్థమై యవతరించిన శ్రీమన్నారాయణ! ఆనందరూపా! రామశబ్దవాచ్యమగు నోపరబ్రహ్మమా! నీవు ఉత్పత్తి వినాశములు లేనివాడవు. అదినారాయణుడవు. సర్వసాక్షిని. సర్వరూపుడవు. ఇట్టిసీస్వరూపమును దెలిసికొనలేక మాయామానుషశరీరధారియనియు కించిడ్జ్ఞాడనియు మనుష్యమాత్రుడనియు నింతవఱకు దలంచుచుంటిని. అపరాధముచేసితిని. అజ్ఞానమువలన నిట్టి కార్యము జరిగినది. కరుణచే దానిని తమింపవలయును. అట్లు తమించుటకై యష్టద్య భార్గ్యస్వరూపవిజ్ఞానపురస్కరముగా సర్వజ్ఞాడా యనియు, సర్వమునకు అధీశ్వరుడా! సర్వభూతములయందును నివసించువాడా! సర్వభూతస్వరూపా! ప్రపంచాకారా! యనియు, సర్వకర్తఫలముల నొసంగువాడా! విరాట్పురుష యనియు, సర్వకాలముల యందును స్తోత్రము చేసెదను. నీకు సర్వకాలములయందును నమస్కారముల నాచట చెదను. నాయందు దయయుంచి నాహృదయమున నీపాదములయందలి భక్తిని నీస్వ రూపధ్యానమునందలి యేకాగ్రతను స్థిరము జేయుము.

సీ తతచతుర్వింశతితత్త్వాత్మకం బగు

క్షరము నేఁ గాను నిక్కముగ నరయఁ

దత్కృతంబులు మత్కృతంబులు గావు కా

పున సర్వధర్మములును దృఢిది

యక్షరపురుషుడనై త్త రాక్షరత త్త్వ

ముల మీఁటి పురుషోత్తముండు నాత్మఁ

డన నొప్పు నొకని నిన్నాశ్రయించెద శరణముగ నే నొగి ననన్యత్వ మలర
తే. నట్లగుట నింక నేసుంశయములు నన్ను
బొరయకుండఁగఁజేసి యీపూర్ణబోధ
మలిదృఢంబుగ వరమిమ్ము సతత మాత్మ
రామ! రాఘవ! శ్రీరామ! రామ! రామ!

36

టీ. తత...కంబు-తత=వ్యాపించిన, చతుర్వింశతితత్త్వ = ఇరువది నాలుగు తత్త్వములే, అత్తకంబు = స్వరూపముగాఁగలది, అగుక్షరము = అయినక్షేత్రము, నిక్కముగఁ = నిశ్చయముగ, నేఁగాను = నేను కాను. అరయఁ=విచారింపఁగా, తత్కృతంబులు=అక్షరముచే (అనఁగా: దేహదులచే జేయఁబడినవి), మత్కృతంబులుగావు=నేను చేసినవికావు, కానఁ=కాబట్టి, సర్వధర్మములును = సమస్తకర్మలను, త్యజించి=విడిచిపెట్టి, అక్షరపురుషుండనై = కూటస్థస్వరూపుడనై, క్షరాక్షరతత్త్వములఁ = పిదపక్షరాక్షరస్వరూపములను, మీఱి = అతిక్రమించి, పురుషోత్తముండును = క్షరాక్షరపురుషులకంటె శ్రేష్ఠుండును, అత్తుండు = పరమాత్మ, అనఁ = అనఁగా, ఒప్పునొకనినిన్నుఁ = ప్రకాశించుచున్న ఏకస్వరూపుడననిన్ను, నేఁ = నేను, ఒగిఁ=అధికముగా, శరణముగఁ = రక్షకునిగా, ఆశ్రయించెదఁ, అట్లగుటఁ = కాబట్టి, అనన్యత్వము=అభేదము, అలరఁ=ఒప్పుచుండఁగా (లేక ఒప్పుటవలన), ఇంకఁ=ఇకపై, ఏసుంశయములు = ఏసుందేహములును, నన్నుబొరయకుండఁగఁజేసి=నాకుఁగలగుండునట్లు చేసి, సంతతముఁ=ఎల్లప్పుడు, అత్తఁ=మనసునందు, ఈపూర్ణబోధము=ఈస్వపరిపూర్ణవిజ్ఞానము, అతిదృఢంబుగఁ=మిగులనిశ్చలముగా, వరమిమ్ము.

తా. రఘువంశమునందు భక్తసంరక్షణార్థమైయవతరించిన శ్రీమన్నారాయణా! ఆనందరూపా! రామశబ్దవాచ్య మగు నోపరబ్రహ్మమే! చక్కగా విచారించినచో క్షరమని చెప్పఁబడు దేహాదిచతుర్వింశతితత్త్వములును నాస్వరూపము (జీవస్వరూపము) కాదు. ఈకారణమువలన ఆదేహదులు చేయఁబఱచువిధకార్యములును నాచే (జీవునిచే) జేయఁబడునవి కానేరవు. కాబట్టి మొట్టమొదట సర్వధర్మములను పరిత్యజించి “నేను సర్వమునకును సాక్షిని” అని గ్రహించి “యక్షరుడని చెప్పఁబడు కూటస్థుడే నేను” అని నిశ్చయించుకొనవలయును. పిదప యథార్థస్థితి ననుసరించిచూచిన క్షరాక్షరతత్త్వములు మాయాకల్పితములే కావున “క్షరమొక్కటి కలదు” అనియు దానికి నేను సాక్షిని అనియు పైఁజేసిననిశ్చయమును కూడ విడువవలయును. సర్వాధికుండును సర్వమయుండును పురుషోత్తముండును నగు నిన్నుభేదముగా (అనఁగా “బ్రహ్మమే నేను

నాకంటే వేరగుపదార్థము లేదు. నాకు క్షరత్వము కాని యక్షరత్వము కాని లేదు" అను నిశ్చయముతో) నాశ్రయింపవలయును. ఓమహాత్మా! మీయనుగ్రహమువలన నాకునిట్టి పరిపూర్ణవిజ్ఞానము కలిగినది. నిన్నే శరణముగా నాశ్రయించి యున్నాను. కాబట్టి నాకు సంశయము లేవియుఁ గలుగకుండ నాత్మజ్ఞానము మనస్సునుండి తొలంగకుండ వరము నొసంగుము.

అవ. ఇట్లు పరమేశ్వరుఁ డాంజనేయుఁ డొనర్చిన స్తోత్రమును విస్తరించి శ్రీరాముఁ డొనర్చిన యుపదేశమును వివరించువాడై ప్రస్తుతము నుపసంహరించుచున్నాఁడు:—

వ. అని యిట్లఖండసాండిత్యంబుచేతఁ బెక్కుభంగుల వినుతించుహను ముతుని సాదరంబుగాఁ గరుణాకటాక్షవీక్షణంబుచేతఁ గనుంగొని భూరి ప్రేమధాముండుఁ బరంధాముండు నైనయాత్మారాముం డిట్లనియె.

37

టీ. అని, ఇట్లు = ఈవిధముగా, అఖం... చేతఁ - అఖండ=అడ్డము లేని, పాడి త్యంబుచేతఁ = జ్ఞానముచే, పెక్కుభంగులఁ = అనేకవిధములుగా, వినుతించుహను ముతునిఁ = స్తోత్రముచేయునట్టి అంజనేయుని, సాదరంబుగాఁ = ప్రీతిపూర్వకముగా, కరుణాకటాక్షవీక్షణంబుచేతఁ = దయాయుక్తమగు కడగంటిచూపుతో, కనుంగొని = చూచి, భూరి...ముండు-భూరి = అధికమైన, ప్రేమ=ప్రేమకు, ధాముండును = ఆధార భూతుడైనవాఁడును, పరంధాముండునైన = మోక్షమే స్థానముగాఁ గలవాఁడును, విను, ఆత్మారాముండు = అంతర్యామియైన శ్రీరాముండు, ఇట్లనియెఁ = ఈవిధముగా చెప్పెను.

తా. ఓపార్వతీ! పయినవివరించినవిధముగా సంపూర్ణవిజ్ఞానముతో ననేకవిధములుగాఁ దన్ను వినుతించుచున్న యాంజనేయుని గనుంగొని యాపరంధాముఁ డగునాత్మారాముండు కరుణ వెలయ నీక్రిందివిధంబుగా నుపదేశింప నారంభించెను.

శ్రీరాముఁ డాంజనేయుని కమనస్కయోగంబు దెలుపుట.

అవ. ఇట్లు స్తోత్రము నుపసంహరము చేసి రామోపదిష్ట మగునమనస్కయోగమును వర్ణించువాడై మొట్టమొదట ప్రతిజ్ఞావిధమును దెలుపుచున్నాఁడు:—

తే. సంతసము మీఱఁ జిత్తవిశ్రాంతిఁగొను

సతత మాత్మసమాధిఁ గోరితివి గానఁ

గడఁగి యమనస్కరాజయోగంబు నీకుఁ

దెలియఁజెప్పెదామినుము నందోమొడగి.

టీ. సంకసముమీఱ్ఱ = సంతోష మధికమగుచుండగా, చిత్తవిక్రాంతిశాఙ్గ
 క్షణ = చిత్తము శాంతినిొందుటకై, సతతము=ఎల్లప్పుడును, ఆత్మసమాధిక్ = సిద్ధికల్ప
 సమాధిని, కోరితివిగానక్ = కోరి యున్నావు కావున (మనస్సు) బ్రహ్మమునందు నిశ్చల
 ముగా నిలుచునట్లు చేయవలయునని యాంజనేయుఁడు ప్రార్థించెను. అట్టినిశ్చలత్వము
 నిర్వికల్పసమాధియందుఁ గాని కుడురదు. కావున నాంజనేయుఁడు సమాధి నే కోరిన
 ట్లని తెలిసికొనునది.), కడఁగి=ప్రయత్నపూర్వకముగా, నీకు, అమనస్కరాజయోగంబు
 =అమనస్కమును పేరు గలరాజయోగమును, తెలియక్ = చక్కఁగాఁ దెలియునట్లు,
 చెప్పెదక్, సం దేహముడిగి=సంశయము మాని, వినుము.

తా. ఓహనుమంతుఁడా! నీవు చిత్తవిక్రాంతికై సమాధిని గోరితివికదా. కావున
 దానిని వివరించెదను. ఆసమాధికి అమనస్కయోగమని పేరు. దానిని సంశయమువిడిచి
 సావధానచిత్తుండవై యాకర్షింపుము.

అవ. ఇట్లు శ్రీరాముఁడు ప్రతిజ్ఞఁ జేసి ఆయోగమునం దభిరుచి గలిగించుటకై
 వాదము నుపక్రమించుచున్నాఁడు:—

చ అలయక సప్తవారిధుల నావలి కీవలి కొక్కరీతిగాఁ
 గలయఁగ నీడవచ్చును నగంబుల నచ్చనగండ్లుగాఁ గరం
 బులఁ గొని యాడవచ్చు నభముక్ గబలింపఁగవచ్చుగాని యి
 య్యిల నమనస్కయోగము గ్రహింపఁగరాదు దలంప నేరికిన్ 99

టీ. అలయక=అలుపులేక, సప్తవారిధులక్ = ఏడుసముద్రములను, ఆవలికిక్ =
 ఆవలితీరమునకును, ఈవలికిక్=ఈవలితీరమునకును, ఒక్కరీతిగాక్ = ఒకటేవిధముగా,
 కలయఁగక్=కలయునట్లు, ఈడవచ్చుక్=ఈడుటకైనను సాధ్యమగును, నగంబులక్ =
 సక్తకులచర్వతములను, అచ్చనగండ్లుగాక్ = అచ్చనకాయలుగా, కరంబులక్=హస్తము
 లతో, కొని=గ్రహించి, ఆడవచ్చుక్ = ఆడుటకైనను సాధ్యమగును, నభముక్ = ఆకస
 మును, కబలింపఁగవచ్చుక్=మింగుటకునుసాధ్యమగును, కాని=అయినను, ఇయ్యిలక్=
 ఈభూమియందు, తలంపక్=విచారింపఁగా, ఏరికిక్ = ఎవ్వరికైనను, అమనస్కయోగ
 ముక్=అమనస్కరాజయోగమును, గ్రహింపఁగరాదు=గ్రహించుటకు శక్యముకాదు.

తా. ఓయాంజనేయ ! యాయమనస్కయోగమును గ్రహించుట మిగలఁ గష్ట
 సాధ్యము. కొంచఁడైన నాయాసము నొందక సప్తసముద్రముల నీవలిదరినుండి యావలి
 దరివఱకు నీడిన నీడవచ్చును. కులచర్వతముల నచ్చనగాయలుగాఁ జేసి యాడవచ్చును.
 ఆకాశమునైనను మ్రింగవచ్చును. కాని యాయోగమును మాత్రము పరిశుద్ధచిత్తులు
 కానివారలు గ్రహింపనే లేరు.

భూతిలకవృక్షము:—

కావున నయ్యమనస్కయోగము గాఢదుర్లభ మారయఁ
గేవలతత్త్వవిచారముంబరికింపనేరనివారికిఁ
భావమునందు ననాత్మ నాత్మని బాగుగా విభజించుమే
ధావికి నిత్యసుఖంబుగా విశదంబుగా సులభం బగున్.

40

టీ. కావునఁ = కాబట్టి, అయ్యమనస్కయోగము = ఆయమనస్క రాజ
యోగము, అరయఁ = విచారింపఁగా, కేవలతత్త్వవిచారముఁ - కేవల = ఏకమైన, తత్త్వ
విచారముఁ = పరమాత్మతత్త్వముయొక్క తత్త్వస్వరూపమును, పరికింపనేరనివారికిఁ =
విచారింపనేరనివానికి, గాఢదుర్లభము = సుపూర్ణముగా పొందరానిది, భావమునందుఁ =
మనస్సునందు, అనాత్మఁ = అనాత్మయగు (శరీరాదులను), ఆత్మనిఁ = ఆత్మయగుజీవుని,
బాగుగాఁ = తెచ్చిగా, విభ... వికిఁ - విభజించు = తెలిసికొనునట్టి, మేధావికిఁ = బుద్ధిమంతు
నకు, నిత్య... బుగాఁ - నిత్య = కాశ్యతమైన, సుఖంబుగాఁ = ఆనందకరము అయినదిగా,
విశదంబుగాఁ = స్పష్టముగా, సులభంబగుఁ = సుఖముగా పొందఁదగినది యగును.

తా. ఈకారణమువలన తత్త్వవిమర్శన జేయలేనియజ్ఞానులకు నాయమనస్క
యోగము మిగుల దుర్లభము. ఆత్మానాత్మల విభాగింపఁగలమహాత్ములకు నన్ననో మిగుల
నానందకరమై స్పష్టమై సులభమై యుండును.

తోదకవృక్షము:—

చెలుపుగఁ బువ్వులు చీలుటకంటె
బొలుపుగఁ గన్గవ మూయుటకంటె
నలు వగునీయమనస్కవదబే
సులభము సౌఖ్యము సూక్ష్మము వత్సా.

41

టీ. వత్సా = పుత్రుడా! చెలుపుగఁ = మనోహరముగ, పువ్వులుచీలుటకంటెఁ =
పూలను చీల్చుటకంటెను, పొలుపుగఁ = చక్కఁగా, కన్గవఁ = కన్నులను, మూయుట
కంటెఁ, నలువగు = సులభమైన (లేక మనోహరమైన), ఈయమనస్కవదబే = ఈయమ
నస్కయోగమే, సులభము = సుఖముగా నాచరింపఁదగినది. సౌఖ్యము = ఆనానందము
కానిది, సూక్ష్మము = తెలియుటకు మిగుల సూక్ష్మమైనది.

తా. ఓపుతా! ఆత్మానాత్మవివేకము గలబుద్ధిమంతునకు పూలను చీల్చుటకంటెను
కన్నులను మూయుటకంటెను యాయమనస్కరాజయోగమును గ్రహించుటయే మిగుల
సులభము ఆనందకరము సూక్ష్మము.

కోటకప్పత్తము:—

అమృతంబు సుఖంబుగ నానినయ
ట్లమనస్కముఁ బూని యహర్నిశమున్
సమతం దనుఁ గన్గొనునజ్జను న
య్యమృతాంగన చేకొను నందముగాన్.

42

టీ. అమృతంబు = అమృతమును, సుఖంబుగఁ = సౌఖ్యముగ, ఆనినయట్లు = పానము చేసినవిధమున, అమనస్కముఁ = అమనస్క-రాజయోగమును, పూని = ప్రయత్న పూర్వకముగా, అహర్నిశమున్ = తేయింబగలు, నమతఁ = ఒకటివిధముగా, తనుఁ = తన యథార్థస్వరూపమును, కన్గొనునజ్జనుఁ = చూచునట్టిమహాత్ముని, అయ్యమృతాంగన = ఆమోక్షకాంత, అందముగాఁ = మనోహరముగా, చేకొనుఁ = కయికొనును.

తా. ఇట్టి యమనస్క-యోగమును గ్రహించి అమృతపానముఁ జేసినట్లు నర్వ కాలములందు నాత్మావలోకమువలనఁ బరమానందము ననుభవించుపుణ్యాత్ముని మోక్షలక్ష్మి చేకొనును.

నీ. పాలు చాలఁగఁ గ్రోలఁ జాలునే తగ నాల
పొదుఁగులఁ బిణుఁదులు పొదలుచున్న
లోపలిరస మాన నోపునే యిలఁ గోతి

నారికేళఫలంబుఁ జేరి కన్న

సొంపార రతులచే సుఖయింపనేర్చునే

షండుండు మఱి రంభసరసనున్నఁ

దనమోముసొగసుఁ గన్గొనునె పుట్టంధుండు

మించుటద్దంబు చే నుంచుకొన్న

తే. గలుగునే నిత్యనిర్మలాఖండసుఖము
నలఘుతారక సాంఖ్య యోగా శ్రితులకుఁ
దత్తదుచితోరుధర్తలబృతలపగిది
విలసదమనస్క-యోగాప్తివలనఁ గాక.

43

టీ. ఆలపొదుఁగులఁ - ఆల = ఆవులయొక్క, పొదుఁగులఁ = పొదుఁగులయందు, పిణుఁదులు = పిణుఁదులను పేరుగల పురుగులు, పొదలుచున్నఁ = ఉన్నప్పటికిని, తగఁ = ఒప్పునట్లుగా, పాలు = పాలు, చాలఁగఁ = అధికముగా, గ్రోలఁజాలునె = పానము చేయ నమర్థములగునా? ఇలఁ = భూమియందు, గోతి, నారికేళఫలంబుఁ = టెంకాయను, చేరి = పొంది, కన్న = చూచినప్పటికిని (అనఁగా సంపాదించినప్పటికిని), లోపలిరసము = ఆటెంకాయయందున్న రసమును, అనోపునే = అనుభవించునమర్థమునా? మఱి =

మఱియు, మండుండు=నపుంసకుడు, రంభసరసనున్న = రంభయొక్క పార్శ్వమును
 నున్నను, సాంపార్య = మనోహరముగా, రతులచే = రతిక్రిడచే, సుఖయింపనేర్చునే
 సుఖమునొందగలుగునా? పుట్టంధుడు = పుట్టుగుడ్డి, మించుటద్దంబు = పెద్దయడ్డము,
 చేనుంచుకొన్న = చేతియందు నుంచుకొన్నను, తనమోముసొగసు = తనముఖము
 యొక్క యందమును, కన్దోనునె = చూడగలరా? తత్త... గిడిక - తత్తల్ = ఆయా
 యోగములకు, ఉచిత=తగిన, ఉరు=అధికములైన, ధర్మ = ధర్మములయొక్క, లభ్య
 పగిడి = పొందుటవలనవలె (అనగా: దేనికి దగినధర్మమును సంపాదించినగాని యది
 దొరకనట్లు) అలఘు...లకు-అలఘు=అధికములైన, తారక=తారకము, సాంఖ్యయోగ=
 సాంఖ్యము అనునట్టి యోగములను, ఆశ్రితుల = ఆశ్రయించినవారికి, నిత్య...ము-
 నిత్య=కాశ్వతమైనట్టియు, నిర్మల=పరిశుద్ధమైనట్టి, ఆఖండ = అపరిచ్ఛిన్నమైనట్టియు
 సుఖము=బ్రహ్మానందము, విల...గాక-విలనల్ = ప్రకాశించుచున్న, అమనస్కయోగః
 అమనస్కయోగముయొక్క, ఆప్తివలన గాక = పొందుటవలన గాక, కలుగునే =
 దొరకునా?

తా. ఆవులపాదుగులయందేయున్నను పిణుండులు లోపలిపాలను త్రాగలేనట్లు,
 బెంకాయను పట్టుకొనియే యున్నను మర్కట మందలి రసమును పానము చేయనేరని
 భంగి, రంభ తనపార్శ్వమునం దున్నను లేక తానురంభపార్శ్వమున నున్నను నత్తన
 కుడు రతిసుఖము ననుభవించలేనికై వడి, నిలుపుటద్దమును జేత నుంచుకొనినను పుట్టంధుడు
 తనముఖమును దా చూడలేనిమాడ్కి సాంఖ్యతారకయోగముల నవలంబించినవా
 మోక్షరూప మగుపరమానందమును జేందంజాలరు. అమనస్కయోగము నాశ్రయిం
 వారికి మాత్రమే యాయానందము దొరకును. విసాధనమువలన నేఫలము కలుగన
 యునో యాసాధనమువలననే యాఫలము కలుగును గాని మఱియొకదానిచే గాని
 ముఖ్యమగు సాధనము లేక తక్కిన వన్నియు నున్నప్పుడు కాని కలుగనేరదు కదా!

ఆవ. ఇట్లు ఫలనిదర్శనపూర్వకముగా నమనస్కయోగమునం దభిరుచి కలి
 గించి దానివ్వరూపమును నిరూపించుచు మఱికొంత ప్రశంసించుచున్నాడు:—
 తరల. స్ఫురితతారకసాంఖ్యము ల్విను పూర్వపక్షము లుత్తమం
 బరయంగా నమనస్కయోగ మనాద్యముం గడు హృద్యముం
 బరమగుహ్యము రాజయోగము బ్రహ్మవిద్యసుహృత్సనో
 హరము గేవలనిర్వికల్పసమాధి సుష్టిది మారుతీ!

టీ. మారుతీ=అంజనేయ! వినుము, స్ఫురి...ములు-స్ఫురిత = ప్రకాశించుచు
 డగా, తారకసాంఖ్యములు = తారకసాంఖ్యయోగములు, పూర్వపక్షములు = సిద్ధాంత
 మైనవికావు. (అనగా; మనోనిగ్రహార్థంబును శ్రాంతి లగువాని గ్రమముగా, మృత్యు

రించుటకై వారి భేదదృష్టి నాశ్రయించియుఁ జెప్పఁబడినవేకాని యథార్థస్థితిని జెప్పు నని కావు.) అరయఁగాఁ = విచారింపఁగా, అమనస్కయోగము = అమనస్కమున యోగము, ఉత్తమంబు = సాంఖ్యతారకములకంటె శ్రేష్ఠమైనది, ఇది = ఈ అమనస్కము, అనాద్యమును = అనాదిసిద్ధమయినది, కడుక్ = మిక్కిలి, హృద్యమును = మనోహరమైనది, పరమగుహ్యము = మిగులరహస్యమైనది, రాజయోగము = యోగములలో నుత్తమమైనది, బ్రహ్మవిద్య = బ్రహ్మజ్ఞానరూపమైనది, సుహృన్ననోహరము-సహృత్ = విద్వాంసులకు, మనోహరము = రమ్యమైనది. (అనఁగా: జ్ఞానులగువా రన్నిటిని విడచి యాయమనస్కమునే యాశ్రయించు రనుట.) కేవల... సుష్టు-కేవల = ముఖ్యమయిన, నిర్వికల్ప = సంకల్పవికల్పములులేని, సమాధిసుష్టు = యోగము వియోగమైనది సుమా.

తా. ఓయాంజనేయా! ఇదివఱకుపదేశించిన తారకసాంఖ్యయోగములు పూర్వపక్షములు శబ్దాదులపైఁ బరువులిడుమనస్సును నిలుపుట మొదలగుదానికై చెప్పఁబడినవేకాని సిద్ధాంతములుకావు. ఈయమనస్కయోగము అనాదిసిద్ధ మయినది. మిగుల రహస్యమైనది. మనోహరమైనది, ఇదియే నిర్వికల్పసమాధియోగములలో నుత్తమమయినది. క్రాంచపదవృత్తము:—

సారపదార్థం బారయుచుం దా సకలనిగమములు చదివిన నైనన్
జారువిశిష్టాచారఘనుండై జపములు తపములు సలిపిన నైనన్
స్ఫారసమస్తోదారసుతీర్థాచరణము లనిశము జరిపిన నైనన్
గారవముం జేకూఱఁగ నీయోగజపరమసుఖము గలుగదు వత్సా.

టీ. వత్సా = ఓపుత్రా, సారపదార్థంబు-సార = శ్రేష్ఠమగు, పద = మోక్షస్థానము యొక్క, అర్థంబు = విషయమును, అరయుచున్ = విచారింపుచు, తాన్ = తాను, సకల నిగమములు = సమస్తశాస్త్రములును, చదివిననైనన్ = చదివినప్పటికిని, చారు... నుండై చారు = మనోహరమైనట్టియు, విశిష్ట = సత్పురుషులచే నాశ్రయింపబడునట్టియు, ఆచార = సదాచారముచేత, ఘనుండై = అధికుడై, జపములు = జపములను, తపములు = తపస్సులును, సలిపిననైనన్ = చేసినప్పటికిని, స్ఫార... ములు-స్ఫార = విస్తారమైనట్టియు, సమస్త = సమగ్రమైనట్టియు, ఉదార = అధికమైనట్టియు, లేక ఉత్తమమయినట్టియు, సుతీర్థాచరణములు = తీర్థయాత్రలును, అనిశము = ఎల్లప్పుడు, జరిపిననైనన్ = చేసినప్పటికిని, గారవమున్ = గౌరవము, చేకూఱఁగన్ = కలుగునట్లుగా, ఈయోగజపరమసుఖము-ఈయోగజ = ఈఅమనస్కయోగమువలనఁగలిగిన, పరమ = నిరతిశయమైన, సుఖము = ఆనందము, కలుగదు = సంభవింపదు.

తా. ఓపుత్రా ! 'వేదశాస్త్రములకు సారమెద్ది?' అని విచారింపుచు సర్వశాస్త్రములఁ జదివినప్పటికిని మనోహరములగు శిష్టాచారములు గలిగి జపతపములు

నాచరించినను, సమస్తము లగుమహాతీర్థముల నెల్లప్పుడును సేవించినను యాయమనస్కు యోగసుఖము దొరకునది కాదు. వివేకముచే సంపాదించవలయును.

తే. అట్లు గావునఁ బరమరహస్య మైన
విలసదమనస్కు యోగంబు విస్తరించి
నీకెఱింగింతు విమలవివేకయుక్త
సూక్ష్మదృష్టిని గను మతిసుకరముగను.

46

టీ. అట్లుగావునఁ = కాఁబట్టి, పరమరహస్యమైన = మిగుల రహస్యమగు, వి...
గంబు-విలసత్ = ప్రకాశించుచున్న, అమనస్కు యోగంబు = అమనస్కుమను రాజయో
గంబు, విస్తరించి = స్పష్టముచేసి, నీకుఁ, ఎఱింగింతుఁ = తెలియఁజేయుదును. విమ...
దృష్టిఁ-విమల = నిర్మలమైన, వివేకయుక్త = జ్ఞానయుక్త మైన, సూక్ష్మదృష్టిఁ
సూక్ష్మదృష్టిచే, అతిసుకరముగఁ = మిగుల సులభముగా, కనుము, = చూడుము (తె
తెలిసికొనుము).

తా. కావున నత్యుత్తమ మగునాయమనస్కు యోగమును నీకు వివరించి చెప్పె
దను. నిర్మలమగు జ్ఞానముతోఁ గూడినసూక్ష్మదృష్టిచే గ్రహింపుము.

అవ. ఇట్లభిరుచిని జనింపఁజేసి యమనస్కు యోగమును వివరించువాడై మొట్ట
మొదట మనస్సుయొక్క స్వరూపమును, ప్రభావమును నిరూపించుచున్నాఁడు:—
పంచచామరము.—

మనంబె స్థూలసూక్ష్మముల్పమాతృమానమేయముల్
మనంబె కామరోగరోషమత్సరాదివృత్తులున్
మనంబె సర్వధర్మముల్ మనంబె బంధమోక్షముల్
మనంబె దృశ్యమంతయుం గ్రమంబుచే నెఱింగినన్.

47

టీ. స్థూల...ములు - స్థూల = స్థూలప్రపంచము, సూక్ష్మములు = సూక్ష్మ
ప్రపంచము, ప్రమా...ములు-ప్రమాత్మ = ప్రమాణముచే నొకవిషయమును నిర్ణయించు
వాఁడు, మాన = ఒకవిషయమును నిర్ణయించుటకు సాధనములైన ప్రత్యక్షాదిప్రమాణములు,
మేయములు = ఆ ప్రమాణములచే నిర్ణయింపఁ దగినవస్తువులు, మనంబే = మనస్సే, కామ
...లును-కామ = కామము, రాగ = రాగము (అనఁగా: తన కున్నవాని అనుభవించ
వలయు నను నిచ్చు), రోష = శ్రోధము, మత్సర = మాత్సర్యము, ఆది = మొదలయిన,
వృత్తులున్ = వ్యాపారములును (లేక సంకల్పములును), మనంబే = మనస్సే, సర్వధర్మ
ములున్ = సమస్తమయినధర్మములును, మనంబే = మనస్సే, బంధమోక్షములు - బంధ
బంధము (అనఁగా సంసారమును), మోక్షములు = ముక్తి (అనఁగా: సంసారాభావమును),

మనం బే=మనస్సే, దృశ్యమంతయుఁ=కనంబడు సర్వపదార్థములును, క్రమంబుచేఁ= క్రమముగా, ఎఱింగినఁ= తెలిసికొనినయెడల, మనం బే=మనస్సే (అగును).

తా. ప్రియాంజనేయా! బాగుగ విచారించినచో నీ ప్రపంచమంతయు మనస్సున కంటె భిన్నము కాదు. స్థూలశరీరంబును సూక్ష్మశరీరంబును ప్రమాణములచే విషయముల గ్రహించు ప్రమాత వానికి సాధనమగు ప్రమాణము. ఆసాధనముచే ప్రమేయము కామరాగాదిసర్వవృత్తులును సర్వధర్మంబులును బంధమోక్షంబులును మఱియుఁ గల సర్వప్రపంచంబును మనస్సే.

తే. సర్వసంసారమును మానసమున నొదవు
సర్వసంసారమును మానసమున నుండు
సర్వసంసారమును మానసమున నడఁగు
సర్వసంసారమును మానసం బె యగును.

48

టీ. సర్వసంసారమును-సర్వ=సమస్తమైన, సంసారమును = సంసారము, మానసమునఁ=మనస్సునందు, ఒదవుఁ = పుట్టును. సర్వసంసారమును = సమస్తసంసారమును, మానసమునఁ = మనస్సునందే, ఉండుఁ = నిలిచి యుండును. సర్వసంసారమును, మానసమునఁ, అడఁగుఁ = లయ మగును, సర్వసంసారమును, మానసం బే = మనస్సే (అనఁగా మనోరూపమే), అగుఁ = అయియున్నది.

తా. ఇంతయేల సర్వసంసారంబును మనస్సే. దాని కుత్సత్తిస్థితిప్రశయకారణంబును మనస్సే.

వ. అది యే ట్లంటేని.

49

అవ. పై నిరూపించినవిషయమునకు నిదర్శనమును జూపుచున్నాడు:—

మ. మనసు సుఖ ప్రియం దెనసి మ్రగ్గిన నేమియుఁ దోఁపకుండు న
వ్వున మటు మేలుకొన్నను సమస్తజగంబులు గల్గి తోఁచు నీ
ఘనతరబంధమోక్షమయ కారణకార్యము లెల్లఁ దాన యై
యనిశములో వెలిం దిరుగు నారయ నెవ్వన మట్లు గావునన్. 50

టీ. ఆరయఁ = విచారింపఁగా, మనసు=మనస్సు, సుఖ ప్రియండుఁ=సుఖప్త్యి వృత్తయందు, ఎనసి = స్వకారణ మగు నవిద్యతోఁ గూడి, మ్రగ్గినఁ = లయము నొందిన, ఏమియుఁ = ఏవదార్థంబును, తోఁపకుండుఁ = కానరాదు. అప్పునము = అమనస్సు, అటుమేలుకొన్నఁ = జాగ్రదవస్థయందు మేల్కొనఁగానే, సమస్తజగంబులు = సర్వప్రపంచంబులు, కల్గి = యథార్థరూపములై, తోఁచుఁ = కానవచ్చును. ఈమన...ములు - ఈ = ఈచెప్పబడిన, ఘనతరబంధము లైన, బంధంబు బంధసంసారములు.

రంబును, మోక్ష=మోక్షంబును (అనగా: ప్రపంచము, కానవచ్చుటయుఁ గానరాకుండుటయు ననునవియే), మయ = స్వరూపముగాఁగల, కారణ = కారణము లగునవిద్యాదులు, కార్యములు = వానివలనఁ బుట్టిన వగు శబ్దాదులు, ఎల్లె = అన్నియు (కారణకార్యరూపమగు నీ ప్రపంచమే యాత్మకు “నాది” యని తోచినప్పుడు బంధంబును అట్లు తోచక లయ మైనప్పుడు మోక్షంబును సహజముగ నే కలిగించుచున్న దని భావము.) తానయై = తానే యై, అనిశము = ఎల్లప్పుడును, నెవ్వనము = మనస్సే (ఈ ప్రపంచము మనస్సునకంటె వేఱు కా దనుట.), లోక = లోపలను (అనగా: సంతర్భుముగాను), వెలిక = వెలుపలను (అనగా: బహిర్భుముగాను), తిరుగు = సంచరించుచుండును, అట్లుగావునక = కాబట్టి.

తా. సుషుప్త్యవస్థయందు మనస్సు లయమునొందిన నప్పు డేమియుఁ దోఁకుండుటయు జాగ్రదవస్థయందు మేలుకొనఁగానే సర్వమును దోచుటయు ననుభవ సిద్ధమైయున్నది. కావున ‘మనస్సే ప్రపంచము’ అనుటలో సంశయము లేదు కదా. ఇట్లు బంధమోక్షరూపము (అనగా ‘నాది’ యని తోచినప్పుడు బంధంబును అట్లు తోచనప్పుడు మోక్షంబును గలిగించు నీ ప్రపంచమంతయు స్వస్వరూపముగా నొప్పుచుండ నామనస్సు లోపలను వెలుపలను స్వేచ్ఛగా సంచరించుచుండును). ఇట్లుగుటచేత.

అవ. ఇట్లు మనస్స్వరూపస్వభావముల నెఱింగించి యమనస్కరూపము నెఱిగించుచున్నాడు:—

వ. మఱియు నమృతంబు కార్యాకారం బై సంకల్పంబు ససారంబు సర్వవాసనామయంబు బంధమోక్షకరంబు నన నొప్పుఁ గారణాకారంబై యవిద్య ప్రకృతి యజ్ఞానంబు మాయ యనం దనరు నట్టిమానసంబు లేమియ యమనస్కం బ ట్లగుటంజేసి. 51

టీ. మఱియుక-అమృతంబు = అమనస్సు, కార్యాకారంబై = కార్యము లగు శబ్దాదులయొకారముగలదియై, సంకల్పంబు = సంకల్పమనియు, ససారంబు = ససారమనియు, సర్వవాసనామయంబు = సర్వకర్తవాసనలతోఁ గూడినది, బంధమోక్షకరంబును = బంధమోక్షములు కలిగించునదియు, అనక=అని, ఒప్పుక = ప్రసిద్ధమైయున్నది. కారణాకారంబై = ప్రపంచకారణస్వరూపమై, అవిద్యయుక = అవిద్యయు, ప్రకృతియుక = మూలప్రకృతియు, అజ్ఞానంబును, మాయయుక, అసందనరుక = అని ప్రసిద్ధి పఱించును. అట్టిమానసంబు = ఈవిధముగా సర్వరూపమైన మనస్సు, లేమియు = లేకుండుటయే, అమనస్కంబు = అమనస్కయోగ మనంబును. అట్లుగుటంజేసి=కాబట్టి.

తా. ఈ ప్రపంచము కారణప్రపంచ మనియు కార్యప్రపంచ మనియు రెండు విధములు. సర్వప్రపంచంబును మనస్సే కావున దానికి కారణరూపము నాశ్రయించి అవిద్య అజ్ఞానము మాయ అను మొదలగు వ్యవహారములను కార్యరూపము నాశ్రయించి సంకల్పము సంసారము నర్వవాసనామయము బంధమోక్షములు కలిగించునది అను మొదలగు వ్యవహారములును కలుగుచున్నవి. ఇట్టి సర్వరూప మయినమనస్సు యేయోగమున నుండదో అదియే యమనస్కయోగము. కావున.

అవ. ఇట్లు అమనస్కస్వరూపము నెఱిగించి ఆయోగమును సాధించుటకై శ్రాత్తగాఁ జేయవలసిన దెద్దియు లేదనియు విజ్ఞానము మాత్రమే చాలు ననియు నిరూపించుచున్నాఁడు:—

సీ. ఆరోపితభుజంగ మమరఁ గన్పట్టునే
 స్ఫురదధిష్ఠానరజ్జువును గనిన
 నారోపితమనుష్యుఁ డలరఁ జూపట్టునే
 భువి నధిష్ఠానదారువును గనిన
 నారోపితోదకం బరయంగఁ దోచునే
 కనదధిష్ఠానార్కకరము గనిన
 నారోపితాచ్చరాప్యము లక్ష్య మగునె య
 ధిష్ఠాన మైనశుక్తికను గనినఁ
 తే. దలఁచ నారోపితాశిత త్వంబు మరలఁ
 గాన నగునె యధిష్ఠానఖంబుఁ గనినఁ
 దెలియ నారోపితమనంబు దృశ్య మగునె
 తగ నధిష్ఠానపూర్ణత త్వమును గనిన.

52

టీ. స్ఫుర...పుక్ = స్ఫురత్ = ప్రకాశించునట్టియు (అనఁగా ద్రికాలముల యందును ఏకరూపముతో నున్నట్టియు), అధిష్ఠాన=భ్రాంతికైనాధారమైనట్టియు, రజ్జువుక్ = త్రాటిని, కనినక్=చూచినయెడల, ఆరోపితభుజంగము-ఆరోపిత = ఆరోపించబడిన, భుజంగము=సర్పము, అమరక్=ఒప్పునట్లుగా, కన్పట్టునే=కనంబడునా? భువిక్=భూమియందు, అధిష్ఠానదారువుక్ - అధిష్ఠాన, దారువుక్ = స్తంభమును, కనినక్ = చూచినయెడల, ఆరోపితమనుష్యుఁడు-ఆరోపిత, మనుష్యుఁడు=పురుషుఁడు, అలరక్ = ఒప్పునట్లుగా, చూపట్టునే = కనంబడునా? కనదధి...ముక్-కనల్=ప్రకాశించుచున్న (అనఁగా భ్రాంతికై బూర్వమునను భ్రాంతికాలమునను భ్రాంతి తొలగినపిదపను ఒక్క రీతిగనే యున్న), అధిష్ఠాన, అర్కకరమున్=ఎండమావులను, కనినక్, ఆరోపితోదకంబు=

ఆరోపింపబడినజలము, అరయఁగఁ = విచారింపఁగా, తోచునే = కానవచ్చునా!
అధిష్ఠానమైనశుక్తికఁ = భ్రాంతి కాధార మగు ముత్యపుచిప్పను, కనినఁ, ఆరోపితాచ్చ
రావ్యము-ఆరోపిత, అచ్చ = స్వచ్ఛమైన, రావ్యము = వెండి, లక్ష్మ్యమగు నె = కానవచ్చునా!
అధిష్ఠానఖంబుఁగనినఁ = ఆధారమగునాకనమును చూచినయెడల, తలంపఁ = విచారింపఁగా,
ఆరోపితాసితత్వంబు-ఆరోపిత, అసితత్వంబు = నలుపు, మరలఁ = తిరిగి, కాననగునె
చూచుటకుశక్యమగునా? తగఁ = ఒప్పునట్లుగా, అధిష్ఠానపూర్ణతత్త్వముఁ-అధిష్ఠాన
మనోభ్రాంతికాధారమైన, పూర్ణ = సర్వవ్యాపకమైన(లేక అద్వితీయమైన), తత్త్వముఁ =
బ్రహ్మస్వరూపమును, తెలియఁ = తెలియునట్లుగా, కనినఁ = చూచినచో, ఆరోపిత
మనంబు = ఆ బ్రహ్మమునందు ఆరోపింపబడియున్న మనస్సు, దృశ్యమగునే = కానవచ్చునా
(కానరాదు).

తా. ఈయమనస్కుయోగము సిద్ధించుటకై శ్రొత్తగా సంపాదించవలసిన సా
నము లేవియు లేవు. ఆయోగము విజ్ఞానవంతులకు కరతలామలక మైయే యున్నది.
వాస్తవస్థితిలో ఆమనస్సు భ్రాంతిచే పరబ్రహ్మమునం దారోపింపబడినదే కావున బ్రహ్మ
స్వరూపము నెఱింగినవారికి ఆమనస్సు కనఁబడనే కనుపడదు. రజ్జువునందు సర్పభ్రాంతి
నొందినవానికి 'ఇది రజ్జువు' అని యధిష్ఠానమును దెలిసికొనఁగానే ఆరోపితమగు సర్పము
కానరానట్లు అధిష్ఠాన మగు స్తంభమును దెలిసికొనిన దానియం దారోపింపబడిన
మనుష్యుఁడు తోచనివిధంబున నెండమావులఁ దెలిసికొనినపిదప నం దారోపింపబడిన
జలము దృష్టిగోచరము కానిభంగి, 'ఇది ముత్యపుచిప్ప' అని యధార్థస్థితిని దెలిసి
కొనఁగానే దానిపై భ్రాంతిచే నారోపింపబడిన వెండి మరల కానఁబడనిమాడ్కి 'ఇది
యాకాశముకాని నలుపు కాదు' అని గ్రహించినపిదప నానలుపు మరలఁ గానరాని
పోలిక సర్వాధిష్ఠాన మగు బ్రహ్మమును విజ్ఞానముచే నెఱింగిన యాయనయం దారో
పింపబడినమనస్సు బొత్తుగనే కానరాదు. కావున నిట్టిమనోభావమును సాధించుటకు
విజ్ఞానమునకంటె నితరసాధనము లే?

అవ. వైవిషయమునే వివరించుచున్నాఁడు:—

వ. అది యెట్లునిన వినుము సాధనచతుష్టయసంపత్తిపూర్వకంబుగాఁబూ
ర్ణాధికారివై యున్న సమయంబున స్వాధిష్ఠానచిదాభాసుండ వైన
నీకునావరణంబులై నచతుర్వింశతితత్త్వాత్మకపంచకోశంబుల వేర్వేరి
విభజించి 'నేతి నేతి' యనుమహావాక్యంబు చెప్పినవిధమున నేనుగా
నని నిషేధించి కేవలకూటస్థచైతన్యమాత్మండ నైతి నని తెలిసి
యంతట నీ ప్రకారంబున దేవతిరవ్యజ్ఞనుష్ఠాదిసర్వభూతంబులఁ బంచ
కోశంబులఁ బంచమహాభూతంబుల నొక్క పట్టినరాకరించి యచ్చటఁ

బరబ్రహ్మచైతన్యంబుండ భావించి యామిఁదటఁ ద్వంపదాహం
పదాత్తపదప్రజ్ఞానపదల క్షౌర్ధభూతప్రత్యగాత్తుండ నై ననేన తత్పద
బ్రహ్మపదలక్షౌర్ధభూతపరమాత్తుండ ననియుఁ దత్ప్రత్యజ్ఞానానంద
స్వరూపపరమాత్తుండ సచ్చిదానందలక్షణప్రత్యగాత్తుండ నై ననే
ననియు నిట్లనోన్యాఖండసమరనై క్యం బనుభవించి నిరావరణాధి
ష్ఠాన పరిపూర్ణాద్వితీయశుద్ధచైతన్యప్రకాశమాత్తుండ వై ప్రకా
శించు నీకుఁ బ్రచండమూర్తాండున కంధకారంబుగనుపట్టునైఱంగున
సర్వకారణకార్యాత్మకం బైనమనంబు గలుగదు రజ్జ్వారోపితసర్పంబు
గని యది సర్పంబు గాదని తన్నిరసనంబు గావించి మఱి యిది రజ్జు
వని విధించి యయ్యధిష్ఠానంబు నెఱింగినపిమ్మటఁ గల్పితభుజంగం
బభావం బై రజ్జుమాత్రంబు శేషించునైఱంగున శరీరత్రయంబాత్మ
కాదని కడఁద్రొచి యాత్మమాత్తుండ వై ననీకు మనంబు లేదు
మఱియును.

53

టీ. అది=అమనోభావము, ఎట్లనిన = ఎట్లు కలుగుననగా, వినుము. సాధ...
బుగా - సాధనచతుష్టయ = నిత్యానిత్యవస్తువివేకము మొదలగు నాలుగుసాధనముల
యొక్క, సంపత్తిపూర్వకంబుగా = సంపదయే ప్రధానముగా, పూర్ణాధికారిని-
పూర్ణ=పరిపూర్ణుడనైన, అధికారిని = బ్రహ్మజ్ఞానాధికారిని, వియున్న సమయంబున =
అయి యున్నప్పుడు, స్వాధి...మపు-స్వాధిష్ఠాన = తానే (అనగా: బ్రహ్మమే యాధా
రముగాఁగల), చిత్ = జ్ఞానరూపుఁడగు బ్రహ్మముయొక్క, ఆభాసుండవు=ప్రతిబింబమైన
వాడవు, విసనీకుఁ = అయినట్టిసీకు, అవరణంబైన = అచ్ఛాదనములైన, చతు...ల =
చతుర్వింశతితత్వాత్మక=ఇరువదినాలుగు తత్త్వములే స్వరూపములు గాఁగల, పంచ
కోశంబుల = అన్నమయాదిపంచకోశంబులను, వేర్వేరుల = ప్రత్యేకముగా, విభజించి
= విభాగించి, 'నేనినేతి'యనుమహావాక్యంబు = 'నేని=ఇది కాదు' అనునట్టివేదవాక్యము,
చెప్పినవిధంబున = చెప్పినట్లు, ఏనుగానని = 'ఈపంచకోశములు నేను కాను' అని,
నివేధించి=నిరాకరించి, కేవల...డ = కేవల=అద్వితీయుండైన, కూటస్థ=దేవసాక్షియైన
చైతన్యమాత్తుండ = జ్ఞానమాత్రస్వరూపుఁడను (అనగా: బ్రహ్మమాత్ర స్వరూపుఁడను),
విలసిని తెలిసి = అయియున్నాను అని గ్రహించి, అంతట = తర్వాత, ఈప్రకా
రంబున = ఇదియేవిధముగా (అనగా: బంచకోశముల నిరాకరించినట్లే), దేవ...
బుల = దేవ=దేవతలు, తిర్మ = పశువులు, మనుష్య = మనుష్యులు, అది=మొదలైన,
సర్వభూతంబుల = సమస్తజంతువులును, పంచకోశంబుల = అన్నిమయాదికోశము
నీతారామా—64

లై దింటిని, పంచమహాభూతంబులకై = ఆకాశాదిపంచభూతంబులును, ఒక్కపెట్టకై =
 ఒక్కమాటే, నిరాకరించి = నిషేధించి, అచ్చటకై = అదేవాడులయందు, పరబ్రహ్మ
 చైతన్యంబు = జ్ఞానరూపుండగుపరబ్రహ్మయే, ఉండకై = ఉన్నాడని, భావించి = కలంచి,
 ఆమోదటకై = ఆపైన, త్వం... నేన-త్వంపద = 'తత్త్వమసి' అనుమహావాక్యమునందలి
 త్వం పదముయొక్కయు, అహంపద = 'అహం బ్రహ్మస్మి' అనుమహావాక్యమునందలి
 అహంపదముయొక్కయు, అత్త్వపద = 'అయమాత్మా బ్రహ్మ' అను మహావాక్యమునందలి
 యాత్మపదముయొక్కయు, ప్రజ్ఞానపద = 'ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ' అను మహావాక్యమునందలి
 ప్రజ్ఞానపదముయొక్కయు, లక్ష్యార్థీ భూత = లక్ష్యార్థమైన (అనఁగా: కేవలము చెప్పబడిన
 యర్థముగాక ప్రమాణసిద్ధముగా నిరూపింపం దగిన యర్థమైన) ప్రత్యగత్తుండ
 నైన = కూటస్థుండనైన, నేన = నేనే, తత్త్వదబ్రహ్మపదలక్ష్యార్థభూతపరమాత్తుండకై =
 'తత్త్వమసి' అను మహావాక్యమునందలి తచ్ఛబ్దమునకును 'అహం బ్రహ్మస్మి' అయ
 మాత్మా బ్రహ్మ ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ' అను మహావాక్యములందలి బ్రహ్మపదమునకును లక్ష్యార్థ
 మైన పరమాత్తుండను, అనియంకై = అనియును, తత్సత్య... పరమాత్తుండ-తల్ = ప్రసిద్ధ
 మైనట్టియు, సత్య = సత్యము, జ్ఞాన = జ్ఞానము, ఆనందస్వరూప = ఆనందము, ఇదియే
 స్వరూపముగాఁగలిగిన, పరమాత్తుండ = పరమాత్మయే, సచ్చి... త్తుండకై - సత్ =
 సత్యము, చిత్ = జ్ఞానము, ఆనందం = ఆనందము, లక్షణ = గుర్తులుగాఁగలిగిన, ప్రత్యగ
 త్తుండకై = కూటస్థరూపుండను (కూటస్థునికే గలవని చెప్పబడుచున్న సత్యజ్ఞానానంద
 ములు పరిచ్ఛిన్నములని శరీరోపాధివశమునఁ దలంపఁబడుచున్నవి. బ్రహ్మకు గల సత్య
 జ్ఞానానందములు సమప్యర్థపాధివలన నపరిచ్ఛిన్నములని తలంపఁబడుచున్నవి. ఈ భేద
 మునుబట్టి జీవబ్రహ్మలకు గల సత్యజ్ఞానానందములు పరస్పరభిన్నములుగాఁ జెప్పబడి
 యున్నవి. వాస్తవస్థితిలో బ్రహ్మమునకు గాని కూటస్థునికే గాని సత్యజ్ఞానానంద
 రూపములే లేవని తెలిసికొనవలయును.), విసనేననియంకై = అయినట్టి నేను అనియును,
 ఇట్లు = తచిధముగా, అనోన్య్యాఖండనమరనై క్యంబు-అనోన్య = పరస్పరము, అఖండ =
 అపరిచ్ఛిన్నమైనట్టియు, సమరస = స్వతస్సిద్ధమైనట్టియు, ఏకత్యమును అనుభ
 వించి, నిరావరణ... డలై-నిరావరణ = ఆవరణరహితమైన, అధిష్ఠాన = సర్వాధారమైన,
 పరిపూర్ణ = సర్వవ్యాపకమైన, అద్వితీయ = రెండవది లేని, శుద్ధ = నిర్మలమైన, చైతన్య
 ప్రకాశమాత్తుండవై = జ్ఞానప్రకాశరూపుండవై, ప్రకాశించునీకుకై = ప్రకాశించు
 చున్ననీకు, ప్రచండమార్తాండునకుకై = బాగుగ ప్రకాశించుచున్న సూర్యునకు, అభ
 కారంబు = చీకటి, కనుపట్టని తెఱంగునకై = కనఁబడనట్లు, సర్వ... బైన-సర్వ = సమస్త
 మైన, కారణ = కారణములు, కార్య = కార్యములు, అత్త్వకంబైన = స్వరూపముగాఁగల,
 నునంబు = మునున్న, జలంబు = కనుక, రిజ్జవ... బు-రిజ్జ = త్రాటియందు, అలా

పిత=అరోపింపబడిన, సర్పంబు = సర్పమును, కని=చూచి, ఇది సర్పంబుగాదని, తన్ని
 రసంబు-తత్=అసర్పముయొక్క, నిరసనంబు = నిరాకరణమును, కావించి=చేసి, మఱి=
 మఱియు, ఇదిరజ్జువనివిధించి = 'ఇది త్రాడు' అని నిశ్చయించి, ఆయ్యధిష్ఠానంబు =
 ఆయాధారమును, ఎఱిగినపిమ్మట = తెలిసికొనినతరువాత, కల్పితభుజంగంబు=భ్రాంతిచే
 గల్పింపబడినపాము, అభావంబై=లేనిదై, రజ్జుమాత్రంబు=త్రాడే, శేషించు తెఱంగున =
 మిగులునట్లు, శరీరత్రయంబు=స్థూలసూక్ష్మకారణశరీరమును, అత్తకాదని = కూటస్థుడు
 కాడు, అని, కడద్రోచి=నిరాకరించి, అత్తమాత్రుండనైన నీకు = కూటస్థుడు మాత్రము
 అయియున్న నీకు, మనంబులేదు=మనస్సులేదు. (మనస్సు కూడ నాత్మయం దారోపింపఁ
 బడినదే కదా యని భావము.) మఱియు.

తా. 'మనస్సు నశించుటకు జ్ఞానముకంటె నితరసాధనములతోఁ బనిలేదు' అను
 విషయమును వివరించెద వినుము. నిత్యానిత్యవస్తువివేకము వైరాగ్యము శమాదిషట్క
 సంపత్తి మోక్షేచ్ఛ అనునాలుగుజ్ఞానసాధనములు సంపాదించి సంపూర్ణాధికారము కలి
 గిన పిదప నీవు నీయథార్థస్వరూపమునుం గూర్చి విచారించి నిర్ణయింపవలయును.

ఎట్లనినః—ప్రస్తుతము నీవు 'నేను జీవుఁడను' అని తలంచుచున్నావు. త్వరము
 సంతయు నాత్మగా భావించుచున్నావు. అధిష్ఠానముగ బ్రహ్మము నెఱుంగ నేరకున్నావు.
 కావున నీభ్రాంతిని వదలి మొట్టమొదట 'నేనీనేతి' (ఇది జడమగుటచే బ్రహ్మము కాదు)
 అనువాక్యము ననుసరించి 'ఇవి పంచకోశములు' అని త్వరముసంతయు (అనగా వృష్టి
 దేహాదుల నన్నిఁటిని) విభాగించి 'ఇవి నాకంటె వేఱు. వీనిని నేను చూచుచున్నాను.
 కావున నివి నాకు స్వరూపభూతములు కానేరవు' అని నిర్ణయించుకొనవలయును.
 అప్పుడు ప్రతిబింబభూతుండవగునీకు నధిష్ఠానభూతమగు బ్రహ్మమే (లేక కూటస్థుడే)
 స్వస్వరూపభూతుండని తెలియవచ్చును. వాస్తవస్థితిలా 'ఇతఁడు జీవుఁడు' అనుకలంపు.
 'ఇది పాము' అని త్రాటిని జూచుచున్నను భ్రాంతిచేఁ గలిగినకలంపువలె సర్వపరిపూర్ణ
 బ్రహ్మమును జూచుచున్నను భ్రాంతిచేఁ గలుగుచున్నదియే కదా. కావున వైవిధ్యముగ
 వృష్టినుండి నీస్వరూపమును విభాగించి కూటస్థమాత్రమునుగాఁ దెలిసికొని పిదప సమస్త
 దేవమున్మొదిపంచకోశములను అట్లే వానికిఁ గారణములగు పంచభూతములను 'అత్త
 కాదు' అని నిషేధించి బ్రహ్మరూపమును వానికంటె వేఱుగా నిర్ణయింపవలయును.
 ఈవిధముగా కూటస్థబ్రహ్మలను వృష్టిసమష్టలనుండి వేఱు చేసి పిదప ప్రపంచమంతయు
 భ్రాంతిసిద్ధమే కావునను దానికి జ్ఞానముకంటె భిన్నమగుస్వరూపమే లేకపోవుటవలనను
 ప్రపంచము శూన్యరూపము. అది బ్రహ్మమునకంటె వేఱుకాదు' అని 'సర్వత్రా
 కూటస్థబ్రహ్మలుమాత్రమే కలరు. ఇతర మేమియు లేదు' అని నిశ్చయముగా తెలిసికొన
 వలయును.

అట్టిజ్ఞానము కలిగినపిదప 'అహం బ్రహ్మస్మి ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ ఆయమాత్మా బ్రహ్మ తత్త్వమసి' అనుమహావాక్యముల ననుసరించి 'యాకూటస్థబ్రహ్మలకు భేదము లేదు' అని శ్రుతియు క్త్యసంభవపూర్వకముగాఁ దెలిసికొనవలయును. సమష్టిప్రపంచరూప మగు వాచ్యార్థమును దొలగింపఁగా తత్పదమునకు బ్రహ్మపదమునకును లక్ష్యార్థ మగుచు బ్రహ్మాంబును, వ్యష్టిప్రపంచరూప మగువాచ్యార్థమును దొలగించినపిదప ఆహంపద మునకును ప్రజ్ఞానపదమునకును అత్త పదమునకును త్వంపదమునకును లక్ష్యార్థమగు కూట స్థుఁడు సీయియవురును జ్ఞానరూపులే. కావున నీరలకు భేదము గలగదని నిశ్చయించు కొనవలయును. ఇట్టినిశ్చయము కుదిరి జీవబ్రహ్మైక్య మనుభవమునకు వచ్చినపిదప సూర్యునకుఁ జీకటి కానరానట్లు నీకు కారణకార్యరూప మైనమనస్సు కానరాదు. వాస్తవస్థితిలో నీసర్వప్రపంచము (అనఁగా : సర్వప్రపంచాకార మైన మనస్సు) నీ యందు (పరబ్రహ్మమునందు) ఆరోపింపఁబడినదే కావున త్రాటియం దారోపింపఁబడిన పాము ఆరోపితనిరాకరణపూర్వకమగు నధిష్ఠానరజ్జుజ్ఞానమువలన నభావరూపమైనట్లు త్రికాలములయందును లేనిదే యగును. జ్ఞానసమయమునందు గాని యజ్ఞానసమయము నందుఁగాని యథార్థస్థితి ఇదియే. కావున నీకు నెప్పుడును మనస్సు లేదు. కావున నమన స్కస్థితి స్వభావసిద్ధమే కాని సాధనసాధ్యము కాదు. మఱియును.

అవ. వైన సంక్షేపవిస్తరములచే నిరూపింపఁబడినవిషయమునే సుఖముగాఁ దెలియుటకై మఱియొకమాటు సంగ్రహించి చెప్పుచున్నాఁడు:—

క. లోభితస్వాధిష్ఠానచి, దాభాసుండ వై న నీకు నఖిలముఁ దోచున్
శోభిత కేవలనిత్యని, రాభాసుండ వై నదృశ్య మంతయు నడఁగున్. 5

టీ. లోభిత...వైనన్-లోభిత = కామక్రోధాదియుక్తుండ వైనట్టియు, స్వ = తానే (బ్రహ్మమే), అధిష్ఠాన=ఆధారముగాఁ గల, చిత్ = జ్ఞానరూపుండయిన బ్రహ్మము యొక్క, ఆభాసుండవైనన్ = ప్రతిబింబరూపుండవైనయెడల (అనఁగా నట్టియభివ్యవస్థ యున్నయెడల జీవుఁడు కూడ మాయాకల్పితుఁడే కావున పరబ్రహ్మమునందు భ్రాంతిచే జూడంబడుచున్నవాఁడే కావున 'జీవభ్రాంతి యున్నసమయమునందు' అని భావము.) నీకున్, అఖిలమున్ = యీసమస్తసంసారంబును, తోచున్=కానవచ్చును, శోభి...డవు-శోభిత = స్వయంప్రకాశుండ వైనట్టియు, కేవల = ఏకస్వరూపుండ వైనట్టియు, నిత్య=కాశ్యతుండ వైనట్టియు, నిరాభాసుండవు = ప్రతిబింబశూన్యశుద్ధపరబ్రహ్మంబు, ఐనన్=ఐనయెడల (అనఁగా జీవభ్రాంతి తొలగించినయెడల), దృశ్యమంతయు=కానబడుచున్న సంసారమంతయును, అడఁగున్ = నశించును (అనఁగా స్వస్వరూపమునకంటె నన్యముగాఁ గానరాదు.) wadi Math Collection. Digitized by eGangotri

తా. నీవు వినమయమునందు బేవభ్రాంతి (అనగా అభిష్టాన మగుబ్రహ్మము నెఱుంగ లేక 'నేను బేవుడను. బ్రహ్మమునకు ప్రతిబింబమును. నాకు కామక్రోధాదులు కలవు' అనుభ్రాంతి) కలిగి యుందువో అప్పుడు ఈదృశ్యప్రపంచ మంతయు (అనగా ప్రపంచాకార మైనమనస్సు) కానవచ్చును. చేతనుఁ దగుబేవునకును జడ మగుప్రపంచమునకును పరబ్రహ్మమే (స్వస్వరూపమే) యాధారము కావున 'నేను బేవుడను' అని తనకు బేవత్వమున్నదని తోచినట్లే యభిష్టానజ్ఞానముచే 'ఇది ప్రపంచము' అనికూడ ప్రపంచభ్రాంతి కలుగును. ఇట్లు కాక యథార్థస్వరూపవిజ్ఞానము కలిగి 'నేను బ్రహ్మమును' అని తోచుచుగానే భ్రాంతి లేకపోవుటచే నీచృశ్యము (అనగా దృశ్యప్రపంచాకార మైనమనస్సు) కానరాదు. యథార్థస్థితిలో బ్రహ్మకు ప్రతిబింబ మనునదియే లేదుకదా. ఈకారణమువలన నమనస్కృతి స్వాభావికమే కాని సాధన సాధ్యము కాదు.

క. కను మూసినఁ గను దెఱచిన

ఘనసచ్చిత్సఖమయాత్మఁ గనుఁగొనకున్నం

గను మూసినఁ గను దెఱచినఁ

గనఁబడు వెలిలో మనోవికారమే వత్సా!

౨౨

టీ. వత్సా=పుత్రా, కనుఁ=కన్దవను, మూసినఁ=మూసినప్పుడును, కను దెఱచినఁ=నేత్రములు తెఱచినప్పుడుగాని (అనగా లోపల వెలుపలనున్న సర్వపదార్థముల యందును), ఘనసచ్చిత్సఖమయాత్మఁ = శ్రేష్ఠుడైన సత్త్విజ్ఞానానంద స్వరూపబ్రహ్మమును, కనుఁగొనకున్నఁ=చూడకుండునయెడల (నామరూప భ్రాంతిని వదలి సర్వమును బ్రహ్మయే యని యెఱుంగకున్నయెడల), కనుమూసినఁ, కనుదెఱచినఁ, వెలిఁ=వెలుపలను, లోఁ=లోపలను, మనోవికారమే=మనస్సుయొక్క వికారములే (అనగా మనోమయమైన ప్రపంచమే), కనఁబడుఁ=చూడఁబడును.

తా. ఓ పుత్రా! ఇట్టి యఖండజ్ఞానమును సంపాదించినఁ గన్ను మూసినను తెఱచినను బాహ్యభృంశరములయందు సచ్చిదానందరూప పరబ్రహ్మమే కానవచ్చుచుండును. అట్టి జ్ఞానము లేకుండిన నెచ్చటఁ జూచినను మనోవికారములే తోచుచుండును.

మ ఘనతం దారకసాంఖ్యయోగములచే గష్టింపఁగా నేల నె
వ్వునముం బట్టఁగ నేల యింద్రియములక మర్దింపఁగా నేలఁ జ
క్కనగా ముందటఁ గానిపించు ఘటముం గన్నట్లు బ్రహ్మబుగాఁ
దనుఁ దాఁ గానినయంతలో నిఖలముం దానై వెలుంగుం దగన్.

టీ. ఘనతఁ = అధికముగా, తారకయోగ సాంఖ్యములచేతఁ = తారకయోగము చేత సాంఖ్యయోగము చేతను (అనఁగా వాని నాశ్రయించి), కష్టింపఁగానేల = వీల కష్టపడవలయును, సెమ్మనముఁ = మనస్సును, పట్టఁగ నేల = వీల నిగ్రహింపవలయును, ఇంద్రియములఁ = దశేంద్రియములను, మర్దింపఁగానేల = తమతమ వృత్తులయందు సంఘరింపకుండునట్లే నిర్బంధింపవలయును (ఏమియుఁ జేయ నక్కఱ లేదనుట), చిక్కనగాఁ = బాగుగా, ముందటఁ = ఎదుట, కానిపించు ఘటముఁ = కనబడుతుండను, కన్నట్లు = చూచినవిధమున, తనుఁ = స్వస్వరూపమును, బ్రహ్మంబుగాఁ = పరబ్రహ్మమునుగా, తాఁ గాంచినయంతలోఁ = స్వయముగా చూడఁగానే, నిఖిలముఁ = సమస్తప్రపంచము, తగఁ = ఒప్పునట్లుగా, తానై వెలుంగుఁ = స్వస్వరూపమే యై ప్రకాశించును.

తా. పై కారణమువలన మనసును నిగ్రహించుటకై కాని యమనస్కస్థితిని సాధించుటకై కాని ప్రయత్న మేమియు నక్కఱలేదు. మనస్సే లేకుండిన దానిని నిగ్రహించుట యనునది ఎచ్చటనుండి వచ్చును? దానిని సళింపఁజేయవలయు ననుట యెట్లు సంభవించును? ఎదుర నున్నఘటముఁ జూచునంత సులభముగా వివేకదృష్టిచే బ్రహ్మమును జూడవచ్చును. అట్లు సర్వకాలములయందును స్వస్వరూపమును జూడఁగలిగిన మహాత్ముడు సర్వమయుండగును. వానికి మనస్సు బొత్తిగానే కానరాదుకదా! ఇట్లుండ మనోనిగ్రహమునకై తారకసాంఖ్యయోగముల నాశ్రయించి కష్టము నొందనేల? మొట్టమొదట మనోనిగ్రహమే యనావశ్యకముకదా! ఇంద్రియములను బంధింపనేల! అవియు లేనివేకదా!

క. తనుఁ దాఁ గాననిమనుజుని

మనము నిరోధింపఁబడక మసలుచుఁ దిరుగుఁ

దనుఁ దాఁ గనుసత్పురుషుని

మన మానందాభియందు మగ్నత నొందున్.

57

టీ. తనుఁ = తనయథార్థస్వరూపమును (బ్రహ్మమును), తాఁ = స్వయముగా (బ్రహ్మము స్వప్రకాశుండే కాని యితరప్రమాణములకు గోచరమగువాడు కాడని ఇదివఱకే చెప్పియున్నాము), కానని...నము-కానని=చూడనట్టి, మనుజుని=మనుష్యుని యొక్క, మనము=మనస్సు, నిరోధింపఁబడక = నిశ్చలముగాక, మసలుచుఁ = పరుగు లిడుచు, తిరుగుఁ, తనుఁ, తాఁ, కను...మనము-కను = చూడఁగలిగినట్టి, సత్పురుషుని=సజ్జనునియొక్క, మనము=మనస్సు, ఆనందాభియందుఁ = పరమానందసముద్రమునందు, మగ్నతనొందుఁ = మునిగిపోవును. (అనఁగా బ్రహ్మనందానుభవమునందు మరీ వెలికి రాదనుట).

తా. ఆత్మావలోకనము చేయలేనివానిమనస్సు యథార్థజ్ఞానకూన్యతవలన నిగ్రహింపఁబడకుండును. భ్రాంతివశగతుఁ డగుటచే వానిని జిక్కులఁ బెట్టును. అట్లుగాక యాత్మావలోకనము గలమహాత్మునిమనస్సు లేనిదైననగును. బ్రహ్మానందసముద్రమున మునిగి నిశ్చలమైన నగును. కావున నమనస్కమునకు విజ్ఞానమునకంటె నితరముగు సాధన మేమియుఁ బనిలేదు.

మ. వనితానందనచందనాదివిషయవ్రాతంబులం బొంది చ

య్యన నంతంతకుఁ జొక్కునెమ్మనము బ్రహ్మానందవారాశివా
సన యొక్కించుక సోకెనేనిఁ బ్రవివాళం బొందు నానాద్రుప్త
ష్పనటద్భృంగము చంపక ప్రసవసంస్పర్శాప్తిఁ గూలుంగతిన్. 53

టీ. వని...లక్-వనితా=భార్య, నందన = పుత్రులు, చందన=గంధము, అది = మొదలయిన, విషయ = విషయములయొక్క (శరీరేంద్రియములకంటె వేతై యనుభవ యోగ్యమగునది విషయ మనంబడును. వ్రాతంబులక్ = సమూహములను, పొంది = ఆశ్రయించి, చయ్యనక్=విశేషముగా (లేక శీఘ్రముగా), అంతంతకుఁ = క్షణ క్షణ మునకు, చొక్కు నెమ్మనము = ఆనందించునట్టి మనస్సు, బ్రహ్మ...వాసన-బ్రహ్మానంద = బ్రహ్మానందమనెడు, వారాశి=సముద్రముయొక్క, వాసన=సంస్కారము, ఒక్కించుక = కొంచెము, సోకెనేనిక్=తగిలినయెడల, నానా...నము-నానా=అనేకములైన, ద్రు = వృక్షములయొక్క, పుష్ప=పుష్పములయందు, నటల్ = సంచరించుచున్న, భృంగము = తుమ్మెద, చంప...ర్శాప్తి-చంపక=సంపెంగచెట్టుయొక్క, ప్రసవ = పుష్పముయొక్క, సంస్పర్శాప్తిక్=స్పర్శకలిగినంతమాత్రమున, కూలుంగతిక్ = మృతిఁజెందునట్లు, ప్రవివాళంబొందుక్=నశించును. (బ్రహ్మానందమును రుచిచూచిన నితరానందములు మనసు లొని కెక్కవనుట.)

తా. తుమ్మెద సర్వపుష్పములయందును దిరుగునది యైనను సంపెంగ పువ్వుయొక్క వాసన తగిలినతోడనే మృతిఁజెందునట్లు ఈమనస్సుకూడ భార్య పుత్రులు చందనము మొదలగు విషయముల ననుభవించుచు నానందించునది యైనను బ్రహ్మానంద సముద్రవాసన ఇంచుకయైనను సోకినచోఁ దత్క్షణమే నశించును. (అనఁగా నభావ రూపమగును.)

క. చక్కెరయును లవణంబును

గ్రక్కున నుదకములయందుఁ గరఁగినరీతిక్

మిక్కిలి తనుఁ గనుఘనుమది

చొక్కుచు నానందజలధి సుడిసి నశించున్.

టీ. చక్కెరయుక్, లవణంబును=ఉప్పును, గ్రక్కునక్ = శీఘ్రముగ, ఉష్ణములయందు=నీటియందు, కరఁగినరీతిక్ = కరఁగిపోవునట్లు, మిక్కిలి = చక్కగా, తనుక్ = తన యథార్థస్వరూపమును (అనందస్వరూపమును), కనుఘనుమది = చూచునట్టి మహాత్మునిమనస్సు, అనందజలధిక్ = అనందసముద్రమునందు, నుడిసి=నుడిదిరిగి, చొక్కుచుక్ = అహోదమును జెందుచు, నశించుక్.

తా. చక్కెర ఉప్పు మొదలగు వదార్థములు నీటియందుఁ గలుపఁగానే కొంత నేపటికి దానిలో నైక్యముగు విధమున నాత్మావలొకనముఁ జేయుపురుషుని మనస్సు అనందసముద్రమున నైక్యము నొందును.

తే. ఇతరసంకల్పములు లేక యెపుడు దాను
సచ్చిదాత్మఁడ నని సుప్రసన్నవృత్తిఁ
దన్నుఁ గనువానిచిత్తంబు దనకుఁ దాన
పొలియు దనయంద నింధనానలముపగిది.

60

టీ. తాక్ = తాను, ఇతర సంకల్పములులేక = రెండవసంకల్పమువిడిచి, సుప్రసన్నవృత్తిక్ = శాంతవృత్తితో, ఎపుడుక్ = సర్వకాలములయందును, సచ్చిదాత్మఁడనని = నేను సత్యజ్ఞానానంద రూపుఁడను, అని, తన్ను గనువానిచిత్తంబు = తన యథార్థస్వరూపమును జూచువానిమనస్సు, తనకుఁదాన = తనంతనే, ఇంధ... పగిదిక్ - ఇంధన = కట్టెలయందలి, అనలముపగిదిక్ = అగ్నివలె, తనయంద = తనలోపలనే, పొలియుక్ = నశించును.

తా. సంకల్పములన్నియు విడిచి సర్వకాలములందును “నేను పరబ్రహ్మమును” అని శాంతముగు చిత్తవృత్తితో ధ్యానించువాని మనస్సు వాస్తవముగా శూన్యరూపమైనదే. కావున కట్టె నిప్పువలె స్వయముగనే నశించును.

క. ఇనుఁ డస్తమించుతఱి నా

తనికిరణము లతనితోడఁ దగఁ జనురీతిం

బెనుకూనసంబు పొలిసిన

మునుకొని తద్గతవికారములు పొలియుఁ గడున్.

61

టీ. ఇనుఁడు = సూర్యుఁడు, అస్తమించుతఱిక్ = అస్తమానమగునప్పుడు, అతని కిరణములు, అతనితోడక్ = అసూర్యునితో, తగక్ = ఒప్పునట్లుగా, చనురీతిక్ = పోవునట్లు, పెనుమానసంబు = ప్రధానమైనమనస్సు, పొలిసినక్ = నశించినయెడల, మునుకొని = సంపూర్ణముగ (లేక నామనస్సుతోఁ గూడనే), తద్గతవికారములు = అమనస్సునకు సంబంధించిన సర్వవికారములను (లేక మనోవికారరూప మగు ప్రకృతియును), కడుక్ = నిలకల, పొలియుక్ = నశించును.

తా. ఈవిధముగా మనస్సు నశించుగానే సూర్యుఁ డస్తమించునప్పు డాతని కిరణములు, తోడనే యస్తమించునట్లు జ్ఞానకర్తేంద్రియము లన్నియు తోడనే నశించును.

శా. నానాకర్తృజవాసనాన్వితమనోనాశంబు గాకున్న బ్రహ్మనందానుభవంబు గల్గునె యనాయాసంబుగా నిప్పు డి య్యానందాంబుధి నోలలాడకయ బాహ్యభవ్యంతరాగ్ధానుసంధానోద్భూతనితాంతదుఃఖమయసంతాపంబు చల్లారునే? 62

టీ. నానా...కంబు-నానా = అనేకవిధములైన, కర్తృజ = కర్తృలవల్ల పుట్టిన, వాసనా=సంస్కారములచే, అన్విత=కూడిన, మనోనాశంబు = మనస్సుయొక్క వినాశము, కాకున్న = కాకపోయినయెడల, బ్రహ్మనందానుభవంబు = బ్రహ్మనందముయొక్క యనుభవము, కల్గునె = కలుగునా (కలుగనేరదు), ఇప్పుడు, అనాయాసంబుగా = కష్టము లేకుండ, అయ్యానందాంబుధి = ఆ బ్రహ్మనందముద్రమునందు, ఓలలాడకయ = మునుంగ కుండిన, బాహ్య...తాపంబు-బాహ్య = వెలుపలనున్నట్టియు, అభ్యంతర = లోపలనున్నట్టియు, అర్థ = విషయములయొక్క, అనుసంధాన=“నావి” అనుధ్యానముచేత, ఉద్భూత = పుట్టిన, నితాంత=అధిక మైన, దుఃఖమయ=దుఃఖరూపమైన, సంతాపము, చల్లారునే (చల్లారదనుట).

తా. ఈవిధముగా మనస్సు నశించుకుండిన బ్రహ్మనందానుభవము కలుగదు. అట్టి యనుభవము కలుగకున్న ననాదినుండియు లోపల వెలుపల నుగడు సర్వనిర్ణయముల నభిమానించుటవలన కలుగుదుఃఖములును అదుఃఖములే స్వరూపముగాఁ గల తాపత్రయములును నశించవు.

అవ. ఇట్లు సయంక్తికముగా సదృష్టాంతముగా సఫలముగా నమనస్కయోగమును నిరూపించి దాని నుపసంహరించుచున్నాఁడు:—

వ. అని మఱియు నిట్లనియెఁ బరమభాగవతోత్తమా! నీవు దేహాన్యతి రిక్తుండవగుటం జేసి జన్తాస్తిత్వవృద్ధిపరిణామాపక్షయవినాశంబులును, బాల్యకౌమారవయోజరావస్థలును, వృద్ధాశ్రమకులగోత్రనామరూపదేశకాలాదికంబులును, స్థూలతృప్తకృత్వద్విష్టతృప్తహస్తత్వనీలత్వరక్తత్వాదికంబులును, నిరిందియండవగుటం జేసి వచనాదానగమనవిసర్గానంగకర్తృంబులును, శబ్దచ్ఛర్మరూపరసగంధవిషయసంగంబును, సప్రాణుండవగుటం జేసి చలనధావనకంపనాకుంచనప్రసారణాదికంబులును, క్షుత్తిస్తాపాదికంబులును, నమనస్కుండ

వగుటంజేసి సంకల్పవికల్పంబులును, రాగద్వేషకామక్రోధలొక
మోహమదమత్సరేవ్వాయాదంభదర్పహంకారేచ్ఛాత్మస్థావి
చికిత్సాలజ్జాదయా భయ శోకద్వైర్యదైన్యాదికంబులును, నిత్య
నిత్యవస్తు వివేకవైరాగ్యశమదమోహరతితిత్తు శ్రద్ధాసమాధాన
ముముక్షుత్వశ్రవణమనన నిదిభ్యాససజ్జానాదికంబులును, ధీవిలక్ష
ణుండవు నిరహంకారుండ వగుటంజేసి వక్తృత్వదాతృత్వగంత్వత్వ
విసంజయితృత్వానందయితృత్వంబులును, శ్రోతృత్వ స్పృష్టృత్వ
ద్రష్టృత్వ రసయితృత్వసూతృత్వంబులును, గర్తృత్వభోక్తృత్వ
స్తర్తృత్వ జ్ఞాతృత్వమంతృత్వహంతృత్వప్రమాతృత్వధ్యాతృత్వా
దికంబులును నీను లేవు నీవు కేవల శుద్ధచిద్రూప ప్రత్యగభిన్నబ్రహ్మ
చైతన్యప్రకాశమాత్మండవు గావున నేను శరీరేంద్రియప్రాణ
మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారంబులు గాను, స్వయంప్రకాశసచ్చిదానంద
స్వరూపమాత్మండ నని నిన్ను నీవు విలోకించుసమాధిసమయం
బున సకలవికారసమన్వితమనోరహితుండవు గావే, భూతభవిష్య
ద్వర్తమానకాలంబుల నవ్విధంబునఁ బ్రకాశించుటవలన నిరతం
బును నిర్వికల్పుండవై యేకరూపుండవై యుండుటగాదె సర్వ
వికారశూన్యసహజామనస్కరాజయోగసమాధి యని తెలిపిన
దెలిసి హనుమంతుండు సీతాకాంతున కిట్లనియె.

(6)

టీ. అని = ఇట్లుపదేశించి, మఱియున్, ఇట్లనియెన్, పర... త్తమా-పరమ =
శ్రేష్ఠు లైన, భాగవత = భగవద్భక్తులొక, ఉత్తమా = శ్రేష్ఠుడైనవాడవు, నీవు, దేహ
వ్యతిరిక్తుండవు-దేహ = దేహమునకంటె, వ్యతిరిక్తుండవు=వేరుగువాడవు. అగుటంజేసి
కాణట్టి, జన్మా...లును-జన్మ = పుట్టుక, అస్తిత్వ = ఉండుట, వృద్ధి = వృద్ధిజెందుట
పరిణామ = పరిణామమునుజెందుట, అపక్షయ=క్షీణించుట, వినాశంబులును = నాశము
అనువికారములును, బాల్యకౌమారవయోజరావస్థలును = బాల్యము కౌమారము వయస్సు
ముదుసలితనము అను నవస్థాభేదములును, వర్ణా...లును-వర్ణ = బ్రాహ్మణాదిభాతులును,
ఆశ్రమ=బ్రహ్మచర్యాద్యాశ్రమములును, కుల = వంశములును, గోత్ర=కాశ్యపభృత
ద్వాజాది గోత్రములును, నామ = రామకృష్ణాదినామములును, రూప = రక్తనీలపీతాది
రూపములను, దేశ = రాష్ట్ర గ్రామాదిభేదంబులు గలస్థలములును, కాల = భూత
భవిష్యద్వర్తమానాదికాలములను, ఆదికంబులు = మొదలగునవియు, స్థూలత్వ...లును-
స్థూలత్వ = లావుగా నుండుట, కృశత్వ = సన్నముగా నుండుట, దీర్ఘత్వ = పొడవుగా

నుండుట, హస్తత్వ = పొట్టిగా నుండుట, నీలత్వ = నలుపుగా నుండుట, రక్తత్వ = ఎఱ్ఱగా నుండుట, ఆదికంబులును = మొదలగు నవియును, నిరింద్రియండ్లవగుటంజేసి = ఇంద్రియములు లేనివాడవగుటచే, వచ...లును - వచన = మాటలాడుట, ఆదాన = ఇచ్చుటపుచ్చుకొనుట, గమన = నడుచుట, విసర్గ = మలమూత్రములు విడుచుట, ఆనంద = విషయానందములు అనుభవించుట, కర్మంబులును = అనుష్ఠానములు (ఇవి కర్మేంద్రియ కార్యములు.), శబ్ద...లును-శబ్ద = శబ్దము, స్వర్గ = స్వర్గము, రూప = రూపము, రస = రుచి, గంధ = వాసన, విషయ = అనువిషయములతో, సంగంబును = కూడికయును, అప్రాణండ్లవగుటంజేసి = ప్రాణములు లేనివాడ వగుటచేత, చలన...లును, చలన = కదలుట, ధావన = పరుగెత్తుట, కంపన = వణకట, ఆకుంచన = వంచుట, ప్రసారణ = చాచుట, ఆదికంబులును = మొదలగునవియును, ష్టుత్పిపాసాదికంబులును - ష్టుల్ = ఆకలి, పిపాస = దప్పి, ఆదికంబులును = మొదలగునవియును, అమనస్కుండవగుటంజేసి = మనస్సు లేనివాడ వగుటచే, సంకల్పవికల్పంబులును, రాగ...లును-రాగ = తన కన్నవాని ననుభవించుటయందు దిచ్చ, ద్వేష = విరోధము, శూక = శోరిక, శ్రోధ = శోపము, లాభ = అత్యాశ, మోహ = భ్రాంతి, మద = మదము, మత్సర = మాత్సర్యము, ఈర్ష్య = ఓర్వలేనితనము, అసూయ = తనకంటె నధికుండగువానిని జూచి నహింసలేక, వానియందు దోషము నారోపించు దుర్గుణము, దంభ = డంబము, దర్ప = గర్వము, అహంకార = అభిమానము, ఇచ్ఛా = సంకల్పము, తృప్తి = ఆశ, విచిత్రాని = సంశయము, లజ్జా = సిగ్గు, దయా = దయ, భయ = భయము, శోక = దుఃఖము, ధైర్య = ధైర్యము, అధైర్య = ధైర్యము లేక పోవుట, దైన్య = దీనత్వము, ఆదికంబులును = మొదలగునవియును, నిత్య...లును-నిత్య = (బ్రహ్మము) నిత్యము, అనిత్య = (ప్రపంచము) అనిత్యము అను, వస్తు = వస్తువులయొక్క, వివేక = యథార్థజ్ఞానము, వైరాగ్య = విషయములయందు దిచ్చ లేకపోవుట, శమ = మనోనిగ్రహము, దమ = ఇంద్రియనిగ్రహము, ఉపరతి = చిత్త కాంతి, లిలిక్షా = శీతోష్ణదులయొద్ద, శ్రద్ధా = గురువేదాంత వాక్యములయందు శ్రద్ధా సమాధాన = ఆయుపదేశములయందలి విశ్వాసము, ముముక్షుత్వ = మోక్షమునందలి దృఢానురాగము, శ్రవణ = వినుట (బ్రహ్మమునుగూర్చి వేదాంతకాస్త్రములను వినుట), మనన = వినినవిషయమును యుక్తుల ననుసరించి విచారించి సిద్ధాంతము చేసికొనుట, నిది భ్యాసన = (సిద్ధాంతము చేసిన జీవబ్రహ్మైక్యమును రెండవ తలపులేకుండ) భ్యాసము చేయుట, జ్ఞాన = అపరోక్షజ్ఞానంబును, ఆదికంబులును = మొదలగునవియును, భీతిక్షణం డవు-భీ = ముద్ధికంటె, విలక్షణండ్లవు = వేరైన వాడవు, నిరహంకారుండవు = అహంకారము లేనివాడవు, అగుటంజేసి = వియందుట పలన, దక్ష...లును-వక్షత్వ = చెప్పువాడుగా నుండుటయు నుండుట, దాక్షత్వ = ఇచ్చువాడుగా నుండుట, గతత్వ = గతమైనవాడుగా నుండుటయు

విసర్జయితృత్వములమూత్రములు విడుచువాడుగా నుండుటయు, ఆనందయితృత్వము
 లును=ఆనందించువాడుగా నుండుటయును, శ్రోతృత్వము=వినువాడుగా నుండుటయు,
 స్పృష్టృత్వము=స్పృశించువాడుగా నుండుటయు, ద్రష్టృత్వము=చూచువాడుగా నుండు
 టయు, రసయితృత్వము=రుచిచూచినవాడుగా నుండుటయు, స్పృతృత్వములును=వాస
 చూచువాడుగా నుండుట ఆనునవియును, కర్తృ...లును - కర్తృత్వము = చేయువా
 డుగా నుండుట, భోక్తృత్వము = అనుభవించువాడుగా నుండుట, స్మర్యృత్వము = స్మరించు
 వాడుగా నుండుట, జ్ఞాతృత్వము = తెలిసికొనువాడుగా నుండుట, మంతృత్వము = సంక
 ల్పించువాడుగా నుండుట, హంతృత్వము = సంహరించువాడుగా నుండుట (లేక,
 అహంకర్తృత్వము = అహంకారము గలవాడుగానుండుట.), ప్రమాతృత్వము = ప్రమాద
 ములచే విషయముల నిర్ణయించువాడుగా నుండుట, ధ్యాతృత్వము = బుద్ధిచే ధ్యానించు
 వాడుగా నుండుట, ఆదికంబులును = మొదలగునవియును, సీతు, లేవు, సీవు, కేవల...
 డవు-కేవల = ఏక మైనట్టియు, శుద్ధ = నిర్మల మైనట్టియు, చిద్రూప = జ్ఞానస్వరూపుఁ
 డైనట్టియు, ప్రత్యక్ = కూటస్థునికంటె, అభిన్న = వేరుగాని, బ్రహ్మ చైతన్యము =
 పరబ్రహ్మరూపముగు జ్ఞానముయొక్క, ప్రకాశమాత్రుండవు = ప్రకాశమే యైన
 వాడవు, కావున = కాబట్టి, నేను, శరీర...గాను - శరీర = శరీరంబు, ఇంద్రియ
 = ఇంద్రియములును, ప్రాణ = ప్రాణంబులును, మనః = మనస్సును, బుద్ధి = బుద్ధియును,
 చిత్త = చిత్తంబును, అహంకారంబులును = అహంకారంబును, కాను = కానేరను,
 స్వయం...నసి-స్వయంప్రకాశ = స్వప్రకాశరూపుడైన, సత్ = సత్యము, చిత్ =
 జ్ఞానము, ఆనంద = ఆనందము, స్వరూపమాత్రుండవని = స్వరూపముగాగలవాడను
 అని, నిన్ను = సీయధార్థస్వరూపమును, సీవు = సీవు స్వయముగా, విలా...న =
 విలాసిండు = చూచునట్టి, సమాధిసమయంబున = యోగనిష్ఠాకాలమునందు, సక...
 డవు-సకల=సమస్తమైన, వికార = వికారములతో, సమన్విత = కూడిన, మనోరహితు
 డవు=మనస్సులేనివాడవు. కావే = కాకుండువా (అగుదువనుట), భూ...ల = భూత =
 జరిగినట్టియు, భవిష్యత్ = జరుగఁబోవునట్టియు, వర్తమాన = జరుగుచున్నట్టియు,
 కాలంబుల = కాలములయందు, ఇవిధంబున = ఈవిధముగా (అనగా మనస్సు)
 లేనివాడవై, ప్రకాశించుటవలన = ప్రకాశించుచుండుటచేత, నిరంతరంబును =
 ఎల్లప్పుడును, నిర్వికల్పుండవై = సంకల్పము వికల్పము లేనివాడవై, ఏకరూపుడవై
 అస్వీతియడవై, ఉండుటకాదే = ఉండుటకదా. (యథార్థస్థితిలో నెప్పుడును సీతు
 మన స్సేలేదనుట దృష్టాంతమేకదా యనుట.) సర్వ...సమాధి-సర్వవికారశూన్యమున
 వికారములును లేని, సహజ = స్వభావసిద్ధమైన, అమనస్కు = మనస్సులేని, రాజ
 యోగ = రాజయోగముయొక్క, సమాధియని = నిష్ఠ (స్వభావముగా మనస్సులే దని

యెఱుంగుటయే యమనస్క-యోగసమాధి) యని, తెలిసినక = తెలియఁజేయుఁ గా
తెలిసి = తెలిసికొని, హనుమంతుడు = అంజనేయుఁడు, సీతాకాంతునకుఁ = శ్రీరామ
చంద్రునకు, ఇట్లునియొక = ఈ క్రిందివిధముగా చెప్పెను.

తా. ఓవరమభాగవతోత్తమా ! ఈవిషయమును ననుభవమునఁ జెప్పెదను
వినుము. నీవు దేహేంద్రియాదులకు సాక్షి వగుటచే వానికంటె వేఱని చెప్పియు
న్నాను. నీవును సాంఖ్యయోగానుభవముచే నట్లే తెలిసికొని కూడనున్నావు కదా!
ఆకారణమువలన దేహభిన్నుఁడ వగుటచే పుట్టుట మొదలగు పద్వీకారములును బాల్యా
ద్యవస్థలును పొడవు పొట్టి మొదలగు సంస్థానభేదములును నీకు లేవు. ఇంద్రియముల
కంటె వేఱగుటచే మాటలాడుట ఇచ్చిపుచ్చుకొనుట మొదలగు కర్తేంద్రియకర్త
లును జ్ఞానేంద్రియకర్త లగుశబ్దాదివిషయ సంబంధములును (అనఁగా శబ్దాదివిషయ
గ్రహణములును) నీకు నుండవు. ప్రాణములకంటె నన్యఁడవు. కావున కదలుట
వరుగెఱుట వణఁకుట వంచుట చాఁచుట మొదలగునవియు ఆకలి దప్పియు నీకుఁ
గల్గవు. మనస్సునకంటె బరుఁడ వైనకారణమున సంకల్పవికల్పములును కామక్రోధ
ములును అసూయ ఈర్ష్య రాగ ద్వేషములు అభిమానము మొదలగు దుర్గుణములును
సాధనచతుష్టయసంపత్తి మొదలగునద్గుణములును నీకు సంభవించవు. మఱియు నీవు
బుద్ధ్యహంకారములు కాకపోవుటచే వక్తృత్వము (వాగింద్రియకర్త మగుమాట
లాడుటను జేయువాఁడుగానుండుట, అనఁగా మాటలాడువాఁడుగానుండుట) దాతృ
త్వము (పాణింద్రియకర్త మగునిచ్చిపుచ్చుకొనుటను చేయువాఁడుగా నుండుట)
మొదలగునవియు, శ్రోతృత్వము (శ్రవణేంద్రియకర్త మగువినుటను జేయువాఁడుగా
నుండుట), స్పృష్టృత్వము (త్వగింద్రియకర్త మగుస్పృశించుటను జేయువాఁడుగా నుం
డుట) మొదలగు జ్ఞానేంద్రియకర్త కర్తృత్వములును, కర్తృత్వము ('నేను చేయు
చున్నాను' అని సంకల్పపూర్వకముగాఁ జేయువాఁడుగా నుండుట), భోక్తృత్వము
(అనుభవించువాఁడుగా నుండుట), స్మర్తృత్వము (స్మరించువాఁడుగా నుండుట),
జ్ఞాతృత్వము (జ్ఞానముచేఁ దెలిసికొనువాఁడుగా నుండుట), మంతృత్వము (సంకల్పించు
వాఁడుగా నుండుట), హంకృత్వము (అభిమానించువాఁడుగా నుండుట), ప్రమా
తృత్వము (ప్రమాణముచేఁ బదార్థముల నిర్ణయించువాఁడుగా నుండుట), ధ్యాతృ
త్వము (ధ్యానముచేయువాఁడుగానుండుట) మొదలగునవియు నీకు తటస్థింపవు. నీవు
పరిశుద్ధుఁడవు. బ్రహ్మప్రకాశమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడవు. కావున "నేను
దేహేంద్రియాదులను కాను. శుద్ధబ్రహ్మరూపుఁడను" అని యాత్మావలోకనముఁ
జేయునమాధి సమయమున "నీకు మనస్సులేదు కదా! మనస్సు లేకపోయిన సంకల్పాది
వికారములు లేవు కదా! నీవు వికాలములయందు నిట్లే యున్నావు కదా! ఎప్పుడు

నిట్లే మనోరహితుడవై యుండుటవలన నీకు నమనస్కసమాధి స్వతస్సిద్ధమే కదా ! కావున దీనిని సాధించుటకు నితరసాధనములతోఁ బని లేదు కదా ! ఎప్పుడును నిర్వికల్పరూపముతో నున్నావనుట స్వభావసిద్ధ మగుటచే నమనస్కసమాధియు స్వభావసిద్ధమే యనుటకు సంశయము లేదు” అని ఓపార్వతీ ! ఈవిధముగా సర్వము నుపదేశించఁగానే సంశయావిప్లవఁడై యాహనుమంతుఁ డీక్రిందివిధముగా బ్రశ్నించెను.

—తమసమాధియందు మనస్సు కలదా లేదా యని ప్రశ్న వేయుట. 64

అవ. ఇట్లు పరమేశ్వరుండు పార్వతికి అమనస్కయోగోపదేశప్రకారము నెఱిగించి దానిని మఱింత దృఢముఁ జేయుటకై హనుమత్ప్రశ్నస్వరూపమును దెలుపుచున్నాఁడు:—

క ఇది యది యనాత్మ నేఁ గా
నిది బ్రహ్మము నే నటంచు నెఱుంగునపుడు నె
మ్మది కలదో లేదో యిది
విదితంబుగఁ దెలియఁజెప్పవే శ్రీ రామా.

64

టీ. శ్రీ రామా-శ్రీ = బ్రహ్మజ్ఞానసంపన్నుడవైన, రామా = రఘురామా, ఇది = ఈ కావచ్చునది, అది = అలాని ప్రపంచమును, అనాత్మ = అత్త కాదు, నేఁగాను, (కావున ఈయనాత్మపదార్థములు నాస్వరూపములు కావు.) ఇది = అపరోక్షజ్ఞానమువలన గోచరమైన ఈవస్తువు, బ్రహ్మము = పరబ్రహ్మము, నేనటంచుఁ = ఈ బ్రహ్మమునే ‘నేను’ అని ఎఱుంగునపుడు = తెలిసికొనునప్పుడు, నెమ్మది = మనస్సు, కలదో లేదో = ఉన్నదా లేదా ! ఇది = ఈవిషయమును, విదితంబుగఁ = స్పష్టముగ, తెలియఁ = తెలియనట్లుగా, చెప్పవే = చెప్పుమా.

తా. “ఇది యనాత్మ, ఇది నేను కాను, ఇది బ్రహ్మము, ఇది నేను” అని విభాగించి తెలిసికొనునప్పుడు మనస్సు ఉన్నదా! లేదా! ఓ శ్రీ రామాచార్య! ఈవిషయమును విశదముగా నిరూపింపవలయును.

వ. సమాధియందు మనంబు గలదా లేనిది.

65

టీ. సమాధియందుఁ = యోగనిష్ఠయందు, మనంబు = మనస్సు, కలదంటేని = ఉన్నదని చెప్పినయెడల.

తా. అందు సమాధిలో మనస్సు కలదు” అని చెప్పినయెడల.

అవ. ఇట్లు ప్రశ్నించి మొదటిపక్షమున దోషమును జెప్పుచున్నాడు:—

సీ. మనసు గల్గిన బుద్ధియును దశేంద్రియములు
ప్రాణాదులును జతపడి వసించు
నవియు నీష్ఠులదేహంబున విడిచియుం
డవు గాన నదియు నుండంగ వలసె
ఘన కారణము లేని కార్యంబు లిల లేవు
గావున వానినిల్కడయు నొప్పు
మూఁడు మేనులనంటి మొదలును దుది లేని
సంసార మంత యచ్చముగ నుండు

తే నట్లు లుండిన చో సహజామనస్కు
రాజయోగసమాధి నిరంతరంబు
నెవ్విధంబున సిద్ధించు నెంచి చూడ
జానకీ రామ! దేవతాసార్వభౌమ!

66

టీ. దేవతాసార్వభౌమ = దేవతలలో శ్రేష్ఠుడవగు, జానకీరామ = సీతారామా, మనసు=మనస్సు, కల్గిన = ఉండెనేని, బుద్ధియు = నిశ్చయాత్మకమైనబుద్ధియును, దశేంద్రియములు=పదియంద్రియములను, ప్రాణాదులును = ప్రాణాదిదశవాయువులును (అనగా సూక్ష్మ శరీరమంతయును), జతపడివసించు = కూడనేయుండును, అవియు = అబుద్ధ్యాదులు, ఈష్ఠులదేహంబు = ఈష్ఠులశరీరమును, విడిచియుండవుగాన, అదియు = అదియు = అష్ఠులదేహముకూడ, ఉండంగవలసె = ఉండవలసినప్పును, ఇల = ఈభూమి యందు, ఘనకారణము లేని = అధికమైన, కారణము లేని = కారణము లేకుండ, కార్యంబులు = కార్యములు, లేవుగాన = లేవు కాబట్టి (అనగా కారణమున్నప్పుడే దానివలన కార్యములు కలుగును కావున), దాని = అకారణశరీరముయొక్క, నిల్కడయు = ఉనికి యును, ఒప్పు = కవలసినదయే, మూఁడుమేనుల = ఈవిధముగానున్న శరీరత్రయమును, అంటి = సంబంధించి, మొదలునుతుది లేని = అదియు అంతంబును లేని, సంసారమంత = సంసారమంతయును, అచ్చముగనుండు = చక్కగానిలిచియుండును, అట్లులుండి నచో = అవిధముగా సంసారమున్నయెడల, సహజా... సమాధి-సహజ=స్వభావసిద్ధమైన, అమనస్కు = మనస్సు లేని, రాజ = శ్రేష్ఠమైన, యోగ = యోగముయొక్క, సమాధి = నిష్ఠ, ఎంచిచూడ = విచారింపగా, నిరంతరంబును = ఎల్లప్పుడును, ఎవ్విధంబున = ఎట్లు, సిద్ధించు = సిద్ధి నొందును. (సిద్ధి నొందనేజి దనుట.)

తా. దేవతలలో శ్రేష్ఠుడవగు శ్రీరామ! సమాధియందు మనస్సు కలిగిన దానితోఁ గూడ దశేంద్రియములను ప్రాణాదులను జతపడి వసించుచున్నప్పుడు, అవియును ఈష్ఠులదేహసంబంధము విడువవు.

కావున నప్పుడు స్థూలదేహముకూడ నుండవలసివచ్చును. ఇట్లు సమాధియందు స్థూల నూత్నశరీరములు రెండు నుండు ననిన వానికిఁ గారణమగు కారణశరీరముకూడ నుండవలసివచ్చును. కారణములేక కార్యములుండవుకదా! ఇట్లు 'సమాధియందు మనస్సు కలదు' అనిన శరీరత్రయంబును దానినాశ్రయించి సర్వసంసారంబును సమాధియందుండవలసివచ్చును. ఇట్లు సర్వము నుండిన నమనస్క-సమాధి 'నేను బ్రహ్మమును' అను నపరోక్షానుభవము స్థిరము కానేరదు కదా!

వ అట్లగుటంజేసి మనంబు లే దంటేని.

67

టీ. అట్లగుటంజేసి=కాబట్టి, మనంబులేదంటేని='మనస్సులేదు' అనినయెడల.

తా. ఈదోషమువలన 'సమాధియందు మనస్సులేదు' అను నెడల.

అవ. ఇట్లు మొదటిపక్షమున (అనగా 'సమాధియందు మనస్సు కలదు' అనుపక్షమున) దోషముజూపి ఇప్పుడు 'సమాధియందు మనస్సులేదు' అను రెండవపక్షమునందు దోషమును జూపుచున్నాడు:—

మ. తనరన్నెవ్వదియంతయుం బొలియఁగాఁ దత్త్వాత్మకడై యుండినంబునరుత్థానము గల్గ దాతనికి నీపాం దొప్పిన న్ధాత్రివైఁ గనఁడాత్మానుభవంబు గాంచి యమనస్కంబెంచి బోధించునజ్జనులారూర్ములు గల్గరంచు మదిలో శంకింతు నీతాపతీ! 68

టీ. సీతాపతీ=శ్రీరామా, తనర=ఓవ్వునట్లుగా, నెవ్వదియంతయుం=మనస్సుంతయును, పొలియఁగా=నశింపఁగా, తత్త్వాత్మకడై యుండిన=బ్రహ్మస్వరూపుడై యుండినచో, అతనికి=అట్లున్నపురుషునికి, పునరుత్థానము=మేల్కొంచుట యనునది, కల్గదు=సంభవింపదు, ఈపాందొప్పిన=ఇట్లుంటయే నిక్కమైనచో, ధాత్రివై=భూమిమీఁద, ఆత్మానుభవంబు=అపరోక్షానుభవమును, కనఁడు=(ఎప్పుడును) పొందనేరఁడు (అనుభవముననది మనస్సుచేతనే సాధింపఁబడవలయును. కావున నామనస్సులేనిది యనుభవమునుమాటయే సంభవింపదుకదా యనిభావము). కాంచి=అట్టియవరోక్షానుభవమును పొంది, అమనస్కంబు=అమనస్క-రాజయోగమును, ఎంచి=విమర్శించి, బోధించునజ్జనులు-బోధించు = శిష్యులకు బోధ చేయునట్టి, సజ్జనులు = సత్పురుషులైన, ఆచార్యులు=సద్గురువులు, కల్గరంచు=ఉండనేరరని, మదిలో=మనస్సునందు, శంకింతు=సంశయించుచున్నాను.

తా. ఓ శ్రీరామా! "సమాధియందు మనస్సు లేదు" అనిన నాసమాధిస్థితమగు బునరుత్థానము కల్గటకు వీలు లేదు కదా! అట్లు సమాధినిష్ఠునకుఁ బునరుత్థానమేలేకున్న నమనస్కయోగానుభవము కల్గి దాని నుపదేశించు గురువులే భూమిపై నుండుటకు వీలులేదు.

అవ. ఇట్లు రెండవపక్షమున నొకవిరోధమును జూపి దానినాశ్రయించిన మఱి యొకవిరోధమును జూపుచున్నాడు:—

క. బోధాచార్యులు లేరని, సాధించిన రాజయోగిసంతతికిని ద
ద్యోధంబునకుఁదదీయస, మాధికి బాధకము వచ్చు మది కడులేమిన్.

టీ. బోధాచార్యులు = గురువులు, వేఱు అని = వేఱు అని, సాధించిన = యుక్తులచే సిద్ధాంతము చేసినయెడల, రాజయోగిసంతతికి = రాజయోగము నాశ్రయించిన సత్పురుషుల సమూహమునకును, తద్యోధంబునకు = ఆరాజయోగోపదేశమునకును, తదీయసమాధికి = ఆరాజయోగనిష్ఠకును, మది = మనస్సు, కడులేమిన్ = సంపూర్ణముగా లేకపోవుటచేత, బాధకమువచ్చు = బాధ వచ్చును. (అనగా నప్పుడు రాజయోగులు గాని రాజయోగోపదేశముగాని రాజయోగసమాధిగాని యుండుటకే వీలు లేదు అని భావము.)

తా. మైనఁ జూపినదోషము పోవుటకై యుక్తిబలమున నెట్లొ యొకవిధమున “ఆచార్యులే లేరు” అని సాధించినచో నప్పుడు రాజయోగులకును ఆయోగమును గూర్చినబోధకును దానిసమాధికిని బాధ వచ్చును. (అనగా నది యుండుటకే వీలు లేక పోవలసి వచ్చును) యోగనిష్ఠులకు మనస్సే లేదు కావున రాజయోగము నెవ్వరుపదేశించుదు? ఉపదేశింపకుండిన శిష్యులు యోగులెట్లగుదురు? సమాధి యెట్లు ప్రపంచమున విస్తరించును? ఇవియన్నియు “సమాధియందు మనస్సులేదు” అనిన సంభవించదు.

అవ. ఇట్లు రెండుపక్షములను దూషించి మఱియొకపక్షము నుద్ధరించి యాక్షేపించుచు హనుమంతుండు తనప్రశ్నను సుపసంహరించుచున్నాడు:—

వ. ఇవిధంబు గాక జ్ఞానవిజ్ఞానసంపన్నులైన మహానుభావులు సమాధి యందుఁ గొంతతడవు మనోరహితులై యుండి కొండొక నేపునకు మేల్కొని మెలంగుదురనినఁ బరమపదంబునొందినవారికిఁ బునరావృత్తి ప్రాప్తించునట్లైన మోక్షంబున కనిత్యత్వంబు వచ్చు నిట్లు బహువికల్పసమన్వితం బైనయీసంశయంబు నిశ్చేషంబుగా నివర్తించునట్లు పరమరహస్యార్థం బుపదేశించి నిరతిశయకరుణాకటాక్షవీక్షణంబుచేత ననుగ్రహింపవే యని ప్రార్థించిన నయ్యాంజనేయుని కుశలతీవ్రసూక్ష్మప్రజ్ఞావిశేషంబునకు మెచ్చి సచ్చిదానందస్వరూపాభిరాముం డైనయీతారాముండు పరమానందభరితాంతఃకరణుండును వికసితముఖారవిండుండు నై సాదరంబుగా నిట్లనియె. 70

టీ. ఇవిధంబుగాక = ఇట్లుకలదనికాని లేదనికానిచెప్పక, జ్ఞానవిజ్ఞానసంపన్నులైన-జ్ఞాన = పరోక్షజ్ఞానముచేతను, విజ్ఞాన = అనుభవజ్ఞానముచేతను, సంపన్నులైన = కూడియున్న, మహానుభావులు, సమాధియందు = నిర్వికల్పసమాధియందు, కొంతకడవుకొంతకాలము, మనోరహితులైయుండి = మనస్సు లేనివారై యుండి, కొండొకసేపునకు = మఱికొంత సేపటికి, మేల్కని = సమాధిని విడిచి లేచి, మెలంగుదురనిన = నువ రింతురు అని చెప్పినచో, పరమపదంబు = మోక్షమును, పొందినవారికి, పునరావృత్తి = కొంతకాలము మోక్షమునం దుండి మఱికొంతకాలము సంసారమునం దుండుట, ప్రాప్తిండు = వచ్చును (లేక సంభవించును). అట్టైన = అట్లు సంభవించినచో, మోక్షంబునకు, అనిత్యత్వంబు = వినాశిత్యము, వచ్చు = సంభవించును. ఇట్లు = ఈ ధముగా, బహు...లైన-బహు = అనేకవిధములైన, వికల్ప = దోషములతో, సమస్త వికలలైన = కూడి యున్న, ఈసంశయంబు = ఈసందేహము, నిశ్శేషంబుగా = మిగిలకుండగా, నివర్తించునట్లు = పోవునట్లు, పరమ...ర్థంబు-పరమ = అధికముగా, రహస్య = దాహదగిన, అర్థంబు = సూక్ష్మవిషయమును, ఉపదేశించి, నిరతి...చేత = నిరతితయ = అన్నిటికంటె నధికమగు, కరుణ = దయతోఁ గూడిన, కటాక్షపీక్షణంబుచేత = కడగంటిచూపుతో, అనుగ్రహింపవేయని = దయ చూడుమా అని, ప్రార్థించిన = పేడుకొనగా, అయ్య...నకు-అయ్యాంజనేయుని = ఆయాంజనేయునియొక్క, కుశల = నేర్పు కలిగినట్టియు, తీవ్ర = తీక్షణమైనట్టియు (అనగా చురుకు కలిగినట్టియు), సూక్ష్మ = సూక్ష్మమైనట్టియు, ప్రజ్ఞావిశేషంబునకు = బుద్ధ్యతిశయమునకు, మెచ్చి, నచ్చి...డైన-నచ్చిదానంద సత్యజ్ఞానానందములే, స్వరూప = స్వరూపముగాఁ గలిగినట్టియు, అభిరాముడైన = మనోహరుం డైనట్టియు (అనగా పరమప్రేమాస్పదుం డైనట్టియు వేఱే సత్యజ్ఞానానంద రూపములచే మనోహరుడైనట్టియు), ఆత్మారాముడు = అంతర్యామియగు శ్రీరాముడు, పర...డును-పరమ = అధిక మైన, ఆనంద = శిష్యునకుఁ గలయభివృద్ధివలనం గలిగిన యానందముచే, భరిత = నిండిన, అంతఃకరణంబును = మనస్సుకలవాడును, వికసిత...డునై-వికసిత = వికసించిన (అనగా చిటునగవుతోఁ గూడిన), ముఖారవిందుండనై = ముఖకమలము గలవాడును అగుచు, సాదరంబుగా = ఆదరముతో, ఇట్లనియె = ఈవిధముగా చెప్ప నారంభించెను.

తా. ఈ రెండుపక్షముల నాశ్రయింపక “జ్ఞాన విజ్ఞాన సంపన్నులగు మహాత్ముల స్వేచ్ఛాధీనముగాఁ గొంతసేపు సమాధియందు మనస్సులేనివారై యుండి మఱికొంతసేపు మేల్కని మనస్సుహితులై వ్యవహరించుచుండురు” అనిన మోక్షమునకు బోయవారు సహితము కొంతసేపు బ్రహ్మానందము ననుభవించి మఱికొంతసేపు సంసారము ననుభవించుచుండవలయును గదా! అట్లైన మోక్ష మనిత్యము కావలసినప్పుడు. “నశ

పునరావర్తతే” “మోక్షమునకు పోయినవాఁడు మరల జన్మింపఁడు” అను శ్రుతి కష్టము విరోధము వచ్చును. ఇది సమ్యక్తము కాదు కదా! కావున నో శ్రీరామా! బహుదోషదూషితమగు నీ సంశయమును నిశ్శేషముగాఁ దొలగించి రహస్యార్థము నుపదేశించి కరుణచే ననుగ్రహింపుము. ఓపార్వతీ! ఈ విధముగా నాంజనేయుఁడు ప్రశ్న జేయఁగానే యాతని తీవ్రబుద్ధికి నేర్పరితనమునకు విషయగ్రహణ సామర్థ్యమునకు విమర్శనాశక్తికి మెచ్చి కరుణాసమన్వితుడై యయ్యోత్తారాముఁ డిట్లని సమాధానముఁ జెప్ప నారంభించెను.

— సమాధియందు మనస్సుగల్గినను తద్వికారంబు లంటవనుట. —

అవ. ఇట్లు హనుమంతుఁడు చేసిన ప్రశ్నమునకు శ్రీరాముఁ డుత్తరమును జెప్పుచున్నాఁడు:—

క. ఇది యిది యనాత్మ యే గా

నిది బ్రహ్మము నే నటంచు నెఱుఁగునె జడమై

కదలని మది యిటు లామదిఁ

గదిసి తెలియునతఁడె స్వప్రకాశాత్మఁ డగున్.

71

టీ. ఇది=“ఈకనఁబడునది, అనాత్మ = జడమైనది, ఇది = ఈదృశ్యప్రపంచము, ఏఁగాను=నేను కాను, ఇది=అపరోక్షజ్ఞానమువలనఁ దెలియవచ్చునది. బ్రహ్మము = పరబ్రహ్మము, నేనటంచు=ఈ బ్రహ్మమునే నేను” అని, జడమై = జ్ఞానకూన్యమై, కదలని మది=చలింపనేలని నామనస్సు, ఎఱుఁగునె=తెలిసికొనఁగలదా? (తెలిసికొన లేదనుట.) ఇటుల=ఈవిధముగా “ఇది యనాత్మ, ఇది యాత్మ, నే నాత్మరూపుఁడను, అనాత్మను కాను” అని, అమదిఁ=అమనస్సును, కదిసి=పొంది, తెలియునతఁడె=తెలిసికొనువాడె, స్వప్రకాశాత్మఁడగున్=స్వప్రకాశస్వరూపుడై యున్నాఁడు.

తా. “ఇది యనాత్మ, ఇది బ్రహ్మము, నేను అనాత్మను కాను, బ్రహ్మమును” అని తెలిసికొనునప్పుడు మనస్సు కలదా? లేదా? యని ప్రశ్నజేసితివి కదా? వినుము. మనస్సు జడము. చైతన్యప్రధానములేక ప్రకాశింపదు. కావున నిట్టి మనస్సు “ఇది యనాత్మ” అను మొదలగు విషయముల గ్రహింపలేదు. జడమునకు జ్ఞానశక్తి లేదు కదా! కావున మనస్సు నాశ్రయించి “ఇది బ్రహ్మము” అను మొదలగు సర్వ విషయముల గ్రహించువాఁడు స్వప్రకాశరూపుఁడగు పరబ్రహ్మమే కావున సమాధినిగూర్చి చెప్పునపుడు మనోవిషయమును జ్ఞానేషము సంభవింపదు.

అవ. ఇట్లు సంక్షేపముగా హనుమంతుని సంశయమును నివారించి “ఇట్టి ప్రశ్న శయపకాశములేదు” అనియు “మనస్సు ఉన్నను లేకున్నను సమాధికి భంగ మేమియు రాదు” అనియు నిరూపించుచున్నాడు:—

చ. మనసు జడంబు దృశ్య మణుమాత్ర మసన్నియతావితర్కమున్
జననవినాశయు క్తమును సంశయరూపము దీనియున్నిచే
తను సుఖచిత్ప కాశమయతం దగునీకుఁ గంశక మేమి చ
క్కనిశశిశృంగదోషములు గల్గునె సూర్యుని కెన్నఁడేనియున్ 72

టీ. మనసు=మనస్సు, జడంబు=జ్ఞానశూన్యమైనది, దృశ్యము = నీకు గోచరమగు నది, అణుమాత్రము=అణుస్వరూపమైనది, అసత్...మున్-అసత్=శూన్యరూపమైనది, నియత = నిశ్చయముగ (లేక నియమముగ నుండునది యని), అవితర్కమున్ = ఉపహింప (లేక నిర్ణయింప) శక్యముకానిది. జనన వినాశయుక్తమును=ఉత్పత్తి వినాశములు కలది, సంశయరూపము=సందేహమే స్వరూపముగాఁ గలది (లేక ఉన్నదనికాని, లేదనికాని నిర్ణయించుటకు పీలులేనిది), దీని యున్నిచేత=ఇది యుండుటచేత, సుఖచిత్పకాశమయత=సుఖ=ఆనందము, చిత్=జ్ఞానము, ప్రకాశమయత=స్వయం ప్రకాశము, అనునవియే స్వరూపముగా, తగునీకున్=ఓప్పుచున్న నీకు, కంశకమేమి=విలాపము కలుగును (ఏమియుం గలుగ నేరదని భావము) ఎన్నఁడేనియున్=ఎప్పటికైనను, సూర్యునికి, చక్కని శశి శృంగదోషములు-చక్కని = సొగసైన, శశి = చంద్రుని యొక్క, శృంగ=కలలయొక్క (లేక శృంగములయొక్క), దోషములు=వృద్ధిహీనుని దోషములు (లేక ఔన్నత్య తదభావాది దోషములు), కల్గునే = కలుగనేర్చునా! (సూర్యుని తేజస్సునందలి యంశమే చంద్రునింజేరి రాత్రులయందుఁ బ్రకాశించును. ఇట్లున్నను చంద్రునకుఁ గలవికారములు సూర్యునంటవు. దీనికి చంద్రుఁడు దృశ్యమగుటయే కారణము అని తెలిసికొనవలయును.)

తా. బాగుగా విచారించిన మనస్సు జ్ఞానశూన్యమైనది. నీచేఁ బ్రకాశించఁ జేయుఁబడినది. ఈరెండు కారణములవలనను అది నీకంటె భిన్నమైనది యగును కదా. ఇట్లు లోకానుభవానుసారముగా “నీకంటె భిన్నమైన మనస్సొక్కటి యున్నది” అని తలంచినను మైన నిరూపించిన కారణమువలననే యది నీకుఁ గలంకమును గలిగించఁ జాలదు. జడమగుటచే జ్ఞానరూపుడఁడ వగునీకు నే విశేషమును గలిగింపనేరదు. సర్వమును జూచు సూర్యునికిఁ బ్రపంచగతవికారములేమియుం జెందనట్లు అమనస్సునఁ బ్రకాశించఁ జేయు నీకు యథార్థస్థితిలా దానివికారము లంటకూడదు. ఇదియు లోకానుభవసిద్ధమే కదా! మఱియు కేవలలోకానుభవమును విడిచి కొంత కాస్తానుగుణముగాఁ జెప్పించు నామనస్సు అణురూపము కలది. నీకుదార్పమునకు నవయవము లుండునో అవదార్ప

మవశ్యము నశించును" అనునియమము సర్వకాస్త్రసమ్మతమై యున్నది. ఈనియమమును బట్టి చూచిన మనస్సు ఒకప్పుడు కాకున్న మఱియొకప్పుడైనను నశించునదియే యగును. నీవు నిత్యుండవు కావున నామనస్సు నీస్వరూపమునకు హానిని కలిగింపలేదు. సావయవ మగుపదార్థము నిరవయవ మగు వస్తువునకు నేవికారమును గలిగింపఁగలదు. ఇట్లుగాక యథార్థస్థితిని (వేదాంతసిద్ధాంతమును) బట్టి చూచిన నామనస్సు కూన్యరూప మైనది. "ఉన్నది అనఁగా: బ్రహ్మమునకంటె భిన్నముగ నున్నది" యని తలంచుటకే పీలులేనిది. సర్వప్రపంచమును నీయందే యారోపింపఁబడి యున్నది; కావున ఈమనస్సు కూడ నీకంటె నన్యము కానేరదు. మఱియు "ఉన్నదా లేదా" అనుసంశయమునకు నా శ్రయ మైనది. (లేక సందేహమే స్వరూపముగాఁ గలది.) ఈయ భేదపక్షము నాశ్రయించిన "మనస్సు నిన్నేమియుఁ జేయనేరదు" అని మఱియొకమాటు చెప్ప నక్కఱలేదు కదా! ఆత్మరూపమైన యాత్మ నేమిచేయఁగలదు? ఇదియునుగాక నామనస్సున కుత్పత్తి వినాశము లుండుటయు నీకు నవి లేకుండుటయు ఈకారణమువలన నశ్వర మగుమనసు కాశ్వతుండ వగు నిన్నేమియుఁ జేయలేకుండుటయు లోకమునందుఁ గూడ ననుభవసిద్ధ మైయున్నది. కావున భేదాభేదపక్షములనుబట్టి చూచినను కాస్త్రానుభవములనుబట్టి విచారించినను ఆమనస్సు నీకు వికారకారికానేరదు. ఇదియంతయునట్లుండ నమాధియనిన నహజస్థితియే. కావున మనస్సుగాని మఱియేదిగాని నిత్యశుద్ధబుద్ధము క్షన్వరూపుడ వగు నీస్వభావమునకు భంగమును కలిగింపనేరదు. కావున సమాధిని జెఱుపనేరదు. ఈకారణమువలన లోకానుభవాదులనుబట్టి "సమాధియందు మనస్సు కలదు" అని తలంచినను "సమాధియందు మనస్సులేదు. అని తలంచినను ఆసమాధికిమాత్రము భంగము కలుగదు. త్రికాలములయందును లేని కుండేటికొమ్ముతో సర్వసాక్షి యగుసూర్యునికి సంబంధము లేనట్లు లేక నాకుండేటికొమ్మువలనఁ గలుగుదోషములు సూర్యునిఁజెందనట్లు కూన్యరూప మగు మనస్సువలనఁ గలుగుదోషములు నిన్నుఁ జెందవు కావున సమాధియందు మనస్సు వలన కలుగులోప మేమియులేదు. సమాధినుండిమేల్కనుట యనునదియు మేల్కనకుండుట యనునదియుఁ గూడ లేదు. భ్రాంతికాలమున భిన్న భిన్నములుగాఁ దలంపఁబడుచున్న సర్వపదార్థములను బ్రహ్మముగా నెఱింగినిపిదవ నీకు విజ్ఞోభమే కలుగదుకదా! "దేహభిమానే గళితే విజ్ఞాతే చ చిదాత్మని, యత్రయత్ర మనో యాతి తత్రతత్ర సమాధయః" = "దేహభిమానము వదిలి ధర్మబ్రహ్మమును సర్వమయునిగా నెఱింగినిపిదవ మనస్సు ఏద్రవ్యముపైఁ బ్రసరించినను ఆసర్వస్థలములయందును సమాధియే (నిర్వికల్పసమాధియే) యేర్పడును" అను ప్రమాణముననుసరించి సర్వమును బ్రహ్మముగా భావించువానికి నెప్పుడును సమాధియే కావున సర్వస్థలములను విడుపుము.

అవ. ఇట్లు సర్వసంశయనివారకంబగు రహస్యార్థము నుపదేశించి దానినే మఱింక విశదము చేయుచున్నాఁడు:—

తే. శశవిమాణంబునకు నాకసంబునకును

గలుగునె పొసంగ సంగంబు దలఁచి చూడ

మనమునకు సచ్చిదానందమయుండ వైన

నీకుఁ బొందిక యెన్నఁడేనియును గలదె?

73

టీ. తలఁచిచూడక=విచారింపఁగా, శశవిమాణంబునకు=కుండేటికొమ్మనకును, ఆకసంబునకు=ఆకాశమునకును, సంగంబు=కూడిక, పొసంగక=ఒప్పునట్లుగా, కలుగునే=సంభవించునా? మనమునకు=మనస్సునకును (శూన్యరూపమైనమనస్సునకును), సచ్చిదానందమయుండవైననీకు=సత్యజ్ఞానానందరూపుండవైననీకును, పొందిక=కూడిక, ఎన్నఁడేనియును గలదే=ఎప్పటికైన నున్నదా? (ఎప్పటికిని లేదనుట.)

తా. శూన్యరూపమగు కుండేటికొమ్మను కాశ్వతమగు నాకసమునకును సంబంధము లేనట్లు జ్ఞానాజ్ఞానములలో నెప్పుడును మనస్సునకును నీకును సంబంధము లేదు.

తే. స్వప్రకాశుండ వగునిన్ను సన్మనోవి

కారములు పొందునే పటికంపుఁగొండ

నెన్నఁడేనియుఁ గలలోనఁ గన్నయట్టి

సంజకెంజాయ లంటునే యాంజనేయ!

74

టీ. ఆంజనేయా! స్వప్రకాశుండవగునిన్ను=స్వప్రకాశస్వరూపుండవైననిన్ను, సన్మనోవికారములు=సత్=శ్రేష్ఠమైన, మనః=మనస్సుయొక్క, వికారములు, పొందునే పొందునా? (పొందవనుట.) ఎన్నఁడేనియు=ఎప్పటికైనను, పటికంపుఁగొండ=స్ఫటికైలమును, కలలోనక, కన్నయ...యలు=కన్నయట్టి=చూచినయట్టి, సంజ=సంధ్య కాలపు, కెంజాయలు=ఎలుపు, అంటునే=అంటునా? (అంటవనుట.)

తా. ఓయాంజనేయా! కలలోఁ జూచినసంధ్యారాగము వాస్తవమగు గుడి పర్వతము నంటనియట్లు అనత్యరూపమగు మనస్సువలన జనించువికారములును అనత్యరూపములే యగుటచేత నిన్నంటవు.

వ. కపీంద్రా! జడఘటపటాదియు క్తంబులైన చిద్రత్నాచ్చిద్రత్నశ్రేష్ఠ త్వాశ్రేష్ఠత్వస్పృష్టిమత్వాశ్రేష్ఠత్వాదివికారంబులు విశ్వప్రకాశ కుండైనయాదిత్యుని బొరయనేరనితెలుగున నహంకారాదిమానసేంద్రియశరీరాదివిషగుణదోషంబులు స్వయంప్రకాశాత్త కుండవైన నిన్ను పొండవు. పొందులేజ్జలభూములును దత్కార్యంబులును

దనయందుఁ గలిగియు దా నన్నిటియందు వ్యాపించియునేమిటి నంటని మింటిపగిదిఁ జిత్తాదిసర్వకారణకార్యమును నిన్నాశ్రయించి నీయందు నిలిచియుండ సర్వవ్యాపకుండవయ్యు ననంగుండవైన నీవేమిటికిం జెందవట్లగుటం జేసి.

75

టీ. కపీంద్ర=వానరశ్రేష్ఠా ! జడ...లు=జడ=జ్ఞానశూన్యములైన, ఘట=కుండ, పట=మన్నవస్త్రము, ఆది=మొదలగువానితో, యుక్తంబులు=తూడియున్నవి, విస... బులు=విస = అయినట్టి, ఛిద్రత్వ=రంధ్రములు గలిగియుండుట (లేక రంధ్రరూపము లేకుండుట), అచ్ఛిద్రత్వ=రంధ్రములులేకుండుట (లేక రంధ్రరూపము రాకుండుట), శ్లక్షత్వ=సన్నముగా నుండుట, అశ్లక్షత్వ = లావుగానుండుట, స్పృష్టిమత్వ=స్పృశింప నర్హమైయుండుట, అస్పృష్టిమత్వ=స్పృశింప నర్హము కాకుండుట, ఆది=మొదలయిన, వికారంబులు, విశ్వప్రకాశుండైన=సర్వప్రపంచమును బ్రకాశింపజేయునట్టి (అనగా: ఆఘటపటాదులఁ బ్రకాశింపజేయునట్టి), ఆదిత్యునికే=సూర్యుని, పారయనేరని తెఱఁగునకే = పొందనట్లు, అహం...బులు=అహంకార=అహంకారము, ధీ=బుద్ధి, మానస=మనస్సు, ఇంద్రియ=దశేంద్రియములు, శరీర=శరీరము, ఆది=మొదలగు, విషయ=విషయములయొక్క (అనగా: పదార్థములయొక్క), గుణ=గుణములును, దోషంబుల=దోషములును, స్వయంప్రకాశత్వ కుండవైన=స్వయంప్రకాశరూపుడవైన, నిన్నపొందవు. వాయు...లును - వాయు = వాయువు, లేజి=అగ్ని, జల=నీరు, భూములును=భూమియును భూతములును, తత్కార్యంబులును=అభూతములవలనఁ బుట్టినప్రపంచమును, తనయందుఁగలిగియుండు = తనయందుండినను, తానన్నింటియందుకే, వ్యాపించియుండు=వ్యాపించి యుండియును, ఏమిటకే=చేనితోను, అంటనిమింటిపగిదికే=సంబంధపడనిరూకాశమువలె, చిత్తాది...బులు=చిత్తాది=మనస్సు మొదలయిన, సర్వ=సమస్తములైన, కారణ=కారణములును, కార్యంబులు=అకారణములవల్ల జనించినప్రపంచమును, నిన్నాశ్రయించి = పరమాత్మరూపుడవగు నిన్నాశ్రయించి, నీయందు నిలిచి యుండక, సర్వవ్యాపకుండవయ్యుండు=సర్వమునందును నీవు వ్యాపించి యుండియును, అనంగుండవైననీవు=చేనితోను సంబంధపడుస్వభావములేని నీవు (అనగా: నీకట్టిస్వభావము లేకపోవుటచే అట్టిస్వభావము లేకపోవుటకు సాక్షియగుటయే కారణము సాక్షికిని సాక్ష్యమునకును సంబంధ మెన్నటికిని కలుగదుకదా!), ఏమిటం జెందవు = చేనితోను సంబంధపడవు, అట్లగుటంజేసి=కాబట్టి.

తా. సూర్యునిచేఁ బ్రకాశింపజేయుఁబడు ఘటాదుల నాశ్రయించియున్న ఛిద్రత్వము (రంధ్రరూపమై యుండుట) అచ్ఛిద్రత్వము (నీరై యుండుట) సన్నముగా నుండుట లావుగానుండుట, తాదుటకు శక్తిమగుట కాకుండుట మొదలగు ధర్మము

లానూద్యనిఁ జెందని విధంబున నీకు దృశ్యమగు మనస్సునకుఁగల సంకల్పాది వికారములు నిన్నంటవు; మఱియు పృథివ్యాపస్తేజోవాయువు లనువానివలనఁ బుట్టిన సర్వపదార్థములును దనయందున్నను తా నన్నిటియందు వ్యాపించియున్నను ఆకాశము దేని లాను సంబంధపడనట్లు నీవును సర్వపదార్థములతోఁ గూడి సర్వపదార్థములకును ఆధారమై యున్నను వాని నంటవు కావున.

అవ. ఇట్లు సంశయమును నిశ్శేషముగాఁ దీర్చి యనుభవమును నుపదేశించుచున్నాఁడు:—

తే. ఇంద్రియమనంబు లటు చలియించెనేని

నేఁ జలించితి నంచు నీ వెఱుఁగఁబోకు

నిశ్చలుఁడ నంచుఁ దెలియుము నిన్నుఁ గాంచి

యవియు నతినిశ్చలము లగు సంతమీఁద.

76

టీ. ఇంద్రియమనంబులు-ఇంద్రియ = ఇంద్రియములును, మనంబులు=మనస్సునకు, అటు చలియించెనేని-అటు, చలియించెనేని=కదలినయెడల, నీఁ జలించితి నంచు=నేను కదలితిని అని, నీ వెఱుఁగఁబోకు=నీవు తెలిసికొనవలదు. నిన్ను=పరబ్రహ్మరూపుడవైన నిన్ను (అనఁగా : నీయధార్థస్వరూపమును), కాంచి=చూచి, నిశ్చలుఁడనంచు=నేను చలించువాడను కాను అని, తెలియుము=నిశ్చయించుకొనుము, అంతమీఁద=పిదప, అవియు=ఆయింద్రియాదులు, అతినిశ్చలములగు = సంపూర్ణముగఁ జలించునవియే యగును.

తా. పై కారణమువలన ఇంద్రియములుకాని మనస్సుకాని చలించినను నీవు స్వయముగాఁ జలించినట్లు భావించకుము. నీవు సహజస్థైర్యము నవలంబించితివేని ఆ యింద్రియాదులును కదలనేరవు. నీవు అభిమానించుటవలననేకదా సర్వముఁ బ్రవర్తించుచున్నది. కాబట్టి దీని చాంచల్యము నిన్నేమియుఁ జేయదని విశ్వసించుము.

తే. ఆత్మ తేజంబు వీక్షించు నతనిమాన

సేంద్రియంబులు చేష్టల నెడల విడిచి

యెదిఁగి చెదరక కదలక యూహకుండు

సింగములఁ గన్నగజములభంగి ననఘ!

77

టీ. అనఘ=ఓదోషరహితుఁడ, ఆత్మ తేజంబు=స్వస్వరూపమును, వీక్షించునతని...ములు-వీక్షించునతని=చూచువానియొక్క, మానస=మనస్సు, ఇంద్రియంబులు=ఇంద్రియములు, చేష్టల=తమతమకార్యములను, ఎడల=నడలునట్లుగా, విడిచి, ఒదిగి=లీనములై, చెదరక, కదలక=కదలక, సింగముల=సింహములను, కన్న గజములభంగి=చూచిన యెనుఁగులవలె, ఊరకుండు.

తా. ఓదోషరహితుడ! సింహమును చూచిన యేనుగువలె స్వస్వరూపము నవ
లొకించు పురుషుని చిత్తేంద్రియములు ఇటునటు దిరుగవు. బెదరవు. ఊరక యుండును.
నీకు వానియం దాత్మాభిమాన ముండకపోవుటచేతను, స్వయముగాఁ దమకు జనించు
సామర్థ్యము లేకపోవుటచేతను అవి కదలనేరవు.

చ. అవి యచలంబు లైనయెడ నారయ నే నచలుండ నంచు నీ
ప్రవిమలదృష్టిఁ జూడకుము పావని వానిచలాచలత్వముల్
దవులవు నిన్ను నీవు సతతంబును వాని నెటుంగుచుండుసా
క్షివి హృదయేంద్రియావిషయకేవలనిర్గుణమూర్తివెప్పుడున్. 78

టీ. పావని=వాయుపుత్రా, ఆరయ్=విచారింపఁగా, అవి=అయింద్రియాదులు,
అచలంబులైనయెడఁ=కదలకుండునప్పుడు, నేఁ=నేను, అచలుండనంచుఁ=కదలలేదు
అని, నీప్రవి...దృష్టి-నీ=నీయొక్క, ప్రవిమల=నిర్మలమైన, దృష్టి=జ్ఞానదృష్టి
చేత, చూడకుము=విచారింపవలదు (లేక చరింపవలదు), వాని చలాచలత్వములు=వాని
కదలికయును కదలకుండుటయును, నిన్ను=బ్రహ్మరూపుడవైననిన్ను, తవులవు=అంటవు.
నీవు, సతతంబు= ఎప్పుడు, వాని= అయింద్రియాదులు (లేక వాని కదలికలు)
మొదలగువానిని, ఎటుంగుచుండు సాక్షివి = తెలిసికొనుచుండుసాక్షివి, ఎప్పుడును,
హృద...ర్తని-హృదయ=మనస్సునకు, ఇంద్రియ=ఇంద్రియములకును, అవిషయ=గోచ
రముకాని, కేవల=అద్వితీయమైన, నిర్గుణ = గుణశూన్యమైన, మూర్తివి = ఆకారము
గలవాడవు.

తా. ఓ వాయుపుత్రా! మఱియు నా చిత్తేంద్రియాదులు నిశ్చలములై యున్న
ప్పుడుకూడ నీవు స్వయముగా (అనఁగా నీకే నిశ్చలత్వము కలిగినట్లు) భావించకుము.
ఆ చిత్తేంద్రియాదుల చలనముతోఁగాని నిశ్చలత్వముతోఁగాని నీకు సంబంధములేదు.
నీవు సర్వసాక్షివి. సాక్ష్యగత వికారములతో సాక్షికి సంబంధము లేదనుట యనుభవ
సిద్ధమేకదా! మఱియు నిర్గుణమగు నీస్వరూపము మనస్సునకుఁ గాని ఇంద్రియములకుఁ
గాని గోచరమగునదికాదు.

అవ. ఇట్లు జీవబ్రహ్మైక్యజ్ఞానమువలన నమనస్కయోగము సిద్ధించుననియు
అప్పుడు మనస్సు కలదనినను లేదనినను విరోధము లేదనియుఁ బెప్పి యావిషయమునే
మఱియొకవిధముగా నిరూపించువాడై మొదట దృష్టాంతమును వివరించుచున్నాఁడు:—

నీ మును దండకారణ్యమున నొక్కపుణ్యాశ్ర

మమునఁ దాపసవేష మమరఁ దాల్చి

బ్రహ్మర్షి లోకసభామధ్యమంబున

నురుసుఖానందనిద్రావృత్తిన్. Digitized by eGangotri

నను జూడఁగాఁ గోరి మునికన్యకలు సీత
ముదట నిడుకొని ముదిత యితఁడొ
యతఁడొ నీపతి యని యచటిమానులఁ బ్రీతి
విభజించి యడుగ నవ్వెలఁది సిగ్గు
జే కవిమి వారల నందఱఁ గాఁడు కాఁడ
టంచుఁ దల యూఁచుచుండి న న్నాంచినప్పు
డొకఁడ నొఁ గాఁడనక యూర కుండె నత్తై
ఱుగఁ గని సంతసిల్లి రారమణు లెల్ల.

79

టీ. మును = పూర్వమున, దండకారణ్యమున, ఒక్కపుణ్యశ్రమమున = ఒక
పవిత్ర మగు నాశ్రమమునందు, తాపనవేషమున = ఋషి వేషమును, అమరక = చక్కగా,
తాల్చి = ధరించి, బ్రహ్మ...బునక = బ్రహ్మర్షి లోక = బ్రహ్మర్షి సమూహముయొక్క,
సభా = సభయొక్క, మధ్యంబునక = నడుమను, ఊరుసుఖాసీనతక = ఊరుసుఖ = మిగుల
సుఖముగ, ఆసీనతక = కూర్చుండి, ఒప్పుచున్న ననుక = ఉన్ననన్ను, మునికన్యకలు = ఋషి
కన్యలు, చూడఁగాఁగోరి = చూడవలయు ననుతలంపుతో, సీతక = సీతాదేవిని, ముంద
టక = తమయగ్రభాగమున, ఇడుకొని = ఉంచుకొని, ముదిత = ఓసీత, నీపతి = నీభర్త,
ఇతఁడో యతఁడో, అని, ప్రీతిక = ప్రేమతో, అచటిమానులక = అచ్చటనున్న మనులను,
విభజించి = ప్రత్యేకముగాఁ జూపి, అడుగక = ప్రశ్నచేయఁగా, అవ్వెలఁది = అస్త్రీ
(సీత). సిగ్గుకలిమిక = సిగ్గుచేత, వారలనందఱక, కాఁడుకాఁడటంచుక = ఈఁడు
నాభర్త కాఁడు, అని తలయూఁచుచుండి, నన్నాంచినపుడు = నన్నుఁ జూడఁగానే,
ఒకటక = ఒకరిలిగా, నొఁగాఁడనక = “ఇతఁడే నాభర్త” అని కాని, “ఇతఁడు
నాభర్త కాఁడు” అని కాని చెప్పక, ఊరకుండెక, ఆరమణులెల్లక = ఆస్థు
లందఱును, అత్తైఱుగక = ఆవిధమును, కని = చూచి, సంతసిల్లిరి = సంతోషము
నొందిరి.

తా. పూర్వమున ఋషి వేషములు దాల్చి దండకారణ్యమున విహరించుచు నొక
యాశ్రమమున మానులతోఁ గూడి నేను గూర్చుండియున్నప్పుడు ఋషిభార్య లంద
ఱును నన్నుఁజూడవలయు ననుతలంపుచే సీతనుముందిమొకొని యాప్రదేశమునకు వచ్చిరి.
సీతను జూచి “ఇచ్చట కూర్చుండి యున్న వారలలో నీభర్త యెవ్వఁడు” అని ప్రశ్న
జేయుచు నచ్చట నున్న మనుల వేర్వేరుఁజూపుచువచ్చిరి. ఈసీతయు “ఇతఁడు కాఁడు”
అని మానుల నందఱ నిషేధించుచువచ్చి నన్నుఁజూపఁగానే ఇతఁడు నాభర్త అని కాని
అతఁడు నాభర్త కాఁడు అని కాని చెప్పక యూరకుండెను. దానివలన హృదయము
నందలి యభిప్రాయము నెఱింగి యాఋషిపత్ని అందఱును సంతసించిరి.

అవ. ఇట్లు దృష్టాంతమును జెప్పి దార్ఢాంతమును నాపుచున్నాడు:—

మ. స్థిరవై రాగ్యవివేకయుక్త యగుసద్ధివృత్తి యారీతి ని
 పురమాభాసున కాత్మచిత్సుఖరసప్రత్యక్షపర్యంతముఁ
 గరిమఁ దేహగతేంద్రియానుహృదహంకారంబులం దోచునా
 త్తరతి న్నే నది కాను కాననిన నంత న్నిల్పుఁ గాష్టాకృతిన్. 80

టీ. స్థిరవై రాగ్యవివేకయుక్తయగు-స్థిరవై రాగ్య = స్థిర మైన వై రాగ్యముతోను, వివేక=జ్ఞానముతోను, యుక్తయగు=కూడియున్నట్టి, సద్ధివృత్తి = శ్రేష్ఠమైన బుద్ధివృత్తి, ఆరీతి = అట్లే (అనఁగా సీత నావిషయమునఁ బ్రవర్తించినట్లే), అపురమాభాసున మఁ = ఆశ్రేష్ఠమగు బ్రహ్మప్రతిబింబమునకు (జీవునకు), ఆత్మచిత్సుఖరసప్రత్యక్షపర్యంతముఁ-ఆత్మ = స్వస్వరూపమైన, చిత్సుఖరస = జ్ఞానానందరసమయొక్క, ప్రత్యక్ష పర్యంతముఁ=ప్రత్యక్షస్థితివఱకును, గరిమఁ=గౌరవముతో, దేహ...బులఁ-దేహ=దేహమునందును, గత=ఆదేహమునందున్న, ఇంద్రియ=ఇంద్రియములయందును, అను=ప్రాణములయందును, హృత్=మనస్సునందును, అహంకారంబులఁ = అహంకారమునందును, తోచుఁ=తోచుచున్నట్టి, ఆత్మరతిఁ=ఆత్మాభిమానమును, నేనదికానుకాననినఁ=ఈదేహము మొదలగునవి నాయథార్థస్వరూపములు కావు అని నిషేధించుచువచ్చి, అంతఁ=పిదప (అనఁగా బ్రహ్మసాక్షాత్కారముకలుగఁగానె), కాష్టాకృతిఁ=స్థంభము వలె (ఏమియుఁజేయక), నిల్పుఁ.

తా. వైదృష్టాంతమునందు నావిషయమున సీత యాచరించిన విధముననే వివేక వైరాగ్యసంపన్న యగుసద్ధివృత్తి పరబ్రహ్మవిషయమున నాచరించును. జీవునకును బ్రహ్మ సాక్షాత్కారము కలుగునంతవఱకు దేహదులయం దదివఱ కున్నయాత్మాభిమానమును దొలగించుచు “నేను దేహమును కాను! ఇంద్రియములును కాను” అనునప్పు డంతయు నాధీవృత్తి యుండును. బ్రహ్మమును జూడఁగానే “ఇది నాస్వరూపము” అని కాని “ఇది నేను కాను” అని కాని చెప్పక స్థంభమువలె నూర కుండును.

అవ. ఇట్లు దృష్టాంతదార్ఢాంతముల వివరించి పర్యవసానమును జెప్పుచున్నాడు:—

తే. ఆచిదాభాసుఁ డాబుద్ధి నధిగమించి
 యాత్మచైతన్య తేజంబునందుఁ దనదు
 వెలుంగు నై క్యంబుఁ జేయ ధీవృత్తి లేక
 యెండలో దీప మున్న యట్లుండు ననఘ!

టీ. అనఘ=దోషరహితుఁడా, ఆచిదాభాసుఁడు = ఆచీపుఁడు, ఆబుద్ధి, అభి
గమించి=పొంది, ఆత్మ...నందుకొ-ఆత్మ=స్వస్వరూపభూత మైన, వైతన్య=జ్ఞానమనెడు,
లేజంబునందుకొ = దివ్యప్రకాశమునందు, తనదు వెలుగుకొ = తనకాంతిని (తనను),
విశ్వంబుచేయుకొ = సర్వపదార్థములను గ్రహముగ నిషేధించి యేకముఁ జేయఁగానే,
ధీవృత్తి = బుద్ధివృత్తి, లేక = శూన్యరూపమై, ఎండలోకొ, దీప మున్నయ ట్లుండుకొ =
స్వరూపహీనమైయుండును.

తా. ఓదోషరహితుఁడ! ఇట్లు బుద్ధివృత్తిశూన్య యై నిలుచునంతవఱకు ఆచీపుఁ
డును దాని నాశ్రయించి సర్వమును నిషేధించుచు వచ్చి తుదకు స్వస్వరూపభూత
మగుకూటస్థచైతన్యము గానరాఁగానే తానందైక్య మగును. అప్పుడు బుద్ధియు నిశ్చల
యగుటచేత నుడియు లేనిదై యెండలోని దీపమువలె స్వరూపశూన్యయై యుండును.
ఇదియే సహజస్థితి కావున సమాధియందు మనస్సు కలదా? లేదా! అనుప్రశ్నమునకే
యవకాశము లేదు.

అవ. వైవిషయమునే మఱియొకవిధముగాఁ జెలిపి యమనస్కోపదేశము నుప
సంహరించుచున్నాఁడు:—

వ. ఇట్లు శరీరేంద్రియప్రాణమనోబుద్ధిసమన్వితం బైనయహంకారంబుతో
సహజతాదాత్మ్యంబు గలస్వాధిష్ఠానచిదాభాసుండు నిద్రావసరంబున
సర్వవ్యాపారంబులఁ జాలించి శయ్యాతలంబున స్థూలదేహంబు డించి
యింద్రియంబుల విడనాడి ప్రాణంబుల డిగ్గవిడిచి మనశ్చిత్తంబుల
సహంకారంబునం దడంచియుయ్యహంకృతిని ధీవృత్తియందొడిగించి
యంతర్ముఖం దై యవిద్యాధిష్ఠానచైతన్యసాన్నిధ్యంబునకు నుఖం
బుగా నరిగి ప్రియమోదప్రమోదాదివృత్త్యాత్మకానందమయకోశం
బునం దనకు నుపాధిభూతంబై నానావిధవాసనావాసితం బగు
ధీవృత్తి దిగనాడి యనాద్యనిర్వచనీయాజ్ఞానతమోభిభూతుం దై
యంతట నిత్యనిరుపాధికనిరతిశయ బ్రహ్మనుభవసాగరమగ్నుండైన
చందంబునఁ బూర్ణాధికారియై సమాధిసమయంబున మొదల నేదృ
శ్యంబు గాను ద్రష్టననియు ద్రష్టనుగాను ద్రష్టననువృత్తియు
దృశ్యంబుగావున దీనికి ద్రష్టననియు నివ్వధంబునవిజాతీయ ప్రత్యయ
శరీరేంద్రియ తిరస్కారసజాతీయ ప్రత్యయవ్యవహారాంగీకార
పూర్వకంబుగాఁ గేవలనిజానందానుభవపర్యంతంబు శేషదృశ్యవృత్తి
నిషేధంబున రించుచు ధీవృత్తిసాక్షికూటస్థ చైతన్యసామీప్యంబు

నకుఁ జనుచుండ నెప్పుడఖండసచ్చిదానంద స్వరూపాత్మ సాక్షాత్కారం బగు నప్పుడు ప్రచండాతపమధ్య నిత్యైకరూపరదీపంబు భంగిఁ బరిపూర్ణప్రత్యగభిన్నపరబ్రహ్మచైతన్యంబుతో నేకీభూతుండై యానందించు చుండు నిట్లుండు నతండు తన్నుదాఁ గనుంగొనుచుఁ దనకు నభిముఖుండై యుండమింజేసి యమృతంబు జడంబు గావున నివాతదీపంబుభంగిఁ గదలక యుండియు సంకల్పరూపంబుగాఁ బరిణమింపమింజేసి లేనియట్లుండు నిదియే సహజామనస్కరంజయోగసమాధి, యిదియే జీవన్ముక్తి యని యుపదేశించునెడ నిజముఖారవిందంబు విలోకించుచు ముసిముసి నగవులునగు సీతాదేవి నెమ్మొగంబు వీక్షించి వికసితవదనకమలుం దై యవ్వేశుద్ధసత్త్వ బ్రహ్మైక్యజ్ఞానాకారవృత్తియే యిష్టరమపతివ్రతాశిరోమణి యగుఁ జామి నాకు నిత్యానపాయనియు సర్వాభీష్టఫలప్రదాయనియు వశవర్తినియు నైయుండు నే నీధీవృత్త్యధిష్ఠానవిశుద్ధచైతన్యంబు మత్స్వరూపానుభవంబు నేయు మని జ్ఞానముద్రచే నభినయించి చూపి క్రమట నిట్లనియె.

82

టీ. ఇట్లు = ఈవిధముగ, శరీర... బైన-శరీర=శరీరములతోను, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములతోను, ప్రాణ=ప్రాణములతోను, మనః=మనస్సుతోను, బుద్ధి = బుద్ధితోను, సమన్వితంబైన = కూడియున్న, అహంకారంబుతో = అభిమానముతో, సహజతాదాత్మ్యంబు - సహజ = స్వభావసిద్ధమైన (అనగా అవిద్యాకల్పితమైన), తాదాత్మ్యంబు = అభేదభావన, కలస్వాధిష్ఠాన... సుండు-కల = కలిగియున్న, స్వాధిష్ఠాన = స్వస్వరూపమే ఆధారముగాఁగల, చిదాభాసుండు=జీవుండు, నిద్రావసరంబున = నిద్రయందు, సర్వవ్యాపారంబులకు = సమస్తకార్యములను, చాలించి, శయ్యాశలంబునకు = వడకయందు, స్థూలదేహంబుకు = స్థూలశరీరమును, దించి=విడిచి, ఇంద్రియంబులకు = ఇంద్రియములను; విడనాడి = వదలి, ప్రాణంబులకు, దిగ్గవిడచి, మనః చిత్తంబులకు, అహంకారంబునందుకు = అభిమానంబునందు, ఆదంచి = లయము చేసి, అయ్యహంకృతికు = అయహంకారమును, ధీవృత్తియందుకు = బుద్ధి వృత్తియందు, ఒదిగించి=లేనముగావించి, అంతర్ముఖుండై = బ్రహ్మభిముఖుండై, అవిద్యా... నకుకు-అవిద్య=అవిద్యకు, అధిష్ఠాన = ఆధారభూతుండైన, చైతన్య = బ్రహ్మమయిక్క, సాస్పృశ్యంబునకుకు = సమీపమునకు, సుఖంబుగాకు, అరిగి = పోయి, ప్రియ... బునకు - ప్రియ = ఇష్టవస్తునందర్శనమువలనఁ గలుగు నానందము, మోద = కౌపి) పివలనఁ గలుగు నానందము, ప్రమోద = ఆనందింపఁగలగలగల నానందము, ఆది = మొద

లైన, వృత్తావృత్తక = మనోవృత్తులే స్వరూపముగాఁగల, ఆనంద మయశోశంబునఁ =
 ఆనందమయశోశంబునందు, తనకుఁ, ఉపాధిభూతంబై = అవరణమై (అనఁగా భేదస్వ
 మునుగలిగించినదై) నానా...తంబు-నానావిధ = అనేకవిధములైన, వాసనా=కర్మవాస
 నల చేత, ఆవాసితంబు = నివసించబడినది, అగుధీవృత్తి = ఆయిఁజ్ఞి బుద్ధివృత్తిని, దిగ
 నాడి=వదలి, అనా...తుండై-అనాది=మొదలు లేనట్టియు, అనిర్వచనీయ = "ఇచ్ఛి" ^{వి}
 అని చెప్పరానట్టియు, అజ్ఞానతమః = అజ్ఞానాంధకారముచే, అభిభూతుండై = తిరస్క
 రింపబడియుండియు, అంతటఁ = బుద్ధివృత్తిని విడచినపిదప, నిత్య...గుఁడు-నిత్య =
 కాశ్యతమయినట్టియు, నిరుపాధిక=ఉపాధిలేనట్టియు, నిరతితయ=సర్వాధిక మైనట్టియు,
 బ్రహ్మసుభవసాగరమగుండైనచందంబునఁ = బ్రహ్మసుభవమున మునుఁగనట్లు, పూర్ణాభి
 కారియై=సంపూర్ణమైనయధికారము కలిగి అనఁగా నజ్ఞానమును ధ్వంసము చేసినపిదప,
 సమాధిసమయంబునఁ=సిద్ధికల్పసమాధియందు, మొదలఁ=మొట్టమొదట, నే, దృశ్యం
 బుగాను=నేను దృశ్యపదార్థమును (బ్రహ్మచమును) గాను, ద్రష్టననియుఁ = 'చూచు
 వాడను' అనియును, ద్రష్టరుగాను= 'నేను' చూచువాడనుగాను, ద్రష్టననువృత్తియై
 =నేను ద్రష్ట అనుచిత్రవృత్తియు, దృశ్యంబుగావునఁ = చూడబడుచున్నదియే కావున,
 దీనికిఁ=ఈచిత్రవృత్తికి, ద్రష్టననియుఁ=నేనే ద్రష్టరు (అనఁగా సాక్షిని) అనియును,
 ఇవ్విధంబునఁ = ఈవిధముగా, విజా...ముగాఁ-విజాతీయ = విరుద్ధజాతిగల (అనఁగా
 స్వస్వరూపమునకు విరుద్ధములైన,) ప్రత్యయ = జ్ఞానములను (అనఁగా సంకల్పములను),
 శరీరేంద్రియ=శరీరములను ఇంద్రియములను, తిరస్కార = తిరస్కరించుటయును, సజా
 తీయ=సమానజాతిగల (అనఁగా స్వస్వరూపావిరుద్ధములయిన) ప్రత్యయ = జ్ఞానములను,
 వ్యవహార=అట్టివ్యవహారములను, అంగీకార = అంగీకరించుటయును, పూర్వకంబుగాఁ
 = మొదలుగా, కేవల...తంబు-కేవల = అద్వితీయమైన, నిజ = స్వకీయమైన (అనఁగా
 స్వస్వరూపభూతమైన), ఆనంద = బ్రహ్మనందముయొక్క, అనుభవవర్తంతంబు = అను
 భవము గలుగువఱకు, అశేష...దంబు-అశేష = సమస్తములైన, దృశ్యవృత్తి = చూడ
 బడునట్టి చిత్రవృత్తులయొక్క, నిషేధంబు = నిరాకరణము, ఓనరించుచుఁ=చేయుచు,
 ధీవృత్తి...నకుఁ-ధీవృత్తి = బుద్ధివృత్తికి, సాక్షి=ద్రష్టయైన, కూటస్థతన్య = కూటస్థ
 బ్రహ్మముయొక్క, సామీప్యంబునకుఁ=సమీపమునకు, చనుచుండఁ=పోవుచుండఁగా,
 ఎప్పుడు = ఏసమయమున, అఖండ...బగుఁ - అఖండ = అపరిచ్ఛిన్న మయిన
 సచ్చిదానందస్వరూప = సత్యజ్ఞానానందస్వరూపమైన, ఆత్మ = బ్రహ్మముయొక్క
 సాక్షాత్కారంబగుఁ = ప్రత్యక్షమగునో, అప్పుడు = అసమయమునందు, ప్రచండ...
 భంగిఁ-ప్రచండ = తీవ్రమైన, ఆతప = ఎండయొక్క, మధ్య = మధ్యయందు,
 నితీప్ర = ఉండబడిన, విష్ణురేచనంబుభంగి = విష్ణురేచనమువలె, పరి...బులొ...

పరిపూర్ణం = సర్వవ్యాపక మైనట్టియు, ప్రశస్యం = కూటస్థునికంటె, అభిన్నం = వేరు కాన
 ట్టియు, పరం = ప్రపంచమునకంటెవేదైనట్టియు, బ్రహ్మచైతన్యంబుతో = బ్రహ్మస్వరూప
 ముతో, ఏకీభూతుడై = ఏకగ్రమునొంది, ఆనందించుచుండుకొ, ఇట్లుండునతండు = ఇట్లు
 న్నువాడు, తన్నుకొ = తనయభాగ్య స్వరూపమును, తాకొ = స్వయముగా, కనుంగొను
 చుకొ = చూచుచు, తనకుకొ (మనస్సునకు), అభిముఖుడై = ఎదురై, ఉండమింజేసి = ఉండ
 కుండుటవలన, అర్చనంబు = ఆమరస్సు, జడంబుగావునకొ = స్వాభావికముగా జ్ఞానశూన్య
 మైన దగుటచే, నివాతదీపంబుభంగికొ = గాలిలేనిచోటనున్న దీపమువలె, కదలక యుం
 డియుకొ, సంకల్పరూపంబుగాకొ = సంకల్పరూపముతో, పరిణమింపమింజేసి = వెలినరా
 కుండుటవలన, లేనియట్లుండుకొ = శూన్యమయినవిధమున నుండును, ఇదియే, సహజా
 నునస్క... సమాధి-సహజంబు = స్వభావసీద్ధమైన, అమనస్క = మనస్సులేని, రాజ = శ్రేష్ఠ
 మైన, యోగ = యోగమయొక్క, సమాధి = నిశ్చ, ఇదియే, జీవత్పక్షియని = జీవునిముక్తి
 యని, ఉపదేశించునెడకొ = ఉపదేశించునప్పుడు, నిజముభారంబుండుకొ = తన (రాముని)
 ముఖకమలమును, విలంకించుచుకొ = చూచుచు, ముసిముసినగవులునగు = మందస్మిత
 ము చేయుచున్న, సీతా దేవి నెమ్మొగంబు = సీతాదేవియొక్క ముఖమును, వీక్షించి = చూచి,
 వికసి... లుండై-వికసితంబు = వికసించిన, వదనకమలంబుండై = ముఖకమలము గలవాడై,
 అన్ని... వృత్తియే-అన్నిశుద్ధసత్త్వంబు = అనిర్మలసత్త్వముగలిగినట్టియు, బ్రహ్మ = పరబ్రహ్మము,
 ఆత్మ = తాను, వికల్పంబు = ఒక్కటియే, జ్ఞానాకారంబు = అనుజ్ఞానమే యాకారముగాగల,
 వృత్తియే = బుద్ధివృత్తియే, ఇచ్చరమపరివ్రతాశిరోమణి = ఈవరమపరివ్రత (సీత), అగు
 జుమ్మి = అయిన్నదినుమా, నాకుకొ, నిత్యానపాయనియుకొ-నిత్యంబు = ఎల్లప్పుడును, అన
 పాయనియుకొ = తొలగిపోనిదియును, సర్వాభీష్టఫలప్రదాయనియుకొ-సర్వాభీష్టంబు = సర్వ
 విధములైనకోరికలయొక్క, ఫలంబు = ఫలములను, ప్రదాయనియుకొ = ఇచ్చునట్టిదియును,
 వశవర్తినియునై = నాకుస్వాధీనమైనదియునునై, ఉండుకొ, నేకంబు = నేను, ఈధీ... బుకొ-ఈ
 = ఈపైవెప్పుచున్న, ధీవృత్తి = బుద్ధివృత్తికి, అధిష్ఠానంబు = ఆశ్రయభూతమైనట్టియు, విశుద్ధంబు
 నిర్మలమైనట్టియు, చైతన్యంబుకొ = జ్ఞానమేస్వరూపముగాగలవాడును, మత్స్వరూ
 పానుభవంబు-మత్ = నాయొక్క, స్వరూపంబు = సచ్చిదానందస్వరూపమయొక్క, అను
 భవంబు = అచరోక్షానుభవమును, చేయుమని, జ్ఞానముద్రచేకొ = అంగువృత్తర్థసంయోగ
 రూపమైన చిత్తుద్రచేత, అభినయించి = అభినయముచేసి, చూపి, క్రమ్యతా = వాటియు,
 ఇట్లనియొకొ = ఈవిధముగాకొ జెప్పెను.

తా. భ్రాంతిపశ్యకతుడైనజీవుడు సహితము నిద్రాసమయమునందు పరబ్రహ్మమున
 నైకగ్రమగుచుండును. దేహేంద్రియాదులతోఁ గూడినయహంకారమునం దాత్మాభి
 మానముగలిగి ఒక్కొక్కప్పుడును (ప్రతిభివృద్ధియు) దృఢమనస్సునందును వ్యవహరించు

చున్నాడుగదా! ఇట్టివ్యవహారమును మాని స్వపాపవశ్యయందు (అనగా నిద్రాసమయమున) స్థూలదేహమును శయ్యపై వైచి యహంకారసహితుడై యంతర్మఖముగా వెల్లును. సుషుప్త్యవస్థయందు హంకారమును గూడ బుద్ధివృత్తియందడంచి క్రమముగా స్రీయమోద క్రమోదరూప మగునానందమయకోశమున నాబుద్ధివృత్తిని కూడ నిలిపి బ్రహ్మమున వైక్యమునొందును. ఇట్లే భ్రాంతిరహితుం డగుయోగియు సంతర్మఖుడైనప్పుడు మొట్టమొదట “నేను దృశ్యపదార్థమును కాను సాక్షిని” అని మొట్టమొదట దృశ్యపదార్థముల నన్నిటిని నిషేధించును. పిదప “నేను ద్రష్టను అనువృత్తియను దృశ్యమే కావున నదియు నేను కానేరను” అని ద్రష్టృత్వమును కూడ నిషేధించును. ఇట్లు సర్వమును నిషేధించుచు నాత్మాభిముఖుడై పోవఁగాఁ బోవఁగా నెప్పుడు స్వస్వరూపావలోకనము కలుగునో యప్పుడు సర్వసంబంధవృత్తుడై నిర్వికారుడై నిలుచును. ఈవిధముగా స్వరూపావలోకనమును జేయువాఁడు మనస్సు (లేక బుద్ధి) నభిమానింపఁడు. కావున నది (మనస్సు) యుండియు లేచిదేయగును. ఎండయందున్న కర్పూరదీపమువలె స్వరూపశూన్యమైనదే యగును. ఇదియే యమనస్కయోగము. ఇదియే జీవన్ముక్తి ఓ పార్వతీ! శ్రీరాముఁ డీవిధముగా సర్వము నుపదేశింపఁగానే సీతాదేవి తనస్వరూపము నెఱిగింపలేదను నభిప్రాయమున చిఱునగవుతో నారామునిమొగము నవలొకించెను. దానివలన సర్వము నెఱిగి యమృతహితుఁడును నగుచు నానందముతో నయ్యాంజనేయునిఁ జూచి ఇట్లనియె. ఓపుత్రా! మఱియొకవిశేషమును వినుము. వైవర్ణింపఁబడి బుద్ధివృత్తియే ఈవత్ప్రతాపిరోమణి; నన్నెప్పుడు విడిచియుండదు. భక్తులకు సర్వాభీష్టముల నొసంగుచుండును. బ్రహ్మకారము గలబుద్ధివృత్తికి (నీతకు-మూలప్రకృతికి) నాథు భూతుడ నైనబ్రహ్మరూపుఁడను నేనే. దీని సంతయు నెఱిగి వివేకయుక్తుడవై నా స్వరూపమును ననుభవింపుము. ఓగౌరీ! ఇట్లు సర్వము నెఱిగించి చిన్నద్రచ్చే జీవబ్రహ్మకృమ నభినయించి చూపెను. మరల నీక్రిందివిధముగా నారంభించెను.

అవ. ఇట్లమనస్కయోగమును సమగ్రముగా నుపదేశించి మంత్రపూర్వకముగా తదనుభవము నెఱిగించుచున్నాడు:—

తే. ప్రేమ మీఱంగ శ్రీరామ! రామ! రామ!

యనుచు సతతంబు మత్స్వరూపానుభవముఁ

జేయువారలఁ దక్క నీసీత మిగుల

నెట్టివారలఁ జిక్కులఁ బెట్టు ననఘ!

93

టీ. అనఘ = ఓపాపరహితుఁడ, ప్రేమమీఱంగ = మిగులప్రీతితో, శ్రీరామ రామరామయనుచు, సతతంబు = ఎల్లప్పుడును, మత్స్వరూపానుభవము = మత్స్వరూప

=నాద్వితీయస్వరూపముయొక్క, అనుభవము = అపరోక్షానుభవమును, చేయువారలందఱకక = చేయునట్టివారలనుగాక, ఈనీత (మాయ), ఎట్టివారలక = ఎంతసామర్థ్యముగలవారి నైనను, మిగులక = అధికముగా, చిక్కులఁబెట్టుక.

తా. ఓదోషరహితుడా “క్రీరామరామరామ” అనుమంత్రము ననుష్ఠించుచు నేపురుషుఁడు మత్స్వరూపానుభవమును జేయునో వానికి నేనమాధివిష్ణుములును . రావు. ఇట్లుకాక నిక నేయన్యమార్గము నాశ్రయించినను ఈనీత వారలను కలవర పెట్టకమానదు.

అవ. మాయాప్రభావమును వివరించుచున్నాఁడు:—

సీ. ఉన్నది లేదని యూహించుగా నేర్పు
లేనిది కలదన లెస్స నేర్పు
నజడంబు జడమని యాగడింపఁగ నేర్పు
జడ మజడంబని చాట నేర్పు
సుఖము దుఃఖంబుఁగాఁ జూపి చెప్పఁగ నేర్పు
దుఃఖంబు సుఖమనఁ దొలుత నేర్పు
నిది యది గాదని యింపుగా నననేర్పు
నది యిది గాదని యనఁగ నేర్పు
తే. బిడపఁ గలదియ గలదు లేనిదియ లేదు
కడగి యజడంబె యజడము జడ మజడము
సుఖమె సుఖము తలంప నసుఖ మసుఖము
అదియె యిది యిది యది యని యాడ నేర్పు.

84

టీ. ఉన్నది = సత్యమైనపదార్థమును, లేదని = అసత్యమైనదని, ఊహించుగా నేర్పు = అనుమానముచే చెప్పటకు నమర్థరాలు, లేనిది = అసత్యమైనది, కలదన = సత్యమయినదని చెప్పటకు, లెస్స నేర్పు = బాగుగ నేర్పును, అజడంబు = జడముగాని పదార్థమును, జడమని = జడపదార్థమని, ఆగడింపఁగ నేర్పు = అల్లరిచేయనమర్థరాలు, జడము, అజడంబనిచాట నేర్పు = చాటిచెప్పనమర్థరాలు, సుఖము, దుఃఖంబుగా, చూపి, చెప్పఁగ నేర్పు, దుఃఖంబు, సుఖమన = సుఖమని చెప్పటకు, తొలుత = ముఖ్యముగా, నేర్పు, ఇది = ఈకనఁబడుచున్నపదార్థము, అదిగాదని = నీవుతలంచుచున్నది కాదు అని, ఇంపుగా = యుక్తియుక్తముగా, అననేర్పు, అది = అపదార్థము, ఇదిగాదని = నీవుచెప్పినది (లేక, నీవుచూచునది) కాదని, అనఁగ నేర్పు, విడప = తర్వాత, కలదియ కలదు = సత్యమైనసత్యము లేనిదియ లేదు = అసత్యమే అసత్యము

“నానతో విద్యతే భావో నాభావో విద్యతే సతః” = “అసత్యమునకుఁ గలిమియు సత్యమునకు లేమియు నెప్పటికిని లేదు” అని గీతావాక్యము. కడఁగి=చక్కఁగా, అజడంబె యజడము = చేతనమే చేతనము, జడముజడము = జడమే జడము, సుఖమేసుఖము, తలంపఁ=విచారింపఁగా, అనుభవసుఖము=దుఃఖమేదుఃఖము, అదియే యిది=నీవు చూచునది నీవు తలంచినదియే, ఇదియిదియని=నీవు చూచునదియే నీవు చెప్పవచ్చును అని, అడనేర్పుఁ=చెప్పఁగలుగును.

తా. ఈసీతయొక్క సామర్థ్యము వినుము. ఉన్నపదార్థమును లేనిదానిగాను లేనిదాని నున్నదానినిగాను సిద్ధాంతము చేయఁగలదు. జడపదార్థమును ‘చేతనపదార్థము’ అనియు, చేతనమును ‘జడము’ అనియుఁ జెప్పఁగలదు. సుఖమును దుఃఖముగాను దుఃఖమును సుఖముగాను నిరూపింపఁగలదు. ‘ఇది యదికాదు’ అనియు, ‘అది ఇది కాదు’ అనియు వాదింపఁగలదు. ఇట్లు మొట్టమొదట సర్వమును విరుద్ధముగాఁజెప్పి కర్మాశ్చ ‘ఉన్నపదార్థమే యున్నది’ యనియు, ‘లేనిదే లేదు’ అనియు నిట్లు విశ్వమును యథార్థముగానే నిరూపింపఁగలదు.

అవ. ఇట్లు మా ప్రభావమును జెప్పి కర్తవ్యము నుపదేశించుచున్నాడు:—
వ. అట్లు గావున నతిదుర్బుటకారిణియు బ్రహ్మలైకత్వవిద్యాస్వరూపిణియు మదీయయోగమాయాశక్తియు నిత్యానపాయనియుఁ బరమపావనియుఁ బ్రసన్నముఖయు నైన యీ సీతాభగవతి సఖిముఖింగావించుకొనుము. నీకతిశీఘ్రంబుగా నిత్యనిరుపాధిక నిరతిశయ నిర్మలనిజానందానుభవంబు గలుగు నయ్యుపాయంబు జెప్పెద నాకర్ణింపు మని యిట్లనియె.

టీ. అట్లుగావునఁ=కాఁబట్టి, అతి...ణియుఁ=అతి=మిగుల, దుర్బుట=అసాధ్యములగువానిని, కారిణియుఁ=చేయునదియు, బ్రహ్మ...ణియుఁ=బ్రహ్మ=పరబ్రహ్మము, అత్త=జీవుఁడు, ఏకత్వ = వీరలకుఁగల స్వభావసిద్ధైక్యమును, విద్యాస్వరూపిణియుఁ=తెలిసొనునపరోక్షజ్ఞానమే స్వరూపముగాఁగలదియు, మదీయ...శక్తియుఁ=మదీయ=నాసంబంధమయిన, యోగ=విశ్వరూపమయిన, మాయాశక్తియుఁ=మాయయైనట్టియు, నిత్యానపాయనియుఁ=నన్నెప్పుడు విడువనిదియు, పరమపావనియుఁ=పరమమిత్రయు, ప్రసన్నముఖయుఁ=అనుగ్రహయుక్తమైన ముఖము కలదియు, ఐన...వతిఁ=ఐన=విన్నట్టి, ఈసీతాభగవతిఁ=ఈసీతాదేవిని, అభిముఖింగావించుకొనుము = నీయం దనుగ్రహము గలుగునట్లుచేసికొనుము, నీకతిశీఘ్రంబుగాఁ=నీకు మిగుల త్వరతో, నిత్య...లుగుఁ=నిత్య = కాశ్యత మైనట్టియు, నిరుపాధిక = ఆపరణశూన్యము

మైనట్టియు, నిరతిశయ = సర్వాధికమైన, నిర్తల = పరిశుద్ధమైన, నిజ = ఆత్మరూపమైనట్టియు, ఆనందానుభవంబు = బ్రహ్మనందానుభవము, కలుగుట = దొరకును, అయ్యుపాయంబు = అమాయను స్వాధీనము చేసుకొను నుపాయమును, చెప్పెదన్, ఆకర్ణింపుమని, ఇట్లు, అనియెన్.

తా. మైనిరూపించినవిధముగా అసాధ్యములగు కార్యములఁ జేయుసామర్థ్యము గలదియు బ్రహ్మత్వైక్యమును దెలిసికొనుటయే స్వరూపముగాఁగలదియు ఎప్పుడును నన్ను (పరబ్రహ్మమును) విడువనిదియు యోగమాయాస్వరూపిణియు అతిపరిశుద్ధయు నీయందనుగ్రహదృష్టితో నున్నదియునగు నీనీతను ప్రసన్నురాలినిగాఁ జేసికొనుము. అట్లు చేసికొంటివేని నీకు కాశ్వతమైనట్టియుఁ బరిశుద్ధమైనట్టియు నుపాధిరహితమైనట్టియు స్వస్వరూపానందము శీఘ్రకాలమునం గలుగును. అట్లు నీతకుఁ బరమానుగ్రహము కలుగునట్లు సేయుటకు నుపాయమును చెప్పెదను వినుము.

అవ. 'శ్రీ రామరామరామ' యని జపము సేయుచు వాత్సానుభవము సేయువానిని నీత (మాయ) యేమియుఁ జేయదని ఇదివఱకె చెప్పియున్నాఁడు గదా! దానినే మంత్రార్థకథనపూర్వకముగా వివరించుచు మొట్టమొదట రామపదమున కర్థము నెఱింగించుచున్నాఁడు:—

క. గౌరీశివాదు లాత్మా, కా రా కారితసువృత్తిగతి నాయందుం
జేరి రమించుచు నుండుట, కారణముగ రామపదము గలిగెన్నా కున్.

టీ. గౌరీశివాదులు-గౌరీ=పార్వతియును, శివ = ఈశ్వరుఁడు, ఆదులు = మొదలగువారు, అత్తా...గతిన్-అత్త = ప్రత్యేకభిన్నపరమాత్మయొక్క, ఆకార=ఆకారము చేత, ఆకారిత=నిర్వచిత, సువృత్తిగతిన్=ధీవృత్తినాశ్రయించి, నాయందున్, చేరి, రమించుచునుండుట=క్రీడించుచుండుట (అనఁగా నానందము ననుభవించుచుండుట), కారణముగన్ = కారణముగా, నాకున్, రామపదము గలిగెన్ = రామనామము వచ్చెను.

తా. అత్తాకారముగల చిత్తవృత్తిచే (అనఁగా 'అహం బ్రహ్మస్మి' అనువృత్తిచే) పార్వతీపరమేశ్వరులు మొదలగుసర్వదేవతలును సర్వమునులును, ఇంత ఏల? సర్వజ్ఞానులు సర్వకాలములయందును, నాయందే (బ్రహ్మయందే) క్రీడించుచుండుటచే 'రమయతి రమంతే అస్మిన్ ఇతి వా రామః' = 'క్రీడింపఁజేయువాఁడు, లేక నందఱు నీతనియందుఁ గ్రీడింతురు, కావున ఈతఁడు రాముఁడు' అను పుస్తవృత్తి నాశ్రయించి నాకు (బ్రహ్మమునకు) రామనామము కలిగెను.

ఆ. జగతి నిట్లు రామశబ్దవాచ్యుడ నైన
 నేను బుధులు బుద్ధిమాననేంద్రి
 యాంగముల ననాత్మయని కడఁ ద్రోయఁగ
 మిగులుదును జిదాత్మ నగుచు నెపుడు.

టీ. జగతిఁ = భూమియందు, ఇట్లు = ఈవిధముగ, రామ...నేను - రామశబ్దము చేత, వాచ్యుడనైన నేను = చెప్పఁదగిన నేను, బుధులు = విద్వాంసులు, బుద్ధి...ములఁ - బుద్ధి = బుద్ధిని, మానస = మనస్సును, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములును, అంగములఁ - శరీరములును, అనాత్మయని = అత్త కాదని, కడఁ ద్రోయఁగ = నిషేధింపఁగా, ఎపుడు = ఎప్పుడును, జిదాత్మనగుచుఁ = జ్ఞానరూపుఁడనగుచు, మిగులుదుఁ.

తా. ఈవిధముగా నేను రామశబ్దముచే జెప్పబడుదు; బ్రహ్మజ్ఞానులు అంశద్దుఖులై బుద్ధిమనోదేహుల నిరాకరింపఁగ జీవరూపుఁడనై (లేక, మాటస్థరూపుఁడనై) తేజించును.

ఆవ. ఈవిధముగా రామశబ్దార్థము నెఱింగించుటచే సంక్షేపముగా మంత్రమునుచెప్పి ఇప్పుడు నామత్రయమును ప్రయోగించుటయందుఁ గలయభిప్రాయ విశేషములను క్రమముగాఁ దెలుపుచున్నాఁడు:—

క. సారబ్రహ్మకారా, కారితథీవృత్తి నాకుఁ గలుగుటవలనఁ
 శ్రీరామనామ మొప్పెను, శ్రీరమ్యబ్రహ్మవిద్య శ్రీయనఁ దగుటఁ

టీ. నాకుఁ, సార...వృత్తి-సార = శ్రేష్ఠమైన, బ్రహ్మ = పరబ్రహ్మముయొక్క, ఆకార = స్వరూపముచేత, ఆకారిత = నిర్పడిన (అనఁగా బ్రహ్మకారరూపమయిన), తథీవృత్తి = బుద్ధివృత్తి, నాకుఁగలుగుటవలనఁ = నాకుండుటచేత, శ్రీరమ్య = కాంఠిచే మనోహరమైన, బ్రహ్మవిద్య = బ్రహ్మజ్ఞానము, శ్రీయనఁదగుటఁ = శ్రీశబ్దముచే జెప్పఁదగియుండుటవలన, శ్రీరామనామ మొప్పెఁ = శ్రీరామనామము కలిగెను.

తా. ఇక నామత్రయప్రయోజనమును వినుము. బ్రహ్మవిద్యకు 'శ్రీ' అని పేరు డుటవలనను నాకు బ్రహ్మవిద్య (అనఁగా బ్రహ్మకారముగాఁ గలబుద్ధివృత్తి) నిత్యాపాయనియై యుండుటచేతను 'మాయాసహిత' (లేక మాయాభిన్న) మగు పరబ్రహ్మయనునర్థమును బోధించుటకై మంత్రమున 'శ్రీరామా' యనునామము ప్రయోగింపబడియున్నది.

తే. తలఁప ధీవృత్తి కేప్రాద్దు ద్రవ్యనగుచుఁ

బ్రత్యగ్భూతుడ నైననాభావ మరసి

తెలియుటకు నొప్పు మఱి యాద్వితీయరామ

నామము. సమస్తవిద్యారంభము మిగును.

టీ. తలఁపఁ=విచారించుగా, భీష్మత్రికి=బుద్ధివృత్తికి, ఏ ప్రాద్దు=ఎప్పుడును, ద్రష్టనగుచుఁ=సాక్షి నై, ప్రత్యగాత్తుండనైన=కూటస్థుండనైట్టి, నాభావము=నాస్వభావమును, అరసి=విచారించి, తెలియుటకుఁ=తెలిసికొనుటకు, మఱి=మఱియు, ఆద్వితీయ రామనామము-ఆద్వితీయ=రెండవదియైన, రామనామము=రామపదము (శ్రీరామ రామ రామ అనునామములలోని రెండవరామనామము), సమస్త...చుఁ-సమస్త=సమస్తములైన, వేదాంత = వేదాంతములకు, ధామమగుచుఁ= స్థానమై, ఒప్పుఁ=ప్రకాశించుచున్నది (ప్రయోగించబడుచున్నది.)

తా. బుద్ధివృత్తికి నెప్పుడును సాక్షి నై నిర్వికారుడ నైయున్న నాస్వభావమును సవిశేషముగా నెఱింగి భావించుటకై (అనఁగా నట్లు భావించవలయునని మూచించుటకై) రెండవరామనామము ప్రయోగించబడియున్నది. ఇట్లు చెప్పటవలన 'బ్రహ్మవిద్యానహితుడ వగు నోరామశబ్దవాచ్యపరబ్రహ్మమా! నీవే వ్యష్ట్యపాధికకూటస్థుడవు' అని యర్థమేర్పడును. ఇదియే వేదాంతసారము.

తే. ఆతత ప్రత్యగాత్తుండ నైన నేను
బ్రహ్మరూపుడ నని నాస్వభావ మరసి
తెలియుటకు నొప్పు మఱి యాత్మతీయరామ
నామము ఊరాక్షరవిలక్షణంబు నగుచు.

90

టీ. ఆతత ప్రత్యగాత్తుండఁ - ఆతత=విస్తారమైనఁ ప్రత్యగాత్తుండఁ=కూటస్థుండను, విసనేను=విసట్టి నేను, బ్రహ్మరూపుడనని=పరబ్రహ్మము నేయని, నాస్వభావమరసి-నా=నాయొక్క, స్వభావము=నిజస్థితిని, అరసి=విచారించి, తెలియుటకుఁ=తెలిసికొనుటకు, మఱి, ఆత్మతీయరామనామము=ఆమూడవరామనామము, ఊరాక్షర...గుచుఁ-క్షర=క్షరమగు ప్రపంచమునకంటెను, అక్షర=అక్షరుండగు జీవునికంటెను, విలక్షణంబునగుచుఁ=వేఱై, ఒప్పుఁ=ప్రకాశించును.

తా. మఱియు 'కూటస్థరూపుడనైన నేనే పరబ్రహ్మంబును' అని నిశ్చయించి భావించుటకై మూడవరామనామము ప్రయోగించబడియున్నది. దీనివలన 'కూటస్థునకును బ్రహ్మమునకును భేదము లేదు' అని యర్థమేర్పడుచున్నది. కావున 'మాయాసహిత రామశబ్దవాచ్య పరబ్రహ్మమా! నీవే కూటస్థుండవు. కూటస్థుడే నీవు. అని మంత్రమున కంతయు సర్థము.

అవ. ఇట్లు మంత్రార్థము నెఱింగించి తదుపాసనాఫలమును తెప్పుచున్నాడు:—

తే. ప్రేమచే నట్లు శ్రీరామ ! రామ ! రామ !

యనుచు గుర్తు ప్రణామమునకును

మిగుల నిత్యానపాయని యగుచు యోగ

సిద్ధి గావించుచుండు నీ శ్రీ వధూటి.

టీ. ప్రేమచే = ప్రీతితో, ఇట్లు = ఈవిధముగా నర్థభావముగలిగి, శ్రీ రామరామ రామయనుచు = శ్రీ రామ రామ రామ యని, నన్నుభజించుమహాత్ములకు = నన్ను సేవించు మహానుభావులకు, ఈ శ్రీ వధూటి = ఈ బ్రహ్మవిద్యాస్వరూపిణియైన సీత, మిగుల = అధికముగా, నిత్యానపాయనియగుచు = ఎప్పుడును విడువనిదియై, యోగసిద్ధి = ఆపననగు యోగసిద్ధిని, కావించుచుండు = చేయుచుండును.

తా. పైన నిరూపించినవిధముగా మంత్రార్థము నెఱింగి యర్థభావనాపూర్వముగా నుపాసించు మహాత్ములకు సీత శ్రీ ఘ్రముగా యోగసిద్ధిని గలిగించును. వాని నెప్పుడును విడువక యనువర్తించుచుండును. కావున నీ మాయాశక్తిని స్వాధీనము చేసికొనుట కిదియే (అనఁగా నన్నాశ్రయించుటయే) చక్కని యుపాయము. 'జై హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా, మామేవ యే ప్రపద్యంతే మామామేతాం తరంతి తే' = 'దైవియగు నీశుద్ధతత్త్వప్రధాన త్రిగుణాత్మక (అనఁగా శుద్ధతత్త్వము ప్రధానముగాగల దనుటయే) కాని త్రిగుణములు నిందుఁ గలవు. ఇదియే నా యోగమాయ. దీనినిఁ దరించుట మిగులఁ గష్టమగువని. అయినను నన్నాత్మరూపునిగా నెఱింగి సేవించువారు ఈ మాయను సుఖముగాఁ దరింపంగలరు.' అను వాక్యముచే గీతాచార్యుఁ డీ విషయమునే స్పష్టము చేసియున్నాఁడు.

అప. ఇట్లు సర్వము నుపదేశించి యర్థవాదము నుపక్రమించుచున్నాఁడు:—
మ. తలఁపం బూర్ణము నిర్వికార మగుతత్త్వం బిట్లు భాసిల్లఁగాఁ
దెలియన్నేరక మూఁడు లైననరు లీదేహేంద్రియప్రాణబు
ద్ధుల నెల్లప్పుడు నిగ్రహించుటకు నెంతో రక్తులై యాత్మని
దెలియం జూతురు వారికిం గలుగునే ధీసాక్షి నీక్షింపఁగ.

టీ. తలఁపఁ = విచారించఁగా, పూర్ణము = సర్వవ్యాప్తము, నిర్వికారము = వికారశూన్యము, అగు తత్త్వంబు = విన పరమాత్మస్వరూపము, ఇట్లు = ఈవిధముగా, భాసిల్లఁగాఁ = ప్రకాశించుచుండఁగా, మూఁడులైననరులు = ఆజ్ఞానులైన మనుష్యులు, తెలియన్నేరక = ఈ యథార్థస్థితినిఁ దెలిసికొనలేక, ఈదే...బుద్ధులకే - ఈ, దేహ = దేహములను, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములను, ప్రాణ = ప్రాణములను, బుద్ధులకే = బుద్ధిని, ఎల్లప్పుడు = ఎప్పుడును, నిగ్రహించుటకు = నిర్బంధించుటకు (లేక, జయించుటకు), ఎంతోరక్తులై = ఎంతోప్రయత్నము చేయువారై, ఆత్మని = పరబ్రహ్మమును, తెలియంజూతురు = తెలిసికొనవలయునని ప్రయత్నింతురు, వారికిఁ = అట్టివారికి, ధీసాక్షి - ధీ = బుద్ధి,

సాక్షి = ద్రవ్యమైన బ్రహ్మమును, ఈక్షింపంగ = చూచుటకు, కలుగునే = సాధ్యమగునా, (కాదనుట).

తా. ఓ యాంజనేయా! సర్వపరిపూర్ణమగు పరబ్రహ్మతత్త్వ మాత్మభిన్నమై ప్రకాశించుచుండ నెదుటనున్న ఘటమును జూచినట్టా బ్రహ్మమును జితేంద్రియ నిగ్రహముతో బనిలేకయే చూచుటకు శక్యమైయుండ నజ్ఞానులగువారు మనస్సును ఇంద్రియములను నిగ్రహించుటకై ప్రబల ప్రయత్నములఁ జేయుచు నాత్మకు సాక్షాత్కరింపఁ దలంతురు. ఈ చితేంద్రియములు శూన్యరూపము లగుటను దెలిసికొనలేక వీనినిగ్రహమువలననే కాని బ్రహ్మసాక్షాత్కారము కలుగదని భావించుచున్నారు. ఇట్టివారికి పేయు జన్మములకైనను బుద్ధిసాక్షిని జూడఁ దరమగునా! జ్ఞానము సమగ్రము కాక పోవుటచేఁ దరముకాదు.

క. సర్వేంద్రియములచేఁ ద, తస్మిన్ సర్వవిషయముల నెఱుంగుచందంబునఁ ద తస్మిన్ జ్ఞాన సర్వగతుని, సర్వమయుం దెలియవచ్చు సమరసదృష్టి.

టీ. సర్వేంద్రియములచే = సమస్తేంద్రియములచేతను, తస్మిన్ సర్వవిషయముల = ఆయాంధ్రియముల విషయములను, ఎఱుగు చందంబున = తెలిసికొనునట్లే, తస్మిన్ జ్ఞాన = ఆ యింద్రియములను వాని విషయములనుగూడఁ దెలిసికొనునట్టి సాక్షిని, సర్వగతుని = సర్వవ్యాపకుని, సర్వమయు = సర్వరూపుని (బ్రహ్మమును,) సమరసదృష్టి = వికల్పజ్ఞానముచే, తెలియవచ్చు = సుఖముగఁ దెలిసికొనవచ్చును.

తా. శ్రోత్రాదీంద్రియములచే శబ్దాది విషయముల నప్రయత్నముగ ననాయాసముగాఁ దెలిసికొనునట్లు సర్వవ్యాపకుడగు నింద్రియసాక్షిని సమరసభావనచే (అనగా “ప్రపంచమంతయును శూన్యము కావున సర్వమును పరబ్రహ్మమే” అను భావముచేఁ) దెలిసికొనవచ్చును కదా! ఇంకమాత్రమున కంత శ్రమ యేటికి?

సీ. ఘటశరావాదిమృత్యుత్యజాతంబుల
నెంచి మృత్తిక యని కాంచుపగిది
నమలకుండలకిరీటాదిభూషణముల
స్వస్థంబని యెఱుంగుచందమునను
నసికుంతలూలచక్రాదికంబుల నెల్ల
నినుమని యరసి కన్గొనినభంగి
బొలుపారు ఘనబుద్బుదతరంగంబుల
మంచిశీరని విలోకించురీతి

తే. దనరు బహువిధపటములఁ దంతు వనుచుఁ
దెలియుకై వడి మొదలిసందియము విడిచి
భ్రాంతిని దొలంగి సర్వంబు బ్రహ్మ మనుచు
సుఖముగా సంతతంబును జూడు మనఘ!

94

టీ. అనఘ=దోషరహితుఁడ, ఘట...బులక్-ఘట=కుండ, శరావ=మూకుడు, అది=మొదలైన, మృత్యుార్థ=మృత్యుయ పదార్థములయొక్క, జాతంబులక్=నమానములను, ఎంచి=విభాగించి (లేక, విమర్శించి) మృత్తికయని = "ఇవి యన్నియు మృత్తికయే" యని, కాంచుపగిడిక్=తెలిసికొనినట్లును, అమల...ముల-అమల=పరిశుద్ధమైన కుండల = కర్ణకుండలములు, కిరీట=కిరీటము, అది = మొదలయినవి, భూషణములక్ = సొమ్మలను, స్వర్ణంబని="ఇవి యన్నియు సువర్ణమునకంటె వేఱుకావు" అని, ఎఱుగచందంబునక్=తెలిసికొనునట్లును, అసి...నెల్లక్-అసి=భిద్దము, కుంత=బల్లెము, కూలము, చక్ర=చక్రము, ఆదికంబుల నెల్లక్=మొదలయినవాని నన్నిటిని, ఇనుమని "ఇవి యన్నియు నినుమే. (నామరూపములే తప్ప మఱేమియు నిం దధికములేదు)" అని, అరసి = విచారించి, కన్దోనినభంగిక్ = తెలిసికొనినట్లును, పాలు...ములక్-పాలు పారు=ఓవ్వచున్న, ఘన=నురుగు, బుద్బుద=బుడకలు, తరంగంబులక్=అలలు అనువానిని, మంచిసీరని = "శుభ్రమైనజలమే" అని, విలొకించురీతిక్ = చూచునట్లును, తనరు...ములక్-తనరు=ఓవ్వచున్న, బహువిధ=అనేకవిధములైన, పటములక్ = వస్త్రములను, తంతువనుచుక్=దారమేయని, తెలియుకైవడిక్ = నామరూపభేదములను పాటింపఁ గ్రహించునట్లును, మొదలి సందియము విడిచి=అనాదియగు సంశయమును ("అన్యతః దుఃఖాత్మకమగు ప్రపంచము సత్యజ్ఞానానంద రూపుఁడగు బ్రహ్మమే యెట్లగును" అన సంశయమును) వదలి, భ్రాంతిని దొరంగి="ప్రపంచము వేఱు బ్రహ్మము వేఱు కావు" ప్రపంచాంతర్గతుండనగు నేను (జీవుఁడు) బ్రహ్మమునకంటె వేఱు" అను భ్రాంతిని విడిచి సర్వంబు బ్రహ్మమనుచుక్=అంతయు బ్రహ్మమే యని, సతతంబుక్=ఎల్లప్పుడును, సుఖముగాక్, చూడుము.

తా. కావున నోదోషరహితుఁడా! నీవు వారివలె నిరర్థక శ్రమను జెందకుము కుండ మూకుడు ముంత మొదలగు మృత్యుయపదార్థముల నామరూపనిషేధశ్రుత్యముగా "ఇది మృత్తిక" యని కేవల కారణమాత్ర రూపములుగాఁ దెలిసికొనునట్లును, కిరీటకుండలాది భూషణముల "ఇవి సువర్ణములకంటె వేఱు కావు. నామరూపములకంటె నిందు విశేష మేమియులేదు" అని తెలిసికొనునట్లును, భిద్దములు బల్లెములు కూలములు చక్రములు మొదలగువాని నామరూపములు నిషేధించి 'ఇవియన్నియు నినుమే'

మాత్రమే! యని గ్రహించు విధంబునను, నురుగు బుడకలు అలలు మొదలగువానిని నీటినింగా భావించుచందంబునను, వస్త్రములనెల్లఁ దంతు మాత్రంబులునుగాఁ దలంచు రీతిని, మిగుల సులభముగా “ఈ సకల ప్రపంచమునంతను నామరూపములకంటె వేఱగు పదార్థము లేదు” అనియు కావున నీ నామరూపములు సత్యములు కావు. ఘట శరా వాది నామరూపములవలె నసత్యములైనవే యనియు ఘటశరావాదులు మృత్తికకంటె వేఱు కానట్లు ఈ ప్రపంచంబును కారణమగు బ్రహ్మమునకంటె వేఱుకాదు అనియును జెలిసికొనుము.

అవ. ఇ ట్లర్థవాదమును ముగించి ఫలమును జూపుచున్నాఁడు:—

నీ స్థూలశరీరంబు సుస్థిరంబుగ నుండు
సకలేంద్రియము లుపశాంతి నొందు
సన్తనః పవనముల్ సంచలింపక యుండుఁ
గామాదిశత్రువర్గము నశించు
స్ఫురదమానిత్యాదిసుగుణము ల్సమకూరు
ఘనగుణానీతలక్షణము నొదవుఁ
బొలుపారు వైరాగ్యబోధోపరతులు సం
పూర్ణంబు లై మదిఁ బొడలుచుండుఁ
తే. బరమసుఖవార్ధి యుట్పొంగి పాటుచుండు
ముందట వసించు మోహించి మోక్షలక్ష్మి
సంశయము లేక దృఢముగా సంతతంబు
సర్వమును బ్రహ్మ మని చూచు శాంతినిధికి.

95

టీ. సంశయములేక = సందేహముమాని, దృఢముగా = నిష్కర్షగా, సత
తంబు = ఎల్లప్పుడును, సర్వము = అంతయును, బ్రహ్మమని, చూచుశాంతినిధికి -
చూచు = తెలిసికొనునట్టియు, శాంతి = చిత్తశాంతికి, నిధికి = స్థానభూతుడైనట్టియు,
సాధకునకు, స్థూలశరీరంబు, సుస్థిరంబుగనుండు = కదలకనిలుచును, సకలేంద్రియములు =
బదియొద్రియములును, ఉపశాంతిని = తమతమవిషయములపైకుఱుకక నిలకడను
జేందును, సన్తనః పవనములు = సత్వమైన, మనః = మనస్సును, పవనములు = వాయు
వులును, సంచలింపకయుండు = చలింపకనిలుచును, గామాదిశత్రువర్గము = కామ
క్రోధాదులు, నశించు = స్ఫుర...ములు = స్ఫురత = ప్రకాశించుచున్న, అమానిక్వ =
అభిమానములేకుండుట, ఆది = మొదలైన, సుగుణములు = సద్గుణములు, సమకూర్చు =
కలుగుచు, ఘన...ములు = ఘనగుణ = శ్రేష్ఠములైన సత్వైరజస్తమోగుణములను, అతీత = అతీత
మించినవానియొక్క, లక్షణమును = వృత్తులు, విద్యుత్ = లభించును, భ్రాంత...ములు =

పాలుపారు=విష్ణుచున్న, వైరాగ్య=విషయములందు ఇచ్చలేకపోవుట, బోధ=జ్ఞానము, ఉపరతులు = చిత్తకాంతి అనునది, సంపూర్ణంబులై, మదిక్ = మనస్సునందు, పొరలుచుండు=అభివృద్ధి చెందుచుండును, పరమ...వార్ధి - పరమనుభ = పరమానందమనెడు, వార్ధి=సముద్రము, ఉపొంగి పాటుచుండున్=ప్రవహించుచుండు, మోక్షలక్ష్మీ=మోక్షమనెడు లక్ష్మీ, మోహించి, ముందటక్ = ఎదుట, పసిండున్ = నివసించి యుండును (మోక్షము హస్తగత మగు ననుట.)

తా. ఈవిధముగా 'సర్వము బ్రహ్మమే' అని దృఢనిశ్చయము గలిగి సర్వకాలములందు నాత్మానుభవముఁ జేయుకాంతిపరునకు స్థూలశరీరము స్వయముగనే నిశ్చలమగును. ఇంద్రియములు వానివానివిషయములపై కరుకక కాంతి నొందును. మనస్సుకాని ప్రాణవాయువులు కాని ఇటునటుఁ గదలవు. కామక్రోధాదులు స్వయముగా నడంగును. అమానిత్వము మొదలగుసద్గుణములు స్వయముగనే చేరవచ్చును. గుణాతీతలక్షణములు కలుగును. వైరాగ్యము, బోధ, ఉపరతి యనునీమూఁడును పరిపూర్ణములై మనసున నెలకొనును. పరమానందసముద్రము ప్రవహించును! అమృతహస్తాని మోక్షకాంతి పరించును.

అమానిత్వాదివివరణము. ౧౬

1. 'అమానిత్వ మదంభిత్వ మహింసా త్కాంతి రాష్ట్రవమ్, ఆచార్యోపాసనం శౌచం స్థైర్య మాత్మవినిగ్రహః.'
2. 'ఇంద్రియార్థేషు వైరాగ్య మనహంకార వివచ, జన్మమృత్యు జరావ్యాధి దుఃఖభదోపానుదర్శనమ్.'
3. 'అనక్తి రసభివ్యంగః పుత్ర దారగృహాదిషు, నిత్యం చ సమచిత్తత్వ మిష్టానిష్టోపపత్తిషు.'
4. 'మయి చా నన్యయోగేన భక్తి రవ్యభిచారిణీ, విచిత్రదేశసేవిత్వ మరతి ర్జననంనది.'
5. 'అధ్యాత్మజ్ఞాననిత్యత్వం తత్వజ్ఞానార్థదర్శనమ్, ఏకత్ జ్ఞానమితి ప్రోక్త మజ్ఞానం యదతోఽన్యథా.'

1. అభిమానము ఉంబము వాక్యాయకర్తృములచే పరులను హింసించుటయను దుర్గుణములు లేకుండుట, ఓర్పు నిష్కామట్యము గురువుల సేవించుట బాహ్యభ్యంతర పారిశుధ్యము స్థిరచిత్తత్వము దేహేంద్రియాదులును మోక్షార్థమున నుపయోగించుట.

2. ఇంద్రియ విషయములగు శబ్దాదులయం దిచ్చలేకపోవుట, అహంకారము లేకుండుట, పుట్టుక మృత్యుముగతములను వ్యాధులు తాపక్రయము మొదలగు వానివలన గలుగుదోషముల నెఱింగి వానిఁ దుచ్ఛములుగా భావించుటయు.

౩. పుత్రులు భార్య గృహములు మొదలగువానియందు 'ఇవి నావి' అను నభిమానముకాని వానికే గలనుభుక్షాదుములు దగినవిగా భావించుటకాని లేకుండుటయు, ఇష్టముగాని యనిష్టముగాని వచ్చినప్పుడు హర్షకోకముల నొందక సమచిత్తముతో నుండుటయు.

4. నాయందు (కృష్ణునియందు) దృఢమై యైక్యభావనతో గూడిన భక్తియును ఏకాంత దేశమున నిలిచి యాత్మ భావన జేయవలయునను తలంపును జనసమూహమధ్యమున నివసించక నిష్టములేక పోవుటయు.

5. ఎప్పుడును బ్రహ్మజ్ఞానమునందు దృఢచిత్తము గలిగియుండుటయు బ్రహ్మజ్ఞానమువలనమాత్రమే మోక్షముకలుగుననువిషయము నెఱింగి యామోక్షమునం దాశక్తిగలిగియుండుటయునను నీయిరువదియును జ్ఞానసాధనము లగుటచే 'జ్ఞానము' అని చెప్పబడుచున్నది. వీనికంటె భిన్నములగు నభిమానాదులు సంసారదుఃఖమును గలిగించునవి యగుటచే 'అజ్ఞానము' అని చెప్పబడుచున్నది. అని యమానిత్వాదులు శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మముచే గీతలయందు వివరింపబడియున్నది.

— ౧౦ గుణాతీతలక్షణములవివరణము. ౧ —

1. 'ప్రకాశం చ ప్రవృత్తిం చ మోహ మేవ చ పాజ్ఞి,
న ద్వేష్టి సంప్రవృత్తాని న నివృత్తాని కాంక్షతి.'
2. 'ఉదాసీనవదాసీనో గుణై ర్యో న విచార్యతే,
గుణా వర్తంత ఇత్యేవ యోఽవతిష్ఠతి నేర్లతే.'
3. 'సమదుఃఖనుభుస్సర్వస్థస్థమలోష్టాత్క కాఞ్ఞనః,
తుల్యప్రియాప్రియో ధీర స్తుల్యనిందాత్త సంస్తుతిః.'
4. 'మానావమానయో స్తుల్య స్తుల్యో మిత్రారిపక్షయోః,
సర్వారమ్భపరిత్యాగీ గుణాతీత స్స ఉచ్యతే.'
5. 'మాం చ యోఽవ్యభిచారేణ భక్తియోగేన నేవతే,
న గుణాన్ సమతీత్యైతాన్ బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే.'

1. "ఓయర్థునా! సత్వకార్య మగుజ్ఞానము కాని రజోగుణకార్య మగు వ్యాపారము (కర్మలు) చేయవలయు ననునిచ్చ కాని తమోగుణకార్య మగు భ్రాంతి (లేక మూర్ఖ) కాని వచ్చినప్పుడు వాని నెప్పుడు ద్వేషించడో రానిభుభముల (జ్ఞానము మొదలగువానిని) నెవ్వడు కోరడో."

2. "మధ్యస్థునివలె స్థిరుడై యెప్పుడు గుణములచే గడలించబడక (అనఁగా: రాగ ద్వేషాధీనుడై చలించుకొనుచుండక) 'గుణములు వానికార్యములందు బ్రవర్తించుచున్నవి' అని స్థిరచిత్తముతో నుండునో యిండుక యైన నీటు నటుఁ జలించడో."

3. “ఎవ్వనికి సుఖదుఃఖములును మట్టిపెళ్ల రాయి బంగారము అనునవియు (అనగా: నట్టిహీనాధికపదార్థంబులును) ప్రియాప్రియములును నిండాస్తోత్రంబులును సమానములై యుండునో పరమచిత్తకాంతి కలిగి యెవ్వఁడు జ్ఞానవంతుడై (లేక భ్రష్ట వంతుడై) యుండునో.”

4. “పరులు తన్ను గౌరవించినను అవమానించినను ఎవ్వఁడు సమచిత్తముతో నుండునో శత్రుమిత్రుల నెవ్వఁడు సమచిత్తముతోఁ జూచునో యెవ్వనికి నేప్రయత్నమును కాని లేవో, వాఁడు గుణాతీతుఁ డగును.”

5. “మఱియు దృఢమగు నభేదభావనకలిగి నన్నెవ్వఁడు సేవించునో (అనగా: నాత్మానుభవము చేయునో) వాఁడును గుణాతీతుడై బ్రహ్మరూపుఁడగును.”

అని గీతలయందు గుణాతీత లక్షణములు వివరింపబడియున్నవి.

క. రాజత్వ మమరినంతనె

భూజనములు వానిఁ జేరి పూజించుగతికొ

రాజలి సర్వముఁ దనుఁగా

యోజించినయపుడె పొందును త్తమగుణముల్.

96

టీ. రాజత్వము = రాజుగానుండుట, అమరినంతనె = కలుగఁగానే, భూజములు = భువిలో నున్నమనుష్యులు, వానికొ = ఆపురుషుని, చేరి, పూజించుగతికొ = పూజచేయునట్లు (అనగా: గౌరవించునట్లు), రాజలి = ప్రకాశించి, సర్వముకొ = ఈసమస్తప్రపంచమును, తనుఁగాకొ = స్వస్వరూపముగా, యోజించినయపుడె = తెలిసికొను తత్క్షణమే, ఉత్తమగుణములు = సద్గుణము లన్నియును, పొందుకొ = ఆపురుషుని చేరును.

తా. ఇంతవలె? పురుషుఁ డెట్టివాఁ డైనను వానికి రాజరికము వచ్చెనేని తత్క్షణమే సర్వజనులును వానిని సేవించునట్లు మొట్టమొదట భ్రాంతికిఁ జిక్కియే యున్నను ఆమానిత్వము మొదలగునుగుణములచే విడువఁబడియే యున్నను భ్రాంతి వదలి ‘సర్వము బ్రహ్మమే’ అని తెలిసికొనినతత్క్షణమే సర్వగుణములును నవ్వురుపు నాశ్రయించును.

అవ. ఇట్లుగుటకుఁ గారణమును జెప్పచున్నాఁడు:—

లే. తరుణి వేషంబుఁ గైకొన్న పురుషుఁ డరయఁ

బురుషుఁ డగుఁ గాక పరికింపఁ దరుణి యగునె

జీవభావంబుఁ జేకొన్న కేవలాత్ముఁ

డాత్ముఁ డగుఁ గాక మఱి జీవుఁ డగునె తెలియ?

97

టీ. అరయకొ = విభాగింపఁగా, తరుణివేషంబుకొ = స్త్రీవేషమును, కైకొన్న పురుషుఁడు = అంగీకరించినపురుషుఁడు, పరికింపకొ = విచారింపఁగా, పురుషుఁడగుగాక

=పురుషుడేయగునుగాని, కరుణియగునె = స్త్రీయగునా! తెలియక = విచారింపగా,
జీవభావంబు = జీవత్వమును, కైకొన్న కేవలత్తుడు = అంగీకరించిన యద్వితీయబ్రహ్మము,
అత్తుడగుఁగాక = బ్రహ్మమే యగునుగాని, మఱి, జీవుడగునె = జీవుఁ డగునా? (ఎప్పటికిని
గాఁ డనుట.)

తా. ఒకపురుషుడు స్త్రీవేషమును దాల్చినంతమాత్రముననే వానిపురుషత్వము
నకు భంగము లేనట్లు బ్రహ్మము జీవరూపముతో నున్నను ఆయనకుఁ గలబ్రహ్మత్వమున
కెప్పటికిని భంగము లేదు కదా. అమానిత్వాదిగుణములును బ్రహ్మమునకు స్వాభావికములే
(అనగాః బ్రహ్మమునకు మనస్సు లేదు కావున మానదంభాదు లందుటకే వీలులేదనుట)
కావున యోగి బ్రహ్మము నాత్మగా నెఱుంగఁగానే యాగుణములు కలుగుటకు సంశయ
మేమి? స్వభావగుణములై యుండి యవి యజ్ఞానబలముచే బ్రహ్మసాక్షాత్కారమునకుఁ
బూర్వము తిరోధానమును జేసియుండును. జ్ఞానానంతరమునఁ బ్రకాశించును. ఇందుఁ
గ్రోత్తగా వచ్చుట యనునదియే లేదుకదా.

తే. దంతిరూపంబుచే నొప్పుదారు వరయఁ

దారు వగుఁ గాక పరికింప దంతి యగునె?

విశ్వరూపంబుచేఁ దోచువిష్ణుమూర్తి

విష్ణుఁ డగుఁ గాక పరికింప విశ్వ మగునె?

98

టీ. అరయక = విచారింపగా, దంతిరూపంబుచే = వినుఁగుగా, ఒప్పుదారువు =
ఉన్నకొయ్య, దారువగుఁగాక = కొయ్యయేయగునుగాని, పరికింపక = విచారింపగా,
దంతియగునె = యథార్థమగు యేనుంగగునా, విశ్వరూపంబుచే = ప్రపంచస్వరూ
పముతో, తోచు విష్ణుమూర్తి = కానఁబడునట్టి పరబ్రహ్మము, విష్ణుఁడగుఁగాక = పర
బ్రహ్మమే యగునుగాని, పరికింపక = విచారింపగా, విశ్వమగునె = ప్రపంచమగునా!
(కానేరదనుట.)

తా. మఱియు కొయ్యతోఁ జేయంబడినయేనుఁగు యేనుంగగునా? కానేరదు.
కావున గజరూపముతో నున్నదారువు ఎప్పటికిని దారువే. అట్లే ప్రపంచరూపముతో
నున్న పరబ్రహ్మ మెప్పటికిని పరబ్రహ్మమే కాని ప్రపంచము కాదు కదా!

ఉ. వారణమంచు భ్రాంతుఁడగువానికి దారువు తోఁప దాక్రియక

దారువటంచుఁ గాంచు విహితజ్ఞానకుం బరికింపఁ గల్గునె?

వారణ మట్లు సర్వ మనువానికి బ్రహ్మము గానిపింప ద

ట్లూరక బ్రహ్మమందుఁ గను యోగికి సర్వము గల్గి తోచునే. 99

టీ. వారణమంచు = యథార్థమగు నేనుఁగు అని, భ్రాంతుఁడగువానికే =

భ్రాంతిచేఁ దయుచువానికి, దారువు తోచదు = కొయ్యకానంబడదు, అక్రియక = అట్లు,

దారువటంచుకొ = (ఇది కొయ్య) అని, కాంచు...నకుకొ - కాంచు = యథార్థస్థితిని చెప్పి కొనునట్టి, విహితజ్ఞానకుకొ = వివేకవంతునకు, పరికింపకొ = విచారింపకగా, వారణము = వినుగ, కల్లునే = కానబడునా (కనబడదు). అట్లు = అదియేవిధముగా, సర్వమునువానికికొ = 'ఇది ప్రపంచము' అని భ్రాంతి జెందువానికి, బ్రహ్మముగానుపింపదు = సర్వాధిష్ఠాన మగు పర బ్రహ్మము కానరాదు, అట్లు = అవిధముగానే, ఊరక, బ్రహ్మమందుకొ = (ఇది యంతయు బ్రహ్మమే) యని, కనుయోగికికొ = చూచినట్టి రాజయోగికి, సర్వము = నామరూపభేదములుగల ఈ ప్రపంచము, కలిగితోచునే = ఉన్నట్లు కానవచ్చునా? (కానరా దనుట.)

తా. యథార్థస్థితి ఇదియే యైనను 'ఇది యేనుగు' అని తలంచువానికి 'ఇది దారు వేకని వేటు కాదు' అని తోచదు. 'ఇది దారువు' అని యథార్థజ్ఞానము గలవానికి గజభ్రాంతియుఁ గలుగదు. ఇట్లే 'ఇది ప్రపంచము' అను భ్రాంతునకు బ్రహ్మస్వరూప జ్ఞానమును 'ఇది బ్రహ్మము' అనుజ్ఞానికి ప్రపంచభ్రాంతియును గలుగదు. వ అనిన విని హనుమంతుండు సీతారామున కిట్లునియె. 100

టీ. అనినకొ = అని ఇట్లు చెప్పకగా, విని, హనుమంతుండు, సీతారామునకుకొ, ఇట్లునియెకొ.

తా. స్పష్టము.

❧ సర్వము బ్రహ్మమనువాని వర్తనము. ❧

అవ. ఇట్లు రాజయోగోపదేశము ముగియఁగానే 'బ్రహ్మజ్ఞానమువలన లోకవ్యవహారమునకు హాని వచ్చును' అని సందేహించి హనుమంతుండు ప్రశ్న జేయుచున్నాడు:—

క. మీరలు నుడివినవడువున, నారసి, సర్వంబు బ్రహ్మ మని కనుఘనుడే ప్రారబ్ధవ్యవహారం, బేరీతిం జేయు దీని నెఱింగింపుఁ డనన్. 101

టీ. మీరలు = మీరు, నుడివినవడువునకొ = చెప్పినట్లు, ఆరసి = విచారించి, సర్వంబు = నమస్తప్రపంచము, బ్రహ్మమని = పరబ్రహ్మమని, కనుఘనుండు = తెలిసికొనునట్టి మహాత్ముండు, ఏప్రారబ్ధవ్యవహారంబుకొ - ప్రారబ్ధ = ప్రారబ్ధకర్తవలన కలిగిన, ఏవ్యవహారంబుకొ = ఏక్రియాకలాపమును, ఏరీతికొ జేయుకొ = ఎట్లు నిర్వహించును, దీనికొ = ఈవిషయమును, ఎఱింగింపుండు = తెలియ నుపదేశింపుండు, అనకొ = అని ప్రశ్నింపకగా.

తా. ఓ శ్రీరామా! మీరు చెప్పినవిధమున 'సర్వము బ్రహ్మమే' యనుమహాత్ముండు సాధనసాధ్యసాధకాది భేదసాధ్య మగు ప్రారబ్ధకర్తము నేవిధమున నిర్వహించును? ఈవిషయమును గుఱించి విచరింపవలయును, అనకొ.

వ. అనిన శ్రీరామచంద్రుం డవ్వాసరేంద్రున కిట్లనియె.

102

టీ. అనినక, శ్రీరామచంద్రుడు, అవ్వాసరేంద్రునకుఁ = అవాసరశ్రేష్ఠుడైన హనుమంతునకు, ఇట్లునియె = ఈవిధముగా నుపదేశింప నారంభించెను.

తా. అనిన రాముఁ డిట్లని సమాధానముఁ జెప్ప నారంభించెను.

అవ. 'బ్రహ్మజ్ఞానమువలన లోకానుభవమునకు (లేక లోకవ్యవహారమునకు) హాని లేదు' అను విషయమును దృష్టాంతపూర్వకముగా నిరూపించుచున్నాడు:—

చ ఘటకటకోర్చి కాపటని కాయము లంచు వివేకదృష్టిచేఁ
దటుకున మృత్సువర్ణజలతంతువు లంచు నెఱింగినంతఁ ద
త్సుటతరనామరూపములు పోవమినన్నియుఁ గార్యకోటికె
ప్పటివలె వచ్చు వచ్చినను బాధకమున్న దె హేతుదృష్టికిన్. 103

టీ. ఘట...ములక-ఘట = కుండ, కటక = కడియములు, ఊర్చిక = అలలు, పట = వస్త్రము, నికాయములక = అనువానియొక్క సమాహములను, సువివేకదృష్టిచేఁ = చక్కనిజ్ఞానముచే, తటుకునక = ఏకకాలమునందు, మృత్సువర్ణ...లంచుక-మృత్ = మృత్తిక యనియూ, సువర్ణ = స్వర్ణమనియూ, జల = నీరనియూ, తంతువులంచుక = దారమనియూ, ఎఱింగినంతక = తెలిసికొనఁగానే, తత్సుట...ములు-తల్ = ఆఘటాదులయొక్క, స్ఫుట తర = స్పష్టమైన, నామరూపములు = నామములును ఆకారములును, పోవమిన్ = సళింపవు కావున, అన్నియుక = ఆనామరూపములన్నియు, కార్యకోటికిక = అవసరము కలిగి నప్పుడు, ఎప్పటివలెవచ్చుక = భ్రాంతి యున్న సమయమునందు వలెనే, వచ్చినక = వ్యవహారమునకు వచ్చుచున్నను, హేతుదృష్టికిక = యథార్థజ్ఞానములకు, బాధకము ఉన్నదె = విరోధము సంభవించునా? (సంభవించనేర దనుట.)

తా. ఘటము మృత్తిక గాను కటకములు మొదలగువానిని సువర్ణముగాను అల లను జలముగాను వస్త్రములను తంతువులను గాను తెలిసికొనినను, వ్యవహారసమయమున నాఘటకటకాదులు మృత్తికాదిరూపములతోఁ గాక ఘటాదిరూపములతోనే వచ్చు చుండును. ఇట్లు వచ్చుటవలన 'కార్యము లన్నియుఁ గారణములకంటె భిన్నములు కావు' అనుజ్ఞానదృష్టికి భంగ మేమియు లేదు కదా.

అవ. ఇట్లు దృష్టాంతమును నిరూపించి దార్ఢాంతికమున సంయోజనజేసి బ్రహ్మ

వేత్తయొక్క యనుభవము నెఱింగించుచున్నాడు:—

శా. ఆరీతిక సకలంబు తత్త్వమని దివ్యాభ్యాత్మ యోగంబుచే
నారూఢిగ నుత్పాదితైవ్యంక నదీయాగేంద్రియాత్మభికిం

ప్రార్థనానుభవంబు గల్గునటు లొప్పారంగఁ దా ద్రష్టయై
సారోదారవిచారదృష్టి నరయున్ సర్వంబు బ్రహ్మంబుగాన్. 104

టీ. ఆరీతిఁ=ఆవిధముగా, నకలంబు=సమస్తమును, తత్త్వమని=బ్రహ్మ స్వరూప
మని, దివ్యా...బుచేదీప్య=శ్రేష్ఠమయిన, అధ్యాత్మయోగంబుచేఁ=జ్ఞాన యోగమున,
ఆరూఢిఁ=దృఢముగా, కనుయోగికిఁ=చూచునట్టిజ్ఞానయోగికి, ఎయ్యెడఁ = ఎచ్చట
నైనను, తదీ...లికిఁ-తదీయ=ఆయోగిసంబంధమయిన, అంగ = శరీరములయొక్కయు,
ఇంద్రియ=ఇంద్రియములయొక్కయు, ఆత్మ = జీవులయొక్కయు, అలికిఁ = సమాన
ములకు, ప్రార...వంబు-ప్రారబ్ధ = పూర్వజన్మకర్మలయొక్క (అనఁగా: తత్ఫలముల
యొక్క), అనుభవంబు=అనుభవము, కల్గునే=సంభవించును, అటులు=ఆవిధముగ, ఒప్పా
రంగఁ = శరీరాదులకుఁ బ్రార్థనానుభవము గలుగుచుండఁగా, తాఁ = బ్రహ్మస్వరూపుఁ
డైనతాను, ద్రష్టయై=సాక్షియై (అనఁగా: ఆప్రార్థనానుభవమునకును, దానిననుభవించు
దేహాదులకును, సాక్షియగుచు తా ననుభవించువాఁడు కాక), సారోదారవిచారదృష్టిఁ-
సార=శ్రేష్ఠమైనట్టియు, ఉదార=గంభీర మయినట్టియు, విచారదృష్టిఁ=జ్ఞాననేత్రముల
చేతను, సర్వంబుఁ=సమస్తప్రపంచమును, (అనఁగా: ప్రారబ్ధమును తదనుభవంబును దాని
ననుభవించు దేహాదులునుగూడ), బ్రహ్మంబుగాఁ = పరబ్రహ్మంబని, అరయుఁ = నిర్ణ
యించును. (మొట్టమొదట 'నేను ప్రార్థనానుభవమునకు సాక్షిని గాని ప్రారబ్ధము ననుభవి
ంచువాఁడను కాను' అని నిశ్చయించి పిదప ఈ ప్రారబ్ధకర్మము కూడ బ్రహ్మరూపుడ
నగు నాకంటె వేఱైనది కాదు. ఈప్రార్థనానుభవము దీని ననుభవించు దేహాదులును నా
కంటె భిన్నములైనవి కావు అని నిశ్చయించుకొనుము.)

తా. అట్లే సర్వమును పరబ్రహ్మమునుగా భావించుదృఢవిజ్ఞానము కలిగినవాని
వ్యవహారదశయందు దేహాదులు గానవచ్చినను లాప మేమియుం గలుగదు. సర్వము
బ్రాంతియే! కావున ప్రార్థనానుభవము కలుగుచున్నట్లు తోచుట కూడ బ్రాంతియే!
కాని యథార్థము కాదు. ఎట్లైన నేమి? జ్ఞాని (బ్రహ్మము) సర్వసాక్షియే కావున
నాప్రార్థనానుభవమునుగూడఁ జూచును. సర్వము స్వస్వరూపమునకంటె భిన్నము
కానిదానినిగా దృఢవిజ్ఞానముచే భావించుచుండును. ఈకారణమువలన 'సర్వముబ్రహ్మమే'
యను తలంపునకును కల్పిత భేదసాధ్య మగువ్యవహారంబునకును విరోధమేమియు లేదు!
అపరమార్థవిషయముతోఁ బరమార్థవిషయమునకు విరోధము వచ్చుననుట తగదు కదా!
'చిత్తరువునందు వ్రాయఁబడియున్న పులి మనుష్యులఁ జంపును' అనుట యెంత హాస్యా
స్పదమో ఇదియు (అనఁగా. నయథార్థమై బ్రాంతికల్పితమై యున్న వ్యవహారము
యథార్థస్థితిని బాధించుననుటయు) నంత హాస్యాస్పదమే.

అవ. మఱియు ననేకదృష్టాంతములచే వైవిషయమునే వివరించుచున్నాడు:—

శా. గానంబు న్నటనంబుఁ దాళగతులం గావించుచుం జారువి
ద్యానైపుణ్యముఁ జూపుచుకొని శిరముమీఁద గల్లుపెందొంతరం
బూనం గైకొనునాట్యశీలునిగతికొని బుంఖానుపుంఖోజ్వల
న్నానాథానుభవజ్ఞాఁడయ్యు బుధుఁ డానందాత్ముఁ గాంచుకొని మదిన్.

టీ. గానంబు = పాటను, నటనంబు = ఆటను, తాళగతుల = తాళ = తాళముయొక్క, గతుల = నడకల ననుసరించి, గావించుచు = చేయుచుండియును, చారు...ణ్యము-చారు = మనోహర మైన, విద్యా = గాననాట్యాదివిద్యలయందలి, నైపుణ్యము = నేర్పును, చూపుచుకొని, శిరముమీఁద = తనతలపై, కల్లుపెందొంతర = కల్లు-కల్లు=ఉన్నట్టి, పె = పెద్దదైన, దొంతర = కుండలదొంటిని, పూన = చెడ కుండ ధరించుటకు, కైకొనునాట్యశీలునిగతి = నేర్పునట్టివటునివలె, పుంఖా... డయ్యు = పుంఖానుపుంఖ = వరుసలువరుసలుగా, ఉజ్వల = ప్రకాశించుచున్న, నానాథ = అనేకవిషయములయొక్క, అనుభవజ్ఞాఁడయ్యు = అనుభవమును తెలిసికొనుచున్నవాఁడయ్యును, బుధుడు = జ్ఞాని, ఆనందాత్ము = ఆనందరూప మగు స్వస్వరూపమును, మదికొని = మనసునందు, కాంచుకొని = చూచుచుండును. (ప్రార్థన వ్యవహారము లెన్నియున్నను ఆత్మనిష్ఠకు భంగము కలుగదని భావము.)

తా. ఆడుచుఁ బాడుచు భరతకాస్త్రప్రావీణ్యమునంతయుఁ జూపుచుండుండుఁ జమత్కారి యగునటుండు తనశిరముపై నున్నదొంతర నిండుక దైన నేమరక చిత్తము నంతయు నందే నిలిపి యుండుట లోకమునఁ జూచుచున్నాము. ఇట్లే బ్రహ్మజ్ఞాని సర్వోద్రియములతో సర్వవిషయముల ననుభవించుచున్నను సర్వకారణమగు స్వస్వ రూపమును జూచుచునే యుండును.

చ. స్వకృతవిచిత్రపట్టణ మసన్నయ మంచు నెఱింగి భ్రాంతి నొం
దక యిల నింద్రజాలకుండు దాని సృజించువిధంబున నిజ
ప్రకృతికృతప్రపంచమున భావముగా వివరించి కాంచి త
ద్వికృతులఁ జెందకే ఘనవివేకి యొనర్పు సమస్తకార్యముల్. 106

టీ. ఇల = భూమియందు, ఇంద్రజాలకుండు = ఇంద్రజాలముఁ జేయువాడు, స్వకృ...ణము-స్వ = తనచే, కృత = చేయఁబడిన, విచిత్ర = చిత్రమైన, పట్టణము, అసన్నయమంచు = అభావరూపమని, ఎఱింగి = తెలిసికొని, భ్రాంతి నొందక = భ్రమలేక (అనగా 'ఈ పట్టణము యథార్థమైనది' అని యెన్నటికిని తలఁచక), దానికొని = అపట్టణమును, సృజించు విధంబున = కల్పించునట్లు, ఘనవివేకి = మహాజ్ఞాని, నిజ...చము =

నిజఃతనయౌక్ (బ్రహ్మమునకును జ్ఞానిని భేదము లేదు కావున నిట్లు చెప్పబడినను) ప్రకృతిఃమాయచేత, కృతఃచేయబడిన (అనగా సృజింపబడిన), ప్రపంచము, అభావముగా వివరించి=అభావరూపముగా విమర్శించి, కాంచి=తెలుసుకొని, తద్వికృతులః=ఆ ప్రపంచ సంబంధములను వికారములను, చెందకే=పొందకయే, సమస్త కార్యములు, జనర్తుః=చేయును.

తా. మఱియు నైంద్రజాలికుడు తనమాయచే గల్పింపబడిన పట్టణము శూన్యరూపమే యని యెఱింగినవాఁడగుటచే భ్రాంతిలేక సర్వమును జేయునట్లు జ్ఞానియైనదనమాయచే (జ్ఞానిని బ్రహ్మమునకును భేదము లేదు కావున నిట్లు చెప్పబడినను) గల్పింపబడు ప్రపంచము మిథ్యయని యెఱింగినవాఁడు కావున సర్వకార్యముల నాచరించు చున్నను దాని వికారములతో సంబంధపడఁడు.

మ శివజీనైక్యసమాధియందు విలసచ్చిన్నాత్రతత్త్వంబుఁ దా నవలీలం గని పూర్ణుడై పిదప మాయాసంస్పృతం జెందినం తవులన్నేర్చునె యోగి పాలు పెరుగై ద్రచ్చంగ వేతైన యా నవసీతం బిఁకఁ జల్లలోఁ గలయు నే నానాప్రకారంబులన్. 107

టీ. యోగి=జ్ఞానయోగి, శివ...యందుఁ-శివ=పరమాత్మకును, జీవ = జీవునకుఁ గల, వికృతసమాధియందుఁ = వికత్వరూపయోగ నిష్ఠయందు, విలస...త్వంబుఁ-విలసత్=ప్రకాశించుచున్న, చిన్నాత్ర=జ్ఞానమాత్రమైన, తత్త్వంబుఁ = పరబ్రహ్మత్వమును, తాఁ=స్వయముగా, అవలీలఁ=సుఖముగా, కని=సాక్షాత్కరించి, పూర్ణుడై = తద్రూపమునదాల్చి (అనగా దృఢమగు నైక్యజ్ఞానము కలిగి), పిదపఁ = తర్వాత మాయాసంస్పృతిఁ=మాయారూపమైన సంసారమును, చెందినఁ = పొందినప్పటికి, తవులన్నేర్చునే = ఈ సంసారమునకును ఆతనిని సంబంధము కలుగునా? (కలుగలేదనుట), పాలు, పెరుగై, (మాటి) ద్రచ్చంగఁ=చిలుకఁగా, వేతైన = ఆ పెరుగునా నుండి వేటుగా వచ్చిన, అనవసీతంబు=ఆ వెన్న, ఇఁకఁ=పిదప, నానాప్రకారంబులఁ=ఎన్నివిధములుగాఁ బ్రయత్నించినను, చల్లలోఁ=మట్టిగలో, కలయునే=కలియునా!

తా. ఇదియును గాక భ్రాంతి దొలగి జీవబ్రహ్మైక్యమును దెలిసికొని సర్వము పూర్ణుడై యోగారూఢుండైయున్న మహాత్ముడు కల్పితసంసారమును జెందినను వాని వికారములంటవు. పాలును పెరుగుఁజేసి దానిని మథించి తీయబడిన వెన్న అపాలకంటెను పెరుగునకంటెను వేఱే యగును కాని యెప్పటికైన దానియందు కలియునా? కలియుదు కదా! అట్లే బ్రహ్మసన్నిధి జీవితము సంబంధపడఁడు.

తే. ప్రజ్వలతావకావృతపర్వతంబు

నాశ్రయించునె మృగవిహంగాదికములు
బ్రహ్మమయుండై ప్రకాశించు బ్రహ్మవిదుని
నంటునే పుణ్యపాపంబు లాంజనేయ !

108

టీ. ఆంజనేయ! ప్రజ్వల...తంబు-ప్రజ్వలత్=మండుచున్న, పావక=అగ్ని
హోత్రముచేత, అవృత=చుట్టబడిన, పర్వతంబు, మృగ...ములు-మృగ = మృగ
ములు, విహంగ=పక్షులు, అదికములు=మొదలగునవి, ఆశ్రయించునె, బ్రహ్మమయుండై=
బ్రహ్మరూపుడై, ప్రకాశించు బ్రహ్మవిదుని=ప్రకాశించుచున్న బ్రహ్మజ్ఞానిని, పుణ్య
పాపంబులు, అంటునే=తగులునా? (తగులవనుట.)

తా. ఆంజనేయ! మండుచున్న యగ్నిచే నావరింపబడిన యగ్నిపర్వతమును
మృగములుకాని పక్షులుకాని యాశ్రయింపనట్లు బ్రహ్మవేత్తయు బ్రహ్మరూపుండగు
మహాత్ముని పుణ్యపాపములు (అనగా మంచి చెడ్డలు; సర్వవికారములును మంచివనియు
చెడ్డవనియు రెండువిధములుగా విభాగించుట యుక్తిహీనముకాదు. కావున నిట్లు చెప్ప
బడెను.) అంటనేరవు.

కవిరాజవిరాజితము:—

తరణి సమస్తసంబులఁ గ్రోలుచుఁ దద్రసనిష్ఠవికారములం
బొరయనిచందమునన్విషయంబులఁ బొందుచుఁ దద్గుణదోషములఁ
నిరతము నంటక యోగివరుం డతినిర్మలనిశ్చలమానసుఁ డై
పరమసుఖామృతవార్ధిని గ్రుంకుచుఁ బావనుఁ డై విలసిల్లుఁ దగన్.

టీ. యోగివరుఁడు = శ్రేష్ఠుడగు జ్ఞానయోగి, తరణి = సూర్యుఁడు, సమస్త=
సర్వవిధములైన, రసంబులఁ=ద్రవపదార్థములను, గ్రోలుచుఁ = కిరణములచే నాకర్షిం
చుచు, తద్రస...ములఁ-తత్ రస=ఆరసద్రవపదార్థములయందు, నిష్ఠ = ఉన్న, వికా
రములఁ=ఉప్పు మొదలగువికారములను, పొరయనిచందమునఁ = పొందనట్లు, విషయం
బులఁ = శబ్దాదుల నన్నిటిని, పొందుచుఁ = ఆశ్రయించు చుండియును, తద్గుణదోష
ములఁ-తత్=అవిషయములయందలి, గుణ = గుణములను గాని, దోషములఁ=దుర్గుణ
ములను గాని, నిరతముఁ = ఎల్లప్పుడు, అంటక=పొందక, అతి...నుండై-అతి=మిగులు
నిర్మల=పరిశుద్ధమైనట్టియు, నిశ్చల = చలింపనట్టియు, మానసుఁడై = మనస్సుకలవాడై,
పరమసుఖామృతవార్ధిఁ-పరమ = శ్రేష్ఠమయిన, సుఖ=ఆనందమనెడు, అమృత=అమృ
తముయొక్క, వార్ధిఁ=సముద్రమునందు, గ్రుంకుచుఁ = మునుగుచు, పావనుఁడై=నిర్మ
లఁడై, తగన్=ప్రశంసనట్లుగా, విలసిల్లుఁ = ప్రకాశించును.

తా. మఱియు సూర్యుడు సర్వద్రవపదార్థముల నాకర్షించు చున్నను వాని యందున్నలవణాదిరసములను కాని సుగంధదుర్గంధములను కాని పొందనట్లు ఈర్ష్య యోగియు సర్వవిషయముల ననుభవించుచున్నను అందలిగుణదోషములఁ జెందఁడు. పరిశుద్ధ మైనట్టియు నిశ్చల మైనట్టియు మనస్సు గలవాడై బ్రహ్మసంపదసముద్రమున నోలలాడుచు నతినిర్మలఁడై యుండు.

తోదకవృత్తము:—

చారువి వెకి యసారముహాసం, సారముఁ జెంది యసంగత నుండున్
సీరజపత్రము సీరము నేప్రా, ద్వారయ నంటియు నంటనిభంగిన్.

టీ. ఆరయన్ = విచారింపఁగా, చారువివేకి=చక్కనిజ్ఞానము కలవాడు, అసార మహాసంసారమున్-అసార=నిస్సార మయిన, మహత్=గొప్పదయిన (అనఁగా: తోలఁ గించుకొనుటకు పీలులేని), సంసారమున్, చెంది=ఆశ్రయించి (అనఁగా: సంసారమున కనుగుణముగాఁ బ్రవర్తించుచుండియును), సీరజపత్రము = తామరయాకు, సీరమున్ = సీటిని, ఏప్రాద్దున్=ఎప్పుడును, అంటియున్=తాకియును, అంటనిభంగిన్=తాకనట్లు, అసంగతనుండున్ = సంబంధపడనివాడై యుండును.

తా. సీటియందే సర్వకాలములయందు నుండియు దానితో సంబంధపడని తామరయాకువలె దివ్యజ్ఞానసంపన్నుఁడు సర్వవ్యవహారముల నాచరించుచు సంసారమునందున్నను దానితో సంబంధపడక యసంగుడై యుండును.

ఆ. పావకుండు సర్వభక్షకుల డయ్యు ని

ర్దోషుడై నభంగి దూరదర్శి

విషయరాగి యయ్యు వీతరాగియు నై వె

లుంగుచుండు ముక్తసంగుఁ డగుచు.

111

టీ. పావకుండు=అగ్ని, సర్వభక్షకుండయ్యున్ = సమస్తపదార్థములను భుజించు వాడయ్యును (అనఁగా: గాల్చువాడయ్యును), నిర్దోషుడైనభంగిన్ = దోషములేని వాడైనట్లు, దూరదర్శి=జ్ఞాని, విషయరాగియయ్యున్-విషయ=శబ్దాదులయందు, రాగి యయ్యున్=ఇచ్చగలవాడయ్యును, వీతరాగియునై = వైరాగ్యవంతుఁడు కూడనగుచు, ముక్తసంగుఁడగుచున్-ముక్త = విడువఁబడిన, సంగుఁడగుచున్=అభిమానము గలవాడై, వెలుంగుచుండున్=ప్రకాశించుచుండును.

తా. అగ్నిహోతుఁడు పరిశుద్ధము లైనపదార్థములను గాని యపరిశుద్ధములైన పదార్థములను గాని భక్షించువాడైనను పరిశుద్ధుడై యెనట్లు రాజయోగియు సకలవిషయముల ననుభవించుచున్నను వైరాగ్యవంతుడై (అనఁగా: నిత్యపరిశుద్ధుడై) యుండును.

త్రే. తనరుసాత్విక రాజసతామసములఁ

బొంది పొందఁడు నిర్గుణానందవరుఁడు

మంటి నంటియు నంటక యెంటి మెలఁగు

విమలమృత్కీటకంబు చందమున ననఘ!

112

టీ. అనఘ=ఓదోషరహితుఁడ, మంటిక, అంటియు = తగిలియు, అంటక = తగులక, ఒంటిక = స్వతంత్రముగా, మెలం...మునక-మెలంగు = సంచరించునట్టి, విమల = పరిశుద్ధమయిన, మృత్కీటకంబుచందమునక=కుమ్మరిపురుగువలె, నిర్గుణానంద వరుఁడు-నిర్గుణానందానందగుణశాన్తమైన, అనంద=బ్రహ్మానందమునందు, పరుఁడు=అశగల వాఁడు (లేక బ్రహ్మానందమే ముఖ్యస్థానముగాఁ గలవాఁడు), తనరు...ములక-తనరు= ఒప్పునట్టి, సాత్వికరాజసతామసములక = సత్వరజస్తమోగుణముల, పొంది పొందఁడు= ఆశ్రయించియు ఆశ్రయింపనివాడే.

తా. ఓదోషరహితుడా! కుమ్మరిపురుగు వట్టియందే తిరుగుచున్నను దాని నంట నట్లు బ్రహ్మానందానుభవసమితుఁడు సత్వరజస్తమోగుణములను (అనఁగా: వానివలనఁ గలుగు ప్రకాశప్రవృత్తిమోహములను) జెందియు వానితో సంబంధపడఁడు.

చ. పరపురుషానురక్తి గలభామిని యెల్లపనుల్ గృహంబునం

బొరిఁబొరిఁ జేయుచుం బ్రియునిపొందు సుఖంబుగఁ జూచురీతి భా

స్వరపరతత్త్వవేది నిజవర్ణనిజాశ్రమయోగ్యధర్మముల్

నిరతము నల్పుచుం బరమనిర్మలసౌఖ్యముగాంచు నెమ్మదిన్. 113

టీ. పర...మిని-పర = ఇతరుడైన, పురుష = పురుషునియందు, అనురక్తిగల = ప్రీతిగల, భామిని=స్త్రీ, ఎల్లపనులు=సమస్తకార్యములను, గృహంబునక = తనయింటి యందు, పొరిక పొరిక = శీఘ్రముగా, చేయుచుక, ప్రియునిపొందుక = తనచే గావించఁబడిన పురుషునియొక్క సంబంధమును, సుఖముగక=సుఖమని, ఎంచురీతిక = సర్వకాల సర్వావస్థలయందును దలంచునట్లు, భాస్వర...వేది-భాస్వర = ప్రకాశించు చున్న, పరతత్త్వ=పరబ్రహ్మతత్త్వమును, వేది = తెలిసికొన్నవాఁడు, నిజ...ములు-నిజ వర్ణ = స్వకీయమైన కాంతిని, నిజాశ్రమ = స్వకీయమైన ఆశ్రమమునకును, యోగ్య = వర్ణ = స్వకీయమైన కాంతిని, నిరతము = ఎల్లప్పుడును, నల్పుచుక = చేయుచును, నెమ్మ తగిన, ధర్మముల్=విధులను, నిరతము = ఎల్లప్పుడును, సల్పుచుక = చేయుచును, నెమ్మ దిక = మనస్సునందు, పరమ...చేతక-పరమ=శ్రేష్ఠమైన, నిర్మల=పరిశుద్ధమైన, సౌఖ్య ముక = బ్రహ్మానందమును, కాంచుక = సర్వకాల సర్వావస్థలయందును జూచుచుండును.

తా. పరపురుషానురాగముగల స్త్రీ ఇంటియందలి సర్వకార్యములను చక్కగా నిర్వహించుచున్నను, ఆపరపురుష సమాగమసుఖమునే మనసున సర్వకాలములయందును

భావించుచున్నట్లు జీవబ్రహ్మైక్యము నెఱిగిన యోగి తన వర్ణాశ్రమ ధర్మములు పూర్తి
కతో నాచరించుచున్నను సర్వకాలములందును మనసున బ్రహ్మానందమునే కనుగొను
చుండును.

వ. అట్టిమహానుభావుండు ప్రారబ్ధవశంబుచే స్వవర్ణాశ్రమోచితధర్మంబుల
యందుఁ బ్రవర్తించు సమయంబున.

114

టీ. అట్టి మహానుభావుండు, ప్రారబ్ధవశంబుచే - ప్రారబ్ధ = పూర్వజన్మకర్మము
యొక్క, వశంబుచే = స్వాధీనమం దుండుటవలన, స్వవర్ణా...యందు - స్వవర్ణ = తన
జాతికిని, ఆశ్రమ = తన యాశ్రమమునకును, ఉచిత = తగిన, ధర్మంబులయందు = విధు
యందు, ప్రవర్తించు సమయంబున = ప్రవర్తించుచున్నప్పుడు (అనగా : నాయా
కర్మల నాచరించుచున్నప్పుడు.)

తా. స్పష్టము.

ద్విరదగతిగడ. —

మొదలు సరిగాఁగఁ గనుమోదమును భేదమును
వదలుకొనియుండుఁ బరవాదమును భేదమును
గలఁతఁడి సల్పఁడు వికర్తమును గర్తమును
దలఁచఁ డొకయించుక యధర్తమును ధర్తమును
మరుటకొని చేయఁ డభిమానమును మానమును
మఱిచియును మానఁ డభిమానమును జ్ఞానమును
గ్రందుకొని పొందఁడు సుకాంతలను వింతలను
జెందఁ డతిదుర్విషయచింతలను వంతలను
సౌలయక జయించు నతిసుప్తియు నసుప్తియును
దెలిసి కను నాత్మసుఖతృప్తియును జ్ఞప్తియును
లౌల్యమతిఁ దాల్చు డభిలాషమును వేషమును
దుల్యముగఁ గాంచు ఘనతోషమును రోషమును
జెలులవై నుంచఁ డిల స్నేహమును మోహమును
దెలియఁ డిది సత్యమని దేహమును గేహమును
వీరసముగ నెంచు నలవిత్తముల మొత్తముల
సరసముగ నెంచు మది సత్తములఁ జిత్తముల

శ్రమ గొని భజింపఁ డిల బొత్తులను బుత్తులను
సమముగఁ దలంచు నుదేశిత్తులను మిత్రులను

గర మభిలషింపఁ డొకకల్పియును బల్పియును
సిరియును గొనున్ బుధుల చెల్పియును దాల్పియును
సడలఁ డొకయింతయును శాంతియును దాంతియును
గడ కరుగ నీడు ముఖ కాంతియును త్కాంతియును
బ్రా పనుచుఁ జూచు గురుభక్తియు విరక్తియును
నోపిక నెటుంగు శ్రుతియుక్తియును ముక్తియును.

115

టీ. మోదముక్ = సంతోషమును, భేదముక్ = దుఃఖమును, మోదలునరిగాఁగఁ = సమానముగా, కనుక్ = చూచును, పరవాదముక్ = ఇతరులతో వాదించుటయును, భేదముక్ = భేదబుద్ధియును, వదలకొనియుండున్ = విడిచిపెట్టును. వికర్తముక్ = నిషిద్ధకర్తమును, కర్తముక్ = విహితకర్తమును, కలఁతఁడి = (ఇది నిషిద్ధమే. దీని నెట్లు చేయుదును? ఇది విహితకర్తమే. దీని నెట్లు చేయకుదును? అని) కలఁతజెంది, నల్పఁడు = చేయఁడు (అనఁగా దాను కర్తకాఁడు. కావున విధియైనను నిషిద్ధమైనను సమచిత్తముతో నాచరించుచుండు ననుట). అధర్తముక్, ధర్తముక్, ఒకయించుక = కొంచెమైనను, కలంపఁడు = విచారింపఁడు, అభిమానముక్ = అహంకారమును, మానముక్ = గర్వమును, మరులుకొని = ఆసక్తుడై, చేయఁడు = కలుగ చేసికొనఁడు, అలిమానముక్ = అధికమగు మానమును, జ్ఞానమునుక్ = బ్రహ్మజ్ఞానమును, మఱిచియుక్ = ప్రమాదముఁ జెందియైనను, మానఁడు = విడువఁడు, సుకాంతలక్ = చక్కని స్త్రీలను, వింతలక్ = ఆశ్చర్యకరములగు (లేక ఆనందకరములగు) వానిని, క్రందుకొని = అధికముగా, పొందఁడు = ఆశ్రయింపఁడు, అది దుర్విషయచింతలక్ = శబ్దాదివిషయములను అందలి యాలోచనములును, వంతలక్ = ఆ విషయములు దొరకక పోవుటవలనఁ గలుగు దుఃఖములను, చెందఁడు, అతిసుప్తి = అతినీద్ర, అసుప్తియుక్ = నిద్రలేకుండుటను, పొరయక, సుఖముగ, జయించుక్, ఆత్మసుఖకృత్తియుక్ - ఆత్మ = బ్రహ్మరూపమైన, సుఖ = ఆనందముచే, తృప్తియుక్, జ్ఞప్తియుక్ = జ్ఞానమును (లేక జ్ఞానరూపమయిన బ్రహ్మమును), తెలిసి = కాస్తయుక్త్యనుభవములచేఁ దెలిసి, కనుక్ = చూచును, తాల్పముతే = ఆనత్తమగుచిత్తముతో, అభిలాషముక్ = కామమును, వేషమును = వస్త్రాలంకారాదులను, తాల్పఁడు = ధరింపఁడు. ఘనతోషముక్ = అధికమగు సంతోషమును (అనఁగా బరులకుఁ దనమీదంగల మంచియభిప్రాయమును). రోషముక్ = (పరులకుఁ దనపై కలిగిన) రోషమును, తుల్యముగఁ = సమానముగా, కాంచుక్ = చూచును, ఇలక్ = ఈ భూమియందు, స్నేహముక్ = అనురాగమును, మోహముక్ = భ్రాంతిని, చెలులవైక్ = స్త్రీలపై (లేక మిత్రులపై), ఊంచఁడు, దేహముక్ = ఈదేహమును, గేహముక్ = గృహమును, ఇదినత్యమని = ఇది

యథార్థము” అని, తెలియఁడు = తలంపఁడు; అలవిత్తములక్ = ధనములను, మొత్తములక్ = బంధుసమూహములను, విరసముగ నెంచుక్ = రసహీనములని తలంచును, మర్చిక్ = మనస్సునందు, సత్తములక్ = శ్రేష్ఠులను (అనఁగా బ్రహ్మజ్ఞాననిష్ఠులను), చిత్తములక్ = బ్రహ్మకారవృత్తులను, సరసముగక్ = సారవంతములుగా, ఎంచుక్ = నిశ్చయించును, పౌత్రులక్ = మనుమలను, పుత్రులక్ = కుమారులను, భ్రమగొని = (వీరు నావారు; నేను వీరివాడను; మారిదువురకు సంబంధముకలదు అని భ్రాంతిచెంది,) భజింపఁడు = సేవింపఁడు (అనఁగా నభిమానింపఁడు), ఉరుశత్రులక్ = గొప్పశత్రువులను, మిత్రులక్ = స్నేహితులను, సమముగఁదలంచుక్ = సమానముగాఁజూచును, ఒకకల్పియుక్ = వివిధముగ నంపదనుగాని, బల్పియుక్ = బలమునుగాని, కరము = మిగుల, అభిలషింపఁడు = కోరఁడు, బుధులచెల్పియుక్ = విద్వాంసుల స్నేహమును, తాల్పియుక్ = ఓర్పును, సీయసుకొనుక్ = మహానమ్మిగఁ దలంచును, కాంతియుక్ = చిత్తకాంతిని, దాంతియుక్ = ఇంద్రియనిగ్రహమును, ఒకయింతయుక్ = కొంచెమైనను, సడలఁడు = విడువఁడు, ముఖకాంతియుక్, తూంతియుక్ = శీతోష్ణసహనంబును, కడకరుగ నీఁడు = తొలగిపోనీయఁడు (అనఁగా నెవ్వడును విశేషముగ ముఖకాంతినిగలిగి శీతోష్ణాదుల సహించుచు నుండును) గురుభక్తియుక్, విరక్తియుక్ = వైరాగ్యంబును, ప్రాపనుచుఁజూచుక్ = “ఇదిమే మనకు శరణము” అని తలంచును, శ్రుతియుక్తియుక్ = వేదయుక్తులను (లేక వేదములనుయుక్తులను.) ముక్తియుక్ = మోక్షంబును, ఓషిక నెఱుంగుక్ = పరిశ్రమముఁజేసి తెలిసికొనును.

తా. మఱియు నాబ్రహ్మజ్ఞాని వ్యవహారములు చేయునప్పుడు సుఖదుఃఖముల సమముగాఁ జూచును, పరు లెట్లుచెప్పినను “అవును కాదు” అనఁడు. “వారు నావారు. వీరు నావారు. నేను వేఱు, వాఁడు వేఱు” అని భేదసంకల్పమును జేయఁడు. “ఇది నిషిద్ధకర్త. ఇది విహితకర్త. దీనినిచేయరాదు. దీనిని చేయవచ్చును” అని కొంచెమైనను లక్ష్యము చేయఁడు. మనసున కలత నొందఁడు. ధర్మాధర్మములఁ గొంచెమైనను విమర్శింపఁడు. (అనఁగా నేది యెప్పటికిఁ దటస్థించునో దానినప్పుడు కలత యేమియు లేకుండ నొనర్చును.) అహంకారగర్వముల నెన్నటికిని జెందఁడు. త్రివిధమానములను బ్రహ్మజ్ఞానంబును విడువఁడు. స్త్రీలను కాని యాశ్చర్యకరములగు నితర విషయములను కాని యాశ్రయింపఁడు. విషయానురాగమును కాని అవి దొరకకుండుట వలన దుఃఖమును కాని పొందఁడు. నిద్రను బాగ్రజ్ఞనుకూడ జయించును. బ్రహ్మసందానుభవమునఁ గలుగుతృప్తిని మాటస్థూపముగ నిత్యజ్ఞానప్రకాశమును వివేకదృష్టిచే నెఱుంగును. వివిషయమునం దైనను గోరింపిగాని ప్రకృతములను దృఢంబుగాఁ జూచునుగాని యానందకై

చేయఁడు. అట్టివానికి బరులేమిచేసినను వికారముండకపోవుటచే దోషములేదు కదా! తన్ను జూచి ఇతరులు సంకసించినను కోపించిన నొక్కటిగాఁ జూచును. మిత్రులపై స్నేహభావమును కాని స్త్రీలపై ననురాగమును (లేక భ్రాంతిని) కాని యుంచఁడు. ఈదేహమును గృహమును సత్యములుగా నెన్నఁడును భావింపఁడు. ధనసమూహములను బంధవులను నిస్సారభూతములుగాఁ జూచును. సత్పురుషులును జ్ఞానముచేఁ బ్రసన్నము దివ్యహృదయములను సారభూతములుగాఁ జూచును. పుత్రులైనను పౌత్రులైనను వారియెడ భ్రాంతినుంచఁడు. శత్రుమిత్రుల సమముగాఁ జూచును. తనకు సంపదను గాని బలమును గాని కొంచెమైనను గోరఁడు. విద్వాంసులతో స్నేహముచేయుటయు, నోర్పు కలిగియుండుటయు ననునవియే మహైశ్వర్యమని భావించును. చిత్తకాంతిని ఇంద్రియనిగ్రహమును కొంచెమైన వదలఁడు. ముఖకాంతిని ఓర్పును ఇటునటులఁ జరింప నీయఁడు. (అనఁగా నెప్పుడును ముఖకాంతితోఁ గూడియే యుండును.) గురుభక్తివైరాగ్యములే శరణములని నమ్మియుండును. వేదములును దానికనుగుణములగు యుక్తులను (లేక వేదమునందలి యుక్తులను) మోక్షమును (అనఁగా మోక్షస్వరూపమును) ఖాన్కితో విచారించును.

వ. అని మఱియు నిది శాస్త్రోక్తప్రకారం బింక ననుభవంబు వినుము.

టీ. అని, మఱియున్, ఇది=ఈచెప్పినదంతయు, శాస్త్రోక్తప్రకారంబు=శాస్త్రము ననుసరించి చెప్పంబడినది, ఇంకన్, అనుభవంబు=అనుభవమునుసరించి చెప్పంబడుదానిని వినుము.

తా. ఓపార్వతీ! ఈవిధముగాఁ జెప్పి శ్రీరాముఁడు హనుమంతునితో నిట్లనియె. ఓయాంజనేయుఁడా! పైచెప్పిన బ్రహ్మజ్ఞచర్యయంతయు శాస్త్రోక్తమైనది. ఇక మహాత్ముల యనుభవము ననుసరించి సర్వమును వివరింతును.

అవ. ఇట్లు ప్రతిజ్ఞఁ జేసి దృష్టాంతపూర్వకముగా ననుభవము నెఱింగించు చున్నాఁడు:—

మ. తలఁపన్ గాఢవిరక్తియున్ స్ఫుటతరాద్వైతాత్మవిజ్ఞానము
జ్వలనరేంద్రియమానసోపరతియున్ సుపూర్ణమై నిత్యమున్
చెలయంగాఁ దనుఁ గాంచుకేవలనకున్ విశ్వంబు చూపట్టు నే
కలలోఁ గన్నగజంబు మేలుకొనినం గన్నట్టు నే మాచుతీ! 117

టీ. మారుతీ=ఓవాయుపుత్రా, తలంపన్=విచారింపఁగా, గాఢవిరక్తియున్-గాఢ
=అత్యధికమైన, విరక్తియున్=వైరాగ్యంబును, స్ఫుట...నమున్, స్ఫుటతర=స్పష్టమైన,
అద్వైత=ఏకరూపమైన, అత=పరబ్రహ్మమయొక్క, విజ్ఞానమున్=అనుభవజ్ఞానమును,

ఉజ్జ్వల...రతియుక్-ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్న, సర్వ=సమస్తములయిన, ఇంద్రియ
ఇంద్రియములయొక్కయు, మానస=మనస్సుయొక్కయు, ఉపరతియుక్=శాంతియును
నిత్యముక్=ఎల్లప్పుడును, సంపూర్ణమై, వెలయంగాక్=అభివృద్ధిచెందుచుండగా, తన్మక్
=తనస్వరూపమును, కాంచుకేవలనకుక్=చూచునట్టియేకస్వరూపునకు, విశ్వంబు=ప్రపంచము,
(అసత్యమైన ప్రపంచము), చూపట్టునే=కానవచ్చునా? (కానరాదు.) కలలాక్,
కన్నగజంబు=చూచినయేనుఁగు, మేలుకొనినక్, కన్నట్టునే=కానవచ్చునా? (అనగా
కానరాదు.) కలలానిపదార్థములవలె భ్రాంతియున్నప్పుడు మాత్రమే కనంబడుప్రపంచము
భ్రాంతిలేని సిద్ధనకు గానరాదు అని భావము.

తా. ఓయాంజనేయా! దృఢమగు వైరాగ్యంబును అత్తస్వరూపవిజ్ఞానంబును
దానివలన గలిగిన చిత్తేంద్రియశాంతియును గలమహాత్మునకు సర్వకార్యములయందు
నాత్మావలోకనముఁ జేయంగలభక్తులకు సీప్రపంచము బొత్తిగనే కానరాదు. భ్రాంతి
కల్పితమగుటచే సీప్రపంచము స్వప్నతుల్యమైనది. పారమార్థికమగుటచే నాత్మరూపు
జాగ్రదవస్థాతుల్యమైనది. కావున యథార్థజ్ఞానముకల మహాత్మునికి స్వప్నదృష్టమైన
గజము జాగ్రతయందుఁ గానరానిభంగి సీప్రపంచము బొత్తిగనే కానరాదు.
ఇది యనుభవసిద్ధమే కదా! కావున బ్రహ్మజ్ఞాని ప్రారబ్ధానుభవముఁ జేయుచున్నట్లు
భ్రాంతులకుఁ దోచు నంతియే కాని వాని కాయనుభవమే లేదని నిశ్చయించుకొనవలయును.

బ్రహ్మవిద్బ్రహ్మవిద్వర బ్రహ్మవిద్వరీయ బ్రహ్మవిద్వరిష్ఠులలక్షణము.

వ. ఇంక నొక్కవిశేషతాత్పర్యంబు వివరించెద నాకర్ణింపుము బ్రహ్మ
విదుండు బ్రహ్మవిద్వరుండు బ్రహ్మవిద్వరీయుండు బ్రహ్మవిద్వరిష్ఠు
డన మత్స్వరూపతత్త్వజ్ఞులు నలువురు గల రందు దేహేంద్రియాది
కర్తృత్వంబును కర్తృఫలకాంక్షయు లేక నిత్యనైమిత్తికంబు లైన
యజ్ఞదానతపశ్శ్రమఖవైదికకర్తవ్యంబుల యథావిధిగా నాచరిం
చుచుఁ గామ్యకర్తవ్యంబుల విడిచి శాస్త్రగర్వితంబులు గాని లోక
కర్తవ్యంబుల యథోచితంబుగా నొనర్చుచుండుత్రమిత్రకళత్రవిత్తకే
త్రాదులయందు వైరాగ్యంబు గలిగి యదృచ్ఛాలాభసంతృప్తుండు
గామరాగద్వేషభయలోభమోహమదమత్సరాదినానావిధ చిత్త
వికారరహితుండు సతతవిజితశరీరేంద్రియప్రాణాంతఃకరణుండు నిర
హంకారుండు నిత్యప్రసన్నచిత్తుండుఁ బరమకారుణికుండుఁ బరమ
శాంతుండు బ్రహ్మజ్ఞానిసంపన్నుండు నంతిన్నుండు నంతరా

ముందు సంతగి ప్ర కాశుండు నాత్మరతుండు నాత్మతృప్తుండు నాత్మ
సంతుష్టుండునై సంచరించునతండు బ్రహ్మవిదుండు మఱియు సకల
వైదికలౌకికకర్మంబుల విధిపూర్వకంబుగా సన్యసించి పూర్వోక్త
లక్షణంబుల విలసిల్లి సుప్రాప్తదుఃఖంబుల ద్వేషింపక నివృత్తసుఖం
బులఁ గోరక ప్ర కాశవృత్తిమోహంబుల నుదాసీనునిచందాబునఁ
జూచుచు సుఖదుఃఖమోహాదికార్యాకార్యగుణంబులయందుఁ
జి త్తేంద్రియాదివికారకారణగుణంబులు ప్రవర్తించుచుండ వాని
చేతం జలించం జేయఁబడక నిశ్చలుండుసమదుఃఖసుఖుండు స్వస్థుండు
సమలోష్ఠాశ్చ కాంచనుండుఁ :దుల్యప్రియాప్రియుండుఁ దుల్య
నిందాస్తోత్రుండుఁ దుల్యమానావమానుండుఁ దుల్యశత్రుమిత్ర
పడుండు సంపరిత్యక్తసర్వారంభుండు నగుగుణాతీతుండు బ్రహ్మ
విద్యరుం డనందగు మున్ను వివరించిన గుణంబు లన్నియుఁ బ్ర కా
శించుచుండ సంతతసహజామనస్కరాజయోగనిష్ఠాగరిష్ఠుండై యెడ
నెడఁబరులవలన మేలుకొలుపంబడి కించిదాహారంబు గొనుచు సుప్తుం
డైనవాని తెఱంగున విశ్వంబును మఱచి యుండునతండు బ్రహ్మ
విద్యరీయుండు దనవలననొరులవలనఁ బునరుత్థానంబు లేక బాహ్య
భ్యంతరంబుల మఱచి నిరంతరనిర్వికల్పసమాధినిష్ఠుం డై పరిపూర్ణ
ప్రత్యగభిన్నపరబ్రహ్మచైతన్యప్ర కాశమాత్ముండై వెలుంగునతండు
బ్రహ్మవిద్యరిష్ఠుం డనందగునందు మొదలయిరువురకుఁ భ్రారభృంబు
దోచియు మిత్రభూతం బైయుండు వరీయునందుఁ గలిగియు
లేకుండు వరిష్ఠున కేమాత్రంబు లేదు గావున నిష్ఠుహానుభావుల
యనుభవంబులు నీవడిగినప్పటినుండి యేర్పడిచి చెప్పితిగాదే యని
వెండియు నిట్లనియె.

118

టీ. ఇంకక, ఒక్కవిశేషతాత్పర్యంబుక = మఱియొక ప్రధానాంశమును, వివరిం
చెదక, ఆకర్ణిగపుము=వినుము, బ్రహ్మవిదుండు=బ్రహ్మవిదుఁడనియు, బ్రహ్మవిద్యరుండు=
బ్రహ్మవిద్యరుఁడనియు, బ్రహ్మవిద్యరీయుండు = బ్రహ్మవిద్యరీయుఁడనియు, బ్రహ్మవిద్య
రిష్ఠుండు=బ్రహ్మవిద్యరిష్ఠుండనియు, అనక, మత్స్వ...జ్ఞులు-మత్స్వరూప=నాయథార్థ
స్వరూపముయొక్క, తత్త్వజ్ఞులు = నిజమును చెలిసినవారు, నలువురుగలరు, అందుకే
=వారిలా, దేహం... త్వంబు-దేహ=దేహము, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములు, అది=
మొదలగువానియొక్క, కర్మత్వంబు = కర్మత్వము (అనగా దేహములు చేయుకార్య

ములఁ దానే చేసినట్లు భావించుట, కర్తృఫలకాంత్యము - కర్త = తనచేజేయబడిన
 కర్తృలయొక్క, ఫలకాంత్యము = ఫలములయందలిదూశయును, లేక, నిత్యనైమిత్తి
 కంబులైన = ప్రతిదినమునాచరింపవలసిన సంధ్యాపందనాదులును కారణాంతరమువలన
 నాచరింపబడుకాధ్ధాదులును, యజ్ఞదానతపంబులు-యజ్ఞము=యజ్ఞము మొదలయిన
 పూజలు, దాన=దానంబు, తపంబులు = తపస్సులు, ప్రముఖ = మొదలైన, వైదికకర్తృ
 బుల = వేదోక్తకర్తృములను, యథావిధిగా = కాస్త్రోక్తప్రకారముగా, ఆచరించు
 చు = చేయుచు, కామ్యకర్తృబుల = ఫలాపేక్షచేనాచరించునగ్నిప్రోమాదులను, నిదివి,
 కాస్త్రగర్హితంబులుగాని = కాస్త్రమునందు నిషేధింపబడని, లౌకికకర్తృబుల =
 లోకోచితములగు ధనార్జనాదికర్తృబులును, యథోచితంబుగా = తగినట్లు, ఒప్పు
 చు = చేయుచు, పుత్ర...యందు = పుత్ర = పుత్రులు, మిత్ర = స్నేహితులు, కళక్ర =
 భార్య, విత్త = ధనము, క్షేత్ర = భూములు, ఆదులయందు = మొదలగుసర్వపదార్థము
 యందును, వైరాగ్యంబుగలిగి = విరక్తుడై, యదృచ్ఛాలాభసంతుష్టుండును = అప్రయ
 త్నముగా దొరికినదానితో తృప్తినొందువాఁడును, కామ...కును - కామ = కోరిక,
 రాగ=ఉన్నదాని ననుభవించవలెనను నిచ్చ, ద్వేష=వైరము, భయ=భయము, లోభ=కన
 కున్నదానిని నొకరి కియ్యకుండవలెనను దుర్బుద్ధి, మోహ=మోహము, మద=మదము,
 మత్సర=దీర్ఘక్రోధము, ఆది = మొదలైన, నానావిధ = అనేకవిధములైన, చిత్తవికార
 రహితుండును = మనోవికారములు లేనివాఁడును, సతత...డును-సతత = ఎల్లప్పుడును,
 విజిత = జయింపబడిన, శరీర=శరీరములు, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములు, ప్రాణ=ప్రాణ
 వాయువులు, అంతఃకరణండును = మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారములునుకలవాఁడును, నిర
 హంకారుండును = అభిమానములేనివాఁడును, నిత్య...చిత్తుండును-నిత్య = ఎల్లప్పుడు,
 ప్రసన్న = శాంతినిపొందిన, చిత్తుండును=మనస్సుకలవాఁడును, పరమకారుణికుండును =
 మిగుల దయగలవాఁడును, పరమశాంతుండును-పరమ = మిగుల, శాంతుండును = చిత్త
 శాంతి గలవాఁడును, జ్ఞాన...డును-జ్ఞాన = అపరోక్షజ్ఞానముతోను, విజ్ఞాన = అనుభవ
 జ్ఞానముతోను, సంపన్నుండును = కూడినవాఁడును, అంతస్సుఖిండును = బ్రహ్మానందపే
 యానందముగా గలవాఁడును, అంతరారాముండును = తనలోనే గ్రీడించువాఁడును,
 అంతఃప్రకాశుండును = ఆత్మప్రకాశమే ప్రకాశముగా గలవాఁడును, ఆత్మరతు
 డును-ఆత్మ = పరబ్రహ్మమునందు (లేక తనయందు), రతుండును = ఆసక్తిగలవాఁడును,
 ఆత్మతృప్తుండును = తనయందే తృప్తినొందువాఁడును, ఆత్మసంతుష్టుండునై = తనయందే
 సంతోషించువాఁడునయి, సంచరించునతడు=తిరుగుపురుషుండు, బ్రహ్మవిదుండు=బ్రహ్మ
 విదుం డనబడును. మఱియు, నకల...ముల = నకల=నమస్తమైన, వైదిక=వేదోక్త
 మయినట్టియు, లౌకిక=లోకోచితమైనట్టియు, కర్తృబుల = కర్తృములను, నిధిభూ

కంబుగాఁ = కాస్త్రోక్తముగా, సన్యసించి = సన్యాసముచేసి (అనఁగా సన్యాసాశ్రమము నంగీకరించి), పూర్వోక్తలక్షణంబులకొ - పూర్వోక్త = పూర్వము చెప్పబడిన, లక్షణంబులకొ = బ్రహ్మవిదునిలక్షణములతో, విలసిల్లి = ప్రకాశించి, సంప్రాక్షమకాంక్షంబులకొ = వచ్చుచుండుదుఃఖములను, ద్వేషింపక = వద్దనక, నివృత్త...లకొ - నివృత్త = పోయిన, సుఖంబులకొ = సౌఖ్యములను, కోరక, ప్రకా...బులకొ - ప్రకాశ = జ్ఞానము (ఇది సత్వగుణముభివృద్ధియగునప్పుడు కలుగువృత్తి) వృత్తి = కర్తానక్తిని, (ఇది రజోగుణముభివృద్ధియగునప్పుడు కలుగునది), మోహంబులకొ = అజ్ఞానమును (ఇది తమోగుణముభివృద్ధియగునప్పుడు కలుగునది), ఉదాసీనునిచందంబునకొ = మధ్యస్థునివలె, చూచుచుకొ, సుఖ...యందుకొ - సుఖ = సుఖము (ఇది సత్వగుణజన్యము), దుఃఖ = దుఃఖము (ఇది రజోగుణజన్యము), మోహ = భ్రాంతి లేక మైమఱిపు, (ఇది తమోహగుణజన్యము, అది = మొదలైన కార్య = విహితకర్తములయొక్కయు, అకార్య = నిషిద్ధకర్తయొక్కయు, గుణంబులయందుకొ = ఫలములయందు (అనఁగా రాగ ద్వేషములతోఁగూడి సుఖఫలములయందు రాగంబును దుఃఖములయందు ద్వేషంబునుండుట), చిత్తే...బులు - చిత్త = మనస్సు, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములు, అది = మొదలగువానియొక్క, వికార = వికారంబులు (లేక వృత్తులకు), కారణ = కారణములైన, గుణంబులు = సత్వాదిగుణములు, ప్రవర్తించుచుండక, వానిచేతకొ = అన్యభావములచేత, చలించుచుండక = కదలించుచుండక (అనఁగా 'సుఖదుఃఖఫలములకై నేను ప్రవర్తించుచున్నాను' అనునభిమానము కలుగునట్లు చేయంబడక), నిశ్చలుండును = చలనములేనివాఁడును, సమదుఃఖసుఖుండును = దుఃఖసుఖములయందు సమభవముగలవాఁడును, స్వస్థుండును = చిత్తకాంతిగలుగుటచే సుఖముగానుండువాఁడును, సమలో...నుండును - సమ = సమానమయిన, లోప్త = మట్టిపెల్ల, అత్త = తాయి, కాంచనుండును = బంగారముగలవాఁడును, తుల్యప్రియాప్రియుండును = ప్రియమైనవిషయమునందును కానివిషయమునందును సమబుద్ధిగలవాఁడును, తుల్యనిందాస్తోత్రుండును = ఒకఁడు తన్ను నిందించినను భూషించినను సమచిత్తముతోనుండువాఁడును, తుల్యమానావమానుండును = ఒకఁడు తన్ను గౌరవించినను అవమానించినను ఒకటిగానుండువాఁడును, తుల్యశత్రుమిత్రపక్షుండును = శత్రుమిత్రుల నేకరూపముతోఁ జూచువాఁడును, సంపరి...భుండును - సంపరిత్యక్త = విడువఁబడిన, సర్వ = సమస్తములయిన, ఆరంభుండును, ప్రయత్నములు (లేక, కార్యములు) గలవాఁడును, అగుగుణాతీతుండు - అగు = అయినట్టి, గుణ = సత్త్వరజస్తమోగుణములను, అతీతుండు = అతిక్రమించినవాఁడు, బ్రహ్మవిద్యరుండనందగుకొ = బ్రహ్మవిద్యరుఁ డని చెప్పఁబడును. మున్ను = పూర్వమున, వివరించినగుణంబులన్నియుకొ = సద్గుణము లన్నియు, ప్రకాశించుచుండకొ = ప్రకాశించుచుండఁగా, సంభవ...స్థందై - సంభవ = ఎల్లప్పుడును, సహజ = స్వభావసిద్ధమయిన, అమనస్క = అమనస్క

మనెడు, రాజయోగ=రాజయోగముయొక్క, నిష్ఠా=నిష్ఠచేత, గరిష్ఠుడై = ఒప్పుచున్న
వాడై, ఎడనెడ=నడుమనడుమ, పరులవలన=ఇతరులకారణమున, మేలకొలుపబడి
సమాధిని విడిచి లేచునట్లు చేయబడి, కించిదాహారంబు=కించిత్ = కొంచెము, ఆహారంబు,
కొనుచు=అంగీకరించుచు, సుప్తుడైనవాని తెఱంగున=నిదురించువానివలె,
విశ్వుంబు=ప్రపంచమును, మఱచియుండునతండు = మఱచియుండువాడు, బ్రహ్మవిష్ణు
రీయుండు=బ్రహ్మవిద్యరీయుండనబడును. తనవలన=స్వయముగాగాని, ఒరులవలన
=ఇతరులమూలమునగాని, పునరుత్థానంబులేక = సమాధినుండి లేచుటయనునదియేత,
బాహ్యంతరంబులమఱచి = లోపలవెలుపల నున్న పదార్థములన్నిటిని మఱచి, నిరంతర
...ప్తుడై=నిరంతర=సర్వకాలము, నిర్వికల్ప = సంకల్పవికల్పములులేని, సమాధి=ఆహార
నస్కరాజయోగ సమాధియందు, నిష్ఠుడై = స్థితిగలవాడై, పరి...త్తుడై=పరిశుభ్ర
సర్వవ్యాపకమైనట్టియు, ప్రత్యగభిన్న=జీవాభిన్నమైనట్టియు (అనగా కూటస్థునికంటె
వేఱుకానట్టియు, పరమశ్రేష్ఠమైనట్టియు) బ్రహ్మచైతన్య = బ్రహ్మరూపమగుజ్ఞానమనెడు,
ప్రకాశమాత్తుడై = ప్రకాశమే తానై, వెలుంగునతండు=ప్రకాశించువాడు, బ్రహ్మ
విద్యరిష్ఠుండనందగు=బ్రహ్మవిద్యరిష్ఠుండనబడును. అందు=ఈనలుగురిలో, మొదటి
పురస్క=బ్రహ్మవిదునకును, బ్రహ్మవిద్యర్యునకును, ప్రారబ్ధంబు = ప్రారబ్ధకర్తము, తో
యం=కానవచ్చుచుండియు, మిథ్యాభూతంబైయుండు=అసత్యమైయుండును. పో
యంనందు=బ్రహ్మవిద్యర్యునియందు, కలిగియులేకుండు=ప్రారబ్ధముండియును లేని
యగును, పరిష్ఠానకు=బ్రహ్మవిద్యరిష్ఠునకు, ఏమాత్రంబు = అల్పముగా నైనను లేదు.
కావున=కాబట్టి, ఇచ్చ...బలు-ఇచ్చహనుభావుల = ఈమహాత్ములయొక్క, అనుభవ
ములు, నీవడిగినప్పటినుండి, ఏర్పఱచి = విభాగించి, చెప్పితిగాడే=చెప్పితినిగదా (బాగుగా
జెలిసికొంటివా, అని వాక్యశేషము.) అని, మెడియుం=మఱియును, ఇట్లనియె
ఈవిధముగా చెప్ప నారంభించెను.

తా. ఓరామాంజనేయా! మఱియొకవిశేషమును నిరూపించెదను వినుము. బ్రహ్మ
విదుడనియు బ్రహ్మవిద్యరుడనియు బ్రహ్మవిద్యరీయుడనియు బ్రహ్మవిద్యరిష్ఠు
డనియు బ్రహ్మజ్ఞానులు నాలుగువిధములు గలవారై యున్నారు. అందు బ్రహ్మవిదుడు
బ్రహ్మవేత్త యయ్యును సర్వప్రపంచంబును పరబ్రహ్మంబుగా భావించుచు దేహ
ద్రియాదులకు గలకర్తృత్వమును దనవై నారోపించుకొనక ఫలకాంతాశాన్త్యముగా
నిత్యనైమిత్తిక కర్తృముల వేదోక్తప్రకారంబుగా నాచరించును. కామ్యకర్తృములను
నిషిద్ధకర్తృములను బరిత్యజించును. పుత్రమిత్రకళత్రాదులయందు వైరాగ్యము కలవా
డయ్యును అప్రయత్నముగా దొరకినధనముతో వారల బోషించును. కాస్త్రమునందు
దూషించు అదనితాత్పర్యముగ్రహించుచు చరించును. కామ్యాదిప్రకారములు లేక సర్వ

కాలములయందును శరీరేంద్రియప్రాణములజయించి సర్వభూతములయందును, దయకలిగి పరమకాంతుడై యాత్మలోకనముచే నానందించుచు నాత్మప్రకాశముచే బ్రకాశించుచు నాత్మయందు తృప్తిజెంది యాత్మస్వరూపావలోకనముచే సంకసించుచు నెన్ని కార్యము లాచరించుచున్నను స్వస్వరూపావలోకమునందే యాసక్తుడై సంచరించుచుండును. జ్ఞానము, అనుభవము పరిపూర్ణమైయుండ సర్వవ్యవహారముల నహంకారరహితముగా నాచరించుచు సర్వదా యాత్మనిష్ఠతో నొప్పుచుండును. బ్రహ్మవిద్వరుడు నకలలొకకే వైదికకర్తృబుల సన్యసించును. తక్కినకాంత్యాదిగుణము లీయిరువురకును సమానములే అయిన నీ బ్రహ్మవిద్వరునికి గుణాతీతలక్షణములు ప్రధానము లైయుండును. ఇక బ్రహ్మవిద్వరుడు వైలక్షణములతో నొప్పుచుండును. ఇక విశేషమేమనిన, నతడు సర్వకాలములయందును నిదురించువానివలె నిర్వికల్పసమాధియందే యుండును, అయినను ఉచితసమయములందు పరులచే మేలజాలుపంబడును. తగినంతపఱిగ నాహార విహారాదుల నంగీకరించును. బ్రహ్మవిద్వరిష్ఠుఁ డిట్లుగాక నెప్పటికిని స్వయముగాగాని పరులప్రేరేపణచేగాని మేలుకొనఁడు. ఎల్లప్పుడును కూటస్థునకంటె నభిన్నుఁ డైనవర బ్రహ్మమే తానై ప్రపంచమునంతయు మఱచి యుండును. ఈనలుపురిలో మొదటియిరువురకును ప్రారబ్ధము కలదు; కాని, యది కూస్యరూపమై యుండును. మూడవవానికి గొంచెముండును; కాని లేనిదే యగును. నాలవవానికి బొత్తిగనే లేదు. ఇట్లు వీరి యనుభవములఁ బ్రత్యేకముగా నెఱుంగుము. ఓపార్వతీ! ఇట్లు చెప్పి యారఘురాముఁడు మరల నిట్లనియె.

— { వై రాగ్యబోధోపరతుల తారతమ్య కారణరూప } —
కార్యాచార ప్రకారము.

అవ. ఇట్లు విభాగించి వారలకుఁ గల భేదముల నెఱింగించుచున్నాఁడు:—

లే. అతులవై రాగ్యబోధోపరతులు మూఁడు
గలవు తారతమ్యంబుల నలువురకును
సుఖము లారీతి నించుమించులుగ నలరు
గాని కేవలమోక్ష మొక్కటియే వత్స.

119

టీ. వత్స = పుత్రా! నలువురకు = బ్రహ్మవిదుడు మొదలగునీనలుగురకును, మూఁడు, అతుల... రతులు-అతుల=శ్రేష్ఠమైన, వై రాగ్య=విరక్తి, బోధ=జ్ఞానము, ఉపరతులు-చిత్తకాంతి యనునది, తారతమ్యంబుల = ఎక్కువతక్కువలుగా, కలవు=ఉన్నవి. సుఖములు=అనందములును, అరీతి = వై రాగ్యదులవలెనే, ఇంచుమించుగ = హెచ్చుతక్కువలుగా, అలరుగాని = ఉండునుగాని, కేవలమోక్షము = ప్రధానమగు మోక్షము, ఒక్కటియే=ఏకమే.

తా. ఓపుత్రా! వైరాగ్యము జ్ఞానము ఉపరతి యనుమూడును వైనఁ జెప్పబడు నలువురకును తారతమ్యములుగానుండును. ఈతారతమ్యమువలన నానందముకూడ తాతమ్యముగల దైయేయుండును. ఇట్లుండుటవలన హానియేమియులేదు. జ్ఞాన మందఱకు నొక్కటియే కావున జ్ఞానసాధ్యమగు మోక్ష మందఱకు నొక్కటియే.

అవ. ఇట్లు చెప్పి ప్రస్తావవశమున వైరాగ్యబోధోపరతుల వివరించుచున్నాడు:—

తే. అతులవైరాగ్యబోధోపరతులు యతుల
మతుల నెడఁబాయ వనోన్యస్యగతుల నెనసి
సూటి దప్పి యొకానొక చోట మెండు
రెండు ప్రతిబంధవశమున నుండుననఘ.

120

టీ. ఆనఘ=దోషరహితుఁడ! అతుల...రతుల-అతుల=శ్రేష్ఠములైన, వైరాగ్య=విరక్తి, బోధ=జ్ఞానము, ఉపరతులు=చిత్తకాంతియనునవి, అన్యోన్యగతుల=అన్యోన్య సంబంధములతో, ఎనసి=కలసి, యతులమతుల - యతుల=బ్రహ్మసుభవమునకై ప్రయత్నించువారియొక్క, మతుల=మనస్సులను, ఎడఁబాయవు=విడిచియుండవు, ప్రతిబంధవశమున=ఆగామివర్తమానభూత ప్రతిబంధమువలన (ఒకవస్తువునందు అత్యధికమగునభిమానము కలిగియుండుట మొదలగు పునర్జన్మ కారణము. ఆగామి ప్రతిబంధములు; రాగ ద్వేషాదులు తొలగిపోకుండుట, మొదలగునవి వర్తమాన ప్రతిబంధములు గడచినవిషయము నందలి ప్రేమ మొదలగునవి సంస్కారరూపములై మనసునందుండి సమయమున బాధించుచుండుట, (అనఁగా సమాధియందు మనసు స్థిరముగా నీకుండుట భూత ప్రతిబంధము అని తెలిసికొనవలయును.) సూటిదప్పి = సంబంధములువిడిచి, ఒకానొకచోట=ఒకానొక స్థలమునందు, ఒండు=ఒకటిమాత్రమే, రెండు=రెండుమాత్రమే, ఉండు=నిలచియుండును. (అనఁగా వైరాగ్యబోధోపరతులు మూడును నేకముఖముగానుండుటకు ప్రతిబంధములు భంగము కలిగించుటయుఁ గూడ కలదు).

తా. ఓదోషరహితుఁడా! ఆవైరాగ్యబోధోపరతులు పరస్పరము నిత్యసంబంధము కలవై బ్రహ్మసుభవప్రయత్నము గలవారిమనస్సులను విడిచియుండవు. ఒకానొకచోట ప్రతిబంధబాహుళ్యముచే నొకటిమాత్రమే యుండుటయు రెండుమాత్రమే యుండుటయుఁగూడఁ గలదు.

తే. వీనిలో బోధ మెక్కు- డజ్ఞానమునకు
గడమ రెండును దగ సహకారు లరయ
వరుస నీమూఁడు గలిగినవారలకును
గరతలాములకును మోక్షంబు పున్న

121

టీ. వత్స=బిడ్డా! పీనిహా=ఈమూఁడింటిలో, బోధము=జ్ఞానము, ఎక్కుడు=ఉత్తమమైనది (లేక, ముఖ్యమైనది), అజ్ఞానమునకు=అబోధమునకు, కడమరెండును=మిగిలినరెండును, (అనగా వైరాగ్యోపరతులరెండును), తగ్గ=ఓప్పునట్లుగా, అరయ్=విచారింపఁగా, సహకారులు = సహాయ్యము చేయునవి. (అనగా నభివృద్ధిజేయునవి), వరున్=క్రమముగా, ఈమూఁడు గలిగినవారలకు=వైరాగ్యబోధోపరతులు మూఁడు నున్నవారలకు, మోక్షంబు, కరతలామలకంబు-కరతల=చేయించలి, అమలకంబు=ఉసిరిక కాయవంటిది. (సులభమైనది.)

తా. అమూఁడింటిలో జ్ఞాన మధికము (ఇదియే బోధ మనంబడును.) తక్కిన రెండు నాబోధమునకు సహాయకారులు. ఓపుతా! యీమూఁడును వీపురుషునికే గలవో అతనికి మోక్షము కరతలామలకము.

క. అక్షరత త్వజ్ఞానము,

సాక్షాన్తోక్షప్రదంబు సాంసారికదుః

ఖక్షయకరమగుఁ దక్కిన

లక్షణములు సుఖతరములు లలితాత్మలకున్.

122

టీ. లలితాత్మలకు=నిర్మలచిత్తులకు, అక్షరత త్వజ్ఞానము-అక్షర=దీపునియొక్క, (లేక, కూటస్థునియొక్క,) తత్వజ్ఞానము = యథార్థస్వరూపపరిజ్ఞానము (బోధము) సాక్షాన్తోక్షప్రదంబు-సాక్షాత్=ప్రత్యక్షముగా (అనగా ఇతరసాధనముల నపేక్షింపకయే 'జ్ఞానాదేవ తు కైవల్యం'=జ్ఞానమువలననే మోక్షము కలుగును' అను శ్రుతి ఈవిషయ మునఁ బ్రమాణము.) మోక్షప్రదంబు=మోక్షము నిచ్చునది, సాంసారికదుఃఖక్షయకరము=సంసారసంబంధమైన, దుఃఖ=దుఃఖమును, క్షయకరము=నశింపజేయునది, అగున్=అయియున్నది. తక్కినలక్షణంబులు=తక్కినవి (అనగా వైరాగ్యోపరతులు.) సుఖకరములు=చిత్తకాంతిని గలిగించునవియగుటచే సుఖమును గలిగించునవి, అగున్=అగుచున్నవి.

తా. మఱియు నిర్మలచిత్తులకు ప్రత్యక్షముగా అనగా మఱియొకదాని సహాయ మతోఁబనిలేకయే) మోక్షమునొసంగునది జ్ఞానమే. "జ్ఞానాదేవ తు కైవల్యం" అను శ్రుతి ఈవిషయమునే చెప్పుచున్నది. ఇట్లుగుటచే నీజ్ఞానమే (బోధమే), సంసారదుఃఖ మును సంపూర్ణముగా నశింపజేయును. తక్కినవైరాగ్యోపరతులు రెండును చిత్తకాంతిని గలిగించునవి యగుటచే నానందకరములు.

అవ. ఇట్లు వైరాగ్యబోధోపరతులలోని విశేషముల నెఱింగించి వానికారణము లను స్వరూపములను శార్వములను ప్రవచించుచున్నాఁడు:-

క కారణము దోషదృష్టియై

వై రాగ్యమునకు జీహాసవరరూపము సాం

సారికసుఖముల మరలం

గోరకయుండుటయై సుమ్మ గురు కార్యమగున్.

123

టీ. వై రాగ్యమునకున్, దోషదృష్టియే = 'విషయములు దోషయుక్తములు' అని తెలిసికొనుటయే, కారణము, (విషయములయందలి దోషముల నెఱుంగుటవలన వై రాగ్యము జనించును), జీహాస = సర్వప్రపంచమును విడుచుటయే, వరరూపము = దానిశ్రేష్ఠ మగుస్వరూపము, సాంసారికసుఖములన్ = సంసారసౌఖ్యముల, మరలన్ = తిరిగి, కోరక యుండుటయే, గురుకార్యము - ఆ వై రాగ్యమునకుపని (అనగా వై రాగ్యముగలవారు సంసారసౌఖ్యములను కోరరని భావము), అగునుమ్మ = అగును సుమా!

తా. అందు "విషయములను వానివలన గలుగునుఖములను దోషయుక్తములే" అనుజ్ఞానమే వై రాగ్యమున కుత్పత్తికారణము. ఆవిషయాదులయం దిచ్చ లేకపోవుటయే దానికి స్వరూపము. మరల నెన్నటికి విషయాదులకై నభిమానము నొందకుండుటయే దానికి పని (అనగా నావై రాగ్యమువలన గలుగుఫలము).

మ శ్రవణాదిత్రితయంబు కారణ మసత్సత్సంవిభాగంబు శుద్ధవిబోధంబునకున్ స్వరూపమున నాత్మస్వాత్మతాదాత్మ్యసంభవరాహిత్యము కార్య మౌ యమముఖాభ్యాసాత్మధీనిగ్రహవ్యవహారక్షయముల్లంప నుపరత్యాదిస్వరూపార్థముల్. 124

టీ. శుద్ధవిబోధంబునకున్ - శుద్ధ = నిర్మలమైన, విబోధంబునకున్ = జ్ఞానమునకు, శ్రవ...యంబు - శ్రవణ = శ్రవణము (అనగా వేదాంతవాక్యములను వినుట), ఆది = మొదలయిన, త్రితయంబు = మూడును, అనగా శ్రవణ మనన నిదిధ్యానములు మూడును (వేదాంతవాక్యములవినుట శ్రవణము. తాను వినినయర్థమును యుక్తులచే స్థిరపఱచుకొనుట మననము. ఇట్లు స్థిరపడిన బ్రహ్మైక్యమును ఏకాగ్రచిత్తముతో ధ్యానించుట నిదిధ్యానము. ఇదియే నిర్వికల్పసామాధి లేక యపరోక్షజ్ఞాననిష్ఠ), కారణము, అసత్సత్సంవిభాగంబు - అసత్ = ఇది శూన్యరూపమైనది' యనియు, సత్ = ఇది (బ్రహ్మ) సద్రూపమైనది' అనియు, సంవిభాగంబు = విభజించి యెఱుంగుట, స్వరూపమును = 'జ్ఞానము యొక్క' స్వరూపమును, అనాత్మ...త్యము - అనాత్మ = ఆత్మగానిప్రపంచమునకును, స్వాత్మ = కూటస్థుడైనతనకును, తాదాత్మ్య = అభేదభావముయొక్క (లేక, అభేదము యొక్క), సంభవరాహిత్యము = లేకపోవుట అనగా తొలగిపోవుట, కార్యము = ఈజ్ఞానముచే నాచరింపఁబడుపని, ఔన్ = అవుచున్నది. యమ...ములు - యమముఖ = యమమునియమము మొదలయినవానియొక్క, అభ్యాస = వాడుకయును, ఆత్మ = శరీరము

యొక్కయు, ధీ=బుద్ధియొక్కయు, నిగ్రహ=జయించుటయును, వ్యవహారక్షయములు= సర్వవ్యవహారములను తీయించుటయు ననునది, తలంపఁ=విచారించుటగా, ఉపరత్యాది స్వరూపార్థములు-ఉపరతి=ఉపరతికి, ఆది=కారణము, స్వరూప=స్వరూపము, అర్థములు= కార్యము, కౌ=క్రమముగా నగుచున్నవి. (అనఁగా యమనియమాద్యభ్యాసము యుప రతికిఁగారణము. శరీరబుద్ధుల నిగ్రహించుట యుపరతికి స్వరూపము. సర్వవ్యవహారములు నశించుట యుపరతిచే జేయఁబడు కార్యము.

తా. ఇట్లే జ్ఞానమునకు శ్రవణమనననిదిధ్యాసములు, అనఁగా వేదాంతవాక్యముల గురుకాస్త్రములమూలమున వినుటయు యుక్తులచే వినిన యర్థమును మనసున స్థిరముజేసి కొనుటయు నట్లు స్థిరమైనజీవబ్రహ్మైక్యమును సర్వకాలములందును రెండవసంకల్పము లేకుండ ధ్యానించుటయు ననునది యుత్పత్తికారణములు. “ఇసి నత్పదార్థము. అనఁగా నిత్యము. ఇది యసత్పదార్థము. అనఁగా నెప్పటికిని లేనిది” అని చెలిసికొనుటయే లేక విభాగించుటయే దానిస్వరూపము. భ్రాంతిని విడిచి ఇదివఱకు నున్న దేహాత్మాభిమాన మును బరిశ్రుంక్షముగా వదలుటయే యాబోధమువలనఁ గలుగుఫలము. మఱియు యమ నియమాదుల నభ్యసించుట యుపరతికి నుత్పత్తికారణము. మనోబుద్ధుల నిగ్రహించుటయే దానిస్వరూపము. వ్యవహారము నశించుటయే దానిఫలము.

అవ. ఇట్లు సర్వము నెఱింగించి ఈవైరాగ్యాదుల సంపాదించుటవలనఁ గలుగు ఫలమును జెప్పుచున్నాడు:—

శా. వైరాగ్యంబు దృఢంబుఁ జేసి పరతత్త్వజ్ఞాన మార్జించి సర్వారంభోపరమంబుఁ గైకొని తురీయం బంది యారీతి యోగారూఢుం డగువానికిం గలుగునే యాగామియు న్నంచిత ప్రార్థనంబులు సంతతంబును బరబ్రహ్మత్వంబై యుండఁగా. 125

టీ. వైరాగ్యంబు = వైరాగ్యమును, దృఢంబుజేసి = స్థిరముజేసి, పరతత్త్వ జ్ఞానము-పర=క్షరాక్షరవిలక్షణమైన పరబ్రహ్మముయొక్క, తత్త్వ=యథార్థస్వరూపము యొక్క, జ్ఞానము=జ్ఞానమును (అనఁగా బోధము), అర్జించి=సంపాదించి, సర్వారంభోపరమంబు = సర్వసమస్తమైన, అరంభ=ప్రయత్నములయొక్క, ఉపరమంబు = కాంతిని (అనఁగా నుపరతిని); కైకొని=అశ్రయించి, తురీయంబంది = తుర్యనమాధినిజేంది, ఈరీతి = ఈవిధముగా, యోగారూఢుండగువానికి - యోగ = రాజయోగమును, ఆరూఢుండగువానికి = అధిష్ఠించినవానికి (అనఁగా యోగసిద్ధిని జేందిన), ఆగామియు = రాజయోగపునట్టియు, నంచి...బులు - నంచిత = సంపాదించఁబడినట్టియు, ప్రార్థనంబులు = ప్రస్తుతముననుసరించుటయు, నిగ్రహించుటయు, కలుగునే=అయినకర్తముం

దునా? సతతంబు = ఎల్లప్పుడు, పరబ్రహ్మత్వం డైయుండఁగా = పరబ్రహ్మరూపుండై యుండఁగా.

తా. పైన వివరింపబడినవైరాగ్యమును దృఢముఁ జేసి దాని ప్రభావమువలన చక్కనియథార్థ జ్ఞానమును సంపాదించి చిత్రేంద్రియకాంతి నొంది నిర్వికల్పసమాధి ననుభవించుచు యోగారూఢుం డై యున్న మహాత్మునకు ద్వివిధకర్తృములు నుండవు. ఆగామికర్తృవానికి జన్మపరంపరను గలిగింపనేరదు. సంచితము వాసనారూపముగా పరిపాకకాలము వచ్చునంతవఱకు నిలువనేరదు. ప్రారబ్ధకర్తృము శరీరము నారంభించినను ఫలమును బలాత్కారముగా ననుభవించఁజేయునేరదు. పరులకు నన్నియు నున్నట్లు తోచినను వానికేవియును లేదు. సర్వము నజ్ఞానకృత మగుటచే జ్ఞానము కలుగఁగానే నశించు ననుటలో నాక్షేపమేమియు లేదు కదా.

శ్లో. “యథైథాంసి సమిద్ధోఽగ్నిర్భస్మ సాత్కురుతేఽర్జున !

జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్తాణి భస్మ సాత్కురుతే తథా”.

“ప్రజ్వలించుచున్నయగ్ని ఇంధనముల నెన్నింటినైన నక్షణములలో భస్మము కావించునట్లు జ్ఞానాగ్ని యుత్పత్తియైనక్షణముననే సర్వకర్తృముల భస్మము గావించును” అనుగీతావాక్య మివిషయమునఁ బ్రమాణము.

—ॐ వైరాగ్యశబ్దార్థవిమర్శనము ॐ—

అవ. ఇట్లు సామాన్యముగా సర్వము నుపదేశించి విశేషమును చెలుపుచున్నాఁడు:—
క. వైరాగ్యం బింతటికిని, గారణ మానందకరము గావున నది చే కూరిన సమస్తమునుసమ, రూఱుండను దానపరమగుహ్యమిదినులె.

టీ. సుతా=పుత్రా ! ఇంతటికి = ఈవైరాగ్యబోధోపరతులకన్నింటికిని, వైరాగ్యంబు=వైరాగ్యమే, కారణము, ఆనందకరము=ఆనందమును కలిగించునది, కావున = కాబట్టి, అదిచేకూటికొకటి=అవైరాగ్యము కలిగినచో, తమదాన=స్వయముగానే, సమస్తమును = బోధోపరతులకూడ, సమకూఱుకొ = సంభవించును, ఇది=ఈవిషయమును, పరమగుహ్యము = మిగుల రహస్యమయినది.

తా. పుత్రా ! వైరజెప్పినజీవన్ముక్తిని సంపాదించుటకు వైరాగ్యమే ప్రధాన కారణము. బ్రహ్మానందమునకు నిదియే ముఖ్యకారణము. కావున నది దృఢమైనచో నప్రయత్నముగనే బోధోపరతులు స్వయముగా వచ్చిచేరును. కావున వైరాగ్యమొక్కటియే ప్రయత్నపూర్వకముగ సంపాదించబడవలసినది. ఈవిషయము పరమరహస్యము.

అవ. ఇట్లు సంక్షేపముగాఁ జెప్పినవిషయమునే వివరించుచున్నాఁడు:—

ప. అది యెట్లునిన వినుము. మూల ప్రకృతి యాలవాలంబు, సుఖదుఃఖంబులు భరింబులు, త్రాణంబులు మూలంబులు, ధర్మార్థకామమోక్షం

బులు రసంబులు, పంచేంద్రియంబు లూడలు, షడూర్తులు స్వభావం
 బులు, సప్తథాతువులు పౌర, లష్టప్రకృతులు విటపంబులు, నవరంధ్రం
 బులు కోటరంబులు, దశవిధప్రాణంబులు పత్రంబులు, శబ్దాదివిషయం
 బులు పల్లవంబులు, రాగ ద్వేషాదు లుపశాఖలు, నానావిధకర్తృంబులు
 పుష్పంబులు, జీవేశ్వరులు పక్షులుగాఁ గలిగి, మందిరా రామక్షేత్ర
 పుత్రమిత్రకళత్ర బంధమధ్యస్థ ద్వేష్యజనతీక్షణ దుష్కంటక తగుల
 లతాసంకీర్ణంబుఁ గామాదిచోరదుస్సంచారంబురోగ వ్యాఘ్రభయం
 కరంబు దుఃఖదావాసలసమావృతంబు మృత్యుసింహభయగ్రస్తంబు
 జరాపిశాచసమన్వితంబు దైన్యపర్వతసంకటంబుదురితరాక్షసఘోరం
 బుఁదృష్టాభీకరకాకోదరసమాకులంబు హర్షామర్ష జంఘానిలదూషి
 తంబు స్వర్గనరకదుర్తార్గతిరోహితాపవర్గసన్తార్గంబు నై నమహాదుఃఖా
 రణ్యంబునం గాడుపడి పుణ్యాపాపవిధేయుండై జీవుండంతటందిరిగి
 తిరిగి చీకాకుపడి యెచ్చోట విశ్రాంతింగానక విసివి ముందరం గాంచి
 యనంతం బని వెనుకం జూచి యనాది యని కలయంగ నుంగొని య
 సాధ్యం బని తెలిసి మహాగాఢదుఃఖ భయశోకవ్యాకులతచిత్తుండుఁ
 దాపత్రయాదిత్య ప్రదీప్తాతపసంతప్తుండునై యంతట నిరంతరనితాం
 తాగమచ్ఛాయల నాశ్రయించి స్రక్చందనవనితాధనథాన్యపశు
 సంతానశయ్యానికేతనోద్యాన ప్రముఖవిషయ సంపాదనసాధ
 నంబు లై నకృషి వాణిజ్య సేవాయాఙ్గాదిలౌకికకర్తృంబులఁ బరిహ
 రించి స్వర్గాదిసత్త్వాంతఃపరలోకవిషయసుఖసాధనంబు లై ననిత్య
 నై మి త్రికాదికర్తృంబులు ఫలకాంక్ష చేతఁ జేయక పరమేశ్వరార్పణం
 బుగా నాచరించి యప్పురమేశ్వరానుగ్రహంబువలనఁ బరిశుద్ధహృద
 యుండై యమానిత్యమదంభిత్వ మహింస యార్జవంబు క్షాంతి
 యాచార్యోపాసనంబు శౌచంబు స్థైర్యం బాత్మవినిగ్రహం బింద్రి
 యార్థంబుల వై రాగ్యంబనహంకారంబు జన్తమృత్యు జరావ్యాధి
 దుఃఖదోషానుదర్శనంబుఁ బుత్రదారగృహాద్యనాసక్తియనభిష్టం
 గంబు నిత్యేష్టానిష్టోపపత్తిసమచిత్తత్వంబు మదననయోగనిచ్ఛల
 భక్తి వివిక్తదేశ సేవిత్వంబు జనసంగాసక్తివిసర్జనం బధ్యాత్మజ్ఞాన
 నిత్యత్వంబుఁ దత్త్వజ్ఞానార్థదర్శనం బనువింశతిగుణంబు లెప్పుడు
 సంగ్రహించు నుపాధి బాత్మప్రక్షేపకృత్యా రవిచారాధికారి

దునా? సతతంబు = ఎల్లప్పుడు, పరబ్రహ్మత్వం డైయుండఁగా = పరబ్రహ్మరూపుండై యుండఁగా.

తా. పైన వివరింపబడినవైరాగ్యమును దృఢముఁ జేసి దానిప్రభావమువలన చక్కనియధార్థ జ్ఞానమును సంపాదించి చిత్తేంద్రియకాంతి నొంది నిర్వికల్పసమాధి ననుష్ఠించుచు యోగారూఢుం డై యున్నమహాత్మునకు ద్వివిధకర్తృములు నుండవు. ఆగామికర్తృవానికి జన్మపరంపరను గలిగింపనేరదు. సంచితము వాసనారూపముగా పరిపాకకాలము వచ్చుసంతవఱకు నిలువనేరదు. ప్రారబ్ధకర్తృము శరీరము నారంభించినను ఫలమును బలాత్కారముగా ననుభవింపఁజేయనేరదు. పరులకు నన్నియు నున్నట్లు తోచినను వానికేవియును లేదు. సర్వము నజ్ఞానకృత మగుటచే జ్ఞానము కలుగఁగానే నశించు ననుటలో నాక్షేపమేమియు లేదు కదా.

శ్లో. "యథైథాంసి సమిద్ధోఽగ్నిర్భస్మ సాత్కురుతేఽర్జున !

జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్తాణి భస్మ సాత్కురుతే తథా".

"ప్రజ్వలించుచున్నయగ్ని ఇంధనముల నెన్నిటినినైన తీణములూ భస్మము కావించునట్లు జ్ఞానాగ్ని యుత్పత్తియైనతీణముననే సర్వకర్తృముల భస్మము గావించును" అనుగీతావాక్య మీవిషయమునఁ బ్రమాణము.

—ॐ వైరాగ్యశబ్దార్థవిమర్శనము ॐ—

అవ. ఇట్లు సామాన్యముగా సర్వము నుపదేశించి విశేషమును చెల్పుచున్నాఁడు:—
క. వైరాగ్యం బింతెటికిని, గారణ మానందకరము గావున నది చే కూరిన సమస్తమునుసమ, కూలుండను దానపరమగుహ్యమిదినుతా.

టీ. సుతా=పుత్రా ! ఇంతటికి = ఈవైరాగ్యబోధోపరతులకన్నింటికిని, వైరాగ్యంబు=వైరాగ్యమే, కారణము, ఆనందకరము=ఆనందమును కలిగించునది, కావున = కాబట్టి, అదిచేకూఁటిన్=ఆవైరాగ్యము కలిగినచో, తనుదాన=స్వయముగానే, సమస్తమును = బోధోపరతులకూడ, సమకూఁటున్ = సంభవించును, ఇది=ఈవిషయమును, పరమగుహ్యము = మిగుల రహస్యమయినది.

తా. పుత్రా ! వైరజెప్పినజీవన్ముక్తస్థితిని సంపాదించుటకు వైరాగ్యమే ప్రధాన కారణము. బ్రహ్మానందమునకు నిదియే ముఖ్యకారణము. కావున నది దృఢ మైనచో నప్రయత్నముగనే బోధోపరతులు స్వయముగా వచ్చిచేరును. కావున వైరాగ్యమొక్కటియే ప్రయత్నపూర్వకముగ సంపాదించఁబడవలసినది. ఈవిషయము పరమగుహ్యము.

అవ. ఇట్లు సంక్షేపముగాఁ జెప్పినవిషయమునే వివరించుచున్నాఁడు:—

వ. అది యెట్లనిన వినుము. మూల ప్రకృతి యాలవాలంబు, సుఖదుఃఖంబులు ఫలంబులు, త్రిగుణంబులు మూలంబులు, ధర్తార్థకామమోక్షం

బులు రసంబులు, పంచేంద్రియంబు లూడలు, షడూర్ములు స్వభావం
 బులు, సప్తధాతువులు పొర, లష్టప్రకృతులు విటపంబులు, నవరంధ్రం
 బులు కోటరంబులు, దశవిధప్రాణంబులు పత్రంబులు, శబ్దాదివిషయం
 బులు పల్లవంబులు, రాగ ద్వేషాదు లుపశాఖలు, నానావిధకర్తృంబులు
 పుష్పంబులు, జీవేశ్వరులు పక్షులుగాఁ గలిగి, మందిరా రామక్షేత్ర
 పుత్రమిత్రకళత్రబంధమధ్యస్థద్వేష్యజనతీక్షణదుష్కుంటకతగుల
 లతాసంకీర్ణంబుఁ గామాదిచోరదుస్సంచారంబురోగవ్యాఘ్రభయం
 కరంబు దుఃఖదావాసలసమావృతంబు మృత్యుసింహభయగ్రస్తంబు
 జరాపిశాచసమన్వితంబు దైన్యపర్వతసంకటంబుదురితరాక్షసఘోరం
 బుఁదృష్టాభీకరకాకోదరసమాకులంబు హర్షామర్షజంఘానిలదూషి
 తంబు స్వర్గనరకదుర్తార్గతిరోహితాపవర్గసన్తార్గంబు నై నమహాదుఃఖా
 రణ్యంబునం గాడుపడి పుణ్యపాపవిధేయుండై జీవుండంతటందిరిగి
 తిరిగి చీకాకుపడి యెచ్చోట విశ్రాంతింగానక విసివి ముందరం గాంచి
 యనంతం బని వెనుకం జూచి యనాది యని కలయంగనుంగొని య
 సాధ్యం బని తెలిసి మహాగాఢదుఃఖ భయశోకవ్యాకులతచిత్తుండుఁ
 దాపత్రయాదిత్యప్రదీప్తాతపసంతప్తుండునై యంటట నిరంతరనితాం
 తాగమచ్ఛాయల నాశ్రయించి స్రక్చందనవనితాధనథాన్యపశు
 సంతానశయ్యానికేతనోద్యాన ప్రముఖవిషయ సంపాదనసాధ
 నంబు లై నకృషివాణిజ్యసేవాయాజ్ఞాదిలోకికకర్తృంబులఁ బరిహ
 రించి స్వర్గాదిసత్యాంతపరలోకవిషయసుఖసాధనంబు లై నసిత్య
 నైమిత్తికాదికర్తృంబులు ఫలకాంతచేతఁ జేయక పరమేశ్వరార్పణం
 బుగా నాచరించి యప్పురమేశ్వరానుగ్రహంబువలనఁ బరిశుద్ధహృద
 యుండై యమానిత్యమదంభిత్య మహింస యార్జవంబు ఘృంతి
 యాచార్యోపాసనంబు శౌచంబు స్థైర్యం బాత్మవినిగ్రహం బింది
 యార్థంబుల వై రాగ్యంబనహంకారంబు జన్మమృత్యు జరావ్యాధి
 దుఃఖదోషానుదర్శనంబుఁ బుత్రదారగృహాద్యనాసక్తియనభిష్వం
 గంబు నిత్యేష్టానిష్టోపపత్తిసమచిత్తత్వంబు మదనస్యయోగనిష్ఠుల
 భక్తి వివిక్తదేశసేవిత్యంబు జనసంగాసక్తివిసర్జనం బధ్యాత్మజ్ఞాన
 నిత్యత్వంబుఁ దత్త్వజ్ఞానార్థదర్శనం బనువింశతిగుణంబు లెప్పుడు
 సంగ్రహించునట్లు బాత్మలక్ష్యసాక్షాత్కారవిచారాధికారి

యగు నింతవట్టుంగూడి వై రాగ్యశబ్దంబునకుఁ దాత్పర్యార్థం బింక
బోధ్యస్వరూపం బెఱిగించెద నాకర్ణింపుమని యిట్లునియె. 127

టీ. అదియెట్లనినకొనె రాగ్యమువలన సర్వమునుగలుగుటయెట్లనగా, వినుము.
మూలప్రకృతి = సృష్టిస్థితిసంహారకారణభూతమగునానక్తి, ఆలవాలంబు = పాదు, సుఖ
దుఃఖంబులు, ఫలంబులు = పండ్లు, త్రిగుణంబులు = సత్త్వరజస్తమోగుణంబులు, మూలంబు
లు = పేరులు, ధర్మా...బులు-ధర్మ = ధర్మము, అర్థ = భనము (ఇది రెండవపురుషార్థము)
కామ = కామసుఖము (లేక, భోగములు), మోక్షంబులు = ముక్తి యనునాలుగుపురుషార్థ
ములును, రసంబులు = రుచులు (లేక పాలు, సంసారవృక్షమునకుపాలు), పంచేంద్రి
యంబులు = జ్ఞానేంద్రియములును, ఊడలు, షడూర్తులు = ఆకలి దప్పి దుఃఖము భ్రాంతి
ముసలితనము మరణము అనునాఱును, స్వభావంబులు, సత్తధాతువులు = రసము రక్తము
మాంసము మేదస్సు ఎముకలు మబ్బు శుక్లము అనునేడును, పౌరలు, అష్టప్రకృతులు =
పంచభూతములు మనోబుధ్యహంకారములు అనునెనిమిదిప్రకృతులును, విటపంబులు =
కొమ్మలు, నవరంధ్రంబులు = నేత్రశ్రోత్రనాసికావక్త్ర పాయూపస్థరంధ్రములు తొమ్మి
దియు, కోటరంబులు = తోట్టలు, దశవిధప్రాణంబులు = పంచప్రాణంబులును పంచోప
ప్రాణంబులును గలసి పదివాయువులును, పత్రంబులు = ఆకులు, శబ్దాదివిషయంబులు =
శబ్దము మొదలగునైదువిషయంబులును, పల్లవంబులు = చిగుళ్లు, రాగ ద్వేషాదులు-రాగ =
రాగము, (తన కున్న వాని ననుభవించవలయు నను నభిలాష), ద్వేష = విరోధము, ఆహు
= మొదలగునవి, ఉపశాఖలు = చిలుగొమ్మలు, నానావిధకర్తృంబులు = అనేకవిధము
లగువనులు, పుష్పంబులు = పూలు, జీవేశ్వరులు = అవిద్యాప్రతిబింబ మైనజీవుడును
మాయాప్రతిబింబ మైనఈశ్వరుండును, పక్షులుగాఁగలిగి = పక్షులుగాఁగలదై, మంది...
బులు-మందిర = ఇల్లు, ఆరామ = తోటలు, క్షేత్ర = భూములు, పుత్ర = పుత్రులు, హిత =
హితము, కళత్ర = భార్య, బంధు = బంధువులు, మధ్యస్థు = (శత్రులై కీడుచేయక మిత్రు
లై హితమునేయక యూరకుండువాఁడు మధ్యస్థుండు) ఇట్టిమధ్యస్థుండును, ద్వేష్యజను
వైరులును, తీక్షణ = వాడియైన, దుష్కంటక = చెడ్డముండలతోను, తరు = చిన్న చిన్నచెట్ల
తోను (లేక, ముండలచెట్లతోను), గుల్మ = పొదలతోను (మొదలు బో దెలేనిచెట్లు గుల్మము
లనబడును—“అప్రకాండాస్తంబగుల్మ” అని యమరము) లతా = తీగలతోను, సుకీ
ర్ణంబులు = కూడియున్నదియును (లేక వ్యాపించబడియున్నదియును), కామా...రం
బును-కామ = కామము (తనకు లేని పదార్థము కావలయు నని కోరుట), అవి = మొద
లైనవనెడు, చోర = దొంగలచేత (అనగా దొంగలించుటచేత), దుస్సంచారంబు =
సంచరించుట కశక్యమైనదియు, రోగ...రంబు-రోగ = రోగములనెడు, వ్యాధు =
పులులచేత, భయంకరంబు = భయమును కలిగించునదియు, దుఃఖ...తంబు-దుఃఖ = దుఃఖ

మనెడు, దావానల = కార్చిచ్చునే, సమావృతంబు = ఆవరింపఁబడినదియు, మృత్యు...
 స్తంబు-మృత్యు = మరణ మనెడు, సింహ = సింహముయొక్క (లేక సింహమువలన,
 గలంగు), భయ = భయముచే, గ్రస్తంబు = ఆవరింపఁబడినదియు, జరా...తంబు-
 జరా = ముసలితనమునెడ, పికాచ = పికాచముతో, సమన్వితంబు = కూడినదియు,
 దైన్య...టంబు-దైన్య = దీనత్వమనెడు, పర్వత=కొండలచేత, సుకటంబు = ఇటుకైన
 దియు, దురి...రంబు-దురిత = పాపమనెడు, రాక్షస = రాక్షసులచేత, ఘోరంబు =
 భయంకరమైనదియు, తృష్ణ = ఆశయనెడు, భీకర = భయంకరములైన, కాళోదర =
 సర్పములచేత, సమాకులంబు = వ్యాపింపఁబడినదియు, హర్ష...అంబు-హర్ష = సంతోష
 మనునట్టియు, అమర్ష=రోషమనునట్టియు, జంఝానిల=జంఝానావాళముచే, దూషితంబు=
 దూషింపఁ బడినదియు, స్వర్గ...నైన-స్వర్గ=స్వర్గ మనునట్టియు, నరక=నరకమనునట్టియు,
 దుర్భార=తప్పుతోవలచేత, తిరోహిత = కప్పబడిన, అపవర్గ=మోక్షమనెడు, సత్సార్గం
 బునునైన=చక్కనితోవ గలది (లేక స్వర్గనరకములఁ బొందించుకర్తలనెడు తప్పుతో
 వలచే మరుగుపఱుపఁబడిన మోక్షమార్గము అనఁగా మోక్షమును బొందించుమార్గము
 కలదియైన) మహాదుఃఖారణ్యంబునకే=సంసారదుఃఖ మనెడునరణ్యంబున, గాడుపడి =
 దిక్కుతెలియక, పుణ్యపాపవిధేయుండు-పుణ్య = పుణ్యమునకు, పాప = పాపము
 నకు, విధేయుండై = స్వాధీనుండై, జీవుండు = జీవుండు, అంతటకే, తిరిగితిరిగి, చీకా
 కుపడి = వ్యాకులతం జెంది, ఎచ్చోటకే = ఎచ్చటను, విక్రంతిగానక = విశ్రమించు
 టకు స్థలమును జూడలేక, విసివి, ముందరగాంచి = తనయెదుటఁ జూచి, అనంతం
 బని = “ఈసంసారారణ్యమునకుఁ గొనలేదు” అనియు, వెనుకఁజూచి = తనకు వెనుక
 భాగమునందు తిరిగిచూచి, అనాదియని = “ఈసంసారారణ్యమునకు మొదలు లేదు”
 అనియు, కలయంగనుంగొని=అంతటంజూచి, అసాధ్యంబని=దీనిని సాధించుట (అనఁగా
 దీనిని దాటుట యశక్యము అని,) తెలిసి = తెలిసికొని, మహా...దును-మహాగాఢ =
 మిగుల భారమైన, దుఃఖ=దుఃఖముతోను, భయ=భయముతోను, శోక = దిగులుతోను,
 వ్యాకులత = కలతఁ జెందిన, చిత్తుండును=మనస్సు కలవాడును, తాప...దునునై-తాప
 త్రయ=ఆధ్యాత్మికాదితాపములనెడు, అదిత్య = సూర్యులయొక్క ప్రదీప్త=తీక్ష్ణమైన,
 ఆతప = ఎండచేత, సంతప్తుండును నై = తాపము చెందినవాడై, అంతటకే = పిదప,
 నిరం...యలకే = నిరంతర = దట్టము నైనట్టియు, నితాంత = అధికము లైనట్టియు,
 ఆగమ = వేదకాస్త్రములనెడు వృక్షములయొక్క, ఛాయలకే=నీడలను, ఆశ్రయించి=
 పొంది (అనఁగా వేదకాస్త్రాధిములనెఱింగి), స్రక్చం...రించి-స్రక్ = పుష్పమాలికలు,
 చందన=శ్రీగంధము, పనితా=స్త్రీలు, ధన=ధనము, ధాన్య=ధాన్యము, పశు = పశువులు,
 సంతాన = సంతానము, ఈయన్నియును, నితాంత=అంతంతయును, ఉద్యాన=ఉద్యానవనము,

ప్రముఖ=మొదలయిన, విషయ=విషయములను, సంపాదన = సంపాదించుటకు, సాధనం
 బులైన = కారణము లైన, కృషి = వ్యవసాయము, వాణిజ్య=వర్తకము, సేవా = సేవ,
 యాచా=యాచించుట, ఆది = మొదలైన, లాఠికకర్తృంబులు=లాఠికవ్యవహారములను, షా
 హరించి = విడిచిపెట్టి, స్వర్గా...లైన. స్వర్గాది = స్వర్గము మొదలు, సత్కాంతక=సత్క
 లాఠికమువలనగల, పరలాఠిక=పరలాఠికములయందలి, విషయముఖ = విషయముఖములను,
 సాధనంబులైన = సాధించునట్టి, నిత్యనైమిత్తికాదికర్తృంబులు = నిత్యకర్తృములైన
 సంధ్యావందనాదులును నైమిత్తికకర్తృములైన శ్రాద్ధాదులును కామ్యకర్తృములైన
 యజ్ఞాదులు మొదలగు నన్నిటిని (కామ్యకర్తృలనఁగా ప్రత్యేకఫలముల సంపాది
 చుటకై చేయబడు యజ్ఞాదికర్తృలు.) ఫలకాంక్షచేతజేయక = ఫలమునుగోరిచేయక
 (అనఁగా అనిత్యఫలములను కలిగించునవి యగుటచేత లాఠికవైదిక కర్తృలనన్నింటిని
 విడిచియు నావశ్యకములగుటచే నిత్యనైమిత్తికములమాత్రమచరించుచు), పరమేశ్వ
 రార్పణంబుగాఁ = పరమేశ్వరప్రీతిగా, ఆచరించి = చేసి, అప్పరమేశ్వరాను
 గ్రహంబువలనఁ=అపరమేశ్వరుని యనుగ్రహమువలన (అనఁగా చిత్తశుద్ధివలన; చిత్త
 శుద్ధియే పరమేశ్వరానుగ్రహమని ఇదివఱకే చెప్పియున్నాము,) పరిశుద్ధహృదయుం
 డై = నిర్మలచిత్తుండై, అమానిత్వంబు = అభిమానము లేకపోవుట, అదంభిత్వంబు =
 డంబము లేకపోవుట, అహింస = మనోవాక్కాయములచే బరులహింసించువండుట,
 అర్జవంబు = చక్కఁగ (అనఁగా వికారము లేవియు లేకుండ నిష్కలచటమైన చిత్త
 మతో నుండుట), ఔంతి = ఓర్పు, ఆచార్యోపాసనంబు = గురుసేవ, శౌచంబు =
 బాహ్యంతరశుద్ధి, స్థైర్యంబు = స్థిరచిత్తము, అత్తవినిగ్రహంబు = ఇంద్రియజయము,
 ఇంద్రియార్థంబుల వైరాగ్యము = ఇంద్రియవిషయములం దాశలేకపోవుట, అనహం
 కారంబు=అహంకారములేకుండుట, జన్మంబును, జన్మ = పుట్టుకయందును, మృత్యువు
 మరణమునందును, జరా=ముసలితనమునందును, వ్యాధి=రోగమునందును, దుఃఖ=దుఃఖ
 మునందును (లేక జన్మాదులయందలి దుఃఖమునందు), దోషం = దోషమును, అనుదర్శ
 నంబు = పలుమాటుచింతించుటయొన, పుత్ర...న క్తి-పుత్ర = పుత్రులు, దార=భార్య
 గృహ = ఇల్లు, ఆది = మొదలగువానియందు, అనాసక్తి = ప్రేమ లేకపోవుటయు,
 (అనఁగా 'ఇవి నాకుఁగావలయును' అనుతలంపు లేకపోవుటయు) అనభిష్కంఠంబు=ఇవి
 నావి' అనునభిమానము లేకుండుటయు, నిత్య...త్వంబు-నిత్య=ఎల్లప్పుడును, ఇష్టానిష్ట=
 ప్రియప్రియములయొక్క, ఉపపత్తి = సంప్రాప్తలయందు (అనఁగా ఇష్టానిష్టములు
 వచ్చినప్పుడు), సమచిత్తత్వంబు = రాగద్వేషములు లేక సమానమైన మనస్సు కలిగి
 యుండుట, మదనన్యయోగనిశ్చలభక్తియును-మత్ = నాయందు, (పరమేశ్వరునియందు)
 అనన్యయోగ = రెండవతలంపులేని (లేక, ఇతరదేవవిషయముకాని), నిశ్చలభక్తి = భక్తి

భక్తియును, వివిక్తదేశసేవిత్వము = ఏకాంతదేశనివాసమును, జన...నంబు-జన = మనుష్యులతో, సంగ = కలసియుండుటయందలి, ఆసక్తి = ఆశను, విసర్జనంబు = విడుచుట యును, అధ్యా...త్వంబు-అధ్యాత్మజ్ఞాన = స్వస్వరూపవిజ్ఞానమునందు, నిత్యత్వంబు = స్థిరచిత్తము కలిగియుండుటయు, తత్త్వ...నంబు-తత్త్వజ్ఞాన = యథార్థస్వరూపజ్ఞానము యొక్క, అర్థదర్శనంబు = ప్రయోజనమును [అనఁగా మోక్షమును చూచుచుండు టయు, (అనఁగా మోక్షేచ్ఛయు),] అనువింశతిగుణంబు = అనునట్టియిరువదిగుణములను, ఎప్పుడు సంగ్రహించుకొ = ఎప్పుడు సంపాదించునో, అప్పుడు, ఆత్మ...కారి-ఆత్మ = తనకును, బ్రహ్మ = పరబ్రహ్మమునకుఁ గల, వికృత = నహజాభేదమును, సాక్షాత్ = సత్యక్షముగా, కార = చేయుటయందును (లేక చేసికొనుటయందును, విచార = దానినిగూర్చి విచారించుటయందును, అధికారి = అర్హుఁడు, ఆగుకొ, ఇంకపట్టుంగూడి = ఆంకయఁ గలసి, వైరాగ్యశబ్దంబునకు = వైరాగ్యమునకుశబ్దమునకు, తాత్పర్యంబు, ఇంక = ఇత, బోధస్వరూపంబు = జ్ఞానస్వరూపమును, ఎఱింగించెదకొ = చెప్పెదను, ఆకర్ణింపుము = వినుము, అని, ఇట్లనియెకొ.

తా. “వైరాగ్యమే సర్వమునకు మూలము” అనువిషయమును బాగుగా వివరించె దను వినుము. ఈసంసారారణ్యమునకు మూలప్రకృతి కుదురు. సత్వరజస్తమోగుణ ములు మూలములు. సప్తధాతువులు పౌరలు. పంచేంద్రియములాడలు. ఆప్తప్రకృతులు కొమ్మలు. షడ్దూర్వులు (ఇవియే షడ్వికారములు) స్వభావములు. ధర్మార్థకామమోక్ష ములు రసములు. రాగద్వేషాదు లుపశాఖలు. శబ్దాదులు చిగుళ్లు. సకలకర్మలును పుష్ప ములు. సుఖదుఃఖములు ఫలములు. జీవేశ్వరులే వానిఁడినుపక్షులు. నవరంధ్రములు తోఱులు. ఇండ్లు తోటలు భూమి భవము మిత్రులు శత్రులు బంధువులు మధ్య స్థులు అను మొదలగువారే ముండ్లు పొదలు వృక్షములు మొదలగునవి. ఆయరణ్యమున కామాదిచోరులు సంచరించుచుదురు. రోగములను పులులు భయంకరములై యుండును. దుఃఖ మనుదావాగ్ని యేవైపున నైనను ప్రజ్వలించుచునే యుండును. మృత్యు వను సింహ మెప్పుడు నందు సంచరించుచు వారికి భీతినిగల్గించుచుండును. మనులీతన మను పిశాచి యం దెప్పుడును నివసించుచుండును. దీనత్యమనుపర్వతములచే నందలిమార్గము లన్నియును సంచారమున కశక్యములై యుండును. పాపములనురాక్షసు లతిభీకరులై యందు నిలిచియుండురు. ఆశయనుమహాసర్పము లెందుఁజూచిననుసరించుచుండును. ఎప్పుడు చూచినను హర్షశోకము లనెడు జంఝామారుతములు పీచుచుండును. అందు మోక్షమునకుఁ బోవు చక్కనిమార్గము కలదు. గాని దానిని స్వర్గనరకమార్గములు కప్పి యున్నవి. ఆయరణ్యమున సంచరించువారు స్వర్గనరకమార్గములలోఁ బడి మోసపోవుదురు కాని మోక్షమార్గమున నడుచుటయందు నిర్భయమును నీవల

కావలకుఁ దిరిగితిరిగి పుణ్యపావశశగతుడై యెటుఁబోయినను విశ్రాంతిఁ గావక చిక్కువడి కొంతకాలమునకును దినుకుఁజెందును. (అనఁగా “ఈసంసారము దుఃఖరూపము. దీనిని అనుభవించుటవలన నెన్నటికిని శాంతిలేదు. కావున దీనిని విడువవలయును” అని తలంచును). ఇట్లు తలంచి ముందుమాచినను వెనుకమాచినను యేవైపు పరికించినను వానికి త్రోవ దొరకదు. దానివలన “ఈయరణ్యము నెట్లు దాటుటకును వీలులేకున్నది. ముందుమాచిన దీనియంతము కానరాలేదు. వెనుకఁజూచిన నేదియఁ దెలియలేదు. ప్రక్కఁజూచిన దఱి కానరాలేదు. దీనిని దాటుట యసాధ్యమై యున్నది. ఎట్లుదాటుదునో కదా!” అని మిగుల దిగులునొంది భయముఁజెంది మిగుల కలతఁజెందినమనస్సుతో తాపత్రయమనుసూర్యసంతాపముచే గలుగుబాధతో శ్రమనొందుచు వేదము లను మహావృక్షములనీడ నాశ్రయించును. ఇదివఱకే విసికియున్నవాఁడు కావున స్త్రీలు ధనముతోటలు గృహములు మొదలగుసాంసారికభోగములను సంపాదించుటకు సాధనములైన కృషివాణిజ్యాదులును బరిపూర్ణముగాఁ బరిత్యజించును. శ్రమఁ జెందినవాఁడు మఱియఁ దనకు శ్రమగలిగించినవాని గాని వానిసాధనములను గాని యెన్నటికిని గోరఁడు కదా? ఇట్లు తాకికకర్తముల వదలి యావశ్యకము లగునిత్యనైమిత్తికములను భగవద్గణముగా నాచరించును. ఇట్లాచరించుటవలన నాబీవునియందుఁ బరమేశ్వరునకు ననుగ్రహము కలుగును. దానివలన నాపురుషునికి (బీవునకు) శ్రమశ్రమముగా నమానిత్వాది గుణము లిరువదియును గలుగును. ఆగుణము లన్నియు నెప్పుడు పరిపూర్ణములగనో అప్పుడే పరబ్రహ్మసాక్షాత్కారము కలుగును. ఈఇరువదిగుణములకే కదా జ్ఞాన మని పేరు. వైని నిరూపించిన వినుకు లేకుండిన నీజ్ఞానము కలుగదు. అవినుకే వైరాగ్యము కావున నీవైరాగ్యము జ్ఞానమునకు ముఖ్యకారణము. వైరాగ్యముకలిగినపిదప నీజ్ఞానము (అనఁగా నమానిత్వాదిగుణములుకూడ నప్రయత్నముగనే వచ్చుననుట). స్పష్టమయ్యెను కదా? ఓపార్వతీ! ఇట్లు చెప్పి శ్రీరాముఁడు “బోధరూపము నెఱిఁగించెను” అని ఇట్లు చెప్ప నారంభించెను. రసము రక్తము మాంసము మేదస్సు (ఇది చర్మమునకును మాంసమునకును నడుమనుండునీరు ఎముకలు మజ్జ (ఇది ఎముకలలో నుండుకొవ్వ). శుక్లము అను నీయేడును సప్తధాతువు లనంబడును. ఆకాశాదివంచభూతములును మనోబుద్ధ్యహంకారములు మూఁడును గలసి యష్టప్రకృతు లనఁబడును. ఉండుట పుట్టుట వృద్ధి నొందుట పరిణమించుట తీరించుట నశించుట యను నీయాఱును వదూర్తులు.

— బోధశబ్దార్థవివరణము. —

అవ. ఈవిధముగా వైరాగ్యస్వరూపమును వివరించి జ్ఞానోత్పత్తికారణవ్యాఖ్యనా పూర్వకముగా జ్ఞానరూపమును వివరించుచున్నాఁడు. —

తే. అట్టిసుగుణాభిరాముఁ డత్యాత్మితోడ
శాంతచిత్తుండు గౌరుణ్యసాగరుండు
జ్ఞానవిజ్ఞానసంపన్నుఁ డైనగురుని
వినయభయభక్తులమర సేవించుననఘ!

128

టీ. అనఘ = ఓదోషరహితుఁడా! అట్టిసుగుణాభిరాముండు-అట్టి = పూర్వోక్త
మైన, సుగుణ = సద్గుణములచే, అభిరాముండు = మనోహరుఁడైనవాఁడు, అత్యాత్మ
తోడఁ = మిగులసంసారబాధకువెఱచి, శాంతచిత్తుండు = చిత్తశాంతిగలిగినట్టియు,
కారుణ్యసాగరుండు=దయాసముద్రుఁడైనట్టియు, జ్ఞాన...డును-జ్ఞాన = పరోక్షజ్ఞానము
చేత, విజ్ఞాన=అనుభవజ్ఞానముతోడను, సంపన్నుఁడును = కూడినట్టివాఁడును, విన=వినట్టి,
గురునిఁ=సద్గురుని, వినయభయభక్తులు-వినయ=వినయము, భయ=భయము, భక్తులు =
భక్తి, అమరఁ=ఓప్పునట్లుగా, సేవించుఁ=సేవఁజేయును.

తా. ఓదోషరహితుఁడా! అట్లమానిత్వాదిగుణములు గలపురుషుండు మిగుల
శ్రద్ధాయుక్తుండై శాంతుఁడును కరుణాసముద్రుండు బ్రహ్మైక్యజ్ఞానతదనుభవనిష్ఠుండు
నగుసద్గురు నాశ్రయించును.

— గురువే పరబ్రహ్మమని బోధించుట. —

క. గురుఁ డజాఁడు గురుండు విష్ణుండు
గురుండు మహాదేవుఁ డఖిలగురుండు గురుండు స
ద్గురుఁడే పరబ్రహ్మం బని
గురుని నుపాసించు నతఁడు గురుతరభక్తి.

129

టీ. అతఁడు=అశిష్యుండు, గురుండు=గురువు, అజాఁడు=చతుర్ముఖుండు. గురుండు,
విష్ణుండు, గురుండు, మహాదేవుండు = రుద్రుండు, గురుండు, అఖిల = సమస్తమునకంటె,
గురుండు=అధికుండు, సద్గురుఁడే, పరబ్రహ్మంబని=‘పరబ్రహ్మము’ అని, గురుతరభక్తి=
అధికభక్తితో, గురునిఁ=తనగురువును, ఉపాసించుఁ=ఉపాసన చేయును.

తా. ఇట్లాశ్రయించి బ్రహ్మవిష్ణుమహేశాది సర్వదైవములును తుదకు పరబ్రహ్మం
బును గూడ గురువే యనియు గురువునకంటె నధికు లెవ్వరు నెందును లేరనియు నతి
భక్తితో నాతని సేవించును.

— గురుశుక్రూష ముఖ్యంబని చెప్పట. —

అవ. ఇట్లు ప్రసాపవశమున “గురువే సర్వాధికుండు” అని తన యభిప్రాయము
సెరింగించి ఇప్పుడు గురుశుక్రూషము జ్ఞానసాధనము.” అని చెప్పుచున్నాడు:—

సీ. గురుపదాంభోజముల్ గొలువక కల్లునే
 ప్రవిమలవై రాగ్యభాగ్యమహిమ
 గురుపాదతీర్థంబు గ్రోలక కల్లునే
 జ్ఞానవిజ్ఞానయోగానుభవము
 గురుసుప్రసాదంబుఁ గొనకున్నఁ గల్లునే
 ప్రతిలేనిచిత్తోపరతిసుఖంబు
 గురుతత్త్వమాత్మఁ గన్గొనకున్నఁ గల్లునే
 నిరతిశయం బైనపరమఁడము

తే. అట్లు గావున విద్యార్థి యైనయోగి
 వినయభయభక్తుఁ లేడలోనఁ బెనఁగొనంగ
 నలచతుర్విధశుశ్రూష లాచరించి
 కొనుచు ననిశంబు గురువులఁ గొలుచుననఘ.

130

టీ. అనఘ = దోషరహితుఁడా, గురుపదాంభోజములు = సద్గురునిపాదపద్మంబులును, కొలువక = సేవింపక, ప్రవి...మహిమ-ప్రవిమల = పరిశుద్ధమయిన, వైరాగ్య = వైరాగ్యమనెడు, భాగ్యమహిమ = అదృష్టము, కల్లునె = దొరకునా, గురుపాదతీర్థంబు = గురు = సద్గురువుయొక్క, పాద = పాదములయొక్క, తీర్థంబు = జలమును, గ్రోలక = పానముచేయక, జ్ఞాన...భవము-జ్ఞాన = జ్ఞానముయొక్కయు, విజ్ఞాన = అనుభవజ్ఞానముయొక్కయు, యోగ = నిర్వికల్పసమాధియొక్కయు, అనుభవము, కల్లునే = సంభవించునా? గురుసుప్రసాదంబు = సద్గురుప్రసాదమును, కొనకున్న = భుజింపబడిన, ప్రతి...సుఖంబు-ప్రతిలేని = సాటిలేని, చిత్తోపరతిసుఖంబు = చిత్తకాంతి, కల్లునే, గురుతత్త్వము = గురునియథార్థరూపమును, ఆత్మ = తనయందు, కన్గొనకున్న = తెలిసికొనకుండిన, నిరతిశయంబు = సర్వాధికమైన, వినపరమపదము = అయినట్టిమోక్షము, కల్లునే = దొరకునా, అటుగావున = కాబట్టి, విద్యార్థియైనయోగి-విద్యార్థియైన = బ్రహ్మజ్ఞానమునుగోరు, యోగి = రాజయోగి, వినయభయభక్తులు-వినయ = వినయము, భయ = భయము, భక్తులు = భక్తి, ఎడలోన = మనసునందు, పెనఁగొనఁగ = అభివృద్ధియగుచుండఁగా, అల...షలు-అల = చతుర్విధస్థానాంగభావాత్మరూపములైన (పీఠిలక్షణములను ప్రథమాశ్వాసమున వివరించినట్లున్న), శుశ్రూషలు = గురు సేవలను, ఆచరించి = చేసి, అనిశంబు = ఎల్లప్పుడు, గురువుల, కొలుచు = సేవించుచు.

తా. గురువునకు నమస్కరింపకున్న నిర్మలవైరాగ్యము దృఢముకానేరదు. బ్రహ్మజ్ఞానంబును తదనుభవంబును సమాధినిష్ఠయు గురుపాదతీర్థమును పానముఁ జేయకున్న సమకూటదు. గురుప్రసాదము నంగీకరింపకున్న సాటిలేని యాచిత్రకాంతిసుఖము దొర

కడు. గురుని యథార్థస్వరూపమును తెలిసికొనకున్న సర్వాధిక మగు మోక్షముఁ బొందుట కశక్యము. సర్వంబును గురునియనుగ్రహమువలననేకాని చేయరదు కదా? ఓదోషరహితుఁడా! ఈకారణమువలన బ్రహ్మజ్ఞానమును గోరుయోగి గురువు నాశ్రయించి వినయ భయభక్తులు మెఱయ చతుర్విధశుశ్రూషల నాచరించుచు సేవించును.

క. వారలయుపదేశముచేఁ, దారక సాంఖ్యామనస్కృతత్వాత్త కమా శ్రీ రాజయోగమార్గం, బారూఢముగా నెఱుంగునంతట ననఘా!.

టీ. అనఘ=పావరహితుఁడ, అంతట=పిదప, వారలయుపదేశముచేఁ-వారల= ఆగురువులయొక్క, ఉపదేశముచేఁ=ఉపదేశమువల్లను, తారకసాంఖ్యామనస్కృతత్వాత్త కమా = తారకసాంఖ్యామనస్కరూపమయిన, శ్రీ రాజయోగమార్గంబు-శ్రీ = సంపద్యుక్తమైనట్టియు, రాజ = సర్వయోగములలో నుత్తమమైనట్టియు, యోగ=జ్ఞానయోగముయొక్క, మార్గంబు = త్రోవను, ఆరూఢముగాఁ = చక్కగా, ఎఱుంగు = తెలిసికొనును.

తా. ఓదోషరహితుఁడా! ఇట్లు సేవించుచుండి వారియనుగ్రహమును సంపాదించును. అప్పుడు వారును తారకసాంఖ్యామనస్కయోగములఁ గ్రమముగ నుపదేశింతురు. ఇట్లు వారియుపదేశమువలన రహస్యార్థముల నన్నింటి నాపురుషుఁ డెఱుంగును.

—ॐ మహావాక్యార్థవివరణము ॐ—

అవ. ఇట్లు శిష్యునియభివృద్ధిప్రకారం బెఱింగించి గురువులయుపదేశము నభివర్ణించుచున్నాఁడు:—

మ. క్రమమొప్పార నహంపదంబునకు నీకాయేంద్రియప్రాణచిత్తమనోహంకృతిబుద్ధిరూపజడజాతంబెల్ల వాచ్యార్థమాద్యము సచ్చిత్సుఖరూపమై తనరు శుద్ధప్రత్యగాత్మప్రకాశము లక్ష్యార్థము వేదశాస్త్రగరహస్యంబింత నిక్కుంబగున్. 132

టీ. క్రమమొప్పార=క్రమముగా, అహంపదంబునకుఁ = 'అహం బ్రహ్మస్మి' అనుయజుర్వేదమహావాక్యమునందలి యహంపదమునకు, ఈకాయే...జాతంబు - ఈ, కాయ=శరీరములు, ఇంద్రియ=ఇంద్రియములు, ప్రాణ = ప్రాణములు, చిత్త = మనస్సు (లేక సంశయాత్మకమయిన యంతఃకరణము), మనః=మనస్సు (ఇది సంకల్పాత్మకమైన యంతఃకరణము). అహంకృతి=అహంకారము, బుద్ధి=బుద్ధి, రూప = అనునదియే స్వరూపముగాఁగల, జడ=జ్ఞానశూన్యమైన ప్రపంచపదార్థముయొక్క, జాతంబెల్ల = సమూహమంతయును, వాచ్యార్థము=చెప్పఁదగినయర్థము, ఆద్యము=అనాది యైనట్టియు, సచ్చిత్సుఖరూపమై=సత్యజ్ఞానానందస్వరూపము నగుచు, తనరు...శము-తనరు = బ్రహ్మచున్న; శుద్ధ=పరిశుద్ధమయిన, ప్రత్యగ=ప్రతిజ్ఞుడైన, ప్రకాశము=స్వప్రకాశమే, లక్ష్య

ర్థము=హింపించి నిర్ణయింపఁదగినయర్థము, వేదకాస్త్రగరహస్యంబు-వేద=వేదములయందును, కాస్త్రగ=కాస్త్రములయందునున్న, రహస్యంబు = రహస్యాస్థిమిదియే, ఇంత=ఈ చెప్పఁబడినదంతయు, నిక్కంబగున్=యథార్థము.

తా. వారు 'అహం బ్రహ్మస్మి' అనుమహావాక్యమున కర్థము నీరీతి నుపదేశింతురు. 'అహం = నేను' అనుపదమునకు శరీరము ఇంద్రియము ప్రాణము బుద్ధి మనస్సు అహంకారము అను మొదలగువానియొక్క సమూహము వాచ్యార్థము. (అనఁగా: సర్వజనుల చేతను, సామాన్యముగా విచారకూన్యదృష్టితోఁ జెప్పఁబడు నర్థము. వీనికన్నిటిని సాక్షియగు కూటస్థుఁడు లక్ష్యార్థము. (అనఁగా: విచారణ చేసి నిర్ణయింపఁదగిన యర్థము.) ఇది సత్యముగ వేదకాస్త్రములు బోధించునర్థము. ఇదియే సర్వసార మగునంశము.) క సర్వము వాచ్యార్థము త

త్సర్వాధిష్ఠాన శుద్ధచైతన్యము చి
త్సార్వకలక్ష్యార్థంబు సు

పర్వవినుత వినుము బ్రహ్మపదమున కరయన్.

133

టీ. సుపర్వవినుత-సుపర్వ = దేవతలచే, వినుత = స్తోత్రము చేయఁబడినవాఁడా, వినుము. బ్రహ్మపదమునకున్ = బ్రహ్మశబ్దమునకు, అరయన్ = విచారింపఁగా, సర్వము= సర్వప్రపంచము, వాచ్యార్థము = చెప్పఁదగినయర్థము. తత్సర్వాధిష్ఠానచైతన్యము - తత్=ఆ, సర్వ = సమస్తమునకును, అధిష్ఠాన = ఆధారభూతుఁడైన, శుద్ధ=నిర్మలమైన, చైతన్యము = జ్ఞానరూపమగు బ్రహ్మము, చిత్సార్వకలక్ష్యార్థము=వివేకముచే విచారింపి నిర్ణయింపఁదగిన యర్థము.

తా. దేవతలచేత గూడ వినుతింపఁబడునో యాంజనేయా ! "బ్రహ్మ పు బ్రహ్మము" అనుపదమునకు గూడ సర్వప్రపంచము, వాచ్యార్థము. ఆప్రపంచము కాధారభూతుఁడైన శుద్ధచైతన్యస్వరూపుఁడు లక్ష్యార్థము.

తే. ఉభయవాచ్యార్థములతోడ నొప్పుచున్న
యుభయలక్ష్యార్థముల కైక్య మొదవ దట్లు
గాన వాచ్యార్థముల రెంటిఁ గడకుఁ ద్రోచి
యెనయ లక్ష్యార్థ మొకటిగా నెఱుంగవలయు.

134

టీ. ఉభయవాచ్యార్థములతోడఁ-ఉభయ = ఈచెప్పినరెండు, వాచ్యార్థములతోడఁ=వాచ్యార్థములతో (అనఁగా: విచారరహితమగు దశయం దూరక చెప్పఁదగిన యర్థములగు దేహదులతో), ఒప్పుచున్న=కూడియున్నచో, ఉభయలక్ష్యార్థములకుఁ-ఉభయ=రెండువాక్యములకును, లక్ష్యార్థములకుఁ=విచారముతోను హింపఁదగినయర్థము

లకు (అనఁగా: కూటస్థబ్రహ్మలతో), ఐక్య మొదవదు=ఏకత్వము: సిద్ధింపదు, ఆట్లుగానఁ
=కాఁబట్టి, వాచ్యార్థములరెంటు = రెండువాచ్యార్థములను, కడకు: ద్రోవి = తొలఁ
గించి, ఎనయన్ = ఒప్పునట్లుగా, లక్ష్యార్థములు=లక్ష్యార్థము లైనకూటస్థబ్రహ్మలు, ఒక
టిగాన్=అభిన్నులుగా, ఎఱుంగవలయున్=తెలిసికొనవలయును.

తా. ఇంక “అస్మి=అయియున్నాను. (అనఁగా: నేనునుబ్రహ్మము నొక్కటియే)”
అనుపదమునకు జీవబ్రహ్మైక్యమే; లేక కూటస్థబ్రహ్మైక్యమే యర్థమగు ననుట స్పష్టమే.
అట్టియైక్యము వాచ్యార్థసహితము లగులక్ష్యార్థమునకుఁ గలుగ నేరదనుటయు ను ప్రసిద్ధము.
కావున నవిచారపూర్వకము లగువాచ్యార్థముల నిషేధించి లక్ష్యార్థముల రెంటినిమాత్రమే
యంగీకరింపవలయును.

సీ. అద్వితీయ ప్రత్య గాత్తుండ నగు నేను
బరిపూర్ణ నిర్గుణ బ్రహ్మమగుదుఁ
బరిపూర్ణ నిర్గుణ బ్రహ్మంబై యద్వితీ
య ప్రత్య గాత్తుండ నై ననేన
టంచు నీరీతి నహం బ్రహ్మపదముల
వాచ్యార్థముల నెల్ల వదలి శుద్ధ
లక్ష్యార్థములఁ గొని లక్షణచేఁ దత్త
దన్యోన్యసమరసై క్యంబు గనుట
తే ‘యస్మి’ యనుపదమున కర్థమగునుగాన
నిష్కహావాక్యతాత్పర్య మిట్లు సద్గు
రు ప్రసాదంబువలన నిరూఢముగ న
బాధకంబుగ నెఱుంగుట బోధ మనఘ!

135

టీ. అనఘ = ఓదోషరహితుఁడా! అద్వితీయ...త్తుండన్-అద్వితీయ = రెండవ
పదార్థము లేని (అనఁగా: ఏకరూపుఁడయిన), ప్రత్యగాత్తుండన్ = కూటస్థుఁడను, అగు
నేను=అయినట్టి నేను, పరి...గురున్-పరిపూర్ణ=సంపూర్ణ మైన, నిర్గుణ=గుణశూన్యమైన,
బ్రహ్మమగుదున్=పరబ్రహ్మ మైయున్నాను. పరి...బ్రహ్మంబై=పరిపూర్ణ, నిర్గుణ, బ్రహ్మంబై,
అద్వి...నేను - అద్వితీయ, ప్రత్యక్, ఆత్మఁడనైననేను = జీవుఁడనైననేను, ఆటంచున్
=అని, ఈరీతిన్ = ఇట్లు, అహం బ్రహ్మపదముల వాచ్యార్థములన్-‘అహం=నేను’ అను
పదముయొక్కయు, బ్రహ్మ = పరబ్రహ్మము అనుపదముయొక్కయు, వాచ్యార్థములను
(అనఁగా: దేహదులును సర్వప్రపంచంబును), వదలి = విడిచి (అనఁగా: వివేకదృష్టిచే
నిరాకరించి), శుద్ధలక్ష్యార్థములన్=నిర్మలమైన లక్ష్యార్థములను (అనఁగా: కూటస్థబ్రహ్మ

లను), కొని=గ్రహించి, లక్షణచే=లక్షణావృత్తిచేత, తత్త్వ= ఆయాకూటస్థబ్రహ్మ
 లకు, అన్యోన్య= పరస్పరముగల, సమరస=సమానమైన, ఐక్యంబు = స్వభావసిద్ధమైన
 యేకత్వమును, కనుట = తెలిసికొనుట, అస్మియనుపదమునకు - 'అస్మి=అయితిని' అను
 పదమునకు, అర్థమగు=అర్థమైయున్నది. కాన=కాబట్టి, ఇమహావాక్యతాత్పర్యము
 = 'అహం బ్రహ్మస్మి' అను మహావాక్యముయొక్క తాత్పర్యార్థమును, ఇట్లు = వైచెన్వీస
 విధముగా, నద్గురుప్రసాదంబువలన = నద్గురుని యనుగ్రహమువలన, నిరూఢముగ
 = స్పష్టముగా, అబాధకంబుగ = బాధలేకుండ (అనఁగా: భంగములేకుండ స్థిరంబుగా),
 ఎఱుఁగుట = తెలిసికొనుట, బోధము=జ్ఞానము.

తా. "అద్వితీయకూటస్థుడ నగునేనే సర్వపరిపూర్ణబ్రహ్మము. ఆసర్వపరిపూర్ణ
 బ్రహ్మమే నేను" అని పిదప (అనఁగా: వాచ్యార్థముల నిషేధించి లక్ష్యార్థముల సంగీక
 రించిన పిదప) లక్షణావృత్తిచే (అనఁగా: జహదజహల్లక్షణచే) సమరసైక్యమును గ్రహించి
 యనుభవించవలయును. (జహదజహల్లక్షణయును మహావాక్య తాత్పర్యార్థమును నిర్ణ
 యించువిధంబును ద్వితీయాశ్వాసమున సవిమర్శముగా వివరించియున్నాము.) ఇట్టియై
 క్యమే 'అస్మి' అను పదమున కర్థము. కావున సీమహావాక్యార్థమును గురూపదేశపూర్వ
 కముగా నెఱిగి శ్రుతియు క్త్యనుభవములమూలమున నిర్ణయించుకొనుటయే 'బోధమ'
 అనంబడును. ఓదోషరహితుడా! ఇదియే జ్ఞానముయొక్క స్వరూపము. దీనికి వైరాగ్యమే
 మూలమునుట. (అనఁగా: వైరాగ్యము దృఢముగాఁ గలిగిన సీబోధము తనంత నదియే
 వచ్చుననుట ఇంతకుముందే వివరించియున్నాము కదా?)

అవ. ఇట్లు గురూపదేశమును వివరించి ప్రస్తుత మనుభవమును బ్రకటించు
 చున్నాడు:—

క. నిత్యముగా దేహాత్మ, ప్రత్యయ మజ్ఞానకు గల్గుపరిపాటిఁ దగం
 బ్రత్యగభిన్నబ్రహ్మ, ప్రత్యయ మొప్పారవలయుఁ బండితున కిలన్.

టీ. అజ్ఞానము = అజ్ఞానికి, నిత్యముగా = సర్వకాలములయందును, దేహాత్మ
 ప్రత్యయము-దేహ = దేహమే, అత్మ = జీవుడు, ప్రత్యయము = అనుభ్రాంతిజ్ఞానము;
 కల్గుపరిపాటి = కలుగునట్లు, పండితునకు = జ్ఞానికి, ఇల = ఈభూమియందు, ప్రళి
 గభిన్న = కూటస్థునికంటె వేఱుకాని, బ్రహ్మప్రత్యయము, పరబ్రహ్మమునే 'నేను' అనుకల్ప
 జ్ఞానము, తగ = పిచ్చునట్లుగా, పిప్పారవలయు = అభివృద్ధి చెందవలయును.

తా. లోకమున నజ్ఞాను లగువారు 'దేహమే నేను' అని యెట్లు సామాన్యముగా
 దలంతురో అట్లే బ్రహ్మజ్ఞాని యగువాడు 'కూటస్థునకంటె భిన్నుడు కాని బ్రహ్మమే
 నేను' అని కలంచును. పైన నిరూపించిన యధికారి సరిపూర్ణ మగు వైరాగ్యమును

సంపాదించి దానివలనఁ బూర్వోక్తజ్ఞానము (అనఁగా: మహావాక్యతాత్పర్యజ్ఞానము) నార్జించి యట్టి యనుభవమును బొందును. ఇదియే జ్ఞానమునకు ఫలము. ఈనిశ్చయము కలిగిననే కాని పురుషుఁడు కృతార్థుఁడు కానేరఁడు.

జే. ఇదియే బోధప్రకార మౌ నింక నీకు నుపరతివిధంబు వినిపింతు నొనర వినుము

ఉత్తమోత్తమమై యొప్పుచి త్తశాంతి

బ్రహ్మవిద్యాగమమునకు ఫలము వత్స!

137

టీ. వత్స=పుత్ర! ఇదియే=వైనఁజెప్పినదియే, బోధప్రకారము = బోధలక్షణము, బోధ = వి యున్నది, నీకుఁ, ఇంకఁ=ఇకవైన, ఉపరతిసుఖంబుఁ=ఉపరతిసౌఖ్యమును గూర్చి, వినిపింతుఁ = తెలియఁజేసెదను, ఒనరఁ=ఒప్పునట్లుగా, వినుము, ఉత్తమోత్తమమై = సర్వసుఖములలోను శ్రేష్ఠమై, ఒప్పుచి త్తశాంతి - ఒప్పు = ప్రకాశించుచున్న, చి త్తశాంతి=చి త్తశాంతి, బ్రహ్మవిద్యాగమమునకుఁ-బ్రహ్మవిద్యా=బ్రహ్మజ్ఞానము, అగమమునకుఁ=వచ్చుటకు, ఫలము, బోధ=అయియున్నది.

తా. ఓపుత్రా ! బోధమునుగూర్చి సర్వము నెఱింగించితిని. 'వైరాగ్యము బోధమైనంతమాత్రముననే బోధయెట్లు స్వయముగ జనించునదియు వివరించితిని. ఇంక నుపరతినిగూర్చి తెల్పెదను ఉపరతి యనఁగాఁ జి త్తశాంతి. అదియే బ్రహ్మజ్ఞానమునకు ఫలము.

అవ. ఇట్లు ప్రతిజ్ఞఁ జేసి యాయుపరతినిఁ బ్రశంసించుచున్నాఁడు:—

చ ఉపకృతిదానభోగముల కొప్పనిమర్త్యనికల్పిశీల మె

ల్లపుడును లేనివిప్రునిగమాధ్యయనంబును నెప్పునంబునఁ

విపులశమంబు గైకొననివీరతపస్వితపంబు నింద్రియా

ద్యుపరతిసౌఖ్యముం గననియోగివివేకము రి త్తయారయన్. 138

టీ. ఉప...లకుఁ-ఉపకృతికి = పరోపకారమునకు, దాన = దానము చేయుట

కును, భోగములకుఁ = స్వానుభవమునకును, ఒప్పనిమర్త్యనికల్పి - ఒప్పని = రానట్టి, మర్త్యుని = మనుష్యునియొక్క, కల్పి = సంపదయును, శీలము = సదాచారము, ఎల్లపుడును=ఎప్పుటికిని, లేనివిప్రుని నిగమాధ్యయనంబును-లేని=లేనట్టి, విప్రుని = బ్రాహ్మణునియొక్క, నిగమ=వేదములయొక్క, అధ్యయనంబును = పాఠమును, నెప్పునంబునఁ=మనస్సునందు, విపులశమంబుఁ-విపుల = అధికముగు, శమంబుఁ = శాంతిని, కైకొనని వీరతపస్వితపంబును-కైకొనని=అంగీకరింపని, వీరతపస్వి = మహాదీక్షతో కూడియున్న మానియొక్క, తపంబును = తపస్సును, ఇంద్రియాద్యుపరతి సౌఖ్యముఁ-ఇంద్రియ=ఇంద్రి

యములు, అది = మొదలగువానియొక్క, ఉపరతి=కాంతియనెడు, సౌఖ్యము=సుఖమును, కననియోగివివేకము-కనని=పొందని, యోగి=రాజయోగియొక్క, వివేకము=జ్ఞానమును, అరయ్=విచారింపఁగా, రిత్త=నిరర్థకంబు.

తా. విచారింపఁగా పరోపకారమునకును దానమునకును స్వానుభవమునకును యోగింపనిధనికుని ధనమువలె నాచారహీనుఁ డగుబ్రాహ్మణుని వేదాధ్యయనముమాడ్కి కాంతితేని మునీశ్వరునితపముచందమున చిత్రేంద్రియకాంతి (అనఁగా: సువరతి) యను సౌఖ్యమునుఁ జెందనిరాజయోగి యోగాభ్యాసముకూడ నిరర్థకమే.

సీ. వేదశాస్త్రంబులు వివరించి బుధులచేఁ

జదివింపవచ్చు దాఁ జదువవచ్చు

యజ్ఞదానతపంబు లధికారిజనముచేఁ

జేయింపవచ్చు దాఁ జేయవచ్చు

నిలలోనఁ గలతీర్థముల కేగ నన్యుల

బోధింపవచ్చు దాఁ బోవవచ్చు

నష్టాంగయోగవిద్యల నార్యులకు నుప

దేశింపవచ్చు సాధింపవచ్చు

తే గాని యెవ్వారికైన విజ్ఞానయోగ

గతిని దేహేంద్రియము లరికట్టి మనము

నాఁగి యంతర్ముఖముఁ జేసి యనవరతము

నిశ్చలసమాధినిష్ఠ చే నిలుపరాదు.

139

టీ. కలతీర్థములకు - కల=ఉన్న, తీర్థములకు, ఏగ్=పోవుటకు, బోధింపవచ్చు = బోధచేయవచ్చును, తాఁబోవవచ్చు = స్వయముగాపోవచ్చును, అన్యులకు, అష్టాంగయోగవిద్యల - అష్ట = ఎనిమిదియగు, అంగ = యమనియమాద్యంగములతోఁ గూడిన, యోగ = యోగములయొక్క, విద్యల = విద్యలను, ఉపదేశింపవచ్చు, సాధింపవచ్చు = తాను స్వయముగా కూడ నాచరింపవచ్చును, కాని=అయినను, ఎవ్వరికైన = ఎవ్వరికైనను, బుధులచే = పండితులచే, వేదశాస్త్రంబులు-వేద = వేదములును, శాస్త్రంబులు=శాస్త్రంబులును, వివరించి=విమర్శించి, తా = తాను, చదివింపవచ్చు = చదువునట్లు చేయవచ్చును. చదువవచ్చు = స్వయముగాఁ గూడ నభ్యసించవచ్చును, అధికారిజనముచే = తగినవారిచేత, యజ్ఞదానతపంబులు-యజ్ఞ = యజ్ఞములను, దాన=దానములను, తపంబులు = తపస్సులును, చేయింపవచ్చు = చేయునట్లు చేయవచ్చును, తాఁజేయవచ్చు, అన్యుల = ఇతరులను, ఇలలోన = భూ

మిలా, విజ్ఞానయోగగతిక్-విజ్ఞాన = అనుభవజ్ఞానమనెడు, యోగ=యోగముయొక్క, గతి=రీతిచేత, దేహేంద్రియములు-దేహ=దేహములను, ఇంద్రియములు = ఇంద్రియములను, అరికట్టి = నిరోధించి, మనముక్ = మనస్సును, అగి = నిర్బంధించి, అంతర్ముఖముఁజేసి=బాహ్యవృత్తులనుండి మఱిించి, అనవరతము = ఎల్లప్పుడును, నిశ్చలసమాధి నిష్ఠచేక్ - నిశ్చలసమాధి = చలనములేనిసమాధియొక్క, నిష్ఠచేక్ = స్థితిచేత, నిలుపరాదు = నిలుపుట యశక్యము (సర్వకార్యములకంటె మనోనిగ్రహము దుష్కరమని భావము).

తా. మఱియు వేదశాస్త్రాదుల శిష్యులకు బోధించుటయొక దా నభ్యసించుటయొక గూడ సాధ్యమైనవనియే. యజ్ఞదానతపోరూపము లైనకర్మలఁ దగినవారలచే నాచరింపఁజేయుటయొక స్వయముగ నాచరించుటయొక సులభమే. “పుణ్యతీర్థములకు నవశ్యముగఁ బోవలయును” అని భరులకు బోధ చేయుటయొక స్వయముగ నట్లాచరించుటయొక శక్యమే. యమనియమాద్యష్టాంగయోగము లగుయోగములఁ బరులకు బోధించి వారిచేత ననుష్ఠింపఁజేయవచ్చును. తానును సాధింపవచ్చును. ఇట్లెన్నికార్యములనైనను జేయఁగలిగియున్నను ఇంద్రియముల నిగ్రహించి మనస్సును నిరోధించి లోనికిఁ ద్రిప్పి సర్వకాలములయందును నిర్వికల్పసమాధినిష్ఠుడై నిలుచుట (అనఁగా : నుపరతిఁ జెందుట) యెట్టివారికైన నశక్యము.

క. చిత్తేంద్రియోపరమముమహత్తరమిది యెల్ల వారి కబ్బదు వినుమా యుత్తమదశగలిగినవి, ద్వత్తముఁడతిదుర్లభుఁడు సదామన్తయుఁడున్.

టీ. వినుము, చిత్తేంద్రియోపరమము - చిత్త=మనస్సుయొక్కయు, ఇంద్రియ=ఇంద్రియములయొక్కయు, ఉపరమము=శాంతి, మహత్తరము=మిగుల శ్రేష్ఠమైనది (లేక అసాధ్యమయియున్నది), ఇది = ఈచిత్తశాంతి, ఎల్లవారికిఁ = అందఱకును, అబ్బదు=దొరకదు. ఆయుత్తమదశ=ఆయుత్తమస్థితి, కలిగినవిద్వత్తముఁడు = కలవిద్వాంసుఁడు, అతిదుర్లభుఁడు = మిగులకష్టమతో కాని దొరకఁడు (కోటిమందిలో నొక్కఁడయిన నుండఁ డనిభావము). సదామన్తయుఁడు=ఎప్పుడును ఆవిద్వాంసుఁడు నాస్వరూపముతోనే యుండును.

తా. చిత్తేంద్రియశాంతి (అనఁగా: నుపరతి) యందఱకును దొరకదు. ఇది మిగుల గొప్పది. ఈయుపరతి యెవ్వరికి నుండునో వాడు దుర్లభుఁడు. అట్టివానికిని నాకును రామునకు (పరబ్రహ్మమునకును) గొంచెమైనను భేదము లేదు. వానినిఁ బ్రతివారును బరమేశ్వరునివలెఁ బూజింపవలెను.

తే. కొండతాత్త తత్త్వము నెఱుంగుదుమటంచు
గర్వలై నిక్కి చిత్తనిగ్రహము లేమి
నుపరతిసుఖంబుఁ గానక విపులవిషయ
రాగలోలతఁ జెడుదు రూరక మహాత్మ!

141

టీ. మహాత్మ = గొప్పబుద్ధిగల అంజనేయా! కొండలు అత్త తత్త్వము = పరబ్రహ్మస్వరూపమును, ఎఱుంగుదుమటంచు = తెలిసికొన్నామని, గర్వలై = గర్వించి, నిక్కి, చిత్తనిగ్రహములేమి = చిత్తజయము లేకుండుటవలన, ఉపరతిసుఖంబు = చిత్తకాంతిసుఖమును, కానక = పొందక, విపులవిషయరాగలోలత - విపుల = అధికమునైన, విషయ = శబ్దాదులయందలి, రాగ = కోరికచేత, లోలత = చంచలులై, ఊరక = నిర్భక్తముగా, చెడుదురు = చెడిపోవుదురు.

తా. ఓగొప్పబుద్ధిగల యాంజనేయా! కొండలు “మేము పరబ్రహ్మము నెఱుగుదుము” అని గర్వించి తగినంతమనోనిగ్రహము లేకపోవుటచే నుపరతిసుఖమును జెందలేక నిర్భక్తముగా చెడిపోవుచున్నారు.

తే. జ్ఞానవిజ్ఞానయుతుండయ్యు సంతతంబు
నాత్మభావన లేకున్న యతనియింద్రి
యంబులు మనంబు తమకు వశంబుచేసి
విషయసుఖములచవిఁ జూపి వెతలఁబెట్టు.

142

టీ. జ్ఞాన...డయ్యు - జ్ఞాన = పరోక్షజ్ఞానముతోను, విజ్ఞాన = అనుభవజ్ఞానముతోను, యతుండయ్యు = కూడియుండియును, సతతంబు = ఎల్లప్పుడును, ఆత్మభావన = నిర్వికల్పసమాధి (ఆనందా కూటస్థుండె పరబ్రహ్మ మని ధ్యానము చేయుట), లేకున్న యతనియింద్రియంబులు = లేనివానియింద్రియములను, మనంబు = మనస్సు, తమకు వశంబుచేసి = ఆపురుషుని దమకు స్వాధీనుని జేసికొని, విషయసుఖములచవి - విషయసుఖముల = విషయసుఖములయొక్క, చవి = రుచి, చూపి = కనువలచి, వెతలఁబెట్టు = కష్టపెట్టును.

తా. మఱియు పరోక్షాపరోక్షజ్ఞానములు గలపురుషుడైనను చిత్తమును నిగ్రహించి సర్వకాలములయందును నిర్వికల్పసమాధినిష్ఠుడై యుండవలయును. అట్లుండక పోయిన ననాదియగువిషయాభిలాష లేక “విషయములే సుఖకరములు” అనుతలంపు తొలగదు. దీనినిబట్టి యింద్రియమును మనస్సును వానికి స్వాధీనములు కావు. దీనిచే వాడు మిగులఁ గష్టపడును. కావున నెట్టివానికైన నుపరతిసుఖము నొందుట. (లేక సుపాదించుట) యావశ్యకము.

— సుస్థిత ప్రజ్ఞానిలక్షణము. —

అవ. ఇట్లు ఉపరతిప్రాముఖ్యతను దెల్పి తత్స్వరూపనిరూపణపూర్వకము స్థిత ప్రజ్ఞానియునికి నభివర్ణించుచున్నాడు:—

సీ. అట్లు గావున నింద్రియమనంబుల నజస్ర
మాత్త భావనచేత నాఁగఁబట్టి
యంతర్ముఖములుగా నలరించి యామీఁదఁ
గామాదిశత్రువర్గము నడంచి
విమలబోధాకారవృత్తిచే గేవల
పరిపూర్ణత త్వరూపంబుఁ గాంచి
యానందమూర్తియై యఖిలంబుఁ దనయందు
సమయించి చిత్తవిశ్రాంతి నొంది

తే. యెఱుకమఱపులఁ బొరయనియెఱుక యైన
పరమపురుషుండు సుస్థిత ప్రజ్ఞఁ డన గు
ణత్రయాతీతుఁ డన నమనస్కరాజ
యోగనిద్రాసమేతుఁ డై యుండు ననఘ!

143

టీ. అనఘ = దోషరహితుఁడా ! అట్లుగావున = కాఁబట్టి, ఇంద్రియమనంబు
లక్-ఇంద్రియ=ఇంద్రియములను, మనంబులక్ = మనస్సును, అజస్రము=ఎల్లప్పుడును,
అత్తభావనచేతక్=అత్తభావనముచేత (అనఁగా నిర్వికల్పసమాధిచేత), అఁగఁబట్టి=నిలిసి,
అంతర్ముఖములుగాక్ = బాహ్యవృత్తులవైకి పోకుండ, అలరించి = ఏర్పడిచి, అమీఁ
దక్ = పిదప, కామాదిశత్రువర్గముక్-కామాది = క్రోధ లోభ మోహ మదమాత్స
ర్యములనెడను, శత్రు=శత్రువులయొక్క, వర్గముక్=సమూహమును, అడంచి = నశిం
పఁజేసి, విమలబోధాకారవృత్తిచేక్ - విమల = నిర్మలమైన, బోధాకార=జ్ఞానరూపము
యైన, వృత్తిచేక్=చిత్తవృత్తిచే, గేవలపరిపూర్ణత త్వరూపంబుక్-గేవల=ఏకస్వరూపమై
నట్టియు, పరిపూర్ణ = సర్వవ్యాపకమైనట్టియు, తత్త్వ = కూటస్థుని యథార్థమైన,
రూపంబుక్=బ్రహ్మస్వరూపమును, కాంచి=చూచి, అనందమూర్తియై = బ్రహ్మానందరూ
పుడై, అఖిలంబుక్=సర్వప్రపంచమును, తనయందుక్=తనలో, సమయించి=లయము
చేసి, చిత్తవిశ్రాంతినిొంది = చిత్తశాంతినిొంది, ఎఱుకమఱపులక్ = జ్ఞానాజ్ఞానము
లను (బాహ్యవిషయములఁ బ్రకాశింపజేయుటకు వెలువలికిఁ బ్రసరించు చిత్తవృత్తిని
జ్ఞానమనియు, అట్లు ప్రసరింపని సమయమున, లేక ఇంద్రియగోచరములు కాని విష
యములనుగూర్చి ప్రసరించుచున్న చిత్తవృత్తి నజ్ఞానమనియుఁ జెప్పుచున్నాము అని

తెలిసినవలయును) పొరయని = పొందని, ఎఱుకయైన పరమపురుషుడు = నిత్యజ్ఞాన
 రూపుడైన (లేక బ్రహ్మరూపుడైన) విద్వాంసుడు, సుస్థితప్రజ్ఞుడనై - సుస్థితః
 స్థిరమైన, ప్రజ్ఞుడనై = జ్ఞానముకలవాడని, గుణత్రయాతీతుడనై = త్రిగుణముల
 నతిక్రమించినవాడనియు, ప్రసిద్ధుడై, అమనస్క...తుడై - అమనస్క = మనస్సులేని,
 రాజ = శ్రేష్ఠమైన, యోగనిద్రా = జ్ఞానయోగనిద్రతో, సమేతుడై = కూడినవాడై,
 ఉండుడు = ఉండును.

తా. ఓదోషరహితుడా! యిట్లుపరతి యత్యావశ్యకమైనది కావున వివేకులగు
 వారందఱును దాని సీక్రిందివిధముగా సంపాదించవలయును. అది చిత్రేంద్రియకాంతియే
 యనియు సమాధినిష్ఠుడు కాకుండిన నవి పూర్వవాసనలు మాన వనియు నిదివఱకే
 చెప్పియున్నాను. కావున దివ్యజ్ఞానసంపన్నుడగుయోగి మొట్టమొదట బ్రహ్మత్వైక్య
 ధ్యానమును (ఇదియే నిదిధ్యాననము) గావించుచు నాయంద్రియాదుల శబ్దాదులపై
 కుఱకకుండ నిరోధింపవలయును. ఇట్లు చిత్రేంద్రియముల విషయములనుండి తిష్ఠి యం
 తర్ముఖములఁ జేసినపిదప వానిచాంచల్యమునకుఁ గారణము లగు కామక్రోధాదుల
 జయింపవలయును. చిత్తము బాగుగ స్వాధీన మయ్యెనేని దానికి బ్రహ్మసంబంధముచే
 సత్వగుణ మబ్బును గావున రజోగుణము నశించుటచే దానివలనఁ బుట్టుకామాదులు
 న్వయముగనే నశించును. “అహం బ్రహ్మస్మి” అనుచిత్తవృత్తిచే నర్వపరిపూర్ణబ్రహ్మము
 నాత్మరూపముగాఁ బిదప నవలొకింపవలయును. ఇట్టియవలొకనము చిత్తకాంతి లేనివారలకు
 దొరకుటయే దుర్భటము కదా! ఇట్లు పరబ్రహ్మవలొకనముఁ జేయువాడు పరమా
 నందరూపుడై యగును. అట్టివాని మనస్సు పరమకాంతి నొందును. (అనఁగా నెప్పటికిని
 బహిర్ముఖముగాదు.) ఇదియే యుపరతి. ఇట్టియుపరతిని జెంది జ్ఞానాజ్ఞానములు (జ్ఞానా
 జ్ఞానములను గూర్చి ద్వితీయాశ్వాసమున పెక్కుమాటలు వివరింపఁబడినవి) లేక చిత్తం
 విజ్ఞానస్వరూపుడై యున్న మహాత్ముడు స్థితప్రజ్ఞుడనియు గుణాతీతుడనియుఁ
 జెప్పఁబడును. సర్వకాలములయందును అమనస్క-రాజ యోగనిద్ర నొంది సుఖించు
 చుండును.

తే. ధర్మవిధి నెవ్వడు మనోగతంబులైన
 సర్వకామంబులను గడు సన్యసించి
 యంచితాత్మాత్మసంతుష్టుడగుచు నుండు
 నాతఁ డాత్మస్థితప్రజ్ఞుడగుఁ గుమార!

144

టీ. కుమారఃపుత్రా! ఎవ్వడు=ఏమహాత్ముడు, ధర్మవిధి - ధర్మ = ధర్మమైన,
 విధి = నియమముచే, మనోగతంబులైన = మనస్సునందున్న, సర్వకామంబుల = కోర్కెల
 నన్నింటిని, కడు = మిగుల, సన్యసించి = విడిచి, అంచితాత్మాత్మసంతుష్టుడగుచు.

అంచిత=ఓహ్వాచున్న, అత్త=పరమాత్మనియంబె, అత్త సంతుష్టుడగుచుకొ=మనస్తృప్తి గలవాడై, ఉండునాతఁడు = ఉన్నవాడు, అత్తస్థితప్రజ్ఞుడగుకొ-అత్త = పరమాత్మని యందు(లేక తనయందు), స్థిత=ఉన్న (లేక, నిశ్చలమయిన, అనఁగా నంతర్ముఖమయిన), ప్రజ్ఞుడగుకొ = బుద్ధిగలవాడగును. (యోగసిద్ధి జెందినవానికి స్థితప్రజ్ఞుడని పేరు).

తా. ఓపుత్రా! శాస్త్రోక్తరీతిగా మనసునందలి సర్వకామములను (అనఁగా వానికి సాధనములగుకర్మలనుగూడ) పరిత్యజించి సర్వకాలములయందు నేమహత్ముఁ డాత్మ సమాధినిష్ఠుడై యుండునో అట్టివాడు స్థితప్రజ్ఞుఁ డననొప్పును. “ప్రజయతి యదా కామాన్ సర్వాన్ పార్థ మనోగతాన్, అత్త స్త్యేవాత్మనా తుష్టః స్థితప్రజ్ఞస్తదో చ్యతే” అనువాక్యముచే గీతాచార్యుఁ డీవిషయమునే వివరించియున్నాడు (ఇచ్చట నుదహరింపబడు గీతావాక్యములకుఁ గూడ వైన వ్రాయఁబడియున్నదే తాత్పర్యము కావున మఱల వ్రాయలేదు.)

తే. ప్రాప్తదుఃఖములకు భయపడక యోర్చి

కొసరి యప్రాప్తసుఖములఁ గోరికొనక

వీతరాగభయక్రోధుఁ డై తనర్పు

నాతఁ డాత్మస్థితప్రజ్ఞుఁ డగుఁ గపింద్ర!

145

టీ. కపింద్ర = వానరశ్రేష్ఠా! ప్రాప్తదుఃఖములకుకొ-ప్రాప్త = వచ్చిన, దుఃఖము లకుకొ, భయపడక, ఓర్చి, కొసరి, అప్రాప్తసుఖములకొ-అప్రాప్త = రాని, సుఖములకొ కోరికొనక = కావలయుననక, వీతరాగభయక్రోధుఁడై-వీత = పోయిన, రాగ=తనకున్న వాని ననుభవింపవలయుననునిచ్చు, భయ=భయము, క్రోధుఁడై = కోపమును కలవాడై, తనర్పునాతఁడు=ఉన్నవాడు, అత్తస్థితప్రజ్ఞుడగుకొ.

తా. వానరశ్రేష్ఠా ! దుఃఖములు వచ్చినప్పుడు కలతనొందక రానిసుఖములఁ గోరక రాగము (ఇదితనకుఁ గలవాని ననుభవింపవలయు ననునిచ్చు) భయము కోపము అనునవి లేక నిర్వికారుడై యుండువాడు స్థితప్రజ్ఞుడనంబడును.

శ్లో. “దుఃఖేవ్యనుద్విగ్నమనా సుఖేషు విగతస్పృహః,

వీతరాగభయక్రోధః స్థితధీ ర్తునిరుచ్యతే.”

అను గీతావాక్య మీవిషయమునే బోధించుచున్నది.

తే. అఖిలవిషయానభిన్నే హుఁ డగుచు శుభము

నొంది మురియక యశుభంబు నొంది కినియ

కుండు నెవ్వఁడు సమత నప్పండితుండు

సంస్థితప్రజ్ఞుఁ డగు సూరిజనవరేణ్య.

146

టీ. సూరిజనవరేణ్య = విద్వాంసులలో శ్రేష్ఠుడా ! ఆఖలవిషయ...గుచుకొ
ఆఖలవిషయ=సమస్తవిషయములయందును, అనభిన్నహుడగుచుకొ = ప్రేమలేనివాడై,
శుభమునొంది మురియక = శుభమునుపొంది సంతోషింపక, అశుభంబునొంది కినియక =
దుఃఖమును పొంది దానిని ద్వేషింపక, సమతక = సమచిత్తముతో, ఎవ్వఁడు = ఏ
పురుషుఁడు, ఉండుకొ, అప్పండితుండు = ఆజ్ఞాని, సంస్థితప్రజ్ఞాఁడగుకొ = స్థిరజ్ఞానము
గలవాఁ డగును. (స్థితప్రజ్ఞా డని నిలువఁబడును.)

తా. విద్వాంసులలో శ్రేష్ఠుడా ! ఏపురుషుఁడు సర్వపదార్థములయందును
ప్రేమనుంచఁడో శుభము వచ్చిన సంతోషింపఁడో యశుభము వచ్చిన దుఃఖంపఁడో
వాఁడు స్థితప్రజ్ఞాఁడు.

శ్లో. “యస్సర్వత్రానభిన్నేహస్తత్త్వాప్తం శుభాశుభమ్,

నాభిన్నతే న ద్వేష్టి తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా.”

అను గీతావాక్య మివిషయమునం బ్రమాణము.

తే. కూర్మమఖిలావయవములఁ గుదియముడుచు
మాడ్కి నేయోగి ఇంద్రియమానసముల
సమర మరలించు నింద్రియార్థములవలన
నాతఁ డాత్మస్థితప్రజ్ఞఁ డగు మహాత్మ!.

147

తా. మహాత్మా=గొప్పబుద్ధి గలయాంజనేయ! ఏయోగి=ఏరాజయోగి, కూర్మము
=తాఁబేలు, ఆఖిలావయవములకొ = సమస్తములైన అవయవములను, కుదియముడుచు
మాడ్కికొ=తనకర్పరములలో నిముడ్చుకొన్నట్లు, ఇంద్రియమానసములకొ = ఇంద్రియ
ములును మనస్సును, ఇంద్రియార్థములవలనకొ = ఇంద్రియవిషయములైనశబ్దాదుల
నుండి, అమరమరలించుకొ = చక్కగా త్రిప్పునో, అతఁడు=ఆయోగి, ఆత్మస్థితప్రజ్ఞఁ
డగుకొ.

తా. ఓగొప్పబుద్ధిగలయాంజనేయా! ఏరాజయోగి తాఁబేలు సర్వావయవము
లును లోనికి ముడుచుకొనునట్లు చిత్తేంద్రియముల వానివాని విషయములనుండి మరలించు
చునో అతఁడు స్థితప్రజ్ఞఁ డనఁబడును.

శ్లో. “యదా సంహరతే చాయం కూర్మోఽఞ్జానీవ సర్వశః,

ఇద్వియాణీన్ద్రియార్థేభ్యస్తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా.”

అనువాక్య మివిషయమునం బ్రమాణము.

తే. విను మొకరహస్య మెఱిగింతు వేయు నేల?

యేమహాప్రాజ్ఞునకు మానసేంద్రియములు

పంచిన ట్లాజ్జలో నిల్చి పనులు నేయు
నతఁడు నాత్మస్థితప్రజ్ఞఁ డగు బుధేంద్ర!

148

టీ. బుధేంద్ర=విద్వాంసులలో శ్రేష్ఠుఁడా! ఒకరహస్యము, ఎఱిగింతుఁ = తెలియ
జేయుదును, వినుము, వేయునేల = జేయుమాటలు చెప్పనేటికి, ఏమహాప్రాజ్ఞానకుఁ =
ఏమహాజ్ఞానికి, మానసేంద్రియములు=ఇంద్రియములు మనస్సు, ఆజ్ఞలోఁ, నిల్చి, పంచి
నట్లు = ప్రేరేపింపబడినట్లు (లేక చెప్పినట్లు! అనఁగా ఆపురుషుని ఇష్టానుసారముగ),
పనులు=కార్యములను, చేయుఁ = చేయుచుండునో, అతఁడు=ఆమహాత్ముఁడు, ఆత్మస్థిత
ప్రజ్ఞఁడు, అగుఁ.

తా. విద్వాంసులలో శ్రేష్ఠుఁడా! వేయుఁ జెప్ప నేటికి? పరిపూర్ణాభిప్రాయము
సంతృప్తములుగా వివరించెదను. ఏజ్ఞానికి వశవర్తులై మనంబును ఇంద్రియంబులును బ్రవ
ర్తించుచుండునో వాఁడె స్థితప్రజ్ఞుఁడు. శ్లో. “వశేహి యస్యేంద్రియాణి తస్య ప్రజ్ఞా
ప్రతిష్ఠితా” = “ఏజ్ఞానవంతునికి నింద్రియములు స్వాధీనమున నుండునో వాఁడే స్థిత
ప్రజ్ఞఁడు” అను గీతావాక్య మీవిషయమునఁ బ్రమాణము.

ఆ. ఎల్లభూతములకు నెద్ది శర్యరి దాని
యందు మేలుకని మహాత్ముఁ డలరు
నఖిలజగము దేనియందు మేల్కనియుండు
నదియె నిశి జితేంద్రియాత్మనకును.

149

టీ. ఎల్లభూతములకుఁ = భ్రాంతులైన సర్వజీవులకును, ఎద్ది=ఏది (అనఁగా ఏ
బ్రహ్మరూపము, లేక యేయథార్థతత్వము), శర్యరి=తెలిసికొన నశక్యమగుటచే నంధకార
ప్రాయమై యుండునో, లేక, సర్వేంద్రియములకును విలయకాలమగు రాత్రియో
(అనఁగా సుషుప్తియో), దానియందుఁ = ఆయథార్థ తత్వమునందు (లేక ఆసుషుప్త్యవస్థ
యందు), మహాత్ముఁడు=విజ్ఞానవంతుఁడు, మేలుకని=జాగరూకుండై (అనఁగా సంపూర్ణ
ప్రకాశవంతుండై,) అలరుఁ = ఒప్పును. జితేంద్రియాత్మనకుఁ ఇంద్రియనిగ్రహముగల
యోగికి, అఖిలజగము=సర్వజీవులను, దేనియందుఁ = విసంసారమునందు (లేక యేవగటి
యందు), మేల్కనియుండుఁ = (అసత్యమయ్యున్న భ్రాంతివశమున సత్యరూపముగాఁ
గానవచ్చుచుండుటచే “ఇదియే యథార్థతత్వము. ఇంతకంటె వేఱేమియులేదు” అని)
జాగరూకులై, (లేక ప్రకాశముగలిగి యుండురో), అదియే = ఆసంసారమే (లేక,
ఆపగలే), నిశి=రాత్రివంటిది. (అనఁగా నది యథార్థస్థితిలో నసత్యమైనది కావున జ్ఞాని
దానియందు చిత్తవృత్తిని బ్రసరింపనియఁడు).

తా. మఱియు, పరబ్రహ్మతత్వము స్పష్టము కాకుండుటచే, నజ్ఞానాంధకార
మునందున్న సర్వభూతములకు నది రాత్రిప్రాయమై యుండును. సరిసారముమాత్రము
నీతారామా—75

శూన్యరూపమేయైనను భ్రాంతివలన సత్యముగాఁదోచును. గావున నది షగటివలె (అనఁగా ప్రకాశరూపమై) కిండును. బ్రహ్మస్వరూపానుభవము కలవాఁడగుటచేతను ప్రపంచమును శూన్యరూపముగా (లేక తనకంటె నభిన్నముగా)ఁ జూచువాఁడగుటచేతను బ్రహ్మజ్ఞాని యగువానికి భూతములరాత్రియే (అనఁగా పరబ్రహ్మమే) షగలు (అనఁగా ప్రకాశరూపమైనది) వానిషగలే (అనఁగా సంసారమే) రాత్రి (అనఁగా నప్రకాశస్వరూపమైనది.) వాస్తవస్థితిలో వానికి (బ్రహ్మజ్ఞానికి) సంసారమే (లేక ప్రపంచమే) కానరాదు కదా.

రెండవ తాత్పర్యము.

తా. సర్వజీవులును జీతేంద్రియ లయమగుటచేత రాత్రికాలమునందు మైమఱుగుతురు (లేక అప్రకాశస్వరూపులై యుందురు) షగటియందు భ్రాంతిసిద్ధసంసారమున సత్యముగాఁదలంచి వ్యవహరించుచుండుటచే మేల్కొని (అనఁగా 'ప్రకాశరూపులము' అని తలంచుచు) కిందురు. అత్తానుభవముగల మహాత్ముఁడు బ్రహ్మనిష్ఠుఁడగుటచే నింద్రియలయమైనను (అనఁగా సుషుప్త్యవస్థ వచ్చినను "నాకు బ్రకాశములేదు" అని తలంపఁడు. స్వప్రకాశరూపముతో నుండును గావున నప్పుడు నిదురింపఁడు. షగటి యందును వానికి భ్రాంతి లేకపోవుటచే ప్రపంచవ్యవహారములఁ జేయఁడు. కావున నప్పుడు 'నాకు బ్రకాశము కలిగినది ఇప్పుడు నాకన్నియుఁ దెలియుచున్నవి.' అని తలంపఁడు. ఈకారణమువలన జీవులరాత్రి జ్ఞానికి షగలు, వారలషగలు జ్ఞానికి రాత్రి యని తెలిసికొనవలయును. "యా నికా సర్వభూతానాం తస్యాం జాగర్తి సంయమి, యస్యాం జాగర్తి భూతాని సా నికా వశ్యతో మునేః." అను గీతావాక్య మీషయమునఁ బ్రమాణము.

ప. అట్లు గావున నింద్రియమనంబుల ననాత్మనిషేధపూర్వకాత్మలోక నంబుచేత జయించి పశీకృతమాననీంద్రియుం డైనపుణ్యపురుషుండు సర్వభూతాద్వేషయు సకలలోకమిత్రుండు పరమకారుణికుండు నిర్మముండు సమదుఃఖసుఖుండు నిరహంకారుండు క్షమాపంతుండునిత్య సంతుష్టుండు యోగారాధుండు నియతాత్ముండు దృఢాత్మనిశ్చయుండు నిఖిలజనాభయప్రదుం డఖిలలోకభయరహితుండు ముక్తహృదామర్షభయోద్వేగుండు నిరవేటుండు శుచియు దత్తుండుదాసీనుండు గతవ్యథుండు పరిత్యక్తసర్వారంభుం డిష్టానిష్టప్రాప్తిహర్షద్వేషవిహీనుండు సంప్రాప్తేష్టవియోగదుఃఖవిరహితుం డప్రాప్తార్థకామశూన్యుండు యదృచ్ఛాలాభసంతుష్టుండు శుభాశుభపరి

త్యాగియు సమశ్రేతుమిత్తుండు సమలోష్టాశ్చ కాంచనుండు సమ
శీతోష్ణనుఖదుఃఖుండు దుల్యప్రియాప్రియుండు దుల్యనిందాస్త
వుండు మానావమానతుల్యుండు మానశీలుం డనికేతనుండు
సుస్థిత ప్రజ్ఞుండు గుణాతీతుండు మద్భక్తుండు మదర్పితమనోబుద్ధియు
మత్స్యరాయణుండు నై ప్రకాశించు యోగీంద్రుండు సంతతసహజా
మనస్కురాజయోగ సమాధియందు సూర్యుండు సమస్తరసంబులం
బీల్చిన తెఱంగున బడబానలంబు జలరాశిం బానంబు చేసినకై వడి
మహాదవానలం బరణ్యంబునం గలతృణాదిసర్వపదార్థంబులం గబ
ళించిన తెఱంగుననావిద్యకంబు లై నయనంతగుణంబుల నశేషంబుగా
మ్రుంగి కేవలపరిపూర్ణ శుద్ధచిన్తాత్రస్వరూపకుండై యుండునద్దశా
విశేషం బుపరతి యననొప్పు సయ్యుపరతిస్తాప్తికి యమనియమ
త్యాగమానదేశ కాలాసనమూలబంధదేహ సామ్యదృక్పీఠిస్తాణా
యామప్రత్యాహారధ్యానధారణసమాధులను పంచదశయోగాం
గంబులు గాన వాని వేర్వేఱ విభజించెద నాకర్ణింపుము. 150

టీ. అట్లుగావున = కాఁబట్టి, ఇంద్రియమనంబుల = ఇంద్రియ = ఇంద్రియ
ముల, మనంబుల = మనస్సును, అనా...చేత = అనాత్మ = ఆత్మగాని ప్రపంచము
యొక్క, నిషేధపూర్వక = నిరాకరణమే ముందుగాఁగల, ఆత్మ = స్వస్వరూపమును, ఆలోక
నంబు చేత = చూచుటచేత, జయించి, వశీకృతమానసేంద్రియుండు = వశీకృత = స్వాధీన
ముగా చేసుకొనఁబడిన, మానస = మనస్సును, ఇంద్రియుండు = ఇంద్రియములునుగలవాఁడు,
విసఫుణ్యపురుషుండు = ఆయినట్టిపుణ్యాత్ముండు, సర్వభూతాద్వేష్యుండు - సర్వభూత =
సమస్తజంతువులను, అద్వేష్యుండు = ద్వేషింపనివాఁడును, సకలలోకమిత్రుండు = సకల
లోకములకును హితుం డగువాఁడును, పరమకారుణికుండు = దయామయుండును, నిర్మ
ముండు = మమకారము లేనివాఁడును, సమదుఃఖసుఖుండు = దుఃఖసుఖములయందు సమ
చిత్తముగలవాఁడు, నిరహంకారుండు = అహంకారము లేనివాఁడు, క్షమాపంతుండు = ధీర్వు
గలవాఁడును, నిత్యసంతుష్టుండు = స్వరకాలములయందును దృష్టిగలవాఁడును, యోగా
రూఢుండు = యోగ సిద్ధిఁ బొందినవాఁడును, నియతాత్ముండు = ఆత్మనిగ్రహముకలవాఁడును,
దృఢాత్మనిశ్చయుండు = ఆత్మబ్రహ్మైక్యనిశ్చయము కలవాఁడును, నిఖలజనాభయ
ప్రదుండు = సమస్తజనులకును అభయము నొసంగువాఁడును (అనఁగా, నెవ్వనిని బాధిం
పనివాఁడును, అఖల...తుండు = అఖలలోక = సమస్తలోకమువలనను, భయరహితుండు =
భయము లేనివాఁడును, ముక్తగుణుండు = విడువఁబడిన పూర్ణ = సత్యోపము

అమర్ష = రోషము, భయ = భయము, ఉద్వేగుండు = త్వరయును గలవాఁడును, నిర-
 పేక్షుండు = దేనిని గోరనివాఁడును, శుచియు = పరిశుద్ధుఁడును, దక్షుండు = నేర్పరి
 యును, ఉదాసీనుండు = సర్వేంద్రియములును తమతమకార్యములయందుఁ బ్రవర్తించు
 చున్నను దాను వానియం దభిమానమును బూనక సాక్షియై యూరక చూచువాఁడును,
 గతవ్యథుండు-గత = పోయిన, వ్యథుండు = తపములుగలవాఁడును, పరిత్యక్తసర్వార్థం
 భుండు = సర్వసంకల్పములును (లేక సర్వకార్యములును) విడిచినవాఁడును, ఇష్టా...
 నుండు-ఇష్ట = ప్రియమైనదిగాని, అనిష్ట = అప్రియమైనదిగాని, ప్రాప్తి = వచ్చినప్పుడు కలు
 గుటచే, హర్ష = సంతోషముగాని, ద్వేష = దుఃఖముకాని, నిహీనుండు = లేనివాఁడును,
 సంప్రా...తుండు-సంప్రాప్త = వచ్చిన, ఇష్ట = ప్రియమయినపదార్థము, వియోగ = పోవుట
 చేతం గలిగిన, దుఃఖ = దుఃఖము, విరహితుండు = లేనివాఁడును, అప్రా...న్యుండు-
 అప్రాప్త = రాకుండిన, అర్థ = విషయములపై, కామశూన్యుండు = కోరిక లేనివాఁడును,
 యదృచ్ఛాలాభసంతుష్టుండు = ఆప్రయత్నముగా దొరకినదానితోఁ దృప్తి నొందిన
 వాఁడును, శుభాశుభఘటిత్యాగియు = శుభాశుభముల రెంటిని విడిచినవాఁడును, సమ
 శత్రుమిత్రుండును = శత్రుమిత్రులయందు సమభావముకలవాఁడును, సమభాష్టాశ్చ
 కాంచనుండు = మట్టి రాయి బంగారము నొక్కటిగఁ జూచువాఁడును, సమశీతోష్ణసుఖ
 దుఃఖుండు = శీతోష్ణ సుఖదుఃఖములయందు సమచిత్తము గలవాఁడును, తుల్యప్రియా
 ప్రియుండు = ఇష్టానిష్టములయందు సమభావము గలవాఁడును, తుల్యనిందాస్తవుండు =
 తన్నొకఁడు నిందించినను దూషించిన నొక్కటిగఁ జూచువాఁడును, మానావమాన
 తుల్యుండు = గౌరవాగౌరవములయందు సమచిత్తము గలవాఁడును, మానశీలండు-మాన =
 త్రివిధమానములనాచరించువాఁడును (మానములనుగూర్చి రెండవ యాశ్వాసమున వివ
 రింపఁ బడియున్నది), అనిశేతనుండు = "ఇది నాకు నివాసము" అని లేక (అనఁగా అభి
 మానములేక) సర్వస్థలములయందు నుండువాఁడును, సుస్థిత ప్రజ్ఞుండు = స్థిరమగు బ్రహ్మ
 జ్ఞానముగలవాఁడును, గుణాతీతుండు = త్రిగుణములనతిక్రమించినవాఁడును, మద్భక్తుండు =
 నాయందు (బ్రహ్మయందు) దృఢభక్తి (అనఁగా ఆత్మసమర్పణము; తానె బ్రహ్మ మని
 తెలిసికొని తనను బ్రహ్మమనందు సమర్పించుట; అనఁగా నైక్యభావముతోఁజూచుట)
 గలవాఁడును, మద్విశ్వాసనోబుద్ధియు = మనోబుద్ధుల నాయందే సమర్పించిన
 వాఁడును (అనఁగా సర్వకాలసర్వావస్థలయందును నిదిధ్యాసనముజేయువాఁడును), మత్స
 రాయణుండై = నేనే (బ్రహ్మమే) శ్రేష్ఠమగు గతిగాఁగలవాఁడగుచు, ప్రకాశించుయోగీం
 ద్రుండు = ప్రకాశించుయోగి, సంత...యందు = సంతత = ఎల్లప్పుడును, సహజ = స్వాభా
 విక మైనట్టియొ, ఆమనస్క = ఆమనస్కము (మనస్సులేనిది) అను పేరుగలిగినట్టియొ,
 రాజ = సర్వయోగములలో నుత్తమమైనట్టియొ, యోగ = జ్ఞానయోగముయొక్క, సహజ

యందుకొనిరికావునమాధియందు, సూర్యుండు, సమస్తరసంబులకొనెనర్వవిధములగు జలములను, పీల్చినతెఱంగునకొనెనర్వచినట్లును, బడబానలంబు = బడబాగ్ని, జల రాశికొనెనముద్రమును, పానంబుచేసినకై వడికొనె = పీల్చుచున్నట్లు, మహాదవానలంబు = గొప్పదియగుదవాగ్ని, అరణ్యంబునకొనె = అరణ్యమునందు, కలతృణాదినర్వపదార్థంబులకొనె = ఉన్నగడ్డిమొదలగు సమస్తవస్తువులను, కబళించిన తెఱంగునకొనె = మ్రింగినట్లును; అవిద్యకంబులైన = అవిద్యామయములైన, అనంతగుణంబులకొనె - అనంత = వెక్కిగు (మిక్కిలియగు), గుణంబులకొనె = స్వభావములను, అశేషంబుగాకొనె = మిగులులేనట్లుగా, మ్రింగి = నశింపజేసి, కేవల...కుండై - కేవల = ఏకస్వరూపుండైనట్టియు, పరిపూర్ణ = సర్వవ్యాపకమైనట్టియు, శుద్ధ = నిర్మలమైన, చిన్నాత్రస్వరూపకుండై = జ్ఞానమాత్రరూపుండై, ఉండుకొనె = ఉండును. అద్వకావిశేషంబు = ఇష్టంబు వర్ణించినట్టి, ఉపరతియననొప్పకొనె = ఉపరతియని చెప్పంబడును. అయ్యుపరతిప్రాప్తికొనె = ఆయంపరతి కలుగుటకు, యమనియమశ్యాగమానదేశకాలాసనమూలబంధదేహసామ్యదృక్స్థితిప్రాణాయామప్రత్యాహారధ్యానధారణసమాధులు = యమము, నియమము, త్యాగము, మానము, దేశము, కాలము, ఆసనము, మూలబంధము, దేహసామ్యము, దృక్స్థితి, ప్రాణాయామము, ప్రత్యాహారము, ధ్యానము, ధారణ, సమాధి, అనుపంచదశయోగాంగంబులు = అనుపేర్లుగల పదునైదు యోగాంగంబులును, సాధనంబులుగావునకొనె = సాధనములగును కాబట్టి, వానికొనె = అపదునైదింటిని, వేర్వేరికొనె = ప్రత్యేకముగా, విభజించెదకొనె = విభాగించి చెప్పెదను, అకర్ణింపుము = వినుము.

తా. పీయంజనేయా ! వైనఁ జెప్పినవిధముగా నేమహాత్ముండు “అనాత్మయగు ప్రపంచము నేను కాను” అని సర్వపదార్థముల నిషేధించి, పరబ్రహ్మరూపునిగాఁ దననుదలంచి, స్వస్వరూపానుభవబలముచే మనస్సును ఇంద్రియములను నిగ్రహించియుండునో అట్టివాఁడు ఎవ్వనియందును ద్వేషము ఉంచఁడు. సర్వజీవులయెడ మైత్రిగలిగి యుండును. దయ గలిగియుండును. “నేను నాది” అను నభిమానమును బొందఁడు. సుఖదుఃఖములయందు సమచిత్తముతో నోర్పు గలిగియుండును. యదృచ్ఛాలాభముచే సంతోషించును. యోగమునందే యాసక్తి గలిగియుండును. చిత్తేంద్రియాదినమూహమును నిగ్రహించి దృఢమగు బ్రహ్మత్వైక్యనిశ్చయముతోఁ బ్రకాశించును. సకలభూతములకును భయప్రదుఁడుగాక స్వయముగాఁ గూడ నమృతవలన భీతినొందక సంతోషమును రోషము భయము బెదురు అనునవి లేక నిర్వికారుండై యుండును. మఱియు దేనియందు నాశలేనివాఁడుగాను సర్వకాలములయందు బాహ్యభ్యంతరపారిశుధ్యము కలవాఁడుగాను సర్వకాలములయందును (లేక నావశ్యకములగుకార్యములయందు) కాణాచితముగాఁ బ్రవర్తించువాఁడుగాను ఉండువాఁడగును (లేక మనోవృత్తధను) జెందక

యేకార్యములనుగాని యహంకారపూర్వకముగా నారంభింపక నారంభింపఁబడిన కార్యములవలన సుఖమువచ్చిన సంతోషింపక దుఃఖమువచ్చిన ద్వేషింపక ఆనుభుము పోయినప్పుడు దుఃఖింపక రానిదానిని గోరక సమచిత్తుఁడుగానుండును. వానికి శుభాశుభములతోఁ బనిలేదు. మఱియు నామహాత్ముఁడు దొరకినదానితోఁ దృప్తిపొందును. శత్రువులందుఁగాని మిత్రులయందుఁగాని మానావమానములయందుఁగాని శీతోష్ణసుఖదుఃఖములయందుఁగాని యిష్టానిష్టములయందుఁగాని నిందాస్తోత్రములయందుఁగాని రాగ ద్వేషములనుంపఁడు. ఎప్పుడును ద్రివిధమానముల ననుష్ఠించును. “ఇది నాయుల్లు” అని యొకచోట గృహభిమానము నుంపఁడు. స్థితప్రజ్ఞుండును గుణాతీతుఁడు నగుచు మనోబుద్ధుల నాయందే (బ్రహ్మమునందే) సమర్పించి మద్భక్తుండైయుండును. అతనికి నాకంటె వేఱగు శరణములేదు. ఇట్టియోగి సూర్యుండు ద్రవపదార్థముల నన్నిటిని బీల్చినవిధమున బడబాగ్ని సముద్రజలమును పానము చేసినట్లు దావాగ్ని యరణ్యమునంతయు భస్మముఁజేసినకైవడి యవిద్యాకృతములగు సర్వవికారములను నశింపచేసి (అనగా యథార్థస్వరూపము నెఱుంగుటచే నసత్యములని తెలిసికొని) సర్వకాలములయందును నిర్వికల్పసమాధినిష్ఠుండైయుండును ఇదియే యుపరతి. దీనియందు యోగి పరిపూర్ణబ్రహ్మచైతన్యమాత్ముండైయుండును. ఇట్టియుపరతి దొరకుటకు యమము నియమము త్యాగమాహానము దేశము కాలము ఆసనము మూలబంధము దేహసామ్యము దృక్పితి ప్రాణాయామము ప్రత్యాహారము ధ్యానము ధారణ సమాధి యని పదునైదుసాధనములు కలవు. వీనిస్వరూపములఁ బ్రత్యేకముగాఁ జెలియఁజేసెదను వినుము.

— పంచదశయోగాంగముల విభాగము —

అవ. ఇట్లు ప్రతిష్ఠఁ జేసి యాపదునైదంగములఁ గ్రమముగా నిరూపించుచున్నాఁడు:—

మ. సమతన్మూజలవహ్ని వాయుఖతనూసర్వేంద్రియప్రాణచిత్తమనోహంకృతిబుద్ధిరూపబహిరంతర్దృశ్యముక్ దృక్స్వరూపముగాఁ జూచుచుఁ దద్దృగాత్మకపరబ్రహ్మంబు దా నంచుని త్యము భావించిన నౌ యమం బిది యచింత్యం బంజనానందనా.

టీ. అంజనానందనా=అంజనేయా, సమతక్=చక్కగా, భూజల...ముక్=భూ=భూమి, జల=నీరు, వహ్ని=అగ్ని, వాయు=వాయువు, ఖ=ఆకాశము, తనూ=స్థూల శరీరము, సర్వేంద్రియ=జ్ఞానకర్మేంద్రియములు, ప్రాణ=పంచప్రాణములు, చిత్త=చిత్తము, మనః=మనస్సు, అహంకృతి=అహంకారము, బుద్ధి=బుద్ధి, రూప=ఇవియే స్వరూపముగాఁ గల, బహిరంతర్దృశ్యముక్=బహిః=వెలుగులనున్నదైత్యము, అంతః=లోపలనున్నదైత్యము,

దృశ్యము = దృశ్యపదార్థమును (అనఁగా సాక్షిచే జూడఁబడుపదార్థము), దృశ్య
 రూపముగా = సాక్షికంటె నభిన్నముగా (సాక్షి జ్ఞానరూపుండే కావునను ఈ ప్రపంచము,
 [అనఁగా దృశ్యము] భ్రాంతిసిద్ధమై యగుటచేత దీనికి జ్ఞానమే స్వరూపము కావునను,
 దృశ్యమునకును సాక్షికిని భేదములేదు. అని ద్వితీయాశ్వాసముననే యనేకవిధముల
 నిరూపించియున్నాము.) చూచుచు = భావించుచు, తద్దృశ్యకర్తకపరబ్రహ్మంబు = ఆసాక్షి
 రూపుడైన బ్రహ్మమే, తానంచు = తానని (అనఁగా కూటస్థుని యథార్థరూపమని),
 నిత్యము = ఎల్లప్పుడును, భావించిన = తలంచుచుండినయెడల, యమంబు = ఈస్థితియనం
 బడునది, టే = అగును. అచింత్యంబు = ఇది అవాక్యాననగోచరమైనది (అనఁగా మిగుల
 గష్టసాధ్య మైనది.)

తా. ఓయాంజనేయా! పృథివ్యాదిపంచభూతముల దేహత్రయము ఇంద్రియ
 ములు ప్రాణము మనోబుధ్యహంకారములు మొదలగు దృశ్యపదార్థముల నన్నిటిని జ్ఞాన
 మాత్రరూపములుగా (అనఁగా సర్వసాక్షియగు పరబ్రహ్మమునకంటె వేఱు కానివానినిగాఁ)
 దెలిసికొనుటయు భ్రాంతిసిద్ధములగు రజ్జుసర్పాదులకు భ్రాంతిజ్ఞానవ్యతిరిక్తమగురూప
 మేమియు లేనట్లు ప్రపంచమునకుఁ గూడ జ్ఞానవ్యతిరిక్తమగు రూపములేదు. పిదప 'పర
 బ్రహ్మమే తాను' అని నిర్ణయించుకొనుటయు యమమును యోగాంగము. ఇది లేక యీ
 స్థితి యవాక్యాననగోచరము.

సీ. వినుచు ముట్టుచు గనుఁగొనుచు నానుచు మూరు
 కొనుచు బల్కుచు బనుల్ గొనుచు గనుచు
 వర్ణాశ్రమోచితవ్యాపారముల నిచ్చు
 సలుపుచు దలంచుచు మెలఁగునెడల
 నీయింద్రియంబు లీయింద్రియార్థంబులఁ
 బూని వర్తించునే వీని కెల్ల
 సాక్షిని గేవలసచ్చిదానందస్వ
 రూపుడ గుణజాతిరూపనామ

తే. రహితుడ నటంచు దెలిసి నిరంతరంబు
 దన్ను దాఁ జూచుకొనుచు సత్యముగ నీయ
 ఖండనియమంబు వదలక యుండు టరయ
 నియమయోగం బనం దగు నిర్మలాత్మ!

152

టీ. నిర్మలాత్మ = పరిశుద్ధమైనమనస్సుకలవాఁడా, వినుచు = ముట్టుచు = చేతితో
 సౌకవదార్థమును తానుచును, బల్కుచును, బనుల్ గొనుచును, గనుచును, అనుచు =

నాలుకచే రుచిచూచుచును, మూరుకొనుచున్ = పూజముచే వాసనజూచుచును, పల్కుచున్ = మాటలాడుచును, పనుల్లానుచున్ = ఒకరిచే జేయంబడుకార్యములనంగీకరించుచును, చనుచున్ = నడచుచును, వర్ణాశ్రమోచితవ్యాపారములన్ - వర్ణ = బ్రహ్మణాది జాతులకును, ఆశ్రమ = బ్రహ్మచర్యాద్యాశ్రమములకును, ఉచిత = తగిన, వ్యాపారములన్ = కార్యములను, నిచ్చసలుపుచున్ = నియమముతో నాచరించుచును, తలఁచుచున్ = మనస్సుచే సంకల్పించుచు, మెలఁగునెడలన్ = ఉన్నప్పుడు, ఈయింద్రియములు = ఈశ్రవణేంద్రియములు, ఈయింద్రియార్థంబులన్ = వానివానిపనులయందు, పూనిపర్చిచున్ = ప్రయత్నపూర్వకముగా సంపరించును, ఏన్ = నేను, వీనికెల్లన్ = ఈశ్రవణాదుల కన్నిటికిని, సాక్షిన్ = ద్రష్టను, కేవల సచ్చిదానందస్వరూపుడన్ = కేవల = ఏకస్వరూపుడను, సత్ = సత్యము, చిత్ = జ్ఞానము, ఆనంద = ఆనందము, స్వరూపుడన్ = ఆనునవియే స్వరూపముగాఁగలవాడను, గుణ...డన్ - గుణ = పూలత్వాదిగుణములుకాని, జాతి = బ్రహ్మణాది జాతులుగాని, రూప = సీలతీతాదిరూపములుగాని, నామ = రామకృష్ణాది నామములుగాని, రహితుడన్ = లేనివాడను, (లోకమున నేకదర్శమునైనను దానిగుణమును బట్టిగాని, జాతినిబట్టిగాని క్రియను బట్టిగాని, రూపమునుబట్టిగాని వ్యవహరింతురు. ఈబ్రహ్మమునకు గుణాదులలో నేదియు లేదుకావున సీయనకు నామమే లేదు. దీనిని గూర్చినవివరమును నాచేవివరింపఁబడిన బ్రహ్మగీతద్వితీయాధ్యాయమున చూచునది.) అటంచున్ = అని, తెలిసి = గ్రహించి, నిరంకరంబున్ = ఎల్లప్పుడును, తన్నున్ = స్వస్వరూపమును, తాన్ = స్వయముగా, చూచుకొనుచున్ = ఆపరోక్షజ్ఞానముచే ననుభవించుచు (ఆనఁగా సమాధినిష్ఠఁ డగుడు, లేక, సర్వవ్యవహారముల చేయుచున్నను చిత్తము నాత్మస్వరూపమునందె నిలుపుచు), సత్యముగన్ = యథార్థముగా లేక, దృఢముగా, ఇయ్యభింద నియమంబున్ = ఈప్రశస్త విధిని, నడచకయుండుట = విడువకుండుటయే, ఆరయన్ = విచారింపఁగా, నియమయోగంబనందనగన్ = నియమయోగముని చెప్పఁబడుచున్నది.

తా. పినిర్మలచిత్తుఁడా ! శోలేంద్రియముచే, కర్మమును గ్రహించుచున్న పాణింద్రియముచే బదార్థముల స్పృశించుచున్నను, నేలేంద్రియముచే జూచుచున్నను, జిహ్వేంద్రియముచే రుచుల గ్రహించుచున్నను, ఘ్రాణేంద్రియముచే నకల గంధముల నాఘ్రాణించుచున్న పరులచే బయలును జయించుచు వాని నధికారియై చూచుచున్నను మనస్సుచే సంకల్పించుచున్నను 'ఇంద్రియములు తమతమ కార్యముల యందుఁ బ్రవర్తించుచున్నవి; కాని నాకు చాంచల్యము లేదు. నేను నివి సాక్షిని, అని జ్ఞాననిష్ఠఁ డగుయోగి కలఁచును. (లేక, కలంకవలయును) ఈనియమము నెప్పుడును విడువకుండుటయే నియమ మనుయోగాంగము.

తే. ప్రత్యగాత్మస్వరూపుడై పరంగుతనకు
నన్య మైనట్టి దేహేంద్రియాదిదృశ్య
వితతి యంతయు నొల్లక విడుచు టరయఁ
ద్యాగ మన నొప్పు నిది రాజయోగతిలక!

153

టీ. రాజయోగతిలక = రాజయోగులలో శ్రేష్ఠుడా! అరయఁ = విచారించగా,
ప్రత్యగాత్మస్వరూపుడై = కూటస్థరూపుడై, పరంగుతనకు = ఉన్నతనకంటె, అన్య
మైనట్టి = వేఱయిన్న, దేహేంద్రియాదిదృశ్యవితతి అంతయుఁ-దేహ = దేహము,
ఇంద్రియ = ఇంద్రియంబులు, ఆది = మొదలైన, దృశ్య = కనబడుచున్న పదార్థముల
యొక్క, వితతియంతయుఁ = సమూహము నంతయును, ఒక్క = అభిమానింపక, విడు
చుట = (భ్రాంతి సిద్ధమని యథార్థస్వరూపజ్ఞానముచే) విడిచి వేయుట (అనగా దేహ
దులయందు దేహోపిబుద్ధిని వదిలి బ్రహ్మబుద్ధిని స్థిరముచేయుట,) ఇది = దృశ్యపరిత్యాగమే,
త్యాగమననొప్పు = త్యాగ మనుయోగాంగ మగును.

తా. రాజయోగులలో శ్రేష్ఠుడవగు నోయాంజనేయా! తాను కూటస్థస్వరూ
పుడుకదా! కావున తనకంటె నన్యమై దృశ్యమై (అనగా దనచే జూడఁబడునదియై)
యందు దేహోదినమూహము నంతయును యోగియగువాఁడు సంపూర్ణముగాఁ బరిత్యజిం
చును (అనగా వానియందాత్మభావము నుంపడు) ఇదియే త్యాగమనుయోగాంగము,
కవిరాజవిరాజితవృక్షము.—

పలుకులకందక భావము నంటక భాసిలుబ్రహ్మము దా నగుచుం
బలుమఱుఁ బల్కక పల్కినచో నవి పల్కితినంచుఁ దలంపక యే
తలఁపులు లేక నిరంతరసౌఖ్యసుధారస మూచుచు నుండుట ని
ర్మలమగుమానము మారుతనందన! మానక దీని భజింపఁదగు. 154

టీ. మారుతనందన = వాయుపుత్ర, పలుకులకుఁ = వాక్కులకు, అందక = అలవి
గాక (అనగా చెప్పటకు సాధ్యము గాక,) భావముఁ = మనస్సును, అంటక = తగు
లక (అనగా మనస్సునకు గోచరుఁడుగాక,) భాసిలుబ్రహ్మము = ప్రకాశించుపరబ్రహ్మమే,
తానగుచుఁ = తానై, పలుమఱుపల్కక = పలుమాఱులు మాటలాడక, పల్కిన
చోఁ = ఎప్పు డైనను మాటలాడినను, అవిపల్కితిఁ = 'అమాటలను నేను మాటలాడి
తిని', అంచుఁ = అని, తలంపక = సంకల్పింపక (తాను వాగింద్రియమునకును అదిచేయు
కార్యములకును శిక్షయే కావున 'మాటలాడినవాడను నేనే' యని తనకుఁ గర్తృత్వము
కలదని యభిమానింపక), ఏతలంపులేక = ఏసంకల్పములేక, నిరంతరసౌ...నముఁ-
నిరంతర = సర్వకాలములందును లేక అవిచ్ఛిన్నమైన సౌఖ్య సంపదను నెడు,
సీతారామా—76

సుధారసము = అమృతరసమును, అనుచు = పానము చేయుచు, ఉండుట, నిర్మలము = పరిశుద్ధము, అగుమానము = అయినట్టిమానమును యోగాంగము, దీని = ఈమానమును, మానక = విడువక, భజింపఁదగు = సేవింపవలయును.

తా. ఓవాయువుత్రా! అవాఙ్మానసగోచరమైన బ్రహ్మమే స్వస్వరూపభూతమైన దని నిశ్చయించి, యెప్పటికైనను ఏమాటలనైనను మాటలాడక యోగి సదాచూత్తాన భవనిష్ఠుండైయుండును. ఒకవేళ మాటలాడినను 'నేను మాటలాడితిని' అని తలంపఁడు. ఇంత యేల? యాతనికి సంకల్పములే యుండవు. ఇట్టిస్థితి కలిగి సర్వకాలములయందును స్వస్వరూపానందానుభవమును జెందుచుండుటయే మాన మనుయోగాంగము. దీనిని సర్వ కాలములయందు నాశ్రయింపవలయును.

సీ. ధీరులచేత నేదేశ మాచార్యోప

దేశంబుచే నర్థి దెలియఁబడియె

బరమపవిత్రమై భాసిల్లు నేదేశ

మేదేశ మన్నింటి కెక్కుడయ్యె

నేదేశ మురుమానసేంద్రియప్రాణాది

సంచారశూన్యమై సమత నొప్పు

నేదేశమున సాధ్వసేచ్ఛామదక్రోధ

దుఃఖగంధలవంబు దోఁపకుండు

తే. గరము నిరుపద్రవంబు నిష్కంఠకంబు

నిరతిశయమును నిత్యంబు నిర్మలంబు

దివ్య మానంద మగుచు నేదేశ మలరు

నదియె యేకాంతదేశ మానాంజనేయ!

155

టీ. అంజనేయ! ఏదేశము = ఏస్థలము, ధీరులచే = పండితులచేత, ఆచార్యోపదేశంబుచే = గురుపదేశమూలమున, అర్థి = అశతో, తెలియఁబడియె = తెలిసికొనఁబడియెను, ఏదేశము, పరమపవిత్రమైభాసిల్లు = మిగులపరిశుద్ధమై ప్రకాశించునో, ఏదేశము, అన్నింటి = అన్నిటికంటెను, ఎక్కుడయ్యె = శ్రేష్ఠమైయున్నదో, ఏదేశము, ఉరు...న్యమై-ఉరు = అధికమైన, మానస = మనస్సు, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములు, ప్రాణ = ప్రాణములు, ఆది = మొదలైనవానియొక్క, సంచారశూన్యమై = సంచారము లేనిదై, సమత = ఏకరూపముతో (లేక నిర్వికారరూపముతో), ఒప్పు = ప్రకాశించునో, ఏదేశమున = ఏస్థలమునందు, సాధ్వస...లవంబు-సాధ్వస = భయము యొక్కయు, ఇచ్ఛా = కోరికయొక్కయు, మద = మదముయొక్కయు, క్రోధ = కోపము యొక్కయు, దుఃఖ = దుఃఖముయొక్కయు, గంధ = గంధముయొక్కయు, లవంబు = లేతమైనను,

కోపకండుక్ = కానరాకుండును, ఏదేశము, కరము=మిగుల, నిరుపద్రవము=ఉపద్రవములు (అనగా బాధలు) లేనిదియు, (అనగా దేశము నాశ్రయించిన నెట్టిబాధయు గలుగదో) నిష్కంఠకంబు = ముండ్లు, (అనగా ముండ్లవలె క్షణక్షణమునకు బాధించు నెట్టి విశేషములు) లేనిదియు, నిరతిశయమును=సర్వాధికమైనదియు, నిత్యంబు=నాశము లేనిదియు, నిర్మలంబు = పరిశుద్ధమైనదియు, దివ్యము = లోకోత్తరమైనదియు, ఆనందము=ఆనందరూపమైనదియు, అగుచుక్=వి, ఆలరుక్ = ఒప్పుచున్నదో, అదియే=అన్తలమే, (బ్రహ్మమే) (ఈలక్షణములు పరబ్రహ్మమునకుఁ దప్ప మఱియొకపదార్థమున కుండుట ఆనందభవమగుటచే నిట్లు చెప్పఁబడెను.) ఏకాంతదేశమాక్ = యోగాంగమగు నేకాంతదేశ మనంబడును.

తా. ఓయాంజనేయా! విద్వాంసు లగువారు (లేక బ్రహ్మజ్ఞానార్థ లగుబుద్ధి మంతులు) సద్గురువు నాశ్రయించి మిగుల శ్రద్ధతో నేదేశమును (బ్రహ్మమును) దెలిసి కొందురో, ఏది పవిత్రము లగుపదార్థములకంటెఁ బవిత్రమైయున్నదో, దేనికంటె నధికమగునది మఱియొక్కటి లేదో, దేనియందు మనస్సు నిందియములు మొదలగునవి సంచరింపవో, దేని నాశ్రయించిన భయము కామక్రోధాదులు దుఃఖము అనువిశోభ కారణము లించుకయైనను గానరావో, ఏది మిగుల పరిశుద్ధమై యానందరూపమై లోకోత్తరమై కాశ్వతమై సర్వాధిక మై యుండునో, దేని నాశ్రయించిన నేవిధము లగుబాధలు గలుగవో, చిత్రాదిచాంచల్యము కలుగదో అట్టిబ్రహ్మమే (లేక బ్రహ్మత్వైక్యసమాధియే) యేకాంత దేశ మనఁబడును. ఇదియే దేశ మనుయోగాంగము.

అవ. ఇట్లు దేశమును వివరించి దానిని వివరించుచున్నాఁడు:—

తే. అట్టిసువివిక్తదేశంబు నధిగమించు

ఘనునకు నిరంతరసుఖంబు గలుగుఁగాని

యన్యవిజనంబు నొందుదేహాత్మవాది

శబ్బునే నిర్మలానంద మనిలతనయ !

156

టీ. అనిలతనయ = వాయువుత్రా! అట్టి సువివిక్తదేశంబుక్-అట్టి = పూర్వోక్తమైన, సువివిక్త = అతినిర్మలమైన, దేశంబుక్ = స్థలమును, అధిగమించుఘనునకుక్ = పొందినమహాత్మునకు, నిరంతరసుఖంబు-నిరంతర = కాశ్వతమైన, సుఖంబు = ఆనందము, కలుగుఁగాని = దొరకును గాని, అన్యవిజనంబుక్ = ఇతరమైన నిర్జనస్థలమును, ఒందుదేహాత్మవాదికి-ఒందు = పొందునట్టి, దేహ=“దేహమే, ఆత్మ = కూటస్థుఁడు” అని, వాదికి = వాదించువానికి, నిర్మలానందము-నిర్మల = పరిశుద్ధమైన, ఆనందము=బ్రహ్మనందము, అబ్బునే=దొరకునా? (దొరక దనుట.)

తా. ఓవాయువుత్రా! మైన వివరింపఁబడిన బ్రహ్మరూపమైనదేశము నాశ్రయింపఁగలమహాత్ములకు కాశ్వత మగుమోక్షమునుభుము కలుగును, గాని సామాన్యులగు నిర్జనప్రదేశము నాశ్రయించువారికి నట్టినుభుము లభించునా? దేహాత్మాభిమానము కలవారు మాత్రమే బ్రహ్మరూప మగునేకాంతదేశము లేదనుకలంపుతో దానినే యాశ్రయింతురు. ఆజ్ఞానులగుటచే వారికి ముక్తి కలుగదనుట నిర్వివాదాంశమే కదా!

అవ. ఇక రెండుపద్యములచే కాల మనుయోగాంగమును వివరించుచు దానిని సన్నుతించుచున్నాఁడు:—

తే కాల మెద్దానిచేఁ బరికల్పితంబు

నెల్లకాలంబు నొకరీతి నెద్ది వెలుంగు

గాలనియమంబు లేందేని గానిపింప

వదియె కాలం బనాది యనంత మనఘ!

157

టీ. అనఘ = ఓదోషరహితుఁడా, ఎద్దానిచేఁ = దేనిచేత, కాలము = లోకమునందు వ్యవహారములొనఁగును నిమిషక్షణాదికాలము, పరికల్పితంబు = కల్పింపఁబడినో, ఎద్ది=ఏది, ఎల్లకాలంబు = సర్వకాలములయందును, ఒకరీతిఁ = ఒకరూపముగా, వెలుగుఁ = ప్రకాశించునో, ఎందేనిఁ = ఎచ్చట, కాలనియమంబులు = కాలనియమములు, కానిపింపవు = కానరావో, అదియె = అట్టిపదార్థమే, కాలంబు = కాలమునుయోగాంగము, అనాది = ఆకాలమునకాది లేదు, అనంతము = అంతమును లేదు.

తా. ఓదోషరహితుఁడా! దేనిచే (నీబ్రహ్మముచే) గాలము సృజియింపఁబడినో, ఏది సర్వకాలములయందును మార్పులేక నొక్కరీతిగాఁ బ్రకాశించునో, దేనికి భూతభవిష్యద్వర్తమానాదికాలములు (అనఁగా వానిచే గల్గువికారములు, లేక భేదములు) లేవో అట్టిబ్రహ్మమే (లేక అట్టిబ్రహ్మమునందు నిలుచుటయే) కాలము, అనఁగా ఊరతిని సరిపాదించుట కుచిత మైనకాలము. ఈకాలమున కాదియు నంతంబును తేవుయోగి యీకాలమునే యాశ్రయించును. ఇదియే కాల మను యోగాంగము.

తే. అట్టియాద్యంతరహితకాలాత్మకాత్మక

డై నిమేషాది యై ప్రళయాంత మైన

కాలమును దూలకణము నఖండదావ

శిఖిపగిది మ్రింగి యోగి భాసిల్లు ననఘ.

158

టీ. అనఘ = దోషరహితుఁడా, యోగి = రాజయోగి, అట్టి...త్మకడై - అట్టి = అటువంటి, ఆద్యంతరహిత = మొదలును తుదయును లేని, కాలాత్మక = కాలరూపమైన బ్రహ్మమే, ఆత్మకడై = స్వరూపముగాఁ గలవాడై, నిమేషాదియై = నిమేషము మొదలు, ప్రళ

మాంతమయినకాలముక్ = బ్రహ్మప్రళయమువఱకుఁ గలకాలము నంతయు, తూలకణముక్ = స్వల్పమగు దూదిని, అఖండదావశిఖవగిదిక్ = గొప్పదియగు దావాగ్నివల్లె, మ్రింగి=లయింపఁజేసికొని (అనఁగా కాలము నతిక్రమించి), భాసిల్లుక్ = ప్రకాశించును.

తా. ఓదోషరహితుడా ! మైన వర్ణింపఁబడినకాలరూపుఁడగుబ్రహ్మమే తానై ప్రకాశించుయోగి, నిమేషముమొదలు ప్రళయమువఱకుఁ గలవ్యవహారసిద్ధమైనకాలము నంతయును దూదిపింజను దావాగ్ని తనయం దడంచుకొనునట్లు తనస్వరూపమునందే లీనముఁ జేసికొనును. ఈకాలమును దనకంటె భిన్నముగాఁ జూడఁడు.

క. చలనము కాయక్షేపము, నలనతయును జాడ్యనిద్రలాయాసం బిమ్ముల నెట్టియునికివలనను, గలుగ వది సుఖాసనం బకల్పిత మనఘా!.

టీ. అనఘ=నిర్మలుఁడా, చలనము=కదలికయును, కాయక్షేపము=శరీరకష్టంబును, అలసతయుక్ = సోమరితనమును, జాడ్యనిద్రలు=జడత్వంబును నిద్రయును, ఆయాసంబు = శ్రమము, ఇమ్ములక్ = ఆధికముగా, ఎట్టియునికివలనను=విస్థిలివలనను, కలుగవు=సంభవించునో, అది=అట్టిస్థితియే, సుఖాసనంబు = సుఖమైన యాసన మనుయోగాంగము, అకల్పితంబు=ఈయోగాంగము (లేక నీయాసనము) ఎప్పుడుగాని యెవ్వనిచేతను కల్పింపఁబడినది (అనఁగా నిర్మింపఁబడినది) కాదు.

తా. ఓదోషరహితుడా ! తారకసాంఖ్యయోగులయాసనము అవయవసంస్థాన భేదములచేఁ గల్పింపఁబడినవే, యొకానొకప్పుడు చాంచల్యము శరీరకష్టము పాలుమాలిక జడత్వము నిద్ర అనువానిని గలిగించునవియే; అమనస్కయోగియొక్కయాసనము కాశ్వతసుఖప్రద మగుబ్రహ్మమే (లేక బ్రహ్మనిష్ఠయే) కావున స్వతస్సిద్ధము. చలనాదులను గలిగింపదు. ఇదియే (యీ బ్రహ్మనిష్ఠయే) యాసన మనుయోగాంగము.

ఆ. ఎద్ది సిద్ధ మగుచు నేప్రాద్దు విలసిల్లు
నరసి చూచి యెద్ది యైన యపుడే
సర్వసిద్ధు లొకట సమకూలు నదియే సి
ద్ధాసనంబు కేవలాత్మ రూప!.

160

టీ. కేవలాత్మరూప=కేవల = ఏకరూపమైన, ఆత్మరూప=పరబ్రహ్మమే స్వరూపముగాఁగలవాఁడా, ఎద్ది=ఏది, సిద్ధమగుచుక్ = స్వతస్సిద్ధమై (అనఁగా స్వభావముగానే సర్వకాలములయందు నుండునదియై), ఏప్రాద్దు = ఎన్నిసమయములయందును, విలసిల్లుక్ = ప్రకాశించునో, అరసిచూచి = విచారించి తెలిసికొని, ఎద్దియైనయపుడే = దేని స్వరూపమైనప్పుడు, సర్వసిద్ధులు=సమస్తయోగసిద్ధులు, ఒక్కటక్ = ఒక్కమాటే, సమకూలుక్ = దొరకునో, అర్థమే=అర్థే (బ్రహ్మమే), సిద్ధాసనంబు=సిద్ధాసన మగును.

తా. పరబ్రహ్మరూపమై మఱియు నేది సర్వకాలములయందును నిత్యసిద్ధమై యున్నదో, విచారపూర్వకముగా దేని నాత్మాభిన్నముగా నెఱింగి యాశ్రయించిన సర్వ సిద్ధులు నొక్కమాటు కలుగునో అట్టిస్థితియే (సహజమైన ముక్తియే) సిద్ధాసనమగును.
ఆ. బంధములకు మూలబంధంబు ప్రకృతి త

ద్బంధ మెద్ది గనినఁ బాయునపుడె
యఖిలతత్త్వములకు నాదిమూలం బెద్ది
యదియే మూలబంధ మాంజనేయ !

161

టీ. ఆంజనేయ! బంధములకుఁ = సమస్తసంసారబంధములకును, మూలబంధంబు = ఆధారమగుదురు, ప్రకృతి = మాయ, తద్బంధము = ఆమాయాబంధము, ఎద్దిగనినపుడె = దేనిని చూచినప్పుడె, పాయుఁ = తొలఁగునో, అఖిలతత్త్వములకుఁ = సమస్తమైన తత్త్వములకును (అనగా క్షణచిత్తములగు నిరుపదినాలింగింటికిని అక్షరతత్త్వమగు నిరుపదియై దవదానికిని), ఆదిమూలంబు = ఆదికారణము, ఎద్ది = ఏదియో, అదియే = అబ్రహ్మమే, మూలబంధము = మూలబంధమనుయోగాంగము.

తా. ఓయాంజనేయా ! సమస్తబంధములకును (అనగా సర్వవిధప్రపంచములకును) ప్రకృతియే మూలబంధము (అనగా గుదురు). అట్టిప్రకృతి యేమూలకారణము నెఱింగిన లయము నొందునో, యేది సర్వాధార మైనదో అదియే మూలబంధము.

క. వారినిధియందుఁ జెందిన

యేటులగలిఁ జిత్సుఖమున నింద్రియవృత్తుల్

చేరిసమభావమొందుట

యారయఁగా దేహసామ్యమగు వాయుసుతా!

162

టీ. వాయుసుతా = వాయుపుత్ర, వారినిధియందుఁ = సముద్రమునందు, చెందిన యేటులగలిఁ = కలిసిననదులవలె, చిత్సుఖమునఁ = జ్ఞానరూపమగు బ్రహ్మనందమునందు, ఇంద్రియవృత్తులు = సర్వేంద్రియవ్యాపారములను, చేరి = కలసి, సమభావమొందుట = ఏకత్వమును జెందుట, ఆరయఁగా = విచారింపఁగా, దేహసామ్యము = దేహసామ్యమను యోగాంగము, అగుఁ.

తా. ఓవాయుపుత్ర! సముద్రంబునందుఁ జేరి నామరూపవిహీనములై యైక్యము నొందునదులవలె సీసర్వేంద్రియములును బ్రహ్మనందసముద్రమున మునిగి యందే తృప్తి నొంది యుండుట దేహసామ్య మనుయోగాంగ మగును.

అవ. ఇక దృక్పిలి నభివర్ణించుచు దృగ్ దృశ్యదర్శనముల విభజించుచున్నాడు.
అందు మొదట దర్శనమును గూర్చి వివరించుచున్నాడు:—

నీ ఏచూపు సకలబాహ్యేంద్రియార్థంబులఁ
 గనునది వెలిచూపు కపికులేంద్ర!
 యేచూపు వివిధాంతరేంద్రియవృత్తులఁ
 గనునది లోచూపు కపివరేణ్య!
 యేచూపు బాహ్యంతరేంద్రియార్థంబులఁ
 గనునది మధ్యలక్ష్యము కుమార!
 యేచూపు దగ మానసేంద్రియపట్కంబులఁ
 గనునది వజ్రాఖి దనుజవైరి

తే. చూచు నేచూడ్కి యీనాల్గుచూపులను న
 జన్మ మది శాంభవీదృష్టి సంగరహిత!
 యిదియె యన్నిటిలో నెక్కు డిట్టులగుచుఁ
 బరమగుహ్యతమం బగుఁ బవనతనయ!

163

టీ. కపికులేంద్ర = వానరశ్రేష్ఠా ! ఏచూపు, సకల...బులక్ - సమస్తమైన, బాహ్యేంద్రియం=వెలుపలనుండు నింద్రియములును, అర్థంబులక్ = వాని వెలియంబడు విషయంబులును, కనుక్=చూచునో (లేక తెలిసికొనునో), అది=అచూపు, వెలిచూపు= వెలుపలిచూపు, అగుక్=వియున్నది, కపివరేణ్య = వానరులలో నుత్తముఁడ! ఏచూపు, వివిధాంత...త్తులక్-వివిధ = బహువిధములయిన, అంతరింద్రియ = అంతఃకరణములను, వృత్తులక్=వానివృత్తులను, కనుక్, అది, లోచూపు=లోపలిచూపు, అగుక్, కుమారా= పుత్రా, ఏచూపు, బాహ్యంతరింద్రియార్థంబులక్ = లోపల వెలుపల నున్న సర్వేంద్రియములను వానిచేఁ బ్రకాశింపఁజేయఁబడువిషయములను, కనుక్, అది, మధ్య లక్ష్యము=మధ్యలక్ష్యము, అగుక్, దనుజవైరి = రాక్షసులను వర్ధించువాఁడ. ఏచూపు, తగక్=ఒప్పునట్లుగా, మానసేంద్రియపట్కంబులక్ = జ్ఞానేంద్రియములు అయిదును మనసు) ఒకటి కలిసి ఆఱియిది, కనుక్, అది, వజ్రాఖి=వజ్రాఖిముద్రయందలి లక్ష్యము, అగుక్, సంగరహిత = అభిమానము లేనివాఁడా, ఏచూడ్కి = ఏచూపు, ఈనాల్గు చూపులక్ = పయి చెప్పిననాల్గుదృష్టులను, అజన్మము = ఎప్పుడును, చూచుక్= చూచుచుండునో, అది, శాంభవీదృష్టి=శాంభవీముద్ర, పవనతనయా = వాయుపుత్రా, ఇదియె=ఈశాంభవీదృష్టియే, అన్నిటిలోనెక్కుడు = అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమైనది, ఇట్టు లగుటక్ = కాబట్టి, పర...బగుక్ - పరమ = అధికముగా, గుహ్యతమంబగుక్ = రహస్యమగును.

తా. ఓవానరశ్రేష్ఠా! ఇకదృక్స్థితిని (అనఁగా దృక్రూపముతో; సాక్షిరూపముతో నుండుట) యనుయోగాంగమును వివరించెదను వినుము. దీనిని తెలిసికొనుటకు మొట్టమొదట దృశ్యమును (అనఁగా 'ఇవి చూడఁబడుపదార్థములు') అని తెలిసికొనవలయును. దర్శనమును (అనఁగా చూపుచు) గూర్చియు నెఱుంగవలెను. అందు దర్శనమునుగూర్చి యిచ్చుడు వివరితును. తారకయోగంబునందుఁ జెప్పఁబడినట్లే యిచ్చుట చూపునకు బాహ్యంతరమధ్య భేదములును వజ్రాభిశాంభవీముద్రలును గలవు.

అది యెట్లవిన; జ్ఞానరూపుఁ డగునర్వసాక్షి (స్వస్వరూపభూతుఁడగు బ్రహ్మము) వెలుపల నున్న శబ్దాదులను లోపలనున్న చిత్తేంద్రియాదులను జూచుచునే యున్నాఁడు. కావున నిందు బాహ్యపదార్థములఁ జూచుచూపు ("వెలిచూపు=బహిర్లక్ష్యము") అనియు చిత్తేంద్రియాదులఁ జూచుచూపు 'లోచూపు=అంతర్లక్ష్యము' అనియుఁ జెప్పఁబడును. ఓపుత్రా! యిట్లే బాహ్యంతరపదార్థములఁ గలయఁ జూచుచూపు మధ్యలక్ష్య మనియు మనస్సునకును జ్ఞానేంద్రియములకును గలసంబంధమును, లేక మనస్సు జ్ఞానేంద్రియములముగా వెలుపలికి వ్యాపించి విషయములఁ బ్రకాశింపజేయుటయును, లేక మనస్సొకటి జ్ఞానేంద్రియము లైదును గలిసి యాటింటిని జూచుచూపు 'షణ్ముఖముద్ర' యనియు, వైశిష్ట్య నాల్గుచూపులను జూచునట్టిచూపు 'శాంభవీ' యనియుఁ జెప్పఁబడుచున్నది. ఈశాంభవీ సర్వోత్తమము; పరమరహస్యము; ఇదియే దర్శనము; దీని నెఱుంగుటయే దర్శనస్వరూపము నెఱుంగుట.

ఎట్లవిన; వైశిష్ట్యవిషయముల నన్నిటిని సర్వసాక్షియొక్కడై చిత్తేంద్రియములముగా వ్యాపించి ప్రకాశింపజేయుచున్నను, (అనఁగా చూచుచున్నను) తత్త్వజ్ఞానము లేనివారు బహువిధములుగా భావించుచున్నారు. బాహ్యవిషయములఁ జూచునవి యింద్రియములేయనియు నాయింద్రియములఁ జూచునది చిత్తవృత్తియే యనియు దానిని బుద్ధి చూచుననియుఁ దలంతురు. ఇందు ఇంద్రియములదృష్టి 'వెలిచూపు' అనియు చిత్తవృత్తియొక్కయు బుద్ధియొక్కయులేక అంతఃకరణమంతయు వొక్కటియేయనవలయునాశ్రయించి మనస్సుయొక్కదృష్టి 'లోచూపు' అనియుఁ జెప్పఁబడును. కొంత విచారించిన మనస్సును జూచునదియే యింద్రియములను బాహ్యపదార్థములను గూడఁ జూడఁగలదని యేర్పడును. గావున నాబుద్ధిదృష్టియే 'మధ్యలక్ష్యము' అని వ్యవహరింపఁబడుచున్నది. ఆకారణమువలననే (అనఁగా ఇంద్రియమనంబులను జూడఁగలది యగుట చేతనే) అదియే (ఆబుద్ధివృత్తియే) 'షణ్ముఖముద్ర' యనియు వర్ణింపఁబడియున్నది. ఈవిధముగా భ్రాంతుల యనుభవమునుబట్టి వారి నుద్ధరించుటకై దర్శనముల సోపానక్రమమున బోధించి శాంభవీముద్ర యనుపేర పరమార్థ తత్త్వము బోధింపఁబడియున్నది.

“పైవివరించిన దర్శనములు నాలుగును తనకు దృశ్యము లగుచున్నవి” (అనగాఁ దనచే జూడఁబడుచున్నవి) యనుటకు సందియము లేదు. “నేను శ్రోత్రేంద్రియముచే వినుచున్నాను. నాచెవికి నేమియు వినురాలేదు. నామనస్సు పుణ్యకార్యములనే సంకల్పించును. నేను బుద్ధిచే సర్వమును చెలిసికొనుచున్నాను” అను మొదలగు ననుభవము విషయమునఁ బ్రమాణములు కదా ! కావునఁ దాను సర్వసాక్షి; తనస్వప్రకాశమే నాల్గుచాపులఁ జూచునట్టి శాంభవీముద్ర. ఈవిషయము సంకయ బాగుగా విశుద్ధించి శాంభవీముద్రయే సరోష్ఠత్వము; ఇదియే దర్శనము అని వివరింపఁబడెను. వాస్తవస్థితిలో పరబ్రహ్మప్రకాశమే చిత్తాదిమూలమున సర్వమును జూచుచున్నది. గాని యన్యమేమియు లేదు. కావున దర్శన మనఁగా నిదియే కదా.

మానసివృత్తము.—

దృశ్యమే నాకము దృశ్యమే వాయుపుదృశ్యమే భూజల తేజములు
దృశ్యమే దేశముదృశ్యమే కాలముదృశ్యమే దేహమునింద్రియముల
దృశ్యమే ప్రాణముదృశ్యమే చిత్తము దృశ్యమహంకృతిధీమనముల
దృశ్యమే విద్యయు దృశ్యమే విద్యయు దృశ్యముగానిదిదృక్కరయఁ.

టీ. అరయఁ=విచారింపఁగా, నాకము = ఆకాశము, దృశ్యమే = చూడఁదగినదియై, వాయువు, దృశ్యమే, భూజల తేజములు = భూమి నీరు అగ్ని, దృశ్యమే, దేశము = స్థలము, దృశ్యమే, కాలము, దృశ్యమే, దేహమును, దృశ్యమే, ఇంద్రియములు, దృశ్యమే, ప్రాణము, దృశ్యమే, చిత్తము = సంకయాత్మకమైన యంతఃకరణవృత్తి, దృశ్యమే, అహంకృతిధీమనములు-అహంకృతి = అహంకారము, ధీ = బుద్ధి, మనములు=మనస్సు, దృశ్యము, విద్యయుఁ=జ్ఞానమును, దృశ్యమే, అవిద్యయుఁ = అజ్ఞానంబును, దృశ్యమే, దృశ్యముగానిది = ఏది పరులచే జూడంబడక తానన్నిటినిఁ జూచునో అదియే, దృక్క=సాక్షి (ఇదియే దృక్స్థితి యను యోగాంగము.)

తా. బాహ్యములగు నాకాశాది పంచభూతములును దేశ కాలములును స్థూల దేహ స్థూలేంద్రియములును అంతరములగు సూక్ష్మకారణ దేహములును ఇంద్రియ ప్రాణచిత్త మనోహంకారబుద్ధులును జ్ఞానాజ్ఞానములును దృశ్యములే (అనగా పైన నిరూపింపఁబడిన దర్శనముచే నెఱుంగఁదగినవియే.) ఈవిధముగా నిరూపింపఁబడిన దృశ్యముల నెఱుంగువాఁ డెవ్వఁడో వాఁడే దృగ్రూపుఁడు. వాఁడే స్వస్వరూపభూతుఁడు. “ఈదృగ్రూపుఁడే తాను” అని తెలిసికొని స్థిరచిత్తముతో దృక్ స్థితి అను యోగాంగము.

తే. ద్రష్టౌదర్శనదృశ్యవిరామ మెచట
నగు నచట దృష్టి నిలుపంగ నగును గాని

చెదరి నాసాగ్రమునఁ జూపుఁ జేర్పఁదగదు

కోరి యమనస్కరాజయోగులకు వత్స!

165

టీ. వత్స=పుత్రా! ఆమన...గులకుఁ-అమనస్క=అమనస్కమనెడు, రాజ=శ్రేష్ఠమైన, యోగులకుఁ = జ్ఞానయోగము గలవారికి (అనఁగా జ్ఞానయోగము నాశ్రయించినవారికి), ద్రష్ట...మము-ద్రష్ట=చూచువాఁడు, దర్శన = చూపు, దృశ్య = చూడఁబడునది, విరామము=పీనివిలయము, ఎచటనగుఁ=నిష్ఠలమునందగునో, అచట=ఆస్థలమునందె, దృష్టి నిలుపంగనగునుగాని=లక్ష్యమును నిలుపవలయును గాని, చెదరి = అచ్చట నిలుచినేరక, నాసాగ్రమునఁ = ముక్కుకొనపై, చూపుఁ, చేర్పఁదగదు = నిలువకూడదు.

తా. ఓపుత్రా! చూపు చూచువాఁడు చూడఁబడునది అను భేదము లేచట నుండవో అట్టి స్థలమునందే (స్వస్వరూపమునందే) దృష్టిని నిలుపవలయును గాని తారకయోగులవలె నాసాగ్రమునందు (దృష్టి) నిలుపరాదు. అమనస్కయోగి యట్లు జేయఁడు. దానివలనఁ బ్రయోజన మేమియు లేదుకదా! ఇదియే దృక్స్థితి యను యోగాంగము.

అవ. ఇకఁ బ్రాణాయామము నిరూపించుచున్నాఁడు:—

శా. ప్రాణాంతఃకరణేంద్రియాద్యఖిలసద్భావంబులఁ భూషణ శ్రేణీఁ స్వర్ణముగా నెఱింగినగతిం జిన్నాత్రముం గాఁగఁ ద త్ప్రాణాంతఃకరణాదివృత్తులు నశించుం దన్నుఁగాఁ గాంచినం బ్రాణాయామ మనంగ నొప్పు నిది సంభావ్యంబు మేధానిధీ! 166

టీ. మేధానిధీ, మేధా = సూక్ష్మబుద్ధికి (“ధీర్ధారణావతీమేధా” = సూక్ష్మముగా గ్రహించి చిరకాలము జ్ఞప్తియందుంచుకొనఁగల సామర్థ్యము గలిగినబుద్ధి మేధ యనఁ బడును). నిధీ = ఆధారభూతుఁడా, భూషణశ్రేణీఁ = అనేకవిధములగు సొమ్ములను, స్వర్ణముగాఁ = సువర్ణముగా, ‘ఎఱింగినగతిఁ = తెలిసికొనునట్లు, ప్రాణా...బులఁ, ప్రాణా=ప్రాణములు, అంతఃకరణేంద్రియాది=అంతఃకరణములు ఇంద్రియములు మొదలగు, అఖిల = సమస్తమయిన, సత్ = “ఉన్నది” అని చెప్పఁబడు (అనఁగా సత్తుతోఁ గూడిన), భావంబులఁ = భావపదార్థములను, చిన్నాత్రముగాఁగఁ = జ్ఞానరూపముగా, తన్నుఁగాఁగాంచినఁ=స్వస్వరూపముగా నెఱింగినచో, తత్ప్రాణం...వృత్తులు-తల్ = ఆప్రాణ = ప్రాణములు, అంతఃకరణాది = అంతఃకరణములు మొదలగువానియొక్క, వృత్తులు=వ్యాపారములు, నశించుఁ=కూన్యరూపములగును, ఇది = ఈవర్ణించినస్థితియే, ప్రాణాయామమనఁగనొప్పుఁ=ప్రాణాయామ యోగమని చెప్పఁబడును. సంభావ్యంబు=ఈయోగాంగము మిగుల గౌరవనీయమైనది.

తా. ఓ బుద్ధిమంతుడా ! ప్రాణము మనస్సు ఇంద్రియములు మొదలగు సర్వ దృశ్యపదార్థములును, కిరీటకుండలాది భూషణముల స్వర్ణమాత్రములుగా నెఱుంగునట్లు బ్రహ్మాత్రములుగా నెఱుంగవలయును. కారణములకంటె కార్యములు వేఱుకానేరవు కదా ! ఇట్లు గ్రహించిన నాప్రాణాదులన్నియు శూన్యరూపములగును. (అనగా వాని వృత్తులు అపురుషుని బాధింపవు.) ఈవిధముగా సర్వమును స్వస్వరూపమాత్రముగాఁ జూచుటయే ప్రాణాయామ మను యోగాంగము. యథార్థస్థితి నెఱుంగుట యగుటచే నిది మిగుల గౌరవనీయము. భ్రాంతిసిద్ధమగుటచే నీప్రపంచమునకు జ్ఞానమునకంటె నితరమగురూపమే లేదనియు, అజ్ఞానమే బ్రహ్మము కావున నదియే జగత్కారణమనియు, కారణకార్యములకు భేదము లేదనియు నిదివఱకే వివరించియున్నాము కదా!

అవ. ఇట్లు ప్రాణాయామమును వర్ణించి రేచక పూరక కుంభకముల స్వరూపము నెఱింగించుచున్నాఁడు:—

మ. వెలిలోఁ గన్నడు నామరూపవితర్కి వేమాలు రేచించి యి
మ్ముల సచ్చిత్సుఖరూపతత్త్వము మదిల బూరించి యామిఁద ని
శ్చలమై తన్మయమై తగ్గ మనము నశ్రాంతంబు గుంభించినన్
నలువొప్పన్ బుధసేవ్యమైతనరుప్రాణాయామయోగంబగున్. 167

టీ. వెలిలోఁ = వెలుపలను లోపలను, కన్నడు...వితర్కి-కన్నడు=తోచునట్టి, నామ = నామముల యొక్కయ, రూప=రూపములయొక్కయ (అనగా నామరూపాత్మకము లైనప్రాపంచిక పదార్థములయొక్క), వితర్కి = సమూహమును, వేమాలు = పలుమాలు, రేచించి = వెలుపలికిపాఱఁదోలి (అనగా నిషేధించి), ఇమ్ముల = బాగుగా, సచ్చిత్సుఖరూపతత్త్వము = సచ్చిదానందరూప మగుపరబ్రహ్మతత్త్వమును, మదిన్ = మనస్సునందు, పూరించి = నిండించి (అనగా మనసునందు రెండవసంకల్పము లేకుండ చేసి), ఆమిఁదన్ = పిదప, నిశ్చలమయి = చాంచల్యములేనిదై, తన్మయమయి = బ్రహ్మరూపమై, తగ్గ = ఒప్పునట్లుగా, అశ్రాంతంబు = ఎల్లప్పుడును, మనము = మనస్సును (లేక అంతఃకరణము), కుంభించినన్ = నిరోధించినచో, నలువొప్పన్ = యొక్కముగా, బుధసేవ్యమయి = పండితులచే నేనింపఁదగినదై, తనరు ప్రాణాయామయోగంబు = ఒప్పునట్టి ప్రాణాయామయోగము, అగున్ = వి యున్నది.

తా. నాసికారంధ్రములనుండి వాయువును విడుచుట రేచక మనియు లోపలికి బూరించుట పూరక మనియు లోపలనే నిలిపియుండుట కుంభక మనియుఁ దారకయోగమునఁ జెప్పఁబడియున్నది కదా! అట్లే యిచ్చటను ప్రాణాయామయోగాంగమునకును రేచకపూరకకుంభకములు కలవు. వెలుపల తనకంటె నన్యముగాఁ గానవచ్చు

నామరూపముల నన్నిటి నాత్మ కాదని విడుచుట లేచకము. సర్వపదార్థములయందు నాత్మను జూచుట సర్వప్రపంచమునందు నాత్మను నింపుట పూరకము. లేక మనస్సు నందు 'పరమేశ్వరుడే సర్వవ్యాపకుడు' అని తలంచుచు నేయే సంకల్పములు గల్గి వియేవస్తువులు గోచరము లైనను వానినంతయు నాత్మమాత్రముగానే చూచుట పూరకము. మనస్సును నిశ్చలముఁ జేసి సర్వకాలములయందును పరబ్రహ్మమునందే నిల్పుట కుంభకము. ఈమూఁడును గలసి ప్రాణాయామ మనుయోగాంగ మగును.

క. సత్యానృతవిషయంబులఁ, బ్రత్యగోబ్ధస్వరూపపరమాత్మనిగా
నిత్యము నవలోకించుట, ప్రత్యాహారం బనంగఁబరఁగుఁ గపింద్రా!

టీ. కపింద్రా=వానరశ్రేష్ఠా! సత్యానృతవిషయంబులఁ-సత్య=సత్యములని చెప్పంబడునట్టియు, అనృత = అసత్యము లని (అనఁగా లేవని చెప్పంబడునట్టియు), విషయంబులఁ = పదార్థములను, ప్రత్య...నిఁగాఁ-ప్రత్యగోబ్ధస్వరూప = కూటస్థజ్ఞానరూపుడైన, పరమాత్మనిగాఁ=పరబ్రహ్మమునుగా, నిత్యముఁ=ఎల్లప్పుడును, అవలోకించుట=తెలిసికొనుట, ప్రత్యాహారం బనంగఁబరఁగుఁ = ప్రత్యాహార యోగాంగమని చెప్పబడును.

తా. మఱియు ఓవానరశ్రేష్ఠా! భ్రాంతులగువారు ప్రపంచమునందలి కొన్నిపదార్థములు సత్యములనియు మఱికొన్నిటి నసత్యము లనియుఁ జెప్పుచున్నారు. వాస్తవస్థితిలోఁ బ్రపంచ మంతయు శూన్యరూపమేయైనను, అల్పకాలము నివసించి యుండువాని సత్యములనియుఁ గొంతయాలస్యముగా నుండువానిని సత్యములనియు వ్యవహరించుచున్నారు. యిట్టి సత్యత్వాసత్యత్వములఁదొలఁగించి సర్వకాలములయందును సర్వపదార్థములను కూటస్థమాత్రములనుగాఁ జూచుట ప్రత్యాహార మను యోగాంగము. ప్రత్యాహార మనఁగా మఱిించుట యని యర్థము. మైన వర్ణింపఁబడిన స్థితియందు విషయములయందలి విషయత్వము తిప్పఁబడి బ్రహ్మత్వ మారోపింపఁబడినవి గావున నీస్థితికి ప్రత్యాహార మనుపేరు కలిగినది.

తే. మహితదేహేంద్రియప్రాణమానసాది

దృశ్యములు గాను నే వీనిఁ దెలియుచుండు

దృక్స్వరూపుడ ననుచుఁ జింతించు టరయ

ధ్యానయోగంబు బ్రహ్మవిద్యానిధాన!

169

టీ. బ్రహ్మవిద్యానిధాన = బ్రహ్మజ్ఞానము కలవాఁడా, మహిత...ములు-మహిత = "ఒప్పుచున్న, దేహ = దేహములు, ఇంద్రియ=ఇంద్రియములు, ప్రాణ=ప్రాణములు, మానసాది = మనస్సు మొదలగు, దృశ్యములు = సాక్షిచే జూడఁబడుపదార్థములు.

కాను = నేనుకాను, నేక = నేను, వీనిక = ఈదృశ్యములనన్నిటిని, తెలియుచుక = తెలిసి
కానుచు, ఉండుదృక్ స్వరూపుడక = ఉన్నట్టిసాక్షిరూపుడను, అనుచుక = అని,
చింతించుట = ఎప్పుడు ధ్యానించుట, అరయక = విచారింపఁగా, ధ్యానయోగంబు =
ధ్యాన మనుయోగాంగము.

తా. బ్రహ్మజ్ఞానమున కాధారభూతుడవగునోయాంజనేయా! మనస్సు దేహము
ఇంద్రియములు మొదలగు దృశ్యపదార్థములు నాకు స్వరూపభూతములు కావు. నేను
వీనికి 'సాక్షిని' అని సర్వకాలములయందును దలంచుచుండుటయే ధ్యానమగుయోగాం
గము.

క. మది యెద్ది దలంచు మది యె

య్యది గనుఁగొను నదియె బ్రహ్మ మను నగ్గటి నా

హృదయంబున నిలుపుట దీ

నదయాపర! పరమధారణాయోగ మగున్.

170

టీ. దీనదయాపర = దీనులయందుదయగలవాఁడా, మది = మనస్సు, ఎద్దిదలంచుక =
దేనిని సంకల్పించునో, ఎయ్యది గనుఁగొనుక = దేనిని చూచునో, అదియే = అదే,
బ్రహ్మము = పరబ్రహ్మము, అగునగ్గటిక = అనులక్ష్యమును, ఆహృదయంబుననిలుపుట =
అమనసునందు స్థిరముజేయుట, పరమధారణాయోగము = శ్రేష్ఠమగుధారణ యను
యోగాంగము, అగుక = వియున్నది.

తా. మఱియు దీనులయందు దయగల యోయాంజనేయా! మనస్సు దేనిదేనిని
సంకల్పించునో తనవృత్తిచే దేనిదేనిని బ్రకాశింపజేయునో దానిదానిని బ్రహ్మమత్ర
మునుగానే (అనఁగా నాత్మకంటె నభిన్నముగానే) చూచుట ధారణయను యోగాం
గము.

క. సర్వావస్థలయందును, సర్వంబును బ్రహ్మ మనుచు సతతము గనినక

సర్వవికృతిరహితసహజ, నిర్వాణసమాధి యగు వినిర్మలరూపా!

టీ. వినిర్మలరూపా = పరిశుద్ధమగు స్వరూపము గలవాఁడా, సర్వావ...యం
దుక - సర్వ = సమస్తమైన, అవస్థలయందుక = స్థితులయందును, సర్వంబును = సమస్త
పదార్థములును, బ్రహ్మమనుచుక = "పరబ్రహ్మమే" యని, సతతముగనినక = ఎప్పుడును
తెలిసికొనుచుండినచో, సర్వ...మాధి-సర్వ = సమస్తమయిన, వికృతి = వికారములు,
రహిత = లేని, సహజ = స్వభావసిద్ధమైన, నిర్వాణసమాధి = నిర్వికల్పసమాధి (లేక మోక్ష
రూపమైన సమాధి,) అగుక = అగును.

తా. నిర్మలమగు బ్రహ్మరూపముకల యోమహాత్మా! జాగ్రదాదిసర్వావస్థల యందును అనుభవింపఁబడు సర్వపదార్థములను (అనఁగా భ్రాంతులచే భిన్న భిన్నములుగా భావింపఁబడుచున్న ద్రష్టృదర్శన దృశ్యములను మూఁటిని) బరబ్రహ్మమాత్రములుగాఁ జూచుచు నుండుటయే సమాధియని యోగాంగము. ఇదియే ముక్తి. ఇది స్వభావసిద్ధమేకాని సాధన సాధ్యము కాదు. సాధనసాధ్యము లయినవాని కన్నిటికి ననిత్యత్వము కలదు. మోక్షమున కవి లేదుకదా. మఱియు పరబ్రహ్మమే (అనఁగా నాత్మయే) మోక్షము. కావున నది యోగాంగతక మనుటకే వీలు లేదు కదా.

అవ. ఇట్లు యోగాంగముల వివరించి యుపసంహరించుచున్నాఁడు:—

క. ఈపదియేనంగంబుల, దీపితవిజ్ఞానసూక్ష్మదృష్టి ననిశమున్
శేషట్టి యభ్యసించుమహాపురుషున కబ్బు బరమమగునుపరమమున్.

టీ. ఈపదియేనంగంబుల—ఈపదియేను = ఈచెప్పఁబడిన పదునైదు సంఖ్యలు గల, అంగంబుల = అవయవములచే, దీపిత...దృష్టి—దీపిత, విజ్ఞాన = అనుభవజ్ఞాన మయమైన, సూక్ష్మదృష్టి = సూక్ష్మదృష్టిని, అనిశమున్ = ఎల్లప్పుడును, చేపట్టి = అంగీకరించి, అభ్యసించుమహాపురుషునకున్ = అలవాటు చేయునట్టి మహాత్మునకు, పరమము = మిగులశ్రేష్ఠము, అగు=విసట్టి, ఉపరమమున్ = ఉపరతి, అబ్బు = దొరకును.

తా. ఈవిధముగా పైన వర్ణింపఁబడిన పదునేను సాధనములను సంపాదించి జ్ఞానవంతుడై సర్వకాలము నాత్మబ్రహ్మైక్యనిష్ఠ నభ్యసించిన నాయోగికి సంపూర్ణమగు నుపరతిసుఖము కలుగును.

❧ చిత్తలయము గలపురుషునిలక్షణము. ❧

క. చిత్తోపరమము గలపురు

షోత్తముఁడు జగంబు మఱచి యుండున్ బాలా

న్మత్తపిశాచనిభుం డై

యెత్తటి సుప్తునికరణి నిరింద్రియుఁ డగుచున్.

173

టీ. చిత్తోపరమము గలపురుషోత్తముఁడు = చిత్తకాంతి గలపురుషశ్రేష్ఠుఁడు, నిరింద్రియుఁడగుచున్ = ఇంద్రియములు (అనఁగా నింద్రియవికారములు లేనివాడై), బాలా...భుండై—బాల = బాలునితోను, ఉన్మత్త = పిచ్చివానితోను, పిశాచ = గ్రహవేశముగలవానితోను, నిభుండై = సమానుడై, ఎత్తటిన్ = సర్వకాలములయందును, సుప్తునికరణిన్ = నిదురించువానివలె, జగంబున్ = ప్రపంచమును, మఱచియుండున్.

తా. ఇట్లు చిత్తకాంతి కలిగినపురుషశ్రేష్ఠుఁడు సర్వకాలములయందును బ్రపంచమును మఱచి యింద్రియవికారములు లేక బాలునివలెను పిచ్చివానివలెను గ్రహవిప్లవివలెను నిదురించువానివలెను ప్రవర్తించుచుండును.

శా. గాలిం దూలిన వానచేఁ దడిసినక గాఢాగ్నిచేఁ గాలినక
వ్యాలం బాత్త విము క్తకంచుకముపై వ్యామోహముం దాల్చిన
ట్లాలోలాంగముపై నిరూఢమమతాహంకారము లేక యా
త్తాలోఁకిస్థితి నుండుఁ బండితుఁడు నిత్యానందముం బొందుచున్.

టీ. గాలిందూలినక = గాలిచే కదలినను, వానచేఁదడిసినక, గాఢాగ్నిచేఁ =
అధికమగునగ్నిచే, కాలినక, వ్యాలంబు = సర్పము, ఆత్మ...ముపైఁ = ఆత్మ=కవళే,
విముక్త=విడవఁబడిన, కంచుకముపైఁ=కుబుసముమీఁద, వ్యామోహముం దాల్చినట్లు=
అభిమానమును వహించునట్లు, పండితుఁడు = బ్రహ్మజ్ఞాని, ఆలోలాంగముపైఁ-ఆలోల=
చంచలమైన (అనఁగా నాశయుక్తమైన, లేక యనద్రుప్తమైన), అంగముపైఁ = శరీ
రముమీఁద, నిరూఢ...ములు-నిరూఢ = అనాదినుండియు దృఢమైయున్న, మమతా=
మమకారము (అనఁగా ఇది నాది యను నభిమానము), అహంకారములు = అహం
కారము (అనఁగా నేను అను నభిమానము), లేక, నిత్యానందముఁ=కాశ్యపమగు బ్రహ్మ
నందమును, పొందుచుక, ఆత్మా...స్థితిఁ-ఆత్మ=స్వస్వరూపమును, ఆలోక = చూచుట
యనెడు, స్థితిఁ=అవస్థయందు, ఉండుక.

తా. మఱియు నాజ్ఞాని యెల్లప్పుడును బరమానందము ననుభవించుచు నాత్మావ
లొకన పరాయణుడై యుండుచుఁ దనశరీరముపై (లేక శరీరములపై) నహంకార
మమకారముల (అనఁగా 'నేను నాది' అను నభిమానముల) నించుకయైన నుంపఁడు.
సర్పము తాను విడచిన కుబుసము గాలి కటు నిటుఁ దిరిగినను వానచేఁక దడిసినను
ఆగ్నిచే మండినను దానిపై నించుకయైన నభిమానము నుంపునట్లు (అయోగియు) తన
దేహ మెట్లైనను లక్ష్యము సేయఁడు.

మ. మదిరాపానమదాంధుఁ డాత్మపటముఁ మైనుండినక జాతినక
వదులై వ్రేలినఁ జూడఁ డప్పగిది జీవన్ముక్తుఁ డుద్యత్సమా
ధిదశాప్రాప్తసుఖామృతానుభవతృప్తి న్నత్తుడై మేను నె
వ్వుదిఁ గూర్చుండిన లేచినక నడిచినక మన్నింపఁడేనంచుఁ దాన్.

టీ. మదిరా...దుఁడు-మదిరాపాన=మద్యపానమువలనఁ గలిగిన, మద=మదము
చేత, అంధుఁడు=గుడ్డియైనవాఁడు (అనఁగా నొడ లెఱుంగనివాఁడు), ఆత్మపటముఁ =
కవచస్థ్రమును, మైనుండినక = శరీరముమీఁద నిలిచినను, జాతినక = క్రిందపడినను,
వదులై=వదలి, వ్రేలినక=వ్రేలాడినను, చూడఁడు, అప్పగిదిఁ=అట్లే, జీవన్ముక్తుఁడు =
జీవన్ముక్తినిఁ జెందినవాఁడు, ఉద్యత్...తృప్తిఁ-ఉద్యత్ = అధికమైన, సమాధిదశా =
నిర్వికల్పసమాధిస్థితియందు, ప్రాప్త=కలిగిన సుఖ=బ్రహ్మనందసుఖముయొక్క, అమృత=

అమృతముయొక్క, అనుభవ = అనుభవించుటవలనఁ గలిగిన, తృప్తి = తృప్తిచేత,
మత్తుడై=మదించి, మేను=శరీరము, నెవ్వడి=శాంతముగా, కూర్చుండిన, లేచిన,
నడిచిన, తా=స్వయముగా, వినంచు = “నేను కూర్చుంటిని నేను, లేచితిని, నేను
నడచితిని” అని, మన్నింపడు=తలంపడు.

తా. మద్యపానమువలన మత్తుడైనపురుషుడు తనవస్త్రము వీడినను వీడకున్నను
జాటుచున్నను లక్ష్యము సేయనట్లు యోగియొఁ దనశరీరము కూర్చున్నను లేచినను
నడిచినను లక్ష్యము సేయఁడు. అం దాత్మాభిమానము నుంపఁడు.

మ తరుణీనందనబంధుసాధురిపుమిత్రవ్రాతము ల్తన్నుఁ బ
ల్లరు నిందించిన సన్నుతించిన మహామానావమానాదులఁ
నెఱి నొందించిన నిర్వికారుఁ డగుచుఁ నిశ్చేష్టుడై యుండుభా
స్వరతత్త్వానుభవజ్ఞుఁ డెయ్యెడల జీవత్సత్త్వదేహస్థితిన్. 176

టీ. ‘భాస్వర...జ్ఞుఁడు-భాస్వర = స్వయంప్రకాశమైన, తత్త్వానుభవజ్ఞుడు =
బ్రహ్మస్వరూపాపరోక్షానుభవముగలవాఁడు, ఎయ్యెడలఁ = ఎప్పటికిని, తనుఁ = తనను,
వల్లరుఁ = వలఁమాటు, తరుణీ...ములు-తరుణీ = స్త్రీలయొక్కయు, నందన = పుత్రుల
యొక్కయు, బంధు = బంధువులయొక్కయు, సాధు = సత్పురుషులయొక్కయు, రిపు =
శత్రువులయొక్కయు, మిత్ర = మిత్రులయొక్కయు, వ్రాతములు = సమాహములు,
నిందించినఁ, సన్నుతించినఁ = కొనియాడినను, మహామానావమానాదులఁ = అధిక
మగు పూజనుగాని తిరస్కారములనుగాని, నెఱి = అధికముగా, బంధించినఁ = పొందు
నట్లు చేసినప్పటికిని, నిర్వికారుఁడగుచుఁ = వివికారములును జెందక, నిశ్చేష్టుడై = వి
కర్తలను (అనఁగా పరిహారోపాయములు మొదలగువానిని) చేయక, జీవత్సత్త్వదేహ
స్థితిఁ = ప్రాణములేని శరీరమువలె, ఉండుఁ.

తా. మఱియు స్త్రీలు పుత్రులు బంధువులు శత్రువులు మిత్రులు సజ్జనులు దుర్జ
నులు మొదలగువారందఱును దన్ను నిందించినను స్తోత్రముఁజేసినను సన్మానించినను అప
మానించినను రాగద్వేషములఁజెందక యోగి ప్రాణహీనమగు దేహమువలె నిశ్చేష్టుడై
యుండును.

ఆ. బహుళసంకటములు ప్రాప్తంబు లైనచోఁ
దల్లడింపఁ డాత్మతత్త్వవిదుఁడు
వాయుశీతవహ్నివర్షాతపంబుల
కించు కైన గిరి చలించనట్లు.

టీ. గిరి=కొండ, వాయు...లకు-వాయు=గాలికిని, శీత=చలికిని, వహ్ని = నిప్పు కును, వర్ష =వానకును, ఆతపంబులకు=ఎండకును, ఇంచుకైన=కొంచెమైనను, చలించ నట్లు=కదలకుండునట్లు, ఆత్మతత్త్వవిదుడు = తన యథార్థస్వరూపము నెఱింగిన మహాత్ముడు, బహుళ...ములు-బహుళ=అనేకములైన, సంకటములు = కష్టములు, ప్రాప్తంజులైనచో=వచ్చినప్పుడు, తల్లడింపడు=కలతఁజెందడు.

తా. గాలి వాన చలి ఎండ మొదలగువానికి పర్వత మి-చుక యైనను కదలని విధంబున బ్రహ్మతైక్యజ్ఞానము కలయోగి యెన్నికష్టములు వచ్చినను కలతనొందడు.

—ॐ వై రాగ్యబోధోపరతులుగల యోగిలక్షణము. ॐ—

వ. ఇట్టి వై రాగ్యబోధోపరతియుక్తుం డైనజీవన్ముక్తుడు ప్రత్యగభిన్న బ్రహ్మతత్త్వసాక్షాత్కార ప్రచండమూర్తాండప్రకాశనిరస్తానాద్య నిర్వచనీయాజ్ఞానాంధకారపటలుండు పరిత్యక్తవర్ణాశ్రమచార కోలాహలుండు నిరంతరచిత్తవిశ్రాంతిపతాయణుండు విషయాసక్తి వివర్జితుండు ప్రబలప్రారభాధీనశరీరచేష్టుం డంతస్సుఖుం డంత రారాముం డంతప్రకాశుం డాత్మరతుం డాత్మతృప్తుం డాత్మసంతుష్టుండు దూరీకృతదురితక్రియుండు ప్రశాంతమానసుండు విజితేంద్రియుండు గృతకృత్యుండు ప్రాప్తప్రాప్తవిహీనుండు సర్వవ్యవహారాతీతుం డశరీరుండు సర్వశరీరస్థుండు నిరింద్రియుండు సర్వేంద్రియద్రష్టయు నప్రాణుండు సర్వప్రాణిప్రేరకుండు సర్వేంద్రియోపశాంతిసుఖరసికుండు వివేకహృత్సంగుండు నిత్యాసంగుండు ప్రజ్ఞాప్రాధనహేయం డసహేయండు దృఢాపరోక్షాత్మనిశ్చయ సంపన్నుండు వర్ణాశ్రమసదాచారదురాచార కామక్రోధలోభ మోహదంభదర్పకుహకక్రౌర్యశౌర్యజాడ్య మాత్సర్యద్వేష కార్పణ్య నిందాస్తుతి మానావమానేర్వ్యాసూయాదయా నైఋర్య వాక్పౌరుష్యాది నానావిధచిత్తవికారరహితుండు స్త్రీవాసనార్థ వాసనాప్రతిష్ఠావాసనా శాస్త్రవాసనా దేహవాసనా లోకవాసనా కర్మత్వభోక్తృత్వాది వాసనావివర్జితుండు విగతబ్రహ్మవేత్త త్యాభిమానవాసనుండు నిత్యనిర్మలుండు నిత్యశాంతుండు నిత్యోదాసీనుండు నిష్ప్రపంచుం డవ్యక్తమహదహంకార పంచతంత్రాకాళాది సర్వప్రపంచ మాయాగంధర్వసగరాశ్రయుండు నిరాశ్రయుండు సర్వభూతానందీనందినాకాశమాత్రుండు పరమసుఖైక

స్వరూపకుండు దూరీకృతసంసారుండు దేహేంద్రియగుణాఢి
 రిక్తుండు దేవతాస్పృహణీయశీలుండు నానాపాశవినిర్దుక్తుండు
 రాజసతామసవస్తుసేవాదూరుండు సాత్వికవస్తుసేవావిజితనిద్రుం
 డక్రియాత్మపూజాపరుండు మానజనపరాయణుం డచింత్యభ్యాస
 నిష్ఠుం డనిచ్ఛాసుఖతత్పరుండు విశ్వపంధ్యుండు యథేచ్ఛాసంసార
 శీలుండు ధీమండు దాంతుండు నిత్యప్రబుద్ధచిత్తుండు స్వాత్మసమాధి
 నిష్ఠుండు జగదింద్రజాలద్రష్టయు విశేషప్రాప్తా శేషపురుషార్థుండు
 త్యక్తాశేషదుఃఖుం డధిగతపరమస్వాస్థ్యుండు సుగృహీతచిత్తుండు
 మితవాక్యుండు పరమకారుణికుండు సర్వభూతమిత్రుండు వేశలా
 చారమధురుండు పాణిపాత్రనిపతితమాత్రాశనుండు యోగ
 రూఢుండు తితిత్తుండు పరమైకాంతికుండు నిష్కళంకుండు
 నిస్పృహుండు ప్రారబ్ధవశప్రాప్తదేహేంద్రియాది వ్యాపారరూప
 పుణ్యపాపక్రియా కర్తృత్వాభిమానపూర్వక ముఖవికాసదైన్య
 శూన్యుండు సదాప్రసన్నచిత్తుండు వికసితముఖుండు దుష్టశిష్టజన
 సుగదూరుండు సాధువిద్వజ్జనసంగుండు సర్వపదార్థోపేక్షాబుద్ధి
 యుక్తుండు గుశలాకుశలక్రియాదూరుండు వేదాంతశాస్త్ర విచార
 ఘోరదావానలభస్మీకృత సర్వవేదశాస్త్రాగమపురాణ గురీశ్వర
 విధి ప్రతిషేధాదివాసనారణ్యుం డవ్యక్తలింగుం డవ్యక్తాచారుం
 డేకచారియు ననికేతనుండు గిరిగుహావిహారుండు మృత్యుభయ
 వర్జితుండు పరలోకభయవిరహితుం డనిర్వ్యాజశాంతాత్మకుండు
 బంధమోక్షనిరాకాంతుండు సర్వాతీతసర్వపరిపూర్ణాప్రతిద్వంద్వ
 బ్రహ్మచైతన్యప్రకాశస్వరూపమాత్మండు నై ప్రకాశించు మతీ
 యును.

178

టీ. ఇట్టి...దైన-ఇట్టి=వైనవివరింపబడిన, వైరాగ్య=వైరాగ్యముతోను, బోధ=
 జ్ఞానముతోను, ఉపరతి = చిత్తశాంతితోను, యుక్తుడైన = కూడుకొనియున్న, జీవ
 న్దుక్తుండు=జీవన్ముక్తిజెందిన మహాత్ముండు, ప్రత్య...లుండు-ప్రత్య = మాటలునికంటె,
 అభిన్న = వేరుకాని, బ్రహ్మతత్త్వ=పరబ్రహ్మముయొక్క యథార్థ స్వరూపమును, సాక్షా
 త్కార=ప్రత్యక్షముచేసికొనుట యనెడు, ప్రచండ = తీవ్రమైన, మూర్తాండప్రకాశ =
 మూర్త్యుప్రకాశముచేత, నిరస = పోగొట్టబడిన, అనాది = అదిలేనట్టియు, అనిర్వచ
 నీయ = "ఇది యిట్టిది" అని చెప్పరానట్టియు, అజ్ఞాన = అజ్ఞాన మనెడు, అంధకార=

ఖీకటియొక్క, పటలుండు = సమూహము గలవాఁడును, పరి...లుండు-పరిత్యక్త =
 విడువఁబడిన, వర్ణ=బ్రహ్మణాదిజాతులయొక్కయు, ఆశ్రమ = బ్రహ్మచర్యాద్యాశ్రమ
 ములయొక్కయు, ఆచార=ఆచారములయొక్కయు, శాస్త్ర=వానినివిధించు శాస్త్రముల
 యొక్కయు, కోలాహలుండు=సంక్షోభము కలవాఁడును, నిరంతర...ణుండు-నిరంతర=
 సర్వకాలములయందును, చిత్తవిక్రాంతి=చిత్తకాంతియే, పర=శ్రేష్ఠుడుగు, ఆయనుండు =
 ఆధారముగా (లేక ఆశ్రమముగాఁ) గలవాఁడును, విష...తుండు-విషయ = శబ్దాది
 విషయములయందలి, ఆసక్తి = ప్రేమచేత, వివర్జితుండు = తూన్యఁడును (అనఁగా విష
 యేచ్ఛలేనివాఁడును), ప్రబ...ప్థుండు-ప్రబల = మిగుల బలవంతముగు, ప్రారబ్ధ=పూర్వ
 జన్మకర్మమునకు, అధీన=స్వాధీనమైన, శరీరచేష్టుండు = శరీరసంబంధములైన భోజనాది
 వ్యాపారములు కలవాఁడును, నిశ్చేష్టుండు = స్వభావముగాఁ గర్మలులేనివాఁడు, అంత
 స్పృఖుండు = లోపలనే (అనఁగాఁ దనయందే) యానందించువాఁడును, అంతరా
 రాముండు=లోపలనే క్రీడించువాఁడును, అంతఃప్రకాశుండు = లోపలనే ప్రకాశించు
 వాఁడు, అత్తరతుండు=తనయందే తృప్తినిొందువాఁడును, అత్తతృప్తుండు = తనయందే
 తృప్తినిొందువాఁడును, అత్తసంతృప్తుండు = తనయందే సంతోషించువాఁడును, దూరీ...
 యుండు-దూరీకృత=తొలఁగింపఁబడిన, దురితక్రియఁడు=పాపకృత్యములు గలవాఁడును,
 ప్రకాంతనూననుండు-ప్రకాంత=కాంతిఁజెందిన (లేక సంకల్పములేని), మానసుండు =
 మనస్సుకలవాఁడును, విజిలేంద్రియుండు = ఇంద్రియజయము కలవాఁడును, కృత
 కృత్యుండు = చేయవలసినపనిని (అనఁగా నాత్మస్వరూపానుభవమును) జేసినవాఁడును,
 ప్రాప్తాప్రాప్తవిహీనుండు=కలిమిలేములు లేనివాఁడును, సర్వవ్యవహారాతీతుండు=సమస్త
 లోకవ్యవహారములను మించివవాఁడును, ఆశరీరుండు = స్వభావముగా శరీరములు లేని
 వాఁడును, సర్వశరీరస్థుండు=భిన్నభిన్నములుగాఁ గానవచ్చుచున్న శరీరములయందుండు
 వాఁడును, నిరింద్రియుండు=స్వభావముగా నింద్రియములు లేనివాఁడును, సర్వేంద్రియ
 ద్రష్టయుఁ = సర్వేంద్రియములను (అనఁగా వానికార్యములను) జూచువాఁడును,
 అప్రాణుండు=ప్రాణములు స్వభావముగా లేనివాఁడును, సర్వప్రాణప్రేరకుండు = సమస్త
 ప్రాణములను ప్రేరేపించువాఁడును, సర్వే...కుండు-సర్వేంద్రియ = సమస్తజుతుచయ
 ములయొక్కయు, ఉపశాంతి = శాంతివలన (అనఁగాఁ బ్రత్యాహారమువలనఁ) గలిగిన,
 సుఖరసికుండు=ఆనందానుభవజ్ఞుఁడును, వివేకహృత్సంగుండు-వివేక = జ్ఞానయుక్తమైన,
 హృత్=మనస్సుతో, సంగుండు=సంబంధము కలవాఁడును, నిత్యానంగుండు=ఎప్పుడును
 దేనితోను సంబంధము స్వాభావికముగా లేనివాఁడును, ప్రజ్ఞ...యుండు-ప్రజ్ఞ=బుద్ధి
 యుండు (లేక ఆనుభవజ్ఞానమునెడు), ప్రాధసభి = ప్రాధ (అనఁగా సంపూర్ణయోగన
 యగు భార్యతో), సహాయుండు = సహజుండును, అనంతయుండు = స్వభావముగా

నద్విత్తీయః డగుటచే తోడులేనివాఁడును, దృఢా...న్నఁడు-దృఢ = స్థిరమైనట్టియు,
అహోక్ష=ప్రత్యక్షమైనట్టియు, అత్త=స్వస్వరూపవిషయమైన (అనగా “నేనే బ్రహ్మ
మును” అను) నిశ్చయసంపన్నుండు=నిశ్చయము కలవాఁడును, వర్ణా...తుండు-వర్ణ=
జాతులు, ఆశ్రమ=ఆశ్రమములు (అనగా వీనియందలి యభిమానములు), సదాచార =
చక్కనియాచారములు, దురాచార=చెడ్డయాచారములు, కామ = కోరిక, క్రోధ =
కోపము, లోభ=అత్యాశ, మోహ=భ్రాంతి, దంభ=డంబము, దర్ప=గర్వము, కుహశ =
మోసము, క్రూర్య=క్రూరత్వము, కౌర్య=కౌర్యము, జాడ్య=మొద్దుతనము, మాత్సర్య=
దీర్ఘక్రోధము, ద్వేష=ద్వేషము, కార్పణ్య=దీనత్వము, నింద = నిందించు స్వభావము,
స్తుతి=కొనియాడుస్వభావము, మాన = గౌరవము, అవమాన=అగౌరవము, ఈర్ష్య=ఓర్వ
లేనితనము, అనూయ = గుణములయందును దోషముల నారోపించు స్వభావము,
అదయా=దయలేకుండుట, నైష్ఠ్య=పరుషముగా నుండుట, వాక్పాయవ్య = కఠినముగా
మాటలాడుట, ఆది=మొదలైన, నానావిధ=అనేకవిధములైన, చిత్తవికార = మనోవికార
ములు, రహితుండు=లేనివాఁడును, స్త్రీవాసనా...తుండు-స్త్రీవాసనా=స్త్రీజనితసంస్కా
రంబును, అర్థవాసనా=ధనజనితసంస్కారంబును, ప్రతిష్ఠావాసనా = కీర్తిజనితసంస్కా
రంబును, కాస్త్రవాసనా=కాస్త్రజనితసంస్కారంబును, దేహవాసనా=దేహజనితసంస్కా
రంబును, లోకవాసనా = లోకజనితసంస్కారంబును, కర్తృత్వ=“నేను కర్తను” అను
ననుభవమువలనఁ గలిగిన సంస్కారంబును, భోక్తృత్వ = “నేను అనుభవించువాఁడు”
అను ననుభవమువలనఁ గలిగిన సంస్కారంబును, ఆది=మొదలైన, వాసనా=సంస్కార
ములు, విపరీతుఁడు=లేనివాఁడును, విగత...నుండు-విగత = పోయిన, బ్రహ్మవేత్తత్వ =
“నేను బ్రహ్మజ్ఞానిని” అను, అభిమాన=అభిమానమువలనఁ గలిగిన, వాసనుండు=సంస్కా
రము కలవాఁడును, నిత్యనిర్మలండు=సర్వదా పరిశుద్ధుఁడగువాఁడును, నిత్యకాంటుండు =
ఎప్పుడును శాంతి కలవాఁడును, నిష్ప్రపంచుండు = ప్రపంచము (అనగాఁ బ్రపంచ
వికారములు లేనివాఁడును), అవ్యక్త...యుండు-అవ్యక్త=అవిద్య, మహత్ = సమష్టి
బుద్ధి, అహంకార=సమష్టిహంకారము, పంచతన్మాత్ర = ఆకాశాది నూత్నభూతములు,
ఆకాశాది=ఆకాశాది మహాభూతములును మొదలగు, సర్వప్రపంచ = సమస్తప్రపంచ
మనెడు, మాయా=మాయామయమైన, గంధర్వసంగరి = వింద్రజాలిక వట్టణమే, ఆశ్ర
యండు=ఆశ్రయముగాఁ గలవాఁడును, నిరాశ్రయండు=స్వభావముగా నేయాశ్రయ
మును లేనట్టివాఁడును, సర్వ...తుండు-సర్వ=సమస్తంబును, అభావ=లేనట్టి, కేవల =
అద్వితీయమైన, చిత్ = జ్ఞానమనెడు, ఆకాశమాత్రుండు=ఆకాశమే స్వరూపముగాఁగల
వాఁడును, పరమ...తుండు-పరమ=సర్వోత్తమమైన, సుఖ=ఆనందమే, నిక=ముఖ్యమైన,
స్వరూపకుండు=స్వరూపముగాఁగలవాఁడును, దూరికృతసంస్కారుండు=దూరికృత=విడువ

బడిన, సంసారుండు=సంసారము కలవాడును, దేహేం... క్తుండు=దేహ=దేహములయొక్కయు (లేక దేహములకంటెను), ఇంద్రియ=ఇంద్రియములకంటెను, గుణ=సత్వాదిగుణములకంటెను, అతిరిక్తుండు=వేఱగువాడును, దేవ...లుండు=దేవతా=ఇంద్రాది దేవతలకు గూడ, స్పృహణీయ=కోరదగిన, శీలుండు = సత్స్వభావము కలవాడును, నానా... కుండు=నానా=అనేకము లైన, పాశ=బంధములచేత, వినిర్మక్తుండు = విడువబడినవాడును, రాజ...రుండు=రాజన=రజోగుణసంబంధములు (అనగా రజోగుణము నభివృద్ధిజేయునట్టియు), తానున = తమోగుణసంబంధము లైనట్టియు (అనగా తమోగుణము నభివృద్ధిజేయునట్టియు), వస్తు = అహరపదార్థములను, సేవా = సేవించుటను, దూరుండు = విడిచివేయించును, సాత్త్విక...దుండు=సాత్త్వికవస్తుసేవా=సత్త్వగుణము నభివృద్ధి సేయునట్టియాహరపదార్థముల సేవించుటవలన, విజిత = జయింపబడిన, నిదుండు=నిద్రకలవాడును, అక్రియాత్మపూజావరుండు=అక్రియా = క్రియాశూన్యమైన, ఆత్మపూజా = బ్రహ్మస్వరూపముయొక్క పూజసేయుటయందు, పరుండు = ఆసక్తిగలవాడును, మానజపపరాయణుండు=మాన = కార్యములజేయకుండుట (లేక మాటలాడకుండుట) యను, జప = జపమునందు, పరాయణుండు = ఆశగలవాడును, అచింత్యాధ్యాననిష్ఠుండు - అచింత్య = తలంపరానిబ్రహ్మము (లేక తలంపులేకపోవుట) యనెడు, ధ్యాననిష్ఠుండు = ధ్యానము నాచరించువాడును, అనిచ్ఛానుభుతత్పరుండు - అనిచ్ఛా=కోర్కీలేకపోవుట యనెడు, సుఖ=ఆనందమునందు, తత్పరుండు = ప్రేమగలవాడును, విశ్వవంశ్యుండు=విశ్వ = ప్రపంచముచే, వంశ్యుండు = నమస్కరింపదగినవాడును, యథేచ్ఛానుసంసారశీలుండు=యథేచ్ఛా=స్వేచ్ఛగా, సంసార = సంచరించుటయే, శీలుండు=స్వభావముగాగలవాడును, ధీరుండు=ధైర్యవంతుండును, దాంతుండు=ఇంద్రియనిగ్రహము కలవాడును, నిత్యప్రబుద్ధచిత్తుండు=నిత్య = ఎప్పుడును, ప్రబుద్ధ=మేల్కనిన, చిత్తుండు = మనస్సుకలవాడును, స్వాత్మసమాధినిష్ఠుండు=స్వ = స్వస్వరూపభూతుడైన, ఆత్మ=పరబ్రహ్మమువిషయమైన, సమాధి=యోగమునందు, నిష్ఠుండు = స్థితిగలవాడును, జగదంద్రజాలద్రష్టయుక్=జగత్=ప్రపంచమునెడు, ఇంద్రజాల=ఇంద్రజాలమును, ద్రష్టయుక్=చూచువాడును, ప్రాప్తా...ర్థుండు=ప్రాప్త = పొందబడిన, అశేష=సంపూర్ణమైన, విశేష=లోకోత్తరమైన, పురుషార్థుండు=మోక్షరూపమైనపురుషార్థము కలవాడును, తృక్తా...ఖుండును=తృక్త = విడువబడిన, అశేష=సంపూర్ణమైన, ర్థము విశేష=అత్యధికమైన, దుఃఖుండు=దుఃఖములు కలవాడును, అధి...స్థుండు=అధికత = పొందబడిన, పరమ=సర్వోత్తమమైన, స్వాస్థ్యుండు = శాంతి కలవాడు, సంగృహీతచిత్తుండు = బాగుగనిగ్రహించబడినమనస్సుకలవాడును, మితవాక్యుండు = మితముగా మాటలాడువాడును, పరమోద్ధుండు=పరమోద్ధుండు=మిగుల దయగలవాడును, సర్వభూత

మిత్రుండు=నకలజంతువులకును స్నేహితుండును, పేళ...రుండు=పేళల=మనోహరమైన,
 ఆచార=వర్తనములచే, మధురుండు=రమ్యమగువాడును, పాణి...నుండు=పాణి=హస్త
 మనెడు, పాత్ర=పాత్రమునందు, నిపతితమాత్ర=పడినదానినే, ఆశనుండు=భక్షించువా
 డును, యోగారూఢుండు - యోగ=యోగమును, ఆరూఢుండు=అధిష్ఠించినవాడును, తిరి
 త్తుండు=పీర్చుకలవాడును, పరమైకాంతికుండు = ఏకాంతస్థలమునం దుండువాడును,
 నిష్కళంకుండు = లోప మేమియులేనివాడును, నిస్పృహుండు = ఆశలేనివాడును,
 ప్రార...న్యుండు-ప్రార్థనవశ=ప్రార్థనవశమువలన, ప్రాప్త=పచ్చిన, దేహ=దేహములు,
 ఇంద్రియ=ఇంద్రియములు, ఆది=మొదలగువానియొక్క, వ్యాపార=వ్యాపారములే,
 రూప=స్వరూపముగాఁ గల, పుణ్యపాపక్రియా = పుణ్యపాపకర్మములయొక్క, కర్తృ
 త్యాభిమానపూర్వక=‘నేను వీనిని చేయుచున్నాను’ అనునభిమానమువలనఁ గలిగిన, ముఖ
 వికాస=సంతోషము, దైన్య=దీనత్వము (అనఁగా మంచిపని చేసినవాడు అని లోకులు
 చెప్పికొనుటవలన సంతోషము కాని చెడ్డపనిచేసినవాడు అని నిందించుటవలన చిన్న
 దనముగాని), శూన్యుండు=లేనివాడును, సదాప్రసన్నచిత్తుండు = ఎప్పుడును పరిశుద్ధ
 చిత్తము కలవాడును, వికసితముఖుండు=వికసించిన ముఖము కలవాడును, దుష్టశిష్ట
 జనసంగదూరుండు=చెడ్డవారు మంచివారు నగుజనులయొక్క సమూహములతో చేరి
 వాడును, సాధువిద్యజ్ఞనసంగుండు = సత్పురుషులును బ్రహ్మజ్ఞానులు నగువారితోఁ జేరు
 వాడును, నర్వపదార్థోపేక్షాబుద్ధియుక్తుండు = సమస్తపదార్థమును ఉపేక్షించునట్టి
 బుద్ధితోఁగూడినవాడును, కుశలాకుశలక్రియాదూరుండు = పుణ్యపాపకర్మలవిడిచినవా
 డును, వేదాంత...బుండు - వేదాంతశాస్త్రవిచార = వేదాంతశాస్త్రవిచారమనెడు
 ఘోరదావానల = భయంకరమైనదావాగ్నిచే, భస్మీకృత = భస్మముచేయఁబడిన, నర్వ=
 సమస్తమైన, వేద = వేదములు, శాస్త్ర = శాస్త్రములు, అగమ = తైవాద్యాగమములు,
 పురాణ = పురాణములు, గురు = గురువు, ఈశ్వర = ప్రభువులు, విధి = విధులు,
 ప్రతిషేధ=నిషేధములు, ఆది=మొదలైనవానియొక్క, వాసనా = సంస్కారములనెడు,
 అరణ్యుండు = అడవికలవాడును, అవ్యక్తలింగుండు-అవ్యక్త = కనబడని, లింగుండు=
 చిహ్నములు గలవాడును, అవ్యక్తాచారుండు = తెలియఁబడని ఆచారముకలవాడును,
 ఏకచారియుక్=ఏకాకియును, అనికేతనుండు = నివాసస్థానము లేనివాడును, గిరిగుహ
 విహారుండు=పర్వతగుహలయందు సంచరించువాడును, మృత్యుభయవివర్జితుండు=మరణ
 భయములేనివాడును, బరలోకభయవిరహితుండు = పరలోకభయములేనివాడును,
 నిర్వ్యాజ...త్తుండు-నిర్వ్యాజ=నిష్క-పటమైన, కాంత = పరిశుద్ధమైన, ఆత్మకుండు=
 మనస్సుకలవాడును, బంధమోక్షనిరాకాంత్యుండు-బంధ=బంధమునందుఁగాని, మోక్ష=
 మోక్షమునందుఁగాని, నిరాకాంత్యుండు = కాంతిలేనివాడును, నిర్వ్యాజిత...దునై

సర్వాతీత=సమస్తము నతిక్రమించినట్టియు, సర్వపరిపూర్ణ=సమస్తమువ్యాపించినట్టియు, అప్రతిద్వంద్వ = సాటి లేనట్టియు, బ్రహ్మచైతన్య = బ్రహ్మయొక్క, ప్రకాశస్వరూప మాత్మఁడునై=ప్రకాశరూపుండై, ప్రకాశించు=ప్రకాశించుచుండును, మఱియున్ =మఱియును.

తా. ఈవిధముగా వర్ణించబడిన వైరాగ్యబోధోపరతులు గలిగిన యోగి అనాదియు “అది యిట్టిది” అని చెప్పరానట్టిదియు నైనయజ్ఞానాంధకారమును బ్రహ్మతైక్యజ్ఞాన మనుసూర్యప్రకాశముచే భ్వంసము గావించఁగలఁడు. అప్పుడు వానికి పామరులకు వలె వర్ణాశ్రమాచారములకు సంబంధించినకలత యిరుచుకయైన నుండదు. మనసు సర్వకాలములయందును విశ్రాంతినొందియుండును. విషయేచ్ఛ లేకున్నచు ప్రారభకర్తవశముచే గొన్ని వ్యాపారముల నసంగుడై యాచరించుచుండును. వ్యవహారము లెట్లు ప్రవర్తించుచున్నను అతఁడు సర్వకాలములయందు సంతర్కభుఁడై శ్రీడించుచు స్వప్రకాశస్వరూపుండై పరమానందము ననుభవించును. ఆత్మయందే ప్రీతిగలవాడై స్వస్వరూపానుభవముచేతనే తృప్తినొందుచు సంతరించుచుండును. ఇంద్రియములును మనంబును శాంతి నొందియుండుటచే నెప్పుడును పాపకర్తములను సంకల్పించఁడు. ఇట్టివాఁడగుటచే గృతార్థుఁ డగును. “ఇది దొరకినది. దీనిని సంపాదించవలయును” అను సంకల్పములు లేనందుటచే సర్వవ్యవహారముల నతిక్రమించియుండును. ఇట్లు బ్రహ్మరూపుండగుటచే శరీరములేనివాఁ డయ్యును సర్వశరీరములందును వ్యాపించి ఇంద్రియఃపీనుఁడయ్యును వానికిఁజేర్రకూడై ప్రాణములకంటె వేఱై (లేక ప్రాణములు లేనివాఁ డయ్యును సర్వభూతములఁ జేరేపించువాఁడై) సర్వకాలములయందు నుపరతిసుఖము ననుభవించుచుండును. మఱియు స్వాభావికముగా దేనితోను సంబంధము లేనివాఁ డయ్యును జ్ఞానవంతమగుమనస్సుతో మాత్రము సంబంధము కలిగియుండును. అద్వితీయుఁ డగుటచే తోడులేనివాఁ డయినను అనుభవజ్ఞాన మనుభార్యతో సర్వకాలములయందును గూడియే యుండును. బ్రహ్మతైక్యమునందు దృఢనిశ్చయముకలిగి వర్ణములు ఆశ్రమములు సదాచార దురాచారములు అనువానియందు దభిమానమును విడిచి కామక్రోధాదులు రాగద్వేషములు శోకమోహములు కార్యధైర్యాదులు ఈర్ష్యానూయాదులు డంబము గర్వము మాయ కఠినత్వము దయ మొదలగుచిత్రవికారము లేవియు లేక నిర్వికారుండై యుండును. స్త్రీలు ధనము కీర్తికాస్త్రములు దేహము లోకము “నేను కర్తను నేను భోక్తను” అనువ్యవహారము మొదలగువానివలనఁ గలిగిన సంస్కారములు లేనివాఁడై నిర్మలచిత్తముతో నిలిచియుండును. ఇంతయేల? “నేను బ్రహ్మము నెఱుంగుదును” అనువభిమానమువలన జనించినసంస్కారము నూడ వానిమనంబున నుండదు. వాస్తవసిలిలో సంస్కారములన్నియును బ్రతిబింబములే కదా! సర్వకాలములయందును పరి

శుద్ధుడైకాంతుడై యేదివచ్చినను రాగ ద్వేషములు లేక సమచిత్తుడై ప్రపంచరహితుడై (అనఁగా ప్రపంచవికారరహితుడై) యుండును. స్వభావముగా నివాసస్థానమేదియు లేనివాడయ్యెను అవ్యక్తము మహదహంకారము వంచితస్తాత్రలు భూతములు మొదలగుసర్వప్రపంచమును మాయాపట్టణము నాశ్రయించి సర్వమును దేహేంద్రియాదుల యందలి అభిమానమును విడచి దేవతలకుఁ గూడఁ గోరఁదగినస్వభావము కలవాడై యొప్పుచుండును. మఱియు నతనికి నెట్టిబంధములును కలుగవు. రజస్తమోగుణముల నభివృద్ధి నేయుచున్నపులఁ బరిత్యజించి సత్త్వగుణము నభివృద్ధి జేయఁగల మధురాదివదార్థముల భుజించుటచే తమోగుణరూపిణి యగునిద్ర వానిస్వాధీనములొ నుండును. మఱియు కర్తృకూల్యమైన స్వస్వరూపమును బూజించుటయందును మాన మనుజులము నాచరించుటయందును మనస్సునకు నగోచర మగు రూపమును ధ్యానించుటయందు నిలుకడ కలవాడును, ఇచ్చలేకపోవుట యనుపరమానందము ననుభవించువాఁడును అయియుండును. సుసారమును స్వేచ్ఛగా నాచరించుచు ధైర్యవంతుడై మనోనిగ్రహము కలిగి జ్ఞానప్రకాశయుక్త మగుమనస్సుతో నాత్మసమాధియందే నిలిచి ప్రపంచము నింద్రజాలప్రాయముగాఁ జూచుచు సర్వపురుషార్థముల నిశ్శేషముగా సంపాదించి సర్వదుఃఖముల నివేధించియుండువాఁడగుటచే సర్వజనులచేతను స్తోత్రనమస్కారములఁ జేయఁబడుచు నుండును. ఇట్లు పరిపూర్ణ మగుచిత్తనిగ్రహముకలవాఁడు సర్వాధిక మగుచుభమును జెంది మితవాక్యములఁ బలుక దయామయుడై సకలభూతములకును మిత్రుడై మనోహర మగు నాచారమువలన సర్వజనచిత్తముల నాకర్షించుచు నుండును. తనహస్తమునం దప్రయత్నముగాఁ బఠనదానిని మాత్రమే భుజించుచు సధికమును గోరఁడు. ఇట్లు యోగసిద్ధి నొంది యోర్పు గలిగి యేకాంతవాసి యగుచు కళంకంబును ఆశయు లేక ప్రారబ్ధవశమున వచ్చినదేహేంద్రియాదులు చేయుకార్యములయందు (అనఁగా పుణ్యపాపములయందు) కర్తృత్వాభిమానము లేక యెప్పుడు గలుగు దైన్యశోకముల నొందక నిర్మలచిత్తుడై యుండును. బ్రహ్మసందానుభవముకల వాఁడగుటచే సర్వదా సంతోషము గలిగియుండును. ఎవ్వనితోను సంబంధములేని వాడయ్యెను సత్పురుషులతోను బ్రహ్మజ్ఞానులతోను చెలిమి గలిగియుండును. ఇతరులగుదుష్టులతోఁగాని శిష్టులతోఁగాని చేరఁడు. సర్వపదార్థముల నుపేక్షించును. మంచి కార్యములనుగాని చెడ్డకార్యములనుగాని లేక శుభాశుభముల నొందించు కార్యములనుగాని చేయఁడు. వేదాంతకాస్త్రవిచార మనుదావాగ్నిచే నన్యకాస్త్రాగమములను సరణిమును ధ్వంసముచేయును. (అనఁగా నితరకాస్త్రముల నన్నింటిని వర్జించి వేదాంతకాస్త్రాభ్యాసమునందే, లేక పరతత్వనిష్ఠయందే యానత్తుండై యుండును.) గురువుశిష్యుఁడు విధిప్రతిష్ఠాధముగముఖలగువానివలన గలుగుననినంబులు వానియం దుండవు.

‘ఇతః డిట్టివాఁడు’ అని గుఱుతులచేతఁగాని యాచారముచేతఁగాని యాయోగిని నిర్ణయించుటకును వీలులేదు. నివాసమునునది లేక యేకాకియై పర్వతగుహలయందు మృత్యుభయవర్జితముగా విహరించుచు పరులవలన (లేక సరకాదులవలన) బాధనొందక పరిపూర్ణ శాంతి గలమనస్సుతో బుధమోక్షములంగోరక యాయోగి నిహరించుచుండును. మోక్షము స్వతస్సిద్ధమే కావున దానిని కోరుట యనునదియే సుభవింపదు; కోరినయెడల నదియుఁ గామమేయగు ననుటకు సందియము లేదు కదా! కావున యోగికి మోక్షకామముకూడ నుండదు. ఇట్టివాఁడు సర్వప్రపంచము నతిక్రమించినట్టియు సర్వవ్యాపకమైనట్టియు సాటిలేనట్టియు పరబ్రహ్మమే తానైయుండును. మఱియును సాత్విక రాజస తామస ఆహారముల వివరణము.—

శ్లో. “ఆయుస్సత్త్వబహరోగ్యసుఖప్రీతివివర్ధనాః,
రస్యాస్పృశ్చాస్థిరా హృద్యా ఆహారాస్సాత్త్వికప్రియాః.
కట్వాష్టలవణాత్యుష్ణతీక్ష్ణరూక్షవిదాహినః,
ఆహారా రాజసశ్రేష్ఠా దుఃఖశో కామయప్రదాః.
యాతయామం గతరసం పూతి పర్యుషితం చ యత్,
ఉచ్ఛిష్టమపి చామేధ్యం భోజనం తామసప్రియమ్.”

“ఆయుస్సు ఉత్సాహము దేహబలము ఆరోగ్యము సౌఖ్యము పరులయందలితను రాగము వీని వృద్ధిచేయునట్టియు మంచిరుచియు చమురును గలిగినట్టియు శరీరమునఁ జాలకాలముండునట్టియు మనస్సున కింపైనట్టియు నాహారములు సత్వగుణము కలవానికై బ్రీయములు. కారము పులును అధికమగునుప్పు వేడి చమురులేకపోవుట దాహముం గలిగించుట లేక మంటలను బుట్టించుట అనుగుణములుకలిగి దుఃఖమును మనస్సునందు సంతాపమును బహువిధములగువ్యాధులను కలిగించునట్టియాహారములు రజోగుణవంతుల కిష్టములు. పండినపిదప నొక్కజాము గడచినట్టియు రుచిలేనట్టియు దుర్గంధమైనట్టియు నాహారంబును చల్లియాహారంబును ఉచ్ఛిష్టాన్నంబును దేవతాసమర్పితము కానియన్నంబును దమోగుణవంతులకు నిష్టములు” ఏయే ఆహారము లేయేగుణముగలవారల కిష్టములైయుండునో ఆయాయాహారము లానూగుణముల సభివృద్ధి నేయు నని తెలిసికొనవలయును.

క. శాంతి వర కామధేనువు

సంతోషమే కల్పలత విషయవిరతి యగుక

జింతామణి యని నెమ్మదిఁ

జింతించుచున్నాడు సుఖమునఁ జెందు బుద్ధేంద్రా!

సీతారామా—79

టీ. బుధేంద్రా=పండితులలో శ్రేష్ఠుడా, కాంతి=చిత్రకాంచి, వర=శ్రేష్ఠమైన, కామధేనువు, సంతోషమె=తృప్తియే, కల్పలత = కల్పవృక్షము, విషయవిరతి-విషయ= విషయములయందలి, విరతి=వైరాగ్యము, చింతామణి, అగునని=అని, నెమ్మదికొ=మనస్సు నందు, చింతించునందు=తలచువాడు, సుఖముఁజెందుకొ=బ్రహ్మసందమును జెందును.

తా. ఓవిద్వాంసుడా! కాంతిని కామధేనువుగాను సంతోషమును గల్పవృక్షముగాను విషయములయందు చిచ్చు లేకుండుటయే చింతామణి యనియు మనసున భావించువాడు మోక్షసుఖము నొందును.

తే పరమతృష్ణను భయదవైతరణి గాఁగఁ
గాముమును ఘోరతరనరకంబు గాఁగఁ
దారుణక్రోధమును దండధరుని గాఁగఁ
జూచునాతండు నిర్వాణసుఖము నొందు.

180

టీ. పరమతృష్ణ=అధిక మైనయాశను, భయదవైతరణిగాఁగొ = భయంకరమైన వైతరణినదిగాను, కాముము=కోర్కిని, ఘోరతరనరకంబుగాఁగొ = భయంకరమైన నరకముగాను, దారుణ క్రోధమును = భయంకరమైనకోపమును, దండధరునిగాఁగొ = యమధర్మరాజునుగాను, చూచునాతండు = చూచునట్టిపురుషుఁడు, నిర్వాణసుఖము నొందుకొ = మోక్షసుఖమును జెందును.

తా. ఆశను వైతరణినదిగాను కాముమును నరకముగాను క్రోధమును యమునిగాను చూచువాడు మోక్షము నొందును.

సీ. తతవియన్నీలవితానభూషిత మగ్ని
రవిచంద్రదీపవిరాజితంబు
నతులభూచక్రసింహాసనాలంకృతం
బనిలవ్యజనమరుద్వ్యాపితంబు
ధనిక సేవక సేవితం బై తనర్పుజ
గత్పురంబున వివేక ప్రకాశ
మా నేంద్రియతురంగమాసనప్రగ్రహ
బుద్ధినారథియు క్తపురుషరీర

తే. మంజులరథాధిరూఢుడై మహిమతోడ
నమరు ప్రజ్ఞాంగనాయుక్తుఁ డగుచు నిత్య
విభవుడై సర్వజనము నేవించు చుండ
రాజయోగీశ్వరుం డలరారు ననఘ!

టీ. అనఘ=పావరహితుఁడా ! తత...తము-తత=వ్యాపించిన, వియల్=అకాశ మనెడు, నీలవిలాస=నల్లని మేల్కట్టుతో, భూషితము=అలంకరింపఁబడినదియు, అగ్ని... తంబు-అగ్ని=అగ్ని యనునట్టియు, రవి=సూర్యుం డనునట్టియు, చంద్ర = చంద్రుఁడను నట్టియు, దీప=దీపములచే, విరాజితంబు = ప్రకాశించునది, అతుల...తంబు-అతుల= సాటిలేని, భూచక్ర=భూమియనెడు, సింహాసన=సింహాసనముచేత, అలంకృతంబు=అలం కరింపఁబడినదియు, అని...తంబు-అనిల = వాయువనెడు, వ్యజనమరుత్ = వింజామర నుండివచ్చుగాలితో, వ్యాపితంబు = వ్యాపింపఁబడినదియు, ధనిక...తంబై-ధనిక=ధనికు లనెడు, సేవక=భటులచేత, సేవితంబై = సేవింపఁ బడినదై, తనర్పు...బునక్-తనర్పు= ఒప్పుచున్న, జగత్ = ప్రపంచమనెడు, పురంబునక్ = పట్టణమునందు, రాజయోగీశ్వ రుండు = రాజయోగి, వివే...దై-వివేక=జ్ఞానముచేత, ప్రకాశమాన=ప్రకాశించుచున్న, ఇంద్రియ=ఇంద్రియములనెడు, తురంగ=గుఱ్ఱములచేత, మానసప్రగ్రహ=మనస్సనెడు పగ్గములచేతను, బుద్ధిసారథియుక్త = బుద్ధి యనెడుసారథిచేతను కూడిన, పురుషరీర = స్థూలశరీర మనెడు మంజులరథాధిరూఢుండై = శ్రేష్ఠ మైనరథము నెక్కి, మహిమతో డక్=అభివృద్ధితో, అమరు...డగుచుక్-అమరు = ఒప్పుచున్న ప్రజ్ఞ=బుద్ధియనెడు, అంగనా=స్త్రీతో, యుక్తుండగుచుక్=కూడియుండి, నిత్యవిభవుండై=కాశ్వతసమృద్ధిగల వాండై, సర్వజనము సేవించుచుండక్=నమస్తజనులు సేవ సేయుచుండఁగా, ఆలరారుక్ = ఒప్పుచుండును.

తా. ఓ దోషరహితుఁడా ! అకాశమును నల్లని మేల్కట్టుతో నొప్పునదియు సూర్యచంద్రాగ్నులను దీపములచే ప్రకాశించుచుండునదియు భూమి యనెడి సింహా సనముచే నలంకరింపఁబడినదియు వాయువను వింజామరలు లేక వింజామరలనుండి వచ్చు గాలిని కలిగినదియు ధనికులను సేవకులచే సేవింపఁబడుచున్నదియు నగు లోకమును పుర మున జ్ఞానయుక్తేంద్రియము లను గుఱ్ఱములతోను మనస్సును పగ్గములతోను బుద్ధియను సారథితోను కూడిన స్థూలశరీరమును రథము నెక్కి యనుభవజ్ఞానమును భార్యతోఁ గూడి కాశ్వతసమృద్ధిగలవాండై సర్వజనులును తనను సేవించుచుండ రాజయోగి ప్రకాశించు చుండును.

— జీవన్ముక్తునిలక్షణము. —

మ. అనపేక్షుం డసమానుఁ డై ధనికదీనాలాపముల్ వీనులక్
వినకే కర్తృతదేహచేష్టల నొగిక్ వీక్షింపకే నిత్యముం
దనుఁ దాఁ జూచుచుఁ బావనాత్మకసుతీర్థశ్రేణి నత్యంతపా
వనముల్గా మోవనియును తెలుగు జీవన్ముక్తు డానందుడై. 182

టీ. జీవన్ముక్తుడు = జీవన్ముక్తిని జేచినవాడు, ఆనందుడై = ఆనందయుక్తుడై, ఆనందేచ్ఛుండు = కోర్కె లేనివాడును, ఆనమానుడై = సాటిలేనివాడై, ధనిక...ములు-ధనిక=ధనికులయొక్క, దీన=దీనములైన, ఆలాభములు=వాక్యములును, వీనుల = చెవులతో, వినకే=వినకుండనే, కర్మత...ప్రలయ-కర్మత=కర్మయుక్తమైన, దేహచేష్టల = దేహముయొక్క పనులను, ఒగి = అధికముగా, ఏక్షింపకే = చూడకయే, నిత్యము = ఎల్లప్పుడు, తనుదాజూచుచు = తన్నుదాని జూచుకొనుచు, పావనాత్మ...శ్రేణి-పావనాత్మక=పరిశుద్ధరూపములైన, సుతీర్థశ్రేణి = శ్రేష్ఠమగు తీర్థములను, అత్యంత పావనముగా = మిగుల పవిత్రములను, ఒనరించు = చేయుచు, చెలగు = ఒప్పును.

తా. ఇట్లు జీవన్ముక్తుడగు మహాత్ముడు పరమానందరూపుఁ డగుటచే నేపదార్థము నైనను గోరఁడు. సర్వజనులచేతను గోరఁబడునది యానందమే కావున నదియే స్వరూప భూతముగాఁ గల తాను కోరుట కేపదార్థంబును లేదుకదా? కావున నాశలేక సర్వాధికుడై ధనవంతులయొక్క దీనులయొక్క సంభాషణముల నించుక యయిన నాలకింపక దేహము ప్రారభానుసారముగాఁ గర్మల నాచరించుచున్నను కోర్కె లేనివాడగుటచే వానివైపుఁ జూడక సర్వకాలములయందు నాత్మాలోకనముఁ జేయుచుఁ దన సంచారముచే స్వభావపరిశుద్ధము నగు తీర్థముల నతిపవిత్రముల గావించుచు నామహాత్ముడు విహరించుచుండును.

సీ. ఒక వేళఁ దనయందు సకలప్రపంచంబు

కల్పితం బని యెంచి కాంచి నవ్వు

నొక వేళ సర్వభూతోపాధితతియందుఁ

దనుఁ జూచి మిగుల సంతసముఁ జెందు

నొక వేళ దేహాదు లొప్పుగా విహరింప

సర్వసాక్షి నటంచు సంభ్రమించు

నొక వేళ నన్య మించుక లే దొకండ నే

నని నిర్వికల్పసమాధి నొందు

తే. నతులవైరాగ్య బోధోపరతులఁ గలుగు

నతనిమహిమలు గణుతించి యభినులించ

హరిహరహిరణ్యగర్భుల కై నఁ దర మె

యపరిమితసద్గుణనికాయ! యాంజనేయ!

183

టీ. అప...నికాయ-అపరిమిత=అధికమైన, సద్గుణ=సద్గుణములయొక్కనికాయ
 CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized By eGangotri
 సమాహముగల, ఆంజనేయ, ఒక వేళ = ఒకసమయమునందు, తనయందు = తనలో,

సకలప్రపంచంబులు=సర్వప్రపంచంబులు, కల్పితంబని=కల్పింపబడినవని, ఎంచి = విచారించి, కాంచి=చూచి, నవ్వుకొ=నవ్వును, ఒకవేళకొ=ఒకసమయమున, సర్వ...యందు-సర్వభూత = సమస్తభూతములనెడు, ఉపాధి = ఉపాధులయొక్క, తతియందుకొ = సమాహమునందు, తనుజూచి=తనస్వరూపమును చూచి, మిగులకొ=అధికముగా, సంతసముఁజెందుకొ = సంతోషించును, ఒకవేళకొ, దేహదులు = దేహము మొదలగునవి, ఒప్పుగాకొ=చక్కగా, విహరింపకొ = సంచరించుచుండగా, సర్వసాక్షినటంచుకొ = “నే నన్నిఁటికిని సాక్షిని” అని, సంశ్రమించుకొ=సంతోషమును జెందును. ఒకవేళకొ, అన్యము=తనకంటె భిన్నమైనది, ఒకండు = ఒకడనే నేను, ఇంచుకలేదు = కొంచెమైనదియు లేదు, నేనని=నేను అని, నిర్వి...నొందుకొ-నిర్వికల్పసమాధినిొందుకొ = నిర్వికల్పసమాధినిజెందును, అతులవైరాగ్య...తులు-అతులు=సాటిలేని, వైరాగ్య = వైరాగ్యము, బోధజ్ఞానము, ఉపరతులు=చిత్తకాంతి, కలుగునతనిమహిమలు=కలవానిప్రభావములను, గణుతించి=విమర్శించి, అభిరుచింపకొ = స్తోత్రముచేయుటకు, హరిహరహిరణ్యగర్భులకైనకొ=రుద్రనిష్ఠులవైతలకైనను, తరమె=శక్యమా?

తా. సద్గుణములుగల యో యాంజనేయ! ఆమహాత్ముఁ డొక్కసమయమున సమస్తప్రపంచమును కల్పితముగా నెఱింగి దానిని జూచి నవ్వును. మఱియొకవేళఁ దనను సర్వభూతోపాధులయందును గన్గొని సంతోషము నొందును. మఱియొక సమయమున దేహదివదార్థములు తమతమ కార్యములయందు సంచరించుచుండగా ‘తాను సర్వసాక్షి’ యని తృప్తినిొందును. మఱియొకసమయమున “ప్రపంచము శూన్యము. నాకంటె నన్యము లేదు” అని కలంచి నిర్వికల్పసమాధినిష్ఠుఁడై నిలుచును. కావున వైరాగ్యబోధోపరతులుకలమహాత్ముని గుణముల విమర్శించి వర్ణించుట హరిహరహిరణ్యగర్భులకుఁగూడ నలవికాదు.

. సీ. తనపాదధూళి సోఁకినఁ జరాచరము ల

త్యంతపావనములై యలరుచుండఁ

దనదు నెఱ్ఱెను సందర్శించుజనములు

నిష్పాపులై కడు నెఱయుచుండఁ

దను నిరంతర ముపాసనము చేయుమహాత్ము

లతులితైశ్వర్యంబు లనుభవింపఁ

దనయను గ్రహము నొందినభక్తులకు ముక్తి

కథతలములకంబుకరణిఁ దోఁచు

తే. దనదువంశ్యులు ముయ్యేడుతరమువారు
 స్వర్గమున దివ్యసుఖ మొంది సంతసించు
 నార్యులు నుతంపఁ ద్రిభువనాచార్యుఁ డగుచు
 నెలమి విహరించు రాజయోగీశ్వరుండు.

184

టీ. రాజయోగీశ్వరుండు = రాజయోగి, తన...సోఁకినకొ-తన = తనయొక్క, పాద=పాదమునకంటిన, ధూళి = చరాగము, సోఁకినకొ = తాఁకినంతమాత్రముతోడనే, చరాచరములు = జంగమస్థావరరూపమైన సర్వప్రపంచములు, ఆత్మంతపావనములై = మిగుల పరిశుద్ధములై, ఆలరుచుండకొ = ప్రకాశించుచుండఁగా, తన...ములు-తనదు = తనయొక్క, నెట్టేను=శరీరమును, సందర్శించు = చూచునట్టి, జనములు = మనుష్యులు, నిష్పాపులై=పాపములేనివారై, కడుకొ = మిగుల, నెఱయించుండకొ = ప్రకాశించుచుండఁగా, తనుకొ=తనను, నిరంతరము = ఎప్పుడును, ఉపాసనము చేయుమహాత్ములు = సేవించునట్టి మహానుభావులు, ఆతులి...రమ్యములు-ఆతులిత=సాటిలేని, విశ్వర్యములు=భాగ్యములను, అనుభవించకొ=అనుభవించుచుండఁగా, తనయనుగ్రహముకొ=తనదయను, ఒందినభక్తులకుకొ=చెందినభక్తులకు, ముక్తి = మోక్షము, కరతలామలకంబు కరణికొ = చేతిలాని యుసిరిక కాయవలె, తోఁచకొ=కానఁబడుచుండఁగా, తనదువంశ్యులు = తన వంశమువారు, ముయ్యేడుతరమువారు=21 తరములవఱకు, స్వర్గమునకొ=స్వర్గలోకమునందు, దివ్యసుఖము=అపరిమితమగు సౌఖ్యమును, ఒంది = పొంది, సంతసించకొ=సంతోషించుచుండఁగా, త్రిభువనాచార్యుఁడగుచు = త్రిలోకములకు గురువై, ఎలమికో = సంతోషముతో, విహరించుకొ=సంచరించుచుండును.

తా. మఱియు నా యోగియొక్క పాదధూళి సోఁకగానే సర్వస్థావరజంగమములును పరిశుద్ధములగును. ఆతని శరీరమును జూడఁగలిగిన జనులందఱును సమస్త పాప వినిర్దుత్తులగుదురు. ఆతని సేవించు మహానుభావులందఱు మహానమ్మధి ననుభవించుదురు. ఆఘనునివలన నుపదేశమునొందిన మోక్షము కరతలామలక మగును. ఏ యుపదేశమైనను అనుభవజ్ఞానము కలవారిచే జేయఁబడనేని యధిక ఫలవంతము (లేక శ్రీమముగ ఫలమును గలిగించునది) అగును గదా? మఱియు నా బ్రహ్మజ్ఞానియొక్క వంశస్థులు ఇరువదియొక్కతరములవారు స్వర్గలోకమున నివసించి పరమ సౌఖ్యము ననుభవించుదురు. ఈవిధముగా సమస్త కళ్యాణమయఁడై త్రిలోకగురువై మహాత్ములచే వినుతంబఁడుచు నాజీవన్ముక్తుండు సంతోషముతో విహరించుచుండును.

ఆవ. ఇట్లు జీవన్ముక్తుని లక్షణముల నిరూపించి నానిమరణమును మోక్షప్రాప్తిని వర్ణించుచున్నాఁడని.

వ. అట్టిజీవన్ముక్తుడు ప్రారబ్ధభోగావసానసమయంబున జలంబునజలంబు
క్షీరంబున క్షీరంబు ఘృతంబున ఘృతంబుఁ దేజంబునఁ దేజం బాకా
శంబునం దాకాశంబు పొందినచందంబున భూతకార్యంబులైన
చతుర్వింశతి తత్త్వంబు లాయాకారణంబులఁ గలియుచుండఁగా
వానితోఁ దాదాత్మ్యంబు లేమిం జేసి తమంబు దేజంబు గాక కేవ
లంబు దతంబు స్తిమితంబు గంభీరం బనాఖ్యం బనభివ్యక్తం
బవాచ్యం బచింత్యంబు నిర్వికల్పంబు నిష్ప్రపంచానందమాత్రంబు
సర్వశూన్యంబు సనాతనం బప్రమేయం బాదిమధ్యాంతవిరహితం
బపర్యంతంబు హేతుదృష్టాంతవివర్జితంబు సర్వాధిష్ఠానం బీశ్వ
రావ్యాకృత హిరణ్యగర్భవిరాటాృజ్జలై జన విశ్వరూప చిత్ప్రతి
బింబప్రకాశభూతంబు బింబప్రతిబింబభావకల్పనావిరహితంబు పరి
పూర్ణంబు నైనవరమమోక్షస్వరూపంబునం బొందు సందేహంబు
లేదు నీ విష్ణు డట్టిమోక్షస్వరూపమాత్రుండవు గావే యని యాన
తిచ్చి వెండియు నిట్లనియె.

185

టీ. అట్టి జీవన్ముక్తుడు = మైనవివరింపఁబడిన జీవన్ముక్తుడు, ప్రారబ్ధ...మన్ -
ప్రారబ్ధ=పూర్వజన్మకర్మయొక్క, భోగ=అనుభవముయొక్క, అవసానసమయంబునఁ =
అంతకాలమునందు, జలంబునజలంబు = జలభూతమునందు జలభూతము, క్షీరంబున
క్షీరంబు=పాలయందు పాలు, ఘృతంబున ఘృతంబు = నేతియందు నెయ్యి, లేజంబున
దేజంబు = నిప్పున నిప్పు, ఆకాశంబున నాకాశంబు, పొందినచందంబునఁ = చేరినట్లు,
భూత...మలు-భూత=పంచభూతములకు, కార్యంబులైన=కార్యములు (అనఁగా భూత
ములవలనఁ బుట్టినవి) ఐన, చతుర్వింశతి తత్త్వంబులు = ఇరువదినాలుగు తత్త్వంబులు,
ఆయాకారణంబులఁ=వానివానికే గారణములగు భూతములందు, కలియుచుండఁ =
కలసిపోఁగా, తా=తాను, వానితోఁ=ఆతత్త్వములతో, తాదాత్మ్యంబు లేమింజేసి=
“ఈదేహులే నేను” అను భేదభావన లేకుండుటవలన, తమంబు = చీకటియను,
లేజంబుగాక = లేజమునుకాక (కానివియు), కేవలంబు = తనకంటె రెండవపదార్థము
లేదనియు, తతంబు = సర్వవ్యాపకమైనదియు, స్తిమితంబు = నిశ్చలమైనదియు, గంభీ
రంబు=అగాధమైనదియు, అనాఖ్యంబు = పేరులేనిదియు, అనభివ్యక్తంబు=ప్రకాశింప
నదియును, అవాచ్యంబు = పలుకరానిదియు, అచింత్యంబు = తలంపరానిదియు, నిర్ల
ణంబు=గుణశూన్యమైనదియు, నిర్వికల్పంబు=సంకల్పవికల్పంబులులేనిదియు, నిష్ప్రపం
...మాత్రంబు=నిష్ప్రపంచ=భేదములేని, అనందమాత్రంబు=అనందమే స్వరూపముగా
గలదియు, సర్వశూన్యంబు=నిష్కలముగా నున్నదియు, సనాతనంబు=అనాదియైనదియు,

అప్రమేయము = ప్రమాణముల కగోచరమైనదియు, ఆదిమధ్యాంతవిరహితంబు = మొదలు
కుని నడుము లేనిదియు, అవర్జితంబు = కొనలు లేనిదియు, హేతు...తంబు = హేతు =
కారణములుగాని (లేక లింగములు అనుమానప్రమాణముచే నొకపదార్థమును నిర్ణ
యింపవలసినప్పుడు దానినిర్ణయమునకై “ఇచ్చట పొగయున్నది కావున నగ్నియున్నది”
అని యేపదార్థము గురుతుగా (లేక సాధనముగా) నాశ్రయించబడునో దానికి లింగ
మని పేరు (కాని, దృష్టాంత = సాధన సాధ్యములకుఁ గల సంబంధమును నిరూపించు
వ్యాప్తి దృష్టాంతంబును “పొగయున్నచోట నగ్నియుండును. వంటయిల్లు మొదలగు
స్థలములయందు మన కీవిషయము ప్రత్యక్షమైయున్నది” అను నియమము వ్యాప్తి
యనఁబడును. వంటయిల్లు మొదలగునవి దృష్టాంతంబులు); వివర్జితంబు = లేనిదియు,
(పరబ్రహ్మము అనుమానప్రమాణమునకు గోచరముకాదు. కావున నీయనను నిశ్చయింప
వలసినప్పుడు లింగాదులులేవు), సర్వాధిష్టానంబు = సర్వ = సమస్త ప్రపంచమునకును, అధిష్టా
నంబు = ఆధారమైనదియు, ఈశ్వర...భూతంబు = ఈశ్వర = ఈశ్వరుఁడు, అవ్యాకృత =
అవ్యాకృతుఁడు (లేక నామరూప ప్రసిద్ధిలేనివాఁడు; ఈరెండును సమష్టికారణశరీరము
నందని ప్రతిబింబమునకుఁ బేర్లు.) హిరణ్యగర్భ = హిరణ్యగర్భుఁడు (ఇది సమష్టి సూక్ష్మ
శరీర ప్రతిబింబము), విరాట్ = విరాట్ పురుషుఁడు (ఇది సమష్టి స్థూలశరీరాభిమాని
యగు సీశ్వరుని ప్రతిబింబము), ప్రాణ = ప్రాణుఁడు (ఇతఁడు వ్యష్టికారణ శరీరాభిమాని
యగు జీవుఁడు), తైజస = తైజసుఁడు (వీడు వ్యష్టి సూక్ష్మశరీరాభిమాని), విశ్వరూప =
విశ్వరూపుఁడు (వీడు వ్యష్టిస్థూల శరీరాభిమాని), అను, చిత్ = జ్ఞానముయొక్క, ప్రతి
బింబ = ప్రతిబింబములయొక్క, ప్రకాశభూతంబు = ప్రకాశమైన స్వరూపముగాఁగల
దియు, బింబప్రతి...తంబు = బింబ = ఇది ముఖ్యబింబము, ప్రతిబింబ = ఇది దానియొక్క
ప్రతిబింబము, భావ = అను, కల్పన = స్థితి (లేక నిర్వాణ), విరహితంబు = లేనిదియు,
పరిపూర్ణంబునైన = అంతట నిండినదియునైన, పర...బునక్ = పరమ = సర్వాధికమైన,
మోక్షస్వరూపంబునక్ = మోక్షరూపమునందు (లేక మోక్ష రూపముతో, బ్రహ్మరూప
ముతో), పొందుక్ = పొందును, సందేహంబులేదు = సంశయములేదు. నీవు, ఇప్పుడు,
అట్టి, మోక్షస్వరూపమాత్రుండవు గావె = మోక్షస్వరూపుఁడవేకదా, అని యానతిచ్చి
అనిచెప్పి, వెడియెక్ = మఱియు, ఇట్లునియెక్ = ఇట్లు చెప్పెను.

తా. ఈవిధముగా నాజీవస్తుత్వంబు ప్రార్థనలము ననుభవించి ముగియవలయు
(అనగా ప్రార్థనము చేపామును గల్పించును కావున దేహాంతరమే ప్రార్థనభాగవనా
నము. ఇదియుచుగాక యొక్కొక ప్రార్థనము జ్ఞానికిఁ గూడ నొకటిరెండు జన్మముల
గలిగించుటయుఁ గలదు) వైన వర్ణించినవిధముగా విహరించుచుండును. విదవ (అనగా
అంతకాలమునకుఁ గాని ప్రాంతమునకుఁ గాని) నీవు పాల్గొనినది నీవు పాల్గొనినది

నేలిగో నేయి అగ్నియం దగ్ని ఆకాశమున నాకాశము కలిసిపోవునట్లు తమతమ కారణము లగుభూతములయందుఁ గలియును. ఈయోగి యాయుద్రియాదులతో నభేదాభిమానము (అనియే నేను అనునభిమానము) లేనివాడగుటచేతఁ బ్రత్యేకముగా నిలుచును. చీఁకటియు ప్రకాశమును గానిదియు నేకరూప మైనదియు సర్వవ్యాపకమైనదియు నిశ్చలమైనదియును గంభీరము నామరూపరహితము అవాఙ్మానసగోచరము నైనదియు సర్వజనులకు బయలుగాఁ బ్రకాశింపనిదియు నిర్గుణమును సంకల్పవికల్పములు లేనిదియును భేదరహిత మగుపరమానందమే స్వరూపముగాఁగలదియు, నేమియు (అనఁగా నేవికారములును) లేనిదియు ననాదియు ప్రమాణముల కగోచర మైనదియు నాదిమధ్యాంతములు లేనిదియు మిలిలేనిదియు 'ఇది యిట్టిది' అని యనుమానము చేయుటకుఁ దగిన దృష్టాంతంబును కారణంబును లేనిదియు సర్వమునకు నాధారమైనదియు అవ్యాకృతుఁడు హిరణ్యగర్భుఁడు విరాట్పురుషుఁడు ప్రాణ్ణుఁడు తైజసుఁడు విశ్వఁడు (వీరు సమష్టివ్యష్టి దేహాభిమానులగునీశ్వరజీవులు) అను ప్రతిబింబముల ప్రకాశమే స్వరూపముగాఁ గలదియు (అనఁగా వాసికంటె భిన్నము కానిదియు) బింబప్రతిబింబ భావము లేనిదియు సర్వపరిపూర్ణమైనదియు నగు మోక్షరూపమే (బ్రహ్మమే) స్వస్వరూప మగుటచేత దానియందే యొక్కమును జెందును. దీనికేమియు సంశయము లేదు. "ప్రారబ్ధావసానమునం దిట్టిరూపమునొందును." అన నేల? సర్వకాలములందును స్వతస్సిద్ధస్థితి యిదియే కదా? నీవు ఇప్పు డిట్టివాడవే కదా? పరులకు దేహము కానవచ్చుచున్నపు డిట్టితి యుండిన జీవన్ముక్తి యనియు దేహము కానరానప్పు డిది విదేహముక్తి యనియుఁ జెప్పబడుచు గాని ముక్తియం చెప్పటికిని భేదము లేదు కదా?

శ్లా. ఏవేళ౯ భువి నెట్టిచోట మఱి యేయేబాధలం బొందుచున్

జీవన్ముక్తుఁడు దేహము న్విడిచినన్ సిద్ధం బనాద్యంతమున్

భావాతీతము నిర్వికల్పము పరబ్రహ్మాత్మకం బైనయా

కైవల్యంబును బొందు సత్య మనహంకారాత్మ తత్త్వాత్మ కా! 186

టీ. అనహంకా...త్తకా-అనహంకార=అహంకారశూన్యమైన (లేక శాశ్వతము నందు అస్తచ్ఛద్ధిబాధను తలంపబడుచున్న యహంకారములకంటె వేఱైన), అత్త తత్త్వాత్మకా=పరమాత్మతత్త్వమే స్వరూపముగాఁగలవాఁడా, జీవన్ముక్తుఁడు, భువిన్=భూమి యందు, ఎవ్వేళ౯=ఏసమయమునందుఁగాని, ఎట్టిచోటన్=ఏస్థలమునందుఁగాని, మఱి, ఏయేబాధలన్=ఎట్టిశ్రమలనైన, స్థూలాపాఞ్శిక్=స్థూలశరీరమునకు, పొందుచున్, దేహమున్=స్థూలనూత్న దేహములను, విడిచినన్=వదలివెట్టినను (అనఁగా మృతిజెందినను), సిద్ధంబు అనిశ్చయమునందు, అనాద్యంతమును = అద్యంతములులేనిదియు, భానా

తీతము=సంకల్పమునకు అతీతమైనదియు, నిర్వికల్పము=సంకల్పవికల్పములు (లేక భేదములు లేనిదియు), పరబ్రహ్మకంఠు-పర = శ్రురాశ్రువురువులకంటెవేఱైన, బ్రహ్మకంఠు=పరబ్రహ్మమే స్వరూపముగాఁ గలదియు, ఐనయ...బుక్-ఐన, ఆ, కైవల్యంబుక్ = మోక్షమును, పొందుక్ = పొందును. సత్యము=నిశ్చయము (బ్రహ్మజ్ఞానము కలవానికి సుత్రరాయణాదిపుణ్యకాలములతోఁ గాని పుణ్యక్షేత్రములతోఁ గాని పనిలేదు. నివ్యాధులు కలిగినను లోపము లేదు. అన్నియు పూర్వకర్మాధీనములై స్థూలశరీరమునకు మాత్రమే వచ్చును. కావున సర్వసాక్షి యగుబ్రహ్మము సేమియుఁ జేయనేరవు. కావున ఈస్థూలదేహ మెప్పుడు పోయినను ముక్తికలుగుటకు హాని లేదనిభావము.)

తా. అహంకారములేనట్టి (లేక నహంకారముకంటె వేఱైనయాత్మయే) స్వరూపముగాఁ గలవాడా! మఱియొకవిశేషము. కర్మనిష్ఠులకుఁ గాని యుపాసనాపరులకుఁ గాని సామాన్యజనులకుఁగాని మరణమునందు దేశకాలనియమములు కలవు. దుర్మరణాదులవలన నధోగతియుఁ గలదు. ఈయమవస్కయోగికి మాత్ర మట్టినియమములు లేవు. ఎచ్చటనైనను ఏసమయముననైనను ఏవిధముగానైనను ఏబాధచేతనైనను మృతిఁ జెందవచ్చును. దేశకాలాదు లెంతదుష్టము లైనను వానిమోక్షమునకు భంగమురానేరదు. వ. అని యుపదేశించి.

187

టీ. అని యుపదేశించి=అని బోధించి.

అవ. ఇట్లు సర్వము నుపదేశించి. యుపసంహరించుచున్నాఁడు:—

ఉత్సాహ —

ఇదియే వేదశాస్త్రసార మిది యనంతసౌఖ్యదం

బిదియే రాజయోగశాస్త్ర మిదియే బ్రహ్మవిద్య మ

ద్ధృఢయ మిదియే దీని నిరత మెవ్వఁడేని భక్తితో

సదమలాత్మఁ డగుచు మిగులఁ జదువ వినిన వ్రాసినన్.

188

టీ. ఇదియే=ఈవైనవివరించినదియే, వేదశాస్త్రసారము-వేద = వేదములయొక్కయును, శాస్త్ర=శాస్త్రములయొక్కయును, సారము = నిష్కర్షాప్తము (అనగా వేదశాస్త్రముల విమర్శించిన వైరజెప్పినవిషయమే యగును) ఇది, అనంత=అపరిమితమైన, సౌఖ్యదంబు=మోక్షసుఖము నిచ్చునది, ఇదియే, రాజయోగశాస్త్రము, ఇదియే, బ్రహ్మవిద్య=బ్రహ్మజ్ఞానము, ఇదియే, మద్ధృఢయము=నామననునందున్న విషయము, దీనితో=ఈచెప్పినవిషయమును (లేక ఈశ్రీరామహృదయమును), నిరతము=ఎల్లప్పుడును, ఎవ్వఁడేనితో=ఎవ్వఁడైనను, భక్తితో, సదమ...గుచున్-సత్ = శ్రేష్ఠమైనట్టియు, అమల=నిర్మలమైనట్టియు, ఆత్మఁడగుచున్=మనస్సుకలవాఁడై, మిగులన్=మిక్కిలి, చదువన్=చదివినను, వినినన్=వినినను, వ్రాసినన్=వ్రాసినను, (బ్రహ్మముతో నన్వయము.)

సుందరీవృత్తము.—

యుక్తియు నస్తద్భక్తియు జీవ
స్తుక్తియు సాక్షాస్తుక్తియుఁ గలుగున్.

189

టీ. యుక్తియును = రాజయోగంబును, అస్తద్భక్తియున్ = నాయందు భక్తి
యును, జీవస్తుక్తియున్ = శరీరముతో నున్నను బంధరాహిత్యంబును, సాక్షాస్తుక్తియున్ =
విదేహకైవల్యంబును, కలుగున్ = కలుగును.

తా. ఓయాంజనేయా! వేదశాస్త్రములన్నియుఁ జెప్పువానిలో సారాంశమైన
దిదియే (అనఁగా నధికారభేదము ననుసరించి, యేవేని యెట్లెట్లు చెప్పినను అన్నిటి
యొక్క పరిపూర్ణాభిప్రాయ మిదియే). సుఖ మనఁదగినమోక్షము దీనివలనమాత్రమే
కలుగును. బ్రహ్మవిద్య యనఁగా నిదియే. రాజయోగశాస్త్ర మనఁగా నిదియే. నాహ్మ
దయమునం దున్న పరమాభిప్రాయ మిదియే. కావున నేపురుషుఁడైనను దీనిని శ్రద్ధతో
చదివినను వినినను వ్రాసినను వానికి చక్కని బ్రహ్మైకత్యయుక్తియు నాయందలి
భక్తియు జీవస్తుక్తియు విదేహకైవల్యంబును గలుగును.

వ. అట్లు గావునఁ బరమేశ్వరుం డైననానెచ్చనంబునఁ బరమనిత్యం
బుగాఁ బ్రకాశించు సర్వోపనిషత్సారభూతం బైనయీదివ్యజ్ఞానం
బును మద్భక్తుండవు మత్పూజాపరుండవు మదర్పితమనోబుద్ధివి మత్ప్ర
రాయణుండవు నగుటంజేసి నీ కుపదేశించితి నింతకంటె రహస్యం
బైనయర్థంబు నాడెందంబున లే దట్లగుట నిప్పరమార్గతాత్పర్యంబు
దెలిసి తమఃకూర్చుంబు రజోమీనంబు గ్రోధనక్రంబు గామకైవా
లంబు జన్మమరణతరంగంబు రోగబుద్బుదాబు లోభ ఘేనంబు మోహ
వేలయు దుఃఖాగాధజలప్రవాహగంభీరం బైన సంసారపారావా
రంబు దరించి మోక్షపారంబుఁగాంచి కృతకృత్యుండవై మత్స్వరూప
సమాధినిష్ఠుండవై యానందింపు మని పలికిన నప్పవనందనుఁడు
సీతాదేవి లక్ష్మీదేవియనియు లక్ష్మణుండు శేషుం డనియు భరతశత్రు
ఘ్నులు పాంచజన్య సుదర్శనంబు లనియు సింహాసనంబు సుపర్ణఁ
డనియు శ్రీరామచంద్రుం డాదినారాయణుం డనియు నిప్పు డుపదే
శించినపర బ్రహ్మతత్వజ్ఞానంబు సకలవేదశాస్త్రపురాణాగమేతిహాస
స్మృతిసారం బనియు నెఱింగి పరమానందకందళితహృదయారవిం
దుండై యాశ్రీశ్రీజాగ్రామాచార్యులచరణారవిందంబుల కనేకవంద

నంబులు గావించి నిలువఁబడి కరకమలంబులు ముకుళించి నిరతిశయ
వినయపూర్వకంబుగా నిట్లనియె.

190

టీ. ఆట్లుగావున = కాబట్టి, పరమేశ్వరుండైన = ఈశ్వరుండ నైన, నానెప్పు
నంబున = నామనస్సుననుండు, పరమనిత్యపంబుగా = అధికమగునిధిగా, ప్రకాశిం...
బైన - ప్రకాశించు = ప్రకాశించుచున్న, సర్వోపనిషత్ = సమస్తములైనయుపనిషత్తులకును,
సారభూతంబైన = సారాంశమైన, ఈదివ్యజ్ఞానంబును = ఈబ్రహ్మజ్ఞానమును, మధ్యక్షం
డవు = నాయందుభక్తిగలవాడవును, మత్స్యాజాపరుండవు = నన్ను పూజించువాడవును,
మద...బుద్ధివిమల్ = నాయందు, అర్పిత = అర్పింపఁబడిన, మనోబుద్ధి = మనస్సుబుద్ధియు
గలవాడవును, మల్...నుండవు - మల్ = నేనే, పర = శ్రేష్ఠమైన, అయనుండవు = గతిగాగల
వాడవును, అగుటంజేసి = ఆయియున్నావుగావును, నీకుపదేశించితి = నీకు బోధించితిని,
ఇంతకంటె = అతిరహస్యంబైన = మిగులరహస్యమైన, అర్థంబు = విషయము, నాడెందం
బునలేదు = నామనస్సునందు లేదు, ఆట్లగుట = కాబట్టి, ఇప్ప...బు - ఇప్పరమార్గ =
ఈసత్యమయిన - (శ్రేష్ఠమగునిర్ణయమునుం గూర్చిన), తాత్పర్యంబు = యథార్థాభి
ప్రాయమును, తెలిసి = తెలిసికొని, తమఃకూర్తంబు = తమోగుణమును తాచేలు గలదియు
(తాచేలు సర్వాంగములఁ గానరాకుండ ముడుచునట్లు తమోగుణము సర్వవిషయములఁ
జ్రకాశింపకుండ నావరించును. కావున తమోగుణమును తాచేటితోఁ బోల్చియు
న్నాడు.), రజోమీనంబు = రజోగుణ మనుచేపగలదియు (రజోగుణము చేపవలెను
మిగులఁ జలించు న్నభ్రావముకలది), క్రోధనక్రంబు = కోపమునెడు మొసలి గలదియు
(మొసలి తానుబట్టిన జంతువును లోనికి (లేక క్రిందికి) నిశ్చయముగా నీడ్చికొనిపోవు
నట్లు క్రోధంబును దానుబట్టినవాని నధోగతినొందించును), కామకై వాలంబు = కోర్కె
యనునాచుకలదియు (పాదివలె కోర్కె లప్పటప్పటికి పుట్టుచు నప్పటప్పటికి తొలఁ
గుచు న్నచ్చత్వమునకు భంగమును గలిగించును), జన్మమరణతరంగంబు = చావుపుట్టుకలను
నలలుకలదియు (సముద్రమున నలలవలె సంసారమున జననమరణములు ముందరకును
వెనుకకును వచ్చుచుపోవుచు తిరుగుచుండును), రోగబుద్బుదంబు = రోగములను బుడకలు
గలదియు (నీటియందు బుడకలువలె నీరోగములును వచ్చుచు బోవుచుండును), లోభ
ఫేనంబు = అత్యాశయను సురుగుకలదియు (నీరుండిన సురుగవశ్యముగానుండునట్లు సంసా
రాభిమానముండిన నత్యాశ యవశ్యముగానుండును. కావున నిట్లు పోల్పుంబడెను), మోహ
వేలయుం = మోహమును చెలియలికట్టగలదియు (చెలియలికట్ట నముద్రమును నిలుపు
చున్నట్లు అజ్ఞానము సంసారమును నిలుపుచున్నది), దుఃఖ...రంబు - దుఃఖ = దుఃఖ
మునెడు, అగాధంబు = అగాధమున, జలప్రవాహంబు = జలప్రవాహములచేత, గంభీరంబు = భయం

కరమైనదియు (సముద్రములం దెచ్చటఁజూచినను లోతగు జలప్రవాహము లుండుటచే నడుగుపెట్టుటకు నశక్యమైనట్లు సంసారమునందును సర్వము దుఃఖమయమై యగుటచేత స్పృశించుటకైన నది (సంసారము) యశక్యమైయున్నదనిభావము), ఐన = ఐనట్టి, సంసారపారావారంబు = సంసారసముద్రమును, తరించి = చూచి, మోక్షపారంబు = మోక్షమునెడు నావలితీరమును, కాంచి = చూచి, కృతకృత్యుండవై = కృతార్థుండవై, మత్స్వ...డవై - మత్ = నాయొక్క, స్వరూపసమాధి = స్వరూపమునాశ్రయించిన యోగ నిష్ఠయందు, నిష్ఠుండవై = స్థిరుండవై, ఆనందింపుమనిపలికిన = ఆనందింపుమని చెప్పఁగా, ఆప్సవననందనుండు = ఆయాంజనేయుండు, సీతాదేవిలక్ష్మీదేవియనియు, లక్ష్మణుండు శేషుండనియు = లక్ష్మణుండు అది శేషుండేయనియు, భరతశత్రుఘ్నులు పాంచజన్యసుదర్శనంబు లనియు = భరతుండు శంఖమరియు శత్రుఘ్నుడుచక్రమనియు, సింహాసనంబు సుకర్ణుండనియు = రాముండనియు చినిహాసనము గరుత్మంతుండనియు, శ్రీరామచంద్రుండాదినారాయణుండనియు = శ్రీరాముండు మహావిష్ణువనియు, ఇప్పుడు, ఉప...నంబు-ఉపదేశించిన = బోధించిన, పరబ్రహ్మ = పరబ్రహ్మమయొక్క, తత్త్వ = యథార్థస్వరూపమునుగూర్చిన, జ్ఞానంబు = జ్ఞానము (లేక విమర్శ), సక...యు = సమస్తమైన, వేద = వేదములయొక్కయు, శాస్త్ర = శాస్త్రములయొక్కయు, పురాణ = పురాణములయొక్కయు, అగమ = శైవవైష్ణవాద్యాగమములయొక్కయు, ఇతిహాస = భారతరామాయణాదీతిహాసములయొక్కయు, స్మృతి = స్మృతులయొక్కయు, సారంబనియు = సారాంశమనియును, ఎఱింగి = తెలిసికొని, పరమ...దుండై - పరమ = శ్రేష్ఠమైన, ఆనంద = ఆనందముచేత, కందభిత = మొలకలెత్తిన (అనఁగా వికసించిన), హృదయారవిందుండై = హృదయకమలముగలవాండై, ఆశ్రీ...లకు = ఆమహాత్ములగు, శ్రీ = శోభాయుక్తుడైన, సీతా = సీతయనెడు, రామ = రాముండనెడు, ఆచార్యుల = గురువులయొక్క, చరణారవిందంబులకు = పాదకమలములకు, అనేక వందనంబులుగావించి = అనేక నమస్కారములుచేసి, నిలువఁబడి, కరకమలంబు = హస్తకమలములను, ముకుళించి = మొగిల్చి, నిరతిశయవినయపూర్వకంబుగా = లోకోత్తరమైన వినయముతో, ఇట్లనియె.

తా. కావున ఓయాంజనేయా! నాహృదయమునఁ బ్రబలనిధానముగా నుంచుకొనినట్టియు సర్వోపనిషత్సారాంశమైనట్టియు నీవిషయమును, నాయందు భక్తిగలవాడవును మనోబుద్ధుల నాయంద నమర్చించి నాకంటె నితరమగుగతి లేదని తలంచువాడవును సర్వకాలములయందును నన్నే నేమించువాడవు నగుటచే ననుగ్రహబుద్ధిచేత నీ కుపదేశించితిని. నాహృదయమున నితకంటె నధికమగువిషయము లేదు. కావున నీయభిప్రాయమును సంపూర్ణముగాఁ గ్రహించి, తమోగుణము తాఁజేలుగాను రజోగుణము చేఁబగాను గ్రహించుము. మునీశ్వరులు గావచ్చుచున్నట్లుగాను పుట్టుక చావు

అనునవి యలలుగాను రోగములు బుడగలుగాను ఆశ నురుగుగాను మోహము చెలియలి కట్టగాను దుఃఖము మహాజలప్రవాహములుగాను గలిగి మిగుల భయంకరమైయున్న సంసారసముద్రమును దాటుము. మోక్షమును నావలితీరమును జేరుము. కృతార్థుడవై యాత్మానందము ననుభవింపుము. నిర్వికల్పసమాధినిష్ఠుండవు కమ్ము. ఓ పార్వతీ! ఈవిధముగా శ్రీరాముడు సర్వము నుపదేశింపఁగానే యాహుమంతుఁడు “సీతాదేవి లక్ష్మీ, భరతశత్రుఘ్నులు శంభుచక్రములు, లక్ష్మణుడు శేషుడు, సింహాసనము గరుత్మంతుఁడు, శ్రీరాముఁ డాదినారాయణుఁడు, ఈబోధ సర్వశాస్త్రసారము” అని తెలిసికొని షరి పూర్ణానందము నొందెను. ఆసీతారామగురువకు ననేకనమస్కారంబు లాచరించి హస్తముల ముకుళించి యిట్టిని విసులింప నారంభించెను.

— ఆంజనేయుఁడు శ్రీరాముని విసులించుట. —

అవ. పరమేశ్వరుఁ డీవిధముగా శ్రీరామహృదయమును పార్వతికి నుపదేశించి యాంజనేయుని స్తోత్రవాక్యముల నుపన్యసించుచు నుపసంహరించుచున్నాఁడు:—

క. శ్రీరామ! రామ! రామ! ర,మా రామా మణిమనోరమారమణాశ్రీ
నారాయణ! నారాయణ!, నారాయణ! నిజసహస్రనామస్తుత్యా!

టీ. శ్రీరామ=బ్రహ్మవిద్యతోఁ గూడినవాఁడా, రామ = సృష్టిస్థితిలయములే శ్రీడలుగాఁ గలవాఁడా, రామ = సమస్తయోగులును దశయందును తాను సమస్తయోగులయందును విహరించువాఁడా, రమా...రమణ-రమా = లక్ష్మీయనెడు, రామామణి=స్త్రీరత్నముయొక్క, మనః = మనస్సును, రమా = రమింపఁజేయునట్టి, రమణ=భర్త యగువాఁడా, శ్రీనారాయణ-శ్రీ = జ్ఞానశక్తితోఁగూడినట్టియు, నారాయణ = సకలతత్వములును ఆశ్రయములుగాఁ గలిగినట్టియు, (లేక, సకలతత్వములకు నాశ్రయమిచ్చినట్టియు ‘రిజ్ డ్యే’ అను ధాతువు నాశ్రయించిన “రః” అనుపదమునకు “నశించువాఁడు” అని యర్థ. మేర్పడును. కావున “నరః” అనఁగా నశింపనివాఁడు; బ్రహ్మము అని యర్థమగును. సకలతత్వములును బ్రహ్మమునుండి జనించినవి కావున వానికి ‘సరాజ్ఞాతాని నారాణి’ అను పురుషత్వత్తి నాశ్రయించి ‘సారములు’ అని పేరు. ఆసారములు ఆశ్రయములుగాఁ గలవాఁడు, లేక సారములకు నాశ్రయ మైనవాఁడు, ‘నారాః ఆయనం యస్య సః’ అను పురుషత్వత్తిచేఁగాని ‘నారాణా మయనం’ అను పురుషత్వత్తిచేఁ గాని నారాయణుఁ డగును.) నారాయణ = అపరోక్షజ్ఞానమున నాశ్రయ మగువాఁడ (లేక అపరోక్షజ్ఞానమే యాశ్రయముగాఁ గలవాఁడ), నారమనఁగా జ్ఞానము. నారాయణ=సర్వజ్ఞుడగువాఁడు! ‘రైక్షణే’ ధాతు నాశ్రయించిన

'రః' అనుపదమునకు 'శబ్దము' అని యర్థ మేర్పడును. కావున శబ్దములకు గతి అనగా శబ్దములచే బొందఁదగినవాఁడు; 'రాణా మయసః' 'రాః' అయనం యస్యసః' అను వ్యుత్పత్తులచేత రాయణుఁ డగును. రాయణుండు కానివాఁ డరాయణుండు. ఆరాయణుండు కానివాఁడు అనఁగా రాయణుండే నారాయణుండు నిజ...స్తత్యా=నిజ = స్వకీయ మయిన, సహస్ర నామ=సహస్ర నామముల చేత, స్తత్యా=స్తోత్రము చేయఁదగినవాఁడా!

తా. బ్రహ్మవిద్యతోఁ గూడినట్టియు సృష్టిస్థితిసంహరముల జేయునట్టియు, రాజ యోగులకు క్రిడాస్థాన మైనట్టియు, రాజయోగులయందు నివసించుకట్టియు, లక్ష్మీకి భర్త యయినట్టియు, సమస్తతత్వములకు నాశ్రయభూతుఁడవై సమస్తతత్వములు నాశ్రయ ముగాఁ గలిగినట్టియు, అపరోక్షజ్ఞానమునకు నివాసభూతుఁడవైనట్టియు, సర్వశబ్ద వాఙ్మండ వైనట్టియు నోమహాత్మా!

శ్లో. దేహబుద్ధ్యాఽస్మి దాసోఽహం జీవబుద్ధ్యా త్వదంశకః,

ఆత్మబుద్ధ్యా త్వమేవాహ మితి మే నిశ్చితా మతిః.

192

టీ. అహం=నేను, దేహబుద్ధ్యా = "శరీరమే లేదు" అనుకలంపుచే, (అనఁగా: ఆచారి యగు నజ్ఞానముచే), దాసః=నీకు సేవకుఁడను, అస్మి=వియున్నాను. జీవబుద్ధ్యా= "నేను దేహములకంటె భిన్నుఁడను జీవుండును" అనుకలంపుచే (అనఁగా: పరాపరా ప్రకృతులను వేరుచేసిన వివేకముచే), త్వదంశకః=నీయంశము, అస్మి = వియున్నాను. ఆత్మబుద్ధ్యా = "నేను జీవుండును కాను జీవసాక్షి యగుకూటస్థుండును" అనుకలంపుచే (అనఁగా: దృశ్యవివేకముచే), అహం = నేను, త్వమేవ = నీవే (అనఁగా: నీకంటె వేరు కానివాఁడను.), అస్మి, ఇతి=ఈవిధముగా, మే=నాయొక్క, మతిః=మనస్సు, నిశ్చితా= దృఢమై యున్నది.

తా. దేహాత్మాభిమాన మున్నపుడు నేను నీకు దాసుఁడను జీవాత్మాభిమాన మున్న నీచానిభాగమునగుదును. ఈరెండభిమానములును వదలి "కూటస్థుఁడే" నేను అని నిశ్చయించితినేని యిప్పుడు మన కిరువురకును భేదమేలేదు. ఈవిషయము మీరనుగ్రహము వలన నామనస్సునందు స్థిర మైనది.

వ అని పల్కి సాదరంబుగా ననుజ్ఞాతుం డై నిజాశ్రమంబున కరిగి యా హనుమంతుం డొక్కపరమై కాంతస్థలంబున సుఖాసీనుండై శ్రీరామ చరణకమలభక్తియుక్తుండును శ్రీరామనామజపపరాయణుండును శ్రీరామ బ్రహ్మతత్త్వావలోకననిరతిశయనిర్వికల్పసమాధినిష్ఠుండునై జీవన్ముక్తిసుఖం బనుభవించుచు నిష్ఠువాఁడగుననున వాఁడని శ్రీమహాదేవుం డసాంక్ష్యభీదేవి కీటనియె.

193

టీ. అనిపల్కి=అనిచెప్పి, సాదరంబుగా = శ్రీలిపూర్వకముగా, అనుజ్ఞాతుడై=రామునియొద్ద నుండి యాజ్ఞనుగ్రహించి, నిజాశ్రమంబునకు=తనయాశ్రమమునకు, ఆరిగి=పోయి, అహనుమంతుడు, ఒక్కపరమైకాంతస్థలంబున=ఒకయేకాంతస్థలమునందు, సుఖానీనుడై = సుఖముగాఁ గూర్చుండి, శ్రీరామచరణకమల...డును-శ్రీ=శోభాయుక్తుడైన, రామ = అత్తారామునియొక్క, చరణకమల=పాదకమలములయందలి, భక్తి = భక్తితో, యుక్తుడును = కూడినవాఁడును, శ్రీ...డును-శ్రీ = బ్రహ్మహవిణి యగు సీతాదేవిని, రామనామ=రమింపఁజేయునట్టిశ్రీరామునియొక్కనామమును, జప=జపము సేయుటయే, పరాయణుడును = ముఖ్య మైనరీతిగాఁ గలవాఁడును, శ్రీరా...డునై-శ్రీరామబ్రహ్మ = శ్రీరామరూపుఁ డగుపరబ్రహ్మయొక్క, తత్త్వ=యథార్థరూపమును, అవలొకన = చూచుటయనెడు, నిరతిశయ=లోలో త్తరమైనట్టియు, నిర్వికల్ప=నంకల్పవికల్పములు లేనట్టియు, సమాధి అమనస్కరాజయోగమునందు, నిష్ఠుఁడునై = స్థైర్యముగలవాఁడును అగుచు, జీవన్ముక్తిసుఖంబు = జీవన్ముక్తి సుఖమును అనుభవించుచు, ఇమ్ముహూర్తంబున నున్న వాఁడు=మనముమాటలాడునమయమునందుఁ గూడ నున్నాఁడు.(హనుమంతుడు చిరంజీవికావున నిట్లు చెప్పఁబడెను—“అశ్వత్థామా బలి ర్వాహ్ని హనుమాంశ్చ విభీషణః, కృపా పరశురామ శ్చ సవైతే చిరజీవిః” అనువాక్య మిదును ప్రమాణము.) అని పలికి = అనిచెప్పి, శ్రీమహాదేవుండు = ఈశ్వరుండు, అపార్వతీదేవి కిట్లనియె.

తా. ఓపార్వతీ! ఈవిధముగా శ్రీరాముని వినుతించి యమ్ముహూర్తనివలన నాజ్ఞ గ్రహించి స్వాశ్రమమునకుఁ జనియెను. అచ్చట శ్రీరామతత్త్వానుభవముఁ జేయుచు శ్రీరామనామమును ‘జపించుచు శ్రీరామభక్తిని వదలక నిర్వికల్పసమాధియందు నిలిచి మోక్షసుఖము ననుభవించుచుఁ జిరంజీవి యగుటచే నిష్పటికి నున్న వాఁడు.

అవ. ఇట్లు సర్వము నుపదేశించి పార్వతికి పరమేశ్వరుఁ డిట్లుని సారాంశమును జెప్పుచున్నాఁడు:—

తే. మంత్రమంత్రార్థమంత్రాభిమానదేవ
తాస్వరూపంబులను నీకుఁ దాఁచ కేను
నెఱుంగ నుపదేశ మిచ్చితి నింతకంటె
ఘననిధానంబు లేదు నామనమునందు

194

టీ. నీకు, విను = నేను, మంత్ర...బుల-మంత్ర = తారకమంత్రమును, మంత్రార్థ=దానియర్థమును, మంత్రాభిమానదేవతా = మంత్రాధిదేవతయొక్క, స్వరూపంబుల=స్వరూపమును, తాఁచితి నెఱుంగవట్టిక, మిచ్చితి=బోధించితినియునట్లుగా,

ఉపదేశమిచ్చితిక్, ఇంతకంటె=దీనికంటె, నామనమునందుక్ = నామనస్సునందు, ఘన...నంబు-ఘన=అధిక మైన, నిధానంబు=నిధి (లేక నిక్షేపము), లేదు.

తా. ఓగారీ ! నీవడిగినప్రశ్నమునకు సంపూర్ణముగా నుత్తరమును జెప్పితిని. శ్రీరామమంత్రమును దానియర్థమును కద్దేవతాస్వరూపమును ఇతిహాసకథనద్వారముగఁ దెప్పితిని. అంతకంటె రహస్య మగువిషయ మెద్దియు నామనస్సునందు లేదు.

క. నిఖిలకలుషసంక్షయకర, మఖిలాభీష్టప్రదం బనంతవ్యయచి
త్సృఖదము జగదధిపత్యభి, ముఖకర మగుమంత్రరాజము మహాదేవీ!

టీ. మహాదేవీ=ఓపార్వతీ, మంత్రరాజము = ఈతారకమంత్రము, నిఖిలకలుష సంక్షయకరము = సమస్తపాపములను నశింపఁజేయునది, అఖిలాభీష్టప్రదంబు = సమస్త మైన కోరికలను నిచ్చునది, అనం...త్సృఖము-అనంత=తుదిలేనట్టియు, అవ్యయ=నాశము లేనట్టియు, చిత్=జ్ఞానమనెడు (లేక జ్ఞానరూపమైనట్టి), ముఖ=సౌఖ్యమును (అనఁగాః బ్రహ్మసందమును), దము=ఇచ్చునట్టిదియు, జగదధి...కరము-జగత్ = ప్రపంచమునకు, అధిపతి=ప్రభువైనవరమాత్మను, అభిముఖ=ఎదురగునట్లు, కరము=చేయునదియు.

తా. సమస్తపాపముల నశింపఁజేయునదియు సర్వకామముల నొసంగునదియు నపరిమితము నక్షయము నగు బ్రహ్మసందము నిచ్చునదియు ప్రపంచమున కధీశ్వరుఁ డగు పరబ్రహ్మను నభిముఖునిగా నాచరించునదియు నగుమంత్రోత్తమ మిదియే. ఓమహాదేవీ! దీనికంటె నధిక మైనది లోకమున లేదు.

నీ బహుజన్త సంఛితపాపంబులు నశించు

విమలధర్మము లభివృద్ధినొందు

నాయురారోగ్యంబు లధికంబులై యొప్పు

బటుతలై శ్వర్యసంప్రాప్తియగును

ధృతియును గీర్తియుఁ దేజంబు బలమును

శాంతిదాంతిక్షమాహ్లావము లబ్బు

ధనధాన్యపుత్రపౌత్రకళత్రబాంధవ

పశుగజాశ్వాదిసంపదలు గలుగు

తే. బుడమిలో నెన్నిసద్గుణంబులు చెలంగు

నన్నిగుణములు ప్రాప్తించు నార్తితోడ

సతత మీరామహాదయంబు చదువుకొనుచు

దద్విచారంబు గావించు భక్తులకును.

టీ. ఆర్తితోడకా = ఆతురతతో, సతతము = ఎల్లప్పుడును, శ్రీరామహృదయము = ఇంతవఱకు వర్ణింపఁబడియున్న శ్రీరామహృదయ మనుకథను, చదువుకొనుచుకా, తద్విచారము = దానియర్థముయొక్క విచారము, కావించుభంగ్యులకు, బహు...లు-బహు జన్మ = పెక్కుజన్మములయందు, సంచిత = అర్జింపఁబడిన, పాపములు, నశించుకా, విమల...ర్థములు-విమల = నిర్మలమైన, ధర్మములు, అభివృద్ధినొందుకా, ఆయురారోగ్యములు-ఆయుః = ఆయుస్సు, ఆరోగ్యములు = ఆరోగ్యము, అధికంబులై, ఒప్పుకా = ప్రకాశించును. పటుతరైశ్వర్యసంప్రాప్తి-పటుతర = అధికమైన, ఐశ్వర్య = ఐశ్వర్యముయొక్క (శేషధనముయొక్క), సంప్రాప్తి = దొరకుట, ధృతియుకా = ధైర్యంబుకా, కీర్తియుకా, లేబుబుకా = ప్రతాపమును, బలముకా, శాంతి...ములు-శాంతి, దాంతి = ఇంద్రియనిగ్రహంబు, ఊమ = ఓర్పు, ఆర్జవములు = నిష్కా-పట్యము అనునది, అబ్బుకా = కలుగును, ధన...దలు-ధన = ధనము, ధాన్య = ధాన్యము, పుత్ర = పుత్రులు, పౌత్ర = మనుమలు, కళత్ర = భార్య, బాంధవ = బంధువులు, పశు = పశువులు, గజ = ఏనుగులు, అశ్వ = గుఱ్ఱములు, ఆది = మొదలైన, సంపదలు = సంపత్తు, కలుగుకా, పుడమిలో = భూమియందు, అన్నిసద్గుణములు చెలంగుకా = ఏనద్గుణము లున్నవో, అన్నిగుణములు = ఆగుణము లన్నియును, ప్రాప్తించుకా = వచ్చును.

తా. శ్రీరామహృదయమును చదువుచు నర్థవిచారము చేయుమహాత్ములకు ననేక జన్మములనుండి యార్జింపఁబడిన పాపములు హరించి పుణ్యములభివృద్ధియగును. ఆయుస్సు ఆరోగ్యము వృద్ధియై మహేశ్వర్యముకలిగి యిహలోకసౌఖ్యము సంపూర్ణముగఁ గలుగును. ధైర్యము కీర్తి ప్రతాపము బలము శమదమములు ఓర్పు నిష్కాపట్యము ధనము ధాన్యము సుశీలయగుభార్య విద్యావంతుఁ డగుపుత్రుఁడు గజములు అశ్వములు మొదలగుసంపదలును ప్రాప్తించును. ఇంతయేల? భూమిలో నుత్తమము లనంబడునవి యేవియేవి కలవో యవి యన్నియు నబ్బును.

క. శ్రీరామహృదయమును బ
 ల్లారు స్వీక్షించు బుధసమాజంబునకుకా
 శ్రీరామతత్త్వసాక్షా
 త్కారం బగుఁ గలుగుఁ బరమకైవల్యంబున్.

197

టీ. శ్రీరామహృదయముకా = శ్రీరామహృదయమును సీచరిత్రను, పల్కాణికా = ఎల్లప్పుడును, వీక్షించు...నకుకా-వీక్షించు = చూచునట్టి, బుధ = విద్వాంసులయొక్క, సమాజంబునకుకా = సమూహమునకు, శ్రీరా...రంబు - శ్రీరామతత్త్వ = శ్రీరామని

యథార్థస్వరూపముయొక్క, సాక్షాత్కారము = ప్రత్యక్షమును (అనగా: నవరోక్ష జ్ఞానము), పరమైవల్యంబు = శ్రేష్ఠమగు మోక్షంబును, కలగఁ = దొరకును.

తా. ఈయిలిహాసము మాటిమాటికి విమర్శించువిద్వాంసులకు ఆశ్రీరాముని యథార్థతత్త్వస్వరూపసాక్షాత్కారము గలిగి మోక్షము దొరకును.

క. ఆతతముగ నెఱిగించితి, సీతారామాంజనేయచిత్సంవాదం

బీతత్త్వామృతమాని ని,రాతంకసుఖాబ్ధి నోలలాడుము గిరిజా. 198

టీ. గిరిజా = ఓపార్వతీ! ఆతతముగఁ = వివరముగా, సీతారా...దంబుఁ-సీతా=సీతకును, రామ=రామునకును, ఆంజనేయ = ఆంజనేయులకును, జరిగిన, చిత్సంవాదంబు = బ్రహ్మస్వరూపవిషయక మైనసంవాదమును, ఎఱిగించితిఁ = తెలియఁజేసితిని, ఈతత్త్వామృతముఁ = ఈబ్రహ్మతత్త్వమనెడు అమృతమును, అని=పానముఁజేసి, నిరా...బ్ధిఁ-నిరాతంక=అటంకములేని (అనగా: భంగములేని), సుఖాబ్ధిఁ = బ్రహ్మనందనముద్రమునందును, ఓలలాడుము=మునుంగుము.

తా. కావున నోపార్వతీ! సీతారామాంజనేయులకుఁ గలిగినబ్రహ్మవిషయసంవాదము పరిపూర్ణముగాఁ దెలియఁజేసితిని. కావున నీవును ఈసర్వము నెఱింగి వివిఘ్నములు లేక పరమానందనముద్రమున నోలలాడుము.

అవ. కవి యీవిధముగా రాజయోగమునువర్ణించి యుపసంహరించుచున్నాఁడు.—

వ. అని పలికి యయ్యనాదిదంపతులు రామబ్రహ్మసందామృతరసపాన మదపరవశులై యన్యోన్యాలింగనంబులు గావించి పరమసుఖైక స్వరూపులై నిజచరణకమలసేవాసక్తులైన భక్తుల రక్షించుచుఁ బ్రకాశించుచుండి రంత. 199

టీ. అనిపలికి=ఇట్లుచెప్పి, అయ్యనాదిదంపతులు = ఆయనాది సతీవతులు, రామ...వశులై-రామబ్రహ్మ = రామపరబ్రహ్మరూపమగు, ఆనంద = ఆనందమనెడు, అమృతరస=అమృతమును, పాన = పానముచేయుటచేత, పరవశులై = అస్వాధీనచిత్తులై (లేక నిశ్చేష్టులై), అన్యో...బులు-అన్యోన్య = ఒకరొకరియొక్క, ఆలింగనంబులు, గావించి = చేసి, పరమసుఖైకస్వరూపులై = పరమానందరూపులై, నిజ...చుచుఁ-నిజ = తమయొక్క, చరణకమల = పాదకమలములయొక్క, సేవ = సేవయందు, ఆసక్తులై=ఆశగలవారైన, భక్తులఁ = భక్తులను, రక్షించుచుఁ, ప్రకాశించుచుండిరి. అంత=తర్వాత.

తా. కృతినాయకుడ వగునోమహాదేవాచార్యా! ఈవిధముగ నప్పరమేశ్వరుండు పార్వతికి సర్వమునువివరించెను. అట్లును బ్రహ్మసందర్శనమగుటై నాగిధువును నన్యో

న్యాలింగనములఁ గావించి సంతুষ్టులైరి. తమపాదముల భక్తితో నేవించువారల
శిష్టార్థముల నొసంగుచుఁ బ్రకాశించుచున్నారు.

అవ. ఈ క్రిందిపద్యముచే కవి స్వాహంకారనిరాకరణపూర్వకముగ గ్రంథమును
ముగించుచున్నాడు:—

మత్తకోకిల.—

నీవు నాహృదయాంబుజంబున నిల్చి భానునికై వడిం
గేవలాత్మ వివేకమున్ వెలిగించుచుం బరికింపఁగాఁ
బావనం బగురాజయోగము పల్కితిం దగ శ్రీమహా
దేవ! సద్గురురాయ! కావుము దీని నీయిల రంజిలన్.

200

టీ. శ్రీమ...రాయ-శ్రీ = జ్ఞానపంతుడైన, మహాదేవ = మహాదేవుడను పేరు
గల, సద్గురురాయ=సద్గురుశ్రేష్ఠా! నీవు, నాహృదయాంబుజంబున = నాహృదయ
కమలమందు, నిల్చి = ఉండి, భానునికైవడిన్ = సూర్యునివలె, కేవలా...కమున్-కే
వల=అద్వితీయమైన, ఆత్మవివేకమున్ = ఆత్మజ్ఞానమును, వెలిగించుచున్ = ప్రకాశింపఁ
జేయుచు, పరికింపఁగాన్ = విచారింపఁగా, పావనంబు = పరిశుద్ధమైన, అగు రాజయో
గము=అయినట్టిరాజయోగము, తగన్ = ఓప్పునట్లుగా, పల్కితిన్ = వర్ణించిచెప్పితిని. (అ
నఁగా: గ్రంథముగా వచింపఁగలిగితిని), దీనిన్ = ఈ గ్రంథమును, ఇయ్యిలన్ = ఈ భూమి
యందు, రంజిలన్ = ఆభివృద్ధి జెందునట్లుగా, కావుము. రక్షింపుము.

తా. గురుశ్రేష్ఠుడ వగునోమహాదేవాచార్యా! నీవు నాహృదయమునందునిలిచి
సూర్యునివలె నామనఃకమలమును ప్రకాశింపఁ జేయుచు నాత్మబ్రహ్మైక్యజ్ఞానమును
ప్రకాశింపఁజేయుచుండుటచే నీగ్రంథమును జెప్పఁగలిగితిని కాని దీనియందు నా
సామర్థ్యమేమియు లేదు. దయచే దీనిని భూమిపై నభివృద్ధి నొందునట్లుగా రక్షింపుము.

అవ. 201-202-203 పద్యములచేఁ గృతివతిని సంబోధించుచున్నాడు:—

శా. దత్తాత్రేయగురుస్వరూప! నిజభక్తాంతస్తమోదీప! స
చ్చిత్తానందకరానులాప! ఖమరుచ్చిత్రాంశువాయ్భాప! ధీ
వృత్తీత్యాగకలాప! నిత్యసుఖసంవిద్వ్యాప! శుద్ధాత్మశ
శ్వత్తేజోభిహతాదిపాప! సుజనేష్టప్రాపకా! వ్యాపకా!

201

టీ. దత్తాత్రే...రూప - దత్తాత్రేయగురు = దత్తాత్రేయుడనెడుగురువే (ఈ
యన మహాదేవాచార్యునివలె), స్వరూప=స్వరూపముగాఁ గలవాడ, నిజ...దీప-

నిజ=తనయొక్క, భక్త = భక్తులయొక్క, అంతః = హృదయమునందలి, తమః = ఆంధకారమునకు (అనగా: నజ్జానాంధకారమునకు), దీప = దీపమువంటివాడా (అనగా దానిని నశింపజేయువాడా), సచ్చి...లాప-సత్ = సత్పురుషులయొక్క, చిత్త = మనస్సులకు, ఆనందకర = ఆనందమును కలిగించునట్టి, అనులాప = వాక్యములు గలవాడా, భుమరు...ర్భూప-భ = ఆకాశమునకును, మరుత్ = వాయువునకును, చిత్రాంశు = అగ్నికిని, వార్ = జలమునకును, భూ = భూమికిని, ప = ప్రభువా! ధీవృత్తీత్యాగకలాప - ధీ = బుద్ధియొక్క, వృత్తి = వృత్తులకు (అనగా: కామక్రోధాదులను), త్యాగ=విడుచుటయే, కలాప = భూషణములుగా గలవాడా, నిత్య... ద్వావిప-నిత్య=శాశ్వతమైనట్టి, సుఖ=ఆనందరూపమైనట్టి, సంవిత్=పరబ్రహ్మరూప మగుజ్ఞానమునందు, వ్యాప=వ్యాపించియున్నవాడా (లేక జ్ఞానము నాత్మస్వరూపముగా జేరినవాడా), శుద్ధా...పాప-శుద్ధాత్త = నిర్మలమగు మనస్సుకలవాడా, శశ్వత్=అపరిమితమైన, లేజః = ఆత్మప్రకాశమచేత, అభిపాత = కొట్టబడిన, ఆది= అనాదియైన (లేక మొదటినుండి వచ్చుచున్న) పాప = పాపము కలవాడా (లేక అజ్ఞానముగలవాడా), సుజ...ప్రాపకా-సుజన=సత్పురుషులయొక్క, ఇష్ట=ఇష్టమును, ప్రాపకా=కలుగజేయువాడా, వ్యాపకా=సర్వవ్యాపకుడా!

క. ప్రణవాత్మక! సదసత్కారణ! సంపూర్ణ ప్రభాభిరామ! సగుణ! నిర్గుణ! నిర్వికార! నారాయణ! సీతారామగురుమహాదేవ! శివా!

టీ. ప్రణవాత్మక=హింకారరూపుండ!, సదసత్కారణ = నేత్రములకు గోచరములగు భూతములకును, అట్లు కాని వాయ్వాకాశములకును కారణభూతుడ!, సంపూర్ణ=సర్వపరిపూర్ణమయిన, ప్రభ = కాంతిచేత, అభిరామ=మనోహరుడా!, సగుణ = గుణవంతుడా!, నిర్గుణ = గుణరహితుడా!, నిర్వికార = పుట్టుక మొదలగు వికారములు లేనివాడా!, నారాయణ = పరబ్రహ్మస్వరూపుడా!, శివా = ఆనందస్వరూపుడా!, సీతారామగురుమహాదేవ-సీతారామ = సీతారామరూపుడైన, గురుమహాదేవ = మహాదేవాచార్యు.

మాలిని.---

ఘనతరసువివేకా! కల్పితాశేషలోకా!
 వినమితబుధలోలా! విశ్వవిఖ్యాతలీలా!
 జనసుతగుణతంత్రా! సర్వతంత్రస్వతంత్రా!
 మునిసరసిజమిత్రా! మోక్షలక్ష్మీకళత్రా!

టీ. ఘనతర... వేకా-ఘనతర=మిగులశ్రేష్ఠమైన, సువివేకా = అపరోక్షజ్ఞానము
 గలవాడా, కల్పి...లోకా-కల్పిత = సృజింపబడిన, అశేష=సమస్తములగు, లోకా-
 లోకములగలవాడా, విన...లోలా-వినమిత = నమ్ములైన, బుధ = పండితులయందు,
 లోలా=అనర్థగలవాడా, విశ్వ...లీలా-విశ్వ = ప్రపంచమునందు, విఖ్యాత = ప్రసిద్ధ
 మైన, లీలా = విలాసముగలవాడా, జన...తంత్ర-జన = లోకముచేత, నుత=స్తోత్ర
 ముచేయబడిన, గుణ=త్యాగముభోగము మొదలగుగుణములే, తంత్ర=పరివారముగాగ
 లవాడా, సర్వ...తంత్ర-సర్వతంత్ర=సమస్తకాస్త్రములందును, స్వతంత్ర=కర్తృ
 త్వము గలవాడా! ('తంత్రం స్వరాష్ట్రచింతాయాం తంతువాయే పరిచ్ఛదే, యాగ
 ప్రయోగే సిద్ధాస్తే కాస్త్రే' అని రత్నమాలానిఘంటువు), ముని...మిత్ర - ముని=ఋషు
 లనెడి, సరసిజ = కమలములకు, మిత్ర=సూర్యుడైనవాడా! మోక్ష...కళత్ర-మోక్ష
 లక్ష్యే=మోక్షసంపదయే, కళత్ర=భార్యగాగలవాడా!

గద్య. ఇది శ్రీమన్నారాయణమహాదేవగురుకరుణాకటాక్షవీక్షణవిమలీ
 కృతనిజహృదయకమలకర్ణికాంత సందర్శితాఖండ సచ్చిదానందరసైక
 స్ఫూర్తిపట్నకశ్రీతారామమూర్తిపరశురామపంతుల లింగమూర్తి
 గురుమూర్తిప్రణీతం బైన శ్రీ సీతారామాంజనేయసంవాదం బను
 యోగశాస్త్రంబున నమనస్కయోగ్గానుభవవిచారం బనునది సర్వం
 బును తృతీయాశ్వాసము.

ఇట్లు వెన్నెలకంటి సుందరరామశర్మచే రచియింపబడిన సీతారామాంజనేయ
 సంవాదతాత్పర్యము సమాప్తము.

శ్రీ సీతారామాంజనేయసంవాదము

సంపూర్ణము.

మ. పరమానందమయాత్మః డేవ్వండు మనోవైచిత్రీ నానాకృతుల్
 పరంగ విష్ణుభవాదినామముల నేవం బొందునయ్యాశుఁ డా
 దర మొప్పు వెలయించు నిత్యమును సీతారామవాతాత్మభూ
 వరసంవాదసంపూర్ణశ్రీకృష్ణవివాహాయత్నమునాళంబుగాన్.

మ. సరసామోదకరంబు నార్యజనధీసారంబు లోకద్వయీ
 నిరతానందవదాన్య మవ్విబుధవాణీ కాన్య మద్దానికీ
 సరి యాంధ్రోక్తియు నీద్వయంబును వెనన్నానాట క్షీణించె నా
 దరశూన్యం బయి పెంపు లేక విగళత్తాళీదళాక్రాంతమై

ఆ దాని నుద్ధరింపఁ దనవిత్తకాయసం
 క్లేశములకుఁ గొంకి క్రిందువడక
 నుత్సుకతఁ గడంగె నొనర రామస్వామి
 శాస్త్రి భువనహితము సల్పువేడ్క.

క. వావిళ్ల వంశరత్నం
 బావిద్వన్తణికిఁ దనయుఁ డార్యస్తుతుఁడౌ
 నావేంకటేశ్వరుఁడుసౌ
 ఖ్యావహుఁడై పూనెనంత నధికతరముగాన్.

తే. ఆఘనునిచోదనమున నే నల్పవేది
 నయ్యు లోకోపకృతివాంఛ యతిశయిల్ల
 వివృతిని బొనర్పఁ బూనితి విభునికరుణ
 విబుధగుణలౌల్యపోషణ వెలయుఁగాత!

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి

ఆంధ్ర వచనభారతము

సంస్కృతభారతము పదునెనిమిదిపర్వములును సులభశైలిలో తెనిగించి ఆదిసభాపర్వములోకసంపుటముగను, ఆరణ్యపర్వము రెండవసంపుటముగను, విరాటోద్యోగపర్వములుమూడవ సంపుటముగను, భీష్మద్రోణపర్వములునాలవసంపుటముగను, కర్ణశల్యసౌప్తికస్త్రీపర్వములు ఐదవసంపుటముగను, శాంతిపర్వమాషవసంపుటముగను, ఆనుశాసనిక అశ్వమేధ ఆశ్రమవాస మాసల మహాప్రస్థానిక స్వర్గారోహణపర్వములు ఏడవసంపుటముగను బ్రకటించినారము.

ఆదిసభాపర్వములు	1-కి రూ. 2-8-0	శాంతిపర్వము	1-కి రూ. 4-0-0
ఆరణ్యపర్వము	2-8-0	ఆనుశాసనిక, అశ్వమేధ, ఆశ్రమ	
విరాటోద్యోగపర్వములు	2-8-0	వాస, మాసల, మహాప్రస్థా	
భీష్మద్రోణపర్వములు	4-0-0	నిక, స్వర్గారోహణ పర్వ	
కర్ణశల్యసౌప్తికస్త్రీపర్వములు	2-8-0	ములు	4-0-0

వాల్మీకిరామాయణము, వచనము

సంస్కృత శ్రీమద్వాల్మీకిరామాయణమును సమగ్రముగఁ దెనుఁగున వచనముగనులభశైలిలో వ్రాయించి ప్రకటించియున్నారము ఇందు మొదటిసంపుటమున బాల, అయోధ్య, ఆరణ్య, కిష్కింధా కాండలును, రెండవసంపుటమున మొదట పాఠాయణమునకుపయుక్తముగ సుందర కాండము మూలసహితముగను యుద్ధ, ఉత్తర కాండలును గలవు.

రెండుసంపుటములు, కాలికోబైండు రూ. 12-0-0

ఆంధ్ర వచనభాగవతము, ద్వాదశస్కంధములు, సంస్కృతమునకు సరియైనతర్జుమా. శ్రీ శతఘంటము వేంకటరంగశాస్త్రి కృతము.

డిటా 3 వాల్యములు 6 8
7 0

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA

JNANA SIMHASANA JANAMANDIR

LIBRARY

Jangamwadi Math, VARANASI.

292 ఎస్. ప్ల. వేడ్, మదరాసు.

1-1

శ్రీవిద్యారణ్యవీరచిత్ర

జీవన్ముక్తిప్రకాశిక, సాంధ్రతాత్పర్యము.

(అద్వైతవేదాంతగ్రంథము.)

ఇయ్యది వేదభాష్యప్రణేతయు, భూర్వాక్మముచును మాధవాచార్యులని ప్ర
థమమునై శ్రీ శ్రీ విద్యారణ్యస్వామిలవారు వ్రాసిన అద్వైతపరమగు వేదాంతగ్రంథము
ఈగ్రంథమునందు శ్రీస్వామిలవారు ఆయిదుప్రకరణములలో నమస్తవేదాంతసారము
నిమిడ్చి చిన్నచిన్న సంస్కృతశ్లోకములు, అనుష్టుపులు, ముముక్షువులు ప్రవరినవ
నుననముచేయుట కనుసగునీతిని వ్రాసిరి. యుక్తియుక్తముగా జీవన్ముక్తిపని ప్రయోజ
ములను సాకల్యముగ వివరించిరి. ఇట్టి గ్రంథమును సంస్కృతభాషావచయములే
ముముక్షువుల కుపయోగించునట్లు లేటతెల్లమైన ఆంధ్రతాత్పర్యమును వ్రాయించి
సంస్కృతములట్లోకములతో ముద్రించితిమి. కాన, అనేకజన్మములకుగాని లభింపని
జీవన్ముక్తిని అరచేతిలోనిఫలమువలె నందించు సిగ్రంథమును ప్రతివారును చదువకగిరది.

ప్రతి 1-కి రూ. 2 0

శ్రీమచ్ఛంకరభగవత్పాదాచార్యవీరచిత్రము

ఉపదేశసాహస్రి

గద్యపద్యాత్మికము భాగద్యయాత్మికము-ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము.

శ్రీమచ్ఛంకరభగవత్పాదాచార్యవీరచిత్రములగు అద్వైతవేదాంతగ్రంథరత్నము
లలో నియ్యది చింతామణి. వేదాంతశాస్త్రసిద్ధాంతమును ప్రతిపాదించుచున్న ప్రస్థాన
త్రయమునందు పూర్వపక్షనిరాకరణ స్వమతస్థాపనపూర్వకముగ నిర్ణయింపబడిన సోప
విషయములు న్యాయవైశేషికమీమాంసాదిశాస్త్రపరిచయము లేనివారికి సులభముగా
తెలియజాలవు. కనుక శాస్త్రజ్ఞుల మంతగా లేని ముముక్షువులకు నైతము వేదాంత
శాస్త్రసిద్ధాంతము కరతలామలకమునై తెలియుటకుగాను గురుశిష్యసంభాషణరూపముతో
ఉపనిషద్వాక్యప్రమాణములతో నిరూపించుచున్నారు. శ్రీమచ్ఛంకరభగవత్పాదాచార్య
కృతమగు “ఉపదేశసాహస్రి” అనుగ్రంథమును విద్వాంసులకును పామరులకును ఉప
యోగించుటకొరకు శ్రీరామతీర్థవీరచిత్రవ్యాఖ్యానముననుసరించి ఆంధ్రతాత్పర్యసహిత
ముగ ముద్రించినారము.

ప్రతి 1-కి రూ. 2 8

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,